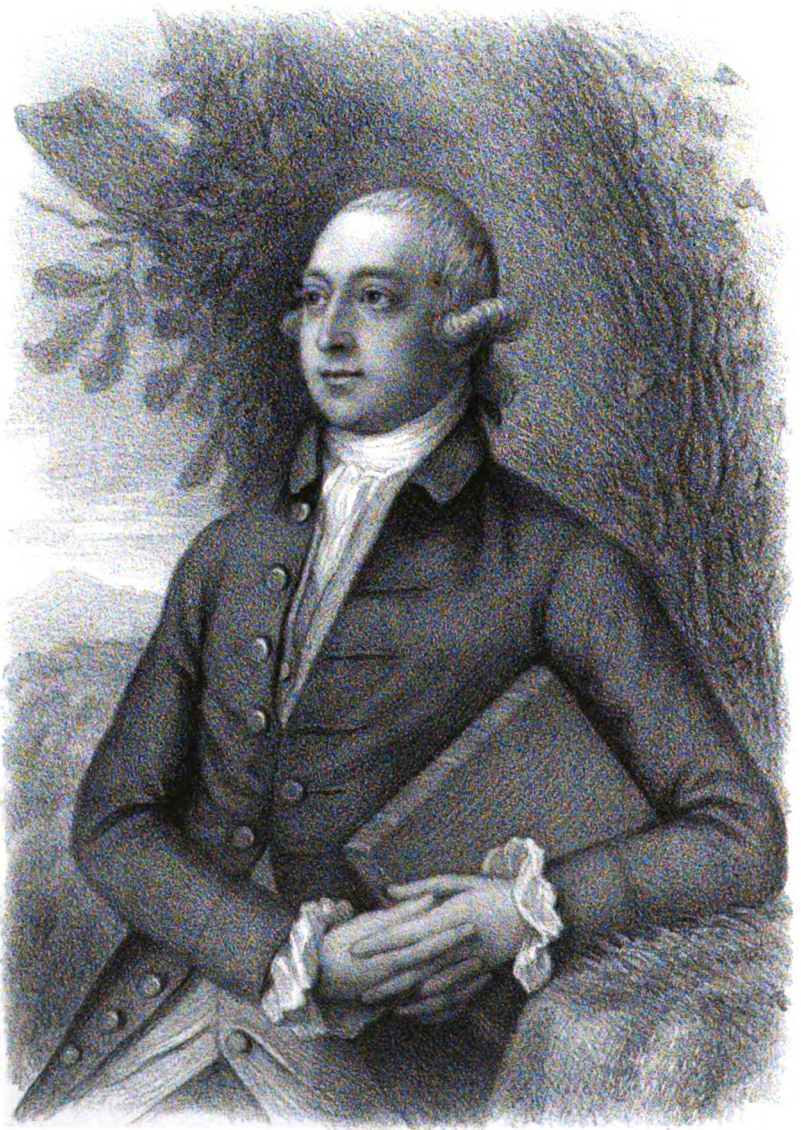

TEITHIAU YN NGHYMURU.

THOMAS

PENNANT Esq.

Digitized by Google

HYNAFIAETHIAU CYMREIG.

TEITHIAU YN NGHYMURU,

SEF

Cyfieithiad o'r "Cours in Wales,"

GAN

THOMAS PENNANT, YSW.

NATURIAETHWR A HYNAFIAETHYDD, DOWNING, SIR FFLINT.

AT YR HYN YR YCHWANEGWYD

Cofrestr o Bwn' Lloeth Breninol Cymru, a Phynitheg Lloeth Gwynedd, a'u Disgynyddion, fel yr ymddangosasant yn "Pennant's History of Whiteford and Holywell.

**YNGHYDA CHYFIEITHIAD O'R NODIADAU A'R RHAGYMDRODD, YN YR
ARGRAFFIAD SEISONEG DIWEDDAP.**

GAN PROFFESWR JOHN RHYS,

RHYDYCHAIN.

Hefyd, Nodiadau, Hanes Bywyd yr Awdwr, a Rhagarweiniad i Hanes y Lloethau,

GAN W. TREVOR PARKINS, YSW.

CAERNARFON:

ARGRAFFWYD A CHYHOEDDWDYD GAN H. HUMPHREYS.

Ar werth hefyd gan y Llyfrwerthwyr yn gyffredinol.

HYSBYSIAD YR AWDWR

YN MHERTHYNAS I'R RHAN GYNTAF.

Y MAE y teithiau cartrefol hyn yn ffurfio y rhan gyntaf o hanes fy ngwlad fy hun.

Ffuriant ynddynt eu hunain daith gyflawn trwy y rhanau mwyaf gwareiddiedig o'n gwlad. Mewn rhan ddyfodol arddangosir y golygfeydd gwylltion a rhamantus, yn gymysgedig â'r dyffrnoedd breision a frithir mor fynych drwyddynt. At yr hyn yr ychwanegir Attodiad, yn cynwys y materion y cyfeirir atynt yn y rhan hon, ynghydag amrywiaeth o bethau ereill. Erfyniaf help fy nghydwladyr i'm cynorthwyo yn yr ymgais; ac ar iddynt fy ffafrio â'r materion angenrheidiol. Gwelant fod rhan helaeth o str Ddinbych, ynghyda'r holl ranau o'r pedair sir ereill yn ein tywysogaeth, i gael eu dysgrifio rhagllaw. Y mae fy mynych deithiau trwyddynt wedi fy ngwneyd yn gymedrol gydnabyddus â'u lleoliaeth. Yr wyf yn edrych i fyny at fy nghyfeillion am haecision a chwedlau a ddichon fod yn gorwedd yn guddiedig yn mhlith eu papurau; neu gyfeiriadau at ein hysgrifenwyr, rhag ofn i unrhyw ffeithiau a fyddont yn aros mewn llyfrau gael eu hanghofio genyf.

Yn mysg y boneddigion ag yr wyf yn benaf yn ddyledus iddynt am hysnyrydd gyda golwg ar y gwaith presenol, nis gallaf fyned heibio heb ddiolch i—

PHILIP YORKE, Ysw.; o Erddig;*

JOHN MITTON, Ysw.; o Halston;†

THOMAS MOSTYN, Ysw., o dŷ Trelacre;*

PETER DAVIES, Ysw.; o Broughton;

KENRICK EYTON, Ysw.; o Eyton;†

PAUL PANTON, Ysw.; o Bagillt;*

LLOYD KENYON, Ysw.; o Gredington;*

MR. ROGER KENYON, o'r Cefn.*

I OWAIN BRERETON, Ysw.;† yr wyf yn ddyledus am fenthyg yr hen bethau cywraïn a gafwyd yn ei etifeddiaeth gerllaw Fflint, y rhai a bortreadir yn y darluniau v. a vi.

I'r parchedig RICHARD WILLIAMS, o'r Fron, yr wyf yn dra rhwymedig am ei gyfeithiadau barddonol a nodir gan R. W., ac am ei aralleiriad prydferth o'r awdl ar Owain Glyndwr,† er fod y llythyrenau hyny wedi eu gadael allan yno.

* Dynoda y nod yma y rhai sydd wedi marw er cyhoeddiad yr argraffiad diweddar o'r Daith hon. GOL. † Erbyn hyn wedi marw.

; Wrth gwra, ei gyfeithiad i'r Saesonog a olygir: nid yw hyn yn gymhwysadwy at yr argraffiad Cymraeg; er hyny tybiwyd mai gwell ydoedd peidio ei adael allan. Cyr.

Er diweddar RHISIART MORUS, Ysw., o'r swyddfa lyngesawl, yr wyf hefyd yn ddyledus am lawer o hysbysrwyddâ cyffredinol.

MR. HAWKER,* o'r tollidy yn Nghaerlleon, a'm ffafriodd gydag hysbysiadau manwl am drafnidiaeth y ddinas hono.

Y parchedig MR. EDWARDS,* periglor Llanfechan, a'm ffafriodd gydag amryw hanesion rhagorol am blwyfydd Croesoswallt, Selatyn, ac Estyn.

Cefais lawer o ffeithiau hauesyddol ynghylch plwyf y Dref Wen gan y parchedig MR. ROBERTS,* person y plwyf hwnw.

Yr oedd y parchedig JOHN PRICE, llyfrgellydd cyhoeddus, a'r parchedig JOHN JONES, cymrawd o Coleg Iesu, Rhydychain, yn ddiifino ya y gwaith o ddarparu i mi ddyfyniadau o lawysgrifau y brifysgol.

"Yr oedd y golled a gefais yn 1793, trwy farwolaeth y parchedig JOHN LLOYD, periglor Caerwys, fy nghydymaith teilwng a difino yn fy holl deithiau, yn cael ei theimlo yn drwm, a chyda galar diffuant. Nid oedd neb yn debyg iddo ef am amrywiaeth ei wybodaeth, yr hyn a barai fod ei adnabyddiaeth helaeth o'n hen iaith yn ei gymhwyso i roddi i mi addysg neillduol; a chyda galar yr ydwyf yn cofnodi hyn gyda diolchgarwch ar ol ei farw.

"I raddau helaeth (oblegyd rhaid i mi beidio gwenieithio i'r byw,) cefais liniaru peth ar fy ngholled yn fy ymgydnabyddiaeth â'r parchedig HENRY PARRY, cydynaith bywiog a diddan, ac wedi ei gynysgaethu â llawer o wybodaeth am hanesyddiaeth ein gwlad, a llawer o addysg glasurol. Yr wyf yn siarad yn ddiolchgar am gareidigrwydd ein teilwng esgob, am iddo wrando ar fy llais yn cymeradwyo Mr. Parry i ficeriaeth Llanasaph,—un ag y darfu iddo, trwy ei dymher ddigrifol, a'i gymdeithas ddiniwaid, yn fynych leddfu prydawn hwyrhaol fy mywyd."*

MR. WILKINSON,† paentiwr yn Nghaerlleon, a roddodd i mi luaws o ddefnyddiau perthynol i'r ddinas hono.

MR. CALVERLY,† tir-fesurydd yn yr unrhyw ddinas, a'm hanrhegodd âg am ryw gynlluniau prydfferth, y rhai a welir yn nghorfh y gwaith.

Y darluniau a nodir "MOSES GRIFFITH," ydynt waith hen was teilwng yr ydwyf yn ei gadw at y pwrpas hwnw. Bydd i'r cywrain a'r medrus esgusodi unrhyw amherffeithrwydd bychan a geir ynddynt; oblegyd gwaith athrylith heb ei haddysgu ydynt, a gynyrchwyd yn un o'r parthau mwyaf dinod a phell-enig yn Ngogledd Cymru.

THOMAS PENNANT.

Downing, Chwefror 1. 1778

* Dithon i'r ddau barograph uchod gael eu hysgrifonni gan Mr. Pennant yn 1798, yn mha fwyddyn y terfynwyd ei fywyd gwerthfawr. Yr esgob y cyfeiria ato ydoedd yr hynaws Lewis Bagot. GOL.

HYSBYSIAD YR AWDWR,

YN MHERTHYNAS I'R AIL RAN

Y SIWRNAI hon sydd yn barhad o fy NHATH yn NGHYMRŵ. Ymddengys rhan arall gyda phob prysurdeb cyfleus, yn cymeryd i mewn y gweddill o str Gaernarfon, Ynys Môn, str Drefaldwyn, a therfynir gyda pheth hanes am yr AMWYTHIG, hen breswylfod y tywysogion Prydeinig; yr hyn a derfyna yr ail gyfrol, ac efallai mai dyna y cwbl y bydd i mi ei ddywedyd ynghylch ein tywysogaeth; oblegyd y mae mnsGRELLNI, rhagflaenorydd henaint, yn dechreu rhoddi atalfa ar bob ymgais a'r newydd.

Cynwysa y llyfr hwn y daith o'm tŷ fy hun i ben y Wyl Ifa, a chymer i fewn braidd y cwbl o'u rhandir fynyddig.

Mor belled ag y mae y wynebddalen yn myned, y mae yn gyflawn. Rhoddir wynebddalen mwy cyffredinol gyda'r ail ran, a pharheir y daith yn rheolaidd o dudal. 191.*

Yr wyf yn diolch i'm cyfeillion am amrywiaeth o hanesion, a rhaid i mi gyflwyno fy nghydnabyddiaeth neillduol i Syr JOHN SEBRIGHT, barwniad, am ei gyfraniad haelfrydig o amryw o ysgrifau y diweddar Mr. EDWARD LLWYD, y rhai ydynt wedi tafu goleuni mawr ar amryw ranau o'u hanesyddiaeth.

THOS. PENNANT.

Downing, Meurth 1af, 1781.

* Nid yw hyn ychwaith yn gymhwysedwy at yr argraffiad presenol. Cyr.

HYSBYSIAD Y GOLYGYDD.

AR ol cyfwng o fwy na deng mlynedd ar hugain er ei hymddangosiad cyntaf, cynygir i'r byd argraffiad newydd o *Daith Mr. Pennant yn Nghymru*, gyda rhai ychwanegiadau gan ei hawdwr aredmygol, yr hwn y mawr alerir am dano. At y rhai hyn y cysylltwyd ychydig nodiadau, yn benaf er arddangos y cyfnewidiadau a gymerasant le yn y cyfwng hwnw. Gallesid, a dichon y dylesid ychwanegu mwy, ond yr oedd y Golygydd yn anewillysgar i chwyddo y cyrolau hyn gyda'i sylwadau ei hun: y mae ganddo le i obeithio y bydd i ysgrifenydd mwy galluog, mewn addeg heb fod yn mhell, roddi i'r cyhoedd gyflawn hanes am y parthau hyn o Gymru na ymwelwyd & hwy gan Mr. Pennant, o'r ychydig bethau a allasai fod wedi diangc rhag ei sylw ef, ac o'r gwelliadau eang ag ydynt wedi cymeryd lle yn y dywysogaeth yn ystod y blynyddoedd diweddaraf.

Teimla y Golygydd fod yn ddyledswydd arno hysbysu, ei fod wedi cymeryd rhyddid i adael allan ychydig frawddegau, y rhai yr oedid yn sicr y buasai yr awdwr, ar gyfrif ei hynawsedd adnabyddus, a'i ofal am gywirdeb, yn eu dileu; y mae hefyd, gyda'r gwyleidd-dra mwyaf, wedi gwneyd ychydig gyfnewidiadau geiriol, lle y mae yr un gair wedi dygwydd ddwywaith, neu frawddeg wedi ei chyfansoddi yn ddiotal, oherwydd y cyflymdra & pha un y cyfansoddai Mr. Pennant bobpeth a ysgrifennai. Ymhob golygiad arall, y mae y Daith wreiddiol wedi cael ei hail-argraffu yn ffyddlawn. Y mae y cerfiadau yn ol arluniau yr unrhyw gelfyddwr cywrair, Moses Griffith, yr hwn erioed ni dderbyniodd addysg, a phensyl yr hwn a addurnodd amrywiol gyhoeddiadau Mr. Pennant.

Gobeithir y bydd i'r ffurf yn mha un y cyhoeddir y gwaith hwn yn bresenol ei wneyd yn fwy cyffredinol ddefnyddiol, ac arwain i fwy cyfrifiad o'r hwn sydd yn awr, er ein gofid, yn annheimladwy o bob canmoliaeth ddaearol; o hono ef, yr hwn yr oedd ei dalentau uwchraddol bob amser wedi eu cyflwyno er difyru, addysgu, a gwasanaethu ei gydgreaduriaid!

Y GOLYGYDD.

Mei 10fed, 1810.

HYSBYSIAD Y PROFFESWR RHYS,

YN MHERTHYNAS I'R ARGRAFFIAD DIWEDDARAF YN
SAESONEG, DAN EI OLYGIAD EF.

YN ystod un o'r dyddiau gwyl cysurus a dreuliais yn nghymydogoeth y Wyddfa dair blynedd yn ol, galwodd Mr. HUMPHREYS gyda mi gyda chynyg-
iad i ail gyhoeddi *Pennant's Tours in Wales*: yr oedd efe am wneuthur hyny,
os byddai i mi gydsynio i'w arolygu trwy y wasg. Mewn rhan oddiar ddy-
muniad i aduabod *Teithiau Pennant* yn fwy trwyadl nag y gwnawn, mewn
rhan oddiar fy anwybodaeth gyda golwg ar y gwaith mawr a gynwysai hyny,
ac nid ychydig hefyd oddiar y dull medrus yn mha un y gosododd Mr. HUM-
PHREYS y peth ger fy mron, myfi a addawais wneuthur a allwn i'w gynorthwyo
yn ei anturiaeth dra theilwng. Ni raid i'r yspryd anturiaethus â pha un y
gwyddir ei fod yn myned i mewn i bob pyngciau a ddaliaut berthynas â'r cy-
hoedd Cymreig, wrth un gair o gannoliaeth oddiwrthef fi; ond rhaid i mi
wneyd cyfiawnder âg ef trwy ddywedyd fod y cynygiad yn eiddo iddo ef, o ran
sylwedd yn gystal a ffurf; oblegyd yr oedd yn hollol wedi dyfod i'r pender-
fyniad mai argraffiad 1810 oedd yr un i gael ei ail gyhoeddi, ac yn hyn ym-
ddengys i mi ei fod yn berffaith gywir. Y mae yn wir na welodd hwnw y
goleuni hyd ar ol marwolaeth Pennant, ond dylid cofio iddo gael ei ddwyn
allan dan arolygiaeth mab yr awdwr David Pennant, na'r hwn ni wyddai neb
yn well am ddymuniadau a golygiadau ei dad, ac ni allasai neb deimlo dy-
ddordeb yn fwy gonest na wnelid dim mewn un modd a fyddai yn niweidiol i
gymeriad ei dad fel gŵr llên. Yn wir, cafodd geiriad yr awdwr ymlynu wrtho
yn fanwl, gyda'r eithriad o ychydig bethau dibwys, y rhai a ddesgrifir yn
"hysbysiad y Golygydd." Sonir am ofal DAVID PENNANT rhag i eiriadaeth ei
dad gael ymyryd âg ef, neu ei orlenwi â mater heb fod yn eiddo ef ei hun, yn
y braslun rhagorol o fywyd PENNANT a ddylyna yr hysbysiad hwn, ac y mae
y dystiolaeth yn cael ei rhoddi yn dra eglur yn yr Attodiad Rhif xxvii: cy-
nwysa adroddiad gan hanesydd sŵr Benfro, Richard Fenton, paham na ddaethai
oddiamgylch fod iddo ef gael caniatâd i gyhoeddi "argraffiad newydd o *Ogledd
Cymru* Mr. PENNANT," am yr hyn yr "oedd wedi dyfod i gytundeb â'r Meistri
Longman & Co., a Mr. White, i'w olygu a'i helaethu hyd swm cyfrol arall." Yr
wyf yn addef yn ddiduedd fy mod, er nad oedd dim bai i'w briodoli i Fen-

ton, yn trwyadl gydymdeiniol gyda golygiad Mr. David Pennant ar y pwngc, a cheir fy mod wedi gweithredu yn unol â hyn; nid am y dymunaswn i neb dybied i mi erioed ddychymygu fy mod yn feddiannol ar yr hollwybodaeth augenrheidiol, a siarad felly, i ddwyn i fyny *Deithiau Pennant yn Nghymru* hyd yr adeg bresenol. Pe byddai i unrhyw ymgais o'r fath gael ei gwneyd, nis gellid galw y canlyniad yn waith Pennant: byddai yn rhywbeth tra gwa-hanol, ac yn dra is-raddol hefyd y mae yn debygol. Felly, nid yn unig bu fy ymgais yn fanwl i gadw at eiriadaeth a nodiadau argraffiad 1810, heb eithrio hyd yn nod y gwallau yn Nghymraeg Pennant, ond canfyddir fod y nodiadau a osodwyd i mewn yn gyfryw ag na fydd iddynt mewn un modd orlwytho y gwaith. Dylai yr hyn a ysgrifennodd Pennant gael ei roddi fel y meddyliai ef iddo fod, ac nis gallaf beidio galw i gof y darlennydd ddysgrifiad Dr. Johnson o hono: "Y mae gan Pennant fwy o amrywiaeth ymofyngar na braidd unrhyw dlyn, ac y mae wedi dywedyd mwy wrthym, efallai, nag y gallasai un mewn deng mil ei ddywedyd yn yr amser a gymerodd efe. Ni ddywedodd efe yr hyn y mae i'w adrodd, felly nis gellwch ei feio am yr hyn na ddywedodd efe."

Yn ystod y cyhoeddiad daeth llawer o gyfeillion caredig yn mlaen i gynyg i mi eu cynghorion, a chynorthwyon ereill: yr wyf yn dymuno diolch iddynt oll yn wresog. Yn anfodus, nid yw y gofod sydd genyf yn caniatáu i mi eu henwi, ond nis gallaf fyned heibio i'r ddau enw canlynol:—Mr. O. B. Davies yn dra charedig a fenthyciodd i mi a Mr. Trevor Parkins gopi tra gwerthfawr o'r *Teithiau*, gyda dalenau gwynion bob yn ail, yr hwn sydd yn ei feddiant, a chyuwysa amrywiaeth o ysgrifeniadau dyddorol, yn cymeryd i fewn yr ardystiad o eiddo Mr. Fenton y cyfeiriwyd ato yn barod. Ond yr wyf yn ddyledus yn benaf i Mr. Trevor Parkins, cymborth ewyllysgar yr hwn a fu o'r gwasanaeth pwysicaf i mi, er i mi ffael a gorchfygu ei wyleidd-dra mor bell a rhoddi ei ganiatâd i ddodi ei enw ar y wyneb-ddalen. Heblaw lluwaws o awgrymiadau o amrywiol fathau, y mae genyf i ddiolch iddo am nifer helaeth o nodiadau byrion ac eglurhaol, a braslun o'r fath mwyaf cryno a defnyddiol o fywyd Pennant, ynghydag arweiniad i "Lwythau Breninol a Phendefigol" Cymru, hanes pa rai sydd wedi ei argraffu yn gyflawn yn yr Attodiad xxviii., oddiwrth Attodiad at yr *History of Whiteford and Holywell* gan Pennant. Barnwyd yn gymhwys ei ddwyn i mewn yn yr argraffiad yma o'r *Teithiau* ar gyfrif mynych gyfeiriadau yr awdwr atynt. Y mae eu hanes yn bwngc tra dyrys a dyddorol: yr wyf yn cwbl gydsynio â Mr. Trevor Parkins gyda golwg ar yr amhosiblwydd o dderbyn hanes Robert Vaughan am dauynt, ac hefyd gyda golwg ar ddiweddarwch cymhariaethol a natur glytiog y drefn yn mha un y cyffeuir hwy i ni; ond, os gallaf anturio i ddywedyd ychydig eiriau yma ar y pwngc, myfi a wa-

naniaethwn rhwng y pum' Llwyth Breninol a phymtheg Llwyth Gwynedd. Nid yw y blaenaf yn arddangos ond ychydig o anhawsder; y mae G. ap Cynan yn cynrychioli *Gwynedd*, R. ap Tewdwr y *Deheubarth*, B. ap Cynfyn *Powys*, tra y mae Ethelystan Glodrydd ac Iestin ap Gwrgant yn cynrychioli yr ardal-oedd hyn y faesent am hir amser, i raddau mwy neu lai, yn gwbl o dan lywodraeth y Saeson. Ymddengys nad oedd gan bymtheg llwyth Gogledd Cymru, neu yn hytrach Gwynedd, fel y gelwir hwy yn fwy cywir, ddim i'w wneyd â'r rhai blaenorol, ac y mae geiriau Mr. Trevor Parkins yn mberthynas iddynt yn dra awgrymiadol, pan y dywed—"Perthyna y pymtheg llwyth yn gyfangwbl i Wynedd. Ceir hwy yn benaf yn siroedd Môn a Chaernarfon, ac yn y parthau hyn o siroedd Dinbych a Fflint nad oeddynt yn perthyn i Bowys. Y mae eu dosparthiad yn dra direol, ond ymdengys fod rhywbeth lleol yn eu hardrefniad Gellir clirio ymaith luaws o anhawderau ond i ni gredu fod y llwythau wedi cael eu sefydlu ar ol teyrnasiad Owain Gwynedd, yn mlynnyddau olaf ein hannibyniaeth cenedlaethol, a'u cyfyngu i'r rhanbarthau hyn y arosent yn anorchfygedig." A chaniatáu yr amseriad yma, neu hyd yn nod un diweddarach, y mae rhesymau a barant i mi dueddu i dybied, hyd yn nod y pryd hyn, nad ydym ond yn unig yn cael ardrefniad presenol y llwythau yn hawddach ei ddeall, tra y rhaid i bwnge y dechreuad gwirioneddol, fel y sylwa Mr. Parkins, gael edrych arno fel peth tywyll. Yr wyf fi yn cael fy nhueddu i'w estyn yn ol i'r amseroedd cynhaesyddol, pan yr oedd trigolion Gwynedd o hyd yn *Goidels*, ac yn meddu cyfundrefu lwythyddol a wabaniaethai oddiwrth eiddo eu cymydogion, sef Gordofigion Powys, y rhai oeddynt bobl Frythonig, a'r rhai a ddygasant yr iaith Frythonaidd i Gymru. Wrth feddwl felly, yr wyf yn cael dylanwadu arnaf gan y ffaith fod y pymtheg llwyth yn perthyn i Wynedd, ac mai ystyr mwyaf tebygol yr enw hwnw ydyw cynulliad o lwythau, neu, os gallaf ei alw felly, llwythyddiaeth; oblegyd ymddengys ei fod yn perthyn yn agos i'r gair Gwyddelig *fine*, cenedl neu lwyth. Gellir cymeryd yn ganiataol fod y gair hwn mewn amseroedd boreol—yn enwedigol *Venedos*, yn feddiannedigol *Venedotos*—y blaenaf yn bodoli yn awr, o ran ffurf, *Gwynedd*, a'r olaf, *Gwynodod*, yr hyn a gawn, yn y ffurf Ladinaidd *Venedotis*, ar hen faen cerfiedig yn Mhenmachno, yn agos i Fettws y Coed, yn sir Gaernarfon. Y mae yr holl gerfiad, yr hwn sydd heb ei gyffelyb, ac yn rhedeg fel hyn, yn ein cymeryd yn ol i'r 6ed neu y 5ed ganrif:—CANTIORI[X] HIC IACIT VENEDOTIS CIVE[s] FUIT CONSOBRINO[s] MAGLI MAGISTRATI, hyn yw, Cantiori[x] a orwedd yma: yr oedd yn ddinesydd o Venedot ac yn gefnderw i Maglos yr Ynad. Beth a feddylir wrth ddywedyd fod dyn yn *cives* neu ddinesydd o Venedot neu Gwynodod, nid yw yn hawdd ei ateb; ond gallaf auturio meddwl, gan na fu erioed dref o'r enw hwnw, nad oedd dinesydd o Venedot yn golygu dim ond ei fod yn un a ddaliai swydd aruchel yn llwythyddiaeth Gwynedd. Gyda'r cymhwysiad

hwn o'r gair *cives*, bydded i chwi gymharu yr anhawsder ag yr ymddengys 100 hen ysgrifenydd yn ei brofi yn newisiad eu geiriau Groeg neu Ladin i ddygrifio cyfundrefn wladol neu gymdeithasol cenedloedd an-Frythonig ereill yn Mhrydain: yr wyf yn cyfeirio at Pausanias yn galw pobl a oresgynwyd gan y Brigantwys *Γενοῦντᾶ Μοῖρα*, hyny yw, efallai, hynafiaid y Pictiaid o Galloway; ac Adamnan, yr hwn, gan ysgrifenu oddeutu diwedd y seithfed ganrif am bobl yn preswyllo yn rhywle ar y cyfaudir gyferbyn a Skye, a'u gailw hwy *Geona Cohors*.

Rhag i'r sylwadau hyn flino amynedd y darlennydd, a mwy na llanw y gofod a ganiateir i mi, yr ydwyf yn eu terfynu trwy ei hysbysu fod y nodiadau gan Mr. Trevor Parkins, ac ysgrifenydd y llinellau hyn, yn cael eu nodi yn wahanredol T.P. a J.R. Y nodiadau ereill ydynt wedi eu copïo o argraffiad 1810, ac yn maent naill ai yn eiddo Pennant, neu ynte y golygydd, yn mha achos y maent wedi eu nodi GOL. fel y daethant oddiwrtho ef.*

Gorphenaf 2il, 1883.

JOHN RHYS.

* Y mae y Cyfleithydd wedi gorfod gwneud ychydig nodiadau, yma ac acw, yn y Cymrag. y rhai a nodir ganddo â'r talfyrdd Cvr.

BRASLUN O FYWYD YR AWDWR,

GAN W. TREVOR PARKINS, YSW.

GELLIR casglu llawer o'r defnyddiau at Fywyd Pennant allan o'i weithiau. Yn y rhai hyn y mae wedi dysgrifio y gyfres hir o'i lafur llenyddol, y cyfeillion a'r cymdeithion gan ba rai y cynorthwyid ef, a hanes ei deulu, o ba un yr oedd yn ddiameduol yn falch. Ond er ei fod wedi ysgrifenu hanes ei yrfa fel awdwr, ni ddaeth i'w feddwl ef i fod yn fywgraffydd iddo ei hun. Y mae llaweroedd o amgylchiadau pwysig yn ei fywyd nad ydyw wedi sylwi arnynt, neu nad ydyw wedi sylwi arnynt ond yn unig yn ddamweiniol. Ac y mae yn anhawdd yn awr, gan fod cymaint o amser wedi myned heibio, cael gafael ar yr hysbysrwydd ychwanegol ag sydd yn angeurheidol er cwblhau yr hanes a adawodd efe yn amherffaith.

THOMAS PENNANT, mab hynaf *David Pennant*, ac *Arabella Mytton*, a anwyd yn Downing, plwyf Whiteford, gerllaw Treffynon, yn str Fflint, ar y 14eg o Fehefin, 1726. Ei dad, yr hwn a ddaethai i feddiant o Downing ddwy flynedd cyn hyny o dan ewyllys perthynas pell, ydoedd fab ac etifedd i Peter Pennant, perchonog etifeddiaeth gyfagos yn yr un plwyf, yr hon a elwid Bychton, lle y bu yr hen deulu a gynrychiolai efe yn preswyllo am hir amser.

Yn yr *History of Whiteford* y mae hanes cyflawn am ddechreuad y *Pennants*. Yn gynar yn y ddeuddegfed ganrif, Madog ap Meilir, y degfed mewn disgywiad o'r patriarch mawr Tudur Trefor, a ymsefydlodd yn Bychton, ar ei briodas âg Alice, etifeddes y lle hwnw. Ei hiliogaeth a drigasant yn y lle; a phan y dechreuodd cyfenwau ddyfod yn beth cyffredin, mabwysiadasant yr eiddo *Pennant*, yr hwn a ddisgrifia eu preswylfa yn mhen uchaf nant o gryn eangder. Dafydd ap Tudur, y cyntaf o'r teulu a fabwysiadodd yr enw *Pennant*, oedd hefyd y cyntaf a briododd Saesones. Ei wraig ydoedd Anne, merch i John Done, o Utkinton, boneddwr o str Gaerlleon, a bu epil lluosog o'u priodas. Rhys, yr hynaf o'r meibion, a ddaliodd afael yn yr hen drestadaeth yn Whiteford; tra y darfu i Thomas, yr ail fab, fyned i fynachlog y Maes Glâs, ac mewn amser daeth yn abad yno. Llanwodd y swydd hono yn dra theilwng, ac y mae ei haelioni a'i letygarwch yn cael eu canmol yn fawr gan Gutyn Owain, yr hwn oedd yn fardd tra enwog. Wedi iddo helaethu a phrydferthu y fynachlog, efe a ymddiswyddodd, ac a ddaeth yr hyn a elwir yn fynach *guladol*, wedi ei rydd-

hau oddiwrth y llwon a gymerasai, a chaniatâd iddo briodi. Cymerodd fantais ar y rhyddhad yma; ac ar ol priodi daeth yn hynafiad y *Pennants* o Fagillt, Trefnyon, a Phenrhyn.

Ymddengys fod hanes teulu *Bychton* rywbeth yn debyg i hanes llaweroedd o deuluoedd ereill yn Nghymru. Am lawer o genhedlaethau, arosodd yn ei unfan, heb gynyddu na lleihau yn ei feddiannau. Ni ddarfu i lwyddiant *William Pennant*, yr hwn oedd yn ôf aur a gemydd yn y *Queen's Head, Smithfield*, ac yn gyfaill i *Syr Huw Myddelton*, beri un lesâd parhaol i'w berthynasau; yn gymaint a bod firwyth ei ddiwydrwydd wedi cael ei wario gan afradlonyn, yr hwn, yn ffodus, a fu farw cyn i'r etifeddiaeth dreftadol gael ei difa. Yn y Rhyfeloedd Cartrefol yr oedd y *Pennants* yn bleidwyr gweithgar i'r Brenin. Yr oedd yr Uchgadben *Hugh Pennant* yn nodedig am ei wasanaeth, a'i frawd hynach, *Dafydd*, ydoedd yn swyddog yn ngwarchawdlu *Dinbych*, pan warchaewyd ar y dref hono, ac y cymerwyd hi, ar ol hir wrthwynebiad, gan alluoedd y Senedd. Ar ol cymeryd *Dinbych*, goddefodd y boneddwr dower hwnw hir garchariad, ond diangodd *Bychton* gydag iawn cymedrol am "auufudd-dod," ac yn fuan ar ol hyny ychwanegwyd ei chyllidau i raddau trwy briodas ffodus ei fab, yr hwn hefyd oedd yn *Ddafydd*, gyda *Chathrin*, aerus *John Pennant o Dreffynon*.

Peter, y mab o'r briodas hon, a thaid *Thomas Pennant*, a fu fyw hyd 1736. Y mae ei wŷr wedi ei ddysgrifio megys yn byw mewn lletygarwch mawr yn *Bychton*. Fel arwr hygloodus *Sterne*, yr oedd wedi bod mewn gwasanaeth yn *Flanders*, gyda'r fyddin, yn amser y frenines *Anne*; ond oherwydd ymrafael gyda'i Filwriad, *Syr Thomas Prendergast*, yr hwn a wrthododd ymladd gornest âg ef, efe a dafodd ei gomisiwn i fyny, ac a ymneillduodd i Gymru. *Dafydd*, mab hynaf y boneddwr cyfeillgar a milwrol yma, ni ddygwyd i fyny i unrhyw alwedigaeth. Daeth i feddiant o *Downing* yn 1724, ar farwolaeth *Thomas Pennant*, etifedd olaf o gangen ieuengach o'r teulu, yr hwn a fuasai mewn meddiant o'r etifeddiaeth yn ystod pedair o genedlaethau. Efe a briododd yn mhen chwe' mis ar ol hyn, ac y mae yn ddigon tebyg fod enw ei fab hygloodus wedi ei fwriadu gan *David Pennant* er arddangos ei ddiolchgarwch i'w gunwynaswr.

Y mae *Pennant* yn ddieithriad yn siarad am ei dad gyda serch a pharch; dywed ei fod, er i'w addysg gael ei esgeuluso i raddau, yn "*abnormis sapiens*,"* ac fod ei "galon o'r fath oreu." Ond ei fam "rinweddol a chrefyddol," fel yr ymdeugys, ydoedd gwrthddrych ei ymserchiad tyneraf. Yr oedd hi yn drydedd ferch i *Richard Mytton*, o *Halston*, cynrychiolydd hen deulu o barchuarwydd uchel, etifeddiaeth hynafol yr hwn yn anffortunos a afradlonasid

* "Dyn o olygladau eang."

awy wastraff un o'r disgynyddion diweddaraf. Yn gyffelyb i lawer o'r teulu oedd goreu yn *Lloegr*, yr oedd y *Myttoniaid* wedi ochri gyda'r Senedd, ac yr oedd hen daid *Arabella Mytton*, yr hwn oedd yn gadfridog tra galluog a llwyddiannus, yn blaenori y lluoedd a warchaeasant ac a gymerasant *Ddinbych* pan yr oedd *David Pennant*, un o hynafiaid ei phriod, yn swyddog yn y gwarchawdlu. Ei mam ydoedd *Arabella*, merch hynaf i Syr *John Houblon*, Arglwydd *Faer Llundain* yn 1695, Arglwydd y Llys Llyngesol yn nheyrnasiad *Geilym* y trydydd, a Phenllywydd cyntaf Ariandy *Lloegr*. Cafodd y dinesydd euwog yma ei gladdu yn Eglwys St. *Christopher le Stocks*, yr hon a safai ar gyfran o safle adeiladau presenol yr Ariandy. Tynwyd hi i lawr yn 1781, ac y mae *Pennant* wedi cwyno gyda chwerwler mawr, yn ei *Hanes Llundain*, oherwydd y dull yn mha un y cafodd y gladdfa hon, lle y claddesid ei fam a'i chwaer, a llawer o'r teulu, ei halogi mewn modd gwarthus.

Yr oedd ei serch cryf at ei fam yn ymgyrhaedd hyd yn nod at ei theulu, a bu i gyfeillach *Pennant* â'r perthynasau hyn feddu dylanwad lled fawr ar ei nodweddiad. *William Mytton*, un o'i ewythrod, ydoedd yn hynafiaethydd dysgertig ac aiddgar, o ymchwiliadau yr hwn y mae *Pennant* wedi gwneyd defnydd, ac esiampl yr hwn a fu yn anogaeth iddo yn ei gyffelyb duediadau yntau; tra yr oedd uu arall o'i ewythrod, *James Mytton*, yn gyfaill caredig ei ieuengctyd, gyda pha un y mae yn ein hysbysu iddo fyw yn hir, a synwyr da, a chalon dda yr hwn, ynghyda'i foesau coethedig, y mae wedi eu canmol yn wrcsog.

Ymddengys fod gan *David Pennant* dri o blant eroill heblaw *Thomas*; mab o'r enw *John*, yr hwn oedd yn ieuengach na'i frawd o fwy na blwyddyn; a'r hwn, fe ddichon, a fu farw yn ei fabandod; a dwy ferch, *Sarah* a *Catherine*, y rhai oeddynt efeilliaid, ac a anwyd yn 1729. Buont yn preswyllo ar ol hyny yn St. *James's, Westminster*, a bu farw y ddwy heb briodi. *Sarah*, yr lion a fu farw yn 1780, a gladdwyd yn gyntaf gyda'i mam yn eglwys St. *Christopher le Stocks*, a phan dynwyd yr adeilad hono i lawr, symudwyd eu cyrph i eglwys *Hadley*, yn agos i *Enfield*, lle hefyd y claddwyd *Catherine Pennant*, yr hon a orfucheddodd ei chwaer hyd 1797.

Am fywyd boreuol *Pennant*, nid oes ond ychydig i'w ddywedyd. Efe a grybwylla ddarfod iddo, yn uuol â hen arferiad, gael ei osod allan i'w fagu mewn amacthdy yn y gymydogueth, ac fod ei faeth-rieni, y rhai oeddynt beronau o barchusrwydd mawr, yn hoff o'u swydd, yr hon yr edrychid arni fel anrhydedd arbeuigol. Y mae yr arferiad yma, yr hon oedd unwaith yn gyffredinol yn *Nghymru*, wedi darfod er's talm, ac y mae yn debygol nas gellir cael llawer o engreiffitiau diweddarach o honi. Diameu y perthynai iddi rai manteision. Yr oedd yn cynorthwyo i gadarnhau y serch â pha un yr edrychid ar y bon-

eddigion, ac yr oedd yn rhwyddhau y ffordd iddynt ddyfod i adnabyddiaeth o iaith eu cydwladwyr, pwngc o gryn bwys oddiar ystyriaeth gymdeithasol, ac heb fod yn ddiwbys mewn pethau gwladol. Fel boneddwr o deulu a safle da, yr oedd ar hyd ei oes wedi ymarfer â phersonau o urddas a chyfoeth. Ond dechreuodd ei ymgydnabyddiaeth â'r tylodion yn ei blentyndod boreuaf, ac y mae yn wastad yn dangos ei fod ei hun yn ymarferol adnabyddus âg angenion, ac yn dueddol i gydymdeimlo â chaledi, y dosparthiadau tylotaf yn y wlad-wriaeth.

Tra yn blentyn efe a gafodd ymosodiad o'r frech wen, a bu i'w afiechyd, er mai ysgafn, gael ei wnouthur yn beryglus trwy driniaeth anfedrus. Dangosid fod yr afiechyd arswydus yma, i ba un y syrthiodd mam *Pennant* ar ol hyn y yn ysglyfaoth, gan yr enwog Ddr. *Sydenham* i gael ei drin yn oreu gyda threfn o feddyginiaoth o natur oeraidd, a dywedir fod miloedd o fywydau wedi cael eu haberthu trwy osgouloso dilyn ei gyfarwyddiadau.

Pan yn ddeuddeng mlwydd oed cafodd anrheg o *Willoughby's Ornithology* (llyfr yn trin ar adar,) yr hwn a roddwyd iddo gan ei berthynas *Richard Salisbury*, tad Mrs. *Thrile*, a chafodd effaith rymus ar feddwl *Pennant*. Ac y mae wedi priodoli i'r amgylchiad hwn ddechreuad ei hofflder at Hanesiaeth Naturiol, yr hyn ni adawodd mo hono byth, a'r hyn a benderfynodd holl gŵrs ei tywyd ar ol hyn.

Anfonwyd ef ar y cyntaf i ysgol yn Ngwrecsam, lle y bu y Parch. *W. Lewis* yn athraw iddo. Y mae beddargraff y dyn teilwng yma, yr hwn y gellir ei weled yu y *Daiŷ yn Nghymru* (tudal. 186,) yu dra phrydferth, ac yn arddangos y clod uchaf mewn geiriau byrion a diffuant. O'r ysgol yma dywedir fod *Pennant* wedi symud i *Fulham*. Methais a chael allan pa mor hir y bu yno, na phwy a fu yn ei ddysgu. Ond yn gymaint ag iddo grybwyll fod llawer o'i amser, pan yn fachgen, wedi cael ei dreulio yn *Hadley*, yn agos i *Enfield Chase*, yn mha le yr oedd ei ewythr, y Parch. *John Pennant*, yn beriglor, nid yw yn an-nhebyg na bu y boneddwr hwnw yn arolygu rhyw gyfran ar ei addysgiant, yr hwn yr ymddengys ei fod yn dra chymhwys at y gwaith, a'r hwn yn ddiameu a feddai, i raddau tra uchel, ran yn edmygedd a serch ei nai. Yn ystod y gyfran hon o'i fywyd, ymddengys iddo fod gryn lawer yn *Llundain*. Yr oedd gyda'i fam pan y bu farw yuo yn *Ebrill* 1744, a chanodd ffarwel âg ef yn dyner ar ei gwely aneu. Ar y 7fed o Fawrth yn y flwyddyn hono efe a aeth i Brifysgol *Rhydychain*, ac ymaelododd yn *Ngholeg y Frenines* fel aelod cyffredin. Ni chofnodir dim ar lyfrau y coleg, heblaw ei fod wedi ymaelodi; ac ymddengys iddo adael *Rhydychain* heb gymeryd gradd, wedi bod yne am rai blynyddoedd. Y mae yn amhosibl gwybod y rheswm paham na ddaeth yn raddwr, ond y mae

yn debyg na ddarfu iddo egeuluso ei efrydiaeth yno, gan fod ei weithiau yn dangos ei fod yn teilyngu clod fel ysgolor Lladin da.

Yn 1746, yn ystod ei arosiad yn y Brifysgol, *Pennant* a gymerodd daith mor belled a *Chernyw*, lle y darfu i Dr. *Borlase*, hanesydd hyglog y str ddydorol hono, roddi iddo groesawiad caredig, ac a'i cefnogodd mewn chwaeth gref a goleddasai at astudio mwneu a ffosylau. Yn y dadleuon yn mherthynas i *Gromlechau*, Dr. *Borlase* ydoedd yr ysgrifenydd cyntaf a sefydlodd eu nodwedd-iad beddrodol; a bu *Pennant* yn ffodus, ar adeg mor gynar yn ei fywyd, i enill cyfeillgarwch y dyn teilwng a'r hynafiaethydd goleuedig hon.

Yr oedd undeb y ddwy etifeddiaeth, *Downing* a *Bychton*, wedi cynyddu pwysigrwydd ei deulu i raddau mawr iawn, ac wrth adael y Brifysgol yr oedd *Pennant* yn alluog, fel etifedd i foneddwr cyfoethog, i wneyd i ffordd â llafur galweligaeth, ac i ymgylwyno at ei hoffus dueddiadau. Ysgrifennai yn achlysurol i'r *Philosophical Transactions*, ac ymddengys mai ysgrif fer, rhan o lythyr a ysgrifenydd ganddo at ei ewythr *James Mytton*, yn dysgrifio daeargryn a deimlwyd yn *Downing* yn mis *Ebrill* 1750, oedd y gyntaf o'i ysgrifeniadau a ymddangosodd mewn argraff. Yr oedd ysgytiad y ddaeargryn hon yn nerthol, ac yn gymaint ag iddi gymeryd lle yn y nos, cafodd *Pennant* ei frawychu yn fawr drwyddi. Efe a deimlodd dair o ddaeargrynfeydd ereill ar ol hyny yn *Downing*, effeithiau pa rai y mae wedi eu dysgrifio mewn llythyr at Syr *Joseph Banks*, yn cynwys rhai sylwadau cywrain, y rhai a geir yn ei Hanes Plwyf *Whiteford*.

Yn 1754, efe a ddaeth yn Gymrawd o Gymdeithas yr Hynafiaethwyr, a chlyf-lawnodd daith eang yn yr Iwerddon; o ba un, pa fodd bynag, ni chadwodd efe ddyddlyfr, trwy iddo gael ei atal rhag cyflawui hyny, fel yr ymddengys, gan attyniadau y lletygarwch a dderbyniodd. Ac yn y flwyddyn ganlynol efe a ddechreuodd ymohebu â *Linnaeus*, yr hyn a barhaodd am lawer o flynyddoedd, hyd nes y darfu i oed a llesgedd y naturiaethwr enwog ei orfodi i roddi i fyny yr ohebiaeth. Yn 1757, oddiar awgrymiad *Linnaeus*, efe a etholwyd yn aelod o Gymdeithas Freninol *Upsala*, yr hyn y mao efe ei hun wedi son am dauo fel y cyntaf a'r mwyaf o'i holl anrhydedd lleuyddol.

Efe a briododd, yn 1759, âg *Elizabeth*, merch i *James Falconer*, ysw., o *Gnerlleon*: dynes addfwyn, gyda pha un y tybiodd yn ofer y byddai ei ddedwyddwch yn barhaol. Efe a ymsefydlodd yn *Whiteford*, ar ol ei briodas, ac yn 1761 gwasanaethodd y swydd o Uchel Sirydd str *Ffint*, yn ystod bywyd ei dad. Ond daliodd efrydiaeth Hanesiaeth Naturiol yn barhaus i fod ei brif orchwyl, a dechreuwyd ganddo ei waith ar *Filyddiaeth Brydeinig* oddeutu y flwyddyn hono. Bu farw ei dad yn 1763, ac yn ystod haf 1764 cafodd *Pennant* ei hun

yn ŵr gweddw. Yr oedd ei waith mawr erbyn hyn yn tynu at y terfyn, ond oedwyd y cyhoeddiad o hono trwy ei daith ar y cyfandir, â'r hon yr ymgynerodd efe yn y rhan gyntaf o 1765. Yn yetod y daith hon efe a ddaeth yn bersonol adnabyddus â *Buffon*, yr hwn yr ymwelodd âg ef yn ei balas yn y wlad yn *Burgundy*, ac â *Dr. Pallas*, naturiaethydd Isellmynaidd clodfawr, nodweddiad yr hwn a aredmygai, a chyfeillgarwch yr hwn a werthfawrogai yn fawr. Efe hefyd, tra ar y daith hon, a dalodd ymweliad â *Voltaire* yn *Ferney*, ac y mae wedi rhoddi banes am ymddiddanion yr athronydd hwnw, y rhai oeddynt yn hynod o ffraeth a difyrus, nes y dechreuodd eu hanurddo â'r llwon a'r rhegfeydd arswydus, y rhai a fwriai allan mewn amrywiaeth mawr pan yr ymdrechai arddangos ei gydnybyddiaeth â'r iaith *Saesoneg*.

Ymddangosodd y *British Zoology* mewn cyfrol fawr unplyg, ar ddychweliad *Pennant* o'i daith ar y cyfandir. Bwriedid rhoddi yr enill a gynyrchai y gwaith at yr ysgol *Gymraeg* yn *Gray's Inn Lane*. Ond, fel ag y gallesid dysgwyl, aeth y draul yn fwy na'r cyfrifiad, a bu *Pennant* yn gryn golledwr yn yr anturiaeth hono, y llyfr cyntaf a'r mwyaf mawreddog o'i eiddo.

Pa todd bynag, sefydlwyd ei gymeriad. Efe a etholwyd yn Gymrawd o'r Gymdeithas Freninol. A chyhoeddwyd ei waith mawr yn fuan ar ol hyny mewn dwy o gyfrolau pedwarplyg, a chyda mwy o enill arianol. Wedi ei gyfnewid fel hyn o ran ei ffurf, aeth trwy amryw argraffiadau; ac ar ol hyny cwblhawyd ef gyda dwy gyfrol attodiadol, y rhai a ymddangosasant yn 1769 a 1777. *Hanes y Pedwarcarnolion Prydeinig*, yr hwn a ddygwyd allan yn 1771, ydoedd yn brawf arall o ddiwydrwydd diflino *Pennant*. Yr oedd hwn yn hoffus waith o'i eiddo, a bu fyw i arolygu dau o argraffiadau o hono ar ol hyny.

Yr oedd anrhydedd yn parhau i ymfwrw arno. Yn *Mai* 1771, cafodd yr urddas o Ddoctor yn y Gyfraith ei gyflwyno iddo, gan Brif-ysgol *Rhydychain*, mewn cymanfa lawn; pryd y traddodwyd araith ganmoliaethol gan *Mr. Foster*, yr hwn a'i cyflwynai i'r Is-ganghellydd. Yr oedd yr arwydd yma o gymeradwyaeth cyhoeddus yn dystiolaeth ddigonol fod ei deilyngdod iawr yn cael ei werthfawrogi, a'i fod wedi sicrhau safle iddo ei hun yn rhengau blaenaf ei gydoeswyr. Gallai beri syndod i lawer, ~~fel~~ *Pennant* wedi gosod mwy o anrhydedd ar y teitl a dderbyniodd gan Gymdeithas *dramor*. Ond yr oedd canmoliaethau boreuol *Linnæus* yn llawn mor foddhaol o leiaf ag iaith yr aethiwr o *Rydychain*. Cawsent eu cyflwyno pan yr oedd ei alluoedd heb gael eu cydnabod gan y byd, a phan yr oedd canmoliaeth a chefnogaeth yn bethau mwy aughyffredin, ac o ganlyniad yn fwy boddhaol.

Y mae symudiad o ganrif ymlaen o angenrheidrwydd yn peri fod gweithiau *Mildreithiol Pennant* yn gorfod rhoddi lle i gyhoeddiadau diweddarach; ond

bydd i'w enw ef, fel enwau *Buffon* a *Linnaeus*, bob amser gael ei gysylltu & hanesiaeth ei hoffusol wyddoreg, ac yr oedd yn awr yn ffortunus wedi cael ei arwain gan amgylchiadau i ddechreu cyfres hirfaith o weithiau o nodweddiad arall, y dyddordeb yn mha rai sydd wedi profi yn fwy parhaol.

Yn 1771 efe a gyhoeddodd, mewn un gyfrol, o dan y teitl o *Daith yn Ysgotland*, ddisgrifiad o ymdaith a wnaethai yno ddwy flynedd yn flaenorol i hyny. Y mae yr amgylchiadau o dan ba rai y cychwynedd efe y daith hon, yn cael eu dysgrifio ganddo yn ei ragymadrodd. Ac y mae yn amlwg, oddiwrth y llyfr ei hun, hyd yn nod pe na buasai efe wedi hysbysu hyny, mai *Milodiaeth* a'i cymbhellasai i wneyd y teithiau hyny. Nid yw y dull yn mha un y cyflawnai *Pennant* ei deithiau, a'r dysgrifiadau ysgrifenedig o honynt, i'w gweled yn unman mor amlwg ag yn y *Daith yn Ysgotland*; ac am y rheswm hwn gallai na fyddai hanes byr am dani yn annyddorol.

Y daith yma, yr hon, yn ol ei arfer gyfiredin, a gyflawnai *Pennant* trwy farchogaeth, ni chymerodd iddo ond ychydig yn llai na thri mis, tair wythnos o ba rai a dreuliwyd yn *Lloegr*. Cychwynodd o *Gaerlleon* ar y 26ain o *Fehesin*, a marchogodd y diwrnod hwnw bellder o 72 o filldroedd, hyd yn *Chesterfield*. Aeth trwy *Lincoln*, o ba un y mae yn gwneyd nodiad byr, ymlaen i *Spalding*. Gwnaeth sylwadau ar luaws o'r adar am ba rai y mae gwlad y *Morfeydd* mor llynod; ac yna dychwelodd i *Lincoln*, gan groesi yr afon *Humber*, a chyrrhaeddodd *Burton Constable*, wyth milldir tu hwnt i *Hull*, ar brydnawn y pedwerdydd dydd wedi ei ymadawiad o *Gaerlleon*.

Wedi ymdroi am ychydig ddyddiau yn *Burton Constable*, *Pennant* a ailgychwynodd ar ei daith, a chan drafaelio yn fwy hamddenol, efe a gyrhaeddodd *Berwick* mewn pymthengnos. Tra yn str *Gaerfrog*, yr oedd wedi cadw ar hyd glan y môr, yn ol pob ymddangosiad fel y gallai sylwi ar y môr-adar a fynychent glogwyni *Flamborough*, ac er mwyn ymweled â *Scarborough*, lle y mae wedi dysgrifio y pysgodfeydd. Nid yw ei hanes am *Durham* ond tra gwanllyd. Ac yn *Northumberland* prif ddygwyddiadau ei daith ydynt, ymweliad â chastell *Alnwick*, yr hyn a fu yn achos o'r ymrafael hynod, yr hon a ddisgrifir gan *Boswell*, a fu rhwng Esgob *Dromore* a Dr. *Johnson*; ac ymgyrch a wnaeth i *Bamborough*, ac i ynisoedd *Farn*, lle y cafodd yr hwyaid *Eider* yn eistedd y pryd hyny, a gwnaeth gyfrifiad o amrywiaeth mawr o adar y môr.

O *Berwick*, gan gaŵw ar hyd yr arfordir, aeth *Pennant* ymlaen hyd *Dunbar*. *Milodiaeth* oedd ei brif atyniad o hyd, a thalodd ymweliad â'r *Bass Rock*, yn y *Frith of Firth*, cyniweirfa nodedig y gwyrain (*Solan geese*,) ar ei ffordd o *Dunbar* i *Edinburgh*. Arosodd *Pennant* am wythnos yn y brif ddinas *Ysgotsidd*. Archwiliodd y dref, a dysgrifiodd luaws o'r adeiladau; a gwnaeth am-

ryw deithiau yn y gymydogeath, yn arbenigol i *Newbottle* a *Dalkeith*; yn mhob un o'r ddau dŷ yma efe a gafodd amryw arluniau, y rhai, yn ei arfer, y mae wedi gwneyd sylwadau cyflawn arnynt.

Daeth Milodiath yn awr i gymeryd llai o sylw yn ei olwg; ac mewn canlyniad i hynny, y mae dyddordeb ei daith yn cynyddu. Wedi gadael *Edinburgh*, efe a groesodd y *Firth* yn *Queen's Ferry*, ac a laniodd yn *Fife*, aeth yn mlaen trwy *Loch Leven* i *Perth*; ac yno trôdd i'r Ucheldiroedd, y rhai ar y pryd ni wyddid ond ychydig am danynt, ac ni ymwelid â hwy ond yn anfynych gan Saeson. Efe a aeth i mewn i'r rhanbarth ddyddorol yma mor bell a *Taymouth*, ac, ar ol ymweled â *Blair Athole*, a thramwyo trwy fwch *Killierankie*, efe a arosodd gyda Mr. *Farquharson*, yn *Invercauld*, ac oddi yno gwnaeth ei ffordd tuag *Aberdeen*. Yn nylyniad ei daith ymlaen, darfu i *Pennant*, trwy drafaelio ar hyd yr arfordir o *Aberdeen*, gyrhaedd at ben pellaf yr ynys. O dŷ *John O'Groat* efe a adolrheiniodd ei lwybr hyd *Inverness*, ac yna croesodd drosodd i *Port William*, ac aeth yn ei flaen i *Glasgow*, ar ol ymweled âg *Inverary*, a *Loch Lomond*. O *Glasgow*, efe a aeth i *Edinburgh*, ac "ar ol ychydig ymbrofiad o'r uurhyw letygarwch" ag y cyfarfuasai âg ef yn yr Ucheldiroedd, efe a gymerodd y ffordd trwy *Moffat* a *Lockerby* i *Carlisle*, a chan gwblhau ei daith o *Edinburgh* mewn pum' niwrnod, efe o'r diwedd a gyrhaeddodd *Downing* ac yr 22ain o Fedi.

Wrth ddisgrifio yr ardaloedd trwy ba rai y bu yn ymdeithio, y mae *Pennant* yn arbenig wedi sylwi ar yr adar a'r anifeiliaid, yn ogystal â'r planigion a'r coedwigoedd, a welsai. Y mae wedi sylwi ar ddulliau ac ymarferion y trigolion, ac wedi galw sylw at yr ofergoelion sydd yn bodoli yn barhaus yn mysgr preswlyddion yr Ucheldiroedd, ac at y cyfnewidiadau cymdeithasol ag y bu i ddiddymiad awdurdod oruwchafol y penaethiaid, yr hyn a gyflawnesid ychydig cyn hynny, eu dwyn oddiamgylch. Diau ei fod yn sylwedydd manylgraff; er ei fod yn trafaelio yn gyflym trwy wlad ag oedd o'r blaen yn anadnabyddus iddo, ac y dichon iddo wneyd camgymeriadau ei hunau weithiau, a phryd arall gael ei gamarwain gan ei hysbyswyr, y mae ei gywirdeb ar y cyfan yn hynod. Sylfeinir ei haes ar y dyddlyfr a gadwai o'i ymdaith, ond y mae yn fedrus wedi gwau i fewn i'w sylwadau ei hun amrywiaeth o wybodaeth hanesyddol, a llawer hanesyn wedi ei adrodd yn dda, yr hyn a ychwanega at ddyddordeb ei lyfr. Fel boneddwr cyfoethog, yr oedd yn trafaelu gyda phob moddion wrth ei law a allai rwyddhau ei ymchwiliadau; ac yn mhob ardal yr ymwelai â hi, yr oedd ei gymeriad fel ysgrifenydd wedi enill iddo gynorthwy parod y rhai deallus a dysgedig. Y mae wedi atdef yn ouest ei rwymedigaethau i luaws o bersonau a roddasant iddo hysbysrwydd, ac y mae yn amlwg fod yr amgylchiadau o dan ba rai yr ysgrifennai yn ffafriol. Ond yr oedd y medrusrwydd â

pha nn y defnyddiai *Pennant* y materion a gasglai yn eiddo iddo ef ei hun. Yr oedd yn alluog i adnabod yr hyn oedd yn gymhwys i'w hanes; ac o l a le bynag y daethai iddo, gallai ei osod o flaen ei ddarllenwyr yn y duil mwyaf manteisiol ag oedd yn bosibl.

Derbyniwyd y *Daith yn Ysgotland* gyda chymeradwyaeth nawn gan y cyhoedd. Gwerthwyd allan yr argraffiad cyntaf mewn byr amser, a'r ail yn llawn mor gyflym yn y flwyddyn ddilynol. Anogwyd *Pennant*, trwy y llwyddiant yma, i wneyd taith arall i *Ysgotland* yn 1772. Y profiad a enillodd yn ystod yr ail daith hon a'i galluogodd i wneyd ychwanegiadau a diwygiadau yn y dysgrifiad o'r gyntaf, y rhai a ddododd i mewn yn ei drydydd argraffiad yn 1774. Cynwysa yr argraffiad yma Attodiad newydd a gwerthfawr, ac arluniau newyddion, gan mwyaf oddiwrth rai a dynesid gan *Moses Griffith*, celfyddydwr hunan-addysgedig, yr hwn a gymerasai i'w wasanaeth, a'r hwn a'i dilynodd yn ei holl deithiau, oddieithr y gyntaf. Ar ei ail daith i *Ysgotland*, yr oedd dau foneddwr gydag ef, un o ba rai, y Parch. *J. Lightfoot*, ydoedd yn llysicuydd enwog, ac yn awdwr y *Flora Scotica*, gwaith llafurfawr mewn dwy gyfrol, yr hwn a gyhoeddwyd yn 1777, ar draul fawr, gan Mr. *Pennant*. Cychwynodd yr ail waith hon eto o *Gaerleon*, a dynesodd *Pennant* a'i gymdeithion at *Ysgotland* ar yr ochr orllewinol, ac aethant ar hyd arfordir siroedd *Lancaster* a *Chumberland* i *Carlisle*; o *Carlisle* aethant i *Glasgow* yn hamddenol. Y mae yn amhosibl eu dilyn ar eu taith. Ond ymddangosodd dysgrifiad o'r ail daith yma yn *Ysgotland*, yr hon a gymerai i fewn *Fordaith i'r Hebrides*, mewn dwy gyfrol yn 1774 a 1775, ac y mae yn waith o lawn cymaint teilyngdod a'r gyfrol a ddysgrifiai y gyntaf. Ac yn 1780, cafodd cyfrol gan y Parch. *C. Cordiner*, Gweinidog Esgobaethol yn *Banff*, yr hon a elwid "*Antiquities and Scenery of the North of Scotland*," yr hon oedd wedi ei bwriadu i gyflawni yr hyn a adawsai *Pennant* yn anorphenol,—ei chyhoeddi ar ei draul ef, a gellir edrych arni fel Attodiad gwasanaethgar at y *Teithiau yn Ysgotland*.

Yn ystod y cyfnod yma o'i fywyd, dywed *Pennant* fod cariad gweithgar at deithio wedi ei feddiannu. Yn 1774 efe a ymwelodd âg *Ynys Manaw*, yn nghymdeithas amryw o'i gyfeillion, yn mysg y rhai yr oedd *Grose*, a'r Parch. *Hugh Davies*. Ond cafodd ei ddyddlyfr ar yr achlysur hwn, a'r defnyddiau a gasglasai, yn anfodus eu colli ymhen oddeutu blwyddyn ar ol hyny, fel yr oedd yn analluog i gyflawni ei fwriad o roddi hanes yr ynys hono i'r cyhoedd.

Parhaodd ei serch at drafaelio am rai blynyddoedd hyd adeg ei ail briodas. A gwnaeth amryw deithiau yn *Lloegr* ac yn *Nghymru*, yr oll o honynt braidd ar gefyl, gan deithio yn yr un dull ag y gwnelai yn *Ysgotland*, a chyda'r un yspryd awyddus o fanyldra. Cadwai ddyddlyfr rheolaidd o'r teithiau hyn; y mae rhai o honynt yn aros o hyd mewn ysgrifen, ereill a barotôdd efe at y

wasg, ac naill ai cyhoeddodd hwy ei hunan, neu ynte gadawodd hwy yn barod i'w cyhoeddi.

Ymgymrodd â'r tair taith yn *Nghymru* yn 1773 a 1776, a daeth ei hanes am danynt allan yn araf ac yn raddol; ymddangosodd y gyfrol gyntaf yn 1778, a'r gyfrol arall, yr hon a ddaeth allan yn ddwy ran, ac a gymerai i fewn yr ail daith a alwai yn *Daith i'r Wyddfa*, yn gystal a'r drydedd daith, yr hon a ddylynodd, yn mben cryn yspaid o amser, yn 1781. Cyhoeddwyd ail argraffiad o'r gyfrol gyntaf, gydag amryw o ychwanegiadau a diwygiadau, yn 1783, a'r ddwy gyfrol a gyhoeddwyd gyda'u gilydd yn un gwaith, o dan y teitl *Teithiau yn Nghymru*, 1784. Ac fel hyn wedi eu cwbl gyflawni, ymgymerasant i fesur mawr â'r nodweddiad o fod yn ddisgrifiad o *Ogledd Cymru* a'r cyffiniau cyfagos.

Gellir edrych ar y gwaith hwn fel ei orchwyl goreu. Gwahaniaetha oddiwrth ei *Deithiau* cynaraf, y rhai ydynt yn meddu ar lawer o'u nodweddiad dechreuol fel dyddlyfr beunyddiol, ac y mae yn rhagori arnynt fel adroddiad trefnus, trwy ei fod wedi ei ysgrifennu a'i osod wrth ei gilydd gyda mwy o ofal a medrusrwydd. Wrth deithio trwy ei enedigol wlad, yr oedd gan *Pennant* y fantais o feddu cydnabyddiaeth flaenorol â'r rhan fwyaf o leoedd ynddi. Yr oedd hanes a thradodiadau y manau yr ymwelai a hwynt yn bethau cynefu iddo. Siaradai iaith y bobl, ac yr oedd yn bersonol adnabyddus i'r prif foneddigion, ac o ganlyniad yn alluog i gael llawer o wybodaeth bwysig yn fwy rhwydd. Y mae yn sicr na arbedodd ddim llafur i sicrhau cywirdeb; a darfu i'r cyfeillion a'r gohebwy'r a enwa, ei gynorthwyo yn fawr gyda'u gohebiaethau. Y mae mewn modd arbenig wedi cydnabod ei rwymedigaethau i'r Parch. *John Lloyd*, periglor *Caerwys*, yr hwn a'i canlynai yn ei holl deithiau, ac a roddodd iddo y cymhorth mwyaf defnyddiol, heb yr hyn, a benthycu ei eiriau ei hun, buasai lluaws o bethau yn diange rhagddo, a llawer o aughywirdeb wedi ymlusgo i mewn i'w lafur.

Yn 1777, ar ol bod yn weddw am lawer o flynyddoedd, priododd *Pennant* ei ail wraig, sef *Ann*, chwaer i'w gysaill a'i gymydog Syr *Roger Mostyn*. Ac ar ol y bridodas yma, yr hon a fu yn un dra dedwydd, lleihaodd ei serch at deithio i gryn raddau. Ond parhaodd o hyd, gyda'r un diwydrwydd ag o'r blaen, i arolygu cyhoeddiad argraffiadau newyddion o'r llyfrau a gyhoeddasai eisoes, ac i ddwyn allan rai creill. Ni esgeuluswyd Hanesiaeth Naturiol ganddo, a derbynwyd ei waith ar *Filodieth Ogleddol*, a yn ddangosodd yn 1785, gyda'r fath ffafwr fel y cyfieithwyd ef mewn byr amser i'r *Germanaeg*, a'r arweiniad i mewn iddo, o dan y teitl *Le Nord de du Globe*, a gyfieithwyd hefyd i'r *Ffrangueg*. Ond yr oedd ei fywiogrwydd yn ystwyth: ac yr oedd ei *Daith o Gaerleon i Lundain*, yr hon a ymddangosodd gyntaf yn 1782, yn gystal a'i *Hanes Llundain*, yr hwn a gyhoeddodd yn 1790, ac am yr hwn y dywed ini "ei fod wedi

ei gyfansoddi oddiar sylwadau haner oes, efallai," y naill a'r llall o honynt yn dra phoblogaidd, ac aethant drwy amryw argraffiadau.

Y mwyaf hynod o luaws llyfrau *Pennant* a ymddangosodd yn 1793, ac a enwyd i'r dyben, fel y dywed ef ei hunan, o hysbysu y byd am "derfyniad ei fodolaeth awdurol," *Bywyd Llenyddol y diweddar Thomas Pennant, ganddo Ef ei hun*. Yn hwn y mae wedi adrodd, gyda chryn fanylder, am ddiwydrwydd ei flynyddoedd a aethant heibio, ac wedi nodi ei weithiau cyhoeddedig ac anghyhoeddedig. Y mae wedi dwyn i mewn luaws o sylwadau yn mherthynas i'w gydlafurwyr llenyddol; ac, er ei fod yn anfodus yn fwy dystaw nag y gall-
asem ni ei ddymuno ar ei amgylchiadau teuluol, y mae wedi adrodd, yn ei lawn hyd, hanes cyflawn am ei ysgrifeniadau ei hunan.

Y mae yr hanes am y *Patagoniaid*, yr hwn a gyflwynodd i'r Anrhydeddus *Daines Barrington*, awdwr (yn Saesoneg) y *Sylwadau ar y Deddfau mwy hyn-afol*, a chyfaill i *Pennant*, wedi ei argraffu yn yr Attodiad at ei *Fywyd Llenyddol*; yn mha le hefyd y mae nifer o tapurau a ysgrifenydd ar wahanol amserau wedi eu cyfleu, ac yn trin ar amrywiaeth o byngciau, rhai o honynt o nodwedd leol, a rhai o honynt yn wladol neu ynte yn gymhleithasol.

Yn ei *Fywyd Llenyddol* arddengys ei hun megys yn barhaus mewn llawn gwaith gyda pharotîi argraffiadau newyddion o weithiau a gyhoeddasant yn barod, ond yn benderfynol, am y dyfodol, i beidio ymddangos mwyach fel awdwr. Nid oedd y cyfryw benderfyniad yn debyg o gael sefyll ato; ac yn 1796, efo a roddodd i'r byd ei *Hanes Whiteford a Threfynon*, yr hwn a gwblhasai cyn diwedd y flwyddyn flaenorol. Y gwaith yma yn ei hen ddyddiau ydyw y mwyaf difyrus o'i holl lyfrau. Dysgrifia y lleoedd â pha rai y buasai yn gydnabyddus ar hyd ei fywyd, a chynwysa lawer hanesyn cywrair ac adlysgiadol, ac amrywiaeth o hysbysrwydd gyda golwg ar aelodau blaenorol o dylwyth y *Pennants*.

Ysgrifenis enw ei blwyf geneaigol, i ba un y rhoddodd gymaint o hynod-
rwydd, megys ag y gwneir yn gyffrediu, ac fel y seinir ef, yn *Whiteford*. Ond ymddengys fod ei ddull ef o'i ysgrifenu, yr hwn o angenrheidrwydd a ddylunir yma, wedi ei seilio ar darddiad anghywir. Nid yw yr amgylchiad ynddo ei hun ond o ychydig bwys; eithr efallai y byddai yn fuddiol cofio, fod y wydd-
oreg ieithyddol yn cael ei deall yn well yn bresenol nag ydoedd yn flaenorol, ac nad ydyw tybiaeth *Pennant*, ysgrifenydd o'r ganrif ddiweddaraf, i gael ei derbyn yn benderfynol ar byngciau geiryddol a fyddont mewn dadl.

Cynyrchwyd *Hanes Whiteford a Holywell* o dan amgylchiadau pruddglwyfus. Dywedir fod colli ei ferch ieuengaf, ar ol yr hon y galarai yn deimladwy, wedi rhoddi iddo y fath ysgytiad fel na ddarfu i'w ysprydoedd byth ymadferu yn gyf-

lawn. Dyoddefodd yn llym oddiwrth ddamwain a'i cyfyngodd am amser maith i'w ystafell. A theimlodd yn dra dwfn oblegyd marwolaeth ei frawd-yn-nghyfraith, Syr Roger Mostyn, yr hyn a'i hymddifadodd o gymydog agos, a chyfaill boreuol a fawr berchid gauddo.

Yn ychwanegol at y tralldion teuluaidd hyn, dywedir wrthym gan ei fab, fod "sefyllfa bruddglwyfus amgylchiadau cyhoeddus, a chynydd anwareidd-dra y Ffrangcod, yr hyn a fygythiai ddymchwelyd pob sefydliadau, yn gymdeithasol a chysegredig," yn pwysu yn drwm ar feddwl *Pennant*. Yr oedd erbyn hyn yn 72 oed, a'i iechyd yn amlwg yn gwaethygu. Ond yr oedd ei serch at leithiau yn aros o hyd heb leihau, ac yn gynar yn 1799, efe a ddygodd allan *A View of Hindoostan*, yn ddwy gyfrol, cyfran fechan o daith ddychymygol a gynlluniasai ac a gyflawnasai o dan y teitl uchelfrydig, *Outlines of the Globe*. Dyma y cyhoeddiad diweddaf a arlygodd, ac ar ol afiechyd poenus, yr hwn a ddygodd gydag ymroddiad teilwng, daeth ei fywyd o weithgarwch rhyfeddol i ben, ar yr 16eg o'r *Rhagfyr* dylndol, yn *Downing*, y man lle y dechreuodd.

Cyhoeddiwyd dwy gyfrol yn rhagor o'r *Outlines of the Globe*, yn cynwys *China, Japan, Holland Newydd*, ac *Ynysfor y Cefnfor Indiaidd*, yn 1800, gan ei fab hynaf, *David Pennant*, yr hwn a ragddododd wrth y gyfrol gyntaf hanes caruaidd am flynyddau olaf bywyd ei dad, a'r hwn, ar ol hyny, a barodd i'r teithiau llai, yr un o *Downing i Alston Moor*, o *Alston Moor i Harrogate*, ac o *Lundain i'r Isle of Wight*, gael eu rhoddi i'r byd. Yn unol â dymuniad *Pennant* ei hun, nad oedd dyddlyfr ei deithiau ereill i gael eu cyhoeddi, y maent yn aros mewn ysgrifen; ynghyda chyfrolau lluosog o'r *Outlines of the Globe*, y rhai, ar eu penau eu hunain, a fuasant yn gofgolofnau ardderchog o'i ddiwydrwydd. Buasai rhoddi rhestr gyflawn o'i weithiau yn cymeryd gormod o le, ond y mae nifer digonol wedi eu nodi er cyfiawnhau y rhyfeddod a arddatganodd oblegyd lluosogrwydd ei gyhoeddiadau. Yr oedd ganddo amrywiol ddyledswyddau i'w cyflawni, y rhai y dywed yn hyderus na bu iddo eu hesgeuluso, "megys tad mewn teulu, meistr tir i nifer o dirddeiliaid bychain ond lluosog, ac yr oedd yn ustus heddwch heb fod yn anweithgar," ac yn ychwanegol at y materion pwysig hyn, ymfrostita na bu iddo, yn nghanol ei holl ymerlyniadau llywodraethol, erioed esgeuluso cwmnïaeth ei gyfeillion llawen, na gochelyd cymdeithas y byd urddasol.

Ond er fod ei dymher fywiog yn peri ei fod yn gydymaith difyrus, yr oedd ei ddoethineb yn ei ddygu i ochelyd gormodedd, ac yr oedd ei gymedroldeb ar hyd ei oes yn gyson. I hyn, ac i'r ymarferiad o farchogaeth yn ei deithiau eang, yn grystal ag i'w gyfansoddiad rhagorol, yr oedd yn ddyledus am y gyfran helaeth o iechyd a fwynhâi efe. Yr oedd o wynebpryd goleu, ychydig yn uwch

oa'r taldra cyffredin, ac arddangosir ei wynebpryd yn y ddau bortread a gymerwyd o hono ar wahanol adegau o'i fywyd, y rhai ydynt i'w gwled yn *Downing*. Yn y cyntaf o'r rhai hyn, arddangosir ef fel dyn ieuango yn ngwisgddull Vandyke, ac yn gwisgo ei wallt ei hun. Yr arlunydd ydoedd Mr. Willis, yr hwn ar ol hyny a aeth yn glerigwr, ac y mae cerfiad oddiwrth yr arlun hwn wedi ei osod yn nechreuad yr argraffiad o'r *Teithiau yn Nghymru* yn 1810. Y darlun arall a baentiwyd yn 1776, pan yr oedd *Pennant* yn haner cant oed, ac yn awdwr llwyddiannus, ac adnabyddir ef yn dda wrth y cerfiad o hono sydd ar ddechreu ei *Literary Life*, copi o ba un a geir fel wynebddarlun i'r gyfrel bresenol. Yn y darlun rhagorol hwn, ymddengys fod Gainsborough wedi cwbl ddeall nodwedd y dyn a safai o'i flaen, ac y mae wedi ei dynu ef fel boneddwr o ddygiad da i fyny, heb fod yn anymwybodol o'i bwysigrwydd ei hun, ac wedi ei ddonio â dealltwriaeth tawel a threiddgar.

Y mae Dr. *Johnson*, tra yn canmol *Pennant* fel teithiwr, yn ei geryddu yn gryf fel *Whig*. Ac yn ei *Deithiau yn Ysgotland*, y mae yn ddiau wedi arddangos ei hun fel pleidiwr selog i dylwyth Hanover. Ymddengys fod ei deulu yn un Jacobinaidd, ond gallai ei fod ef wedi cymeryd ei olygiadau gwleidyddol oddiwrth deulu ei fam, neu oddiwrth ei ewythr, y Parch. *John Pennant*, yr hwn oedd yn gaplan i Dywysoges Cymru. Pa fodd bynag, yr oedd uwchlaw pobpeth yn bleidiwr i'r Cyfansoddiad. Yn 1779, ar adeg pan y tybid fod dylanwad y Goron wedi myned yn mhellach na'i therfynau priodol, efe a gymerodd ran mewn deiseb o str Fflint, yr hon a gyfeirid yn erbyn gweinyddiaeth arglwydd *North*. Tra yn mhen ychydig flynyddoedd ar ol hyny, cawn of yn collfarnu gweithrediadau terfysgldd y weinyddiaeth gydgorphoredig (*coalition*); ac yn etholiad cyffredinol 1784, efe a gyhoeddodd *Lythyr oddiwrth Rydd-ddeddiad Cymreig at ei Gynrychiolydd*, yr hwn a ysgrifenydd yn union o flaen dadgysoddiad y Senedd ar y 25ain o Fawrth, yn mha un y mae yn gryf yn collfarnu y gwrthwynebiad i Mr. *Pitt*, ac yn condemnio *Indian Bill* nodedig Mr. *Fox*. O'r amser yma efe a barhaodd yn bleidiwr cyson i'r llywodraeth, ac yn 1792 efe a gymerodd ran flaenllaw yn ffurfiad cyndeithas o drigolion *Trefynon* a *Whiteford*, a phlwyfydd cymydogathol yn str *Flint*, er ceinogi sefydliadau y wlad, y rhai y tybiai eu bod yn cael eu bygwth yn dost y pryd hyny. Ceir hanes y Gyndeithas Deyrngarol hon yn yr Attodiad i'r *Literary Life*, ac y mae *Pennant* yn ei nodweddu fel ei orchwyl olaf a mwyaf rhagorol.

Bu i *Pennant* bedwar o blant. Trwy ei briodas âg *Elizabeth Falconer*, cafodd *David*, yr hwn a'i holynodd yn *Downing*, ac *Arabella*, yr hon a briododd *Edward Hanmer*, ysw., o *Stockgrove*. Trwy ei briodas â'i ail wraig, *Ann Mostyn*, yr hon a fu fyw ar ei ol, efe a gafodd ferch, *Sarah*, yr hon a fu farw yn yr oedran cynar o beidair blwydd ar ddeg, er mawr alar i'w rhieni, a mab,

Thomas, yr hwn a ddaeth yn beriglor *Weston Turville*, yn str *Buckingham*. Y Parch. *Thomas Pennant*, yr hwn a fu farw yn 1846, yn 65 mlwydd oed, a briododd *Caroline*, merch i *Thomas Griffith*, ysw., o'r *Rhual*, ond ni adawodd blant ar ei ol o'i briodas.

Yr oedd *David Pennant*, yr hwn a olynodd yn *Downing*, yn etifeddu cariad ei dad at lenyddiaeth, a chyfran helaeth o'i allu. Apwyntiwyd ef yn unig gymunweinyddwr i lythyr cymun ei dad, ac yn un o warcheidwaid *Thomas*, ei frawd ieuengaf. Efe a ddygodd allan yr amrywiol weithiau a gyhoeddwyd ar ol marwolaeth *Pennant*; ac, fel y crybwyllwyd yn barod, yr oedd yn olygydd ei hun, neu ynte yn arolygu argraffiadau newyddion o amryw o'r *Teithiau*. Efe a gyhoeddodd, yn 1810, y *Teithiau yn Nghymru* yn dair cyfrol wythplyg, gyda nodiadau byrion a thra synwryol. Yn yr argraffiad hwn, y mae y geiriad gwreiddiol, fel ag y sefydlasid arno gan *Pennant* yn 1784, yn cael cadw ato yn fanwl, gydag ychydig eithriadau dibwys; ond y mae gwelliant yn nhrefoiaid y gwaith wedi ei ddwyn oddiamgylch trwy symud hanes *Owain Glyndŵr* i'r Atodiad, yr hwn ar y dechreu a ffurfia ran o'r Daith gyntaf.

Yr oedd cais am gyhoeddi argraffiad wedi ei helaethu o'r *Teithiau yn Nghymru*, gyda matter ychwanegol gan *Fenton*, awdwr *Hanes Str Benfro*, wedi ei wneyd yn flaenorol at *David Pennant*, gan ryw lysfrwerthwyr o *Llundain*, ond methwyd a dwyn hyny yn mlaen o herwydd ei wrthwynebiadau tra synwryol ef. Ymddengys ei fod ef yn deall yn eglur fod gwaith ei dad yn worthfawr yn y ffurf yr ysgrifenydd ef ganddo, ac nad oedd yn bosibl i unrhyw yngais at ychwanegu matter newydd ato fod yn llwyddiannus. Pe buasai y *Teithiau yn Nghymru* yn cymeryd arnynt fod yn ddysgrifiad cyflawn o'r ardaloedd a drafaelid gan *Pennant*, dichon y buasai yn ddymunol gwneyd i fyny y diffygion yn ei hanes; ond gan nad ydynt ond cofnodiaid yn unig o sylwadau teithiwr, yr hwn yn fwriadol a ddewisodd drosto ei hun y gwrthddrychau y barnai eu bod yn deilwng o sylw, a bod llawer o'u teilyngdod yn dibynu ar fyrder yr iaith, yr oedd barn *David Pennant*—yr hwn, o bawb dynion yn y byd, a wyddai yn oreu am olygiadau a dymuniadau ei dad—yn ddiaw yn gywir, ac y mae yn haeddu canmoliaeth am wrthsefyll taer-geisiadau llyfrwerthwyr *Llundain*.

Rhoddodd *David Pennant*, yr hwn efallai yn anffodus ydoedd yn gasglydd yn hytrach nag awdwr, brawf o'i ohwaeth a'i ymchwiliad trwy gyhoeddiad ysplenydd o "*Llundain*" ei dad, yr hwn a argraffwyd ganddo yn 1819 yn wyth gyfrol unplyg, dan yr enw *Some Account of London, by Thomas Pennant, Esq. Illustrated by his Son, David Pennant, Esq.**

* Ychydig o Hanes Llundain, gan Thomas Pennant, Ysw. Addurnedig gan ei Fab, David Pennant, Ysw.

Y boneddwr coethedig hwn, enw pa un a haeddai gael ei gofio mewn cysylltiad âg eiddo ei dad hyglodus, a briododd *Louisa*, merch i Syr *Henry Peyton*, ac a fu farw yn 1841, yn 77 mlwydd oed, wedi gorfucheddu ei unig blentyn *David Pennant*, yr hwn a fu farw yn 1835.

Bu *David Pennant*, yr ieuengaf, ddwywaith yn briod. O'i wraig gyntaf, yr Arglwyddes *Caroline Spencer Churchill*, unig ferch pedwerydd duc *Marlborough*, efe a gafodd ferch, *Caroline*, yr hon a fu farw yn wyth mlwydd oed; ac o'i ail wraig, yr Arglwyddes *Emma Brudenel*, merch i'r chweched iarll *Cardigan*, efe a gafodd ferch arall, *Louisa*, yr hon a ddylynodd ei thaid yn yr etifeddiaethau.

Louisa Pennant, yr olaf o ddisgynyddion *Thomas Pennant*, a briododd yn 1846 â'r is-iarll *Feilding*, y presenol iarll *Dinbych*, ac a fu farw ar y 1af o Fai, 1853, yn yr oedran cynarol o bedair ar hugain. Ni bu iddi blant; ac ar ei marwolaeth, aeth *Downing*, a chyfran fawr o'r etifeddiaethau, y rhai yr oedd ganddi awdurdod i'w cymunroddi, yn eiddo i'w phriod; tra yr aeth y gweddiill o honynt, o dan ewyllys *David Pennant*, i berthynas o ciddo ei fam, Mr. *Philip Pennant Pearson*, yr hwn sydd wedi cymeryd i fyny euw yr hen deulu a ymgylfathrachodd â'i dylwyth ef ei hun.

Bu *Pennant* yn ffodus yn ei gyfeillion. Yn ei *Literary Life*, a *Hanes Whiteford*, y mae wedi dysgrifio llawer o honynt, rhai yn ddyinion ardderchog ar eu cyrif eu hunnin, a rhai, fel *Moses Griffith*, a'i wasanaethwr *Ffrenig*, *Lewis Gould*, yn adnabyddus yn unig oberwydd eu cysylltiad âg ef. Aeth y rhan fwyaf o honynt i'r bedd o'i flaen ef: ac y mae ei lythyr cymun, yr hwn a wnacthwyd yn y flwyddyn olaf o'i fywyd, yn cynwys amrywiaeth o gymunroddion, wedi eu gadael fel tystiolaeth o'i barch i'r rhai oeddynt y pryd hyn yn fyw. Y mae hefyd yn cynwys rhoddion o smryw flwydd-daliadau, a chymunrodd o £200 mewn ymddiriedolwyr i fab a merch *Moses Griffith*; a bydd i'r adranau canlynol, yn mha rai y mae y darpariadau hyn yu cael eu gwneyd, gael eu darllen gyda dyddordeb:—

"Yr wyf yn rhoddi ac yn gadael ar fy ol i *Anne King*, o *Richmond*, diweddar forwyn i *James Mytton*, yswain, un blwydd-dal neu ardreth blynyddol clir, neu swm o yddeg punt a deg swllt; ac yr wyf yn rhoddi ac yn gadael ar fy ol i *John Williams*, fy niweddar oruchwyliwr, a'i ddirprwywr, am ac yn ystod parhad ei fywyd naturiol, un blwydd-dal neu ardreth blynyddol clir o ugain punt: ac i *Edward Jones*, fy ngoruchwyliwr, a'i ddirprwywr, am ac yn ystod parhad ei fywyd naturiol, un blwydd-dal neu ardreth blynyddol clir neu swm o ugain punt.

"Yr wyf yn rhoddi ac yn gadael ar fy ol i *William Myddelton* o'r *Middle Temple*, yswain, a'r Anrhydeddus *Daines Barrington*, y swm o ddeg gini bob un. I *Philip Yorke*, yr hynaf, o *Erddig*, yswain, y cyffelyb swm. I'r Arglwyddes (*Amelia*) *Lloyd*, o *Beaughern*, y cyffelyb swm. I Mrs. *Havard* o *Dreffynon*, y dywededig *Paul Panton*,

Thomas Thomas, yswain, o *Downing*, y Parchedig *John Foulkes*, o *Mertyn*, y Parchedig *Hugh Davies*, o *Aber*, *Mr. George Paton*, o'r *Tolldy*, *Edinburg*, a *Mr. Ralph Richardson* o *Lanerchymor*, y swm o bum' gini bob un fel y byddo iddynt brynu rhywbeth er cof am fy serch. Ac hefyd, dri gini i'r un perwyl i'r Parchedig *Robert Williams*, diweddar gurad *Whiteford*. I'r Parchedig *Henry Parry*, o *Dreffynon*, yr wyt yn cymunroddi ugain punt. Yr wyf hefyd yn cymunroddi i bob gwasanaethydd a fyddo yn aros gyda mi ar fy ymadawiad, gyflog blwyddyn dros ben ac uwchlaw yr hyn a fyddo yn dygwydd i bob un o honynt. Y cymunroddion a nodwyd i gael eu talu ar derfyniad chwe' mis wedi fy marwolaeth.

"Yr wyt yn rhoddi ac yn gadael ar fy ol i fy mab *David Pennant*, a'r Parchedig *John Foulkes*, ficer *Whiteford*, a'r gorfucheddwr o honynt, a chymunweinyddwyr neu ddirprwywyr y cyfryw orfucheddwr, y swm o ddau cant o bunnau, Ar ymddiriedaeth y bydd i'm cyfryw ymddiriedolwyr, *David Pennant* a *John Foulkes*, a'r gorfucheddwr o honynt, ac ymddiriedolwyr neu ddirprwywyr y cyfryw orfucheddwr, gyflawni a darparu a gosod allan yr unrhyw er meithrin neu osod mewn masnach *Moses*, mab, a *Margaret*, merch *Moses Griffith*, o blwyf *Whiteford*, paentiwr, neu eu defnyddio mewn rhyw fodd arall at wasanaeth y dywededig *Moses* y mab, a *Margaret* y ferch, ar unrhyw gyfnod o'u bywydau."

Yn ei serch at ei noddwr, yr oedd *Moses Griffith* wedi gwrthod cynygon ar lawer o sefyllfaoedd mwy enillgar, a pharhaodd am oddeutu 50 o flynyddau yn ngwasanaeth *Pennant* a'i fab. Cafodd flwydd-dal gan *David Pennant*, pan ddaeth yn analluog i ddylyn ei alwedigaeth; a chafodd ei weddw hefyd flwydd-dal bychan. Bu farw yn *Whiteford* yn 1819, a chofnodir ei wasanaeth gan y beddagraff canlynol ar gareg ei fedd, yr hwn a ysgrifenyddwyd gan *David Pennant*.

"ER COFFADWRIAETH

AM

Moses Griffith, celyddwr cywraïn

hunan-addysgedig,

yr hwn a ddylynodd *Thomas Pennant*,

yr Hanesydd, yn ei Deithiau,

Gweithiau yr hwn a addurnodd

gyda'i bensyl fyddlawn.

bu farw Tachwedd 11eg, 1819, yn 72 oed."

Y mae amser, yr hwn sydd yn cydlefelu pob rhagoriaethau, yn fynych yn gwrthosod pwysigrwydd perthynasol y meirw. Ac y mae y dyn athrylithgar a gostyngedig hwn, a dderbyniai gyflog gwas, yn wrthddrych mwy dyddorol i ni na neb o gymdeithion *Pennant*. Y mae ei "bensyl fyddlawn" wedi dyogelu llawer o bethau a fuasant, hebddi hi, wedi eu colli. Bydd i'r dyeithryn a ymwela â *Whiteford*, gael ei daro gan y cyfuewidiadau a gymerasant le. Caiff fod

Bychton wedi ei droi yn fwthyn, a'r rhan fwyaf o'r hen dŷ wedi ei chwalu; tra y mae *Downing* wedi cael ei helaethu a'i gyfnewid yn fawr; a rhaid iddo droi drachefn at ddarluniau *Moses Griffith* er deall yn eglur beth a welwyd ac a ddysgrifiwyd gan *Pennant*.

Fel ysgrifenydd ar *Hanesiaeth Naturiol*, y mae *Pennant* wedi cael ei ganmol yn uchel am y rhwyddineb hapus & pha un y gallai greu dyddordeb yn ei ddarllenwyr, mewn materion a fuasant yn nwylaw ereill yn sychlyd a chrefft-yddol. "Yr oedd ei gymeriad ef," medd un o'i edmygwyr, yr hwn oedd ei hunan yn naturiaethwr, "yn un na chair mo hono ond yn anfynych, yn uno y cynhwysiad dyfalaf gyda'r serch mwyaf anhunanol at lenyddiaeth; oblegyd yr oedd yn dal safle mewn cymdeithas a'i gosodai uwchlaw dyledswyddau beunyddiol awduraeth fel galwedigaeth. Pa beth bynag a gyffyrddai, efe a'i prydferthai; naill ai trwy geindlysedd ei iaith, yr engreiffitiau hanesyddol a ddygai yn mlaen, neu ynte y swyn poblogaidd a roddai ar bethau a wyddid yn eithaf da yn flaenorol."

Os ystyrir ef fel toithiwr, y mae rhagoriaeth *Pennant* yn anwadadwy. Gellir addef ei fod, mewn rhai o'i weithiau, wedi benthyca yn rhy helaeth o lyfrau; ac fod ei *Dauh i Lundain*, a'r *Teithiau* a gyhoeddwyd ar ol ei farw ef, i gyd yn syrthio lawer yn fyr o ragoroldeb uwchraddol y *Teithiau yn Nghymru*; ac hyd yn nod yn hwn, ei waith mwyaf perffaith, nid yw y drydedd yn gyfartal i'r ddwy arall. Gellir addef hefyd ei fod ar brydiau wedi cael ei arwain i fod yn anghywir, ac nad oedd ei wybodaeth, gyda golwg ar hanes adeiladyddiaeth, yn fwy nag eiddo ei gydoesolion. Ond pan fyddo y pethau hyn, a phob addef-iadau rhesymol ereill, wedi eu cydnabod, erys ei gymeriad ef yr un o hyd.

Bydd i farn alluog i wahaniaethu adnabod eangder ac amrywiaeth ei deilyng-dod. Arddengys gywreinrwydd bywiog. Y mae yn sylwi mwy na'r rhan fwyaf oddynion; ac y mae yn dysgrifio yr hyn y sylwa arno gyda chywirdeb a thlysi, yr hyn y bydd y rhai a'i dylunasant, ac a brofasant gywirdeb ei ddisgrifiadau, yn fwyaf galluog i'w werthfawrogi. Y mae yn ymogyd rhag ysgrifenu yn aruchel, ac y mae ei arddull yn glir a diymhongar. Y mae brou yn rhydd oddiwrth falchder, ac nid yw byth yn blino ei ddarllenydd trwy siarad yn af-reidiol am dano ei hun. Y mae yn ddiwyd yn ei ymchwiliad am wybodaeth, a gŵyr yn mha le i edrych am dano. Cymer fantais ar sylwadau teithwyr blaenorol, a darganfydda yr hyn sydd yn werth ei adrodd yn nodiadau sychion *Leland* a theithlyfr crwydrol *Giraldus*. Nid yw byth yn eu dyfetha wrth eu hadrodd. Y mae yn hynafiaethydd, yr hwn nad yw yn farwaidd; yn ddyn dysgedig, yr hwn sydd yn gydnabyddus â'r byd; ac yn ysgrifenydd, yr hwn nid yw byth yn ein blino, am ei fod yn gwybod, megys trwy fath o reddf, pa bryd y mae yn ddymunol iddo dewi. Dyma y pethau teilwng yr oedd yn

feddiannol arnynt, ac y maent yn cyfiawnhau canmoliaeth Dr. *Johnson*, yr hwn a ddywedodd mai *Pennant* ydoedd y teithiwr goreu a ddarllenodd efe erioed.

Wrth grynhoi yr hanes yma, mi a amcenais mor bell ag oedd yn fy ngallt i wneuthur cyfiawnder ág ysgrifenydd yr hwn sydd, yn ei linell ei hun o leiaf, o'r rhagoroldeb uchaf, ac i anrhydeddu boneddwr Cymreig, galluoedd mawriën yr hwn a ddefnyddiwyd yn llwyddiannus i eglurhau hanes ei wlad ei hun. Nid oes yn aros i mi ond talu diolch i'r personau hynny sydd wedi bod mor garedig a'm cynorthwyo yn yr hyn yr amcenais ato. Ac yn neillduol dymunaf ddatgan fy lluaws rhwymedigaethau i Iarll ac Is-iarll *Dinbych*; Mr. *P. P. Pennant*, o *Nanllys*; y Parch. *T. Z. Davies*, ficer *Whiteford*; Mr. a Mrs. *Storey*, y rhai a breswylant yn bresenol yn *Downing*; Mr. *E. G. Salisbury*; a'r tei-lwng, a'r mwyaf caredig o hynafiaethwyr, Mr. *Thomas Hughes*, F.S.A., o *Gaer-Heon*.

TEITH-RESTR.

RHAN I.

	Tudal.
DOWNING	18
Mynachlog y Maesglas	29
Treffynon	34
Fflint	41
Helygen	58
Llaueurgain	64
Pen-ar-lâg	67
Caerlleon	78
Farndon	131
Castell Lleon (Holt)	132
Bangor Iscoed	143
Overton	145
Ellesmere	147
Y Dref Wen	152
Croesoswallt	157
Selattyn	165
Castell y Waen	169
Llangollen	176
Rhiwabon	179
Gresford	189
Marchwiail	192
Llangollen	192
Llandysilio	192
Mynachlog y Groes	193
Bwlch y Rhiw Felen	197
Llandegla	199
Llanarmon	200

	Tudal.
Llanferres	205
Y Wyddgrug	206
Caergwrle	213
Cilcen	218
Caerwys	226

RHAN II.

DOWNING	243
Newmarket... ..	244
Llanaraph	244
Prestatyn	245
Dyserth	246
Rhuddlan	248
Llanelwy	253
Tremeirchion	256
Bodfari	258
Diubych	264
Heullan	272
Llanusanan	273
Gwytherin	274
Diubych	276
Llanrhaiadr	276
Rhuthyn	277
Llanrhudd	280
Corwen	283
Cynwyd	285

	Tudal.		Tudal.
Llandrillo	285	Glyder Fawr	338
Llandderfel	286	Llyn y Cŵn	338
Bala	287	Nant-beris	339
Cerig y Druidion	291	Y Wyddfa	341
Llanuwchllyn	292	Gorphwysfa... ..	347
Llanymawddwy	295	Cwm Dyli	348
Mallwyd	297	Llyn Dyli	348
Dolgellau	299	Llyn Llydaw	348
Cader Idris... ..	300	Ffynhon Lâs	348
Tywyn	303	Nant Gwynant	349
Talyllyn	304	Dinas Emrys	349
Llanelltyd	306	Beddgelert	350
Mynachlog y Cymmer	306	Llyn Cawellyn	352
Pistyll Cain	307	Llyn y Dywarchen	352
Castell Prysor	308	Drws y Coed	352
Abermaw	310	Beddgelert	353
Cors-y-gedol	313	Pont Aberglaslyn... ..	353
Drws Ardudwy	315	Traeth Mawr	354
Cwm Bychan	316	Penmorfa	356
Harlech	319	Cricaeth	358
Llyn Tegwyn	323	Pwllheli	360
Tanybwlech	323	Aberdaron	361
Ffestiniog	324	Ynys Enlli	361
Llyn Conwy	325	Nefyn... ..	365
Ysppyty	326	Tre'r Caeri	367
Rhaiadr Conwy	326	Clynnog	368
Bettws-y-coed	327	Dinas Dinlle	370
Pont y Pair... ..	327	Caernarfon	372
Castell Dolwyddelen	328		
Rhaiadr y Wennol	329	YNYS FON	378
Llanrwst	331	Niwbwrch	378
Trefriw	333	Llanddwyn	380
		Aberffraw	381
ERYRI—		Llanidan	381
Llyn Geirionydd	334	Tre'r Dryw	382
Capel Curig	335	Moel y Don	384
Glyder Fach	335	Porthaethwy	387
Llyn Ogwen	336	Biwmaris	389
Cwm Idwal	337	Ynys Seiriol	394

	Tudal.
Plas Gwyn	396
Llaniestyn	397
Penmynydd... ..	397
Tregarnedd	399
Mynydd Parys	402
Amlwch	406
Ynys y Skerries	407
Caergybi	408
Llantrisant	411
Bangor	412
Castell y Penrhyn	415
Llandegai	421
Carnedd Llewelyn	423
Carnedd Dafydd	424
Aber	425
Penmaen Mawr	426
Conwy	431
Caer Hên	437
Bodscallan	438
Gloddaeth	438
Llandudno	442
Llandrillo	444
Abergeleu	444
Rhuddlan	448

	Tudal.
DOWNING	453
Rhuthyn	453
Corwen	453
Milldir Gerys	454
Llangynog	454
Pennant Melangell	454
Pistyll Rhaiadr	456
Llanfyllin	457
Meifod	457
Mathrafal	459
Cregynog	459
Y Dref Newydd	462
Carno	464
Llanddinam	464
Llanidloes	465
Bettws	466
Chirbury	467
Trefaldwyn	467
Castell Powys	471
Y Trallwng... ..	473
Llanymynach	474
Shrawardine	479
Yr Amwythig	481
Longnor	494
Caer Caradog	497

RHESTR O'R DARLUNIAU.

RHAN I.

Rhif.		Tudal.
I.	Darlun o THOMAS PENNANT, Ysw., (Wynëddalen)
II.	MAEN ACHWYNFAN	24
III.	Y WHIFF (math o Bysgodyn)	29
IV.	Ffynhon a Chapel GWENPREWI	35
V.	Hynafiaethau RHUFEINIG	56
VI.	Hynafiaethau RHUFEINIG	56
VII.	Beddau yn LLANEURGAIN	64
VIII.	Cyfran o Gastell PEN-AR-LAG	68
IX.	Plan o Gastell PEN-AR-LAG	73
X.	Porth RHUFEINIG yn NGHAEERLLEON	80
XI.	Allorau a gafwyd yn NGHAEERLLEON	82
XII.	Castell CAERLLEON yn 1777	107
XIII.	Castell LLEON (HOLT) yn 1610	132
XIV.	Plan o GASTELL LLEON	132
XV.	Cauadau Eirch a gafwyd yn MANGOR ISCOED	144
XVI.	Y Fwltur ANGOLAIDD	146
XVII.	CROESOSWALLT yr Amser Gynt	163
XVIII.	Piler ELISEG	195

RHAN II.

XIX.	Pistyll CAIN (cyfeiriad, tudal. 307)... ..	241
XX.	Cader IDRIS	300
XXI.	Pistyll MAWDDACH	307
XXII.	Drws ARDUDWY	315
XXIII.	Castell HARLECH	319

MYNEGAI O GYNWYSIAD YR ATTODIAD.

	Tudal.
I.—Beddargraff yn Mynachlog y Maesglas	503
II.—Tafien o'r Lliwythi a anfonwyd allan ac a ddygwyd i mewn i borthladd Caerlleon, o 1771 i 1806	504
III.—Dyfyniadau allan o Draethawd mewn llawysgrifen, yn nghylch Arglwyddi Cyffindrol Cymru, yr hwn a ysgrifenyd yn mis Awst 1740	506
IV.—Yr hanes a ddyry Syr Jeffry Shakerley, yn mherthynas i frwydr Morfa Rowton, ger Caerlleon	515
V.—Beddargraff ar y Milwriad Robinson. yn Eglwys Gresford ...	517
VI.—Liw Edward Broughton, Yswain	517
VII.—Am Owain Glyndwr	519
VIII.—Rhoddiad i fyny Gastell Dinbych	555
IX.—Dechreuad Gweision y Sirydd yn Ngogledd Cymru	559
X.—Cyfarwyddiadau Syr John Wynn, o Wydir, i'w Gaplan, John Price, pa fodd i ymddwyn yn ei wasanaeth ef	560
XI.—Rhestr o Wisgoedd Syr John Wynn	561
XII.—Cerfiad ar Gofadail i denlu Gwydir, yn Eglwys Llaurwst ...	562
XIII.—Llythyrau Syr John Wynn	563
XIV.—Gwarant am Garw o Goedwig y Wyddfa 4 Gorpheuaif, y flwyddyn 1af o deyrnasiad y Frenines Elisabeth	566
XV.—Sylwadau ar y "Pysgodyn Cegddu Trifforchog," "Morgi Blwmaris," a'r "Morris," gan y Parchedig Hugh Davies ...	567
XVI.—Hanes Syr Rhisiart Bulkeley; yn mha un y ceir dysgrifiad cryf o orthrwm y ffâfryn Iarll Leicester	571
XVII.—Sylwadau ar gyflwr presenol Mynydd Parys, weli ei ysgrifenu gan Mr. Price, goruchwyliwr	574
XVIII.—Llythyr yr Archesgob Williams, tra yn Gymrawd o Goleg St. Ioan, Caergrawnt	578
XIX.—Llythyr Esgob Lincoln (Williams) at Syr John Wynn o Wydir, Barwniad, wedi i'w arglwyddiaeth golli y Sêl Fawr ...	579

Rhif.	Tudn.
XXIV. Torchau 321
XXV. Pwlpud HUW 324
XXVI. Rhaiadr y CONWY 327
XXVII. Y WYDDFA o GAPEL CURIG 335
XXVIII. TREFAEN a rhan o Lyn OGWEN 336
XXIX. NANT BERIS a rhan o'r GLYDER a'r GRIB GOCH 339
XXX. Y WYDDFA o GWM Y GLO 342
XXXI. Llyn GWYNANT 349
XXXII. Llyn GWYNANT a MOEL HEDOG 349
XXXIII. Eglwys LLANFAIR a'r PLAS NEWYDD 385
XXXIV. PORTHAETHWY 387
XXXV. Hebog Ynys SEIRIOL 394
XXXVI. Eglwys CAERGYBI 405
XXXVII. Eglwys Gadeiriol BANGOR 412
XXXVIII. Plan o Dref a Chastell CONWY 431
XXXIX. Cyfran o Gastell CONWY 432

RHAN III.

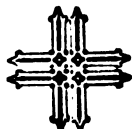
XL. Castell POWYS yn 1777 471
XLI. Yr hen Bont GYMREIG yn yr AMWYTHIG 485
XLII. Pwlpud yn yr AMWYTHIG 487
XLIII. Y Porbeagle, a Morgwn BIWMARIS 569
XLIV. Cynllun o Odyn yn MRYNDD PARYS 577
XLV. Pais-Arfau Pum' Llwyth Broninol CYMRU 589
XLVI. Pais-Arfau Pyntheg Llwyth GWYNEDD 594

MYNEGAI O GYNWYSIAD YR ATTODIAD.

	Tudal.
I.—Beddargraff yn Mynachlog y Maesglas	503
II.—Tafien o'r Llwythi a anfonwyd allan ac a ddygwyd i mewn i borthladd Caerlleon, o 1771 i 1806	504
III.—Dyfyniadau allan o Draethawd mewn llawysgrifen, yn nghylch Arglwyddi Cyffindirod Cymru, yr hwn a ysgrifenydwyd yn mis Awst 1740	506
IV.—Yr hanes a ddyry Syr Jeffry Shakerley, yn mberthynas i frwydr Morfa Rowton, ger Caerlleon	515
V.—Beddargraff ar y Milwriad Robinson, vn Eglwys Gresford ...	517
VI.—Llw Edward Broughton, Yswain	517
VII.—Am Owain Glyndwr	519
VIII.—Rhoddiad i fyny Gastell Dinbych	555
IX.—Dechreuad Gweision y Sirydd yn Ngogledd Cymru	559
X.—Cyfarwyddiadau Syr John Wynn, o Wydir, i'w Gaplan, John Price, pa fodd i ymddwyn yn ei wasanaeth ef	560
XI.—Rhestr o Wisgoedd Syr John Wynn	561
XII.—Cerfiad ar Gofadail i deulu Gwydir, yn Eglwys Llaurwst ...	562
XIII.—Llythyrau Syr John Wynn	563
XIV.—Gwarant am Garw o Goedwig y Wyddfa 4 Gorpheaf, y fiwyddyn taf o deyrnasiad y Frenines Elisabeth	566
XV.—Sylwadau ar y "Pysgodyn Cegddu Triflorchog," "Morgi Biwmaris," a'r "Morris," gan y Parchedig Hugh Davies	567
XVI.—Hanes Syr Rhisiart Bulkeley; yn mha un y ceir dysgrifiad cryf o orthrwm y ffafryn Iarll Leicester	571
XVII.—Sylwadau ar gyflwr presenol Mynydd Parys, wedi ei ysgrifenu gan Mr. Price, goruchwyliwr	574
XVIII.—Llythyr yr Archesgob Williams, tra yn Gymrawd o Golog St. Ioan, Caergrawnt	578
XIX.—Llythyr Esgob Lincoln (Williams) at Syr John Wynn o Wydir, Barwniad, wedi i'w arglwyddiaeth gollu y Sêl Fawr	579

	Tudal.
XX.—Cyfrif o'r Pytatws a drosglwyddwyd allan o borthladd Conwy, yn dangos fel y tyfir y gwreiddyn gwasanaethgar hwn mewn cylch mor fychan	580
XXI.—Llythyr oddiwrth Edward, Iarll Conwy, yn nghylch Di-doi, &c., Castell Conwy	581
XXII.—Haelioni yn Bodscallan yn ystod amser y diweddar Robert Wynn, ysw.	581
XXIII.—Anerchiad Trigolion str Gaernarfon at Rhisiart Cromwel ...	583
XXIV.—Siartr Gwenwynwyn i Fynachod Ystrad Marchell	584
XXV.—Beddargraff Thomas Pennant yn Eglwys Whiteford	584
XXVI.—Amddiffyniad Thos. Pennant rhag y Press Gangs, neu Ladron Dynion	585
XXVII.—Adroddiad, wedi ei dynu allan gan Richard Fenton, hanesydd str Benfro, ynghylch cynygriad at ddwyn allan argraffiad wedi ei helaethu o daith Pennant yn Ngogledd Cymru	585
XXVIII.—Y "Llwythau Breninol a Phendefigol." Gyda Rhagarweiniad gan W. Trevor Parkins, ysw.	586
Y Pum' Llwyth Breninol	589
Pymtheg Llwyth Pendefigol Gwynedd	594
Llwyth y Cyffiudiroedd	607

RHAN I

O DOWNING TRWY GAERLLEON,
CAERLLEON, BANGOR IS-Y-COED,
OVERTON, ELLESMERE,
Y DREF WEN, CROESOSWALLT, CASTELL Y WAEN,
LLANGOLLEN, GWRECSAM.
GLYNDYFRDWY, LLANARMON, YR WYDDGRUG,
A CHAERWYS. I DOWNING.

HYNAFIAETHAU PENNANT.

Y DAITH GYNTAF YN NGOGLEDD CYMRU,

MDCCLXXIII.

Yr wyf yn traethu yn bresenol am fy ngenedigol wlad, yr hon sydd yn hynod yn ein hanesion boreuaf am ei dewrder, a'i hymlyniad wrth ryddid; am y gwrthsafiad a wnaeth yn erbyn y Rhufeiniaid; am laddedigaeth eu llengau,* ac am eu darostyngiad gan Agricola, yr hwn ni feiddiai fyned rhag-ddo yn ei ymgyrch yn erbyn Ysgotland, a gadael o'i ol heb ei orchfygu y fath elyn ofnadwy.

Pan diriodd ein goresgynwyr cyntaf yn Mhrydain Fawr, yr oedd Gogledd Cymru yn meddiant y Gordofigion, enw a ddeillia o iaith y wlad, ac yn gosod allan ei sefyllfa;† y mae bron yn gwbl wedi ei hamgau gan yr afon *Deva*, neu *Dee* yn ol yr iaith ddiweddar, a chan afon arall o'r enw *Dyfi*.‡ Y mae y naill yn ymarllwys i Fôr y Werydd islaw Caerlleon, a'r llall i'r un môr ar gyffiniau str Aberteifi.

Ni ddarfu i'r yspryd a arddangosodd y trigolion ar y cyntaf eu gadael hyd y diwedd. Er iddynt gael eu gorfodi i ymostwng i allu anorchfygol y Rhufeiniaid, eto ni ymollyngasant i fod yn ysglyfaeth i swynion moethau, megys ag y gwnaeth cenedloedd ereill yn yr ynys hon; ni ddarfu iddynt erioed, trwy ymbiliau gwrageddos, ymofyn cymhorth eu goresgynwyr pan oeddynt yn eu gadael, ac ni suddasant ychwaith o dan orthrwm eu goresgynwyr newyddion; cadwasant ddewrder i fyny yn nghanol eu creigiau cynhenid, a derbynient i'w plith y ffoadigion anrhydeddus, gan fod yn ddedwydd ynghanol brodyr cydnaws. Ni allodd y Saeson er cryfed oeddynt, wneyd unrhyw argraff ar ein gwlad am fwy na thri chant o flynyddoedd, hyd yn nod ar ein hiseldiroedd. *Offa* oedd y cyntaf a ymestynodd ei derfynau rai milldroedd o fewn ein cyffiniau. Ond ni bu ei oresgyniad namyn am fyr amser; oblegyd yr oedd Caer-

* *Vita Agricolaë.*

† Nid yw hyn yn gwbl gywir, gan y dywedir fod y *Gordofgiaid* yn cyrhaedd o'r *Dyfrdwy* i'r *Telf*, ac hyd yn nod i'r *Gwaun*, gerllaw *Abergwaun*; a dichon fod eu henw yn arwyddo gorddwyr, o'r gair *erd*, yn bresenol *gordd*, *morthwyl* (*mallet*). Y morthwylion cerig addurnedig a northol, a ddanganyddwyd mewn hen weithydd, efallai oeddynt yr offer rhyfel a foddylir. J. R.

‡ Mr. Llwyd in Camden, ii. 778.

lleon, prif ddinas y Cornavii, yn ein meddiant hyd y fl. 883, pryd y treisiwyd hi oddiarnom gan allu unedig y Saith Deyrnas (*Heptarchy*) o dan y galluog Egbert. Y mae yn wir fod hyn wedi cwtogi ein terfynau, ond ni ddarostyngodd ein hyspryd. Gyda gwroldeb anhafal nyni a gadwasom ein hannibyniaeth am bedair canrif yn mhellach, yn erbyn gallu teyrnas ag oedd yn fwy na deuddeg gwaith o faintioli Cymru: ac yn y diwedd, cawsom yr anrhydedd o syrthio, pan oedd y wlad wedi ymranu yn ei herbyn ei hun, o dan arfau y mwyaf doeth, a'r mwyaf rhyfelgar, o'r penaduriaid Seisonig.

Str Fflint.] Yr wyf yn naturiol yn dechreu fy nhaith yn y fan lle y'm ganwyd, *Downing*, yn nhref-ddegwm Eden-Owain,* yn mhlwyf y Rhydwen (*Whiteford*), yn str Fflint. Er mwyn cael golygiad cyffredinol am y str, rhaid i'r darlennydd ddeall mai hi ydyw y leiaf o ddeuddeg str Cymru. Golchir ei hochr ogleddol gan fraich o'r afou Dyfrdwy—y *Seteia Estuarium*† a grybwyllir gan Ptolemy. Y mae y tir yn codi yn sydyn o lan y môr mewn amrywiadau prydfeth, yn gleiog, ac yn gyfoethog mewn fŷd a phorfa, am ddwy, tair, neu bedair milldir, hyd at raudir mynyddig sydd yn rhedeg yn gyfochrog âg ef am gryn bellder.

Y mae y rhan isaf yn cael ei gwahanu gan gymoedd prydfeth, y rhai a redant i lawr o'r mynyddoedd, gan ymagor i'r môr, ac yn llawnion o goed derw. Y rhanau iselaf a gynwysant gyflawnder o lo a thywodfaen; y rhanau uchaf fwaenion plwm ac alcan, a haenau anferth o geryg calch a challestr. Prif fasnach y sir ydyw cloddio a thoddi mwnau.

Y parth gogleddol o str Fflint sydd yn wastadedd, ac y mae yn dra chyfoethog o fŷd, yn enwedig gwenith, yr hwn yn gyffredin a gludir i Lerpwl. Y mae y str, yn y rhan fwyaf o leoedd, yn codi mwy nag sydd yn angenrheidiol at wasanaeth y trigolion. Y mae yn dra phoblog; ac yn y parthau mwn-eiol gwneir hwy i fyny o bobl gymysg, tadau a theidiau y rhai a ddaethant yno er mwyn cael gwaith, allan o'r siroedd Seisonig lle y mae mwnau yn cael eu gweithio; llawer o blant pa rai, yn enedigol o famau Cymreig, ydynt wedi llwyr gollu iaith eu tadau.

Y mae rhês uchel o fynyddoedd yn codi ar y tu gorllewinol, ac yn ffurfio terfynlin mawreddog. Dyfrheir ein str gan amryw afonydd bychain; megys yr *Alun*, y *Terig*, a'r *Wheeler*; parth o'i therfyn gorllewinol gan y *Clwyd*; a *Maellor*, rhan anghysylltiol o'r str, gan y *Ddyfrdwy*.

Nid ydym yn gwybod beth oedd enw clasurol y rhandir fechan hon. Yr oedd y Gordofigion, o wlad pa rai yr oedd yr oll i'r gorllewin i str Gaerlleon yn ffurfio rhan, yn ddosparthedig yn amser y Rhufeiniaid, yn ol pob tebygolrwydd, fel ag yr oedd y gweddill o'r wlad. Yr oedd ganddynt eu *Harglwyddi*, y rhai a lywodraethent dros randiroedd bychain fel y rhai hyn, ond ymument o dan un penaeth cyffredinol, yn ol fel y byddai galwad yr amserau. Yr oedd y rhaniadau hyn yn gwanychu y wladwriaeth, yn amharu ei llesiant cyffredinol, ac yn rhwyddhau ei goresgyniad gan yr estroniaid cyntaf a ddeuent.

* Dichon mai math o sain oemwythaol o'r enw a sillebtr yma yn lled ddarfelyddol *Eden-Owain* ydyw *Downing*. Tra yn barod i addef ei fod yn *Eden* fechan, eto rhaid i'r Golygydd edrych arno fel enw dyn, ac yn cael ei ysgrifenu yn fwy cyffredin yn *Ednowain*, neu *Ednywain*; dichon mai yr enw yn llawn oedd *Bod*-neu *Lys*-*Ednywain*. J. B.

† Credir yn brosecol mai genau y *Mersey* ydoedd y *Seteia Estuarium*. J. B.

Y mae enwau y rhandiroedd hyn yn awr yn anhysbys. *Guynedd* yw yr enw hynaf a feddwn am Ogleidd Cymru. Y rhandir yr wyf fi yn preswlyo ynddi a elwid *Tegangle*,* yr hyn a gynwysa y tri chantref presenol, a elwir *Coleshill*, *Prestatyn*, a *Rhuddlan*. Y mae yr enw yn cael ei gadw yn mharthau mynyddig Whiteford, a rhai plwyfi ereill, hyd y dydd hwn, lle y dywedir *Mynydd Tegangle*. Yr wyf fi yn gwrthod y cyfieithiad o *Tegangle* i *Fair England* fel bestarddair. Y mae y gair yn hynach o lawer; tardda oddiwrth y *Cangi* neu *Ceangi*, dosparth o bobl, yn ol y dysgedig Baxter, a berthynent i bob cenedl Brydeinig, y rhai a arolygent y diadelloedd, ac a breswylent gyda hwynt mewn gwahanol borfeydd ar wahanol adegau o'r flwyddyn. Yr oedd gam y *Cornavii* eu *Ceangi*, a gauafent yn Wiral, ond preswylent yn yr haf yn *Tegangle*; yr hwn air a dardda o *Teg*, prydferth; *Cang*, enw y bobl; a *Lle*. Er cadarnhau hyn, gellir sylwi fod hyd heddyw wastadedd yn mhlwyf Caerwys, rhan o'r hon *Degangle*, a cher llaw y mynydd hwn, yn dwyn yr enw *Maes Can Hafod*; ac am y rheswm yma yr wyf anghytuno â Mr. Baxter, yn ei syniad am breswylfeydd hafaidd y *Cangi* yma. Y mae efe yn eu gosod gerllaw y *Canganorum* † *Promontorium*, neu Ben Braich y pwll yn Sir Gaernarfon; ond *Cungi* y Gorfodigion oedd y rhai hyny; a'r rhai hyn yn eiddo y *Cornavii*.

Gellir sylwi yma fod ein gwlad ni, yn groes i'r hyn a ddygwydd i'r rhan fwyaf o'r cenedloedd a ddarostyngir, wedi cadw ei hiaith ei hun; a bu y goresgynwyr yn ddigon difalch i fabwysiadu enwau y trefydd a'r bobl Brydeinig, gan eu Lladineiddio oddiwrth y geiriau gwreiddiol. Fel hyn y daeth LONDINIUM o LUNDEIN, § sef LLONG DIN, neu DINAS, dinas y llongau, || ar gyfrif ei thrafnidiaeth eang; ¶ DEVA, am ei bod yn sefyll ar yr afon *Deva* (Dyfrdwy;) DUNMONII** oddiwrth *Dun-mwyn*, neu fryn o fwneion; BRIGANTES oddiwrth *Brig*, neu y rhai penaf o ddynion; CORITANI, †† neu yn bytrach COETANI, oddiwrth *Coed*. †† Ar ymadawiad y Rhufeiniaid, darfu am yr enwau Lladin, oddigorth mewn ychydig engreifftau; ond y gweddill o'r Brytaniaid, y rhai a ymderbyngasant i iau y Saeson, a dderbyniasant enwau y lleoedd y preswylent ynddynt oddiar ddwyllaw eu gorchfygwyr.

* Y dull mwyaf cyffredin o'i sillebu ydyw *Tegeingl*, yr hyn sydd yn edrych yn fwy tebyg fyth i *Teg-Anglia*; ond gallai y tarddiad fod o'r gair Cymraeg *ongl*, yna buasai yr enw yn golygu *Fair Corner*, neu *Fair Angle*. Ond y mae yn fwy tebyg fyth ei fod yn bytholi enw pobl hynafol y bydd crybwyllid am danynt yn union. J.R.

† Y mae bodolaeth y *Cangi* bradd yn amheus; y darn yn *Tacitus*, lle byddem yn arfer darllen gynt *inde Casgos*, nid yw yr ysgrifenywyr goreu yn awr yn son am dano ond fel *in Decangos*, yr hyn a fyddai yn gylystyr; a'n ffurf ddiweddar o hono, *Tegeingl*. J.R.

‡ *Canganorum Promontorium* a fyddai yn nêb i'r cynantlad a olygir; parhaodd yr enw hyd *Fabiaci Culbreck ac Otwen*, fel *Pentir Ganton*, neu *Beirhyn Ganton*. J.R.

§ Y mae tarddiad arall, sef *Llyn-din*, neu y ddinas ar y llyn, yn cael ei roddi gan *Mr. Pennant*, yn ei *Hanes Llundain*, tud. 14. GOL.

|| Ni fydd i'r tarddiad yma o *llong*, wrth gŵrs, ddim sefyll, a rhaid chwilio yn mahellach am ectorhad ar y gair. Gallasai *Mr. Pennant* ychwanegu fod y *Rhufeiniaid* wedi moddwl y byddai i'r enw *Augusta*, yr hwn a roddasant hwy i *Lundain*, ddileu am byth yr enw *Londinium*. J.R.

¶ *Camden*, I. 370.

** Nis gallasai dim fod yn fwy arddunol, ond yr wyf yn ofni na bydd iddo sefyll; ymddengys mai yr enw oedd *Dumnonii*; a staradai y Cymry am eu gwlad fel *Dyfnaint*. J.R.

†† Byddai hyn yn dra chyfeus at y geirddarddiad; ond ymddengys na fu erioed yn enw arnynt. J.R.

‡‡ *Mr. Pegg*

Darostyngwyd sir Fflint yn gyfangwbl gan y Saeson yn union ar ol iddynt gymeryd Caerlleon, yn amser Egbert. Yr oedd yn wlad agored, ac, yn an-nhebyg i fanau ereill yn Ngogledd Cymru, yn amddifad o greigiau auhygyrch, a mynyddoedd, ac o ganlyniad yn analluog i amddiffyn ei hun yn erbyn gelyn mor gryf. Y buddugoliaethwyr, yn ol eu harfer, a ail-enwasant y trefydd, y pentrefydd, a'r llanau; ond nis gallent ddileu yr hen enwau. Felly y mae *Hawarden* yn cael ei hadnabod o hyd yn mhllith y Cymry wrth yr enw *Pen-ar-lâg*, neu *Halawg*; *Mold* wrth yr enw *Y Wyddgrug*; a *Hope* wrth yr enw *Estyn*; yr hyn (gyda pharhad ein hiaith hyd y dydd hwn) a brofa nad oedd ein hiaith ni yn cael ei chymysgu ond i raddau bychain âg ieithoedd ein gorchfygwyr. Sefydlwyd niferi o Saeson yn ein plith, y rhai a ddalient eu tiroedd gan lywyddion neu iarllod Mers; yr ydym yn cael yn y *Doomsday Book** lawer o enwau y rhai ag oedd ganddynt feddiannau yn y rhanbarth hwn; megys *Ulbert*, *Osmer*, ac *Elmer*.

Doomsday Book.] Y sylw cyntaf am unrhyw israniad o str Fflint a ganfyddir ar ddalenau y *Doomsday Book*. Pan wnaethpwyd yr ar-olygiad hwnw, fe'i gwnaed yn rhan o str Gaerlleon, i ba un yr ystyrid ei bod yn perthyn, trwy gongwest. Y mae hen ysgrifau yn cadarnhau fod *Sir Fflint yn perthyn i urddas cleddyf Caerlleon*. Darostyngwyd hi yn fuan gan Robert de Rothelent, y penciwdaud o dan Huw Lupus (Huw y Blaidd,) yr hwn a gariodd ei arfau yn mhell i Gymru; a chadarnhaodd ei orchfygiadau yn y cyffindiroedd trwy adeiladu, neu yn hytrach trwy ychwanegu gweithiau newyddion at gastell Rhuddlan, yr hwn a enillasai oddiar un o'n tywysogion.

Ystyrid y rhandir a ymestynai o Gaerlleon hyd yr afon Clwyd, y pryd hyny, fel cantref o Sir Gaerlleon, a gelwir hi yn y *Doomsday Book*, yn Gantref Atiscros. Y mae llaweroedd o leoedd ereill sydd yn aros hyd y dydd hwn yn cael eu crybwyll ynddo, ond fod y sillebiaeth Normanaidd yn tywylu llawer arnynt. Gelwir *Whiteford* yn *Widford*; sylwir hefyd ar rai o'n trefydd-degwm presenol, megys *Tre-mostyn*, *Tre-byhton*, a *Merton*, o dan yr enwau *Mostone*, *Puteacaine*, a *Meretone*. Yr oedd *Mostone* y pryd hyny yn dir aradwy mewn undeb â Chaerlleon. Yr oedd arno bedwar o gaeth-ddeiliaid, ac wyth o fythynwyr, *bordarii*;† coedwig dair milldir o hyd, a deugain *perch* (*perticatæ*) o led, yr hwn a ddyfarnid yn werth ugain swllt.

Y mae *Widford* wedi cael ei uno â *Puteacaine*; ymddengys fod y gyntaf yn cynwys ein *Tredan* bresenol, neu y fan lle y mae y llan yn sefyll yn awr. Perthynai i'r rhai hyn un tir aradwy, a dau o gaethddeiliaid, a deuddeg ereill, cydrhawg gweision a morwynion, pysgodfeydd, a choedwig haner milldir o hyd, a deugain *perch* o led; yr oedd y gwerth yr un swm a *Mostone*.

Gyda *Meretone* y cysylltir y drydedd ran o *Widford*, a'r *Berewicha*, neu dreflan *Caldecote*—y mae yr olaf yn bresenol yn dref-ddegwm yn mhlywf Treffynon. Yn y rhaniad hwn yr oedd henadur, eglwys, a chwech o gaethddeiliaid. Yma hefyd yr oedd coedwig haner milldir o hyd, ac ugain *perch* o led. Un o'r euw Odin a ddaliai y rhai hyn o dan yr iarll.

* Gan y byddwn yn fynych dan yr angeurheidrwydd o gyfeirio at y *Doomsday Book*, hwyrach mai gwell i ni nodi ar unwaith mai llyfr ydyw ag sydd yn cynwys rhestr o holl etfdeidiaethau Lloegr, yr hwn a wnaed yn amser Gwilym y Gorchfygwr.—*Cv.*

† Bythynwyr, yn meddu darn bychan o dir gyda'u bwthyn, ac yn rhwym i ddarparu fowls, wyau, &c. at *serdd* (bord) eu harglwyddl.

Ar adeg y Gorchfygiad, yr oedd yr holl ranbarth yma o str Fflint, yr hwn a elwid gan y Sacsoniaid yn *Englefield*, ac wedi hyny gan y Normaniaid yn *Atiacros*, yn meddiant Edwin, iarll olaf y Mers; ac wedi ei orchfygu ef, ac i'w diroedd gael eu fforffedio, rhoddwyd hwy, ynghydag iarllaeth Caerlleon, i Huw Lupus. Cafodd yr holl dir ei ddiboblogi a'i wneyd yn anialwch, fel y tybiaf, trwy anrheithiad dyblyg Harold i'r parthau hyny o Gymru, wrth orchymyn Iorwerth y Cyfeswr, er dialu ar Gruffydd ap Llewelyn am y dirmyg a roddwyd arno trwy iddo gefnogi Algar, un o'i ddeiliaid gwrthryfelgar.*

Y mae yn deilwng o sylw nad oedd ond saith o eglwysi y pryd hyny yn yr holl gantref. 1. *Haordine*, y Pen-ar-lâg prisenol; 2. *Widford*; 3. *Bissard*, *Boteuuaral*, a *Ruagor*; 4. *Inglecrost*, *Brunfar*, ac *Alchene*; 5. *Danfrond*, *Calston*, a *Wesbie*; 6. *Prestetone*, a *Ruestoch*; ac yn olaf, y 7ed yn *Roeland*;† heblaw un ag oedd yn anghyfanedd yn *Cancarnacan* a *Whenescol*. Nid oedd y wlad wedi cael ei rhanu yn blwyfau y pryd hyn. Sylwa Mr. Agard,‡ yr hwn a ysgrifenuai yn niwedd yr unfed ganrif ar bymtheg, nad oedd yr hen haneswyr byth yn crybwyll am blwyfau, personiaid, viceriaid, perigloriaid, na churadiaid. Byddai y bobl y pryd hyny yn addoli naill ai yn yr eglwysi cadeiriol, neu yn y sefydliadau mynachaid; lle y gweinyddid gan yr esgobion neu y mynachod; a chynorthwyid y rhai hyny yn fynych gan henaduriaid, ysgoleigion, a diaconiaid. Fel yr oedd crefydd yn enill nerth, adeiladwyd eglwysi ereill, er cyfleustra i'r duwiolfrydig, gan bendefigion a thirfeddianwyr, y rhai oeddynt yn awyddus am gael cymhorth ysprydol o fewn eu cyffiniau; ac i'r rhai hyn yr ydym yn ddyledus am yr eglwysi a wasgarwyd mor gynil drwy y wlad. Rhoddid y blaendod *Llan* o flaen enwau y manau hyn; fel y mae *Tre*, yr hwn yn wreiddiol ni arwydda ond preswylfod, yn cael ei roddi i'r trefi-degwin.

Tre-Mostyn.] Fel hyn, yn mhlwyf *Whiteford* y mae *Tre-mostyn*,§ yr hwn sydd yn hynod fel hen balas teulu o'r un enw, y rhai a'i cawsant trwy briodas Jevan Fychan, o Bengwern, gerllaw Llaugollen, ac o linach Tudur Trefor, iarll Henffordd, âg Angharad, etifeddes Hywel ap Tudur ap Ithel o Fostyn, yn uheyrnasiad Rhisiart II. Yr oedd Hywel yn disgyn oddiwrth Edwin, arglwydd Tegeingle (*Englefield*.) Ei daid Ithel oedd foneddwr a feddiannai etifeddiaethau mawrion pan ddarostyngwyd y dywysogaeth, a thalodd warogaeth yn Nghaerlleon yn 1301, i Iorworth twysog Cymru, am ei diroedd yn Llaneurgain a Mostyn.

Y mae y neuadd eang drymlyd o hynafiaeth mawr iawn, ac yn meddu uchelfa yn y pen-uchaf, a'i bwrdd hir at wasanaeth ei harglwydd a'i gymdeithion llawon; ac un arall ar yr ochr, lle yr eisteddai rhai mwy israddol a gyfranogent o'r wledd. Y muriau ydynt wedi eu haddurno, yn dra phriodol, gyda hen ynau y milisia, oleddyfau, a gwaywffyn; gyda hen helmau, a dwyfronegau; gydag addurniadau angladdol; a chydag amryw o yspeilion helwriaeth. Y mae gwalch wedi ei hoelio ar ben uchaf yr ystafell, gyda dwy gloch wrth bob

* Powell, 100.

† Y mae dulliau ereill o sillibu yr enw fel *Rotheleut* a *Rhuddlan*, yn tud. 20. J. R.

‡ *Antiquary Discourses*, I. 184.

§ Am ddyysgrifiad cyflawn o Fostyn, a phobpeth a berthyna i'r plwyf hwn, a'r plwyf agosaf ato, cfrfeirir y darlennydd at Hanes *Whiteford* a *Threfynnon*, gan Mr. Pennant, yn 1796.—Gol.

troed iddo. Gyda'r clychau hyn efe a ehedodd oddiwrth ei berchenog, gŵr bonheddig yn str *Angus*, ar fore y pedwerydd ar hugain o Fedi, 1772, ac a laddwyd yn agos i'r palas hwn ar fore y chweched ar hugain. Nid ydys yn gwybod yn fanwl yr amser y cyrhaeddodd y wlad hon; felly yr ydym yn ansicr pa un a oedd hedfa yr aderyn hwn yn gyflymach nag eiddo y gwalch a ehedodd ddeng mildir ar hugain mewn awr wrth ymlid ar ol cyfflogyn; neu yr un a ehedodd o Westphalia i Prwssia mewn un diwrnod—engreiffitiau a gofnodir* gan y dysgedig Syr Thomas Brown. Y mae y gegin sydd gerllaw a chanddi oriel, o'r hon yr edrychir i lawr arni, ac y mae yn arwain i ystafell-oedd hynafol gwraig y tŷ, mewn adeg pan na thybid fod arogl y crochanau a'r bêr yn bethau annymunol. Yn un pen i'r oriel y mae ystafell eang, hynod ar gyfrif un dygwyddiad nodedig. Yn ystod yr amser yr oedd Harri, iarll Richmond, yn dirgel-gynllunio dymchweliad tŷ Caerefrog, elai yn guddiedig o fan i fan, er mwyn enill ffafir y Cymry, y rhai a dueddent at ei achos o barch i'w daid, Owain Tudur, eu cydwladwr. Tra yr oedd yn Mostyn, daeth mintai o bleidwyr Rhisiart III. yno i'w ddal. Yr oedd y pryd hyny ar fin eistedd i giniawa, ac ni chafodd ond prin amser i neidio allan trwy ffenestr yn y cefu, a diange trwy dwll, yr hwn a elwir hyd heddyw *Twll y Brenin*. Rhisiart ap Hywel, y pryd hyny yn arglwydd Mostyn, a ymunodd â Harri vn mwrwydr Bosworth, ac ar ol y fuddugoliaeth, a dderbyniodd gan y brenin, a arwydd o'i ddiolchgarwch iddo am ei ddyogelu, y gwregys a'r cleddyf a wisgai y diwrnod hwnuw; efe hefyd a daergymbhellodd Rhisiart i'w ddylyn ef i'r llys; ond atebodd y boneddwr hwnuw yn anrhydeddus fel y Sunamees hono, "*Yn nghanol fy mhobl yr wyf fi yn trigo.*" Yr oedd y gwregys a'r cleddyf yn nghanw yn y tŷ hwn hyd o fewn ychydig flynyddoedd yn ol. Gallwn sylwi nad oes neb o'n haneswyr yn rhoddi cyfrif am yspaid pennodol o fywyd Harri, cyn ei esgyniad i'r orsedd. Y mae yn dra amlwg iddo dreulio ei amser, ar ol diflanu o Brittany, yn Nghymru. Y mae llawer o'r beirid a gydoesent âg ef yn cofnodi y rhan yma o'i fywyd, o dan enwau ffugiol, megys y *Llew, yr Eryr*, a'r cyffelyb, y rhai oeddynt i adferu yr ymerodraeth i'r Brytaniaid; oblegyd ni feiddiai pleidwyr awenyddol tŷ Lancaster draddodi eu caniaidau oddigerth mewn geiriau damegol, gan faint eu hofn o'r tywysog oedd ar yr orsedd.

Nid oes ond ychydig o hynodrwydd yn nghylch y tŷ, mwy nag sydd yn gyffiredin i dai ereill a adeiladwyd ar wahanol amserau. Y mae yma ddau bortread cywrain; un o Syr Roger Mostyn, marchog, gyda barf wên, a chernflew gwynion, mewn dillad duon, a llodrau mawriou wedi eu sicrhau am ei ganol gyda phwyntiau. Darfu i'r deryn yma o orfawredd gynyrchu diareb isel, yr hon a gynhwysid at bobl israddol a fyddent yn awyddu am ymddangos uwchlaw eu sefyllfa. Y portread arall ydyw un o'i foneddiges, Mary, merch hynaf Syr John Wynn o Wydir, barwniad. Y mae y ddau yn gyflawn hyd, wedi eu dyddio 1634, a thybiaf iddynt gael eu paentio gan Mytens.

Y mae yma ddarlun arall, heb fod yn llai hynod ar gyfrif ei gyfansoddiad digrifol, nag ydyw am y person urddasol a baentiwyd ynddo. Darlun *kit-cat* ydyw o Syr Roger Mostyn, y barwniad cyntaf, mewn *wig* ddeyithrol a hirllaes o liw gwlan, dwyfrongeg, llodrau lleir, a llawys Rhufeinig henafol; dyn du yn

* *Miscellany Tracts*, Tr. v. p. 38.

dal ei heim; ei foneddiges yn darllen, gydag un llaw yn gorphwys ar benglog; a cherllaw i'w harglwydd y mae ci bychan. Yr oedd y boneddwr hwn yn un o'r rhai mwyaf teyrngarol yn ein gwlad; cododd gatrawd er cynorthwyo y gorn, yn cynwys pymtheg cant o wŷr, mewn deuddeng awr o amser,* gan mwyaf yn lowyr; ac a osododd warchawdlu yn ei dŷ, yr hwn, yn mis Medi, 1643, a ymostyngodd i fyddin y senedd, gyda phedwar o gyffiegrau, a pheth arfau.†

Corphluniau.] Y mae y corphluniau (*busts*,) y rhai a gynullwyd yn Italy, yn deilwng o sylw. Yr un o Brutus yr hynaf sydd yn dra phrydfferth, ac megys pe wedi ei gerfio ar y foment pan oedd cariad at ei wlad wedi myned yn drech na'i serch tadol,—pan yr oedd, gyda llais diysgog, yn traddodi ei feibion, Titus a Tiberius, i ddwylaw ei swyddogion i dderbyn cosp am eu bradwriaeth.

Y mae yno hefyd gerfddelw brydfferth o ben eilun-dduw ieuangc, mewn pen-guwch Phrygaid, ar gorph menyw ieuangc o amseroedd diweddar.

Ceir yno hefyd gerfiad hardd o un o'r *Cornelii*. Un arall o *Homer*, ac o *Hippocrates*. Un arall o *Seleucus*, gyda dwy asgell wedi eu sicrhau wrth berl ymerodrol; arwyddluniau cyflymder a brys. Dau gorphlun mewn alabastr llwyd o eilun-dduwiau gwryw a benyw, gyda'r ffagi ar eu penau; y maent yn afluiaidd ofnadwy; ond y mae y cerfwaith yn dda. Yma heblaw hyny y mae ychydig gofodeilion o farbl, bychain o ran maintioli, gyda cherfiadau arnynt, o waith Narbonne.

Y Llyfrgell.] Yn y llyfrgell‡ ceir y casgliad mwyaf dewisol o'r clasuron, yn cynwys amrywiaeth o'r argraffiadau mwyaf hynafol a phrin; casgliad helaeth o lyfrau yn dal perthynas â hynafiaethau Groeg a Rhufain, yn enwedig y rhai a gymerent i mewn y cynnodau a gynwysent yr hanes am yr adeg pan y rhoddid medelau; lluaus o ysgrifau, gan mwyaf ar grwyn, a llawer o honynt wedi eu haddurno yn brydfferth. Mewn gair, prin y gall unrhyw lyfrgell anghyhoedd ymfrostio mewn casgliad mor werthfawr; yr hyn a erys fel cofgolofn nas gellir ei gwrthddadleu i chwaeth a barn y dyn rhagorol hwnw, ei sylfaenydd ysgoleigaidd, y diweddar Syr Thomas Mostyn. Heblaw hyn, y mae y teulu yn meddu ar lawer o bethau hynafol ereill; megys y deisen gopr a gafwyd yn Caer-hen,§ yn str Gaernarfon; y Torchau|| a ddarganfyddwyd yn agos i Harlech; a'r delyn arian ag yr oedd gan y teulu yr awdurdod i'w rhoddi i'r datganwr, y pryddestwr, neu y bardd goreu, yn yr Eisteddfod; sef y cynulliad a gynelid er profi medrusrwydd y cyfryw bersonau. Sonir am yr oll o'r pethau hyn yn eu lleoedd priodol.

Cyn i mi adael y tŷ, dylwn sylwi mai Thomas ap Richard ap Iefan Fychan, arglwydd Mostyn, a'i frawd Piers, sylfaenydd teulu Trelacre,¶ oeddynt y rhai cyntaf i dalfyru eu henwau; a hyny ar yr achlysur canlynol. Rowland Lee, esgob Lichfield, a llywydd y cyffindiroedd Cymreig, yn nheyrnasiad Harri VIII., a eisteddai yn un o'r llysoedd ar achos Cymreig, ac wedi bliuo gan nifer

* Whitelock, 78. † Yr unrhyw.

‡ Hist. of Whiteford, &c. p. 72. § A elwir yn awr *Caerhŷn*. J. R.

|| Ceir arlluo o'r deryn yma o gywreïnboth hynafol, gyda hanes talfyredig am dano, fel yr ysgrifenydd ef gan fy nghyfaill *Llywyd*, cyn gorphen y gwaith hwn.

¶ A elwir yn awr *Talacre*. J. R.

yr *apiau* yn enwau y rheithwyr, a orchymynodd fod iddynt gymeryd i fyny eu henw diweddfaf, neu enw y lle y preswylent yddo; ac fod i enw Thomas ap Richard ap Howel ap Iefau Fychan, o hyny allan gael ei dalfyru i'r gair deusill syml *Mostyn*; yn ddiau er profedigaeth fawr i lawer hen linach a ym-orchestent mewn hanu o deuluoedd hynafol.

Maen Achwynfan.] Yn y parth uchaf o'r dref-ddegwm hon y saif y groes gŷwrain a elwir MAEN ACHWYNFAN, neu *gareg y wylofain*; am y byddai penydiau yn fynych yn cael eu gorphen o flaen y cyfryw bilerau cysegredig, ac yn cael eu terfynu gan wylofain a'r nodau arferol ereill o edifeirwch: er esiamp, safai yn agos i Stafford un a elwid y *groes wylofus*, yr hwn enw sydd yn gyfystyr â'r eiddom ni. Nid yw o ran ei furf yn ddestlus, nac yn brydferth o ran ei cherfiadwaith; y mae yn ddeuddsg troedfedd o uchder, dwy droedfedd a phedair modfedd o led yn y gwaelod, ac yn ddeng modfedd o drwch. Y mae y bôn wedi ei osod mewn maen arall; y pen uchaf sydd grwn, a chynwysa mewn gwaith dyrchafedig, furf Croes Roegaidd: oddi tanodd, oddeutu y canol, y mae un arall, ar furf croes St. Andreas; ac o dan hyny, ffugyr noeth, gyda gwaywffon yn ei law; yn gyfagos i hwnw, ar un ochr i'r golofn, yr arddangosir rhyw anifail: gorchuddir y gweddill â rhwyllwaith tra phrydferth, y cyfryw ag a welir yn gyffredin ar bilerau ereill o oedran hynafol mewn amryw barthau o Brydau Fawr. Ni fydd i mi feiddio (ar ol i olygydd gwaith Camden roddi y gorchwyl i fyny,) rhyfygu amcanu at ei oed, ond gallaf sylwi, fod yn rhaid fod hyny yn flaenorol i deyrnasiad ofergoeledd dybyrd yn mhilth y Cymry, pe amgen buasai y cerfwr wedi defnyddio ei gŷn i adrodd chwedleuon dychymygol, yn lle y cylymau a'r cyfrodwaith prydferth a orchuddiant y gareg hon.

Y mae y rhai hyny ag sydd yn tybied ei fod wedi ei godi er coffiadwriaeth am y meirw a luddwyd yn y fan hõno, yn seilio eu dadl ar y niferi o hen feddrodau (*tumuli*) sydd gerllaw, yn cynwys esgyrn dynol, a phenglogau wedi eu nodi yn fynych âg anafau angeuol; ond perthyua yr hen feddrodau hyn i amseroedd boreuach nag y goddef cerfwaith prydferth y maen hwn iddynt wneyd. Y mae hwn hefyd (fel y profa y croesau) yn gofadail Gristionogol. Ni ddefnyddid y blaenaf ond yn yr amser yr oedd Paganiaeth yn ffynnu.

Gelli.] Y mae hefyd gerllaw iddo hen gapel, yn awr yn ffermdy, a elwir *Gelli*,* enw darn o dir yn ei myl. Gallai hwn fod yn dal perthynas â'r groes; yn gystal a bod yn lle i gyflawni gwasanaeth dwyfol perthynol i abad y Maesglas (*Basingwerk*,) yr hwn a feddai dŷ heb fod yn mhell o'r lle, yn un o'n trefydd-degwm, a elwir hyd heddyw yn *Dre'r Abad*. Caniatâwyd y rhandir yma (yr hwn a gamsilleba y Saeson yn *Getely*,†) yn nghyda'r coed oedd arno y pryd hyny, gan Iorwerth I. i'r abad a'r fynachlog, ar y degfed o Dachwedd, yn Westminster, cyn marwolaeth ein tywysog olaf. Rhoddodd iddo hefyd awdurdod i ddiwreiddio y coed, yr hyn, a barnu oddiwrth lymder y lle yn bresenol, yr ymddengys ei fod wedi cael ei gyflawni yn effeithiol.

Oddiar gopa y *Garreg*, bryn yn y plwyf hwn, gall yr ymdeithydd gael golwg ar fynyddoedd uchelfrig Eryri, o'r camog Foel Siabod yn un pen, hyd at y talog Benmaenmawr yn y pen arall; o benrhyn eang Llandudno, a rhan o

* Hist. of Whiteford. Pl. xii. 2.

† Ayloffe's Rotuli Wallie, 64, 72, 85.

MAEN ACHWYNEAN.

ynys Fon, gyda morgilfach fawr Llanddulas, yn ffurfio cylch eang ar lun haner lleuad; o aberoedd y Dyfrdwy a'r Mersey; ac i'r gogledd (ar amserau) o ynys Manaw ac Alpau str Cumberland, yr hyn sydd yn arwydd sicr o dywydd drwg.

Tre-Bychton.] Disgynaf yn awr i *Dre-Bychton*, un arall o'n trefydd-degwm arforawl, lle y saif y tŷ yn yr hwn y preswyliai fy nhad,* yn gysylltiedig â pha un y mae (fel yr arferai fod yn fynych yn ein tywysogaeth) hafotty, mewn ychydig bellder oddiwrtho, a seler oddi tano; yr hon a ddefnyddid fel encilfa i'r perohenogion gloddestgar, i fwynhau, a'r wahan i'r rhyw deg, eu llwngdestynau a'u digrifwch trystfawr. Y mae hwn, a'r rhanau isel ereill o'r plwyf, yn llawn o goedwigoedd derw prydfferth; y rhai a dyfant mor hunan-gynrchiol fel y hyddai y lle, pe y cawsai ei ddirodi, mewn ychydig flynyddoedd wedi myned yn un goedwig anhydraidd.

Tre-lan.] Yn *Tre-lan* y mae eglwys y plwyf, wedi ei chyflwyno i Fair Santes. Y mae y berigloriaeth yn segur swydd, yr hon, ynghyda'r ficeriaeth, sydd yn nwyllaw Esgob Llanelwy i'w rhoddi. Tybiaf fod yr eglwys yn sefyll ar yr un man ag y safai yn amser y Congwest. Y mae yr adeilad bresenol yn cynwys corph yr eglwys ac un eglwys-rodfa. Adeiladwyd yr olaf gan un o'r enw Bleddyn Drow, o dylwyth Mostyn, i'r hwn y perthyna y rhan hòno.

Merton.] Y ddwy *Merton*, Uch-glan ac Is-glan, ydynt drefydd-degwm cyfagos. Yn nheyrnasiad Iorwerth I. (cyn y darostyngiad) cafodd tiroedd gwŷr Merton, yn cynwys un-ar-bymtheg o diroedd aradwy, eu cymeryd oddi-arnynt, a'u rhoddi i abad a mynachlog y Maesglas, yn groes i gyfreithiau Cymru, ac arferion y wlad; ac yn groes i'r heddwoch rhwng y Brenin a'r tywysog Llywelyn.† Gwnaed y trais yma gan Reginald de Grey,‡ ustus Caerlleon, efallai trwy gydfradwriaeth y Brenin, er anog y Cymry i gyflawni rhyw alanas, fel ag i roddi achlysur i'r Saeson dori yr heddwoch.

Ednowain.] Yn nbref-ddegwm *Ednowain*§ yr oedd un o balasau Ednowain Bændew, arglwydd Tegengle yn 1079, ac un o'r pymtheg llwyth, neu bendefigion Gogledd Cymru. Yr oedd Piersiaid y plwyf hwn, y rhai ydynt yn bresenol wedi diflanu, yn disgyn oddiwrtho ef; ac yr oedd llawer o ben deuluoedd parchus, gan mwyaf wedi darfod erbyn hyn, yn tarddu o'r un gwreiddyn. Dichon y rhoddir ychwaneg o fanlyion y llwythau hyn rhagllaw.||

Folebroc.] Perthynai *Folebrog*, neu *Fëlebroc*, i fynachod y Maesglas, a chrybwyllir am dano yn nghadarnhad y rhoddion i'r fynachlog gan Harri II., a thrachefn yn y siartrau a adnewyddwyd iddi gan Llywelyn ap Iorwerth a Dafydd ap Llywelyn, tywysogion Gwynedd. Yr oedd gan y mynachod balady arno, a hawl i borfa ar y mynydd, yn gyffredin gyda phreswylwyr yr ardal.¶

* Hist. of Whiteford, p. 27. Frontispiece.

† Powel, 360.

‡ Dugdale's Baron. I. 713.

§ Nid oes a fyn yr enw *Ednowain* ag *Owain* o gwbl; ac nid ydyw i'w ranu yn *Ednowain*, ond *Ednowain*. Gwel hefyd y nodiad ar dudal. 18. J.E.

¶ Cyhoeddwyd h; n, ar ol hyn, yn Hanes Mr. Pennant am ôlwyfydd Whiteford a Threfynon.—GOL.

¶ Dugdale's Monast. I. 720, 721.

Cynwysa cynyrchion y plwyf hwn bob math o wenith, oddigerth rhŷg. Ychydig o gaws neu ymenyn sydd yn cael eu gwneyd at eu gwerthu, oherwydd fod y borfa yn cael ei bwyta gan mwyaf gan geffylau, am mai prif orchwyl ffermwyr yr ardal ydyw cludo mwnieion y wlad; a'r un fath y gellir dywedyd am y str yn gyffredinol. Y mae pob bwthyn yn meddu ar ei ardd bytawt, yr hyn sydd yn gynaliaeth mawr; ac yr oedd yn gyfleustra anadnabyddus haner can' mlynedd yn ol. Cynwysa y rhanau isaf goedwigoedd da; a gwerthir llawer o'r coed ar amserau yn Lerpwl, a manau ereill, am brisiau gwych; defnyddir llawer o honynt gartref hefyd yn y gweithydd mŵn.

Glo.] Y mae gweithydd glo Mostyn a Bychton wedi cael eu gweithio er's hir amseroedd; ac yn y ganrif ddiweddaf * arferent adgyflenwi Dublin, ac ochr Ddwyreiniol yr Iwerddon, gyda glo. Darganfyddwyd hwy yn nhref-ddegwm Mostyn mor gynar ag amser Iorwerth I., fel yr ymddengys oddiwrth fesuriad o'r lle hwnw, yn y drydedd flwyddyn ar hugain o'i deyrnasiad.† Nid ydynt yn bresenol ond mewn cyflwr isel; mewn rhan oblegyd oodiad y gweithydd yn *Whitehaven*, ond yn fwy felly oherwydd colli sianel yr afon Dyfrdwy; yr hon, yn nechreud y ganrif bresenol, a lifai mor agos at ein glanau fel y gallai llongau yn cario dau gant o dunelli orwedd o dan y plwyf, a'u cablau wedi eu sicrhau am fonau y coedydd. Yn bresenol, ni all llongau o dringain neu ddeg a thriugain o dunelli ddyfod yn nês nag o fewn dwy filldir, gan fod y Ddyfrdwy yn awr yn llifo o dan yr ochr draw. Er hynny yr ydym yn llwytho ychydig longau am yr Iwerddon, a rhai manau yn Ngogledd Cymru. Defnyddir llawer hefyd yn y gweithdai at doddi mŵn yn y gymydogeaeth, ac yn nghanol-barthau sir Ddinbych. Y mae diwylliant y tir gyda chalch yn ddiweddar wedi peri bod llawer o lo yn cael ei ddefnyddio gau ffermwyr, yn gystal a chan bersonau a losgant galch at ei werthu.

Y mae y glo‡ o wahanol drwch, o dri chwarter llath i bum' llath. Y gwelyau a amrywiant yn eu *dip* o un llath mewn pedair hyd ddwy lath mewn tair. Collir hwy o dan wely y Ddyfrdwy; darganfyddir hwy drachefn ar du y dehau i *Wiral* yn str Gaerlleon, megys yn cyfateb i rai str Ffiint: y maent hyd heddyw wedi eu colli ar yr ochr ogleddol i'r un cantref; ond deuir o hyd iddynt y drydedd waith mewn cyflawnder mawr yn Lancashire, ar yr ochr arall i'r afon *Mersey*. Gellir cyfrif fod eu hyd o'r gorllewin i'r dwyrain yn y str hon, o blwyf Llanasa, trwy blwyfydd Whiteford, Treffynon, Ffiint, Llaneurgain, a Phen-ar-lâg. Y mae ein glo ni o ansawdd gwahanol, ac yn gyfaddas i'r amrywiol alwadau am dano mewn amryw fathau o dawdd-dai (*founderies*) yn y gymydogeaeth. Cyfarfuwyd â gwelyau o lo canal: israddol, mae yn wir, o ran ymddangosiad i eiddo Lancashire, ond mawr hoffir ef gan y llosgwyr calch. Weithiau hefyd ceir *Peacock-coal* y Doctor Plot,§ yr hwn sydd yn hynod ar

* Erfynir am i'r darlennydd gofio, drwy yr holl waith hwn, mai wrth y ganrif ddiweddaf y golygir yr elfed ganrif ar bymtheg, a'r bresenol yw y ddeunawfed. Buasai newid y dyddiadau yn dinstrio y gwreiddiolder y mae y golygydd wedi bod yn awyddus am ei gadw. GOL. YR AIL ABO.

† Sebright MSS.—Yn anffodus dinstyrwyd y llaw-yagrifau gwerthfawr hyn, y rhai a ddaethent yn eiddo Syr W. W. Wynn trwy brynriad, yn nhŷ rhwymwr llyfrau, ar adeg y tŷ a ddinstriodd chwareudy *Covent Garden*, yn 1808.—GOL. YR AIL ABO.

‡ Hist. of Whiteford, tud. 133. GOL.

§ Hist. Staffordshire, 126.

gyfrif prydfert hwch ei arwyneb, ac yn cael ei orchuddio & dysgleirdeb symudliw plu yr aderyn tlws hwnw, sef y paun.

Yr oedd glo yn adnabyddus i'r Prydeiniaid yn mhell cyn dyfodiad y Rhufeiniaid, gan y rhai nid oedd hyd yn nod enw arno: er hyny y mae Theophrastus* yn ei ddygrifio yn dra chywir, o leiaf dri ohanrif cyn amser Caïsar: ac y mae hyd yn nod yn dyweyd ei fod yn cael ei ddefnyddio gan ofaint prës. Y mae yn dra thebyg y defnyddid ef gan y Prydeiniaid. Y mae yn ddiameu fod ganddynt hwy enw cyntefig ar y ffosyl hwn, sef *Glo*;† ac fel prawf yohwanegol, gallaf sylwi, fod bwyall o gallestr, offeryn cyndrigolion ein hynys, wedi ei darganfod yn gladdedig mewn rhai gwythenau o lo, y rhai ydynt i'w gweled heddyw yn Nghraig y Parc, str Fynwy;‡ ac yn y cyfryw gyflead ag oedd yn peri ei fod yn hawdd ei gael gan y brodorion amhrofiadol, y rhai nid oeddnt yn alluog i ymlid ar ol y gwythenau i ddyfnder mawr. Ni byddai yr hen doddwyr anghelfydd yn defnyddio dim ond coed yn eu gweithrediadau, fel yr ydym yn cael yn mysg gweddillion eu haelwydydd, am yr hyn y cawn son rhagllaw.

Y mae rhywogaeth dra gwasanaethgar o glai seimlyd o liw llwyd wedi cael ei ddarganfod uwchlaw un o'r gwelyau. Y mae yn dal tân yn rhagorol; a defnyddiwyd ef gyda llywyddiant yn y ffwrneisiau at doddi mŵn.

Tyncoisfaen.] Y mae gwelyau o dywodfaen ac o geryg rhyddion rhagorol i'w cael yn rhanau isaf y plwyf, a chyrrhaeddant o fewn haner milldir i'r mynydd, pan y mae y wythen yn newid: yn gyntaf i fath o sylwedd du, a elwir *shale*, yr hwn a dawdd yn fuan ar ol ei amlygu i'r awyr; ac wedi hyny i gareg galch o liw gwŷn, neu ynte i gareg dân neu gallestr galed.

Calch.] Ceir y ddau mewn haenau o drwch anferthol; llosgir y blaenaf i wneyd calch rhagorol, ac fe'i defnyddir hefyd fel llifnodd (*flux*) at doddi mwnau plwm. Adeiladir y tai mwyaf israddol gydagaf; ond y mae yn dra amhriodol at hyny, ar gyfrif ei leithder mawr ar gyfnewidiad yn y tywydd.

Yn nhref-ddegwm Tre-Mostyn, yn agos i lân y mor, y mae clogwyn o ymddangosiad tra hynod, ac yn edrych yn debyg i *lafa* llosgfynydd wedi ei haner droi yn wydr. Y mae yr haenau yn y tu blaen iddo yn gyffredinol wedi eu troi o ran eu gosodiad, a rhedant i grynswth arswydus o liw coch a du, yn fynych yn drydyllog, ond yn mhob rhan yn hynod o galed. Oddimewn iddo y mae lle gwag, y wythen efallai a gynwysai y defnydd tanllyd a achosodd y peth rhyfedd hwn, trwy iddo fyned ar dân.§ Yr oedd ei danbeidrwydd yn benaf at y tu blaen, gan leihau yn raddol yn y rhan fewnol o'r gwely; yr hwn, ychydig o bellder yn y tir, nid yw yn ymddangos ond wedi ei afiiwio. Yr haenau ydynt gyfansoddedig o *shale* a thywodfaen o'r rhywogaeth gyffredin.||

Chert.] *Chert* ydyw *petrosilex* (careg dân) yr ysgrifenydd diweddar. Y mae o natur gallestraidd, a dyma yr unig faen ag sydd yn tebygu i *flint* yn ein str ni. Y mae y sylwedydd ar *Cronstedt* yn iawn, pan y dywed fod y gwir *flint* i'w gael yn helaethlawn mewn sialc (*chalk*,) yr hwn sydd bridd yn

* Yn ei lyfr ar geryg.

† Yr wyf yn amheu yn gryf fod y gair hwn yn wreiddiol yn golygu *siarcol*. J.R.

‡ Ph. Tr. Rhif 335, tud. 500.

§ Tebyg i'r peth a ddygwyddodd yn *Charmouth*, Phil. Trans. 1761, cyf. 52, tud. 119; a'r hwn a ddygrifir yn gyflawn gan Esgob Llandaf, yn ei "Chemical Essays" dyddorol.—Gol.

|| Da Costa's Fossils, 133

sugno i mewn, fel y mao *chert* yn gwneyd yn nghymydogeath careg galch, yr hwn sydd hefyd o natur galchaid. Hyd yn hyn, nid ydys wedi cael allan fod y rhywogaeth yma o faen o un gwasanaeth. Tybygaf, wedi iddo gael ei losgi a'i falu, y gallai fod o wasanaeth at wneyd llestri pridd geirwon* yn debyg fel y mao y coryg tân clwm yn gwneyd y llestri goreu.

Mwnau.] Y mae y rhan fynyddig o'n plwyf wedi bod am olynad hir o flynyddoedd yn gyfoethog o fwnau plwm ac alcan. Rai blynyddoedd yn ol, darganfyddwyd oddeutu dau cant ar bymtheg o bwysi o fŵn copr; ond dim wedi hyny, er dyfal chwilio am dano. Gohiriaf ymchwiliad pellach ar ol y rhai hyn, a mwnau a ffosylau ereill y rhandir hon, nes y byddaf am adael y parth hwnw o str Fflint a gynyrchant yr elfenau yma o gyfoeth. Yma ni wnaaf ond sylwi ar lysiouyn, prin mewn lleoedd eroill, ond yr hwn a dyf ar rai manau o'r mynydd mewn cyflawnder; ac yn mis Mai y mae yn ymddangos yn brydferth gyda'i flodau gwynion; hwn ydyw yr *Arenaria verna*, neu wlyddyn y mynydd. Yma hefyd y mae math o fadarchen (*mushroom*) o liw ysgarlad, yr hon nid ydyw Linnæus wedi sylwi arni; ond dysgrifir hi gan Mr. Ray, tud. 18, Rhif 5, o'i Grynodeb o Blauigion Prydeinig. Darganfu Mr. Lightfoot, y n fy nghoed i, yn mis Mai, yr hyn a dybiai ei fod yn amrywiaeth o'r *anemone nemorosa*, Sp. Pl. 762, gyda'r dail wedi eu hysmotio ar y cefn, † yn debyg i gynyrchion y *polypody* (yr amldroedfil), ac yn cyfateb yn gyfangwbl i ffugur Rhedynen dybiedig, a gofnodir yn Nghrynodeb Mr. Ray, 124, ar ol Rhif 24, a ffug. I. tab. iii. yn nhudal. 128.

Ar fy ffordd i'r plwyf nesaf o du y dehau i hwn, yr wyf yn dylyn glan y môr; ac yn myned heibio i hen dŷ toddi Llanerch y môr, yr hwn a ddefnyddir o hyd i doddi mwn plwm, a thynu allan arian.

Y mae y môr, neu aber y Ddyfrdwy, yn gorwedd mewn ychydig bellder ar y llaw chwith, a morfa gwyrddlas yn sefyll cydrhyngom âg ef. Gwelir cantref *Wiral*, rhan o str Gaerlleon, ar yr ochr draw; rhandir fynyddig, digoed a llwm, wedi ei britho â meusydd o wenith a morfeydd duon; ond gynt wedi eu gorchuddio mor dda â choed fel ag i achlysurow y ddwy linell ganlynol:—

“From Blaen point to Hilbree

A squirrel might leap from tree to tree.”§

Y mae yr olygfa ar y gaingc hon o'r môr yn terfynu yn un pen gyda Chaerlleon, a chraig *Beeston*; ac yn y lall gyda dwy ynys fechan *Hilbree* neu *Ilbre*. Ar un o honynt bu cell o urld y Benedictiaid, o dan nawddogaeth Mair, ac yn ddibynol ar Gaerlleon. Dichon mai hon ydoedd y feudwyfa a elwir *Hilburghy*, yr hon, yn yr ail flwyddyn i Iorwerth III., a dderbyniai ddeg swllt yn y flwyddyn allan o hen drysorfa elusenol a berthynai i gastoll Caerlleon.||

Pysgod.] Y mae llanw a thrai yn y fan yma wedi encilio mor bell fel nad ydym yn cael uurhyw amrywiaeth o bysgod. Y rhywogaethau

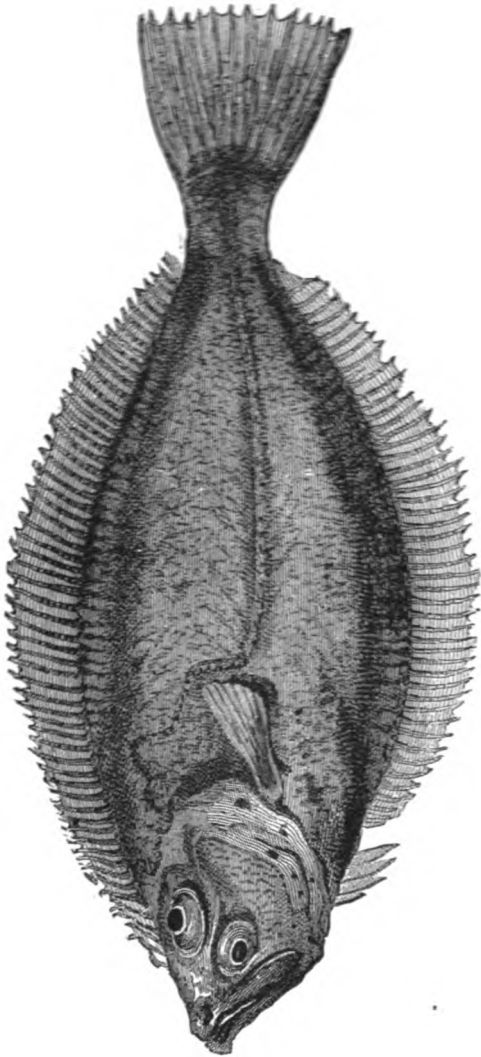
* Y mae llwythl mawrion o *chert*, er cyhoeddiad y Dalith hon, wedi cael eu troeglywyddo i str Stafford i'r dyben hwnw, ac i ffurfio coryg at falu a gwneyd y gareg gallestr galchaid yn llwch. —GOL. YR AIL ARG.

† *Psizis epidendra*. Sowerby's Fungi. Tab. 13.—GOL.

‡ Yr *Acidium Fuscum*. Sowerby's Fungi. Taf. 53.—GOL.

§ O bwynt *Blaen* i *Hilbree*, gallasai gwier neidlo o goeden i godden.

| Tanner, 63.

Y. CUVIER.
WHIFF.

mwyaf llnosog ydynt y rhai fflat; megys lledi, brychledi, lledi chwithig (*soles*) bychain, a chathod môr. Y mae lledi llaid (*dabs*) yn ymwelod â ni yn mis Tachwedd; ac yn y flwyddyn ddiweddf daliwyd nifer o'r rhywogaeth brin hõno o ledi a elwir y *whif*. Y mae y *weever* yu dra chyffredin yma; a delir rhai rhywogaethau ereill ar ddamwain.

Y mae *penwaig* yn y môr yma yn dra anwadal. Ar adegau ymddangosant yn heigiau mawrion, hyd yn nod mor uchel a Chaerlleon; deuant yma yn mis Tachwedd, parhant hyd Chwefror, a delir hwy gan lu o fân longau, y rhai a barant i'r sianel ymddangos yn dra bywiog. Y mae niferi mawrion o'r rhai a ddelir yn cael eu halltu; eithr nid ydynt yn gyffredin ond diflas a gwael. Y mae oddeutu deng mlynedd yn awr er pan dalasant ymweliad â ni.

Y Torwr Cnau.] Oddieithr y *Caryocata ctes*, neu y torwr cnau,* nid wyf yn cofio am un aderyn dyeithr a ymwelodd â'r plwyf hwn; lladdwyd un o'r rhywogaeth yma yn ngardd Mostyn, yn mis Hydref, 1753. Ei wlad gynhenid ydyw Savoy, Switzerland, Lorraine, a rhai parthau o Germany. Nid yw yr adar hyn yn ymfudo yn rheolaidd, ond ar ryw adeg benodol y maent yn gadael eu trigleoedd arferol; er enghraifft, yn mis Hydref, 1754, gwnaeth lluoedd o honynt eu hymddangosiad yn *Burgundy*, a manau ereill yn Ffrainc. Dichon fod yr un a ymwelodd â ni yn un a grwydrasai allan o ryw fintai o honynt a ymadawsent o'u gwlad gynhenid. Perthyna i'r rhywogaeth raddau o brydferthwch, eto heb amrywiaeth nac ysplander lliwiau; y maent wedi eu hysmotio â nodau trionglog o wÿn pur mewn lliw brown rhydlyd. O ran maint y mae yn llai braidd na'r cogfran (*'ackdaw*); y mae ei big yn dra chryf, llym, ac yn gyfaddas i dyllu coed, yr hyn a'i gwna yn dra dinystriol i goedydd. Preswylia mewn coedwigoedd helaeth o ffawydd; oddiwrtlh yr hyn y derbyniodd yr enw *Pica abietum guttata*. Fel y cograin, y mae yn nythu mewn tyroedd uchel; ac fel hwythau y mae yn dra thrystfawr. Ymbortha ar gnau, y rhai a dyr gyda'i big, ar fês coed ffawydd a derw, grawn, a thrychfilod. Oddiwrth yr angylochriad blaenaf y mae y Germaniaid wedi ei alw yn *nuss-bretcher*, yr hwn enw sydd wedi ei fabwysiadu hefyd yn Milodiaeth Ynys Prydain, sef y torwr cnau.

Wedi myned heibio i ffrwd feehan o dau y bangciau, yr wyf yn dyfod i blwyf

TREFFYNON:

Ac yn fuan wedi hyn yr wyf yn croesi ei hafon hynod, yn agos i'r lle yr ymarllwysa i aber y Ddyfrdwy. Ar y llaw ddeheu esgynaf i safle mynachlog a *Maesglas.*] chastell y Maesglas (*Basingwerk*,) lle o bwysigrwydd yu y rhyfel-oedd rhwng y Saeson a'r Cymry. Y mae y tir tuag at y môr yn llechweddu yn dra syth. Yr ochr orllewinol a amddiffynid gan ffos neu gwtwr ddofn, yr hon a flurfid gan yr afon; yr ochr dde-ddwyreiniol gan ffos eang, yr hon hyd yu hyn sydd yn gyffredinol wedi cael ei hystyried fel yr un a wnaed gan Offa, brenin y Mera. Yr wyf yn ddyledus i Mr. John Evans o Lwyn y groes a'u fy ngoleuo yu y camgymeriad yma, yr hwn, fel y profa efe, sydd yn un terfyniad o waith aruthrol arall o'r un natur, a adwaenir wrth yr enw

* *Carex Caryocatactes*. Linn. Sys. 157.—Dr. Buffon, III 123.—Geanes Av. 244.—Scopoli, 37.—Kramer, 331.—Br Zool II. 531.

Clawdd Wat; am yr hwn y rhoddir haes cyflawn yn rhai o'r tudalennau dyfodol, gyda sylwadau ar y tomenau, a gweithydd ereill a orweddant gerllaw ei gwrs-redfa.

Castell y Maesglas.] Olion yr hen amddiffynfa* hon a ymddangosant mewn sylfaen mur ar ymyl Clawdd Offa, ac ar ochr y ffordd fawr yn agos i'r dollfa, ar gyfer yr adfeilion. Arglwydd Lyttelton † a ddywed mai un o iarllod Caerlleon ydoedd ei sylfaenydd. Tybiaf mai Rhisiart, mab Hugh Lupus, y rhaid ei fod, yr hwn oedd ail iarll Caerlleon; ac fod y fynachlog wedi cael ei hamgaeru ar yr achlysur canlynol; oblegyd ni wneid un eithriad hyd yn nod o adeiladau crefyddol, "*tempore necessitatis belli, licitum est, hospitari et incastellari in ecclesia.*" ‡

Felly, y sylw cyntaf a gawn o honi ydyw yn hanes bywyd St. Werburg, gan Bradshaw; yr hwn a hysbysa i ni fod Rhisiart, pan ddychwelodd o Normandy, lle y cawsai ei addysg, wedi dechreu ei deyrnasiad gyda gweithred o dduwioldeb. Yn y flwyddyn 1119, ymgeisiodd at wneyd pererindod i fynhon Gwenfrewi; ond naill ai wrth fyned neu ddychwelyd, ymosodwyd arno gan y Cymry, a gorfu arno gymeryd nawdd yn y Maesglas. Apeliodd at St. Werburg am gymhorth; yr hwn yn wyrthiol a barodd i draethau o dywod gyfodi rhwng str Ffiant a Wiral, yr hyn a agorodd ffordd i'w Gwnstabl ddyfod drosodd i'w gynorthwyo: y traethau hyn, er yr amser hwnw, a alwyd yn *Dywod y Cwnstabl*. Y mae Bradshaw yn galw y lle yr encilioedd iddo yn fynachlog; yr hyn a brofa fod yma gyfundeb crefyddol yn mbell cyn yr amser a osodir yn gyffredin fel adeg sylfaeniad y tŷ hwn. Rhaid i mi hefyd gasglu oddiar awdurdod Arglwydd Lyttelton (am y rheswm nas gallaf gael yr un arall,) fod y castell hwn wedi cael ei chwalu gan y Cymry yn nheyrnasiad Stephan.§

Harri II. yn 1157, ar ol diange o'r cynllwyn a osodasid iddo yn Eulo, a adawodd fynachdy y Maesglas wedi ei hadferu, ei gosod mewn sefyllfa dda fel amddiffynfa, ac a ddodes ynddi warchawdlu, || er mwyn sicrhau encilfa mewn unrhyw aflwydd rhagllaw; a gwnaeth hefyd yr un modd â chastell Rhuddlan. Yn ei ddyddiau ef yr oedd y rhanau mewnol o'n gwlad yn ddiffaethwch perglus o goedwigoedd. Wedi ei orchfygu, ni ymddiriedodd ei hun mwyach yn mysig ein coedydd, ond ymdeithiai gyda'i filwyr ar hyd y glanau agored gerllaw y môr.

Yr un penadur a adawodd yno rywogaeth arall o warchawdlu, ¶ oblegyd efe a sefydlodd yma dŷ o farchogion y deml, urdd filwrol a ddygasid i Loegr yn y teyrnasiad blaenorol.** Sefydlwyd hwy ar y cyntaf yn y Tir Sanctaidd er amddiffyn y pererinion; a dichon fod gan Harri yr un dyben mewn golwg wrth eu sefydlu yma, sef dyogelwch y pererinion Saesonig yn eu gwaith yn talu eu haddunedau i'n santes gymydogeaethol, yr hon yr ymddengys ei bod wedi dyfod i gymeriad uchel erbyn hyn. Y mae yn hynod nad oedd y marchogion crefyddol hyn yn caniatáu ond un cefyl rhwng dau; eto mor fawr fu eu cynydd fel yr oeddylnt, erbyn y flwyddyn 1240, neu gant a haner o flynyddau ar ol eu

* Hist. of Whiteford, p. 192.

† Hist. Henry II. 3d edit. ii. 383.

‡ "Ar adegau o ryfel y mae yn gyfrotihlawn meddiannu a throt yr eglwys yn amddiffynfeydd."—Innocent. de im. eccles. quoted in Coll. Curious Discourses, i. 102.

§ Hist. Henry II.

|| M. Paris, 129.

¶ Powel, 208.

** Ymddengys mai camgymeriad yw hyn. Y mae ysgrifenywyr hanes tra dyddorol am y *Maesglas* yn y *Arch. Camb.* am 1846, yn cwestiynu yr awdurdod ar ba un y gorphwys, a'u casgliad hwy yw, "Os sylfaenodd Harri dŷ o demlwy, mae tebyg oedd ei fod yn agos i Rhuddlan." Ib. p. 105. r.r.

sefydlu, wedi dyfod i feddiant o bedair mil ar bymtheg o faenordai yn ngwahanol wledydd Cred.

Ni fu i'r castell hwn ond oes fer; oblegyd yn 1165 darfu i'r gwrol Owain Gwynedd warchae arno, a'i gymeryd,* a'i wneyd yn gydwastad a'r llawr; ar ol hyny nid yw yr enw i'w gael mwyach fel amddiffynfa. Yr wyf yn tybio ei fod ar y pryd yn meddiant *Hugh de Bello Campo*, neu *Beauchamp*, i'r hwn y rhoddasid ef a chastell Rhuddlan gan y teyrn Seisonig.†

Y Fynachlog.] Sylfaenydd y fynachlog,‡ o ba un y mae cryn weddillion yn aros, yn 1131 (yn ol barn yr Esgob Tanner) gan Randal, ail iarll Caerlleu. yu ol yr Esgob Fleetwood gan Harri II. O'm rhan fy huu, credaf ei bod yu llawer hyuach; ond nid wyf yn hōni fy mod yn sicr yn nghylch amser ei dechreuad. Nis gellir cael dim goleuni ar y pwngo oddiwrth y siartrau, y rhai a ddyogelwyd gan Syr William Dugdale. Y mae tri o honynt, naill ai yu gwasanaethu er cadarnhau yr hen roddion, neu yn cyfranu rhai newyddion: crybwyllir am yr iarll yn mhob un o'r tri fel cyfranwr; ond nid oes yr awgrym lleiaf mai efe oedd y sylfaenydd. Rhaid i mi briodoli yr anrhydedd huuw i un o dywysogion Cymru: oblegyd y mae Llewelyn ap Iorwerth, a'i fab Dafydd, yu eu gwahanol siartrau, yn nodi eu bod yn rhoddi ac yn cadarnhau y gwahanol waddoliadau i Dduw, Mair Santes, mynachlog y Maesglas, a'r mynachod, y rhai a roddasid iddynt gan eu hynafiaid er iachawdwriaeth eu beneidiau.

Yr oedd Randal yn ddiau yn gyfranwr helaeth; oblegyd ymddengys cyu ei amser ef, nad oedd gan y mynachod ond capel yma. O'r adeg hōno daeth y fynachlog yn un bwysig; ac oddeutu yr amser hwnw yr adeiladwyd rhan o'r adeiladau presenol, er cyfleusdra y preswylwyr, y rhai oeddynt o'r urdd Cisteriaidd.

Y mae dull yr adeiladwaith yn gymysg. Mewn un man ceir yr hyn a elwir yn arddull Sacsonaidd; yn meddu y bwāu crynion a'r colofnau byrion mewn rhai manau; a'r ffenestri Gothig cul a phigfain mewn manau ereill. Nid oedd y rhywogaeth gyntaf wedi myned allan o ymarferiad, ac yr oedd yr olaf yn dechreu dyfod i'r ffasiwn, yn nyddiau y cymwynaswr mawr cyntaf.

Gorweddaid yr eglwys ar yr ochr ddwyreiniol; ond y mae yn awr wedi ei llwyr ddinystrio. Y mae yr ystafell fwyta yn lled gyfanaidd, ac ar un ochr iddi y mae cyntedd eang. Uwchben, yr oedd y celloedd lle y cysgai y mynachod, gyda ffenestr fechan i bob un.

Y mae capel marchogion y deul yn adeilad eang. Y ffenestri ydynt hirion, cabon, a phigfain; y mân bileri cydrhyngddynt o'r tu mewn yn eiddil a phrydferth.§ Erys rhyw weddillion o adeiladau ereill, y rhai a ddefnyddir yn bresenol gan farcer. O fewn llai na haner can' mlynedd yn ol, yr oedd rhan fawr o'r lle y preswylid ynddo yn sefyll, ac ar brydiau yn cael ei ddefnyddio gan y teulu hybarch, y Mostyniaid o Drelacre: cafodd boneddiges sydd yn awr yn fyw ei geni oddifeuwn i'r muriau.

* Powel, 223.

† *Annales Waverleieneses*, 159.

‡ Yr hon a elwid hefyd gan y Cymry, *Maesglas*, neu *Greenfeld*. *Hist. of Whiteford*, p. 194.

§ "Gyda golwg ar yr adellad yn y *Maesglas*, a elwir gan Pennant, &c., yn gapel y tomlwyr, gellir nodi, gyda sicrwydd lled dda, nad oedd yn gapel o gwbl. Y mae wedi ei adeiladu o ogleidd i ddeban, ac nid oes ynddo ddim olion allor, nac o unrhyw attodion ereill at addollad Cristionegol." *Arch. Camb.* 1846, p. 105. r.r.

Yn ystod y parotoadau at oresgyn Cymru gan Iorwerth I. yr oedd y fynachlog o dan nawdd y Saeson. Y mae ar gael ddwy archeb i'r pwmpas hwnw, ar y dealltwriaeth na byddai dim a wneient â'r rhai a elwir yn wrthryfelwyr Cymreig.* Barnaf fod y fynachlog yn dra chadarn yn ei hymlyniad wrth y buddugoliaethwr; oblegyd hysbyswyd fit fod gwysiaidau ar gael, yn mhlith rhestr y gwysiaidau yn y Tŵr, yn gwysio yr abad i'r seuedd, yn y 23ain, y 24ain, yr 28ain, y 32ain, a'r 34ain o Iorwerth I

Yn ol prisiad ei chyllid yn 1534, y cyfanswm ar adeg y dadgorphoriad ydoedd, yn ol Dugdale, 150p. 7s. 3c.; yn ol Speed, 157p. 15s. 2c. In 1553 yr oedd 4p. yn cael ei dalu mewn blwydd-daliadau.†

Y gwaddoliadau neillduol, fel yr wyf yn casglu oddiwrth Dugdale,‡ oeddynt y rhai hyn: Harri III. trwy siartr, a roddai ac a gadarnhai ddeg o *librates* yn Longonodale yn str Derby, ynghydag eglwys Glossope, a'r oll a berthynai iddi, i gael eu dal mor rydd ag y daliai William Peverel yr unrhyw yn amser Harri ei daid. Y mae yr un siartr hefyd yn cadarnhau rhoddion Ranulph, iarll Caerlleon, a barwniaid ereill, sef, Treffynon, Fulbrook, capel v Maes glas, hen breswylfa y mynachod, ynghyda'r melinau a'r oll a berthynai iddynt; hefyd, *Hotes*, a chyfran o *Leche*, a chan' swllt o gyllidau Caerlleon, rhodd yr iarll a nodwyd; *Calders* ynghyda'i thrigolion, ac yn ddiweddaf *Kethlenedei*, rhodd Robert Banastre.

Y mae Llewelyn ap Iorwerth, tywysog Cymru, a chydoeswr â Harri III., yn cadarnhau holl roddion ei hynafiaid; yn enwedig y lle y safai eu tŷ arno, y felin o flaen eu porth, a'r tir o flaen eu drysau, yr olaf a ganiatâwyd iddynt gan Ranulphus, a'i frawd Æneas. Y mae yr unrhyw siartr yn rhoddi iddynt hefyd dir Meredydd Wawor yn Nhreffynon; *Fulbrook*; cyfran o borfa ar y mynyddoedd; *Hanot de le Wech*, a *Croicgraft*, a'r oll a berthynai iddynt. Ei fab a'i olynnydd, Dafydd, mewn siartr arall, a gadarnha roddion ei dad, ac a ychwanega diroedd Huttred, brawd i Meredydd Wawor o Dreffynon; maenordy Fulbrook; eglwys Treffynon, a chapel Colsul; a thir a phorfa y Gelli, a roddasid yn flaenorol gan ei dad. Y mae hefyd yn eu hawdurdodi i brynu a gwerthu pobpeth yn ddioll yn ei holl diriogaethau, ac wasanaeth eu tŷ; hefyd, y bummed ran o'r pysgod a ddelid yn ei bysgodfeydd yn Rhuddlan; a'r ddegfed o'r holl bysgod a berthynent iddo ef yn mhobman arall. Y mae yn cadarnhau iddynt holl bentref *Wenheom*, ynghyda'i holl drigolion a phobpeth a berthynent iddo, yr hon ydoedd rodd *Hoven de Porkenton* (Owen Brogyn-tyn,) ac wedi ei chadarnhau gan *Helyso*. Efe ar yr un pryd a gadarnha iddynt y tiroedd a'r borfa yn *Pentlin*, rhodd ei dad.

Amserir y siartr yma o *Coleshill* yn 1240, a'r tystion wrtho ydynt Hugh, esgob Llanelwy; ei ganghellydd, yr enwog Ednyfed Fychan, ac creill.

Y mae Tanner|| yn nodi degymau *Blackbrook* a choed *Lungdon*; tiroedd yn *Chanclerworth*; maenordy *West Kirkby*, yn str Gaerlleon; y uwnglawld ariau

* Aylloffe's Rotull Wallise, 68, 82.

† Trwy garedigrwydd Samuel Lyssons, Yaw., cafodd cywirdeb yr adroddiad uchod ei gadarnhau —GOL.

‡ Willis's Abbies, I. 312.

§ Monasticon I. 720, &c.

|| Notitia, 711.

gerllaw y Maesglas; cwning-gaer rydd yn Gethli (y Gelli,) Menegrance, Ouregrance, Beggerburgh, a Threffynon.

Yr oedd y fynachlog hefyd yn feddiannol ar yspytty neu gapel *Sponne*, yn agos i *Goventry*, yr hwn a sylfaenwyd ar y cyntaf gan Hugh Cyfeiliog, iarlwr Caerlleon, a'r hwn efallai a'i rhoddodd i'r mynachod hyn.*

Yr oedd holl gyllid yr abad, a chyfrif yr hyn a ddeilliai oddiwrth y melinau, tiroedd, gwarthog, a defaid, yn cyrhaedd i 46l. 11s.†

Yn 1540, rhoddwyd y tai a'r tiroedd yn y gymydogeaeth i Henri ap Harri, o Iwlyth Ednowain Bendew; unig ferch yr hwn, Anne, trwy ei phriodas â William Mostyu, Ysw., o Drelacre, a'i trosglwyddodd i'r teulu hwnw, lle y maont yn aros hyd heddyw.

Nis gallaf gael gafael ar enwau ond dau o'r abadau. Thomas ap Dafydd Pennant a lywyddai y tŷ yn amser Gutyn Owain, bardd a flodeuai yn y flwyddyn 1480, yr hwn a esyd allan letygarwch yr abad mewn cywydd a argraffwyd yn nghasgliad Mr. Rhys Jones. Y mae y bardd mor hael ei foliant fel y dywed:—

“Er bwrw yno aur brenin
Ef a roes ddeufwy ar win.”

Ac yn mblith os foethusion ereill, yr wyf yn meddwl ei fod yn enwi siwgr; yr hyn y gallasai abad cyfoethog yn y hymthegfed ganrif ei fwynhau yn rhwydd, gan ei tol y nwydd fasnachol yn *Sicily* mor gynar a'r flwyddyn 1148.

Y mae efe a Tudur Aled, bardd enwog arall,‡ yn siarad nid yn unig am ei weithiau llesianol; am y melinau dwfr a'r melinau gwynt a adeiladodd; am ei fod wedi helaethu a phrydferthu y fonachlog; ond hefyd llongyfarchant ef am ei wrthdeb mewn rhyfel. Ac nid yw Gutyn Owain yn ddystaw ar bwngc ag sydd yn hyfryd gan glust pob Cymro, sef achau ei noddwr, y rhai y mae yn eu hollhain o Edwyn, ac oddiwrth Rhys Sais, yr hwn a ddisgynai mowu llinach unionsyth o Tudur Trefor.

Ymadawodd â'i alwedigaeth, a daeth yr hyn a elwir yn fynach prawf (*monk deraigne*); priododd oddeutu tri chan' mlynedd yn ol, âg Angharad, merch Gwilym ap Gruffydd ap Gwilym, o dylwyth y Penrhyn yn str Gaernarfon.§ Bu iddo o honi dri o feibion, yr ieuengaf o ba rai, Nicholas, a'i dilynodd yn yr abadaeth, ac efe oedd yr olaf a lanwodd y swydd. Y mae gweddillion derwen o hyrffiaeth mawr, yr hon a elwir hyd heddyw yn *Dderwen yr abad*, i'w gweld eto gerllaw adfeilion y tŷ, a thybir ei bod yn cydoesi âg ef.

* Dugdale's Warwickshire, I. 107.

† Willis's St. Asaph, 176. Yn y siartr i fonachlog y Maesglas am diroedd y plg yn str Derby, y mae adran yn dyogelu etg y oetwr i'r brenin, gyda chydwyniad yr abad a'r fynachlog; er dyogelu hyn, byddai dau gweidwyr yn cael eu hapwyntio gan y brenin; ond caniateid i'r rhoddwyr ladd ysgarfarnogod, llwynogod, a bleiddiaid. *Sebright MSS.*

‡ Sebright MSS.

§ Richard Pennant, arglwydd Penrhyn, trwy ffawd hynod, sydd yn awr yn perchenog i y palas a'r etiffeddiaeth a berthynant i deulu hon, ei hen hynafiaid o bell, trwy ei briodas â'i arglwyddes, Anne Susanna, merch y diweddar Gadfridog Warburton; yr hon, trwy ei nain, sydd hefyd yr diagn o dylwyth y Penrhyn.

Bu Arglwydd Penrhyn farw yn 1808. GOL.

Y mae y fiordd oddiyma yn dra phrydferth, ar hyd dyffryn bychan, yr hwn a derfynir ar un llaw gan goedydd hardd, o dan y rhai y prysura yr afonig tua'r môr, oddieithr pan yr afonyddir i'rui gan y gweithfeydd lluoegog. Darganfyddir ei tharddiad yn ngodreu bryn syth, islaw i dref Treffynon, i ba un y dyry ei henw.

Ffynhon Gwenfrewi.] Y mae y gofer yn berwi allan o'r graig gyda ffyrnig-rwydd mawr; a derbynir y dwfr gan ffynhon amlonglog brydferth, wedi ei thoi â bwa hardd yn sefyll ar bileri. Y mae ei phen wedi ei gerfio yn gywrain mewn gwaith maen. Yn union uwchben y ffynhon y mae ystori Gwenfrewi, gyda phais-arfau Lloegr yn y gwaelod. Attegir y nenfwd gan luaws o asenau prydferth, rhwng y rhai mae cerfiadau cywrain.

Nid yw rhai o honynt yn ddim amgen na gwaith dychymyg; lluniau anifeiliaid digrifol: ond y mae y gweddill yn cyfeirio yn benaf at deulu *Stanley*. Codwyd yr adeilad hon, a'r capel sydd uwchlaw iddi, trwy dduwiolfrydedd y toulu mawr hwnw, y rhai a adawsant ar eu holau yr arwyddion hyn o'u haelioni: y mae yno hefyd rai oofnodau am yr anrhegwyr urddasol; er engraifft, darlun o Margaret, mam Harri VII., ac eiddo ei gŵr, iarll Derby, wedi eu tori ar yr un gareg.

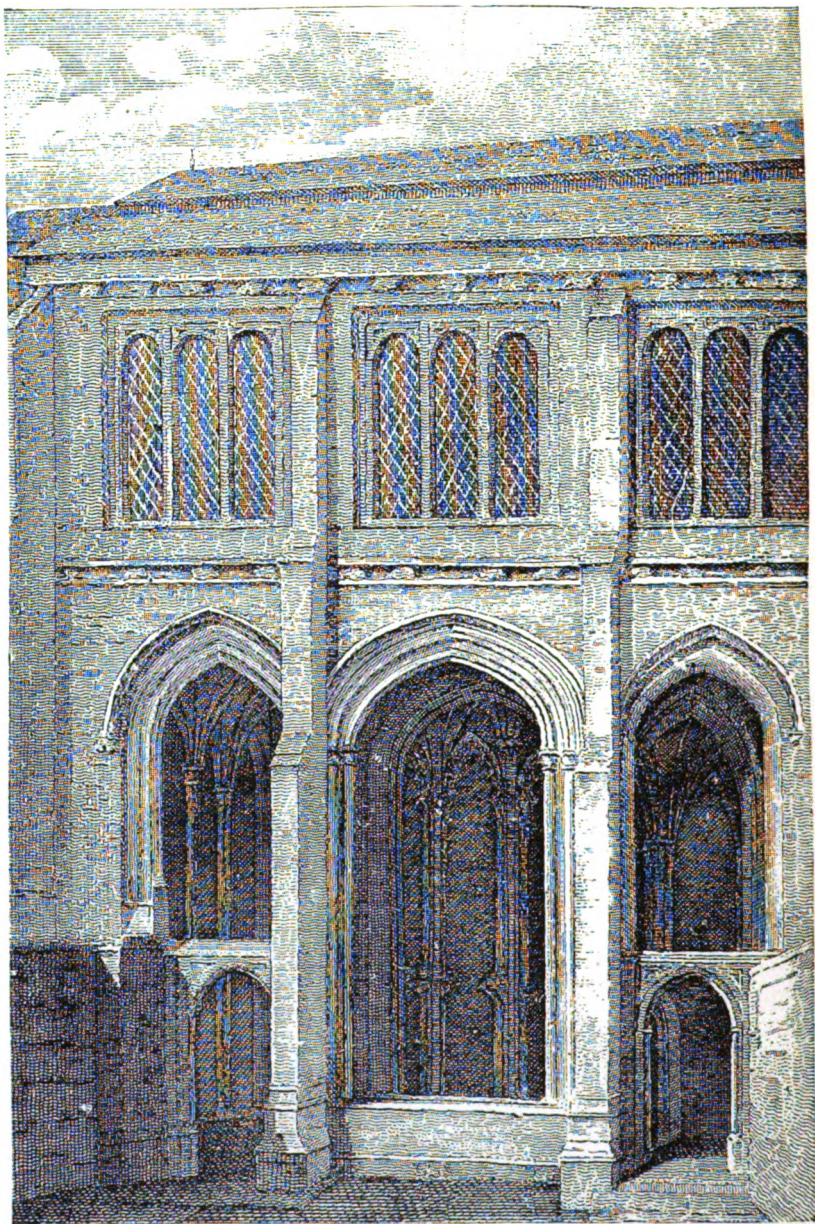
Y mae y cyfeiriadau at y *Stanleys* yn dra mynych. Y pen *blaidd* ydyw pais-arfau iarllod Caerlleon: amgaur ef mewn *gardas*, o barch i Syr William Stanley, marchog o'r urdd hono, yr hwn a fuasai yn ganghellydd Caerlleon, ac yu ustus Gogledd Cymru. Y baril gyda'r planigyn yn dyrchafu o hono, sydd flugryol,—pais-arfau ei wraig, *Elizabeth Hopton*, mewn cyfeiriad at ei henw. Profa hyn fod yr adeilad wedi ei chodi cyn 1495, yn mha flwyddyn y colodd Syr William ei ben. Arwyddion ereill perthynol i'r un teulu ydynt y pen carw; coes eryr: a'r tair coes, pais-arfau Ynys Manaw.

Yr ydym yn cael hefyd fod Catherine o Arragon, gweddwy tywysog Arthur, yr hon a fu wedi hyny yn wraig anffodus i'w frawd Harri VIII., wedi cyfranu at yr adeilad hon; o leiaf, y mae ei phais-arfau yn ymddangos yma: tri phomgranad mewn tarian, a choron uwch ben; pais-arfau tylwyth *Granada*, er coffadwriaeth am yriad allan y *Mûriaid*, gan ei thad *Ferdinand*.* Ymddengys hefyd fod yr eryr yn perthyn iddi hi, gan ei fod yn un o gynalyddion pais-arfau ei theulu.

Uwch ben un o'r bwâu lleiaf, ar bob ochr i'r ffynhon, y mae y ddraig a'r milgi, cynalyddion pais-arfau Lloegr yn ystod teyrnasiad Harri VII., a rhau o deyrnasiad Harri VIII. Gwisgid y cyntaf gan Harri VII. fel arwydd teulu *Tudur*, y rhai a hanent o Cadwaladr, brenin diweddfad Prydain, yr hwn a ddygai ar ei faner ddraig goch. Harri, mewn efylychiad o hono, yn mwydr Bosworth, a gariai ar ei luman ddraig goch, wedi ei phaentio ar sidan gwyrd d a gwŷn; yr hyn a roddodd fodolaeth i'r swyddogaeth a elwir *Rouge-dragon* (y Ddraig Goch,) yn mhlith yr archyddion.

Ar un ochr i'r mur a gynalia y nen, yr oedd chwedl y santes warcheidiol wedi ei phaentio; y mae yn bresenol wedi ei hambaru yn fawr, a braidd yn annarllenadwy: uwchben y mae yn gerfiedig, *in honorem Sanctæ Wenefredæ, V. & M.* (Er anrhydedd i'r Santes Gwenfrewi, morwyn a merthyr.)

* Sandford's Geneal. 475.

FFYNHON A CHAPEL GWENFREWI.
ST. WENEFREDE'S WELL & CHAPEL.

Mewn mur arall y mae cafell brydferth, lle y safai cerffun o'r Forwyn Fair, yr hon a dynwyd i lawr, fel y clywais, yn y flwyddyn 1635.

Clywais hetyd fod yno un arall o'r Santes Gwenfrewi. I addurno y ddelw hon, ar uchelwyliau, y mae yn debygol, yr antonodd *Isabel*, isiarlles Warwick, gweddw y mawreddog *Richard Beauchamp*, ei gown melfed llwydgoch i'r Santes Gwenfrewi, yn 1439.*

Capel.] Uwchben y ffynhon hon y mae capel, a wnaed ar yr un adeg a'r ad-eilad arall: deryn destlus o adeiladwaith Gothig; ond y mae yn awr mewn sciyllfa dra adfeiliedig. Bu hwn yn gapel rhydd, yn rhodd yr esgob, gyda swm pennodol i'w gadw i'r côr offeiriadol; ond yr oedd y gweddill o'r offrymau i gael ou gwario ar y capel. Yn amser Rhisiart III., yr abad a'r fynachlog a dderbynient ddeg *mark* gan y goron at gynaliaeth a chyflog i offeiriad yn nghapel Santes Gwenfrewi.† Y mae y capel yn awr yn meddiant John Davies, Ysw., o'r Llanerch.‡

Cafodd yr archiad a ganlyn, o barthed rhoddi y capel uwchlaw y ffynhon yn meddiant offeiriad perthynol i eglwys Rufain, ei anfon i Syr Roger Mostyn, barwniad, gan frenines Iago II.:—

SYR ROGER MOSTYN.

Rhyngodd bodd i'r brenin, trwy ei awdurdod freninol, roddi i mi yr heu gapel perthynol i ffynhon Santes Gwenfrewi; y rhai hyn ydynt i dymuno arnoch, yn fy enw i, i roddi meddiant presenol o'r cyfryw gapel i Mr. Thomas Roberts, yr hwn a draddoda i chwi y llythyr hwn o'm dwylaw i. Gan fod yn fy mwriad hefyd i gael y lle wedi ei adgyweirio yn weddus, a'i ddodi at wasanaoth da, yr wyf yn mhellach yn dymuno ar i chwi roddi iddo eich fiafr a'ch uawdd, fel na aflonydder arno yn y cyflawniad o hyn. Gorphwyswch gyda sicrwydd y bydd i bobpeth a wneloch yn hynyma, yn unol â'm dymuniad, gael ei gofio yn dra charedig gan

Mai yr Sed, 1687, Whitehall.

Eich cyfeilles dda,

Mary: y Frenines.

Y mae y ffynhon yn gyffredin i bawb; oblegyd yr wyf yn cael, drwy ben-derfyniad yn y Canghell-llys, mewn cwyn cyfraith o berthynas i arglwyddiaeth Treffynon, rhwng Syr John Egerton, marchog, a John Eldred, fod y canghellydd Ellesmere yn dyfarnu fel hyn: "Wrth alw i gof, fod yn y faenoriaeth hōno ffynhon o goffadwriaeth hynafol a theilwng, nid yw yn tybied fod yn addas i'r deisebydd, na neb arall, gael meddiant o honi, er geiriau cyffredinol y siartr am y faenor; ac am hyn y mae ei arglwyddiaeth yn gorchymyn, er y siartr hōno, fod i'r ffynhon barhau fel ag y mae yn awr, neu fel ag y mae wedi bod cyn hyn; gan ddyogelu i'r deisebydd, ac i'w etifeddion a'i gymunweinyddwyr, y budd o'r firwd a rhedfa y dwfr, ynghyda phobpeth a berthyna iddynt."

Y mae dwy dyb wahanol gyda golwg ar darddiad y firwd hon. Y mae un blaid yn ei gwneyd yn wyrthiol: a'r blaid arall yn haeru nad yw ond yn tarddu o achosion naturiol.

* Dugdale's Warwickshire, I. 414.

† Harleian MSS. Rhif 438, 338.

‡ Y mae yn awr yn eiddo Mr. Lpo. Gos.

Y Chwedl am Gwenfrewi.] Yn y seithfed ganrif yr oedd gwryf o'r enw Gwenfrewi, yn byw, wedi ei geni o rieni pendeigaid; enw ei thad oedd Thewith, arglwydd galluog yn y rhanau lle y saif Treffynon yn awr; enw ei mam oedd Wenlo, a disgynai o deulu hynafol yn sir Drefaldwyn, a chwaer i Sant Beuno. Yr oedd Beuno wedi mabwysiadu y cwcwill mynachaid, ac wedi ymneillduo i Glynog, yn sir Gaernarfon, lle yr adeiladodd eglwys a mynachdy. Wedi cyflawni y gorchwyl duwiolfrydig yma, aeth i ymweled â'i berthynasau yn sir Fflint, ac wedi cael dernyn bychan o dir yn ngodreu y bryn ar ba un y preswyliai, gan ei frawd-yn-nghyfraith, efe a adeiladodd arno eglwys, ac a gymerodd ei nith Gwenfrewi o dan ei nawdd. Tywysog yn y gymydgogaeth, o'r enw Cradog, mab y brenin Alen, a lygad-dynwyd gan ei phrydferthwch, a boed a fynai penderfynodd fynu cael boddhau ei nwydau. Gwnaeth ei ddymuniadau yn hysbys i'r foneddiges; yr hon, wedi ei tharo gan ddychryn, a amcanodd ddiangc. Ond yr adyn, mewn cynddaredd am iddo gael ei siomi, a ymlidiodd ar ei hol, a thynodd allan ei gleddyf, gan dori ymaith ei phen. Derbyniodd Cradog y gospedigaeth am ei drosedd yn y fan: syrthiodd i lawr yn farw, agorodd y ddaear, a llyngowyd ei gorph annuwiol. Y mae *Higden*, yn ei *Polychronicon*, yn ychwanegu fod hyd yn nod disgynyddion yr angenfil yma wedi dyoddef barnedigaethau arswydus, nad oedd gwaredigaeth oddiwrthynt ond trwy ymweled â'r ffynhon hon, neu âg esgryn y santes yn yr Amwythig.*

Ymdreiglodd y pen i lawr yr allt, a safodd yn ymyl yr eglwys. Y dyffryn, yr hwn yn flaenorol, ar gyfrif ei sychder anghyffredin, a elwid *Sychnant*, yn awr a golodd ei enw. Ymagorodd ffynhon o faintioli mawr yn y fan lle y gorphwysodd y pen. Y mwsogl ar ei hochrau a roddasant arogl persawrus.† Ysmotiodd ei gwaed y ceryg, y rhai fel blodau *Adonis*, yn flynyddol a adgoffiant y ffaith, trwy ymddangos mewn lliwiau gwahanol i'r rhai a arwisgant ar amserau ereill.

Forwynig deg,

Am danat ti, fy nagrau a'm diddiwedd boen,
Gânt sefyll mewn tragwyddol gofadeiliau hœn,
Dy farwol ing bob blwydd sy'n adfywhau,
Gan brofi'm loes i'r oesoedd pell, byth heb leihau.

Sant Beuno a gododd y pen, dygodd ef at y corph, ac wedi iddo anfon ei weddïau i fyny, cysylltodd ef yn fanwl wrtho, yr hwn yn ddiatreg a ailym-unodd. Nid oedd yr asiad yn weladwy ond trwy linell wen fain a amgylchali y gwddf, er coffadwriaeth am y wyrth, yr hon oedd yn llawer hynotach na'r un a weithredwyd gan Sant *Dionysius*, yr hwn a gerddodd yn orfoleddus ar ol cael ei ddienyddio, a'i ben yn ei ddwyllaw, o Montmartre i St. Denis,‡ neu eiddo St. *Adelbertus*, yr hwn a nofiodd dros yr afon Vistula o dan y cyffelyb amgylchiadau.

I ddiweddu: bu Santes Gwenfrewi fyw am bymtheng mlynedd ar ol cael tori ymaith ei phen. Bu farw yn Gwytherin yn sir Ddinbych, lle y gorphwysodd ei hesgryn hyd deyrnasiad y brenin Stephau; yna, trwy rybudd dwyfol,

* Gale's Script. III. 190. † Hanes Bywyd Santes Gwenfrewi, o ba un y cymerwyd y rhan fwyaf o'r defnyddïau at yr adroddiad yma. ‡ Histoire de l'abbaye de St. Denys, 76.

symudwyd hwy i eglwys St. Pedr a St. Paul yn yr Amwythig. Cedwir cofiadwriaeth am y ddau ddygwyddiad mawr yma—am ei marwolaeth gyntaf ar yr 22ain o Fehefin; ac am ei symudiad ar y 3ydd o Dachwedd.

Sefydlwyd brawdoliaeth a chorhoraeth er anrhydedd i'r santes yn yr Amwythig. Yr oedd ganddi ei sêl gyffredin, yr hon, trwy garedigrwydd fy nghyfaill, Mr. Henry Levingston, sydd yn awr yn fy meddiant. Copr ydw ei defnydd, o'r ffurf a arddangosir yn y cerflun. Yn y canol y mae arddangosiad o'r merthyrdod; uwchlaw y mae croes ar ffurf y llythyren T, wedi ei gosod rhwng y llythyrcnau *T. m.* y rhai a nodant yr amser pan y sylfaenwyd y frawdoliaeth, sef yu abadaeth Thomas Mynde, yr hyn a etholwyd yn 1459, adeg pan yr oedd y cyfryw gymdeithasau crefyddol mewn bri mawr. Y T neu y groes a gyfeiria at eglwys St. Croes yn y fonachlog. Oddi tanodd, fe ddichon, y mae paisarfau y tŷ, cleklyf ac agoriad, arwyddion ei apostolion gwarcheidol; ac o'i hamgylch ryw eiriau anhysbys yn gerfiedig. Cafodd cloch berthynol i'r eglwys ei bedyddio er anrhydedd iddi. Nis gellais gael gwybod pwy oedd y tadau a'r mamau bedyddiol, ond diau, fel arfer, eu bod yn bersonau cyfoethog. Yn ystod y seremoni gafaelent oll yn y rhaff; rhoddent enw ar y gloch; a'r offeiriad a'i taenellai â dwfr sanctaidd, gan ei bedyddio yn enw y Tad, &c. &c.* Yna gwisgai hi â dilledyn hardd; wedi hyn rhoddodd y tadau a'r mamau bedydd wledid arlderchog, a chyflwynasant anrhegion mawrion, y rhai a dderbynai yr offeiriad ar ran y gloch. Wedi ei bendithio fel hyn derbyniodd alluoedd mawrion; gostegai (trwy gael ei chanu) bob ystormydd; troai ymaith y daranfollt; gyrnai ymaith ysprydion drwg. Byddai clychau cysegredig fel hyn bob amser a rhyw gerfiad arnynt. Y cerfiad ar y gloch hon oedd yr un canlynol:—

Sancta Wenefreda, Deo hoc commendare memento,
Ut pietate sua, nos servet ab hoste cruento.

Santes Gwenfrewi, cofia gymeradwyo hon [y gloch] i Dduw,
Gall duwioldeb ein cadw rhag y gelyn creulawn.

Ac ychydig yn is i lawr yr oedd auerchiad arall:—

Protege Præce pia, quæ convoco, virgo Maria.

Fair Forwyn dduwiol, amddiffyn a gweddïa dros y rhai y bydd i mi [y gloch] eu galw yn nghyd.

Ar ol ei marw profwyd ei santeiddrwydd, medd ei bywgraffydd, gan wyrthiau aneirif. Yr oedd y dyfroedd braidd mor iachaol ag eiddo llyn Bethesda: cafodd pob anhwylded ag y mae y corph dynol yn ddarostyngedig iddo eu hiachâu; y mae y baglau, y herfeydd, a phroffion ereill o'r gwelliantau yn aros hyd heddyw fel tystiolaethau, ac yn crogi uwch ben y ffynhon. Y mae y santes yr un mor garedig wrth Protestaniaid ag ydyw i Babyddion; oblegyd yn mhllith y offrymau ceir y tystebau diolchgar hyn oddiwrth gleifion yn proffesu y ddwy ffydd.

Y Tad Sanctaidd a roddodd bob cefnogaeth i dduwioldeb y pererinion a fynychent y ffynhon hon. Y Pab Martin V.† yn nheyrnasiad Harri V., a anrhegodd fynachlog y Maesglas â phardynau ac ysgrifau maddeuol i gael eu gwerthu i'r ffyddloniaid. Adnewyddwyd y rhai hyn drachefn yn nheyrnasiad

* Staveland's Hist. Churches, 130.

† Selden's Notes on Michael Drayton, 289.

y frenines Mari, trwy ddylanwad Thomas Goldwell, esgob Llanelwy,* yr hwn a ddiangodd i Itali ar esgyniad Elizabeth i'r orsedd. Daeth lluoedd o offrymau i mewn; arwyddion o ddiolchgarch oddiwrth rai ag oeddynt wedi derbyn lles trwy gyfryngod y wyrff.

Y mae nifer y pererinion i'r ffynhon hon wedi lleihau yn ddirfawr o ran eu rhifedi yn y blynyddoedd diweddaraf; daw y rhan fwyaf o honynt o Lancashire. Yn yr haf, gellir gweled ychydig o honynt eto hyd eu gên yn y dwfr mewn defosiwn dwfn am oriau, gan anfon i fyny eu gweddtau, neu ynte yn cyflawni cylchdroadau o gwmpas y ffynhon amlonglog. Ychydig o bersonau o urddas sydd yn anrhydeddu y ffynhon â'u presenoldeb yn bresenol. Yn yr eilfed ganrif ar hymtheg darfu i ben coronog urddasoli y lle trwy ymweled â hi. Y tywysog a gollodd dair teyrnas am offeren, a dalodd ei foes, Awst 29ain, 1686, i'n santes;† a chafodd ei wobrwyo gydag anrheg o'r crys yn mha un y colloid ei hen nain, *Mary Stuart*, ei phen.‡ Y mae y mwyafrif o'r ffyddloniaid o'r rhyw deg, yn cael eu hattynu yma or coffhau am ferthyrddod Gwenfrewi, megys ag yr oedd rhai y Dwyrain yn coffhau eu hanwylyd yn Cyprus:—

Clwyf blwyddol hwn yn mynydd Libanus,
A hudodd ferched Syria i alaru am
Ei dynged, mewn galar-ganeuon, drwy
Holl hirddydd haf; tra llifai wyneb llyfn
Adonis o'i chynhenid graig, mewn lliw
Porphoraidd at y môr, lle tybient fod
Eu *Thammus* yn blynyddol gael ei glwyf.

Nyni, y rhai y mae ein hynafiaid, er's dwy neu dair canrif, wedi cyfyngu o'u ffydd at gynwysiad yr Hen Destament a'r Newydd, ac at y Credo a elwir yn eiddo yr Apostolion, nid ydym yn meddwl fod crediniaeth yn y chwedl uchod, a'i chyffelyb, yn ofynol. Cyfeiriaf y darlennydd at y rhesymau a ddfodnyddir gan yr hynafiaethydd Dr. Powl, yn ei nodiadau ar Deithlyfr Giralddus Cambrenis (Gerallt y Cymro), neu at nodiadau yr Esgob Fleetwood ar fywyd y santes, am brofion yn erbyn gwirionedd y chwedl hon: ond gyda Phrotestaniaid, a Phabyddion cymedrol, y mae yn cario ynddi ei hun elfenau hunan-ddinystriol.

Diau fod y dyfroedd yn meddu ar bob rhinwedd dda ag sydd yn dilyn ymdrochi mewn dwfr oer; ac y mae lluoedd yn y fan yma wedi derbyn y llesâd a ddeillia oddiwrth achosion naturiol, y rhai a blwydd mewn amryw sylweddau gan Ragluniaeth ddwyfol, er mwyn cyflawni ei cwyllys. Ymddarostyngodd y nefoedd am dymhor byr, er argyhoeddi oes dywyll a chaled, i gyflawni nifer o wyrthiau; y rhai a draddodwyd i oesoedd dylynol fel prawfion anwrthwynebol o wirionedd y genadwri ddwyfol. Hebddynt, y mae digon o sail i ymddiried ac ymorphwys ar y Bod Goruchaf wedi cael ei gosod i lawr er's hir amser. Y mae rhifedi aneirif o ail achosion wedi cael eu gwasgaru

* Powl's Notes on Girald. Camb. 874. Dywed Mr. Addison lldo weled darlun o hono yn Ravenna, yn mynachlog *Theatins*, yn mhlith prif ddynion yr urdd hono.

† Y tywysog hwn, yn ystod ei ddaith, fel arwyddion o'i ffafr, a ranai fodrwyau aur, gyda'l wallt yn blethedig o dan grisial. Gwelais un a roddasid ganddo i offeiriad pabaidd porthynol i deulu yn y gymydogeath.

‡ MSS. y diweddar Ddr. Cooper, o Gaerleon.

trwy y bydysawd, y rhai ydynt israddol i'r CYNTAF. Y mae pob elfen i ni naill ai yn feddyginiaeth neu yn wenwyn, yn ol fel y rhyngo hodd i'w oruchwyliaeth ddigyfeiliorn Ef. Nis gallwn fod mewn angen am, ac nis gallwn gael, cyfringwriaeth y marwolion trengedig druain. Byddai y dybiaeth yn rhoddi iddynt briodoliaethau y Duwdod; hollbresenoldeb a hollwybodaeth.

Y mae rhai llysieuwyr enwog ag yr wyf fi yn gydnabyddus â hwynt, wedi esponio y mwsogl pêr, a'r ystaeniadau gwaedlyd, fel cynyrchion llysieuol, a dim ond hyny, ac yn mbell o fod yn neillduol i'r ffynhon hon. Y cyntaf ydvw mai math o fwsogl, a elwir *Jungermannia asplenoides*,* ydyw, Fl. Angl. 509, yr hwn a ddysgrifir ac a ddarlunir yn amberffaith gan *Dillenius*, yn ei hanes am fwsogl. Ceir y rhywogaeth yma hefyd mewn ffynhon sanctaidd arall, yn sir Gaernarfon, yr hon a elwir *Ffynhon Llanddeiniolen*, mewn plwyf o'r un enw.†

Y llall a elwir *Byssus*; y mae hwn hefyd yn beraroglaidd, ac yn tyfu yn gyffredin yn Lapland, ac mewn gwledydd ereill heblaw yr eiddom ni. Y mae yn glynu wrth geryg megys felfed prydfarth. *Linnaeus* a'i geilw *Byssus Jolithus*,‡ am ei fod yn arogl fel y feioled. Efe a ddywed, fod y gareg wrth ba un yr ymlyna yn bradychu ei hun trwy y lliw, gan ei bod megys pe buasai wedi ei baeddu â gwaed; ac os rhwbir hi, cynyrcha arogl fel y feioled. *Micheli*, yn ei *Genera*, a grybwylla am yr unrhyw;§ ac y mae *Schwenckfeld* wedi ei ddarganfod yn mysg llysiau *Siberia*. Geilw ef y planigyn yn *muscus subrubeus*, a hybysa fod ei arogl yn lloni y galon; ac hefyd, os rhoddir ef yn mysg dillad, y dyry arnynt arogl dymunol, a'i fod yn gwasanaethu i gadw pryfaid draw.|| *Linnaeus* a ddywed ¶ ei fod yn cael ei arfer mewn anhwylderau ag sydd yn tori allan. Y mae y *Conserva Gelatinosa*,** Sp. Pl. 1685. Fl. Scot. ii. 986, i'w gael yn yr un ffynhon.††

Eglwys.] Uwch ben y ffynhon saif yr eglwys, wedi ei chysegru i'r Santes Gwenfrewi. Cedwir gwynnosau y plwyf yn mis Tachwedd, sef yr adeg y symudwyd hi. Yr oedd y fywioliaeth, cyn y dadgysylltiad, yn perthyn i fynachlog y Maesglas; ac y mae y ficeriaeth yn cael ei rhoddi gan Goleg Iesu yn Rhydychain, yr hwn sydd yn pennodi; a John Davies,‡‡ Ysw., o Lanerch, yw y meddiannwr.* Rhoddwyd hi i'r coleg gan ei hyafiaid, Robert Davies, trwy weithred wedi ei hamseru 1626, yr hon a ddywed, mor aml ag y delo yn wag, fod i'r dywededig Robert Davies, a'i etifeddion, gael rhadroddi, o elusen, y fywioliaeth i frodor o Gymru, ond iddo gael ei enwi yn gyfreithlon a chanon-aidd gan y coleg.

Uwchlaw yr eglwys y mae bryn, a elwir Bryn y Castell; y mae yn gul, ac yn dra syth yn ei ochrau, gan dafu allan yn y pen pellaf uwchlaw y dyffryn bychan. Ar hwu dichon y safai Castell Treffynon, neu Santes Gwenfrewi, yr

* Smith, Eng. Bot. Tab. 1788. GOL.

† Ffynhon Cegin Arthur ydyw yr enw wrth ba un yr adnabyddir hi yn bresenol. Cyr.

‡ Sp. Pl. II. 1633.—Fl. Lap. 369, No. 528.—Fl. Dan. Tab. 899. 2.

§ Gen. 210, Tab. 89, Fig. 3. ¶ Cat. Stirp. &c. Silesiae, 382.

¶ Fel y dyfynir ef gan y Barwn Haller. Rhif 2090.

** Smith, Eng. Bot. Tab. 689, GOL.

†† Hist. of Whiteford, p. 237.

‡‡ Yn bresenol, — Leo, yaw., o'r Llanerch. GOL.

hwn a adeiladwyd gan Randle III., iarll Caerlleon, yn y flwyddyn 1210.* Nid oes yn bresenol unrhyw olion o hono yn aros.

Y mae yn hynod nad oes un crybwylliad yn y *Doomsday Book*, am na chapel, eglwys, na ffynhon; eto y mae trefydd-degwm o lai hynodrwydd yn cael eu henwi; megys Brunford, Caldecote, ac ereill. Er gwaethaf opiniwn yr Esgob Fleetwood, yr wyf yn meddwl fod yr ystori am Gwenfrewi yn adnabyddus cyn i'r llyfr hwnw gael ei wneyd; oblegyd y mae yr enw *Holywell* (Treffynon) yn Sacsonaidd, ac efallai wedi ei roddi ar y lle cyn y Gorchfygiad, ar gyfrif sanct-eiddrwydd tybiedig y ffynhon.

Diau fod y ffynhon yn un o'r rhai harddaf yn y teyrnasoad hyn; a thrwy ddau brawf a wnaed yn ddiweddar er hysbysrwydd i mi, ceir ei bod yn bwrlymu allan oddeutu un dunell ar hugain o ddwfr bob munud. Nid yw byth yn rhewi. Ar ol llawer o wlawogydd trwm y mae yn cael ei haflwio gan liw llwyd neillduol.

Y ffrwd a ffurfir gan y ffynhon hon sydd yn rhedeg yn gyflym tua'r môr, yr hwn a gyrhaedda mewn ychydig yn rhagor na milldir o ffordd. Y mae diwdrwydd y ganrif bresenol wedi gwneyd ei dyfroedd o ddefnydd mawr, mewn ystyr fasnachol. Y prif weithiau arni yn bresenol† dynt felinau at falu copr; melin at wneyd papur brâs; melin trelwch; tawdd-dy at doddi prês; a gweithfa gottwm sydd yu awr yn cael ei sefydlu.

Yu ystod teyrnasiad y pererindodau, ni bu ond un neu ddwy o felinau †d, a'r rhai hyn y eiddo y mynachod, yn cael eu gweithio gan y ffrwd fuddiol hon.

Bechau hefyd oedl y dref hyd ddechreuad y ganrif bresenol; y tai yn ychydig o nifor, a'r rhan fwyaf o'r rhai hyn yw wedi eu toi & gwellt; yr heolydd heb eu palmantu; a'r lle heb un math o farchnad. Darfu i'r mwn-gloddiau blodouog, a fu am amser yn cael eu gweithio yn y gymydogaeath, wneuthur cyfnewidiad mawr yn ymddangosiad y lle, a dygodd i mewn effeithiau cyfoeth. Y mae y dref, neu yn hytrach y dref-ddegwm, yn cynwys rhywfaint yn llai na dwy fil o oneidiau.‡

Mynachod y Maesglas a lwyddasant i gael iddi ganiatâd i gynnal ffair a marchnad. Y mae y gyntaf wedi ei cholli er cyn cof neb sydd yn fyw. Yr oedl y farchnad hefyd wedi ei cholli, hyd oni adnewyddwyd hi trwy lythyrau breintiedig, dyddiedig Ion. 20fed, 1703, y rhai a ganiatawyd i Syr John Egerton, barwniad. Y mae y breint-lythyrau hyn hefyd yn cynwys caniatâd i gynnal tair o feiriau, sef, ar yr 23ain o Ebrill, y dydd Mawrth yn wythnos y Pasg, a'r ail ddydd o Fedi. Y mae y farchnad wedi bod yr un fwyaf blodouog yn Ngogledd Cymru; ond ni allwyd erioed sefydlu y feiriau.

Y mae sefyllfa y dref yn hyfryd ac iachus, o'r tu oefn i ddi y mae bryn uchel, ac ar brydiau ceir ynddo ddigonedd o fŵn plwm. Tuag at y môr y mae dyffryu prydferth, yn cael ei gylchynu gan goedwigoedd: a therfynir y pen

* Powel, 262.

† Am hanes cynydd y gweithfeydd hyd y flwyddyn 1796, cyfeirir y dullenydd at y llyfr a ddyfynir mor fynych, sef *Hist. of Whiteford, &c.*, tudal. 201. Gol.

‡ Yn ol cyfrif 1801, yr oedd poblogaeth tref-ddegwm Treffynon yn 2518, a'r holl blwyf yn 5567. Gol.

draw ar un ochr gan y fynachlog hybarch. I'r rhai ag y mae angen arnynt am ymdrochi mewn dwfr oer, ychydig o fanau sydd yn fwy priodol; oblegyd heblaw rhagoroldeb y dwfr, gellir cael yma gymborth meddygon tra medrus, a llety cysurus; a gall y meddwl gael ei foddhau, yn gystal â'r corph ei ymarferyd, gan amrywiaeth o lwybrau prydferth at farchogaeth neu rodiana.

Fy ymweliad nesaf oedd â Fflint. Cymerais y ffordd isaf, gyda'r môr, lle ag sydd wedi ei dduo gan fwg y tawdd-dai; ac mewn amseroedd mwy blodeuog ar y gweithydd glo, byddai yn llawn o domenydd o'r sylwedd defnyddiol hwnw. Y dref-ddegwm olaf yn mhlwyf Treffynon, ar yr ochr hon, ydyw

Coleshill.] *Coleshill*: yr hon a ddyry enw i gantref, a galwyd hi felly am y cyflawnder o lo sydd ynddi. Ar adeg y Gorchfygiad yr oedd yn y lle yma bedwar o gaethdeiliaid, dau fythynwr, a *Radman*. Ymddengys fod hwn yr un peth a'r *Rod* neu *Rad-knights*, neu farchogion y wialen, y rhai, yn ol cyfraith daliaid eu tiroedd, oeddynt yn rhwym i farchogaeth gyda neu dros eu harglwydd mor fynych ag y byddai ei amgylchiadau yn galw am hyny.

Fflint.] Ar ol croesi firwd fechan, yr wyf yn myned i mewn i dref FFLINT: yr hon sydd dref wedi ei gosod allan gyda rheoleidd-dra mawr; ond y mae yr heolydd yn mhell o fod wedi eu cwblhau. Bydd symud oddiyno y sessiynau mwyaf a lleiaf, yn nghyda'r diffyg masnach yn y lle, yn rhwym o weithredu yn fwy er atal ei gwelliant. Y mae y dref hon yn rhoddi ei henw i'r str, yr hon, gyda Chaernarfon, Meirionydd, ac Ynys Fon, a wnant i fyny bedair str hynafol Gogledd Cymru, fel y ffurfiwyd hyny gan Iorwerth I. yn union-gyrchol ar ol iddo ddarostwng ein tywysogaeth. Nis gallaf ddarganfod unrhyw darddiad i'r gair: y mae ein str yn hollol amddifad o'r ffosyl a adnabyddir wrth yr enw hwnw yn gyffredin. Nis gallaf ond sylwi, ei fod o wreiddyn Sacsonaidd pur; ac er nad oes crybwylliad am dano yn y *Doomsday Book*, ei bod yn cael ei galw yn flaenorol i'r Congwest wrth yr enw hwnw.

Ymddengys i mi hefyd fod y lle hwn yn flaenorol yr un a'r fau a elwir Colsul, neu *Coleshill*. Ni fedraf gael unrhyw le arall lle y safai capel Colsul, yr hwn a ganiatawyd gan Ddafydd ap Llewelyn i fynachlog y Maesglas. Dichon fod y *Fflint* bresenol yn myned o dan y ddau enw, yn yr amser hwnw. Nid oes dim olion o unrhyw gapel arall yn y gymydogoeth heblaw hwn; nac unrhyw le arall a fuasai yn ddigon pwysig i demtio ein tywysogion i fyw ynddo. Gelwid ef yn y *Doomsday Book* yn *Coleselt*; a meddiennid ef gan Robert o Ruddlan. Edwin a'i daliad ganddo ef, ac fel rhydd-ddeiliaid. Yr oedd yma un cyfar o dir yn drethadwy.

Ymddengys fod yr holl le wedi cael ei sylfaenu mewn amseroedd peryglus; a phob darpariaeth wedi ei gwneyd gogyfer âg ymosodiad gan bobl ag oeddynt yn ddiweddar wedi cael eu darostwng, y rhai a ymostyngasant yn gydyn i iau dramoraidd. Y mae y dref wedi ei ffurfio ar egwyddor gwersyll Rhufeinig, gan ei bod yn union-onglog, ac wedi ei hamgylchu â ffos fawr a dau o furiau amddiffynol mawrion, gyda'r pedwar porth rheolaidd, fel y byddai arfer y genedl fitwraidd hōno. Bydd i mi rhagllaw gynyg tybiaeth am y posibilrwydd iddi fod unwaith yn orsaf Rufeinig.

Yr adeiladau cyhoeddus o fewn y cylch yma ydynt yr eglwys, neuadd y

dref, a'r carchar;* ac nid yw yr un o houyat yn un math o addurn i'r dref fechan hon. Y mae yr eglwys, neu gapel yn hytrach, wedi ei chysegru i Fair Santes; ac nid yw ond curadiaeth barhaol o dan Laneurgain. Tybiaf mai hwn, ydoedd y *capella de Colsul*,† yr hwn a berthynai i fynachlog y Maesglas, am yr hwn y crybwyllir yn siatr Dafydd ap Llewelyn. Dichon fod Fflint, y pryd hwnw, yn cael ei chynwys yn yr enw Colsul.

Y mae y castell yn sefyll ar graig isel o dywodfaen ag sydd yn tafu allan i'r tywod, ychydig o du y gogledd-ddwyrain i'r dref; ac ar un adeg yn gysylltiedig â hi trwy bont a arweinai i'r rhag-gaerau, a elwid y *Barbican*; tŵr ysgwâr, gyda phorth iddo, yr hwn sydd yn awr wedi ei chwalu yn llwyr. Oddifewn yr oedd cwt, wedi ei amgylchynu â ffos wedi ei murio, ac yn gysylltiedig trwy grogbont â'r brif amddiffynfa; y fynedfa i ba un, er mwyn mwy o ddyogelwch, nid oedd ond ychydig yn amgen na drws cefn.

Y castell sydd adeilad pedair-onglog, gyda thŵr crwn mawr mewn tair o'r cornelau, a phedwerydd, ychydig yn anghysylltiol â'r lleill, ac yn fwy o gryn lawer na hwynt. Gelwir hwn y *tŵr dwbl*. Buasai yn gysylltiedig â'r castell gyda chrogbont, ac y mae o drwch mawr. Y mae iddo oriel gron odditanodd, wedi ei bwâu, gyda phedair o agorfeydd bwaog i le agored yn y canol, ychydig yn fwy na dwy droedfedd ar hugain o dryfesur. Mewn un lle y mae yr oriel yn gostwng yn sydyn, ac yn myned ar ogwydd at y castell; yna y mae yn cyfodi i fyny, gan ffurfio math o gysylltiad gydag oriel uwch.

Hwn ydoedd y *Keep*, neu y lle cadarnaf yn y castell, a'r un lle ag a ciw y Ffrangcod *le Donjon*; i hwn, fel yr hysbysir ni gan Froisart, yr eucilioedd yr anffodus Rhisiart II., fel y lle dyogelaf, pan y cymerwyd ef gan Bolingbroke.

Y mae sianel y Ddyfrdwy yn bresenol mewn ychydig bellder oddiwrth y muriau; ond gynt arferai lifo odditanant. Y mae yn aros eto, mewn rhai manau, y modrwyau wrth ba rai y rhwymid y llongau.

Pwy oedd sylfaenydd y castell hwn sydd ansicr. Dywed Camden mai Harri II. ydoedd, ac y mae ei hanesydd‡ penderfigaidd o'r un feddwl. Ar ol oi ddiangfa yn Eulo, y mae yn bosibl ei fod wedi dechreu adeiladu amddiffynfa yma er mwyn dyogelwch mewn amseroedd dyfodol; iddo ei gadael yn anorphenol; ac i Iorwerth I. ei gorphen. Yn ol cwyn gwŷr Fflint, yn 1231, y mae yn amlwg na ddarfu i Harri sylfaenu ond amddiffynfa fechan yn y lle, ac fod Iorwerth wedi ei helaethu a'i chadarnhau yn ddirfawr. Cwytia y rhai hynny "fod y

* Adeiladwyd carchar newydd yn 1785, yn muarth y castell, yn ol cynlluniau yr archdeiladwydd cywraint, y diweddar Mr. Joseph Turner o Gaerlleon. Y ceriaf canlynuol uwch hon y porth a ygrifenydd gan Mr. Pennant, bywiogrwydd a haeloni yr hwn a wnaeth lawer iawn tuag at godi yr adeilad bresenol, yn lle y carchar truenus blaenorol. *Gov.*

† Yn y bumed flwyddyn ar hugain o'i Fawrhydi Sior III., pan oedd Syr Thomas Hanmer, Barwniad, yn stryf, adeiladwyd y carchar hwn yn lle yr hen adeilad fialld yn rha un y cedwid carcharorion, o desturi at drueni hyd yn nod y rhai mwyaf euog, i liniaru dyoddefiadau trosedd-wyr llai, neu hyd yn nod y rhai dieuog eu hunain, y rhai y gallai dygwyddiadau bywyd dynol eu dwyn oddifewn i'r muriau hyn. Fe'i hadeiladwyd ar draul y Sir. gyda chynorthwy tanyagrifiadau amryw o'r Boneddigion, y rhai, yn nghanol yr amseroedd mwyaf cyfyng, yn wirfoddol a gymerasant arnynt eu hunain ran o'r baich, o desturi tuag at y cyfryw o'u cydwladwyr i ba rai yr oedd Tynged wedi bod yn llai haelfrydig o'i rhoddion."

‡ Dugdale Monast. I. 721.

‡ Lord Lyttelton.

dynion uchaf a mwyaf rhagorol yn y wlad yn cael eu drygu; fod y brenin wedi adeiladu castell Fflint ar eu tir hwy; ac fod y breniu wedi gorchymyn i'r barnwyr roddi i'r dynion gymaint o dir, o ansawdd well, yn ei le, neu ei bris; ond eu bod wedi cael eu hyspeilio o'u tiroedd, ac na chawsant diroedd ereill nac arian.* Y mae rholysgrifau teyrnasiad Iorwerth yn crybwyll amryw weithiau am y lle.

Yn y flwyddyn 1277, rhoddwyd allan orchymyn am gyhoeddi marchnad a flair i gael eu cynnal yn Fflint; a gwnaed felly ar ol hyny trwy sir Gaerlleon a chantrefi Gogledd Cymru. Oddiwrth warant sydd wedi ei dyogelu gan Rymer, ymddengys fod Iorwerth I. yn preswyllo yma yn y flwyddyn hono, oddeutu adeg Gwyl Anerch Mair y Forwyn.†

Yn 1280, rhoddwyd archiad allan am gadwraeth porth Castell Fflint. Dichon mai dyma y flwyddyn pan y rhoddwyd yuddo warchawdlu am y waith gyntaf.

Yn 1283, derbyniodd y dref ei siartr cyntaf; gwnaed hi yn rhydd fwrdeisdref; a thygwyd y maer i gynnal yn ffyddlon ei rhyddfresinniau. Amserir hwn yn Fflint ar yr 8fed o Fedi: cadarnhawyd ef drachefn yn yr 2il a'r 3edd flwyddyn o Phylip a Mari, ac wedi hyny yn y 12fed o Gwilym III.

Yn 1283, dorbyniodd y bwrdeisiaid hefyd ganiatâd gan Iorwerth i gael coed allan o goelwigoedd Llaneurgain, Ledebroke fwyaf a lleiaf, Keldreston, Wolfynton, Weper, a Sutton, i'r dyben o ddddi eu mŵn; ac ar yr un pryd hawl i borfa yn yr unrhyw goedwigoedd.

Yn 1290, y mae archiad am arolygu gwoithiau y castell hwn, ac eiddo Rhuddlan a Chaerlleon; lleoedd o'r pwys mwyaf ar derfynau gwlad newydd gael ei darostwng.‡

Y dygwyddiad mawr cyntaf a'm tery i, o berthynas i'r amddiffynfa hon, sydd yn y flwyddyn 1280, pan y darfu i'r Cymry, wedi blino ar adnewyddiad gorthwm, fel arwydd o wrthryfel cyffredinol, gymeryd y lle yn ddirybudd;§ ar yr un adeg ag y cymerodd Dafydd, brawd Llywelyn, gastell Pen-ar-lâg; a Rhys ap Maelgwyn,|| a Gruffydd ap Meredydd ap Owain gastell Aberystwyth.¶

Yma, yn 1311, y darfu i fab penwan ein gorchfygwr dderbyn o'i alltudiaeth ei ffafryn awdurdodol *Piers Gaveston*, yr hwn oedd newydd lanio yn Nghaerllanlon o'r Iwerddon.**

O'r cyfnod hwn nid wyf yn cael dim ag sydd yn hynod yn dwyn perthynas i'r amddiffynfa hon, hyd y flwyddyn 1335, y 9fed o Iorwerth III., pan y mae archiad yn cael ei rhoddi i'r Tywysog Du, fel iarll Caerlleon, i gymeryd gafael dyogel yn Nghastelli Fflint a Rhuddlan, a gosod ynddynt filwyr ac ymborth.†† Yr oedd Iorwerth, trwy siartr, yn ei 7fed flwyddyn, wedi rhoddi i'w fab dewrfrydig gastelli Gaerlleon, Beeston, Rhuddlan, a Fflint, a'i holl diroedd yno; ac hefyd gantref a thiroedd Tegeingle, gyda'r oll a berthynai iddynt, i'w meddianau a'i dal ganddo ef a'i etifeddion, breninoedd Lloegr.‡‡

Yn y "castell galarus" hwn, fel y mae *Halle*§§ yn ei alw, y diswyddwyd

* Powel, 86. † Rymer's *Fœdera*, II. 86. ‡ Rotuli Wallie, 98. § Eto, 76.

† Sillebr yr enw yma yn briodol *Maelgwn*—nid oes dim a fyno à *gwjn*, gan fod *Gildas* wedi ei ysgrifenu yn *Maglocunus*. J.R.

¶ Powel, 337. ** Stow, 214. †† Rotulae Scotiae, 165. ‡‡ Dodridge, 128. §§ Int. Fol. iii.

yr affodus frenin Rhisiart II. I'r fan yma yr hudwyd ef gan Henri Percy, iarll Northumberland, gyda'r sicrwydd nad oedd Bolingbroke yn dymuno dim yn rhagor na chael adferu iddo ei eiddo ei hun; a rhoddi senedd i'r deyrnas. Northumberland, gyda gosgordd fechan, a gyfarfu â Rhisiart yn gyntaf yn Nghonwy, y pryd hyny yn dychwelyd o'r Iwerddon. Yr oedd y brenin yn amheu yr iarll, yr hwn, er mwyn gwneyd i ffwrdd â phob amheuaeth, a aeth gydag ef i wasanaeth yr offeren, ac wrth yr allor a gymerodd lw o ffyddlondeb. Syrthiodd y brenin i'r fagl; aeth gyda'r iarll am ychydig amser, nes y canfu, oddeutu clogwyn Penmaen Rhos, fintai luosog o filwyr yn dwyn baneri Percy. Mynai y brenin ar hyny droi yn ol; ond Northumberland, gan afael yn ffirwyn ei geffyl, a'i gorfododd i ddyfod yn mlaen. Prin amser a gafodd y tywysog druan i edliw iddo ei anudoniaeth, gan d-lywedyd wrtho, y byddai i'r Duw hwnw y tyngasai arno y bore hwnw wneuthur cyfiawnder âg ef yn nydd y farn.* Parodd i'r brenin giniawa yn Rhuddlan, ac aeth ag ef y noswaith hono i Fflint. Bore dranoeth, synwyd ef gan ddyfodiad byddin luosog, o dan lywyddiaeth ei wrthymgeisydd, yn ymdaith yn galonog ar hyd y tywod; cylchynasant y castell yn fuan. Aeth y tywysog i lawr o'r *Keest* (neu y lle cadarnaf yn y castell,) i gyfarfod â Bolingbroke, yr hwn a syrthiodd ar ei liniau, ac ymddangosai fel yn gwisgo agwedd barchus; ond yn fuan bwriodd ymaith yr hug; oblegyd, "mewn llais crâs ac uchel," ebai Stow, "y duc a orchymynodd ddwyu allan feirch y brenin; ac yna dygwyd allan ddau geffyl yn salw, heb fod yn werth deugain *frank*; y brenin a osodwyd ar gefn un o honynt, a'r iarll Salisbury ar y llall; ac fel hyn y dygodd y duc y brenin o Fflint i Gaerlleon, lle y traddodwyd ef i fab y duc *Glocester*, ac i fab yr iarll *Arundel*, y rhai ni charent ef ond yn brin iawn; oblegyd yr oedd wedi gosod eu tadau i farwolneth, a'r rhai hyn a'i harweiniasant ef yn syth i'r castell."†

Os ydyw *Froissart* i'w goelio, ni ddarfu i Rhisiart brofi anniolchgarwch dyn yn unig: trwy ryw orchwyliaeth ddeieithr, ymddengys i hyny gymeryd gafael yn y mwyafr ffyddlon o greaduriaid mud; oblegyd darfu hyd yn nod i'w gi ei adael, a gwneieithio i'w wrthymgeisydd Bolingbroke, megys pe buasai yn deall ac yn rhagargoeli affodion ei hen feistr. Y mae y chwedl mor hynod, fel y bydd i mi ei hadrodd yn ngeiriau ei gyfieithwr pendefigaidd, Syr John Bouchier, arglwydd Berners;‡ yr hwn, wrth siarad am yr hyn a gymerodd le yn ngastell Fflint, a ddywed,—

"Fel yr hysbyswyd i mi, yr oedd gan y brenin Rhisiart filgi o'r euw *Mathe*, yr hwn bob amser a weinyddai ar y brenin, ac ni fyuai adnabod neb dyn arall. Oblegyd pa bryd bynag y byddai y brenin yn marchogaeth, byddai ceidwad y milgi yn ei ollwng yn rhydd, a byddai iddo redeg ar ei union at y brenin, a gwneieithio iddo, a neidio a'i draed blaen ar ysgwyddau y brenin. Ac fel yr yr doedd y brenin ac iarll Derby yn ymddiddan gyda'u gilydd yn y cwrt, y milgi, yr hwn a arferai neidio ar y brenin, a adawodd y brenin ac a ddaeth at iarll Derby, duc Lancaster, gan wneuthur iddo ef yr un gwyneb-

* Carte, II. 634.

† Gelwir y lle hwn, gan hen ysgrifenywyr, *Dongeon*, neu *Donjon*: ond gan fod y gair yn bresenol yn cael ei gymhwysu yn gwbl at y twll truenus yn mha un y cedwir carcharorion, yr wyf i fi o hyd yn dal at yr enw *Keep*.

‡ Stowe's Annals, 322.

§ Tudal. cccxli.

pryd a chroesaw caruaid ag a fyddai yn arferol o'i wneyd i'r brenin. Y duc, yr hwn ni adwaenai y milgi, a ofynodd i'r brenin beth a fynai y milgi ei wneuthur. Gefnder, ebai y brenin, y mae yn arwydd o ddaioni mawr i chwi, ac yn arwydd drwg i mi. Pa fodd yr ydych yn gwybod hyny? ebai y duc. Yr wyf yn ei wybod yn dda, atebai y brenin. Y mae y milgi yn eich llongyfarch heddyw fel brenin Lloegr, megys ag y bydd i chwi fod, a chaf finau fy niswyddo; y mae y wybodaeth hon gan y milgi yn naturiol: cymerwch ef atoch gan hyny; bydd iddo eich dilyn chwi, a'm gadael inau. Deallodd y duc y geiriau hyn yn dda, ac achlesodd y milgi, yr hwn ni fynai byth wedi hyny ddilyn y brenin Rhisiart, ond canlynai y duc Lancaster.*

Yn ngwrthryfel Owain Glyndwr, Harri tywysog Cymru a lwyddodd i gae: pardwn gan ei dad i amryw o'i dirdeiliaid yn y parthau hyn, y rhai a gymerasant i fyny arfa'u yn achos ein cydwladwr dewr.*

Y mae bwch arall yn hanes y castell hyd drafferthion y ganrif ddiweddar; pryd y cymerodd y wlad hon ran fywiog o blaid y brenin. Rhoddwyd gwarchawdlu yn nghastell Fflint ar ran ei Fawrhydi, wedi iddo gael ei adgyweirio gan Syr Roger Mostyn, marchog, yr hwn a apwyntiwyd yn llywydd. Yn 1643, gwarchaewyd ef yn galed gan Syr William Brereton a Syr Thomas Middleton; ac amddiffynwyd ef gan y llywydd nes yr oedd pob ymborth, hyd yn nod y cefyllau, wedi darfod, pan y rhoddodd i fyny ar amodau anrhydeddus.

"Y mae y milwriad Mostyn yma," medd *Whitelock*, "yn fab i fy chwaer, yn wr boneddig o addysg dda ac yn dra dewr; hanai o deulu hynafol iawn, meddai feddiannau helaeth, a dyddordeb mawr yn y str; yn gymaint felly fel y cododd bymtheg cant o wŷr mewn deuddeng awr o blaid y brenin." †

Gallaf ychwanegu, ar ol bod yn garcharor am hir amser yn nghastell Conwy, tua diwedd y rhyfel, fod ei amgylchiadau mor isel, wedi gwario triugain mil o bunnau yn ngwasanaeth y goron, fel y bu raid iddo adael palas ei hynafiaid, a phreswyllo dros amryw flynyddau mewn ffermdy cyffredin.

Syrthiodd Fflint drachefn i feddiant gwŷr y brenin; canys, o dan y flwyddyn 1646, yr wyf yn cael yn yr un hanesydd, fod y gwarchawdlu yn ymddangos yn dueddol at ddyfod i ammodau. Yn Nhachwedd y flwyddyn flaenorol yr oedd-ynt wedi derbyn i mewn warchawdlu *Beeston*; y rhai, ar ol yr amddiffyniad mwyaf gwrol, a roddasant i fyny, a chawsent ryddid i fyned ymaith gyda holl anrhydedd rhyfel i'r lle hwn.‡ Ond ar y 29ain o Awst, rhoddwyd castell Fflint i fyny i'r cadfridog Mytton; ac yn 1647, yn mhlith lluwys ereill o gastelli Cymru, a wnaed yn anamddiffynadwy trwy orchymyn y senedd, yr hwn a gyfeiriasid at y cadfridog i'r dyben hwnw.§

Ar adeg yr adferiad, aeth y castell i feddiant y goron, yn mhlith ei breiniau ereill, lle y mae o hyd yn aros. Y mae y goron yn ei lywodraethu trwy gwstabl, yr hwn hefyd sydd yn faer Fflint. Llenwir y swyddau yn bresenol gan fy nghyfaill Owen Brereton, ysw.||

Y mae y dref, mewn cysylltiad â Chaerwys, Rhuddlan, Caergwrely, ac Overton, yn anfon aelod i'r senedd. Etholir ef gan y trigolion sydd yn talu trethi.

* Harleian MSS. No. 2099. † *Whitelock*, 76. ‡ *Rushworth I. part iv. 136.* § *Etq. 456.*

|| Y mae yn bresenol wedi marw. *Gal.*

lleol; a dygir yr etholiad yn mlaen gan ddau brif swyddog trefol (*baillifs*) Fflint, y rhai a apwyntir gan y maer. Ymestyna tir bwrdeisdrefol y dref hon dros yr holl blwyf, ac hefyd dref-ddegwm Colsul-fawr yn mhlwyf Treffynon.

Derbyniodd y bwrdeisdrefi a'r siroedd Cymreig y fraint o feddu cynrychiol-wyr trwy ddeddf seneddol yn y 27ain o Harri VIII.

Yr oedd y dref hon, ynghyda'r sir, yn gysylltiedig âg iarllaeth Caerlleon. Y mae y daflen* ganlynol yn rhoddi i ni eu cyllidau, fel y safent yn y 50ain flwyddyn o Iorwerth III.

	£	s.	d.
Enillion Maenor Estyn a Hopedale.....	63	0	0
” Maenor Kul, o a'r gweithydd glo.....	6	0	0
” swydd cwnstabl Rhuddlan, am yr hyn yr oedd yn atebol.....	8	14	0
” ardreth tref Fflint.....	56	0	0
” tref Colsul.....	4	7	10
” tref Caerwys.....	22	6	8
” Bagherge.....	14	3	4
” Yaynol.....	18	6	8
” Rhuddlan.....	72	9	2
” Mostyn.....	15	6	8
” swyddog y fforfetiadau yn Tegeingle.....	56	0	0
<i>Bloglot</i> sir Fflint, a gynwysa enillion y can' llys yn y sir hono...	72	11	9
Enillion arhegion damweiniol brawdlys Fflint.....	30	0	0
” swyddog fforfetiadau y sir hono.....	8	0	0

Cyfanswm.....442 6 1

Croes-ati.] Oddeutu milldir o'r dref, ar y ffordd isaf i Gaerlleon, safai croes, sylfon yr hon yr ydwyf yn ei gofio, yr hon a elwid *Atis-cross*, ac y mae y tir o'i hamgylch yn cael ei alw hyd heddyw *Croes-ati*. Dichon fod hwn yn lle o hynodrwydd; oblegyd ar adeg y Gorchfygiad, rhoddai enw argantref tra eang, yr hwn ar yr adeg hono a ystyrir yn ffurfio rhan o sir Gaerlleon. *Exestan* ydoedd le arall, yr hwn sydd yn awr wedi ei roddi i str Fflint; am yr hwn y crybwyllaf yn y lle priodol.

Y mae traddodiad, fod yn yr hen amseroedd, dref fawr yn sefyll yn y lle hwn; a dywedir fod olion adeiladau wedi cael eu troi i fyny yno yn fynych â'r aradr. Ond y pethau mwyaf hynod ydynt y crugau mawrion o ludw plwm, darnau o fwn plwm, a gweddillion o blwm wedi ei doddi, y rhai a ddarganfyddwyd yma mewn amryw fanau, ac ar hyd y wlad yn union uwchlaw y lle hwn, yn y plwyf nesaf, sef Llaneanurgain. Cafwyd allan yn ddiweddar fod y rhai hyn yn cynwys y fath symau o blwm ag a anogai y golchyddion i gymeryd y lleoedd o dan ardreth. Yn y rhandir yma, y mae lluwaws o dunelli o fwn wedi eu cael mewn ychydig amser, yn enwedig yn *Pentref Fforndan*—enw ag yr adnabyddid ef wrtho bob amser, yr hyn a brofa hynafiaeth toddi mwau yn y parthau hyn; ond ni chadarnhawyd erioed darddiad y gair hyd nes y darganfyddwyd y pethau hyn yn ddiweddar.

Yn nhudalen 41 crybwyllais fy amheuaeth, fod cyffiniau tref Fflint wedi bod ar un adeg yn gwasanaethu i amgau gorsaf Rufeinig fechan: cadarnheir

* Dodridge, p. 129.

fi yn fy nhybiaeth gan y lluaws o fathodynau Rhufeinig, *Fibula*, a'r amrywiaeth o hen offerynau, a ddarganfyddwyd yn ddiweddar gan y gweithwyr yn hen olchfeydd y plwyf hwn a'r plwyf nesaf ato; yr hyn a brofa fod y Rhufeiniaid yn defnyddio y fan yma fel porthladd i gludo ymaith y metel, wedi iddo gael ei doddi o'r mwn yn y mynyddoedd cyfagos. Yma dichon fod gwarchawdlu byohan wedi ei sefydlu er amddiffyn yr hen doddwyr, neu i gaoglu y trethi, neu i dderbyn y deyrnged mewn plwm. Cyn i'r Rhufeiniaid ymsefydlu yn Mhrydain, y mae Strabo yn siarad* mor ysgafn am ein nwyddau trafudiol, fel ag i ddyweyd, nad oeddynt yn werth cadw yma uu lleng o filwyr, ac ychydig o wŷr ceffylau. Bu ef farw yn y flwyddyn 25, pan nad oedd ein gwlad ond prin wedi cael ei hadnabod, oddigerth gan yr ymgais a wnaeth Caisar; ond yr oedd y drafnidiaeth, yn ei ddyddiau ef, yn gystal ag yn nyddiau y daearyddwr mawr hwnw, yn cael ei chario yn mlaen trwy gyfnewidiad, a dim ond hyny. Yr oedd y Brytaniaid yn gweithio eu mwngloddiau eu hunain o alcan a phlwm; ac mewn cyfnewidiad am danynt derbynient gan y marsandwyr tramor lestri pridd, halen, a chelfyddydwaith prës.†

Yn mhen ychydig amser wedi i'r Rhufeiniaid ddarostwng ein gwlad, dechreuasant yn rymus ar y gorchwyl o weithio ein mwngloddiau. Ar y cyntaf, yr oedd y mwn plwm ar y gwyneb yn gyrhaeddadwy gyda rhwyddineb: yr oedd yn cynyg ei hunan ar wyneb y tir. Yn Yspaan a Portugal yr oedd llafur mawr yn ofynol at ei gloddio: yn Mhrydain ceid ef gerllaw y gweryd cyffredin;‡ ac yn y fath gyflawnder, fel yr oedd yn amser Pliny (yr hwn a fu farw yn y flwyddyn 79) gyfraith fel ag sydd yn bodoli yn bresenol yn mherthynas i blwm du (*black lead*) ag oedd yn cyfyngu ei gynrychiad blynyddol.§ Damwain yloedd darganfyddydd mawr cyfoeth mwneiol yn yr hen amseroedd. Darganfyddwyd mwngloddiau aur Galicia gan yr aradr: || rhai India trwy fwriad i fyny docynau morgrug;¶ mwngloddiau arian yr Yspaan trwy losgiad dernyn o bren ar ddamwain.** Y mae damweiniau dibwys hyd yn nod yn yr oes hon wedi bod yn achos darganfyddiad lluaws o fwngloddiau mawrion. Y mwnglawdd mawr yn llelygen a ddarganfyddwyd trwy dori ffosydd: yr un yn Llangynog yn str Drefaldwyn, trwy i wraig lithro wrth fyned i fywy bryn, a dynoethi y wythen 45i throed. Y mae llawer o'r gweithfeydd ag y tybiwn ni eu bod yn Rhufeinaid, or byny yn fâs iawn; yn gyffredin ar ffurf ffosydd, trwy ba rai y dylunid y gwythenau, y rhai, fe ddichon, a ddarganfyddasid trwy ddygwyddiadau di-eyl; ond fel yr oedd y mwn yn dyfod yn brinach, ac awydd am dauo yn cynyddu, aethpwyd i ymlid ar ei ol mor ddyfned ag yr oedd celfyddyd neu fôrusrwydd yr amser yn caniatáu. "Yr ydym yn myned i lawr i ymysgaroedd y ddaear; ac yn chwilio am gyfoeth hyd yn nod yn nhrigfanau ysprydion ymadawedig."†† Yr oedd y diffyg o bowdwr gŵn yn rhwystr mawr yn yr amseroedd boreuaf. Yn lle hwnw, cawn fod tanau mawrion yn cael eu defnyddio; y graig yn cael ei phoethi yn wynias, a holltau yn cael eu gwneyd ynddi trwy rydyn chwistrellu dwfr i mewn; finegr, medd Pliny.‡‡ Yna rhoddid y cŷn neu y gaib§§ yn yr holltau, a dirgymhellid allan y gareg neu y mwn. Y mae mwngloddwyr yn fynych yn canfod ôl tanau mewn hen fwngloddiau. Y mae

* Lib. iv. p. 281. † Strabo, lib. iii. p. 240. ‡ Plinii, Hist. Nat. xxxiv. c. 17. § Eto, yr un.
 † Justin. lib. xlii. c. 8. ¶ Strabo, lib. xv. p. 1000. ** Diod. Siculus, lib. v. c. 2.
 †† Plinii, lib. xxxiii. Proemium. ‡‡ Lib. xxxiii. c. 4. §§ Yr un lle.

genyf fi gŷn (*wedge*) bychan, pum' modfedd a chwarter o hyd, a gefais yn aarheg gan y diweddar Mr. Smedley, o neuadd Bagillt, yr hwn a ddarganfyddwyd wrth weithio yn holltau dyfnion craig y Dalar goch, yn mhlwyf Dyserth, yn y str hon. Y mae prawfion o hynafiaeth yn amgylchynu yr offeryn bychan yma, am ei fod wedi ei lwyr orchuddio â chen o fwn plwm. Dichon iddi fod yn gorwedd yn ngwely rhyw frwd danddaearol, yr hon a ddygasai gyda hi y manronynau o blwm, gan eu dysodi ar yr haiarn.

Y mae ceibiau o faintioli anarferol, a hynod o afrosgo, wedi cael eu darganfod yn ngwaelod rhai o'n ffosydd mwneiol. Ymddengys fod y rhai hyn yr un â *Fractaria* y Rhufeiniaid, y rhai a ddefnyddiai y mwngloddwyr yn ngweithydd aur Ysopaen.* Bwcedi o gyfansoddiad anarferol, ac amryw bethau ereill o wasanaeth anadnabyddus yn bresenol, a gafwyd yn mysg yr hen fwngloddiau.

Ar lawer o ystyriaethau, yr oedd dulliau yr hynafiaid o fwngloddio yn debyg i'r eiddom ni. Gweithiai y llafurwyr bob yn ail *stem*, y naill yn cymeryd lle y llall ar adegau pennodol. Gweithient nos a dydd, wrth oleuni lampau. Gyront lefelau, a suddent shaftiau, gan ategu tir i fyny fel yr elent yn mlaen. Ymlidient y gwythenau drwy ffurfio gyrfeydd (*drifts*),† ac yn olaf, pa bryd bynag y byddai y mwngloddiau yn cael eu hygwith â dwfr, yr oedd ganddynt sugnyrau (*pumps*,) y rhai a'i codent i fyny o'r dyfnderau iselaf yr elent iddynt.‡

Sylwais o'r blaen mai damweiniol ydoedd darganfyddiad ein cyfoeth mwneiol. Dichon y difyrir y darlennydd wrth hysbysu iddo fod yn y wlad hon, o fewn fy nghof i, ymwneyd â'r *virgula divinatoria*, neu y wialen ddeiniol; yr hon, trwy alluocedd a gydymdeimlent â'r mwn cuddiedig, a arbedai y draul gyffredin o ymchwilio, gan nodi allan yn gymhwys y fan lle y gorweddai y trysorau. Darfu i anturiaethwr, yr hwn oedd yn haner cnaf ac yn haner penboethyn, wneyd prawf ar y peth; ond trôdd allan mor aflwyddiannus iddo ef ag i'r rhai a'i haredmygent. Nid oedd yr offeryn a ddefnyddid ond gwialen fforchog yn un pen, "i gael ei thori mewn awr blanedol, ar *ddydd* ac awr y blaned Sadwrn, am mai Sadwrn oedd *mynegydd* y lle y byddo plwm." Yr oedd Iau, Gwener, yr Haul, a Mercher, yn cael eu cymeryd i ystyriaeth hefyd ar adeg y gweithrediad. "Yr oedd y blaned Iau, neu *Pars Fortuna*, i fod mewn cysylltiad o driugain o raddau, neu yn driongl i Arglwydd y dyrchafol neu yr ail; a gwell fyddai pe cefid unrhyw *ymdderbyniad*; ond GWILIER na byddo trwy *ysguariad* neu *wrthwynebiad*; am y byddai i hyny ddyfetha y cwbl."§ Wedi ei thori fel hyn, gosodid hi o'r neilldu at wasanaeth ar docyn o wenith neu haid; ac ar gyfrif gwialen Moses, gelwid hi hefyd y wialen *Foesenaidd*. Delid hon gerfydd y fforchau yn mhob llaw, a chludid hi dros yr holl diroedd ag y tybid y byddai mwngloddio ynddynt. Elai heb unrhyw effaith arni dros y rhanau diffryth; ond mor gynted ag y byddai uwchben gwythen, gwasgai yn gryf at y llawr, ac ymddangosai fel yn teimlo yr un attyniad ag sydd yn bodoli rhwng haiarn a'r tynfaen. Y mae y synwyrol Agricola yn son am yr arferiad yma yn ddamweiniol, a dyry hanes hirfaith am yr orchwyliaeth; ond nid yw yn meddu unrhyw ffydd ynddi, gan sicrhau i ni y dylai y mwngloddwyr medrus ddylyn arwyddion naturiol y gwythenau mwneiol, a diystyru defnydd-

* Pliny, lib. xxxiii. c. 4. † Pliny, lib. xxxiii. c. 4. ‡ Diodorus Siculus, lib. v. c. 2.

§ Hooson's Miner's Dictionary, article *virgula divinatoria*.

iad y gwialeni dewiniol hyn. Y mae efe yn olrhain eu tarddiad i dwyll. Yr oedd swynwyr Pharaoh yn defnyddio gwialeni yn eu dynwarediad o'r seirph; Minerva, trwy rinwedd gwialen, a drôdd yr hynafgwr Ulysses yn ddyd ieuangc; a thrachefn i'w gyflwr blaenorol: Circe, trwy alluoedd dewiniol gwialen, a drôdd ei gymdeithion yn fwystfilod; ac yn olaf, Mercher, trwy yr unrhyw foddion, a wnelai i'r gwyliadurus gysgu, ac i'r rhai cysglyd ddeffro.* Caniatâer i mi yn awr ddychwelyd at bethau sylweddol.

Ymddengys fod y mwngloddwyr, yn amseroedd boreuaf y Rhufeiniaid yn Mhrydain, yn cael eu gwneyd i fyny o'r cyndrigolion gorchfygedig. Y mae Galgacus yn anog ei filwyr i orchfygu neu farw, trwy osod o'u blaenau ganlyniadau erchyll gorchfygiad: "Teyrnged a MWNGLODDIAU, a holl benydiau ofnadwy caethiwed." Agricola hefyd a dystia i wirionedd yspryd prophwydoliaethol ein penaeth dewr, trwy alw ein mwngloddiau yn wobwr buddugoliaeth. Yr oedd y rhai hyn i gael eu gweithio, nid gan y gorchfygwyr, ond gan drosoddwyr collfarnedig, gan gaethion,† neu gan Frytaniaid newydd eu darostwng. Y mae yn debyg, ar ol i'r ynys gael ei llwyr dawelu, fod y nod yma o gaethwasiaeth wedi cael ei ddileu, ac fod y mwngloddwyr, megys cyn dyfodiad y Rhufeinwyr, yn llafurwyr rhyddion.

Clampiau Rhufeiniaidd o Blwm.

Wedi cael gafael ar y mwn,‡ glanhaid ef mewn ffordd asferw, toddid ef mewn ffwrnais,§ a bwrid ef mewn ffurfiau tra thebyg i'r clampiau (*pigs*) cyffredin o blwm.

O'r cyfryw gwelais dri, wedi eu darganfod mewn gwahanol barthau o Brydain: yr un a ddarganfyddwyd yn morfa Hints, yn maenor Ralph Floyer, ysw., yn str Stafford, yn y flwyddyn 1771, mewn dyfnder o bedair troedfedd o dan y ddaear. Yr oedd ei hyd yn ddwy fodfedd ar hugain a haner; ei bwysau yn gant a denddeg pwys a deugain, oddeutu deubwys yn drymach na'n clampiau cyffredin ni o blwm. Ar y tu uchaf iddo y mae ymyl; oddi fewn i hwn, mewn priflythyrenau dyrchafedig, wedi eu taro pan oedd y metel yn boeth, yr oedd yr ysgriafad canlynol:—

* Agricola, de Re Metallica, lib. ii pp. 26, 27.

† Y mae Diodorus Siculus, lib. v. c. 2, yn rhoddi hanes alaethus am y caethweision hyn; cyflwr y rhai nis gellir ei gyferbynu â dim ond yr Indiaid truenus yn mwngloddiau Potosi.

‡ Y mae cyfaill dysgedig a chywrair wedi fy ffafrio â'r hanes cryno, ond cyflawn, a ganlyn am fetelyddiaeth yr hynafaid.

§ Ni wia wodd yr hynafaid i ni ond hanes tra amherffaith am eu gorchwylion metelyddol, y rhai, fel y mae genym lle i gasglu, oeddynt yn dra asferw ac amherffaith, o'u cymharu âg eiddo yr amseru presenol. Yr ydym yn ffurfio barn lled gryno am eu medrusrwydd oddiwrth y cynseiliau canlynol:—

* Yr oeddynt yn gydnabyddus â defnyddio meginau, ond gweithid y rhai hyn y llaw, ac nid â dwfr, o ganlyniad rhaid fod yr holl orchwyliaeth o doddi mwn yn arafaid ac yn gostus.

† Ymddengys eu bod yn gwybod am yr orchwyliaeth o gymysgu meteloedd, ond na ddaru iddat erioed ei hynarfer i dynu allan y rhanau rhagoraf. Nid oeddynt yn gwybod am y gelfyddid e wahanu eu haur a'u harian trwy leithder (*via humida*). Ac y mae lle i feddwl na wyddent ond ychydig iawn am y gelfyddid o brofi meteloedd, heb yr hyn nis gollir gosod i lawr unrhyw resau sicr tuag at gymysgu y mwneu, eu malu, ac ychwanegu atynt y llifau (*fluxes*) priodol, a rheoleiddio y tân.

‡ Ceir fod eu sinitr yn cynwys cyfartaledd mawr o fetel. Y mae addeffad Pliny (lib. xxxiv. c. 3) o'u hanwybodaeth hollol am gyfansoddiad y prês Corinthaid enwog, neu eurliw, yn dangos yn eglur na wyddent ond ychydig am y gelfyddid o brofi y meteloedd.—Gol.

§ Plini, lib. xxxiv. c. 16.

IMP. × .VESP + VII × T × IMP × V × COS.

h.y., Yr Ymerawdwr Vespasian y seithfed, Tito Ymerawdwr yn bummed Consul: yr hyn a gyfateba i'r flwyddyn 75 neu 76. Ar un ochr y mae y gair DECEA, ac mewn ychydig bellder y mae y llythyren G. Y mae ysgrifenydd dienw cywrain yn y "*Gentleman's Magazine*," am 1772, yn tybio mai C a ddylasai fod, wedi ei gwneyd gan arolygydd y mwn, neu y ffwrnais, i ddangos naill ai fod y clamp plwm wedi talu y doll, neu ei fod o bwysau digonol, neu o'r purdeb priodol. O'm rhan fy hun, yr wyf yn barnu, fod y llythyren N rhwng y DECEA a'r G ar ryw adeg; yr hyn a'i gwna yn DECEANG, neu *de Ceangis*, y lle a gynrchodd y mwn; ond trwy ryw ddamwain fod y llythyren N wedi cael ei difodi, gan adael yr G yn anghysylltiol. Bydd i'r esponiad hwn fwrw goleuni ar amryw glampiau o blwm a ddysgrifir gan Camden, am y rhai y sonir rhagllaw.

Y mae y dernyn hynafol cywrain yma yn amgueddfa Mr. Green, fferyllydd yn Lichfield; casgliad yr hwn sydd yn deilwng o sylw yr ymdeithydd ymofyngar; i'r hwn y gellir sicrhau y derbynriad mwyaf croesawgar gan y teilwng berchenog.*

Yn 1731, darganfyddwyd dau o glampiau plwm o'r un rhywogaeth, ac o'r un hyd, ar forfa Hayshaw, yn maenor Dacre, yn rhanbarth orllewinol str Efrog, ar etifeddiaeth Syr John Ingleby o Ripley. Y mae un wedi cael ei gadw gan y teulu; y llall wedi ei roddi yn anrheg i'r *British Museum*. Y mae gan y ddau hyn hefyd ysgrifiad ymerodrol ar y pen uchaf: *Imperatore CÆSARE DOMITIANO AUGUSTO Consule Septimum*. Toddwyd hwn yn y flwyddyn 87, ac o dan yr un rheolau. Y clamp arall, yr hwn a welais yn neuadd Ripley, a feddai yr unrhyw ysgrifiad; ac ar un ochr y gair *Brig*,† gan arwyddo iddo ddyfod o wlad y Brigantwys.‡

Yn amser Camden, cafwyd ugain o glampiau plwm, tebyg i'r rhai uchod, yn agos i Halton yn str Gaerlleon; rhai wedi eu hysgrifio, IMP. DOMIT. AUG. C. DE CEANG; ereill, IMP. VESP. VII., T. IMP. V. COSS. Tybiwyd fod y rhai hyn yn cofnodi buddugoliaeth ar y *Cangi*; ond y mae yn amlwg nad oeddynt ond clampiau plwm wedi eu dwyn yma at eu defnyddio, neu i'w trawsgludo: ac yr wyf yn teimlo yn ddyogel yn mbhellach, fod y mwn a gynrchodd y plwm yma wedi cael ei gloddio a'i doddi, naill ai yn y parth yma o str Fflint, yr hwn a elwid yn yr hen amser Tegangle, neu breswylfeydd hafaidl y *Cangi*, neu y *Ceangi*; neu oddiwrth drigfanau y cyfryw ddosparth o bobl naill ai yn str Derby, neu ryw str arall yn y gymydogoeth. Y mae hyn yn rhoddi rheswm i dybied, fod y *Cangi* hyn, yn ystod eu hadegau segur hirfaith, weithiau yn ymwneyd & gorchwylion mwneiol; ac yna gallai y mwn, wedi ei doddi, dderbynu nod y bobl oddiwrth ba rai y cafwyd ef. Diau fod y clamp plwm yn nhrysorfa Mr. Green wedi dyfod oddiwrth y *Cangi* yn str Derby.

Oddiwrth y rheolau a grybwyllir gan Pliny, ac oddiwrth yr holl ysgrifiadau

* Bu farw Mr. Green yn 1793; chwalwyd ei gaagliad ar ol iddo farw. GoL.

† Wrth edrych ar yr engraifft o wlad y *Brigantwys*, yr ydym yn cael ein harwain i feddwl fod enw y bobl ereill yn dechreu gyda DECEANG, ac nad oedd y llythyreniad i gaol ei ranu y. *De Ceang*; os felly, y mae genym yma ffurf arall o'r enw Decangi yn *Tacitus*. J. A.

‡ Gwel Tab. vi.

ymerodrol hyn, y mae yn amlwg fod y cyhoedd yn cymeryd gorchwylion y mwneion yn eu dwylaw eu hunain; ac fod ganddynt eu stamp-arolygwyr mewn manau priodol. Nis gallaf ymhoni i nodi yn mha le y sefydlwyd hwy gyntaf. Os ydyw yr ysgrifiad i Claudius,* ar glamp o blwm a gaed yn amser Harri VIII, yn agos i Wokey Hole, yn sir Somerset, o'r un rhywogaeth a'r blaenaf, rhaid ei fod o fewn cylch y flwyddyn 49—amser ei nawfed triwriaeth (*tribuneship*.)

Yr oedd y Rhufeiniaid yn cael y fath gyflawnder o arian o'u mwngloddiau yn Yspsaen, fel y buont am gryn amser heb dybied ei fod yn werth y llafur o'i dynu allan o blwm. †

Y mae yr enw Prydeinig am *blwm* wedi ei golli. Yr unig air sydd genym i'w ddyndodi ydyw mwn; ond y mae y rhywogaeth i gael ei arddangos trwy ansoddair, megys *mwn aur*, *mwn plwm*; y ddau, mae yn debyg, wedi tarddu o'r Lladin. Defnyddiai y Rhufeiniaid y gair *metallum* i arwyddo mwn, yn gystal a'r metel a doddod o hono; y mae y gair *minera* yn perthyn i oes farbaraidd, a dichon ei fod wedi tarddu o'n gair ni, sef *mwn*.

Yr oedd gan y Brytaniaid anwar, cyn eu gorchfygu gan y Rhufeiniaid, ddull tra syml o doddi y mwn. Dodent ef mewn twll yn y ddaear, a chymysgent ef â choed; y rhai, wedi eu tanio, a fyddent yn ddigon i doddi y plwm allan o bridd meddal a thynner ein gwlad ni; byddai cwtser fechan yn gysylltiedig â thwll arall, i ba un y rhedai y metel o'r twll cyntaf. Y mae yr aelwydydd anghelyydd hyn i'w cael yn fynych mewn cymoedd yn ein str ni; a darganfyddir hwy trwy y swm o ludw a geir yn gymysgedig â golosg (*charcoal*.) Rhai o'n toddwyr diweddar a ymgeisiasant at dynu allan y gweddill o'r plwm o'r gweddillion llosgedig yma, ond yn ofer; yr oedd yr hen toddwyr wedi llwyddo mor effeithiol fel na adawsant ar ol ddigon i dalu y draul o'r ail orchwyliaeth: nid oedd y swm mwyaf a ellid gael oddiwrth dunell o greifion yn cyrhaedd ond oddeutu cant a haner o bwysi.

Nis gallaf ddyweyd pa ddefnydd a wnelai y Brytaniaid o'r metel, heblaw yn drafniadol. Ni feiddiaf gydsynio â chwedl yr hybarch *Bede*‡, yr hwn a ddywed fod y pawl a yrwyd i waelod afon Llundain, er rhwystro i longau Caisar ddyfod i fyny, wedi cael eu hamgau â phlwm. Yr oedd yr orchwyliaeth yn afreidiol. Nid oedd ystryw y Brytaniaid ond peth am y tro; nid oedd angen am orchuddio y polion fel ag i'w cadw; a diau fod plwm yn sylwedd tra amhriodol at eu blaenllymu.

Yr wyf fi o'r farn, fod yn ein gwlad olyniaid o dawdd-dai plwm, o amser y Rhufeiniaid hyd yn bresenol, ar bob adeg pan y goddefai cynhyrfaeau gwladol iddynt gael eu dwyn yn mlaen. Fod y Sacsoniaid yn gweithio y mwngloddiau Prydeinig, yn gystal a'r Rhufeiniaid, a ymddengys oddiwrth y mynych ddefnydd a wneid o blwm yn mhob adeiladau eglwysig mawreddog. Cafodd prif-eglwys Lindisfarn§ ei thôl a phlwm gan yr esgob Eadberet, oddeutu y flwyddyn 652; un Caerefrog a orchuddiwyd a'r un metel gan ei harchesgob mawr Wilfrid,¶ yn 669; ac wedi hyny, Egelric, yr hwn a etholwyd yn abad Crowland yn 975, a dôdd feddygdy a chapel y fynachlog nodedig hono a'r un sylwedd.¶

* Camden, I. 83.—Horsaley, 328. † Strabo, lib. iii. p. 198. ‡ Lib. i. c. 2. p. 42.

§ Bede, Hist. lib. iii. c. 25. p. 131.

¶ Eddii Vit. Wilfridi, in Gale, lib. 69.

¶ Ingulphi Hist. apud. Camdeni Script. post Bedam, 888.

Yr wyf yn crybwyll yr amgylchiadau hyn yn unig i ddangos fod y Sacsoniaid yn parhau i ymarfer y gwaith o doddi mewn plwm mewn gwahanol barthau o'n hynys. Cawn ein sicrhau fod, ar wahanol adegau, yn mblwyfydd Fflint a Phen-ar-lâg, weithfeydd at doddi piwm er's canrif neu ddwy yn ol; ac yn bresenol y mae un yn y naill a'r llall o'r plwyfydd hyn.

Cymeraf y cyfleustra presenol i grybwyll megys yn ddamweiniol am fwneion ereill Prydain Fawr, y rhai y cymerid sylw o honynt gan yr hynafiaid, naill ai fel nwyddau o fasnach, neu ynte o ran cywreirwydd.

Alcan.] Alcan, nid yn unig oedd y metel cyntaf y darllenwn am danu yn hanes yr ynysoedd hyn, ond efe hefyd oedd prif wrthdrllych trafudioliaeth; a'r hyn a arweiniodd ar y cyntaf i ddarganfyddiad Prydain Fawr gan y Rhufeiniaid. Byddai y Phœniciaid masnachol yn trafudiolio i ynysoedd Scilly, y *Cassiterides*, neu wlad yr alcan, o borthladd Cadiz, oddeutu pedwar can' mlynedd cyn geni Crist. Nis gallai y Rhufeiniaid, am dymhor maith, ddarganfod y lle o'r hwn y caffai y blaenaf y metel gwerthfawr hwn. Ceisiasant olrhain cŵrs y llong Phœniciaidd; ond ei llywydd, yn ffyddlaw'n i'w wlad, yn wirfoddol a redodd y llong i'r lan mewn lle arall; gan ddewis yn hytrach golli y cwbl, na gadael i genedl dramor ddyfod yn gyfranog o gyfrinach mor enillgar. Gwnaed ei gollod i fyny yn ddiatreg o'r drysorfa gyhoeddus. Ni ddarfu i hyn ond gwneyd y Rhufeiniaid yn fwy awyddus am ddarganfod y peth; ac ar ol llawer o ymgeisiadau, llwyddasant. Publius Crassus (tad Marcus Crassus y Triwriad) oedd y rhaglaw, a llywodraethodd Yspsaen am flynyddoedd lawer; efe a laniodd yn yr ynysoedd, ac a gafodd allan fod yr adroddiadau am eu cyfoeth yn berffaith gywir.*

Mor gynted ag y darostyngodd y Rhufeiniaid y wlad, ffurfiasant wersylloedd a ffyrdd yn yr ardaloedd a gynyrchent yr alcan, y rhai ydynt eto yn ganfyddadwy; a gadawsant o'u holau gawgiau, ystenuau, beddrodau, ac arian, y rhai sydd yn feunyddiol yn profi iddynt fod yn bobl sefydlog yn y wlad;† ac fod *Dunmonium* yn ymestyn hyd yn nod at benrhyn *Belaria*, neu y Pen tir; ac nid oedd, fel y mae rhai ysgrifenywyr wedi dychymygu, yn cael ei gyfyngu i ranau gorllewinol Gwlad yr Haf. Nis gallwn feddwl eu bod wedi esgeuluso cougl o'n hynys ag oedd mor gynyrchiol mewn mŵn mor wasanaethgar ag alcan, a'r hwn a gynyrchid mor helaeth fel ag i dderbyn ei henw oddiwrth yr amgylchiad hwnw. Mor helaeth oedd y fasnach rhwng cenedloedd tramor â'r trigolion a breswyliant yn nghymydogoeth *Belarium*, fel ag y rhoddid iddynt fwy o ryddid, a mwy o letygarwch, nag a geid mewn unrhyw ranau ereill o'r ynys. Yr oeddynt yn gyfartal ddeheuig yn ngweithiad y mwngloddfeydd, a pharotoad y mŵn, yr hwn a orweddai yn wythenau priddlyd o'r tu fewn i'r haenau creigaidd. Toddent a phurent ef, yna bwrient ef yn ddarnau chwe'ochrog, a chludent ef i *Ictis*, neu y *Mount St. Michael* presenol: oddiyno trosglwyddid ef i Ffrainge; gan ei ddwyn o'r lle y glanient, ar gefnau ceffylau, taith o ddeng niwrnod ar hugain, at enau y Rhone, ac hefyd i'r Massylians, a thref Narbonne. ‡

Copr.] Oni buasai fod Caisar a Strabo yn cytuno yn eu hadroddiad, ni buaswn byth yn credu y buasai y Brytaniaid mor esgeulus o'u mwngloddiau copr

* Strabo, lib. iii. tud. 240.

† Borlase, *Antiq. Cornwall*, p. 278 to 309.

‡ Diodorus Seculus, ed. Wechel, 1604, pp. 209, 218.

toereithiog, fel ag i fod o dan yr angenrheidrwydd ar y cyntaf i drosglwyddo y metel hwn o wledydd ereill. Dichon fod y mwn yn anhaws cael ato, a'r gelfyddyd o'i doddi yn ana'nabyddus; oblegyd rhaid i ynnysoedd, ar gyfrif eu sefyllfa, aros yn hirach na chyfandiroedd yn anhysbys o'r celfyddydau; yn enwedig yr eiddom ni, yr hon a orwedda i yn mhell i'r gorllewin oddiwrth darddiad pob gwyddor.

Dywed Strabo, fod y Brytaniaid yn cludo i'w gwlad offerynau prês; ond y mae yn sicr eu bod wedi hyny eu hunain yn gwneyd y metel hwn yn offerynau. Yr oedd y *Celts*, offeryn Brytanaidd, yn cael ei wneyd yn yr ynys hon. Y mae niferi o honynt wedi eu cael yn sir Gaerefrog ac yn Essex,* ynghyda lludw, a thalpiau o fetel wedi ei doddi; yr hyn a arldengys bresenoldeb gefail. Yr oedd gan y Rhufeiniaid eu toddfeydd copr yn ein hynys; a bwrient y metel i ffurfiau rheolaidd. Cafwyd talp mawr yn Nghaer hen, y *Conovium* hynafol, bedair milldir uwchlaw Conwy, yr hwn, fe ddichon, a doddwyd o fwn mynyddoedd Eryri, o ba le y mae cyflawnder wedi cael ei godi yn y blynyddoedd diweddaraf. Y mae y talp hwn ar ddull teisen o gŵyr gwenyn; ac ar y rhan uchaf o honi y mae argraff ceul dwfn, gyda'r geiriau *Socio Romæ*; ar draws y rhai hyn y mae argraff gwyrol, mewn llythyrenau llai, *Natsol*. Nis gallaf ei esponio, os nad ydyw *Nat*, yn sefyll am *Natio*, y bobl a dalent y math yma o deyrnged; a *sol*, am *sol'vit*, sef argraff y stampfeistr. Gallai fod y teisenau hyn wedi eu prynu gan farsiadwr a breswyliai yn Mhrydain, a'u nodi *Socio Romæ*, i'w hanfon i'w oruchwyliwr yn Rhufain. Pwysau y deryn hynafol hwn ydyw dau bwys a deugain; ei dryfesur yn y pen uchaf ydyw un fodfedd ar ddog; ei drwch yn y canol dwy fodfedd a thri chwarter.†

Calamine.] Y mae mwn alcan (*calamine*,)—y *Cadmia* a grybwyllir gan Pliny,‡ a *Cadmia* caregog Strabo,§—i'w gael mewn cyflawnder yn mharthau mawneiol yr ynys hon. Gwyddai y Rhufeiniaid am ei ddefnyddioldeb yn ngwneuthuriad prês; felly ni ellir tybio iddynt esgeuluso y cyfryw ddefnydd gwasanaethgar. Y mae gweddillion y toddfeydd prês a ddarganfyddwyd yn ein gwlad yn dangos eu bod yn gwybod am dano. Ar ol hyny collwyd pob gwybodaeth am y mwn hwn dros hir amser. Cyn teyrnasiad Elizabeth trosglwyddid ef yma o Sweden; ond yn yr adeg hono darganfyddwyd ef drachefn yn mynyddoedd Mendip; a hyny, yn ffodus, pan oedd gweithiau copr mynyddoedd Cumberland yn dechreu cael eu hailweithio. Y mae cyflawnder o hono yn ein str ni; ond, hyd o fewn triugain mlynedd yn ol, yr oeddyd mor anwybodus o'i werth fel yr adgyweiriem ein ffyrdd âg ef.

Haiarn.] Y mae Caisar a Strabo|| yn caniatâu fod genym haiarn. Dywed y blaenaf ei fod yn brin; fod darnau bychain o hono yn pasio am arian wrth bwysau. Yn amser Strabo ymddengys ei fod mewn cyflawnder mwy; oblegyd crybwylla ef am dano fel peth oedd yn cael ei gludo allan o'r wlad. Ceir gwelyau mawrion o ludw haiarn hyd heddyw yn nghoedwig *Dean*, gweddillion y Rhufeiniaid; ereill yn str Fynwy; un arall a ddarganfyddwyd yn agos i Miskin, palas William Basset, Ysw., o dan ba un y cafwyd bathodyn

* Borlase, Antiq. 256, 266. † Tab. vi. Y mae y deryn hynafol hwn yn cael ei gadw yn Mostyn.

‡ Lib. xxxiv. c. 10.

§ Lib. iii. 224.

|| Cæsar Com. Bell. Gall. Lib. v. c. xii. Strabo, lib. iv. p. 279.

o amser *Antoninus Pius*, a deryn, o bridlestr;* ac yn ddiweddaf, rhai ereill yn sir Gaerefrog,† mewn cysylltiad â pha rai hefyd yr oedd bathynau: oll yn dangos amllder y tawdd-dai haiarn yn ystod teyrnasiad y Rhufeiniaid yn Mhrydain.‡ Nid oedd y lludw yma wedi cael ei haner dyhysbyddu o'r metel; oblegyd ni wyddai y Rhufeiniaid ond am alluoedd gweiniaid y fegin droed. Y maent yn bresenol y cael eu gweithio drosodd drachefn, ac yn cynrychu mwy o fetel nag a geir o'r mwn. Tybir nad oes braidd derfyn ar y gwelyau hyn; yr hyn a arddengys fawredd y tawdd-dai yn yr amseroedd boreuaf.

Aur.] Y mac aur ac arian yn cael eu nodi § yn mhlith cynrychion Prydain Fawr. Gwyddai y Rhufeiniaid am hyn; ac yr oedd ein meteloedd yn auogaeth ychwanegol iddynt ein darostwng. Agricola, yn ei araith i'w filwyr cyu brwydr mynyddoedd Grampia, a'u hanoga i fuddugoliaethu, trwy eu hadgofio am ein cyfoeth, gwobr dewriueb. *Fert Britannia aurum et argentum, et alia metalla, pretium victoriae.* ||

Y nae y meteloedd hyn, mewn amseroedd diweddarach, wedi eu cael mewn digon o gyflawnder fel y gallent fod, mewn amseroedd cyntefig, yn wrth-drychau teilwng i orchfygu y wlad er eu mwyn. Yn nheyrnasiad Iago IV. a'r V. cafwyd cyfoeth mawr yn y *Lead Hills*, oddiwrth yr aur a gesglid o'r tywod a olchid i lawr o'r mynydd. Yn nheyrnasiad yr olaf, ni chafwyd gwerth dim llai na 300,000*l.* Mewn lle arall cafwyd telpyn yn pwyso deng owns ar hugain. Cafwyd llawer hefyd yn ystod amser y Rhaglyw Merton.¶ Y mae yr ymchwiliad yn bresenol wedi ei roddi i fyny; ond ceir darnau bychain o hyd ar ddamwain. Y mae gan arglwydd Hopton, percheneg y *Lead Hills*, delpyn yn ei feddiant ag sydd yn pwyso owns a haner. **

Y mae aur hyd heddyw i'w gael yn Nghernyw, yn gymysgedig âg alcau a sylweddu ereill.†† Y talp mwyaf a ddarganfyddwyd hyd yma sydd yn gyfartal o ran pwysau i dri gini. Dichon mai aur Cernyw a hudodd y Rhufeiniaid yma; canys y mae yn amhosibl eu bod hwy na'r Phoeniciaid yn anhysbys o hono, y rhai oeddynt wedi bod yn masnachu mor hir gyda'r wlad, ac yn gynefn â'r dull o'i gael mewn gwledydd ereill. Pliny, wrth siarad am alcau, a ddywed, y ceir yn mwngloddiau aur Yspain a Phortugal, rywogaeth a ulwir *Elutia*,‡‡ (yr hyn a alwai dyn o Gernyw yn *steam tin*), a'r hwn a olchir oddiwrth y wythen gan ddwfr, ac a gesglir i fyny mewn basgedi ynghyda'r aur.§§

Arian.] Strabo a Tacitus a gydonant fod genym fwngloddiau arian. Yn nheyrnasiad Iorwerth I. a'r III. yr oedd gweithfeyddu mawrion yn Cwmarthin (*Combmartin*), yn swydd Dyfnaint:|||| yr oedd tri chant a dau ar

* Archaeolog. ii. 14. † Yarranton's Improvements, 57.—Lel. Itin. i. 144, vi. 102. Camd. ii. 722.

‡ Nid yw *Pennant* yn gwneyd unrhyw gyfeiriad, fel y gwelir, at goedwigoedd *Sussex* a *Chaint*, yr unig rannir lle yr ymdeingys y gwyddai Caisar fod haiarn yn Mhrydain, ac yn mha le y buwyd yn ei weithio hyd amseroedd diweddar mewn cymhariath. J. R.

§ Strabo, lib. iv. p. 279.

|| "Cawn yn Mhrydain aur ac arian, a metelau ereill, fel gwobr am ein buddugoliaeth."

¶ Tour in Scotland, ii. 130, iii. 414.

** Gellir meddwl mai un o'r mwngloddiau aur mwyaf cynrychiol ydoedd yr Ogofau, gerllaw Dolau Cothi, yn sir Gaerfyrddin, lle y mae olion eang o'r cloddio yn cael eu hadnabod yn dda hyd heddyw; ac y mae cloddio am aur wedi bod yn ddiweddar yn agos i Ddolgellau. J. R.

†† Borlase, Nat. Hist. Cornwall, 213, 214. ‡‡ Marianol (*Alluvial*).—Got.

§§ Lib. xxxiv. 16. Rhag i hynafiaethwyr gael eu camarwain ymhellach ynghylch mwnglawdd aur yr *Amphill*, rhadd i mi eu hysbysu nad oedd wedi y cyfan ond gwely o mica aurea.

|||| Camden i. 47.

bymtheg ar hugain o fwngloddwyr, wedi eu dwyn yno o str Derby, yn gweithio ynddynt; ac mor fawr oedd y cynych fel ag y cynorthwywyd Iorwerth III. i gario yn mlaen y rhyfel â Ffraingc. Yn nechreu y ganrif bresenol, cafwyd llawer o arian cynhenid ar etifeddiaeth Syr John Erskine, yn str Stirling; ond darfyddodd y wythen yn fuan.

Yr oedd y Brytaniaid yn gydnabyddus â gwasanaeth aur, a'r gelyfddydd o fathu, cyn dyfodiad y Rhufeiniaid; bydded yn dystion grymanau aur y Derwyddon, y bathynau a gafwyd yn Carnbre yn Nghernyw, a bathynau Casfelyn.* Gwneid hwy o gymysg feteloedd er mwyn eu bathu; ond yn benaf o aur, am ei fod yn haws ei doddi, ac yn fwy hawdd rhoddi argraff arno. Dywed y Dr. Borlase ei fod wedi cadw nifer o'r bathynau tra hynafol hyn, o'r amser pau y gwneid yr argraffiadau mwyaf afierw ac annealladwy, hyd yr adeg y dechreuodd y Brytaniaid wneyd ymgaïs at ffurfio llun gwyneb ar eu bathynau. Y mae y rhai hyn oll heb lythyrenau arnynt; yr hyn a brawf eu hynafiaeth, a'u bod wedi eu bathu cyn fod dim a fynent â'r Rhufeiniaid. Y cyntaf y gwyddom am dano, ag sydd wedi ei lythyrenu, ydyw eiddo Casfelyn, yr hwn a gydoesai â Chaisar. Y nesaf ydyw eiddo Cynfelyn, yr hwn a fu hyd yn nod yn Rhufain. Mor fuan ag y daeth y Brytaniaid yn gydnabyddus â'r Rhufeiniaid, gwnaethant ymgaïs i efelychu eu dull o fathu; gosodasant lythyrenau arnynt, elephantiaid, ac angenfilod dychymygod—pethau nad oeddynt hyd yn hyn yn gydnabyddus â hwynt. Ni oddefwyd iddynt fyned yn mbell yn mlaen yn y gelyfddydd; oblegyd mor fuan ag y gorchfygwyd hwy, ataliwyd eu bathodi. Y mae rhai dysgedigion wedi ceisio olrhain yr hen arian yma at y Phoeniciaid; ond ni ddaliai y gymbariaeth. Yr oedd gan y Galiaid ryw ddarnau tebyg: ac nid ydyw hyn i'w ryfeddu ato, gan eu bod hwy a'r Brytaniaid yn tarddu o'r un gwreiddyn cyffredin, yn gymydogion, a buasai yn llawn crystal iddynt gyduo yn yr ychydig gelyfddyddau a feddent, ag mewn crefydd ac iaith.†

Yr wyf yn awr yn troi at y pyngciau a achlysurasant y crwydriad yma; ac i rodai ychydig o hanes yr amrywiol ofsternau a bathynau hynafol a gafwyd yn agos i Fflint; gan ychwanegu atynt ddystrgrifiad mwy tarawiadol, sef darlun.

Rhif 1, tab. v. sydd addurn ardderchog aur, yn y ffurf o fotwm yn meddu coes. Cyfansoddir ef yn brydferth o wyfr plethedig, ac y mae wedi ei addurno â darnau crynion bychain o aur pur. Ymddengys fod hwn yn perthyn i'r freichled neu y gwrddfordorch (ni wyddis yn sicr pa un,) o'r hon y mae dernyn yu cael ei arddangos yn Rhif 2. Y mae hwn hefyd wedi ei gyfansoddi o ddolenau aur, gyda gleiniau crynion, o wydr pur o liw glâs, rhwng bob dolen. Y mae rhywbeth tebyg i hwn yn cael ei gadw gan y Count Caylus, yr hwn sydd yn gyfan, ac ymddengys mai gwddfordorch ydoedd.‡

Rhif 3 sydd ddernyn crwn o wydr, dichon mai rhan o ryw addurn; y mae o liw glâs prydferth, ac wedi ei dyllu, fel pe bwriadesid ef i gael ei hongian ar linyn. I'w ganlyn y darganfyddwyd darn tew o wydr o liw gwyrdd y môr, darn o flodeugawg. Yr oedd gwydr yn un o'r pethau cynaraf a ddygwyd i Frydain,§ pau yr oedd y brodorion gwylltion yn cael eu swyno gymaint gan deganau ag y mae Indiaid y gwledydd newyddion a ddarganfyddir yn bresenol.

* Nid ymddengys fod gan y crymanau aur ddim i'w wneyd â'r bathynau, a pherthynent i Dderwyddon Ffraingc, ac nid Frydain; a chyda golwg ar Casfelyn, ni wyddis am ei enw ef ar unrhyw fathynau. Yr oedd bathynau y Brytaniaid, fel eiddo y Gauliaid, yn efelychiadau o arian treigl yn mhilith Groegiaid Marseilles, ac yn fwy arbenig states aur Philip o Macedon. Y mae yn hynod nad oedd gan y Dumnonii, a phobl gwlad yr alcan, unrhyw fathynau o'u toddiad eu hunain. Y gwallth i yingyngori ag ef ar y pwngc ydyw *Beane's "Coins of the Ancient Britons."* J. R.

† Borlase's Antiq. Cornwall, 242, Tab. xix. ‡ Tom. iii. 312, tab. lxxxv. § Strabo, lib. iv. p. 281.

Ar y cyntaf derbynient y pethau hyn, a phob nwyddau gwydr ereill o'r eiddynt, gan y Phœniciaid, prifddinas y rhai, Tyrus, ydoedd yn enwog yn y gellyddydd o wneuthur y pethau hyn. Cafwyd y glain-nadroedd, ar y cyntaf, mewu ffordd o gyfnewidiad am y nwyddau a anfonai y Prydeiniaid dros y môr. Gwneid hwy ar y cyntaf gan y Brython o geryg. Y mae genyf un o honynt yn bresenol yn fy nghasgliad o gywrein-bethau. Gwelais un arall yn meddiant y Parchedig Hugh Davies, yr hwn a gafwyd yn Ynys Mon. Dysgodd y marsiandwyr yn fuan efelychu y peth a werthfawrogid mor fawr yn ein huys ni mewn defnydd mwy ardderchog; a dygasant hwynt i'r wlad fel nwyddau trafniadol ag oeddynt yn sicr o gymeryd; yn debyg fel y mae y mordwywyr yn mynych efelychu, mewn prës coethedig, offerynau ac arfau y cenedloedd Indiaidd, i'r dyben o enill eu cyfeillgarwch.

Rhif 4 sydd ben prës bychan, a'r tu ol iddo wedi ei sicrhau wrth haiarn. Dichon fod hwn yn un o'r *Sigillaria*, neu ddelwau bychain a werthid mewn feiriau, ac yn gyffredin a roddid yn anrhegion i blant:* byddai y feiriau yn mha rai y gwerthid y teganau yn myned wrth yr un enw. Tybia cyfaill dysgedig hefyd fod y rhai hyn yn bortreadau, y rhai y byddai cyteillion yn eu rhoddi i'w gilydd i gofio y naill am y llall.

Rhif 5 sydd ysgrifell, neu offeryn at ysgrifenu ar fyrddau cŵyr; y rhai a wneid o ddalenau teneuon o blwm, prës, neu ifori, ac a orchuddid â haen deneu o gŵyr. Yr oedd y pin, os gallaf ei alw felly, yn gyffredin o brës; un pen wedi ei flaenlymu, i'r dyben o ysgrifenu; y pen arall yn fflat, i'r dyben o ddileu yr hyn a fyddai yn wallus, trwy rwbio neu gau i fyny y cŵyr. Y mae *Horace* yn rhoddi cyfarwyddyd tra-rhagorol i bob ysgrifenydd, gan gyfeirio at hyn:—

Sæpe Stylum vertas, iterum quæ digna legi sint
Scripturus.

Mynych *drouch* eich ysgrifell, pan fwriedwech
Ysgrifenu pethau teilwng o gael eu darllen.

Rhif 6 sydd offeryn o wasanaeth tra hynod: math o lwy gul ydlyw, wedi ei bwriadu at gasglu, mewn cynhebryngau, ddagrau perthynasau yr ymadawedig, er eu rhoddi yn y potelau bychain a osodid gyda'r lludw yn y cawg lle y llosgid y corph, er cof am eu gofid. Y mae y cyfryw i'w cael yn aml; ond y mae yr arferiad yn llawer uwch nag unrhyw hynafion clasurol; oblegyd y mae y Salmydd, wrth ddatgan ei ofidiau, yn cyfeirio ati; "*Ti a gyfriaiust fy symudiadau; dod fy nagrau yn dy gostrel.*"

Rhif 7 sydd offeryn ag yr ymddengys ei fod wedi ei fwriadu at drwsio pabwyr llusernau.

Rhif 8 a ddichon fod wedi ei fwriadu at yr un dyben.

Rhif 9 sydd fyniawyd prës.

Rhif 10 sydd frondlws, wedi ei oreuro, a'i auliwio o'r tu blaen â lliw glâs dwfn.

Rhif 11 sydd frondlws, nid annhebyg i'r rhai a wisgir gan yr Highlanders cyffredin, gwisgiad y rhai, yn ei symlrwydd cyntefig, sydd wedi ei benthycu, fel yr ymddengys, oddiwrth y Rhufeiniaid.

* Non cognoscis me? ego sum Felicio, cui solebas sigillaria afferre. SENECA, Epist. 12. (Ond wyt ti yn fy aduabod? Myfi yw Felicio, i'r hwn yr arferet ddwyn y mân ddelwau.)

ROMAN ANTIQUITIES.

HYNAPIÆTHAU RHUFEINIQ.

ROMAN ANTIQUITIES.

HYNAFLAETHAU RHUFEINIG.

Rhif 12 sydd rywogaeth o fotwm; ond gwahaniaetha oddiwrth y rhai diweddard (megys ag y gwna pob un hyd y gwelais i) am nad oes iddo goes: yn ei le yr oedd tafod, tebyg i eiddo y *fibula* cyffredin. Amlwir y tu blaen i hwn gyda lliw glâs dwfn.

Rhif 13 sydd un arall, o ffurf dra gwahanol. Y mae hwn hefyd wedi colli ei dafod; ond y mae y diffyg yn ddigon amlwg.

Rhif 14 sydd fath o efail; offeryn a ddefnyddid yn fynych gan y Rhufeiniaid, at dynu gwallt o'r gwraidd. Defnyddid ef i'r un pwrpas ag y mae y merched yn Twrci yn ymarfer y *Rusma*. Y mae yr efail a ddarlunir yma o faintioli a nerth mawr; dichon y defnyddid hi gan ryw goegyn cadarn, o'r fath ag a drinir mor llym gan *Persius*, yn ei bedwaredd dychangerdd, oblegyd ei ferch-eiddrwydd anaddas.

Rhif 15, 16, ydynt yn ol pob ymddangosiad yn offerynau at aberthu. Y mae un pen yn grwn, ac ar ffurf olifiad; ac y mae wedi ei fwriadu at wasanaeth yr offeiriad, i'w roddi o dan ymysgaroedd yr anifail sydd i gael ei aberthu, ac i'w codi i fyny er mwyn cael gwell golwg ar y rhanau. Y mae pen arall yr offeryn hiraf wedi ei ffurfio yn fath o lwy, i'r dyben o roddi y perarogiau yn y thuser.

Ar gyfrif yr ansicrwydd sydd yn bodoli o berthynas i wasanaeth yr hen offerynau, gallaf awgrymu un dybiaeth arall, sef eu bod yn offerynau llawfeddygol. Y penau crynion oeddynt i chwilio yr archoff; penau ceuol y rhai hirion oeddynt y llwyau a pha rai y tywelltid y balm i'r archoll. Y mae fod defnydd yr offerynau hyn yn brês, yn profi, fel y sylwa y Count Caylus,* nad oedd gan y Rhufeiniaid un ofnad oblegyd ei ansoddau peryglus. Dichon fod ganddynt ryw gelfyddyd i dymheru y metel fel ag i leihau ei effeithiau anymunol.

Rhif 16 sydd hoelen brês. Gall hynafiaethwyr lawenychu am fod y Rhufeiniaid yn gwerthfawrogi y metel yma yn hytrach na haiarn, yr hwn sydd yn rhydu, ac felly wedi cadw iddynt hwy lawer tamaid moethus.

Rhif 17, tab. vi. sydd un o'r gwrthgyfareddion (*amulets*), a elwid *Ithyphallus*, ar ffurf calon, gyda ffugwr (yn mha un ni ystyriwyd llawer ar weddeidd-dra) ar y pen uchaf. Crogid y rhai hyn wrth yddfau plant, ac yr oeddynt yn wreiddiol wedi eu bwriadu i'w dyogelu rhag effeithiau cenfigen; wedi hyny, rhag pob math o ddrygau.† Nis gallaf lai na meddwl fod gan yr hen famau da rywbeth arall mewn golwg, sef attynu serch (mewn blynyddoedd addfetach) y rhyw deg tuag at eu hoffiddyn bychan.

Hunc optent generum Rex et Regina; puellæ
Hunc rapiant. Quicquid calcaverit hic, Rosa fiat.

Lle bynag y cerdda ei draed, Cwyd rhoenyn ardderchog a dan;
A'r merched a gollant eu gwaed Am dano, lle bynag yr A.

Oblegyd gwyddir yn dda fod gan y duw trythyll ei bleidwyr bob amser yn mhlith y ddwy ystlen.

Yr oedd y gwrthgyfareddion hyn hefyd yn cynrychioli y duw *Facinus*, ac

* Recueil d'Antiquities, iv. 169.

† *Fueris turpicula res in collo que lam suspenditur, ne quid obest bonæ scervæ causâ. (Delw ambryferth a grogir am wddf plentyn, rhag ofn i ryw achos drwg atal ei ffawd dda.)—VARRO DE LINGVA, Lat. vi.*

yn gyfystyr â'r duw hwnw. Dywed *Pliny*,* ei fod, nid yn unig yn warcheidwad babanod, ond yn warcheidwad i'r ymerawdwrwyr eu hunain; fod hyd yn nod y gwryfion pur yn ei addoli; ac y byddai y gorchfygwyr yn ei osod ef (fel physygwr Cenfigen) o dan eu cerbydau gorfoleddus.

Rhif 18 sydd wddfdlws & thwll yn un pen iddo, i'r dyben o'i hongian am y gwddf. Dichon, efallai, fod hwn wedi ei fwriadu i gynnal y swyn; ac fod y tyllau ar un ochr wedi eu bwriadu fel y byddai i'r cynwysiad ddyfod allan, a chyrrhaedd y gwrthddrych y dymunid ei swyno; pa un bynag ai o gariad, neu ynte o uchelgais.

Rhif 19 sydd allwedd, neu agoriad, yr hwn ni ddyry i ni feddyddrych uchel iawn am y clo-weithwyr Rhufeinig.

Rhif 20 sydd un o ffurf brydferthaob, a gwasanaethai fel modrwy ac fel agoriad. Dichon ei fod wedi ei fwriadu at drysorgell rhyw foneddiges Rufeinig, neu ryw *Bellus homo*.†

Rhif 21, dwy fodrwy; un o brês, a'r llall o wifren arian.

Rhif 22, pwys prês a berthynai i offeryn lefelu saer maen, ac yn cyfateb i'r *plum* presenol.

Rhif 23, un arall o blwm, yn perthyn i rwyd bysgota

Rhif 24, tafod *fibula* cyffredin.

Dyma y pethau a dybiais yn fwyaf teilwng o gael eu cerfio: yr oedd yno luaws o bethau ereill a gafwyd yn yr un lle; ond yr oeddynt braidd i gyd wedi cael eu hanffurfio neu eu niweidio gan amser, fel yr oedd braidd yn gwbl anmhosibl deall pa beth oeddynt.

Wrth adael Fflint, cymerais y ffordd yn nghyfeiriad Helygen (*Halkin*); ac yn union ar ol gadael y dref, dechreuais esgyn llechweddau sythiou y str, y rhai ydynt ffrwythlawn, ac wedi eu cau i fyny hyd at ymyl y mynydd, yr hwn a gydreda â'r arfordir. Y mae yr olygfa yn gwella ar hyd yr oll o'r ffordd; ac o'r manau uchel ymestyna tua'r gogledd-ddwyrain a'r debau, mewn golygfa ag sydd o'r bron yn ddiderfyn. Gwelir aber yr afon Ddyfrdwy odditanodd, gyda dinas Caerleon yn y pen draw. Y mae penrhyn *Wiral*, mewn cyferbyniad noethlwm i str Fflint, yn terfynu ochr ddwyreiniol y Ddyfrdwy, ac ochr orllewinol afon Lerpwl, yr hon sydd yn gyfoethog o drafnidiaeth y dref fawr hono; o'r tu draw i hyny ymestyna str enwog Lancaster, yr hon sydd yn amrywiedig gyda gwastadeddau a bryniau. Y mae mynyddoedd str Gaerefrog a str Derby yn ymuno i derfynu DYFFRYN BREINIOL Lloegr; ac y mae y rhandir bras a choediog oddeutu Llaneanu a Phen-ar-lâg, gyda'r mynyddoedd cymydog-aethol, yn bywiogi y llygad, yr hwn sydd wedi blino wrth arsyllu ar y golygfeydd pellenig a osodir o'i flaen.

Nid yw hyn ond rhan o'r rhodfa ardderchog a ffurif ar hyd y ffordd fawr, yr hon a barheir o Ben-ar-lâg hyd Glynog yn str Gaernarfon, gan amrywio yn barhaus mewn cyfnewidiadau diddiwedd o olygfeydd nas gellir eu cydmar.

Helygen.] Y lle cyntaf o unrhyw sylw a geir yn mhlwyf Helygen, ydyw casgliad bychan o dai, a elwir y *Pentref*; enw cyffredin yn Nghymru ar unrhyw gynulliad o dai, lle na byddo eglwys; i'w wahaniaethu oddiwrth y *Llan*, lle y mae y man i addoli. Cyfododd y pentref yma yn y

* Lib. xxviii. c. 4.

† Dyn rhyfelgar.

ganrif bresenol, a chynyddodd yn fawr trwy ddyfodiad y mwawyr yn lluoedd, mewn canlyniad i ddarganfyddiad gwythen doreithiog mewn caeau cyfagos.

Bron yn ymyl y mae *Mynydd Helygen*; rhandir helaeth, yn sefyll mewn plwyf o'r un enw, ac yn mhrlwyfydd Llaueurgain, Ysgeifiog, a Threffynon.

Y mae ei arwyneb yn gyffredin i bawb: y mwneion yn eiddo arglwydd Grosvenor, drwy roddiad a wnaed yn 1634, i'w hynafiad, Syr Richard Grosvenor, marchog, gan Siarl I. o'r holl fwneion plwm o fewn cantrefi Colsul a Rhuddlan.* Cyn hyny byddai y rhandiroedd yu cael eu gosod ar *leases* am nifer pennodol o flynyddau. Felly y mae Iago I. yn caniatáu hyny i Richard Gwynne, ar daledigaeth o'r swm blynyddol o driugain a chwech o sylltau ac wyth geiniog; a chaniatâwyd *lease* newydd yn 1629, trwy warant gan yr arglwydd drysorydd Weston, i Richard Grosvenor, Ysw.; Roger Grosvenor, ei fab, a Mr. Thomas Gamul, am ystod eu bywydau, trwy dalu yr ardreth arferol, a dirwy o ddeg punt.†

Tybiaf fod y rhoddiad yma, ac un arall cyffelyb, o'r mwneion yn Maylor ac Ial, i'r un boneddwr, y rhodd gyntaf o'r natur yma gan y gorou;‡ yr hon, am ganrifoedd lawer ar ol y Gorchfygiad, a ddaliai ei gafael yn y mwngloddiau a'r mwneion, yn rhinwedd yr uchelfraint freninol. Y mae Syr John Pettus§ wedi cadw cof o gyfres o *grants* o deyrnasiad Iorwerth I. hyd eiddo Harri VII., y rhai a awdurdodent wahanol bersonau i chwilio am fwn. Yr oedd rhai o'r cyfryw wedi eu cyfyngu i siroedd pennodol, ac ereill i'r deyrnas yn gyffredinol: a'r unig waharddiad ydyw peidio gweithio o dan gastelli neu dai; mewn gerddi neu ddolydd; perchenogion y rhai a feddent hawl i gael eu digolledu mewn pob anrhaith a allent oddef. Rhisiart II. ydyw y tywysog cyntaf a roddodd ganiatâd cyffredinol. Yn ei lythyllau breintiedig ef i Richard Wake, clerigwr, y rhai a ganiatâent iddo chwilio am fwneion aur ac arian yn str Dyfnaint am ddeng mlynedd, yr oedd gan yr anturiaethwr awdurdod i gloddio (ond digolledu perchenog y tir) oddifewn yn gystal ag oddiallan i derfynau bwrdeisiol; ac i dalu un ran o ddeg at drysorfa yr Eglwys Sanctaidd, a'r nawfed ran i'r trysorlys.

Nid dyma yr engraifft gyntaf o gymhwysiad degwm y mwneion at ddybenion crefyddol: y mae Iorwerth I. yn cyfarwyddo fod i'r un cyfartaedd gael ei dalu i'r eglwysi plwyfol yn Nghymru allan o'r mwngloddfeydd cymydogaeithol.|| Yr oedd gan fynachlog y Maesglas hefyd gyllid yn cyfodi o'r un ffynhonell.¶

Nis gallaf gael allan fod perchenog y tir, pe darganfyddasid y mwneion mewn eiddo preifat, yn meddu rhyddid i gael unrhyw ran o'r budd, hyd y bummed o Harri VI. (1426); pan y mae y duc Bedford, rhaglaw Ffrainge, yn derbyn *lease* o ddeng mlynedd ar yr holl fwngloddfeydd yn nheyrnas Lloegr, o aur ac arian, gan dalu i'r Eglwys Sanctaidd y ddegfed ran, i'r brenin y bymthegfed ran, ac i arglwydd y tir yr ugeinfed ran. Y mae y caniatâd hwn (er yn fychan) yn brawf o'r cyfiawnder a'r cymedrolder a nodweddai weithrediadau amddiffynwr (*protector*) Harri yn ei ddyddiau boreuaf.

* Harleian MSS. No. 2002. 9.

† Eto, yr un lle.

‡ Oddieithr (fel yr awgryma cyfall) y gellir galw rhoddiad Iorwerth III. o Dduciaeth Cernyw a'i chyllid i etifedd y goron, wrth yr enw hwnw.—Gol.

§ Fodinae Regales, p. 11 to 19.

¶ Botuli Walliae (Sir Joseph Ayloffe's) 75.

¶ Tanner's Notit. Monast. 711.

Yr oedd y *grants* breninol yma yn cyrhaedd at bob math o fetel, cddieithr haiarn: ac yn cymeryd i mewn aur ac arian, copr, alcan, a phlwm, a phob math o feteloedd a gynwysent aur ac arian. Y ddau fetel yma oeddynt y prif wrthddrychau; er hyny nid yw y *grants* breninol yn cau allan hawl y brenin i'r meteloedd o'r rhywogaethau iselaf.

Yn ystod y teyrnasiad hwn, darfu i'r ymgeis at buro, neu wahanu meteloedd oddiwrth y mwn, gael ei gwneyd yn sylfaen hudoliaeth dwyllodrus a fu yn ddigon cyffredin mewn amseroedd dyllynol. Nid oes ar gael ddim llai na phedair o engreiffitiau o bersonau yn ymgymeryd â'r gorchwyl o newid y meteloedd iselaf i aur ac arian pur; a derbyniodd pob un o honynt y nawddogaeth freninol,* er eu hatal rhag cael eu rhwystro yn eu gweithrediadau; am fod rhai personau drwgdybus yn meddwl eu bod yn ymarfer celfyddydau aughyfreithlon; hyny ydyw, y gelfyddyd o ddewiniaeth. Mewn oes goelgrefyddol, gallasai yr at-heuaeth yma brofi yn angeuol i'r cynllunwyr; y rhai yn y modd doethaf a gymerent yr arlliw mwyaf crefyddol ar eu dirgelwch, er mwyn osgoi malais eu gelynion. Nid oedd y meteloedd i gael eu newid, ond eu *traws-sylweddu*; † oblegyd yr oedd ganddynt reswm cryf dros feddwl na fyddai i'r rhai a gredent y gair yn ei ystyr grefyddol wadu y posibilrwydd o gyflawni y peth yn ei ystyr dymhorol. Heblaw hyny, yr oeddynt i weithredu o dan gochl grefyddol; oblegyd rhaid fod y celfyddydwr

Yn dduwiol, sanctaidd, a chrefyddol ddyn,
Heb unrhyw bechod marwol wrtho ynglŷn,
Yn berffaith wryf pur.‡

Nid ydym yn cael dim o ganlyniadau yr ymgeision hyn: ond barnwn iddynt oll ddarfod fel pobpeth arall o gyffelyb natur. Ond ni fu farw y bwrllwm yma gyda'r tywysog penwan hwn; oblegyd yn 1476, yr ydym yn cael fod Iorwerth IV. yn rhoddi yr un gefnogaeth i un *David Beaupre* a *John Marchaunt*, sef yr hawl am bedair blynedd i *droi arian bys yn aur neu ynte yn arian*.§ Nid ydym yn clywed yn rhagor am y twyll yma hyd teyrnasiad Elizabeth ac Iago I., pan y cawsant eu hadfywio yn dra llwyddiannus.||

Iorwerth a barhaodd y *grants* mwneil i amryw wŷr mawr; yn mysg ereill, i iarll Warwick, iarll Northumberland, a'i frawd Rhisiart, iarll Gloucester. Yr oedd y deyrnged yn awr wedi cynyddu; yr oeddynt i dalu i'r brenin yr wythfed ran o'r budd; i arglwydd y tir y nawfed ran, ac i guraid y lle un ran o ddeg, neu ddegwm.

Yn nheyrnasiad byr a therfysglyd Rhisiart III. ni chafwyd hamdden i dalu sylw i faterion fel hyn; ond ei olynydd, yn ei flwyddyn gyntaf, a amlygodd ei duedd lywodraethol, cybydd-dod, trwy apwyntio Jasper, duc Bedford, ac amryw

* Rymer's *Fœdera*, xi. 68, 128, 240, 309.

Yr oedd Harri IV. wedi gwneyd cyfraith, nad oedd "neb i ddefnyddio dim at y gelfyddyd o gynddu aur neu arian, nac ymarfer y grefft luosogol ychwaith; ac os gwnelai rhywun hyny, ei fod yn agored i gosp fel drwgweithredwr." Cyfeirid y ddeddf yma at bersonau, y rhai, dan rith o draws-sylweddu, a sfugient y meteloedd gwerthfawr. Wedi hyny cafwyd allan ei bod yn atalfa ar y gelfyddyd o drin metelau; gan yr ymestynai at unrhyw burwr medrus, os byddai welli dar-ganof cynllun o gael mwy o aur neu arian allan o'r mathau israddol nag a ellid yn flaenorol, yr hyn a barodd ddileu y gyfraith yn y flwyddyn gyntaf i William a Mary, c. 30.

† Rymer's *Fœdera*, xi. 68. &c.

‡ Ben Johnson's *Alchemist*.

§ Rymer, xii. 28.

|| Gwel *Life of Doctor Dee*; Ben Johnson's *Alchemist*, &c.

bersonau uchel ereill, i fod yn llywodraethwyr ar ei holl fwneion yn Lloegr a Chymru, gan dalu i'r brenin y bymthegfed* ran o'r aur a'r arian *pur*, ac i arglwydd y tir yr unfed ran ar ddeg, *fel y tyfai*

Elizabeth ydoedd y gyntaf o'n tywysogion a osododd i lawr sylfaen oin llwyddiant mwneiol, ac i'r oll o'r llaw-weithiau a gyfodasant mewn canlyniad i hyny. Yr wyf yn cael, fod Harri VI.† yn 1452 (fe ddichon ar ddarganfyddiad y twyll o draws-sylweddu meteloedd) wedi anfon i Hungary, Awstria, a Bohemia, am dri o fwngloddwyr profedig, a deg ar hugain o gynorthwywyr, i weithio ei fwngloddiau, gan mor anfedrus oedd y Saeson ar y pryd. Ond y rhyfeloedd cartrefol, y rhai a dorasant allan yn uniongyrchol ar ol hyny, a ddrysodd y cynllun doeth yma. Elizabeth a ail ymafodd yn y peth, gan ei bod yn rhy lygadgraff i beidio gweled diffygion ac anghenion ei theyrnas. Nid yn unig mabwysiadodd, ond gwellhaodd y cynllun. Yr oedd eiu gwybod-aeth ni am fwneion bron wedi pallu, ac wrth gŵrs y llaw-weithiau a ddibynent arnynt. Yr oeddym yn eludo ein cleddyfau, ein cyllill, ein gwertholion, genfa ein firwyni, ac hyd yn nod ein nodwyddau, allan o Germany, trwy yr Iseldiroedd. Yr oedd ein nwyddau prês hefyd, ac hyd yn nod ein gwyfr, oddieithr ychydig a wneid gyda llaw, o wneuthuriad tramor. Y cam cyntaf a fabwysiadodd y dywysoges ddoeth hon ydoedd gwahardd dwyn i mewn i'r wlad y pethau hyn ac amryw bethau ereill, o'r ochr draw i'r môr;‡ y nesaf ydoedd gwahodd i'w theyrnas gloddwyr, toddwyr, a chrefftwyr tramor mewn cynrychion mwnol.

Yn nesaf ffurfiodd gorphoraeth, o dan yr enw y GYMDEITHAS AT Y MWNGLODDIAU BRENINOL. Y llywydd cyntaf ydoedd William, iarll Penfro; ynghydag amryw ddyinion o radd uchel yn gysylltiedig âg ef yn y commissiwn fel cynorthwywyr, ac amryw ddinasyddion, a rhai tramoriaid o fedrusrwydd adnabyddus yn y materion hyn. Hefyd hi a ffurfiodd yr un aelodau yn gorphoraeth arall, yr hwn yn naturiol a ddibynai ar y blaenaf, sef, y GYMDEITHAS AT Y MWNEION A'R GWEITHIAU AMDDIFFYNNOL. Sylfaenwyd y corphoraethau hyn Mai 28ain, 1567.

Yr oedd peth symudiad wedi cael ei wneyd, ychydig o flynyddoedd cyn hyny, at gael defnyddiau at y gweithiau newyddion hyn; yn 1563, yr oedd wedi caniatáu mwngloddiau wyth o siroedd, heblaw y rhai yn Nghymru, i *Daniel Houghsetter*; yn 1564, gwnaethai ganiatâd arall i *Cornelius Devosse*; a thrydydd, yn yr un flywyddyn, mwy cyuwysfawr na'r cyfan, i *Christopher Shutz*, o bob mwngloddiau, mwneion, a thrysorau tanddaearol (oddieithr copras ac alum,) y rhai a geir yn mhob parthau ereill o Loegr (na chrybwyllir yn y breint-lythyrau blaenorol,) neu oddifewn i'r cylch Seisonig yn Iwerddon, wrth yr enw aur, arian, copr, alcan, plwm, arian byw, mwn cadmia, neu *lapis calaminaris*; a phob rhywogaeth o "ystenau neu fwau," yn syml neu bur, yn gymysgedig neu yn gyfansoddedig at wneyd gwyfr prês neu ddur, &c. Gyda phob un o ddalwyr y breintlythyrau hyn yr oedd Sais wedi ei gysylltu.

Y mae yn deilwng o sylw fod y goron, yn y rhan fwyaf o'r *grants* hyn, yn dal hawl cyfangwbl yn mhob mwngloddiau pa bynag, o dan y dybiaeth eu bod yn fwngloddiau breninol; er hyny nid allai yr uchelfraint feddu hawl ond yn

* *Moses Stringer*, awdwr yr *Opera Mineralia explicata*, a'i gellw y *bummed* ran, yr hyn sydd yn fwy cydfynedol â chymeriad y penadur hwnw.

† Rymer, xi. 317.

‡ Statute 5th Elizabeth, c. 7.

unig yn y rhai a gynrochent aur ac arian. Gwreiddyn y syniad yma a darddai oddiar hawl y brouin i fathu, er mwyn iddo gael y defnyddiau gofynol; yr hyn a fnasai yn ei gyfyngu i'r ddau fetel ardderchocaf. Ond hyd nes y daeth y cyfnod dedwydd pan y sefydlwyd ein Cyfansoddiad, ac y cafodd eiddo y brenin ac eiddo preifat eu gwahamaethu yn gyfiawn, yr oedd y deiliaid yn rhy wan i fyttumio eu hawl gyfreithlawn. Yr oedd Elizabeth ei hunan yn rhy hoffus o'i hanwyl uchelfraint (hyd yn nod gyda'r holl serch yr ymfrostiai fod ganddi at ei phobl,) i ollwng ei gafael o hyn. Y mae ei breintlythyr i *William Humfrey* a *Christopher Chutz* wedi ei eirio yn y modd mwyaf eithafol; oblegyd nid yn unig yr oedd yn rhoddi iddynt awdurdod i gloedlo shafftiau lle bynag y mynent (oddieithr mewn gerddi, &c.) ond i adeiladu tai gofynol at gario y gweithiau yn mlaen, nid yn unig ar diroedd y goron, ond hefyd ar diroedd unrhyw rai o'i deiliaid. Y *Percies* ysprydlawn, yn mherson Thomas, iarll Northumberland, oedd y cyntaf i wrthsefyll y trais yma ar ei hawl. Aeth i gyfraith â'r goron ynghylch y meddiant o fwngloddiau copr oedd ar ei etifeddiacthau yn Keswick; ond penderfynodd y cyfreithwyr yn ei erbyn, gan ddadleu, er fod gan y goron allu i roddi ymaith ei maenorau, nad oedd ganddi y gallu i wneyd hyuy â'r mwneion, am eu bod yn berflaith gysylltiedig âg uchelfraint y goron.

Ond, fel arfer, yr oedd gau foneddigion y wisg laes ddau opiniwn ynghylch y pwynt yma; rhai yn haeru, os ceid unrhyw faint o aur neu arian mewn copr, &c. y byddai y cwbl yn perthyn i'r brenin; yr hyn, mewn gwirionedd, ydoedd rhoddi pob eiddo mwneiol i'r goron; oblegyd nad oes braidd byth ddau o'r meteloedd iselaf heb fod ynddynt ryw gymaint o'r rhai gwerthfawrocaf: creill drachefn, yn y teyrnasiad nesaf, a liniarent hyn trwy ddywedyd, "Er i'r aur neu yr arian a gynwysir yn meteloedd mwnglawdd, a fyddo yn nwyglaw un o'r deiliaid, fod o lai gwerth na'r meteloedd israddol, eto os bydd i'r aur neu yr arian fod yn gyfartal â'r gost o'i buro, neu fod yn fwy o werth na'r metel israddol a dreulir wrth ei buro, FOD HWN YN FWNGLAUDD BRENINOL: ac fod y metel israddol, yn gystal a'r aur a'r arian a geid ynddo, yn eiddo i uchelfraint y goron."*

Dyua ydoedd cyflwr yr hawlfraint freninol; yr hon oedd mor anghesuogol i ddiwydrwydd y deiliaid, hyd ddygwyddiad pwysig y CHWYLDROAD; pryd y darfu i'r goron, yn y flwyddyn gyntaf o deyrnasiad William a Mary, gytlawn roddi fyny ei hawl i fwngloddiau copr, alcan, haiarn, a phlwm, er y gellid tynnu aur ac arian allan o honynt faint a fynid. Trwy ddeddf ddylynol, cafodd yr hawl yma ei chadarnhau drachefn: ond yn unig fod y goron yn cadw iddi ei hun yr awdurdod i brynu,† o fewn deng niwrnod ar hugain ar ol eu codi, bob mwneion wedi eu gwneyd yn farchnadol, am y prisiau canlynol: copr am 16*l.* y dunell, alcan am 40*l.*, a phlwm am 9*l.*; ac oni thelid y swm hwnw, byddai y perchenogion at eu rhyddid i werthu eu mwneion fel yr ewyllysient. Yn y modd yma, fel y sylwa Mr. Blackstone,‡ nid oedd y perchenogion yn cael eu digaloni rhag gweithio eu mwngloddiau, gan ofn rhag iddynt gael eu hawlio fel eiddo y brenin, ac nid yw y brenin ychwaith yn ymado oddiwrth gyfiawn hawl-

* Rhoddwyd yr opiniwn yma yn 1640, 1641, a llaw-nodwyd ef gan Maynard, Glanville, ac oreill, prif gyfreithwyr y cyfnod.

† Y mae yr hawl yma i ragbrynu wedi cael ei chadw gan freninoedd Lloegr a duciaid Cernyw, yn eu holl startrau rhyddfreniol a gamiatawyd i weithwyr mewn alcan yn Nghernyw.—GOL.

iau ei gyllid, am y gallai gael yr holl feteloedd gwerthfawr a gynnwysid yn y mwu, heb dalu dim yn rhagor am danynt nag y tybir ydyw gwerth y metel israddol; i'r hwn fetel israddol y mae perchenog y tir yn meddu hawl yn ol pob rheswm a chyfraith.

Gellir cael rhyw gymaint eto o hanes y mwneion a'r ffosylau, yn y rhandir twneiol a fu yn achos o'r crwydriad hwn, pan y deuaif eto ar ei draws yn ystod fy nhaith.

Llan Helygen.] O *Bentref Helygen* aethum yn mlaen ar fy nhaith ar hyd ffordd Caerlleon; gan fyned heibio i'r LLAN. Y mae yr eglwys wedi ei chysegre i Fair y Forwyn, ac yn adeilad fechan brydferth, wedi ei hailadeiladu yn ddiweddar, mewn rhan trwy *brief*, ac mewn rhan trwy danysgrifiadau. Y mae wedi ei hadeiladu ar safle eglwys y sonir am dau yn y *Doomsday Book*. Ar adeg y Gorchfygiad, gelwid y rhandir yma yn *Alchene*, oddiwrth ba un y cymerwyd yr enw presenol. Yr oedd *Brynford*, tref-ddegwm ag sydd yn bresenol yn mhlwyf Treffynnon, a lle o'r enw *Inglecraft*, ar y pryd yn gysylltiedig âg ef. Dywed y *Doomsday Book*, fod yma eglwys a henaduriaid, a thri o fythynwyr; melin yn werth pum' swllt yn y flwyddyn; coedwig oddeutu milldir a haner o hyd, a deugain erwydden (*perch*) o led; y cwbl yn cael eu prisio yn ddeg swllt.

Hon onw Prydeinig y lle hwn (ac y mae yn cael ei gadw o hyd gan y Cymry,) ydoedd *Lugun*, oddiwrth sant, yr hwn, fel y credaf, nad yw yn adnabyddus ond yn y calendr Cymreig. *

Oddeutu dwy filldir neu dair yn mlaen, mewn morfa coediog ar y llaw aswy, y mae sylfeini hen adeilad, a elwir Llys Edwyn, neu Lys Llan Eurgain, yn wreiddiol yn drigfod Edwyn, neu *Englefield ap Grono*, arglwydd, neu frenin (fel y gelwid ef) ar Degeingle. Yr oedd yn orwyr i Hywel Dda, tywysog Cymru, a blodeuai oddeutu y flwyddyn 1041. Y mae llaweroedd o deuluoedd yn y sir hon wedi tarddu o hono, ond y mae y rhan fwyaf o honynt wedi pallu yn y llinach wrrywaidd. Parhaodd yn y teulu hyd farwolaeth disgynydd oddiwrtho, Hywel Gwynedd, yr hwn a gollodd ei fywyd yn ngrwthryfel Glyn-dwr; pryd y rhoddwyd ei etifeddiaeth fforffediedig gan Harri IV. i un o'r enw Bryan Saxton. Ei olynwyr a fuont yn ei meddiannu hyd yr ail ar bymtheg o Harri VI., yr hwn a'i rhoddodd i Syr John Stanley, marchwas yr ystafell-wely. † Daeth wedi hyn yn eiddo i ganghen ieuengach o'r *Stanleys*, a pharhaodd yn eu meddiant hyd yr eilfed ganrif ar bymtheg. Yr ydwyf yn cael fod un o'r enw Syr Edward Stanley, o Fflint. ‡ wedi priodi merch i Syr George Stanley, tua diwedd teyrnasiad Harri VII., yr hwn, efallai, oedd berchenog y lle hwn.

Moel y Gaer.] Ni ddylwn fyned heibio yn ddisylw i hen amddiffynfa Frytanaidd, yr hon a ymddyrechafa uwchben y ffordd oddeutu dwy filldir ar y llaw ddehau. Saif ar ben bryn, ac amgylchynir hi â ffos a chlawdd o ffurf crwn, gyda mynedfa i mewn, fel arferol, i'r cyfryw leoedd; a bryu bychau o wneuthuriad celfyddyd o fewn ei therfynau, oddiar ba un y traddodai ein gwroniaid hynafol eu *haraiith*, er calonogi eu canlynwyr yn erbyn eu gorgesgynwyr tramor. Fod hyn yn arferedig gan ein harweinwyr sydd yn amlwg; oblo-gyd darfu i'n *Buddug*, yr hon yr ymfrostiwn gymaint ynddi, anruch ei mitwyr

* Pa mill sydd i hyn nis gwn, ond ymddengys fod yr enw Cymreig a awgrymir gan *Lugan a Balia*, yn arwyddo *Helygen*. J. A. † Hist. of the House of Stanley, 28. ‡ Coll. s Poerage, ii. 463.

oddiar frynceyn o bridd. Gelwid yr amddiffynfa hon Moel y Gaer—enw cyffredin ar luaws ereill at y cyffelyb bwrpas. Ymddengys fod hon yn amddiffynfa allanol o eiddo y Gordofigion, i'r dyben o amddiffyn eu gwlad rhag y goresgynwyr Rhufeinig. Bydd genym, yn ystod y gwaith hwn, achlysur i nodi allan y gadwyn o amddiffynfeydd ar hyd bryniau Clwyd, o'r un nesaf i'r môr hyd at y parthau pellaf a mwyaf mewnol. Amddiffynodd ein hynafiaid eu meddiant o'u gwlad o fodfedd i fodfedd. Yn y manau hyn y lletyent eu gwragedd a'u plant; yma y gyrent eu diadelloedd o'r isel-wlad; sefydient yn mhob un o honynt warchawdluoedd lluosog, parod i ruthro allan, a gyru y gelyn yn ei ol; neu ynte i amddiffyn y cwbl ag oedd yn anwyl ganddynt, pe buasai y goresgynwyr mor feiddgar ag ymosod arnynt yn eu hamddiffynfeydd.

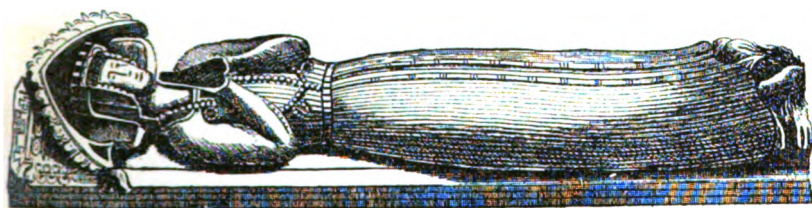
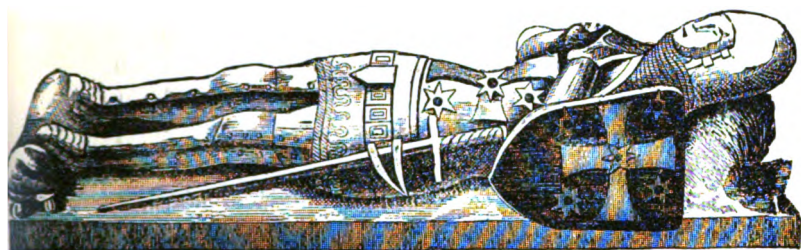
Mewn amseroedd diweddarach, bu y llecyn hwn yn angeuol i un o bleidwyr Owain Glyndwr. Yma y cafodd Hywel Gwynedd (am yr hwn y crybwyllasom yn ddiweddar) ei oddiweddyd mewn awr ysgafala, trwy yr hyn y colodd ei ben.

Northop,] *Northop*, tref fechan, a orwedda yn nesaf ar ein ffordd.
neu Laneurgain.] Y mae yn dwyn y blaenddau *North*, er ei gwahaniaethu oddiwrth yr *Hope* arall, sef Estyn. Ei henw Prydeinig ydyw *Llaneurgain*, oddiwrth St. Eurgain, merch Maelgwyn Gwynedd, ap Cadwallon Law-hir, ap Einion Yrth, ap Cunedda Wledig, &c., yr hon a fu farw yn 586.

Ganwyd William Parry, LL.D., ac aelod seneddol dros Queensborough, yn Llaneurgain. Dienyddiwyd ef o flaen drws y senedd-dy, yn 1584, am gydfwrriadu yn erbyn bywyd y frenines Elizabeth. Yr oedd yn flaenorol i hyn wedi gwneyd ei hun yn wrthddrych o adgasrwydd, trwy iddo feddu y gwroldeb o siarad yn erbyn yr ysgrif er gyru o'r wlad yr offeiriaid pabaidd, &c.; traddodiwyd ef i garchar, ond cafodd ei adferu i'w eisteddle trwy iddo ymostwug. Dywedai fod ei fam yn anedig o Gonwy (o Bod-rhyddan); ac fod gan ei dad ddeg-ar-hugain o blant o ddwy wraig, ac iddo farw yn 108 oed. Ei clyuion, o'r tu arall, a ddywedent ei fod o dylwyth isel, ac mai tafarnwr o'r pentref hwn, o'r enw Harri ap Dafydd, oedd ei dad. Bydded hyn fel y byddo, yr oedd o alluoedd mawrion; ond dygwyd ef gan ei dwyll i'w farwolaeth anamserol. Aeth yn wirfoddol fel yspwr i wledydd tramor, lle yr enillwyd ef trosodd gan y Pabyddion; dichon y meddyliai dwyllo y ddwy ochr; a sgrthiodd yn ysglyfaeth cyfiawn i'w dwyllodrus weithrediadau.

Yr eglwys sydd gysegredig i St. Pedr. Y mae ei chorph yn hir ac ynurfylchog; y tŵr yn uchel a phrydferth. Oddifewn iddi y mae tri o feddrodau adfeiliedig; un o farchog tew, enw yr hwn sydd wedi ei golli, a'i ffugur wedi ei amharu yn fawr gan amser. Un arall sydd gerflun o ryfelwr, mewn llawn arfoegaeth, ac mewn cadwraeth dda; ar ei darian y mae math o groes, ac arni bedwar o bws penfras, ac un arall yn y canol. Y cerfiad sydd fel hyn, *Hic jacet Ith. Vach. ap Bledd. Vach.** Tybiaf mai cadben Tegangle cedd efe, yr hwn y crybwyllir am dano yn achrestrau yr Humphreysiaid o Bodlewyddan, a dywedir iddo gael ei gladdu yma. Y trwyddyd sydd o foneddiges, a'r cerfiad *Llewyc*****, ac *anno domini* 1482. Yn ol traddodiad, ei henw oedd *Llewyc Lloyd*, merch dra phrydferth yn yr oes hono; dichon mai yr un a'r hon a

* Yn llawn, ofallai, "Hic jacet Ithel Vachan ap Bleddyn Vachan," gyda Vachan am Vychan, a sillebir yn awr Vaughan. J.R.

TOMBS AT NORTHOP

BEDDAU YN LLANEURGAIN.

gerid gan fardd enwog, yr hwn, pan yn dyfod ar ymweliad â hi, ar ol hir absenoldeb, a gyfarfu â'r un newydd galarus ag a gafodd y *Chevalier de Rancé*; oblegyd cafodd y ddau eu cariadau yn eu heirch. Aeth y bardd i lewyg wrth yr olygfa, ond ymadfywiodd, a chyfansoddodd farwnad ar ei hol. Y *Chevalier* a ymneillduodd o'r byd, ac a sefydlodd fynachlog *La Trappe*, yr hon sydd yn hynod ar gyfrif ei llymdostedd dysgyblaethol.

Personoliaeth heb ddim gwaith perthynol iddi ydyw Llaneurgain, yr hon a gysylltwyd â Llanelwy yn y 6ed o'r frenines Anne, i'r dyben o wneyd iawn i'r esgob am y rhoddion dyledus iddo ar farwolaeth pob clerigwr a fyddai yn dal bywioliaeth yn yr esgobaeth. Oddiwrth gyfrif a gymerwyd yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth, yr oedd y pethau canlynol yn ffurfio yr iawn yma:—Ei farch dyspaidd goreu, ceffyl, neu gaseg; ei own goreu; ei fantell oreu; ei gôt oreu, ei siaced, ei wasgod, a'i lodrau; ei hosanau bach, ei hosanau hirion, a'i ardsau; ei gôt gyffredin; ei het a'i gap; ei gleddyf cam; ei lyfr goreu; ei offerengrys; ei bwrs a'i wregys; ei gyllell a'i fenyg; ei sêl, neu ei fodrwy aur*.

Castell Eulo.] Rhwng yr wythfed a'r nawfed gareg filldir, oddeutu chwarter milldir o ffordd Gaerlleon, y saif adfeilion castell Eulo, yr hwn sydd ar ddibyn uwch ben nant ddofn a choediog. Amddiffynfa fechan ydyw, yn gynwysedig o ddwy ran: tŵr hirgul, yn grwn ar yr ochr, ac yn cael ei amddiffyn yn y manau mwyaf hygyrch gan fur cadarn ychydig bellder oddiwrtho: buarth neu gwert hirgul, gyda gweddillion tŵr crwn yn ei ben draw, a ffurfia y rhan arall. Y mae y tyroedd yn awr wedi eu gorchuddio yn brydferth âg eiddew, a cheir o honiunt olygfa ar dri o ddyffrynoedd coediog, isel a thywyll, yn ffurfio unigedd o'r fath mwyaf trymlyd.

Brwydr.] Yn y coed yn agos i'r lle hwn, a elwir hyd heddyw yn Coed Eulo, cafodd rhan o flodau y fyddin a anfonasid gan Harri II. yn 1157, o'i wersyll yn Saltney, ymosod arni yn ddisymwth, a'i gorchfygu gan Dafydd a Chynan, meibion Owain Gwynedd, y rhai a anfonasid gan eu tad gyda mintai gref o'i wersyll yn agos i'r Maesglas. Gadawsant i'r gelyn ymdeithio ar hyd gwastatiroedd y wlad, nes yr oedd ei filwyr wedi ymddyrysu yn nyfuder y coedwigoedd, a gelltydd y dyffrynoedd culion, y rhai a geir mor fynych yn y parthau hyn. Yr oedd yr ymosodiad yn sydyn, ffyrnigwyllt, ac annysgwyl-iadwy; a chariwyd yr ymlidiad hyd yn nod at wersyll Harri.† Nid oedd hyn ond rhagarweiniad i ail orthrechriad y Saeson. Y brenin, gyda'r amcan o wneyd i fyny am ei warth, a ymdeithiodd yn mlaen gyda'i holl fyddin; ac yn

Brwydr Colsul.] Colsul, yn str Fflint, goddefodd iddo ei hun gael ei ddal yn ymroddol o honiut o'r blaen. Cafodd ei fyddin ei gorchfygu yr ail waith; ac *Eustace St. John*, barwniad o'r radd flaenaf, o ran cyfoeth a medrusrwydd, yn mysg y Saeson, a *Robert de Courci*, barwn enwog arall, ynghyda niferi o rai ereill, a laddwyd. *Harri de Essex*, baner-ddygiedydd etifeddol, a dyn o wrol-der profedig, a ddychrynodd; a chan dasu i lawr y faner, a waeddodd allan, fod y brenin wedi ei ladd.‡ Buasai y gorthrechriad yn un cyffredinol, oni buasai i Harri mewn modd gwrol ail-galonogi ei filwyr, y rhai a yrasant y Cymry ar

* Willis's St. Asaph, 280. † Powell, 207.

‡ *Guil. Newbrig*, lib. ii. c. 3. Dyma yr awdwr y mae y Cymry yn ei alw *Guillem Bach*.
Brompton, 1048.

ffo; ond wedi y cwbl, tybiodd mai doeth ydoedd tynu ei fyddin yn ol, ac ymwersyllu mewn gorsaf ddyogel. Ar ol hwy ymgeisiodd at dori ymaith enciliad Owain Gwynedd, trwy ymdeithio ar hyd glan y môr, a chael cydrhyngddo a'r mynyddoedd; ond y tywysog, gan ddeall ei fwriadau, a enciliodd i wastadedd yn agos i Lanelwy, a elwir hyd heddyw *Cil-Owain*; ac oddiyno i orsaf gref, a elwid *Bryn y pin*, yr hon a amddiffynid gan furiau a ffosydd mawrion. Y mae y wersyllfa yma yn gorwedd yn mhlwyf Llansantsior, ar graig uchel uwchlaw yr eglwys, ac a elwir yn bresenol *Pen y parc*.

Y mae *Bryn Dychwelwch*, ar ba un y rhoddes Owain y gorchymyn allan i ENCILIO, trwy ei enw yn cadw coffadwriaeth am yr amgylchiad. Y mae yn sefyll uwchlaw Pentref Bagilt, islaw Gadlys, a thybir mai dyma y fan o ba le yr enciliodd i Cil-Owain.

Yn y gymydogaeith hon y mae dau o fryniau tra uchel, o waith llaw, ar ba rai y safai adeiladau ag ydynt wedi eu dinystrio er's oesoedd. Y mae un yn agos i dawdd-weithiau y Gadlys, a gallai fod yn eisteddle un o'n tywysogion, megys ag y mae yr enw yn arwyddocâu; y mae Gadlys yn arwyddo *Palatium Castrense*, neu y *Brif Wersyllfa Freninol*.^{*} Saif y llall oddeutu milldir uwchlaw Ffliint, a gelwir ef *Bryn y Cwn*, yr hwn fe ddichon a allai fod yn wersyllfa hcla.

Y mae amgylchiad, cydfyncdol â'r frwydr hon, yn profi nad yw yr adroddiad fod Edgar wedi difodi y bleiddiaid allan o'r dywysogaeth, yn gywir. Yn mhen wyth niwrnod ar ol y frwydr, darganfyddwyd Cymro ieuango a laddwyd ynddi, yn cael ei wyllo gan ei gi ftyddlon, yr hwn a arosasai gyda'r corph drwy ystod yr amser, heb ymborth, gan ei amd lifyn rhag dyfod yn ysglyfaeth i adar a bleiddiaid.†

Nid oes un math o draddodiad yn nghylch sylfaenydd castell Eulo. Pa un a gafodd ei adeiladu gan un o arglwyddi Tegangle, neu pa un a godwyd ef gan Harri i atal aflwydd cyffelyb, trwy osod gwarchodlu yma, ni bydd i mi ryfygu penderfynu. Y mae yn adfeilion er's canrifoedd; oblegyd y mae *Leland* yn son am dano "fel hen gastell neu adeilad adfeiliedig, a berthyna i *Hoel*, boneddwr o str Ffiint, yr hwn, trwy ddefod henafol, a arferai rodri y delyn arian i'r telynor goreu yn Ngogledd Cymru, megys trwy ragorfraint ei hynafiaid.‡ Ychwanega yr hynafiaethydd hwn ei fod "yn preswyllo mewn lle o'r enw *Penrhine* (Penrhyn) yn str Ffiint." Ni wyddom am y fath le yn y str; ond y mae genym feddwl mai Thomas ap Richard ap Hywel, arglwydd Mestyn, oedd y boneddwr y cyfeirir ato, yn nheulu yr hwn y buasai y rhagorfraint hono yn aros er's amser maith; ac yr oedd y boneddwr hwnw yn cydoosi â *Leland*.

Maenor.] Ystyrid maenor Eulo fel math o ychwanegiad at un *Montalto*, neu y Wyddgrug. Yr oedd yn eiddo y goron hyd y 26ain o deyrnasiad Harri VIII., yr hwn a'i rhoddodd i Peter Stanley, ysw., boneddwr oedd yn swyddog yn ei dylwyth, ynghyda thollau marchnad Ffiint.§ Yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth, delid hi gan Edward Stanley, trwy dalu 20l. 10s. yn y

^{*} Ni ddylai hyn ddinystrio y traddodiad mai dyma y fan lle y gwersyllodd Harri ar ol ei enciliad.

† Girald. Camb. Itin. lib. ii. c. 10. p. 873.

‡ *Leland's Itin.* v. 56.

§ *Harleian MSS.* No. 1968. 10.

*fwyddyn.** Yn bresenol,† y mae yn meddiant John Davies, ysw., o Lanerch. Yn y map a gyhoeddodd *Saxon*, o str Ffiint, y mae lle a elwir *Yowly Hall*, ac yr wyf yn cael paid-arfau teulu Eulo, yr hen berchenogion, yn llyfr achau y Salsbriaid. Ond nid oes yn bresenol y traddodiad lleiaf am danynt.

Gweithiau] O fewn yr arglwyddiaeth hon y mae gweithiau llestri pridd *Llestri Pridd.* breision tra eang; megys padelli, cawgiau, potiau mawr at ymenyn, platiau, dysglau, pobtai, potiau blodau, &c. Y mae yno bedwar ar ddeg o weithfeydd, y rhai a wnant yn flynyddol werth rhwng tair a phedair mil o bunnau. Cludir y nwyddau gan mwyaf i'r Iwerddon, a'r trefydd hyd arfordir Cymru; yn enwedig i Abertawe. Y mae yno heblaw hyuy chwech o weithfeydd ereill, at wneyd priddfemi tân; nid oes nemawr i glai wedi ei gyfaddasu yn well at wrthsefyll gwres tanbaid y ffwrneisiau toddi. Gwneir y rhai hyn o wahanol faintioli; a rhai o honynt a elwir *bearers* (cynalyddion) a bwysant ddau cant o bwysi. Y mae llawer iawn o lawr-lechau (*tiles*) at lorio ysguboriau, ac at ystafelloedd, yn cael eu gwneyd yma hefyd; ac y mae gwerthiant blynyddol y ddau beth yma yn cyrhaedd i oddeutu deuddeg cant o bunnau.

Y clai yma, yr hwn sydd o liw lludw tywyll, a geir mewn gwelyau o drwch mawr; a chloddir ef i fyny yn ddarnau caled, tehyg i graig grogenaid; wedi ei godi, gadewir ef am gryn amser yn amlygedig i'r awyr, er mwyn hyrwyddo ei ddadgyfansoddiad. Gosodir y priddfemi a wneir o hono yn y ffwrneisiau plwm, gyda'r clai heb ei losgi yn lle mortar.

Rhaid i mi beidio gadael *Northop*, neu Laneurgain, heb ymweled â'i rhanau arforawl, y rhai a ymestynant ar hyd glenydd yr afon Ddyfrdwy. Yma cawn enwau lluwys o'r trefydd-degwm y crybwyllir am danynt yn y *Doomsday Book*; afon *Leadbrook*, wedi ei Normaneiddio i Lathroc, oddiwrth y gair Anglo-sacsonaidd *Læd*, a *Broca*, naill ai oddiwrth y symau o blwm a olchir allan o honi, neu oddiwrth y gweithdai toddi a sefydlwyd arni. Y dref-ddegwm hon, ar ol y Gorchfygiad, a ddelid gan Robert o Ruddlan.

Ulfmiltone oedd un arall, yr hon a adnabyddir yn awr wrth yr enw *Golftyn*.

Wepre ydoedd dref-ddegwm arall, yr hon a ddelid gan William de Malbe-deog, oddiar eglwys Caerlleon. Crybwyllir am dani ddwywaith yn y *Doomsday Book*; a dywedir fod arni goedwig bedair milldir a haner o hyd. Mewn un lle crybwyllir am ddau o gaethddeiliaid, a dau o fythynwyr: mewn lle arall am un caethddeiliad, ac un *radman*; a'i bod wedi cael ei fmeddiannu yn flaenorol gan un *Ernu*, rhydd-ddeiliad. Yn y blynyddoedd diweddaraf y mae llongborth (*pier*) tra phrydferth wedi cael ei adeiladu gan gwmpeini yr afon Ddyfrdwy, yn y dref-ddegwm hon, yn ymylu ar y sianel, er amlddiffyniad i'r llongau a fyddont yn hwylio i Gaerlleon, neu yn dyfod oddiyno, yn nghysgod pa un y gallant gael dyogelwch mewn tywydd drwg neu wyntoedd croesion.

Pen-ar-lâg.] Oddiyma esgynais i *Ben-ar-lâg*, tref fechan. Soniaf yn gyntaf am y faenoriaeth a'r castell. Y mae yr olaf yn ffurfio gwrth-ddrych tra phrydferth, yn ymddyrchafu uwchlaw y coed. Y lle hwn, fel y rhan fwyaf o leoedd ereill yn ein str ni, a fedd ddau enw, *Pennard halawg*,†

* Harleian MSS. No. 1970. 7.

† Yn awr yn eiddo Bryan Cooke, ysw., yn hawl ei wraig.—GOL.

: Nid oes un rheswm i dybied fod hyn yn hollol gywir, ond yn y ffurf Gymreig o'r gair sydd yn awr mewn ymarferiad, *Pennar Lâg*, gallai yr all air fod y Saesoneg *lake* wedi ei fenthycu, yn hytrach, efallai, na'r *halawg* (buds, aflau) yr hen enw. Ymddengys fod *Hawarden* yn gyfieithiad o *Pennard*, fel ag i olygu Uwch-warden, yn mha un yr ydym yn dyfod o hyd i *wardine* arferol o gyfandiroedd Cymreig; ystyr y gair *Cymraeg* penn ydyw copa neu grib, ac *ardd* sydd ffurf dalfyredig o *ardd*, lle cauedig. Tarddodd yr angenrhaidd am y gair eglurhaol ar ol *Pennard* am ei fod yn enw a ddygwydda mewn manau ereill, megys yn *Pennard*, tuhwnt i dref Caernarfon. J. R.

efallai wedi ei lygru o Pen y llŵch, neu y Pentir uwchlaw y Llyn; gan fod *Saltney*, a'r morfeydd cyfagos, ar un adeg, yn cael eu gorchuddio gan y môr. Yr enw arall sydd Sacsonaidd, fel y cawn ef wedi ei ysgrifenu yn y *Doomsday Book*, *Haordine*; y pryd hyny yr oedd yn arglwyddiaeth; meddai eglwys, dau o diroedd aredig, haner un o honynt yn perthyn i'r olaf; haner acer o ddoldir; a ohoedwig chwe' milldir o hyd, a milldir a haner o led. Prisiaid y cyfan yn ddeugain swllt; eto, ar yr holl le yma, nid oedd ond pedwar o gaethddeiliaid, chwech o fythywyr, a phedwar o gaethweision: mor isel a hyny ydoedd nifer y trigolion.

Rhufeiniog.] Dichon y buasai y lle yma yn amddiffynfa Frytanaidd, mewn gwrthsafiad i wlad y *Cornavii*, ac i'r Rhufeiniaid goresgynol. O'r tu gorllewiol i'r eglwys, mewn cae a ymyla ar y ffordd, y mae bryncyn a elwir bryn *Truman*, oddimewn i lecyn o dir ag sydd yn ymddangos fel wedi ei ysgwario, a'i lechweddu yn brydferth. Y mae yn amlwg y buasai hwn ar un adeg yn wersyllfa fechan, ffurf yr hon sydd wedi cael ei ddileu gan fynych amaethiad. Safai ar ael y bryn, a meddai lawn olwg ar y wlad. Bryncyn arall, a elwir *Conna's Hé*, sydd i'w weled gerllaw castell Pen-ar-lâg.* Y *Roff*, bryn (yn ymddyrfhafu uwchben gwastadedd arall) gyda flosydd, a bryncyn at gymeryd arsylwadau, yr hwn a orwedda yn mhlwyf Gresford, sydd un arall; ac yn Nghaer-Estyn y mae y pedwerydd. Cawn achlysur i son ychwaneg am y rhai hyn yn ystod ein taith.

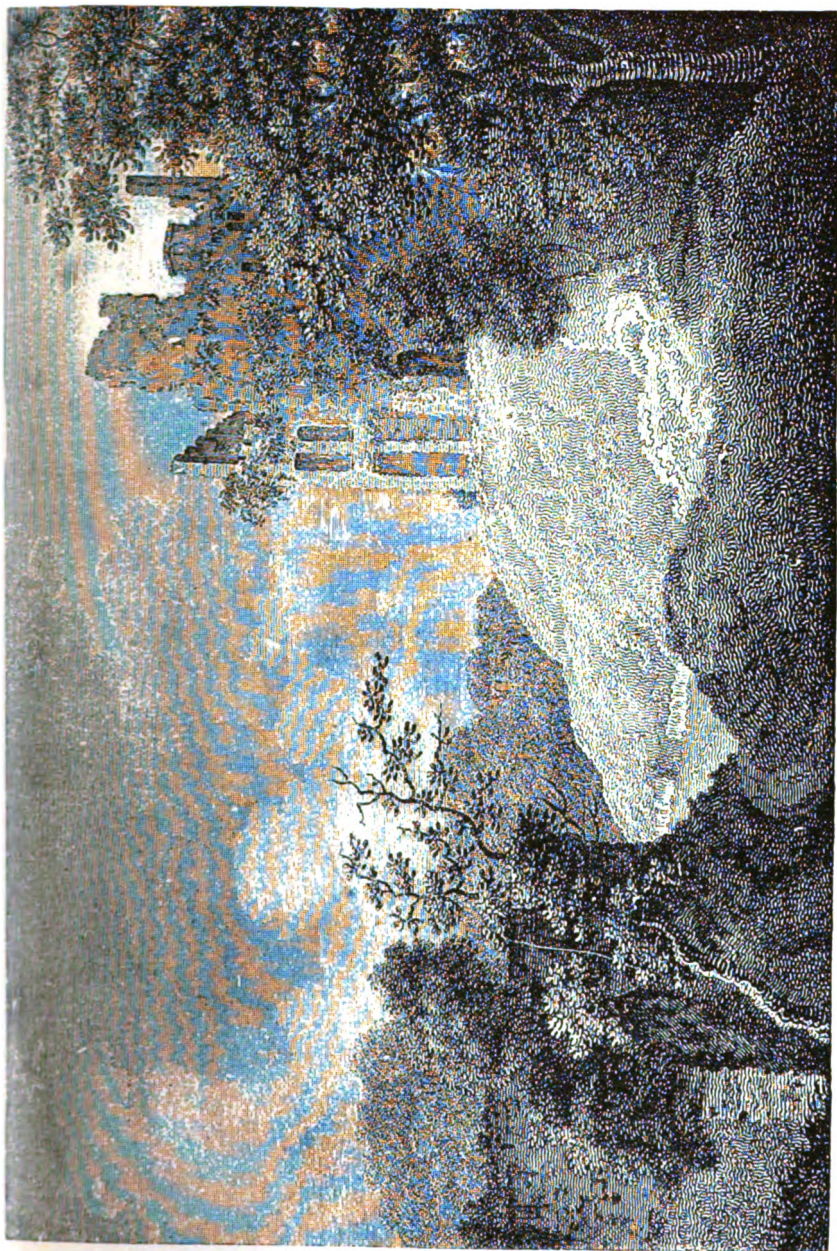
Sacsonaidd.] Y Sacsoniaid a gymerasant feddiant o bob amddiffynfa a adeusid gan y Brytaniaid neu y Rhufeiniaid. Daliasant eu gafael mewn rhai o honynt, ereill a esgeulusasant, fel y byddai gwladweiniaeth y goresgynwyr newyddion, neu angenrheidrwydd y sefyllfa, yn galw am hyny. Yr oedd Pen-ar-lâg, yn flaenorol i'r Gorchfygiad, yn brif faenor, ac yn brif-ddinas un o gantrefi Atis-cross, neu Groes-ati. Pan orchfygodd Gwilym y wlad, ceir ei bod yn meddiant y dewr Edwin, a dichon ei bod yn un o'r manau lle y trigianai. Yr oedd yn fath o amddiffyniad i'w diriogaethau Mersaidd yn erbyn y Brytaniaid, gelymion naturiol ac anghymodlawn yr hiliogaeth Sacsonaidd.

Normanaidd.] Ar adeg y Gorchfygiad, cynwysid hi yn y rhodd eang a wnaethpwyd i Huw y Blaidd (*Hugh Lupus*.) Wedi hyny aeth i farwniaid *Montalto*, neu y Wyddgrug, a dalient hi fel goruchwylwyr o dan ieirll Caerlleon, y rhai a wnaethant eu preswylfod yno. †

Hysbysir ni gan achyddwyr † fod *Roger Fitz-valerine*, mab i un o'r anturiaethwyr pendeigaid a ddylynasant dynged Gwilym y Gorchfygwr, mewn meddiant o'r castell hwn; ac iddo gael aml yngyrch â'r Cymry, ac iddo yn fynych achub ei fywyd trwy encilio iddo; ac i'r lle, oherwydd yr amgylchiadau hyny, gael ei alw yn Ogof yr Howardiaid. Ond, gyda'r parch mwyaf i holl waed yr oll o'r Howardiaid, nid yw yn ymddangos bod eu henwau y pryd hyny yn adnabyddus; gyda mwy o briodoldeb y dywed eu hanesydd, fod *William*, mab *Fitz-valerine*, wedi derbyn yr ychwanegiad o *de Howard*, neu *Howard*, trwy iddo yn ddamweiniol gael ei eni yn y lle hwnw.

Pan y darfu am hen ieirll Caerlleon, ac er atal i'r anrhydedd hono fyneâ

* A elwir yn awr *Conna's Quay*. J.R. † Cambden ff. 826. ‡ Collin's Peerage, l. 48.

CYFRAN O GASTELL PEN-AR-LAG.

DWARDEN CASTLE.

rhwng hen ferched, cafodd hon, yn gystal ag amddiffnyfydd ereill, eu cymeryd

Yn dyfod yn eiddo Llywelyn ap Gruffydd.] i fyny gan y goron. Yn 1264, cafodd Llywelyn, tywysog Cymru, gynadledd yma* gyda Simon de Montfort, iarll Leicester, lle y sefydlasant heddwch

rhwng sir Gaerlleon a Chymru, i'r dyben o ddwyn yn mlaen eu hymgeisiadau neillduol; ac yn y flwyddyn ganlynol, ar yr 22ain o Fehefin, Montfort a orfododd ei frenin, yr hwn oedd yn garcharor ganddo, i roddi meddiant trwyadl a hollawl i'r tywysog Cymreig, nid yn unig o'r amddiffynfa hon,† ond o holl lywodraeth Cymru, ynghyda gwarogaeth ei barwniaid, yr hyn a delid yn flaen-

Yn dyfod yn ol i'r Goron.] orol i Harri. Ar ol i wrthryfel Montfort gael ei dawelu, daeth Pen-ar-lâg yn ol i'r goron. Rhaid i mi sylwi, dan y flwyddyn 1267, yn yr heddwch a ddygwyd ymlaen gan genad

y Pab, *Ottoboni*, rhwng Harri a Llywelyn, yr ymddengys fod y castell wedi cael ei ddinystrio;‡oblegyd yn mhllith erthyglau ereill, y mae Llywelyn yn cydsynio i adferu i Robert de Montalto ei diroedd yn Mhen-ar-lâg, ac yn ei atal rhag adeiladu castell yno am ddeng mlynedd ar hugain;§ dichon iddo gael ei ddinystrio gan Llywelyn ei hun, yr hwn a ragwelai fod yn amhosibl cadw meddiant o amddiffynfa mor agos i gyffiniau y Saeson. Rhaid ei fod wedi cael ei ail-adeiladu yn fuan; oblegyd gwelaf ei fod yn cael ei alw yn *Castrum Regis* yn y flwyddyn 1280.

Hynodwyd y flwyddyn hon gan wrthryfel y Cymry, o dan eu tywysog Llywelyn a'i frawd Dafydd; yr ymgais fawr a wnaethpwyd gan ein cydwladwyr dewr tuag at ddyogelu eu rhyddid a'u hen ddull o lywodraeth. Dechreuwyd yr ymgais gan Dafydd (yr hwn ar y pryd oedd newydd adgymodi a'i frawd,) ar yr 22ain o Fawrth, sef Sul y Blodau, ar noswaith dymhestlog, yr hyn a ffafriai ei amcan. Cymerodd y castell hwn; rhoddodd y gwarchodlu i'r cleddyf, a chlwyfodd a chymerodd yn garcharor Roger de Clifford, ustus Caerlleon. Ar ol marwolaeth Llywelyn, a darostyngiad Cymru, cafodd Dafydd ddyoddef am hyn yn y dull mwyaf creulon a hynod; gan mai efe oedd y cyntaf a ddyoddefodd fel bradwr yn Lloegr yn y dull a ddefnyddid yn yr amser hwnw. Yr oedd yn dywysog o nodwedd angharedig, yn gyfartal fradwriaethus i'w frawd, ei wlad, ag i Iorwerth, ei gefnogydd a'i noddwr. Yn yr ysgrif am ei brawf (yr hyn a gymerodd le o flaen holl farwniaid Lloegr) y mae Iorwerth yn cofnodi ei garedigrwydd tuag ato yn y modd toddedig yma: "*Quem susceperamus exulem, nutriveramus orphanum, ditaveramus de propriis terris nostris, et sub alarum nostrarum chlamide foveravimus, ipsum inter majores nostri palatii collocavimus.*" || Y peth olaf hwn a fu ei anffortun mwyaf. Gallasai ddadleu ei fod yn eithriad i gyfraith y Saeson, a thafu gwarth cryf ar orthrwm y congwerwr, pe na buasai wedi derbyn barwniaeth, ac eisteddle yn mhllith y pendefigion Seisonig. Yr oedd yn yr un sefyllfa a'r duc Hamilton, mewn amser diweddarach; yr hwn, pan wadodd allu y llys, a hysbyswyd nad oedd yn cael ei brofi fel pendefig Ysgotaidd, ond fel iarll Caergrawnt, pendefigaeth a roddasid iddo gan ei anffodus feistr.

* *Annales Cestrenses*, quot. by Carte, ii. 151. † Rymer, i. 814. ‡ Dyma yr adeg, efallai, pan y ddiwyd yr ansoddair *Halweg* wrth yr enw. J.R. § Rymer, ii. 845. || "Yr hwn a gynorthwyais pan yn alltud; a fegais pan yn amddiffad; a gyfoethogais o'm tiroedd fy hunan; a achlesais o dan fy adenydd; yr hwn a oedais yn mhllith penaethiaid fy mhallasau." Rymer, ii. 248.

Cafodd Dafydd ei gondemnio i bedair math o gospedigaeth: i gael ei lusgo gan farch i'r dienyddle, fel bradwr i'r brenin a'i gwnaethai yn farchog; i gael ei grogi am lofruddio Fulk Trigald, a marchogion ereill, yn y castell hwn; am ei gysegr-droedd yn nghyflawniad y pethau hyn ar Sul y Blodau, yr oedd ei ymysgaroedd i gael eu llosgi; ac yn olaf, yr oedd ei gorph i gael ei chwarteru, ac i gael ei grogi mewn gwahanol ranau o'r deyrnas, am ei fod, mewn gwahanol fanau, wedi cydfwriadu yn erbyn bywyd y brenin.*

Nid ydym yn cael dim yn ychwaneg am y lle hwn hyd y flwyddyn 1327, y gyntaf o Iorwerth III.† pan y darfu i Rhisiart, barwn diweddfaf Montalto, neu y Wyldgrug (yr hwn a fu farw heb etifedd,) ei drosglwyddo, yn nghyda holl etifeddiaethau mawrion ereill, i Isabel, mam y brenin; ond pan y daeth hi i waradwydd, syrthiasant drachefn i'r goron.

Ei roddi i] Yn 1337, rhoddodd y brenin ystiwardiaeth *Caerlleon* gyda *iarl I Salsbri.*] *Phen-ar-lâg*, &c., i William Montacute, iarl I Salsbri; ond yn gymaint a bod gan Isabel hawl am ei bywyd yn y rhodd, efe a'i prynodd ymaith oddiarui am y swm o chwe' chant o farciau. Parhaodd yn y teulu hyd farwolaeth ei hen nai, John, iarl I Salsbri, yr hwn a ddiennyddiwyd gan drigolion Cirencester, wedi iddo gyfodi gwrthryfel aflwyddiannus, yn 1400, yn ffafwr Rhisiart II., ei hen frenin diswyddedig. Yr oedd Salsbri, yn faenorol i hyn, wedi rhoddi ei etifeddiaethau i Thomas Montague, deon Sarum, Lodowick de Clifford, John Venour, a Rhisiart Hertcombe, ac i'w hetifeddion; ond wedi iddo gael ei gollfarnu, trwy weithred seneddol yn y 7fed o Harri IV., fforffetiwyd hwy i'r brenin.

Yn 1411, rhoddwyd y lle, trwy freintlythyr o eiddo Harri IV. i'w ail fab, Thomas, duc Clarence; ond yn 1414, yr ail o Harri V., Thomas, iarl I Salsbri, mab i John, a ddeisebodd am ddilead y dyfarniad blaenorol; ei gais a osodwyd o dan sylw senedd arall, ac yna a dafwyd allan. Harri, ar hynny, a roddodd i Clarence freintlythyr arall, yn mha un y datgenid fod y cyntaf yn ofer. Yn hon y mae y fywiolaeth eglwysig hefyd yn cael ei rhoddi.

Lladwyd Clarence yn mrwydr Baugy, yn 1420, a bu farw yn ddiblant. Aeth Pen-ar-lâg yn ol i Harri V., ac yna i Harri VI. ei fab, yr hwn, yn 1443, a'i rhoddodd i Syr Thomas Stanley, llywodraethwr ei dŷ, ac i'w etifeddion gwrrywol o'i gorph: ond yn 1450, ail-ataelodd y goron yn y lle; ac yn y flwyddyn ddylynol rhoddwyd ef, ynghyda'r Wyddgrug, i Iorwerth, tywysog Cymru. Ar yr achlysur hwn hawliodd *John Hertcombe* Ben-ar-lâg, fel etifedd yr hwyaf a fu byw o'r pedwar hawlydd blaenorol; daliai efe nad oedd John, iarl I Salsbri, yn feddiannol ar Ben-ar-lâg pan y fforffetiwyd y lle; ac ar y sail yma cafodd sêl y cyfrin-gynghor i edrych i mewn i'r peth. Gwnaed ymchwil- iad, a chafwyd fod ei ddadl yn iawn, ac adferwyd iddo y lle. Y John Hertcombe hwn a gododd ddirwy i Syr Richard Strangeways, marchog, &c., a John Needham, at wasanaeth John Needham a'i etifeddion.

Yn 1454, codwyd dirwy i *Richard Nevill*, iarl I Salsbri, ac Alice ei wraig (merch i Thomas Montacute, yr enwog iarl I Salsbri,) a Syr Thomas Stanley, marchog, wedi hynny arglwydd Stanley,‡ at wasanaeth Thomas Stanley, ac

* Carte, ii. 195.

† Dugdale, Baron. i. 527.

‡ Efe a brïo Isai Eleanor, merch Rhisiart, iarl I Warwick.

etifeddion gwrrywaidd ei gorph: ar yr amod, os byddai i Thomas Stanley werthu, neu oddef i'r olyniaeth ballu, neu os byddai iddo farw yn ddi-etifedd gwrryw, fod yn gyfreithlon i'r dywededig Rhisiart, iarll Salsbri, neu etifeddion Alice ei wraig, adfeddiannu y lle. Ar farwolaeth arglwydd Stanley, aeth yr eiddo i'w fab a'i etifedd, Thomas, wedi hyny iarll Derby; ac ar ei farwolaeth yntau, i'w ail wraig, Margaret, is-iarlls Richmond, a mam Harri VII. Y penadur hwnw a anrhydeddodd y lle âg ymweliad, yn 1495, a bu yn preswyllo yma am beth amser, er mwyn y difyrwch o hela ceirw: ond ei brif ddyben ydoedd lliniaru yr iarll, ei gŵr, wedi iddo yn anniolchgar ddiennyddio ei frawd Syr William Stanley, yr hwn a fuasai mor ffyddlon iddo.

Ar farwolaeth Margaret, disgynodd Pen-ar-lâg i Thomas, iarll Derby, ŵyr i'r diweddar iarll; a pharhaodd yn y teulu hyd ddiennyddiad y dewr Iago, iarll Derby, yn 1651: yn fuan ar ol ei farwolaeth, prynwyd ef trwy ddwyllaw goruchwylwyr trosglwyddiad tiroedd, gan y Sergeant Glynne.* Ar yr Adferiad, rhoddodd yr arglwyddi archiad allan, ar y 17eg o Orphenaf, 1660, fod etifeddiathau iarll Derby, ac eiddo amryw arglwyddi ereill, y rhai a werthasid yn ystod y traws-lywodraeth diweddar, heb eu cydsyniad, i gael eu hadfeddiannu ganddynt yn ddiatalfa.† Parodd hyn i Glynne gynyg rhoddi Pen-ar-lâg i fyny i'r iarll, am *lease* o dri bywyd.‡ Y cynyg yma naill ai a wrthodwyd, neu ni dderbyniwyd ef yn ddiatreg: y canlyniad o hyny fu colli y cyfan i deulu Derby. Yr arglwyddi, gan gofio am y dirmyg â pha un y derbyniwyd eu harchiad yn ystod yr helbulon diweddar, a ddechreuasant gydag ymgais at gael iawn i un o'r prif ddyoddefwyr. Yn Rhagfyr yr un flwyddyn, anfonasant i lawr i Dŷ y Cyffredin ysgrif neillduol, er adferu i Siarl, iarll Derby, yr holl faenorau, tiroedd, &c., a berthynent i'w ddiweddar dad. Gwrthwynebwyd hyny yn gadarn; a dodwyd yr ysgrif o'r neilldu, heb erioed gael ei darllen yr ail waith.§ Yr oedd yn dda gan yr iarll, erbyn hyny, ddyfod i gytundeb â Glynne ynghylch meddiaut o'r lle hwn, a chaniataodd ef iddo, ac i'w etifeddion, eiddo pa rai ydyw hyd yn bresenol.

Ymddengys oddiwrth y gweithrediadau hyn, megys pe buasai ar y senedd ofn hyd yn nod ganlyniadau gweithred o gyfiawnder; oblegyd yn ystod y maith helbulon, yr oedd cymaint o gyfnewid dwylaw wedi bod gyda golwg ar eiddo, a hyny wedi cael ei ddwyn oddiamgylch trwy y fath amrywiaeth o foddion, fel yr ofnid y byddai i ymchwiliad i'r achosion, a difeddiannu niferi mawrion o rai ag oeddynt wedi meddiannu y cyfryw eiddo yn ddiidwrw ar ol eu tadau, gael ei ddylyn gan y canlyniadau mwyaf ymfflamychol. Digon tebyg hefyd y gallai fod gan lawer o'r aelodau ddyddordeb yn y mater; am hyny penderfynasant roddi atalfa ar unwaith ar unrhyw weithrediad a allai dueddu i effeithio ar eu heiddo hwy eu hunain neu eu cyfeillion. Yr oedd niferi

* Prynwyd Maenorau Pen-ar-lâg, y *Wyddgrug* ac *Estyn*, oddiar law yr "Ymddiriedolwyr er gwerthu tiroedd Troeddwy'r," gan Syr John Trevor, y milwriad George Twisleton, a'r cadben Andrew Ellis, y rhai yn faenorol a gytunasant â Siarl. iarll Derby, i brynu y tair maenor mewn ymddiriedaeth drosto ef. Yr oedd arian y pryniad, ynghyd a'r llog, i gael eu talu yn ol o fewn y flwyddyn. Trwy i'r iarll fethu talu yn ol arian y pryniad, bu cryn ymdraffod rhwng yr iarll, y *seignior*, a'r prynwyr, ac o'r diwedd cafodd Pen-ar-lâg of throsglwyddo i Glynne, fel yr ymddengys, trwy gwbl gydsyntiad yr iarll Derby. Gan hyny, nid oedd y cals at adfeddiannu y lle, fel y sonir uchod, prin yn weithred o gyfiawnder. —T. P.

† Drake's Parliem. Hist. xxii. 384.

‡ Cofais yr hanes yma gan y diweddar Syr John Glynne.

§ Drake, xxiii. 53.

mawrion o arwerthiadau wedi cael eu gwneyd gan bleidwyr y brenin o dan ddyllanwad ofn. Yr oeddynt yn foddllawn i dderbyn rhyw swm am eu heiddo, yn hytrach na cholli y cwbl trwy orthrech; canys nid ychydig o honynt oedd wedi diangc rhag cael dirwy oddiar law yr awdurdodau llywodraethol, yr hon yr oedd yn dda ganddynt gael yn glir â hi trwy werthiad gwirfoddol o ran ymddangosiad. Pan siomwyd hwy fel hyn am y gobaith o ail-fwynhau eu meddiannau, gosodasant y bai ar y brenin, a dyfeisiasant yr anwiredd mai efe a ddaflodd allan yr ysgrif, a' ol iddi basio yn unfrydol trwy y ddau dŷ.

Yn ystod y rhyfeloedd cartrefol, goddefodd y castell hwn y cyfnewidiadau arferol o ran tynged. Meddiannwyd ef yn gynar gan y senedd, trwy gael ei fradychu gan y llywydd, boneddwr yn y gymydogoeth o'r enw Ravenscroft;* a chadwyd ef at ei gwasanaeth hyd y flwyddyn 1643, pryd y cytunwyd ar gadoediad, ar ran y brenin, gyda'r gwrthryfelwyr yn yr Iwerddon, a thynwyd nifer o'r milwyr o'r wlad hono, y rhai a diriasant yn Mostyn, yn y str hon, yn *Ei warchae yn 1643.* mis Tachwedd. Defnyddiwyd y rhai hyn yn ddiatreg i ddarostwng castell Pen-ar-lâg, yn yr hwn yr oedd gwarchodlu o gant ac ugain o ddymion o gatrawl Syr Thomas Middleton. Derbyniodd y gwarchodlu y wŷs arferol mewn geiriau, gyda sain ulgorn; yr hyn a roddes achlysur i'r llythyrau canlyuol basio rhwng y Milwriad Marrow, a John Warren ac Alexander Elliott, y llywyddion ar ran y senedd. Yr ydwyf yn gadael allan yr atebiad uniongyrchol i'r wŷs, yr hwn oedd wedi cael ei ysgrifenu yn yr arddull grefyddol hono a fabwysiedid gan y blaid; ac i'r hwn yr ateba Marrow fel gwir filwr.

“Foneddigion,

“Nid i wrando arnoch chwi yn pregethu y'm danfonwyd yma; ond yn enw ei Fawrhydi i hawlio y castell at wasanaeth ei Fawrhydi; gan fod eich fyddlondeb yn eich rhwymo i fod yn gywir iddo, ac nid i hudo yr eneidiau diniwaid sydd yna gyda chwi: felly yr wyf yn gofyn am eich penderfyniad, a fydd i chwi roddi i fyny y castell neu beidio?”

Yr atebiad o'r castell ydoedd fel y cauly:—

“Syr,

“Y mae genym ni achos i amheu eich diffyg serch at bregethu, oddiwrth y gwaith yr ydych wedi ei gymeryd mewn llaw. Os oes yma eneidiau diniwaid, bydd i Dduw ofyn eu gwaed oddiar ddwyllaw y rhai a'i tywalltant. Gallwn gadw ein fyddlondeb a'r castell hefyd; ac felly gellwch gymeryd eich ateb, fel yr oedd mewn Saesoneg yn ddigon dealladwy o'r blaen. nis gallwn ddywedyd ychwaneg, ond ewyllys Duw a wneler.”†

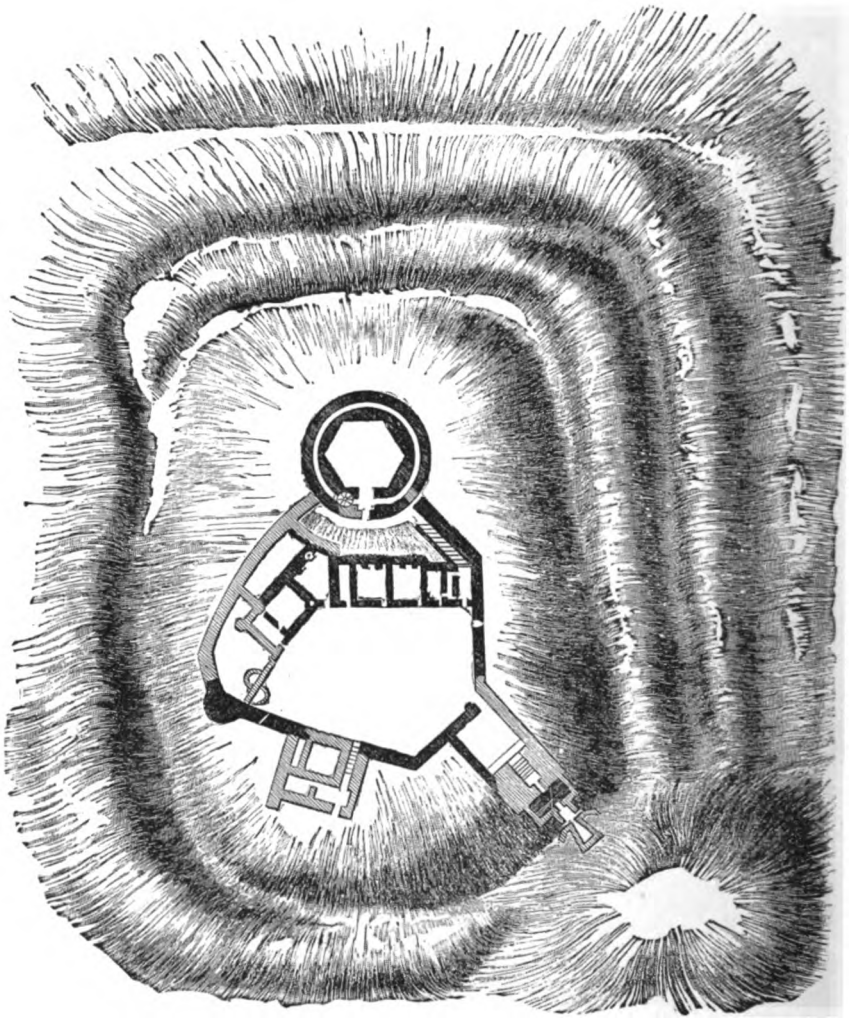
Ni chafodd y llythyrau hyn ond ychydig effaith ar y pryd. Y cadben Thomas Sandford, arweinydd y Gŷnwyr, a benderfynodd eu dychrynu i ym-ostwng trwy arswyd ei euw, neu eu perswadio i ddyfod i amodau trwy alluoedd ei ysgrifell; ac fel hyn yr anercha efe y llywyddion pengaled:

“Foneddigion,

“Cymeraf yn ganiataol y gwyddoch yn dda, neu y clywsoch, am fy ansawdd a'm tymher; ac nad wyf fi byth yn cymeryd nac yn rhoi arbediad. Yr wyf yn awr gyda'm Gŷnwyr (y rhai ni ddarfu iddynt erioed eto esgeuluso

* Life of the Duke of Ormond, II. 471; III. 204.

† Rushworth, II. part III. 300.

PLAN OF HAWARDEN CASTLE.

PLAN O GASTELL PEN-AR-LAO.

cyfleustra i geryddu gwrthryfelwyr) yn barod i wneyd â chwi fel y gwnaethym â'r Gwyddelod: ond yr wyf yn hwyrfrydig i dywallt gwaed fy nghydwladwyr; gan hyny, yr wyf yn eich anog i ffyddlondeb ac ufudd-dod i'w Fawrhydi; a dangos eich hunain yn ddeiliaid ffyddlon, trwy draddodi y castell hwn i fy nwyllaw at wasanaeth ei Fawrhydi; a thrwy wneyd felly, chwi a dderbynir mewn trugaredd, &c.; os amgen, os bydd i chwi roddi i mi y drafferth leiaf, neu golli gwaed er eich dirgymhell, na fydded i chwi ddysgwyl am arbediad i ddyn, dynes, na phlentyn. Yr wyf yn clywed fod rhai o'n byddin ddiweddar ni yn yr Iwerddon yn eich cwmni: y maent yn fy adnabod i yn dda; ac na byddai fy Ngŷnwyr yn arfer cynadleddu. Cymerwch gynghor; meddyliwch am eich rhyddid; oblegyd yr wyf yn gwneyd llw fod pob gobaith am ymwared wedi ei dori ymaith oddiwrthych; a'n bwriad ni ydyw, nid eich newynu, ond eich malurio a'ch ystormio, ac yna eich crogi oll, i ganlyn y lleill o'r ysprêd gwrthryfelgar hyny. Nid cnaf bara-a-chaws ydwyf fi, ond, megys ag erioed, yn ffyddlon i'r brenin, ac felly y byddaf byth, tra y medraf ysgrifenu neu enwi

Tachwedd 28,
1643.

THOMAS SANDFORD,
Cadben y Gŷnwyr.

"Dysgwyliaf am ateb ar frys, y nos Fawrth bresenol, yn *Broud-lane Hall*, lle yr ydwyf yn awr, eich cymydog agos.

"At y prif swyddog llywyddol yn nghastell
Pen-ar-lâg, a'i gydweithredwyr yno."

Buasai yr holl hyawdledd yma wedi myned yn ofer, oni buasai i ragor o filwyr y brenin, a diffyg ymborth ar ran y gwarchodlu, gydweithredu â'r epistol dewr yma. Felly, fel y dywed *Rushton*, "ar ol pythefnos o warchae, a gwastraffu llawer o ingc, ac ychydig iawn o waed, trwy fod y castell mewn angen am ymborth, rhoddwyd i fyny yr amddiffynfa i Syr Michael Earnley, ar y telerau iddynt gael cerdded ymaith gyda haner eu harfau, a dwy faner, un yn chwyfio, a'r llall wedi ei rholio i fyny; ac fod iddynt gael myned yn ddyogel i'r Wem, neu yr Heledd Wen (*Nantwyche*.)"

Cadwodd plaid y brenin feddiant o'r castell hyd ar ol i Gaerlleon ymostwng i Syr William Brereton yn 1645; pan y cymerwyd ef, ar yr 17eg o Fawrth (yr hen gyfrif,) gan y Cadfridog Mytton, wedi gwarchaead o fis o amser. Ar yr adeg; hono Syr William Neale oedd y llywydd, yr hwn a wrthodai ei roddi i fyny hyd nes y derbynai ganiatâd y brenin.* Ar yr 22ain o Ragfyr, trwy archiaid y senedd, gwnaed ef yn ddidefnydd at wasanaeth milwrol, ynghyda pbedwar castell arall yn y rhan yma o Ogleid Cymru.† Nid oedd yr archiaidau hyn yn myned ddim yn mheilach na'u bod i gael eu gwneyd yn gyfryw nas gellid eu dal fel amddiffynfeydd; ond gwnaed y dinystr pellach ar Ben-ar-lâg gan ei berchenog, Syr William Glynne, y barwnig cyntaf o'r enw, rhwng y blynyddoedd 1665 a 1678.

Desgrifiad o hono.] Y gweddillion sydd yn sefyll o hono ydynt dŵr crwn pryflerth, neu y *keep*, ar gopa bryn. Hwn yn unig sydd yn lled gyfan. Nid oes dim ond hwnw, ac ychydig furiau, a sylfeini rhai ystafelloedd, yn aros yn bresenol; y rhai y mae Syr John Glynne,‡ ar draul sawr, wedi eu dwyn i'r golwg yn bresenol trwy glirio ymaith ryw ysbwrial.

* MS. yn Mostyn. † Whitelock, 231. ‡ Tald i'r perchenog presenol. Gol.

Mewn un lle darganfyddwyd grisiau hirion, yn ngwaelod pa rai yr oedd drws, ac mewn hen amser grogbont, yr hon a groesai agendor dwfn (wedi ei wynebu yn brydferth â thywodfaen,) i ddrws arall yn ymagor i ddwy neu dair o ystafelloedd bychain. Dichon mai lleoedd i gadw carcharorion oeddynt, lle y gellid eu cyfleu gyda'r dyogelwch mwyaf, wedi codi i fyny y bont a gyfryugai rhyngddynt a goleu dydd.

Ymddengys fod amrywiol ranau yr amddiffynfa hon wedi cael eu hadeiladu ar wahanol adegat. Cylchynir hi gan ffosydd dyfnion, yn bresenol wedi eu llenwi i fyny. Yn 1665, ystyrir fod coed y parc a'r etifeddiaeth yn werth pum' mil o bunnau, a gwerthiwyd hwy yn y ganrif hono; ond y mae y perchenog presenol* wedi gwneyd y golled i fyny i raddau mawr i'r gaurif nesaf, trwy ei blauigfeydd lluosog.

Y Fywoliaeth.] Y mae y fywoliaeth yn bresenol yn rhodd o eiddo arglwydd y tir; ac esgob Caerleon sydd yn cymeradwyo. Y periglor sydd yn cyflawni pob gweithrediadau esgobol, oddieithr ordeinio a gweinyddu bedydd esgob; a chyflawnia luaws o swyddau ereill; megys caniatâu trwyddedau, cofrestru a phrofi llythyrau cymun; ac y mae gauddo ei lŷs a'i ddirprwywr.

Gwerth y fywoliaeth yn bresenol ydyw un cant ar ddeg o bunnau † yn y flwyddyn; ac mewn cyfartaledd i'r graddau ag y diwyllir y tiroedd islaw, bydd yn llawer mwy yn y dyfodol.

Yr eglwys sydd adeilad syml, ond prydferth, ac y mae yn cael ei chadw yn ddestlus, ac mewn adgyweiriad gweddol dda. Y mae y periglорdy yn newydd, ac yn cyfateb i'r cyllid. Yr ardd wedi ei gosod allan yn dra phrydferth, ar dir uchel yn cyfleu golygfeydd tra rhagorol.

Cyllid y Plwyf.] Derbynia y plwyf ddau cant o bunnau yn y flwyddyn oddi wrth gwmpeni yr afon Ddyfrdwy. Caniatawyd hyn trwy ddeddf seneddol, ar yr ystyriaeth fod wyth gant o aceri o dir, perthynol i blwyf Pen-ar-lâg, wedi cael eu cau i mewn ar yr ochr ogleddol i'r afon, at wasanaeth anturiaethwyr yn mordwyad yr afon Ddyfrdwy. Telir y swm hwn i arglwydd y tir, ac ymddiriedolwyr ereill; ac y mae yn gymhwysadwy at unrhyw wasanaeth ag y bydd i bump o honynt (gyda chydysniad arglwydd y tir) gytuno arno.

Darluniau.] Yn y palasdy, ‡ yr hwn a adeiladwyd gan y diweddar Syr John Glynne, yn 1752, y mae pedwar o ddarluniau o deilyngdod mawr, rhan o gasgliad Syr *Kenelm Digby*. Y maent yn arddangos yr Efyngylwyr yn eu gwahanol briodoledau; ymddengys eu bod yn waith *Valentine*, yr hwn oedd Ffrangcwr, § ac a astudiodd arddull *Caravaggio*. Y rhai hyn ydynt yn ei arddull goreu. Y mae yr agweddau yn brydferth; a'r goleuadau a'r cysgodion wedi eu cyfleu yn y modd mwyaf aredmygol. Haner maintioli ydynt; yr hyn y byddai ei gynddelw mawr yn rhagori ynddo.

Yn mysg y portreadau teuluol, y mae dau o'r prif-ynad Glynne, cyfreithiwr

* Wyr y Syr John Glynne a no'iwyd yn faenorol.—Gol.

† Y mae yn awr yn werth llawn dair mil.—Gol.

‡ Y mae y perchenog teillwng presenol, Syr Stephen Glynne, trwy wneyd ffordd gyhoedd, a thafu yr hen gastell o'r tu fewn i'w erddi ymbleserol, wedi ychwanegu yn ddirfawrat brydferthwch ei breswylfod. Y mae y ffyrdd a gyfeiriant yno o Gaerleon a'r Aawyrtiag yn nodedig o darwiadol.—Gol.

§ Bu farw yn 1632. Bonoddwr ag sydd yn deall darluniau yn dda, a dilywed wrthyf fod y pedwar dariun yma o waith *Rousslet*.

galluog a pholiticaidd yn nheyrnasiad Siarl I. a'r drawslywodraeth ddylynol. Yr oedd efe o deulu Glynllifon, yn str Gaernarfon; yr hwn a dardda o *Cilmin Droed-ddu*, un o'r pymtheg llwyth, ac yr oedd yn cydoesi â, ac yn nai i, Merfyn Frych, tywysog Cymru yn y flwyddyn 818.

Y Prif-ynad Glynne.] Ganwyd Syr John Glynne yn Glynllifon, yn y flwyddyn 1602; ei dad oedd Syr William Glynne, marchog; a'i fam yn un o deulu a ddygai yr enw Gruffydd, o dref Caernarfon. Cafodd ei addysg yn y dull goreu. Ei ysgol ydoedd eiddo y coleg yn Westminster; cyflawnwyd ef â'i addysg glasurol yn *Hart-hall*, Rhydychain; a chafodd wybodaeth o'r gyfraith yn *Lincoln's Inn*, o' ba le y daeth yn gyfeisteddwr. Darganfu y blaid boblogaidd ei alluoedd yn fuan, trwy ddylanwad yr hon y gwnaed ef yn oruchwyliwr dros Westminster, yn gofiadur Llundain, a chafodd ei ethol yn aelod seneddol ddwywaith dros y lle blaenaf yn nwy senedd y flwyddyn 1640. Efe, yn nesaf at *Pym*, ydoedd y dadleuydd mwyaf gweithgar yn erbyn iarll *Strafford*. Sylwai y pendefig druan fod *Glynne* a *Maynard* yn ymddwyn ato fel dadleuwyr; *Palmer* a *Whitelock* fel boneddwyr; ac eto ni phallasant ddwyn dim o bwys ag y gellid ei oesod yn ei erbyn.* Ymddengys fod awdwr *Hudibras* yn cyfeirio at y rhan yma o nodwedd y ddau gyfreithiwr enwog:—

Did not the learned *Glynne* and *Maynard*,
To make good subjects traitors, strain hard?

Oni ddarfu i'r dysgedig *Glynne* a *Maynard*,
Egnio yn galed at wneyd deiliaid da yn fradwyr?

Yn achos *Strafford*, ac yn y cyhuddiad yn erbyn y deuddeg esgob, yr oeddynt yn gweithredu oddiar egwyddor. Y mae hyn i'w weled oddiwrth yr erlidigaeth a oddefasant ar ol hyny, am y gwrthsafiad ardderchog a wnaethant yn erbyn dinystr y cyfansoddiad gwladol, yr hyn a gyflawnwyd ar ol hyny gan y fyddin. Ar yr 8fed o Fedi, 1647, cawsant eu troi allan o'r Tŷ, a'u traddodi i'r Tŵr, a dygwyl cyhuddiad o uchel-fradwriaeth yn eu herbyn.† Penderfynodd Glynne yn fuan ymostwng i'r awdurdodau goruchel. Yn y flwyddyn ddylynol adferwyd ef i'w le yn y Tŷ; apwyntiwyd ef yn un o'r deg prwyaduron er ffurfio y cytundeb â'r brenin yn Ynys Gwyth; a thrwy bleidlais y Tŷ penderfynwyd iddo fod yn *sergeant-at-law* yn yr alwad newydd a fwriedai wneyd. Efe, yn gystal a'r cyfrwys *Whitelock*, a ymgadwodd rhag ymyryd mewn un modd â phrawf y brenin; ond wedi hyuy ymgymysgai â'r awdurdodau a lywodraethent. *Cromwell* yn fuan a'i gwnaeth ef yn un o'i gynghor. Yn 1654, gwnaed ef yn ystafellydd Caerlleon: yn y flwyddyn ddylynol anfonwyd ef (pan wrthododd y prif-ynad *Rolles* fyned) i'r gorllewin, gyda chomissiwn i brofi y Milwriad *Penruddock*, a gwrthryfelwyr ereill.‡ *Rolles* a gollodd ei le oherwydd ei betruder; ac anrhegwyd Glynne â'r swydd o arglwydd brif farnwr y faingc uchaf yn ei le. Yr oedd yn ddiolchgar i'w noddwr; oblegyd pan apwyntiwyd of ar y pwyllgor i dderbyn gwrthddadleuon *Cromwell* yn erbyn cael ei wneyd yn frenin, efe a'i hanogai i dderbyn yr anrhydedd gyda'r gwresogrwydd mwyaf. Y mae yn ddigrif cymharu y cyfnewidiad mewn syniadau, o'r flwyddyn 1648, pryd y delid allan fod y swydd freninol yn afreidiol, gorthrymus a pheryglus, gydag opiniwn 1657, pan y dywed y *sergeant* dysgedig wrth *Cromwell* ei bod yn anheborol i lwyddiant y genedl.§ Er nad oedd y trawsfeddiannwr yn beiddio defn-

* *Whitelock*, 43. † *Parl. Hist.* xvi. 294. 512. ‡ *Athenae Oxon*, ii. 386. § *Parl. Hist.* xxi. 90.

yddio yr enw, eto yr oedd yn ymarfer y galluoedd; ac anrhydeddodd ei gynghorwr trwy ei godi & braint-lythyr i dŷ yr arglwyddi; y cynulliad cymysg hwnn yn y flwyddyn 1657. Daliodd y cyfreithiwr gochelgar ei dir hyd flwyddyn yr Adferiad, pan y darfu iddo, trwy ystryw feistrolgar o gallineb, gyhoeddi mewn cyfrol wythplyg, y rhesymau a ddefnyddiasai i berswadio ei hen feistr i esgyn i'r orsedd, dan y teitl mai "BRENINIAETH ydyw y ffurf oreu, y fwyaf hynafol, a'r gyfreithlonaf o lywodraethu." Mor foddhaol y rhaid fod hyn i'r tywysog gwirioneddol, sef fod yr hen drefn yn cael ei ohydhabod fel yr un fwyaf addas (hyd yn nod ar ol iddi am hir amser gael ei chamarfer yn ei deulu ef,) gan un o brif gefnogwyr y Werinlywodraeth!

Pa un a ddarfu i hyn ei gymeradwyo i'r llywodraeth newydd, neu ynte a oedd wedi gwneyd ei heddwch yn flaenorol, nid yw yn gwbl sicr. Derbyniwyd ef gan Siarl gydag arwyddion uchel o'i flafr, yr hwn nid yn unig a'i gwnaeth yn farchog, ac a osododd arno yr anrhydedd o fod yn brif *sergeant*, ond hefyd a wnaeth ei fab hynaf yn farwnig. Yn y senedd newydd a alwyd, etholwyd ef dros sŵr Gaernarfon; ac apwyntiwyd ef yn un o'r pwyllgor er chwilio i mewn i'r deddfau a wnaethid yn ystod y trawsymhoniad, y rhai oeddynt yn anghyson â'r llywodraeth bresenol; a pha fodd y gallai y lluaus dirwyon, ad-daliadau, &c., a wnaethid yn llysoedd diweddar y gyfraith, gael eu cadarnhau a'u gwneyd yn dda. Yr oedd ganddo hefyd i ymwneyd & deddf y pardwn cyffredinol, ac yn mhob peth arall lle y byddai cynorthwy cyfreithiwr galluog yn ofynol.* Ond yr oedd ganddo deilyngdod llawer uwch na'r holl bethau hyn, sef sefydlu yr engraifft gyntaf sydd ar gael mewn llyfrau o ganiatâu prawf newydd, mewn achosion pan y byddai iawn gormodol wedi ei ddyfarnu gan y rheithwyr.

Ymneillduodd o'r tŷ yn y senedd ddylynol; a bu fyw hyd y flwyddyn 1666, pryd y bu farw yn Llundain, a chladdwyd ef yn ei feddgell ei hun, o dan allor eglwys St. Margaret, yn Westminster.

O Ben-ar-lâg y mae y tir yn dechreu gostwng at y Ddyfrdwy. Yn y gwaelod, rhwng y bummed a'r chweched gareg filldir o Gaerlleon, y gorwedda *Broughton*, gynt yn eiddo y Ravenscrofts, ac wedi hyny yn eiddo yr Hopes. Ar adeg y Gorchfygiad, gelwid y lle yn *Brochetune*; a delid ef o dan Huw Lupus gan Robert de Roelent, neu Rhuddlan. Un o'r enw Levenot, gŵr rhydd, a'i meddiannai cyn hyny. Yr oedd gan Robert faenordy yma hefyd, yr hwn a ddelid unwaith gan Sacsoniad o'r enw Ulmer.

Saltney.] Yn agos i bentref Breton y gorwedd morfa eang *Saltney*, yr hwn a gyrhaedda hyd o fewn oddentu milldir i Gaerlleon. Y mae ffordd ragorol† yn rhedeg drwyddo yn bresenol, gydag ochr yr hon y llifa camlas fechan, yr hon a dorwyd gan Syr John Glynne, i'r dyben o gludo ei lo i Gaerlleon. Y rhandir yma a roddasid yn flaenorol gan Robert, arglwydd y Wyddgrug, i fynachod y Maesglas, fel tir pori; rhoddodd iddynt hefyd yr un ragorfraint yn Mhen-ar-lâg, yn nghyda rhyddid i dori brwyn at doi eu hadeiladau.‡

Y mae y rhan fwyaf o'r morfa yma yn gorwedd yn sŵr Fflint. Nodir y terfyn gan gareg yn agos i'r pen dwyreiniol. Cyrhaedda yn dra phell ar y ddwy

* Drake's Parliem. Hist. xxii. 416.

† Y mae yn mhell o feddu y cymeriad yma yn 1809. Nid yw y gamlas yn cael ei defnyddio.
GOL. YR ALL ARG.

‡ Harleian MS. No. 2099. 9.

ochr. O'r ochr ddeban, llifeiria y Leeches, firwd fechan, a gyfyd ychydig tu hwut i Duddleston. Y mae y pentref hwnw allan o fy llwybr i; er hyny, yr wyf yn crybwyll am dano fel y lle y claddwyd y canghelydd gonest *Egerton*, arglwydd Ellesmere, yr hwn a'i dewisodd o serch at ei wraig gyntaf, Elizabeth, merch i Thomas Ravenscroft, ysw., o Breton. Yr oedd ei fam wedi bod yn gwasanaethu fel morwyn yn y plwyf; ond merch ydoedd i un o'r enw *Sparks*, o Bickerton. Clywais yr hanesyn hynod a ganlyn am dani, a'i hauffodus blentyn. Yr oedd y fam wedi cael ei hesgeuluso i'r fath raddau gan Syr Richard Egerton, o Ridley, tad y bachgen, fel y gorfyddai arni gardota at ei chynaliaeth. Boneddwr o'r gymydogeaeth, cyfaill i Syr Richard, a'i gwelodd yn gofyn elusen, a'r plentyn i'w chanlyn. Rhyfeddai at ei brydterthwch, a chanfyddai ynddo yn amlwg brydweddu y marchog. Aeth ar ei union at Syr Richard, a dywedodd wrtho ei fod yn beth cywilyddus iddo adael ei blentyn, er mai ordderch ydoedd, i grwydro o ddrws i ddrws. Effeithiodd y cerydd arno; mabwysiadodd y plentyn, a thrwy roddi addysg briodol iddo, gosododd i lawr sylfeini ei fawredd dyfodol.

Y mae amgylchiad arall yn peri i mi enwi y plwyf hwn, er mor ddiraddiol ydyw i Gymro; oblegyd yn mhont Balderton cafodd ein cydwladwyr eu gorchfygu yn greulawn gan Hugh Cyvelioc, iarll Caerlleon; yr hwn, fel arwydd o fuddugoliaeth, a wnaeth gaerfa o'u penau.

Yn mhen draw Saltney, o fewn oddeutu milldir i Gaerlleon, y mae y tir yn codi yn sydyn. Ar yr ochr chwith i'r esgynfa, y mae ceueddau mawriou, gyda chodiadau cyfartal; y mae un yn ymddangos yn debyg i amddiffynfa gron; yr hyn a wna i mi dybied y gallent fod yn weithiau a fwriedid i amddiffyn y fynedfa hon i wlad y Gordofigion; oblegyd cyfeiria tuag at *Varis*, *Conovium*, a *Segontium*. Y mae

SIR GAERLLEON,

rhan o wlad y *Cornavii*, yn dechreu ar y gwastadedd o dan y bryncyn hwn. Parheir y ffordd ar hyd morfa bychan *Over-heigh*, a therfyna yn *Han-bridge*, yn maesdrefydd Caerlleon, ar yr ochr yma i'r afon, a pherthyna i blwyf *St. Mair*.

Elir i mewn i'r ddinas dros bont gul a pheryglus, o saith bwa afreolaidd, yr hon, hyd yn ddiweddar, a wneid yn fwy anghyfleus fyth gan yr hen byrth ar bob pen iddi, ag oeddynt mewn hen amseroedd yn ddigon angenrheidiol, er atal ymgyrchiadau fy nghydwladwyr; y rhai mor fynych a garient dân a chledlyf hyd at y maesdrefi hyn, fel ag i beri i'r lle gael ei alw gan y Brytaniaid yn *Tre-boeth*.

Dechreuaf fy hanes am yr hen ddinas hybarch hon, trwy wrthod yr anrhydedd o haeru iddi gael ei sylfaenu gan y Brytaniaid, er fod genyf awdurdod *Ranulph* y *Mynach* dros hyny, ac eiddo *Henry Bradshaw*, mynach arall o'r ddinas hon.

Sylfaenwr y ddinas hon, fel y dywed *Polychronicon*,
Oedd *Leon Gawr*, hen gawr cadarn a chryf;
Yr hwn a adeiladodd ogofau a ffauau lawer iawn,
Nid adeiladau da, priodol, na byfryd.

Ond y brenin *Llur*, hen Frythoniad gwyeh a dewr,
A adeiladodd *Chester* yn ddinas hyfrydol,
A galwyd ei henw *Caer-lur* gan y brenin.*

Caerlleon.] Er hyn ydychyd hon yn cyfeiliorni llawer oddiwrth y gwir enw, *Caer Lleon*, neu wersyll y lleng. *Caer Lleon fawr ar Ddyfrdwy*, neu wersyll y lleng fawr ar yr afon Ddyfrdwy, ydoedd prif wersyllfa yr ugeinfed leng, yr hon a elwid hefyd *Valeria* a *Victrix*. Daeth y lleng yma i Frydain cyn y flwyddyn 61; oblegyd meddai ran yn ngorchfygiad Buddug gan Suetonius. Ar ol y fuddugoliaeth hon, arweiniwyd y lluoedd Rhufeinig tua ohyffiniau Gogledd Cymru, efallai i'r sŵr hon. Wedi hyn, ar gyfrif diffyg yn eu dysgyblaeth, torwyd ymaith un aden o'r fyddin gan y Gordofgiaid, yn union cyn dyfodiad *Agricola*; ond y mae gwersyllfa y milwyr hyn ar yr adeg hono yn anadnabyddus. Y mae yn debyg fod rhan o honynt, o leiaf, ar yr afon *Deva* (Dyfrdwy); iddo gasglu ychydig o'i luoedd, a dechreu ei ymdaith yn erbyn y gelyn o'r fan hon; ac iddo, ar ol ei ymgyrch lwyddiannus i Ynys Fôn, benderfynu gosod gwarchawdlu yma, fel y lle mwyaf priodol i ffrwyno y bobl ryfelgar a adawai o'r tu ol. O ganlyniad, gosododd ran o'i leng yma, a mintei-oedd yn yr amddiffynfeydd o'r cwmpas, cyn iddo anturio ar ei ymgyrch bell-enig i Ysgotland, i ba le yr arweiniodd efe gorph o'i filwyr, fel yr ymddengys oddiwrth y cerfiadau a geir yn y wlad; y rhai a brofant fod cyfran o'r lleng hon gyda'r gorchwyl o adeiladu rhan o'r mur Rhufeinig. I'r dyben o gefnogi y milwyr a adawai ar ei ol, efe a ffurfiodd yma drefedigaeth; a galwyd y lle oddiwrthynt hwy, ac oddiwrth ei sefyllfa, yn *Colonia Devana*, fel y profir oddiwrth fathodyn o eiddo *Septimius Geta*, mab i *Severus*, ar yr hwn y mae y cerfiad canlynuol:

COL. DEVANA leg. xx. VICTRIX.

Deva.] Gelwid hi hefyd wrth yr enw syml *Deva*, oddiwrth yr afon a olchai un ochr iddi;
"Y gysegredig Ddyfrdwy hen."

Pedair Prif Heol.] Y mae cynllun y ddinas yn profi ei bod o darddiad Rhufeinig, am ei bod ar ffurf eu gwersylloedd; gyda phedwar porth; pedair prif heol; ac amrywiaeth o rai llai, yn croesi y naill y llall yn bedair onglog, fel ag i ranu y cwbl yn ysgwariau llai. Y mae y muriau, o amgylch y ddinas bresenol, yn nodi terfynau yr hen dref. Nid oes un ran o'r heu furiau yn bodoli;† ond safent fel y rhai presenol, ar y graig o dywodfaen feddal, yn ddyrchafedig uwchlaw y wlad gylchynol, gyda goriwaered syth ar bob ffrynt.

Y mae adeiladwaith y pedair prif heol yn ddihafal. Rhedant yn llinyn o'r *Cloddio.*] dwyrain i'r gorllewin; ac o'r gogledd i'r deheu; a chloddwyd hwy yn y ddaear, gan eu suddo amryw o droedfeddi islaw yr arwyneb.

* Life of St. Werberg.

† Gellir adnabod maensaerniaeth y Rhufeiniaid o hyd yn y muriau, yn enwedig ar y tu gogleddol, rhwng Tŵr Phoenix a'r porth gogleddol, ac ar y tu gorllewinol ar hyd y *Roodege*. Yr oedd y ddinas Rufeinig yn llai eang na'r llawerch sydd yn awr yn gynwysedig oddiffewn i'r muriau. Yr oedd y mur deheuol yn tori ar draws y ddinas bresenol, gan redeg o bwynt yn agos i'r *Distance Chair* yn y Rhedegfa, nes yr ymunai â'r ffynhon ar yr ochr ddwyreintol, ychydig i'r gogledd i'r "*Wishing Steps*." Ond yr oedd y Llongborth (yr hwn eydd yn awr wedi ei chwalu,) a'r hwn a ddesgrifir gan Pennant, a bwa Rhufeinig, yn aros o hyd, yr hon a ymbwysa ar Dŵr Caesar, gan brofi bodolaeth rhyw waith allanol yn crogi uwch ben yr afon, ac wedi ei fwrriadu, mae yn debygol, i amddiffynfa y tynedfa. r. r.

Gyrr cerbydau yn mhell islaw lefel y ceginau, yn wastad â rhesi o siopau; uwchben pa rai, ar y ddwy ochr i'r heol, y mae y taithwyr yn cerdded o'r naill ben i'r llall, yn ddyogel rhag na gwlaw na gwres, mewn orielau (neu *rows*, fel y *Y Rows*.] gelwir hwy) wedi eu cymeryd oddiar lawr isaf pob tŷ, yn agored yn y ffrynt, ac yn meddu canllawiau. Y mae buarthau cefn yr holl dai hyn ar lefel a'r *rows*; ond tuag at fyned i unrhyw un o'r pedair heol yma, rhaid disgyn ar hyd nifer o risiau.

Ymddengys y *rows* yma i mi fel yr unrhyw a'r pyrth neu y cynteddau hynafol (*vestibules*); a'u bod yn rhan o'r arddull o adeiladu a gadwyd mewn ymarferiad er yr amser pan yr oedd y Rhufeiniaid mewn meddiant o'r ddinas. Adeiledid hwy o flaen y drysau, yn y canol rhwng yr heolydd a'r tai; a dyna y manau lle y byddai gweision yn dysgwyl am eu meistri allan o'r tai,* ac o dan gygod pa rai y gallent rodio y'u ol ac yn mlaen, er treulio ymaith yr amser tra yn dysgwyl. Y mae *Plautus*, yn y drydedd act o'i *Mostella*, yn dysgrifio eu sefyllfa a'u defnyddioldeb:

Viden vestibulum ante aedes, et ambulacrum ejusmodi?†

Y siopau o dan y *rows* oeddynt y cuddleoedd a'r trysorfeidd lle y cadwai perchengioiu y tai eu gwahanol angenrheidiu at eu cynaliaeth.

Yr oedd yr heolydd ar un adeg yn llawer dyfnach nag y maent yn bresenol, fel yr ymddengys oddiwrth y siopau, lloriau y rhai sydd yn gorwedd yn mhell islaw y palmant presenol. Wrth gloddio am sylfeini i dai newyddion, darganfyddir y palmant Rhufeinig yn y dyfnder o bedair troedfedd islaw y palmant diweddar; ac yr oedd yr heolydd llai, a'r cwrttydd, y rhai a redent i'r prif heolydd, yn gostwng at waelodion y rhai diweddar, fel ag y canfyddir yn amlwg yn *Lower Bridge Street* (Heol y Bont Isaf.) Ond y mae y rhai hyn yn gwbl amddifad o'r orielau, neu y *rows*.

Daeargelloedd mawrion.] Y mae yn anhawdd rhoddi cyfrif am y ffyrdd cloddiedig hyn. Crybwylla hen hanesydd am fodolaeth, yn ei amser ef, rhyw ddaeargelloedd neu fynedfeydd, o ba rai nid oes dim olion, na'r cofadwriaeth lleiaf yn aros, er fod yr ymchwil a'r ymholiadau manylaf wedi cael eu gwneyd am danynt. "Yn y ddinas hon," medd awdwr y *Polychronicon*,‡ mewn iaith Saesoneg farbaraid, "bu ffyrdd o dan y ddaear, gyda gweithydd maen wedi eu llunio yn rhyfeddol; gweithiau tair-ystafellog. Ceryg mawrion âg enwau hynafol wedi eu cerfio arnynt. Y mae yno hefyd enw Iwl Caisar wedi ei gerfio yn rhyfeddol mewn ceryg beddau, ac enwau gwŷr mawr pendefigol ereill, gyda'r ysgrifau o'u cwmplas." Diau y golyga yr allorau a'r cofadeiliadau cerfiedig; ond dichou ei fod yn camgymeryd enw *Julius Caesar* am enw *Julius Agricola*; i'r hwn, fel y mae yn rhesymol meddwl, y cyfodwyd rhyw gofadail o ddiolch. Oddigerth fod yr heolydd cloddiedig hyn wedi cael eu ffurfio gan y gwagle a adawyd ar ol dinystrio y daeargelloedd mawrion hyn, nis gallaf fi roddi mwy o gyfrif am eu ffurfiad nag am y lle y byddai yr hen *Souterreins* hyn yn preswyllo. Nid oes dim wedi cael ei ddarganfod erioed, trwy fynych gloddio selerydd at adeiladau newyddion, yn lle yr hen rai; nid ydyw traddodiad wedi gadael i ni unrhyw hanesion o'r fath; ac nid ydyw

* De signif. vocab. — Vitruv.

† Ond wyt ti yn gwled y pyrth (*vestibules*) o flaen y tai, a'u rhodfeydd bwaog?

‡ Fol. xlvi.

eu difflaniad wedi cael ei olrhain o dan y gwaliau yn uurhyw ran o'u hamgylchoedd. Yr unig ddaeargelloedd ag y gwyddir am danynt yn bresenol, ydynt yn perthyn i'r canoloesoedd, y rhai a berthynent naill ai i westai y gwŷr mawr, neu ynte i'r tai crefyddol a dryfritbent y ddinas.

Porth y Dwyrain,] Allan o bedwar porth y ddinas, yr oedd un o honynt, *Rhufeinig.*] Porth y Dwyrain, yn aros hyd o fewn ychydig flynyddoedd; yr oedd o adeilyddiaeth Rhufeinig, ac yn cynwys dau fwa, ac wedi eu cuddio i raddau helaeth gan dŵr a adeiladasid drostynt mewn dyddiau diweddarach. O fewn ychydig o flynyddoedd yn ol, tynwyd ef i lawr, o achos ei fod mor gyfyng ac anghyfleus, i wneyd lle i borth ardderchog arall, yr hwn a gyfodid gan arglwydd Grosvenor. Yr wyf yn cofio tynu i lawr yr hen adeilad; ac wedi chwalu amdoad allanol o saeruaeth mwy diweddar y Normaniaid, daeth y gwaith Rhufeinig yn gyflawn i'r golwg. Cynwysai ddau fwa, wedi eu gwneyd o feini mawrion, yn wynebu heol Eastgate, a heol Fforest; y piler cydrhyngddynt yn rhanu yr heol yn union yn ddwy ran. Bydd i'r darlun manwl o honynt o eiddo Mr. Wilkinson, o'r ddinas hon, roddi cryfach meddylddrych nag y dichon i eiriau ei drosglwyddo; a'r un modd hefyd am ddelw y milwr Rhufeinig, wedi ei gyfleu rhwng topiau y bwäau a wyneben heol y Fforest.

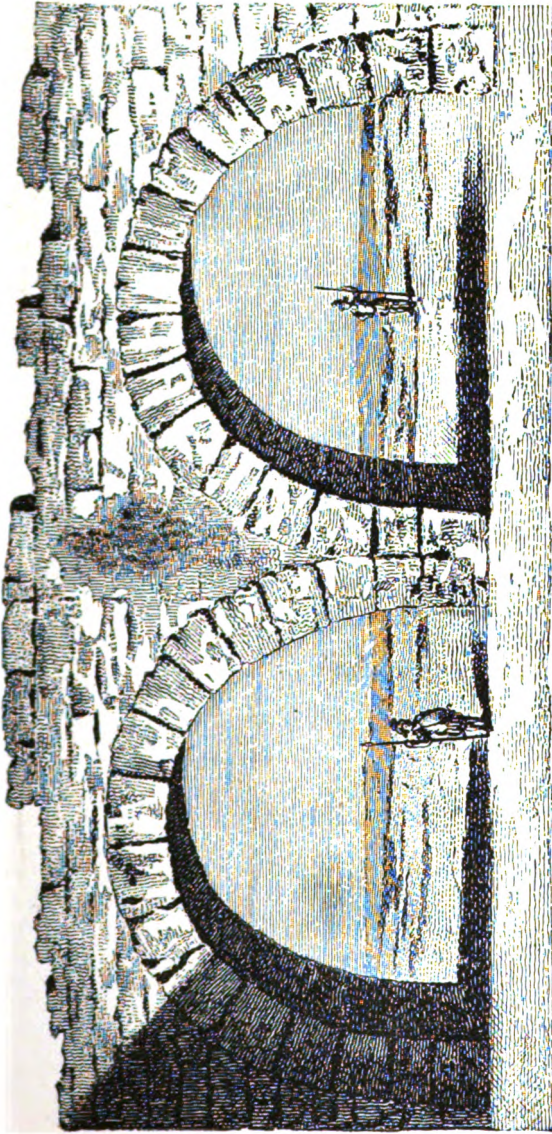
Nid oedd y rhywogaeth yma o byrth dwbl yn bethau anghyffredin. Y *Porta esquilina*,* a'r *Porta portese*† yn Rhufain oeddynt o'r math yma. Y mae *Flores*, yn ei gynulliad o fathynau y trefedigaethau Rhufeinig yn Yspañ,‡ yn dangos un ar fathynau Merida, yr *Emerita* hynafol, yn neillduol ar y rhai o eiddo Augustus, yr hyn a ddengys fod y trefedigion yn falch o'u porth; ac efallai nad heb reswm, oblegyd ei fod yn waith yr oes oreu. Rhaid i mi ben-derfynu, fod yr arddull yn ymddangos megys wedi ei seilio ar yr adeilyddiaeth Roegaidd; oblegyd yr oedd yn Athen borth dwbl (*Dipylon*) yr hwn sydd yn bresenol wedi ei chwalu.§

Yr oedd y porth dan sylw yn wynebu ffordd fawr *Watling street*, ac yn ymyl y fan lle y cydgyfarfyddai ffordd milwrol ereill. Trwy hwn y byddai y nifer lluosocaf o bobl yn tramwy; yr hyn a wnelai y porth dwbl yn fwy angenrheidiol.

Twym-ystafell.] Dichon fod yr hen faddon Rhufeinig o dan y *Feathers Inn*, yn Heol y bont, o hyd yn aros yn gyfan; ond yr unig ran sydd i'w weled, o herwydd yr adeiladau mwy diweddar, ydyw y *Dwym-ystafell* (*Hypocaust.*) Y mae hon o ffurf cywironglog, yn cael ei chynnal gan ddeuddeg ar hugain o golofnau, dwy droedfedd a deng modfedd a haner o uchder, ac oddeutu deunaw modfedd y naill oddiwrth y llall. Ar bob un y mae priddlech ddeunaw modfedd ysgwâr, megys pe buasai wedi cael ei bwriadu fel pen-glwn: ac uwchlaw iddynt briddlech drydyllog ddwy droedfedd ysgwâr. Y mae y rhai hyn yn cael eu dwyn yn mlaen uwchlaw yr oll o'r colofnau. Uwchlaw iddynt y mae dwy haen; un o forter bräs, wedi ei gymysgu â graian coch mân, oddeutu tair modfedd o drwch; a'r llall o ddefnyddiau purach, rhwng pedair a phum' modfedd o drwch; ymddengys mai y rhai hyn a ffurfient lawr yr ystafell uwchlaw. Y mae y colofnau yn sefyll ar lawr o forter, wedi ei daenu dros y graig. Ar yr ochr ddeheuol, rhwng y colofnau canol, y mae y

* Montfaucon, III. pt. II. p. 177. † Nardini Roma Antica, p. 37. ‡ P. 384, tab. xxi. xxii. xxiii.

§ Megys ag y clywais gan fy nghyfall Mr. Stuart.

PORTH RHUFEINIG YN NGHAERLLEON.

ROMAN GATE AT CHESTER.

Ile i ollwng allan y mwg, oddentu chwê' modfedd ysgwâr, yr hwn sydd yn bresenol yn agored hyd yr uchder o un fodfedd ar bymtheg. Yma hefyd y mae ystafell fewnol, yn union yr un faintioli â'r Dwym-ystafell, gydag agorfa iddi yn y canol. Y mae hon agos i ddwy droedfedd yn is na lefel y flaenaf, ac y mae ar yr un ffurf cywironglog; felly y mae y naill a'r llall yn ffurfio ysgwâr cyflawn. Dyma yr ystafell a roddid at wasanaeth y caethweision a fyddent yn bresenol i dwymo y lle; y llall ydoedd i dderbyn y tanwydd a ddefnyddid i dwymo yr ystafell uwchben, y *concamerato sudatio*,* neu yr ystafell chwysu; yn mha le y gosodid pobl i eistedd, naill ai mewn cloerau, neu ynte ar feugciau wedi eu gosod y naill uwchben y llall; tra y byddai yr uchwyli-iaeth yn myned yn mlaen. Y cyfryw ydoedd amcan y Dwym-ystafell hon; oblegyd yr oedd ereill o wahanol ffurfiau, at y dybenion o dwymo y dyfroedd a fwriedid at wasanaeth yr ymdrochuddion.

Twym-ystafell] Wrth gloddio am sylfeini i'r tai newyddion yn heol Porth y
crall.] dwfr, yn mis Ionawr 1779, darganfyddwyd Twym-ystafell arall, oud yn ol pob ymddangosiad yn fwy o lawer. Cynwysa ddau o chwys-leoedd; un o honynt yn llai na'r llall, heb feddu ond deg colofn ar ddwy ochr, a lle gwag yn y canol. Yn gysylltiol â hwn yr oedd ystafell fechan, a'r muriau wedi eu plastro, yr hon, fe ddichon, oedd yr ystafell lle y safai y caethwas a adgyflenwai y lle â thanwydd. O flaen y rhai hyn yr oedd neuadd eang, gyda phalmant tryfrithog o bridlechi duon, gwynion, a chochion, oddeutu modfedd ysgwâr. Ar yr ochr draw yr oedd mynedfa danddaeorol—dichon mai ffos ydoedd. Yn gysylltiedig â hyn y mae ystafell chwysu, yn debyg i'r un o dan y *Feathers Inn*; ac o'r tu draw yr oedd yr ystafell fechan, wedi ei llorio â phriddechau, pedair modfedd a haner wrth ddwy a haner, wedi eu gosod gerffydd eu hymylon. Darganfyddwyd yma y priddrechau mawr try-dyllog at drosglwyddo yr ager, a'r haenau o forter, y colofnau, a manylion ereill, megys ag yn y blaenaf. Y mae yr oll o'r rhai hyn yn bresenol yn meddiant Philip Egerton, ysw., o Barc Oulton.

Rhaid i mi yn awr fyned i waered at y bont, i'r dyben o chwilio am yr ychydig weddillion pellach a gawn o eiddo yr hen drefedigwyr. Wedi myned trwy y porth, ar y llaw ddeheu, yn agos i dai rhyw grwynwyr, y mae esgynfa fechan o risiau, yr hon a arweiniai i fwa crwn mawr, yn ol pob ymddangosiad o waith y Rhufeiniaid. Y mae yn bresenol wedi ei lanw â maen-saernfaeth mwy diweddar, ac y mae mynedfa wedi ei gadael trwy fwa bychan o ffurfriad tra rhyfedd. Ar y llaw aswy, o fewn y fynedfa arbenig hon, y mae arddangosiad o fwa arall, yn awr wedi ei gau i fyny. Gelwir y drws cefn yma yn *Shipgate*, neu *Dull yn y Mur*. Ymddengys fod hwn wedi ei fwriadu ar y cyntaf at y iynedfa gyffredin dros yr afon Dyfrdwy, i wlad y Gordofigion, naill ai gyda chwch ar orllanw, neu trwy rŷd ar ddistyll, am fod yr afon yn y fan hon yn hynod o fâs. Yr hyn sydd yn dwyn hyn i sicrwydd ydyw, fod y graig ar ochr *Hunbridge* wedi cael ei thori, megys pe buasai er cyfleustra teithwyr. Ac

Ffordd] yn union tu hwnt i hycy, mewn lle a elwir *Mues Edgar*, y mae
Rufeinig.] olion ffordd yn cyfeirio i fyny yr allt; am yr hon y bydd genym achlysur i sylwi rhagllaw, ei bod yn cael ei pharhau tua *Bonium*, y Bangor bresenol.

* Vitruvius, lib. v. c. 2.

Cerflun o Minerfa.] Ar wyneb craig yn yr un cae, ac yn gwynebu yr olion hyn o'r ffordd Rufeinig, y mae delw aiferw o'r *Dea armigera*,* MINERFA gyda'i haderyn a'i hallor. Dichon mai cofadail feddrodol ydoedd hon; canys yr oedd y cyfryw yn bethau tra chyffredin ar ochrau ffyrdd cyhoeddus; ond y mae naill ai amser neu ddira:di wedi dileu pob argraff.

Palas Edgar.] O'r tu ol i hwn safai, yn mhell cyn oaf, ryw adeiladau hynafol, olion y rhai a nodir gan amrywiol geueddau; oblegyd bu i'r tir (yr hwn oedd, fe ddichon, uwch ben y daeargelloedd) roddi ffordd, a syrthio i mewn, o fewn coffadwriaeth personau sydd yn awr yn fyw. Y mae traddodiad yn galw y lle hwn wrth yr enw *palas Edgar*. Nid oes yn bresenol ddim wedi ei adael ag y gellir ffurfio unrhyw farn oddiwrtho, pa un a ydoedd ai adeilad Rhufeinig, fel y tybia Dr Stukely; neu Sacsonaidd, yn ol y dybiaeth bresenol; neu ynte Normanaidd, yn ol Braun,† yr hwn a eilw yr adfeilion, y rhai oeddynt y pryd hyny yn gwirioneddol fodoli, *Ruinosa Domus Comitum Cestriensis*.‡ Dichon iddo gael ei ddefnyddio yn olynol gan rai o honynt; ac iddynt ychwanegu ato, neu ynte ei wellhau yn ol eu gwahanol ddulliau cenedlaethol.

Yn gymaint ag i mi gael achlysur i grybwyll enw hynafiaethwr ymadawedig, tybiaf yn addas i mi addef fy rhwymedigaethau iddo am yr amrywiol awgrymiadau, y rhai a fuont o leshad, o eiddo ei athrylith uchel a bywiog; ond ar yr un pryd, rhaid i mi ddywedyd gyda gofid, fy mod yn fynych yn ei gael ef *plus beau que la VERITE*.§ Yr oedd ei ddarfelydd bywiog yn ei arwain yn fynych i liwio pethau fel y tybiai efe eu bod, ac nid y peth oeddynt mewn gwirionedd. Yn y pwngc ger ein bron, gellir cadarnhau yr hyn a ddywedir, trwy ei fod yn rhoddi tri o fwâu i'r hen Borth y Dwyrain,|| a ffyrdd tanddaearol i bob parth o'r ddinas, lle y mae ymchwiliadau wedi cael eu gwneyd.

Allor.] Yr allor brydferth, sydd yn meddiant Mr. Dyson, a'r milwr yn ngardd Mr. Lawton, ydynt yr unig hynafiaethau didoledig sydd yn aros yn bresenol yn y ddinas. Y mae y gyntaf yn anarferol o brydferth, ac adeiladwyd hi gan *Flavius Longus*, triuriad yr ugeinfed leng fuddugoliaethus, a chan ei fab *Longinus*, er anrhydedd i'r ymerawdwr Dioclesian a Maximian. Y tad a'r mab, a arddangosasant eu diolchgarwch yn y modd yma, oeddynt ddinasyddion o Samosota, dinas yn Syria. Ar un ochr y mae y cerfiad, ac ar yr ochr wrthgyferbyniol y mae llen gyda choronbleth uwchlaw iddi. Ar un o'r ochrau culach, y mae ffugur yn dwyn *cornucopia* (corn llawnder;) ac ar y llall, gawg gyda phlanigyn ynddo, yr *ancanthus* tybiedig, wedi ei ddeilio yn hardd. Ar y top y mae pen, yn amgauedig mewn deildorch gron. Anghofais sylwi, fod yn union uwch ben y cerfiad, glôb, ac ar ei pheu uchaf ddail palmwydd. Os nad oedd hwn yn llongyfarchiad cyffredinol i'w buddugoliaethau, gallaf feddwl ei fod wedi ei fwriadu i ddatgan eu goruchafiaethau neillduol yn Affrica, lle y mae y balmwydden yn arwydd adnabyddus.

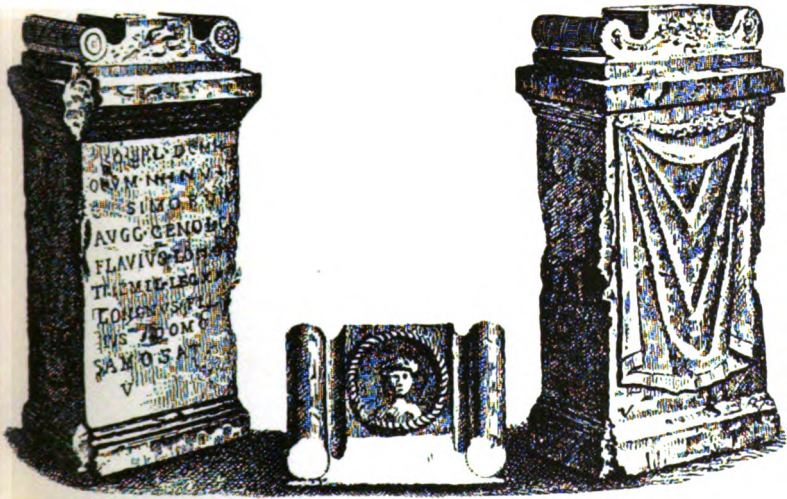
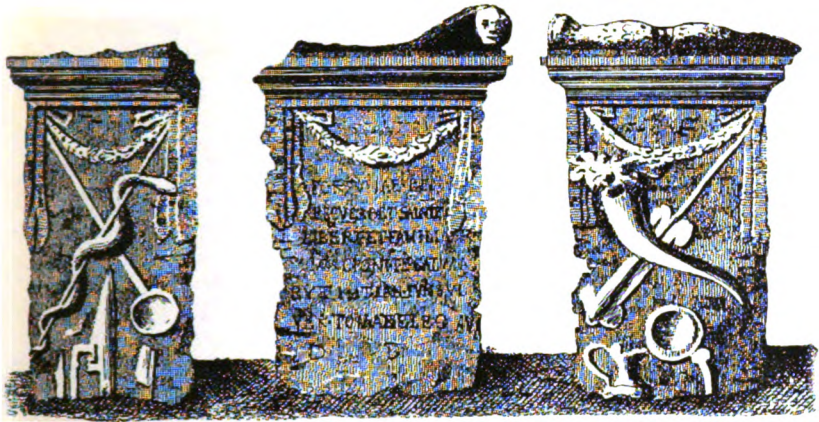
Cafwyd hon wrth gloddio at wneyd seler yn agos i Borth y dwyrain, ar y palmant hynafol, yr hwn a ffurfiad o geryg mawrion. O'i chwmpas cafwyd arwyddion o aberthu; penau, cyrn, ac esgyrn yr ŷoh, y carw, &c., ac i'w canlyn

* "Y Dduwies filwraidd."

† *Civitates Orbis*, iii. pl. 3. Cyhoeddwyd y gwaith hwn yn 1576. ‡ "Cartref adfeilliedig Ieirll Caerlleon."

§ "Yn fwy prydferth nag ydyw o WIRIONEDD."

|| Stukely Itin. Cur. tab. 65.

ALTARS FOUND AT CHESTER.

ALLORAU A GAFWYD YN NGHABRLLLEON.

ddau fathodyn; un o eiddo *Vespasian*, o brês, gyda llun ei ben, a'r cerfiad IMP. CÆS. VESP. AUG. COSS. III., ac ar yr ochr arall, VICTORIA AUGUSTI C.S., a delw asgellog o Fuddugoliaeth yn sefyll ar ei thraed. Copr oedd defnydd y llall, ac yn gerfiedig o amgylch pen Constantius, FL. VAL. CONSTANTIVS NOB. C.; ac ar yr ochr arall, GENIO POPULI ROMANI; gan gyfeirio at ffugur yn dal yn un llaw gawg aberthu, ac yn y llall gorn llawnder (*cornucopia*).

Un arall.] Yn 1779, yn agos i'r Dwym-ystafell a ddarganfyddwyd yn y flwyddyn hono, cafwyd allor brydferth, wedi ei hadeiladu gan deulu a gwŷr rhyddion rhyw berson, FORTUNÆ REDUCI ET ÆSCULAPIO. Y mae y cerfiad wedi ei anffurfio yn fawr. Ar yr ochrau y mae arwyddluniau o'r duwiau hyny, ac amryw offerynau at aberthu.* Y mae hon hefyd yn meddiant Philip Egerton, ysw Yn yr un cae cafwyd bathodyn aur, gyda phen Nero arno, wedi ei amgylchu â dail bytholwyrdd, a'r cerfiad IMP. NERO CÆSAR AVGVSTVS; ar y tu arall, Iau ar ei orsedd, gyda tharanfolt yn un llaw, a theyrnwialen, ac yn gerfiedig arni, IVPITER CVSTOS. bathodynau près o amser *Domitian*, *Vespasian*, *Victorinus*, a *Chytenyn*.

Y mae y pethau hynafol ereill a ddarganfyddwyd yma yn awr wedi eu gwasgaru; yr hyn a'm gorfoda i droi at lyfrau, i'r dyben o'u gosod yn yr un safle o ran golwg.

Un arall.] Y cyntaf ydyw yr allor hynod a ddarganfyddwyd yn 1653, yr hon yn bresenol a gedwir yn Rhydychain. Y mae wedi ei chyflwyno i Iau, gyda'r cyfenw Prydeinig *Tanarus*, neu y Taranwr, trwy draws-symudiad y llythyrenau *r* ac *n* yn y gair *Taran*. Ymddengys fod hyn yn ganmoliaethol i'r Prydeiniaid, sef mabwysiadu y cyfenw yn eu hiaith hwy, yn lle iaith y *Tonans*. Y mae y cerfiad (yr hwn a gymeradwyir fwyaf gan Mr. Horsely†) yn rhedeg fel hyn:

Jovi optimo maximo Tanaro
 Titus Elupius Galeria
 Præsens Guntia, Primipilus
 Legionis vicesimæ Valentis.
 Victricis Commodi et Laterano
 Consulibus votum solvit
 Lubens merito.‡

Y mae y gair *Guntia*, gan y dysgedigion *Prideaux* a *Gale*,§ yn cael ei ddarllen yn *Gunetha*, megys pe yn tarddu o *Gwynedd*, un o enwau Prydeinig Gogledd Cymru; ar ba un y tybient fod *Elupius* wedi bod yn llywodraethwr. Dichon y gall hyn roddi cyfrif am ei ddewisiad o'r gair *Tanaro*, fel yn dra gwenieithus i falchder y rhai a lywodraethai.

Y nesaf ydyw cerfddelw, yr hon oedd yn meddiant y diweddar Barchedig Mr. Prescott, gyda phenguwch *Phrygiaidd* ar ei ben, mantell fechan ar draws ei ysgwyddau, a siaced fer am ei gorph. Y mae ar ei sefyll, gyda ffaglen ar ddi-fodd yn ei ddwyllaw. Tybir mai hwn ydoedd *Mithras*, neu yr haul; yr hwn dduw a fenthyciwyd oddiar y Persiaid, ac yr oedd mewn cyfrif mawr yn

* Edr. ddeg darlun atodiadol Moses Griffith. † Tab. 67, No. III.

‡ "Titus Elupius Galeria, llywodraethwr Gwynedd, ac arweinydd y nerthol a'r fuddugoliaethus a'gafed long, a dalodd yn ewyllysgar ei adduned ddyledus i Iau y Taranwr, y mawr a'r galluog, yn flwyddyn rhaglafiaeth Commodi a Laterano." § Gale's Comm. 53.

mhlith y Rhufeiniaid yn yr ail a'r drydedd ganrif.* Y mae cerfiad, DEO SOLI MITRÆ, wedi cael ei ddarganfod yn Cumberland. Y penguwch Phrygiaidd a'i dynoda fel duw rhyw wlad dramor. Y mae y fflaglen ar ddiffodd hefyd yn dangos achlysur cyfodiad y gareg hon, sef cynhebrwng neu gladdedigaeth.

Crybwylla Mr. Horsely am gareg arall, yr hon a ddarganfyddwyd yn *Water-gate Street* (neu Heol porth y dwfr,) yn y flwyddyn 1729. Y mae y cerfiad mor amherffaith fel y cyfaddefa nas gellir, heb gymhorth dychymyg, wneyd allan ei feddwl.

Wrth dori sylfaen tŷ, yn y flwyddyn 1738, darganfyddwyd darn o lechfaen, ar ba un yr oedd llun *Retarius* wedi ei dori; rhywogaeth o ymladdwr, yr hwn a arferai ymladd heb ddim oud arf tridaint a rhwyd; gyda'r olaf inaglai ei wrthwynebydd, a chyda'i erfyn tridaint lladdai ef.

Movet ecce tridentem

Postquam vibrata pendentia retia dextra

Nequicquam effudit.†

Gelwid ei wrthwynebwr *Secutor*. Yr oedd ef wedi ei arfogi â tharian hir, a dagr; ac ymddengys fel yn sicr o fuddugoliaeth, pe buasai y *Retarius* yn methu ei dafliad. Y mae y gareg wedi ei hanurddo gymaint fel nad oes ond darn o darian y *Secutor* wedi ei gadw.

Ychydig briddfeini, ac arnynt rif y lleng a sefydlasid yma, a gwblhant fy rhestr o'r hynafiaethau Rhufeinig yn y lle. Ni ddywedaf ddim am y cerfiad DEÆ NYMPHÆ BRIGANTES, yr hwn sydd wedi ei ddyogelu gan Mr. Gale, am yr ambeuir yn gyfiawn a oedd yn perthyn i'r lle hwn.

Gwneuthuriad Caws.] Ni ddylwn adael allan y goffadwriaeth werthfawrocaf a adawodd y Rhufeiniaid o'u hol, mewn modd neillduol, yn y str hon; sef y gelfyddyd o wneyd caws: oblegyd hysbysir ni yn bendant fod y Brythoniaid yn anhysbys o hyny hyd ddyfodiad y Rhufeiniaid. Y mae trigolion Caerlleon wedi rhagori mor fawr yn ngwneuthuriad y nwydd yma, fel y maent yn curo yr holl wledydd, heb eithrio yr Eidal, gwlad eu hen feistri.

Y Lleng yn gadael yr orsaf hon.] Galwyd yr ugeinfed leng adref o Frydain cyn i'r *Notitia* gael ei ysgrifenu, oblegyd ni chrybwyllir am hyny yn y gwaith yma, yr hwn a gyfansoddwyd † oddeutu y flwyddyn 445. Tybir hefyd iddi gael ei galw o Gaerlleon cyn i'r Rhufeiniaid adael yr ynys hon, gan fod ei henw wedi ei ddarganfod yn Nghaerbaddon yn mhlith y cerfiadau diweddaraf sydd genym.§ Ni ddylid tybio fod y ddinas ar y pryd wedi ei llwyr adael; parhaodd i gael ei thrigiannu gan ddisgynyddion y milwyr Rhufeinig, y rhai a fwynhaent yr un breintiau, a dichon eu bod yn gorph lluosog. Niferi o rai ereill, y rhai a ymbriodasent â merched cynhenid yr ynys, gan ymgymeryd â galwedigaethau heb fod yn rhai milwraidd, yn ol pob telyg-olrwydd a arosasant ar ol wedi i'r llengau adael Prydain yn 448. Ar ol hyny, daeth y ddinas o dan lywodraeth y Prydeiniaid, hyd nes y gorchfygwyd hwy yn gwbl gan eu goresgynwyr newyddion, y Sacsoniaid.

† Horsely, Cumberland, 259.

‡ Juvenal, Sat. viii. lin. 203. "Wele, yn ofer mae yn taffu'r bicell fain, oblegyd fod y rhwyd yn hofran yn ei law ddeheu." Y mae y dull hwn o ymladd yn cael ei arddangos yn nariuniau yr *Antiquarian Societv*. Y mae genyf fold o'r gareg hon wedi ei gymeryd.

‡ Horsely, 473.

§ Eto, 85.

Y Cyfnod Sacsonaidd] Prydain, erbyn hyn wedi ei gadael yn gwbl ddiameddifyn, yn fuan a brofodd yr holl drallodion a allai pobl dramoraidd a barbaraidd eu dwyn arni. Tra yr oedd Hengist a Horsa yn tywalit i mewn eu lluoedd ar y debau, yr oedd haid arall o yspeilwyr lladronaidd wedi glanio yn Nghymru, o'u sefydliadau yn yr *Orcades* a gogleddbarth Ysgotland. Y rhai hyn, ynghyda'u cynghreiriaid, y Pictiaid, a orchfygwyd yn agos i'r Wyddgrug, gan y Prydeiniaid Cristionogol, o dan arweiniad St. Garmon. Yr wyf yn crybwyll hyn, wrth gŵrs, allan o fy llwybr, i ddangos fod yr heddwch a fwynhaodd y *Deva* (Dyfrdwy) am ganrif arall, i'w briodoli i'r oruchafiaeth yma, yr hon, drwy iddi gael ei henill, yn ol pob ymddangosiad, mewn dull gwyrthiol, a roddodd derfyn, am hir amser, ar unrhyw ymgeisiadau newyddion.

Ethelfrid, 607.] O'r diwedd penderfynwyd tynged y ddinas hon yn 607, pan y darfu i *Ethelfrid*, brenin Northumbria, benderfynu ychwanegu y diriogaeth frâs yma at ei randiroedd. Gwrthwynebwyd ef gan Brochwel Ysgithrog, arglwyd Powys, yr hwn ar ychydig rybudd, a gasglodd ynghyd gorph o filwyr, y rhai, efallai, a ddybynent ar gyfryngwriaeth y Nefoedd, megys ag yn achos y *victoria alleuiaica*,† ac i'r dyben hwnw, efe a alw-
Brwydr Caerlleon.] odd i'w gynorthwyo ddeuddeg cant o fynachod, o fynachlog fawr Bangor, ac a'u gosododd ar fryn gerllaw, fel y byddai iddynt weddio am lwyddiant ar ei arfau. Ar ol i'r frwydr fynedrosodd, daeth Ethelfrid ar draws y corphlu duwiol yma, ac wedi cael allan beth oedd eu neges,‡ efe a'u traddododd i'r cleddyf yn ddiymarbed. Cafodd Brochwel ei orchfygu yn rhwydd, yr hwn, megys ag y mynegir i ni gan y cronicle Sacsonaidd,§ a ddiangodd, gydag oddeutu haner cant o wŷr. Ymddengys fod Ethelfrid, ar ol iddo yspeilio y ddinas, wedi ei gadael i drugaredd ei pherchenogion blaenorol, gan ymfoddloni ar y diriogaeth yn unig, hyd nes y dirwasgwyd hi oddiwrth ei deyrnas gan eiddo *Mercia* (gwlad Mers.)

Nid oes genym ond ychydig o hanes Caerlleon am yspaid maith ar ol hyn. Ymddengys ei bod yn parhau yn meddiant y Prydeiniaid, oblegyd ystyrid hi yn brifddinas Gwynedd, neu Ogledd Cymru, hyd yr amser pan y dirwasgwyd *Egbert, 828.*] hi oddiarnynt gan Egbert, oddeutu y flwyddyn 828, yn ystod teyrnasiad Merfyn Frych a'i wraig Essyllt;|| yr hyn a gyfyngodd derfynau Cymru yn ystod y gweddill o'i bodolaeth annibyuol.

Y Daeniaid yn gauafu yma, 895.] Yn mhen ychydig flynyddoedd ar ol hyn aeth dan drallod trwm oddiar ddwylaw y Daeniaid. Y mor-ladron hyn, firewyll y deyrnas, wedi cael eu gorthrechau yn dost gan *Alfred Fawr*, a enciliasant o'i flaen; ac wrth encilio casglasant yn nghyd niferi mawrion o'u cydwladwyr, rhoisant ofal eu gwragedd, eu llongau, a'u byspail i'r *East Angles*, ac ymdeithiasant yn mlaen, ddydd a nos, er mwyn sicrhau lle o ddyogelwch yn y gorllewin. Cymerasant afael ar *Legaceaster* (Caerlleon) cyn i'r brenin allu eu goddiweddu. Gwarchaeodd arnynt am oddeutu deuddydd, dinystriodd yr holl anifeiliaid a allai gael gafael arnynt o amgylch y dref, llosgodd ran fawr, a dinystriodd y gweddill o'r yd oedd ar ei

* Sax. Chron. 25.

† "Buddugoliaeth yr Alleuiah."

‡ Bede Hist. II. c. 2.

§ P. 25.

|| Powel, 27.

draed, trwy ei wŷr meirch, a lladdodd bob un o'r Daeniaid a gafodd o'r tu allan i'r muriau.* Cadwodd y goresgynwyr hyn feddiant o'r dref am ran o'r gauaf; ond wedi eu gorfodi gan newyn, ymadawsant oddiyno yn nechreu 895, a chymerasant eu ffordd trwy Ogledd Cymru, ac o herwydd yr un rheswm gorfu arnynt fyned oddi yno hefyd yn ddisymwth.

Ar ol i'r Daeniaid adael y ddinas, bu yn adfeilion hyd y flwyddyn 907 neu 908; pryd yr adferwyd hi, fel y mae ein haneswyr Sacsonaidd a Phrydeinig yn cytuno, gan y nodedig *Ethelreda*.†

Ei hanes.] Crybwyllir am y foneddiges hon mor fynych yn hanes y *Mers*, fel na byddai yn amhriodol rhoddi braslun o'i gyrfa yn y fan yma. Merch, yn ngwir ystyr y gair, ydoedd i Alfred Fawr, a gwraig i Ethelred, iarll Mers, o dan ei frawd-yn-nghyfraith, Iorwerth brenin Lloegr. Ar enedigaeth ei hunig blentyn,‡ ymwahanodd oddiwrth ei gŵr, ac am y gweddill o'i hoes, fel yr hen Amazoniaid gynt, penderfynodd arwain bywyd o ddiweirdeb, ac ymgyflwyno yn gwbl i wasanaeth milwrol. Yr oedd yn byw ar y telerau goreu gyda'i phriod; cydunent yn mhob gweithrediadau o elusen a duwioldeb; adferent ddinasoedd, sylfaenent fynachlogydd, a symudent esgryn hen seintiau ymadawedig i loedd mwy cyfaddas.

Wedi marwolaeth ei phriod, yn 912, ymgymerodd & llywodraeth teyrnas y Mers, a llywyddiaeth y fyddin. Daeth mor enwog ar gyfrif ei gwroldeb, fel y bernid fod y teitlau o Arglwyddes neu Frenines yn annheilwng o honi; ac am hyny derbynai yn ychwanegol yr eiddo ARGWYDDA a BRENIN.

O ELFLEDA potens, O terror virgo virorum
 Victrix naturæ, nomine digna viri.
 Tu quo splendidior fieres, natura puellam,
 Te probitas fecit nomen haberi viri.
 Te mutare decet, sed solum nomine sexus,
 Tu *Regina* potens, *Rexque* trophæa parans,
 Nec jam *Cæsarei* tantum meruere triumphi,
Cæsare splendidior virgo virago vale. §

ELFLEDA, arswyd dynolryw!
 Natur, heb derfyn ar ei rhyw,
 A'th wnaeth yn ferch garuaidd, fâd,
 Ond gwron oeddit yn y gâd.
 Yr Awen gân am danat ti,
 FRENINES gadarn — FRENIN bri!
 Gorcheistion *Cæsar* ânt dan gudd
 Yn d' ymyl di, WRONES rydd!

* Sax. Chr. 102. — Flores Hist. anno 908, p. 269.

† Ranulf. Higden in Gale, iii. 280.

‡ *Pariendo suam sobolem primam difficultatem perpessa, tanta indignatione carnalem concubitum abhorruit, ut nunquam deinceps ad viri sui thorum rediens, se calebatu castissimo contineret.* *Ingulphi Hist.* 871.

“Wedi goddef cyfyngder mawr wrth eni ei phlentyn cyntaf, coleddal gasineb mor eithafol at fywyd priodasol, fel na ddychwelodd byth mwy i wely ei gŵr, ond cadwodd ei hunan mewn gwyrtyfod diwair.”

§ Henry Huntingdon, lib. v. p. 354.

Ymddengys fod yr arwres yn teilyngu y clod yma yn dda. Yr oedd ei galluoedd a'i bywiogrwydd yn wastad yn ngwasanaeth ei gwlad. Adeiladodd gastell yn *Seacgate*; un arall yn *Briege*, y Bridgenorth bresenol; y trydydd yn *Tamworth*, neu Tamworth; y pedwerydd yn *Stafford*; y pumed yn *Eadesbyrig*, yn bresenol yr ystafell yn y goedwig yn str Gaerlleon; y chweched yn *Waringwic* neu Warwick; y seithfed yn *Cyricbyrig*, neu Chirbury; yr wythfed yn *Weardbyrig*, neu Wedsburrow, yn str Stafford; a'r nawfed yn *Rumcof*, neu Runcorn, yn str Gaerlleon. Cymerodd dref *Brecenanmere*, neu Frycheinio, a gwnaeth ei brenines yn garcharor; cymerodd *Deoruby* neu Derby, trwy ruthr, ond colodd bedwar o farwniaid oddifewn i'r lle: ac yn olaf, adferodd *Gaerlleon*, ar ol iddi gael ei hanrheithio gan y barbariaid; ail-adeiladodd y muriau; ac, fel y myn rhai, helaethodd y ddinas gymaint nes cymeryd y castell i mewn, yr *Ei marwolaeth.*] hwn yn flaenorol a safai o'r tu allan i'r cyffiniau hynafol. Rhoddodd angeu derfyn ar ei gyrfa ogoneddus yn *Tamworth*,* yn haf 922, o ba le y symudwyd ei chorff i Gaerloyw. Teimlid y gollod am dani yn fawr gan yr holl deyrnas, ond nid gan neb yn fwy na'i brawd Iorwerth, i'r hwn yr oedd mor wasanaethgar yn y cyfriungyghor ag ar faes y frydr.

Edgar, 973.] Edgar a wnaeth y porthladd hwn yn un o'i orsafoedd yn ei fordaith flynyddol o amgylch ei derfynau. Y mae y flwyddyn 973 yn hynod ar gyfrif y cynghrair a wnaeth efe yma gyda chwech o fân freninoedd, y rhai a ymrwymasant i'w gynorthwyo ar dir a môr yn mhob peth a wnelai. Dyma y ffaith, fel yr adroddir hi yn y *Saxon Chronicle*.† Y mae yr un peth yn cael ei grybwyll, efallai, wedi ei gopïo o'r blaenaf, gan *Henry of Huntingdon*; ond y mae *Higden*, mynach St. Werberg, er rhoddi mwy o anrhydedd ar ei ddinas enedigol, yn gwneyd nifer y breninoedd yn wyth; ac ychwanega fod Edgar, fel arddangosiad o'i uwchafiaeth, un diwrnod, ar ei fynediad i'w gwch, wedi cymeryd y llyw, a gwneyd i'w wyth isdeyrn ei rwyfo o'r palas, yr hwn y pryd hyny a safai yn y cae a elwir ar ei enw hyd heddyw, i fyny y Ddyfrdwy, hyd Eglwys St. Ioan, ac oddiyno yn ol i'w balas.‡

Yn y ganrif ddylynol dygwyd yn mlaen oresgyniadau y Daeniaid gyda chymaint o gyfrwystra fel ag i beri i bendefigaeth ymbleidgar a bradwrus Lloegr

Edmunt Ystlyshaiarn.] godi i fyny, a ffafrio eu cynlluniau. Edmunt Ystlyshaiarn a gymerodd arfau i ryddhau ei wlad oresgynedig, a chariodd y rhyfel yn mlaen i'r siroedd gogleddol, yn mha rai yr oedd prif bleidwyr y goresgynwyr yn byw, gwlad y rhai a anrheithiodd efe, fel taldigaeth iddynt am eu brad. Nodir y ddinas hon fel un o'r manau a ddyoddefodd. Gorfodwyd Edmunt, gan fradwriaeth ei bobl ei hun, i adael teyrnasoedd *Canute, 1016.*] y Mers a Northumbria yn meddiant Canute; yr hwn, yn y rhaniad hynod hwnw ar Loegr rhwng y tywysogion cydymgeisiol hyn, yn 1016, a gadwodd y manau hyn fel ei ran ef.

Ar adferiad y llinach Sacsonaidd, aethant, yn nghyda'r gweddill o dalaeth y Mers, i'w hen berchenogion. Leofric, pendefig haelionus, oedd y pryd hyny yn llywodraethwr y Mers, ac yn iarll Caerlleon. Nid oedd yr ieirll hyn yn oel eu creu, ond yn swyddogol felly. Bu efe farw yn 1057, a dilynwyd ef

* Sax. Chron. 109. † P. 122.—Henry Huntingdon, 356. ‡ Polychrou. in Gale, iii. 267.

gan ei fab Alfgar, neu Algar, pendefig cynhyrfus; gwrthryfelodd, gyda chymhorth Gruffydd ap Llywelyn, a cholodd ei iarllaeth ddwywaith, ac a bardynwyd unwaith. Wedi iddo gael ei ddiswyddo yr ail waith, adfeddiannodd ei dalaeth trwy nerth arfau, gyda chymhorth Gruffydd, a chynorthwy llynges o Norway. Bu farw yn fuan ar ol hyny, a chladdwyd ef yu Coventry, lle yr oedd prif balady ieirll Mercia.

*Y Gorchfygiad
Normanaidd.*] Ei fab hynaf Edwin a'i dilynodd; ac ynddo ef y terfynodd y llinell Sacsonaidd o ieirll Caerlleon. Ar ol brwydr Hastings efe, a'i frawd Morcar, iarll Northumberland, a ffoisant i Lundain, gyda'r amcan o gael coron Lloegr, yr hon oedd yn wag trwy farwolaeth Harold. Wedi cael ei siomi yn ei obeithion, efe a gymerodd ei chwaaer Alghitha, gweddw y brenin a laddesid, ac a'i hanfonodd i Gaerlleon; ac amcanodd yntau ddiange at Malcolm, brenin Ysgotland, ond fe'i goddiweddwyd ar y ffordd, a lladdwyd ef.

Cafodd Lloegr brofi cyfnewidiad trwyadl, ar yr adeg hon, gyda golwg ar ei pherchenogion. Y Congwerwr, gyda'r amcan o sefydlu ar unwaith ei deyrnas newydd, a gwobrwyo ei ganlynwyr, a roddodd iddynt etifeddiaethau y pendefigion Sacsonaidd. Mewn modd call, efe a ranodd y talaethau, y rhai yn flaenorol a lywodraethid gan ychydig o wŷr galluog yn rhaiadau llai; ac felly torodd i fyny y gallu a fyddai cyn hyny mor fynych yn herio y goron. Gwlad y Mers, yr hwn oedd o'r blaen o dan lywodraeth iarll neu dduc, ac yn cael ei llywodraethu gan yr hyn a elwid, yn iaith y Sacsoniaid, *Merchenlege*, a dderbyniodd, mewn llawer o amgylchiadau, luaws o feistri. Daeth str Gaerlleon i ran *Gherbod*, rhyfelwr glew o Flanders. Trwy amryfusedd efe a syrthiodd i ddwylaw ei elynion (oblegyd galwesid ef yn ol i Flanders) yn fuan ar ol iddo gymeryd meddiant o'i etifeddiaethau newyddion, a thrwy iddo gael ei garcharu am dymhor hirfaith, bu gorfod arno roddi ffordd i uu arall. Y Congwerwr, yn ei le, a apwyntiodd *Hugh de Aurange*, yr hwn a adwaenir yn well wrth yr enw *Hugh Lupus* (Huw y Blaidd,) yr iarll Normanaidd cyntaf a fu yn feddiannol ar str Gaerlleon. Iddo ef y rhoddodd gyflawnder o allu; gwnaeth ei str yn str frein-iarllaidd, a rhoddodd iddo y fath lywodraeth freiniol fel yr oedd yr hen iarllod yn cadw eu senedd eu hunain, ac yr oedd gauddynt eu llysoedd cyfreithiol hefyd, yn mha rai y cospid unrhyw gamwedd a wneid yn erbyn urddas cleddyf Caerlleon, megys ag y cospid yn Westminster y cyfryw drosedd yn erbyn urddas y goron freiniol, oblegyd *Gwilym* a ganiatâi i *Lupus* ddal y str hon *tam liberè ad gladium, sicut ipse REX tenebat Angliam ad coronam*.* Y mae y cleddyf & pha un y gwisgwyd ef â'r urddas yma i'w weled hyd heddyw yn y *Museum*, a'r cerfiad arno, *Hugo comes Cestriae*.† Swydd israddol arall a ddelid hefyd gan yr ieirll, yn rhinwedd y cleddyf hwn, ydoedd bod yn gleddyf-ddygiedydd Lloegr ar adegau coroniad.‡

Cymerodd Lupus feddiant uniongyrchol o'i diriogaethau. Dichon iddo gael ei arweddu i mewn iddynt gan *William* ei hun; oblegyd yr ydym yn cael fod y Congwerwr yn Nghaerlleon yn bersonol yn 1069, pryd y gyrodd yn ol y Cymry, ac y gorphenodd ddarostwng talaeth y Mers dan ei awdurdod, yr hon, fel yr ymddengys, a fuasai mewn arfau hyd yn hyn.§ Ar yr un pryd, efe a

* "Trwy nerth ei gleddyf, megys ag y mae BREIN Lloegr yn dal ei goron."

† "Huw, iarll Caerlleon."

‡ Leicester, 105.

§ Ordericus Vitalis, lib. iv. p. 516.

adgyweiriodd y muriau, ac a adeiladodd y castell; am fod y blaenaf naill ai wedi gwaethygu er amser Ethelfleda, neu ynte nad oedd yn cael ei ystyried yn ddigon cadarn at angenrheidrwydd yr amseroedd.

Mor gynted ag y darfu i *Lupus* ymsefydlu yn gadarn, dechreuodd ymarfer ei ragorfreintiau breninol. Ffuriodd ei senedd trwy greu wyth o farwniaid; sef, *Nigel*, barwn Halton; *Robert*, Montalt; *William Malbedeng*, Nantwich; *Vernon*, Shipbrook; *Fitzhugh*, Malpas; *Hamon de Massie*; *Venables*, Kinderton; a *Nicholas*, Stockport. Yr oedd y rhai hyn i gynorthwyo yr iarll â'u cynghorion: *Ego comes Hugo et mei Barones*,* ydoedd ffurf ei wysiadau. Yr oeddynt yn rhwym o weuii arno, ac o fynychu ei lys, er rhoddi arno fwy o urddas. Yr oeddynt yn rhwym, pan fyddai rhyfel â Chymru, i gadw at wasanaeth pob marchog, gefyl wedi ei harneisio, neu ddau heb eu harneisio, yn nosparth Caerlleon. Yr oedd eu marchogion a'u rhyddfrefniwyr i feddu eu bron-genglau a'u llurigau, ac i amdallifyn eu tiroedd â'u cyrph eu hunain. Yr oedd gan bob barwn hefyd bedwar o ysweiniaid; a phob yswain un boueddwr; a phob boneddwr un gwas.† Yr oedd gan bob un o'r barwniaid hyn hefyd eu llysoedd barn yn rhydd, at bob achosion o gwyn a chyfraith, ynghyda phob cynghaws, oddieithr yr hyn a berthynai i *gledddy* yr iarll. Yr oedd ganddynt heblaw hyny awdurdod ar fywyd ac angeu. Yr engraffit olaf o ymarferiad yr awdurdod hon ydoedd yn mherson *Hugh Stringer*, yr hwn a brofwyd am lofruddiaeth yu nghwrt Barwn Kinderton, ac a ddiennyddiwyd yn 1597.‡

Yr oedd gan yr iarllod eu hystafellydd, yr hwn a lanwai le canghellydd; yr hon swydd sydd yn parhau hyd heddyw. Y cyntaf y gwyddom am dano oedd *Philippus Camerarius*, yr hwn a gymerodd ei enw oddiwrth ei swydd, yu amser *Randle Gernouns*, iarll Caerlleon. Yma y mae barwn y trysorlys, a swyddogion ereill yn gydffurf âg eiddo y goron yn Westminster; hefyd, barnwyr, o flaen pa rai y profid achosion ag y galleid, o ran eu natur, eu profi yn nghwrtwydd uchaf y wladwriaeth.§

Mewn efelychiad o allu breninol, arferai yr ieirll apwyntio uchel-gwnstabl dros str Gaerlleon, yn gyfatebol i uchel-gwnstabl Lloegr; yr hon swydd a ddelid o dan gyflog gan farwn Halton, yr hwn ar y cyfrif hwnw, a gymerai y blaen ar y barwniaid ereill; ac yr oedd gan farwn Montalt (ar ei ol ef) flaenor-iaeth ar gyfrif y swydd a ddaliai yntau o dan gyflog, fel uchel-orchuwylwr.

Robert de Rothelent ydoedd farwn arall yr hwn oedd yn benllywydd y milwyr yn str Gaerlleon, ac yn brif lywodraethwr y str, o dan ei gefnder, Hugh Lupus. Yn gymaint a bod ei swydd a'i urdd yn darfod gydag ef, ni chyfrifir ef yn mys y barwniaid. Dichon y cafwyd allau fod y swydd hon yu afreidiol, ac yu ymyrd â rhagorfreintiau yr uchel-gwnstabl.

Parhaodd y drefn yma o lywodraeth o'r Congwest hyd deyrnasiad Harri III. —yspaid o 174 o flynyddau; pryd, ar farwolaeth John Scott, yn 1237 (y seithfed iarll Normanaidd,) heb etifedd gwrryw ganddo, y darfu i Harri gymeryd yr iarllaeth i'w ddwylaw ei hun, a rhoddi i ferched y diweddar iarll diroedd ereill yn ei lle; am ei fod yu anuwyllysgar, fel y dywedai, i etifeddiaeth mor fawr

* "Huw, iarll Caerlleon, at ei Farwniaid."

† Erdeswicke's MSS. quoted by Doctor Gower, p. 22.

‡ Doctor Gower's Materials, &c. p. 22.

§ Leicester, 172.

gael ei *rhanu yn mysy hen ferched*. Y brenin a roddodd y str i'w fab Iorwerth, yr hwn ni chymerodd y teitl i fyny; ond yr hwn, rhagllaw, a'i rhoddodd i'w fab, Iorwerth o Gaernarfon, y tywysog Cymru cyntaf o'r gwaedoliaeth Seisonig.

Ar ol i'r iarlleth gael ei chymeryd i fyny gan y goron, ymgwymerodd llywodraeth y ddinas â ffurf newydd; oblegyd yn y flwyddyn 1242, y 26ain o Harri III., ymddengys ei bod ar y cyntaf o dan lywyddiaeth maer a siryddion. Ymddengys fod y maer yn cymeryd lle y cwnstabl; yr hon swydd yn amser yr ieirll Normanaidd, ydoedd, o danynt hwy, yn oruchaf yn mhob materion milwraidd a gwladol, yn y dref a'r str. Ymddengys mai math o enw newydd ar y *bailiffs* ydoedd y siryddion, y rhai a weithredent o dan y blaenaf.*

Ar ol gosod gerbron feddyddrych cyffredinol o'r ddinas a'r str hon hyd amser Harri III., bydd i mi yn awr ddychwelyd at Hugh Lupus, a rhoddi, hyd eithaf fy ngallu, hanes byr am y pethau a ddygwyddasant yno; gan adael y rhan eglwysig i gael ei drin ar wahan.

Yn nyddiau yr iarll galluog hwnw, ac efallai yn mhell cyn iddo ef ddyfod i feddiant o'r ddinas hon, yr oedd yn mwynhau, trwy hynafiaeth, amrywiol ragorfreintiau. Perthynai iddi yr hyn a elwid *Guild Mercatory*,† yr hwn a gyfetyb i'n corphoraeth bwrdeisdrefol presenol; fel nas gallai unrhyw berson na pherthynai i'r gymdeithas hono gario yn mlaen unrhyw fasnach neu grefft o fewn ei therfynau. Dyna oedd cyflwr pethau pan ddaeth y Normaniaid, yr hyn y darfu i'r ieirll wedi hyny ei gadarnhau o dan eu seliau.

Apwyntid dau o arolygwyr, y rhai a ddewisid o blith y dinasyddion mwyaf parchus, i fyntumio hawlion y gorphoraeth yma. Hwyt-hwy a dderbynient, at wasanaeth y ddinas, yr holl dollau a delid gau ddyeithriaid, oddieithr yn y ffieiriau, y rhai yn y dyddiau hyny y dywedir eu bod yn cael eu cynal deirgwaith yn y flwyddyn. Dichon fod y swyddogion hyn o'r un natur â'r deoniaid corphoriaethol yn Ysgotland. Ymddengys hefyd, oddiwrth y *Doomsday Book*, fod yma swyddog goruwch-lywodraethol, yr hwn a elwid *Præpositus Regis*, neu faer, gan yr hwn yr oedd gofal y materion gwladol yn ogystal â'r rhai trafniadol.

Caethion.] Y mae yn anhawdd dywedyd, ar yr adeg bresenol, pa nwyddau a gludid allan o'r wlad mewn ffordd o fasnach, heblaw caethion a cheffylau. Yr oedd y fasnach farbaraidd flaenaf yn cael ei chario yn mlaen gan y Sacsoniaid ar raddeg fawr iawn. Y mae y dysgrifiad o'r arwerthfa‡ yn ddarlun perffaith o'r drafnidiaeth bresenol mewn negroaid; mor ychydig a hyny yr ydym wedi dyfod allan o gyflwr barbariaid yn yr engraifft yma.§

* Vale Royal, 161.

† Eto, 157.

‡ Y mae tref a elwir *Bricatou* (Bristol,) ar gyfer yr Iwerddon, yr hon sydd yn dra chyfeus at drafnidlo gyda'r wlad hono. Wulfstan a'u perswadiodd i adael heibio arferiad mor farbaraidd, yr hon nis gallai cariad at D. i. u. w. na'r brenin eu darbwyllo i'w rhoddi heibio. Dyma ydoedd y gaeffasnach, a chesglid y caethion o bob parth o Loegr; ac yn nelliduoel merched ieuaingc, y rhai y gofalent am eu bod yn feichiog, er rhoddi mwy o bris arnynt. Golwg druenus ydoedd gwled, yn y marchnadoedd cyhoeddus, resi o bobl ieuangc o'r ddwy ystlen, wedi eu rhwymo wrth eu gilydd â rhaffau; yr oeddynt o brydferthwech mawr, ac yn mlodau eu hieuengctyd; yn cael eu halogi yn feunyddiol, a'u gwerthu yn feunyddiol. Ffaith felddigedig! warthrudd truenus! Dynion, yn aystyriol hyd yn nod o serchadau yr anifeiliaid dreswm! Yn traddodi i gaethiwed eu perthynasau eu hunain, ac hyd yn nod eu plant.—*Vita St. Wulfstan in Anglia Sacra*, ii. 258. Esgob Caerwranon oedd Wulfstan, a bu farw yn 1095.

§ Gwarth cenedlaethol ag y mae Lloegr yn bresenol yn rhydd oddiwrtho. G. L.

Ceffylau, Crwyn, &c.] Ceffylau oeddynt nwydd drafnidiol arall; ond gwaherddid eu hanfon allan o'r wlad, oddigerth fel anrhegion, o dan gyfraith a wnaed gan y brenin Athelstan. Ond digon tebyg fod y rhai hyn, yn gystal a phethau ereill, megys meteloedd, crwyn, cŵn, sialc (*chalk*), yn cael eu cludo o'r ynys yn barhaus, megys ag yn amser y Rhufeiniad. Yr oedd Caerlleon, ar gyfrif ei safle, yn neillduol gyfaddas at gael digonedd o adgyflenwad o'r pethau hyn. Yr oedd y mynych ryfeloedd â'r Cymry yn rhoddi iddynt ddigon o gaethion; ac os buasai prinder o'r rhai hyn, yr oedd eu cymydogion o deyrnas Northumbria yn barod i werthu hyd yn nod eu perthynasau agosaf.* Yr oedd gwastadeddau breision sir Gaerlleon yn cynyrchu digonedd o gyrn a chrwyn; a mwngloddfeydd Cymru blwm a chopr.

Caws.] Ni ddylai caws gael ei adael o'r neilldu, oblegyd yr oedd yn nwydd o'r pwysigrwydd mwyaf. Gwnaeth y Prydeiniaid y fath gynydd yn nghelfyddyd y llaethdy, fel yr oedd, hyd yn nod o dan lywodraeth y Rhufeiniaid, symau anferthol o gaws yn cael ei anfon allan at wasanaeth y byddinoedd Rhufeinig; a diau fod gan y sir hon y rhan helaethaf yn hyny.

Nwyddau a gludid i'r Ynys.] Y nwyddau a gludid i'r ynys oeddynt berchwaethon (*spices*) a moethusion ereill y dwyrain, y rhai a geid naill ai o Venice, neu ar ol hyny o ddinasoedd Pisa ac Amalfi,† trysorfaoedd nwyddau trafnnidiol gwerthfawr Asia.

Brethyn, Llian, Creiriau.] Brethyn a ddygid o Flanders, a llian o Germany;‡ creiriau a harddwisgoedd eglwysig o Italy,§ nwyddau coelgrefydd. Arfogaeth ardderchog oedd nwydd bwysig arall; oblegyd yr oedd rhyfel a chrefydd yn yr amseroedd hyny yn gwneyd i fyny y rhan bwysicaf o drafnidiaeth y wladwriaeth. Y rhyfelwyr a'r delwau santyddol oeddynt brydferthion yr adeg hono; ystyrid fod troseddau y blaenaf yn cael eu maddau yn rhwydd trwy ymostyngiad i'r olaf; ac yr oedd y maddeuant a winyddai yr offeiriad mewn cyfartaledd i werth yr offrwm.

Gwin.] Dygid gwin iddynt o Ffraince ac Yspaña; a'r darganfyddiadau a wnaed gan *Ohthere*, yn nghyfeiriad y gogledd, o dan gyfarwyddiadau Alfred, a ddygai i ni fânflaw, esgyrn morfilod, plu, dannedd pysg, a nwyddau ereill o'r tiriogaethau oerion hyny.|| Y mae crwyn môr-wenoliaid yn cael eu crybwyll ddwywaith yn y *Doomsday Book*, yn mysg y nwyddau a drosglwyddid i Gaerlleon. Gallai fod yr Iwerddon hefyd yn eu cyflenwi â mânflaw, ac amryw bethau ereill; gan mai dyma oedd llwybr trafnnidiaeth ar yr ochr hono i'r deyrnas, a'r farchnad fawr i werthu nwyddau Gwyddelig. Y mae hen gân synwrol, ond aiferw, a gyhoeddwyd gan *Hakluyt* (i. 199,) oddeutu y flwyddyn 1430, yn rhoddi i ni restr o'r nwyddau a werthid yma:—

Crwyn a physg, gleisiaid, penhwyaid, a phenwaig,
Gwlân o'r Iwerddon, llian, a *faldinge*,
Gwenoliaid da a sflurfient ran o'i nwyddau,
Crwyn *heres* a mathau ereill o helwriaeth,
Crwyn y dyfrgi, y wiwair, ac ysgyfarnog yr Iwerddon,
Crwyn defaid, wyn, a llwynogod yma geid,
Crwyn mÿn, a chwningod, mewn cyflawnder.

* Willielm. Malmesb. in script. post Bedam, p. 17. † Anderson, i. 58, 59.

‡ Anderson, i. 52.

§ Bede Hist. Abb. Weremouth, 298, 297.

|| Translation of *Orosius*, by the Hon. Daines Barrington, 9, 12, 13.

Diau fod Caerlleon wedi bod yn borthladd enwog er's hir amser. Ymddengys ei bod yn orsaf i lynges y Sacsoniaid, ac yn fynych yn eisteddle llys gwlad Mers, yn ystod y Saith-freniniaeth, yn gystal ag wedi iddi ddyfod yn dalaith ar adeg yr undeb cyffredinol o dan Egbert.

Rhaid casglu hanes cyflwr y ddinas hon, yn amser Iorwerth Gyffeswr, ac ar adeg y Congwest, o'r *Doomsday Book*.

Ymddengys fod yma, yn amser y breninoedd Sacsonaidd bedwar cant ac un ar ddeg ar hugain o dai trethadwy, heblaw un ar bymtheg a deugain a berth-yuent i'r esgob; y cynyrchai ddeng *mark* a haner o arian; dwy ran i'r brenin, a'r drydedd i'r iarll: pa bryd bynag y deuai y brenin yn bersonol, byddai yn hawlio oddiar bob tir â'r, ddau cant o *hesthas*, un *cuna* o gwrw, ac un *rusca* o ymenyn* os byddai i unrhyw un wneyd cwrw drwg, yr oedd yn rhaid iddo naill ai eistedd mewn cadair yn llawn tom, neu dalu pedwar swllt. yr oedd yn y ddinas ddeuddeg o farnwyr, a saith o feistriaid yn cadw lleoedd at fathu arian. pa bryd bynag y byddai angen am adgyweirio y muriau neu y bont, rhoddid rhybudd am i un dyn o bob cyfair o dir yn y str ymddangos; ac os byddai yn absenol, dirwyid ef i ddeugain swllt, y rhai a renid rhwng y brenin a'r iarll: ac fod y ddinas mor wag o bobl pan gymerwyd meddiant o honi gan Hugh Lupus, fel yr oedd ynddi ddau cant a phump o dai yn llai nag yn amser y Cyffeswr.

Y mae yn debygol fod y ddinas yn fuan wedi ymadferu o'i hafwyddiant, a phrofi cryn raddau o gynydd o dan ei meistri newydd, y rhai oeddynt bobl goethedig; oblegyd yr oedd y Normaniaid yn cymeryd arnynt fod mor gain yn eu gwisgoedd a'u tai, ag oeddynt o ran eu cymedroldeb mewn bwyta ac yfed. Bu i esiampl rhyfelwr enwog, y cyfryw ag ydoedd yr iarll newydd, gael ei hefelychu yn fuan; a bu i'w lys, ac eiddo ei olynwyr hefyd, wneyd y ddinas yn lle pwysig anarferol yn y parthau hyn.

Yn ol *Lucian*,† hen fynach llawen a flodeuai yn adeg y Congwest, yr oedd ei thrafnidiaeth yn eang anarferol. Y mae yn siarad am y llongau "a ddeuent yno o *Gascoign* (Gwasgwyn,) Yspañ, Iwerddon, a Germani, y rhai, trwy gymborth Duw, a thrwy llafur ac ymdrech morwyr, a ddeuant yma, ac â'n di-wallant â phob math o nwyddau; ac felly trwy gael ein cysuro gan Dduw yn mhob peth, yr ydym yn yfed gwin mewn digonedd; oblegyd y mae yn y gwledydd hyn gyflawnder o winllanoedd."

1159.] Yma, yn y fl. 1157, y cyfarfu Harri II. a Malcolm IV. o Ysgotland â'u gilydd; ac y gwnaed y trosglwyddiad i Harri gan yr olaf o dair o siroedd, sef Northumberland, Cumberland, a Westmoreland, y rhai a gymerasid trwy drais yn flaenorol oddiar y goron Brydeinig.‡

Baldwin, archesgob Caergaint, yn 1188, a ymwelodd â'r lle hwn, ar ei daith o Gymru, i ba le yr oedd ei zêl wedi ei arwain i bregethu Rhyfeleoedd y Groes i'r mynyddwyr, yn mha orchwyl yr oedd yn cael ei gynorthwyo gan yr hyawdl, ond balch, *Giralđus*. Y cwbl y cymer yr hanesydd sylw o hono yn y ddinas barchus hon ydyw, fod *Constance*, iarllles Caerlleon, yn cadw nifer o wartheg

* Tybir mai cabwllt, neu aderyn wedi ei ddyspaddu, oedd *hestha*; *cuna* a arwyddai gerwyn neu lestr darllaw. Ni welaf un eglurhad ar *rusca*. [*Rusca* sydd dwb nou faril, felly y mae *Rusca bulgai* yn arwyddo ffreynaid o ymenyn.] GOL.

† Quoted by Camden, i. 672. ; Fordun, i. 440.

gdro, yn gwneyd caws o'u llaeth, a'i bod wedi anrhegu yr archesgob & thri chosyn; iddo weled anifail, haner o ŷch a haner o garw; dynes wedi ei geni heb freichiau, yr hon a fedrai wno yn llawn cystal & i thraed ag y gallai ereill o'i hystlen & u bysedd; ac yn olaf, iddo glywed am dorllwyth o gŵn wedi cael eu cenedlu gan fwngci.* Yn gymaint a bod Giraldus yn hygoelus iawn mewn daroganau, y mae yn rhyfedd na wnaethai efe ryw ddefnydd o'r arwyddion hyn: ond dichon na ddygwyddodd dim o bwys yn ei ddyddiau ef yn y parthau yma, at ba rai y galleid eu cymhwysu.

Y dygwyddiadau hynod nesaf ydoedd anrheithiau Llywelyn ap Gruffydd, tywysog Cymru, yr hwn a gariodd dân a chleddyf hyd yn nod at byrth Caerlleon, ac a ddinystriodd bobpeth o amgylch ar bob ochr i'r afon; yr oedd wedi cael ei ffyrnigo gan y creulonderau echrws a oddefai ei ddeiliaid oddiar law Gefrey Langley, yr hwn oedd raglaw y str o dan y tywysog Iorwerth.†

Ymddengys fod y ddinas hon yn barhaus yn gynullfan milwyr, ac yn fan lle y cronid gwŷr arfog at eu gilydd gogyfer & phob ymgyrch milwrol ar yr ochr yma i'r deyrnas, o amseroedd y Normaniaid hyd gongwest yr Iwerddon gan William III. Yn 1257, Harri III. a wysiodd ei bendefigion ‡ i'w gyfarfod, yn nghyda'u deiliaid, yn Nghaerlleon ar ddiwrnod pennodol, er mwyn goresgyn Cymru, a dialu am anrheithiadau y genedl; a gelwid ar yr esgobion § i fod yma hefyd ar yr un achlysur.

Iorwerth I., yn 1275, a apwyntiodd y ddinas hon fel y man i dderbyn gwarogaeth Llywelyn, i'r hyn y gwrthododd y tywysog uchelfeddwl hwnw ymostwng|| a dygodd amno ei hun y rhyfel a derfynodd yn ei ddinystyr ef a'i dywysogaeth.

Ac yn y ddinas hon y derbyniwyd, yn 1300, ymostyngiad hollol y Cymry i lywodraeth Iorwerth, gan Iorwerth o Gaernarfon, tywysog Cymru, pryd y darfu i rydd-ddeiliaid y wlad wneyd gwarogaeth a llw o ffyddlondeb iddo am eu gwabanol dirodd.¶

1379.] Rhisiart II. a ymwelodd & phrif ddinas ei str hoff a ffyddlawn; ac anrhydeddodd hi trwy ei gwneyd yn dywysogaeth, a chysylltu & hi gasteil Lleon|| (*Holt*,) arglwyddiaeth Maelor ac Iâl, tiroedd Castell y Waen, ac amryw leoedd ereill yn Nghymru, ac ar y cyffiniau. Ond Harri IV. yn ei bedwerydd flwyddyn, a ddileodd y trefniad yma, yr hwn oedd yn cyfyngu cymaint ar urddas ei fab fel tywysog Cymru.**

Harri IV. yn 1399, a gymerodd feddiant o'r ddinas a'r castell, ar ei ffordd i Fflint, yn erbyn ei anfodur frenin Rhisiart II., ac ar ei ddychweliad, efe a'i dyogelodd am un noswaith yn y carchar, a rhoddodd i farwolaeth, mewn modd barbaraid, un o'r enw Syr Perkin-a-Legh, a boneddwyr ereill, y rhai a gymerasai mewn dalfa ar yr un adeg a'u meist'r anfodur.

Yn ystod gwrthryfel Glyndwr, cafodd y ddinas hon ei gwneyd yn orsaf milwyr y brenin, ac yn fan cadwraeth arfau. Nid yw yn ymddangos fod ein cydwladwr erioed wedi gwneyd un ymgais i'w chymeryd, er fod llawer o foneddigion y str wrol hon yn bleidiol i'w achos.†† Ond yr oedd y wlad yn anffortunus

* Itin. Cambr. c. xl. p. 87. † Walsingham, p. 467; yr hwn a esyd y dygwyddiad yma yn 1255.

‡ Rymer, I. 635.

§ Eto, 636.

¶ Powel, 333. Rymer, II. 53, 63.

¶ Powel, 382.

** Statutes at Large, 21 Rich. II. c. 9.

†† Rymer, viii. 338.

wedi ymranu; a pharhaodd felly drwy ystod y rhyfeloedd cartrefol a ddygid yn mlaen mor ffyrnig rhwng teuluoedd Caerefrog a Lancaster Yr ysprydol Margaret, i'r dyben o gadw i fyny zêl ei phlaid, a ddaeth i'r str hon yn 1455, ac ymwelodd â'r ddinas hon.* Yn 1459, yn fuan ar ol brwydr *Bloreheath*, talodd ymweliad arall, gan gymeryd gyda hi y *Trawsfeddiannydd Llariaidd*, sef ei phriod Harri VI., a'i mab Iorwerth. Cadwai fwrdd cyhoeddus yn mha le bynag yr elai; ac anrhegodd y boneddigion hyny o str Gaerlleon a gymerasant eu hochr, âg elyrch bychain o arian, arwyddlun y tywysog ieuange, fel nod cydnabyddol y Lancasteriaid.† Apwyntiodd Iago, arglwydd Audley, i lywyddu y milwyr yn str Gaerlleon. Y mae y bardd *Michael Drayton* yn rhoi i ni ddygrifiad bywiog o effeithiau yr anghydwelediad gwladol ar yr adeg hon. Dywed wrthym fod Audley

Wedi llafurio yn dost nes gwneyd i un
 Haner o dylwyth frwydro gyda'r llall;
 Dau ddyn gyfodent o'r un gwely, ond,
 Ar ol byr siarad, ymbellhaent o hyd.
 Un wisgai rosyn coch, un arall *wyn*,
 Un bleidiai *York*, a'r llall *Lancaster* brudd;
 Dymunai un wel'd *Audley*'n ar y blaen,
 A *Sal'sbri* yn enill tir ddymunai'r llall;
 Ac wrth ffarwelio, pan yn canu'n iach,
 Ysgydwent gleddyfau llym naill ar y llall.‡

Hysbysir ni gan Daniel King, fod Iorwerth, tywysog Cymru, mab Iorwerth IV., wedi dyfod i Gaerlleon ychydig cyn Nadolig y flwyddyn 1475, ac iddo yn uniongyrchol gael ei ddwyn i'r castell mewn gorfoledd mawr. Ni allai fod gan Iorwerth un amcan wrth wneyd hyn heblaw fel llongyfarchiad i'w gyfeillion yn y parthau hyny, oblegyd nid oedd ei fab ar y pryd ond plentyn deuddeg oed. Nid oedd yr amlygiadau hyn o ffafrau breninol yn bethau dyeithr. Harri VII. a anfonodd ei frenines yma yn 1493; ac anfonodd ei fab Arthur i ymweled â'r lle yn 1497.

Cafodd y ddinas hon ei chyfran o ymweliadau afiachus yr amseroedd. Yn 1506, ymwelwyd â hi gan yr anhwylded a elwir yr *afiechyd chwysu*, yr hwn a ddistrywiodd, mewn tri diwrnod, un ar ddeg a phedwar ugain o rai ag oeddynt yn dal tai. Cafodd y sylw, fod gan yr angel dinystriol hwn barch i'r ystlen fenywaidd, ei wirioneddoli yma; oblegyd ni fu ond pedair o ferched farw o'r afiechyd.

Yn 1517, dylynwyd ef gan y pla, pryd y bu y fath niferi farw, ac y ffôdd ymaith y fath rifedi, nes yr oedd heolydd y ddinas wedi eu gorchuddio â glaswellt.

Ymddengys nad oedd dinaswyr Gaerlleon yn llai enwog nag eiddo Coventry am eu cyflawniadau chwareuyddol.§ Arferent hwy arddangos dwy rywogaeth; un wedi ei ffurfio ar ramant foesol, a'r llall ar hanesiaeth ysgrythyrol. Yn 1529, arddangosasant ar groes uchaf y ddinas, chwareuaeth Robert, brenin *Cicyle*, neu Robert y Diafol, wedi ei benthyca oddiwrth y chwareuaeth Ffrengig o'r enw hwnw.

* Vale-royal, 185.

† Speed's Hist. 858.

‡ The Miseries of Queen Margaret, part iv.

§ Dugdale, i. 249.

Hanes Robert, brenin Cicyle,
Bulchder barodd iddo dd'od i dylodi.*

Yr oald Robert, fel y brenin Nebuchodonosor, wedi meddwl ei fod tu hwnt i awdurdod unrhyw fod, dwyfol na dynol. Y nefoedd, er mwyn ei dynu i lawr, a barodd i gwsgr trwm syrthio arno yu yr eglwys; ar ol i'r gynulleidfa ymwasgaru, cymerodd angel ei fiurf, gan dwyllo y sawl a weinyddent arno, y rhai a ddylynasant y brenin angylaidd i'r palas, lle y mae yn cymeryd lle Robert. Y mae Robert yn deffro; rhed i'w balas; ni adnabyddir ef; gafaelir ynddo fel twyllwr, ac yu y diwedd y mae yn cael ei apwyntio fel *ffwl y neuadd* i'r brenin newydd; ac

Mewn dillad atgas wedi ymwiigo,
A chynffonau llwynogod lawer o'i gylch,
Ni all'sai dynion yn iawn ei adnabod.

Ar ol dyoddef hir benyd a darostyngiad, y mae yr angel, wedi cael allan fod Robert wedi ei gyflawn iacháu o'i uchelfrydedd, yn ymadael o'i swydd, ac yn adferu y brenin druan i'w orsedd.

Y flwyddyn 1532 a'm hadgofia am y chwareuyddiaethau a gyflawnid yn y ddinas hon. Dyma y chwareuon hynod a adnabyddid wrth yr onw *Dirgedion*, y rhai a gyfansoddwyd yn wreiddiol yn y blynyddoedd 1327 a 1328, gan Randal Higgenet, mynach o Gaerlleon, fel y mae y rhaglith ganlynol yn dangos i ni.

Barchedig wŷr, foneddigesau oll,
Ymgynlledig ar yr adeg hon,
Trwy'r genadwri hyn ceuch ddeall fod
Ryw amser ar y ddinas hon yn faer
Syr John Arnway, marchog; boddlawm fu
I roi cefnogaeth deilwug i chwareuon da,
Gwaith *Randal*, mynach o Gaerlleon dref.

Randal, fel yr ymddengys, a gyfansoddodd y *Dirgedion* hyn yn Lladin, ac aeth i lafur dirfawr i gael eu harddangos mewn gwisgoedd Seisonig, oblegyd gofû arno fyned deirgwaith i Rufain i ofyn am ganiatâd ei Sancteiddrwydd.†

Chwareuon y Sulgwyn] Ereill drachefu oeddynt o lafurwaith Syr *Henry Frances*, mynach arall, fel yr ymddengys oddiwrth ei broclamasïwn am ei chwareuon ar wythnos y Sulgwyn yn y flwyddyn hono, yr hwn a roddid allan gan glerc y Pendist, ac a ddangosai fod—

“Yn yr hen amser, nid yn unig er lledaeniad a chynydd y ffydd sanctaidd gatholig, ac i anog meddyliau y cyffredin bobl i ddefosiwn da ac athrawiaeth iachus, ond hefyd er lles cyffredinol y ddinas hon, chwareuad ac arddangosiad o amrywiol ystorïau y Beibl, gan ddechreu gyda'r greadigaeth, a chwymp Lusifer, a diweddu gyda barn gyffredinol y byd, i gael eu cyhoeddi a'u dangos yn wythnos y Sulgwyn, y rhai a ddyfeisiwyd ac a wnaed gan Syr Henry Frances, yr hwn a fu am beth amser yn fynach yma, a'r hwn a gafodd gan Clement, y pryd hwnw yn esgob Rbafain, bardwn am 1000 o ddyddiau, a chan esgob Caerlleon ar y pryd, bardwn o 40 diwrnod, i bob dyn a ymgynullai yn dangnefeddus i wrando y chwareuon dywededig; y rhai a sefydlasid er gogoniant i

* Mr. Warton's Hist. Poetry, i. 184. Daniel King a'i geilw yn chwareuath *Robert Ceuill*.

† Harleian MSS. 2124.

Dduw gan *John Arnway*, y pryd hyny yn faer Caerlleon, ei frodyr a'r holl *gyf-undeb*; i gael eu dwyn allan, eu harddangos, a'u chwareu ar draul a chost crefftwyr a gweithfeydd y ddinas ddywededig," &c. &c.*

Dichon fod y chwareuon hyn wedi pallu er's amser maith, yr hyn a alwai am y proclamasiwn hon, yn nheyrnasiad Harri VIII., y tywysog hwnw ag oedd mor hoff o wag arddangosiadau. Yr oedd tair blynedd a deugain wedi myned heibio er y cyflawniad diweddfaf o'r natur yma, pan y chwareuwyd *Dyrchafael y Fendigedig Forwyn* o flaen ei frawd Arthur, yn mbyrth mynachdy y ddinas hon.

Y *Dirgelion* hyn oeddynt gychwyniad aſterw y *theatre* (chwareudy) Seisonig. Yr oedd ein chwareuyddiaeth, fel y sylwa y cyfarwydd Mr. Warton, mewn amseroedd boreuol yn gwbl gyfyngedig i byngciau crefyddol; ac nid oedd y chwareuyddiaethau yn ddim amgen nag attodiad at ddefosiwn gwych a pheiriannyddol yr oes hono.† Cyfeiriai y darlennydd at hanes difyrus y boneddw hwnw am ddechreuad a chynydd y cyflawniadau hyn; a chyfyngaf fy hun at ychydig engreiffiau o arddangosiadau gwrthun a choelgrefyddol yr amseroedd hyny, pan y byddai y gynulleidfa yn gwrando gyda'r defosiwn a'r edmygedd mwyaf ar yr hyn a gynyrchasai yn yr oes bresenol chwerrhiniad llawen mewn chwareudy, ar gyfrif ei afresymoldeb, neu wawd tuag at y rhan ddiffrifol, ar gyfrif ei hannuwioldeb anfwriadol. Ni wnaſ ond nodi wrth ddechreu, mai yn yr eglwys y cynelid y chwareuon hyn, er gwaethaf byggythion y creulawn Bonner, a'r duwiol Grindal.

Yr oedd y chwareuon hyn yn bump ar hugain mewn nifer. Chwareuwyd hwy am fwy na thair canrif, o flaen y gynulleidfa lygadrythol, y rhai a dderbynient y pyngciau diamrywiaeth gyda'r un boddhad blynyddol ag y mwynhai y Rhufeiniaid eu chwareuon yn adegau eu symrwydd gonest.

Tandemque redit ad pulpita notum

Exodium, cum personæ pallentis liatum,

In gremio matris formidat rusticus infan-‡

Nid ydym ni yn eu cael yn ngeiriau y dyfeisydd gwreiddiol; oblegyd, trwy fod yr iaith a'r farddoniaeth wedi myned allan o arfer, cyfnewidiwyd hwy i arddull yr amser hwnw, at chwareuyddiaethau yr unfed ganrif ar bymtheg, a byddent yn cael eu hactio gan grefftwyr perthynol i'r pum' cwmni ar hugain, wedi eu dilladu mewn gwisgoedd cyfaddas.

1. Y Crwynwyr a actient chwareuyddiaeth Cwypm Lusifer. Arweinir i mewn fel hyn:—

Chwi addoladwy Grwynwyr, y rhai, er's amser maith,

Ddangosent gwypm y cythraul o'r nef i'r ddaear laith;

Rhai yaſgrifenwyr gredir, gan hyny dylai fod

Eich pwngc i chwareu'r unrhyw yn fedrus er eich clod;

Er mwyn yr awdwr bydded eich arddangosfa'n fyw,

laith dlôs, chwareuwyd hawddgar, mewn gwisgoedd heirdd eu rhyw.

* Harleian MSS. 2013.

† History of English Poetry, i. 237.

‡ Juv. Sat. iii. Lib. 1.

Yr unrhyw gerid aſterw a glywir gan y caeth,

A chan ryw hen draddodiad cyfrifur hon yn ſiraeth;

Y dynwarediad hyfryd bob bliwyddyn sydd yr un,

A'r bebau gwladaidd ofna yn mrechiau'l fam of hun.

Diau fod y bardd Shakspeare yn ei bryddest ar y "*Midsummer-Night's Dream*," wedi tynu ei gymeriadau personol oddiwrth chwareuwyr o'r rhywogaeth yma.

2. Y Dilladwyr a arddangosent Greadigaeth y Byd. 3. Dyfrgludwyr yr afon, gyda phriodoldeb mawr, a gymerent i fyny Hanes y Diluw, yr hwn, yn gymaint a'i fod yn cael ei drin yn dra difyrus, y bydd i mi ddyfynu rhan o hono yma, fel cynllun o'r gweddill. Y mae eu rhagarweiniad yn eu hysbysu "fod Noa wedi myned i'r arch, yn nghyda'i holl deulu, oddieithr ei wraig." Ar ol y rhestr hirfaith o anifeiliaid, adar, bwystfilod, &c., ag y tybir iddynt fyned i'r arch, y mae Noa yn galw fel hyn ar ei wraig:—

NOA.*

Wraig, tyr'd i mewn, pa'm sefi draw,
Mewn pobpeth arall wyt faen llaw;
Tyr'd yma, canys mae'n llawn bryd,
Rhag ofn ein boddi gyda'r byd.

GWRAIG NOA.

O! syr, cyfodwch hwyli i fyny,
A rhwyf'wch allan gydag egni;
Oblegyd tra y dalio tir,
Ni ddeuf ymaith, ar fy ngwir.
Mae'r gwagedd gyda mi'n chwedleu,
Ac ni symudaf gam oddi yma;
Ni chânt foddi, myn Sant Puw,
Tra gallaf fi eu cadw'n fyw.
Maent hwy yu hoff o honof fi,—
A gânt hwy dd'od i'th lestr di?
Neu rhwyfa ymaith i'r lle myni,
A chais wraig arall it', os gelli.

NOA.

Fab Sem, mae'th fam yn ddynes groes,
Ei bath ni welais yn fy oes.

SEM.

Mi âf i'w nhol, fy nhad, i'r arch,
Os dengys ichwi radd o barch.
Mam, mae 'nhad yn galw'n greulon,
Am ichwi dd'od i'r llestr weithion;
Yspiwch draw, mae'r gwynt yn chwythu,
A ninau am godi hwyliau i fyny.

GWRAIG NOA.

Das at dy dad, a d'wieg yn groyw,
Na ddeufaf fi i'w lestr heddyw.

NOA.

Tyr'd yma, wraig, a phaid gwneyd trwbl,
Neu arce allan byth a chwbl.

CAM.

A gawn ni ei gorfodi i dd'od?

NOA.

Cewch, feibion, a byddi er eich clod;

A brysiwch hefyd, canys gwn
Fod arnaf ofn y diluw hwn.

Y CHWEDLEUESAU.

Mae'r diluw'n d'od o'r gellydd draw,
A'r dwfr yn llenwi ar bob llaw;
Ni gawn ein boddi gyda'r byd,—
Dyneswn at yr arch mewn pryd.
A mynwn ddyferyn cyn gwneyd hyny,
Can's mynych iawn y cawsom felly;
Ti yfi chwart ar un trafnyngciad,
Ac felly finau mewn amrantiad.
Dyma botelaid o win da, cry',
Llawena hwn y galon gu;
Ac er i Noa ein gwel'd yn hir,
Ni fynwn lymaid bach o fir.

JAPHETH.

Erfyniwn arnoch, mam, mewn pryd,—
Eich plantos ydym ni i gyd,—
O dowch i'r llong rhag ofn y dw'r,
Pryderus yw ein tad, bid siwr.

GWRAIG NOA.

Ni ddeufaf ddim, er eich holl draeth,
Ond mynaf fy nghymdeithion ffraeth.

SEM.

Yn wir, fy mam, rhaid i chwi dd'od
O fodd neu anfodd, er ein clod.

NOA.

O tyred, wraig, i'r arch trwy deg.

GWRAIG NOA.

Hwda di byna, a chau dy geg,
[gan roi cryg i Noa ar ei gjust.].

NOA.

O! Mari, tymher ddrwg yw hon;
Da yw tawelwch dan y fron.
Blant, tybiaf fod yr arch yn nofio,
Os felly, ni thâl i ni dario;
Y dyfroedd ar y tir sy'n codi:
Ewyllys Duw a wneler felly.

4. Yr Eillwyr a'r Canwyllwyr a arddangosent Abraham yn dychwelyd o ladd y pedwar brenin, &c.

5. Y Lleinwyr a'r Gwneuthurwyr Capiau a gymerent i fyny ystori Balaam a'i asyn; ac y maent yn peri i'r prophwyd anserch ei anifail mewn geiriau rhy isel a digrif i gael eu hail-adrodd. Ymddengys fod llawer mwy o barch yn cael ei arddangos i'r anifail hwn mewn teyrnas gyfagos, lle y cynelid gwyl flynyddol er anrhydedd iddo. Yr oedd y *fiesta asinaria*, neu wyl yr asynod, yn cael ei chadw yn Ffrainc yn nechreud y bymthegfed ganrif;* pan y byddai yr anifail, wedi ei orchuddio â chlôg, yn cael ei ddwyn i mewn i'r eglwys, a'r clerigwyr yn ei ddylyn, y rhai a'i cyfarchent â'r emyn canlynol:—

O'r gwledydd dwyreiniol
Daeth yr asyn rhinweddol;
Un prydfferth, a nerthol
At lwythi anferthol.
Ho! syr Asyn, ho!

Ar fryniog dir gweinglodd
Reuben a'i magodd,
'R Iorddonen a groesodd,
I Fethl'em carlamodd.
Ho, &c.

Aeth heibio y mulod,
Y ceirw a'r geifr hynod,
Tu hwnt mewn cyflymdra
I ddromedariaid Media.
Ho, &c.

Aur melyn Arabia,
Thus a myrrh o Seba,

Ddygodd i'r eglwys,
Hen asyn cyfrwys.
Ho, &c.

Tra tynai'r cerbydau,
Rai ysgafn eu pwysau,
Gwnai'i ddannedd caledion
Ei ebran yn yfflon.
Ho, &c.

Gyda chòl grawn yr hekken
Bwytaï yr ysgallen;
Us o'r gwenith, rywfodd,
Ar lawrdrynu nithiodd.
Ho, &c.

Amen, meddi, asyn,
Wyt lawn o rawn melyn;
Amen, boed yn ddibaid
It' droedio'th hynafiaid.
Ho, &c.

6. Y Seiri a'r Towyr a ddatganent am Enedigaeth Crist. 7. Y Paentwyr a'r Gwydrwyr, am Ymddangosiad yr Angylion i'r Bugeiliaid. Y Darllawyddion am Ymadawiad y Doethion, neu y tri Brenin o'r Dwyrain, yn eu hymchwiliad am ein Hiachawdwr. 9. Y Sidanwyr am offrymau y tri Brenin. 10. Yr Eurych am ladd y Plant Bychain; a cheir ganddynt ymddiddan hynod rhwng y milwyr a'r gwragedd. 11. Y Gofaint a ddangosent fel yr oedd Crist yn dadleu â'r doctoriaid yn y deml. 12. Y Cigyddion a ddangosent fel yr arweiniwyd ef gan yr Yspryd i'r anialwch. 13. Y Glwferiaid a adroddent hanes marwolaeth Lazarus. 14. Y Barceriaid, am yr Iesu a'r Gwahangleifion. 15. Y Pobwyr, am y Swper diweddf. 16. Y Plüyddion, y Bwäwyr, y Cwperiaid, a'r Llinynwyr, a ddewisent hanes y Dyoddefaint. 17. Yr Haiarnyddion, Hanes y Croeshoeliad. 18. Y Cogyddion a adroddent hanes disgyniad Crist i Uffern, a'r hyn a wnaeth efe yno; yr hwn a derfyna gyda hysbysu fod ein Gwardwr wedi achub yr holl saint allan o'r Purdan, heb adael ar ol ond un hen wraig yn unig (dichon ei bod yu gymeriac gwirioneddol ar yr adeg pan y

* *Memoires, &c. dela Fête des Foux*, 14. Gwel hefyd ychwaneg ar y mater yma gan Mr. Warton, yn ei *History of Poetry*, i. 246.

cyfansoddwyd y chwareuyddiaeth hynod yma,) yr hou a gyffesai ei phechodau mewn araith hir:

Bum un adeg yn dafarnwraig,
Chwedleues dyner, a gwas'naethwraig,
O win a chwrw bum ddarllaw-wraig,
Yr hyn a'm dygodd i dan wg.
Wrth werthu nid oedd geuyf fesur,
Gwerthwn y cwbl oll ar antur,
Gan dwyllo llawer hen greadur,
Er bod fy nghwrw yn ddrwg.

Yna croesawir hi gan y diafiaid; yr hyn a derfyna y chwareuyddiaeth.

Y mae Mr. Clarke, yn ei Lythrau ar y genedl Yspaenaidd, wedi rhoddi peth hanes am gyflwr eu chwareuon, yn ein difyru â'r rhan hono o'u chwareuyddiaethau ag sydd yn dal perthynas â'n dirgelion hynafol ein hunain.

"Ar ol i dipyn o amser fynes heibio, ac ar ol i rai arddangosiadau gael eu cyflawni, y rhai oeddynt yn hirfaith, blinedig, annyddorol, ac yn llawn o ffwl-bri ac ymchwydd gwag, y mae yr olygfa ardderchog yn dynesu: ymddangosodd actiwr, mewn gwisg hirllaes o borphor, yn nghymeriad Iesu Grist, neu y *Nuestro Señor*, fel y gelwir ef ganddynt hwy: yn ddiatreg, rhoddwyd mwgwd ar ei lygaid, cernodiwyd ef, poerwyd arno, rhwymwyd a fflangellwyd ef, coronwyd ef â drain, a gorfodwyd ef i ddwyn ei groes; yna penliniai, a llefai, *Padre mio! Padre mio!* FY NHAD! FY NHAD! paham y'm gadewaist? Ar ol hyn gosodai ei gefn ar y mur, a'i ddwylaw ar led, ac yno efelychai ingoedd marwol ei Arglwydd trengedig. Ond beth a feddyliech chwi, fy nghyfaill, ydoedd diwedd yr olygfa ddychrynllyd a difrifol hon? Wel, yn sicr un yn mhob ffordd yn gyfaddas i urddas a difrifoldeb yr achlysur: y mae un o'r chwareuyddesau yn rhyddhau Crist, ac yn cymeryd i fwrdd ei goron a'i wisg o ysgarlad; ac wedi iddo ymwisgo yn ei berwig a'i bais, y mae yn ymuno gyda'r gweddill o'r chwareuwyr, ac yn dawnsio *sequedillos*.

Spectatum, admissi, risum teneatis, amici!*

"Gyda golwg ar y *sequedillos*, neu y ddawns, nid yw, ar y chwarenfia Yspeinig, yn ddim amgen na cherdded yn araf y naill o gwmpas y llall; er, pan y dawnsir hi mewn tai preifaf, ei bod mewn llawer o bethau yn ymdebygu i'r ddawns Seisonig. Ar ol hyn, y mae un o'r chwareuyddesau, mewn araith hir, yn esponio natur, dyben, ac amcan y sacramentau. Dylech ddeall fod yr Yspaeniad yn caniatáu nifer mawr o ymsoniadau (*soliloquies*,) y rhai ydynt yn llawn o areithyddiaeth diddiwedd, yn eu chwareuon. Yn yr arddangosfa olaf, yr oedd Crist yn ymddangos yn orfoleddus mewn llong; ac felly y terfynai y chwareuaeth. Anghofiais eich hysbysu, fod Crist, cyn ei ddyoddefaint, wedi pregethu i bedwar chwarter y byd, yn eu gwisgoedd priodol, ar y chwareufan: fod Ewrop ac America wedi ei wrando yn llawen, a derbyn y fydd; ond fod Asia ac Affrica wedi parhau yn ystyfnig." Gwel Lythyr VI.

Dyma y cwbl a adroddaf fi o'r tomenau hyn o chwedlau afresymol.

1542. *Putein-*
dai Cyhoedd.]

Yr oedd y ddinas hon, hyd yr adeg yma, wedi cael goddef ynddi buteindai cyhoeddus, y rhai, am anrwyw ganrifoedd, a ganiateid gan awdurdod gyfreithiol, ac a roeieiddid gan

* "Wedi gwled y peth, fy nghyfaill, a allaset ti beidio chwerthin?"

ddeddfau rhagorol, o ordeiniad Tŷ y Cyffredin, yn cael eu cadarnhau gan y brenin a'r arglwyddi. Cafodd tai felly yn Southwark ymyryd â hwy mewn modd neillduol yn 1161, yr wythfed o Harri II. Y mae un erthygl yn rhoddi lle i ni gredu fod rhyw afiechyd penodol wedi gwreiddio yn foreuach nag yn amser y gwarchae ar Naples; oblegyd gwahardda i geidwaid puteindai gadw unrhyw ferch ag a fyddo o dan yr *afiechyd peryglus o losgach*.^{*} Nodid allan eu tai trwy fod eu wynebaw wedi eu gwyngalchu, bod ganddynt arwyddfyrddau, nid yn hongian oddiallan, ond yn baentiedig ar y muriau. Yn mys y arwyddion, mi a welais lun het cardinal. Er fod y ceidwaid yn cael eu hamddiffyn yn eu galwedigaeth, eto ystyrid hwy yn bobl ddyrgionus; nid oedd ganiatâd iddynt wasanaethu fel rheithwyr, na chadw tafarn.[†] Yr oedd y merched perthynol iddynt yn cael eu cau allan o ordinhadau yr eglwys, mor hired ag y glynent yn eu galwedigaeth, ac ni roddid iddynt gladdedigaeth Cristionogol, oni byddent wedi cael maddeuant cyn marw. Harri VIII. a ddileodd y tai hyn yn Surrey yn 1537; a'r rhai yn y ddinas hon yn 1542.

Hynodwyd y flwyddyn 1554 gan un o weithrediadau creulawn teyrnasiad Mari Waedlyd, sef llosgi *George Marsh*, oherwydd ei ymlyniad wrth y ffydd Brotestanaidd. Mynych y clywais y teilwng Ddoctor William Cooper yn dywedyd, pan ddygwyd Marsh i Boughton, lle y dienyddiad, gan y siryddion Amory a Cooper, fod yr olaf—yr hwn oedd yn un o hynafiaid y doctor, ac yn bleidiol i grefydd y dyoddefydd—wedi gwneyd ymgais i'w gael yn rhydd; ond trwy iddo gael ei oruwchreoli gan ei gydswyddog, gorfu arno ddiangc hyd nes y deuai amserau gwell, pryd y dychwelodd, a daliodd y swydd o faer yn 1561.

Daeth amseroedd hoenus ar ol hyn, efallai o barch i chwaeth yr ardderchog, ond rhamantus frenines Elizabeth. Yn y flwyddyn 1564, ar y Sul ar ol Gwylifan, yn ystod maeroliaeth Syr Lawrence Smith, cafodd "hanes Æneas a'r Frenines Dido ei chwareu ar y *Rood's eye*, wedi cael ei barotî gan William Croston, boneddwr, a Mr. Man; ar ba achlysur y gwnaed dwy amddiffynfa, a llongau ar y dwfr, heblaw lluwais o wŷr ceffylau wedi eu harfogi a'u harneisio yn dda." Ymddengys fod yr amddiffynfeydd a'r llongau yn fath o arddangosiadau, i gario allan ryw weithred o wrhydri. Yr ydym yn clywed am y llong *Clod*, yn *llwythog o Enw da*, yn mys arddangosiadau Harri;‡ ac *Amddiffynfa Prydferthoch*, yn cael ymosod arni gan *Ddymuniad rhinweddol*, yn mys y eiddo Elizabeth.§ Yr oedd yr ymosodwyr yn curo arni â sypiau o flodau; a'r rhai gwarchäedig a arllwysent yn eu herbyn gyffegrau wedi eu llenwi â phowdwr persawrus, neu ddyfroedd peraroglaidd.

Yn ystod maeroliaeth Syr Lawrence, yr ydym yn cael hanes am arddangosfa arall, un flynyddol, ar noswyl St. Ioan Fedyddiwr; oblegyd y mae Syr Lawrence, a'r henaduriaid, a'r cynghor trefol, yn gwneyd cytundeb â dau baentiwr, ar fod iddynt barotî y pethau canlynol, "ynghyda phob addurniadau perthynol iddynt, sef, pedwar cawr, un unicorn, un dromedari, un penhwyad llawn-dwf, un camel, un asyn, un ddraig, chwech o ebolion, ac un ar bymtheg o fechgyn yn noethlymun; ar ol i'r cyfryw fod yn barod, ar iddynt ddwyn neu gario, neu beri cael eu dwyn neu eu cario, yn ystod y wyladwriaeth, o le i le,

^{*} Stow's Hist. London, ff. book iv. 7.

[†] Drake's Parliam. Hist. ff. 233.

[‡] Hollushed, 809.

[§] Yr unrhyw, 1318.

yn ol fel ag y buwyd yn arferol o wneyd," &c.* Nis gallaf ddychymygu beth oedd amcan y portread yma; ond canfyddaf fod terfyn wedi ei roddi arno yn ystod maeroliaeth 1599.

Ni ddylai rhinwedd Edward Dutton, maer y ddinas yn 1604, gael ei basio heb sylw arno. Y swyddog teilwng yma, fel esgob daionus Marseilles, a gadwodd ei orsaf yn ystod holl adeg ymweliad pla dinystriol:

"Pan y clafychai natur, ac angeu yn mhob chwa."

Ymwelodd y pla â'i dŷ, a bu farw rhai o'i blant a'i weinidogion. Symudwyd cwrw y canghelldy i Tarvin; cynaliwyd brawdlys Gwyl Fihangel yn Namptwich; a pheidiodd y ffeiriau yn ystod yr ymweliad alaethus yma.

Yn y flwyddyn 1617 cafodd y ddinas ei hanrhydeddu â phresenoldeb Iago I., lle y derbyniwyd ef gyda mawredd a wnelai anrhydedd i'r lle. Y maer, Edward Button, a anrhegodd ei fawrhydi â chwpan, wedi ei gorchuddio â chauad dwbl-euredig, ac ynddi gant o ddarnau aur a elwid *jacobins*. Efe hefyd a roddodd i fyny i'w fawrhydi gleddyf y ddinas, yr hwn a'i dychwelodd iddo, ac ar ol hyny dygai y maer y cleddyf o'i flaen ef ar geffyl. Cynygiwyd iddo yr urddas o gael ei wneyd yn farchog, ond efe a'i gwrthododd. Ni chyfyngodd y ddinas ei mawrfrydigrwydd i benau coronog: yr wyf yn cael fod Robert iarll Leicester, yn 1583, canghelydd y "str freninol," wedi cael y derbyniad mwyaf anrhydeddus; croesawyd ef yn y groes uchaf gan yr holl gorphoraeth, rhoddwyd gwledd iddo gan y maer, ac anrhegwyd ef â chwpan yn cynwys deugain o ddarnau aur, gwerth degswllt yr un. Yr anffodus iarll Essex, yn 1598, ar ei ffordd i'r Iwerddon, a groesawyd yn fwy urddasol fyth. Anrhegwyd ef â'r cyffelyb awm; ond mewn cwpan o'r un gwneuthuriad ag a roddwyd ar ol hyny i'r brenin Iago.

O'r flwyddyn 1617, nis gallaf ddarganfod dim o hynodrwydd neillduol am hir amser; hyd nes y daeth y ddinas i helbulon gwarchae yn 1645—6, mewn canlyniad i'w ffyddlondeb diysgog i Siarl I. Ar doriad allan y rhyfel cartrefol, talwyd sylw uniongyrchol i'r ddinas bwysig hon gan bleidwyr y brenin. Gosodwyd yr amddiffynfeydd yn y dull goreu o ran adgyweiriad, a chodwyd gweithiau allanol o'r gilfach ar y mur gogleddol, hyd at ymyl yr afon yn agos i Boughton; ac mewn canlyniad i hyny, tynwyd lluwars o dai i lawr, rhag iddynt roddi lloches i'r gelyn. Yr ymgais gyntaf ar y lle gan fyddin y senedd a wnaed ar y 20fed o Orphenaf, 1643, pan y darfu i Syr William Brereton wneyd ymosodiad ffyrnig ar yr amddiffynfeydd, ond cyfarfu â gorchfygiad. Yn yr un flwyddyn efe a anfonodd wŷs i Syr Abraham Shipman, yr hwn oedd y pryd hyny yn llywodraethwr, yn gofyn iddo roddi y ddinas i fyny: ond y llywodraethwr dewrfrydol a barodd iddo ddyfod a'i henill, a gwisgo yr anrhydedd.

Wedi i Arglwydd Biron gael ei orchfygu o flaen Namptwich, yr oedd str Gaerlleon braidd yn gwbl yn nwyllaw Syr William Brereton, ac o'r amser hwnw goddefodd y ddinas fath o warchaead o'r manau hyny a ddaliai y gelyn yn y gymydogaeath, hyd yn nod mor belled a phentref Christleton. Rhuthrid allan, a gwneid ymgyrchiadau mynych; a hyny, fel y dywed dyddlyfr y gwarchae, er mantais i bleidwyr y brenin.

* Harleian MSS. No. 1961.

Medi 19eg, 1645, enillodd y senedd fantais ag oedd yn anadferadwy i'r rhai gwarchaeddig. Y milwriad Jones, a'r *adjutant-general* Lothian, y rhai oeddynt wrth y gorchwyl o ddarostwng castell Beeston, a dynasant o'r lle hwnw, yn ddirgel, nifer mawr o filwyr, a'r noson hono cymerasant y gweithiau allanol, ac a ddaethant yn feddiannol ar bobpeth, hyd at furiau y ddinas. Ei Fawrhydi, yn uniongyrchol ar ol hyn, a ddaeth trwy Gymru, ac a aeth i mewn i'r ddinas hon, gyda'r amcan o galonogi y gwarchawdlu, a lletyodd yn nhŷ Syr Francis Gamul, yn agos i'r bont. Eithr ni ddaeth yno ond yn ddigon buan i fod yn llygad-dyst, o ben tŵr y Phœnix, o'r frwydr alaethus ar forfa Rowton, ar y 24ain o Fedi; pan y cafodd ei fyddinoedd, o dan Syr Marmaduke Langdale, y rhai oeddynt ar eu hymdaith i godi y gwarchae, eu gorchfygu, ar ol brwydr galed, gan alluoedd rhagorach y Cadfridog Pointz. Arosodd y brenin y noson hono yn Nghaerlleon; ac wrth ymadael dranoeth, a roddodd orchymyn i'r llywodraethwr, arglwydd Biron, os na fyddai ymwared mewn golwg o fewn wyth niwrnod, ei fod i ddyfod i gytundeb am rod-di y lle i fyny. Aeth y brenin ar ei ffordd trwy Ddinbych, yn cael ei ddylyn hyd y dref hono gan dri o ddinasyddion parchus, Syr Francis Gamul, yr henadur Cooper, a'r cadben Thropp. Canlynwyd ar y gwarchae gyda'r bywiogrwydd mwyaf, gan Syr William Brereton; ond er hynny, daliodd y gwarchawdlu déwr allan am ugain wythnos, tu hwnt i ddysgwyliadau pawb: ac wedi cael eu darostwng i fyw ar geffylau, cŵn, a chathod, rhoddasant i fyny, ar y 3ydd o Chwefror 1645—6, ar amodau a barent anrhydedd i yspryd y gwarchaedigion. Ymadawodd gwŷr y brenin o'r ddinas, a phennodwyd y milwriad Jones, gan y senedd, yn llywodraethwr. Ond ni therfynodd trueni y dinasyddion gyda'r gwarchae; torodd allan bla arswydus yn 1647; bu farw dwy fil o'r trigolion, a daeth y ddinas bron yn anghyfanedd.

Y Bont.] I'r dyben o rod-di hanes pellach am adeiladau milwrol, gwladol, ac eglwysig y ddinas hynafol hon, yr wyf yn dychwelyd yn fy ol at y bont. Yr oedd y fynedfa yma yn bodoli yn flaenorol i'r Congwest; ar yr adeg hono ymddengys ei bod naill ai wedi ei dinystrio, neu ynte ei bod gymaint mewn angen am adgyweiriad, fel yr wyf yn cael gorchymyn yn y *Doomsday Book*, fod i'r llywodraethwr wysio un dyn o bob cyfair o dir yn y str at ail-adeiladu y bont a'r waliau; ac os byddai i rywun esgeuluso ymddangos, fod i feistr tir y person a wysiwyd felly dalu i'r brenin a'r iarll ddeugain swllt.

Yn ol hen lawysgrif a ddyfynir gan Mr. Grose, dechreuwyd hi gan adferydd mawr y ddinas, *Ethelreda*, ac ar ol ei marwolaeth hi, iddi gael ei gorphen gan ei brawd Edward. Cyn yr amser hwnw, croesid yr afon trwy borthfa a dramwya rhwng yr adeilad a elwid y *Ship-gate* a Maes Edgar. Nid yw yn ymddangos i mi fod un rhan o'r bont Saesonaidd yn aros, gan mor fynych yr adgyweiriwyd hi er y cyfnod pelleng hwnw.

Y Sarn a'r Melinau.] Islaw i'r bwa agosaf i'r ddinas y mae ffrydlif, yr hwn, trwy gymhorth morglawdd mawr, neu sarn, sydd yn croesi yr afon ar wyndraws, a ddiwalla felinau y ddinas â dwfr. Y melinau hyn, a'r sarn, a adeiladwyd ar y cyntaf gan Hugh Lupus,* a chadwyd hwy mewn bodolaeth gan ei olynwyr, ac wedi hynny gan ieirll Caerlleon o'r lliuach

* Harleian MSS. 2052. 10. 2003. 41, 43.

freninol. Yr wyf yn deall ei bod yn cael eu gosod yn fynych gan y goron. Iorwerth, y Tywysog Du, yn enwedig, 1355, a'u caniatiaodd—y pysgota, y llys, &c.—am dair blynedd, i Robert o Bredone, person eglwys St. Pedr yn Nghaerlleon, ac ereill, am yr ardreth flynyddol o 190l.* Yr oedd yr ardreth hon yn anarferol o uchel yn y dyddiau hyny; ac achlysurid hi gan y ffaith fod pob trigianydd yn y ddinas o dan orfodaeth i falu yn y melinau hyn, oddieithr tirddeiliaid abad a mynachod St. Werburgh, ac mewn amseroedd ar ol hyny, tirddeiliaid y deon a'r côr offeiriadol, a breswylent oddiallan i Borth y Gogledd, gan y rhai yr oedd melin o'r eiddynt eu hunain yn *Bachpool*.

Bhaid i mi ofalu am grybyll, fod y melinau hyn wedi cael eu caniatáu am ei oes i'm cydwladwr Syr Hywel y Fwyall, am ei wrhydri yn cymeryd Ioan, brenin Ffraince, yn garcharor, yn mrwydr *Poitiers*. Gwnaed hyn hefyd gan y Tywysog Du, yr hwn nid yn unig a wnaeth Hywel yn farchog, ond hefyd a ganiataodd fod i saig o fwyd gael ei gweini o flaen ei fwyall, er cof am y defnydd rhagorol a wnaethai efe o honi ar y diwrnod hwnw, oddiwrth yr hyn y derbyniodd yr enw Syr Hywel y Fwyall.†

Porth y Bont.] Ar bob ochr i hen Borth y Bont (*Bridge-gate*) yr oedd dau o dyrau crynion; ac uwch ei phen yr oedd y tair pluen, paisariau tywysogion Cymru. Gwisgwyd hwy gyntaf gan y Tywysog Du, ar ol brwydr Cressi, yn 1346: haera ein haneswyr mai y tair pluen estrys, y rhai a wisgai brenin Bohemia yn ei goron, ar y diwrnod hwnw, oeddynt; ac iddo gael ei ladd gan Iorwerth, yr hwn a gymerodd ei helm-addurn, ac a'i gwisgodd ar ol hyny, y plu a'r arwyddair, *Ich dien* (Yr wyf yn gwasanaethu.) Teimlaf yn anewyllysgar i anurddo anrhydedd ein tywysog ieuangc dewr, trwy dybio y buasai yn ystaeio ei gleddyf mewn ymladdfa mor anghyfartal. Yr oedd y brenin yn ddall gan henaint; ac wrth ddeall fod y frwydr yn myned yn erbyn ei gynghreiriaid, arweiniwyd ef, trwy ei orchymyn ei hun, i boethder yr ymladd, gan benderfynu marw yn achos Ffraince. Dichon fod ein tywysog dewr wedi mabwysiadu yr arwyddnod breninol hwn mewn coffadwriaeth am y diwrnod hwnw, a'i ychwanegu at ei baisarfau ei hun, *Ich dien*, yr hen eiriau Seisonig am *Yr wyf yn gwasanaethu*, gan gyfeirio at yr adnod hono yn yr Ysgrhythyr, "*Dros gymaint o amser ag y mae yr etifedd yn fachgen, nid oes dim rhagor rhyngddo a gwas*;"‡ teimlad ag oedd yn dra chyfaddas i wylder nodweddiadol a duwioldeb mabaidd y tywysog hwn.

Yr oedd y porth hwn, a phyrth ereill y ddinas, wedi eu gosod dan nawdd rhai gwŷr mawr a ddalient diroedd yn y str freiniol. Iarll Amwythig a ofalai am Borth y Bont; iarll Rhydychain am Borth y Dwyrain; ac iarll Derby am Borth y Dwir. Ond yr oedd Porth y Gogledd, yr hwn a berthynai mewn modd neillduol i'r ddinas, yn cael ei ymddiried yn gwbl i'w phrif ynadon. Codid tollau am fyned trwyddynt, oddiar bob dyeithriaid, er cynal y wyladwriaeth; ac er fod yr achos wedi peidio er's llawer o amser, y mae tollau o hyd yn cael eu gofyn yn Mhorth y Bont.

Gweithyrd Ddufr.] Uwch ben y porth fe safai tŵr wythonglog uchel, yr hwn a ddechreuwyd yn 1600, trwy ganiatâd y gorphoraeth,

* Harleian MSS. 2081. 21. † Hist. Gwydir Family. Fifteen Tribes of North Wales.

‡ Camden's Remains, 844.

gan John Tyrer o'r ddinas hon, a chynwysai y gweithydd a fuont am hir amser yn codi dwfr o'r afon Ddyfrdwy i ddyfrgïst yn y pen uchaf, o ba le y trosglwyddid ef trwy bibellau braidd i bob rhan o'r ddinas. Dichon nad oedd y rhai hyn yn ateb y dyben yn effeithiol: oblegyd yn 1622, cafodd Tyrer ganiatâd o'r newydd i ddefnyddio tŵr a adeiladesid at waith dwfr a safie ffynhon, ddeg troedfedd ysgwâr, yn agos i *Spittle Boughton*, gyda chyflawn awdurdod er trosglwyddo y dwfr i'r ddyfrgïst, neu y bibell ddwfr, gerllaw y groes uchaf. Y gwaith yma (yr hwn a ddechreuasid ar y cyntaf gan y *mynachod duon* yn amser Iorwerth I.*) a aethai yn adfeilion. Yn 1692, gan fod y gweithydd a godasid gan Tyrer wedi eu cael yn adfeiliedig a diwerth, John Hopkins a John Hadley, trwy gefnogaeth y gorphoraeth, a ddechreuasant weithydd newyddion er adgyflewni y ddinas â dwfr o'r afon Ddyfrdwy: ac i'r dyben hwnw, prynasant y caniatâd a roddasid i Tyrer, ac hefyd un o'r melinau ƒd, er mwyn cael lle cyfleus i osod i fyny eu peiriant. Cadarnhaodd y ddinas iddynt yr holl awdurdod a fuasai gan Tyrer, ac yn enwedig yr hawl i osod i fyny ddyfrgïst gyferbyn a chwrt y fynachlog, fel derbynfa wastadol i ddwfr croyw.

Y mae hen Borth y Bont, yn nghyda'r tŵr wythonglog wedi eu tynu i lawr er's mwy na dwy flynedd yn ol; a bwa prydferth, o gynlluniad Mr. Joseph Turner, yn bresenol yn cyflenwi lle y blaenaf.

Y Waliau.] Y mae un esgynfa i'r waliau yn sefyll yn agos i Borth y Bont; y rhai ydynt yr unig enghraifft gyfan o hen amddiffynfeydd yn awr yn Mhrydain. Y maent yn filldir a thri chwarter, a chant ac un o latheni o amgylchedd; a chan mai hon yw prif rodfa y trigolion, cedwir hwy mewn adgyweiriad rhagorol trwy gyllid pennodol, a elwir tollau y muriau,

Tollau y Muriau.] y rhai a gesglir yn y tolldy, ar bob nwyddau a marsiantiaeth a ddygir i borthladd Caerlleon o wledydd tu draw i'r moroedd, ac yn eiddo i bersonau nad ydynt yn rhyddfreinwyr o'r ddinas hon. Y mae lliain o'r Iwerddou yn ychwanegu yn ddirfawr at y drysorfa yma, gan ei fod agos yn ddwy ran o dair o'r cwbl: y doll ar y nwydd yma ydyw dwy geiniog ar bob cant o latheni. Yr oedd y derbyniadau blynyddol† oddiwrth yr amryw dollau, ar gyfartaledd yn ystod y saith mlynedd diweddaf, oddeutu £120. Y mae swyddog, a elwir yn arolygwr y muriau, yn cael ei ddewis allan o'r henaduriaid, i edrych ar ol yr adgyweiriadau; hen aelod yn gyffredin, fr hwn y mae y swydd yn ddifyrwrch yn ogystal ag yn iechyd. Y mae y drysorfa hon yn bresenol yn un barhaol: yn yr hen amseroedd, nid oedd tollau y muriau ond pethau achlysurol. Fel hyn, yn y 14eg o Iorwerth II. yr oedd treth o ddimai yn cael ei chaniatáu am ddwy flynedd am bob *cranock* o ƒd; fyrling am yr un faint o gwrw, brawd, a brag; ac am nwyddau na enwid yn y caniatâd, fyrling allan o bob gwerth deuswllt.

Nis gallaf ddarganfod unrhyw olion o'r ben waliau cyntefig, y fath a'r rhai y dywedir eu bod wedi eu hadferu gan y ryfelgar *Ethelsteda*. Ni fynwn er dim,

* De aqueductu per ipsoe (*the black friars*) faciendo a fonte prope furcas. Vide Tanner, 65.

† Gyda golwg ar wneyd dyfrffos ganddynt (y *mynachod duon*) o'r ffynhonnell gerllaw y mlynedfeydd."

† Yr oedd y cyfartaledd yn cyrhaedd

Yn 1786, i	£298	0	0
Yn 1796, i	122	0	10½
Yn 1806, i	61	4	9

Gol.

dynu y mymryn lleiaf oddiwrth glod y foneddiges hon; ond rhaid i mi nacáu iddi yr anrhydedd o fod wedi sylfaenu yr amddiffynfeydd, a helaethu y ddinas tu allan i'r cyffiniau Rhufeinig.* Y mae y ffurf bresenol mor Rufeinig, fel y buasai i unrhyw ychwanegiad a allasai hi wneyd, ddinystrio y cynllun neillduol hwnw ag y byddai y bobl gall hyny bob amser yn ei ddyogelu yn ffurfiad eu gorsafocdd, os byddai natur y tir yn caniatáu hyny. Nid yw y pethau hynafol a ddangosant eu bod wedi preswyllo yma yn cael eu cyfyngu i unrhyw ran o'r ddinas: ceir hwy wrth gloddio ar bob ochr o'r tu mewn i'r waliau.

Y mae yr adeiladwaith milwrol o hyd yn gwbl Rufeinig o ran cynllun; diebon, ar ol iddynt hwy ymadael, iddo fyned yn adfeilion, yn yr oesoedd ty-lawd, cythryblus, a barbaraid a ddylynasant; eto, ni chawsant erioed eu chwalo mor llwyr, fel nad oeddynt yn ddiigon cadarn i amddiffyn y meddianwyr. Yr ydym yn cael fod y lle yn cael ei gymeryd trwy drais oddiar y Brytaniaid, yn 828, gan Egbert; drachefu yr ydym yn ei gael yn meddiant y Daeniaid, yn 895, ac yn cael ei warchae gan Alfred, yr hwn a laddodd yr holl ladron-filwyr o'r tu allan i'r muriau; ac yn olaf, cawn fod y lle wedi cael ei gymeryd gan Ethelfleda, trwy i'r gwarchawdlu roddi eu hunain i fyny yn wirfoddol. Y mae yr holl ddygwyddiadau hyn yn profi fod yr amddiffynfeydd yn parhan, efallai mewn adfeilion, ac mewn angen am yr adferiad hwnw a gawsant gan y ddynes glodfawr yma.

Yr ydym yn gweled fod y dull *Rhufeinig* o ffurfio amddiffynfeydd yn cael ei gadw hyd heddyw, yn union ar yr hen gynllun. Ar bob ochr i'r pyrth taffai allan *propugnaculum*,† neu fath o amddiffynfa er blino y gelynion a amcanent ddyfod i mewn; rhyngddynt, yn union yn y ddyfodfa, yr oedd y *cataracta*, neu y lithr-ddorau, yn barod i gael eu gollwng i lawr pe buasai y pyrth yn cael eu fforsio; felly byddai rhan o honynt yn cael eu cau oddifewn i'r muriau, a'r lleill o'r tu allan. Pe dygwyddasai iddynt fod wedi gosod y pyrth ar dân, yr oedd tyllau uwch ben, i'r dyben o dywallt dwfr i lawr er distodd y ffiamau.

Y mae y muriau, mewn lluaws o fanau, yn enwedig ar du y gogledd a'r dwyrain, yn cael eu hamddiffyn gan dyrau, wedi eu cyfleu fel na byddent o fewn mwy nag ergyd bwa i'w gilydd, fel y gallai y bwa-saethwyr gyrhaedd y gelynion a ymosodent ar y manau cydrhyngddynt.‡ Yr oeddynt hefyd yn benaf o ffurf crwn, y fath ag a gymeradwyid gan yr archadeiladwyr Rhufeinig, fel y cynllun goreu er osgoi ergydion yr hwrdd-beiriannau.§

* Disu fod y ddinas wedi cael ei helaethu tu hwnt i'r terfynau Rhufeinig, ac yn ol pob tebyg gan *Ethelfleda*. Y mae y muriau cyntefig ar y dwyrain a'r gorllewin, yn gystal ag ar y gogledd, wedi cael eu hail-adeiladu neu eu hadferu, gyda darnau o'r hen waith Rhufeinig yn aros ynddynt o hyd. Ond y mae y muriau dwyreiniol a gorllewinol wedi cael eu dwyn yn mlaen yn mholl tu draw i dderfyniad yr amgawd cyntaf, a mur newydd wedi ei adeiladu ar yr ochr ddeheuol. Y canlyniad ydym, fod yr oll o'r dref Rufeinig, a lleeyn mawr o dir heblaw hyny, yn cael eu cynwys oddi fewn i'r muriau bresenol. T.P.

† Vegetius, lib. iv. c. 4.

‡ *Intervalla autem turrium ita sunt facienda ut ne longius sit alia ab alia sagittae intermissione, &c. Vitruvius, lib. i. c. 5.* "Dylai y cyfryngau rhwng y tyroedd gael eu gwneyd yn y fath fodd fel na byddent yn fwy nag ebediad y saethau oddiwrth eu gilydd," &c.

§ *Turres itaque rotundae aut polygonicae sunt faciendae, quadratus enim machinae celerius dissi-pant, &c. Vitruvius, lib. i. c. 5.* "Dylai y tyrau fod wedi eu hadellatu yn grynion neu yn amloegog, am fod yr hwrdd-beiriannau yn curo rhaŷ ysgwâr i lawr yn gynt."

Turres sunt prolixiendae in exteriorem partem, uti cum ad murum hostis impetu valit appropinquare, a turribus, &c. Ibid. "Dylai y tyrau dafu allan oddiar y rhan allanol, fel, pan ymosodai y gelyn ar y mur, [y gellid ei guro yn ol â saethau] o'r tyrau." &c.

Y mae trwch y muriau yn cyfateb i'r lled a gymeradwyir gan *Vitruvius*; nis gall ond dau gerdded ochr yn ochr, oddieithr lle y mae y lleuyrch cylchynol yn caniatáu mwy o led. Yr archadeiladydd enwog hwnw a gyfarwydda, iddynt fod o'r cyfryw led ag y gallai dau filwr arfog basio eu gilydd yn ddirwyst.

Fy ffordd a'm harweinia o dan y castell, i un o'r pedwar prif byrth, y *Water-gate* (neu Borth y dwfr) presenol, yr hwn sydd yn agor at lan y dwfr; ac yn agos i ba le y llifai y Ddyfrdwy mewn amser boreuach.

Tŵr y Dwfr.] Ar ongl eithafol y ddinas, tu hwnt i'r porth hwn, y mae tŵr ag sydd yn tafu allan, yn berffaith grwn, oddieithr lle y torir ar hyn gan dafiad allan bychan ysgwâr yn y fynedfa i mewn iddo. Cysylltir y tŵr a'r muriau trwy oriel ddofn agored, gyda murganllawiau ar bob ochr; odditanodd v mae bwa mawr er gwneyd lle i'r llanw fyned trwodd, cyn y cyfyngiadau diweddar, y rhai hefyd yr wyf fi yn eu cofio. Gelwir y tŵr hwn yn bresenol yn *Water-tower*, neu *Dŵr y dwfr*. Tafiai allan i hen wely yr afon, lle y gorweddai y llongau mawrion, y rhai a sicrhaent eu cablau yn y modrwyau heiyron mawr a osodasid yn y ceryg. Gelwid y tŵr hwn gynt "y tŵr newydd," eto sylfaenesid ef yn 1320; oblegyd y mae cytundeb i'r pwrpas hwnw ar gael rhwng maer a dinasyddion Caerlleon ac un *John de Helpston*, saer maen, am adeiladu *quandam turrem rotundam*, &c. tŵr crwn "yn ddeg llath a haner o drwch, gyda cheuedd o'r tu fewn; yn bedair llath ar hugain o uchder, ac mor gadarn ag i fod yn amddiffynadwy;" a hyn oll am y swm o gan' punt.*

Porth y Gogledd.] Yr agorfa nodedig nesaf ydyw Porth y Gogledd,† o'r tu hwnt i ba un y mae maesdref eang.

Tŵr y Phœnix.] Saif Tŵr y *Phœnix* ar ongl o'r muriau tu hwnt i'r porth hwn. Adeiladwyd y tŵr presenol yn 1613, a defnyddid ef gan chwech o gwmnion fel ystafell drafnidiol. Cymerai ei euw oddiwrth yr aderyn dychymgol, arwyddlun cwmpeini y *paper-stainers*, yr hwn a osodasid i fyny ar ei ffrynt.

Porth y Dwyrain.] Porth y *Dwyrain* (*Eastgate*) ydyw yr agorfa nesaf. Yma y safai tŵr ysgwâr uchel, gyda llawer o ystafelloedd ynddo, wedi ei adeiladu (medd traddodiad) gan Iorwerth III. Yr oedd hwn wedi bod yn *Porta principalis* (neu brif borth,) ac yn brif fynedfa i'r dref, yn gystal ag yn derfyniad y *Walling street* enwog, yr hon a groesai yr ynys o *Dover*, ac ydoedd y brif-ffordd o'r porthladd hwnw i'r lle hwn. Yn 1769, tynwyd y porth yma i lawr, am y ceid ei fod yn rhy gul ac anghyfleus, a chyfodwyd bwa ardderchog yn ei le, yn gwbl ar draul Rhisiart, arglwydd Grosvenor. Tu draw i hwn y mae maesdref eang, yr hon a elwir *Forest street* (Heol y Goedwig,) y rhan isaf o ba un a amddiffynid gan borth, yr hwn a dynwyd i lawr fel peth afreidiol ychydig flynyddoedd yn ol.

Wedi myned heibio Porth y Dwyrain, bydd i'r ymdeithydd ganfod, o'r tu allan i'r muriau, ffos eang wedi ei thori trwy y graig galed, yr hon sydd yn awr yn ffordd gyffredin i'r dwfr; ond ymddengys i mi mai gwaith y Rhufeiniaid ydyw, fel amddiffyniad ar yr ochr hon, ac y mae yn barhad o ffurf cywir-onglog yr orsaf.

* Harleian MSS. No 2046. 10.

† Hwn, yr olaf o'r hen byrth, a dynwyd i lawr yn 1805.

Y mae un arall i gael ei godi ar ei safle. GOL.

CASTELL CAERLLEKON YN 1777.

Golygfydd Prydfferth.] Y mae y golygfydd oddiar amryw ranau o'r muriau yn neillduol o brydfferth. Mynyddoedd str Ddinbych a str Ffiint, a bryniau *Broxton*, a chraig unigol *Beeston*, a ffurfiant y rhan fwyaf afrywiog o'r olygfa; y gwastadedd brás a ddyry olygfa fwy dymunol, ac y mae yr olygfa i fyny yr afon tua *Boughton* yn ein hadgofio, i ryw raddau, am y *Thames* (afon Llundain,) a *Richmond hill*.

Ar adeg y Congwest, fel y sylwyd yn flaenorol, ymwelodd y brenin â'r ddinas hon yn bersonel, ac adferodd ei hamddiffynfeydd. Y mae yn debygol iddo, nid yn unig adgyweirio y muriau, ond iddo hefyd gwbl ail-adeiladu y castell* yn ol y drefn Normanaidd, a'i helaethu yn mhell tu hwnt i derfynau castell y Sacsoniaid, yr hwn a safai ar gopa y mynydd neu y bryncyn ar ba un ysaf yr amddiffynfa. Nid yw y rhan hono ond dynwarddol yn unig, er mwyn gwneyd i'r lle ymddangos yn uwch, fel yr oedd arfer gan y Sacsoniaid wrth wneyd eu castellydd; ac ymddengys fod y gyfran a fwrwyd i fyny yma felly yn gymysgedd o geryg a math o glai anarferol o galed.

Y Castell.] Ffurfir y castell o ddwy ran, yr uchaf a'r isaf: pob un yn meddu ar borth cryf, ac wedi ei amddiffyn â thŵr crwn ar bob ochr, ysgyda ffoc, ac yn yr hen amser â chrogbontydd. Oddi fewn i'r parth uchaf y mae rhai tyrau i'w gwled,† o adeiladwaith Normanaidd, pedwaronglog, gyda thafiadau allan ysgwâr yn mhob ongl, y tafiadau allan yn ysgafn braidd. Yr harddaf ydyw yr un a elwir tŵr *Iwl Caisar*. Elir i mewn iddo trwy ddrws Gothig eang, yr hwn sydd efallai o wneuthuriad diweddarach. Perthyna i'r ystafell isaf gronglwyd fwaog, wedi ei chadarnhau gyda chyplau ysgwâr cyffwrddin. Bu yr ystafell uchaf yn gapel, fel yr ymddengys oddiwrth y llestr a gynwysai y dwfr sanctaidd, a rhai lluniau, braidd wedi treulio ymaith, paentiedig ar y gwaliau. Ei maintioli ydyw pedair troedfedd ar bymtheg a phedair modfedd wrth un droedfedd ar bymtheg a chwe' modfedd; yr uchder hefyd yn un droedfedd ar bymtheg a chwe' modfedd. Y gronglwyd sydd fwaog; ond y cyplau, y rhai ydynt grynion, eiddil, a phrydfferth, a redant i lawr y muriau, gan orphwys er benclymau corniog pump o bileri byrion, crynion a phrydfferth, o'r un arddull a'r rhai sydd yn *chapter-house* yr eglwys gadeiriol; a dichon eu bod yn waith yr un celfyddydwr. Yr arfdy, rhai amddiffynfeydd, a rhai adeiladau at breswyllo ynddynt, a wnant i fyny y rhan arall.

Neuadd Lupus.] Ar hyd ochrau y ŵert isaf y saif yr ystafell ardderchog a elwir *Neuadd Hugh Lupus*,‡ yn yr hon y cynelir llysoedd astusiaid y sir. Y mae yn agos i gan' troedfedd o hyd; ei lled yn bump a chugain; ei uchder yn dra arswydol, ac yn deilwng o ystafell bendefigaidd hirwn aruchel. Cynelir y gronglwyd gan waith coed, mewn arddull fawreddog a charfedig; wedi ei seilio ar yr ochrau, ac yn gorphwys ar ysgwydd-daffiadau cryfan.

* *Ordericus Vitalis*, 516.

Y mae y pyrth, y muriau, a'r tyrau, yn awr wedi eu dinystrio. GOL. YR AIL ARG.

† Dim y bydd i'r hynafiaethydd, ac efallai bob dyn o chwaeth, ofidlo am fod yr hen adellad hysburch yma wedi cael ei thynu i lawr. Y mae llysyd newydd, ar ffurf chwareudy Groegaidd, wedi cael ei adeiladu yn y man lle y safai, yn gysylltiedig â pha un y mae carchar eang, ac adeiladu ereill, yn ol cynlluniad Mr. Harrison. Y mae ei ffrynt yn llenwi un ochr i ysgwâr eang; ar yr awy y mae yr arfdy, a chyferbyn â hwnnw y mae adellad gyfatebol wedi ei bwriadu i gynwys ŵert y trysorlys, lluestai y milwyr, &c. Y mae y bedwaredd ochr yn agored. GOL.

Dichon fod yr adeilad orwech hon yn parhau yu ei maintioli gwreiddiol. Yr oedd nodweddiad yr iarll Normanaidd cyntaf yn galw am neuadd i gyfateb i fawredd ei haelioni; i'r hyn nid oedd unrhyw derfyn. Dywed *Ordericus** "Ei fod, nid yn unig yn haelionus, ond yn wastraffus. Nid teula a ddygai i'w ganlyn, ond byddin. Ni chadwai gyfrif o unrhyw dderbyniadau a thaliadau. Yr oedd yn barhaus yn gwastraffu ei etifeddiaethau; ac yr oedd yn llawer hoffach o hebogyddion a helyddion nag o drinwyr y tir a dynion sanctaidd; a thrwy ei lythineb daeth mor anarferol o dew fel mai prin y gallai ymlusgo o gwmpas."

Cwrt y Trysorlys.] Yn gysylltiedig âg un pen i'r neuadd fawr hon y mae y trysorlys, neu ganghellyd, str freiniol Caerlleon. Iarll Cholmondely ydyw yr ystafellydd presenol; a Syr Rhisiart Perryn, fy nghydwladwr teilwng, a eistedda ac a gyflawna ddyledswyddau y swydd o is-ystafellydd. Gyda golwg ar achosion o iawnder, y mae efe yn gweithredu yma fel arglwydd ganghellydd. Yr oedd yr ystafellydd yn un o brif swyddogion yr hen iarll, ac iddo ddwy bunt ar hugain o gyflog yn flynyddol. Dywedir mai yn yr adeilad yma yr oedd senedd breninoedd bychain yr iarllaeth. Y mae golwg hynafol ar yr adeiladwaith; ac oddifewn y mae nifer o eisteddleoedd, y rhai a nodir allan gan fwâau a phileri destlus; yn y pen uchaf y mae dwy eisteddfa; un i'r iarll, a'r llall i'r abad. Yr oedd yr wyth ereill i'w wyth barwn, a chymerent i fyny un ochr i'r ystafell.

O dan yr is-ganghellydd y mae barwn, yr hwn a gynalia lys wythnosol, yn mha un y gwneir apeliadau am ddwyn achosion i brawf. Y mae gwysiadau a rhaithlythyrâu yn cael eu tynu allan yma, at frawdlysoedd y str hon, yn gystal ag at eiddo str Fflint. Yma hefyd, heblaw hyny, y mae archwiliwr, a selgeidwad, yr hwn a ofala am yr ysgriflyfrau cofnodiaunol.

Y mae y barnwyr yn lletya oddifewn i'r castell, yn ystod eu cylchdaith, yn ol hen ddefod. Darperir ar eu cyfer gan siryddion y ddinas; ac y mae siryddion y str yn cymeryd gofal eu ceffylau, ond ad-delir iddynt y drau lpan ddygant eu cyfrifon i mewn i gael eu harchwilio.

Carchar.] Carchar y str i droseddwy'r ydyw y lle olaf i gael ei ddsygrifo. Nis gallaf wneyd nemawr ddim yn rhagor na chadarnhau yr hanes a roddir am dano gan y dyngarol *Howard*. Y lle y cedwir hwy yn ystod y dydd sydd fuarth bychan, wedi ei amgylchu ar bob ochr gan adeiladau uchel heb ddim awyr yn dyfod drwyddo, oddieithr o'r pen uchaf, ac nid yw pelydr pureiddiol yr haul byth yn ymweled â'r fan. Eu cysgloedd yn y nos ydynt gelloedd saith droedfedd a haner wrth dair a hauer, wedi eu gosod yn rhês ar un ochr i geudwll tandaeacol; yn mhob un o'r rhai hyn y mae yn fynych dri neu bedwar o bersonau yn cysgu. Y mae yr oll yn cael eu gwneyd yn fwy dychrynlyd (iachusol, fel y tybir) drwy eu bod yn cael eu golchi â phŷg deir-gwaith neu bedair yn y flwyddyn. Rhaid i awyr brin eu buarth cyfyng drafaelio trwy dair o fynedfeydd cyn cyrhaedd atynt: trwy ffenestr ystafell sydd gerllaw: trwy rât yn llawr yr ystafell hono i'r ddaeargell: ac yn olaf, o'r ddaeargell trwy gafell fechan uwch ben drws pob un o'r celloedd. Yn y cyfryw leoedd a hyn y mae y dieuog a'r euog yn cael eu cadw, hyd nes y byddo i'r

* Lib. iv. p. 522.

gyfraith benderfynu eu tynged. Diau genyf y rhaid fod y ceidwad tynergalon *Mr. Thomas*, yn teimlo loes yn fynych yn nghyflawniad ei ddyledswyddau angenrheidiol. Y mae *Mr. Howard* yn cymharu y lle i'r *toll du* yn Calcutta. Yr olwg a gefais i arno a'm cynhyrfodd i feddwl am garchar arall llawer gwaeth; lle nad oes

Dim goleu clir, ond yn lle hyny mae
Tywyllwch dudew'n hytrach idd ei wel'd,
Yn unig er arddangos golygfeydd
O bob echrylawn wae.*

Y mae ownstabl y castell yn dal ei swydd am ei oes; efe yw gwir geidwad y carchar; ond apwyntia swyddog o dano. Y mae yn gyfrifol ari bob carcharion a dyledwyr, ac yn atebol am danynt os diangant.

Cospau yn y] Oddifeun i furiau y carchar hwn, ceir engraifft o droseddwr
Carchar.] yn dyoddef y gospedigaeth a elwid *prison forte et dure*, am sefyll yn fud ar ei brawf, nes y bu farw o newyn. Un *Adam*, mab i John o'r Woodhouses, yn 1310, y 4edd o Iorwerth II. a farnwyd yn euog o loegi ei dŷ ei hun, a chludo ymaith ei nwyddau. Safai yn fud; nodwyd rheithwyr fel arferol, y rhai a benderfynasant y gallai siarad os dewisai. Ar hyny traddodwyd ef i farw o newyn (*ad dietam*;) ac ar ol hyn tystiodd John le Morgan, cwnstabl y castell, fod y dywededig *Adam* wedi marw *ad dietam*.† Dyma ddechreuad y gospedigaeth o "wasgu i farwolaeth," yr hyn, fel yr ymddengys, oedd yn fath o ddull trugarog o brysuro marwolaeth; oblegyd rhaid ei bed yn llawer mwy erchyll, yn gystal â phoenus, yn ol y dull a nodir allan gan ddeddf Iorwerth I., yn nheyrnasiad yr hwn y dechreuodd.‡

Nid oedd yr enw *ad dietam* ond gwatwariaith, yn gosod allan yr ymborth truenus a ganiateid i'r dyoddefydd; sef ar y dydd cyntaf, tri thamaid o'r bara gwaethaf; ar yr ail, tri thrafiwngc o ddwfr o'r pwl agosaf: a dyma oedd ei ymborth beunyddiol i fod yn olynol hyd oni fyddai farw.

Noda *Mr. Rymer* esiampl hynod o wraig yn Nottingham, yr hon a osodwyd dan y gospedigaeth hon, ac a fu fyw ddeugain niwrnod heb na bwyd na diod. Dygwyddodd hyn yn 1357, yn nheyrnasiad Iorwerth III., yr hwn, "er clod i Dduw a gogoniant i'r Forwyn Fair," &c., a ganiataodd i'r dyoddefydd bardwn rhydd.§ Wedi crybwyll, fod yn dra thebygol fod y wyrth yn cael ei chynorthwyo i raddau bychain gan foddion naturiol, rhaid i mi sylwi, yn unol â'r engraifft hon, fod y rhai collfarnedig mewn rhai achosion, yn cael eu hamddifadu yn gwbl o bob math o ymborth; mewn achosion ereill, efallai, oddiwrth enw y gospedigaeth a roddwyd ar *Adam*, ymddengys y caniateid iddynt y dogn beunyddiol truenus a nodwyd, yr hwn a barheid hyd oni byddai y gwp. wedi ei throï yn "wasgu i farwolaeth."

* Bydd yn dda gan y teithydd dyngarol gyferbynu y trueni a ddyagrifir mor deimladwy yma, gyda sefyllfa gyfeus ac iachus buarthau a chelloedd y carchar presenol. *GoL.*

† Harleian MSS. No. 2079. 63.

‡ Yn ol deddf y 12fed o Sior III. pen. 20, byddai personau a gyhuiddid o for-ladrad neu gyflafan, ac a safent yn fud, yn cael eu hystyried fel wedi eu heuogfarnu o'r troseddau hyny. *GoL.*

§ Enw y wraig oedd *Cecilia*, a dyfarnwyd hi am ladd ei gwr, *John de Ridgeway*. *Rymer's Fœdera*, vi. 13.

Y mae hynodrwydd yn y dull yr ymddygid at y carcharorion a ryddheid o'u celloedd truenus trwy gael eu dienyddio, ag sydd yn deilwng o sylw. Traddodid hwy gan y cwnstabl, neu ynte ei is-swyddog, gerllaw careg a elwid *Glover's stone*, oddentu deg llath a phedwar ugain o bellder oddiwrth y porth allanol, i ddwylaw siryddion y ddinas, y rhai a'u derbynient gerllaw y gareg hono, yr hyn ydyw terfyn eithaf cyffiniau y castell, ac oddiyno dygid hwy i'r dienyddle, yr hwn sydd hefyd o dan eu gofal. Ni roddir dim cyfrif am yr arferiad yma, yn mhellach na bod traddodiad yn dywedyd fod drwgweithredwr gynt, ar ei ffordd i'r grogfa, wedi cael ei ryddhau gan ddinasyddion Caerlleon, ac fe ddichon trwy oddefiad yr ustusiaid, ar y rhai y tybid fod y ddyledswydd anhyfryd o ddienyddio pob drwgweithredwr yn gorphwys, pa un bynag a fyddent o'r str neu ynte o'r ddinas.

Gwahanwyd y ddinas oddiwrth y castell, a gwnaed hi yn str ei hun, trwy siartr o eiddo Harri VII.; gadawyd y castell fel attodiad wrth y str, a meddai *Glover's stone*.] fynydfa allan trwy heol fechan a elwid *Glover's stone*, yr hon hefyd oedd yn annibynol ar y ddinas; ac yn yr hon y gallai unrhyw bersonau, heb fod yn rhydd-ddinaswyr, osod eu hunain i fyny mewn unrhyw fasnach heb gael aflonyddu arnynt gan y gorphoraeth ddinasol.

Perthynai i'r castell lywodraethwr, is-lywodraethwr, a chwnstabl; a'r gwarchawdru ydyw dau gwmmi o filwyr methiantus.

Y llywodraethiad gwladol a'r adeiladwaith yw y pethau nesaf i gael sylw. Yn fy hanes am GAERLLEON y *Normaniaid* a'r *Sacsoniaid*, yr wyf wedi rhoddi hanes byr am lywodraeth y ddinas yn y cyfnodau hynny. Ni wnafl yn bresenol ond crybwyll am y prif siartrau; ac yr wyf yn gwneicithio i mi fy hun y bydd i'r darlennydd esgusodi fy myrdr, am ei fod tu hwnt i allu yr hanesydd ymdeithiol i gasglu cymaint o ddefnyddiau ag a ddichon preswlydd yn y lle.

Siartrau.] Y siartr breninol cyntaf y breintwyd y ddinas hon ág ef ydoedd eiddo Harri III.; yr hwn a gadarnha yr holl ragorfreintiau a roddasid arni gan yr ieirll Normanaidd, ac, fel y tybiaf, a dafodd y llywodraeth i ffurf o gorphoraeth reolaidd; oblegyd y mae efe yn caniatáu ac yn cadarnhau iddynt na oddefir i neb werthu unrhyw farsiantiaeth yn y ddinas, oddieithr dinaswyr, oddigerth yn y ffeiriau, o dan ddirwy o ddeg punt.

Iorwerth I. a roddodd i ddinas Caerlleon, a'i holl amgylchoedd, ei holl ryddfreiniau a'i rhagorfreintiau, i'w dinasyddion a'u hetifeddion, i gael eu dal gauddo ef a'i etifeddion am byth, trwy dalu yn flynyddol 100*l.*; efe hefyd a ganiatodd iddynt ethol trengholydd, a dadleuon y goron; ac fod iddynt gael *sock*,* *sack*, *toll*, *theme*, *infangthefe*, *outfangthefe*, a rhyddid trwy yr holl wlad a'r deyrnas oddiwrth doll, &c.

* *Sock*, y mae g m yn neb a feddo hyn hawl i gynnal cyrtiau oddi fewn i'w tiroedd ei hun. *SACK*, awdurdod i benderfynu cwyntion ac ymrfaelion, a ddefnyddio at ei wasanaeth ei hun y dirwyon a ddeiliant oddiwrth y cyfryw benderfyniad o fewn ei diriogaeth ei hun. *TOLL* (treth) nid yw yn gofyn unhyw eglurhad. *THEME*, yr hawl i werthu ei holl gaethweision, eu plant, a'u heiddo. *INFANGTHEFE*, yr awdurdod i ddal, yn ei tiroedd ei hunan, ladron, pa un bynag a fyddant yn rhai o'i bobl ef ei hun, neu ynte yn eiddo unrhyw arglwydd arall. *OUTFANGTHEFE*, ydyw yr awdurdod i gymeryd i fyny, ar dir unrhyw berson, un o'i gacthdeilltaid ei hun, yr hwn a fuasai wedi cyflawni lladrad o fewn cylch ei arglwyddiaeth, a'i ddwyn ef i sefyll ei brawf yn ei gwr ei hun. Vide Skene, *de verb signific.* and Somner's Gloss.

Iorwerth III. a gadarnhaodd yr holl bethau a ganiateisid yn flaenorol, ac ychwanegodd un arall, sef yr holl diroedd gweigion oddifewn i ryddid y ddinas, gyda chaniatâd i'r dinasyddion adeiladu ar y cyfryw fanau gweigion.

Iorwerth y Tywysog Du a nododd âg enwau neillduol derfynau y ddinas, gan ddechreu yn y *Bont Haiarn*, ac oddiyno i *Saltney, Port-pool, Flukersbrook, Boughton, &c.*

Rhisiart II. a fu yn dra charedig i'w hoff ddinas. Oddiar yr ystyriaeth o ryw gyfyngderau a ddyoddefasai, efe a ryddhaodd y deiliaid oddiwrth daledig-aeth o dair punt ar ddeg a thriugain, deg swllt ac wyth geiniog, olddyledion o ardreth ddyledus i'r goron: rhoddodd iddynt yr enillion oddiwrth y borthfa tuag at ail-adeiladu ac adgyweirio pont y Ddyfrdwy; rhodlodd iddynt ddau ganiatâd o dollau y muriau, y cyntaf am bedair blynedd, a'r ail am bump, tuag at adgyweirio y gwaliau. Ond yn yr 22ain o'i deyrnasiad "er hyrwyddiad cyflawnder yn yr unrhyw ddinas, a gwell gweinyddiad o hono, efe a ganiataodd i'w ddeiliaid, cadbeniaid, siryddion, a gweriniaid y ddinas dan sylw, gynal eu llysoedd; a phennododd yn mha gynghawsau y gallent ddyfarnu mewn cyfreithiau, cyflafanau personol, apeliadau, &c., megys yn y gyffredin gyfraith. Rhoddwyd o dan sêl tywysogaeth Caerlleon yn Nghaerlleon, Mai 2, 1398."* Ymddengys fod hyn wedi ei gael yn angenrheidiol, mewn trefu i gryfhau llywodraeth wladol y lle, yr hyn, bedair blynedd cyn hynny, a fawr amharchasid trwy derfysg arswydus yn mynachlog Syr Baldwyne o Radyngstone, yn cael ei gefnogi gan Syr John o Stanley gydag wyth gant o wŷr. Lladdesid un sirydd, a chyflawnasid lluaws o anfad weithredoedd ereill.†

Ar ol y chwyldroad a ddygwyddodd yn 1399, parhaodd y maer a'r dinasyddion yn bleidiol i achos eu meistriorseddedig; ac ar ol ei farw, rhoddasant bob cymorth yn eu gallu i Harri Percy. Wedi iddo gael ei orchfygu, derbyniasant bardwn y brenin, ac mewn trefu i enill eu serchiadau, darfu i Harri ieuangc, tywysog Cymru, ac iarll Caerlleon, gadarnhau eu holl siartrau a'u rhagorfreintiau blaenorol; wedi hynny caniatâd iddynt enillion treŷi y muriau a thŵr y bout, lle y cesglid tollau.

Yn nghadarnhad y siartrau blaenorol gan Harri VI. yr ydym yn cael hanes am y tyfaeodd o ddyeithriaid yn flaenorol a ddeuent yma; am fawredd trafndiaeth Caerlleon, oherwydd rhagoroldeb ei phorthladd; a'r fasnach eang a ddygid yn mlaen mewn ymborth, i mewn i Gymru ac allan o honi. Y mae yn mhellach yn crybwyll fod cyfnewidiad galarus wedi cymeryd lle ar bethau; fod ymgynulliad y marsiandwyr tramor wedi cael ei atal trwy i'r forgilfach gael ei chau i fyny â thywod; ac fod y drafnidiaeth â Chymru wedi ei dinystrio er amser gwrthryfel Owain Glyndwr; a'r ystyriaethau hyn a barodd i'r brenin ddychwelwyl yn ol ddeg punt o'r hen ardreth flynyddol.

Yr ymborth y cyfeirir ato, fe ddichon, ar ran pobl Caerlleon, oedd cosynau caws; ac efallai gwinoedd, per-chwaethon, a moethusion tramor ereill; am bari y gallasant dderbyn mewn cyfnewidiad gan y Cymry amrywiol fathau o anifeiliaid.

Aelodau Seneddol.] Harri VII., yn 1506, oddiar ystyriaeth o gyfyngderau pellach yn y ddinas, nid yn unig a ddychwelodd yn ol

* King, II. 159.

† Harleian MSS. No. 2057. 34.

bedwar ugain punt o'r ardreth flynyddol, ond rhoddodd iddi siartr newydd, trwy yr hwn y gwahanodd hi oddiwrt h y str, ac ychwanegodd amryw o'i rhagorfreintiau mwyaf gwerthfawr, y rhai y mae yn eu mwynhau hyd yn bresenol; ond trwy ei bod yn str freninol, ac yn amser Iorwerth I. yn meddiant y goron, ni dderbyniwyd gwŷs, dros y str na'r ddinas, i anfon aelodau i'r senedd, hyd deyrnasiad Harri VIII., pan yr awdurdodwyd y str, yn 1543, i anfon dau farchog, a'r ddinas ddau ddinaswr. Etholwyr yr olaf oedd gwŷr rhyddion y ddinas; a'r siryddion oeddynt y swyddogion etholiadol.

Y Gorphoraeth.] Y mae y gorphoraeth yn gynwysedig o faer, cotiadur, dau sirydd, pedwar ar hugain o henaduriaid, a deugain o grnghorwyr cyffredin. Y mae yma heblaw hyny ddau swyddog blynyddol, y y rhai a elwir *leave-lookers*, gwaith y rhai ydyw atal pob personau, nad ydynt yn wŷr rhyddion yn y ddinas, rhag cario yn mlaen unrhyw fasnach, nac arddangos ar werth unrhyw nwyddau neu farsiandiaeth o fewn ei therfynau. Arferent fyned o amgylch y ddinas, i'r dyben o sicrhau iddi ei rhagorfreintiau hyn; ac weithiau arferent gymeryd symau bychain o arian, fel *caniattid* i rai heb fod yn ddinaswyr i werthu nwyddau yn fân sypynau; ond yn bresenol, un o swyddogion y *Pentise* sydd yn cyflawni y swydd hon, ac y mae yn cyflwyno enwau y personau a geir yn troseddu, fel ag i'w dwyn dan gosp cyfraith. Yr ydym yn cael, mor foreu a 1297, fod swyddogion cyffelyb yn cael eu hethol, y rhai a gyflawnent yr un swydd.*

Y manau lle yr ymgynulla y maer a swyddogion ereill y gorphoraeth i drin eu gorchwylion, neu i weinyddu cyfiawnder, ydynt ddau; y cyntaf yw y *Pentise.*] *Pentise*,† hen adeilad yn nghanol y ddinas, yn agos i groesiad y pedair prif heol. Sonir fod yr ochr ogleddol wedi cael eu hadeiladu yn 1497. Yma y mae pob gorchwylion o fewn cylch swydd ustus heddwch yn cael eu dwyn yn mlaen; a chaniateir i henaduriaid a fyddont wedi myned trwy y gadair weithredu tra y byddont yn gwisgo y *gown*. Yma hefyd yr eistedda a siryddion, yn cael eu cynorthwyo gan y cofiadur, i benderfynu achosion gwladol.

Tybiaf fod yr adeilad yma, Eglwys St. Pedr, ac ychydig dai i'r gogledd a'r *Prætorium.*] gorllewin, yn sefyll ar safle y *Roman Prætorium*; oblegyd y maent nid yn unig yn llenwi safle bendant y rhan hono o'r hen wersylloedd, ond yn rhoddi cyfrif hefyd am yr ataliad ar Heol y Bont, yr hon a derfyna ar gyfer yr adeiladau hyn. Dyma yr achos hefyd paham y mae y rhan agosaf o Heol Porth y gogledd wedi ei thafu allan o'i chwrs, ac yn disgyn i Heol Porth y dwyrain, lawer o latheni tu hwnt i enau Heol y Bont; oblegyd y mae y rhan isaf o Heol Porth y gogledd, lle y saif y gyfnewidfa a'r farchnad gig, yn pwyntio yn uniongyrchol at y flaenaf; ond torir ar ei chwrs gan y lle a gymerid i fyny gan yr adeiladau hyn. Terfyn y *Prætorium* ar y dwyrain ydoedd y rhan gul o Heol Porth y gogledd; ar y dê, rhan o Heol y Bont, Heol Porth y dwyrain, a Heol Porth y dwfr yn bresenol; ar du y gorllewin *Goss lane*; ac ar du y gogledd gan y llecyn lle yn awr y saif y farchnad bysgod. Nid ychydig o le a wnelai y tro i'r *Prætorium*, gyda'i adeiladau amgylchynol; oblegyd, heblaw y lle a feddiannai y cadfridog, yno yr oedd ystafelloedd y

* King, II. 167 † Cafodd yr adeilad yma, yr hon a gyfyngai ar y fynedfa i Heol Porth y Dwfr, ei chwalu yn 1803. GOL.

pendefigion ieuauinge y rhai a fyddent yn uniongyrchol o dan ei ofal; yr *augurale*, lle yr offrymid gweddïau, aberthau, ac y cyflawnid amrywiol seremonïau crefyddol ereill, a allasai fod lle y mae safle yr eglwys bresenol; a diehon fod llys milwrol y cadfridog yn sefyll yn union yn y fan lle y mae y gorphoraeth yn bresenol yn eistedd er uniawni camwri.

Y Gyfnewidfa.] Cynelir llysoedd cyflawnder yn y neuadd gyffredin, ystafell fawr a chyfleus uwchben y gyfnewidfa, wedi ei haddurno â phortreadau lluwys o bersonau poblogaidd.* Yma y cynelir cwrt y goron, cwrt y cyfreithiau, a chwrt y sessiwn. Y maer, yn cael ei gynorthwyo gan y cofiadur, ydyw y barnwr yn nghwrt y goron. Cyrhaedda ei awdurdod ef at bob math o droseddau gwladol, oddigerth uchelfradwriaeth. Efe hefyd ydyw y barnwr yn llys y cyfreithiau, gyda'r un cynorthwywr. Y mae y cwrt yma yn trin pob cyfreithiau cynghawsol, personol, a chymysgedig. Yn nghwrt y sessiwn, y mae yr henaduriaid a aethant trwy y gadair yn trin mân-ladradau, ac yn penderfynu ar droseddau israddol. Yn y lle hwn y mae y gorphoraeth yn cynal eu cyfarfodydd at wneyd isdeddfau er llywodraethu y ddinas; at arolygu yr adeiladau cyhoeddus a chyfarwyddo dosparthiad yr elusena; ac yn olaf, cynelir yr etholiadau am ynadon i'r ddinas, yn ogystal ag aelodau seneddol, yn y cwrt hwn.

Yr unig weddillion o unrhyw westdy (*hotel*), a hwnw heb fod yn hynafol iawn, a safai yn *Old Commonhall lane*; yr hwn, pan yn gyfan, a amgylchynai ysgwâr, a daliai gymundeb â Heol Porth y dwfr. Sylfaenwyd ef gan Syr Thomas Egerton, ystafellydd Caerlleon, wedi hyny arglwydd ganghellydd Lloegr, ac yr oedd wedi ei gynllunio ganddo fel tŷ i breswylïo ynddo. Bu yr ychydig weddill o hono, yr hwn a wynebai y *lane*, ac a breswylïd gan deulu tlawd, ar y 5ed o Dachwedd, 1772, yn olygfa o drychineb arswydus. Yn y lloft yr oedd dyn yn arddangos rhyw ddelw-chwaraeu yddiaeth; ac ar y foment *Ffrwydriad.*] pan yr oedd yn arddangos i gynulliad tra lluosog, trwy ryw ddamwain anhysbys, 800 o bwysï o bowdwr gŵn, yr hwn a gedwid mewn ystorfa islaw, a gymerodd dân, ac a chwythodd i fyny dri uchder lloft. Lladdwyd tri ar hugain o bersonau, a llosgwyd, anafwyd, a drylliwyd a dadgymalwyd aelodau pedwar ugain a thri; o'r nifer yma ni fu farw ond tri, s'r rhai hyny o gload asgwrn clicied yr ên. Y feddyginiaeth fwyaf effeithiol a gafwyd at y llosg ydoedd *Goulard's extract of lead*.

Effeithiau allan y ffrwydriad hwn oeddynt y rhai hyn; darfu i ffenestri a gwyrdr toredig amryw o'r tai yn y gymydogoeth syrthio i'r heol; oddiwrth yr hyn y mae yn ymddangos, na thorwyd hwy gan ysgytiad y powdwr gŵn, ond trwy bwysiant yr awyr yn yr ystafelloedd, yr hwn a ruthrai allan i'r gwagder a achlysurasid gan y ffrwydriad. Sylwyd ar beth tebyg ar adeg ffrwydriad mygdarth fflamlyd mewn mwnglawdd, pan yr oedd y coedydd yn syrthio tuag at y ffrwydr. Pa fodd bynag, pan yr oedd grym y powdwr yn cael ei gyfyngu gan fynedfeydd culion, yr oedd ei effeithiau craiddffoawl (*centrifugal*) i'w canfod; oblegdyd fel yr oedd dau fachgenyn yn cerdded ar hyd y *rows* yn Heol

* Y portread llawn hyd a ddyagrifwyd yn yr argraffiad diweddfaf o'r gwaith hwn, fel ei llo Syr William Williams, Llefarydd Tŷ y Cyffredin, ydoedd bortread o un o deulu *Grosvenor*, fel y cafwyd allan wedi hyny. GOL.

Porth y dwfr, gyferbyn a mynedfa oedd yn arwain at yr adeilad, chwythwyd uu o honynt yn erbyn y rheiliau, a'r llall i'r heol; a chafodd tŷ un tŷ ei chwythu ymaith, ar gyfer mynedfa i *Common-hall lane*.

Y mae i'w fawr ddymuno fod i ynadon didaro y ddinas hon, ar gyfrif y ddanwain ofnadwy yma, gymeryd i ystyriaeth ddyogelwch yr holl drigolion, yn hytrach na chyfleustra ychydig o unigolion diofal; ac naill ai eu gorfodi i beidio cadw ond y swm cyfreithlon, neu ynte, yn eu cyfarfod nesaf, apwyntio lleoedd priodol at ystorio powdwr gŵa. Dyma yr ail rybudd arswydus o'r natur yma a gafodd y ddinas. Ar y laf o Ebrill, 1726, cafodd siop Mr. Thomas Murray, yn Heol y bont, a'r tŷ, eu chwythu i fyny; a chafodd ef ei hun a boneddwr ieuange eu lladd. Ond er y rhybudd dwbl yma, ofnau mai parhau yn ddidaro a wneir eto.

Infirmary.] Cafodd y dyoddefwyr a achubwyd o'r dinystr hwn ymgeledl* yn yr *Infirmary* sydd wedi ei sefydlu yma, a'r hon a ddygir yn mlaen ar reolau da, ac a gynhelir gan gyfraniadau gwirfoddol o'r ddinas, y sir, a'r parthau cymydogaeithol o Gymru. Y mae yn adeilad hardd, mewn safle iach, ac ar wahan oddiwrrth yr heolydd. Sylfaenwyd y sefydliad elusengar yma yn 1756, a tharddodd oddiar gymunroddiad o 300*l.* a adawyd gan Dr. Stratford, dirprwywr Richmond, tuag at gychwyn *hospital* gyhoeddus yn y ddinas hon. Erfyniwyd am danysgrifiadau, a buan y codwyd y swm digonol at y pwrpas. Cyn y gallai yr adeilad bresenol fod yn barod i dderbyn y cleifion, parotowyd lle iddynt aros hyd nes y gorphenid hi, yn 1756, yn Heol Porth y gogledd. Agorwyd yr *Infirmary* newydd ar yr 17eg o Fawrth, 1761; ac y mae wedi cael ei chefnogi gydag yspryd ag sydd yn aurhydedd i'r ardaloedd cylchynol, yr hyn a alluogodd ei rheolwyr i dderbyn iddi, er ei sylfaeniad, ddim llai na 13,636 o wrthddrychau teilwng o gymhorth.† Y mae portread y sylfaenydd wedi ei osod i fyny yn ystafell gyfarfod cynghor y sefydliad: darlun tri chwarter hyd ydyw, yn gwisgo *wig* hir, a *gown* astudiwr yn y gyfraith wladol.

Cyflwr Eglwysig.] Bydd i mi yn awr gymeryd golwg byr ar gyflwr eglwysig yn gyntaf fod teyrnas y Mers wedi ei rhanu yn bump o esgobaethau; Lichfield, Caerlleon, Caerwrangon, Lydnecester, a Dorchester; yr olaf o ba rai a symudwyd wedi hyny i Lincoln. Lichfield a wnaethpwyd, oddeutu y flwyddyn 735, yn brif esgobaeth, trwy orchymyn Offa, ac wedi hyny, am hir amser, ymgorphorodd ynddi ei hun ei his-esgobaeth, Caerlleon. Mor fawr y llwyddodd yr olaf sydd yn amlwg oddiwrrth yr hanes am ei thaliad blynyddol i'r pab mewn amseroedd tra boreu; oblegyd, pan na i oedd Lichfield yn talu ond tair mil o *florins*, yr oedd ein hesgobaeth ni yn talu pum' mil. Dim rhyfedd fod ei heiddigedd wedi cael ei gyffroi! Ychydig iawn a wyddis am gyflwr yr eglwys yn y cyfnod Sacsonaidd. Digon yw dywedyd fod un o esgobion Lichfield, o'r enw Peter, yn y flwyddyn 1075, wedi symud eisteddle ei esgobaeth i Gaerlleon; a gwnaeth ddefnydd o eglwys St. Ioan fel ei eglwys gadeiriol, tra fu byw Ni bu y symudiad ond o fyr barhad; oblegyd darfu i'w olynydd ymsefydlu yn yr

* Casglwyd £630 yn ddiatreg yn mhlith trigolion dyngarol y ddinas, i gael eu rhanu yn mhlith y trueiniad clwyfedig hyn.

† Y cyfanrif (a chynwys y cleifion oeddynt i mewn a'r rhai allanol) a dderbyniasant gymhorth oddiwrrth y sefydliad hyd yr adeg bresenol (1809,) sydd yn cyrhaedd i 89,973. Gol.

hen esgobaeth, a bu Caerlleon heb esgob hyd ddadsefydliad y mynachlogydd; pan y darfu i Harri VIII., yn 1541, ei hadferu i'w haurhydedd blaenorol, trwy ei chreu yn un o'r chwech* esgobaethau newyddion a ffurfiwyd ar yr achlysur pwysig hwnw; ac a bennododd eglwys diweddar fynachlog St. Werburgh yn eglwys gadeiriol.

Y cyntaf o'r esgobion newyddion oedd John Bird, Carmeliad, a swyddog tal-eithiol yn yr urdd; dyn gwenieithus i'r llys; yr hwn, trwy bregethu yn erbyn uwchafiaeth y pab, a gymeradwyodd ei hun i'r brenin fel ag i gael esgobaeth Bangor; oddiyno symudwyd ef i Gaerlleon, fel person addas at drais yr amseroedd hyny. Yn 1546, efe a roddodd i ffordd holl faeurau a thiroedd yr esgobaeth, a chan gymeryd bywioliaethau yn eu lle, efe a adawodd ei olynydd heb gymaint ag un erw o dir, oddigerth yr hyn y safai y palas arno, a'r buarth o'i flaen; tŷ arall, yn ymyl; perllan fechan, a elwid Woodyard; dau dŷ yn agos i eglwys St. Ioan; ac ychydig fân dai yn ninas Caerefrog. Ond er yr holl swm a drysorodd, cafwyd ei fod, ar esgyniad y frenines Mari, mewn dyled i'r goron o 1087l. 18s. am ddegymau a theyrned; swm anferthol yn y dyddiau hyny! Eto buasai ei gyfeillgarwch â'r esgob Bonner yn ei achub ef, oni buasai wedi cyflawni y pechod ofnadwy (yn y dyddiau hyny) o briodi, am yr hyn y difuddwyd ef o'i esgobaeth yn 1554.

Gadawodd ei esgobaeth yn un o'r rhai lleiaf mewn gwerth, eto y fwyaf o ran eangder, o unrhyw un yn Lloegr; canys cyrhaedda o Ben-ar-lâg yn sir Fflint, at yr afon Derwent† yn Cumberland; gan gynnwys yr oll o siroedd Caerlleon a Lancaster; rhan o Westmoreland a Chumberland; Richmond yn sir Gaerefrog; capeliaethau Holt ac Iscoed; eglwysi Pen-ar-lâg, Bangor Iscoed, Worthenbury; a chapeliaeth Overton Madoc, yn y parthau cyfagos o Gymru.

[Y fynachlog.] Y fynachlog, o ba un y ffurfiwyd yr esgobaeth, oedd o hynafiaeth mawr. Dywed hanes iddi fod ar y cyntaf yn lleiandy, a sylfaenwyd oddeutu y fwyddyn 660, gan Wulpherus, brenin Mers, oherwydd anhueddiad ei ferch at fywyd priodasol. Dyma oedd y nodedig St. Werburgh, yr hon a gymerodd y gorchudd ar ol byw am dair blynedd yn ddihalog gyda'i gŵr Ceolredus, yn ol esiampl ei modryb, yr hynod Ethelreda; yr hon a fu byw gyda'i gŵr cyntaf Tonberctus gyda'r unrhyw burdeb, a chyda'i hail ŵr, y duwiol dywysog Egfrid, am ddeuddeng mlynedd. Llywyddodd St. Werburgh dros amryw fynachlogydd yn y Mers, bu farw yn Tricingham, ac yn unol â'i gorchymyn ei hun, claddwyd hi yn Heanburge; ond ar ddynesiad y Daeniaid, yn 875, cludwyd ei chorph i Gaerlleon, fel lle dyogel rhag ymosodiadau y paganiaid hyny.‡

Y mae yn ansicr pa mor hir y parhaodd y cyfundeb hwn. Dichon iddo gael ei ddinystrio gan anrheithiadau y barbariaid yn 895, a chael ei lwyrr ddiifodi; oblegyd dywedir wrthym,§ fod o deyrnasiad y brenin Athelstan, yn 925, hyd ddyfodiad y Normaniaid, gyfres o ganoniaid llëygyd wedi eu sefydlu yno yn lle y lleianod. Gweithred dduwiol Ethelfleda oedd hyny, yr

* Westminster, Rhydychain, Bristol, Gloster, Peterborough, a Chaerlleon. Ataliwyd y flaenaf yn nbeyrnasiad y frenines Mari.

† Y mae hyn yn adgofio un am derynau yr hen dalaeth Gymreig *Teyrnllwyg*, fel y nodir hwy ya yr "Iolo MSS." tudal. 86. J.E.

‡ Higden in Gale, iii. 240. § Yr unrhyw.

hon a adferodd yr adeiladau; y rhai ar ol hyny a adgyweiriwyd gan iarll Leofric, priod y ryglyddfawr Godiva. Gwaddolwyd y tŷ yn helaeth gan y breninoedd E lmuud ac Edgar, a chan Leofric. Y mae siatr Edgar yn dechreu mewn arddull ag sydd mor gyfartal dduwiol ag ydyw o aruchel.*

Pan ddaeth Hugh Lupus i'r iarllaeth, efe a ddiddymodd y canoniaid llëygol, ac a sefydlodd yn eu lle drefedigaeth o'i gydwladyr, Benedictiaid, o Bec yn Normandy; oherwydd fe ddichon nad oedd efe yn dewis ymddiried ei iachawd-wriaeth i weddïau y crefyddwyr Sacsonaidd. Fe ddywedir fod y deryn yma o grefyddolder i'w briodoli i ymosodiad o afiechyd y bu yr iarll yn goddef dano, pryd yr ymgymerodd â'r dull cyffredin yn y dyddiau hyny o dawelw cydwybod aflonydd. Efe a anfonodd am Anselm, abad Bec, ac wedi hyny archesgob Caergaint, yr hwn a drefnodd y sefydliad newydd; ac a apwyntiodd ei gaplan, Rhisiart, i fod yr abad cyntaf. Bu Lupus a'i olynwyr yn dra haelionus yn eu gwaddoliadau;† a bu y lle yn dra blodeuog hyd adeg ei ddiadgorphoriad, yr hyn a wnaed trwy i Thomas Clerk, yr abad diweddaf, roddi ei swydd i fyny, a derbyniodd y ddeoniaeth newydd fel gwobr am hyny, yr hon swydd ni fwynhaodd ond am chwech wythnos. Cyllidau y fynachlog fawr yma oeddnt, yn ol Dugdale, 1503*l.* 5*s.* 11*d.*; yn ol Speed, 1073*l.* 17*s.* 7*d.*

Yn ol cynllun o'r fynachlog hon, sydd yn nghadw yn y casgliad Harleian, yr oedd ei heangder yn fawr iawn; yn amgylchu yr ysgwâr presenol, ac yn cuddio amrywiol ranau o'r tir amgylchynol. Y mae hen gwrth y fynachlog wedi ei addurno ar ddwy ochr gyda thai newyddion a heirdd, y rhai a adeiladwyd rhwng y blynyddoedd 1750 a 1754, ar *leases* a ganiateid gan y deon a'r siapter. Ochr arall a lenwir gan y palas newydd; adeilad prydferth, yr hwn a godwyd o dan nawddogaeth y diweddar esgob haelionus a lletygar, Edmund Keene, wedi hyny esgob Ely. Yr oedd y lle y saif yn cael ei lanw gynt gan dŷ yr hen abadau.

Y mae yr hen borth yn sefyll o hyd: mynedfa syml, ond ardderchog, ydyw; a chynwysa, tuag at yr heol, ddau fwa Gothic yn amguedig oddi fewn i un crwn o drawsfesur mawr, yr hwn yr ymddengys ei fod yn llawr mwy hynafol. Ar un ochr yr oedd tŷ y porthor; ar y llall, le a elwid Cwrt St. Tomas. Safai capel, wedi ei gyflwyno i'r un sant lle y mae tŷ y deon yn bresenol; ac oddiwrth ei ymddangosiad hynafol, ymddengys mai yr hen adeilad ydyw y te allan iddo.

Y mae y *cloisters* yn gyfan; eithr ni chynwysant ond tair o rodfeydd, y cwrt yn ymestyn ar un ochr hyd at yr eglwys. Oddiwrth yr amrywiol bais-arfau ar y tŷ, ymddengys iddi gael ei hadgyweirio ar wahanol gyfnodau, o amser Iorwerth III. hyd eiddo Wolsey, pais-arfau yr hwn, ynghydag eiddo archesgobaeth Caerefrog, gyda chap y cardinal, ydynt hefyd i'w gweled yma.

Ysgol] Ar un ochr safai tŷ y frawdoliaeth; ystafell eang, yr hon a ddefnyddir fel ysgol rydd, wedi ei sylfaenu gan Harri VIII. yn y 36ain mlwydd o'i deyrnasiad, i bedwar ar hugain o fechgyn, y rhai a apwyntir gan y deon a'r siapter; gallant aros yno am bedair blynedd os bydd eu hymddygiad yn rheolaidd; ond y mae gan y deon hawl i ganiatâu iddynt flyyddyn yn rhagor. Ni ddylai diu bachgen (oddieithr ei fod yn un o'r côr) gael ei ddewis

* Dugdale, Monast. i. 200.

† Yr unrhyw, i. 985, &c.

cyn ei fod yn naw oed, nac ar ol pymtheg oed. Y mae dau feistr yn cael eu hapwyntio i'w haddysgu, un yn uwchfeistr a'r llall yn isfeistr, i gael eu hethol gan y deon a'r siapter.

Mewn congl ar yr ochr ddwyreiniol i'r *cloister*, y mae mynedfa a grisiau i'r ystafelloedd cysgu; ac i selerydd a chegin yr hen offeiriad. Ar yr un ochr y mae mynedfa, a elwid gynt Rhodfa y Morwynion, yn arwain i gwrth bychan y fynachlog, rhan o'r heu adeilad a berthynai i'r cōrgeiniaid.

1 *Chapter-house.*] Y mae yr adeilad brydferth, y *chapter-house*, neu dŷ y cōr offeiriadol, yn sefyll yn yr un rodffa o'r cloister. Y mae y wisg-ystafell yn fwaog, ac a gynelir gan bedair colofn, pob un wedi ei hamgylchu âg wyth o bileri meinion heb gnapiau ar eu penau, y rhai a gydbwyntiant yn agos i ben uchaf y golofn, ac a ymledant dros y to. Maint yr ystafell hon ydyw 33½ o droedfeddi wrth 27½; ei uchder yn 12½ o droedfeddi. Ar yr ochrau y mae eisteddleoedd ceryg i'r gweinyddwyr ar orchwyllion y siapter.

Y mae y *chapter-house* yn 50 troedfedd o hyd, 26 troedfedd o led, a 35 troedfedd o uchder; yn y pen uchaf y mae ffenestr, yn cynwys pump o raniadau pigfain, ac ar bob ochr iddi y mae un arall o dri. Yn yr uchder o 8½ troedfedd oddiwrth y llawr, y mae oriel gul yn rhedeg ar hyd tair rhan o'r ystafell; yn wahanedig oddiwrth y ffenestr gan dri o fân bileri o'r fath brydferthaf, uchel, a meinion. Y tō sydd o faen; y mae bonau y bwâu sydd yn ei gynal yn codi oddiar fân bilerynau (*pilasters*), a chnapiau palmaidd ar eu penau.

Y llyfr-gloerau diweddar ydynt yn anffurfiō y rhanau isaf o'r ystafell, mor uched a gwaelod y ffenestri. Yr oedd y muriau, fel yr wyf yn dyfalu, wedi eu haddurno â mân bileri, a maingc o geryg fel yr un yn y wisg-ystafell. Y mynedfeydd i mewn, o'r fynachlog yn gystal a rhwng y wisg-ystafell a'r *chapter-house*, ydynt Gothic; ond yn amlwg o rywogaeth diweddarach o ran adeiladwaith na'r ystafelloedd hyn.

Dywedir fod y *chapter-house* wedi ei adeiladu yn amser Randle y cyntaf, iarll Caerlleon, yr hwn a fu farw yn 1128, wedi mwynhau ei iarllaeth am wyth mlynedd. Yr oedd yr iarll mawr, Hugh Lupus, ewythr Randle, wedi ei gladdu yn mynwent y fynachlog: gorchwyl cyntaf ei nai oedd symud ei gorph i'r adeilad hon,* fel y lle mwyaf anrhyddodus; parchedigaeth a dalesid iddo yn ddiaf pe buasai yr adeilad yn bodoli yn ei amser ef. Yma y bu ei weddillion heb gael eu haffonyddu hyd y flwyddyn 1724, pan, wrth gloddio yn y *chapter-house*, y deuwyd o hyd iddynt mewn arch o faen, wedi eu hamgau mewn lledr goreuredig, a chroes ar y ddwyfron; ac wrth ben yr arch yr oedd careg ar ffurf T, gyda phen blaidd, mewn cyfeiriad at ei enw, wedi ei gerfio arni. Yn union uwchlaw y ddwyfron yr oedd gorchudd tra hynod, wedi ei wneyd o bapur a blethasid yn gywain, fel ag i ffurfio ysgwariau bychain tra phrydferth o ddu a gwŷn.† Dargaufyddwyd eirch ereill o daŷ y ddwy ystafell, eiddo ieirll, a'u hiarllesau, neu eiddo abadau; ond yr oedd angeu, y lefelydd mawr, wedi eu darostwng yn llwch fel nad oedd modd eu gwabaniaethu.

Yr ieirll a gladdwyd yma oeddynt *Hugh*, yr hwn a fu farw yn 1101; *Randle* y cyntaf, neu de Meschines, yn 1128; *Randle* yr ail, neu de Gernouns, yr

* Leicester's Hist. Antiq. 127.

† Y mae darn o hono, wedi ei osod mewn modrwy, yn meddiant Philip Egerton, Ysw. o Oulton.

hwn a wenwynwyd yn 1155, gan William Peverel; *Hugh Cyvelioc*, a fu farw yn Leek yn 1181; *Randle* y trydydd, neu de Blundeville, yr hwn a fu farw yn Wallingford yn 1232, lle y claddwyd ei ymysgaroedd; claddwyd ei galon yn mynachlog Dieulacres yn str Stafford, a throsglwyddwyd ei gorph i Gaerlleon; ac yn olaf, *John Scot*, yr hwn, yn 1237, a oddefodd yr un dynged a Randle yr ail. Felly cafodd pob iarll o'r llinach Normanaidd eu claddu yma, oddieithr *Rhisiart*, yr hwn a gollodd ei fywyd mewn llongdrylliad yn 1120.*

O'r abadau, cafodd *Geoffry*, yr hwn a fu farw yn 1208, a chwech ereill, eu claddu yn y *chapter-house*. neu yn ei wisg-ystafell.†

Y mae yr eglwys yn terfynu ochr ogleddol y fynachlog. Yn y rhan isaf o'r mur y mae rhês o fwâu, yn awr wedi eu cau i fyny, y rhai y gellid tybied eu bod yn fwy hynafol na'r gweddill. Hon, a rhan o'r drawsrodfa ogleddol, ydynt y darnau hynaf o'r adeilad bresenol; ond nid oes unrhyw weddillion yn aros y pryd hyn a allant ymfrostio mewn hynafiaeth mawr. Y mae holl lafur y Sacsoniaid, a braidd y cwbl o eiddo ei hail-adeiladydd, Hugh Lupus, yn awr wedi eu colli. Yr abad, Simon Ripley, yr hwn a etholwyd yn 1485, a orphenodd y rhodfa ganol a'r tŵr. Cynelir y corph gan chwech o fwâu pigfain. Y mae y colofnau yn drwchus, wedi eu hamgylchu â philerynau gyda chnapiâu crynion bychain ar eu penau. Uwch ben y mae oriel, gyda chanllaw prydferth o faen, yn y manau lle y mae yn gyfan, a rhês o ffenestri mawrion, llydain, a phigfain; dyna yw yr arddull gyffredinol.

Ymddengys fod yr eglwys gadeiriol bresenol wedi cael ei hadeiladu (oddieithr y darnau dibwys a grybwyllwyd) yn amseroedd Harri VI. VII. a'r VIII.; ond yn benaf yn amseroedd y ddau olaf. Y pen gorllewinol prydferth a ddechreuwyd yn 1508, a gosodwyd i lawr y gareg gyntaf gyda llawer o seremoni. Y mae y ffenestr uwchlaw y drws wedi ei llenwi âg addurniadau prydferth; a ffrâm yn addurnedig â lluniau a cherfiadau ereill. Elir i lawr i'r eglwys hyd nifer lluosog o risiau; felly y mae lle i feddwl fod y bresenol ar sylfeini yr hen eglwys, ac ar lefel â'r hen heolydd, y rhai y gwyddom eu bod luaws o droedfeddi yn is na'r rhai presenol, am eu bod wedi cael eu codi trwy daenu hyd-dynt ysbwrial a sylweddau pwrpasol ereill.

Y mae y canolbarth o dan y tŵr mawr wedi cael eu niweidio yn fawr trwy wneuthuriad llofft i gynwys cloch yn ddiweddar, yr hon a guddia goronwaith o faen, a fuasai yn cynrychu effaith dda pe buasid yn chwalu y llofft.

Oddiwirth godiad y bwâu a ymddangosant yn muriau corph yr eglwys a'i rhodfeydd, ymddengys fel pe buasai yr adeiladydd wedi bwriadu gwneyd ei nenfwd yn yr un dull a nenfwd Capel St. Mair a'r rhodfeydd corawl.

Y mae y côr yn dra phrydferth; a'r gwaith tabernaclaidd Gothic uwch ben yr eisteddleoedd wedi ei gerfio mewn dull ysgafn a cheindlws. Gwahenir y bwâu yn yr orielau gan bileri mawrion a destlus, y rhai efallai ydynt o amseriad boreuach na chorph yr eglwys; dichon eu bod yn waith yr abad Oldham, yr hwn oedd yn gymwynaswr, ac yn cymeryd dyddordeb yn yr adeilad.

Yn y ganghell y mae pedair o eisteddleoedd o faen i'r offeiriad fyddent yn gwasanaethu, gyda cherfwaith Gothic uwch ben; cilfach neu ddwy at gadw

* Gellir gwelod manyllon marwolaethau y llinell ardderchog hon yn ngwaith Leicester; neu yn Dug lale's Baronetage, i. 32, &c. † Willis's Cathedrals, i. 323.

naill ai y creiriau neu y llestri sanctaidd. O amgylch y muriau y mae cofadeiliau amryw o esgobion a chlerigwyr wedi eu gwasgaru; ond nid oes yr un o honynt o ardderchogrwydd neillduol; ac un o Syr William Mainwaring, boneddwr ieuango gwrol, yr hwn a laddwyd yn amddiffyniad y ddinas yn ystod ei hir warchaead.

Saif gorsedd yr esgob ar sylfaen o gareg, mor hynod am ei cherfiadwaith ag am ei gwasanaeth gwreiddiol. Ei sturf sydd ysgwâr hirgul; ac ar bob ochr y mae wedi ei haddurno yn brydferth â cherfiadau Gothic, bwäau, a phinaglau. O amgylch y rhan uchaf y mae rhês o ddelwau bychain, wedi ei bwriadu i arddangos breninoedd a seintiau teyrnas y Mers. Daliaf pob un o honynt yn ei law ysgrifrol gyda'r enw yn gerffiedig arni. Penboethiaid anwybodus a anafasant luaws o'r ysgrifrolau hyn, yn gystal a'r lluniau; adferwyd yr olaf oddeutu y thwyddyn 1748; ond y mae y crefftwr, trwy gamgymeriad anfodus, wedi rhoddi penau benywaidd ar ysgwyddau dynion, a rhoddi gwynebau gwrywaidd ar gyrph yr ystlen deg. Ar y cyntaf yr oedd yno bedwar ar ddeg ar hugain o flugrau; y mae pedwar wedi eu colli; y gweddill a ddysgrifir yn ffyddlawn, a rhoddir hanes pob bronin a sant yn fanwl, mewn llyfryn bychan a gyhoeddwyd yn 1749, gan y teilwng Ddoctor William Cooper, yr hwn a gyflwynodd yr elw at wasanaeth yspytty y cotiau gleision yn y ddinas hon. Dymunaf ddatgan

Crair
St. Werburgh] fy anghydwlediad â'r dybiaeth mai hon ydoedd creirfa St. Werburgh, fel y gelwir hi yn gyffredin. Diau nad ydoedd ddim yn rhagor na'r sylfaen ar yr hon y safai y wir greirfa, neu, fel y geilw y Ffrangcod ef, *la chasse*, yr hon a gynwysai y creiriau sanctaidd. Gwneir y rhai hyn o aur, arian, *vermeil*, hyny yw, llwch arian, neu ryw ddefnyddiau gwerthfawr, ac weithiau addurnid hwy â gemau o bris uchel. Y maent yn fynych o wahanol ffurfiau, megys eglwysi, cloergistiau, &c.; ac os byddai y crair yn llun pen, neu aelod, gwneid y *chasse* yn gyfaddas at ffurf y crair. Y mae y rhai hyn yn gyffredin wedi eu gosod yn amlwg mewn lle uchel; ac y maent bob amser yn symudadwy, fel y gellir eu cario mewn gorymdaith, naill ai er anrhydedd i'r sant, neu er osgoi rhyw drychineb anfad. Fel hyn, yn 1180, dygwyd crair St. Werburgh allan er rhoddi atalfa ar dân dinystriol yn y ddinas, yr hwn a fuasai er's hir amser yn anorchfygol trwy bob moddion ereill; ond bu i ddynesiad y gweddillion cysegredig brofi eu sancteiddrwydd, trwy roddi terfyn ar ei ddinistr aflywodraethus.

Llofruddiad.] Cyn i mi adael y rhan yma o'r eglwys, rhaid i mi grybwyll am gyflawn annuwiol a gyflawnwyd wrth yr allor fawr yn 1492, gan foneddwr o Gymru, yr hwn a glwyfodd, braidd i farwolaeth, un o'r enw Patrick Filling, yr offeiriad a wasanaethai ar y pryd, fel y tybiwyf. Ataliwyd y gwasanaeth dwyfol arferedig ar unwaith, nes y gwnelid puredigaeth i lanhau yr eglwys o lldiwth y fath ystaen gwaedlyd. Purwyd y fynachlog ar ddyddgwyl St. Werburgh; ac eglwys y pwyf ar ddyddgwyl St. Oswald.*

Cyflawnwyd ysgelerwaith o'r natur yma yn eglwys *Notre Dame*, yn Paris, in 1670.† Bu farw yr offeiriad o'i archoll; a gwnaed penyd trwy orchymyn yr archeogob; offrymwyd gweddïau cyhoeddus am ddeugain o oriau yn yr holl eglwysi; ac apwyntiwyd ympryd, yr hwn oedd i barhau am dridiau. Terfynodd yr helynt trwy i orymdaith ardderchog gael ei ffurfio, yn yr hon yr ym-

* King, II. 189.

† Fellblen Hist. Paris, II. 1500. Pieces Justif. III. 212.

unai yr holl senedd, er gwneyd iawn cyffredinol a boddhaol am y llofruddiad. Yr oedd yr heolydd wedi eu gorchuddio â llawrleni, a'r mân heolydd wedi eu cau i fyny â chadwyni er cadw allan y werinos; ac fel hyn yr adferwyd y lle i drefn briodol at gyflawni y swyddau cysegredig.

Gyda math o arswyd y byddaf yn darllen yn ngwaith y zelog Fox, am gy-lafan o'r fath yma a gyflawnwyd yn y deyrnas hon, yn nheyrnasiad y frenes Mari.* Daliwyd y penboethyn, a chospwyd ef trwy dori ymaith ei law, a thrwy ei losgi: eto y mae yr hanesydd yn rhoddi lle iddo yn mhlith dyoddef-wyr llawer rhagorach o ran eu hegwyddorion yn y cyfnod barbaraid hwnw.

O'r tu ol i'r côr y mae capel St. Mair; ac ar bob ochr, y mae rhodfa. Nid yw y cofadeiliau yn y manau hyn mewn un modd yn rhai hynod. Yn ei rhodfa ogleddol y mae beddrod gyda chroes flodeuog, eiddo abad; ac un arall ar ffurf allor, yr hwn a briodolir i Harri IV., ymerawdwr Germany, a'r hwn, yn ol y chwedl draddodiadol, y dywedid ei fod wedi diangc o'i drafferthion, a phreswyllo yn *Godstall lane*, yn y ddinas hon; iddo farw yno, a chael ei gladda yn y fynachlog. Y mae yn dra ausicr pa un a fu y tywysog mawr ond anffodus hwn erioed yn ein teyrnas; ond gwyddis yn dda iddo orphen ei ddyddiau yn Liege,† yn 1106, ac iddo gael ei gladdu yn fawreddog yn eglwys gadeiriol y ddinas hon.

Y mae y trawsrodfeydd o hydau anghyfartal; yr un ddeheuol yn eang iawn, ac wedi ei chyflwyno i St. Oswald, a dyna eglwys y plwyf o'r enw hwnw. Dywedir fod hon wedi ei hadeiladu ar safle eglwys St. Pedr a St. Paul, yr hon wedi hyny a newidiwyd i enw y Drindod Sanctaidd, ac yn olaf, i'r enw a ddeil yn bresenol. Wrth ail-adeiliadu yr eglwys, helaethwyd y rhodfa yma yn fwr-iadol, a phennodwyd hi gan y mynachod i'r preswylwyr cymydogoethol, y rhai oeddynt gan mwyaf yn weision neu yn denantiaid iddynt. Ar y cyntaf, dymunai y brodyr crefyddol gael y cwbl iddynt hwy eu hunain, ac ar y cyfrif hwnw adeiladasant, mewn pellder oddiwrth y rhodfa hon, gapel a elwid St. Nicholas, a gwaddolasant ef â ficeriaeth, at wasanaeth y llëygwyr; ond ar ol hyny, cafodd y trigolion, ar eu dymuniad eu hunain, a thrwy gytundeb rhwng y maer a'r abad, oddeutu y flwyddyn 1488, adferu iddynt wasanaeth eglwys St. Oswald, yr hon a ddaliant hyd y dydd hwn.‡

Y capel, wedi iddo fyned yn ddi-ddefnydd, a brynwyd gan y dinasyddion, ac a dröwyd ganddynt yn neuadd gyffredin er dwyn yn mlaen eu gorchwyllion masnachol.§ Mewn amseroedd diweddarach, ar ol adeiladu y gyfnewidfa, tröwyd ef yn ystordy gwlan; yn ystorfia i gertwyr; a rhan o hono yn chwaredy, gan weithredu o dan drwydded seneddol.

Nid oedd y fynachlog hon yn rhoddi ond noddfa am dymhor i'r afradlon. Y mae y ragorfraint a ganiatâwyd gan Hugh Lupus yn un hynod; efe a arch-odd, nad oedd i unrhyw leidr neu ddrwgweithredwr arall, a ddeuai i'r ffair a gynelid ar wyl St. Werburgh, gael ei gymeryd i fyny, oddieithr iddo gyflawni rhyw drosedd newydd yno.|| Hyn, medd King, a dynodd yma dyrfa fawr o bobl afradlon ar yr adeg hono, a buont o wasanaeth neillduol i Randle y tryd-ydd, iarll Caerlleon; yr hwn, wedi cael ei amgylchynu yn nghastell Rhuddlan

* Martyrs, iii.

† Modern Univ. Hist. xxxix. 95.

‡ King, ii. 39.

§ Dichon fod yma neuadd gyffredin hynach; y mae holl fechan yn y ddinas hyd heddiw yn dwyn yr enw *Old Common-hall lane*.

‡ Leicester, 110.

gan fyddin iuosog o Gymry, ac mewn perygl mawr, a anfonodd am gymhorth at ei gadfridog, *Roger Lacy*, yr hwn oedd ar y pryd yn ffair Wylifan. Lacy yn ddiatreg a gasglodd yughyd fintai fawr o glerwyr, crythwyr, a phobl segur, y rhai a ymdyrasant yma ar gyfrif y rhagorfraint hon; aeth gyda hwy i Gymru, ac achubodd yr iarll o'i gyfyngderau. Randle, ar ei ddychweliad, a wobrwydd Lacy â chyflawn awdurdod dros yr oll o'r rhai a fuasant yn offerynol i'w achub, *magisterium omnium leuatorum et meretricum totius Cestreshire*.^{*} Trwy y caniatâd yma awdurdodid ef i hawlio presenoldeb holl glerwyr a cherddorion y str ar ddydd blwyddgylch y gorchestwaith hwn. Yr oeddynt i chwareu o'i flaen ef a'i etifeddion am byth, mewn gorymdaith i eglwys St. Ioan; ac ar ol y gwasanaeth dwyfol, i'r fan lle y cynaliai efe ei lys. Yna holid y cerddorion o barthed eu bywyd a'u hymarweddiad; pa un a fyddai neb o honynt yn chwareu heb drwydded flynyddol oddiwrth eu harglwydd, neu a oeddynt wedi clywed unrhyw air bach o barthed ei anrhydedd, yn mhlith eu cymdeithion. Y rhagofreintiau hyn a gariwyd allan wedi hyny gan Ioan, mab Roger de Lacy, ac a oodwyd ganddo ar Hugh de Dutton a'i etifeddion. Cynelid yr orymdaith a'r llysoedd o fewn fy nghof i, gan eu gorchwylwr; ond y maent yn awr wedi ei gadael i fyned i ebargofiant. Yr wyf yn cael hefyd fod Dutton a'i etifeddion yn hawlio yn y wledd hon gan y cerddorion, bedair potelaid o win, ac un ddysglaid fawr; ac ar yr un pryd daledigaeth o bedair ceiniog a dimai; ac am bob cerddor yn str Gaerlleon, ac yn y ddinas hõno, y swm o bedair ceiniog, os byddai yn ymarfer ei gelfyddyd.[†]

Y Carmeliaid.] Y tai crefyddol ereill yn y ddinas hon oeddynt y Carmeliaid, neu y Mynachod Gwynion, gan bai rai y oedd mynachdy yn y rhan hono o blwyf St. Martin a elwir hyd heddyw yn *Whitefriars' lane*; y mae rhan o dŷ Mr. Marsden wedi ei ffurfio o'r gweddillion. Safai yr eglwys, fel yr ymddengys oddiwrth ddarlun Braun o'r ddinas yn 1581, ychydig o du y gorllewin iddi.

Yn ol siartr Roger Lacy i fynachlog Norton, ymddengys fod yno fynachlog y pryd hyny yn mhlwyf St. Mihangel,* yr hwn y mae efe yn ei throsglwyddo i ganoniaid y blaenaf. Y mae yr urdd i ba un y perthynai yn anhysbys i ni yn bresenol.

Yn mhlwyf y *Drindod* safai mynachdy o Ffranciaid, neu Fynachod Llwydion, yr hwn y tybia Dr. Tanner ei fod mor hen ag amser Harri III. Caniatoid y safle yma i un o'r euw John Cokke. Tybiaf fod hwn yn sefyll yn yr *Fatch field*, yn agos i'r lle a gymerir i fyny yn bresenol gan y neuadd liai a adeiladwyd yn ddiweddar. Yn ol plan *Speed* o ddinas Caerlleon, ymddengys fod yno eglwys yn ei amser of; ac hyd heddyw y mae priddlechau paentidig a gywdr goliwiedig, gweddillion hen fympwyon eglwysig, yn cael eu codi i fyny yn barhaus.

Yn mhlwyf St. Martin‡ yr oedd mynachdy o Fynachod duon, neu bregethwrol, a dywed *Speed* iddo gael ei sylfaenu gan esgob o Gaerlleon, gan feddwl (fel y sylwa *Tanner*) Lichfield. Cafodd hwn, yn gystal a'r crefydd-dy arall yn

* Awdurdod ar yr holl gardotwyr a cherddorion yn yr oll o sir Gaerlleon."

† Leicester, 142.

‡ Dugdale Monast. II. 185.

§ Yn hytrach yn mhlwyf y *Drindod*; y mae 9s. 2½d. yn cael ei dalu, yn archwiliad y cyfrifon, am eu safle.

y plwyf hwn, eu caniatâu i'r unrhyw John Cokke. Y mae rhan o'r tŷ hwn, gyda'i ddaeargelloedd ysplenydd, yn cael eu dal gan Henry Hesketh, yswain.

St. Ioan.] Yr oedd St. Ioan, yr hon a orwedd o'r tu allan i'r muriau ar ochr ddwyreiniol y ddinas, ar un adeg yn eglwys golegawl, a dywedir iddi gael ei sylfaenu gan y brenin Ethelred yn 689, wedi cael o hono ei rybuddio mewn gweledigaeth i'w hadeiladu ar y fan lle y caffai ewig wen. Ar ol i'r Daeniaid wneyd y ddinas yn adfeilion, adferwyd yr eglwys gan Ethelred, iarll Mers, yn 906, ac yn y ganrif nesaf adgyweiriwyd a gwaddolwyd hi gan yr iarll Læofric. Sylfaenwyd mynachlog yma hefyd; oblegyd y mae haneswyr yn cofnodi fod y brenin Edgar wedi cael ei rwyfo o'i balas i fynachlog St. Ioan. Y mae y *Doomsday Book* hefyd yn crybwyll am fynachlog St. Mair gerllaw yr un eglwys. Hon, heblaw hyny, oedd yr eglwys gadeiriol yn ystod yr adeg fer pan y symudwyd yr esgobaeth o Lichfield gan yr esgob Pedr. Mewn hen blaen o honi ymddengys tŷ a elwid yn dŷ yr esgob.

Yn adeg y dadgorphoriad, cafwyd yma ddeon a saith o gôrgeiniaid neu ganonau (yn rhoddiad esgob Lichfield); saith o ficeriaid, dau gurad, a phedwar o gantorion corawl; clochydion, a gweision ereill; tai y rhan fwyaf o ba rai a ddarlunir ar yr un plan. Nid oedd eu cyllid blynyddol, ar ol tynu allan ryw bethau, ond 27*l.* 17*s.* 4*d.* Caniatawyd safle y coleg, a rhyw ranau o'r adeiladau, gan y frenines Elizabeth i John Fortescue.*

Ar yr ochr ddwyreiniol i'r fynwent safai capel St. Anne, yr hwn a berthynai i'r brodyr a'r chwirydd perthynol i frawdoliaeth St. Anne.† Hwn, mewn amseroedd diweddarach, a elwid neuadd *Cholmondeley*, ond y mae yn bresenol wedi ei lwyd chwalu.

Yr oedd eglwys St. Ioan, pan yn gyfan, yn adeilad ardderchog. Safai y tŵr ar un adeg yn ei chanol; ond yn 1574 cwmpodd i lawr, ac ni ail-adeiladwyd ef byth. Dichon fod y ganghell wedi cael ei dymchwelyd ar yr un pryd; yn y pen hwnw y mae rhai bwâu prydfarth yn aros, a gweddillion ereill o hen gap-lau. Oddi fewn y mae en greiffitiau cywrair o nerth amrosgo yr adeilyddiaeth Sacsonaidd, yn y colofnau braisg a'r bwâu crynion a gynaliant y corph. Y mae y tŵr yn bresenol wedi ei osod yn y pen dwyreiniol, ac y mae ganddo ar un ochr y chwell draddodiadol, yr hon a ddangosir gan lun dyn ac ewig.

Ar du y deheu i'r fynwent, ar fin dibynfa serth, yr hwn y tybir ei fod yr un a *Radeclive* y *Doomsday Book*, y mae adeilad fechan hynafol (dichon mai capel ydoedd,) a elwir y Feudwyfa (*anchoritags*;) lle y llechai rhyw hen feudwyon sanctaidd. Dichon mai dyma y fan lle y claddwyd hwy; oblegyd cafwyd yn y graig galed ddau gorph wedi eu gosod mewn tyllau a dorasid ar ffurf arch; dichon hefyd mai dyma y fan, fel y dywed y chwell, lle y gorphenodd Harold, brenin diweddar y Sacsoniaid, ei ddyddiau; oblegyd credid am hir amser gan y Saeson iddo ddiango o frwydr *Hastings*, a gorphen ei ddyddiau mewn neillduaeth.

Y mae y Doctor Tanner yn tybied fod mynachdy y lleianod Benedictaidd, yr hwn a gyflwynasid i St. Mair, wedi tarddu naill ai o fynachdy St. Ioan, neu ynte ei fod yn weddillion o un o'r hen leiandai a berthynent i St. Werburgh. Dichon fod hyn yn wirionedd; oblegyd, oddiwrth siarth a ddyogalwyd gan

* Tanner, 39.

† Harleian MSS. No. 1991. G9.

Dugdale, ymddengys fod Randle yr ail, iarll Caerlleon, wedi cael i *leianod Caerlleon*, rai darnau o dir gan Hugh Fitzoliver, iddynt hwy adeiladu eglwys a lleiandy arnynt; yr hyn sydd yn profi fod lleianod yn y ddinas yn flaenorol i'r rhoddiad yma.* Yr wyf yn cael hefyd fod Iorwerth y Tywysog Du wedi bod yn gymwynaswr; oblegyd y mae crybwylliad am siatr o'i eiddo ef i'r lleianod, yr hwn a ganiatawyd yn y 32ain o deyrnasiad ei dad.† Dilewyd y sefydliad yma (gyda'r tai crefyddol ereill) yn 1537. Y pryd hwnw Elizabeth Grosvenour oedd y brif leianes, yr hon a roddodd y tŷ i fyny, ac a gafodd bensiwn am ei hoes o ugain punt; ac un ar ddeg o'r chworiydd a gawsant hefyd fwydd-daliadau, o 4l. i 1l. 6s. 8d. yr un. Caniatawyd y safle, yn y 33ain o Harri VIII., i'r Urian Brereton, y tad a'r mab. Y cyllidau oeddynt, yn ol Dugdale, 66l. 18s. 4d.; yn ol Speed, 99l. 16s. 2d. Y mae yn fy meddiant lawr-gynllun o'r lleiandy hwn; oddiwrth ba un yr ymddengys ei fod yn adeilad cryno, ond bychan. Yr oedd yr eglwys yn 22 llath o hyd, ac yn 15 o led; a chynelid y neufwd yn y canol gan rés o bileri. Y capel ydoedd 9 llath wrth 4½, a'r *cloisters* yn 30 llath wrth 21. Safai yn y *nursery-garden* ar yr ochr orllewinol i'r ddinas, yr hon a elwir hyd heddyw yn *Ardd y lleianod*, lle y mae olion y muriau a'r bwâu yn aros eto. Yr aderyn prydfarth hwnw, y *rose-coloured ouzel*,‡ a saethwyd yn yr ardd hon ychydig o flynyddoedd yn ol.

Yspytty.] O'r tu allan i Borth y gogledd safai yspytty, yr hwn oedd wedi ei gyflwyno i St. Ioan Fedyddiwr, ac yn flaenorol yn gysegdfa, wedi ei gwaddoli â rhagorfreintiau mawrion. Rhoddwyd y swydd o lywodraethwr gan Iorwerth II. i ben-mynach *Berkinhead*, a'i olynwyr; ond ar ol hyny, gwerthwyd hi gan y goron i glerigwyr llëygol. Yr oedd y tŷ, ar adeg y dadgorphoriad, yn gynwysedig o gaplan a chwech o frodyr tlodion, incwm pa rai, ar ol tynu allan gostau, oedd 13l. 7s. 6d.§ Crybwyllir gan yr esgob Tanner|| fod rhyddfrefiniau yspytty St. Giles wedi cael eu cadarnhau gan Iorwerth III. Dywedir wrthyf fod gweddillion, y rhai y tybir eu bod yn rhan o'r adeilad yma, i'w gwled yn Heol y fforest.

Yr hen yspytty diweddaf a sefydlwyd i wahangleifion, yn maesdrefi Boughton, oddeutu dechreuad teyrnasiad Iorwerth II; gyferbyn, yr wyf yn meddwl, a'r dienyddle: y mae y gladdfa yn cael ei defnyddio hyd heddyw gan blwyf St. Oswald.

Plwyfydd.] Nifer y plwyfydd ydyw naw. Nid oes yr un o'r eglwysi yn hynod, oddieithr eglwys St. Pedr ac eglwys y Drindod, y rhai a hynodir gan brydfarthwch eu pinaglau. Gorpheuwyd pinagl y flaenaf¶ yn 1489; pryd y darfu i'r periglor ac ereill hynodi eu huain trwy fwyta rhan o wydd arno, a lluchio y gweddill i'r pedair heol.**

Poblogaeth.] Nifer y trigolion, a chymeryd i mewn faesdrefi Boughton a Hanbridge, a amcan-gyfrifir oddeutu 14,713.†† Y mae y tai, braidd

* *Sciatris me dedisse, et in perpetuum elemosynam concessisse DEO et Sanctæ Mariæ et MONIALI-BUS Costrise, &c Monasticon, l. 507.* "Bydded hysbys i chwi fy mod i wedi rhoddi a chyflwyno mewn elusen parhaus i DDUW, a'r Sanctaidd Fair, ac i LEIANOD Caerlleon," &c.

† Harleian MSS. No. 2057. 36. † Br. Zool. II. 627. App. § Tanner, 64. ¶ Yr un, 65.

¶ Pinagl Eglwys St. Pedr, yr hwn a flurfa'i derfyniad prydfarth i Heol y bont, a dynwyd i lawr ychydig flynyddoedd yn ol. GOL.

** King, l. 76.

†† Yn yr adroddiad cyffredinol am 1891, yr oedd poblogaeth Caerlleon yn 15,052. Dywedir ei bod yn awr yn cyrhaedd yn agos i 15,500. GOL.

i gyd, yn sefyll ar graig o dywodfaen sych. Pa un ai ar gyfrif fod yr awyrgylch mor glir, a phurdeb y dwfr, y mae yn sicr nad yw cyfartaledd y marwolaethau yn mhlith y preswylwyr ond yn unig fel un i un ar ddeg ar hugain: tra yr hysbysir fi, gan fy nghyfaill teilwng Doctor Haygarth* o'r ddinas hon, fod yn Leeds, un o bob un ar hugain—yn Northampton a'r Amwythig, un o bob chwech ar hugain—ac yn Llundain un o bob un ar hugain, bob blwyddyn yn talu teyrnged fawr natur.

Rood-eye.] Nid wyf yn cofio am unrhyw beth hynod, o'r tu allan i'r muriau, ag sydd wedi ei adael heb sylw arno, oddieithr y Rood-eye, a'r manau amgylchynol. Y mae yr afon Ddyfrdwy, ar ol dyfod allan o'r bwlech cyfyng gerllaw y bont, yn llifo oddi tan ddibyn cleiog crymeddol, ac ar y llaw ddeheu yn golchi gweirglodd fawr a phrydferth, ers hir amser yn cael ei hamddiffyn rhag gorlifiadau yr afon gan ddyfrglawdd uchel. Tybiaf ei bod yn aros yn agored i'r llifeiriant hyd oddeutu y flwyddyn 1587, pan y darfu i'r gorphoraeth drefol (i ba un y perthyna) osod i un Thomas Lyneal, gwas i Syr Francis Walsingham, y borfa hon am un mlynedd ar hugain, yn nghyda chymaint o dir ag a allai ei enill ati oddiar y môr. Yr oedd hefyd i wneuthur, ar ei draul ei hun, borthladd i gychod a llongau ddadlwytho pan fyddai y llanw i mewn, yn agos i Borth y dwfr; am yr hyn yr oedd efe ar y cyntaf i gael dwy geiniog am bob llong a elai heibio yn llwythog; ond wedi hyn cynyddwyd y swm i bedair ceiniog; ac yr oedd Lyneal i dalu ardreth blynyddol o 20*l.* i'r ddinas. Cyfarfu â pheth rhwystrau ar y cychwyn: ond ymyrodd Syr Francis o herwydd hyn, fel y byddai i'w was gael myned yn mlaen heb aflonyddwch pellach.†

Y mae enw y llecyn yma wedi ei gymeryd oddiwrth *eye*, ei sefyllfa ddyfrllyd, a *rood*, y groes a safai yno, bôn yr hon sydd i'w weled eto. Ar y llecyn yma byddai ieuengctyd cryfion, yn y dyddiau gynt, yn ymarfer yn ngwrolgampau yr oes; mewn saethu, rhedeg, neidio, ac yngodymu; mewn ffugiol frwydrau a buddugoliaethau dewr a rhamantus. Oddiwrth awgrymiadau a roddwyd gan Daniel King, tybiaf eu bod o'r un natur â'r rhai a ymarferid gan ddynion ieuainc y brifddinas, fel y dysgrifid hwy gan Fitz-Stephen, ysgrifenydd a gyd-oesai â Harri II. "Meibion llëygel y dinasyddion a ruthrent allan o'r pyrth yn heidiau, wedi eu darparu â phicellau a tharianau; y rhai ieuangaf gyda gwaywffyn wedi eu blaenlymu, ond heb y dur; efelychent wrhydri rhyfel, a chymerent ran yn y frwydr ffugiol. Cymerai rhai y maes ar feirch da, y rhai a weryrent, gan guoi yr enfa. O'r diwedd, dechreua y frwydr, a rhenir yr ymladdwyr ieuainc yn ddosparthiadau—un dosparth a encilia, a'r lall a'u hymnid heb eu goddiweddu; tra, mewn man arall, y mae yr ymlidwyr yn gorddiwes y gelyn, gan eu difarchogi, a myned heibio iddynt yn mhell. Henaduriaid y ddinas a thadau yr ymladdwyr, ynghyda'r cyfoethogion, a ddeuent i'r maes ar feirch i weled yr ymarferiadau."[‡]

Galleu ddychymygu, oddiwrth yr hyn a ganlyn, fod yr hen hanesydd yn dysgrifio mabolgampau Ascanius a'i ddylynwyr ieuainc ar wastadeddau Sicily:—

* Yn bresenol yn ymarfer ei alwedigaeth yn Nghaerbaddon. Gol.

† Harleian MSS. No. 2082. 31, 34.

‡ Vide Fitz-Stephen's Deser. London, cyfieithiedig gan lynafiaethydd, 1772. 46. 7, 8.

Postquam omnem læti consessum, oculosque suorum
Lustravere in equis, &c.

O amgylch y cylch, 'flaen eu tadau, marchogai
Y bechgyn mewn balchder milwraidd, nes deuai
Yr arwydd uchelsain ar edyn yr awel,
Fod amser yn galw am ddechreu'r ffug ryfel;
Mewn tair o finteioeid gwahanol ymresant,
Ymranent yn drefnus, a'u rhengau ddangosent:
Yn gyflym ar alwad dychwelent, gan dafu
Picellau gelynlol i ganol y gwrthlu:
Am newydd ymgyrchiad ânt dros y gwastadedd,
Yn gylch o fewn cylch, gan dramwy'n ddiiddiwedd,— }
Ymlaen d'ont yn sydyn—enciliant yn unwedd;
Mewn ffugiol gynddaredd yr herient y gelyn,
Boddheir y torfeydd gan olygfa mor ddichlyn·
Un adeg i ddiango y troant eu cefnau;
'Nawr lluchiant bicellau—mae'r gâd yn ail-ddechreu;
Ac yna mewn moment mae'r rhyfel yn peidio,—
Bydd pawb mewn tangnefedd, a derfydd y cyffro.

Baner ydoedd y gamp y cydymgeisid am dani yn chwareuon nodedig y
Rood-eye,* ond yn y flwyddyn 1609 cymerodd y difyrwch agwedd newydd; ac
o dan deyrnasiad y tangnefeddus Iago, dododd y rhyfelwyr ieuaingo eu
brwydrau ffugiol o'r neilldu, ac ymgymerasant â'r rhywogaeth o farchwriaeth
ag y tybiai yr athronydd rhamantus hwnw, arglwydd Herbert, ei fod yn an-
nheilwng o ddyd anrhydeddus; "oblegyd," ebai ef, "nid wyf yn cymeradwyo
yr ymarferiad o redeg ceffylau, am fod llawer o dwyll yn hyny."

Y gwobrwyon cyntaf ag y clywn am danynt, ar ol i'r ffug-ymladdfeydd gael
eu rhoddi i lawr, oeddynt gloch a chawg, i gael rhedeg am danynt ar ddydd
St. Sior; y rhai a ddarperid yn 1609 gan Mr. Robert Amery, cyn hyny yn sir-
ydd y ddinas, ac a ddygid i lawr i'r *Rood-eye* gyda difrifoldeb mawr. Ym-
ddeingys mai dyma oedd dechreuad y gwpan a roddir gan y ddinas, a rhedir
am dani ar yr un dydd bob blwyddyn, hyd yr amser presenol. Yr oedd cloch
yn wobr dra chyffredin; cloch aur fechan oedd gwobr y fuddugoliaeth yn 1607,
yn y rhedegfeydd gerllaw Caerefrog; oddiwrth hyny y tarddodd y ddiareb,
pan lwyddid mewn unrhyw beth, ei fod wedi *dwyn y gloch*.

Y *Tlotty*.] Yn un pen i'r *Rood-eye* saif y *Tŷ Diwydrwydd*; adeilad eang a
chyfleus, yr hwn a sylfaenwyd yn 1757, gydag arian a godwyd
gan y ddinas ar flwydd-daliadau ar fywydau, er dwyn yn mlaen amrywiol well-
iantau o fewn ei chyffiniau. Yma y mae y tlodion yn cael darparu ar eu cyfer
mewn modd cyfaddas, ac er esmwythdra mawr y plwyfi; y rhai a ryddheir
oddiwrth y baich o gynal lluaws o dlodion, ag ydynt yn rhy segur i weithio,
ac yn rhy falch i ddyfod i mewn i'r noddfa gysurus yma. Y mae tlodion
plwyf Pen-ar-lâg yn cael eu hanfon yma hefyd, yn rhinwedd rhyw gytundeb
rhwng llywodraethwyr yr elusen yma ac arolygwyr y tlodion yn y plwyf hwnw.
Y mae y sawl a ddeuant yno yn gwneyd rhywfaint at eu cynaliaeth trwy
weithio math o lieiniau breision.

* Yr hon a enillwyd yn 1578 gan y Sirydd Montford ar Ddydd Mawrth Ynyd.

Y Llongborth.] Ychydig tu hwnt i'r adeilad yma y mae y llongbyrth, yr ystordai, a lluaws o bethau ereill ag sydd yn ofynol at ddwyn yn mlaen fasnach arforawl y ddinas. Y rhai hyn ydynt gyferbyn a Phorth-y-dwfr; ac y maent wedi cael eu gwellhau yn fawr o fewn y blynyddoedd diweddaraf, a heol brydferth wedi cael ei hadeiladu yn y cyfwng cydrhyngdynt. Gall llongau o 350 o dunelli gyrhaedd y llongborth yn bresenol, lle y mae y llanw mawr yn codi pymtheng troedfedd ar gyfartaledd, a'r llanw lleiaf yn codi wyth. Yn y flwyddyn 1674, yr oedd y porthladd yma mewn cyflwr mor druenus, ac wedi ei gau i fyny mor hollol gan dywod, fel nas gallai llestri o ugain tunell gyrhaedd yma, ond gorfodid y llongau i orwedd yn *Neston*, yr hwn le ydoedd ddeng milldir o bellder; yr hyn a barodd i gynulliad o dai gael eu hadeiladu, y rhai a elwid *Parkgate*, ar lan y môr islaw y dref hono. Codwyd llongborth, a elwid *New quay* (yr hwn sydd yn awr yn adfeilion) yn agos i'r lle hwn yn nechreuad* yr eilfed ganrif ar bymtheg, er cyfleusdra i lwytho a dadlwytho llongau yn trafudiio â Chaerlleon; a chludid y nwyddau i'r ddinas, ac allan o honi, ar hyd y tir. Anfodion porthladd Caerlleon o'r diwedd a fu yn achos o gynydd Liverpool, yr hwn y pryd yma nid oedd ond lle disylw. Yn awr dechreuodd ddarganfod manteision ei safle; ac yn fuan daeth allan o'i chyflwr isel i'w sefyllfa flodeuog bresenol.

Sianel newydd.] Yn 1674, llwyddodd rhyw gyfaill i Gaerlleon i gael gan Mr. Andrew Yarranton, boneddwr ag oedd yn hyddysg yn manteision trafudiol yr ynys hon, wneyd archwiliad o'r afon Ddyfrdwy a'i morgainge. Tynodd gynllun, yr hwn a gynnwysai wneuthur sianel newydd, dyfais i adenill darn mawr o dir oddiar y mor, ac adferu yr hen fordwyfaeth i fyny hyd yn nod at y llongbyrth presenol: a chafodd hwn ei gyflwyno i'r Duc Caerefrog, y pryd hyny yn gefnogydd pob symudiadau daionus. Efe hefyd a awgrymodd y meddylddrych o gael camlas o'r gweithydd glo yn Aston gerllaw Pen-ar-lâg, yr hwn oedd i gael ei gysylltu â'r sianel newydd yma, er rhwyddhau trosglwyddiad glo i'r ddinas.† Cafodd amserau dyfodol y fantais o'i athrylith ddyfeisgar. Dygwyd ei gynlluniau i weithrediad heb ond ychydig amrywiad oddiwrth awgrymiadau Mr. Yarranton. Yr oedd ei doriad newydd i derfynu gyferbyn a Fflint; y mae yr un presenol yn agor gyferbyn a Wepra, ar yr ochr yma i Fflint. Y mae camlas‡ fechan Syr John Glyne yn dynesu at y Ddyfrdwy oddeutu dwy filldir islaw y ddinas. Yr oedd camlas Mr. Yarranton at gludo glo i ymuno â'r Ddyfrdwy yn agos i Fflint.

Cafwyd gweithred seneddol er adferu a dyogelu mordwyfaeth yr afon, i ben-derfynu y tollau ar llongau, ac i sefydlu dwy o borthfeydd at gyfleustra y rhai a deithient i str Fflint. Pasiwyd actau ereill yn y blynyddoedd 1732, 1740, 1743, 1752; a dechreuwyd ar y gwaith gyda bywiogrwydd. Dygwyd y cynllun yn mlaen trwy danygrifiadau; ac yr oedd yr anturiaethwyr i gael eu gwobrwyo â'r tiroedd yr awdurdodid hwy i'w henill ar bob ochr, o'r "*tywod guyn* neu y môr o Gaerlleon; a rhwng str Gaerlleon, ar du y gogledd, a str Fflint, ar du y deheu; y rhai ydynt dywod, gwerydau, a thiroedd heb fod yn cynyrchu glas-

* Harleian MSS. No. 2008. 39.

† Mr. Andrew Yarranton's *England's Improvements by Sea and Land, &c.*, 4to London, 1677.

Y mae ei gynllun at eiddo y Ddyfrdwy yn tudal 192.

‡ Nid yw y gamlas hon yn cael ei defnyddio yn awr. Gol

wellt.* Ymrafaelion pleidiau ar y cyntaf a lanwent restr y tanysgrifiadau: zêl dros dŷ Hanover ar y pryd hwnw ydoedd gymysg, yn y ddinas hon, gyda zel dros ei manteision masnachol; eithr buan y darganfyddwyd nad ydoedd ond *gwallgofrwydd i'r lluaws, a mantais i'r ychydig*. Aeth y costau yn arswydus; gorfu ar luoedd werthu allan am uwchlaw 90 y cant o golled; prynuwyd eu cyfranau gan bersonau cyfoethocach a mwy gochelgar, ac o'r diwedd daeth y cynllun yn wasanaethgar i raddau helaeth; ffurfiwyd camlas hardd, yn cael ei hamddiffyn gan gloddiau mawrion, yn mha un y cyfyngir yr afon am y pellter o dleng milldir, ac ar hyd yr hon y gellir dwyn llongau o 350 o dunelli i fyny yn ddyogel at y llongbyrth. Enillwyd llawer o dir oddiar y môr; ac y mae ffermydd da i'w gweled yn awr mewn manau ag oeddynt ychydig yn ol yn meddiant yr elfen aflywodraethus.

Yr wyf yn cofio llanw ag oedd braidd yn gwbl ddiddefnydd yn llifo o gwmpas Tŵr y dwfr, hen sianel y Ddyfrdwy yn myned heibio i bwynt Blaen; ac nid oedd y dramwyfa i str Ffiint yn agored, ar yr ochr hon, ond yn unig pan fyddai y llanw allan, a cholliid llaweroedd o fywydau bob blwyddyn. Y mae dwy borthfa wedi cael eu sefydlu mewn lleoedd cyfaddas. Yr isaf ydyw y fynedfa briodol i deithwyr trwy Gaerdybi i deyrnas yr Iwerddon; ac y mae yn galw yn uchel am gymhorth *turnpike* i'w chadw bob amser yn dramwyadwy; neu gellid parhau y ffordd i Saltuey, ar hyd y gwastadedd, fel ag i ymuno â'r ffordd fawr arall ar y morfa.

Yn awr ni a gymeraf olygiad byr* ar drafnidiaeth y ddinas hon, fel y safai yn y blynyddoedd 1771 a 1776. Yr wyf yn dwyn yr olaf i'r golwg i'r dyben o ddaengos mor fawr y mae y porthladd hwn wedi cael effeithio arno gan gynhyrifiadau ein deiliaid yn America; gan ei gyferbynu â thrafnidiaeth 1771, pryd yr ymddengys ei fod yn ei uchder mwyaf er adferiad y sianel. Yn 1771, daeth i mewn

297 o longau arfordirol; 19 o ba rai oeddynt yn llwythog o *groceries*, a nwyddau ereill o Lundain.

526 o longau arfordirol i hwylio allan; o'r rhai y daeth 23 yma o Lundain, a llwythwyd hwy â phlwm, cyflegrau heyrn, dwy fil o dunelli o gaws, a nwyddau ereill.

Yn yr un flwyddyn, cawn fod 95 o longau wedi dyfod i mewn o barthau tramor; a 216 i hwylio allan am Iwerddon, Portugal, Yspaña, Itali, ac America.

O Norway a'r Baltic yr ydym cael coed, llin, gwêr, carth, haiarn, a phlangciau ffawydd. O Leghorn, symau mawrion o grwyn mŷn ac ŵyn, y rhai a weithir gan y glwferiaid, ar ol cael eu trin yma. Dyma, mewn gwirionedd, yr unig law-weithyddiaeth ag y gall y ddinas ymfrostio ynddo. Yr wyf yn cael fod yma, yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth, Iago I., a'r rhan flaenaf o deyrnasiad Siarl I., fasnach eang mewn crwyn lloi yn cael ei dwyn yn mlaen. Yn y cyntaf o'r cyfnodau caethdrafnidiol hyn, y mae y frenines yn caniatâu i un Arthur Balsano drwydded i gludo o'r wlad 6000 *dickers* o ledr crwyn lloi, deg dwsin yn mhob *dicker*, am saith mlynedd, gan dalu pum' swllt am bob *dicker*. Iago I. a ganiataodd i James Maxwel, yswain, drwydded i anfon ymaith 18,000 o *dickers*, yn ol yr un doll, ac am un mlynedd ar hugain; a chadarnhawyd hyn

† Cestr adroddiad cymharfaethol o drafnidiaeth Caerlleon yn 1786, 1799, ac 1806, yn yr Attodiad. Goll.

ar ol hyny iddo gan Siarl I.* Yr oedd y Maxwel hwn yn un o weision ystafellwely y brenin; ac yn y teyrnasiad blaenorol, trwy iddo arddangos gradd gormodol o drahausder at foneddwr perthynol i'r llysoedd cyfreithiol, efe a dynodd arno ei hun wg y Saeson; a bu raid iddo wneyd iawn am y camwedd trwy ymostyngiad cyfaddas. Dichon fod y caniatâd cyntaf a roddodd Iago iddo fel math o ad-daliad am y diraddiad a ddyoddefasai.

O Yspañ a Phortugal y dygid symau helaeth o gorcyn, firwythau, olew yr olewydd, cnau, lludw *barilla*, a resins: ac amryw gannoedd o dunelli o win o Portugal: yr olaf a ffurfia y brif nwydd a drosglwyddir i'r ddinas hon o dramor.

Tra yr oedd y fasnach âg America yn agored, dygid pysgod ac olew o Newfoundland; a cherid yn mlaen fasnach fechan â Carolina.

Yr oedd yr allgludion y flwyddyn hon yn cynwys uwchlaw 6000 calloraid (pob un yn 36 bwsiel) o lo, o weithydd glo siroedd Caerlleon a Fflint (y rhai a orweddant oddifeuwn i derfynau y porthladd hwn); 1000 o dunelli o blwm; 300 o fwn plwm; 300 o risg derw; y cwbl o'r rhai hyn i wledydd tramor. Heblaw 3470 o dunelli o blwm, a 431 o fwn plwm, a anfonid ar hyd yr arfordir, hyny yw, i borthladdoedd Llundain a Liverpool i gael eu hail-lwytho.

Yn 1776, cofnodir 208 o lestri arfordirol wedi dyfod i mewn, a 619 wedi hwylio allan.

Daeth 166 o longau i mewn o dramor, gan gynnwys y rhai a drafnidient rhwng Dublin a Parkgate; ac aeth 131 allan. Bydd i'r tabl canlynol ddaugos sut yr oedd y fasnach yn cael ei rhanu, yn y cyfnod hwnw:

	I mewn.	Allan.
America	2	5
Ffrainc	„	11
Fflanders.....	„	1
Holland	„	1
Iwerddon.....	140	104
Ynys Manaw.....	3	4
Portugal.....	3	3
Yspañ.....	4	„
Italy	3	1
Norway, Rwasia, a Phrwasia	10	1

Anfonwyd 2877 calloraid o lo, 1184 tunell o blwm, a 168 o fwn plwm, i wledydd tramor; ond mor ddyhysbyddedig ydyw ein coed derw, fel na lwythwyd ond 18 tunell o risg. Anfonwyd 2813 tunell o blwm, a 431 tunell o fwn plwm, ar hyd yr arfordir.

Oddiwrt h y tabl blaenorol ymddengys mai gyda'r Iwerddon y mae prif drafnidiaeth y ddinas hon; derbynia oddiyma bob blwyddyn (fel ystoria) symau mawrion o hopys, brethyn, ystyffiau, hosanau, ffustian, nwyddau Manchester, caws, haiarn gyru, gynau heiyrn mawrion, *hardware*, llyfrau wedi ac heb eu rhwymo, carpedau, gwydr, sidanau, a symau mawrion o nwyddau tramor, y rhai a anfonir o Lundain ar hyd y tir, ac a lwythir yn y porthladd hwn.

Fel ad-daledigaeth am hyn, y mae yn trosglwyddo i mewn o'r Iwerddon, ar adeg ffairiau Gwylifan a Gwylfihangel, uwchlaw 1000 o gistiau o liain, yn cynwys 25,000 o ddarnau o'r hyn leiaf; heblaw 900 o gistiau neu sypynau a droe-

* Harleian MSS. 2004. 4, 5, 16.

glwyddir i Liverpool, ac a anfonir dros yr afon Mersey i *Ince*, o ba le y cludir hwy mewn certwyni i Gaerlleon. Y mae y rhai hyn gyda'u gilydd yn ffurfio oddeutu miliwn o latheni at bob ffair. Ni ddechreuwyd y fasnach hon yn fwy yn ol na'r flwyddyn 1736, yn mha un y trosglwyddwyd i mewn 449,654 o latheni. Yr oedd y trosglwyddiadau i mewn ar gynydd hyd y flwyddyn olaf o'r rhyfel diweddar; er y pryd hyn nid oes dim cynydd wedi bod.*

Y mae yr Iwerddon hefyd yn anfon yma symau mawrion o grwyn ŵyn, gwlan, edafedd llin, gwêr, crwyn, ymenyn, plu, *quills*, esgryn a charnau ychain, glud, perfeddi defaid a chathod, ymborth, a da byw.

Y mae nifer y llongau a berthynant i'r lle hwn yn arddangos yspryd gwrth-drafnidiol y trigolion; nid oes ond dwy ar hugain yn unig yn y fasnach dramor, yn cynwys yn y cyfan 1449 o dunelli, a 169 o forwyr; a 13 ar y drafnidiaeth arfordirol, yn cario 680 o dunelli, a nifer y morwyr ydyw 58; er hyn, y mae y porthladd yn ymestyn, ar ochr sir Gaerlleon i'r forgaingc, mor belled a phen *Wiral*; ac ar ochr sir Ffiut hyd y Foryd, neu enau yr afon Clwyd. Nid yw hyn, a siarad yn briodol, ond rhan yn unig o borthladd mawr Caerlleon, yr hwn a gyrhaedda un flordd mor bell a'r Abermaw yn sir Feirionydd, a'r flordd arall hyd gyffiniau eithaf str Lancaster. Yn y rhandiroedd hyn y mae niferi o borthladdoedd ereill, ond y maent oll yn ddarostyngedig i arolygwr porthladd Caerlleon; ac y mae hyd yn nod Liverpool, yn y freinteb, yn cael ei galw yn "galfach" o borthladd Caerlleon.

Camlas.] Yr oedd yn ddiweddar olwg led dda am ychwanegu llawer at drafnidiaeth y ddinas, trwy fordwyath canoldirol, yr hyn a ddechreuwyd gyda bywiogrwydd mawr ychydig flynyddoedd yn ol. Yr oedd i redeg trwy y str islaw castell Beeston, ac i derfynu yn agos i Middlewich. Yr oedd cangen arall† i ymestyn hyd Namptwich. Yr oedd un genau i agor i'r Ddyfrdwy islaw Tŵr y dwfr. Y mae cronlyn ardderchog wedi cael ei ffurfio, i ba un y mae y cychod i ddisgyn, trwy bump o argaeau (*locks*) olynol, o dan furiau gogleddol y ddinas, ac wedi eu tori allan o'r graig fyw. Y mae ychydig filldroedd o'r anturiaeth yma wedi eu cwblhau: ond, trwy anffodus gangymeriad wrth gyfrif y draul, a thrwy anhawsderau na ragwelasid mo honynt yn nghyflawniad y gwaith, aeth y coetau mor anferthol fel ag i roddi terfyn yn bresenol ar yr holl weithrediadau. Yr oedd y gangen arall, yr hon oedd i ymestyn yn nghyfeiriad Middlewich, i derfynu o fewn ychydig bellder pennodol i'r gamlas fawr rhwng mordwyath yr afonydd Trent a'r Mersey. Y prif amcanion mewn golwg oeddynt fasnach yr halen a'r caws; a glo, er diwallu rhanau mewnol str Gaerlleon, o weithydd glo anferthol str Stafford. Galesid hefyd yn rheymol ddysgwyl peth enill oddiworth drosglwyddiad nwyddau haiarn, llestri pridd, a'r holl nwyddau a weithir yn nghanol y wlad, a fyddent o fewn cyrhaedd iddo.

* Lliain o'r Iwerddon a ddygwyd i Gaerlleon—

Yn	Pactau.	Cistiau.	Boxea.	Bwrnell.	Cloerau.	Parsell.	Sypynau.
1776	1684	.. 14	.. 988	.. 20	.. 16	.. 6	.. 8
1796	582 808	.. 4
1806	327 936

Gellir amcan-gyfrif y nwyddau a gludid i mewn i Liverpool, neu a drosglwyddid o Fanchester, fel 60 sypyniad a 740 bocsiad yn mhob bliwyddyn. Gol.

† Y mae y gangen yma wedi ei chwblhau, a chynrycha ychydig drafnidiaeth, ar gyfrif ei chyfylliad a chamias Ellesmere. Gol.

Y mae y meddylddrych am gael camlas ar hyd y gwastadedd cydrhwng Caerlleon ac Ince* er's hir amser wedi cael meddwl am dano, gan bersonau ag ydynt yn dra chydabyddus â masnach y ddinas hon. Gallasai un genau agor i'r Ddyfrdwy yn lle yr un presenol; un arall yn agos i Ince, yr hyn a fasaai yn ffurfio cysylltiad ar unwaith gyda Liverpool, y Weever, a'r gweithydd halen a'r llaethdai mawrion ar yr afon hono; gyda Warrington, a chyda thref flodeuog Manchester, a nifer lluosog o fanau o fewn cyrhaedd y Mersey, a chyda'r gamlas a berthyna i'r pendefig defnyddiol hwnw, duc Bridgewater, â pha un y mae y rhai mwyaf o'n cyfryngau mordwyol yn y canoldir wedi eu cysylltu. Gallai y ddinas fwynhau y toriad bychan yma heb i neb genfigenu wrthi, na chydymgais â hi; a'r hyn sydd o bwys mawr, nid yw y pellder ond bychan (saith milldir, yn ol map Burder,) ni byddai y draul ond ychydig, tra y byddai yr enill i'r rhai a ymgymrent â'r gwaith yn fawr.

Wedi gadael y ddinas, a myned heibio Hanbridge, mi a gymerais y ffordd ar y llaw chwith, yr hon sydd barhad o'r ffordd Rufeinig oddiwrth yr afon. Ei chyfeiriad unionyith ydyw yr unig brawf o'i hynafiaeth, nes y troa i'r caeau ar y chwith, lle y mae ei chwrs yn cael ei nodi allan gan drumau a manau dyrchafedig. Yr amaethwr hefyd, wrth gloddio, yn fynych a ddaw ar draws sylweddau arwyddocaol; megys graian, a gweddillion palmant. Y mae ei chyfeiriad tuagat Eccleston (Tref Eglwys,) yn agos i ba le y mae gweddillion bryncyn. Y mae yn myned trwy barc Eaton, ac yn croesi y Ddyfrdwy yn Oldford.

Eccleston.] Y mae pentref *Eccleston* yn sefyll yn brydferth gerllaw y Ddyfrdwy, a cheir golwg oddiyno ar dyrau a phinaglaw Caerlleon yn ymddyrchafu uwchlaw y glenydd coediog. Yr olygfa fwyaf eang a geir oddiar faingc ar fryn Eccleston, ar ochr y ffordd; yr hon a gymer i fewn ran o Gymru, str Gaerlleon, a rhan o str yr Amwythig, gan ffurfio cyfuniad rhagorol o dir-oedd breision, yn cael eu terfynu gan fryniau o amrywiol ffurfiau.

Y mae Eccleston yn dal yr un enw ag a feddai ar adeg y Gorchfygiad. Delid y lle y pryd hwnw gan Gilbert de Venables, o dan Hugh Lupus; cyn y dygwyddiad hwnw, gan Edwin, rhydd-ddeiliad. Ar dir yr etifeddiaeth yr oedd dau o weision, pedwar o gaethddeiliaid, ac un gwladwr, cwch a rhwyd. Disgynodd rhan o'r lle wedi hyny i feddiant y Vernons o Kinderton; ac yn olaf, trwy bryniad diweddar, ychwanegwyd ef gan deulu y Grosvenors at eu hen feddiannau yn y plwyf hwn. Perigloriaeth ydyw yr eglwys, ac y mae yn gyflwynedig i St. Mair.

Eaton.] Ychydig yn mhellach y saif *Eaton*, neu y pentref ar y dwfr; enw ag sydd y mwyaf cyffredin o unrhyw enw yn Lloegr. Ar adeg y Gorchfygiad yr oedd yma bysgodfa, yr hon a roddai waith i chwech o bysgotwyr, a chynyrchai fil o eogiaid. Y mae y bysgodfa wedi diflanu er's talm; ond tra y bodolai, byddai gweinidog Eccleston yn hawlio-yr ugeinfed pysgodyn. Saif eisteddlet hynafol teulu y Grosvenors yn y dref-ddegwm hon; tŷ o bridd-

* Amcan ag sydd wedi ei gario allan yn ddiweddar, ce yn profi yn dra gwasanaethgar i lesiant trafnidol Caerlleon. Gof.

† Y mae *Eaton Hall* wedi cael ei hall-adelladu yn ddiweddar gan Robert Iarll Grosvenor, yn yr arddull ardderchocaf o adellyddiaeth Gothic, yn ol cynlluniau y cywrair Mr. Parden. Y mae haelioni y pendefig teiung hwnw, a medruswydd yr un adelladydd, wedi cael eu harddangos yn y gwaith o adelladu eglwysa blwyfol newydd yn Eccleston. Gof.

feini, wedi ei adeiladu tua diwedd yr eilfed ganrif ar bymtheg. Daeth y Grosvenors i'r wlad hon gyda'r Gorchfygwr, a chymerasant eu henw oddiwrth y swydd a ddalient yn y llys Normanaidd, sef y prif helydd. Eu hymsefydliad cyntaf yn y str hon oedd yn *Over Lostock*, yr hwn le a roddwyd gan Hugh Lupus i'w hen nai, *Robert le Grosvenour*.

Yn 1234, Richard le Grosvenour a bwrcasodd ac a sefydlodd ei eisteddle yn Hulme. ond yn nheyrnasiad Harri VI., trwy briodas Rawlin neu Ralph Grosvenour gyda Joan, merch John Eaton o Eaton, yswain, symudwyd hi i'r lle hwn. Tra yr oedd marchogwriaeth yn nwyd yr amseroedd, ychydig deuluoedd a ymddygleirient mewn dull mor nodedig; nid oedd neb yn arddangos yspryd cyfartal er amddiffyn eu hawl i'w hanrhydedd. Er engrafft, dyna yr achos hynod hwnw rhwng Syr Robert le Grosvenour a Syr Richard le Scrope, yr hawlydd, ynghylch arf-bais, *azure one bend, or*; profwyd hwn o flaen yr uwch-gwnstabl ac uwch-ringyllydd Prydain, yn nheyrnasiad Rhisiart yr Ail, a pharhaodd y prawf am dair blynedd. Breninoedd, tywysogion o'r gwaed breninol, a'r rhan fwyaf o'r bendefigaeth, oeddynt dystion ar y prawf pwysig hwn. Yr oedd y ddedfryd yn un heddychlon, fod i'r naill blaid a'r llall gario yr un pais-arfau; ond y Grosvenours *avec une bordure d'argent*. Syr Robert a wrthwynebodd hyny, ac apeliodd at y brenin. Cadarnhawyd y ddedfryd: gadewir ei ddewis i'r amddiffynnydd, naill ai defnyddio y *bordure*, neu ynte i ddwyn arfau ei berthynasau, hen iarlod Caerlleon, *azure a gerbe d'or*. Efe a wrthododd y gwahaniaethiad siomedigaethus, ac a ddewisodd y *gerbe*, yr hwn ydyw pais-arfau y teulu hyd y dydd hwn.

Oldford.] Croesi y Ddyfrdwy yn *Eaton-boat*, gan adael pont *Oldford* (Hen-ryd) ar y llaw ddeheu; adeilad brydferth, yn ffurfio cysylltiad arall rhwng deuparth cantref *Broxtun*; yr hon, ar adeg y Gorchfygiad, a ddygai yr eaw cantref *Dudestan*.

Farn.] Ar ol marchogaeth hyd wlad fudr a gwastad, cyrhaedd *Farn*, neu *Farndon*, tref fechan ar y Ddyfrdwy, a elwid yn y *Doomsday Book* yn *Ferenton*. Llosgwyd yr eglwys gan fyddin y senedd yn 1645, tra yn gwarchae ar gastell Holt (castell Lleon); ac ail-adeiladwyd hi ar ol i'r rhyfel beidio. Mewn un ffenestr, uwchlaw eisteddfa teulu parchus Barnston, y mae gwyr wedi ei baentio yn dra phrydferth, sef llywydd yn ei babell, gyda berllysg (*truncheon*) yn ei law, ac yn amgylchynedig â'r holl offerynau milwraidd ag oeddynt yn cael eu hymarfer yn amser Siarl I. O amgylch y rhai hyn y mae un ar bymtheg o ffugurau e wahanol raddau o filwyr, i lawr mor isel a'r tab-yrdwr, gyda'u harwyddnodau amrywiol. Uwch ben y swyddogion y mae pais-arfau; uwch ben y llywydd y mae eiddo *Gamul*; ac ymddengys eu bod wedi eu bwriadu i gadw cofiadwriaeth am Syr *Francis Gamul*, barwnig, maer gweithgar Caerlleon yn ystod y rhyfeloedd cartrefol. Uwch ben tri o'r lleill, y mae pais-arfau y *Grosvenors*, y *Muinw irings*, a'r *Barndistons*; tri o deyrngarwyr, y rhai a wasanaethasant yn yr un achos: Roger Grosvenor; Syr William Mainwaring, yr hwn a laddwyd wrth amddiffyn Caerlleon; a William Brandiston o Chirton, ysw., yr hwn a fu farw yn 1664.

Y mae y dref hon yn cael ei gwahanu oddiwrth

SIR DDINBYCH

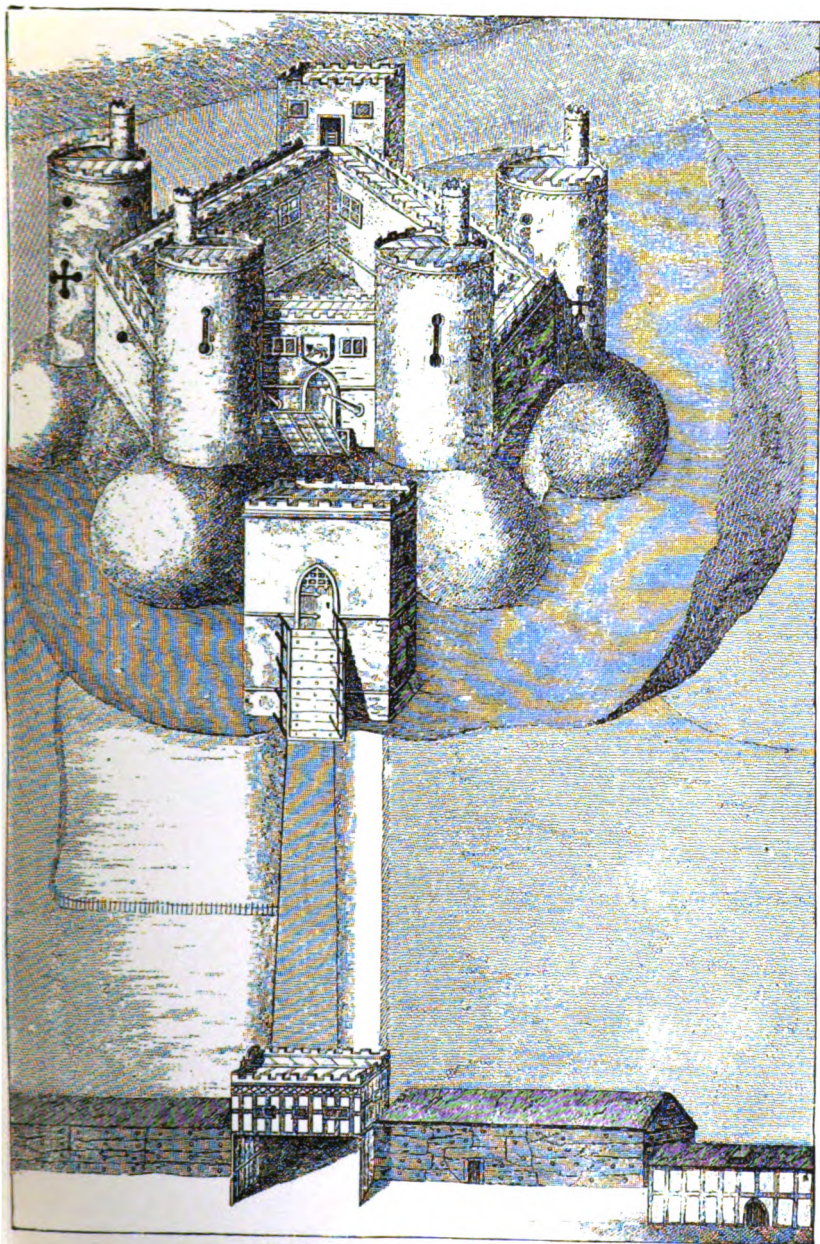
gan bont hynafol o feini, o ddeg o fwäau, gyda gweddillion o hen dŷ gwylia-wriaethol yn y canol; yr oedd yr amseriad, 1345, hyd yn dra diweddar, ar gareg *Holt*.] uwchlaw y bwa a elwid *Bwa yr Arglwyddes*. *HOLT*,* tref fechan arall, a saif ar godiad tir ar yr ochr Gymreig i'r afon; y mae yn hen fwrdeisdref a chorphoraeth, yn cynwys maer, dau o is-faerod a threngholydd. Y trigolion, mewn cysylltiad âg eiddo Rhuthyn a Dinbych, a feddant y rhagorffraint o ddychwelyd cyrychiolwr i'r senedd. Corphorwyd y dref hon trwy siatr, *Siatr*.] yr hwn a ganiatawyd gan Thomas iarll Arundel, ac a ddyddiwyd o'i gastell yn Lyons, yn 1410. Y mae y caniatâd yn dra unochrog, ac y mae yn darllen fel hyn, *At fôrdeisiaid ein tref, ac i'w hetifeddion a'u holynwyr am byth, y rhai ydyn!* SAESON. Dichon fod hyn yn tarddu oddiwrth y casineb â pha un yr ymddygai arglwyddi y cyffiniau at y Cymry, o achos gwrthryfel Owain Glyndwr, yr hwn nid oedd y pryd hwnw ond prin wedi ei ddarostwng. Parodd hyn i'r preswylwyr goleddu yspryd, yr hwn, efallai, a ddelir i fyny hyd heddyw, oblegyd o fewn ychydig flynyddoedd yn ol, hwynt-hwy oeddynt y *rhai* mwyaf anhydryn ac ymladdgar yn yr holl gymydogeath. Y mae y dref yn mhlwyf *Gresford* (y Groesffordd), ond yn esgobaeth Caerlleon. Dyma y cyfan ag sydd yn aros, ar yr ochr yma i'r Ddyfrdwy, o'r holl diroedd a roddodd Iorwerth Gyffeswr i'r esgobaeth hono, o'r holl dir ar yr ochr arall i'r afon; y rhai yn y lle cyntaf a roddodd efe i, ac wedi hyny a gymerodd oddiar, ein tywysog Gruffydd ap Llywelyn.† Y mae yr eglwys yn adeilad tra phrydferth; er hyn nid ydyw yn ddiim amgen na chapel wrth yr un flaenorol: y mae yn meddiant deon a siapter Caerwynt, a pherthynai iddi ei swyddogion plwyfol fel manau ereill. Ar y bedyddfan y mae pais-arfau y *Warrens*; ac mewn un ffenestr y mae eiddo y *Stanleys*, cyn-feddianwyr y lle.

Y mae gweddillion truenus y castell yn sefyll ar fin yr afon; ac y maent wedi eu hysgaru gan ffos eang, yr hon a dorwyd trwy wely dwfr o graig goch feddal, a'r hon yr ymddengys iddi gael ei chloddio er mwyn adeiladu y castell. Cynwysai yr amddiffynfa hon bum' tŵr, ac yr oedd y gwaith wedi ei dori allan i'r ffurf hono, er rhoddi sylfaen i gynifer a hyny o dyrau. Bydd i hen ddarlun o hono, yr hwn y cyfarfyddais âg ef yn y *Museum*, yn mysg yr *Harleian MSS.*, yr hwn a dynwyd yn 1620 gan John Norton, pryd yr oedd yn gyfan, roddi gwir feddylddrych am yr adeilad gywrain yma. Amddiffynid ef ar dair ochr gan y bwch dwfn a ffurfiad gan y gloddfa, ac ar y bedwaredd gan y Ddyfrdwy, i ba un yr oedd llongborth eang yn ymestyn, yr hwn sydd i'w weled hyd heddyw ar dymhorau sychion; oblegyd y mae wedi cael ei orchuddio er's hir amser gan orlifiadau yr afon.

Ar y cyntaf yr oedd y lle hwn yn fath o orsaf allanol i *Deva* y Rhufeiniaid. Gellir gweled llechfeydd, ac olion hen weithiau ereill, yn agos i'r castell, ac ar yr ochr draw i'r afon; ac y mae bathynau wedi eu cael yma, ag sydd yn gosod y pwngc tu hwnt i bob dadl. Gwelais rai o eiddo *Antoninus*, *Galienus*, *Constantinus* a *Chonstantius*. Tybiaf mai yr enw Rhufeinig ar y lle oedd *Castro*

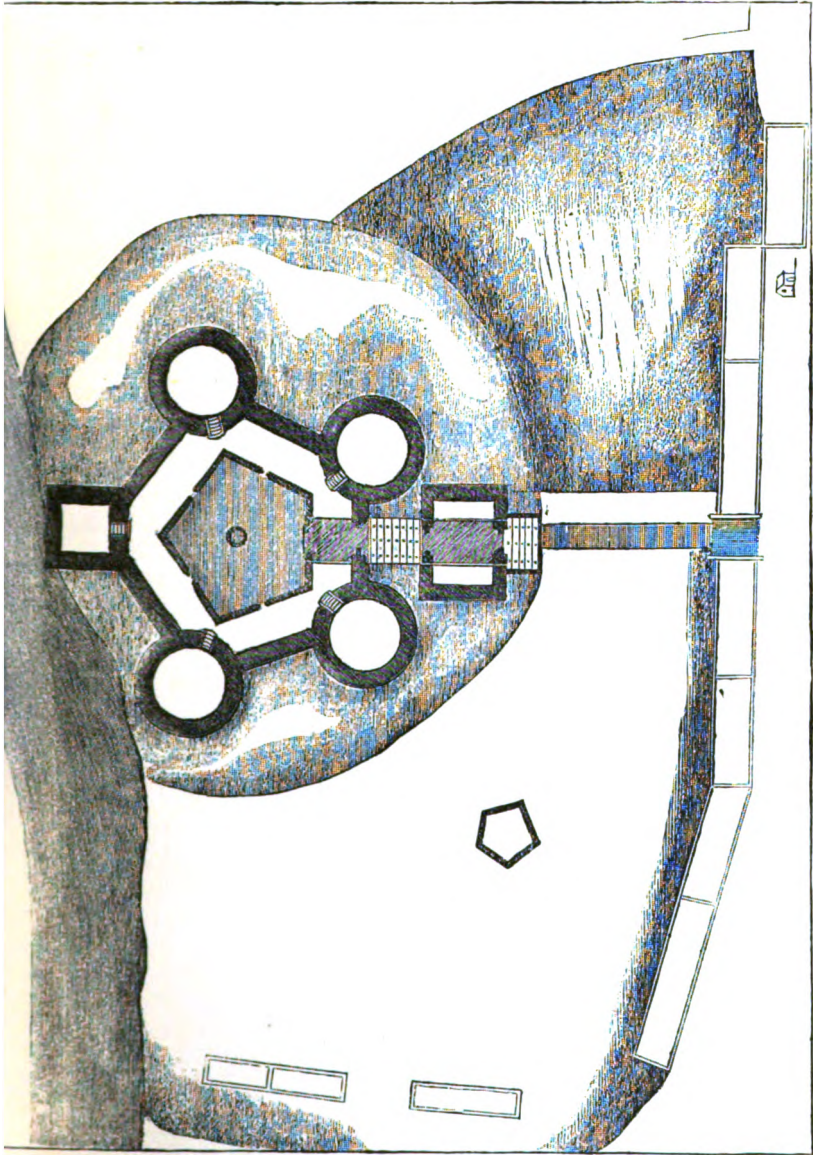
* *Castell Leon* y gelwir "Holt" mewn hen lyfrau Cymraeg. Cyr.

† *Doomsday Book* in Leicester, 405.

HOLT CASTLE IN 1619.

CASTELL LLEON IN 1319.

PLAN OF HOLT CASTLE.

PLAN O GASTELL LLEON.

Legionis, a'r enw Cymreig oedd *Castell Leon*, neu gastell y lleng; am fod ei warchodlu yn cael ei wneyd i fyny o ran o'r lleng oedd wedi ei sefydlu yn Nghaerlleon. Gallasai y cyffiuwyr Seisonig yn hawdd gamgymeryd *Leon* am y lluosog o *Llew*, ac felly ei alw yn *gastell y Llewod*, fel yr ydym yn cael y byddid yn ei alw pan y daeth i feddiant iarll Warren a'i olyuwyr.

Tir Powys.] Yr oedd y wlad hon yn ffigur rhan o Bowys; yr hon, pan yn gyfan, a gyrhaeddlai mewn llinell unionsyth, o fryniau *Broxton* yn str Gaerlleon, i'r dehau hyd Bengwern Powys, neu yr Amwythig, gan gymeryd i mewn ddarnau mawrion o dir yn y ddwy str yma; oddiyno trwy gyffiniau dwyreiniol str Drefaldwyn, gan gynnwys yr oll o'r str hono, rhan o siroedd Maesyfed a Brycheiniog; yna, gan droi at y gogledd, cynwysai gymydau Mawddwy, Eleyrnion, a Glandyfrdwy, yn str Feirionydd, a chan gylchynu rhan o str Ddinbych, deuai ar hyd un rhan o fynyddoedd Clwyd, hyd at gopa Moel-famau, gan gymeryd i mewn holl str Ddinbych, oddieithr y parthau hyny a ffurfiant yn bresenol arglwyddiaethau Dinbych a Rhuthyn; oddiyno, gan gymeryd cyfeiriad de-ddwyreiniol at fryniau Broxton, ymhawliai Molesdale, Hopedale, a Maelor, yn str Fflint. Yr wyf wedi sylwi o'r blaen nad oedd gormesiad Offa ond tymhorol, ac o fyr barhad. Rhaid i mi nodi yn mhellach, yn ol yr erthyglau heddwach a wnaed rhwng Harri IV. a'n tywysog olaf Llywelyn,* nad oedd terfynau y dywysogaeth yn nemawr llai nag oeddynt yn amser Offa, pan y cytunwyd mai y Dlyfrdwy a fyddai y terfyn o *Wirall i Castrum Leonum*, neu Holt; oddiyno, mewn llinell syth, i Bengwern Powys.

Dichon ei bod yn llawer eangach o dan deyrnasiad Brochwel Ysgithrog, yr hwn a orchfygwyd gan y Saesoniaid yn mrwydr Caerlleon. Ar ol yr helynt yma, daeth y cyffiniau yn un olygfa o alanastra; y Cymry a thrigolion gwlad Mers, bob yn ail, yn gwneyd rhuthgrychoedd y naill i diriogaethau y llall,† hyd amser Offa; yr hwn, wedi iddo groesi yr Hafren gyda byddin fawr, a yr-odd ymaith y Brytaniaid o'u sefyllfaoedd ffrwythlawn ar y gwastadeddau, ac a gfyngodd deyrnas Powys i'r ochr orllewinol i'r clawdd hynod hwnw a adnabyddir hyd heddyw wrth ei enw. Yna y gorfu i dywysogion Powys adael eu hen drigfa yn Mhngwern, neu yr Amwythig, a'i symud i le nad oedd fymryn yn llai ffrwythlawn, sef i Mathrafael, yn nyffryn Meifod. Ar ol hyn, gelwid eu teyrnas weithiau wrth yr enw *Powys*, bryd arall *Mathrafael*; a daeth gwas-tadeddau str yr Amwythig yn feddiant diamwys i deyrnas y Mers. Ymos-tyngodd rhanau o siroedd Caerloyw a Chaerwrangon o dan yr iau; a str Hen-fordd yr un modd; ond ar ol peth amser, daeth y rhandir a fuffia y wlad uwchlaw Croesoswallt, a'r ddwy Faelor, y Gymraeg a'r Saesoneg, ynghyda llawer o gymydau ereill, yn ol i'w hen berchenogion. Fel hyn yr oedd cyflwr pethau hyd 843, pan yr oedd RHODRI FAWR yn dywysog Cymru oll; yr hwn, ar ran ei fam, a feddiannai Ogledd Cymru; ar ran ei wraig, Ddeheubarth Cymru; ac ar ran ei nain, Nest, chwaer ac etifeddes i Congen ap Cadell, brenin Powys, efe a ychwanegodd wlad Powys at ei diriogaethau.‡ Efe, yn ol arfer ddinystriol yr adeg hono, a ranodd ei dywysogaeth yn mysg ei blant; i Anarawd efe a roddodd Ogledd Cymru; i Gadell, Ddeheubarth Cymru; ac i Mersyn, wlad Powys. Yr oedd pob un yn gwisgo *talaith* o aur, wedi ei hadd-

* Powel's Notes on Girald. Itin. Cambr. lib. ii. c. 11. p. 875.

† Bede's Hist. lib. ii. c. 2. p. 80. Sax. Chr. 25.

‡ Powel, 35.

urno â meini gwerthfawr; am ba achos y gelwid hwy, *Y Tri Thywysog Tal-eithiog*.

Ar farwolaeth Merfyn, Cadell a drawsfeddiannodd gyfran ei frawd. Ei fab hynaf, Hywel Dda, yn 940, drachefn a unodd Gymru o dan un lywodraeth. Efe a adawodd ar ei ol bedwar o feibion, y rhai a ranasant Ddeheubarth Cymru a Phowys cydrhyngddynt; tra y cymerwyd i fyny lywodraeth Gogledd Cymru, yn 948, gan Ieuaif ac Iago, meibion Idwal Foel, ei ragflaenor. Y mae y terfysg a ddylynodd y rhaniad yma yn fy atal rhag dywedyd dim gyda sicrwydd, hyd nes y daeth Bleddyn ap Cynfyn, yr hwn a lywodraethai Gymru ar adeg y Gorchfygiad, ac a unodd deyrnasoedd Gwynedd a Phowys. Aeth y dywysogaeth allan o feddiant ei blant ef; ond daeth Powys i feddiant ei feibion; a daeth yn y diwedd yn eiddo cyfan i Feredydd, ei fab hynaf, ar ol yr ymrysonau a'r lladdfeydd arferol ar adeg y cyfryw raniadau.*

Meredydd a wnaeth y rhaniad a lwyr ddinystriodd o'r diwedd awdurdod y deyrnas hon a fu unwaith mor alluog. I'w fab hynaf, Madog, efe a roddes y rhan a alwyd ar ol hyny yn Powys Fadog; ac i Gruffydd, y rhan a alwyd Powys Wenwynwyn.†

Yr wyf yn gadael, hyd adeg ddyfodol, yr hanes am y rhanau ereill o wlad Powys. Ni wnaef ond olrhain olyniad y cyntaf, yr hyn sydd yn perthyn yn fwyaf neillduol i'm pwngc. Yr oedd POWYS FADOG yn cynwys, yn ol rhaniad yr amseroedd hyny, bump o gantrefi; neu gant o drefydd degymau; ac isrenid y rhai hyn drachefn i bymtheg cwmwd. Nodwn hwy fel y canlyn:

CANTREF Y BARWN...	{ <i>Dinmael</i> ,‡ <i>Edeyrnion</i> , <i>Glyndyfrdwy</i> ,	Str Ddinbych. Str Feirionydd. Eto.
CANTREF Y RHIW.....	{ <i>Iâl</i> , <i>Ystrad Alun (Wyddgrug)</i> <i>Estyn</i> ,	Str Ddinbych. Str Fflint. Eto.
CANTREF UWCHNANT	{ <i>Merffordd</i> , <i>Maelor Gymraeg</i> , <i>Maelor Saesoneg</i> ,	Yn str Fflint. Str Ddinbych. Str Fflint.
CANTREF TREFRED..	{ <i>Croes-vaen</i> , <i>Tref y Waen</i> , <i>Croesowallt</i> ,	{ Yn str Ddinbych. Str Amwythig.
CANTREF RHAIADR...	{ <i>Mochnant-is-Rhaiadr</i> , &c. <i>Nanheudwy</i> , <i>Y Dref Wen</i> ,	{ Str Ddinbych. Str Amwythig.

Madog a briododd Susannah, merch Gruffydd ap Cynan, tywysog Gogledd Cymru, o'r hon y bu iddo ddau fab—Gruffydd Maelor ac Owain ap Madoc. I'r cyntaf efe a roddodd y ddwy Faelor, Iâl, Estyn, a Nanheudwy, a Mochnant is Rhaiadr, &c; i Owain, dir Mechain Iscoed; ac i'w fab ordderch, Owain Brogyntyn, dyn ieuainge o gryn alluoedd, Edeyrnion a Dinmael.§ Gruffydd a briododd Angharad, merch i Owain Gwynedd, a bu iddo un mab o'r enw Madog, yn yr hwn yr arosodd yr etifeddiaeth yn gyfan.

Yr ydym yn awr yn prysuro at derfyn y llinach. Nid oedd gan Madog ond un mab, Gruffydd, yr hwn a elwid yn gyffredin yn arglwydd Dinas Brân, am

* Powel, notes upon Girald. Itin. Cambr. lib. ii. c. 12. † Powel, 211.

‡ Llangwm Dinmael, Cerig y Druidion, &c. § Powel, 211.

iddo wneyd yr amddiffynfa hono yn brif drigfa iddo ei hun. Yn anffodus efe a syrthiodd mewn cariad âg Emma, boneddiges Seisonig, merch i Iago, arglwydd Audley; yr hon, trwy dynu ei serchiadau oddiwrth ei wlad, a'i gwnaeth ef yn un offeryn er ei darostwng, ac i ddinystrio ei dylwyth ei hun. Cymerodd blaidd Harri III. ac Iorwerth I. yn erbyn ei dywysog naturiol. Cododd hyn ddialedd ei gydwladwyr yn ei erbyn; a bu raid iddo gyfyngu ei hun yn ei gastell Dinas Brân, lle, yn ol pob tebygolrwydd, y darfu i ofid a chywilydd roddi terfyn ar ei einioes. Efe a adawodd ar ei ol bedwar o blant, Madog, Llewelyn, Gruffydd, ac Owain. Y mae haneswyr* wedi camgymeryd wrth dybied mai y ddau gyntaf a lofruddiwyd yn eu mabandod, er mwyn eu hetifeddiaethau, gan John, iarll Warren, a Roger, mab arglwydd Mortimer, o Wigmore. Oblegyd ymddengys eu bod hwy wedi cyrhaedd oedran gwŷr cyn marwolaeth eu tad, yr hyn a gymerodd le yn 1270. Yr ydym yn cael fod yr oll o'r pedwar mab yn dystion wrth y gwaddoliad a wnaed gan Gruffydd i'w mam Emma, ac ar ol ei farwolaeth yr ydym yn cael y pedwar yn ymuno i adnewyddu a chadarnhau gwaddoliad eu tad, a gwneyd cryn lawer o ychwanegiadau at hyny;† yr hyn nis gallai fod yn waith babanod. Y plant a lofruddiwyd oeddynt feibion Madog, mab hynaf Gruffydd. Yr oedd Iorwerth I. wedi rhoddi gwarcheidwad- aeth un (rhan yr hwn oedd arglwyddiaeth Maelor ac Iâl, a chastell Dinas Brân, a Maelor Saesoneg ar farwolaeth ei fam,) i John, iarll Warren; a'r llall (yr hwn oedd i feddiannu arglwyddiaethau Castell y Waun, a Nanheudwy,) i Roger Mortimer, mab arglwydd Mortimer, o Wigmore. Yr arglwyddi hyn yn fuan a gydfradwriadasant pa fodd i gael ymwared â'r rhai a roddasid o dan eu gofal, a meddiannu eu hetifeddiaethau; ac mewn canlyniad i hyny, parasant i'r plant druain gwel eu boddi o dan bout Castell Leon (Holt.) Darganfyddais hyn mewn ysgrif a roddiwyd i mi gan y Parchedig John Price, ceidwad y llyfrgell Bodleianaidd. Cyn hyny yr oedd dull marwolaeth y plant ar lafar gwlad, o dan ddameg am ddau dylwyth teg ieuainge, y rhai a ddinystriasid yn y modd hwnw, ac yn yr un lle; ond yr oedd sylfaen yr hanes, hyd yn ddiweddar, wedi ei golli yn gwbl.

Wedi dwyn yr olyniad i'r cyfnod gofynol, ni bydd i mi ond dywedyd, fod Gruffydd, y trydydd mab, wedi cael llongydd i fwynhau ei gyfran ef, sef Glyn-dyfrdwy; oddiwrth ba un y tarddodd Owain, dialydd mawr y camwri a dderbyniasai ei dylwyth: a'r pedwerydd mab a dderbyniodd Gynllaeth, fel ei gyfran yntau. Daeth hwn, drachefn, i Gruffydd, tad Owain Glyn-dwr.

Cafodd creulondeb y ddau warcheidwad, yn lle cael ei gopi gan ei meistyr, ei wobrwyo. Cadarnhawyd Dinas Brân a'r oll o Faelor i Warren, yn Rhuddlan, Hydref 7fed, 1281;‡ a chafodd Mortimer Gastell y Waen. Dechreuodd y blaenaf sicrhau ei feddiannau anghyfreithlon yn ddiatreg trwy adeiladu castell Holt; ond bu farw, a gadawodd ei orphen i'w fab *William*. Cyn y caniatâd yma, yr oedd teulu o'r enw *Holt* yn dal y lle hwn; efallai o dan y prif arglwydd. Parhaodd yr etifeddiaethau hyn yn y teulu hyd 1317, pryd, ar farwolaeth John, iarll Warren, yr aethant i Edward Fitzalan, iarll Arundel, yn hawl ei wraig Alice, chwaer i'r blaenaf. Yr oedd Warren wedi cael llythyr ysgar oddiwrth ei

* Powel, 212.

† Cefais hanes y gwaddoliadau hyn yn y papurau y bu Syr John Sebright mor garedig a'u ben-
thyca i mi.

‡ Aylloff's Rotuli Wallie, 81.

wraig, Joan de Baars, ac wedi cael caniatâd i drosglwyddo ei etifeddiaethau yn Nghymru, ac ereill yn Surrey a Sussex, yn ffafwr Johu a Thomas, ei feibion o Maud de Nereford, &r hon y buasai yn cydfyw cyn ei briodas â Joan. Dichon i'r plant hyn feirw heb etifeddion, gan i'r etifeddiaethau, megys y darparasai efe pe buasai pethau felly, wedi myned i'w etifeddion cyfreithlon ef ei hun.*

Bu yr etifeddiaethau hyn yn meddiant y *Fitzalans* am dair cenedlaeth. Dichon i Rhisiart II. afael ynddynt ar ol dienyddiad Rhisiart, iarll Arundel; oblegyd yr ydym yn cael fod y tywysog anffodus hwnw wedi gadael yn nghastell Holt, yn ystod ei ymweliad &r Iwerddon, emau o werth dau can' mil o *farks*, a chan' mil o *farks* mewn bathynau;† y rhai, ynghyda'r amddiffynfa, a draddodwyd i Bolingbroke, yn flaenorol i ddiorseddiad Rhisiart. Thomas, mab i Rhisiart, a adferwyd i waedoliaeth yn y teyrnasiad canlynol. Bu efe farw yn 1416 heb etifedd; a disgynodd ei etifeddiaethau ansefydledig i'w chwirydd, Elizabeth, yr hon a briodasai Thomas Mowbray, duc Norfolk, ond y pryd hyn yn wraig i Syr Gerard Usefleet; a Joan, yr hon a briodasai William Beauchamp, arglwydd Abergafenni. Achosodd hyn raniad pellach ar yr etifeddiaethau. Disgynodd cyfran Joan drachefn, trwy ferch, i Neville, arglwydd Abergafenni; wedi hyny yr wyf yn colli golwg ar yr olynid hyd deyrnasiad Harri VII.; pan y gwnaeth y tywysog hwnw anrheg o honyt i Syr William Stanley. Pan ddienyddiwyd ef, Harri nid yn unig a ymaffodd yn yr arglwyddiaeth, ond cymerodd feddiant hefyd o'r eiddo eang a berthynai iddi; a chafodd yn nghastell Holt, mewn arian a llestri arian, ddeugain mil o *farks*, heblaw gemau, dodrefn, ac anifeiliaid ar y tir.‡

Harri VIII. a roddodd yr arglwyddiaeth hon i'w fab ordderch Henry Fitzroy, duc Richmond; i'r hwn y rhoddwyd meddiant o honi yn Holt, yn 1534, gan y duc Norfolk ac ereill.§ Ni fwynhaodd yr anrhydedd ond am dymhor byr, oblegyd bu farw yn ddwy ar bymtheg oed, yn 1536.

Yn y teyrnasiad nesaf yr wyf yn ei gael yn meddiant Thomas Seymour, yr arglwydd llyngesydd, a brawd cythryblus yr amddiffynydd Somerset. Gwnaeth amddiffynfa Holt yn iswasanaethgar i'w amcanion uchelgeisiol; a chronodd yno drysorfa fawr o ddefnyddiau rhyfel.|| Darfu i'w ddienyddiad haeddiannol, ond anghyfreithlawn, dafu Maelor unwaith yn rhagor i feddiant y goron.

Yr oedd y nodedig iarll Leicester mewn meddiant o gastell y Waun; a dichon hefyd o holl arglwyddiaeth Maelor.

Yn 1643, yr oedd castell Holt yn nwylaw y goron; ond yn y flwyddyn hono, cymerwyd ef at wasanaeth y senedd gan Syr William Brereton a Syr Thomas Middleton.¶ Gwŷr y brenin a gawsant ail feddiant. Yu Chwefror 1645-6, gwarchaewyd yn dost arno gan y Cadfridog Mytton,** a diffynwyd ef yn wrol gan llywydd, Syr Rhisiart Llwyd o Ecclesbam, yn agos i Wrecsam, hyd ddechreu Ebrill, pan y rhoddwyd ef i fyny, ar amodau, i'r milwriad Pope, yn absenoldeb y cadfridog, yn ol cytundeb. Cafodd y llywydd ganiatâd i fyned tros y môr, gyda thri chant o bunnau; a'i foneddiges i fwynhau ei dir, yr hwn oedd yn werth tri chant o bunnau yn y flwyddyn.†† Yu uniongyrchol wedi i'r senedd gael meddiant o hono, gorchymynwyd ei chwalu.

* Dugdale's Baron. i. 32.

† Hollinshed.

‡ Leicester, 371.

§ King, ii. 105.

|| Dugdale's Baron, ii. 368.

¶ Whitlock, 77 Idem, 192, 201.

** Drake's Parliem. Hist. xiv. 356.

†† Whitlock, 231.

Y mae yr arglwyddiaeth yn bresenol yn meddiant y goron, o dan arolygiaeth goruchwyliwr Maelor ac Iâl—swydd ag y mae gan ei fawrhydi hawl i'w rhoddi i'r neb y myno; ond rhoddyd caniatâd am y mwneion (y rhan werthfawrocaf o lawer) i deulu y Grosvenors yn nheyrnasiad Siarl I. yn ddarostyngedig i daliad blynyddol o ugain swllt. Gwnaed ymgais gan y brenin Gwilym i wrthdroi y tiroedd gwerthfawr hyn yn ffafir iarll Portland, a'i etifeddion am byth; ond wedi dangos anghyfreithlondeb y peth mewn modd galluog, ac yn enwedig ar ol araith ardderchog* Robert Price, ysw., wedi hyny barwn y canghellidy, barnodd ei fawrhydi yn ddoeth dynu yn ol y caniatâd a roddasid yn barod yn y trysoriya.

Nid oedd yr holl ardrethion a dderbynai y goron ar yr adeg hono yn cyrhaedd ond i fil o bunnau, heblaw teyrngedau, cynorthwyon, ac enillion achlysurol. Y *deyrnged*, yn Nghymru, ydoedd aarheg a wnelid i'r tywysog ar ei esgyniad i'w orsedd, yn yr hen amseroedd, mewn anifeiliaid neu yd; ond wedi ei darostwng, telid hi mewn arian. Cyrhaeddai oddeutu pum' mil o bunnau. Talwyd hi deirgwaith yn amser Iago I.; yn gyntaf, ar ei ddyfodiad ef i'r goron; yn ail, ar greadigaeth ei fab Harri yn dywysog Cymru; yn drydydd, ar greadigaeth ei fab Siarl. Elizabeth, bob amser yn ofalus am ei huchel-freintiau, a hawliodd y deyrnged ar ei hesgyniad i'r orsedd, yn Nhachwedd 1558. Apwyntiodd ddirprwywyr i dderbyn y cyfryw; ond cyfarfu â gwrthwynebiad yn nhref Caerfyrddin, gan y preswylwyr, y rhai a haerent fod symau mwy wedi cael eu codi yn eu sir hwy, yn amser Harri VIII. ac Iorwerth VI. nag y rhoddyd cyfrif am danynt i'r tywysog. Carcharwyd rhai am eu gwrthwynebiad, ond rhyddhawyd hwy rhagllaw; a thrwy iddynt ddeisebu, deuwyd i gytundeb, pa bryd bynag y rhoddid cynorthwy i'r tywysog, na roddid teyrnged; ac yn y gwrthwyneb pan dderbynid teyrnged.†

Wrth adael Holt, dychwelais dros y bont, ac aethum ymlaen ar hyd rhan o

SIR GAERLLEON,

mewn gwlad wastad, gyda golygfa foddhaol ar fryniau Broxton ar y llaw aswy, nes y cyrhaeddais safle castell *Shocklach*. Hwn, yn nghyda rhan helaeth o hen gantref Duestan, a ddelid ar ol y Gorchfygiad gan Robert Fitzhugh, o dan Hugh Lupus. Perthynai i farwniaeth Malpas; ond pan ranwyd ef, daeth un ran i John de Sutton, barwn Dudley, y llall i Urien de Sancto Petro. Delid ef o dan y frenines Elizabeth, fel o'i maenor yn Greenwiche Ddwyreiniol. Nid oes dim, ond ffos, yn nodi safle yr amddiffynfa hon. Ar yr ochr arall i'r ffordd y mae bryn eang, efallai yn fwy hynafol na'r castell, a cheir golygfa helaeth o'r cwmpasoedd oddiar ei ben. Oddiwrth yr enw Stretton, lle yn y gymydogeath, tybiaf fod ffordd Rufeinig yn myned yn y cyfeiriad yma; ond nid oedd amser yn caniatâu i mi fyned i chwilio am dani.

Mewn ychydig bellder oddiwrth gastell Shocklach, aethum i mewn i Faelor Saesoneg, cantref o

* British Biogr. vii. app. 141.

† *Styve's Annals*, i.—Introduction, p. 14, efe a ddywed mai yd a gwin, i gynal teulu y brenin, ar ei esgyniad, a roddid yn yr hen amseroedd.

SIR FFLINT,

anghysylltiedig a'r gweddill o'r str. Ar yr adeg pan y gwnaed y *Doomsday Book*, yr oedd y tiroedd o amgylch *Worthenbury, Overton a Bettisfield*, yn perthyn i gantref Dudestan. Ond yn mhell cyu ffurfio y cantrefi newyddion, yr hyn, yn ol Syr Peter Leicester, ni chymerodd le yn llawer diweddarach na theyrnasiad Iorwerth III., y mae yn sicr fod y lleoedd hyn wedi myned yn eu holau i olyneddion tywysogion Powys. Ymddengys megys pe buasai wedi derbyn y cyfenw *Saesoneg*, am ei bod yn rhan o waddol Einma, gweddw Gruffydd ap Mwdog, yr hon oedd yn Saesones. Cynwysa dri o blwyfi: *Worthenbury, Bangor, Hanmer, a chapeloriaeth Overton*, ar yr ochr yma i'r Ddyfrdwy; *Erbistock*, ar yr ochr arall, gyferbyn ag *Overton*; ac *Estyn* yn y parth arall o str Fflint.* Rhan yn unig o *Erbistock* sydd yn str Fflint; y mae y gweddill yn str Ddinbych. Heblaw y plwyfydd hyn, y mae amryw lecynau bychain yn perthyn i'r cantref yma, didoledig gan y str olaf, y rhai a ffurfiant gysylltiad braidd rhwng hon a'r rhan arall o'r cantref. Tybir fod y gadwyn yn gyfan rywbryd; ond yr oedd llawer o'r dolonau yn fynych yn gaeau, y rhai (am eu bod mor fychain) yn fynych a esgeulusid ac a gollid. Gwyddir fod un o'r trefydd degwm, *Dutton*, yn mhlwyf Holt, wedi bod unwaith yn perthyn i'r cantref hwn; megys ag y mae *Abenbury Fechan*, yn mhlwyf *Gwreccsam*, yn perthyn yn bresenol. Cafodd *Osley a Mereford*, yr olaf yn mhlwyf *Gresford*, trwy ddeddf y 33ain o Harri VIII., eu hychwanegu at str Fflint, a chynorthwyant i estyn y gadwyn tua *Hope (Estyn)* y rhan fwyaf pellenig o'r cantref hwn. Yn ddiweddar y gwnaed y rhai hyn yn rhanau o str Fflint, mewn cymhariaeth i'r gweddill o Faenor Saesoneg; yr hon a gyhoeddwyd fel yn ffurfio rhan o'r str gan Iorwerth I. yn y *Statutum Wallie*.

Cafodd arglwyddiaeth neu uwchafiaeth y gantref ei chaniatáu (yr wyf yn credu) gan Harri IV. i Syr John Stanley, marchog, a pharhaodd yn ei deulu ef hyd y 41ain o Elizabeth; pan y darfu i William, iarll Derby, ei chymunroddi i Syr Randle Brereton; ac y mae er y pryd hwnw wedi disgyn ar Syr Thomas Hanmer, barwnig, a Philip Lloyd Fletcher, yswain.

Y mae y rhan hon o str Fflint o dan yr un lywodraeth a'r gweddill o honi; oddigerth y rhwymedigaeth i ymddangos yn y llysoedd sirol, yr hyn y gwneir i ffordd ag ef, o achos y pellder sydd rhyngddynt a'r trefydd lle y cynelir hwynt. Bydd ganddi, yn achlysurol, drengholydd o'i heiddo ei hun; ond y mae yn etholadwy gan y str yn gyffredinol.

Y terfyn rhwng y parth hwn o'r cantref a str Gaerlleon, ydyw *Flannen Brook*; oddeutu milldir tu hwnt i hynny ceir pentref ac eglwys *Worthenbury*, yr olaf yn adeilad newydd, o briddfeini, wedi ei hadeiladu yn ddestlus, a'i chyflwyno i St. Deiniol. Cymerwyd y beriglورياeth o Fangor, a gwnaed hi yn blwyf ar ei ben ei hun trwy act a basiwyd yn yr ail flwyddyn o deyrnasiad William a Mary; fel rhodd, y mae yn nwyllaw teulu Eunal. Yr enw yn y *Doomsday Book* ydyw *Hurdingberie*; cyu y Gorchfygiad, delid y lle gan iarll Edwin.

* Rhanau yn y plwyfydd eraill ydynt *Iscoed yn Malpas, Penley yn Ellesmere, a Bodelwyddan yn Llana'rhon*.

Broughton.] Cymerais fy llety yn Broughton; hen dŷ pren parchus yr olwg arno, yn cael ei ddal gan fy ngharenydd parchus, Peter Davies, ysw., yn hawl ei wraig, merch hynaf o'r rhai sydd yn fyw i'r diweddar Broughton Whitehall, ysw. Yr oedd y Whitehalls ar y cyntaf o Staffordshire; ond ymaefydasant yma yn 1663, oherwydd priodas rhwng Rowland Whitehall ac Elizabeth, merch John Broughton. Yr oedd y Broughtons eu hunain yn tarddu o hen dylwyth Cymreig Tudur Trefor, iarll Henffordd, a chymerasant eu henwau oddiwrth y lle hwn yn nheyrnasiad Harri VII.

Threap-wood.] O'r tu cefn i'r tŷ hwn y gorwedda y comins hynod a elwir *Threap-wood*, er's amser cyn cof yn noddfa i'r rhyw deg antodus, y rhai a wnant y lle hwn yn gartref dros amser, i gael eu rhyddhau yn gyfrinachol oddiwrth ganlyniadau cariad angyfreithlawn. Y mae lluaus o dai yn wasgaredig ar hyd y comins er rhoddi derbynriad iddynt. Yr oedd y rhandir yma, hyd o fewn ychydig flynyddoedd yn ol, wedd bod mor anfodus a bod yn ddiberthynas âg unrhyw blwyf; ar y cyntaf, naill ai oherwydd ei fod yn nwyllaw perchenogion anghrefyddol neu ddiotal, neu ynta a'i safle mewn coedwig neu leoedd anghyfanedd,* ni chafodd erioed ei uno âg unrhyw blwyf. O ganlyniad, ystyriai y trigolion eu hunain fel o'r tu allan i afael cyfraith, gwrthwynebant bob llywodraeth, ac yr oeddynt hyd yn nod yn wrthwynebol i ddeddf y cyllid, nes y gorfu arnynt ymostwng; ond nid heb dywallt gwaed ar yr achlysur hwn. Y mae hyd yn nod enw y lle yn dangos beth oedd arferion y preswylwyr. *Threap-wood*, tarddedig oddiwrth y gair Anglo-Sacsonaidd *Threap-wan*, dal at ffaith neu ymresymiad, pa un bynag a fyddo ai cywir ai anghywir. Y mae yn sefyll rhwng plwyfydd Malpas, Hanmer, a Worthenbury; ond ni pherthynai i'r un, nes iddo gael, yn ol deddfau diweddar y milisia, ei ddyfarnu i fod yn yr olaf, at ddybenion y milisia yn unig; ond trwy ddeddfau gwrthryfel y mae wedi cael ei gysylltu â Malpas. Er hyn i gyd y mae amheuan yn codi o berthynas i weinyddiad rhai deddfau o fewn ei deryfynau. Y mae i'w obeithio y bydd i'r llywodraeth gymeryd cyfleustra i wneyd grym yr ynadon mor nerthol yn y fan yma ag mewn lleoedd ereill; yn enwedig pan ystyriwn fod yno ddau cant a saith a thriugain o breswylwyr, y rhai y mae angen am eu uaddysgu yn yr athrawiaeth o ymostyngiad cyffredinol i'r gyfraith.

Hanmer.] O Broughton cymerais hynt i Haumer,† pelder rhwng pump a chwe' milldir: aethum dros ran o Threap-wood; a chanfyddais yn y tir cauedig rai coed derw hybarch, gweddillion yr hen goedwig. Croesi pont y Sarn, dros y *Wichbrook*, yr hon a gyfyd oddeutu dwy filldir uwchlaw, mewn rhan o blwyf Malpas, oud yn str Fflint, yn agos i'r *Wiches*, lle y mae fynhonau heilltion a gweithydd halen. Cyrhaedd tŷ a elwir *Willington-cross*. Y mae y wlad, yr hon a fu hyd yma yn dra gwlyb a budr, yn awr yn cyfnewid i dir tywodlyd; ac y mae yn cael ei thori yn fryncynau bychain. Y mae y rhan oddeutu tref fechan Haumer yn anarferol o brydferth; yn amrywiedig gyda llyn o haner cant o aceri, yn amgylchynedig ar bob ochr gydag uchel-

* Blackstone, 4to. l. 118.

† Heb fod yn mhell o Hanmer y mae Iscoed, am hir amser yn eisteidde y *Roydons* (y rhai sydd yn awr wedi darfod yn y llinach wrywaidd); hanasant o Richard Roydon, o str Caint, yr hwn a ddaeth i Faolor gyda dirprwyaeth arglwydd Abergafeni, arglwydd rhan o Faolor, yn yr 20fed o deyrnasiad Harri VI.

eddau bychain wedi eu diwyllio yn dda, a'u haddurno & choed. Y mae y dref, yr eglwys, a phrif eisteddle teulu yr Hanmers, yr hwn sydd yn dŷ diweddar o briddfeini, yn harddu un ochr; ac ar yr ochr arall i'r dwfr, ar safle hen balas Gredington, bwriedir adeiladu eisteddle arall gan y cyfreithiwr nodedig, Lloyd Kenyon, yswain,* yr hwn sydd yn hanu o du ei dad, o hen deulu yn str Lancaster; ac o du ei fam, o Lwydiaid y Bryn, o dylwyth Tudur Trefor.

Y mae yr eglwys yn adeilad dra phrydferth, gyda murganllawiau arni, o deyrnasiad Harri VII., yn amser yr hwn yr ail-adeiladwyd niferi o eglwysi ar ol yr hirfaith ryfel cartrefol. Y tŷ sydd o goed; y mae eiddo capel y *Fenna*, a'r rhodfa ogleddol, wedi cael ei ranu yn ysgwariau bychain, a'i gerfio yn y modd mwyaf cain. Yn ffenestri y blaenaf y mae gwydr lliwiedig, gyda dyddiadau, yn hysbysu yr amser pan y gwnaed ef, ar draul yr Hanmers, y rhai a gawsant roddiad y ficeriaeth trwy i fynachlog Haghmon, yn agos i'r Amwythig. eu hanrhegu & hi. Yma y mae bwrddlech destlus—llun menyw yn penlinio, ac yn gorphwys ar *sarcophagus*, neu arch o faen, yr hwn a godwyd gan Penn Curzon, ysw., a'i chwiorydd, er cof am eu nain, gweddw William Hanmer, ysw., yr hwn a fu farw Hyd. 2, 1777, yn 77 mlwydd oed. Yn y fynwent, o fewn rheiliau haiarn, gorwedda Luke a Cathrine Lloyd o'r Bryn, y rhai a fuont yn cydfyw yu ŵr a gwraig am wyth mlynedd a thriugain.

Yn nghapel Hanmer y mae dwy gofadail yn y mur am ddau o'r personau mwyaf urddasol: y mae y cerfiad ar y naill a'r llall yn yr iaith Lladin. Y cyntaf sydd er cof am Syr Thomas Hanmer, barwn, marchog str Ffint, yr hwn a fu farw yn 1678, ar ol byw yn gariadus a defnyddiol am 66 o flynyddau. Y llall sydd er coffadwriaeth am y diweddar Syr Thomas Hanmer, llefarydd Tŷ y Cyffredin yn y 12fed o'r frenines Anne; y mae yn enwog am ei argraffiad ardderchog o weithiau Shakspeare: bu farw Mai 7fed, 1746.

Oldeutu dwy filldir yn mbellach y saif *Bettisfield*;† hen dŷ o briddfeini yn perthyn i'r un teulu. Sylwais yma ar lun pen y diweddar Syr Thomas Hanmer, o waith Kneller, mewn *wig* hirllaes a gwddfodorch. Isabella, duces Grafton, ac yn hawl ei thad Henry Bennet, isiarlles Arlington. Priodwyd y foneddiges brydferth hon ar y cyntaf & Henry, duc Grafton, yr hwn a laddwyd yn 1690, yn y gwarchae ar Cork. Yn 1698, ymbriododd â'r diweddar Syr Thomas Hanmer, a bu farw yn ddi-etifedd yn Chwefror 1723. Y mae ei darlun yn mhllith y boneddigesau prydfferth yn *Hampton court*. Arddangosir hi yma mewn gwisg rydd, a chudyn hir. Darlun prydfferth o ben Syr Thomas Hanmer, yr ail farwnig, ac aelod seneddol dros str Ffint, yr hwn a ymadawodd â'r fuchedd bresenol mewn oedran mawr yn 1678; y mae mewn dillad duon, gydag addurniadau gwynion, &c. Llun pen ei ail wraig Susan, merch i Syr William

* Crëwyd y cyfreithiwr nodedig yma yn bendeig Prydain Fawr yn 1788, ac yn yr un flywyddyn pennodwyd ef yn Brit-ynad y *King's Bench*, dyledswyddau pwysig yr hon swydd a gyflawnodd efe mewn adegau gofidus ac anhawdd gyda phendorfyriad, cyflawder, a galluoedd anghydnarol. Yr oedd yn gyfaill i'r goron ac i iawnderau y bobl, ni chlymerodd ei ogwyddo gan wadyddiaeth yr amseroedd, ac ni adawodd i ymlyniad wrth blaidd arwain ei farn. Yr oedd yn ategydd cadarn i focsoldeb, a gellir dywedyd fod ei ddyfarniadau i raddau wedi dylanwadu ar arferion yr oes: efe a ataliai ddrygloni, os na allai ei ddarostwng. Y mae palas mawr wedi cael ei godi yn ddiweddar yn Gredington, gan ei fab a'i olynydd. *GoL.*

† Y mae ychwanegiadau mawrion wedi eu gwneyd at y tŷ hwn gan y barwnig presenol. *GoL.*

Hervey o Iekworth, yn Suffolk; y mae ei phenwisg yn addurnedig â blodau. Portread gan Cornelius Jansen, a'r amseriad 1631 arno, o ddyd mewn gwsg ddu, wedi ei thrimio â gwŷn; ei wallt yn gyrllog a thrwchus, gyda chudyn cariad. Henry, iarll Derby, gyda gwallt byr, barf a whiskers yr un modd, mewn gwsg ddu, a gwddf-goler syth, cadwyn aur, a *George* yn crogi wrthi; Syr Thomas Hanmer, yr hwn a aeth gyda'r iarll pan y bu yn llysgenad yn Ffrainc yn y 27ain o'r frenines Elizabeth. Syr William Hervey o Iekworth, marchog, gyda gwallt, barf, a whiskers byrion a glaswyn, ac mewn gwsg ddu. Portread tra rhagorol, llawn hyd, o Syr Thomas Hanmer, yn ei wisg swyddogol, fel llefarydd, o waith Kneller. Llun bychan, o orpheniad hardd-wych, o ben Siarl I., yn ei wisgoedd, gyda het a phlu. Portread tri chwarter o'r un tywysog, ac o'i frenines, Henrietta Maria. Mewn un ystafell y mae portread rhagorol o Lady Hanmer, mewn gwsg wen brydferth, ac yn astudio

*Yr Arglwyddes
Warner.*

Llysiuylfr Gerard; a phortread bychan o'r foneddiges *Warner a la Magdalene*, gyda gwallt hir ac annhrefnus, ac asgwrn penglog yn ei llaw. Yr oedd hi yn ferch i'r tŷ, ac yn

wraig i Syr John Warner; y rhai, heb ymfoddloni ar wadu crefydd eu tadau, a benderfynasant adael y deyrnas, ac ymgymeryd â'r bywyd mynachol. Eu cyfeillion a apeliasant at y brenin (Siarl II.) i geisio ganddo eu hatal. Ei fawrhydi gyda'i ffraethineb drygionus, a ddywedodd wrthynt, *Os oedd Syr John wedi meddwl am wneyd ei hun yn un o ffyliaid y Duw Hollalluog, fod yn rhaid iddynt wrth amynedd.* Daeth Syr John yn *Jesuit*, a chymerodd arno yr enw y brawd Clare; hithau yn Clare druan, o ba urdd y cyflawnodd ei dŷgyblaeth ddechreuol gydag ufydd-dod rhyfeddol! *Du ydywff fi, ond hawddgar*, oedd testyn pregethwr ag oedd un diwrnod yn ei hanog (yn yr hyn a elwir yn bregeth wisgiadol) i oestyngidrdwydd; arddangosai y dylai wneyd ei hun yn ddu, er mwyn bod yn hawddgar yn ngolwg yr Arglwydd. Yr abades ar hyn a ddywedodd wrth y newyddian druan, *Rhard i chwithau hesyd, chwaer Clare, dduo eich hunan.* Ar hyn hi a aeth yn uniongyrchol i'r gegin, lle y duodd ei gwyneb a'i dwylaw gyda huddylg o'r simnai, ac felly daeth yn esiampl addysgiadol i'r chwiorydd a'i hedmygent!*

Y mae *Bettisfield* wedi bod yn eiddo yr Hammers er's canrifoedd. Cyn brwydr yr Amwythig rhanwyd eu meddiannau. Jenkin Hanmer, brawd-ynghyfraith i'r enwog Owain Glyndwr, a ranodd ei etifeddiaethau rhwng ei bedwar mab. Rhoddodd Hanmer, a'i diroedd yn Llwyn Derw, neu Oakenholt, y rhai a gawsai gyda'i wraig gyntaf, *Margaret*, merch i Ddafydd ap Bleddyn Fychan, i'w mab Gruffydd. Trwy ei ail briodas âg *Efa*, merch i Ddafydd ap Gronw ap Iorwerth o'r Llai, bu ganddo John, Edward, a Richard; i John, efe a roddes Haughton (tŷ yn y gymydogoeth hon) a Llai; ; i Edward, efe a roddes diroedd yn Fenns, yr hwn le nid oedd yn mhell; ac i Richard diroedd yn Bettisfield. Jenkin, yn fuan ar ol hyny, a gafodd ei ladd, tra yn ymladd yn wrol, yn y gŵd ar faes a fu yn agos i'r Amwythig, yn erbyn y trawsfeddiannwr Bolingbroke. Gadawodd John egwyddorion ei dad, ac ymunodd âg ochr Lancaster, yn nheyrnasiad Harri VI. John Mowbray duc Norfolk, a Grey arglwydd Powys, a ddygasant dŵn a ohleddyf trwy ei etifeddiaethau yn 1463,

* Gwel "Life of Lady Warner," p. 108, London, 1696. Ya oedd yn ferch i Syr Thomas Hanmer y cyntaf.

ac a losgasant ei dŷ yn Haughton; yr hyn a barodd iddo, yn y flwyddyn ddy-nol, wueyd ei ymstyngiad i Iorwerth y buddugoliaethwr.*

Y mae yr oll o'r etifeddiaethau hyn yn awr wedi cael eu huno, ac yn meddiant Syr Thomas Hanmer, barwnig.

Y mae ysgrifenwyr yn amrywio o berthynas i ddechreuad y teulu mawr yma. Collins, i. 412, a'u holrheiniad o Syr John Mackfel, yr hwn a feddai fab, John, cwnstabl castell Caernarfon yn nheyrnasiad Iorwerth I. Y mae y *Salesbury Pedigree* (Achau Teulu Salsbri,) yn tudalen 113, yn gwneuthur John Upton,† clerigwr, person eglwys Hanmer, yn ben y teulu, yr hwn a briododd Howys, ferch Anian ap Gwilym ap Gruffydd ap Gwenwynwyn, a chafodd o honi dri o feibion, Owain, Dafydd, a Philip. Philip a olynodd ei frodyr yn eu hetifeddiaethau; priododd Annes, merch ac etifeddes Dafydd ap Lyrid ap Ymyr ap Yowas, o Penley yn y cantref hwn, ac o honi hi cafodd Syr Dafydd Hanmer, un o ynadon y *King's Bench* yn amser Rhisiart II., a thad-yn-nghyfraith i Owain Glyndwr.

Emral.] Wrth adael Broughton, cymerais y ffordd tua Bangor (Iscoed.) Ar y ddehau gorwedd *Emral Hall*, eisteddle y *Pulestons*; teulu a ymsefyllasant yma yn amser Iorwerth I., ond cymerasant eu henw oddiwrth Puleston, tref-ddlegwm yn sir yr Amwythig. Y cyntaf a fu mewn meddiant o'r lle ydoedd Roger, swyddog a fawr hoffil gan y brenin; yr hwn, ar ol i Gymru gael ei darostwng, a'i penododd ef i gasglu y trethi a godid er cynal y rhyfel â Ffraince; ond y Cymry, am fod y fath beth yn ddeythr iddynt, a ymadasant yn De Puleston, ac a'i crogasant ef.‡ Ei fab Rhisiart a bennodwyd, gan yr un tywysog, yn sirydd Caernarfon, gyda chyflog blynyddol o ddeugain punt, a'r holl ol-ddyledion.§ Ei fab ef, Rhisiart arall, yn y 7fed o Iorwerth II., a ddaliai diroedd yn mhlwyf Worthenbury, am wasanaeth pennodol, a chydna-byddiaeth arianol a delid gan dirdeiliaid i'r brenin, neu gaethddeiliaid i'w harglwyddi, am ryddid i briodi, neu beidio priodi. Felly y rhoddodd Gilbert de Maisnil, ddeng *mark* o arian i Harri III. am gael caniatâd i briodi gwraig; a Cecily, gweddw Hugh Pevere, am ryddid i briodi y neb a fynai.|| Y mae yn rhyfedd fod yr arferiad wasaidd yma wedi cael ei dal i fyny mor hir. Dywed *Amobyrr.*] rhai fod yr *Amobyrr* yn mhlith y Cymry, y *Lyre-wyde* yn mhlith y Sacsoniaid, a'r *Marcheta mulierum* yn mhlith yr Ysgotiaid, yn ddirwyon a delid gan y caethddeiliad i'w feistr tir, i bryau ymaith ei hawl i gysgu y noswaith gyntaf gyda gwraig ieuangc y dyn oedd yn dal tir dano; ond nid wyf yn credu y bu erioed unrhyw genedl Ewropaid (hyd yn nod yn y cyfnodau pan yr hōnir fod yr arferiad yn bodoli) mor farbaraidd a goddef y fath gyfraith. Y mae yn wir i'r awdurdod a nodwyd uchod gael ei dwyn i mewn i Loegr gan y Normaniaid, o'u gwlad eu hunain. Yr *Amobyrr*, neu yn hytrach *gobr merch*, oedd hen arferiad Brydeinig o hyuafiaeth mawr, yn cael ei dalu naill ai am drais ar wryfodod merch, neu am i gaethddeiliad gael hawl i briodi;¶ ac y mae yn golygu *pris gwyrlyf*. Yr oedd y cyfreithiau Cymreig,

* *Salesbury Pedigree*.

† Oddiwrth yr achau teuluol, ac amryw gofnodau, ymddengys nad oedd John de Hanmere, yr hwn a elwir *Upton* mewn cangymeriad, yn offeiriad; yr oedd efe yn byw yn nheyrnasiad Iorwerth I. Got.

‡ Powel, 380.

§ Ayloff's Rot. Walliae, 101.

¶ *Madox. Antiq. Excheq.* 463. 6.

¶ *Leges Wallicæ*, 92. and *Glossar.* 554.

mor bell oddiwrth gefnogi godineb, hyd yn nod yn ceryddu hyfdra anweddaidd gyda dirwyon trymion.* Yr oedd yr Amobyrr wedi ei fwriadu fel amddiffyniad rhag cnawdolrwydd. Os treisid morwyn, yr oedd y treisiwr, neu ei thad yn ei le, i dalu y ddirwy. Os priodai y ferch, efe hefyd a dalai y ddirwy. Y mae un ddeddf mor hynod fel y mae yn deilwng o gael ei nodi. Os byddai i wraig fod yn anffyddlaw i wely ei gŵr, byddai raid i'r cwswallt druan dalu pum' swllt i'w feistr ohyd ag y byddai yn cydgysgu â hi; ond os peidiai a chydffyw â hi, a hithau yn cydgysgu â'i chariadfab, byddai y ddirwy yn disgyn ar y ferch a fyddai yn troseddu.

Lyre-wyte.] Yr oedd gan y Sacsoniaid eu *Lyre-wyte*, neu *Lecher-wyte*, i'r un dyben ag Amobyrr y Cymry. Crybwyllir am y trosedd yn fynych yn y cyfreithiau Sacsonaidd;† unwaith, gyda chosp greulon yn cael ei chyhoeddi yn erbyn y troseddwr; ac eilwaith, gyda chynghor cryf oddiwrth y commissiwn. Yn gyffredin, maddeuid y trosedd trwy dalu arian, yn ol gradd y person a gawsai ei sarhau. Y mae yr *Hindoos* yn yr amser hwn yn talu arian mewn rhyw raddau o drosedd; ond yn fwy mynych y maent yn ei gospi trwy losgi, a marwolaethau poenus ereill.‡

Bangor Iscoed.] Parhau fy nhaith tua Bangor (Iscoed,) yr hon a saif ar lanau y Ddyfrdwy; ac yn y fan hon y mae porfeydd toreithiog o bobtu i'r afon. Y mae yr eglwys wedi cael ei hadeiladu ar wahanol amserau; ond nid oes un rhan o honi yn hen iawn. Perigloriaeth ydyw, wedi ei chysegru i St. Dinoth, abad Buncornaburg, neu Fangor yn nyddiau St. Augustine (Awstin,) a chan Philip Lloyd Fletcher, ysw., y mae yr hawl i'w rhoddi. Y mae y lle yn hynod am ei fod gynt yn safle y fynachlog Brydeinig fwyaf hynafol, neu yn hytrach athrofa, yr hon a gynwysai ddwy fil a phedwar cant o fynachod; y rhai, drwy ranu eu hunain yn saith mintai; a dreulient eu hamser bob-yn-ail mewn gweddi a gwaith;§ neu, yn ol ysgrifenydd arall, || yr oedd cant (yn eu'tro) yn treulio un awr mewn defosiwn; fel yr oedd yr oll o'r pedair awr ar hugain yn cael eu treulio mewn dyledswyddau cysegredig. Cafodd y cyfundeb duwiol yma ei chwalu, ar oi i'w brodyr gael eu lladd yn mwydr Caerlleon, a'u tŷ ei ddinystrio. Y mae Gwilym y mynach, a'r llyfrgellydd o Malmesbury, yr hwn a gydoesai â'r brenin Stephan, yn son am y gweddiillion yn ei ddyddiau ef; a dywed nad oedd un lle a allai arddangos mwy o adeilion eglwysai wedi eu haner-ohwalu, a lluaws o weddillion adeiladau ereill oedd i'w canfod yn ei amser ef.¶

Crybwyllir am ddau borth ar ei derfynau; yr oeddynt yn filldir y naill oddiwrth y llall; a gelwid un yn Borth Clais, a'r llall yn Borth Wgan, ac yr oedd y Ddyfrdwy yn rhedeg cydrhyngddynt. Y mae enw y blaenaf yn cael ei ddal o hyd mewn lle a elwir *Clai*; y llall mewn tŷ a elwir *Hogan*. Rhaid fod y derfynau yn eang, gan fod y mynachod yn cynal eu hunain trwy lafur eu dwylaw. Yr oedd y brodyr syml ac annysgedig yn darparu ymborth a dillad i'r rhai dysgedig, ac yn cyfranu i'r tlodion y cwbl a fyddai yn weddill. Anfonai allan lawer o filoedd o frodyr crefyddol; a buasai ei chlod yn anlychwinedig pe buasai heb gynrychu y nodedig *Pelagius* (Morgan,) oddeutu y flwyddyn 400, yr hwn yn gyffredin a adnabyddir wrth yr enw *arch-heretic*. Gallai fod dau o'i

* Leges Wallice, 78.

† Leges Saxon. 40. 132.

‡ Gentoo Laws, 268, &c.

§ Bedm's Hist. Eccles. ii. c. 2, p. 80.

|| Camden, i. 668.

¶ Script. post Bedam, 294.

ddaliadau, yn y dyddiau hyny, wedi enill iddo lawer o broseltyiaid: "Fod gweithredoedd da yn meddu teilynglod; ac nad oedd babanod heb eu bedyddio mewn un perygl o gael eu damnio."

Yr oedd mynachod y cyfundeb yma, yr un modd a'r holl glerigwyr Prydeinig, yn wrthwynebwyr aiddgar i drawslywodraeth Eglwys Rhufain. Anfonwyd saith o esgobion, a nifer lluosog o wŷr dysgedig, fel cenadon o Fangor, i gyfarfod y cenadwr hynod hwnw, Awstin y mynach; pan y darfu iddo hawlio ar fod iddynt gydsynio â'i archiadau gyda'r fath drahausder, fel y gadawsant ef, gau benderfynu cynal i fyny ddefodau cyntefig eu heglwys eu hunain; yr hon a barhaodd yn bur, ac yn annibynol ar unrhyw esgobion tramor, am lawer o ganrifoedd ar ol yr adeg hono. Awstin a fgyythiodd y Prydeiniaid â dialedd y Sacsoniaid. Pa mor bell y darfu iddo anog Edelfred yn ei oresgyniad, nid yw yn ymddangos; ond, os gellir dibynu ar *Bedæ*, darfu i'r gyflafan ar y mynachod ddylyn braidd yn uniongyrchol ar ol iddo draddodi ei fgyythion.*

Ni ellais i ddarganfod unrhyw olion o'r lle yma a fu gynt mor hynod; ond cevais fy hysbysu fod ceryg wedi eu hysgwario yn fynych wedi eu cloddio i fyny mewn cae a elwir y *Stanyards*; dichon mai dyma safle yr hen adeiladau.

Y mae Bangor hefyd wedi bod yn safle y *Bonium*, neu *Bovium* dybiedig, yr hon oedd orsaf Rufeinig. Dywed Leland fod arian Rhufeinig wedi eu cael yno yn ei amser ef. Ni ellais i gael nag arian na cherfiadau, na dim o hynafiaeth pellach na phedwar o gauadau eiroh o faen, y rhai a welir yn y llun cysylltiedig, a chroes hynafol; y cwbl wedi eu cloddio i fyny yn y fynwent. Rhif 1 a fedd arno bais-arfau y *Warrens*; 2. yr unrhyw, wedi ei chwarteru â phais-arfau ana'nabyddus i mi; 3. cerfiad, *Hic Jacet* ITHEL CADWGAN; 4. cerfiad, *Hic Jacet* WILLIAM LE FRÈNS; dichon ei fod yn berson o darddiad Norman-aidd. Yr wyf yn cael yr enw yn *Hanes Sir Gaerlleon* (tudal. 275,) gan Syr Peter Leicester: un Hugh de Frenes, yr hwn a briododd Alice, merch i Lacy, iarll Lincoln, a gweddw Thomas, iarll Lancaster, yr hwn a ddiennyddiwyd yn 1321. Y groes ydyw y peth mwyaf hynafol. Y mae yr achyddwr cywrair, Mr. Wilkison, yn dyfalu fod y griffwn a'r llew (y rhai ydynt ill dau yn bais-arfau Prydeinig) yn edrych at y groes, yn arwyddocâu cofseidiad boreuol Cristionogaeth gan genedloedd ein hynys.

Y mae yr hen gychod Prydeinig, *vitalia navigia* Pliny (y coraglau diweddar,) mewn ymarferiad mawr yn y parthau hyn at bysgota eogiaid. Y maent yn bresenol wedi colli yr achos o'u henwau, am nad ydynt mwyach yn cael eu gorchuddio â *coria* (crwyn,) ond gyda lliain cryf wedi ei ddwbio â phyg; ni allant gynal ond un dyn, yr hwn a ddefnyddia fath o rwyf gyda medrusrwydd rhyfeddol. Yr oeddynt gan y Prydeiniaid o faintioli mawr, a gwneleut fordeithiau byrion ynddynt, yn ol yr hanesion a gawn gan Lucan.

Y bont sydd adeilad ysafn a phrydferth, a chynwysa bum' bwa. Y mae ysgolfeistr dysgedig, yn y cerfiad canlynol, wedi croniclo amser ei hadgyweiriad:

MVND. 5607.	DENB CC.	CONCIT.
REPARAT. AN.	CHRIST. 1658.	SVMP. E. COMIT.
HEGYR. 1036.	FLINT. C.	LIB. M. A.

* *Bedæ* Hist. Eccles. lib. ii. c. 2, p. 80.

II.

III.

I.

IV.

V.

**COFFIN LIDS
FOUND AT BANGOR.**

CAUADAU BIRCH GAFWYD YN MANGOR ISCOED.

Wedi croesi y Ddyfrdwy, daethum drachefn i sir Ddinbych: a chan droi ar *Eyton.*] y llaw aswy, ar ol marchogaeth am ddwy filldir, ymwelais âg *Eyton*, eisteddle Kenrick Eyton, ysw. Yr oedd y tŷ hwn yn ben hiliogaeth lucos o foneddigion, y rhai a gymerent eu henwau oddiwrth y lle, a elwid felly ar gyfrif ei safle. Y mae y Ddyfrdwy yn ymrolio islaw, gan ffurfio ymestyniad hirfaith a phruddaidd, ac yn cael ei chysgodi gan goedydd crogiannol. Wrth bont *Overton* (Trawsdref,) yr hon sydd oddeutu milldir tu hwnt i *Eyton*, y mae ei gwely yn cael ei gyfyngu, a'r afon yn llifo yn brydferth rhwng y glenydd uchel, y rhai a bortreadwyd mor ragorol gan bwntyl anefelychadwy Mr. Sandby. Y mae yn cynwys dau fwa prydferth, ac adeiladwyd hi am y waith gyntaf o faen trwy haelioni Gwenhwyfar, merch i Jerwith Ddu o Bengwern, gerllaw Llangollen; boneddiges amhriod a breswyliai yn *Eyton* gyda'i chwaer Margaret, yr hon oedd yn briod â Madog ap Evan Eyton.*

Overton.] *Overton*, neu *Overton Madog*, *Ovretton* y *Doomsday Book*, sydd bentref hyfryd, yn sefyll ar godiad tir, oddeutu milldir tu hwnt i'r bont, uwchben gwastadedd o ddoldir brâs ar ffurf haner crwn, yn cael ei amrywiaethu gan y Ddyfrdwy, a'i derfynu ar y tu blaen gan lechweddau coediog a ffirwthlaw; tra y mae y mynyddoedd uchel a noethlwm yn ymddyrohafu yn y pellder, ac yn terfynu yr olygfa

Gelwid y lle, ar adeg y Gorchfygiad, yn *Ovretton*; a Sacsoniad oedd ei berchenog; ond rhoddwyd ef i Robert Fitzhugh. Yr wyf yn gweled, yn 1278, neu y 7fed o Iorwerth I., ei fod yn meddiant Robert de Crevecoeur, yr hwn a gafodd iddo farchnad ar ddydd Mercher.† Yn yr 21ain o'r un teyrnasiad, gorchymnodd y brenin i Reginald de Grey, ynad Caerlleon, fyned yn bersonol i *Overton* ac yno sicrhau i'r bwrdeisiaid, neu y cyfryw ag a ddeuent yno i breswyllo, ddigonedd o dir, oddifewn i diroedd castell *Overton*, a'r goedwig, i adeiladu tai.‡ Y cyfryw gefnogaeth a roddai y tywysog doeth yma i gynydd poblogaeth, er sicrhau cyffiniau ei gongwest newydd. Yn 1331, neu y 5ed o Iorwerth III., rhoddwyd y lle, gyda thiroedd ereill yn y Faelor hon, i Eubule le Strange, barwn Knockyn.§

Nid oes dim olion o'r castell, yr hwn a safai mewn cae a elwir hyd heddyw *Castlefield*, yn wynebu y Ddyfrdwy. Traddodiad a ddywed iddo fod yn breswylfa Madog ap Meredydd, tywysog Powys, ac arglwydd *Overton*, oddiwrth ba amgylchiad y derbyniodd y lle yr ychwanegiad: *Fudog* wrth ei enw.

• Y mae yr eglwys yn adeilad hardd: ac ystyrir y fynwent yn mysig rhyfedd-odau Cymru, ar gyfrif ei choed yw prydferth. Nid yw y lle ond curadiaeth yn unig, yn mhlwyf Bangor, yn esgobaeth Caerlleon

Y mae *Overton* yn un o'r bwrdeisdrefi ag sydd vn anfon aelod i'r senedd dros eiddo Fflint; yr hyn a wneir gan breswylwyr *Overton-foreign* a *Knolton*, y rhai a dalant *scot and lot*. Yr oedd yr hawl yma wedi cael ei sefydlu yn y blynyddoedd 1728 a 1737; ond gan i amheuaeth gyfodi pa un a oedd taliad trethi gan y meistr tir yn ddigonol, penderfynodd y senedd yn nacaol yn 1741. Gwnaeth Hanmer, ac amryw leoedd ereill, gais am hawl i bleidleisio, ond gwrtholwyd hynny gan dŷ y cyffredin yn nechreud y ganrif bresenol.||

* *Eyton* Pelligree. † Dugd. Bar. i. 592. ‡ Harl. MSS. No. 2074. 45. § Dugd. Bar. i. 668.

¶ Y ddeunawfed. Gol.

Gwnaed ymchwiliad yn yr 28ain o Iorwerth I., yn Overton, o flaen Richard de Mascy, ynad Caerlleon, oddiwrth yr hyn yr ymddengys fod gan y brenin felin yno yn werth deuddeg punt yn y flwyddyn, a physgodfa werth ugain. Dengys hyn mor werthfawr oedd yr olaf yn y dyddiau hyny Rhaid mai yr unig bysgod ag oedd yn werth talu sylw iddynt ydoedd eogiaid. Yr oedd yn nwydd werthfawr, nid yn unig mewn tai preifat, ond, yn y dyddiau hyny, at gynaliaeth byddinoedd. Y mae archiad yn *Rymer* am dair mil o eogiaid wedi eu sychu, yr hon a roddwyd allan gan Iorwerth II., yn 1308, i'r dyben o'i alluogi i osod ei filwyr mewn ysgogiad, i wneuthur rhyfel ág Ysgotland.

Y mae llecyn neillduol yn agos i Soddylt, gerllaw y pentref hwn, ag sydd yn derfyn rhwng Lloegr a Chymru—esgobaethau Lichfield, Coventry, Caerlleon, a Llanelwy—siroedd yr Amwythig, Fflint, a Dinbych—cantrefi Croesoswallt, Maelor, a Bromfield—plwyfydd Ellesmere, Overton, ac Erbistock—a threfydd-degwm Duddleston, Knolton, ac Erbistock.

Gwernhailed.] Ni ddylai Gwernhailed, eisteddle Philip Lloyd Fletcher, ysw., yn y plwyf hwn, gael ei basio heb sylw. O ychydig o loedd y ceir golygfa mor ddymunol, ac ychydig sydd wedi cael eu diwyllio yn fwy chwaethus. Saif ar yr uchelfan sydd yn amgylchu y str. Oddi tanodd y llifa y Ddyfrdwy; yn cael ei hangylchu ar yr ochr draw gan ddolydd o'r fath brydferthaf, a'i hamrywio yn y pellder gan niferi o fryniau; yn mhlith y rhai y mae eiddo Caergwrie yn ffurfio crynswth ardderchog ac amlwg.

Bryn y Pys.] Yn y gymydogoeth hon ymwelais â'r casgliad ardderchog o adar yn *Bryn y Pys*, eisteddle Richard Parry Price, ysw. Yn mysg ereill, y mae yno bâr o fwlturiaid; y rhai y cymeraf fy rhyddid i'w *Fwlturiaid.*] crybwyll yn y fan hon, am ei bod yn rhywogaeth na chawsant eu dysgrifio. Hwyt-hwy ydynt y rhai lleiaf o'r teulu, heb fod yn fwy na haner cymaint arall a'r barcud. Y mae eu plg yn wÿn, hir, ac heb ond ychydig o grymedd ynddo; croen bôn y big o liw glasaidd; y croen e gylch y llygaid yn noeth ac o liw cig; canwyll y llygad o liw gwellt; y pen a'r gwddf, yn groes i nodwedd y rhywogaeth, wedi eu gwisgo â phlu; y crombil yn hongianol; y pen, y gwddf, y cefn, y ddwyfron, a'r bol, a chilfachau lleiaf yr esgyll, o liw gwÿn pur; y cilfachau mwyaf, a'r rhai blaenaf, yn dduon, yr olaf a'u blaenau yn wynion; y rhan isaf o'r gynffon yn ddu; y blaen yn wÿn; y coesau o liw gwÿn budr, ac yn alyfn gan genau.

Inhabit Angola. Yr oeddynt yn dra aflonydd ac ymladdgar; ac yn llawer mwy bywiog nag y mae y rhywogaeth ddioglyd yma yn arfer bod. Y maent yn awr wedi meirw; ond y mae croen un o houynt, wedi ei ystwfio fel ag i ddnwared bywyd, yn amgueddfa anghymharol Syr Ashton Lever, yr hon yw y fwyaf addysgiadol a phrydferth o lawer o unrhyw rai yn Ewrop; ac yn mha un y caiff yr edmygydd gyfartal bleser â'r beirniad mwyaf dyfnddysg.

Rhaid i mi beidio gadael y gymydogoeth hon heb sylwi fod y ddylluan fechan (*Br. Zool.* i. No. 70) y rhywogaeth brin hono yn Mhrydain, wedi cael ei saethu mewn coedwig gyfagos. Y maent yn lluosog mewn gwledydd tramor; lle yr ymgynullant yn yr hydref a'r gwanwyn yn heidiau, i'r dyben o ymfudo i chwilio am lygod y maes. Y mae Childrey, tud. 44 a 100 o'i *Britannia Baconica*, yn col-

Angola Vulture
Y FULTON ANGLAIDD.

nodi dwy engrafft o ddylluanod o liwiau rhyfedd, y rhai a ddaethant yn 1580, ac yn 1648, i Essex, ac a gariasant ryfel yn mlaen yn erbyn y lluoedd o lygod ag oeddynt y prydiau hyny yn dinystrio y wlad: ond pa un a oeddynt yn ddylluanod o'r rhywogaeth yma, nis gallaf benderfynu. Sicrheir fi gan Mr. Stuart, fod y math yma yn ymweled âg Attica yn heidiau mawrion bob gwanwyn, ac yn bridio yno. Nid yw yn un ryfeddod fod yr aderyn hwn yn ganlyniedydd y dduwies Athenaidd, gan ei fod mor gyffredin yno. Y mae yn dramynych yn cael ei arddangos ar fathodynau a cherffdelwau yr Atheniaid, a gwelais un yn cael ei oed ar law cerffdelw o'r dduwies, yn y casgliad ardderchog a berthyna i William Weddel, ysw., yu Newby yn str Gaerefrog.

O fewn ychydig bellder oddiwrth Overton croesais y terfyn i

SIR YR AMWYTHIG

yn *Trench-lane*, yr hon a fu unwaith mor hynod ar gyfrif ei dyfnder a'i haf-iachusrwydd. Poblogid y wlad hon gan y *Cornavii*; ac hyd amser Offa, rhenid hi rhwng tywysogion Powys a theyrnas y Mers; ond Offa, wedi iddo ymlid y Cymry o'u hen eisteddle yn Mhengwern, neu dref yr Amwythig, a ychwanegodd eu rhan hwy at ei deyrnas ei hun. Ar adeg y Gorchfygiad, meddiennid hi gan y dewr Edwin, iarll olaf Mers. Ar ei farwolaeth ef, rhoddwyd hi gan y Gorchfygwr i Syr Robert de Montgomery, Norman galluog, ac iarll cyntaf Arundel a'r Amwythig.

Ellesmere.] Y mae y wlad, am y rhan fwyaf o'r ffordd i *Ellesmere*, yn wastad, budr, ac yn anhyfryd; ond fel y dynesir at y dref y mae yn dyfod yn fwy boddhaol; ac o amgylch iddi cyfyd nifer o fân fryniau prydfferth, ffrwythlawn, a choediog; y mae yn wir fod y gwaelodion yn amddifad o afonydd; ond byddant yn fynych wedi eu llenwi â llynau bychain, a elwir yma *mares*, yn cael eu hymylu yn brydfferth gan y mân fryniau diwylliedig. Y mae yn hynod nad oes yr un o'r rhai'n yn cynyrchu ffrwd o ddwfr; y mae eu cynyddiant trwy wlaw a dwfr codi, a'u colliant trwy fygdarthiad, yn cadw yn gyfartal!

Ellesmere sydd dref yn sefyll ar lan llyn, cant ac un o aceri o fesur; ei ddyfnder mwyaf ydyw chwe' llath ar hugain; ac y mae ynddo gyflawnder o bysgod. Y duc Bridgewater ydyw perchenog y llyn prydfferth yma.

Y mae gan yr amgylchoedd ddwy fantais rhagor y llynau ereill. Y mae tref *Parc Ottery.*] hardd yn ymylu ar un ochr iddo; tra y mae parc prydfferth Ockle, neu Ottery, a'r tŷ pren hybarch,* yn addurn mawr ar yr ochr arall. Yr oedd hwn yn un o'r eiddo rhydd-ddaliadol hynaf yn y plwyf. Buasai er's hir amser yn meddiant yr *Otleys*, ond trwy briodas Elizabeth, merch, ac etifeddes Rhisiart Ottery, gydag Humphrey Kynaston o Stoke, yn yr llog o Harri V.,† trosglwyddwyd y lle i'r teulu presenol, yr hwn sydd o ddiagyniad Cymreig, yn tarddu o Bleddyn ap Cynfyn, tywysog Powys. Madog, mab i Philip ap Gruffydd, oedd y cyntaf a gymerodd i fyny yr enw *Kynaston*.

* Yn anffodus y mae y tŷ hwn wedi ei wneyd o'r newydd o'r tu allan; diagynoid ef a'r tir per-gynol iddo, i feddiant Mrs. Vaughan, yr hon a'i cymunroddodd i'r diweddar Barchedig Charles Mainwaring. GOL.

† Shropshire Visitation, 178.

Y mae y parc wedi ei orchuddio â choed o faintioli mawrion, ac o dyfiant hynafol. Y mae coeden lwyfen fawr, o amrywiaeth y dail bychain, yn tyn sylw anarferol. Y tir sydd wedi ei dori yn brydferth i amryw uchelderau, ac y mae yr olygfa ar y dref, y llyn mawr, a'r ddau ereill, sef *Whitemere* a *Colemere*, yn gwneyd y fan yn safle o'r dosparth cyntaf.

Y mae y dref o darddiad Sacsonaidd, a chymer ei henw oddiwrth y dwfr; yr hwn a elwid *Aelsmere*, neu y *dwfr mwyaf*, am ei fod y penaf yn y parth yma o'r sir. Nid oes gan y lle nemawr i ymfrostio ynddo, oddigerth ei sefyllfa. Prif fasnach y fan ydyw brâg, am fod haidd y gymydogoeth yn rhagorol o dda.

Y Castell.] Y castell a safai ar fryncyn celfyddydol ar godiad tir, gyda thar o ffosydd mawrion ar yr ochr fwyaf hygyrch o hono. Yn bres-enol, nid oes olion o hono i'w gwled; ac y mae y top wedi cael ei ffurfio yn *bowling-green*, yr hwn a ddichon ymgystadlu âg unrhyw sefydliad cyffelyb yn Lloegr, o barthed prydfferthwch ac eangder yr olygfa oddiamgylch; y llyn islaw; ac o'r wlad frâs a'r coedwigoedd a amgylchynant y dref. Yn y pellder, gwelir Caerlleon, a bryniau Broxton; Gwrecsam a mynyddoedd Caergwrle; Castell Dinas Brân, a mynyddoedd y Berwyn; a'r un modd y gellir dywedyd am rai Meirionydd, bryn Llwynymynach, a Breyddin, Pimhill, Cleehill, a'r nodedig Wrekin.

Nis gallaf olrhain sylfaenydd y castell, na'r amser y distrywiwyd ef. Yr oedd y lle, fel y nodais o'r blaen, yn flaenorol i'r Gorchfygiad, yn meddiant Edwin; ond ar yr achlysur hwnw yn mherchenogaeth Syr Roger de Montgomery.

Yn 1177, trosglwyddwyd ef yn eiddo i un o dywysogion Gogledd Cymru. Darfu i Harri II. yn y flwyddyn hono, alw cynghor yn nghyd yn Rhydychain, ac yn mhlith trefniadau ereill er dyogelwch y deyrnas, rhoddodd i Ddafydd ap Owain ei chwaer Emma yn wraig, gydag arglwyddiaeth Ellesmere fel gwaddol. Gwnaeth y brenin cyfrwysgall hyn mewn trefn i sicrhau serchiadau Dafydd, ac felly atal rhyfel rhyngddo â'r Cymry; y rhai a roddasant iddo gymaint o aflonyddwch, ac a drechasent ei holl ymgeision i'w darostwng yn ystod teyrnasiad Owain Gwynedd, tad Dafydd. Atebodd y cysylltiad hwn y dyben; oblegyd ni aflonyddwyd ar y Saeson yn ystod bywyd y tywysog hwnw.

Ar ol ei farwolaeth, daliai Robert Lupus y faenoriaeth, trwy ei oruchwyliwr. Yna daeth eilwaith i ddwyllaw tywysog Cymru. Y brenin Ioan, trwy ganiatâd a amserir o Dover, Ebrill 1204, a'i rhoddodd, gyda Joan, ei ferch ordderch o Agatha, ferch i Robert Ferrers, iarll Derby, i Lewelyn ap Iorwerth. Dichon fod Ioan yn meddwl y buasai, trwy ei fab-yn-nghyfraith, yn dychryn arglwyddi y cyffindiroedd i ufudd-dod; ond ni chafodd y brenin anfodus un llesâd oddiwrth yr ymgyswllt hwn. Profodd Joan yn anffyddlon i wely ein tywysog; yr hwn a grogodd William de Breos, yr achos o'i sarhad, ac a drôdd ei arfau yn erbyn y Saeson. Parodd hyn i Ioan gymeryd oddiar Lywelyn feddiant o amddiffynfa mor bwysig a chastell ar y cyffiniau; oblegyd, yn ol gwŷs a amserir o Warwick, yn y 10fed o'i deyrnasiad, y mae yn gorohymyn i'r llywydd, Bartholomew Turol, i'w draddodi yn uniongyrchol i William iarll Salusbury, a Thomas o Endinton. Ond er hyny efe a adawodd ardrethion y tiroedd i'w ferch. Er dial am hyn, Llywelyn ar ol hyny a losgodd y dref.

Yn y 4edd o Harri III., neu y flwyddyn 1219, Roger L'Estrange a roddodd i fyny i'r brenin faenorau Colemere a Hampton; eithr derbyniodd hwy yn ol, yoghyda chantref Ellesmere, a'r castell; ond am ei oes yn unig.

Yn 1246, neu yr 21ain o'r un brenin, ymddengys mai John L'Estrange oedd llywydd y castell. Yn mhen pedair blynedd ar ol hyn, penderfynodd Harri na byddai iddo mwyach adael lle mor bwysig yn nwylaw y Cymry. Ac o ganlyniad, yr ydym yn ei gael yn gorfodi Dafydd ap Llywelyn i wneyd ymwrthodiad furfiol â'r rhandir yma, yr hon y mae yn ei rhoddi ymaith am byth. Y mae y cytundeb wedi ei ddyddio o Alnet ar yr Elwy, ar wyl tori pen Ioan Fedyddiwr, yn 1240.

Yn 1252, neu yr 37ain o Harri III., cafodd maenoriaeth a chastell Ellesmere eu trosglwyddo i John de Grey, ar daledigaeth blyneddol o ddeg swllt.

Yn y flwyddyn 43ain, neu 1258, yr oedd Peter de Montford yn llywydd y castell. Yn yr 51ain caniatawyd y faenoriaeth, y castell, a'r cantref, i Hamon L'Estrange, a'i etifeddion, trwy daledigaeth o gan'pant yn y flwyddyn allan o'r faenoriaeth, y castell, a'r cantref. Cymerodd y pendefig hwn ran helaeth yn rhyfeloedd y barwniaid; cafodd ei ysgymuno am ei drahausder gan archesgob Caergaint; ond gan iddo ddychwelyd i'w ffyddlondeb, cafodd ei osod mewn swyddi o ymddiried, y rhai a gyflawnodd yn ffyddlawn i'r eithaf. Dywedir iddo brynu maenoriaeth Colemere a Hampton gan Peter de Montford, y rhai a adawodd efe i'w frawd S'r Roger L'Estrange. Iorwerth I., yn y bedwaredd flwyddyn o'i deyrnasiad, ar roddiad i fyny y caniatâd a wnaed i Hamon (yr hwn oedd iddo ef a'i etifeddion) a'i cadarnhaodd o newydd, ar yr amod iddo dderbyn castell a chantref Ellesmere am ei oes, a'r gweddill i'r brenin o dan ardreth. Y Roger yma, trwy warant y brenin, a ganiataodd amryw ddarnau o dir y faenoriaeth i wahanol bersonau; ac oddeutu yr un amser, cafodd y tiroedd diffaith a'r comins eu cau i mewn, a'u gwneyd yn *freehold* neu eiddo rhydd-ddaliadol.

Yn 1320, Iorwerth II., ar wrthryfeliad iarll Lancaster, a apwyntiodd Oŵer de Ingehau yn llywydd y castell. Iorwerth III., yn 1329, wedi peri i'r trawsfeddianniadau ar y faenoriaeth yma gael eu lleihau, a roddodd y castell, a phentrefi Colemere a Hampton i Syr Eubule L'Estrange, mab ieuengaf y barwn L'Estrange o Knockin. Parhausant yn ei deulu ef hyd 1477, yr 17eg o Iorwerth IV., pan, drwy briodas Joan, merch yr etifedd gwrrywaidd diweddar, gyda George Stanley, mab hynaf Thomas iarll cyntaf Derby, y daethant i'r teulu mawr hwnw, yn meddiant yr hwn y buott hyd 1594, yn 42ain o Elizabeth; pan y cafodd William iarll Derby, drwydded gan y frenines i'w trosglwyddo; yr hyn a wnaeth efe, i Richard Spencer ac Edward Savage; a hwythau i Syr Thomas Egerton, ceidwad y sêl fawr, ac wedi hyny canghell-ydd Lloegr a barwn Ellesmere. Y mae yn awr yn meddiant ei olynnydd, y duc Bridgewater, gan yr hwn y mae meddiannau eang o amgylch y dref; ond dim palasdy, oddieithr un tra disylw, a elwir *Birch*.

Yr oedd yr eglwys mewn hen amseroedd yn perthyn i farchogion St. Ioan o Gaersalem. Rhoddasid hi iddynt gan Llywelyn, ac Iorwerth III. a gadarnhaodd y cyllid i'w penaeth. Y mae y ficeriaeth yn nwylaw y duc Bridgewater; ac y mae capeli Cockshute, Dudleston, a Penley, yn ddibynol arni.

Yn yr eglwys y mae ffugur alabastr o Syr Francis Kynaston o Ottley; ac un arall o'i foneddiges, wedi ei anurddo yn fawr. Bu ef farw yn 1590. Syr Francis arall, yr hwn oedd yn yswain i gorph Siarl I., a hynodid yn neilldodol ar gyfrif ei gyfieithiad Lladinaidd o Garwriaethau *Troilus a Cressida*, o Saes- oneg y bardd Chaucer.

Bu i amgylchiad hynod, a roddodd derfyn ar lawer o greulondeb a ymarferid tuag at y Gwyddelod brodorol trwy ochymyn y senedd, y rhai a wasanaethent yn myddin y brenin yn ystod y rhyfeloedd cartrefol, gymeryd lle yn y fan hon. Y tywysog Rupert, yn un o'i ymdeithiau ar draws y wlad, a arosodd yn Elles- mere, a phenderfynodd, mewn flordd o ad-daliad, ddial marwolaethau y dy- oddefwyr Gwyddelig, tri ar ddeg o ba rai a ddiennyddiasid ychydig cyn hyn gan fyddin y senedd, mewn gwaed oer. Yma y gorchymynodd y tywysog i'r carcharorion, y rhai oedd yn ei feddiant, fwrw coelbrenau am eu bywydau ar dalcen y tabwrdd; ac yr oedd y tri ar ddeg ar ba rai y disgynai y dynged angeuol i gael eu crogi. Bwriwyd y coelbrenau, a detholwyd y dynion an- ffordus. Tra yr oedd y parotoadau yn myned yn mlaen at eu dienyddio, un o honynt (Philip Littleton,) yr hwn a fuasai yn geidwad parc i Robert Corbet, ysw., o Stanwardine, a ganfu Syr Vincent Corbet o Moreton Corbet, yn march- ogaeth heibio, yr hwn oedd yn myddin y tywysog. Littleton a ddywedodd wrth filwr, ei fod ef yn sicr pe gwybuasai Syr Vincent ei fod ef yno, y buasai yn eiriol drosto. Y milwr, yn dra charedig, a redodd at y marchog, ac a hys- bysodd iddo am yr amgylchiad; yr hwn yn ddiatreg a gafodd bardwn iddo. Dienyddiwyd y lleill; ac ar ol hyn, ni chafodd dim rhagor o Wyddelod eu gosod i farwolaeth yn y deyrnas hon.

O Ellesmere aethum yn mlaen ar fy nhaith tua Chroesoswallt. Oddiar fryn a elwir y *Pertli*, cefais olygfa anarferol o eang ar y rhan wastad o'r str, yn cael ei therfynu gan fryniau siroedd Dinbych, Trefaldwyn, a'r Amwythig. Yn eu plith ymddangosai y bylchau mawrion trwy ba rai yr oedd yr Hafren a'r Ddyfrdwy yn rhuthro i'r gwastadedd o'u cyfngleoedd mynyddig. Y mae y diriogaeth yn gymysgedig o goedwigoedd, tir ffrwythlawn, a rhosydd o eang- der mawr. Ar ol marchogaeth dwy filldir neu dair ar hyd y gwastadedd, cyrhaeddais

HALSTON,

Halston.] eisteddle y *Myttons*, fy hynafiaid ar ochr fy mam; tŷ da, wedi ei adeiladu oddeutu 1690, gyda digonedd o goed a dwfr, y rhai a drinid gyda chwaeth rhagorol gan fy nheilwng gefnder, John Mytton, ysw. Y mae y tŷ ar ddarn o dir uchel, yr hwn a gyfyd o wastadedd eang, rhan fawr o'r hwn oedd yn ddarostyngedig i orlifiadau mynych; anghyfleustra ag sydd wedi cael ei symud ymaith yn awr gan y meddiannydd presenol,* trwy lawer o drafferth a threulio swm mawr o arian, i sychu darnau mawr o dir isel; trwy yr hyn y mae y gymydogoeth wedi ei gwneyd yn fwy iachus a hyfryd. Y mae y gwastadedd hwn, trwy ei fod wedi ei fritho yn dda â choed, yn byrbau yr olygfa, nes y terfynir hi gan olygfeydd ardderchog y brynau amgylchynol, y rhai a gynyrchant, mewn amryw ffurfiau, luaws o olygfeydd tra boddhaol. Y

* Mor gyflym fu yr olyniad, fel y mae Halston yn awr yn meddiant *yr y g*wr boueddig a g* bwyllir uchod. GOL.

mae coedwig dra eang ar bob ochr i'r tŷ, yr hon a derfynir gan ddernyn prydferth o ddwfr, yr hwn a ffurfiwyd trwy estyn glanau yr afon Perry, a throsglwyddo cangen o honi trwy ranau isaf y goedwig, yn amgau amryw ynyssoedd, glanau y rhai a gysgodir gan goed derw llawndwf o faintioli mawr iawn; y cyfan yn ffurfio un o'r darnau mwyaf boddhaol o ddwfr o gynulliad celfyddyd ag y gellir cyfarfod âg ef. Y mae y gweddill o'r bys yn cael ei ddyfrhau o'r afon Perry; yr hon afon a arferai fod yn llawn o tysgod—cornhwyaid, *perch*, brithylliaid, brwyniaid, gwyniaid, llyswod, nes y darfu i foethusrwydd diweddar roddi yspardun ychwanegol i fedrusrwydd herwhelwyr; gormes ag y cwynir o'i herwydd, er ei fod yn cael ei gefnogi yn hon, yn gystal ag yn y rhan fwyaf o afonydd y deyrnas. Y mae y Perry yn cyfodi yn y brynau, yn mhlwyf Selatyn, llifa drwy amryw rosydd hyd at bentref Ryton, ac wedi hyny ymarllwysa i'r Hafren ychydig islaw i bont Montford.

Y Cadfridog Mytton.] Yn y lle yma ganwyd yr enwog gadfridog Thomas Mytton, un o'r llywyddion galluocaf, mwyaf gweithgar a llwyddiannus, o blaid y senedd, yn ystod y rhyfeloedd cartrefol. Yr oedd maes ei weithrediadau yn benaf yn Ngogledd Cymru. Trwy ei wroldeb milwraidd ef y cafodd y rhan fwyaf o'r cestyll yn Ngogledd Cymru eu darostwng, a hynododd ei hun yn fawr mewn amrywiol frwydrau; ond trwy gael allan fod gan Cromwell a'i blaid ryw amcanion pellach mewn golwg nag ymladd am eu rhyddid yn unig (yr achos ar gyfrif pa un yr oedd efe yn ei bleidio), rhoddodd ei lywyddiaeth i fyny, ac aeth o'r fyddin. Ganwyd ef yn 1608; priododd, yn 1629, ferch i Syr — Napier o Luton, barwnig; bu farw yn Llundain yn 1656, a chladdwyd ef yn eglwys St. Chad, yn nhref yr Amwythig, Tachwedd 29fed.

Yn Halston y mae llyfrgell dra detholedig, a chasgliad da o arluniau: yn mysg pa rai y mae amryw o rai campus anarferol; yn enwedig Jacob, a'i fab Reuben yn dangos iddo siaced waedlyd Joseph, gan Guercino; pen, gan Raphael; St. Pedr, gan Guido; a'r brenin Dafydd, gan Dominichino.* Y mae llawysgrifau cywrair Mr. William Mytton yn cael eu cadw yma hefyd, ar hynafiaethau sir yr Amwythig; gyda'r hwn waith y bu yn llafurio yn ddifino am ryw flynyddoedd; ond yn anffodus er lles y cyhoedd, efe a fu farw cyn cwblhau ei amcan. I'w lafur ef yr wyf fi yn ddyledus yn fynych yn y rhan yma o'm gwaith.

Hen Berchenogion.] Yn amseroedd y Sacsoniaid, yr oedd arglwyddiaeth Halston yn perthyn i Edwin. Y pryd hwnw yr oedd arni ddau Gymro ac un Ffrangcwr. Ar ol y Gorchfygiad, daeth yn eiddo i Guarine, sirydd str yr Amwythig, hynafiad i'r Fitzalans, ieirll Arundel, trwy briodas gyda Mellet Peverel, yr hon a dderbyniodd y lle yma fel rhan o'i gwaddol. Ar ol hyny daeth yn llywyddiaeth berthynol i farchogion St. Ioan o Gaersalem, trwy iddo gael ei roddi iddynt gan rai o'r Fitzalans. Yn y 26ain o Harri VIII., prisid y lle i 160*l.* 14*s.* 10*d.* yn y flwyddyn. ‡

* Yma y cedwir cerfiad, yn tebygu i raddau mawr i'r un a grybwyllir gan Mr. Walpole, yn ei *Anecdotes of Painting*, li. 42. Portread o Siarl I. ydyw, gyda gwyneb llawn, wedi ei dori ar gareg eirinen wnanog (*peach*); ac uwch ei ben y mae coron. Y mae ei wynob a'i ddillad, y rhai ydynt o arddull Vandyke, wedi eu paentio. Ar y tu arall y mae llun oryr, wedi ei drywanu â saeth, ac o'i gwmpas y mae yr arwyddair, *Myſt a ſepais y bluen i'r saeth hwn*. Y mae y cwbl wedi ei gerffo yn y dull mwyaf rhagorol; ac wedi ei osod mewn aur, gyda chrystal yn mhob ochr. Dichon mai gwaith Nicholas Briot ydoedd, cerfiwr enwog yn y Bathdy yn amser Siarl I.

† Rhoddir hanes yu yr Attoddiad am yr ewythr hwn i Mr. Pennant. T.P.

‡ Tanner.

Ar adeg y dadgorphoriad, Harri VIII. a awdurdododd, trwy lythrau breint-ebol, John Sewster, ysw., i werthu y faenoriaeth hon i Alan Horde, yr hwn a wnaeth warogaeth am dani; ac ar ol hyny a'i cyfnewidiodd am diroedd ereill, gydag Edward Mytton o Habberley, hen dreftadaeth y teulu yn y sir hon; yr hwn gyfnewidiad a gadarnhawyd gan y frenines Elizabeth.

Y mae y capel yn un a gynelir trwy gyfraniadau, heb unrhyw gyllid heblaw yr hyn y rhynga bodd i'r perchenog i'w ganiatáu i'w gaplan; ac y mae o'r tu allan i lywodraeth eglwysig.

Y mae yr enw yn sawru i raddau o gysegredigrwydd, a golyga y *Maen sanctaidd*, neu *Holy stone*. Dichon fod yma ryw groes neu faen, gwrthddrychau ofergoeledd, yn sefyll rywbryd; ond y mae hono a'i chwedl ar goll yn gwbl. Fod y lle wedi bod yn gysegrfa sydd amlwg; oblegyd yn nheyrnasiad Rhisiart I., un *Meurig Llwyd*, hanedig o Hedd Molwynog, un o bymtheg llwyth Gwynedd, am ei fod yn ddigofus oblegyd rhyw gamwri a wnaethid â'i wlad, trwy ddygiad i mewn gyfreithiau newyddion ac arferion newyddion, wedi gafael yn rhai o swyddogion y brenin, a apwyntiesid i'w cario allan, a lladd amryw o honynt, a chrogi ereill. Efe a fîdd rhag cynddaredd ei elynion, ac a gymerodd noddfa yn y lle hwn.*

Y Dref Wen.] Yn y pellder o filldir o Halston, cyrhaeddais *Whittington* (y Dref Wen); pentref† a gynwysa bedwar ar ddeg a phedwar ugain o deuluoedd, ac yn sefyll mewn plwyf o'r un enw. Rhifedi y teuluoedd yn y lle a gyrhaeildant o gwbl i ddau gant a phymtheg a thriugain. Y mae y boblogaeth yn ddiweddar wedi cynyddu yn lled fawr. Yr ychwanegiad at y boblogaeth yn y plwyf sydd wedi cael ei gyfyngu yn benaf i'r pentref, ar gyfrif yr amrywiol dai a adeiladwyd er cyfleustra i'r llafurwyr gan deulu y Myttons; yr hyn a ddengys y lles a ddeillia o fod ein boneddigion yn preswyllo ar eu tiroedd, a'r gwasanaethgarwch a'r lleshad a allant gyflawni trwy gefnogi cynydd poblogaeth, a nodd i tylodion llafurus a diwyd.

Y mae Mr. Llwyd, yn ei *Archæologia*,‡ yn barnu fod y lle yma yn cael ei hynodi o dan yr enw y *Dref wen*, gan Llywarch Hen, bardd enwog o hiliogaeth y Prydeiniaid Cumbriaid, yr hwn a flodeuai yn y flwyddyn 590. Yma, ebe efe, y lladdwyd Cynddylan, penaeth yn ei wlad, mewn ymgais i yru ymaith haid o ormeswyr Gwyddelig:—

Y Dref wen yn mron y coed;
Yseu yw y hevras eiryoed;
Ar wyneb y gwellt y gwaed.

Y Dref wen yn yd hymyr,
Y hevras y glâs vvyvr:
Y gwaed y dan draed y gwyr.

Y mae ein beirdd hefyd yn gwneyd y lle hwn yn eiddo ac yn brif eisteddle Tudur Trefor, pendefig Prydeinig oedd yn hyw yn y flwyddyn 924, yn hawl ei fam Rhiengar (wyras ac etifeddes i Caradog Freichfras, iarll Henffordd, yr hwn a laddwyd gan y Saeson yn mrwydr Rhuddlan,§ yn 795); ac yn hawl ei dad, Ynyr ap Cadfarch, arglwydd y ddwy Faelor, Castell y Waen, y Dref wen,

* Davies's Display of Heraldry, 45

† Y bedyddiadau yn Whittington o 1788 hyd 1807, y ddwy flwyddyn yn cael eu cymeryd i fewn, oeddynt 823: y claddedigaethau yn yr un cyfnod, 491; a'r priodasau yn 170. Yn ol cyfrifiad 1801, sicrhair fod poblogaeth y plwyf yn 1398; a nifer y teuluoedd yn 299. GOL.

‡ Tudal. 260.

§ Powel, 20. Collins's Baronets, iii. 129.

Crossoswallt, Ewias, ac Urchenfield. Cynyrchodd Tudur, Edwin arglwydd Tegeingl, ac Ednowain Bendew, deuluoedd tra epilgar; hiliogaeth y rhai a gyfarfyddir yn benaf yn y rhan fwyaf o barthau siroedd Dinbych a Flint.

Ar ol y Gorchfygiad, delid y lle gan Roger iarll yr Amwythig. Gelwir ef yn *Witone* yn y *Doomsday Book*. Meddai y pryd hyny wyth o ffermydd ŷd; deuddeg o bresebaw ychain; a choedwig yn dair milldir o hyd. Yr oedd y felin yn cynyrchu pum' swllt, a'r preswylwyr Cymreig yno yn talu ugain swllt.

Ar ol fforfetiad Robert, creulawn iarll yr Amwythig, rhoddwyd ef i William, mab i chwaer Pain Peverel, arglwydd Whittington; a thrwy briodas ei ail ferch, Mellet, gyda Guarine de Mets, pendeifig o Lorraine, daeth yn eiddo i hwnw tua'r flwyddyn 1083. Yr oedd gweithrediadau rhyfelgar a champau marchogol yn gwneyd y rhai a'u dyluent yn rhyfeddodau yr amserau hyny, ac yn destyn rhamant uchel-bedegog. Y mae Guarine, y pryd hyny yn arglwydd Abberbury, ac yn sirydd y str, yn clywed am benderfyniad Mellet i beidio priodi neb ond y marchog mwyaf nodedig ar gyfrif ei wroldeb. Yr ieuengetyd cydymgeisiol a arferent gydymgasglu yn Peverel, neu y castell ar y Peak, yno i ddangos eu gwerth. Y mae ein marchog ninau yn dyfod yno yn mblith ereill, gyda'i "darian arian, a phluen falch y paen ar grib ei helm;" gorchfyga ei holl gydymgeiswyr; enilla y foneddiges brydferth; a derbynna arglwyddiaeth Whittington gyda hi fel cynysgaeth. Ei olynwyr a gymerasant i fyny yr enw Fitzwarine; parhausant yn arglwyddi y lle am yn agos i bedwar can' mlynedd; ac yr oedd pob etifedd, am naw olynial, a'i enw cyntaf yn *Fulk*.

Yr oedd gan yr hiliogaeth rhyfelgar yma, a'u cymydogion rhyfelgar y Cymry, eu hymrafaelion parhaus; yr oedd eu hyspryd yn rhy gydnaws i fwynhau heddwch. Guarine a thywysog Cymru a ymosodasant y naill ar diriogaethau y llall. Cafodd ab *Cynan* y fantais,* a chariodd ddinystri trwy yr oll o'r cyffindiroedd. Bu farw Guarine yn nheyrnasiad Harri I., a galawodd ar ei ol fab, y Fulk Fitzwarine cyntaf, un o'r rhai mwyaf clodfawr o'i deulu, yr hwn a ymddysgleiria i yn aruchel mewn gweithrediadau rhyfelgar.

Cariad oedd y cymhelliad penaf, yn nyddiau marchwriaeth, i weithrediadau aruchel mewn calonau ieuaingc. Syrthiodd Fulk mewn cariad â Hawise, merch i Joos, ei warcheidwad. Ar ei dymuniad, efe a achubodd y tad o sefyllfa dra pheryglus; a derbyniodd ei llaw fel gwobr.

Iddo ef yr ymddiriedodd Harri I. ofal y cyffindiroedd, tua'r flwyddyn 1122; am hyny y gelwid ef yn *Fulk yr isgadben*. Ni bu yn hir heb gael gwaith i'w gleddyf. Y dewr Gruffydd ap Cynan a gariodd ei arfau i'r cyffindiroedd; cafodd ymladdfa bersonol â'n harwr; derbyniodd archoll yn ei ysgwydd, a gorfu arno ffoi am Myogelwch; ond ni ddiangodd y buddugoliaethwr heb ei glwyfo.† Mewn anturiaethau dyfodol ni bu mor llwyddiannus; y tywysog Cymreig a gymerodd oddiarno arglwyddiaeth a chastell Whittington; yr hwn, mewn cytundeb dyllynol â Harri II., yn yr ail flwyddyn o'i deyrnasiad, y tybiodd Owain Gwynedd yn addas dal gafael arno; a gwnaed iawn i Fulk drwy roddi iddo Alston yn str Gaerloyw. Bu farw mewn oedran mawr, a chladdwyd ef yn Abberbury

* Dugdale Baron i 443.

† Yr unrhwy.

Ni ddylwn anghofio, y dywedir am y Fulk hwn, iddo, pan yn chwarae gwyddbwyll (*chees*) gyda John Lackland, mab i Harri II., dderbyn ergyd ganddo gyda'r bwrdd, yr hon a ad-dalodd gyda'r fath ffyrnigrwydd, nes y bu agos iddo a lladd y tywysog ieuange.

Ni ddarfu i'r Fulk dylwynol ddirywio oddiwrth ei hynafiaid. Gwnaeth ei hun mor glodfawr yn y rhyfeloedd tramor, nes y cyfansoddwyd rhamant yn yr iaith Ffrengig ar ei weithrediadau ef a'i hynafiaid; a chafodd ei gyfieithu i'r iaith Saesoneg, o dan y teitl, *Gorcheſtion Guarine a'i Feibion*.^{*} Cynwysa, fel y mae yn bod yn y rhan fwyaf o ysgrifeniadau o'r fath yma, gymysgedd o beth gwirionedd gyda llawer iawn o ddyfais dychymyg.

Iddo ef yr adferwyd castell Whittington, a'r tiroedd cylchynol dibynol arno, wedi i iawn gael ei wneyd gan y brenin Ioan i Wrenoc a Wennen, meibion Meyrick, i'r rhai y rhoddasai tywysog Cymru y lle yn ubeyrnasiad Harri II. Cafodd Wrenoc ryw diroedd yn y gymydogeath, y rhai yr oedd i'w dal trwy wasanaethu fel *latimer*† (cyfieithwr) ‡ y brenin yn y parthau hyny, rhwng y Cymry a'r Saeson.§ Fulk, er hyny, a ballodd ar ol hyn yn ei ffyddlondeb i'r brenin; ac a ysgymunwyd wrth ei enw|| am ei wrthgiliad oddiwrth y penadur hwnw: ond yr oedd yn dyoddef yn achos rhyddid; oblegyd yr oedd yn mysg y fintai arderchog a gawsant gan Ioan y siartr ag sydd yn cael ei werthfawrogi mor fawr gan bob gwir Brydeiniwr.

Ymddengys na ddarfu iddo esgeuluso, yn y teyrnasiad nesaf, cael cadarnhad o'r etifeddiaethau hyn, a'u sicrhau i'w holl olynwyr. Cafodd gan Harri III., yn 1219, gadarnhad o Whittington iddo ef a'i etifeddion; am yr hyn y rhoddodd i'r brenin 262 o bunnoedd, a dau o feirch hela. Cafodd hefyd ryddid i gynnal marchnad yma ar ddydd Mercher, a ffair ar ddydd gwyl St. Luc, am yr hyn yr anrhegodd ei fawrhydi â rhianfarch (*pal'fry*.) Y mae y gyntaf wedi *Ffeiriau*.] ei cholli. Y mae yma yn barhaus ffeiriau, neu arddaugosiadau o anifeiliaid, ar y dyddiau Iau olaf yn Ebrill, Gorphenaf, a Medi.

Oddiwrth ffafr arall a ganiatawyd iddo gan yr un brenin, yn y flwyddyn 1220, ymddengys, fe ddichon, fod castell Whittington wedi cael ei wneyd yn anamddiffynadwy gan y Cymry; oblegyd y mae Harri yn rhoddi caniatâd i'r Fulk yma ei adgyweirio. Y mae coffadwriaeth o hyn yn cael ei gadw hyd heddyw mewn ystafell yn y porth, sef llun marchog ar geffyl wedi ei baentio yn aiferw ar y mur, gyda llinellau Saesoneg, o ba rai y mae a ganlyn yn rhydd-gyfieithiad, y rhai ydynt braidd wedi gwisgo ymaith, yn gyfleuedig oddi tanodd:—

Hwn oedd Syr Foulk Fitz-warren, gynt yn farchog mawr a gwrol,
Yr hwn gadwai y Brython byth mewn braw, a mynych gyrai hwy ar ffo.
Efe oedd perchenog y castell hwn, a daliat ef trwy awdurdod
Harri, a elwid gynt y trydydd, y pryd hyny yn freini yr holl dir yma.

* Y mae llawer o hono wedi ei ddyogelu yn y gyfrol gyntaf o *Leland's Collectanea*, p. 230.

† Y mae y gair *latimer* wedi rhoddi i'r iaith Gymraeg y geiriau *lladmer* a *lladmergidd*, sef cyf-
teithydd. J.E.

‡ Gwel Coke's 2 Inst. p. 515, lle y mae geiriau tel y canlyn:—"Ond beth os nad all y wraig siarad unrhyw iaith a ddealla y barnwr, megys y Gernywaeg, y Gymraeg, yr Isellmynaeg, neu y cyffelyb? yna bydd *latimer*, hyny yw, cyfieithwr ar ei lw i gyfieithu yn gywir." T.P.

§ Blunt's Ancient Tenures, 17.

|| Rymer.

Ei daid, un o Lorraine, a fu yn glodfawr hynod,
 Priododd ferch Peverley, a ba un y cafodd y Foulk hwn;
 Cofrestrir ei hen orchestion marchwriaethol mewn llyfrau,
 Ein brenin ni o Loegr a'i gwnaeth ar ol hyny yn farwn ac arglwydd

Hysbysir ni gan Dugdale fod y barwn hwn wedi boddi mewn afon yn mrwydr Lewes, tra yn ymladd dros ei frenin; ond y mae Mr. Mytton yn tybio yn ddigon rhesymol, mai ei fab oedd ar y maes y diwrnod hwnw; oblegyd o'r amser y cawsai y Fulk hwn ei apwyntio yn isgadben y cyffiniau gan Rhisiart I. hyd y frwydr hon, yr oedd pymtheng mlynedd a thriugain wedi myned heibio; felly, y mae yn debyg ei fod ef wedi marw, neu o'r hyn lleiaf yn analluog i weithredu fel rhyfelwr. Ei fab, gan hyny, a raid fod y person a syrthiodd yn y frwydr drychinebus hono; yr hwn a arweiniai fintai o filwyr profedig, a godasid yn y cyffindiroedd hyn, ac oeddynt wedi ymarfer â rhyfel trwy eu mynych ymladdfeydd â'r Cymry.

Yn uniongyrchol ar ol y frwydr hon, y buddugoliaethwr gwrthryfelgar, Montfort iarll Leicester, a apwyntiodd Peter de Montfort, un o'i dylwyth ef ei hun, yn llywydd y castell hwn; ac yn fuan wedi hyny, gan ddefnyddio awdurdod y brenin a ddolidd yn garcharor ganddo, yn ei erbyn ei hun, a'i gorfododd* i roddi i fyny i Lewelyn ap Gruffydd, tywysog Cymru, gantref Ellesmere, amryw o gastelli y cyffiniau, ac yn mysg ereill, gastell Whittington a'i amgylchoedd. Arwyddwyd yr ysgrif hon yn Henfordd, ar yr 22ain o Fehefin, 1265. Harri hefyd a drosglwyddodd iddo benaduriaeth Cymru, ac ymostyngiad yr holl farwniaid Cymreig, ac arglwydd Whittington. Cadarnhawyd y pethau hyn iddo drachefn gan Harri, ynghydag ymostyngiad y siroedd cymydog-aethol (yr hyn a delid yn gyffredin i hynafiaid y tywysog,) ar yr amod fod i Lewelyn dalu iddo 30,000 marks.

Yn 1281, daeth Fulk gydag Iorwerth I. yn ei ymgyrch yn erbyn y Cymry; a chafodd ei wobrwyo â rhodd o gwning-gaer rydd ar ei diroedd yn y faenoriaeth hon

Yn 1300, bu cweryl rhyngddo a'i gymydog galluog, Rhisiart iarll Arundel; ond penderfynwyd y mater trwy ymyriad y brenin.

Bu efe farw yn nheyrnasiad Iorwerth II. Yr oedd ei fab ar y pryd yn Ffrainc, yn ngwasanaeth ei fawrhydi; ond cafodd ei arglwyddes, Alonora, feddiant o'r faenoriaeth hyd nes y dychwelai ei phriod i wneyd gwarogaeth.

Yn 1329, neu y 3edd o Iorwerth III., cafodd yr iarll newydd ei gyhuddo gan Edmund, iarll Caint, ewythr i'r brenin, o daenu adroddiadau ymbleidiol, fod Iorwerth II. o hyd yn fyw; ac o amcanu codi gwrthryfel. Am y trosedd hwn gafaelwyd yn ei gastell yn Whittington; ond cafodd ei adferu iddo yn y flwyddyn ganlynol, ar eiriolaeth ei gyd-bendefigion.

Yn ngrwthyfel Owain Glyndwr, yr oedd ei gaethddeiliaid yn bleidiol i'w achos ef; ond cafodd eu harglwydd bardwn iddynt gan Harri IV

Yn 1420, yr 8fed o Harri V., darfu am y teulu ardderchog hwn yn y llinach wrywaidd; bu farw y Fulk diweddaf cyn dyfod i'w oed, gan adael ei chwaer Elizabeth yn etifeddes ei feddiannau. Ymbriododd hi â Richard Hankford, yr

* Rymer, i. 814.

hwn a fu farw yn 1430, y 9fed o Harri VI., gan adael ar ei ol unig ferch, Thomasine. Priododd hon Syr William Bourchier, yr hwn a grewyd, ar y cyfrif hwnw, yn arglwydd Fitzwarine. Olynydd iddo ef, John iarll Caerbaddon, a newidiodd y faenoriaeth hon gyda Harri VIII. am diroedd ereill Iorwerth VI. a'i rhoddod i Henry Grey iarll Suffolk: a Mari, wedi iddo ef gael ei gollfarnu, a'i rhoddodd i Harri iarll diweddfaf Arundel o'r enw Fitz-alan. Gwystlwyd y lle ganddo ef i un William Albany, ac ereill o ddinasyddion Llundain. Rhoddodd y rhai olaf eu teitl i fyny i Albany, yr hwn a gymerodd feddiant o'r etifeddiaeth. Hen wyres iddo ef, a'r unig etifeddes, a briododd â Thomas Lloyd o Aston, ysw., yn y sir hon.

Castell.] Y mae y castell yn sefyll ar le gwastad y porth, a gweddillion dau o dyrau crynion mawrion, gyda holltau croesffurf ynddynt yn lle ffenestri, yn aros o hyd; a gellir lled-olrhain olion dau arall hyd heddyw. Amgylchynasid ef gynt gan ffosydd mawrion, y rhai a gynwysent amryw weithydd ereill. Llenwid y ffosydd â dwfr afonig a gyfyd gerllaw Pentre' Pant, yn mhlwyf Selattyn, yr hon, ar ei dyfodiad i'r plwyf hwn, a gollir am yn agos i filldir o fordd, ac a ddaw allan yn y caeau o'r tu cefn i'r castell

Dichon fod y lle hwn yn amddiffynfa er amser ei feddiannwyr boreuaf. Nis gallasai unrhyw le ar gyffiniau cymydogion gelyniaethus, mewn un modd fod yn anaumddiffynadwy; ond adeiladydd y castell ag y mae ei adfeilion dan sylw yn awr, yn ddiau, ydoedd y Fitz-warine mawr, wŷr i Guarine, sylfaenydd y teulu. Yr oedd y rhai hyn yn mhlith y rhai penaf o'r barwniaid a elwid yn *Arglwyddi Cyffindirof Cymru*; am ddechreuad pa rai y rhoddir hanes cyflawn yn yr Attodiad.

Goruchwyliwr.] Cynalia goruchwyliwr y faenoriaeth ddau lys bob blwyddyn, y rhai a elwir *court-leet*, a *court-baron*, mewn ystafell* yn y castell; i ba rai y gwysir y trigolion, a dirwyr hwy i geiniog yr un am beidio bod yn bresenol. Telir ardrehion i'w arglwyddiaeth; ac y mae dirwy i arglwydd y faenoriaeth, o'r anifail goreu, yn cael ei hawlio ar farwolaeth y rhan fwyaf o'r rhydd-ddeiliaid o fewn yr arglwyddiaeth.

Eglwys.] Yr eglwys* sydd gysegredig i Ioan Fedyddiwr; y mae yn bŕigroriaeth, a'i gwerth yn llyfrau y brenin ydyw 25*l.* 4*s.* Adeilad fechan ydyw, a thybir iddi ar y dechreu fod wedi ei bwriadu fel capel i'r castell, ac iddi gael ei hadeiladu allan o weddillion defnyddiau yr amddiffynfa hono gan ei sylfaenydd. Yn ol traddodiad y lle, cafodd efe ei gladdu yn y porth, gan ei bod yn weithred ddefosiynol i bawb personau, ar eu mwnediad i mewn i eglwysi neu dai crefyddol, weddïo dros eneidiau y sylfaenwyr a'r cymwynaswyr. Fulk Fitz-warine, y seithfed o'r enw, gan yr hwn yr oedd mwyaf o gyllid o neb o'r teulu, mewn llythyr cymun a wnaed yn y 15fed o Rhisiart II. a orchymynodd ei gladdu ef yn nghanghell yr eglwys. Yr oedd y rhan fwyaf

* Y mae hon yn cael ei hadeiladu o newydd yn awr gan Mr. Lloyd o Aston, arglwyd presend y faenoriaeth; mewn dull mwy cydnaws a'r gweddill o'r hen adeilad. *GoL.*

* All-adeiladwyd yr eglwys yn 1806, dan arolygiad ei thellwng woinidog, y Parch Whitehall Davies. Tuag at y draul, sof oddeutu 1500*l.*, darfu i ddau lythyr casgl (*brief*) gynyrchu 42*l.* 2*s.* 1*d.* Wrth edrych i gyfrath eglwysig Burns, dan y gair *BRIEF*, gwelir fod y gost ar bob *brief* yn cyrrhaedd i 330*l.* 16*s.* 6*d.*; o ganlyniad, rhaid fod dim llai swm na 703*l.* 15*s.* 1*d.* wedi cael ei godi mewn tanyagrifadau er mwyn llesoll plwyf Whittington i'r swm o 42*l.* 2*s.* 1*d.* !! *GoL.*

o'i etifeddiaethau mewn siroedd ereill; ond rhoddodd i'r lle hwn y flaenoriaeth fel eisteddle hynafol y teulu.

Yn y flwyddyn 1630, anfonwyd allan gommissiwn o'r cynghor yn nghyffindiroedd Cymru, at John Trefor a Richard Lloyd, boneddigion, yn erchi fod iddynt wneyd cyfrif (*terrier*) o'r tir eglwysig, ac anfon rhestr o'r dodrefn oedd yn y tŷ, ac yn perthyn iddo, i'w ganlyn, yn mysg pa rai fe gafwyd tri phâr o arfwigoedd, dwy waywffon, a dwy helm. Ymddengys fod y rhai hyn wedi eu bwriadu at wasanaeth y periglor, er amddiffyniad y castell, yn wyneb unrhyw ymruthriad sydyn o eiddo y Cymry.

Ar ol gadael y pentref, ar y sfordd tua Chroesoswallt, mi a sylwais ar Drenewydd, ar y llaw aswy, eisteddle Watkin Williams, Ysw., yn hawl ei fam, etifeddes y lle hwnw. Yr oedd ei thaid, Edward Lloyd, ysw., yr hwn a fu farw yn 1715, yn nodedig am ei ysgoleigod, ac yr oedd wedi darparu defnyddiau at ygrifenu haes ei str enedigol. Aethum yn mlaen ar fy nhaith :

GROESOWALLT.

Croesoswallt.] tref fawr, oddeutu dwy filldir o Whittington; lle hynod yn yr hanesyddiaeth Sacsonaidd ac mewn hen chwedlau duwiol-frydig. Ar y fan yma, y 5ed o Awst, 642,* yr ymladdwyd y frwydr rhwng y Cristionogol Oswald, brenin y Northumbriaid, a'r paganaidd Penda, brenin y Mers. Gorthrechwyd Oswald, a chollodd ei fywyd. Y buddugoliaethwr barbariaid a dorodd gorph y tywysog lladdedig yn ddarnau, ac a'u gosododd ar bolion yma ac acw ar y maes, fel cynifer o arwyddion goruchafiaeth; neu, yn ol yr hen beillion a adroddant y chwedl, ei *ben a'i ddwyllaw* yn unig a amlygyd felly:—

Cujus et abscissum caput abscissosque lacertos,
Et tribus affixos palis pendere cruentos, &c.

Tair croes ar air y creulawn Penda godwyd,
Ac arnynt pen a dwyllaw Oswald ddodwyd,
Yn siampl drist i'r dyrfa gynulledig
Mai drwg oedd ef—oedd fyth yn fendigedig.
Gwaith ofer oll! rhan wael enillodd Penda,
Y teyrn ferthyrwyd ga'dd yr enill mwya';
Mae'r sant yn awr mewn gwynfyd pur yn sylwi
Ar Oswy ei fab yn myn'd i'r gâd mewn yni,
Prin y gall Penda gynal sedd ddaearol,
Tra gwiaga Oswald goron aur dragwyddol!

Dichon i'r Brytaniaid roddi yr enw Maes-hir ar y fan lle yr ymladdwyd y frwydr, ar gyfrif hir barhad yr ymladdfa. Y Sacsoniaid, am amser maith, a ddalient : fyny enw y fan lle y bu yr ymladdfa, gydag ychwanegiad o'u gair cynhenid eu hunain, *feld*, neu *felth*, yn arwyddo maes; megys *maserfeld*, *maserfelth*, ac yn llygredig *masafeld*.

Campus *Mesafeld* sanctorum conduit ossa.†
Esgyrn y saint yn Mesafeld a phunwyd.

* Sax. Chron. 31.

† Henry of Huntingdon, lib. iii. p. 831.

Mewn amseroedd diweddarach daeth yr enw yn gwbl Sacsonaidd; ac ar gyfrif tynged y brënin gelwid ef *Oswald's tree*; yn bresenol, *Oswestry*; a chan y Cymry cyfieithir ef yn *Croes-Oswallt*. Cyn yr amgylchiad yma, ac am amser maith ar ol hyny, yr oedd y diriogaeth yma yn meddiant y Brytaniaid; nes iddi gael ei gorchfygu gan Offa, a'i dwyn oddifewn i'w glawdd nodedig.

Derbyniodd tywysog oedd mor anwyl gan yr eglwys, ac mor ymlynol wrth broffeswyr y bywyd mynachaid, ag oedd Oswald, bob anrhydedd ar ol ei farw ag a allent roddi iddo. Codwyd ef yn sant; a chafodd ei seintiolaeth ei chadarnhau trwy wyrthiau aneirif. Yr oedd ei weddillion (y rhai a symudwyd yn y flwyddyn ddylynol gau Osawy) yn effeithiol yn mhob anhwylderau ag yr oedd dyn ac anifail yn ddarostyngedig iddynt. Yr oedd hyd yn nod y fan lle y buasai ei gorph duwiol yn gorwedd, yn cyfranu rhinwedd trwy ddim ond dyfod i gyffyrddiad âg ef; ceffyl un teithiwr, wedi bliuo gan ormod llafur, a safodd yma, ac a orweddodd i lawr, gan ymrolio o gwmpas mewn ing, pan y darfu yn fiodus gyrhaedd y fan lle y syrthiasai Oswald. Mor gynted ag y cyffyrddodd â'r llawr, neidiodd ar ei draed mewn cyflawn nerth. Ei berchenog, dyn o gallineb mawr! a nododd y fan; aeth ar gefn ei farch, ac yn fuan a gyrhaeddodd y gwesty. Yno cafodd ddynes ieuange yn glaf o'r parlys. Dywedodd am yr hyn a ddygwyddasai i'r ceffyl; perswadiodd ei chyfeillion i wneyd prawf o'r un feddyginiaeth; parodd iddi gael ei chario yno; ac yn ddiatreg cafodd yr unrhyw wellhad.*

Eglwys.] Codwyd eglwys ar y fan lle y merthyrwyd ef, a chysegrwyd hi i'r sant. Sylfaenwyd mynachlog, a ddygai yr enw *Blancminster*, *Candida ecclesia*, *Album monasterium*, a *Whiteminster* (oll yn golygu braidd yr un peth, sef y Fynachlog Wen.) Y mae yn dra hynod nad oes diu tystiolaethau ar gael pa bryd y sylfaenwyd hi, na pha adeg y dadgorphorwyd hi ychwaith. Rhaid fod yr olaf wedi cymeryd lle yn amser y Sacsoniaid; oblegyd, yn uniongyrchol ar ol y Gorchfygiad, cafodd eglwys St. Oswald ei rhoddi ar fynachlog yr Amwythig. Y mae yr esgob Tanner yn amheu a fu yma fynachlog erioed,† ond y mae awdurdod Leland yn gosod hyn i raddau allan o'r cwestiwn—fod yma ar un adeg ryw fath o grefydd-dy yn sefyll; oblegyd y mae yn dywedyd yn bendant, fod y bwäau, gyda beddrodau y mynachod, i'w gweled o fewn cof dyn.‡ Yr wyf fi yn tueddu i dybied mai math o goleg ydoedd; rhywogaeth o sefydliad tra chyffredin mewn lleoedd y buasai merthyrdod neu gyflafan wedi cymeryd lle, defosynol neu benydiol, yn ol natur yr amgylchiad. Yr oedd rhywbeth o'r fath yma yn bodoli yn y lle hwn tua diwedd teyrnasiad Harri II.; oblegyd darfu i Reinerus, esgob Llanelwy (gan yr hwn yr oedd tŷ yn agos i'r fan) feddiannu holl ddegymau gwair ac ŷd yr eglwys hon a'i chapeli. Gwasanaethai y rhai hyn i gynal deuddeg o offeiriaid; ond rhoddodd Reiner y cyllidau i fynachod yr Amwythig, a thrwy awdurdod y Pab, efe a drôdd allan yr hen lëygwyr.§ Rhaid i mi sylwi, fod gan y rhan fwyaf o honynt wragedd cyfreithlawn; oblegyd darfu i'r clerigwyr Cymreig, am hir amser, wrthwynebu gosodiadau Eglwys Rhufain yn erthygl y gweddwdod, yn gystal ag mewn amryw bethau ereill.

* Bode's Hist. Eccles. lib. iii. c. 9—13, sydd oll yn llawn o chwedleuon o'r math yma.

† Monasticon, 445

‡ Itin. v. 39.

§ Powel's Notes on Girald. Camb. Itin. 877. Goodwin de Præsul. Angl. 657.

Giraldus Cambrensis a ddylynai archesgob Caergaint i'r lle hwn, i'r dyben o gyfrôl y bobl i gymeryd arfau i fyny i fyned i Ryfeloedd y Groes.

Ffynhon Oswald.] Yn bresenol nid oes dim olion o unrhyw hen adeiladau, oddieithr adfeilion capel uwchben ffynhon hynod o dda, yr hon sydd yn dwyn enw y sant hyd heddyw: ac yn agos i'r eglwys y mae llecyn a ffos o'i amgylch; ond nid yw yn hysbys yn bresenol i ba ddyben yr oedd y lle yma wedi ei fwriadu.

Cae-nef.] Rhaid i mi ychwanegu, fod cae yn agos i'r dref a elwir Cae-nef, yr hwn y mae rhai wedi tybio mai dyma le merthyriad Oswald. Y mae ei fywyd a'i farwolaeth wedi rhoddi y teitl hwnw i ddau le; oblegyd y mae i'r *Heafensfeld* Sacsonaidd yn Northumberland yr un ystyr; yr hwn a dderbyniodd ar gyfrif y fuddugoliaeth a gafodd yno ar y tywysog Cumbraid; Oswald yn priodoli ei lwyddiant yn gwbl i gyfryngwriaeth y nesoedd.

Eglwys.] Nid yw yr eglwys bresenol o hynafiaeth mawr; y mae yn eang, a chanddi dŵr syml a phrydferth. Yr ydym yn deall oddiwrth gof-adail er cofiadwriaeth am Mr. Hugh Yale, fod yr hen eglwys wedi cael ei chwalu yn 1616. Tybiaf fod yr un bresenol wedi cael ei hadeiladu yn uniongyrchol ar ei hadfeilion. Y mae yn sefyll yn gwbl allan o'r dref, mewn maes-dref o'r tu allan i New-gate, neu y Porth newydd, ac y mae yn ficeriaeth, o dan nawddogaeth iarll Powys, yr hwn hefyd ydyw arglwydd y faenoriaeth eang hon. Y mae rhan o'r plwyf yn parhau i ymarfer yr iaith Gymraeg; am ba reswm, y mae y gwasanaeth dwyfol i ryw fesur yn cael ei ddarllen gan yr offeiriad yn yr iaith hono.

Muriau a Phyrth.] Yr oedd y dref yn amddiffynedig â mur a phedwar o byrth. Y mae yr un a elwid y Porth du wedi ei chwalu; ond y mae y Porth newydd, Porth yr helyg, a Phorth *Beatrice*, yn aros yn barhaus. Yr olaf sydd adeilad brydferth, gydag ystafell i'r gwarchodwyr ar bob ochr; ac uwch ei ben bais-arfau y Fitz-alans, llew yn sefyll ar ei ddau droed ôl. Dichon iddo gael ei adeiladu gan Thomas, iarll Arundel, yn nechreusd teyrnasiad Harri IV., yr hwn a roddodd iddo yr enw er anrhydedd i'w wraig *Beatrix*, merch ordderch i frenin Portugal.

Uwch ben y Porth newydd y mae ffugur o farch ar lawn garlam, gyda changen o dderw yn ei enau. Y mae tybiaeth, ond ni ryfygaf ddywedyd pa mor gadarn y mae hono wedi cael ei sylfaenu, ei fod yn cyfeirio at rywogaeth ragorol o feirch am ba rai yr oedd gwlad Bowys (o ba un yr oedd y lle yma yn rhan) mor hynod, wedi eu cael drwy ryw ystalwyni Yspeinig rhagorol a ddyg- asid i'r wlad hon gan Robert de Belesme iarll yr Amwythig.

Dechreuwyd adeiladu y muriau yn 1277, neu y chweched o Iorwerth I., yr hwn a ganiataodd doll at y pwrpas hwnw ar drigolion y sir, yr hon a barhaodd am chwe' blynedd; yn mha amser y gellir tybio eu bod yn orphenedig. Yr oedd- ynt oddeutu milldir o amgylchedd, ac yn meddu ffos ddofn ar y tu allan, yr hon y gellid ei llenwi â dwfr o'r mân afonydd yn y gymydogoeth.

Castell.] Nid oes ond ychydig ddarnau yn unig o'r castell yn aros. Safai ar fryncyn o dir a godasid i'r perwyl, gyda ffos ddofn, yn cyrhaedd hyd *Borth Beatrice* ar un ochr, ac hyd *Borth yr Helyg* ar yr ochr arall. Y mae

haneswyr Cymreig yn dyweyd iddo gael ei sylfaenu gan Madoc ap Meredydd ap Bleddyn, tywysog Powys, yn 1148.* Leland† a ddyry rhyw liw ar hyn, oblegyd dywed fod yno, yn ei amser ef, tŵr a elwid Tŵr Madog; ond y mae y croniclau Saesonig yn ei osod yn meddiant Alan, pendefig Normanaidd, yr hwn a'i derbyniasai yn uniongyrchol gan Gwilym y Gorchfygwr, ar ei esgyniad i'r orsedd. Yr Alan hwn ydoedd gwreiddyn y Fitz-alans, ieirll Arundel; hiliogaeth ddewr, yr hon a barhaodd (gyda llai o doriadau arni nag sydd yn gyffredin yn gydfynedol â mawredd) yn agos i bum' cant o flynyddoedd.

Syr William Dugdale‡ a ddywed fod yno gastell yn Oswaldster ar adeg y Gorchfygiad; yr hyn a dybiaf fi yn dra thebygol. Y mae y bryncyn ar ba un y safai, o waith celfyddyd, yn arddangos ei fod yn hynach na'r cyfnod Normanaidd. Byddai y Brytaniaid a'r Sacsoniaid yn arfer adeiladu eu hamddiffynfeydd ar fanau uchel o'r math yma. Y Normaniaid a adeiladent ar y tir neu y graig naturiol a chadarn; ond yn aml hwy a ddefnyddient yr uchelfanau hyn os buasant yn flaenorol yn safle castell Sacsonaidd. Credaf mai dyna fel y bu yn yr amgylchiad hwn. Fod un o'r Fitz-alans wedi adgyweirio neu ail-adeiladu yr hyn a gafodd efe yma: gallasai fod tŵr (fel y dygwyddai yn fynych) wedi derbyn yr enw Tŵr Madog, naill o barch i fab Meredydd, neu ryw ŵr mawr arall o'r enw hwnw.

Y castell hwn ydoedd preswylfa y perchenogion Normanaidd, ac yr oedd wedi ei gwbl orphen. Meddai ei *ballium*, neu fuarth, yr hwn a gymerai i fewn y rhan hono o'r dref a elwir hyd heddyw yn *Bailey head*: ei borth allauol, lle y rhoddid elusen i'r dall a'r efydd yn gyffredin: bryncyn ar y tu allan i'r ffos fawr oedd safle yr adeilad yma; ac, ar gyfrif ei wasanaeth, a ddyg yr enw CRIPPLE-GATE, neu Borth yr efyddion, hyd heddyw. Yn olaf, yr oedd ganddo ei gapel, yn sefyll o fewn ychydig bellder, wedi ei gysegru i St. Nicholas, ac yr oedd yn meddiant ieirll Arundel.

Ni bydd i mi flino y darlennydd gyda rhestr sychlyd o olynwyr i'r lle hwn, neu warcheidwaid y rhai oedd dan oed. Ni wnaef ond sylwi yn unig, ar ol dienyddiad Edmwnd, iarll Arundel, yn nheyrnasiad Iorwerth II., fod ei frenines, er arddangos ei thuedd at ei hoffus Mortimer, wedi cael meddiant o hono i'r ffafryn hwnw.

Derbyniodd y dref luaws mawr o ragorfreintiau gan ei harglwyddi. Ei siartr gyntaf, yr hon, ar gyfrif ei bydrâ, a elwid gan y Cymry yn *Siartr Siartr Gwta*.] *Gwta*.§ a ganiatawyd gan William, iarll Arundel, yn nheyrnasiad Harri II. Dylwn sylwi ei fod yn rhoddi i'r bwrdeisiaid yr unrhyw ragorfeintiau ag eiddo bwrdeisiaid tref yr Amwythig.

Yr unrhyw William, mewn cytundeb a wnaed yn amser y brenin Ioan, nid oedd i wneyd ymostyngiad mewn un man ond Blanc-minster, am gyflogau y marchogion a ddelid o dan ef; nac i ddarparu mwy na deg o filwyr, ar feirch neu ar draed, o fewn sir yr Amwythig; na mwy na phump allan o honi.

Ei fab John a gymerodd ran gyda'r barwniaid yn erbyn y brenin Ioan; yr hwn, er dial am hyn, a aeth i Groesoswallt yn 1216,|| ac a losgodd y dref yn lludw. Ar farwolaeth y tywysog hwnw, cymodwyd ef â'i olynnydd, Harri III.,

* Powel, 201.

† Itin. v 39.

‡ Baronage.

§ Harleian MSS. No. 1851. 6.

|| Wynn's Hist. Wales, 242.

Ffair.] ac yn 1227, cafodd i'w faenor yn Blanco-minster, hawl i gadw ffair, ar noswyl, dydd gwyl, a thranoeth ar ol gwyl St. Andreas. Efe hefyd a wnaeth yr is-faerod yn ysgrifenyddion y farchnad, gydag awdurdod i garcharu unrhyw bersonau ymarferent ddulliau twyllodrus o brynu neu werthu; am ba ystyriaeth y talent ugain mark. Y bobl hyn yn fynych a draws-ymarferent eu hawdurdod: nid yw felly yn un ryfeddod fod cymaint o'r camwri ag y cwynai y Cymry o'i herwydd wrth Iorwerth I., wedi tarddu o'r lle hwn.*

Yn 1233, cafodd y dref anfodus hon brofiad o ail ddinystyr, trwy iddi gael ei llosgi drachefn gan Lywelyn ap Iorwerth, tywysog Cymru.† Gwnaed darpariadau yn awr gogyfer âg ymysodiadau dyfodol; oblegyd, yn y teyrnasiad nesaf, eiddo Iorwerth I., cafodd y dref ei hamgylchu â muriau. Dygwyddodd hyn pan oedd y brenin "cyfrwysgall" hwnw yn ddiâu yn meddwl am ddarostwng y Cymry; o ganlyniad, tybiodd mai priodol oedd sicrhau y dref hon, un o allweddau y wlad, gydag amddiffyniad priodol.

Yn 1318, yn ystod teyrnasiad ei fab anfodus, gorchymyuwyd i Edmwnd iarll Arundel godi dau gant o draedfilwyr allan o Colne a'r gymydogeath hon, i ymladd yn erbyn yr Ysgotiaid.

Yn 1331, Iorwerth III. a ganiataodd ffair arall i'r dref hon; ac yn 1346, gorchymynodd i Edmwnd Fitz-alan godi dau gant o'i rydd-ddeiliaid, o Clun a Croesoswallt, i'w ganlyn ef i'r rhyfeloedd yn Ffrainge.

Yn 1397, yn gymaint ag i Rhisiart iarll Arundel, gael ei euogfarnu a'i ddienyddio, y brenin, Rhisiart II., a ymaffodd yn ei holl diroedd a'r faenoriaethau, ac a'u rhoddes hwy i William le Scrope iarll Wiltshire, un o'i hoffus ddynion.

Y Siartr Breninol cyntaf.] Efe hefyd a roddodd i'r dref ei siartr breninol cyntaf, gan ei gwneyd yn gorphoraeth o dan yr enw "is-faerod a bwrdeisiaid Croesoswallt," *infra palatinatum Cestrie in marchia inter ANGLIAM et WALLIAM.*‡ Yr oedd hwn hefyd wedi ei gyfansoddi ar seiliau un yr Amwythig. Yr oeddynt yn rhydd trwy y deyrnas (oddieithr rhyddid dinas Llundain ei hun) *de Theolonia, Lastugio, Passagio, Pontagio, Stallagio de Lene, et de Danegeldis, et Saynit et omnibus aliis consuetudinibus et exactionibus.*§

Rhisiart II., yn nghyda phwyllgor seneddol, yn y dref hon, a benderfynasant fod i'r ymrafael fawr rhwng duc Hereford, a Mowbray duc Norfolk, gael ei phenderfynu trwy ymladdfa bersonol yn Coventry; ac ymddangosodd y ddau dduc o flaen y brenin yn Nghroesoswallt, ar ol dadgorphoriad y senedd a gynelid yn yr Amwythig.||

Arglwydd newydd y lle, sef iarll Wiltshire, a syrthiodd yn ysglyfaeth i gynddaredd y bobl, ar ol i'w feistr breninol gael ei ddiorseddu, a chafodd Thomas, mab yr iarll a ddienyddiasid, ei adferu i'w waedoliaeth. Bu *Thomas iarll Arundel.*] ef yn gymwynaswr mawr i'r gorphoraeth; efe a roddodd iddi ryddhad, yn 1406, am gan' punt ag oedd yn ddyledus arnynt iddo, oddiar ystyriaeth o'r cyfyngderau a oddefasai y dref yn ystod

* Powel, 362.

† Yr unrhyw, 288.

‡ "Yn nhywysogaeth Caerlleon, yn y cyffindroedd rhwng LLOER a CHYMRU."

§ Amryw fathau o drethi, megys trethi ar "lwythi, am groosi afonydd, am fyned dros bontydd, am werthu mewn marchnadoedd, at wrthsefyll glaniad y Daenlaid, &c., ac oddiwrth bob tollau a threthi ereill o bob rhywogaeth."

|| Drake a Parliam. Hist. i. 519.

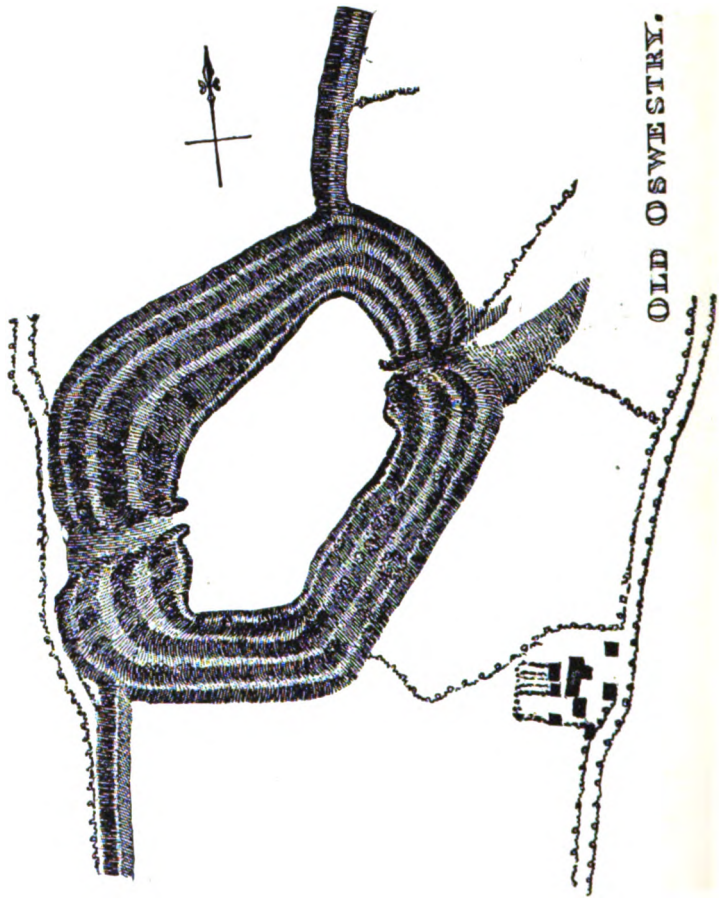
gwrthryfel Owain Glyndwr. Efe hefyd a gafodd bardwn y brenin i'w ddeiliaid yn Nghastell y Waen, Maelor, a'r faenoriaeth hon, am y rhan a gymerasent yn y cyffroad hwnw.

Yn yr un flwyddyn â'r rhyddhad uchod, efe a roddodd i'r dref siatr o'r fath mwyaf helaeth, yn cynwys lluaws o bethau a ddangosant arferion yr amserau hyny; a theilynga, ar y cyfrif hwnw, gofnodiad o rai o'r manylion. Nyni a *Ei Siatr.*] ddechreuwn gydag un tra phwysig: "Nid oedd yr arglwydd, na neb o'i etifeddion, i atafaelu neu gymeryd meddiant o eiddo personau a fyddent wedi marw yn ddi-ewyllys, neu gydag ewyllys, yn y gorphoraeth. NAD oedd unrhyw fwrdeisiad o dan orfodaeth i fod yn dreth-gasglwr cyffredinol i'w arglwyddiaeth; er y gallai wasanaethu fel casglwr y derbyniadau dyledus o fewn y fwrdaes; FOD y bwrdeisiaid yn rhyddion oddiwrth unrhyw daliadau a gelwid am danynt gan geidwad y castell, neu unrhyw rai o'i weision israddol, am unrhyw droseddau neu gamweddau a gyflawnid o'r tu allan i'r cyffiniau hyny, pan y dygid hwy i garchar y castell; oddieithr fod i'r ceidwad gael ceiniog ar ei etholiad ei hun, o bob palasdy yn y dref; a ffyring o bob bwthyn, ar wyl St. Stephan, yn flynyddol; FOD y bwrdeisiaid yn rhyddion o hyn allan oddiwrth unrhyw doll a gyfodid ar gwrw oedd yn cael ei ddarllaw a'i werthu yn y dref, yr hon a delid yn flaenorol, yn ol saith geiniog y llestriaid am y cwbl a werthid: FOD iddynt gael eu rhyddhau oddiwrth dalu *Amobyrr*, neu *Lyrewite*.* FOD i bwy bynag a fyddai yn byw yn nhŷ bwrdaes, ac a fyddai farw yno, adael rhan i'r bwrdaes hwnw ar ol ei farw; yn yr uu modd a'r Uchelwyr, neu y rhydd-ddeiliaid, a breswylent ar dir-oedd yr arglwydd yn nghanntref Croesoswallt: NAD oedd dim cwrw o'r Amwythig i gael ei werthu yn y dref heb drwydded, tra yr oedd unrhyw gwrw a ddarllawid yn y dref i'w gael, o dan ddirwy o chwē' swllt ac wyth geiniog: NAD oedd neb o drigolion arglwyddiaethau Croesoswallt, Melverley, Kinardsley, Egerley, Ruyton, a'r un dref ar ddeg,† i yru neu gludo unrhyw anifeiliaid, fŷd, neu ymborth, neu unrhyw nwyddau ereill, cyn i'r cyfryw gael eu cynyg ar werth yn gyntaf yn nhref Croesoswallt, o dan ddirwy o chwē' swllt ac wyth geiniog: NAD oedd neb o ddeiliaid yr arglwydd o dan orfodaeth i dalu y dreth (*redditus advocarii*) at ddyogelwch y castell," &c. &c.

Gwarcheidlwaid] Hyd adeg y siatr uchod, yr oedd tenantiaid Cymreig ei arglwyddiaeth yn nghanntref Croesoswallt o dan rwymau i yrrh.] gadw gwyliaidwriaeth am dridiau a theirnos yn mhedwar porth y dref, yn ystod ffefriau St. Andreas a St. Oswald, ynghyda nifer penodol o ddynion a elwid *Kaies*; ond darfu i'r rhai hyn, ynghydag ereill, yn fradwrus yspeilio ac anrheithio y dref. Ar ol hyny gorfu i'r tenantiaid dalu swm o arian fel cyflogau i nifer digonol o Saeson, fel y barnai y bwrdeisiaid a fyddai yn angenrheidiol, er cadwraeth y pedwar porth; a chafodd y Cymry eu rhyddhau am byth oddiwrth y ddyledswydd hono.

Yr oedd tirddeiliaid ieirll Arundel yn y parthau hyny o natur gymysgedig; naill ai yn ddisgynyddion o ddyluwywr Normanaidd eu hynafiad Alan, neu ynte y Cymry brodorol, y rhai oeddynt y nifer luosocaf, a choleddent anghar-

* Gwel tud. 142. † Old Ruyton, Cotton, Shelvoke, Shottaton, Wykey, Eardeston, Tedmers, Rednall, Haughton, Sutton, a Felton; y rhai a flurfiant faenoriaeth yn nghanntref Croesoswallt.

CROESOWALLT YR AMSER GYNT.

iad greddfól at eu cyd-ddeiliaid o darddiad tramoraidd. Gelwid y rhan Gymreig yn *Walcheria*, a gorweddaï yn y rhan uchaf o'r faenoriaeth.

Cadarnhawyd siartr iarl Thomas gan ei amrywiol olynwyr, hyd amser Harri VIII. Siarl II. a ganiataodd un arall; yn mha un yr oedd mæ'r, deu-ddeg o honaduriaid, a phymtheg o gynghorwyr cyffredin, gydag uwch-oruchwyliwr, a chofiadur, yn gwneyd i fyny y gorphoraeth.

Rhoddyd gwarchawdlu yn Nghroesoswallt ar ran y brenin yn nechreudad rhyfeloedd cartrefol, ond cymerwyd y lle yn Mehefin 1644 gan iarl Dinbych* a'r cadfridog Mytton. Yr oedd y llywydd wedi cadarnhau y dref yn anarferol o gryf; a rhag ofn i'r gelyn aflonyddu arno o glochdy yr eglwys, tynodd hwnw i lawr yn gydwestad â choroph yr adeilad, rhan o ba un a chwalyd ganddo hefyd. Gwnaed yr ymosodiad yn erbyn y porth newydd, yr hwn a ddymchwelwyd yn ebrwydd gan y cyflegrau; pan y darfu i ddyn ieuange hyf a beiddgar, o'r enw George Cranage, gymeryd bywall, a thori i lawr gadwyni y grogbont. Yna aeth lluoedd y senedd i mewn, ac enciliodd gwŷr y brenin i'r castell. Yna perswadiwyd Cranage i grogi *petard* (math o offeryn ergydiol at chwythu pyrth) wrth borth y castell. Wedi cael ei lanw yn dda â gwin, efe a ymgymerodd â'r anturiaeth beryglus yma; cripiodd yn ei flaen o dŷ i dŷ, a'r offeryn yn ei feddiant, nes y daeth i'r tŷ agosaf at y castell; yna sicrhaodd ef wrth y porth, rhoddodd dâ'n arno, a diangodd heb dderbyn dim niwaid. Hyrddiwyd y porth i mewn, a chymerwyd y lle.† Er fod y dref wedi cael ei chymeryd yn y modd yma, ni chaniataodd y llywyddion i'r milwyr ei hyspeilio, ond rhoddasant iddynt bum' cant o bunnau yn anrheg yn lle hyny.

Yn ystod y mis dylynol, gwnaeth y milwriad Marrow gais i ail-gymeryd y lle; ond ymosodwyd arno gan Syr Thomas Middleton, a gorfu arno encilio gyda cholled fawr.* Ar ol marwolaeth y brenin, chwalyd y castell.

*Hen
Groesoswallt.*

Oddeutu milldir o Groesoswallt, yn mhlwyf Sellatyn, y saif gorsaf filwraidd ardderchog, ar fryncyn hirgul ar ei ben ei hun, yr hwn sydd wedi cael ei gadarnhau â chryn gelfyddiaeth. Y mae y pen uchaf yn faes eang, yn cynwys oddeutu pymtheng acer neu ragor o dir ffrwythlawn, ac wedi ei amgylchu â dau o furiau a ffosydd o uchder a dyfnder mawr. Mewn pellder bychan oddiwrth y rhai hyn, yn ngodre y bryn, y mae ffos ddofn arall, yr hon sydd yn amgylchynu y cwbl, ac yn terfynu (megys ag y mae y ddwy ereill) yn y ddwy agorfa; y rhai ydynt wedi eu cyfleu yn drawsonglog gyferbyn â'u gilydd. Ar lethr y bryn, ar bob ochr i un agorfa, y mae rhês o ffosydd dyfnion hirgul, yn rhedeg ar draws rhwng yr ail ffos ac un arall, yr hon yr ymddengys ei bod wedi ei bwriadu er amddiffyniad uniongyrchol iddynt; oblegyd nid yw y gyntaf yn cyrhaedd dim pellach na'r ffosydd hyn; a'r llall, ond i ychydig bellder tu hwnt iddynt.

Gelwir y lle yma yn Hen Groesoswallt, Hen Ddinas, ac mewn hen amser Caer Ogyrfan, oddiwrth Ogyrfan, gwron ag oedd yn cydoesi âg Arthur. Nid oes dim sicrwydd o berthynas i ddechreudad y lle: y mae rhai yn ei briodoli i Oswald, neu i Penda, a thybiant ei fod, yn flaenorol i frwydr Maserfelt, yn meddiant un o'r ddau dywysog hyny. Tybia ereill ei fod yn waith yr hen Frytaniaid; ac at y dyb hon yr wyf finau yn tueddu. Y mae y nerth a'r llafur

* Whitelock, 92.

† Mr. Edwards's MSS.

‡ Whitelock, 94.

a dreuliwyd wrth ei ffurfio, yn profi nad oedd yn orchwyl sydyn, megys gwersyllfa. Y mae ei ffurfiaid, hyd yn nod at y ffosydd hirgul, yn Brydeinig; er engraifft, y mae Bryn y Clawddiau, ar fynyddoedd Clwyd, y rhai a wahanant str Fflint oddiwrth ddyffryn Clwyd, yn waith cyffelyb.

Clawdd Wat.] Y mae clawdd a ffos fawr, a elwir yn *Glawdd Wat*, yn cael eu parhau oddiwrth ddwy ochr yr orsaf hon. Ychydig a wyddir am y gwaith hwn, er ei fod yn llawn mor ddwfn, er nad mor hir a Chlawdd Offa. Bydd i mi yma olrhain rhediad y ddau. Nis gellir canfod clawdd Wat ond ar yr ochr ddeheuol i felin Maesbury, yn mhlwyf Croesoswallt, lle y collir ef mewn tir corsog: oddiyno cymer gyfeiriad gogleddol i'r Hen-ddinas, ac heibio i Bentre'r clawdd, i Gobowen, lle y safai amddiffynfa fechan, a elwid Bryn y castell, yn mhlwyf Whittington: yna croesa gomina Prys Henlle, yn mhlwyf St. Martin: aiff dros afon Geiriog, rhwng Bryncinallt a Gefail Pont y blew, a'r Ddyfrdwy islaw Nant y bela; oddiyno y mae yn myned trwy barc Wynnstay, heibio i Bentre'r clawdd arall; i Erddig, eisteddle Philip Yorke, ysw., lle y mae amddiffynfa gref arall ar ei ffordd: o Erddig y mae yn myned o'r tu uchaf i Wrecsam, yn agos i Felin Puleston, heibio i'r Dolydd, Maesgwyn, Rhos-ddu, Croes-oneiras, Gwersyllt (trigfa Mr. Shakerley;) croesa yr afon Alun, a thrwy dref-ddegwm Llai, i Rydin, yn str Fflint; uwchlaw lle y mae Caer-estyn, amddiffynfa Brydeinig: oddiyno â heibio i eglwys Estyn, ar hyd ochr Molestdale, yr hwn a edy tua'r pen isaf, gan droi i fynydd Sychdyn, monarchlog yn agos i Laneurgain, heibio i felinau Llaneurgain, Bryn moel, Coed y llys, Nant y fflint, Cefn y coed, trwy y *Strand fields*, yn agos i Dreffynon; i'w derfyniad, ychydig islaw i fynachlog y Maesglas. Bum yn fanwl fel hyn i nodi ei rediad, am ei fod yn rhy fynych yn cael ei gangymeryd am Glawdd Offa, yr hwn sydd yn dilyn y blaenaf, mewn pell-derau anghyfartal, o bum' cant o latheni i dair milldir, nes y collir yr olaf yn llwyr.

Clawdd Offa.] Ymestynai *Clawdd Offa* o'r afon Gwy ar hyd siroedd Henffordd a Maesyfed, i str Drefaldwyn, lle y bydd i mi ei gymeryd i fyny yn ei fynediad i Ogledd Cymru, yn Pwll y piod, tafarndy ar y ffordd rhwng Trefesgob a'r Drefnewydd; oddiyno y mae yn myned i'r gogledd, heibio i neuadd Mellington, yn agos i ba le y mae gwersyllfa a elwid Caer-din, gerllaw melin Brompton, lle y mae bryncyn; parc Linor yn agos i Drefaldwyn, morfa Fforden, Nant y cribau, wrth fôn heu amddiffynfa, neuadd Layton, ac eglwys Buttington. Yma collir ef am bum' milldir; ond dichon fod yr Hafren yn gwasanaethu am y pellter hwn, yn lle y clawdd terfyn nodedig yma; yr hwn, yn union gerllaw ymuniad y Bele â'r Hafren, a ymddengys drachefn, gan fyned heibio i eglwysi Llandysilio a Llanymynach, hyd at ddibyn craig serth o gareg galch yn y plwyf olaf: oddi yno y mae yn myned heibio i Dref y clawdd, dros y farch-redegfa ar Gefn y bwch, uwchlaw Croesoswallt, yna uwchlaw Sellatyn; oddiyno disgyna at yr afon Ceiriog, wedi hyny i'r Glyn, lle y mae bwch mawr, y man y tybir y claddwyd y Saeson a syrthiasant yn mrwydr Crogen, am yr hon y sonir rhagllaw; yna y mae yn myned heibio i Gastell y Waun; ac islaw Cefn y wern, croesa y Ddyfrdwy, a ffordd Rhiwabon yn agos i Blas Madog, ffurfia ran o'r ffordd fawr i Wrecsam, hyd at y Pentre' bychan, lle y mae bryncyn; yna heibio i Blas Bower i Adwy'r Clawdd, yn agos

i Minera; heibio i Brymbo, croesa afon Cegidog, a thrwy ddyffryn bychan ar ochr ddeheuol mynydd Bryuioecyn, i Goed talwrn a Chae dwn, fferm yu agos i gapel Treyddin yn mhlwyf y Wyddgrug, gan bwyntio at fynyddoedd Clwyd; tu draw i hyny nis gellir darganfod dim olion pellach o hono.

Y mae Cae dwn, neu yn hytrach Cae twn, yn ol Dr. Davies, yn golygu *fractura*, neu doriad; ac nid oedd yn bosibl cael gwell enw ar derfyn y gwaith anferthol yma, yr hwn, fel y nodais, a derfynai mewn gwlad wastad ddiwylliedig, ar fferm Cae twn, yn agos i gapel Treyddin, yn mhlwyf y Wyddgrug. Y mae ei derfyniad yn mhell oddiwrth unrhyw fryn, neu amddiffynfa: felly y mae yn rhesymol meddwl fod yr ymgais aruthrol yma wedi cael ei atal yn sydyn gan ryw achos, am yr hwn y rhaid i ni fod byth mewn anwybodaeth.

Nid ymddengys un rheswm paham na fuasai yn parhau ei rediad o fôr i fôr. Dichon fod Offa yn tybio y buasai mynyddoedd Clwyd, a'r dyffryn dwfn ar yr ochr yma iddynt yn eu gwaelodion, yn gwasanaethu fel parhad o'i linell derfynol: yr oedd wedi cario ei arfau dros y rhan fwyaf o str Fflint, ac ofer ddychymygai y byddai i'w lafur atal anrheithiadau y Cymry yn un parth, ac y byddai i'w orchymnion rwystro unrhyw ruthriadau tu hwnt i'r terfynau naturiol hyn, y rhai a nodasai efe fel cyffiniau ei fuddugoliaethau newyddion. Daeth gwendid y gorchwyl mawr yma i'r amlwg ar ol marwolaeth Offa: y Cymry, gyda rhuthr anwrthwynebadwy, a ddiystyrasant ei lafur, ac a gariasant eu hanrheithiadau yn mhell ac ar led ar y cyffiniau Seasonig. Gallu cryfach yn fynych a yrai ein cydwladwyr yn eu holau. Gwnaed cyfreithiau gwaelldd gan y buddugoliaethus Harold yn erbyn pawb a droseddent y terfynau a nodasid gan y breuin Offa. Yr oedd y Cymro a geid mewn arfau ar yr ochr Sacsonaidd i'r clawdd i golli ei law ddeheu.*

Y mae yn nodedig fod y ffos yn mhob man ar yr ochr Gymreig; ac y mae niferi o fryncynau bychain o waith llaw, safle amddiffynfeydd bychain, mewn llawer o fanau ar hyd y clawdd. Byddai gwarchodluoedd yn y rhai hyn, ac ymddengys eu bod wedi eu bwriadu i'r un dybenion a'r tyroedd ar fur mawr China, i wylled ysgogiadau eu cymydogion, ac i yru yn ol yr anrheithiadau gwrthwynebol.

Y mae yn hynod fod Clawdd Offa wedi cael edrych heibio iddo, neu ynte ei gymysgu gydag eiddo Wat, gan bawb ysgrifenydd, oddieithr Thomas Churchyard y bardd;† yr hwn a ddyry reswm am y gwaith: fod y lle cydrhyngddynt yn dir rhydd, yn fan ag y gallai y Brytaniaid a'r Sacsoniaid gyfarfod mewn dyogelwch at bob amcanion masnachol.

Sellatyn.] O Groesoswallt cymerais y ffordd i *Sellatyn*, plwyf yn cynwys ond un dref-ddegwm, sef Porkington, ac yn meddu oddentu 600 o drigolion.‡ Cafodd ei gofrestr, yr hon a ddechreu a yn 1537, yn ffodus ei dyogelu yn amser dinystr mawr y cyfryw ysgrifeniadau, gan Mr. Welding, periglor Oliveraidd yn y rhyfeloedd cartrefol. Ymddengys oddiwrthi fod cyflwr y boblogaeth yn yr ugain mlynedd cyntaf ac olaf fel y canlyn:—

* Leland Collect. lii. 230. Joannes Sarisburiensis, fel y dyfynir ef gan Camden.

† Gwel "Churchyard's Worthiness of Wales," yr hwn a argraffwyd y waith gyntaf yn 1587 argraffwyd gan Thomas Evans, 1770.

‡ Yn 1801 yr oedd y nifer yn cyrhaedd 701. GOL.

1 gwbl
wedi dy-

	Y gyntaf.	Yr olaf.	Cynydd.
Bedyddiadau	258	410	152
Priodasau	29	98	69
Cynhebygau	189	257	68 *

Ymddengys fod yr anghyfartaledd boddhaol yma rhwng y genedigaethau a'r marwolaethau, yn tarddu oddiwrth sefyllfa fryniog y plwyf; yr hwn oedd yn llechweddu i lawr at wastadeddau corslyd plwyfydd Croesoswallt a Whittington, heb gyfranogi yn y gradd lleiaf o'u natur. Y mae gwelliadau mewn amaethyddiaeth yn gwneyd llawer tuag at gadw i fyny nifer y boblogaeth, trwy ddarparu iddynt ddigonedd o waith iachus a diniwaid: yr angen o hyu a barai i luoedd o honynt ymfudo, mewn llawer o fanau, i ganol drygedd ac afiechydon dinasoedd mawrion.

Porkington.] Yn mhlwyf Sellatyn y saif Porkington, eisteddle fy nghâr, Robert Godolphin Owen, ysw.† Cymer y lle yma ei enw oddiwrth wersyllfa hynod mewn cae cyfagos, a elwid *Castell Brogyntyn*, amddiffynfa a berthynai i Owain Brogyntyn, mab ordderch i Madoc ap Meredydd, tywysog Powys Fadog.‡ Y mae yn grwn o ran ei ffurf, ac yn amgylchynedig â chlawdd mawr o bridd, a ffos ddofn. Ymddengys, yn ol hen ddarlun a geir yn mhlith ysgrifau Mr. Mytton, fod iddo ddwy fynedfa, yn lled agos i'w gilydd, yn tafu allan ychydig o'r ochrau, ac yn myned i wahanol gyfeiriadau; a phen pob un yn cael ei amddiffyn gan fur ar lun haner lleud. Y mae y rhai hyn yn awr wedi eu chwalu.

Cyfnewidiwyd enw y tŷ yn fuan i un agsydd yn lled debyg i'r un gwreiddiol. Yn 1218, y mae Harri III., mewn anerchiad i Lywelyn, tywysog Cymru, yn ei hysbysu fod, yn mhlith ereill, *Bleddyn Filius Oeni de Porkington*,§ wedi cyflawni i'w fawrhydi y gwasanaeth dyledus oddiwrtho.

Yr oedd Syr John Owain, pleidiwr gwresog y brenin Siarl I., o'r tŷ hwn, ond nid o dylwyth Owain Brogyntyn. Disgynai efe o Hwfa ap Cynnddelw, un o bymtheg llwyth Gwynedd. Cyn i Sir John Owain ddyfod i feddiant o'r lle, yr oedd er's hir amser wedi bod yn meddiant y *Lacons*. Aeth oddiwrthynt hwy i Syr William Morris, o Gleuenev, yn sŵr Gaernarfon, trwy ei briodas â merch i William Wynne Lacon, ysw., a daeth i feddiant y perchenog presenol trwy i wyres y briodas hono briodi â John, pedwerydd mab Robert Owen, o Fodsilin, yn Môn. Buasai y boneddwr hwn (yr hwn oedd yn dad i Syr John) yn ysgrifenydd i'r enwog Walsingham, a chasglodd ddeug mil o bunnau o gyfoeth; swm, efallai, ag y buasai ysgrifenyddion diweddar yn ei ddiystyru, ond yr oedd yn gyfoeth mawr yn y dyddiau hyny. Nid yw yn ymddangos fod ei feistr wedi bod mor ofalus am dauo ei hun, oblegyd ni adawodd efe ar ei ol ddigon i dalu traul ei gynhebrwng. Y mae yma ddarlun o Syr John, yr hwn, fel y nodwyd, oedd yn bleidiwr gwresog i achos Siarl I., yn filwriad yn y fyddin, ac yn is-lyngesydd Gogledd Cymru. Enwogodd ei hun yn fawr yn y gwarchae ar Fristol, a chafodd ei archolli yn drwm yn yr ymosodiad, pan gymerodd y tywysog Rupert y lle. Cymhwysderau cydnaws a'i dygodd i sylw ei uchelder; y

i Gwng 1788 ac 1807—Bedyddiadau, 538; priodasau, 100; cynhebygau, 298.

abol.† Yn awr yn eiddo ei nith, merch i'r diweddar Owen Ormsby, ysw. GOL.

‡ Powel, 212.

§ Rymer, i. 227. "Bleddyn fab Owain o Frogyntyn.

bycha

yr hwn, gan ei fod yn troi yr archesgob Williams o'i swydd fel llywydd castell Conwy, yn 1645, a wnaeth Syr John yn llywydd yn ei le. Ond cafodd yr amddiffynfa yma ei rhoddi i fyny, ar ol hir warchae, i'r cadfridog Mytton, trwy gynllwyn yr archesgob, a dylanwad ei gyfeillion; ac enciliodd y marchog i'w eisteddle yn mhellafoedd y sir. Yn 1648, cododd mewn arfau i wneyd yr ymdrech olaf ar ran ei feistr syrthiedig, dichon mai mewn ocsylltiad & phleidwyr y brenin yn Essex a Chaint. Ymosodwyd arno yn fuan gan William Lloyd, sirydd y sir hono, yr hwn a orchfygodd efe, a archlodd, ac a gymerodd yn garcharor. Yna efe a warchaeodd ar Gaernarfon; ond trwy iddo glywed fod nifer o filwyr y senedd, dan lywyddiaeth y milwriaid Carter a Twisselton, ar eu hymdaith i ymosod arno, prysurodd i'w cyfarfod, gan gymeryd y sirydd gydag ef ar elor feirch. Cyfarfu â'i elynion yn agos i Landegai. bu ymladdfa ffyrnig rhyngddynt, ac ymddangosai ar y cyntaf fod Syr John yn cael y llaw uchaf; ond daeth i gyfarfyddiad â'u hol-fyddin, a darfu i dynged roddi ei dyfarniad yn ei erbyn: mewn ymladdfa bersonol âg un cadben Taylor, tynwyd ef oddiar ei farch, a gwnaed ef yn garcharor; a'i filwyr, wedi digaloni o herwydd colli eu harweinydd, a ffoisant. Bu y sirydd farw yr un diwrnod. Yr oedd y fuddugoliaeth yn cael ei hystyried o gymaint pwys, fel y derbyniodd y cadben Taylor, yr hwn oedd y genad a ddygodd y newydd i'r senedd, wobrodd dau gant o buunau allan o etifeddiaethau Syr John.*

Aethpwyd a Syr John i gastell Windsor, lle y cafodd bedwar o bendefigion yn garcharorion am yr un trosedd ag yntau. Ar y 10fed o Dachwedd, pasiwyd pleidlais ar fod iddo gael ei alltudio, a'r arglwyddi Goring, Loughborough, Capel iarl Holland, a'r cadfridog Langhernt yr un modd; ond wedi i'r brenin gael ei ddienyddio, cymerwyd mesurau mwy gwaedlyd. Gosodwyd y duc Hamilton, iarl Holland, a'r arglwyddi Goring a Capel, ynghyda Syr John Owain, i sefyll eu prawf. Syr John a ddangosodd yspryd teilwng o'i wlad. Dywedodd wrth ei faruwyr mai "gŵr boneddig syml o Gymru ydoedd ef, yr hwn a ddysgasid bob amser i ufuddhau i'r brenin; iddo ei wasanaethu yn onest yn ystod y rhyfel; ac yn gymaint ag iddo gael allan fod rhai dynion goonest yn amcanu codi byddinoedd, er mwyn ei ryddhau, ef o'r carchar, iddo yntau wneyd yr un peth;" a therfynodd fel dyn nad oedd yn gofalu rhyw lawer pa beth a wnaent gydag ef. Yn y diwedd, dyfarnwyd ef i golli ei ben; am yr hyn, gyda chalondid ag oedd braidd yn gellweirus, efe a foesgrymodd yn isel i'r llŷs, ac a ddiolchodd yn ostyngedig. Rhywun a safai gerllaw a ofynodd beth oedd efe yn ei foddwl: yntau a atebodd mewn llais uchel, "Y mae yn anrhydedd mawr i w'r boneddig tlawd o Gymru golli ei ben gyda'r fath arglwyddi ardderchog; oblegyd, myn —, yr oedd arnaf ofn y buasent yn fy nghrogi."

Cafodd Syr John, trwy ffawd dda yn unig, ei siomi o'r anrhydedd y gwenieithiai iddo ei hun ei fod i'w dderbyn, oblegyd, fel y dywed ei foddargraff, *Famæ plus, quam vitæ sollicito.*† Ni ofynodd am bardwn, ac ni auronwyd un ddeiseb yn ei ffafr i'r senedd; yr hyn a wnaethpwyd yn gryf ar ran ei gyd-garcharorion. Trôld Ireton§ yn ddadleuydd drosto, a dywedodd yn y tŷ, "Fol

* Rushworth, ii. part iv. 1146. Whitelock, 348.

† "Yr oedd yn fwy awyddus am glod nag am fywyd."

‡ Mrs. Hutchinson a ddywed, yn ei "Memoirs" dyddorol (t.d. 305,) fod Syr J. Owain yn gwbl ddyfledus am ei fywyd i drugaidd ac ymdrechion ei gŵr hi ac Ireton; "fod y ceidwaid wedi dy-

yno un person, dros yr hwn ni ddywedodd neb un gair; ac am hyny erfyniaf ar fod iddo gael ei arbed yn gwbl trwy drugaredd a daioni y tŷ." Mewn canlyniad i hyny, efe a dderbyniodd drugaredd; ac wedi bod yn ngharchar am ychydig fisoedd, efe a gafodd, ar ei ddeisyfiad ei hun, ei ollwng yn rhydd. Dy-chwelodd i'w wlad enedigol, lle y bu farw yn 1666; a chladdwyd ef yn eglwys Penmorfa, yn str Gaernarfon, lle y mae cofadail fechan yn dwyn hyd heddyw y beddargraff canlynol yn yr iaith Ladin:—

M.S.

Cysegredig i goffadwriaeth JOHN OWAIN, o Gleneney, yn str Gaernarfon, milwr. Dyn tra gwresog o ran ei gariad at ei wlad: tuag at ei frenin (y merthyr duwiol Siarl I.) yn ddysglaer ar gyfrif ei ffyddlondeb diambeuol; yr hwn, er mwyn achub ei frenin cysegredig rhng cynddaredd cydfradwriaeth, yn y modd siriolaf a wynebodd y peryglou mwyaf. Nid unwaith y darfu iddo orchfygu a llethu byddinoedd y gelyn. Amddiffynai grefydd: nes o'r diwedd, trwy anffawd anhapus, syrthiodd y blaenor clodfawr i afael dŷnion drygionus, y rhai oeddynt erbyn hyn wedi trochi eu dwylaw mewn gwaed breninol. Oddiyma ni fynai fynai wared ei hun, ond trwy y dewrineb mwyaf pendant; yr oedd yn fwy awyddus am glod nag am fywyd. Amlygodd ei wddf i'r fwyall yn ddiarswyd, ond y gallu dwyfol a bylodd ei min, ac a ataliodd adenydd prysur tynged, nes y canfyddodd, yn hynafgwyr llawen, SIAEL yr 2il wedi ei adferu iddo ei hun, ac i'w eiddo. B. A. 1666, yn 66ain mlwydd oed, bu farw mewn tangnefedd.

Eglwys Sellatyn] O Porkington mi a aethum i fyny at eglwys y plwyf. Y chwedl am ei sylfaeniad sydd fel y canlyn:—fod pendefig Brutanaidd ar un adeg yn hela, ac iddo gael, mewn twmpath ar y fau yma, ewig wên; yr hyn a barodd iddo benderfynu (yn unol âg esiampl Ethelred, brenin y Mers, yn amgylchiad eglwys St. Ioan yn Nghaerlleon,) gysegru y fan i ddybenion crefyddol. Mewn canlyniad i hyny, efe a symudodd yr hen eglwys i'r lle hwn, yr hon, fel y dywed traddodiad, a safai yn flaenorol ar le a elwir hyd heddyw Bryn hen Eglwys.

Oddifewn iddi y mae y beddargraff canlynol [yn Lladin] er coffadwriaeth am Syr Robert Owain, mab, fel y tybiwyf, i'r arwr enwog Syr John.

H. S. E.

ROBERT OWAIN, o Porkington, marchog euraidd,* yr hwn a hanai o'r hynafol Hwfa ap Cynddelw, ac o foncyff breninol Owain Gwynedd. Yr oedd yn nodedig am ei uniondeb a'i ddewlder. Nid oedd yn elyn i neb, ond yn gyfaill i laweroedd. Cefnogai bob daioni. Carwyd ef tra fu byw, a hiraethwyd ar ei ol pan y bu farw, ar yr ail ddydd o Ebrill, 1698

Yn yr un eglwys y claddwyd corph esgob Cymreig, John Hanmer, esgob Llanelwy, yr hwn a fu farw yn ei breswylfod yn Pentrepant, yn y plwyf hwn, yn y flwyddyn 1629.

Dr. Sacheverel.] Yn 1709, ar rhcgwyd Doctor Sacheverel, y wib-seren uchel-oglwysig hono, yr offeryn hwnw yn uwylaw plaid, â'r fywioliaeth hon; nid yn gymaint o ran ei gwerth, ond er rhoddi esgus iddo i wneyd fod a delseb i ysgrifonyddion y tŷ; ond nas gellid cael neb a doimlai ddyddordieb yn ei achos, gan dybied fod bywydau yr arglwyddi yn llawer mwy pwysig nag eiddo y boneddwr hwn." GOL.

* Wrth *farhog euraidd* y golwgid marchog a fu...sai wedi enill ei yspardunau aur. C.V.F.

taith trwy barth eang o'r deyrnas; ac i brofi tueddiadau y bobl yn y siroedd breision a phoblog yr oedd i fyned trwyddynt. Cyfarfyddwyd ef ar gyffiniau y str hon gan 5000 o ddynion ar gefyllau, yn mhllith y rhai yr oedd lluwys o'r dynion cyfoethocaf yn str yr Amwythig. Yr oedd yn cael, yn mhob tref, anrhydedd nad oedd ond ychydig yn fyr o fod yn addoliad. Yr oedd y dyrfa yn Nghroesoswallt mor fawr fel nas gallodd un hen wraig dda ond cael cipolwg yn unig ar ran o'i bersou sanctaidd; ond ymgysurai am ei bod wedi gweled ei berwig fyth-fendigedig fel y marchogai yn ei flaen.

Castell y Waun.] Oddiyno mi a brysurai yn mlaen tua Chastell y Waun, gan gadw at ffordd Is, rhwng y ddau glawd. Wrth agosáu at y pentref,* y mae yno ddyffryn tra dwfn, yn llawn dolydd firwythlawn, yn cael ei ddyfrhau gan yr afon Ceiriog, a'i derfynu yn brydferth gan lechweddau uchel a choediog. Ar fin yr ochr agosaf at Gastell y Waen y mae bryncyn o waith celfyddyd; ac olion un arall, fel y tybiaf, ar yr ochr arall i'r ffordd sydd yn myned rhyngddynt. Yr oedd y rhai hyn at ddybenion archwiliadol, ac hefyd, fe ddichon, wedi eu bwriadu fel amddiffynfeydd; a dichon fod ar bob un o'r ddau gastell bychan er amddiffyn y bwllch. Barnaf mai gwaith y Sacsoniaid oedd y bryncynau hyn, ac iddynt gael eu gwneyd yn yr adeg pan y lluniodd Offa ei waith llafurfawr, yr hwn a red mewn ychydig bellder oddiwrthyt.

Brwydr Crogen.] Yn y dyffryn dwfn yma, yr hwn a ddirwyna o amgylch godreunon mynyddoedd uchelfrig y Berwyn, ymladdwyd brwydr waedlyd rhwng rhan o fyddin Harri II., a'r Cymry, yn 1165. Yr oedd Harri wedi penderfynu, unwaith yn rhagor, wneyd cais at ddarostwng Cymru, a dial am yr anrheithiadau parhaus a wneid yn y cyffindiroedd gan ei thywysog dewr Owain Gwynedd; ac i'r dyben hwnw cynullodd fyddin yn Nghroesoswallt. Owain, ar y llaw arall, a gynullodd ei holl benaethiaid, a'u deiliaid, yn Nghorwen. Y brenin wedi deall fod ei wrthwynebydd mor agos, a benderfynodd ddwyn y mater i derfyniad buan. Ymdeithiodd yn mlaen tuag ato; ac yn y dyffryn hwn, wrth gael ei hun wedi ymddyrsu mewn coedwigoedd anhydraid, a chan alw i gof yr anfodion a'i cyfarfuasai yn nghoedwigoedd Eulo, gorchymynodd i'r rhan flaenaf o'i fyddin dori y coed i lawr, i'r dyben o sicrhau ei hun rhag cynllwyniad. Yr oedd gwŷr y gwaywffyn, a blodau ei fyddin, wedi eu cyfleu fel y gallent amddiffyn y gweithwyr. Parodd yr ymgais yma i yspryd y milwyr Cymreig cyffredin ymffyrnigo; ac heb yn wybod i'w swyddogion, syrthiasant gyda ffyrnigrydd annhraethadwy ar y milwyr hyn. Bu y frwydr yn danbaid, a lladdwyd nifer o'r dynion dewraf: yn y diwedd, euciliodd y Cymry i Gorwen. Harri a gyrhaeddodd gopa mynyddoedd y Berwyn; ond cafodd ei fino mor enbyd gan wlawogydd arswydus, a bywiogrwydd a doethineb Owain, yr hwn a ataliai oddiwrtho bob ymborth ac augenrheidiau ereill,

* Yn mhen uchaf y dyffryn y mae dyfrbont ardderchog o ddeg bwa, yr hon a wasanaetha i gario camlas Ellesmere o'r naill ochr i'r llall; ei hyd, a chymeryd i mewn y pentanau, ydyw 196 troedfedd, ei huchder, hyd wyneb arferol y dwfr, yn 65 troedfedd. Oddiyma y mae y gamlas yn myned trwy dunnel hir trwy fryn cyfagos; a phan y daw allan o hwnw, y mae yn cael ei chario ar draws dyffryn yr afon Ddyfrdwy yn agos i Bont y Cysylltau, yn gyntaf ar hyd bryncyn uchel, ac yna mewn cafnau heyrn, y rhai a gynellir gan golofnau o faen-saerlath prydferth, yn yr uchder o 16 troedfedd uwchlaw gwely yr afon. Hyd yr *embankment* ydyw 1500 o droedfeddi, a'r cafnau heyrn yn 1000 o droedfeddi. Y mae y colofnau a gynallant y gamlas awyrol hon yn ddeunaw o nifer. Gor.

fel y gorfu arno ddychwelyd mewn gwarth, wedi colli wmbreth mawr o ddynion a darpariadau rhyfel.*

Gelwir y frwydr hon weithiau yn frwydr Corwen; ond gyda mwy o brioddeb yn eiddo Crogen: oblegyd cymerodd le islaw i Gastell Crogen, neu Gastell y Waun yn bresenol; ac y mae y fan hyd heddyw yn dwyn yr enw Adwy'r beddau, lle y claddwyd y gwŷr a laddesid yno.

Eglwys y Waun.] Y mae eglwys y Waun (*Chirk*)† yn gysegredig i St. Mair, ac yr oedd gynt yn fywioliaeth gysylltiedig & mynachlog Glyn y Groes (*Valle Crucis*.) Oddifebn iddi y mae cyflawnder o fynor, wedi ei dorri *Cofadeiliau.*] ar furfiau dynol, cofadeilion am arglwyddi diweddaraf y lle, ynghyda'u boneddigesau. Y goreu o honynt ydyw yr un o Syr Thomas Middleton, gyda barf bwyntiedig, gwallt hir, ac yn arfog; ac wrth ei ymyl y mae un arall o'i foneddiges, un o deulu y Napiers o Luton. Yr oedd Syr Thomas yn swyddog llwyddiannus a bywiog o blaid y senedd yn y rhyfel cartrefol. Tua diwedd ei oes cafodd allan ei fod yn anfwriadol wedi cynorthwyo i sefydlu gwaeth gormes, a mwy annyoddefol o lawer nag a wrthwynebasid ganddo yn flaenorol. Yn 1659, efe a gymerodd i fyny arfau, mewn cysylltiad â Syr George Booth, i'r dyben o adferu yr hen gyfansoddiad. Cafodd Syr George ei orchfygu gan y gwylidwrus Lambert; a gorfu ar Syr Thomas gau ei hunan i fyny am noddfa yn ei gastell, yn mha le, ar ol deuddydd neu dri o ryw ymddangosiad o wrthsañad, gorfu arno roddi y lle i fyny ar unrhyw delerau a welai y buddugoliaethwyr yn dda. Y mae llyfr achau y teulu yn dyweyd mai y mab (weli hyn yn Syr Thomas) oedd llywydd y castell pan ddaeth Lambert o'i flaen.

Y cofadeiladau ereill a gynwysant ddelw fawr, ac wedi ei cherfio yn dra anghelfydd o lady Middleton, gwraig i Syr Thomas Middleton, barwniad, mab i'r blaenaf. Yr oedd hi yn ferch i Syr Thomas Wilbraham, o Woodley; a bu farw yn yr oedran cynar o ddwy ar hugain, yn y flwyddyn 1676.

Syr Rhisiart Middleton, a'i foneddiges, Frances, merch i Syr Thomas Whitmore, o Buildas. Bu efe farw yn 1716; hithau yn 1694. Wrth eu traed y gorwedd eu mab William, y barwniad olaf, yr hwn ni croesodd ei dad ond dwy flynedd, gan farw yn bedair ar hugain oed.

Ar gofadaill fechan ddestlus yn y mur, y mae beddargraff prydferth i Doctor Walter Balcanqual, duwinydd enwog o Ysgotland. Yn 1617, apwyntiwyd ef yn feistr yspytty Savoy, ond yn fuan rhoddodd ei swydd i fyny yn fafr y galluog, ond anwadal, Marc Antonio di Dominis, archesgob Spalatro, fel gwobr iddo am ei droadigaeth at Brotestaniaeth. Yn 1618, anfonwyd ef i gynrychioli ei wlad i gymanfa nodedig Dort. Dyrchafwyd ef i ddeoniaeth Rochester; ac, yn 1639, i eiddo Durham; trwy ei deyrngarwch zelog, efe a wnaeth ei hun yn atgas yn ngolwg ei gydwladwyr, ac yn 1645, gorfu arno gymeryd noddfa yn Nghastell y Waun; ond suddodd o dan lafur y daith, a gerwindeb y tywydd, fel

* Powel, 221.

† Gelwir *Chirk* yn yr iaith Gymraeg yn Eglwys y Waun, ac ymddengys nad ydyw *Chirk* ond amrywiad iaithyddol o'r gair o ba un y mae *Churck* ei hun yn dyfod, ac yn sefyll rhyngddo a'r gair Ysgotaidd *Kirk*: cymharer Birkenhead & *birken* yn lle *bircken*, a'r gair *perc* yn iaith y De-heudir, am y mesur a elwir yn fwy cyffredin *perch*, neu *pole*, yn yr iaith Saesoneg. J. A.

y bu farw ddydd Nadolig. Cyfansoddwyd ei feddargraff gan Dr. Pearson, eogob Caerlleon, ar gais Syr Thomas Middleton, gan yr hwn y cyfodwyd y gofadail.

Castell.] Saif y castell oddeutu milldir o'r pentref, yn rhediad clawdd Offa, ar gopa bryn uchel, yn tafu allan o fynyddoedd y Berwyn. Cyn sylfaeniad y castell hwn, safai yno un arall, yr hwn a elwid Castell Crogen; a'r dtriogaeth oddiamgylch a elai dan yr enw Tref y Waun, eiddo arglwyddi Dinas Brân. Parhaodd yn eu meddiant hyd farwolaeth Gruffydd ap Madog, pleidiwr gwresog i Harri III. ac Iorwerth I. Ar farwolaeth Gruffydd, rhoddodd Iorwerth warcheidwadaeth ei ddau fab hynaf i ddau o'i gyfeillion: ymddiriedodd Madog i Ioan iarll Warren; a Llywelyn i Roger Mortimer, mab Roger, barwn Wigmore: y rhai, fel y soniwyd o'r blaen, yn fuan a roddasant y bechgen anffodus oddiar y ffordd, ac a feddiannasant eu hetifeddiaethau. Iarll Warren a gymerodd feddiant o arglwyddiaethau Maeler ac Iâl; Mortimer ar eiddo Castell y Waun a Nanheudwy. Efe a sylfaenodd y castell. Ni pharhaodd yn ei deulu ond am dymhor byr, gan iddo gael ei werthu gan ei wŷr Ioan i Rhisiart Fitz-alan iarll Arundel. Meddiannodd y Fitz-alans ef am dair cenedlaeth; ar ol hyny aeth i feddiant Thomas Mowbray, duc Norfolk, ac ustus Gogledd Cymru, Caerlleon, a Fflint, yn hawl ei wraig, Elizabeth, chwaer hynaf Thomas iarll Arundel. Wedi i Mowbray gael ei ddiswyddo a'i alltudio, yn 1397, dichon iddo gael ei feddiannu gan y goron; rhoddwyd ef drachefn i William Beauchamp arglwydd Abergafeni, yr hwn a briodasai y chwaer arall; a thrwy briodas ei wyres, unig etifeddes Rhisiart Beauchamp iarll Caerwrangon, gydag Iorwerth Neville (wedi hyny arglwydd Abergafeni,) trosglwyddwyd ef i'r teulu hwnw, yn nheyrnasiad Harri VI.*

Y perchonog nesaf, hyd y gallaf fi ddeall, ydyw yr anffodus Syr William Stanley, yr hwn, fel y dywed Leland, "a'i hadgweiriodd yn dda." Ar ol ei ddienyddiad anniolchgar, fforffetiwyd y lle drachefn i feddiant ei feistr rheibus; wedi hyny, fel y tybiaf, rhoddwyd ef, yn 1534, yn nghastell Holt (un arall o gastellydd Syr William) gan Harri VIII., i'w fab ordderch, Henry Fitz-roy, duc Richmond a Somerset.† Trwy iddo ef farw yn ieuangc, daeth unwaith yn rhagor i feddiant y goron.

Yn y teyrnasiad nesaf, tybiaf iddo gael ei roddi i Thomas, arglwydd Seymour, brawd i'r amddiffynydd Somerset; oblegyd yr wyf yn cael fod Holt‡ yn ei feddiant, i'r hwn y perthynai.

Elizabeth a'i rhoddodd, ynghyda'r unrhyw arglwyddiaethau, i'w ffafryn an-nheilwng, Dudley iarll Leicester. Ar ei farwolaeth ef daeth Castell y Waun yn eiddo i'r arglwydd St. Ioan o Bletso; mab yr hwn, yn 1595, a'i gwerthodd i Syr Thomas Middleton, marchog, maer Llundain yn 1614.

Yn y flwyddyn 1642, Siarl I., trwy archiad o Rydychain, a gyfarwyddodd y milwriad Robert Ellyce, yr hwn oedd yn filwriad ar gatrawd o wŷr traed, i gymeryd meddiant o Gastell y Waun, ac i gymhwysu unrhyw arian bathol neu lestri arian a gaffai efe yno, tuag at dalu cyflogau ei gatrawd, ac yna ei draddodi i Syr Thomas Hanmer, yr hwn yr oedd ei fawrhydi wedi ei apwyntio yn llywydd. Yr oedd y boneddwr hwn o'r Groes newydd, ger-

* Powell, 213.

† King's Vale-royal, 195.

‡ Dugdale Baron. ii. 368.

llaw Gwreccarn, ond yn hanu o Lwydiaid Bodidris yn Iâl. Buasai yn gwas-anaethu o dan Gustavus Adolphus, ac ymddiriedid iddo yn fawr gan Siarl. Yr oedd ganddo ar y cyntaf gatrawd o chwe' chant o wŷr, ond cafodd ei gwanychu yn fawr; felly cafodd gommissiwn newydd, dyddiedig Tachwedd 1643, i godi deuddeg cant o wŷr. Arglwydd Capel hefyd a'i hanrhydeddodd trwy ei apwyntio, o dano ef, yn briflywydd yn siroedd Dinbych a Fflint.

Y mae gan yr adeilad ddyrchafedig yma lawer i ymfrostio ynddo ar gyfrif yr olygfa eang a geir o honi ar ddwy o bymtheg o siroedd; golygfa o'r fath fwyaf prydfferth ac amrywiaethol! Ysgwâr ydyw y castell, gyda phump o dyrau crynion hynod o afrosgo a thrymion. Sieryd arglwydd Clarendon ac ereill am lwyrr ddymchweliad yr amddiffynfa hon ar ol iddi gael ei rhoddi i fyny i Lambert. Eithr ni thynwyd i lawr ond un ochr, a thri o dyrau, a bu Syr Thomas Middleton fyw i'w hail-adeiladu mewn un flwyddyn.

Y prif ystafelloedd ydynt neuadd, yr hon a fesura 56 troedfedd wrth 27; gydag ystafell gyfarch oddifewn; ae oriel 100 troedfedd wrth 22, yn llawn portreadau. Yn eu plith y mae eiddo duc Ormond, a'i fab, arglwydd Ossory; y cymeriadau mwyaf rhinweddol, a phrif addurniadau oes ddrygionus Siarl II, y rhai a edmygid, a berchid, ac nid oedd gyffelyb iddynt. Bu Ossory farw o flaen ei dad; yr hwn a oddefodd ei golled gyda diysgogrwydd Rhufeiuwr, yn sylfaenedig ar obaith sicr y Cristion. Nis gallaf ddywedyd pa un oreu, ai fel canmoliaeth i'w fab, neu yntè fel gwawdiaith ar yr amserau hyny, ydoedd ei ddatganiad, *na newidiai efe ei fab trefnedig am unrhyw fab byno yn Ewrop.*

Syr Orlando Bridgeman, arglwydd geidwad y seliau mawrion, yn ei wisgoedd, gyda gwallt teneu. Llywyddai efe ar ddau o lysoedd cyfiawnder gyda'r nodweddiad mwyaf caruaid; a cholodd y seliau am iddo wrthod eu gosod, yn 1672, wrth gyhoeddiad atgas y brenin o barthed rhyddid cydwybod.

Arglwyddes Bridgeman, ail wraig i Syr Orlando, a mam i Charlotte, gwraig i Syr Thomas Middleton.

Syr Thomas Middleton mewn arfwisg; barf wen, a gwallt du, hirllaes. Yr un boneddwr ag y crybwyllir am dano yn yr hanes am y beddau.

Ei ferch, is-iarlles Warwick, gweddw Iorwerth Rich iarll Warwick, ac wedi hyny yn wraig i Mr. Addison, yr hon a fu, fel y dywedir, yn achos o'i anghymedroldeb.

Ni ddylid anghofio yr attodiad arferol hwnw at hen gastelli, sef y carebardy tanddaearol. Elid i lawr iddo trwy ddau a dengain o risiau; ond, yn ol arferiad canmoladwy ei berchenog presenol, nid yw y carcharorion yn cael eu cadw yno ond am yspaid byr ac esnwyth; ac y mae hyd yn nod hwnw yn pasio heibio yn ddifeddwl, ynghanol y llawnder mawr o fwyd a diod a roddir yna gan y ceidwad caredig, i ofal yr hwn yr ymddiriedir hwy.

Arferiad farbaraidl.] Wrth ymadael trwy y porth allanol, mi a gofiais am arferiad farbaraidl, yr hon a gynaliwyd i fyny yn y wlad hon yn hwy nag mewn un parth arall o Frydain; sef, achub rhag dienyddiad hyd yn nod y llofrudd penaf, trwy dalu swm pennodol o ddirwy. Yr oedd y peth yn cael ei ymarfer gan arglwyddi y cyffiuroedd yn y parthau hyn yn

Yr oedd gan yr Ysgotiaid hefyd ddirwyon cyffelyb am ddynladdiad a niweidiau; y rhai, yn eu hen gyfreithiau hwy, a elent dan yr enw Cro, Galnes a Kelchyn:* ac yn olaf, yr oedd gan y Gwyddelod eu Eric, neu iawn am waed.† Yn wir, yr oedd y peth yn ffynu dros holl Ewrop, gydag amrywiadau cydffurfiol a gwahanol ddulliau y gwledydd.

Nis gallaf lai nag adrodd yr achlysur a fu yn achos o'r ymadawiad hwn. Dau o fileiniaid y rhai a gyflawnasant lofruddiaeth‡ o'r fath mwyaf arswydus yn mhellafoedd Cymru, a ffoisant i'r gymydogiaeth hon am noddfa, tua diwedd y bymthegfed ganrif. Yr oedd dau deulu ar y pryd yn rhanu y wlad gyda'u hymrafaelion; y Kyffins a'r Trevors; y rhai oeddynt bob amser yn barod i dderbyn o dan eu nawdd unrhyw fileiniaid a gymeradwyid iddynt gan eu cyfeillion pellenig, pan y buasai eu hanfadrwydd wedi gwneyd eu harosiad gartref yn beryglus. Y Trevors, ar yr adeg hon, a roddasant nawdd i'r llofruddion hyn. Yr oedd cyfeillion y person a laddasant yn awyddus am ddial: oblegyd yr oeddynt ar y pryd mewn cynghrair â'r Kyffins, a gosodwyd cynllwyn i gael gafael yn y llofruddion. Ieuan ap Meredydd, boneddwr o str Gaernarfon, yr hwn oedd yn dra awyddus i ddial y sarhad, a ddaeth drosodd gyda chwech o ddynion, a chyfarwyddid ef i gadw ei hun yn ddirgeledig, rhag i'r Trevors ddyfod i wybod am y peth, ac felly ddyrysu ei amcan. Felly efe a gadwodd i mewn trwy y dydd, gan wylid trwy y nos; o'r diwedd syrthiodd y fileiniaid i'w ddwyllaw. Y Trevors yn ddiatreg a ymlidiasant ar ei ol; pan yr hysbyswyd ef gan y Kyffins, os byddai iddo gael ei oddiweddu, ac i'r troseddwy'r gael eu hachub, y collai ei ddial; oblegyd, yn ol arfer y wlad, nid oedd raid ond myned a hwy o flaen porth Castell y Waun, na chaent eu clirio ar unwaith, ar daledigaeth o bum' punt. Hyn a barodd i Ieuan benderfynu gorchymyn i'w ddylynwyr dori ymaith eu penau rhag blaen yn y fan. Ond nid oedd un o honynt yn cyflawni y gorchymyn ond yn wanlyd; pan y dywedodd y troseddwr wrtho, pe buasai ef yn cael gwddf y dienyddwr o dan ei gleddyf, y buasai yn *gofalu am well min.*§ Da fuasai genyf pe buasai yr achos yn well, fel y rhoddasid clod iddynt am eu dibrisod o angeu; ond prin y gallasai llofruddion o'r fath gael unrhyw gysur yn yr olwg ar anfarwoldeb; yr hyn a wnelai i'w cynhynafiaid, trwy ysprydoliaeth caniaadau y Derwyddon, dybied yn warth cadw bywyd ag oedd i ddychwelyd iddynt mor fuan.

Yr un ystyriaeth a ddylanwadai ar y Daeniaid hynafol; rhyfelwr a *gwympai*,|| *chwarddai*, a *threngai*. Dyma oedd diwedd y gwron Scandinafaidd, Agnerus:—

Herculè nemo illo visus mihi fortior unquam, &c.—SAXO. GRAM p. 36. l. 29.

Ni welais i erioed y fath wroldeb hyf !
 Ni lywodraethid ef gan angeu'r breuin cryf !
 Y gwron syrthiai i lawr, ymbwysai ar ei fraich,
 Ei wyneb tawel oedd, a'i feddwl heb ddim baich.
 Heirdd feusydd Gwynfa fro ymrithient, a'u hardd lŷs,
 I neuadd Odin fry ehedai mewn mawr frys:
 Mewn gorfoleddus hoen gollynga'i anadl gu,
 A gwenu ymaith wnai holl ingoedd angeu du !

* Rogiam Majestatom, 74.

† Davies, Hist. Iroland, 100.

‡ Yr oeddynt wedi lladd periglor, ar anogiad eu penaeth, am fod ei wraig yn dewis magu plentyn i wr mawr arall yn hytrach na'i blentyn ef.

§ Gwyllr Family, 107.

|| Bartholinus de Contempt. Mortis, p. 5.

Brynkinallt.] O Gastell y Waun ymwelais â *Brynkinalt*, oddeutu milldir is-law y pentref. Bu y lle yma gynt yn breswylfod y Trevors, y rhai a ddisgynent o Ednyfed Gam, disgynydd o Tudur Trefor.

Y tŷ* sydd o bridleini, wedi ei adeiladu yn 1619. Y mae ynddo bortread rhagorol o Syr John Trevor, meist'r y rholysgrifau, yn ei wisgoedd swyddol, ac yn eistedd. Efe a ddaliai y swydd hono yn nheyrnasiad Iago II. a Gwilym III. Yr oedd yn alluog, deheuig, ac anturiaethus; ac yn nheyrnasiad y blaenaf, cafodd y moes-gyfarchiad gwarthus ei dalu iddo, mai efe oedd i olynu *Jefries* yn y swydd o Ganghellydd, pe dygwyddai fod yn bosibl i'r olaf fod mewn un math o betrusder. Y brenin Gwilym a gauflu fod yn rhaid iddo wrth wasanaeth Trevor, felly apwyntiwyd ef yn brif arglwydd ddirprwywr y y sêl fawr, ac yn aelod o'r cyfringynghor. Buasai yn llefarydd tŷ y cyffredin yn y ddau deyrnasiad. Yn nheyrnasiad Gwilym, cofnodir mai efe oedd y cyntaf a ffurfiodd blaidd trwy brynu pleidleisiau, i ba ddyben yr ymddiriedid arian iddo gan y llŷs; ond yn 1694—5, torwyd ef allan o'r tŷ am dderbyn llwgrwobrwy o fil o *guineas* gan gorphoraeth dinas Llundain, am hyrwyddo mynediad drwodd Ysgrif yr Amddifaid, yr hon oedd wedi bod yn sefyll yn y tŷ am hir amser; a'r hyn y dylasai wneyd oddiar deimlad o gyfiawnder a thosturi yn unig. Yr oedd aelodau tŷ y cyffredin yn penderfynu myned yn ei erbyn trwy gyhuddgwyn; ond pallodd y peth trwy i'r senedd gael ei gohirio. Er hyn y diau fod ei falchder wedi teimlo yn y modd llymaf; oblegyd gorfua arno, yn swyddogol, roddi y cwestiwn o flaen y tŷ, "Fod Syr John Trevor, y llefarydd, trwy dderbyn gwobr gan ddinas Llundain, &c. &c., yn euog o drosedd mawr a chamymddygiad."

Trwy briodas ei ferch Anne â Michael Hill, ysw., daeth i'r teulu hwn, ac y mae yn bresenol yn meddiant Arthur, arglwydd Dungannon, yr hwn a ddeillia oddiwrth Arthur Hill, ysw., yr ail fab o'r briodas hono.

Ce. *Uchaf.*] Wedi gadael Castell y Waun, esgynais i flaenau *Cefn uchaf*; yn mysg y planigfeydd ardderchog a thoreithiog a ymgodant o dan nawdd y perchenog presenol.* Y mae y bryn uchel hwn yn ymestyn tua Llangollen, ac yn rhoddi golygfa ag sydd yn anarferol o eangfawr. Y mae yr olygfa bellenig yn ddiderfyn. Un ochr a ymddyblyga uwch hen dyffryn o'r fath brydferthaf, yr hwn a ddyfrheir gan y Ddyfrdwy; amrywir ef gan lwyni, a therfynir ef yn y pen draw gan greigiau diffrwyth a noethlwm, y naill uwchlaw y llall.

Diagnais tua Llangollen, yr hon a saif ar yr afon Ddyfrdwy, ac a amgylchynir gan fynyddoedd uchel. Mwynheais farchogfa hynod o brydferth gyda *Plas Trefor.*] glenydd y Ddyfrdwy. Ar yr ochr arall iddi y mae *Plas Trefor*, yn ymddangos yn dra phrydferth. Perthynai ar un adeg i'r Trevors; ond trwy briodas, aeth i Lwydiaid Glanrafon yn str Drefaldwyn; a thrachefn, trwy yr unrhyw foddion, i Lwydiaid Pentre' hobin, yn str Fflint. Odditano, braidd ar fin y dwfr, y mae tŷ hynafol ar ffurf ddigrifol, a elwir

* Y mae Brynkinallt wedi cael ei helaethu a'i adnewyddu yn fawr gan yr arglwydd Dungan-non presenol.—*Got.*

• Tad y diweddar Richard Middleton, ysw., yn yr hwn y terfynodd llinach wrywol y teulu. *Got.*

Plas yn Fentre, ar un adeg yn eiddo y *Foulkes*; ond mewn dyddiau diweddar-ach yn meddiant y *Skies* o Groesoswallt.

Pengwern.] Heb fod yn nepell o Langollen, mi a droais ychydig ar y llaw aswy i ymweled â *Phengwern*, neu *Lŷs* Pengwern, preswylfod Ednyfed Gam, pedwerydd mab Iorwerth Foel, a'r unfed ar ddeg mewn diagyniad oddiwrth Tudur Trefor, iarll Henffordd, o ba rai y mae y Mostyniaid wedi hanu yn llinach uniongyrchol. Y mae hyd heddyw yn meddiant Syr Roger,† pen cenedl yr enw.

Ychydig o olion yr hen dŷ sydd yn awr yn aros, oddieithr un ystafell fwaog, gul, nen yr hon a ffurfir o naw o fwäau ceryg, wedi eu gorchuddio â llechfaini culion, y rhai a osodir drostynt fel planciau. Ymddengys fod yr ystafell uwchben wedi cael ei gorchuddio yn yr un modd. Bu y teulu yn preswyllo yma am oddeutu pedwar cant o flynyddoedd, nes y daeth i feddiaut y Mostyniaid, trwy briodas yr etifeddes, fel y nodwyd o'r blaen

Llangollen.] Tref fechan, dylodaidd, ydyw *Llangollen*, yn sefyll yn yr ymotyn mwyaf rhamantus, gerllaw i gomins prydferth a ddyfrheir gan y Ddyfrdwy, yr hon, fel yn arwyddluniol o'i gwlad, a lifa gyda gym mawr trwy y dyffryn. Ymgoda y mynyddoedd i uchder dirfawr goruwch en godreuo'n coediog; ac y mae un, copa yr hwn a goronir gan gastell hynafol Dinas Bräu, yn anarferol a ardderchog.

Ni wn am un lle yn Ngogledd Cymru ag y gall y coethedig fel carwr golygfeydd ardebol, y synfyfyriol, neu y rhamantus, roddi mwy a ryddid i'w duessidau. Nid oes un lle mor gyflawn o fanau amrywiog at farchogaeth, neu rodfeydd difrifol. O'r safle ganolog yma, efe a ddichon, megys ag y gwnaethum inau, ymweled â phreswylfod Owain Glyndwr, a dyffrynoedd prydferth y Ddyfrdwy, hyd ei tharddiad, tu hwnt i Lyn Tegid; neu groesi y mynyddoedd i Ddyffryn Clwyd; neu gymeryd hynt i Wreccsam; neu ymweled â'r lleoedd a adewais yn ddiweddar.

Yn mhllith y rhodfeydd ar lanau y Ddyfrdwy, y mae gweddillion y fynachlog gyfagos, a'r esgyniad anhawdd i Gastell Dinas Bräu, mor ddyddorol fel na thybïaf y bydd i unrhyw deithiwr o chwaeth farnu fod ail-ymweliad â hwy yn ffinderus.

Eglwys.] Y mae eglwys Llangollen wedi ei chysegru i St. Collen ap Gwynn-awg ap Clydawg ap Cawrdaf ap Caradog Freichfras ap Llyr Merim, ap Einion Yrth ap Cunedda Wledig, o Ethni Wyddeles, merch i Matholwch, arglwydd Cwl yn nheyrnas yr Iwerddon; yr hwn sant a gladdwyd yma: ac y mae wedi gadael ar ei ol chwedl ag sydd yn deilwng o'r *Coran* ei hun. Yr oedd gynt, yn yr eglwys, gerffidelw o eglwyswr, ar ei orwedd, mewn alabastr, yr hwn y tybiai y werinos mai eiddo St. Collen ydoedd.

Pont.] Y bont, yr hon a sylfaenwyd gau John Trevor, y cyntaf, esgob Llan-elwy,† yr hwn a fu farw yn 1357, a elwid yn un o *Dri Thlws Cymru*; ond y mae yn fwy hynod ar gyfrif ei sefyllfa na'i hadeiladwaith. Cynwysa bum' bwa; y lletaf o ba rai nid yw yn fwy nag wyth droedfedd ar hugain o

- Yn brosenol yn meddiant ei fab, Syr Thomas Mostyn. Gol.

† Willis's St. Asaph, 62, 285.

drawslesur. Nid yw yr afon yn gyffredin yn rhedeg ond o dan un o honynt; lle y mae wedi ffurfio gwely du o ddyfnder mawr, i ba un y mae y dyfroedd yn llifo gyda rhuthr gwyllt, oddiar ddibyn uchel toredig, rhan o'r graig esmwyth a chaled, yr hon a gyfansodda holl wely yr afon. Y mae yr olygfa, drwy y bwâu, naill ai i fyny neu i lawr, yn dra phrydferth.

Castell Dinas Brân.] Yn agos i droed y bont, gyferbyn â'r dref, y dechreuau yr esgyniad i Gastell Dinas Brân, gweddillion yr hwn sydd yn gorchuddio braidd yr oll o gopa bryn eang, yr hwn sydd yn llech-weldu i lawr yn syth ar bob ochr. Y ffurf sydd hirgul, a'r defnyddiau yn geryg geirwon y wlad, gydag ambell i foldwaith yma ac acw o dywodfaen. Y mae un ochr, nad ydyw mor sêth, yn cael ei hamddiffyn gan ffosydd dyfnion, wedi eu tori allan o'r graig galed. Hwn sydd yn un o'n cestyll Cymreig mwyaf hynafol. Ni wyddir pwy a'i sylfaenodd. Ni feiddiaf briodoli ei ddechreuad a'i enw i Brennus (Brân) brenin y Gauliaid, yr hwn a fu yn gwarchae ar Rufain; a'r hwn y mae traddodiad yn mynegi iddo ddyfod i'r parthau hyn i ymladd â'i frawd Belinus: ac nid wyf ychwaith yn cael ei darddiad oddiw'rth y gair *Bryn*, na *Brân* (math o aderyn); ond oddiw'rth yr afon fynyddig a elwir *Brân*, yr hon sydd yn rhedeg i lawr ei ochr.

Bu gynt yn brif breswylfod arglwyddi Iâl; a dichon iddo gael ei sylfaenu gan un o honynt. Yn bheyrnasiad Harri III. yr oedd yn encilfa i Gruffydd ap Madoc, yr hwn yn fradwrus a ochrai gyda'r Saeson yn erbyn ei gydwladwyr, a gorfyddid arno ymlochesu yn yr amddiffynfa awyrol hon.

Ar farwolaeth Gruffydd, Iorwerth I. yn angharedig a roddodd warcheidwad-aeth mab hynaf ei hen bleidiwr i Ioan iarll Warren; a'r ail fab i Roger Mortimer. Deallodd y ddau warcheidwad ystyr y ffafr; ac o ganlyniad, gwnaethant i ffordd â'r plant druain, a chwasant gyflawn feddiant o'u hetfeddiaethau,* fel y soniwyd o'r blaen. Oddiw'rth y Warrens aeth trwy briodas i'r Fitz-alans, ac a aeth i ganlyn olyniad arglwydd Maelor.

Y mae amser ei ymddatfeiliad yn anhysbys. Sonia Leland am dano fel lle adfeiliedig, ac ychwaneg, fod eryr yn gwneyd ei nyth bob blwyddyn yn y creigiau amgylchynol; fod yn arferiad gollwng dyn i lawr mewn basged i gymeryd y cywion; ac y byddai raid iddo gael basged arall am ei ben, er ei amddiffyn rhag cynddaredd yr hen adar.

Myfanwy Fechan.] Yn 1390, yr oedd benyw nodedig o brydferth yn preswyllo yn y castell hwn, yr hon a ddisgynai o Tudur Trefor, ac y mae yn debyg fod ei thad yn dal y castell o dan ieirll Arundel. Enw y foneddiges oedd Myfanwy Fechan; gwnaeth gongwest o Hywel ap Einion Lygliw, bardd clodfawr, yr hwn a gyfansoddodd awdl i'w hanerch, o'r hon y mae y llinellau canlynol yn aralleiriad:†—

Dan wyllo 'rwyf yn taro fy nbelyn brudd ei sain,
O: ymostynga heno i'm gwrando, eneth gain:
A boed i'm cerdd gael argraff ar falchder d'ensaid di,
'Rhon wyt, â'th lendid addien, yn swyno 'nghalon i

* Rotuli Wallie, 81.

† Yn gymaint a bod Cymraeg yr oes hono (oblegyd cyfansoddodd Hywel ei awdl yn 1390.) mor dywyll a Liadin i'r oes bresenol, bernais mai gwell oedd rhoddi yr aralleiriad uchel o hont yma, yn lle y cyfansoddiaid gwreiddiol, megys ag y gwnaeth Mr. Pennant ei hun. Cyr.

Mae'n rhaid i degwch Creirwy roi ffordd i'th lendid pur,
 A dyoddefiadau Garwy* o flaen fy mhoen a'm cur.
 Yn mbell o Gaer Myfanwy, lle trigs'r deg ei gwawr,
 'Rwy'n treulio meithion oriau, mewn prudd unigedd 'nawr.
 Tydi, sydd yn tywynu yn ddysglaer fel y dydd,
 O! gwel dy ffyddlawn Hywel yn marw'n dlawd a phrudd!
 Mewn aur benillion cenais, mewn iaith flodeuog ddawn,
 Bereiddiol glod Myfanwy, sydd fenyw brydferth iawn;
 Er hyny mae yr eneth yn uchel ac yn ffrom,
 Yn chwerrthin am fy mhoenau a'm cospedigaeth drom.
 Er bod dy aeliau prydfferth, a'th lygaid duon glân,
 Yn ymgystadlu beunydd uwch ben dy ddannedd mân,
 A raid i'th gariad farw yn anobeithiol ddyn,
 Trwy gael ei ladd yn gelain gan lygaid hon ei hun!

Yn athrist megys Trystan,† i Gastell Dinas Brân,
 Marchogais ar fy ngheffyl i wel'd y lili lân,
 Yn serchog yr edrychais; fy nhynged caled yw,
 Myfanwy! 'rwy't ti'n harddach na'r ceirios cochion gwiw!
 Fel hyn o bellder gweled y ffurf ddymunwn i
 A'm breichiau hyn yn serchog ei mwyn goffeidio hi.
 Mor chwim ar farch Albanaid, carlamu wneis yn hy'
 I weled dy wynebpryd, f'angyles brydferth gu!
 Ac er mor galed ydoedd y gwaith o ddringo'r allt,
 Fy nac o dy wenau oedd lawer iawn mwy hallt!
 Dy ragoriaethau er hyny, a'th degwch hynod, oedd
 Yr hyn ddymunai'th gariad o hyd eu rhoi ar g'oedd.
 O! harddach wyt, ac oerach, na'r eira ddaeth i lawr
 O newydd, fore heddyw, ar grib yr Aran‡ fawr.
 O! deg flodeuyn hawddgar, o deulu Trefor fawr,
 Na foed i greulawn galon anurddo hyfryd wawr
 Dy hoff wynebpryd prydfferth, tra yma ar y llawr!
 'Rwy't yn fy meddwl beunydd; pob noswaith a phob dydd
 A ddygant fy Myfanwy i'm golwg yn ddi gudd;
 Ac nid oes dim ond angeu all dynu'r bicell hon
 A blannod cariad gwresog yn fy mlinderus fron.
 Ai tybed, tybed gelli, & llygad heb ddim serch,
 Wel'd Hywel bur yn marw, o gariad atat, ferch!
 Fy ngerdd am danat beunydd a lif o'r awen rydd,
 Yr hon wyt fyrrd dysgleiriach na'r haul ar ganol dydd!
 Pe byddai it' ddymuno fy llygaid o fy mhen,
 Yn llawen iawn aberthwn i fy Myfanwy wen
 Fy ngolwg diwasanaeth, dangosai hyny pwy
 Yw'r achos o'm gofidiau, a'm hingoedd mewnol mwy!
 Pan yn dy hafdy enraidd, yn eistedd yn ddi fraw,
 Pan godo haul y bore o gyrau'r dwyrain draw,

* Ymddengys fod y marchog yma a'i foneddigys yr un a Syr Gareth a *Damoyzell Lynet*, y rhai a hynodir yn y 7fed llyfr o *Chwedl* y teilyngaf frenin Arthur. Yr oedd Syr Gareth yn caru, ac yn cael ei garu gan *Lyones*, chwayer i *Lynet*. Aeth eu serch tu hwnt i dorfynau gwedduswydd: oed darfu i *Lynet*, er achub eu henw da, trwy swyn roddi atalfa ar eu hymserchladau, nes ymauo e honynt mewn priodas.

† Trystan ydoedd farchog enwog arall. Ymddengys fod ei offid ef yn tarddu am fod y foneddigys a garai wedi ei adael, yr hon, fel y dywed yr hanes, a aethai gyda Syr *Eleoberya*.

‡ Dau fynydd uchel yn str *Foirionydd*.

Dy enw a adseinia o'r nentydd yn mhob man,
 Dy enw seinir wed'yn gan fil o fryniau ban.
 Nid oes, Myfanwy Fechan, forwynig uchel fri,
 Un enw mor berseinol a'th byfryd enw di;
 A phob rhyw fardd a wrendy, mewn perlewygol swyn,
 Ar bur beroriaeth ddystaw fy ngerdd o fwaig fwyn.
 Am danat ti 'rwy'n gwywo, yn llwydo ar y llawr,
 Yn ail i ddonau Ddyfrdwy pan yn ewynu'n fawr;
 Ond Och! ni ddichon geiriau fyth adrodd maint fy mhoen,
 Tra 'rwyf fel hyn yn caru, yn ofer a di hoes!
 Doethineb dwfn a rheswm, pa beth yw y rhai hyn,
 A holl swynyddiaeth awen, a mwynion bro a bryn,
 I sefyll am funudyn, yn erbyn dy holl swyn,
 Yr hon sydd yn gorchfygu calonau dynion uwyn?
 Pan welais di'r tro cyntaf, d'wysogaidd forwyn lân,
 Mewn gwisgoedd o ysgarlod, fy enaid ro'ist ar dân;
 A phob ysgogiad chwythai fy nymuniadau i,
 Po mwyaf syllwn arnat, mwy fwy y carwn di.
 Nid haner ffordd mor brydferth yw gwê y copyn mād,
 Ddysgleiria ar ein dolydd, a gwiithog fanau'n gwlad,
 A gweled hardd fodrwyau dy wallt ardderchog di,
 Yr hon wyt unig wrthddrych fy serch a'm gofal i.
 Ond Och! fy ocheneidiau, a'm dagrau, ofer ynt,—
 Y greulawn ferch a'u gollwng i fyned gyda'r gwynt;
 A elli, heb dosturio, heb deimlo, ganfod gwae
 Ysglyfaeth dy greulondeb—yn goddef fel y mae—
 Yn welw gan anobaith, yn ddigweg trwy y nos,
 A'i unig waith yw wylo y dagrau fel y ffos?
 O! gwel dy fardd, dy brydydd, yn myned yma i lawr
 O! esmwythâ dy brydydd, dy fardd, o'i ofid mawr;
 Er mwyn y Nefoedd dangos dosturi ar ei ran,
 Cyn iddo fyn'ï i orphwys i fynwent oer y Llan!
 O! decach fun na'r blodau sydd yn addurno tlws
 Ganghenau'r yabyddaden, pan haf fo wrth y drws!
 Tra pery bywyd, canaf dy ragoriaethau mād,
 A gwnaf dy glod yn hyabys trwy hen fynyddau'n gwlad,
 Nes iddynt oll adseinio dy enw peraidd di,
 Ac felly, trwy'm gorthrymder, fe'm hanfarwolir i.
 Ac ni bydd imi rwgnach, er marw heb ddim bri,
 Os caiff fy enw gydfyw, am byth, & d'enw di.

Rhiwabon.] Ar ol gorphwys ychydig, wedi dyfod i lawr o'r castell, telais ym-
 weliad & *Rhiwabon*, ychydig filldroedd o Langollen. Am beth
 amser yr oeddwn yn marchogaeth ar lenydd y Ddyfrdwy, yr hon oedd yn
 dyfhan dyffryn prydferth a chul. O'r diwedd y mae y brynau yn agosau cy-
 maint at eu gilydd, fel na adewir lle ond i fynedfa ardebol, yr hon a gysgodir
 gan goed. Croesi pont, a elwir y Bont newydd, ac esgyn am ryw yspaid, gan
 adael ar y llaw aswy wmbreth mawr o byllau glo: cyrhaedd pentref Rhiwabon,
 yr hwn a gymer ei enw oddiwrth yr *afon* ar ba un y saif.*

* With gŵra, nis gall hyn fod yn iawn, oblegyd yna dylasai yr enw fod yn *Rhiwogon*; y tardd-
 iad ydyw *Rhiw-Pabon*, ac yr oedd *Mabon* yn enw ar gymreiaid yn y chwedlau Cymreig, efallai
 rhyw ddau diraddiedig o eiddo y Celtiaid. Gyda golwg ar golliant yr *f* yn yr enw hwn, cymharer
Bod-organ (am *Bod-Forgan*) yn Môn. J. R.

Eglwys.] Y mae yr eglwys wedi ei chysegru i St. Mair. Y mae yn ddiweddar wedi cael ei gwneyd i fyny mewn modd tra destlus, yn benaf ar draul Syr Watkin Williams Wynn, yr hwn a roddodd ynddi organ, a bedyddfan fechan; yr olaf, ar fedyddiad ei fab hynaf,* yn 1772; y mae o fynor gwŷn, ac yn sefyll ar gynalydd tri-throed o brydferthwch mawr.

Cofadeiliau.] Y mae y gofodail i'w wraig gyntaf, yr arglwyddes Harriett Somerset, yr hon a fu farw Gorphenaf 24, 1769, mewn chwaeth ragorol. Cynwysa gerfddelw o *Obaith* yn ymbwyso ar ystê'n, ac i'w chanly'n y mae yr arwydd arferol o angor. Y mae sarch hefyd, gyda'i chynffon yn ei genau, arwyddlun o dragwyddoldeb, yn amgau y cerfiad ar un ochr i fonsail y gofodail.

Megys mewn gwrthgyferbyniad i'r gwaith rhagorol hwn o eiddo Mr. Nollen, y mae yn gyfluedig yn erbyn y mur, gerfddelw fawr o Henry Wynn, ysw., degfed mab yr hen Syr John Wynn o Wydir, yr hwn a fu farw yn 1671. Ei agwedd ydyw yr eiddo pregethwr penboeth: a'i wisg ydyw côt wedi ei chyflawn fotymu, godrau byrion, ac esgidiau ysgwâr; gwrthdrrych anffodus i'r eithaf i gerfiwr. Ar un ochr, penlinia Syr John Wynn o Wynnstay, barwniad; ac ar yr ochr arall, Jane ei wraig, merch i Eyton Evans, trwy yr hon y cafodd efe yr etifeddiaeth. Bu farw yn yr oedran o 91, yn 1718; a gadawodd ei etifeddiaeth i Syr W. W. Wynn, yr hwn oedd yn berthynas agos iddo; Syr John wedi hanu o linach wrywaidd, a Syr Watkin o'r un fenywaidd o hen dylwyth mawr Gwydir. Ei fam ydoedd ferch ac etifeddes i Edward Thelwal, ysw., o Blas y ward, o Sydney, unig ferch William Wynn, ysw., prif ysgrifenydd Gogledd Cymru, a seithfed mab yr hen farwniad. Arddangosir Syr John fel yn ddall: dygwyddodd yr anffawd yma iddo yn ei hen ddyddiau, a chrybwyllir am dani yn ei feddargraff fel peth a fu iddo o les mawr, gan fod ei syniadau mewnol wedi cael eu gwella yn fawr trwy yr amherffeithrwydd corphorol hwn. Adgofia hyn fi am ddwy llinell, yn mha rai y mae y un meddylddrych yn cael ei arddangos yn llawer gwell:—

The soul's dark cottage, battered and decayed,
Lets in new light, thro' chinks which time has made. †

Yn yr un capel y mae beddrod hynafol, ar ffurf arall, gydag addurniadau mynachaid ar yr ochrau, ac angylion yn dal tarianau, ar ba rai y mae pais-arfau sydd yn awr wedi ei anurddo. Ar y pen uchaf y mae dau ffugur: dyn arfog, gyda cholera o SS, a boneddiges yn gorwedd wrth ei ochr ar fantell; wrth eu traed y mae llew, a mynach yn eistedd arno, a'i ben yn gorphwys ar un llaw.

O gyloch ymylon y beddrod y mae y cerfiad canlynol (yn yr iaith Ladin):—

Gweddwiwch dros enaid John ap Elis Eyton, y milwr, yr hwn a fu farw ar yr 28ain o Fedi, yn y flwyddyn 1526, a thros enaid Elizabeth Calfley ei wraig, yr hon a fu farw ar yr 1leg o Fehefn, yn y flwyddyn 1524, eneidiau y rhai y byddo i Dduw eu bendithio. Amen.

* Y barwnig presenol.—Gol.

† Dylai yr arglwyddes Harriet Somerset fod yn *Henrietta*. T. P.

‡ "Tywyll fwthyn yr enaid, wedi ei friwlo ac yn adfelledig,
A ollwng i mewn oleuni newydd trwy holltau a wnaed gan amser."

Y boneddwr hwn a ymunodd â Harri VII., ychydig cyn brwydr Bosworth; ac am ei fawr wasanaeth rhoddwyd iddo gryn lawer o dir yn anrheg yn y parthau hyn. Yr oedd o dylwyth Eyton, am ba un y crybwyllwyd yn flaenorol. Buasai ei daid yn briod ddwywaith â'r un foneddiges, yr hon, ar y dybiaeth o fodolaeth cyfathrach rhy agos o ran gwaed, a gafodd ei hysgaru oddiwrtho, wedi dwyn iddo fab o'r enw Ellis: ond trwy iddynt gael breint-lythyr goddefol, aethant at eu gilydd drachefn, a chawsant eu hail-briodi yn ffurfiol. Ar ol yr ail briodas, ganwyd iddynt blant ereill. Rhanwyd yr etifeddiaeth y pryd hyn; syrthiodd Rhiwabon a Watstay i feddiant Ellis, ac Eyton, i John, y cyntaf o'r ail dylwyth.*

Ar yr ochr arall i'r allor y mae cofadail ardderchog i Syr Watkin Williams Wynn (y cyntaf,) rhinweddau yr hwn sydd o hyd yn aros yn meddyliau ei gydwladwyr. Cwmp oddiar ei geffyl, ar y 26ain o Fedi, 1749, a amddifadodd y byd o ddinasydd defnyddiol. Y mae Rysbrack wedi dyogelu ei osgedd yn dda, a hynny mewn agwedd brydferth hefyd. Ar y gofadail ceir y cerfiad canlynol, yn yr iaith Ladin, yn yr hwn y mae y diweddar Dr. King, o St. Mary-hall, yn arddangos ansoddau ei feddwl:—

AT WARCHEIDWAID Y RHYDDID CYHOEDDUS.

Yma y claddwyd

WATKIN WILLIAMS WYNN, Barwniad,

yr hwn, wedi disgyn o gyff ardderchog o'r Hen Frythoniaid, a ddangosodd ei hun y mwyaf urddasol o'i linach, yn Frython trwyadl, nid yn unig mewn enw, ond mewn rhinwedd a ffyddlondeb. Wedi ei ethol, yn ddyd ieuange, i'r senedd, daeth yn ddiymaros i sylw gan bawb ar gyfrif ei feddylgarwch a'i farn. Wedi iddo ddechreu cymeryd rhan yn y dadleuon, ac ymgymeryd â noddi ac amddiffyn rhyddid, yr oedd pawb yn aredmygu ei fawrfrydigrwydd a'i ffyddlondeb rhyfeddol, fel y daeth yn gyfiawn i gael ei ystyried yn benaeth y senedd, yn gystal ag yn dad ei wlad enedigol. Yr oedd wedi ei ddonio gymaint â chywirdeb a daioni amlwg fel nas gallai lai nag enill iddo ei hun barch ac edmygedd fel y dyn mwyaf diniwaidd; ac am reswm cyffelyb, fel y tad doethaf mewn teulu, priod ffyddlon, y caredicat o dirfeistri, prif noddwr llenyddiaeth, a chyson addolwr Duw a'r gwirionedd Cristionogol. Yn ychwanegol at hyn, mor foddhaol a siriol y byddai wrth fwrdd y wledd! Y fath onestrwydd oedd yn ei ymddiddanion! Y fath burdeb a phrydferthwch a ddylgleiriaid o'i wynebpryd! Mor dduwiolfrydig y byddai wrth ei brydau bywd! Mor gymedrol yn ymarferion ei fywyd! Y fath wylder, rhadlonedd, cyfeillgarwch, a chyddfrydigrwydd a'i nodweddiad ef trwy ei fywyd! Mor arawydydus y mae Prydain wedi dyoddef o herwydd marwolaeth anamserol y fath ddyd mor fawr, pan y mae pawb a adnabyddent ei rinweddau (ac yr oedd yr hwn sydd yn ysgrifenu y llinellau hyn, gyda chalon athrist, yn eu hadoabod yn dda,) yn cyfesu yn awr, wedi iddo gael ei gymeryd ymaith, fod noddwr pob dynion trallodus, hyfrydwch pob dynion da, amddiffynydd pob dynion dysgedig, prydfferthwch ac addurn ei Walia enedigol, wedi cael ei symud ymaith a'i ddiffoddi.

Bu farw 26ain o Fedi, 1749, yn 57 mlwydd oed.

* Eyton Pedigree.

Wynnstay.] Y mae parc Wynnstay yn cyrhaedd i bentref Rhiwabon; ac y mae yn dra manteisiol o ran ei sefyllfa—y tir yn llawn o goed; y golygfeydd yn eglur ac yn dra phrydferth; yn enwedig y rhai tuag at fynyddoedd y Berwyn, a'r bwlch ardderchog a wnaethpwyd drwyddynt tu hwnt i Langollen, gan y Ddyfrdwy gyflym, trwy wlad yr *afreolus a'r guyllt* Glyndwr.

Nant y Bele.] *Nant y Bele* a orwedd oddeutu milldir oddiyma, ac y mae yn haeddiannol o ymweliad pob ymdeithydd. Oddiar graig yn ei ben pellaf ceir golygfa ardderchog ar y Ddyfrdwy, yn ymrolio yn arswydol mewn ceuedd dwfn wedi ei ymylu gan goed; ac o'r diwedd yn terfynu yn ffromllyd mewn llyn du a llonydd. At y gogledd, ceir golygfa fawreddog ar fynydd pigyrnaidd, ac amddiffynfa hynafol Dinas Brâu, yn ymgorodi mewn dyffryn toreithiog, yr hwn a derfynir gan y mynyddau noethlwm.

Y mae y tŷ wedi cael ei adeiladu ar amrywiol amserau. Y rhan fwyaf hynafol ydyw porth* o goed a phlastr, gyda'r amseriad 1616 arno. Ar dŵr oddi-fewn i'r cwrt y mae y llinellau rhagorol hyn, gan gyfeirio at enw y tŷ:—*Wynnstay*, neu byddwch foddlon ar y pethau da ag y mae Rhagluniaeth wedi eu gwlawio arnoch mor haelfrydig.

Cui domus est victusque decens, cui patria dulcis,

Sunt satis hæc vitæ, cætera cura, labor.

Struxit Johannes Wynn miles et baronetus, A.D. 1706.†

Enw blaenorol y lle oedd *Wat-stay*, o herwydd ei sefyllfa ar y clawdd hynod o'r enw hwnw; ond newidiwyd ef i'r un presenol gan Syr John Wynn, o barchedigaeth i'w enw ei hun. Ar y cyntaf, ei enw syml oedd Rhiwabon, a bu gynt yn breswylfa Madog ap Gruffydd Maelor, sylfaenydd Mynachlog y Groea.‡

Y mae y darn newydd, yr hwn a adeiladwyd gan y Syr Watkin cyntaf, yn dŷ§ ynddo ei hun; eto nid oedd ond cyfran o gynllun llawer mwy eang. Y mae wedi ei orphen yn y dull destlus a weddai i foneddwr gwladaidd a gonest; ei gyfaddasu at roesawu ei deilwng gymydogion, y rhai a allent fwynhau ei letygarwch heb ofni dinystrio yr addurniadau coegaidd, nad ydynt gymhwys ond i ystafelloedd eang tai mewn tref, neu balasdy mewn dinas fawr. Bwriada y perchenog presenol|| ail-adeiladu yr hen ddarn; ac yn gymaint a'i fod yn barod wedi arddangos barn dda mewn ystafell ardderchog, yn yr hon y mae symlrwydd wedi ei gyfuno â mawredd, nid oes amheuaeth na bydd iddo gadw at yr arddull o weddusrwydd lleol trwy y cwbl.

Yn gysylltiol â'r tŷ y mae chwareudy bychan o'r fath brydferthaf, yn mha un y bydd y perchenog haelionus yn flynnyddol yn bywiocâu yr adeg drymaf ar y fwyddyddyn gyda chwareuon¶ dramäyddol, am wythuos gyfan, ac yn y modd

* Y mae y porth hwn wedi cael ei dynu i lawr yn ddiweddar.—Gol.

† "I ba un y mae tŷ a chynhallaeth briodol; i ba un y mae hyfryd onedigol wlad; y pethau hyn ydynt ddigon i fyw. Nid yw y lleill ond baich a blinder.—John Wynn, milwr a barwnid, a'i hadeiladodd, B.A. 1706."

‡ Eyton Pedigree. § Y mae y tŷ a ddyagrifia Mr. Pennant, a'r rhan fwyaf o'r arluniau, wedi eu dinystrio trwy dŵn, Mawrth 6ed, 1858. T.P.

|| Y diweddar Syr Watkin Williams Wynn. Gol.

¶ Y mae y barwn presenol wedi newid y chwareuon hyn am gyfarfod amaethyddol bob blwyddyddyn yn mha un y rhoddir gwobrwyon haelfrydig, a chroesawir yr ymwelwyr lluosog gyda yr haelfrydedd mwyaf caredig. Gol.

mwyaf tywysogaidd bydd yn aarhegu yr holl wlad gyda'r gweithrediadau difyrus mwyaf rhesymol a phrydferth.

Y gyfres bresenol o arluniau a berthynant i'r tŷ ydynt bortreadau o deulu-oedd *Wynn* a *Williams*. Yma y mae un tra rhagorol (tri chwarter) o'r hen Syr John Wynn o Wydir, mewn het uchel, barf wen fawr, ac yn ngwisgiad amseroedd Iago I. Ni soniaf eto am dano ef hyd nes y deuaif at ei breswylfod hynafol

Y mae ei fab, Syr John Wynn, marchog, wedi ei dynu yn haner hyd; yn ddyd ieuangc, gyda chernflew a barf bigfain; gwallt du; gwddfiorch fawr; gwaogod ddu; gwregys gwŷn, yn cael ei gau â phwyntiau; a gwasgrwym o liw gwŷn blodeuog. Bu Syr John farw ar ei deithiau, yn Lucea, ac olynwyd ef gan ei frawd Rhisiart. Y mae llun pen Syr Rhisiart, o'i fath harddaf, gan Vandyck, yn nghadw yma. Yr oedd efe yn foneddwr o gyfrin-ystafell Siarl I., pan yn dywysog Cymru, ac yr oedd yn ei ganlyn yn y daith ramantus a gymerodd i Yspañ, yn 1623, i ymweled â'i briod ddyfodol. Ysgrifennodd Syr Rhisiart hanes rhagorol am ei deithiau, y rhai a argraffwyd, yn mhlith traethodau prinion ereill, gan Mr. Thomas Hearne. Ar esgyniad Siarl i'r orsedd, pennodwyd ef yn drysorydd i'r frenines; ac yn gymaint ag iddo farw yn ddi-blant, olynwyd ef gan ei frawd Owain

Portread haner hyd o Henry Wynn, ysw., am yr hwn y crybwyllwyd yn flaenorol, a'r hwn a gynrychiolai str Feirionydd yn y senedd ddiweddaf o eiddo Iago I. Portreadir ef mewn gwallt du, cŵb fawr, a llythyr yn ei law. Y mae yma hefyd bortread o frawd arall, yr hwn oedd yn gadben llong ryfel, yn yr un wisg; y mae y naill a'r llall yn bortreadau rhagorol o ran gwaith.

Heblaw hyny, y mae yma hefyd amryw o bortreadau mwy diweddar; megys eiddo y ddau ddiweddar dduciaid Beaufort, yn eu swyddwisgoedd Un arall, sef o Siarl, duc Beaufort, yn pwysu ar ysgwydd y diweddar Syr Watkin, ac yn syllu ar y ceffyl a elwid *Legacy*. Y portread yma o Syr Watkin ydyw y tebycaf iddo o'r cwbl.

Dau bortread o berchenog diweddar y lle hwn, a'i arglwyddes gyntaf, gan Dahl. Y mae ei berwig fawr a'i wisg yn rhoddi meddylddrych anfanateisiol iawn am dano ef. Diau fod y ffasiwn hono yn gymaint o anffawd i'r arlunwr ag ydyw i'r neb sydd yn ei osod ar waith.

Portread tri chwarter o Syr John Wynn, barwuiad, gyda pherwig lawn a gwddfiorch. Yr un ag y crybwyllasom am ei gofadail yn flaenorol.

Dau bortread llawn hyd o Siarl II. a'i frenines, y rhai ydynt dra phrydferth, a dertynant y rhestr fer hon.

Wedi dychwelyd i Riwabon, aethum ar hyd y ffordd fawr tua Gwrecsam. Ar y ffordd, traais ychydig ar yr aswy i ymweled â *Chaer* fawr yn y plwyf hwn, a elwir *Garthen*, hyny ydyw, *Caer-ddin*, yr hon a saif ar gopa bryn, o ba le y ceir golygfa hardd ar y wlad eang a thoreithiog sydd yn ei amgylchu, sef Maelor Gymraeg, a rhan o Faelor Saesoneg, gan mwyaf yn wastad a choediog. Cynwyss a *Gaer* yma oddeutu pedair acer o dir, ac amddiffynir hi mewn rhai manau gan un, ac mewn manau ereill gan ddau o gloddiau tra chedyrn a ffosydd dyfnion. Y clawdd mewnol sydd wedi ei wneyd o geryg rhyddion, gyda mur o drwch mawr ar y top. Oddifewn i'r cylch y mae lluwys o olion hen a'el-

adau, lle y preswyliai hen feddianwyr y lle. Saif o fewn dau cant o latheni i glawdd Offa. Y mae rhan o'r ffordd fawr wedi ei ffurfio am gryn bellder ar hyd top y clawdd, yr hyn a ddengys ei drwch anferthol. Ymladdwyd brwydr dost yn agos i'r fan hon rhwng Owain Cyfeiliog, tywysog Powys, a'r Saeson, a buddugoliaethodd yr hen Frytaniaid; yr hyn a roddodd achlysur i gân brydferth a elwir *Hirlas Owain*, neu Gorn Yfed Owain, yr hon a gyfansoddwyd gan y tywysog ei hun.*

Dylunais rediad clawdd Wat, heibio i Bentre Bychan, preswylfod Mr. Mer-
Erddig.] dydd, ac yn fuan cyrhaeddais *Erddig*, preswylfa brydferth Philip Yorke, ysw., yr hwn sydd le y mae natur wedi bod yn hynod o hael o'i phrydferthion arno, ac y mae wedi ei wellhau gan chwaeth ragorol ei deilwng berchenog.† Y mae dau ddyffryn bychan yn terfynu ei diroedd, y rhai a ddyffrheir gan afonig brydferth, ac a ymylir gan goedydd crogedig. Ar hyd un ochr i'r geulan y mae y clawdd yn rhedeg; ac yn y pen draw, rhwng y ddau ddyffryn, ac yn crogi uwch eu penau, y saif caerau hychain ond cryfion. Y mae un yn amgylchu gwaith o ffurf pum'onglog; tu hwnt i ba un, ar y dibyn, y mae bryncyn, yr hwn, fel yr ymddengys, ydoedd encilfa olaf y gwarchawdlu, pe buasent yn cael eu gwthio allan o'r blaenaf. Y rhai hyn a gyfansoddant yr hyn a elwir yn *amddiffynfa Rufeinig*; ond ni chafwyd na bathynau, na dim arall o'r eiddynt, i gadarnhau y dybiaeth ei bod yn un felly. Derynyn o fur wedi ei orchuddio â mortar ydyw y cwbl sydd yn aros yn bresenol o'r castellyn hwn.

Yr oedd *Erddig*, ar y cyntaf, yn perthyn i hen deulu Cymreig o'r un enw, wedi hanu, fel y tybiaf, o Du-lur Trefor. Prynwyd yr etifeddiaeth gan John Edisbury, o Bentre'r Clawdd, mab yr hwn, Josua, a adeiladodd y tŷ presenol yn 1678. Yr oeddynt yn hanedigol o str Gaerlleon. Cafodd y lle ei werthu, o dan wŷs yn y canghelldy, yn 1715, i John Meller, o dylwyth *Meller Chapel* yn str Derby, yr hwn oedd feistr yn y canghelldy, a'r hwn a'i cymunroddodd i'w nai (mab ei chwaer hynaf,) Simon Yorke, ysw., cefuder cyntaf i'r arglwydd ganghellydd, iarll Hardwick, a thad i'r teilwng feddiannydd presenol.

Plas Sontley.] Yn y gymydogiaeth hon y saif yr hen balas tra hynafol a elwir *Sontley*, yr hwn ar un adeg a feddiennid gan deulu o'r enw hwnw,‡ canghen o'r Eyttons o Eyton. Ac yn mbellach fyth, tua'r brynian, y *Neuadd Cadwgan.*] saif *Neuadd Cadwgan*, hen balasdy mawr ac eang. Yr oedd y lle hwn, ynghyd a chryn lawer o dir, yn eiddo i'r *Jones's*, o dylwyth Tudur Trefor. Edward Jones, ysw., y meddiannydd diweddaf, a fu mor anffodus a chael ei wneyd yn hysbys, gan ei auwylaf gyfaill, Thomas Salisbury, ysw., o Lŵweni, am oresgyniad tramor, gyda'r amcan i adferu y grefydd Babaid, a gwaredu Mari, brenines yr Ysgotiaid, yr hyn oedd ran o gydfradwriaeth *Babington*. Nid yw yn ymddangos fod gan y naill na'r llall y meddylddrych lleiaf am ladd y frenines Elizabeth. Pan gafwyd allan y brad, galwodd Salisbury yn Neuadd Cadwgan, a chynorthwyodd ei gyfaill ef i ddiangc. Rhoddodd Jones fenthyg ceffyl iddo, a newidiodd ddillad & i' offeiriad, er mwyn sicrhau ei ddyogelwch. Ffôdd Salisbury i str Gaerlleon, ond buan y

* Gwel gasgliad Mr. Evan Evans o Ganiadau Cymraeg, tudal. i.

† Philip Yorke, ysw., a fu farw yn 1804, ac olynwyd ef gan ei fab, Simon Yorke, ysw. Gov.

‡ Mewn hen ysgrifau gelwir y lle yn *Soutly* neu *Sullie*.

cymeryd ef i ddalfa. Dienyddiwyd y ddau gyfaill gyda'u gilyld yn Llundain, Medi 21ain, 1586. Bu y ddau farw mewn gwir edifeirwch; a thystiai Jones, a'i anadl olaf, fod ei farwolaeth ef yn gwbl ddyledus i Salisbury, yr hwn y darfuasai i ldo yn fynych geisio ei berswadio i roddi i fyny y fath amcan byrwyll.*

Gwreccsam.] O fewn ychydig bellder i Erddig y saif *Gwreccsam*. Dyma y dref fwyaf yn Ngogledd Cymru, a dyma y plwyf mwyaf poblogaidd. Ymddengys, oddiwrth yr hen enw, ei bod o darddiad Sacsonaidd; oblegyd gelwid hi *Wrightesham*, a *Wrightelesham*. Nis gallaf olrhain ei hanes yn mhellach yn ol nag amser yr olaf iarll Warren, i'r hwn y rhoddwyd hi.† Sonia Leland a'n dani fel lle yn mha yn y preswyliai rhai marsiandwyr a gwneuthurwyr tarianau da.‡ Y mae y plwyf yn nodedig yn yr adeg bresenol am fod ynddo wneuthurfa peiriannau rhyfel; ond yn awr yn rhai ymosodol, ac nid amddiffynol. Yn agos i'r lle y saif gwaith mawr at fwrw cyflegrau, o dan arolygiaeth Mr. Wilkinson, yr hwn sydd yn cyflawni llawer o fanau yn Ewrop a'r *ratia ultima regum*§ yma; ac yn y rhyfel diweddar rhwng y Rwssiaid a'r Tyrciaid, darparai y ddwy blaid a'r rhywogaeth yma o ymresymeg.

Nid yw y gweithfeydd hyn nepell o *Ecclusham*, tŷ ac etifeddiaeth a berthynent i'r Llwydiaid o'r lle hwnw, a Dylasi. Etifeddes y diweddar o'r rhai hyn, sef Syr Rhisiart Llwyd, llywydd castell Holt, a'i trosglwyddodd trwy briodas i Syr Henry Conway, barwniad, o Fodrhyddlan. Daeth wedi hyny i feddiant Syr Thomas Longueville, trwy ymbriodi â merch i Syr John Conway; ac yna a werthwyd i John Humberston, ysw., a chanddo ef i Syr Watkin Williams Wynn, barwniad.

Eglwys.] Eglwys Gwreccsam nid yn unig ydyw gogoniaut y lle, ond Gogledd Cymru hefyd. Y mae o'r tu fewn yn dra eang; a chynwysa y corph ddwy o rodfeydd, a changell. Uwch ben y colofnau y mae digonedd o gerfiadau o amryfal ffurfiau digrifol, er gwawd ar y clerigwyr rheolaidd, a'r crefyddesau menywaidd, abadesau a lleianod; ac uwchlaw bwâuau corph yr eglwys y mae lluaus o bais-arfau yr hen dywysogion Prydeinig a Sacsonaidd. Y beddrodau ydynt luosog. Y mwyaf hynafol ydyw yr eiddo marchog mewn cyflawn arfogaeth: wrth ei draed y mae ci, a thu hwut i hwnw ddraig, cynffon yr hon a derfyna mewn pen sarph. Ar ei darian y mae llew, yn sefyll ar ei draed ol. Oddiamgylch y mae cerfiad; ond yr oll a ellais wneyd allan o hono oedd *Hic jacet * * * * * ap Howel*.|| Cafodd hwn ei gloddio i fyny ryw bryd, ac y mae yn awr wedi ei osod ar y clochly.

Cofadail Hugh Bellot, ficar Gresford, ac wedi hyny esgob Bangor, a Chaerlleon, yw y nesaf Gorwedda yn ei wisgoedd ar ei hyd, yn agos i'r allor. Ei dlymuniad oedd cael ei gladdu yn y plwyf lle y byddai farw. Bu farw yn Borse, yn agos i'r dref hon, yn 1596. Cyflawnwyd gwasanaeth ei gladdedig-aeth yn Nghaerlleon, a chladdwyd ei gorph yn y lle hwn. Dywedir ei fod

* Camden's Life of Queen Elizabeth, in Konet, ll. 517, 518. State Trials, i. 112, 120, 122. — Fforddiwyd etifeddiaeth Jones. Cafodd y tŷ, a rhan o'r etifeddiaeth, ou hadforu, trwy haelfrydedd y frenines, i'r cyfreithlawn etifedd, merch ac etifeddys yr hwn, Anne, a briododd y capten Roger Middleton, all fab Rhisiart, mab hynaf ac etifedd Rhisiart Middleton o Ddinbych. Y mae y lle yn bresenol yn eiddo Mr. Middleton o Gastell y Wau.

† Dugdale's Baron, i. 82.

‡ Itin. v. 84.

§ "Y rheswm breninol diweddar."

|| Y llythrenau ersill ydynt REH. (neu R) EYEMIRE.

mor zelog dros weddwod yr offeiriadaeth fel na oddefai byth i ddynes brawylio na chysgu yn ei dŷ.*

Braidd gyferbyn ag eiddo yr esgob y mae cofadail er coffadwriaeth am Mrs. Mary Middleton, merch i Syr Rhisiart Middleton o Gastell y Waun.† Arddangosir hi fel yn cyfodi o'i bedd yn holl gyflawnder ieuengctyd a phrydfertwch. Bu farw yn ddynes dra gwywedig; ond yr wyf yn mawr hoffi syniad y cerfiwr, gyda chyfeiriad at yr adran aruchel hono yn y gwasanaeth claddu: *Ir udgorn a gân, a'r meirw a gyfodir yn anllygredig, a ninau a newidir.* Uwch ben y mae pigwrn anurddedig, ac arddangosfa o'r llu angylaidd, y rhai y gall- esid yn hawdd eu hebgor, yn seinio yr alwad ddeffrowal.

Mewn congl yn un o'r rhodfeydd y mae cofeb fechan, ond prydfert h'r Parch. Mr. Thomas Middleton, a'i wraig Arabella Hacker, o waith Roubiliac. Y mae eu gwynebaw mewn *profile*, a' fathodyn, a llen yn crogi ya ysgafn ar un ochr

Yn mysg y beddargraffiadau, y mae rhai i foddio pob chwaeth. Y mae yr un sddd er cof am fy hen isathraw, fy nysgawdwr cyntaf, mewn ysgol yn y dref hon, yn haeddu cael ei gadw:—

Febr. 28, 1743, obiit

REV. GULIEL. LEWIS,

Vir eruditus, affabilis, et benevolus,

Qui nil turpe vel in se admisit,

Vel fovit in aliis.‡

Y mae cerfiad yn y tyuwent, ar fedd Elihu Yale, o Blas Gronw, ysw., yn arddangos amrywiaeth anarferol o fywioliaeth:—

Ganwyd ef yn America, preswyliodd yn Ewrop,
Ymdeithiodd yn Affrica, a phriodwyd ef yn Asia,
Lle y bu yn aros yn hir, ac yn llwyddiannus; a bu farw yn Llundain.
Gwnaeth lawer o ddaioni, ychydig o ddrwg; felly mae gobaith yn gydwaestad
Fod ei enaid, trwy drugaredd, wedi myned i'r nefoedd.
Chwi sydd yn byw ar ei ol, ac yn darllen, cymerwch ofal
Ar gyfer yr ymadawiad sicr hwn i ymbarotôl:
Oblegyd nid oes dim ond gweithredoedd y rhai cyfiawn
Yn arogli yn bêr, ac yn blodeuo yn y llwch.

Claddwyd ef ar y 22ain o Orphenhaf, 1721. Anrhegodd yr eglwys âg allor, gyda darlun o sefydliad y sacrament, yr hwn a ddygasai o Rufain; hefyd, darlun o'r brenin Dafydd. Bu yn llywydd Madras, a dichon ei fod yn un tra llym hefyd, oblegyd efe a grogodd ei farchwas, oherwydd iddo farchogaeth ei gefyl am ddeuddydd neu dri, heb ei genad; am yr hyn y daeth Yale i gryu helbul yn Lloegr.§ Priododd un o'r enw Jeronima de Paibia, yr hon, ynghyda eu hunig fab, Charles Yale, a gladdwyd yn y *Cape of Good Hope*, lle y mae argraff Lladinaidd ar eu bedd.||

* Willis's Cathedr. l. 332. † Bu farw Ebrill 8fed, 1747, yn 59 mlwydd oed.

‡ "Chwef. 28ain, 1743, bu farw y Parch. William Lewis, dyn dysgedig, caredig, ac elusengar, yr hwn ni wnaeth eriood yr un weithred anghyfiawn ei hun, ac ni chefnogodd y cyfryw yn neb arall." § Harris's Coll. Voy. l. 97.

|| Wele gyfieithiad o'r beddargraph:—"Yna y gorwedd o dan y pridd, SIARL YALE, mab arglwydd YALE, llywodraethwr Madras, ac i JERONIMA DE PAIBIA; dyn ieuangc coethedig, hynod am ei rinwedd, unig fab ei dad a'i fam. Tra yn fyw, cerid ef gan bawb, ac yu awr, wedi ei farw,

O'r rhai canlynol, y mae y cyntaf yn syml; yr ail, yr hyn a alwai y *Spectator* yn ysgafu, ond yn deimladwy; ac y mae y trydydd yn eich hysbysu fod y trengedig wedi bod yn fyw, ond ni sonia ddim am ei farwolaeth.

"Here lies a churchwarden,
A choyce flower in that garden;
Joseph Critchley by name,
Who lived in good fame:
Being gone to his rest,
Without doubt he is blest."

Bu farw ar y 10fed o Fawrth, 1673—4.

"Here lies interr'd beneath these stones,
The beard, the flesh, and eke the bones
Of Wrexham clerk, old Daniel Jones." 1668.

"Here lies John Shore,
I say no more;
He was alive
In sixty-five." Hydref 9fed.

O'r tu allan i'r eglwys, y mae amrywiaeth mawr o gerfiadau digrif a gwrthun. *Clochdy.*] Y clochdy sydd dŵr hardd, wedi ei addurno yn brydferth ar dair o'i ochrau gyda rhesi o seintiau wedi eu gosod mewn cloerau Gothig destlus. Yn eu plith y mae St. Giles, sant nawddogol yr eglwys, gyda'r ewig a'i magodd mor wyrthiol yn yr anialwch. Yn mhob congl y mae tŵr bychan ysgafu, gyda grisiau nydd-droellog, 24 troedfedd o uchder; holl uchder y clochdy ydyw 135 o droedfeddi.

Cofnodir fod dwy ddamwain wedi dygwydd i'r adeilad hon. Chwythwyd y clochdy i lawr ar ddydd gwyl St. Catherine, 1331; a llosgwyd yr eglwys oddentu y flwyddyn 1457. Er mwyn ei hail-adeiladu, caniatwyd maddeuant pechodau am ddeugain niwrnod am bum' mlynedd, i bob un a gyfranai at waith mor dduwiol. Gorphenwyd hi yohydig cyn y flwyddyn 1472; ac fel y deallaf oddiwrth lythyr a dderbyniais gan gyfaiell, gwydrwyd hi yn y flwyddyn hono a gwydr o Normandy. Ni orphenwyd y clochdy, fel yr ymddengys oddiwrth y dyddiad sydd arno, hyd y flwyddyn 1506. Yr eryr prés prydferth, yr hwn a wanaetha fel bwrdd darllen, a roddwyd yn anrheg gan John ap Gruffydd ap Dafydd o Ystivan, yn y gymydogoeth hon, yn y flwyddyn 1524. Ei brisoedd chwe' phunt.*

Ficeriaeth ydyw yr eglwys, ac yr oedd gynt yn fywioliaeth berthynol i Fynachlog y Groes (*Valle Crucis*;) ond trwy anghydwelediad gydag Anian, ail esgob Llanelwy, adferwyd hi i'r esgobaeth.† Y mae y plwyf eang yma yn cael ei gynorthwyo â dau o gapel-eglwysi; Minera, neu y *Mwyn-glawdd ar y Ffos*, trwy fod clawdd Offa yn rhedeg gerllaw iddo; y mae hwn yn barth tor-eithiog gyda golwg ar fwneion, yn y rhan fynyddig o'r plwyf. Y capel-eglwys arall ydyw eiddo Berse, neu Bersham, lle o sylfaeniad diweddar.

gairir am danu. Ganwyd ef yn Madras, a bu farw yma ar y 23ain o Ionawr, yn yr eilfed flwydd ar hugain o'i oed, yn mlwyddyn yr Arglwydd 1711—12.

* Yma hefyd y claddwyd ei fam JERONIMA DE PAIBIA, yr hon, o gariad at ei mab, a adawodd India, i'r dyben o gael gorwedd yma gydag ef."

† Halston MSS. † Gwel hanes Valle Crucis, yn mhollach yn mlaen yn y gwaith hwn.

Gwaddolir yr ysgol rydd gyda deg punt yn y flwyddyn, y rhai a delir gan faer Caerlleon, sef cymunrodd Valentine Broughton, henadur o'r ddinas hono, at addysgu deuddeg o fechgyn.

Y mae y rhan orllewinol o'r plwyf hwn yn fryniog a mwneiol. Y mwngloddiau ar y tir gwyllt ydynt mewn rhan yn eiddo i Arglwydd Grosvenor, ac mewn rhan i gorphoraeth Caerlleon. Brymbo, tref-ddegwm arall, ar y tiroedd uchaf, a gynyrrha lo. Yn y man yma y rhoddwyd caniatâd i drigolion Holt, yn ol y sarrt a roddwyd iddynt yn 1410, gan Thomas iarll Arundel, i godi mawn a glo. Y mae palas Brymbo yn hen breswylfod dda; bu unwaith yn eiddo y Griffiths; yna, trwy briodas, i'r Claytons o sŵr yr Amwythig; ac yn bresenol y mae yn meddiant Ashton Smith, ysw., yn hawl ei fam, merch ieuengaf Mr. Clayton. Y mae y rhan fwyaf o'r plwyf naill ai yn wastadedd, neu yn raddol fryniog; yn dra ffrwythlon a hyfryd, ac yn cael ei breswyllo gan luaws o foneddigion, y rhai ydynt o hyd yn cynal i fyny y nodweddiad a adawodd eu cyndadau iddynt, trwy y bardd gonest *Churchyard*, yr hwn ei hunan a ddylynai yr aradr yn amser y frenines Elizabeth:

Hwynt-hwy yw hoen a llonder y tylodion
A gânt eu bwyd, bob dydd, wrth ddrysau'r mawrion;
Mewn pob rhyw wlad, lle trigu boneddigion,
Y mae rhyw dŷ lle caiff y tlawd ei ddigon.

O Wrecsam telais ymweliad â *Gresford* (Grosffordd,) ac wrth fyned troais i *Acton*, preswylfod fy nghyfaill cywir Ellis Yonge, ysw., yr hwn sydd yn feddiannydd y lle, trwy ei brynu gan ymddiriedolwyr y diweddar John Robinson, o Gwersyllt, ysw.* Bu y lle yma gynt yn meddiant y Jeffries, hiliogaeth, wedi rhedeg yn ddifrycheulyd o hen foncyff,† a gawsant y gwarthrudd o gynyrrchu, yn y ganrif ddiweddar, George Jeffries, canghellwr Lloegr; dyn o alluoedd o'r radd flaenaf yn ei alwedigaeth, ond yn meddu ar galon ag oedd yn is-wasanaethgar i'r gweithrediaidau gwaethaf. Y mae ei bortread,‡ yn ei lawn hyd, ac yn ei wisgoedd barwniaethol, wedi ei dynu gan Syr Godfrey Kueller. Eisteddodd Siarl II. i'r arluniwr enwog yma; yr hwn a fu byw i dynu llun Sior I., ac i dderbyn ganddo yr anrhydedd o fod yn farwniad. Jeffries oedd y chweched mab i John Jeffries, a Margaret, merch i Syr Thomas Ireland o Beausey, gerllaw Warington. Yma y mae portread da o'r hen ŵr boneddig yn cael ei gadw, ar ei eistedd, mewn dillad duon: tynwyd ef pan oedd yn 82ain oed, yn y flwyddyn

* Prynwyd *Parc Acton* yn 1785, o ddwyllaw ymddiriedolwyr Mr. Yonge, gan Syr Foster Cunliffe, barwniad, yr hwn sydd wedi helaetha y tŷ ac addurno y gerddi gyda chwaeth a barn ddigyfelyb. Goll.

John Robinson, ŵyr i'r milwriad o'r enw hwnw, a briododd ferch hynaf syr George Jeffries o Acton, nai i'r Canghellydd. Syr Gruffydd, yr hwn a fu farw yn 1693, a adawodd fab ar ei ol, o'r enw Robert, yr hwn a fu farw yn leuange, a thair merch, sef Elizabeth, gwraig John Robinson; Margaret, a fu farw hob briodi; a Ffrances, gwraig Philip Egerton o Oulton. Ni fu i Mr. a Mrs. Egerton blant, ac felly daeth Acton yn feddiant i'r Robinsons. Lady Dorothy, gweddwr Syr Gruffydd, a oroesodd ei phriod lawer o flynyddau. Yr oedd yn ferch i Robert Pleydale o Holyrood Amnes, yn sŵr Gaerloyw. Y mae ei llythyr cymun yn cynwys amryw roddion elusengar yn ffafwr Gwrecsam a phlwyfydd ereill, yn mha nai y mae yn deilwng yn cael ei chofio hyd heddyw wrth yr enw "*Dame Dorothy Jeffries*." T. P.

† Oddiwrth Kynric ap Rhiwallon, gorwyr i Tudur Trefor.

‡ Y mae y portread hwn, ac eiddo ei frawd, wedi cael eu symud i Ereddig, Goll.

1690. Derbyniodd George ei addysg gyntefig yn yr ysgol rydd yn yr Amwythig,* o ba le y symudwyd ef i un Westminster. Ni dderbyniodd erioed addysg golegawl, ond rhoddwyd ef yn uniongyrchol yn y deml fewnol, lle y cynaliwyd ef yn benaf gan ei nain. Ni chafodd erioed ei alw yn rheolaidd fel bargyfreithiwr. Adeg y pla yn Llundain a roddodd iddo gyfleustra i ddyfod yn mlaen yn ei alwedigaeth; oblegyd, yn 1666, efe a gymerth wisg cyfreithydd, ac a ddadleuodd yn mrawdlys Kingston, i ba le nid oedd ond ychydig o gyfreithwyr dadleuol yn teimlo ar eu calon ddyfod ar yr adeg hono; o'r amser hwnw efe a weithredodd heb fod neb yn sylwi ar ei afreoleidd-dra. Oddeutu y pryd yma efe a ddechreuodd dalu ei anerchiadau carwriaethol (heb yn wybod i'w theulu) i ferch marsiandrwr cyfoethog; yn yr hyn y cynorthwyid ef gan ferch i glerigwr. Daeth y peth i'r amlwg, a thafliwyd y gynorthwyes dros y drws. Jeffries, gyda chalon garedig na bu iddo erioed ddangos ei fod yn ei meddu yn ei ddyddiau goreu ar ol hyny, a gymerodd drugaredd arni, ac a'i priododd. Bu iddo yn wraig ragorol, a chafodd fyw i'w weled yn arglwydd brif ynad Lloegr. Ar ol ei marw hi, efe a briododd weddw Mr. Jones, o sir Drefaldwyn, a merch i Syr Thomas Blodworth.

Ei ddyrchafiad cyntaf o'r cwrt ydoedd i fod yn ynad Cymreig. Yn 1680, gwnaed ef yn brif ynad Caerlleon; ac yn farwniad yn 1681. Wedi hyn, ete a gyfododd gyda chyflymdra rhyfeddol; ac, fel y mae yn dra hysbys, a gwmpodd yn llawn mor ddisymwth. Yr oedd ei ymarweddiad, fel canghellwr, yn onest a galluog; fel gwleidyddwr, nid oedd un egwyddor a roddai atafai arno; ond yr oedd yn gwbl ymgyfiwynedig i fesurau gwaethaf llys brenin drygionus. Yr oedd yn dra hoff o'r botel; a thalai mor lleied o sylw i'w gymeriad, fel y darfu iddo, un diwrnod, ar ol yfed i ormodedd gyda'r arglwydd drysorydd, ac arell, ymbarotdi at ymddiosg, a myned i ben pawl i yfed iechyd da y brenin, pe na buasai yr awdurdodau wedi eu lluddias.† Bu farw yn y Tŵr, ar y 18fed o Ebrill, 1689, naill ai o herwydd yfed yn galed neu o dorcalon, a thrwy hyny cafodd ei gadw rhag y gwarth o gael ei ddienyddio yn gyhoeddus. Claddwyd ef yn ddirgelaidd yn y Tŵr, trwy archiad oddiwrth y brenin at ei berthynasan.

Y mae yma hefyd bortread llawn hyd o un o'i frodyr, Syr Thomas Jeffries, marchog o urdd Alcanatara; ac o berthynas iddo ef, er anrhydedd i waedoliaeth Tudur Trefor, o ba rai yr oedd y Jeffries yn hanu ar y cyntaf, y mae prawfion digonol i'w cael yr edmygid ef gan yr Ysopaeniaid, yn mysg pa rai y buasai yn byw am hir amser fel llysgenad, yn Alicante a Madrid. Yr oedd wedi gwneyd ei hun mor gymeradwy gan y weinyddiaeth Yspeinig fel ag yr anogwyd ein llys ni i'w apwyntio yn olynydd arglwydd Landsdowne, fel y prif genadwr Prydeinig; ond rhoddodd y Chwyldroad derfyn ar ei ddyrchafiad. Y mae ganddo, dros ei gôt, fantell wen hir, gyda chroes yr urdd arni. Brawd arall ydoedd yn ddeon Rochester, a bu farw ar y ffordd tra yn myned i ymweled â'i frawd, y caughellydd, pan yn garcharor yn y Tŵr.

Gresford.] Y mae *Gresford*, † neu *Croesffordd*, *ffordd y groes*, yn sefyll oddeutu dwy filldir yn mhellach. Yr eglwys a saif ar grib bryn uchel, uwch

* Hist. Shrewsbury, 128.

† Roseby's Memoirs, 231.

† Yr enw Cymraeg, yr hwn a ddaeth yn *Gresford*, nid *Croesffordd* ydoedd, ond *Y Groesffordd*, yn mha un y mae y fannod Gymreig yn peri cyfnewididat yn y gydsain gyntaf pan y mae yr enw celarn yn dygwydd bod yn fonywaidd. Yr un modd, mewn achosion arell, y mae yr enw Cymraeg yn ymddangos gyda'r llythyren gyntaf yn feddal, er fod y fannod wedi ei gadael allan. Ond nid yw pobl y wlad wedi cyfeithu y fannod yn yr achos yma, am na elwir y lle "The Gresford"

ben dyffryn bychan a phrydferth, yr hwn a ymgyr i ddyffryn eang a breiniol *Eglwys.*] sir Gaerlleon; y mae golygfa ardderchog i'w chael o ben uchaf y bryn hwn. Yr eglwys ei hun sydd adeilad brydferth, ond nid yw wedi ei haddurno mor wych ag un Gwrecsam, er i'r ddwy gael ei hadeiladu yn yr un teyrnasiad. Ar dop y tŵr y mae delwau o'r deuddeg apostol. Ar un ochr mewn ciffach, y mae delw o Harri VII. Cafodd y tu fewn ei adgyweirio yn ddestlus a gofalus, o dan arolygiad a barn ragorol y Parchedig Mr. Newcome, y ficer presenol.*

Beddrodau.] Y mae yma ddwy o gofadeiliau hynafol; un o honynt, yr hon a guddir i, raddau mawr gan eisteddle, yn gareg fflat, ac arni lun tarian a cherfiadau ereill. Y pais-arfau ar y darian ydyw tri o bysg penfras. Dengys hyn fod y marw yn un o hiliogaeth ddiweddar Ithel ap Ednyfed, tad yr hwn oedd mewn meddiant o drefydd-degwm Gresford ac Allington, y rhai a roddwyd iddo am wasanaeth milwrol i Bleddyn ap Cynfyn yn y rhyfeloedd &r Saeson. Yr oedd Ithel hefyd yn meddiannu Lleprog Fawr, Lleprog Fechan, a Threfnant yn Nhegangle. Claddwyd llawer o'i hiliogaeth yn y fan hon.†

Yn y rhodfa ogleddol y mae beddrod milwr, mewn arfwig. Ar ei darian y mae llew yn sefyll ar ei draed ol: ac o amgylch yr ymyl, *Hic jacet MADOC AP LLŴWELYN AP GRUFFYDD.* Yr oedd efe o Eyton, Erlisham, a Rhiwabon. Claddwyd ef ar ddydd gwyl St. Mathias, 1331.

Y Treforiaid.] Y mae yma, heblaw hyny, rai cof-feini yn y muriau am Dreforiaid Trefalyn. Hanoi y teulu o eiddo Brynkinallt, a meddiannent y lle hwn trwy briodas Rhisiart, pedwerydd mab Syr John Trefor, â Mallt, merch a chwbl etifeddes i Siencyn ap Dafydd ap Gruffydd o Alynton, sef Trefalyn. Mewn amserau diweddarach, cafodd Thomas, ail fab o'r teulu, yr hwn oedd yn gyfreithiwr enwog, ei greu yn Farwn Trefor o Bromham, Rhag. 31, 1711, teitl ag sy'n awr wedi ei golli yn nghreadigaeth newydd is-iarll Hampden. Y gofadail gyntaf ydyw un John Trefor, ysw., mewn arfwig, ar ei ledorwedd, gyda cherfiad Cymraeg ar lechfwydd sydd yn gorchuddio haner ei gorph. Y mae yn arwyddocâu iddo farw yn Llundain, yn Mehefin 1589; ac fod ei fab, Syr Rhisiart, wedi gorchymyn i'w esgyrn gael eu symud i'r lle hwn.

Syr Rhisiart a ffurfiodd ei gofadail ei hunan yn 1638, pan oedd yn bedwar ugain mlwydd oed, yn arddangos ei hun mewn arfwig, ac yn penlinio: a'i wraig, Catherine, merch i Robert Puleston, ysw., o Emral, wrth ei ochr. Y mae yr ysgrifiad yn ein hysbysu, mai yn benaf er cofadwriaeth am ei foneddiges y parodd efe i'r gofadail yma gael ei gwneyd. Gwasanaethodd am flynyddoedd lawer yn y rhyfeloedd yn yr Iwerddon; bu yn llywydd Newry, a siroedd Down ac Ardmagh; yn aelod o gynghor y cyffindiroedd, ac yr oedd yn islyngesydd Gogledd Cymru; a bu fyw (fel y dywed wrthym) i weled plant i blant ei blant. Y mae yma gofadail arall i'w foneddiges, yr hon sydd yn penlinio gyda phump o'i merched.

(Yn Saesoneg.) er fod pentref yn y gymydogoeth yn cael ei alw "*The Roset*," am y Cymraeg *Y Rhosydd*, tel y dywedir wrthyf. J. R.

* Y mae yn awr wedi marw. GOL.

† Salusbury Pedigree.

‡ Yr enw gwirioneddol ydyw *Griffri*. Ychydig flynyddoedd yn ol, wrth dynu y mur i lawr yn *Pantiochyn*, hen balasdy heb fod yn mholl o Gresford, deuwyd o hyd i amryw hen feini, y rhai yr oedd yn amlwg eu bod wedi cael eu dwyn yno o eglwys. Un o honynt sydd ddarn o gareg fedd, ac arni darian a llew ar ei draed ol, a'r cerfiad *Hic jacet Griffri*, mewn cadwraeth ragorol. Symudwyd hon i eglwys Gresford, yn mha le, yn ol pob tebyg, y gosodaisid hi ar y cyntaf. T. R.

Trefalyn.] Yn eu palas, *Trefalyn*, yr hwn sydd gerllaw, y mae portread hynod o Syr Rhisiart, mewn dillad duon. Uwch ei ben, croga ei arfau, gyda'r geiriau *So then* (Felly y pryd hyny;) oddi tano y mae rhyw gyfferi, a'r geiriau *Now thus* (Yn awr fel hyn:) gyda chyfeiriad at ei gyflwr blaenorol a'i ystâd bresenol.

Yn y plwyf yma y preswyliai yr Aylmers, y rhai ydynt yn awr wedi dar fod. Disgynent o Eynydd ap Gwerngwy, un o'r pymtheg llwyth, i'r hwn y rhoddodd Bleddyn ap Cynfyn feddiannau eang yn y parthau hyn; yn mysg oreill, Aylmer, oddiwrth yr hwn le y cymerodd John, un o'i ddisgynyddion, ei gyfenw. Yr oedd gan deulu o'r enw Langford feddiannau hofyd yn y plwyf hwn.

Ar derfyn y llechwedd uchel sydd yn ymddyrchafu uwchlaw y gwastadeddau, o ba le y ceir golygfa ddiderfyn braidd i'r gogledd a'r gogledd-ddwyrain, y mae *Y Rofts.*] cae a elwir y *Rofts*, yr hwn, mewn hen amseroedd, a ffurfiar amddiffynfa Brydeinig gadarn Y mae yn cael ei hamddiffyn gan dair o ffosydd a chloddiau cryfion, wedi eu tori ar draws y gwddfdir main sydd yn ei chysylltu â rhanau uchaf y plwyf. Ar ddwy ochr y mae yn anoresgynadwy ar gyfrif sythder yr allt; ac ar y bedwaredd, yr hon sydd yn wynebu str Gaerlleon, ac yn llawer haws ei hesgyn, amddiffynir hi gan ddwy neu dair o ffosydd ereill, y rhai ydynt yn awr braidd wedi cael eu sefeli gan yr aradr. Mewn un gongl o'r amddiffynfa hon y saif bryncyn eang at wneyd arsylliaidau: ymddengys fod hon wedi bod yn lle pwysig; yn gaerfa i gadw ein gwlad rhag goroesgynwyr; yr hyn a barai fod bryn celfyddydol yn gwbl angenrheidiol, i'r dyben o wneyd arsylliaidau ar symudiadau y gelyn. Gorwedda, fel y tybiaf, yn maenoriaeth Merford; yr hon, ynghydag un Horsley,* drwy weithred seneddol yn nheyrnasiad Harri VIII., a gysylltwyd â str Filint; ond pa un a ydynt yn cyrhaedd i blwyf Estyn, yn str Fdint, neu a ydynt yn cael eu hamgylchu gan str Ddinbych nid wyf yn gwbl sicr.

Gwersilt] Yn nghymydogeaeth Gresford y safai *Gwersilt Isaf*,† yr hwn balasdy *Isaf.*] a losgwyd hyd y llawr ar yr 20fed o Ebrill, 1738, trwy yr hyn y colodd y wlad hen deulu parchus a theilwng y *Shakerlues*, y rhai a ymsefydlasant yno yn fuan ar ol yr Aderiad. Yr oeddynt yn wreiddiol o *Shakerly* yn swydd Lancaster, ond symudasant i'r lle hwn yn uniongyrchol ar ol 17chweiliad y teulu breninol. Yr oedd y milwriad (wedi hyny Syr Jeffrey) *Shakerly* yn bleidiwr gwrosog i achos y brenin, a llywyddai fintai o wfr meirch o dau Siarl I. Yn ystod y rhyfel, efe a ffurfiodd gyfeillach gynhes â'r milwriad Robinson, perchonog Gwersilt Uchaf; yr hyn a barodd iddo, yn fuan ar ol y ffwyddyn 1660, brynu yr etifeddiaeth yma gan y cadben Sutton, hen bleidiwr arall i achos y brenin, ac yn hanu o Dudur Trefor, ond wedi cael ei ddinystrio o ran ei amgylchiadau yn yr achos breninol. Gwuaeth y milwriad hyny, nid yn unig er gwneyd i fyny am etifeddiaeth fawr y huasai dan orfod f'w gwerthu yn Nghaint, er cynaliaeth yr achos, ond hefyd fel y byddai yn agos at ei gyfaill a'i gydfilwr. Nid oes dim son am dano yn yr hanesion am y rhyfeloedd cartrefol, er ei fod yn bresenol braidd yn mhob brwydr o bwys. Y mae yr hanes am yr hyn a ddygwyddodd yn flaenorol i frwydr Rowton-Heath, yn agos i Gaerlleon, yn dra hynod, ac yn deilwng o gael ei gadw; felly mi a'i dodaf

* Y mae Merford a *Hoseley*—nid *Horseley*—yn cael eu hamgylchynu gan str Ddinbych. T. P.

† Y mae *Gwersilt* yn cael ei ysgrifenu yn fwy cyffrodiu yn bresenol yn *Gwersyllt*, un o ffurfiau y gair sydd yn golygu *gwersyllt*, gyda'r lythren t wedi ei gadael allan. J. N.

yn yr Attodiad,* fel y cefais ef gan ei ŵyr, y diweddar Peter Shakerly, ysw. Yn union uwchlaw Gwersilt Isaf y saif *Gwersilt Uchaf*, preswylfa *Gwersilt Uchaf*.] John Cawley Humberston Cawley, ysw.† Y mae y golygfeydd o'r gerddi, ar fynyddoedd Estyn, a chastell Caergwrle, yn dra phrydferth; ac y mae y rhodfeydd islaw, gydag ochrau yr Alun, yn nodedig o ranantus a swynol. Perthynai yr etifeddiaeth hon i'r milwriad Robinson, pleidiwr nodedig i'r brenin, a phan y bu farw Siarl I. gorfu arno ddiange o'r wlad. Gadawodd ei balas yn adfeilion alaethus; ond ar adeg yr Adferiad dychwelodd, a chafodd adfeddiant o hono, gyda'r teimlad boddhaol o'i gael wedi ei ail-adeiladu yn rhagorol gan rhyw law drawsfeddiannol.‡

Marchwial.] Dychwelais yn ol trwy Wrecsam, ac ynwelais âg eglwys fechan *Marchwial*, yr hon sydd oddoutu tair milldir o ffordd o'r dref. Oddi fewn iddi y mae cofadail fechan, ond prydferth, er cof am Miss Yorke o Erddig, yr hon, yn ngwanwyn cynar bywyd, pan yn ymagor fel blodeuyn, a gipiwyd ymaith yn 1770, yn yr unfed flwyddyn ar bymtheg o'i hoed. Saif Myfyrdod, ar furf benyw, mewn gwisg rydd a chyda dwylaw plethedig, yn drist uwchben llwyn o rosynau, un o ba rai, yn arddangosiadol o'r pwng, sydd wedi syrthio o'r tu fewn i glych ffurfiedig gan sarph, yn arwyddo tragwyddoldeb.

Saif *Neuadd Marchwial* mewn ychydig bellder oddiwrth yr eglwys. Bu yn hir yn meddiant cangen ieuangach o'r *Broughtons* o Broughton. Ychydig cyn yr Adferiad, yr oedd Edward Broughton, ysw., yn cael ei gadw yn garcharor yn y *Gate-house*, o achos ei deyrngarwch. Syrthiodd mewn cariad â merch y ceidwad, un o'r enw Wike, a rhwymodd ei hunan gydag amodysgrif § yn cynwys y llwon mwyaf ofnadwy. Priododd hi, ond bu farw heb blant, a gadawodd ei etifeddiaeth i frawd ei wraig, olynwyr yr hwn a'i meddiannent hyd o fewn ugain mlynedd yn ol. Oddiyno dychwelais ar hyd yr un ffordd i Langollen.

Yn y bore, marchogais allan i edrych y wlad a orweddai i'r de-orllewin. Rhedai y ffordd ar hyd yr un ochr a'r dref i'r afon: esgynais fryn a orchuddid mewn lluaws o fanau â choed bedw. O'i gopa cefais olygfa anarferol o hardd; un ffordd, ar yr hen gastell yn sefyll ar ei fryn pigyrnaidd; a mynyddau mur-iog Glisseg o'r tu ol iddo yn amrywiol resi. Islaw, ar yr ochr arall, y gorwedda

Llandysilio.] palasy *Llandysilio*, preswylfa Thomas Jones, ysw., mewn dyffryn prydferth yn cael ei ddyfrhau gan y Ddyfrdwy, yr hon a ymnydda trwy ei waelod, wedi llifo rhwng dwy o greigfryniau mawrion, ag oeddynt braidd yn atal iddi gael lle i redeg. Meddiannwyr blaenorol Llandysilio oedd y *Cuppers* neu *Cuppers*, y rhai a elwid mor foreu ag amser Harri II., *Cuppers* hynafol y Gogledd;|| yr oedd ganddynt sefydliadau yn siroedd Caer-efrog, Lancaster, a'r Amwythig. Un o honynt a brynodd yr etifeddiaeth hon, a'i ferch a'i etifeddes ef a'i trosglwyddodd i'r teulu presenol, trwy briodi â Mr. Jones, y pryd hyny o Lanbothian, yn str Drefaldwyn.

Eglwys.] Y mae yr eglwys yn gyflwynedig i sant Tysilio, tywysog Powys, mab i Brochwel Ysgithrog, o Arddun Benasgell, merch i sant Pabo Post Prydain. Y mae y plwyf yn nghantref Iâl; yr hwn a gynwysa, heblaw hyny, blwyfydd Bryn Eglwys, Llandegla, Llanarmon, a Llanferres.

* Attodiad, Rhif IV. † Gwerthwyd y lle ganddo ef i — Atherston, ysw. Gol.

‡ Gwel feddargraff y milwriad yn yr Attodiad, Rhif V.

§ Gwel Attodiad, Rhif VI.

|| Cupper's Pedigree at Llandysilio.

P A R H A D

O'R

DAITH GYNTAF YN NGOGLEDD CYMRU,

MDCCLXXIII.

WEDI disgyniad hŏf fŏu o hŏd mawr, yr wyf yn myned i mewn i

SIR FEIRIONYDD,

I'r rhan hono a fydd byth yn enwog yn hanes Cymru, ar gyfrif yr arwr a gy-
nscrhodd, yr hwn a dorodd y fath ffugur yn nechreud y bymthegfed ganrif.
Yr oedd y diriogaeth hon yn yr hen amseroedd yn gwmwd yn Nheyrnas Math-
Glyndyfrdwy.] rafal, neu Powys; ac y mae yn barhaus yn dal ei hen enw,
Glyndyfrdwy. Y mae oddeutu saith milldir o hŏd; yn gul,
ffwythlawn mewn porfa, yn amgylchynedig gan fynyddoedd uchel, yn fynych
wedi eu gwisgo â choed; gorwedda yn mhlwyfydd Llangollen, Llandysilio,
Llansantffraid, a Chorwen.

Yr oedd y rhandir ar un adeg yn meddiant arglwyddi Dinas Brân. Ar ol i
Iarll Warren fŏddi dau fab hynaf Gruffydd ap Madog, yr arglwydd diweddaf,
efe a gymerodd feddiant o etifeddiaeth yr hynaf o'r ddau; ond ymddengys iddo
dilyddel rhyw bangfydd yn ei gydwybod o herwydd ei drosedd; ac yn lle
gwneyd i ffordd â'r gwrthddrych arall a ofnai, fel y buasai gwleidyddwr cyfrwys
yn yr oes hono yn gwneyd, efe a gafodd gan Iorwerth I. drosglwyddo y rhan-
dir yma i Gruffydd Fychan, trydydd brawd y bachgen anffodus, trwy ganiatâd
a arwyddwyd yn Rhuddlan, ar y 12fed o Chwefror, 1282.* *Owain Glyndwr*
ydoedd y pedwerydd mewn disgyniad o'r boneddwr hwnw.†

Dychwelais oddiyno ar hyd yr un ffordd; croesais y Ddyfrdwy yn Llangollen;
ac ar ol marchogaeth am oddeutu milldir, troais, mewn dyffryn bychan ffwyth-
lawn, i ymweled â mynachlog

Monachlog] *Llan-egwest, Glyn-Egwest, neu de Valle Crucis*, yr hon a saif yn
y Groes.] hybarch wrth droed y mynyddoedd, mewn gwastadedd bychan
gwerddonaid, a ddyfrheir gan ffrwd brylferth, ac a gysgodir
gan goeddydd crogedig. Yr oedd y dyffryn yn mha un y safai y fynachlog
yn cael ei alw, yn mhell cyn adeiladu y crefydd-dy, yn Bunt y Groes, yn ddi-
ameu o'kiiwrth hen golofn a gyfodasid yno er cof am Eliseg. Ty o Cistersiaid
ydoedd, a sylfaenwyd ef yn y flwyddyn 1200, gan Madog ap Gruffydd Maelor,
arglwydd Maelor, ac ŵyr o du ei fam i Owain Gwynedd, tywysog Cymru. Nis
gallaf ddarganfod unrhyw waddoliadau, yn mhellach na bod haner degymau
Gwrecsam wedi cael eu rhoddi iddo gan Roger, esgob Llanelwy, yr hwn a fu

* Rotull Walliæ, 87.

† Y mae hanes bywyd Owain Glyndwr yn yr Attodiad, Rhif VII. Gol.

farw yn 1224; a'r haner arall gan ei olynnydd, yr esgob Abraham, yn 1227. Yr esgob nesaf, Hywel ap Ednyfed, a'i haurhegodd ág eglwys Llangollen.* Cafodd y mynachod nawddogaeth amryw fywioliaethau ereill; megys Gwreosam, Rhiwabon, Castell y Waun, Llansantffraid, a Llandegla; ond cafodd eu hawl i'r rhai hyn, yn gystal ag i Llangollen, ei gwestiyno gan yr esgob Anian, yr hwn a adwaenir yn gyffredin wrth yr enw, Y Brawd du o Nannau; perthynai i urdd y Dominiciaid, a chysegrwyd ef yn 1268,† yr hwn a ddygodd ei achos o flaen cenad y Pab, swyddog o Gaergaint, ac abad Tallelechw, a chafodd ddyfarniad yn ei ffafr ef a'i olynwyr; ond gan fod tipyn o amheuaeth ynghylch nawddogaeth eglwys Llandegla, rhoisant i'r fynachlog (yn ei le) y drydedd ran o ddegymau Bryneglwys.‡

Cyllid.] Nid oedd y gwaddoliadau tirol yn ychydig. Yn y flwyddyn 1291, cafwyd fod gan yr abad, gerllaw y mynachdy, hafotty, tri o gaeau ár, melin, a chyfleusterau ereill, y rhai a ystyrid yn werth 3*l*. Hafottai Bodhange, Tregam, Rudryn, a Baketon, a osodid am 5*l*. 10*s*. Hefyd, fferm Nante, hafotty Nustroyz, Convenet, Grennychamt, y rhai a osodid am 3*l*. 19*s*. 8*d*.; ac hefyd, hafotty Wyrcessam, yn cynwys un cae ár, a pheth porfa, gwerth 15*s*.; a deg ar hugain o wartheg, gwerth 1*l*. 10*s*.

Ei holl sefydliad ydoedd 14*l*. 14*s*. 8*d*.§ Ar adeg y dadgorphoriad, cafwyd fod cyllid y tŷ (yn ol Dugdale) yn werth 188*l*. yn y flwyddyn; y mae Speed yn gwneyd allan ei fod yn 214*l*. 3*s*. 5*d*. Yr abad diweddaf oedd John Herne, yr hwn a gafodd flwydd-dal o 23*l*. wrth roddi y lle i fyny. Hyn, a 10*l*. 13*s*. 4*d*. mewn blwydd-daliadau i fynachod oedd yn fyw ar y pryd, ydoedd yr holl gostau a arosent yn 1553. ||

Y mae dau o'r abadau, Dafydd ap Ifan Iorwerth, ac Ioan, wedi cael eu molï gan y bardd Gutyn Owain, yr hwn a flodeuai oddeutu y flwyddyn 1480. Y mae yn mawr ganmol eu lletygarwch: sonia fod ganddynt bedair saig o gig, dysglau arian gloywon, gwinoedd, &c. Nid yw Gutyn yn anghofo duwioldeb y tŷ, ac y mae yn hynod o ddedwydd pan yn son am iddo gael ei fendithio gan yr abad Ioan, tri o fysedd yr hwn oedd yn llwythog o fodrwyau.¶

Gwŷr rhyddion Llangollen a wnaethant ganiatâd, mewn lle ar yr afon gerllaw eu tref hwy, o bysgodfa i fynachol *Valle Crucis*. O ddiffyg bod ganddynt sêl o'r eiddynt eu hunain, dodasant wrth y caniatâd sêl Madog, sylfaenydd y fynachlog. Y mynachod a wnaethant weithydd newyddion ar yr afon, er mwyn dal y pysgod; yr hyn a barodd ymrafael rhyngddynt â'r gwŷr rhyddion. Trosglwyddodd yr olaf y peth i farn yr abad, a phump o fynachod o'u dewisiad hwy eu hunain, i benderfynu y pwngc ar eu llw. Mawlog a'i ysgrifenydd, John Parvus, a apwyntiasant ddiwrnod at y gwaith. Cynaliwyd y cyfartod; gweinyddwyd y llw gyla difrifoldeb; a phenderfynodd yr abad a'r mynachod y pwngc yn eu ffafr eu hunain. Haerent eu bod wedi prynu yr hawl i godi y gweithydd a fynent, ac o'u hadgyweirio, gau etifeddion Llangollen. Y tywysog a gadarnhaodd y dyfarniad, a rhoddia i y bysgodfa, trwy ysgrif ddyddiedig yn 1234.

Cafodd y tŷ yma ei ddalgorphori tua 1553, a dywedir mai efe oedd y cyntaf o'r mynachlogydd a aeth dan y dynged hono. Arosodd yn y goron hyd y 9fed

* Goodwin, 657.

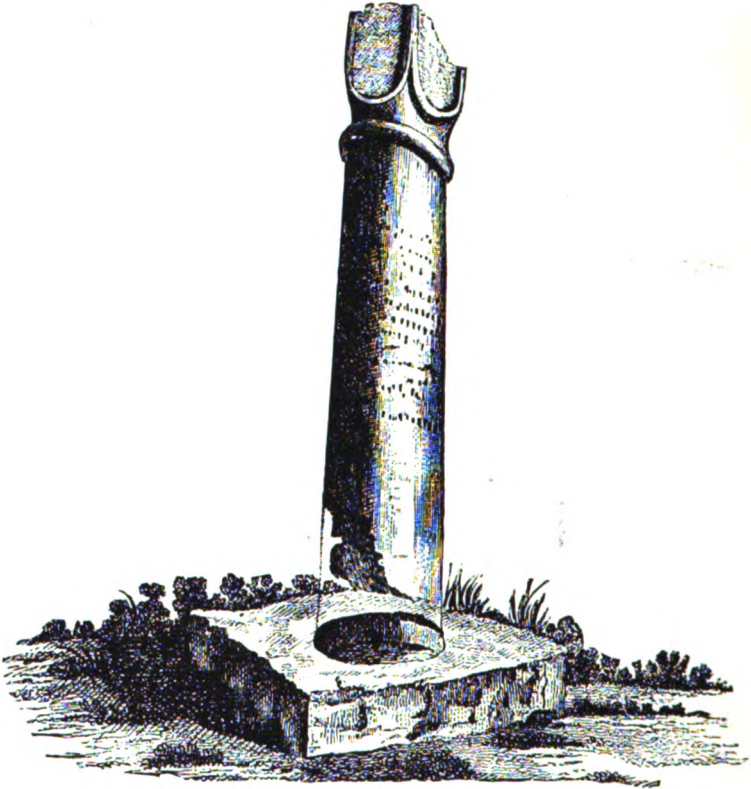
† Yr unrhyw, 678.

‡ Yr unrhyw.

§ Willis's St. Asaph, 178.

|| Willis's Abbots, ii. 312.

¶ Sebright MSS.

PILER ELISEG.

PILLAR OF ELISEG.

o Iago I., yr hwn a'i rhoddodd i Edward Wotton, a wnaed ar ol hyny yr arglwydd Wotton. Yn 1654, yr ydym yn cael fod boneddiges o'r enw Margaret Wotton, un o'r Ymneillduwyr, mewn meddiant o'r lle; ac iddi gael ei gorfodi i'w werthu trwy orchymyn y dirprwywyr dros yr awdurdodau a reolent ar y pryd.

Eglwys.] Y mae gweddillion o'r eglwys yn aros o hyd, a rhan o'r fynachlog: ffurfiwr sydd yn byw yn yr olaf. Yr oedd yr eglwys wedi ei had-eiladu ar ffurf croes, mewn gwahanol arddulliau o adeilyddiaeth. Y mwyaf hynafol ydyw y pen dwyreiniol, lle y mae y ffenestri o ffurf hirgul, ac yn big-fain yn y pen uchaf. Y mae y ffenestr orllewinol yn fawr, ac yn cael ei rhanu gan gerfwaith o faen; ac uwch ei phen y mae ffenestr gron o wneuthuriad traphrydferth. Uwch ben hyn mae y cerfiad er coffiadwriaeth am y person a ail-adeiladodd neu a adgyweiriodd y rhan hon: anrhydedd a delid yn fynych i gymwynaswyr o'r math yma. Yn y ffurf hon y mae: AD. ADAM. DMS. *Fecit Hoc opus. Pace Beata quiescat.* Amen. Ac yn union oddi tanodd y mae y llythyrenau M.D. ... efallai yn rhan o'r dyddiad; y gweddill wedi ei gollu. Nis gallwn sicrhau pwy ydyw y person a fwriedir ei goffhau yn y llinell hon. Dichon ei fod yn un o deulu Trefawr, yn yr hwn y mae yr enw *Adam* yn dygwydd fwy nag unwaith; megys Adda Fawr o Drefawr; ac Adda ap Iorwerth Ddu o Bengwern.

Y mae cnapiau y pileri oddi fewn i'r eglwys wedi eu gorphen yn brydferth. Yn y rhan ogleddol y mae *cloister* o ddau fwa; bwa a fu unwaith yn cynwys beddrod; a cherllaw iddo y mae *benetoire* dwbl, neu lestr i ddal y dwfr sanct-aidd.

Gwnaed y rhan fwyaf o'r adeilad o gerig brâs a llechfeinaidd y wlad. Y mae fframiau y drws a'r ffenestr o gareg nadd brydferth.

Yr oedd ystafell yr abad gerllaw i'r eglwys. Y mae lle bychan yn agor o hon, lle y gallai sefyll i wrando y gwasanaeth dwyfol yn cael ei gyflawni islaw.

Y mae y rhan isaf o'r fynachlog yn fwaog, ac yn cael ei chynnal gan resi o bileri isel; yn awr wedi eu rhanu yn wahanol ystafelloedd. Yn y ffrynt y mae ffenestr fawr, gyda cherfwaith prydfferth o faen, yr hwn a gyrhaedda hyd y llawr. Ymddengys fod yno risiau bychan o'r tu mewn, y rhai a arwein-ient i ystafell y brodyr,—ystafell balmantedig uwchlaw y bwäau.

Yn un o'r cwsg-ystafelloedd presenol y mae careg (yn awr yn rhan o fantell simnai,) wedi ei cherfio yn brydferth, a'r llythyrenau amherffaith hyn arni: *Hic jacet ... ARVRVET.* Dyma yr unig weddillion o unrhyw feddrod. Y mae bedd y sylfaenydd, yr hwn a gladdwyd yma, wedi ei gwbl gollu;* ac nid yw eiddo Gruffydd ap Madog Maelor, arglwydd Dinas Brân, ar gael ychwaith; yr hwn, ar ol ochri gyda gelyniaion ei wlad yn 1270, a gladdwyd oddi fewn i'r muriau hyn.†

Piler Eliseg.] Oddeutu chwarter milldir yn uwch yn y dyffryn, deuais ar draws gweddillion hen golofn gron, efallai y fwyaf hynafol o unrhyw bileri Prydeinaidd cerfedig ag sydd yn awr yn bodoli.

Yr oedd yn gyfan hyd ryfeloedd cartrefol yr eilfed ganrif ar bymtheg, pryd y talfwyd hi i lawr, ac y drylliwyd hi gan ryw benboethiaid anwybodus, y rhai

* Powel, 255, 293.

† Yr unrhyw, 321, 327.

a dybient ei bod yn edrych yn rhy debyg i groes i adael iddi sefyll. Dichon ei bod yn dwyn yr enw hwnw; oblegyd mae y tir y gorwedd ynddo yn barhaus yn myned dan yr enw Llwyn y Groes, oddiwrth y coed oedd yn ei amgylchu. Cafodd ei chodi mewn cyfnod mor foreu, fel nad oes dim syndod pe gwelem arlliw o'r hen eilunaddoliaeth, neu o leiaf o hen arferion cyntefig ein gwlad, yn y dullwedd o honi pan yn berffaith.

Ar feddrod y codasid y piler; ac yr oedd ffoledd a choelgrefydd yn talu iddo yr anrhydedd arferol. Coffadwriaeth am y marw ydoedd; gwelliant ar hen golfnau y Derwyddon gynt, ac wedi ei dori i ffurf, a'i gylchynu â cherffulau. Y mae yn mhlith y ceryg llythrenedig cyntaf a ddylynodd y Meini hirion, Meini gwŷr, a'r Llechau. Safai ar fryncyn mawr, efallai wedi ei amgylchu gan goed, yn yr adeg y cyfodid pileri, ac y gosodid hwy o dan bob *pren gwyrddlas*.*

Dywedir fod y gareg, pan yn gyflawn, yn ddeuddeg troedfedd o uchder: nid yw yn awr ond chwe' troedfedd. Y mae yr hyn sydd yn weddill o'r penclwm yn ddeunaw modfedd o hyd. Safai wedi ei gosod mewn bonsail ysgwâr, yr hwa sydd hyd heddyw yn gorwedd yn y bryncyn. ei led sydd oddeutu pum' troedfedd a thair modfedd; ei drwch yn ddeunaw modfedd.

Y mae dechreuad y llythreniad yn rhoddi i ni yn lled agos yr amser y codwyd hi; a hysbysa ni am y person i goffadwriaeth pa un y cafold ei chyflwyno: "*Concenn filius Catteli, Catteli filius Brochmail, Brochmail filius Eliseg, Eliseg filius Cnoillaine, Concenn itaque pronepos Eliseg edipavit hunc lapidem proav suo Eliseg.*"† O fewn ychydig o flynyddoedd yn ol agorwyd y bryncyn, a chafwyd gweddillion rhyw esgyrn yno, wedi eu gosod, fel yr arferid yn y dyddiau hyn, rhwng meini fflat.

Y Concenn, neu y Congen yma, ydoedd ŵyr i Brochmail Ysgithrog, yr hwn a orchfygwyd yn mwrwdr Caerlleon yn y flwyddyn 607.‡ Copiwyd y geiriau ar y gareg gan Mr. Edward Llwyd: y mae y cerfiad yn awr yn annarllenadwy; ond oddiwrth y copi a gymerwyd gan yr bynafiaethydd enwog hwnw, yr oedd y llythrenau yn tebygu yn fawr i'r rhai a ddefnyddid yn y chweched ganrif.§

Yr oedd un o breswylfeydd Congen ac Eliseg yn y wlad hon. Y mae tref-ddegwm gerllaw y golofn yn dwyn, oddiwrth yr olaf, yr enw Eglwyseg; ac y mae y trumau ardebol o greigiau yn cael eu galw Glisseg am yr un rheswm. Efallai mai preswylfa y tywysog Powys hwn yn y parthau hyn oedd Dinas Brân, yr hwn oedd ar derfyn dyffryn Glisseg. Tybia Mr. Llwyd fod y lle yma wedi cael yr enw trwy fod Eliseg wedi cael ei gladdu ynddo; oddiwrth engraffit gyffelyb yn str Gaerfyrddin; lle y mae y fan yn mha un y saif carez goffadwriaethol yn cael ei alw yn Pant y Polion,|| wedi ei lygru o Pant Paulin, oddiwrth *Paulinus*, sef y person y codwyd hi er cof am dano.

· Servator fidei patriæque semper amator

Hic Paulinus jacet cultor pientissimus æqui. ¶

* Kings, ii. 17. Gwel y dysgedig Rowlands, 52

† "Congen fab Cadell, Cadell fab Brochmail, Brochmail fab Eliseg, Eliseg fab Cnoillain, Congen, ac yna ei orwyr Eliseg, a godasant y gareg hon er cof am ei daid Eliseg."

‡ Bedæ Hist. lib. ii. c. 2. p. 80.

§ Gwel Dr. Morton's Table of Alphabets

|| Nis gall hyn fod, am nas gallasai *Paulinus* ond cynyrchu *Paulin* yn y Gymraeg, megys yn wir y mae wedi gwneud yn Neheudir Cymru, yn *Capel Paulin*; tra nad yw y cynniant presenol o Paul fel *Pól*, yn ddim amgen nag ymgais i ofelychlu y Saeson. J. R.

¶ "Yma y gorwedd Paulinus, bob amser yn caru ei wlad,

Yn amddiffynydd y ffydd, ac yn gonest lafurlo y ddaear."

Y mae dwy o ffordd oddiwrth y golofn hon: yr un arferol sydd ar hyd y dyffryn, ar y ffordd fawr ragorol sydd yn arwain i Ruthyn; y llall nid yw yn gyfaldas ond yn unig i un a fyddo yn marchogaeth; eithr y mae yn llawer mwy dowisol ar gyfrif y golygfeydd rhamautus. Dychwelais trwy *Valle Crucis*; ac ar ol ymdroelli ar hyd ffordd sêth at yr hen gastell, disgynais, a *Dyffryn Glisseg*.] chroesais y ffrwd a elwir Brân, nes cyrhaedd dyffryn Glisseg, yr hwn sydd yn hir a chul, yn cael ei derfynu ar y llaw ddeheu gan glogwyni aruthrol, wedi ei ranu i haenau cyfredol aneirif o galchfaen gwŷn, ac yn fynych yn cynyrchu coed yw anferthol: ac ar yr aswy, gan fryniau llyfnion a gwyrddeision, y rhai a ymylir gan goed prydfferth. Un o'r rhai penaf o greigiau y Glisseg a anrhydeddir a'r enw Craig Arthur. Yr un yn mhen draw y dyffryn a elwir Craig y Forwyn, yr hon sydd yn uchel, sêth, ac yn cael ei therfynu gan golofn naturiol anferthol o faint.

Y mae y dyffryn hwn yn cael ei breswyllo (yn ffodus) gan hiliogaeth annibynol o amaethwyr twymgalon a chyfoethog, heb eu difa hyd yn hyn gan wŷr mawr y wlad.

I'r dyben o gyrhaedd y ffordd fawr, aethum ar hyd llwybr i fyngallt sêth ar y llaw aswy; ac oddeutu haner y ffordd ynwelais â thŷ sydd yn hynod am iddo fod yn breswylfa i un Edward Davies, pleidiwr isel ac yspeiliwr o dan y gorthrymydd yn awser y rhyfeloedd cartrefol. Adnabyddid ef yn well yn en

Cneifwr Glâs.] wlad ei hun wrth yr enw *Cneifwr Glâs*, ar gyfrif ei duedd yspeilgar, a lliw ei ddrillad; ac ystyrid ef yn offeryn cymhwys yn nwyllaw gorthrymder yr amseroedd hyny. Yn 1654, appwyntiwyd ef, gan y ddirprwyaeth at drefnu etifeddiaethau, yn oruchwyliwr y cantreflys o fewn maenor *Valle Crucis*, trwy iddo gael ei gymeradwyo i'r swydd hono gan y milwriad George Twisleton. Nid yw yn ymddangos fod y *Cneifwr* yn rhyw hynod o bur hyd yn nod i'w blaid ei hun, pan fyddai ei lesâd personol ef yn sefyll ar y ffordd. Arferai gymeryd pleidwyr y brenin o dan ei nawdd, os caffai ei dalu yn dda. Ar un adeg, efe a guddiodd Syr Evan Llwyd o Fodidris, pan yr oedd swm mawr o arian yn cael ei gynyg am ei ddal. Byddai yn ei letya mewn seler o dan y parlwr; yna galwai ei bobl ynghyd, a gorchymynai iddynt, mewn cynddaredd ofnadwy, i fyned allan i chwilio am Syr Evan, gan daro ei droed yn y llawr, a datgan gyda llw, os oedd y marchog ar wyneb y ddacar, y mynai gael gafael arno.

Bwlch y Rhiw Felen.] Wedi esgyn codiad tir am ychydig yn mhellach, cyrhaeddais y lle a elwir *Bwlch y Rhiw Felen*, ac yna disgynais i waered drachefn i'r ffordd fawr. Hynodir y fau yma gan farwolaeth

Llywarch Hen.] dau o feibion *Llywarch Hen*, tywysog Prydeinig o'r chweched wysoegaid, eu tad, yn galaru ar eu hol mewn cerdd wylofain, o ba un y mae y llinellau canlynol yn rhan:—

Bedd Guell yn y Rhiw Felen,
Bedd Sawl yn Llangollen.*

Llywarch Hen a adawodd ei wlad i yru allan y Sacsoniaid a'r Gwyddelod o'r wlad hon. Nid yw yn ein hysbysu beth fu y canlyniad; ond yr oll a ddywed ydyw, ei fod wedi colli deuddeg o feibion yn yr ymgyrch garedig.

* Llwyd's Archæol. 250.

O'r grib uwchlaw Rhiw Felen, ceir golygfa dra eang ar gantref Iâl; yn fryniog, yn llawn porfa ffrwythlawn, ac anifeiliaid lawer; ond yn y lle hwn y mae yn llwm, ac yn amddifad o gloddiau a choedlydd; twmpathau a wnant, gan mwyaf, yn lle y blaenaf; ac yn lle yr olaf y mae dyrysgoed. Yn agos i'r fan hon y mae Plas yn Iâl, eisteidle teulu hynafol yr Ialiaid, y rhai a ddisgynent oddiwrth Osborne Fitzgerald, iarll Desmond, yr hwn a ddaeth drosodd gyda Gruffydd ap Cynan; a'r penaf o'i ddisgynyddion ydyw y Fychaniaid o Gorsygedol. Wedi dyfod i waered am enoyd, croesais yr Alun, yn y fan yma yn ffrwd fechan (yr hon, ar ol llifeirio a ɹ beth amser, a dderbynia gynydd lled fawr,) dyfrhâ ddyffrynoedd y Wyddgrug ac Estyn; rheda rhwng y ceulantau ardebol gerllaw Caergwre hyd Gresford, lle y mae yn llifeirio trwy wastadedd eang, ac ymuna â'r Ddyfrdwy rhwng Holt ac Eaton Boat. Yr wyf yn gadael, ar y llaw aswy, le a elwir Hafod yr Abad, safle un o breswylfeydd abad Valle Crucis yn ystod misoedd yr haf. Yn agos i ochr y ffordd y gorwedd Tomen y Rhodwydd,* unwaith yn amddiffynfa a adnabyddid wrth yr enw castell Iâl,† yr hwn a adeiladwyd gan Owain Gwynedd, oddeutu y flwyddyn 1148.‡ Dyma y fan y mae Leland, mewn camgymeriad, yn ei alw yn gastell a berthynai i Owain Glyndwr.§ Gynwysa fryncyn anferth o bridd, gydag un arall uwch fyth, yn agos i un pen, yr hwn yw y brif amddiffynfa. Amgylchir y rhai hyn gan ffos a chlawdd; ac nid oes iddynt ond un fynedfa i mewn. Yn bresenol nid oes yn aros yr olion lleiaf o'r oruwch-adeiladaeth, yr hwn, fe ddichon, ydoedd o goed; oblegyd hysbysir ni fod y castellyn byr-barhaol yma wedi cael ei losgi, yn mhen naw mlynedd ar ol ei adeiladu, gan Iorwerth Goch ap Meredydd.¶

Castelli Coed.] Yn y modd yma y mae yn rhaid i ni roddi cyfrif am ddifan- iad lluaws o gastelli Cymreig, enwau y rhai a gedwir mewn hanesyddiaeth; ond nid oes y rhith lleiaf o honiunt ar gael yn bresenol, ac yn ofer y buom yn chwilio am danynt. Gwneid hwy o goed, megys ag yr oedd yn dra arferol hefyd gan amryw hen genedloedd ereill, a rhai diweddarach o ran hyny. Y Persiaid, ar ddynesiad y Spartiaid, a ymgauasant eu hunain oddifewn i'w muriau coe i; a chafodd Caisar gryn helbul gyda rhyw dŵr mewn castell a elwid Larigum, yn yr Alpau, yr hwn a wnaed o goed a elwid *Laris*, neu *Larch* (llurs,) y rhai y dywedid eu bod yn anhylog.¶ Mewn amseroedd diweddarach, cafodd castell Bamberough ei adeiladu ar y cyntaf o goed, gan Ida; a chafodd bwrdeisdref Murray ei chadarnhau gan y Daeniaid gyda'r un defnydd. Yr oedd gan bobl o'r un str a hwy, yn y flwyddyn 1228, gestyll coed;** ac yn mhen can' mlynedd ar ol yr eugreiffitiau diweddar hyn, mewn cymhar- iaeth, darfu i William de Melton, archesgob Caerefrog yn 1317, gadarnhau yr amddiffynfa yn y ddinas hono, yr hon a elwid *Old Bale*, gyda phlanciau deu- naw modfedd o drwch.

Yn mha le bynag y darllenwn fod hen gastell wedi llwyr ddiffianu, a phan nas gallwn roddi cyfrif am ddefnyddiad y ceryg at wneuthur unrhyw adeilad arall yn y gymydogiaeth, rhaid i ni dybio mai o goed y cawsent eu gwneyd, ac

* Yn yr achos hwnw buasai y rhod yr un â rawd yn beddrod neu bedd-rawd, am *feld*; ac â rawd yn gauaf-rawd, preswylfod gauafol; y gair Gwyddelig yw *rûth*, a gair cyfansawdd hynod a ddefnyddir gan Adamnan, yn ei *Vita S. Columba*, ydyw *ratabusta*, yr hwn sydd braidd yr un ystyr â'r gair Cymraeg bedd-rawd. J. R.

† Powel, 201.

‡ Yr unrhyw.

§ Itin. v. 35.

¶ Powel, 208.

¶ Vitruvius, lib. ii. c. 9. p. 85.

** Annals of Scotland, 149.

mllynt gael eu dinystrio gau dân, yr hwn a deffid iddynt naill ai gyda fflaglau, neu ynte yn ol dull yr hen Scandinafaid, fel y dysgrifir gan *Olaus Magnus*, trwy luchio iddynt fwrneli o sylweddau hylösg a thanllyd.

Llandegla.] O Domen y Rhodwydd, croesais y wlad am oddentu dwy filldir, i bentref *Llandegla*, yr hwn le sydd mor hynod am ei ffeiriau buchol. Y mae yr eglwys wedi ei chysegru i St. Tegla, gwryf a merthyr; yr hon, ar ol ei throadigaeth trwy St. Paul, a ddyoddefodd ferthyrdod o dan Nero yn Iconium.

Ffynhon Sant Tegla.] O fewn oddentu dau gant o latheni i'r eglwys, mewn lle cyn o dir a elwir Gwern Degla, y mae ffynhon fechan yn tarddu, a'r llythyrenau A. G. 0. U: G yn gerfedig ar y gareg nadd uwch ei phen. Y mae y dyfroedd o dan nawdd y santes; a myutumir hyd heddyw eu bod yn dra iachusol i'r rhai a fyddont yn goddef o dan *Gloyf Tegla*, neu y cryd cymalau. Rhaid i'r claf olchi ei aelodau yn y ffynhon; offrymu pedair ceiniog iddi; rhodio deirgwaith o'i hamgylch; ac adrodd y pader (gweddi yr Arglwydd) dair gwaith. Ni ymgymerir byth a'r defodau hyn nes y byddo yr haul wedi myned i lawr, i'r dyben o wneyd y peth yn fwy dirifol i'r credinwyr. Os bydd y goddefydd yn wryw, rhaid iddo fel Socrates, aberthu ceiliog i'w *Esculapius*, neu yn hytrach i *Tecla Hygeia*; ond os bydd o'r rhyw deg, gwnaiff iâr y tro. Dygir yr aderyn mewn basged; yn gyntaf o amgylch y ffynhon; wedi hynny i'r fynwent; a chyflawnir yr unrhyw weddiâu a'r unrhyw gylchdroadau o amgylch yr eglwys. Yna y mae y dyoddefydd yn myned i'r eglwys; ac yn gorwedd o dan fwrdd y cymundeb, gyda'r Beibl o dan ei ben; gorchuddir ef â charped neu lian, a gorwedda yno hyd doriad y dydd. Yna ymadawa, wedi offrymu chwe' cheiniog, a gadael yr aderyn yn yr eglwys. Os bydd yr aderyn farw, bernir fod yr afiechyd wedi ei iacháu, a bod yr afwydd wedi cael ei drosglwyddo i'r aderyn aiffodus.†

Bodidris.] O'r lle yma ymwelais â *Bodidris*, hen balasdy mawr hynafol, yn perthyn i Evan Lloyd Vaughan, ysw.,* o Gorsygedol, yn hawl ei fam Margaret, merch i Syr Evan Lloyd, barwniad, y gwryw diweddaf o'r tenlu. Yr oedd yn hanu o Lywelyn ap Ynyr ap Howel ap Moriddig ap Sandde Hardd; yr hwn trwy ei wroldeb mewn rhyfel, a gafodd gan ei dywysog Gruffydd ap Madog, arglwydd Dinas Brân, yr arbenigrwydd anrhydeddus yn ei bais-arfau o wisgo pedair ergyd o waed: oblegyd iddo, tra yn ymddiddau a'i dywysog, ar ol y frwydr, a'i law aswy yn dyferu o waed, yn ddamweiniol ei thynu ar draws ei gleddyf, a gadael arno ôl ei bedwar bys. Y tywysog, wrth sylwi ar hyn, a orchymynodd iddo eu dwyn ar ei darian; ac ar yr un pryd rhoddodd iddo dref-ddegwm Gelligynan, yn y gymydogaeith hon, fel arwydd mwy sylweddol o'i ffafr.†

Cymer Bodidris ei enw oddiwrth Idris, mab i Lywelyn Aurdorchog, nen arglwydd Iâl. Saif mewn dwy str, Ffaint a Dinbych; ac y mae y bwrdd hir yn y neuadd âg un pen yn y naill a'r pen arall yn y lall o'r ddwy.

* Yn bresenol yn eiddo i Syr Thomas Mostyn, barwniad, yn hawl ei fam, nith i Evan Vaughan ysw. GOL.

† Y mae yr arteriad ofergoelus uchod wedi darfof am dani, a buasai y traddodiad yn mberthynas iddi wedi darfof hefyd oni bai cofnodiad ein hawdwr. JOS.

‡ Trwy roddiad a amserir yn Iâl, ar noswyl St. Egidius, yn 1256. Gwel Salus. Pedigree, p. 51.

Llanarmon.] Oddiyma aethum yn mlaen ar fy nhaith tua *Llanarmon*, pentref ag y mae ei eglwys wedi ei chysegru i St. German, esgob Auxerre; yr hwn, ynghyda Lupus (Bleiddyn,) a wnaeth gymaint er enill y fuddugoliaeth "Haleliwiah," ar y Pictiaid a'r Saeson, gerllaw y Wyddgrug. Yr oedd yn noddwr o'r fath mwyaf poblogaidd, ac y mae ganddo luaws o eglwysi ereill yn Nghymru o dan ei nawddogaeth. Y mae delw o ŵr eglwysig, yr hwn y tybir a'i cynrychiola ef, i'w gweled yn ugwal y fynwent. Yn nyddiau Leland, yr oedd llawer o gyrchu yma gan bererinion;* ac offrymid llawer o arian yn y lle, a hyny, fe ddichon, i'r ddelw ddychymygl hon o hono.

Yn yr eglwys y mae beddrod mab i'r rhyfelwr bys-waedlyd uchod, yn dwyn ar ei darian y pais arfau a ennillasid gan ei dad, a cherfiad o amgylch, *Hic jacet Gruffydd ap Lllywelyn ap Ynyr*. Wrth ei draed y mae ci yu coei pentwr o ymysgaroedd. Traddodiad y wlad ydyw iddo fyned i ysgarnes, yn mha un y colodd ei fywyd trwy gael ei glwyfo yn ei fol; fod ei ymysgaroedd wedi syrthio allan, ac fod ei wedi gafael ynddynt, fel ag y darlunia y cerfiwr. Os syrthiodd yn Rhyfeloedd y Groes, fel y tybir, tra yu ymladd o blaid y bedd sanctaidd, rhaid fod y cerfiwr wedi anghofio ei wneyd â'i gluniau yn mhleth, oblegyd dyua ydoedd y dull yn mha un y gwnelid cofadeiladau y cyfryw farchogion crwydrol. Y mae y beddrod yn gistaen i gyd o un gareg, yn mha un y dodwyd ei gorph, ac yr anfonwyd ef adref. Y caud sydd gareg arall, ar ba um y mae ei lun wedi ei gerfio.

Carneddau.] Y mae twmpathau claddu, neu garneddau, i'w cael yn dda mynych yn y plwyf hwn. Yr oeddwn yn bresenol pan agorwyd un o honynt, a chynwysai lawer o geryg rhyddion a phridd, yn orchuddiedig â haen o weryd oddeutu dwy droedfedd o drwch, ac uwchlaw hyny orchudd o dywyrch gwyrdd. Yn ystod ein hymchwiliad, darganfyddasom, yn rhywle tua chanol y garnedd, amryw lestri wedi eu gwneyd o giai llosgedig yn yr haul, o liw coch o'r tu allan, a du oddi fewn, trwy eu bod wedi eu hystaenio â'r lludw a gynwysent. Yr oedd pob un wedi ei osod gyda'i enau at y llawr, ar faen gwastad; ac uwch ben pob un yr oedd carreg arall, i atal iddo gael ei dori gan y pwysau oddi uchod. Yn gymysg â'r ceryg rhyddion yr oedd lluaws o ddarnau o esgyrn; megys esgyrn y cluniau, y breichiau, ac ambell i asgwrn pen. Yr oedd y rhai hyn wedi diange rhag effeithiau tân y goelcerth anghladdol, a chawsant eu gosod o gwmpas y llestri, y rhai a gynwysent weddillion y corph, yr hwn oedd wedi cael ei losgi yn lludw pur.

Bydd i mi yn y fan yma grybwyll am hynafiaeth mawr yr arferiad yma, yr hon oedd yn cael ei dwyn yn mlaen yn mysg y cenedloedd mwyaf coeth, yn mhllith y Groegiaid a'r Rhufeiniaid, yn gystal ag yn mysg y bobl fwyaf barbaraid. Yr oedd y Germaniaid hynafol yn ymarfer y ddedof hon, fel yr ymddengys oddiwrth Tacitus.† Yr oedd y Derwyddion yn ymarfer yr unrhyw hefyd, gyda'r ychwanegiad gwallgofus o losgi poppeth ag oedd yn wasanaethgar yn y bywyd hwn, oddiar y dybiaeth y byddai ar y treugeidig angen am danynt yn y byd arall; ac fel cadarnhad o hyn, y mae arfau, ac awryw bethau rhyfedd ereill, na wyddir yn y byd i ba ddyben yr oeddynt, hyd y dydd heddyw yn cael eu darganfod o dan hen feddrodau hynafol.‡

* Leland Itin. v. 85.

† De moribus Gorman.

‡ Mela, lib. iii. c. 2

Y *Sarmatae* pellenig, a'r holl genedloedd Scandinafidd, a gydsynient gyda goglewng ar losgi cyrph y meirw; ac yr oedd y Daeniaid, trwy yr ymarferiad yma, a'r gwahanol seremonïau claddedigol, yn cadw cof am dri chynod gwahanol.*

Y cyfnod cyntaf, yr hwn oedd yn unrhyw â'r un sydd dan sylw a elwid *Roisold* a *Brende-tiide*, neu oes y llosgi.

Yr ail a elwid *Hoigold*, a *Hoists-tiide*, neu oes y twmpathau. Cledid y corph yn gyfan, yn y cyfnod hwn, gyda'r holl addurniadau a wisgai tra yn fyw. Yr oell breichledau, neu arfau, ac hyd yn nod ceffyl yr arwr yma lawedig, yn cael eu gwasod o dan y twmpath. Byddent yn arfer claddu arian, a phob eiddo drudfawr perthynol i'r tröngedig, gydag ef, oddiar y dybiaeth y byddai ar yr enaid, yn gymaint a'i fod yn anfarwol,† angen am y pethau hyn yn y byd arall. Dyna ydoedd syniad y *Gauliaid*, a'r holl genedloedd gogleddol. Yn mysg y rhai olaf, pan yr oedd mor-ladroniaeth yn cael ei ystyried yn beth anrhydeddus, byddai yr yspeilwyr hynod hyn yn cyfarwyddo fod i'w holl yspail gwerthfawr gael ei gladdu gyda hwynt,‡ er mwyn rhoddi anogaeth i'w plant ddylyn yn eu llwybrau,—cynal eu hunain, ac anrhydeddu eu henwau, trwy weithredoedd rhyfelgar. Oddiyma yr ydym yn cael hanesion am gyfoeth mawr wedi ei ddarganfod mewn beddrodau, ac am y mynych drais ar weddillion y meirw, mewn dysgwyliad am drysorau, hyd yn nod am gaurifoedd wedi i'r arferiad hon ddarfod.

Y drydedd oes a elwid *Christen loms-öld*, pan y darfu i ddygiad Cristionogaeth i'w plith roddi pen ar yr arferion blaenorol. oblegyd “y mae Cristionogion,” fel y sylwa y physygwr dysgeleg o Norwich, “yn casâu y dull yma o gladdu; ac er na phetrusent roddi eu cyrph i'w llosgi tra yn fyw, ffeiddient y dull hwnw ar ol marw o honynt; gan garu dadgysoddiad yn hytrach na difodiad, ac ymostwng yn weddus i ddedfryd Duw, fod i ni ddychwelyd, nid i ludw, ond i lwch.”

Oldiwrth sylwadau yr ysgrifenydd galluog hyn, gallwn gasglu pa bryd y dilewyd yr arferiad o losgi yn mhlith y gwahanol gene lloedd; darfu gyda phaganïaeth. O ganlyniad, darfu yn gyntaf yn mhlith y Prydeiniaid; oblegyd cynelid yr arferiad i fyny am beth amser gan y Sacsoniaid, ar ol iddynt orchfygu y deyrnas hon; ond gadawsant hi o'r neilldu wedi iddynt dderbyn goleuni yr ofengyl. Y Daeniaid a ddaliasant at yr arferiad o losgi eu meirw mewn llestri yn hwyaf o bawb; oblegyd o'r holl genedloedd gogleddol ag yr oedd gauddynt unrhyw safle yn y teyrnasoedd hyn, hwynt-hwy oeddynt yr olaf i dderbyn athrawiaethau Cristionogaeth.

Nis gallaf sefydlu unrhyw reol wrth ba un y gellir barnu i ba bobl y perthynai y gwahanol fathau o lestri a charneddau, pa un a oed lynt ai Prydeinig, Rhufeinig, Sacsonaidd, neu Ddaenaidd.

Y mae rhai charneddau yn cael eu gwneyd o bentwr o geryg yn unig, megys y rhai hyn yn yuys Arran; amryw barthau o Scotland; ac mewn rhai manau yn Nghernyw.

Ereill, megys yr un yn Llanarmon, sydd yn gyfansoddedig o geryg a phridd, wedi eu gorchuddio yn ddestlus a thywyrch. O'r rhai hyn, y mae y gwaelod yn gydwastad â'r llawr mewn rhai manau, ac mewn ereill yn amgylchynedig &

* Wormil Mon. Danic. 40.

Pomponius Mela, lib. iii. c. 2.

Bar. hollni Antiq. Dan. 438.

ffos; gwneid hwy weithiau o bridd yn unig. Ereill drachefu ydynt o ffurf bigfain, a rhai yn hirgul; o'r hyn y mae engraifft yn nghymydogoath Bryn y pys, yr hwn a elwir *Beld y Cawr*. Yn olaf, nid oedd rhai o'r eladdfeydd yn cynwys dim ond cylch gwastad, wedi ei amgylchu, yn ol dull y Derwyddon, & cheryg ar eu penau; a'r cyfryw oeddynt feddau Ubbo, a'r brenin Harald, yn Sweden.*

Y mae y llestri a gynaliant y llwch yn cael eu cyfleu mewn gwahanol ddulliau hefyd; naill ai gyda'r genau at i waered, ar gareg wastad, ac un arall uwchben er eu hamddiffyn; neu gyda'r genau at i fyny, a chareg i'w dyogelu yn yr un modd.

Yn dra mynych ceir y llestri hyn wedi eu cyfleu mewn celloedd ysgwâr wedi eu ffurfio o lechfeini. Weithiau ceir mwy nag un o'r celloedd hyn o dan yr un garnedd. Yn Dupplin, yn str Perth, cyfarfyddais â dim llai na dwy ar bymtheg o honynt, wedi eu gosod yn gylch.† Pan y ceir llawer gyda'u gilydd, y mae y garnedd naill ai yn gladdfa deuluaid, neu efallai yn cynwys gweddillion nifer e arwy'r syrthiasant yn ogoneddus yn yr un achos da: oblegyd ni thelid y cyfryw anrhydedd ond yn unig i'r dewr a'r daionus.

Byddai y llestri a geid yn gyffredin yn y celloedd hyn yn cael eu hamgylchu gan ddarnau o esgyrn a ddiangasant rhag y tân; oblegyd byddai cyfeillion yr ymadawedig yn dra gofalus i gasglu pob mymryn, y rhai a osodent, gyda gweddillion y marw, o amgylch y llestri, gan ystyried y byddai esgeulustra yn hyn yn bechod o'r fath mwyaf. Nid oes genym ddim sicrwydd am y seremonïau a ymarferai y Prydeiniaid ar yr achlysuron galarus yma, ond oddiwrt h luaws o bethau ag yr ydym yn eu darganfod yn barhaus yn ein carneddau, ymddengys fod cyfatebiaeth neillduol rhyngddynt â'r rhai a ymarferid yn ngwlad Groeg a Rhufain yn yr hen amseroedd.

Byddai y Groegiaid yn y lle cyntaf yn diffodd y goelcerth anghladdol gyda gwin, a byddai cymdeithion a pherthynasau y marw yn cyflawni y gweddill. Dyna ydoedd y seremoni yn nghladdedigaeath Patroclus.

Cyn i'r marwor lwy'r ddiffoddi, cochwin pur a daflent hwy,
Nes y byddai'r lludw yn gorwedd yn un crynswth marwaidd mwy:
Yna casglai hoff gymdeithion esgyrn y trengedig eu,
I'r aur-lestr, gyda dagrau, gan eu dwyn i'r babell ddu,
Lle gorchuddid hwynt â lliain,— yna codent feddrod ban,
Gan ddwfn dori ffosydd mawrion, i'w amddiffyn 'gylch y fan
Yn y canol uchel godent wely pridd, ymchwyddol ryw,
Er gwneyd coffa am y marw, a fu gynt yn nhir y byw.‡

Yr oedd y ddyledswydd o gasglu yr esgyrn a'r llwch yn gorphwys ar y perthynas agosaf. Fel hyn y mae Tiballus yn erfyn yn ddwys ar fod i angu ei arbed mewn tramoraidd wlad, o herwydd nad oedd gauddo neb o'i berthynasau agosaf i gyflawni y gymwynas olaf iddo.

Me tenet ignotis ægrum Phœacia terris,
Abstineas avidas, mors violenta, manus! &c. §

Yma || 'n dihoeni mewn tramoraidd wlad,
'Rwy'n gorwedd dan afiechyd, eneth fâd;

* *Succia Antiqua et Hodierna*, tab. 315. † ...our in Scotland, iii. 106.
‡ *Iliad*, lib. xxiii. lin. 310. § *Elegia*, lib. i. el. 3. ¶ Yn Phœnicia.

O Angeu! cadw draw dy bicell ffrom,
 Ac na thrywana'm calon lesg a throm:
 Un fam i'm helpu yn fy olaf loes,
 f gaaglu'm heegyru, hêl fy llwch, nid oes·
 Na chwaer i wylo uwch fy meddrot triat,
 Na thywalt myrr Aseyria ar fy nghist.
 Na thithau, *Delia* fwyn, fy nghariad pur,
 Nid wyt ti yma i leddfu'm poen a'm cur!

Erfyniaf ganiatâd i ddodi yma yr hanes a ddyry Virgil am seremonïau anghladdol Pallas.* Yr ydym yn cael yn eu plith luaws o rai a ymarferid gan y cenedloedd gogleddol. Yr oedd anifeiliaid o wahanol rywogaethau yn cael eu llosgi neu eu claddu gyda'r corph. Gosodid yspail rhyfel, ac arfau o amryw fathau ar y goelcerth anghladdol; oesgliid yr esgyrn a'r lludw at eu gilydd; a chodid twmpathau o bridd yn garnedd arnynt. Y mae yr holl bethau hyn yn cael eu darganfod yn barhaus yn ein beddrodau. Ceir cyrn, ac ereill o weddillion anifeiliaid pedwar-troediog, arfau o brês a maen, wedi eu cyfleu islaw yr un math o feddau yn union ag a ddarlunir gan Homer a Virgil. Dichon nad oedd y seremonïau ereill yn cael eu gadael heibio; ond nid oes genym un awdurdod i'n galluogi ni i sicrhau eu bod yn mhobpeth yn cyfateb.

Jam pater Æneas, &c.

Ar arch y pen Tusanaidd, a th'wysog Troia fawr,
 Y gweithiau anghladdiadol a godwyd ar y llawr,
 Ac yna dwyn i'r goelcerth, 'nol defod hen y wlad,
 Eu hoff gyfeillion gwrol a laddwyd yn y gad.
 O'r ffamau duon cyfyd y mygdarth tua'r nen,
 A'r mwg yn dorchau cyrliog ymddyroha fry uwch ben,
 Y milwyr traed amgylchiant dair gwaith y tanllwyth mawr,
 Tair gwaith y meirchlu gyrchant o'i amgylch ar y llawr.
 Eu dagrau, fel y llefant yn uohel ar bob tro,
 A bylant eu heif gloywon, a threigliant ar y gro.
 Dyluna croch ruddfanau; adseinia'r nefoedd fry
 I'r llefau cymysgedig, a sain yr udgorn cry'.
 Rhai, yn y ffamau, fwriant hardd ffrwyni'r meirch di fraw,
 Cleddyfau dur a helmau y gelyn drechwyd draw:
 Rhai fwriant y tarianau a ddygai'u brodyr on,
 A gwaywffyn aŵwyddiannus y lladdedigion lu.
 Yn awr o gylch y goelcerth y gwaeda'r ŷch a'r carw,
 A'r moch gwrychynog leddir, i anrhydeddu'r marw.
 Y maesydd a archwiliant, a'r defaid gwlanog laddant,
 Ac ar y ffamau ysol eu meirwon gyrph a fwriant.

Gan fy mod gyda'r pwngc o gladdu, bydd yn briodol i mi sylwi fod ysgerbwdd dynol cyfan wedi cael ei ddarganfod rhwng dwy lechfaen o hyd cyfatebol, yn agos i'r lle hwn. Y mae hyn, yn gystal a llawer o engreiffiau cyffelyb mewn gwahanol barthau o'n hynys, yn profi nad oedd y cyndrigolion bob amser yn llosgi cyrph y meirw: oblegyd, heblaw yr engraiſt hon, y mae ysgerbwdd, amguedig yn y modd yma, wedi ei gael yn un o ynysydd yr Orkneys,† ac ereill yn str Murray; a chydag un o'r rhai diweddaſ yr oedd llestr yn cynwys lludw,

* Lib. xl. l. 124.

† Llythyr oddiwrth y Parch. Mr. Low o Birca.

ac amryw ddarnau o siarcol,* yr hyn a brawf fod y ddau ddull yn cael eu hym- arfer yn yr un oes.

Tomen y Fardra.] Ar lan yr afon, yn agos i bentref Llanarmon, y mae bryn- cyn eang o waith llaw, yr hwn a elwir *Toment y Fardra*,† ar yr hwn yr oedd rhywbryd gastell bychan, gweddillion yr hwn a ganfyddir mewn sylfaeni amddiffynfa fechan bedaironglog. Y mae yr afon yn terfynu un ochr i'r bryncyn, a ffos ddofa ar yr ochr arall. Heb fod yn mhell oddiyno, y mae ogof fawr naturiol, o uchder mawr am encyd o ffordd: wedi hyn y mae yn gostwng, ac yn ymestyn i bellder anadnabyddus.

O Lanarmon aethum yn mlaen ar fy nhaith ar hyd ffyrdd drwg y plwyf hwnw Y mae y wlad yn awr yn dyfod yn gulach, am fod y mynyddoedd yn dyfod yn nês. Ar un ochr y mae creigiau uchel o geryg calch, yn uhref-

Tre'r Yrys.] ddegwm *Tre'r Yrys*, y rhai ydynt doreithiog‡ mewn mwn plwm; a thybir i'r lle gymeryd ei enw oddiwrth Gyrys, yr hwn a wnaeth y casgliad cyntaf o hen ddiarebion Cymreig, a'r hwn a adwaenir wrth y teitl, Madwaith hen Gyrys o Iâl.

Ar y llaw chwith y mae mynyddoedd Clwyd, y rhai a rauant y wlad yma oddiwrth ddyffryn Clwyd. Amaethir y rhai hyn yn lled uchel; y maent yn rhydd oddiwrth greigiau, ac yn orchuddiedig â grug.

Y mae bwlich, neu fynedfa, rhwng y brynau hyn ag sydd yn dwyn enw tra *Bwlch Agricla.*] hynod, a gorwedda rhwng y brynau a elwir Moel Eithinen a Moel Fenlli. Gelwir ef, *Bwlch Agricla*;§ a gellir meddwl mai y ffordd yma yr aeth Agricola i Ynys Fon. Fod y Rhufeiniaid, mewn oesau diweddarach, wedi bod yn preswyllo yn y rhau hon o'r wlad, a ymddengys yn amlwg oddiwrth y niferi o fathynau a gafwyd yn y gynydogaeth, yn enwedig yn mhlwyf Llanferres, yn mha le y cafwyd cyflawnder o geiniogau (*denarii*.)

Moel Fenlli.] *Moel Fenlli* sydd yn nodedig am fod arni amddiffynfa Bryd- einig gadarn, wedi ei dyogelu, fel arferol, gyda chloddiau a ffosydd. Dichon fod hon yn mældiant penaeth o'r enw hwnw; oblegyd y mae Nennius|| yn son am y cyfryw frenin yn nhiriogaeth Iâl; ond, fel yr oedd arfer ein hen haneswyr, y mae yn cymhlethu ystori mor wrthun gyda'r cry- bwylliad am dano, fel ag i ddinystrio pob crediniaeth ei fod erioed wedi bodoli, oni buasai fod y bryn yn aros fel prawf pendant o hyn. Yr oedd St. Gar- mon, medd yr abad, wedi bwriadu talu ymweliad â'r Benlli hwn; ond ni chafodd dderbyniad croesawgar; er hyny cafodd dderbyniad tra charedig gan un o'r gweision, yn ei fwthyn tlawd ei hun; yr hwn a laddodd ei unig ló, ac a'i coginiodd, a gosododd ef o flaen y sant a'r ddau gyfaill oedd gydag ef.

* Tour in Scotland, 1769, quarto ed.

† *Y Fardra* a olyga *Y Faerdre*, tref y maer neu y goruchwyliwr, yr hwn a ddygwydd yn ffrwyth yn Nghymru fel enw lle. J. R.

‡ Gelwir hwn yn awr *Bryrys*, ac oddiwrth fod y pentref a elwir felly yn un o'r rhai uchaf yn Nghymru, ymddengys iddo darllo o *eryr*, yr un modd ag *Eryri*, fel y gelwir cynydogaeth y Wyddfa. J. R.

§ Y mae hyn yn amhosibl, oblegyd rhaid i Agricola ddyfod yn *Aireol*, neu *Aercol*, yn y Gym- raeg; dygwydda y blaonaf, yn wirioneddol, yn y *Nennian Genealogies*, a choir yr olaf yn *Skeene's Four Anc. Book of Wales*, ii. 173; gwel hefyd i. 318. Byddai yn awr yn *Aergol* neu *Aeryel*, a bu- aswn i ya tybied fod yr enw a olygir yma naill ai *Y greigle*, *Y grugle*, neu y cyffilyb. J. R.

Cafodd y caredigrwydd yma gyflawn daledigaeth: oblegyd wele! bore dranoeth cafwyd y llô yn fyw ac yn iach gyda'i fam.

Llanferres.] Ychydig tu hwnt i'r bwloch hwn, aethum i mewn i blwyf *Llanferres*, yr hwn sydd yn gyfoethog mewn mwneau. Aethum drwy y pentref, ac heibio yr eglwys. Y mae yr olaf wedi ei chysegru i St. Berres (*Britius*), dysgybl St. Martin yr Hungariad, a'i olynnydd yn esgobaeth Tours, yn y rhan olaf o'r bedwaredd ganrif. Yr oedd yr eglwys, ar y pryd, yn cael ei hail-adeiladu, yn benaf trwy haelfrydedd Mrs. Catherine Jones o'r Colomendy.*

Cafodd pen dwyreiniol yr eglwys ei adgyweirio yn 1650, gan Dr. John Davies, awdwr y Geiriadur Cymraeg a Lladin, hynafiaethydd rhagorol, ac yn enedigol o'r plwyf hwn.

Yn ystod fy nhaith, croesais y ffordd fawr rhwng y Wyddgrug a Rhuthyn; yr hon, ar ol maith esgyniad, sydd yn myned heibio Bwloch Pen-y-barras, lle tra theilwng o sylw pob ymdeithydd, ar gyfrif yr olygfa brydferth a geir oddi-yno ar Ddyffryn Clwyd.

Yr oedd fy llwybr yn awr yn fy arwain tua'r dwyrain, ar hyd y ffordd fawr, i

SIR FFLINT.

Y mae y llecyn hwn wedi cael ei gadarnhau trwy gyfraith gostfawr, yn nghwrt y canghelldy, yn 1763, rhwng teulu y *Grosvenors* ac arglwyddi maenor y Wyddgrug; y rhai cyntaf yn ei hawlio fel rhan o'r rhodd fwneiol yn nghan-tref Iâl, a'r lleill yn haeru ei fod yn rhan o str Fflint, ac o fewn plwyf y Wyddgrug. Yr oedd y dyfarniad yn ffafr arglwyddi y Wyddgrug; ac y mae hynny wedi ei gofuodi ar fwa, uwchben careg hynod, a elwir *Careg Carn March Arthur*; yr hon a ddyfaruwyd y pryd hynny i fod yn derfynu plwyf y Wyddgrug yn str Fflint, a Llanferres yn str Ddinbych.

Parheais i fyned yn mlaen ar hyd y ffordd fawr; a phan o fewn oddeutu dwy filldir i'r Wyddgrug, syllais yn hir ar y dyffryn prydferth sydd yn ym-

Y Fron.] agor gyda thlyzni teleidwïw o'r *Fron*, preswylfod y cywrain Barchedig Richard Williams. Yma y mae Cymru yn dod heibio ei haddurnwisg aruchel, ac yn ymddarostwng i ymwisgo mewn ffurf fwy tyner, i'r dyben o wneyd ei hundeb agosaol &i chymydoges Saesonig yn fwy cwmwyth. Buasai yn ddymunol pe y gweithredasai yn fwy cymedrol, heb ei gario i'r fath eithafedd ag y rhaid i'r Saeson mwyaf pleidgar addef ei bod wedi gwneyd.

Gelwid y fan yma, yn yr hen amseroedd, yn Ystrad Alun; cwmwd yn nghanntref *Y Rhaw*: lle a breswylid gan hiliogaeth ddewr, ag oeddynt yn wastadol mewn rhyfel & gwŷr Caerlleon ar un ochr, a gwŷr Iâl ar yr ochr arall: oblegyd ni oddefai fy nghydwladwyr i'w cleddyfau gweithgar rydu: os na

* Salf Colomendy yn mhlwyf Llanferres Yr oedd Richard Wilson, yr arlunydd enwog, yn berth-yng i Mrs. Catherine Jones, a threuliodd y blynnydoedd olaf o'i oes yno, ac yn y Wyddgrug Dywedir mai efe a basntiodd arwyddfwrdd y gwesty ar ochr y ffordd, a elwir y *Loggerheads*, yr hwn sydd yn agos i'r Colomendy. T. P.

byddai Saeson i ymladd â hwynt, tröent eu harfau yn erbyn gwaed eu cymydogion Cymroidd agosaf.

Pan reoleiddiwyd siroedd Cymru ar y cyntaf gan Harri VIII., cafodd y dyffryn hwn, a elwir y pryd hyn *Molesdale*, gyda'r parhad o hono, a adwaenid wrth yr enw *Hopedale*, eu cysylltu â str Ddinbych; ond, yn y 33ain o'r unrhyw benadur, rhoddwyd hwy i str Fflint.

Y mae y cwbl braidd i'w weled o'r fau hou; golygfa hyfryd wedi ei chyfansoddi o dir toresithiog, yn cael ei derfynu yn brydferth gan esgyniadau graddol, ei ddyffrhau gan yr Alun, ac fel math o aunrywiaeth y mae tref brydferth ac eglwys hardd yn sefyll yn y canol; ynghyda niferi o balasau, llwyni, a fferm-
Coed Uai.] ydd o driniaeth rhagorol. Yn mysg y rhai blaenaf canfyddir yn aml:wg *Coed Uai* (Læswood,) preswylfod y diweddar Syr George Wynne, yn codi fel palasdy ardderchog ar hyd llechwedd brydferth ar yr ochr ddeheuol i'r dyffryn, ac yn amgylchynedig â choed a glaslenyrch. Ac nid yw yr olygfa bellenig yn llai prydfferth. Y mae tair aber ardderchog y Ddyffrdwy, y Weever, a'r Mersey, ynghyda bryniau str Gaerlleon, a'r rhesi mwy pellenig yn siroedd yr Amwythig, Stafford, Derby, Caerefrog, Lancaster, Westmoreland, a Chumberland, yn cwblhau yr olygfa brydferth hon.

Nerquis.] Capel *Nerquis*, yr hwn nid yw nepell oddi yma, sydd adeilad destlus gyda phinagl hardd. Oddi fewn iddo y mae celfach eang gothic wedi ei cherfio yn gywrain, yr hon ar un adeg a gynwysai ddelw o'r Forwyu, ac y mae yn cael ei galw (fel y gelwir pob celfach o'r fath yn Nghynru,) yn *Gadair Mair*. Heb fod yn mhell oddiwrth y capel y mae tŷ *Nerquis*, heu balasdy odiaeth, a adeiladwyd yn 1638 gan John Wynne, ysw., o linach Edwyn arglwydd Tegengle. Bu Thomas Pindar, ysw., mab i'r enwog Syr Paul, yn feddiannol arno am ychydig amser, trwy ei briodas â Miss Wynne, cti-feddes y lle. Gwnaethpwyd eu mab Paul yn farwniad yn 1662, a thrwy iddo farw heb briodi, daeth yr etifeddiaeth yn hawl ei fam yn eiddo i Paul Williams, ysw., o Bont y Gwyddel. Ar farwolaeth Edmund Williams ysw., yn 1737, daeth yn eiddo i'w chwaer;* yr hon sydd yn awr yn weddw i Robert Hyde, ysw., ac y mae yn cadw y lle gyda gwir letygarwch.

Y Wyddgrug.] Oddiyma i'r *Wyddgrug* y mae y ffordd yn hyfryd. Cynwysa y dref hon, gau mwyaf, un heol lydan a phrydferth, ar godiad tir graddol, yn nghanol gwastadeidd bychan, ond tra ffrwythlon. Y mae yr eglwys yn sefyll ar ucheifa, ac adeiladwyd hi yn amser Harri VII.; addurnir hi â chlochdy anarferol o hardd a adeiladwyd mewn blynyddoedd diweddarach. Cyn y Diwygiad, yr oedd yn meddiant mynachlog Bustleham, neu Bysham, yn str Berk. Ficeriaeth yw y fywioliaeth, ac y mae capeli *Nerquis* a'r Treuddyn yn dibynu arni. Yn agos i'r olaf y mae *maen-hir* helaeth, neu gareg goffadwriaethol, yr hon a elwir Careg y Llech; y mae yn bum' troedfedd o uchder, yn saith o led, ac yn ddeunaw modfedd o drwch; saif yu syth ar dlawmpath wedi ei balmantu mewn modd anghelfydd.

Eglwys y Wyddgrug.] Y mae adeilyddiaeth eglwys y *Wyddgrug* o arddull gothaidd dechreuad yr unfed ganrif ar bymtheg; y fenestri yu fawrion, a'r bwâu yu bwl. Oddi fewn, ac oddi allan, y mae rhesi o auifeil-

* Ei hwyres, Miss Gifford, yw yr etifeddes bresenol GOL.

iaid wedi eu cerfio, fel y byddid yn arferol o wneyd yn yr oes hono. Gellir gwled yr un pethau ar yr hen adeilad goruwch ffynhon Gwenfrewi. Y mae y tu fewn yn dra destlus; cynwysa gorph yr eglwys a dwy rodfa, y rhai a gynelir gan saith o fwâu, pileri y rhai sydd i'w haredlmygu yn fawr ar gyfrif eu hysgafder. Gwneir hwy i fynd o bedwar o bilerynau crynion, a'r lle cydrhyng-dylnt wedi ei gafnio allan, a'r cnapiau wedi eu cerfio yn brylferth. Cydrhwng codiad pob bwa y mae angel yn dal tarian, ar ba rai y mae pais-arfau naill ai y cymwynaswyr, neu ynte offerynau y Dyoddefaint. Y mae pais-arfau y *Stanleys* hefyd, y rhai a fuont am hir amser mewn meddiant o'r maenor yma, i'w gwled yn dra mynych. Yn mysg cerfadau ereill, y mae yno y *Veronica*, neu wyneb ein Hiachawdwr, wedi ei dynu ar gadach poced a roddwyd iddo gan wraig pan ar ei ffordd i le y croeshoeliad. Efe a'i cymerodd ganddi, sychodd ei wyneb âg ef, a rhoddes ef yn ol gyda'r darlun gwrthiol arno. Y mae y dernyn gwerthfawr yma yn nghadw yn Eglwys St. Pedr yn Rhufain; ac addolir y dilynes fel santes, o dan yr enw *Cudach Poced*; yr hon, ar y cyntaf, a elwid yn *Vera Icon*, neu wir ddelw; ond trwy gael ei phersonieiddio fel hyn, cafodd y teitl *St. Veronica*. O dau y ddwy ffenestr uwchlaw y ganghell, y mae yr hoelion, gefeiliau, a phethau ereill parthynol i'r croeshoeliad, wedi eu cerfio mewn dull anghelyfdd.

Cofadeiliau.] Yn mhenau dwyreiniol y ddwy rodfa y mae tri o gilfachau gothig wedi eu cerfio yn brylferth. Yr oedd gynt ddelwau ynddynt, ond y maent yn awr wedi eu dinystrio. Y mae y ddwy rodfa ar yr ochr ddeheuol braidd i gyd wedi eu gorchuddio â chofadeiliau; ac yn eu plith y mae un tra ardderchog er coffadwriaeth am Robert Davies, ysw., o'r Llanerch, gyda delw o hono ar ei sefyll, wedi ei ddilladu mewn gwisg Rufeinig. Bu efe farw ar yr 22ain o Fai, 1728, yn 44 oed.

Gerllaw iddo y mae cofadail yn y mur o'i daid, Robert Davies arall,* o Gwysaney,† trigle drestadol a phreswylfa y teulu, cyn iddynt ddyfod i feddiant o'r Llanerch yn nyffryn Clwyd, trwy briodas y boneddwr hwn âg Anne, merch ac etifeddes i Syr Peter Mutton, marchog.

Yn agos i hwn y mae cofadail arall yn y mur, er coffadwriaeth am Robert Warton, yr hwn a gyfenwid *Parfeu*. Yr oedd ar y cyntaf yn abad Bermondsey, ac etholwyd ef yn esgob Llanelwy yn 1536. Preswyliai gryn lawer yn Ninhych a'r Wyddgrug, tra bu yn yr esgobaeth hon;‡ symudwyd ef i esgobaeth Henffordd yn 1554, lle y bu farw yn 1557. Cafodd ei gyhuddo yn anghyfiawn o gamdreulio cyllid yr esgobaeth hon: yn y gwrthwyneb, ymdengys ei fod yn gymwynaswr haelfrydig i eglwysi Gresford, Gwreccsam, a'r Wyddgrug; y rhai, fe ddichon, a gafodd efe mewn cyflwr anorphenol. Claddwyd ef yn Henffordd o dan feddrod hardd, â'i ddelw arno; ond codwyd y gofadail ddiolchgar hon er cof am ei haelioni i eglwys y Wyddgrug, fel yr oedd cerfiad oddi tano ar un adeg yn hysbysu, gau un John ap Rys. *Hoc opus factum fuerit, per John ap Rys*. Uwch ben y mae ei bais-arfau ar darian, yn

* Bu y boneddwr hwn farw yn 1666.

† Mid yw Gwysaney yn mbell o'r Wyddgrug; hon dy o'r fath mwyaf parohus, ac yn sefyll mewn lle prydferth: yr oedd yn ddigon cadarn i osod gwarchaw llu ynddo yn ystod y rhyfeloedd cartrefol; oed cymerwyd ef Ebrill 12fed, 1645, gan Syr William Brereton. (*Whitelock*, 142.)

‡ Willis's Bangor, 341. Cathedrals, i. 521. Athene Oxon, i. 682.

nghydag eiddo esgobaeth Llanelwy; ac uwchlaw hyn gerfiad, *Robtus pmissione Divina Ep'us ASSAV.** Y mae angel yn cynal un pen; ac esgob y pen arall.

Y mae beddargraff y parchedig Doctor Wynne, yr hwn a gyfansoddwyd ganddo ef ei hun, amryw flynyddoedd cyn ei farwolaeth, yn teilyngu ei gyhoeddi.

WILLIAM WYNNE o'r Tŵr, D.D.

Am dymhor yn gymrawd o goleg yr Holl Eneidiau, Rhydychain, a pheriglor Llanfechan yn yr esgobaeth hon. Ymadawodd â'r bywyd hwn† oed† Mewn cydymffurfiad â hen arferiad, oddiar barch priodol i weddusrwydd, a gofal am iechyd ei gydgreaduriaid, tueddwyd ef i roddi cyfarwyddiadau arbenig am iddo gael ei gladdu yn y fynwent gyfagos, ac nid yn yr eglwys.‡ Ac yn gymaint a'i fod yn dirnygu gwenieithio i ereill tra yn fyw, y mae wedi gofalu am atal i neb wneieithio iddo yntau ar ol ei farw, trwy beri i'r cof-faen bychan yma gael ei osod i fyny yn ystod ei fywyd. Dduw, bydd drugarog wrthyf fi, bechadur! Heb DDUW, heb ddim §

Yn ddiweddar cloddiwyd i fyny yn y fynwent gareg ag arni y cerfiad yma

Fundamentum
Ecclesiae Christus.
1597.

W. H. Eps.¶

Yr esgob hwn ydoedd William Hughes, yr hwn a fu farw yn 1600 Rhaid fod y cerfiad ar ryw gareg a ddefnyddiwyd mewn rhyw adgyweiriadau, oblegyl yn ddiaw sylfaenwyd yr eglwys oddeutu yr amser a nodir gyuyf fi.

Bryn y beili.] Yn mhen gogleddol y dref y saif y bryn oddiwrth ba un y deryn bynia ei henwau Prydeinig a Lladin, sef YR WYDDGRUG a MONS ALTUS, y bryn uchel neu amlwg. Y mae hwn mewn rhan yu naturiol. ac mewn rhan yn gelfyddydol. Ein hynafiaid Prydeinig, ac ar ol hwy y Sacsoniaid a'r Normaniaid, gan gyneryd mantais ar fryn oeld mor hawdd a wneyd yn ddiffynadwy, a'i torasant i ffurf, ac a adeiladasant gastell arno. Y mae yn ddigon tebyg y gallai fod gan y Rhufeiniaid hefyd rywbeth i'w wneud âg ef; oblegyd cawfyd bathodyn aur prydferth o eiddo Vespasian ynddo: oed gan mai dyma yr unig brawf iddo fod yn eu meddiant, ni bydd i mi bwys dim pellach nag awgrymu y posibilrwydd: gan fod yr Wyddgrug yn nghymydogoeth llaweroedd o'u mwngloddiau, a manau lle y mae llawer o'u hariant wedi eu cael.

Gelwir y bryncyn yn bresenol yn Fryn y Beili, oddiwrth y gair *Ballium*, neu fuarth y castell. Ymddengys ei fod wedi cael ei amddiffyn yn galant gyda ffosydd mawrion, er fod yr esgynfa mor anhygyrch. Cyuwysa dair rhan:

* "Robert, trwy ganiatâd Duw, esgob Llanelwy."

† Bu farw Mawrth 3ydd, 1776, yn 77 mlwydd oed. Y mae y manau gweigion uchod well eu llanw i fyny felly.

‡ Doctor Vorheyen, molydyg yn Louvain, a symbyllid gan yr un egwyddor ddyngarol. Bu farw yn 1710, gan adael ar ei ol y boddargraff canlynol:—"Partem sui materialom hic in coemeterio condi voluit, ne templum dohonestaret, aut nocivis halitibus inficoret." *Keyser's Travels*. i. Letter xxx. p. 279. Quarto Edit. Dymunol "ar fod i'w gorph gael ei gladdu mewn bedd o briddfeini, rhag iddo murddo yr eglwys, neu ei llygru â nwyon neu fygdarth afiachus."

§ Ychydig flynyddau yn ol, helaethwyd yr eglwys, ac y mae bedd y Doctor Wynne yn bresenol oddi fewn i'r adellad. r. p.

¶ "Sylfaeniad Eglwys Crist, 1597. W. H. esgob."

y *Ballium*, neu y buarth isaf; yr uchaf; a'r amddiffynfa, neu y *Donjon*. Y mae pen uchaf y ddau flaenaf wedi cael eu lefelu gan gelfyddyd; a gwahanir y cwbl gan ffosydd dyfnion. Yr oedd yr amddiffynfa yn sefyll ar le a ddyrchafasid yn uchel gan law celfyddyd; ac o amgylch ei ymylau y mae ychydig o geryg, unig olion yr hen adeilad. Ar un ochr i'r buarth uchaf cafwyd wmbredlau mawrion o esgyrn, rhai o honynt yn esgyrn dynion; ereill yn esgyrn anifeiliaid, gan mwyaf yn rhai dofion, megys ychain, defaid, ceffylau, a moch, ac ychydig weddillion o gynr ceirw ac iyrchod.

Oddiar gopa y bryn yma ceir golygfa gyfyngedig, ond tra phrydfert, o'r dyffryn amgylchynol; ac ar du y gorllewin, ymgyfyd Moel Famma,* gydag amlygrwydd arswydus yn mhlith mynyddoedd Clwyd.

Yr hanes sicr cyntaf a allaf gael am y lle hwn ydyw yn nheyrnasiad Gwilym Goch, pan yr oedd yn meddiant Eustace Cruer,† yr hwn y pryd hyny a dalai warogaeth am yr Wyddgrug ac Ystrad Estyn; efe, fe ddichon, oedd y person a'i treisiodd o feddiant ei hen berchenogion.

Yn niwedd teyrnasiad Harri I., neu ddechreu un Stephan, Robert, yr hwn a elwid, ar gyfrif ei fod yn preswyllo yn y lle hwn, *de Montalto*, uchel o'r chwyliwr Caerlleon, ac un o farwniaid yr ieirll Normanaidd, a ddaeth yn berchenog arno. Hysbysir ni fod y castell y pryd hyny yn dra chadarn; ac iddo gael ei warchae yn fynych; ond na chafodd ei gymeryd, hyd oni ddarfu i'r Cymry, heb fod yn alluog yn hwy i oddef anrheithiadau y gwarchawdlu, wneyd ymgais, yn 1144, i'w ddarostwng, o dan arweiniad eu tywysog dewr Owain Gwynedd. Y gwarchawdlu, am yspaid maith, a amddiffynasant y lle gyda gwroldeb mawr; ond o'r diwedd cymerwyd ef drwy ruthr; llawer o'i amddiffynwyr a laddwyd, a'r gweddill a gymerwyd yn garcharorion, a gwnaed yr amddiffynfa yn gydwestad â'r llawr.‡

Aiferwyd ef drachefn ar ol hyn; oblegyd yr ydym yn cael yn *æra Cambro-Britannicæ*,§ iddo gael ei gymeryd yn ngauaf 1198, gan Lewelyn ap Iorwerth; ac oddeutu y flwyddyn 1267, cafodd ei warchae, a'i gymeryd y drydedd waith, a'i chwala yn llwyr gan Gruffydd ap Gwenwynwyn, arglwydd Powys.

Boneddigion Ystrad Alun oeddynt yn mhlith y rhai penaf a gwynent oherwydd yr anrheithiadau a wneid arnynt gan Roger de Clifford, ynad Caerlleon, a'i is-swyddog Roger Scrochil, ychydig amser cyn ein darostyngiad gan Iorwerth I. Tystient fod eu tiroedd yn cael eu cymeryd oddiarnynt; eu bod yn cael eu dirwyo yn drwm ac yn anghyfiawn ganddynt ar yr achlysuron mwyaf dibwys; a'u bod, ar ol talu swm o arian am gael bod yn rhydd oddiwrth y cyfreithiau Seisonig, yn gorfod ymostwng i gymeryd eu profi trwy reithwyr, neu gan ddeuddeg o ddynion, yn groes i ymarferion eu gwlad.||

Yr oedd rhan helaeth o'r wlad, yn y teyrnasiad hwn, wedi ei gorchuddio yn gymaint gan goedwigoedd, fel yr oedd Iorwerth, cyn darostwng Cymru, yn gorfod tori mynedfa trwyddynt, yn y rhandir rhwng y Wyddgrug a'r lle a

* Nid oes un amheuseth nad y silleblad cywir ydyw *Moel Fammau*, Mynydd y Mamau; y boneddigossau hyny oeddynt o ddoeparth y *Matres* dwyfol, y rhai a addolid ar un adeg gan y Celtiaid, yn enwedig y Gauliaid: gwel hefyd *Elton's Origin of English History* (London, 1882.) p. 264. J. R. † Powel, 151. ‡ Yr unrhwy, 199.

§ Yn niwedd "Commentariolum" Mr. Llwyd, 157. ¶ Powel, 356.

elwid y pryd hyny *Swerdewood*; a gorchymynai nad oedd dim i gael ei dalu am y niwaid a wneid trwy hyny i'r perchenogion.* Yr ydwyf yn cael ei fod wedi galw am nifer o gymynwyr coed i'r perwyl hwn; ac yn y flwyddyn ganlynol, ni chafodd dim llai na dau gant o gymynwyr a glowyr (*carbonarii*) eu gwysio o goedwig Dean, a str Henffordd, o dan lywyddiaeth Gilbert de Clare, iarll Caerloyw.

Yn y flwyddyn 1322, Syr Gruffydd Llwyd, boneddwr dewr, yr hwn a wnaethid yn farchog gan Iorwerth I., am iddo ddwyn y newydd am enedig-aeth ei fab, Iorwerth o Gaernarfon; a'r hwn, ar ol ein darostyngiad, a ymlynodd wrth y Saeson, hyd nes y daeth i greu fod eu hiau yn anoddefol; cyfododd mewn arfau, ar rheithiodd holl Ogledd Cymru a'r Mers, ac yn mysg manau ereill, gwnaeth ymgais i gymeryd y castell hwn; ond bu yn aflwyddiannus; cafodd ei orchfygu, a'i gymeryd yn garcharor.†

O'r amser yma, nid ydym yn clywed am y lle fel amddiffynfa. Y mae Matthew Paris a Dugdale‡ yn ei gangymeryd am gastell Pen-ar-lâg, a haerent iddo gael ymosod arno, a'i gymeryd hefyd, gan Ddafydd, brawd y Llywelyn olaf. Parhaodd y Wyddgrug§ yn meddiant olynwyr Robert, yr hwn a wnaeth warogaeth am dano yn 1302, i Iorwerth, tywysog Cymru yn Nghaerlleu; ond yn 1327, y barwn diweddlaf, gan na feddai etifedd gwrryw, a'i trosglwyddodd i Isabel, brenines Iorwerth II., am ei bywyd; ac wedi hyny i John o Eltham, brawd ieuengach i Iorwerth III.; bu hwn farw yn ddiblant, ac aeth ei feddiannau i'r goron.

Pa mor hir y bu yr arglwyddiaeth yma yn meddiant y goron, nid wyf yn sicr. Yr wyf yn gwled iddi gael ei chaniatáu i deulu Stanley, cfallai Syr John Stanley, gan Harri IV., ar yr un adeg ag y rhoddodd iddo Estyn ac Ystrad Estyn. Bu yn meddiant ieirll Derby hyd ddienyddiad yr iarll Iago; ar ol hyny, pwrceaswyd maenor Estyn a'r Wyddgrug gan amryw bersonau, y rhai a fuont yn eu mwynhau hyd yr Adferiad; ar ol hyny gwnaed cais gan ei fawrhydi, yn 1662, at yr arglwyddi, am adbryniad, am maenorau hyn gan iarll Derby; yn mha un y cydsyniai ei arglwyddiaeth i dalu i'r pleidiau, ar y 26ain o Fawrth, 1664, y swm o 11,000*l*, ac i gael llawn feddiant o'r lle. Tybiai yr arglwyddi fod pobpeth wedi ei orphen; ond trwy i iarll Derby wrthod cyflawni ei ran ef o'r peth, gosodwyd y mater o flaen y brenin; yr hwn, y 14eg o Fehfin, 1664, a orchymynodd i'r cynbrynwyr gael aros mewn meddiant tangnefeddus o'r lleoedd. Darfu i deulu Derby, rywsut neu gilydd, adennill meddiant o arglwyddiaeth Estyn; ond y mae un y Wyddgrug yn bresenol|| yn meddiant y foneddiges Vincent. Y mae enillion inwneiol y faenor, y rhai,

* Rotulf Wallise, 75, Anno 9 Edward I. Cawn archiad cyffelyb yn Rymer.

† Powel, 383. Wynna, 313.

‡ M. Paris, 885. Dugdale Baron. i. 527.

§ Rhoddwyd y Wyddgrug, ynglyda Phen-ar-lâg, i Syr Thomas Stanley, gan Harri VI. yn 1443. Syr Thomas a wysiwyd i'r senead, fel barwn Stanley, yn 1456, a bu farw yn 1459. pryd y dylwyd of gan ei fab mwy nodedig Syr Thomas Stanley, wedi hyny iarll Derby. Yn 1484, Rhisiart III. a roddodd "gastell, maenor, ac arglwyddiaeth Estyn," ynglyda nifer o faenorau ereill, ac amryw diroedd, yn sefyll mewn gwahanol siroedd, i'r pendefig hwn. Mewn canlyniad i'r taith o ddullwedd neilltuol a ddefnyddiwyd yn rhoddiad Rhisiart III. y cafodd maenor Estyn ei adfeddiannu yn 1680, gan yr iarll Derby ar y pryd, ar ol cyfraith hir gyda Mr. John Trevor. Y mae lances cyflawn am yr aelod y cael ei roi gan Syr T. Rymon I, dan yr enw *Mercary v. Eston*. T F

|| Prynwyl yr arglwyddiaeth yn ddiweddar gan Syr Thomas Mostyn, o feddiant ei frawd-ynglyfraith, Thomas Champneys, ysw. Got.

ar ryw adegau, ydynt wedi bod yn dra helaeth, yn cael eu rhanu yn gyfartal cydrhwng y foneddiges hon, y *Trevors*, a John Lloyd, ysw., o Hafodunos.

Wrth ymadael o'r Wyddgrug,* cymerais yr ochr orllewinol i'r dyffryn; rhan-
lir ag sydd yn llawn o balasau lluosog boneddigion o amgylchiadau annibynol,
hyd yma heb gael eu dal na'u llyngcu yn nbrobwl dwn ein pendefigaeth. Y
rhai hyn ydynt weddillion yr arferiad o ranu tiroedd y tad rhwng y meibion, yr
hyn oedd mor gyffredin gynt yn Ngogledd Cymru, a'r rhai sydd yn aros yn an-
niwygiedig gan y damweiniau hyny, trwy amser neu ffawd, a ddygwyddant i
laweroedd. Troais ychydig ar y llaw ddeheu i weled pyrth ysplenydd *Lees-
wood* (Coed I lai), presywyla y diweddar Syr George Wynne,† barwniad: ac i fynu
Y *Tŵr*.] ychydig yn uwch, i'r Tŵr, i fwynhau ymgom fraeth, fywyg, a
boddhaol y Parchedig Ddoctor William Wynne (yr hwn sydd yn
awr wedi ein gadael). Yr oedd y boneddwr hwn yn un o'r sawl a ddyogelas-
ant eu trefdadaeth oddiwrth linell hirfaith o hynafiaid, heb lawer o gynydd
arni, ac heb ei hamharu hefyd. Bychan yw y tŷ; ond y mae rhan o hono yn
esiempl gywir o'r tai a fodolent ar gyffindiroedd Lloegr ac Ysgotland: tŵr
ysgwâr o dri uchder llofft. Yn y rhan isaf o hono y mae ystffwl mawr yn
aros o hyd yn y nenfwd, yn arwyddluniol o farbareiddiuch yr amseroedd. Yn
ystod y rhyfeloedd rhwng tai Caerefrog a Lancaster, yr oedd y lle yma yn cael
ei breswyllo gan Reinallt ap Gruffydd ap Bleddyn, un o'r chwe' chadben gwrol
a fu yn amddiffyn castell Harlech yn mhlaid Harri VI. Yr oedd efe a'i bobl
yn barhaus mewn ysgarmesau â dinasyddion Caerlleon. Yn 1463, daeth nifer
o'r diweddaf i ffair y Wyddgrug; aeth yn ysgarmes rhwng y ddwyblaid; lladd-
wyd llawer ar bob ochr; ond Reinallt a gafodd y fuddugoliaeth; cymerodd yn
garcharor Robert Bryne, lliciniwr, a fuasai yn faer Caerlleon yn 1461, yr hwn
a arweiniwyd ganddo i'w dŵr, a chrogwyd ef gerfydd yr ystffwl mawr yn y
neuadd. Gwnaed ymgais ar ol hyny i gael gafael ar Reinallt; a daeth dau
cant o wŷr grymus o Gaerlleon yno gyda'r amcan hwnw. Yntau a enciliodd i
goedwig gyfagos, gadawodd i nifer fawr o'r gelyniaion fyned i mewn i'r tŷ; yna
rhuthrodd allan o'i loches, a sicrhaodd y drws; ac wedi rhoddi y lle ar dân, efe
a'u llosgodd yn ddirugaredd: wedi hyny, ymosododd ar y gweddill, a dylun-
odd hwy i lan y môr, a'r rhai a ddiangasant rhag y cleddyf, a foddwyd yn y
dyfroedd. Derbyniodd Rheinallt ei bardwn gan Thomas, arglwydd Stanley, ar-
glwydd cynghorfa Cymru, yr hyn a gadarnhawyd wedi hyny o dan y sêl fawr
gan Iorwerth IV. Y mae ei orchestion wedi eu cadw ar gof gan feirdd yr oes
hono, mewn canïadau ag ydynt ar gael hyd heddyw; yn enwedig gan Lewis

* Ceir hanes am y ddwyfroneg aur a gafwyd yn agos i'r Wyddgrug. yn yr *Arch. Camb.* am 1812, tudal. 98. T. P.

† Syr George Wynne, yr hwn a grëwyd yn farwnig yn 1731, "a enillodd gyfoeth trwy waith plwm. yr hwn, mewn ugain mlynedd, a gynyrchodd 360,000*l*. Yr arian yma a wariodd efe mewn pob math o afrailonedd, etholiadau, sychu cors ac adeiladu o dŷ arni, yr hwn a saif yn hyfryd o dan gysegod bryn, gyda gerddi da, a phâr o gates o haiarn gyru, wedi eu gwneyd gan yr un llaw ag a wnaeth rai Castell y Waun." (*Gough's Camdea.*) Yr oedd Richard Wilson, yr arlunydd, yn berthynas i deulu y Wynne yma o Goed I lai, a Syr George Wynne a'i cymerodd, pan yn dra ieu-
angc, i Lundain, ac a'i cynorthwyodd ef i ddysgu ei alwedigaeth. Wilson ar y cyntaf a ymarferai bantio portreadau, ond yn ystod ymweliad hirfaith a dalodd âg Italy, efe a ddarganfu beth oedd gwir deithi ei athrylith, ac a ddaeth yn baentwr *landscapes*. Nid oedd ei deilyngdod mawr yn cael ei werthfawrogi yn briodol gan ei gydoeswyr, ac efe a enciliodd i Gymru, a threuliodd y rhan olaf o'i oes yno. Claddwyd Wilson yn mynwent y Wyddgrug, Mai 15fed, 1782. T. P.

Glyn Cothi, mewn Awdl* ganmoliaethol i Reinallt. Ymddengys fod Lewis wedi priodi gwraig weddw yn Nghaerlleon, yn groes i ewyllys y trigolion; y rhai a'i hyspeillasant o'r oll a feddai. Miniodd hyn awen ddychanol y bardd: "Gwysia weinidogaeth angylion a diafiaid i'w gynorthwyo; a bwria helaeth-rwydd o feiddithon ar Gaerlleon a'i thrigolion. Dymuna ar fod i'r dwfr foddî, y tân losgi, a'r awyr lygru y fangre atgas; ac fod i laswellt dyfu yn mhob rhan o'r breswylfa hon o eiddo y saith bechod marwol."

Yr oedd y Tŵr, yn yr hen amser, yn cael ei alw yr arwr hwn. Gelwid ef hefyd *Bryncoed*, oddiwrth y coed a'i hamgylchynai, fe ddichon. Yn amser Leland, preswylid ef gan John Wynn ap Robert.

Disgynais i waered i fy ffordd flaenorol: aethum heibio i Bentrebobin, hen dŷ parchus a adeiladwyd yn 1540, eiddo Trevor Llwyd, ysw.† Y bonedder hwn, a'r Llwydiaid o *Farn* (yn awr wedi darfod,) yr hwn oedd dŷ oddeutu tair milldir yn uwch i fyny y dyffryn hwn, a ddisgynent oddiwrth Edwyn arglwydd Tegengle, gan yr hwn yr oedd nifer luosog o ddisgynyddion yn y parth hwn, a *Terrig*.] rhanau ereill o str Fflint. Aethum heibio i wely yr afon *Terrig*, neu yr afon wyllt; ar y pryd nid oedd ond afonig fechan; eithr ar brydiau ymchwydda gyda chynddaredd ofnadwy. Wedi gadael ei gwely, aethum heibio i *Leeswood* (Coed llai,) preswylfod hynafol fy nghâr, Thomas Eyton, ysw.‡ Yr oedd *Dafisiaid* Gwysaney, *Wynniaid* y Tŵr, a'r teulu yma, yn hanu o Cynrig Efell, mab i Fadog ap Meredydd, tywysog Powys isaf. Gelwid ef yn arglwydd Eglwyseg; ac yr oedd ganddo heblaw hyny, fel ei gyfran, Ystrad Alun, a'r Treuddyn yn mhlwyf y Wyddgrug; y rhai, trwy yr arferiad o ranu tiroedd, a ddaethant yn rhanedig yn mysg ei ddisgynyddion; ac y mae y teuluoedd hyny yn mwynhau cyfran o'r rhai byr hyd heddyw.

Yn mhellach yn mlaen y saif *Hartsheath*, palasdy Gwilym Lloyd Wardle, ysw., yr hwn a ddisgynai, yn y llinach fenywaidd, o Lwydiaid yr un lle, o gyf Edwyn. Catherine Lloyd, merch ac etifeddes — Lloyd|| o Hartsheath, ysw., a briododd, cyn y flwyddyn 1681, ryw berson a alwai ei hun yn Syr John Gwilym; arfero pobl y wlad ei alw yn fab i Oliver Cromwell. Defnyddiai bais-arfau Gwilym yn union fel y maent yn achyddres Gwilym, gan ddal ei safel yn eiddo *Hatheway*, ac ychwanegu rhai *Lloyd*, ac yn ambriodol cymer i fyny y llaw waedlyd, oblegyd ni fu erioed farwniad o'i enw ef. Y mae genyf ei sêl yn fy meddiant, wedi ei gosod wrth lythyr o'i waith, ac yn ysgrifenedig â llaw deg, dyddiedig Mehefin 6ed 1681; ei arwyddair oedd, *Spes potentior viribus*. Claddwyd ef Ionawr 17eg, 1689, a hithau, Chwefror 5ed, 1739, ill dau yn nghladdfa deuluaidd y Llwydiaid yn eglwys y Wyddgrug. Cediwir portread haner hyd rhagorol o hono ef yn *Hartsheath*. Y mae y palasdy yn sefyll yn

* Y gwahanlaeth rhwng Cywydd ac Awdl ydyw hyn: y mae y cyntaf yn cynwys cyplau seith-sill o hyd: tra y mae yr olaf yn cynwys penillion o amryw hydau o fesurau: rywbeth ar ddull un o awdlau *Pindar*.

† Yn awr yn eiddo Rice Thomas, ysw., Coed Helen, ger Caernarfon, yn hawl ei wraig, oh was & Trefor Llwyd, ysw. GOL.

‡ Yn bresonol yn breswylfod ei nai, y Parch. Hope Wynne Eyton.—GOL.

§ Bu Madog farw yn 1160.

|| Enw tad y foneddiges a briododd Syr St. John Gwilym, yn ol Reynolds, oedd Edward Lloyd Yn 1697, yr arglwyddes Gwilym a briododd â Richard Lloyd, ysw. Dywed Reynolds ei bod yn fyw, ac oddeutu 120 mlwydd oed, yn 1738. T. P.

brydferth ar esgyniad tir hirfaith ar ochr y dyffryn, yn llawn o goedydd heirdd ac o dan ddiwylliant rhagorol. Saif ar y pen deheuol, a medda olygfa dra phrydferth ar y dyffryn; yr hwn a renir gan graig unigol Caergwrle, yn ymddyrchafu allan o hono, gydag adfeilion hen gastell ar ei chrib.

Plas-teg.] Ychydig yn mhellach i fyny y dyffryn y saif *Plas-teg*; tŷ nodedig, a pherthyna i'r *Trevors*; ond yn awr, ac er's llawer o flynyddoedd, ffermwyr sydd yn preswyllo ynddo.* Daeth i feddiant y *Trevors* trwy briodas Robert Trefor, o Frynkinallt, gyda Katherine, ferch i Llewelyn ap Ithel o'r Wyddgrug a'r Plas-teg. Y mae wedi ei adeiladu gyda rheoleidd-dra mawr, ac ardderchogrwydd syml. Yn y canol y mae neuadd 43 troedfedd o hyd wrth 23 o led; y grisiau ydynt eang; ac uwch ben y mae ystafell giniawa o'r un maintioli a'r neuadd, ac yn 12½ troedfedd o uchder. Yn mhob congl o'r tŷ y mae aden neu dŵr ysgwâr, yn cynwys (megys ag y gwna y canol) bump o uchderau. Yn mhob un y mae ystafell 22½ troedfedd wrth 19½ troedfedd; ac oddifewn i bob un o'r ystafelloedd hyn y mae *closet* o dair troedfedd ar ddeg a saith modfedd ysgwâr.

Adeiladwyd y tŷ yn 1610, gan Syr John Trevor,† ail fab i gangen o Drefalun. Priodolir ei gynlluniad i Inigo Jones; ond yr wyf yn amheu y traddodiad. Y mae yn amddifad o addurniadau *Grecian-gothic* ei ddyddiau gwaethaf, ac o rai Groegaidd pur ei ddyddiau goreu.

Caergwrle.] Oddiyma aethum yn mlaen ar fy nhaith i *Gaergwrle*, pentref ar lanau yr Alun, yn nhlwyf Estyn, ffurf pa un a ddengys ar unwaith iddo fod ar un adeg yn orsaf Rufeinig, yr hyn a genfydd llygad yr hynafiaethydd yn amlwg, oddiar grib y graig gyfagos, lle y safai y castell. Arddengys y terfynau eu bod yn gywironglog, a ffurid un ochr gan y llechwedd ar hyd glanau yr afon. Yma eto y mae yr hen drefn o dair o heolydd llydain yn cydreddeg â'u gilydd, a thair o rai culach yn eu croesi mewn cywironglau. Nid oedd ar y goreu ond lle bychan, math o ragorsaf i Deva; ond er hyn meddai

Rhufeinig.] holl ddylynyddion arferol moethusrwydd y Rhufeiniaid. Yn amser Camden (1606) darganfyddwyd *twymystafell* yn agos i'r lle, bum' llath o hyd, pedair llath o led, a haner llath o uchder, wedi ei thori allan o'r graig galed. Y llawr ydoedd o briddfeini wedi eu gosod mewn mortar; a chynwysai briddlechau caboledig wedi eu trydylu; ar y rhai hyn gosodasid rhywogaeth o bibellau priddfeinig y rhai a drosglwyddent y gwres i'r ystafell uwch ben. Ar rai o'r priddlechau hyn yr oedd yn gerfiedig LEGIO XX,‡ yr hyn a ddengys pwy oedd y sylfaenwyr. Clywais hefyd ar sail dda, fod priddfeini Rhufeinig wedi eu cael yn adfeilion hen balasdy Estyn, preswylfod teulu o'r enw Hope. Clywais hefyd fod gwelyau helaeth o ludw haiarn wedi cael eu darganfod yn agos i Gaer Estyn yn y plwyf hwn, lle y tybir y safai gweithfeydd y Rhufeiniaid.

Ffyrd.] Heblaw y profion hyn, y mae yma olion o ffordd Rufeinig, yn cyfeirio o'r pentref tua'r Wyddgrug, ac y mae yn weladwy mewn dau neu dri o fanau; yn enwedig yn y caeau ar y tu deheuol i'r Plas-teg. Tybiaf

* Ei berchenogion diweddar, Arglwydd ac Arglwyddes Dacres, a ychwanegasant gryn lawer at yr hen balasdy, a phreswylent yno yn achlysurol. Y mae yn awr yn meddiant — Roper, ysw. Gor.

† Beddargraff yn eglwys Estyn.

‡ Camden, ii. 828.

fod rhan o'r ffordd bresenol yn ddarn o'r un Rufeinig. Y mae bryncyn celfyddydol yn sefyll yn gyfagos i'w rhediad. Y mae ffordd arall yn cyfeirio tua Phen-ar-lâg, yr hyn sydd yn cryfhau fy nhybiaeth fod y fan hono hefyd yn fath o ragorsaf Rufeinig. Yn gymaint a bod y gair *ystryd* (strata) yn gyffredin yn arwydd o ffordd Rufeinig, gallai fod yno drydedd ar yr ochr nesaf i Wrecsam o Gaergwrle; oblegyd yr ydym yn cael ar y ffordd hono, *Groes yr ystryd*, yn myned tros le a elwir Cefn y Bedd, ac yn arwain i'r castell. Yr oedd y ffyrdd hyn yn ffurfio mynedfa at rai o'r parthau mwneiol o Gymru, lle y mae arian Rhufeinig wedi eu cael.

Y mae Mr. Edwards yn cynyg tybiaeth dra ffodus gyda golwg ar darddiad enw y lle hwn. *Caer Gawr Lle*,* neu wersyll *Lleon Gawr*; oblegyd byddai y Brytaniaid yn arfer rhoi yr enw hwnw ar yr ugeinfed leng, i ddangos ei nerth; ac y mae yn gyfystrol a *Victrix*, gan roddi iddi nerth cawr.†

Yr oedd y lle hwn, yn rhaniad Cymru gan Rodri Fawr, yn ffurfio rhan o Gantref y Rhiw. Pan oresgynodd y Sacsoniaid ein cyffindiroedd, gosodasant ef yn eu cantref a alwent Exestan, ac ychwanegasant ef at str Gaerlleon. Yr ydym yn cael yn y *Doomsday Book*, fod Estyn (yr hon a ddyry yr enw i'r plwyf) yn cael ei dal ar yr adeg hono gan un o'r enw Gislebert; cyn hyn gan Edwein, yr hwn oedd rydd-ddeiliad. Mewn amseroedd dylunol, adnabyddid y rhandir hon wrth yr enw Ystrad Estyn. Pan ranwyd Cymru yn siroedd gan Iorwerth I., cysylltwyd hi â str Fflint; ond gwahauwyd hi oddiwrthi gan Harri VIII., ac ychwanegwyd hi at str Ddinbych; ond yn ystod yr un teyrnasiad, adferwyd hi drachefn i'r sir gyntaf a enwyd. Y mae yn dybiaeth gyffredin yn y wlad, fod y symudiad olaf wedi cael ei ddwyn oddiamgylch trwy ddylanwad iarl Derby, er mwyn cael ei holl etifeddiaethau Cymreig yn yr un sir; oblegyd, ar yr adeg hono, yr oedd y teulu yn feddiannol ar Ben-ar-lâg, Ystrad Alun, a'r faenor hon; y rhai a roddasid, ar y dydd cyntaf o Ionawr, 1401, gan Harri IV. i Syr John Stanley.‡ Yr oedd y teulu, ar yr adeg hon, mewn meddiant o arglwyddiaeth Maslor Saesoneg, yr hon ydoedd yn rhan o str Fflint er yr amser y cawsai ei gwneyd yn sir. Yr unig faenor ag y mae iarl Derby yn ei feddiannu yn bresenol yn Nghymru ydyw maenor Estyn. Yr wyf yn cael fod Rhisiart II., yn 1388, wedi rhoddi tiriogaeth Estyn ac Ystrad Estyn, i John de Holland iarl Huntingdon,§ arglwydd o'r fath mwyaf galluog; ond yr hwn, ar ol i'w feistr gael ei ddiswyddo, a ddiennyddiwyd gan y bobl yn Plessy, yn swydd Essex.

Castell.] Safai castell Caergwrle ar grib craig auferthol, anhygyrch ar un ochr, ac o esgyniad tra anhawdd ar yr ochrau ereill. Y mae rhai o'r muriau, a rhan o dŵr crwn yn aros o hyd, ac y maent yn ddigon i ddangos

* Y mae hyn yn gwbl amhosibl, oblegyd nid yw Caer Lleon Gawr ond *Chester*, a'i ystyr llythrenol ydyw, Castell Lleon y Cawr. Y mae *Lleon*, yr hwn mewn gwirionedd nid yw ond y *Llania legion*, yn cael ei gymeryd fel enw dyn, yr hwn a elwir yn mhellach yn *gawr*: mor drwyadl y mae Lleon wedi cael sefydlu ei gymeriald personol, fel yr ymddengys, yn ei gwrs priodol, mewn *Gair-lyfr* o Gymry Enwog. Nis gallai, mewn un modd, fod y gair Cymraeg am *Victrix*. J.B.

† Dyma a gynrychodd y chwedl fod Caerlleon wedi cael ei hadelladu gan *Lleon Gawr*. Y mae Camden, mewn cangymeriad, yn galw y lleng yn *Lleon Fawr*.

‡ Rhoddwyd Pen-ar-lâg ac Ystrad Alun i Syr Thomas Stanley, wedi hyn y arglwydd Stanley cyntaf, gan Harri VI., ar y 14eg o Hydref, 1443. Rhoddwyd Estyn gan Rhisiart III. i'r ail arglwydd Stanley ar yr 17og o Fedi, 1484. T. P.

§ Dugdale's Baron. ii. 78.

na fu y lle erioed o faintioli helaeth. Yn gyfagos iddo, ar y lleoedd hygyrch, amddiffynid ef gan ffosydd tra dyfaion, wedi eu tori trwy y graig. Ar yr ochr ogledd-ddwyrainiol y mae gwastadedd lled eang; ac o gwmpas ei ymyl y mae olion clawdd o bridd a cheryg, ynghyda ffos, y fath ag sydd i'w cael yn y gorsafoedd Prydeinig; gan hyny gellir tybied ei fod yn meddiant y Prydeiniaid

Caer Estyn.] mewn amseroedd boreuol; a'i fod wedi ei fwriadu, mewn cysylltiad â Chaer Estyn—gorsaf Brydeinig a gynwysai un gaer a ffos, ar yr ochr wrthgyferbyniol i'r dyffryn, uwchlaw y pentref—er amddiffyn y fynedfa trwy y bwch yma i Gymru. Yma y mae y dyffryn bron a chau i fyny, heb adael dim ond prin le i'r Alun lifo trwy ei gymoedd ardebol, nes y law eilwaith i'r tir agored yn agos i eglwys Gresford.

Sylfaenydd.] Nis gallaf olrhain pwy oedd sylfaenydd y castell hwn. Dichon ei fod yn un o'r ychydig hen amddiffynfeydd Cymreig ag y gallwn ymfrostio ynddynt. Y mae ei ffurf hirgrwn, ei amddifadrwydd cymhariaethol o dyrau, a'i gydymffurfiaid âg ereill y gwn yn dda am eu dechreuad, yn peri i mi gredu yn ewyllysgar mai gwaith ein cydwladwyr ydyw, ar ol iddynt adfeddiannu y rhandir hon. Yn nheyrnasiad Owain Gwynedd, yr wyf yn cael ei fod yn ffurfio rhan o etifeddiaethau Gruffydd Maelor.*

Dafydd, brawd Llywelyn, tywysog olaf y Cymry, a'i daliai gan Iorwerth I. Cwynai Dafydd yn fawr o herwydd y driniaeth niweidiol a gaffai gan Roger de Clifford, ustus Caerlleon, yr hwn a dorai ei goed i lawr oddeutu Estyn, ac a ymdrechai at ei yspeillo o'i hawliau.† Pan gododd mewn arfau gyda'i frawd, er ei amddiffyn, gadawodd warchawdlu yn y castell hwn; ond yn Mehefin, 1282, rhoddwyd y lle i fyny i'r penadur Seisonig. Mor gynted ag y daeth i'w feddiant, efe a'i rhoddodd, gyda phobpeth a berthynai iddo, i'w anwyl frenines Eleanor;‡ oddiwrth yr hyn y galwyd ef yn *Queen Hope*, neu Estyn y frenines. Lletyodd Eleanor yma ar ei ffordd i Gaernarfon, lle yr oedd ei phriod yn ei haufon i roddi i'r Cymry lywodraethwr a anesid yn eu plith. Naill ai ar yr adeg hon, neu yn fuan ar ol hyny, llosgwyd y castell gan dân damweiniol.

Yn 1307, y gyntaf o Iorwerth II., rhoddwyd y castell a'r maenor hwn i *John de Cromwell.*] John de Cromwell, ar yr amod fod iddo adgyweirio y castell, yr hwn oedd y pryd hyny yn adfeilion. Yn 1317, y mae yn cael gorchymyn i godi haner cant o filwyr traed, gogyfer â'r rhyfel-oedd yn Ysgotland, oddiar ei diroedd yn y wlad hon.§ Ar ol ei farwolaeth ef, yr wyf yn cael bwch yn yr olyniaeth, hyd yr amser y daethant i feddiant Syr John Stanley.

Y mae Caergwrle, ynghydag Estyn, yn fwrdeisdref; ac mewn cysylltiad â Fflint, &c., anafona aelod i'r seuedd.

Bryn Iorcyn.] O du y gorllewin i'r castell, ar fryn uchel, y mae *Bryn Iorcyn*, preswylfa dreftadol Ellis Yonge, ysw.,|| yr hwn a ddisgyna o gyff ffwrwthlaw'n y Tudur Trefor hwnw ag y souiwyd mor fynych am dano. Iorwerth, y deuddegfed mewn disgyniad, a briododd ferch i William le Yonge, o Croxton,¶ a galwodd ei blant yn ol enw eu mam, yr hyn a barhawyd ar ol hyny gan y teulu.

* Powel, 211.

† Yr unrhyw, 350.

‡ Aylloffe's Rot. Wallie, 87.

§ Dugdale's Baron. i. 44, 45. Rotull Scotie, 136.

|| Y mae yn awr wedi marw. Got.

¶ Salusbury Podigree, 36. b.

Estyn.] Yr oedd gan Llewelyn ap Dafydd ap Meredydd, disgynydd o Ynwr o Iâl, etifeddiaethau yn y plwyf hwn, y rhai a fforfeddiwyd yn nheyrnasiad Harri IV., am ei ymlyniad wrth Owain Glyndwr, a rhoddwyd hwy i Jenkin Hope, gorwyr i Hugh Hope o Ben-ar-lâg.*

Rhenir y plwyf gan yr afon Alun; y mae pentref ac eglwys Estyn yn sefyll *Eglwys.*] oddeutu milldir oddiwrth y castell, ar yr ochr ogleddol i'r afonig hon. Y mae yr eglwys wedi ei chysegru i St. Cynfar. Y cofadelliau mwyaf hynod, ydynt ddau o'r *Trevors* o'r Plas-teg; un o ba rai, yr hwn sydd yn y mur, sydd i Syr John Trevor, marchog, sylfaenydd y tŷ hwnw, ac ysgrifenydd i iarl Nottingham, yr hwn a fuddugoliaethodd ar yr *armada* anorchfygol, a llywydd y llynges yn nheyrnasiad Elizabeth ac Iago I. Bu farw yn ei balas yn y gymydogeath, yn 1629, yn 67 mlwydd oed.

Y mae y llall hefyd yn y mur; gyda dau ffugur yn penlinio: y dyn mewn gown, a chrychdorach am ei wddf; a'r foneiddiges gyda chadach dros ei gwddf. Nid oes yma unrhyw gerfiad; ond oddiwrth y pais-arfau ymddengys ei fod yn perthyn i un o'r Trevoriaid.

Siartr.] Y siartr gyntaf a roddwyd i Estyn ydoedd gan Iorwerth y Tywysog Du, yr hwn a amserir o Gaerlleon, yn y bummed flwyddyn ar hugain o deyrnasiad ei dad, neu 1351. Y mae efe yn erchi fod cwustabl y castell ar y pryd i fod yn faer, yr hwn, ar ol derbyn y sacrament, ydoedd i dyngu ar yr ofonyglwyr sanctaidd, y byddai iddo ddyogelu rhagorfreintiau y bwrdeisiaid, fel y caniateid hwy yn y siartr hwnw; ac fod iddo, ar ddydd gwyl Fihangel yn mhob blwyddyn, ddewis dau o honynt yn isfaerod. Y mae yn ychwanegu braidd yr oll o'r manteision ereill a ganiateid yn siartrau yr amseroedd hyn; yr oll o ba rai a gadarnhawyd wedi hyn gan Richard II.†

Y mae digonedd o galchfaen yn cael eu llosgi yn galch ar fryn Caergwrle, yr hwn sydd fynydd uchel o'r math hwnw o faen; o ba le y mae swm aruthrol yn cael ei gludo i str Gaerlleon. Yn agos i'r pen uchaf fe geir, mewn daear *Entrochi.*] rydd, niferi o'r cyrph hyny a elwir *entrochi*, o rywogaeth ryfedd ac anghyffredin, gyda chymalau crynion a chnyciog. Barna cloddwyr mai darnau ydynt o ryw rywogaeth o fôr-ser wedi troi yn bren, canghenau y rhai sydd yn ymdehygu i'r sylweddu hyn.

Mewn hen amseroedd, torid meini melinau allan o'r graig ar ba un y saif y castell, yr hon a gyfansoddir o gerygos mân wedi eu dysodi mewn grutfaen.

Ar etifeddiaeth *Rhyddyn*, yr hon a berthyna i Syr Stephen Glynne,‡ yn agos i'r Alun, y mae dwy ffynhon, y rhai ydynt wedi eu nawsiu *Ffynhonau heilltion.*] yn gryf â halen; a'r rhai, ar dywydd sych, a arferent fod yn gniweirfa colomenod i bigo i fyny y gronynau caledion. Defnyddid y ffynhonau hyn gynt fel meddyginiaeth rhag yr ysgyrfi. Arferai y goddefwyr yfed chwart neu ddau yn y dydd; a byddai rhai yn berwi y dwfr,

* Salusbury Pedigree, p. 62, b. 67. † Sebright MSS.

‡ Yn anffodus y mae olynid cyflym wedi cymeryd lle yn y tŷ hwn. Y mae Syr John, a'i deilwng fab Syr Stephen, wedi marw er cyhoeddiad yr argraffiad cyntaf o'r gwaith hwn; ac yn bre-enol y mae parhad y teulu yn dibynu ar y mabanŷ Syr Stephen.

§ Y mae priodas hwn gyda merch arglwydd Braybroke, a genedigaeth Syr Stephen arall, yn argoell parhad y teulu teilwng yma. Got.

nes y delai i'r haner, cyn ei yfed. Y canlyniad fyddai rhyddni, cnoi yn yr ymysgareodd, a salwch yn y cylla, yr hwn a ddfianai mewn ychydig ddyddiau, ac yna a gynyrchai chwant bwyd rhagorol. Dyry Dr. Short hanes am wraig oedd yn y cyflwr isaf oblegyd ysgyrfi, yr hon a gwbl iachawyd trwy ymarfer dyfroedd y ffynhonau hyn.

O bentref Est yn, dychwelais yn ol ar hyd ochr ogleddol y dyffryn; aethum heibio i'r Wyddgrug; a phan oddeutu milldir i'r gorllewin i'r dref hono, ym-
Maes Garmon.] welais â *Maes Garmon*; lle cyn sydd hyd heddyw yn dal euw y llywydd seintiedig yn y frwydr hynod, "Buddugoliaeth yr Aleliwia," yr hon a ymladdwyd yn 420, rhwng y Prydeiniaid, yn cael eu blaenori gan yr esgobion Germanus a Lupus, a bagad o Bictiaid a Sacsoniaid paganauidd a anrheithient y wlad. Dygwyddodd hyn yn wythnos y Pasg, pan oedd y fyddin Gristionogol, yn wlyb ar ol cael eu bedyddio yn ddiweddar yn yr afon Alun, yn cael eu harwain gan eu llywyddion sanctaidd yn erbyn y llu paganauidd. Garmon a'u haddysgodd i ddal sylw ar y gair a roddai efe, ac i'w ail-adrodd. Felly efe a roddodd allan ALELIWIA. Ei filwyr a gymerasant i fyny y sain cysegredig, gan ei adfynychu â'r fath nerth gorfoleddus, nes yr oedd y bryniau yn adseinio gan y cri, a tharawyd arswyd yn y gelynyon fel y ffoisant ar bob ochr; niferi o honynt a laddwyd â'r cledlyf; a uiferi a foddwyd yn yr afon gerllaw.*

Dyna ydyw yr hanes a ddyry Constantius o Lyons, yr hwn a ysgrifennodd fywyd St. Germanus, o fewn deudleng mlynedd ar hugain ar ol marwolaeth y sant. Y mae amheuwyr wedi gwrth hwynebu y ffaith, am nad oedd y Sacsoniaid ar y pryd mewn meddiant o Frydain. Gellir addef hyny; ond y mae y dysgedig USHER yn gwrth-hyddio yr amheuaeth, trwy sylwi yn gyfiawn, fod y bobl hyny, er's cryn lawer o amser yn flaenorol, wedi goresgyn ein hynys ar adegau, a gwneyd anrheithiadau mawrion mewn rhai manau; ac fel tyst y mae yn galw Ammiaus Marcellinus;† ac at ei awdurdod ef, gallaf nodi fod y Rhufoiniaid yn cael allan yr angenrheidrwydd am osod swyddog o'r newydd i wlyio eu hysgogiadau, a gwrthwynebu eu rhuthriadau.

Maes Garmon, lle y cafwyd y fuddugoliaeth nodedig hon, a saif gerllaw Rhual, preswylfa brydferth Thomas Gruffydd, ysw., ewythr yr hwn, Nehemiah Gruffydd,‡ a gyfododd golofn, er coffadwriaeth am y peth, ar ba un y mae yr hyn a ganlyn wedi ei gerfio, yn yr iaith Lladin:—

Yn y flwyddyn 443, y Sacsoniaid a'r Pictiaid, gyda galluoedd unedig, a gychwynasant ryfel yn erbyn y Prydeiniaid, yn y parth hwn, ac hyd heddyw gelwir ef *Maes Garmon*. Pan ddaethant i lawr i wneyd rhyfel âg arweinyddion apostolaidd y Prydeiniaid, Garmon a Bleiddyn, Crist a ymladdwyd yn y gweryll. Llefasant oll "ALELIWIA" dair gwaith. Y fyddin wrthwynebol a lwyr orchfygwyd gan ddychryn; buddugoliaethasant, a chafodd y gelynyon eu gwasgar heb dywallt gwaed. Enillwyd y fuddugoliaeth trwy ffydd, nid trwy rym arfael. Nehemiah Griffith a osododd y gof-golofn hon, er cof am Fuddugoliaeth y Aleliwia. 1786.

* Brit. Eccles. Antiquitates, 335. Paulus Diaconus, lib. xv. c. 12; a Bede, lib. i. c. 20, lle y ceir dystrigad o'r frwydr.

† Lib. xxvi. c. 4.

‡ Efe a gyfansoddodd gân a elwir y *Leet* (y Gentinen.) T. F.

Rhual.] Adeiladwyd Rhual yn 1634, gau Evan Edwards, ysw.,* ysgrifioydd i Rhisiart, iarl Dorset, ac aelod yn senedd 1628, dros Camelford. Mary, ei wyres, a briododd Walter Gryffith, ysw., o Lanfyllin, a throsglwyddodd yr etifeddiaeth i deulu y meddiannydd presenol. Y mae bridd yr holl balas dai a adeiladwyd yn Nghymru, o ddechreuad yr eilfed ganrif ar bymtheg hyd yr adeg pan y sylfaenwyd hwn, ar ffurf y lythren Rufeinig H. Yr oedd y cynllun hwnw o adeilyddiaeth wedi cael ei ymarfer cyn hynny, fel y mae yn amlwg oddiwrth hen dŷ parchus Pentrehobin, a dilynwyd yr esiampl yma a thraw yu yr un ganrif, ond yn fwyaf cyffredinol yn yr adeg a nodwyd.

Hesp-alun.] Oldiyno aethum yn mlaen tua Cilcen; ac ar fy ffordd gwelais *Hesp-alun*, neu yr Alun sech; lle y mae yr afon Alun, yn debyg i'r *Mole* surlyd neu y *Guadiana* alarus, yn suddo o dan y ddaear, gan barhaus yn y cŵrs hwnw am oddeutu haner milldir, ac yna yn dyfod i oleuni dyd. Oddeutu dwy filldir o'r lle hwn y mae eglwys Cilcen, o dan y Foel Faman, y rhaniad uchaf o fynyddoedd Clwyd.

Mynyddoedd Clwyd.] Ymestyna y rhai hyn yn gadwyn o'r tu uchaf i Brestatyn ar aber y Ddyfrdwy, o'r gogledd i'r deheu, mor bell a Moel yr Acre yn mhblwyf Llanarmon; lle yr ymunant â Mynydd Cefn du, yr hwn a ymestyna i blwyf Gwyddelweru. Nid oes un fynedfa drwy'r rhai hyn o gwbl, oddieithr yn Bodfari, heb ddringo yr ochrau serth; a myned trwy y bylchau a ffurfir yn uwch i fyny rhwng y cribau crynion a grugog, y rhai a ymddyrchafant fwy na dwy ran o dair o'r ffordd i'r copiau; a'r rhai a ffurfiant, o ochr orllewinol dyffryn Clwyd, olygfa o'r fath fwyaf prydferth, yn enwedig yn y tymhor pan yr ymddysgleiriant gan flodau glasgoch y grug. Y mae rhai adar, a garant sefyllfaeod uchel, i'w cael yma eto; y mae ychydig o ier mynydd, duon a chochion,† wedi diange rhag gynau y saethwyr; a gwelais y *ring-ouzel* o gylch y parthau isaf. Y mae y bryniau hyn yn gymysgfa o bridd, clai, a graian. Y gareg‡ sydd o natur haenog a maluriog, ac y mae yn ddiwerth at braidd bob gwasanaeth ymarferol. Yr ochrau ydynt yn llawn ffynhonau, y rhai a lifeiriant yn fân ffrydiau, er mawr lesâd i breswylwyr y llechweddau breision.

Eglwys Cilcen.] Y mae eglwys Cilcen yn hynod ar gyfrif ei nenfwd cerfiedig, yr hwn y dywedir iddo gael ei ddwyn yno o fynachlog y Maesglas ar adeg y dadgorphoriad: ac felly gyflawni prophwydoliaeth o

* Y mae portread o Evan Edwards yn Rhual, wedi ei baentio, fel y dywedir, gau Vandjck: yma hefyd y mae dau o bonau cywraïn, ar bren, o Rhisiart, iarl Dorset, a'i arglwyddes, y nodedig Anne Clifford. Yn y casgliad y mae amryw bortreadau teuluol, gan Edward Bellins a Gilbert Jackson, enwau anadnabyddus yn rhestr yr arlunwyr; ond y mae eu teilyngdod yn hawlio i'w iddynt yn mhlith y paentwyr enwocaf. Blodeuent oddeutu y flwyddyn 1632. GOL.

† Y mae y rhywogaeth gyntaf wedi llwyr ddfianu, a'r ail braidd yn gwbl felly hefyd, ar y bryniau hyn.—GOL.

‡ Cyfansoddir haenau y rhes yma o fryniau gan mwyaf o *schistus* cleiog a brâs. GOL.

Y mae y golygydd yn cymeryd y cyfleustra yma i ddiwygio camgymeriad a ymddengys yn Nhaith Mr Aikin trwy Oglodd Cymru, yr hon sydd yn gywir ar y cyfan. Yn nhudal 182 dywed: "Y mae Dyffryn Clwyd yn cael ei derfynu gan Foel Faman, a bryniau ereill o geryg calch;" tra y mae y mynydd hwnw, a braidd yr holl rês, yn gyfansoddodig o *schistus* cleiog, ar ba un y cais yr uchlysurol welyau o goryg calch. GOL.

eiddo ein Robin Ddu, yr hwn, pan yn edrych ar y mynachod yn ei osod yn ei le, a sylwodd y gwnai y tro yn burion mewn eglwys o dan y *Foel Famau*.

Yn y plwyf hwn, ar ochr y ffordd fawr, heb fod yn mhell oddiwrth balas Cilcen, y mae y nodedig *Ffynhon Leinw*; ffynhon hirgul fawr, gyda gwâl *Ffynhon Leinw*.] ddwbl o'i hamgylch. Sylwir ar hon gan *Camden*, am ei bod yn llenwi ac yn treio; ond y mae yr hynodrwydd yma wedi darfod er ei amser ef, o leiaf mor bell ag y gellais i gael allan.

Yn agos i'r ffynhon hon y mae palas Cilcen, preswylfa cangen o'r Mostyniaid, yn awr yn meddiant y Parch. Mr. Edwards* o'r Pentre, yn str Drefaldwyn, yn hawl ei wraig gyntaf, Charlotte Mostyn, etifeddes y lle.

Dyffryn Nanerch.] Saif y ffynhon hon yn *Nyffryn Nanerch*; yr hwn a ymestyna un ffordd hyd y Wyddgrug; ac yn y pen arall ymuna â dyffryn Bodfari, yr hwn yw y drws i Ddyffryn Clwyd. Y mae a fonig brydferth, y Wheeler, yn codi ar yr ochr ddwyreiniol iddo; yr hon, ar ol rhedfa fer, a ymuna â'r afon Clwyd. Y mae palasdy Penbedw, preswylfa Watkin, Williams, ysw.,† yn addurn mawr i'r dyffryn bychan hwn. Yn llyfrgell y boneddwr yma fe geir rhai gweddillion o gasgliad Syr Kenhelm Digby, rhai llyfrau wedi eu lliwio yn gywrain; ac achrestr ardderchog ‡ teulu Digby, a'i gysylltiadau, gyda'r holl bais-arfau a'r beddrodau oedd ar gael, wedi eu lliwio yn y modd mwyaf prydfferth, ar draul o fwy na mil o bunnau; swm anferthol yn yr amser pan y gwnaed y casgliad, sef yn y flwyddyn 1634.

Y mae Penbedw yn sefyll mewn maenor o'r enw hwnw, yr hwn a roddwyd, Gorphenaf 17eg, 1544, gan Harri VIII., a'i frenines, Catherine Parr, yn dyst wrth yr ysgrif, i Peter (Pyers) ap Howel, neu Pedr Mostyn, o Wespre, ar yr amod o daledigaeth o 73l. ar law. Y mae ysgrif y rhoddiad yn adrodd iddo fod yn rhau o feddiannau iarll Caint, yn nghwmwd Dogblynn, yn str Ddinbych.

Yn y caeau islaw y tŷ, y mae rhan o gylch derwyddol, a charnedd fechan. Ar un o gribau y mynydd, mewn uchder mawr uwchlaw y tŷ, y mae *gorsaf Gorsafodd Prydeinig*.] *Brydeinig* dra chadarn, gyda dwy ffos o ddyfnder anferthol, a chloddiau cyfaddasol, ar yr ochrau hygyrch: ac ar yr ochr anhygyrch y mae rhodfa wastad, wedi ei lefelu ar hyd y bryn, fe ddichon er mwyn cyfleustra i'r meddianwyr gael ymarferiad corphorol. Gelwir *Moel Arthur*.] yr orsaf hon *Moel Arthur*, dichon er anrhydedd i'n tywysog clodfawr. Dyma un o'r gadwyn e orsafodd a amddiffynent wlad y Gordofigion, a'u holynwyr, yn erbyn anrheithiadau y goresgynwyr. Y maent yn mhell o fod yn neillduol i'r genedl hono; oblegyd dyna oedd dull cyffredin yr amddiffynfeydd trwy yr holl ynys. Tybiaf eu bod o ddechreuad tra boreuol; ond gwneid defnydd o honynt mewn amseroedd diweddarach—mor ddiweddar ag amser Owain Glyndwr. Y maent braidd i gyd yn cael eu gwneyd yn ddiiffynadwy yn yr un dull, gyda ffosydd a chloddiau uchel, y rhai a fuffid naill ai o bridd neu o geryg rhyddion, a meddent un, ac yn fwy cyffredin dlwy, fynedfa i mewn. Yn y dysgrifiad o eiddo Caractacus (Caradog) gan

* Yn bresenol yn meddiant ei fab, Thomas Mostyn Edwards, ysw. GOL.

† Bu Watkin Williams, ysw., farw yn niwedd y flwyddyn 1808. GOL.

‡ Crybwyllir am dani yn *Wood's Athence Oxon.* II. 354, ac yn y *Brit. Biog.* III. 1313. Trwy ganiatâd Mr Williams, erchala i rai o'r beddrodau gael eu copio; ac eiddo yr Arglwyddes Venetia Digby i gael ei gerfio yn yr *Antiquary's Repertory*.

Tacitus, ni a gawn eu ffurfiad yn gywir: *Tunc montibus arduis, et si qua dementer accedi poterant, in modum valli saxa præstruit.** Nid ydynt o un ffurf beunodol; ond y mae yr amddiffynta yn gydffurf â'r bryu. Y maent yn gyff-
Eu dybenion.] wedi eu bwriadu i fod yn lleoedd i aros ynddynt yn hir, ond manau i encilio iddynt dros amser gyda'u teuluoedd, a'u diadelloedd, pa ddeuai goresgyniad sydyn. Y gwŷr rhyfelgar a arosent ar y maes, tra yr oedd pobpeth ag oedd yn anwyl ac yn werthfawr ganddynt yn cael eu trosglwyddo i'r nawddleoedd hyn, o dan warchawdlu priodol.

Y maent bob amser y naill yn ngolwg y llall, fel y gellid, trwy dân, neu ryw arwyddion ereill, roddi rhybudd o ddynesiad gelyn. Y gyntaf o'r rhai a ffurf-
Moel Hiraddug.] iant y gadwyn hon ydyw *Moel Hiraddug*, oddeutu dwy fill-dir neu dair oddiwrth y môr, ar fryn creigiog, yn mhlwyf y Cwm. Dichon, yn flaenorol i gastell Dyserth, y gallai fod gorsaf arall ar y graig hono. yn yr amgylchiad hwnw, dylesid ei hystyried fel yr orsaf gyntaf, neu wylfa glau y môr; a'r bryn mawr uwchlaw Newmarket, yr hwn a elwir Cop y Goleuni, a'r hwn a welir o'r rhan fwyaf o'r lleill, a allasai fod y lle o ba un y rhoddid arwydd am ddynesiad gelyn ar y môr, pa un byuag a fyddai ai Sacsoniaid neu Ysgotiaid yspeilgar.

Moel y Gaer] Y nesaf at Foel Hiraddug ydyw *Moel y Gaer*, yn mhlwyf Bod-fari, uwchlaw y fynedfa i ddrws Dyffryn Clwyd.

Bryn y Cloddiau.] Y trydydd ydynt yr amddiffynfeydd eang ar *Fryn y Cloddiau*. Dyma y mwyaf sydd genym; gan ei fod yn filldir a haner o amgylchedd, ac yn cael ei gylchynu gan ffosydd sengl, dwbl, triphlyg, ac hyd yn nod bedwarplyg, fel y byddai angen yr ochrau yn galw. Yn y ffos nesaf i mewn y mae niferi o dyllau, fel pe wedi eu bwriadu i gynwys dynion ar ryw wylwadwriaeth neillduol.

Moel Arthur ydyw y nesaf. Braidd ar ei gyfer, ar fynydd Helygen, ar y rhan
Moel y Crio.] uchaf o hono, y mae *Moel y Crio*; bryncyn celfyddydol eang, yr hwn a ymddengys fel pe byddai yn orsaf ganol rhwng hwn
Ail Foel y Gaer.] a *Moel y Gaer* yn mhlwyf Llanceurgain; ond y mae ein hauwybod-aeth ni o'r gelfyddyd filwrol yn y dyddiau hyny, yn ein rhwystro i nodi eu dyben neillduol.

Moel Fenlli.] Yn nesaf daw *Moel Fenlli*. Islaw i hwnw y mae gorsaf arall, ar fryn llai, yr hon a ymgyrhaedd i ddyffryn Clwyd, a gelwir hi wrth yr enw cyffredin *Moel y Gaer*. Dyma yr oll ag yr ymddengys eu bod wedi eu bwriadu at amddiffyn y rhan yma o'r wlad.

Trydedd Foel y Gaer.]
Caer Estyn.] *Caer Estyn*, a'r orsaf gogyfer ar graig Caergwrle, a ddiffynent y cyffin hwnw. Yn mbhellach yn mlaen yr oedd Pen-ar-lâg; ac yn mbhellach fyth, lle y mae dyffryn str Gaerlleon yn enill ar ein gwlad, yr oedd gorsaf y *Rofts*, yn mhlwyf Gresford. Gallaswn roddi rhestr hir o'r gorsafodd hyn, efallai mor belled a Môr Hafren, yn ngwlad y Siluriaid, a gwledydd v

* Taciti Annales, lib. xii. c. 33. "Yna, os byddai y ddyfodfa ato yn esgyniad esmwyth, efe a bestrai geryg mawrion ar y tu blaen, ar y serthle creigiog, yn ol dull mur."

Cornavii ar yr ochr draw i'r Hafren; ond y mae y rhai hyn yn ddigon at y pwrpas preseuol.

Nanerch.] Yn fuan ar ol myned heibio Penbedw, yr wyf yn cyrhaedd *Nan-erch*, pentref gydag eglwys fechan, heb fod yn hynod mewn dim, ond cofadail i Charlotte Theophila Mostyn, gwraig i Richard Mostyn, ysw., cyfueddiannydd Penbedw, a merch a chydrefeddes (gyda'i chwaer Margareta Maria, yr hon a briododd Syr John Conway o Fodrhyddan) i John Digby, mab yr enwog Syr Kenelm; a dyna fel y daeth rhai darnau detholedig o'i gywreinion i'n gwlad ni.

Yn ffenestr y ganghell yr oedd, rywbryd, y geiriau hyn: *Orate pro bono statu Howell ap John ap Dda ap Ithel*,* yr hwn, fel y tybir, a sylfaenodd yr eglwys hon.

Rhandir fweiol.] Y mae y dyffryn hwn yn ffurfio un llinell derfyn i randir fweiol ein str. Bydd i mi yn awr gymeryd golwg megys o'r awyr ar y cyfan, y rhai y bum yn eu hamgylchynu yn ystod fy nhaith, gan ddechreu gyda'r parth gogleddol. Gellir rhanu y parth mynyddig yn ddwy ran. Y mae y rhan gyntaf yn cymeryd i fewn ddyffryn, gwastadedd, a môr. Y pwynt pellaf ydyw Dalar goch, neu graig Dyserth, yr hwn a derfynir gan wastadeddau aradwy a ffrwythlawn Rhuddlan.

Y Rhan Gyntaf.] Y mae y cŵrs yn cael ei barhau yn mlaen tua'r deheu, trwy blwyfydd y Cwm, Tremeirchion, a Chaerwys, ac yn cael ei derfynu gan ddyffryn Clwyd, ac eiddo Bodfari. Y mae plwyfydd Ysgeifiog a Nanerch yn dilyn, ac ar eu hol hwy daw cyfran o Cilcen, pan y mae y rhandir fweiol hon yn cymeryd tro o'r tu uchaf i blwyf y Wyddgrug yn Rhosesmor, i blwyf Llaneurgain; yna wyneba y dwyrain yn mhlwyfydd Helygon a Threffynon, yn eiddo Whiteford, Llanasa, Gwaenysgor, a Meliden, yna pwyntia tua'r gorllewin, lle yr ymuna â chraig Dyserth.

Yr Ail Ran.] Y mae yr ail raniad yn wahanedig oddiwirth y cyntaf gan suddiad dwfn yn y ddaear cydrhwng Rhosesmor a phlwyf y Wyddgrug. Y mae hyd yn nod yn y rhanau isaf, ar ochr y gorllewin, gadwyn o fwngloddiau. Ond y mae y tir yn codi drachefn yn mynydd y Wyddgrug, a'r rhandir fweiol yn cael ei pharhau trwy blwyfydd Llanferres, ochrau dwyrainiol Llanarmon, Llandegla, creigiau Glisseg, a Minera o'r tu uchaf i Wrecsam.

Y mae canol y rhaniad cyntaf yn gwbl yn gareg galch, fel ag y mae yr ochr orllewinol, o Dalar goch i Roseamor: oddiyno, neu ar yr ochr ddwyreiniol, y mae yr haenau yn cyfnewid. Tuag at odreumon y mynyddoedd, newidiant i'r

Chert.] sylwedd callestraidd hwnw a elwir *chert* (math o gareg dân,) mwy neu lai pur. Yn is i lawr y maent yn ymddirywio i gareg ddu a elwir

Shale.] *shale*, yr hon a ddadgysodda yn fuan yn yr awyr. Mor belled a hyn y mae mwn plwm i'w gael. Yn fuan ar ol yr haenau hyn y

Tynodfaen.] mae tywodfaen yn dechreu, a glo yn cael ei ddargaufod, y rhai a barhant hyd lan y môr, ac o dan y môr, nes yr ymddangosant ar yr ochr draw yn mhenryn Wiral, a thrachefn tu hwnt i forgainge y Mersey.

Gellir dywedyd yr un peth am yr haenau yn yr ail raniad. Y mae gwelyau

* "Gweddftwch er daloni i gofgolofn Hywel ap John ap Dda ap Ithol."

o geryg calch yn ymestyn ar hyd yr ochr orllewinol tu hwnt i greigiau Glisseg, ac yn eu cymydogoeth ar y ddwy ochr i'r afon Ddyfrdwy. Gorwedda y gwythenei yn Minera mewn *chert* graianog. Y mae cyfnewidiad sydyn yr haenau yn bur amlwg. Gellir ei weled ar bob ochr i ddyffryn cul Nanerch, ceryg calch yn ffurfio un ochr, a'r gareg lechog faluriedig yn cyfansoddi yr ochr arall.

Pe byddai i mi fyned yn mlaen gyda'm damcaniaeth awyrol, gallwn weled darfyddiad yr haenau calchfaen nes y codant ar yr ochr gyferbyniol o ddyffryn Clwyd. Byddai i'm llygaid ganfod y rhan fwyaf bellenig ar ochr ogleddol morgilfach y Traeth Coch, yn ynys Môn, ar wahan yn unhell oddiwrth unrhyw un arall. Penrhynoedd mawrion Llandudno a Rhiwleden, neu y Gogarth fawr a'r Gogarth fach (y flaenaf ar brydiau yn gyfoethog mewn copr) a ymddangosent yn nesaf. Penmaen Rhos, a'r creigiau parhaol ar hyd morlenydd str Ddinbych, a ddylynent yn yr olygfa nês adref, llawer o ba rai a gynyrchant fwn plwm. Ac yn olaf, byddai i'r creigiau anghysylltiol yn Henllan, tu hwnt i Ddinbych, a Choed Marchon, tu hwnt i Ruthyn, gynyrchu i'r amaethwr diwyd, trwm eu calch rhagorol, wrtaith sicrach o gynyrchu cyfoeth, na'r ymchwiliad aus... ar ol y mwneion dwfn-guddiedig.

Y mae dyfnder calchfaen a *chert* ein rhandiroedd mwneiol yn anhysbys; nid yw eu gwaelod, nac eiddo yr holltau neu y gwythenei a'u croasant, erioed wedi *Dyfnder y* ei ddarganfod. Dylynwyd mwn plwm hyd y dyfnder o 130, neu *Gwytheni.*] 140 o latheni, ac yna darfyddodd; ond y mae y wythen ddiendienll yn ymddangos islaw yn anghauedig. Gweithiwyd ein mwngloddiau, fel y dangosais o'r blaen, er yn foreu iawn,* ond rhoddwyd i fyny lawer gwaith. Eithr yn gymaint a bod amryw o'n gwythenei wedi cael eu gweithio am gan' mlynedd, a throsgodd, gellir sicrhau y pwngc yn mherthynas i'r dyfnder hyd pa un y cynyrchant fwn yn y wlad hon.

Eu rhediad.] Y mae y gwythenei yn rhedeg naill ai i'r gogledd a'r dehau, neu i ddwyrain a gorllewin. Ond y mae yn hynod nad yw y mwn plwm a geir yn y rhai blaenaf, braidd byth yn cynyrchu digon o fwn arian i dalu am lafur y purwr. Nid yw mwn mynydd y Wyddgrug, ac eiddo Minera, yn cynyrchu braidd ddim arian.

Y mwneu a gynyrcha y rhandiroedd dan sylw ydynt fwn plwm, a *calamine* (alcan), neu *Lapis calaminaris*; a'r mwn, yr hwn a etyb yr un dyben, a eilw y mwngloddwyr yn *black jack*.

Mwn Plwm.] Y mae ein mwneu plwm yn gwahaniaethu mewn ansawdd. *fen y croshenydd*, a gynyrcha o bedwar cant ar ddeg i un cant ar bymtheg a chwarter o blwm, all o ugain cant o fwn: ond y mae y cynyrch diweddaf yu beth tra anghyffredin.

Arian.] Y mae y swm o arian a gynyrcha ein plwm yn amrywio hefyd. Y rhan uchaf o wythen o fwn plwm ydyw y gyfoethocaf mewn arian; a'r gwaelod mewn plwm. Bydd i'n purwyr arian brofi unrhyw blwm a gynyrcha ddeng owns mewn tunell o blwm, ac uwchlaw hyny. Y cynyrch arferol ydyw pedair owns ar ddeg: fe gafwyd un owns ar bymtheg; ond y mae caffaeliadau o'r fath yn bethau tra anghyffredin o fewn y cylch yma.

* Tudal. 47 o'r gwaith hwn.

Mwn plwm gwyrdd.] Rai blynyddau yn ol cafwyd mwn plwm gwyrdd yn y mwn-glawdd arian ar fynydd Helygen. Ni chafwyd ond swm bychan, yr hwn a gynyrchodd oddeutu tri chant ar ddeg a chwarter oddiwirth dunell o'r mwn. Yr oedd o ansawdd hynod o anhydawdd, ac ymarferid galluoedd mwyaf y fwrnais doddi cyn y cynyrchai unrhyw fetel.

Mwn Bronn, neu Caulk.] Y rhywogaeth o fwn brown neu lwydwyn, yr hwn a elwir *Caulk*,* a gynyrcha o bum' cant a chwarter i un cant ar ddeg o blwm o'r dunell. Y mae y toddwyr, heblaw hyny, yn cael o'r peth a elwir yn *waste*, neu y twmpathau, y rhai ydynt ysbwriol mwnau da, am ei fod wedi ei gymysgu gymaint â chlai, graian, ceryg, neu alcan, fel nas gellir ei wahanu ond trwy dân, o ddeg i dri chant ar ddeg o blwm o'r dunell.

Mwngloddiau cyfoethog.] Ar wahanol adegau yr ydym wedi cael mwngloddiau a gynyrchant gyfoeth mawr mewn rhyw barthau o'r rhandir yma. Y wythen gyfoethocaf a ddargaufyddwyd oddeutu haner cant o flynyddau yn ol yn mwnglawdd Rowley, neu Bant y Pwll dwr, ar fynydd Helygen; yr hwn a ymestynodd, gydag ychydig o ataliadau, i gae bychan, eiddo Syr George Wynne o Goed llai, ac eiddo rhydd-ddaliadol Mr. David Hughes; cynyrchodd hwn, mewn llai na deng mlynedd ar hugain, i wahanol berchenogion, anturiaethwyr, a thoddwyr, uwchlaw miliwn o bunnau o arian. Bydd i'r darlennydd ddysgwyl cael, yn y parthau hyn, genedlaeth mor gyfoethog a Cræsus; ond *citò parta citò dilabuntur*.† Y mae yn bwngesydd heb ei benderfynu hyd heddyw pa un a gafwyd mwy o gyfoeth allan o'r ddaear, ai ynte a gollwyd mwy mewn ymchwiliad am y gwobrwyon yn yr hapchwareu tanddaearol hwn.

Toddir llawer o'r mwn a geir yn ein gwlad yn y gwahanol fwrneisiau perthynol i amrywiol gwmnïon: y mae llawer hefyd yn cael ei drosglwyddo o'r wlad yn y ffurf o fwn. Yr oeddwn yn dymuno cael gwybod pa swm a doddid yn flynyddol o fwnau y wlad hon; ond cefais allan, ar gyfrif y mwnau a ddygid i mewn o Ysgotland a manau ereill, y buasai cael cyfrifiad felly yn drafferth anorchfygol. Y mae yr holl blwm, a'r mwn, yn cael eu trosglwyddo allan o borthladd Caerlleon, oddieithr ychydig swm, yr hwn a ddefnyddir gan blymwyr, ac at ddybenion ereill, yn yr ardaloedd cymydogaethol. Rhaid i mi, gan hyny, gyfeirio y darlennydd at yr Attodiad (Rhif II.) am y nifer o dunelli a anfonwyd allan o'r porthladd hwnw yn y blynyddau 1771, 1776. Trwy garedigrwydd Mr. Jken, toll-gasglwr, caniateir i mi ddywedyd, fod y sŷmau canlynol o'r flwyddyn 1758 hyd Nadolig 1777, wedi cael eu cofnodi yn y tolldy, at eu trosglwyddo i wledydd tramor, ac ar hyd yr arfordir:

<i>Plwm.</i>				<i>Mwn Plwm.</i>		<i>Ysgum Arian.</i>	
<i>Tunelli. cant. chw. ps.</i>				<i>T.</i>	<i>c.</i>	<i>T.</i>	<i>c.</i>
79,533	11	2	16.....	12,840	6	2767	7

Nis gallaf sicrhau pa gynifer o ownsiau o arian a gynyrchwyd o'n mwnau, am y rhesymau a nodwyd yn flaenorol. Ni fedraf ond dywedyd, fod cwmpeini un tawdd-dy wedi cael fel y canlyn:—

* Na changymerer hwn am *Sulphate of Barytes*, neu *Caulk* sir Derby. GOL.

† "Y pethau a gynyrchir yn fuan, a ddarfyddant yn fuan." Digon tebyg mai Syr George Wynne yw y person y bwriedir cyfeirio ato yma. (tud. 212.) T.P.

	<i>Owms.</i>		<i>Owms.</i>
Yn y flwyddyn 1754	12,160	Yn 1774	5693
„ 1755	1276	„ 1775	6704
„ 1756	7341	„ 1776	4347

Ni raid hysbysu y darlennydd mai y blynyddau blaenaf oeddynt adegau llawnder mwneiol; a'r cyfryw, y mae yn rhaid i mi ddywedyd, na cheir eu cyffelyb ond yn anfyfych. Y mae pump o dawdd-dai ereill; ond yr wyf yn credu na ddaeth yr un o honynt i fyny â'r tŷ hwn yn swm yr arian. Prynir y metal gwerthfawr yma yn benaf gan gelfyddydwyd yr Sheffield a Birmingham.

Calamine.] Ceir *calamine* (alcan) mewn cyflawnder mawr yn ngwytheni y calchfeini a'r *chart*, yn yr un dull a mwn plwm. Lle y mae cyflawnder o'r blaenaf, ni fydd ond ychydig neu ddim o'r olaf. Y mae *calamine* hefyd wedi ei gyfyngu yn gwbl i ochr ddwyreiniol y str. Anfonir oddeutu mil o duneili o hono allan o'r wlad bob blwyddyn. Crybwyllais, yn tudal. 53, o'r gwaith hwn, mor lleied a wyddid am dano yn str Ffint hyd o fewn triugain mlynedd yn ol; a gallaf ychwanegu yma ein bod yn ddyledus i John Barrow, genedigol o Wlad yr Haf, yr hwn, gan ei fod yn dra chydnyddus â'r mwn hwnw yn ei wlad ei hun, a nododd allan ei wasanaethgarwch i ni.

Y mae *calamine* yn ymgymeryd âg amrywiol ffurfiau a lliwiau; gwyrdd, melyn, coch, a du; y mae yn fynych yn ymddangos yn garegaid, ac yn fynych yn debyg i ddelltwaith esgyrn. Y peth goreu a ymddengys yn debyg i gŵyr gwenyn; ond nid yw y rhywogaeth hono, mwy na'r eugreiffiau crisialaidd cywrain, i'w cael yn gyffredin.

Cyfarfyddir â mwn arall, *zinc*, yr hwn a elwir yma *black jack*, yn ein mwngloddiau. Yr ydym yn ei gael yn gymysg â sulphur a haiarn, o liw llwydas a brown melnaudd, ac o liw ambr tywyll haner tryloyw. Cronstedt a eilw y blaenaf yn *ZINCUM ferro sulphurato mineralisatum*; a'r olaf yn *ZINCUM californicum cum ferro sulphuratum*, Rhif 1. a.

Pwrcaswyd y rhai hyn gan gwmni o Bristol, trwy freintlythyr, a throsglwyddid hwy yno er cynorthwyo yn ngwneuthuriad prês.

Crisial Iceland.] Ceir amryw rywogaethau o wydrfeini yn ngwytheni y galchfaen; yn enwedig yr amrywiaeth a elwid *Iceland Crystal* (*spatum islandicum*), neu y gwyrdrfaen attoriadol, yr hwn a arddengys wrthddrychan yr edrychir arnynt fel pe yn ddwbl.*

Ymenyn y Tylwyth Teg.] *Petroleum*, neu olew y graig, a geir hefyd weithiau yn nghilfachau y mwngloddiau; y mae iddo arogl dymunol, ac ystyrir ei fod yn llesol at y cryd cymalau, trwy rwbio y manau poenus âg ef. Geilw y mwngloddwyr ef yn *Ymenyn y tylwyth teg*, a diau rhai yn perthyn i'r dosparth daionus o honynt; dichon mai yr un â'r rhai hyny (a elwid

Knockers.] *Knockers*, yn nyddiau ofergoeledd,) y rhai y credid eu bod yn cyfarwyddo y mwngloddwyr at wythen gyfoethog, trwy gnocio yn barhaus yn y mwnglawdd. Ond y mae yr oes oleuedig hon wedi cael allan mai yr achos o'r twrw ydoedd dyferiad dwfr. Nid yw y *dammone*

Ceir y mwn gwerthfawr a elwir *Carbonate of Barytes*, ar ochr Bryn Rhiallt, rhwng Trefys a Llanelwy. Goi.

montani (diafliaid y mynydd,) fel y geilw Agricola* hwy, byth yn ymweled â'n mwngloddiau ni, oddieithr yn y ffurf o danchwa, o'r hon y mae dwy ryw-ogaeth, sef yr un *fygol*, a'r un *danllyd*. Y mae yr olaf yn dra chyffredin yn ein pyllau glo, ond anfynych y profir ef yn y gweithydd mwn plwm, oddigerth pan y mae y *shale* yn dechreu, neu geryg yn canlyn glo. Y mae y cyntaf † yn lladd mewn moment, trwy ei fygdarth drowlyd, ac y mae yn drychineb ag sydd yn gyffredin i ddaeargelloedd neu ffynhonau a fyddont wedi cael eu hir

Tanchwa,] esgeuluso. Yr ail‡ sydd danllyd, a llosga a dinystria yn y modd mwyaf arswydus, fel y mae y glowyr, o herwydd esgeuluso tanio y mygdarth yn ddigon buan, yn cael profi yn fyny. Yr engraffit fwyaf arswydus o hyn a gymerodd le, ar y 3ydd o Chwefror, 1675, mewn gwaith glo yn Mostyn, hanes yr hwn y bydd i mi ei adrodd o'r "*Philosophical Transactions*;"§ ac felly derfynu fy nodiadau ar ein gweithydd mwneiol.

Yn Ngwaith Glo Mostyn.] "Yr oedd y tanchwa wedi cael sylwi arno er's peth amser cyn hyny, fel picellau tanllyd yn ymsaethu, ac yn croesi eu gilydd o'r ddwy ochr i'r pwll. Yr oedd y moddion arferol wedi cael eu hymarfer er clirio y pwll oddiwrth y drwg yma. Wedi stopio y gwaith am dridiau, y goruchwylwr—gan feddwl myned oddiamgylch i lygad y pwll lle yr oedd yn cyfarfod goleuni dydd, a dwyn gwynt gydag ef mewn ffordd ddyogel, fel, os ffrwydrai drachefn, y gallai hyny ddygwydd heb beryglu bywydau y dynion—a aeth i lawr, gan gymeryd gydag ef ddau ddyon, yr hyn a farnai a fyddai yn llawn ddigon ar y pryd. Gyda'i fod i lawr, y gweddill o'r rhai a weithient, gan ysgornio cael eu gadael ar ol mewn adeg o berygl, a ddisgynasant i lawr ar eu holau; ond un o honynt, yn fwy anwyliadwrus na'r lleill, a aeth yn ei flaen yn rhyfygus gyda'l ganwyll yn union uwchben llygad pwll y tanchwa, yr hwn yn ddiatreg a gymerodd dân, gan hedeg yn ol ac yn mlaen uwch-law holl geueddau y gwaith, gyda gwynt nerthol, a thân parhaus; ac fel yr elai rhagddo cynyrchai gynhwrf rhuadwy a nerthol ar bob ochr.

"Y dynion, pan welsant hyn gyntaf, oeddynt wedi ymdafu, gan mwyaf, ar eu hwynebau, a chuddio eu hunain, goreu y gallent, yn y *slack* rhydd, neu y glo mân, ac o dan gysgod y pyst; eto, er hyny, dychwelodd y chwa allan o'r ceueddau, a chan dynu at enau y pwll, daeth i fyny gyda rhuthr anghredadwy; y gwynt a'r tân a rwygasant ymaith y dillad oddiar eu cefnau, gan ddeifio yr hyn a adawsid, a llosgi eu gwallt, eu dwylaw, a'u hwynebau; a syrthiai y deifwyt arnynt mor llym, fel pe buasai eu crwyn wedi cael eu fflangellu â rheffynau. Cafodd rhai o honynt, nad oedd ganddynt ond cysgod gwael, eu cario bymtheg neu un ar bymtheg o latheni o'r lle yr oeddynt ar y cyntaf, a churwyd hwy yn erbyn nenfwd y glo, ac ochrau y pyst, fel y gorweddent ar ol hyny, am gryn yspaid, mewn cyflwr o ddideimladrwydd, nes y buont am hir amser heb allu clywed, na dyfod o hyd y naill i'r llall. Fel y tynai i fyny at yr agorfa i oleu dydd, cafodd afael yn un o'r dynion, yr hwn oedd agosaf i'r agorfa; ac i fyny y daeth, gyda'r fath dwrw dychrynlyd, nid annhebyg i ergyd o

* Y mae yr ysgrifenydd galluog yn dywedyd, mewn yspryd ofergoelus, fod deuddeg o ddynion wedi cael eu lladd gan un o'r *Dormones truculentis* (y diafliaid ffyrnig) yn mwnglawdd Anneberg.—*De anim. subter.* 491.

† Carbonic Acid Gas. GOL.

‡ Hydrogen Gas. GOL.

§ Rhif 136, neu Cyl. II. 378. Lowthorp's Abridgement. Ysgrifenydd yr hanes gan Mr. Roger Mostyn.

gyflegr, ond yn fwy cras, yr hyn a glywyd o bymtheng milldir o ffordd, gyda'r gwynt; a chododd y fath gwmwl o fwg fel ag i dywyllu yr awyr uwch ben am gryn amser. Yr oedd crib y bryn uwchlaw y pwll yn ddeunaw llath o uchder, ac yno y tyfai coed pedair llath ar ddeg neu bymtheg o hyd; er hyn, gweidd corph y dyn, a phethau ereill o'r pwll, yn mhell uwchlaw penau y coedydd uchaf, o leiaf gan' llath. Ar y pwll safai peiriant a weithid gan gefyl, o waith coed cadarn, a llawer o waith haiarn hefyd; ar ba un yr oedd baril at ddirwyn y rhaff i fyny ac i lawr, yr hwn a bwysai uwchlaw 1000 pwys; yr oedd y pryd huy yn gweithio, un bwced yn myned i lawr, a'r llall yn dyfod i fyny yn llawn o ddwfr. Yr oedd y baril yma wedi ei sicrhau wrth y ffrâm, gyda chloiau a bolltau haiarn; eto taffwyd ef i fyny, a chariwyd ef gryn lawer o ffordd oddi-wrth y pwll; a chafodd darnau o hono, er eu bod wedi eu sicrhau â chylchau o haiarn a hoelion cryfion, eu chwythu i'r coedydd yn y gymydogeath; felly hefyd y ddwy bwced; a phenau y rhaffau, ar ol i'r bwced gael eu chwythu i lawr oddiwrthyt, a safent am foment yn yr awyr, fel picellau, ac yna daethant i lawr wrth eu pwys. Cafodd holl ffrâm y peiriant ei symud allan o'i lle; a dillad, capiau, a hetiau y dynion a ddiangasant, a gafwyd ar ol hyny, wedi eu malurio yn ulw, a'u lluchio yn mhlith y coedydd gryn lawer o bellder oddiwrth enau y pwll.*

O Nanerch aethum yn mlaen ar fy nhaith trwy y dyffryn cul, yr hwn sydd wedi ei addurno yn brydferth â choedydd crogedig. Gadael eglwys Yageifog ar y llaw ddeheu. Yn y plwyf hwn, ychydig flynyddoedd yn ol, saethwyd yr *Hoopoe*.] aderyn nodedig hwnw, a elwir *Hoopoe*, cyf. i. Rhif. 90 o'r *British Zoology*. Y mae y rhywogaeth yma oddeutu maintioli yr aderyn a elwir y drudwy; y mae yn hawdd ei adnabod wrth ei grib mawr; ei big hir, eiddil, a chyrfiog; a thrwy nad oes ganddo ond deg o blu yn ei gynffon. Nis gallaf ond ychwanegu at yr hyn a ddywedais eisoes, fod yr Arabiaid yn ei alw yr *aderyn negeseuol*; nid yn unig ar gyfrif tebygolrwydd ei grib i'r plu a addurnant gapiau y negeseuwyr Chaouaidd neu Dyrcaidd; ond hefyd am fod y Mahometaniaid yn credu mai dyma yr aderyn (pan oedd adar yn medru siarad.) a arferai ymddiddan â Solomon, ac mai efe hefyd oedd y llythyr-gludydd a drosglwyddai yr ohebiaeth epistolaid rhwng y brenin doeth hwnw a brennes Seba.†

Caerwys.] Yn y fan lle y mae dyffryn Nanerch yn ymuno âg eiddo Bodfari, esgyn i *Gaerwys*, tref ag sydd yn ymddadfeilio gan henaint. Cy-

* Ebrill 6ed, 1807, dygwyddodd trychineb arswydus o'r un natur, yn ngwaith glo Mostyn, trwy ba un y dinystriwyd 28 o borsonau, naill ai trwy gael eu lladd mewn moment, neu farw mewn canlyniad i effeithiau y nwy tanlyd. Galleisid meddwl y buasai yn ddigon o rybudd er gair sylw y goruchwylwyr, ac i wneyd y gweithwyr yn fwy gochelgar! ond och! ar y 10fed dydd o fis Mawrth, 1809, er fod ymgasgliad y chwa farwol wedi cael sylwi arno er's rha! dyddiau. dygwyddodd ffrwydriad arall, yr hwn a barodd farwolaeth 22 drachefn. Fel hyn yn yr yspaid byr o ddwy flynedd, trwy esgellusod amlwg rhywrai, a rhyfyg a chrediniaeth ddall rhywrai ereill mewn rhagordeiniad, collodd 50 o lo-wyr gweithgar eu bywydau, gwnaed 26 o ferched yn weddwon, a 66 o blant ieuainge yn amddifaid.

Yr oedd effeithiau y nwy tanlyd ar y corph dynol yn union yr un fath ag a ddyegrifir gan Mr. Mostyn; ond mewn pethau ereill nid ymddengys ei fod wedi gweithredu gyda chymaint o ffyrigrwydd, ac nid oedd twrf y ffrwydriad, er ei fod yn fawr, i'w glywod o gymaint o bellde. Gellir sylwi fod y pyllau yn mha rai y mae *hydrogen gas* yn casglu mor gysym, yn ymyl y môr, ac heb fod yn mhell oddiwrth y "Graig Isog" a ddyegrifwyd yn y gwaith hwn, tudal. 27. Y mae rha! o'r haenau cyfagos yn cynwys ceryg tân. GOL.

† Bochart Hieroz. part. ii. p. 347. Hefyd, Universal Ancient Hist. iv. 107. nodiadau.

nwysa bedair o heolydd, yn croesi eu gilydd yn gywironglog, yn ol pedwar pwynt y cwmpas. Y mae ei henw, fel y mae Camden wedi sylwi er's hir amseroedd, yn sawru o hynafiaeth mawr—*Caer*, neu amddiffynfa, a *Gwys**, neu alwad, yr hyn a arddengys fod y dref, yn yr hen amseroedd, yn fan lle y gweinyddid cyfiawnder. Ni bydd i mi haeru iddi fod unwaith yn orsaf Rufeinig, er fy mod wedi clywed, ar awdurdod gredadwy, fod nifer o fathodynau copr wedi eu cael mewn pant islaw y dref yn ystod y ganrif bresenol (y ddeunawfed;) ac y mae eto yn aros yn y plwyf, gerfiad Lladin, wedi ei dori mewn llythyrenau aiferw ar gareg ar ei phen,† heb ei naddu, i'r effaith yma; *Hic jact mulier bo obiit.*‡ Y mae y gareg yn 4 troedfedd 6 modfedd o uchder, ac yn dair troedfedd o led. Y mae lluoedd o *garneddau* claddu yn wasgaredig hyd y gymydogeath, ac un yn bur agos i'r gareg hon. Y mae yn dra thebygol fod y gwastadedd hwn wedi bod rywbryd yn faes y gâd. Pa un a ydyw y gareg yma yn cofnodi rhyw wrones a laddwyd yma, nis gallaf ddyweyd.

Caerwys,§ ynghyda thref arall yn y gymydogeath ag sydd yn awr wedi diflannu, a elwid Tref Edwyn, a Rhuddlan, a fuont, er yn dra boreuol, yn eistedd-leoedd brawdlysol y rhanau hyn o Gymru. Yn 1281, pendefigion Tegengle a osodasant o flaen archesgob Caergaint (yr hwn a ddaethai i lawr gyda'r bwriad Cristionogol o derfynu yr anghydwlediad rhwng Iorwerth I. a Llwllyn) eu cwynion o berthynas i'r trais a wneid ar eu rhyddfrefiniau yn y lle; gan sicrhau, mai un ragorfraint o'r eiddynt oedd cael eu barnu yn ol cyfreithiau Cymru, yn y tri lle a nodwyd; ac fod dynion goreu y wlad yn cael eu carcharu am y dymument gael barnu eu hachosion yn Nhref Edwyn,|| yn ol cyfreithiau Cymru. Pa mor bell y cafodd eu cwynion sylw, nid ydym yn gwybod; ond pan sofydlwyd llysoedd mewn amseroedd ar ol hyny, adfeddiannodd Caerwys ei hanrhydedd hynafol. Yn y dref hon y cynelid y prif frawdlysoedd. Yr oedd ganddi ei neuadd drefol, a'i charchar, ac yma y dienyddid hefyd. Parhaodd felly hyd rywbryd ar ol canol yr eilfed ganrif ar bymtheg, pryd y symudwyd y llysoedd prawf i Fflint.

Yn y flwyddyn 1241, neu y 26ain o Harri III., y tywysog hwnw a ganiatodd i drigolion Tegengle, siartr¶ ag oedd yn eu rhyddhau oddiwrth dalu yr *amobr*; ond ar yr un pryd efe a osododd arnynt orfodaeth i gael pedwar ar hugain o bersonau, y rhai oeddynt i gadw yr heddwch yn y wlad; a gorfodai i'r dref hon, Picton, Oxton, a phentrefydd ereill, i anfon tri o ddynion bob un i weithio yn y cynauaf, megys ag yr arferent wneyd yn nyddiau y ddau dywysog Cymreig blaenorol. Ymddengys fod hyn wedi cymeryd lle yn ystod rhyw fantais a gawsai Harri ar y Cymry, ar ddamwain.

Yn Nghaerwys y cynelir y ffeiriau mwyaf am anifeiliaid, defaid, a cheffylau, yn yr holl str. Y maent o hynafiaeth mawr. Y John Trefor cyntaf, esgob Llanelwy, a ymddengys yn mysy y rhai a ymfynent am siartr i gynnal march-

* Nid oedd y *wys* yn cael ei rhoddi allan o *gaer*, ond o *lys* neu *gwrt*. Nid yw yn annhebygol nad y par Lladin *castra*, wedi camwythâu ei sain, ydyw y *caer* Cymraeg: yn yr amgylchiad hwnw basai Caerwys yn *Castrens* neu *Castrens*, gyda'r gair *oppidum*, neu ryw air arall cyffelyb, yn cael ei ddeall. J. R.

† Y mae y darnyn hynafol hwn, a ddefnyddid fel post lliidiard gardd, yn awr wedi ei symud i ardd Downing. GOL.

‡ "Yma y gorwedd dynes dda..... bu farw."

§ Powel, 360.

¶ Powel, 360.

¶ Mostyn MSS.

nadoedd yma yn 1356: ond y mae y marchnadoedd yn y lle hwn yn awr wedi ffael u yn hollol, byth er amser cynydd Treffynon.

Iarll Plymouth ydyw arglwydd y maenor hwn; a meddianna, trwy bwrcas o eiddo un o'i hynafiaid, etifeddiaeth y Griffiths o Neuadd Caerwys, y rhai a ddisgynent o Ednowain Bendew, un o'r pyntheg llwyth. Uwchlaw drws Neuadd Caerwys y mae yn gerfiedig, "*Piers*, ac *M. Gryffydd*, 1589." Buasai unwaith yn hen dŷ gweddol dda, gyda phorth iddo.

Y maenorau ereill* yn sir Fflint ydynt yn bresenol fel y canlyn:

Mostyn,	Syr Roger Mostyn. (1)
Picton ac Axton,	Syr Pyers Mostyn.
Hawarden (Pen-ar-lâg),	Syr Stephen Glynn.
Wyddgrug,	Yr Arglwyddes Vincent. (2)
Maelor,	Syr Tho. Hanmer, a Philip Lloyd Fletcher, ysw.
Eulo,	John Davies, ysw. (3)
Treffynon,	Syr Thomas Egerton. (4)
Prestatyn,	Parch. Richard Williams (5)
Colayl,	Paul Panton, ysw.
Estyn,	Iarll Derby.

Ond yr hyn a roddai anrhydedd arbenig ar dref Caerwys, ydoedd y rhagofraint a feddai o fod y fan lle y cynelid yr Eisteddfod, neu gynulliad y beirdd a'r cerddorion, am lawer o ganrifoedd. Yma y deuai y rhai hyny o ryw ardaloedd pennodol; megys ag yr oedd Aberffraw yn Mon yn gyrchfa rhai yr ynys hono, a sir Gaernarfon; a Mathrafal yn Mhowys i eiddo y wlad hono. Yr achos fod y lleoedd hyn yn cael eu hanrhydeddu gymaint, ydoedd, am fod y ddau le olaf yn drigleoedd y tywysogion; a Chaerwys, o herwydd y palas breninol a safai islaw y dref, preswylfod Llewelyn ap Gruffydd.

Yr eisteddfodau hyn oeddynt *Gampau Olympaidd* y Prydeiniaid. Ar y cyntaf yr oedd ein beirdd yn dyfod allan i'r ymdrechfa, wedi eu tanio gan gydymgais caruaid, enillent y fuddugoliaeth, ac yr oeddynt yn foddllawu ar yr anrhydedd hono yn unig. O'r diwedd, pau ddaeth yr ymgeiswyr yn fwy lluosog, ac i ddyfod yn ormes ar y wlad, cafodd rheolau newyddion eu sefydlu, o angenrheidrwydd. Ni oddefid i'r ymgeiswyr siomedig fino clustiau y dywysogaeth mwyach â'u cyfansoddiadau truenus. Ni chaniateid i neb ond beirdd o deilyngdod ddatgan eu cyfansoddiadau; a cherddorion medrus i chwarae. Yr oedd y rhai hyn yn myned trwy brofiad hirfaith: pennodid beirniaid i benderfynu eu gwahanol alluoedd; a rhoddid graddau cyfaddas, a chaniatâd i ymarfer eu doniau, yn y dull a ddarlunir yn y tudalenau dyfodol. Apwyntid y beirniaid gan ddirprwyaeth oddiwrth ein tywysogion; ac ar ol darostyngiad Cymru, gan freninoedd Lloegr, er fod Iorwerth I. wedi ymarfer croulondeb gwladwriaethol at feirdd ei oes ef, eto darfu i dywysogion dylynol farnu yn gyfaddas adfywio sefydliad oedd mor dueddol i wareiddio ymarferion cenedl ffyrnig. Gan y goron yr oedd yr hawl, nid yn unig i nodi y beirniaid, ond hefyd destynau y caneuon; ac yn debyg i'n harglwydd ganghellwyr presenol, ni chymeradwyent unrhyw destyn ond a fyddai yn foddhaol i'r llys Seisonig.

* Merford a Hosely sydd f'enor arall yn sir Fflint. r. r.

† Yn 1809—(1) Syr Thomas Mostyn. (2) Syr Thomas Mostyn. (3) Bryan Cooke, ysw. (4) Croyd ef yn Iarll Grey de Wilton. (5) Richard Wilding, ysw.

Yr Hen Feirdd.] Ond cyn i mi ddechreu ar hanes yr olynïad o Eisteddfodau Prydeinig, bydd i mi son ychydig am hynafiaeth uchel y nodweddiad a wnelai, mewn amseroedd diweddar, y prif ffugur yn y cyfarfod-ydd hyn. Yr oedd y *Bardi* (Beirdd y Prydeiniaid) yn meddu ar awdurdod mawr yn mhlith y cenedloedd Celltaidd. Yr Almaeniaid a galonogid yn y frwydr gan benillion a ddatgenid mewn tŷn ddofn a difrifol.* Yn mysg y Gauliaid,† canent am wrhydri gwŷr enwog, ac yn arbenigol clodforent yn eu hemynau y rhai a syrthiasent yn y frwydr.

Vos quoque qui fortes animas belloque peremptas
Laudibus in Longum vates dimittitis ævum
Plurina securi fudistis carmina *BARDI*.—*LUCAN. l.*

A chwithau feirdd, eich nefol ffiam sy'n tanio,
I ganu clod gwroniaid, gan ymbyngio
Yn ngherdd eich gwlad, er anfarwoli'r dewrion
A laddwyd draw, mewn gwaedlyd frwydrau cyfion;
Dyogel ewch yn mlaen a'ch gwaith perseiniol,
A chanwch gerdd ardderchog ac anfarwol !

Y mae yn dra thebygol fod y beirdd a'r cerddorion o dan reolau neillduol yn amser Derwyddiaeth; ond ni chawn unrhyw brofion o hyn hyd yn mhen amser

Yn amser Cadwaladr.] Maith ar ol hyny; hyd ddyddiau Cadwaladr, brenin diweddar Prydain, yr hwn a fu farw yn Rhufain oddeutu y flwyddyn 688. Dywedir am dano ef, ei fod unwaith gyda'i bendefigion mewn cyfarfod o'r natur yma, pryd y daeth cerddor ymlaen, ac a ganodd alaw mewn cywair mor anfoddfaol, fel y cafodd ef a'i holl frodyr eu gwahardd i'w chwareu byth mwyach, o dan ddirwy drom; ond gorchymynid iddynt chwareu *Mwynan Gwynedd* yn ei lle.

Yn amser Arthur.] Yr wyf yn tybio y buasai, yn flaenorol i hyn, ryw reolau cerddorol yn Mhrydain; oblegyd yr wyf yn cael fod tŷn, a elwid *Gosteg yr Halen*, yn cael ei chwareu bob amser pan ddodid y llestr a fyddai yn dal yr halen o flaen marchogion y brenin Arthur, ar ei ford gron.‡

Yn amser Gruffydd ap Cynan.] Ar ol Cadwaladr, y tywysogion nesaf a ymgymerasant â'r gorchwyl o ddiwygio ein cerddoriaeth, oeddynt Bleddyn ap Cynfyn a Gruffydd ap Cynan. Yr oedd y cyntaf yn cydoesi â'r Goresgynwr; a'r olaf â'r brenin Stephan. Lluniasant hwy ddeddfau, na byddai i neb ddylyn *galwedigaeth* bardd neu gerddor, ond yn unig y rhai a fuasant wedi cael eu harweddu gan yr Eisteddfod, yr hon a gynelid unwaith bob tair blynedd. Gwaharddid iddynt drespasu ar dalaethau y naill y llall: ac ni chaniateid iddynt ddarostwng eu hunain trwy ddylyn unrhyw alwedigaeth arall. Nid oedd yr un o honynt i ofyn mwy na deg swllt am unrhyw gerdd, o dan boen colli y cyfan, a chael eu difuddio o'u galwedigaeth am dair blynedd.§

Ar ol amseroedd y tywysogion, darfu i'r pendefigion, eu holynwyr, gymeryd y bobl hyn o dan eu gofal a'u nawdd, gan ganiatáu iddynt y rhyddid i wneyd

* Tacit. de mor. German.

† Strabo, lib. iv. 302. Athanasens, lib. vi. 246.

‡ Mr Morris's MSS. of British Music.

§ Leges Wallices, 85

cylochdaith o'u gwahanol diriogaethau deirgwaith yn y flwyddyn, sef ar wyliau v Nadolig, y Pasg, a'r Sulgwyn; a'r holl dywysogaeth unwaith yn mhob tair blynedd.

Yr oedd y beirdd yn y cyfrifiad uchaf. Nis gallaf roddi meddylddrych cryfach am y parch a delid iddynt, na thrwy ddyfynu o'r Cyfreithiau Cymreig yr hanes a roddir am eu gradd yn llys y tywysog, a'r amrywiol anrhegion a gwobrau ag y meddent hawl iddynt, a'r cospau trymion a sefydlasid er cadw eu personau rhag cael eu dirmygu. Tybid eu bod wedi eu cynysgaethu a galluodd ag oeddynt gyfartal i ysprydoliaeth. Hwyt-hwy oeddynt haneswyr geneuol pob amgylchiadau a aethent heibio, yn neillduol a chyhoeddus. Adroddent helyntion mawrion y wladwriaeth; ac yn gyffelyb i *Scalds* y cenedloedd gogleddol, cadwent ar gof luaws aneirif o bethau a fuasant hebddynt wedi myned i ebargofiant. Yr oeddynt hefyd yn drwyadl gydnabyddus a gweithiau y tri phrif-fardd cyntefig, nid amgen *Myrddin ap Morfryn*, *Myrddin Emrys*, a *Thaliesin Ben Beirdd*. Ond yr oedd ganddynt dalent arall, yr hon, fe ddichon, a'u gwnelai yn fwy anwyl gan y boneddigion Cymreig na'r lleill i gyd; sef eu bod yr achyddwyr mwyaf galluog, a chwyddent eu balochder trwy ganu clodydd eu hynafiaid o'r amseroedd mwyaf pellenig.

Y Bardd Teulu, neu y *Bardd Llys*, a ddaliai yr wythfed lle yn llys y tywysog. Meddiannai ef ei dir yn rhydd. Rhoddai y tywysog iddo farch a gwisg o frethyn, a'r dywysoges a'i darparai a lliain.* Eisteddai yn nesaf at lywodraethwr y palas, ar y tair brifwyl arbenig; oblegyd ar yr adegau hyn yr oedd y llywydd i'w anrhegu a'i delyn.† Ar yr unrhyw wyliau yr oedd i gael gwisg y *Distain*, neu lywydd y tylwyth, fel ei wobr.

Pan y gelwid am gân, yr oedd y *Cadeirfurd* yn gyntaf i ganu emyn er go-gouiant i Dduw; wedi hyny, un arall er anrhydedd i'r tywysog. Wedi i'r rhai hyn fyned trosodd, yr oedd y *Teuluor*, neu fardd y neuadd, i ganu ar ryw bwnge arall.

Os byddai i'r dywysoges alw am gân ar ol iddi godi oddiwrt h y bwrdd, a myned i'w hystafell, rhaid fyddai i'r *Teuluor* ganu i'w huchelder mewn llais isel, rhag iddo aflonyddu y datgeiniaid yn y neuadd. Dywed y Dr. Sion Dafydd Rhys, mai *angeu* a fyddai ei destyn; ond gwell genyf fi ddylyn Wotton, yr hwn, yn lle *angeu*, a ddywed mai *amgen*, neu rywbeth arall, a fyddai y testyn, yn wahanol i'r pwngc y cenid arno yn y neuadd.

Pan fyddai y bardd yn myned ar hynt chwiwladronaidd gyda'i dywysog, a'i filwyr, yr oedd i ddatgan o'u blaenau ei gyfansoddiadau calonogol, ac i gael yr anner oreu o'r yspail yn dâl am ei drafferth; ac mewn amgylchiad pan y byddai i'r fintai ymfurfio yn barod i'r frwydr, yr oedd y bardd i ganu *clod-ydd y freniniaeth Brydeinig* o'u blaenau. Hyn a wnelid i'r dyben o adgofio iddynt eu hawl hynafol o'r holl deyrnas; oblegyd byddai eu hanrheithiadau yn cael eu gwneyd braidd bob amser i wlad y Saesou, ac felly ni ystyrient eu bod yn gwneyd dim ond gafael yn eu heiddo eu hunain.

Rhoddai y tywysog iddo dawlfwrdd o ifori: telyn, medd ereill; a'r dywysoges fodrwy aur. Yr oedd i letya gyda llywodraethwr y palas.

* Leges Wallias, 35.

† Yr unrhyw, 35, 16.

Pan y gelwid arno i ganu gyda beirdd ereill, yr oedd i gael cyfran ddwbl, fel arddangosiad o'i ragoriaeth.

Os byddai y bardd yn gofyn am unrhyw ffafr gan ei dywysog, byddai raid iddo ganu un o'i gyfansoddiadau; os gan bendefig, tri; os gan berson cyffredin, byddai raid iddo ganu nes y byddai i hwnw bwysu ar ei benelin, neu fyned i gysgu. Yr wyf yn ofni oddiwrth hyn mai creaduriaid hynod o fegerllyd oedd ein beirdd, ac fod eisiau gosod atalfa arnynt; eto, er hyny, yr oeddynt mewn bri uchel. Gosodid eu *Gwerth*, neu iawn am eu bywyd, yn chwech ugain a chwech o wartheg,* ac an unrhyw niwaid a wneid iddo, byddai raid talu chwech o wartheg a chwech ugain o geiniogau.

Yr oedd *Merch-Gobr*, neu ddirwy priodasol ei ferch, yn chwech ugain o geiniogau. Ei chowyll, argyfreu, neu anrhegion priodasol, yn ddeg swllt ar hugain; a'i chyfran yn dair punt.† Y mae yn hynod fod gan y *Pencerdd Gwlad* hawl i ferch-gobr, neu amobr, am ferched yr holl rai israddol iddo o'r frawdoliaeth o fewn y dalaith, y rhai a dalent bedair ceiniog ar hugain ar eu priodas; yr hyn a ddengys, nid yn unig hynafiaeth, ond awdurdod mawr y bobl hyn.

Nid oedd y *Pencerdd* yn mhlith swyddogion‡ y llys; ond yn achlysurol oisteddai yn y degfed lle. Yr oedd yntau yn dal ei dir yn rhydd; ac i gyflawni ei rau yn lled debyg i'r bardd llys, lle yr hwn a gymerai, fel yr ymddengys, lle bynag y byddai; oblegyd, pan fyddai y pencerdd yn bresenol, eisteddai y blaenaf yn y ddeuddegfed gadair. Nid oedd neb i chwareu heb drwydded ganddo ef. Ystyrir ei farwolaeth yn werth cant a chwech ar hugain o wartheg; ac unrhyw niwaid a wneid iddo, yn chwech o wartheg, a chwech ugain o geiniogau. Yr oedd pob un o'r tri phrif gerddorion i dderbyn gan eu harglwydd, y cyntaf, *telyn*; yr ail, *crwth*; y trydydd, *pibgorn*; y rhai, ar eu marwolaeth, a elent yn eu holau i'w harglwydd.§

Yr oedd telyn y tywysog yn cael ei hystyried yn werth chwech ugain o geiniogau, ac eiddo y Pencerdd yr un bris; yr agoriad yn bedair ceiniog ar hugain: telyn boneddwr a ddyfarnid yn werth triugain o geiniogau.

Dywed Powel,|| fod Gruffydd ap Cynan wedi dwyn gydag ef o'r Iwerddon, amryw o gerddorion medrus, y rhai a ddyfeisiasant yr holl offerynau cerdd a ddefnyddir yn bresenol. Gyda phob parch i'n chwaer-deyrnas, rhaid i mi olygu, os nad oedd ein hofferynau yn wreiddiol yn rhai Prydeinig, i ni eu benthycu oddiar y Rhufeiniaid, y rhai, drachefn, a gymerasant eu hofferynau oddiar y Groegiaid. Tybiaf fy mod yn gweled cynddelw o delyn yn ffug. 7, tab. lxxvi. o attodiad Montfaucon, cyf. iii.; o'r crwth yn Salmydd Doctor Burney, tab. v., ffug. 4, neu ei delyn Etruscan, ffug. 10; ac o'r bibell mewn amrywiol bibau syml, cyn iddi gael geawm ni yr ychwanegiad o'r cyrn, oddiwrth yr hyn y cafodd yr enw *pibcorn*, a'r enw Seisonig *cornet*.¶ Y mae comissiwn at gynul Eisteddfod yn Nghaerwys, yn 1568, hyd yn bresenol yn meddiant Syr Roger Mostyn, ynghyda'r DELYN ARIAN, yr hon a fuasai er's amseroedd cyn cof yn rhodd ei hynafiaid, i'w chyflwyno i'r Pencerdd. Y mae yr arwydd yma o aurhydedd yn mesur pump neu chwech modfedd o hyd, ac arni dannau yn

* Leges Wallicæ, 37.

† Yr unrhyw.

‡ Leges Wallicæ, 37.

§ Yr unrhyw, 68.

|| Powel, 191.

¶ Gwel luniau y crwth a'r pibgorn yn *Archæologia*, iii. tab. vii.

cyfateb i nifer y duwiesau awenyddol. Y commissiwn hwn ydyw yr olaf o'r fath a roddwyd allan; ac y mae yn y ffurf ganlynol:—

GAN Y FRENINES.

Elizabeth, trwy ras Duw, brenines Lloegr, Ffrainc, a'r Iwerddon, amddiffynddes y ffydd, &c., at ein hymddiriedus a'n gwir gariadus Syr Rhisiart Bulkeley, marchog, Syr Rhys Gruffydd marchog, Ellice Price, yswain, doethawr yn y gyfraith wladol, ac un o'n cynghor yn nghyffindiroedd Cymru, William Mostyn, Ieuan Llwyd o Iâl, John Salusbury o Rug, Rees Thomas, Morus Wynne, William Lewis, Peres Mostyn, Owain John ap Howel Vaughan, John William ap John, John Lewis Owain, Morus Gruffydd, Symound Thelvall, Ellis ap William Lloyd, Robert Puleston, Harry Aparry, William Glynne, a Rees Hughes, yswainiaid, ac at bob un o honynt, yn anfon anerch. Yn gymaint a dyfod i wybodaeth yr arglwydd lywydd, ac ereill o'n cynghor yn nghyffindiroedd Cymru, fod crwydriaid, a segurwyr ereill, yn galw eu hunain yn gerddorion, prydyddion, a beirdd, wedi dyfod yn ddiweddar yn dyrfa mor anoddefol yn nghyffindiroedd Gogledd Cymru, fel y mae nid yn unig foneddigion ac ereill yn cael aflonyddu arnynt yn eu preswylfeydd, gan eu hafreoleidd-dra digywilydd; ond hefyd fod cerddorion a chantorion medrus, mewn tref a gwlad, yn cael eu hanghefnogi i deithio, ac i ymarfer eu gwybodaeth; ac hefyd yn cael eu lluddio i raddau nid bychain yn eu bywioliaethau a'u cyflawniadau. Y mae yr arglwydd lywydd, a'r cynghor, wedi barnu fod yn dra angenrheidiol diwygio y bobl hyn, a'u gosod mewn trefn; a chan wybod eich bod chwi yn ddynton doeth, ac o ymddygiad cyfiawn, ac hefyd yn meddu profiad a gwybodaeth eang yn y gelyddyd, yr ydym wedi eich apwyntio chwi fel dirprwyaeith i'r dyben hwnw. Ac yn gymaint a bod rhai aelodau o'r cynghor a fuont yn ddiweddar yn ymdaith mewn rhyw ran o'r dywysogaeth ddywededig, wedi derbyn perflaith ddealltwriaeth, neu ynto hysbysiad credadwy, mai y lle arferol at gynnal y cyfryw gommissiwn, yn flaenorol i hyn, ydoedd Caerwys, yn sir Fflint; ac mai eiddo William Mostyn, yswain, a'i bynafiaid, ydoedd rhoddi a chyflwyno y delyn ariau a berthyna i bennaeth y frawdoliaeth hono, ac fod rhybudd o fwyddyn o leiaf wedi arfer cael ei roddi o gynulliad a gweithrediad y cyfryw gommissiwn. Y mae ein cynghor dywededig, gan hynny, wedi apwyntio fod cyflawniad y commissiwn yma i fod yn y ddywededig dref Caerwys, y dydd Llun cyntaf ar ol gwyl y feudgedig Drindod, yr hwn a fydd yn mlwyddyn ein Harglwydd Dduw 1568.*

Ac am hynny yr ydym yn gofyn ac yn gorchymyn i chwi, trwy awdurdod y presenolion hyn, nid yn unig beri i gyhoeddiadau agored gael eu gwneyd yn mhob fleiriau, marchnadoedd, trefydd, a lleoedd cynulliadol ereill yn ein sir-oedd Mon, Caernarfon, Meirionydd, Dinbych, a Fflint, fod i bob person a phawb personau a fwrriadant enill eu bywioliaeth trwy yr eua neu yr ymhoniad o fod yn gerddorion, prydyddion, neu feirdd, o fewn talaeth Aberffraw, yr hon a gymer i fewn y pum' sir ddywededig, ymddangos ger eich bron chwi ar y dydd ac yn y lle dywededig, i ddangos eu dysg yn hynny; ond hefyd fod i chwi, 20ain, 19eg, 18eg, 17eg, 16eg, 15eg, 14eg, 13eg, 12eg, 11eg, 10eg, 9, 8, 7, neu 6

* Dyma yr Eisteddfod olaf a gynallwyd yn Nghaerwys. Dyfarnwyd y wobr gan Sion ap William ap Ston. *Sebright MSS.*

o honoch, o ba rai yr ydych chwi, Syr Richard Bulkley, Syr Rees Gruffydd, Ellice Price, a Wm. Mostyn, ysweiniaid, neu dri, neu ddau o honoch, i fod o nifer y rhai a gyrchant i'r lle hwnw ar y dydd a ragnodwyd, gan alw atoch y cyfryw ddynion medrus yn y gelfyddyd o gerddoriaeth Gymreig ag a farnoch yn gyfleus i fyned ymlaen i gyflawni y commissiwn, ac i dderbyn i mewn y cyfryw a chynifer ag a farnoch trwy eich doethineb a'ch gwybodaeth yn deilwng, i ac o dan y cyfryw raddau a drefnasid yn flaenorol i hyn, fel y byddo iddynt ymarfer a dilyn eu gwyddor a'u celfyddyd a berthyn i'w galwedigaeth yn y fath drefn weddus a berthyna i bob un o'u graddau, ac yn ol fel y byddo i'ch barn a'ch doethineb dybio yn addas drefnu iddynt; gan roddi rhybuddion a gorchymynion pendant, yn ein henw ni, ac ar ein rhan, am fod i'r gweddill, y rhai ydynt annheilwng, ddychwelyd at ryw orchwyl gonest ac ymarferiad priodol, y cyfryw ag a fyddo mwyaf cyfaddas iddynt at enill eu bywioliaeth, o dan boen cael eu cymeryd i fyny fel crwydriaid pengaled a segur, ac i gael ymddwyn tuag atynt yn ol y cyfreithiau a'r cospau sydd wedi eu darparu yn y cyfryw achos; gan adael arnoch chwi, a'n cynghor dywededig, edrych allan am fod cyhoeddusrwydd priodol o hyn yn cael ei wneyd, trwy dystysgrif o dan eich dwylaw o'ch gweithrediadau yn nghyflawniad y commissiwn hwn. Er mwyn sicrhau fod heddwch a threfn dda yn cael eu cadw yn y cyfryw gynulliad, yr ydym yn eich hysbysu fod y dywededig William Mostyn wedi addaw edrych am fod dodrefn a phethau angenrheidiol wedi eu darparu ar gyfer y cynulliad yn y lle rhagnodedig. Rhoddwyd o dan ein sêl yn ninas Caerleon, y 23ain o Hydref, yn y nawfed flwyddyn o'n teyrnasiad.

Arwyddwyd, cynghor ei Mawrhydi,
yn nghyffindiroedd Cymru.*

Mewn canlyniad i hyn, cynaliwyd Eisteddfod ar y 26ain o Fai dylunol; ac ar yr achlysur yma derbyniodd y personau canlynol eu graddau:—

Lewis Edward, William Lleyn, Owain Evan, neu Gwynedd, Simwnt Fychan,	} a grewyd yn	{ brif-feirdd cerdd dafof.
William Cynwal, Lewis Menai, Sion Tudur, Huw Lleyn, Bedo Havesp, Sion Phylip, Huw Conwy,	} ———	{ brif astudwyr mewn cerdd dafof.
Ieuan Tew, Huw Pennant, Hywel Ceiriog,	} ———	{ ail-fyfyrywyr mewn cerdd dafof.

* Cynaliwyd Eisteddfod arall yma yn y 16fed o Harri VIII., Gorph. 26ain, yn yr hon y cadarnhawyd yr hen reolau o barth beirdd. Rhisiart ap Hywel ap Ifan Fychan, o Fostyn, Syr William Gruffydd, a Syr Roger Salusbury, a lywyddent; yn cael eu cynorthwyo gan Gruffydd ap Ifan ap Llewelyn Fychan, a Thudur Aled, bardd enwog.

Dafydd Alaw, Edward Brwynllys, Rhys Gelli,	} a grewyd yn {	astudwyr dysgyblaidd mewn cerdd dafod.
--	-----------------	---

CERDDORIAETH OFFERYNOL.
Telyn.

Sion ap Rhys Bencerdd, William Penllyn, Hwlcyn Llwyd,	} ——— {	ben beirdd a dysgawdwyr cerdd offerynol.
---	---------	---

Telyn.

Thomas Anwyl, Dafydd Llwyd ap Sion ap Rhys, Edward ap Ifan, Robert ap Hywel Llanfor, Humphrey Goch,	} ——— {	ben beirdd (ond nid dysg- awdwyr) mewn cerdd offerynol.
---	---------	---

Telyn.

Rhichard Glyn, Robert Llwyd, Ifan Penllyn, Lewis Llanfor,	} ——— {	brif astudwyr mewn cerdd offerynol.
--	---------	--

Telyn.

Huw Dai, Huw ap Morris, Siamas Morlas, Sion Niwbwrech, Ellis Gruffydd,	} ——— {	ail eto.
--	---------	----------

Telyn.

Lewis Berain, Ieuan ap Meredydd, Gwalchmai ap Dafydd,	} ——— {	astudwyr dysgyblaidd mewn cerdd offerynol.
---	---------	---

Crwth.

Siamas Eutyn, Ifan Penmon,	} ——— {	ben beirdd a dysgawdwyr mewn cerdd offerynol.
-------------------------------	---------	--

Crwth.

Robert ap Rhys Gutyn, Thomas Môn, Sion Ednyfed, Thomas Grythor,	} ——— {	ben beirdd (ond nid dysg- awdwyr) mewn cerdd offerynol.
--	---------	---

Crwth.

Sion Ddu Grythor;	} ——— {	brif astudiwr mewn cerdd offerynol.
-------------------	---------	--

Crwth.

Robert ap Ivan Llwyd,
Edward Grythor,
Thomas Cegidfa,
Rhys Grythor Hiraethog,
Thomas Grythor Bach,
Dafydd ap Hywel Grythor,
William Ednyfed,

} a grewyd yn {

ail astudwyr mewn cerdd
offerynol.

Cricth.

Richard Conwy,
Sion Alaw,
Robert Conwy,
Crythor Llwyd Marchedd,

} ————— {

astudwyr dysgyblaidd mewn
cerdd offerynol.

Dylid sylwi, fod chwareuwyr ar y crwth trithant, tabyrddwyr, a phibgornwyr, yn cael eu cyfrif yn mhlith y dosparth israddol: ni chaniateid iddynt oistedd i lawr, ac ni chaent ond ceiniog am eu poen.

Yr oedd y gwahanol raddau yn cael eu cynwys yn y rhestr hon. Yr oedd pedair yn y gelfyddyd farddol, a phump yn yr un offerynol. Yr isaf, neu yr hwn a ellid ei alw yn fwy priodol yn ymgeisydd, neu ddechreuwr ydoedd y *Dysgybl Yspds*, neu y *dysgybl isaf*, yr hwn a orfyldai (os yn ymgeisydd am unrif farddol) ddeall cyfansoddiad pum' math o Englyn, a'u cyfansoddi o flaen Pencerdd, yr hwn ydoedd i gyhoeddi, ar air a chydwybod, ei fod yn meddu ar wir athrylith farddol. Yna dechreuai fel

DYSGYBL DYSGYBLAIDD: yma y mae yn cael urdd; ond rhaid iddo fod yn deall deuddeg o'n gwahanol fesurau, ac arddangos esiamplau o bob un o hon- ynt o'i gyfansoddiad ei hun; ac os na enillai, mewn tair blynedd, yn ei deilyng- dol ei hun, y radd nesaf, diraddir ef o hon. Os llwydda, y mae yn cyrhaedd gradd

DYSGYBL PENCERDDAIDD, neu ymgeisydd am radd *Pencerdd*, pryd y rhaid iddo ddeall priodoldeb ymadroddion, a'r gwahanol fesurau, a chyfansoddi mewn un ar hugain o honnynt; ac os mewn tair blynedd na chyrhaedda efe, trwy ei deilyngdod ei hun, i'r gradd nesaf, y mae yn syrthio yn ol i radd *Dysgybl Dysgyblaidd*; ond os llwydda, y mae yn dyfod yn

BEX BARDD, neu **BENOEERDD,** penaeth yn y gelfyddyd yr oedd yn ymgeisydd ynddi, pryd y byddai yn ofynol iddo fod yn berffaith yn mhob cangen o'i gelfyddyd. Yna derbyniai arwydd y delyn arian; neu eiddo cadair aur neu arian, yr hwn a wisgai ar ei ysgwydd. Gosodid ef hefyd, gyda seremoni mawr, mewn cadair odidog, rhan o'r *dodrefn* ag y sonir am danynt yn y comissiwn; yno y derbyniai urdd ei radd; a'r pryd hyn enillai yr enw anrhydeddus o *Gadeir-fardd*, neu *Fardd Cadeiriog*. Gallai Pencerdd herio unrhyw fardd arall i ddatganu neu ganu am y wobr, ond rhoddi rhybudd o undydd a blwyddyn. Os llwyddai, byddai yn ei henill; os na wnai, collai ei radd; a'r buddugol a gadwai y wobr am ei oes, ond y byddai yn rhaid iddo ei dangos bob blwyddyn yn yr Eisteddfod

Mewn cerdd offerynol yr oedd pum' gradd; y rhai ni wahaniaethient oddi wrth y rhai yn y gelfyddyd arall, oddieithr yn y ddau isaf: 1. *Y Dysgybl Yspâs heb radd*; 2. *Dysgybl Yspâs graddawl*; 3. *Dysgybl dysgyblaidd*; 4. *Dysgybl pencerddaid*; 5. *Pencerdd*. Yr oedd y rhai hyn, yr un modd a'r lleill, i gael eu henill trwy deilyngdod gwahanredol yn y gelfyddyd; ond yn gymaint a bod eu cymhwysderau yn cael eu nodi mewn celfeiriâu cerddoriaeth Brydeinig, mwy nag a allaf fi wneyd ydyw rhoddi esponiad arnynt. Ni ddylai neb ond pencerdd ryfygu myned yn ddysgawdwr. Pencerdd ein dyddiau ni oedd y telynor anarferol o athrylithgar hwnw, Mr. John Parry, yn ddiweddar o Riwabon, dyn dall, yr hwn a feddai yr holl deyrnas fel ei *gylch clera*, a pharhaodd yn ddihefelydd hyd y diwedd.

Yr oedd ein Penceirdd, ar ol cael eu cymhwyso yn y modd yma, yn drwyddedig i ganu, neu i ddatganu, o dan reolau penodol. Yn ol deddf ein tywysogion, yr oedd sylw neillduol yn cael ei dalu i'w moesoldeb: "Nid oeddynt i fod yn gyngwystlwywr, crwydriaid, mynychwyr tafarnau, meddwon, ceerwyr, godinebwyr, lladron, na chymdeithion i'r cyfryw; yn y pethau hyn, os troseddent, yr oedd pob dyn, yu ol y gyfraith, yn cael ei wneyd yn swyddog, a chanddo hawl i'w dal a'u cospi hwy; Ie, hyd yn nod i gymeryd oddiarnynt yr oll a feddent o'u hamgylch."*

Gwaherddid iddynt ymarfer unrhyw eiriau athrodus wrth siarad neu sisial; diraddio, gwatwar, gwawdio, dyfeisio celwyddau, neu eu hadrodd ar ol ereill, o dan boen o ddirwy a charchariad; nid oeddynt i gyfansoddi câu am unrhyw berson, heb ei ganiatâd; nac i fyned i dŷ neb heb genad reolaidd wedi cael ei rhoddi yn flaenorol.

Caniateid i bob *Pen bardd* a *Phencerdd* gymeryd dysgyblion i mewn am yspaid pennodol o amser, ond nid mwy nag un ar yr un adeg. Nid ystyrid fod dysgybl yn gymhwys i ddysgu un arall. Yr oedd pob un i fod gyda'i athraw yn ystod y Grawys, oddieithr iddo gael ei atal gan afiechyd neu garchariad, o dan boen colli ei radd. Byddai raid iddo ddangos pob cyfansoddiad i'w athraw, cyn iddo gael ei ganu yn gyhoeddus. Nid oeddynt i ddylyu ymarferion *clêr y dom*, nac unrhyw fath arall o gerddorion crwydrol. Gelwid arnynt, fis cyn pob gwyl, i benderfynu eu teithiau gyda'u gwahanol ddysgawdwyr, rhag y byddai gormodedd o honynt yu heidio i'r un manau; ni oddefid i ddim mwy nag un o honynt fyned at berson na fyddai yn talu ond deg punt o ardreth yn flynyddol; a dau at y cyfryw a dalent ugain punt; ac felly mewn cymhariaeth hyd i rai o sefyllfa uwch, ac yr oedd pob athraw yn rhwym i gadw copi o'r rheolau hyn, a'u darllen a'u hesponio i'r dysgyblion yn ngwyliau y Grawys, pan ddeuent am eu haddysgiadau. Nid oedd neb i ddyward, gwawdio, na gwatwar yr *awenyddion* ar gyfrif eu habsenoldeb meddyliol, neu pan fyddai yr *AWEN*, neu y *poeticus furor* arnynt, oddiar y dybiaeth nas gallai un bardd, os byddai wedi ei awdurdodi yn briodol, byth fyfyrw ar destynau amhriodol.

I ba dŷ bynag y deuent yn amser gwleddoedd, rhaid fyddai iddynt aros yno tra y parhai y wledd; oddieithr iddynt gael cenad meistr y tŷ, neu wahoddiad

* Powel, 192.

1 Y GWYDDAREDD FARDDONOL.

i fyned i rywle arall. Os crwydrent o dŷ i dŷ, yr oeddynt i gael eu cymeryd i fyny fel gwibiaid a chrwydriaid, ac i golli eu clera,* yr hwn a fyddai yn cael ei fforffetio at wasanaeth yr eglwys. Os byddai iddynt feddwi, collent eu gwobr; ond os gwneient drais ar ddiweirdeb gwraig neu forwyn, byddai iddynt gael eu dirwyo a'u carcharu, a chollent eu clera am saith mlynedd.

Yr oedd y taliadau neu y gwobrau hyn yn cael eu rheoleiddio. Yr oedd *dysgybl dysgyblaidd* yn meddu hawl i 3s. 4c. am ei gywydd.

Dysgybl Penceirddaid a dderbynai am yr un rhywogaeth o gyfansoddiad 6s. 9c.

Nid oedd ei feistr, neu y *Pencerdd* yn cael dim yn ychwaneg: ond yn unig y byddai gŵr y tŷ yn gyffredin yn ei anrhegu â rhyw ddilledyn, neu ryw arwydd arall o'i ffiafr.

Y cerddorion a dderbynient y taliadau canlynol: *Dysgybl Yspâs graddawl* ni dderbynai ond 1s. yn mhob un o'r prif wyliau.

Dysgybl Dysgyblaidd, ar yr un adegau, a dderbynai 2s.; a *Dysgybl Penceirddaid*, 3s. 4c.

Y *Pencerdd* a dderbynai yr un swm, ond ei fod yn cael rhodd wirfoddol. Yr oedd efe hefyd yn hawlio taliadau mewn priodasau breninol, a phriodasau eraill; ac ar eu cylch clera, yr hwn ni oddefid ond unwaith yn mhob tair blynedd. Ond heblaw y taliadau, er mwyn cefnogi y clerwyr i gadw i fyny iaith a choffadwriaeth am weithredoedd nerthol y Brytaniaid, yn gystal a'u hachau, caniateid iddynt geiniog o bob tir âr, a dimai allan o bob haner tir âr, o fewn eu dosparth.

Nid oedd y *Pen bardd* a'r *Pencerdd* yn ymweled ond yn unig â thai y boneddigion yn eu cylchdeithiau; ond os byddai iddo ddiraddio ei hun trwy ymweled â'r bobl gyffredin, nid oedd i ddysgwyl ond taledigaeth y clerwr cyffredin, cylch yr hwn ydoedd ymweled â thai y bobl iselaf.

Y rhai canlynol oeddynt y cyfryw ag y caniateid iddynt ddifyru clustiau y werin. Unrhyw un a fyddai yn goddef gan unrhyw afiechyd; megys dallineb, cloffni, &c., dysgybl yspâs, dysgybl dysgyblaidd, a dysgybl penceirddaid. Yr oedd y trefniad cyntaf yn seiliedig ar drugaredd.

Ni ellid cynal unrhyw wyl gyhoeddus, gwledd fawr, na phriodas, yn briodol, heb bresenoldeb y beirdd a'r cerddorion. Byddai cydymgais gogoneddus yn cyfodi rhyngddynt, a rhoddid gwobrau i'r rhai mwyaf teilwng. Yn 1176, yr

Eisteddfod yr Arglwydd Rhys.] *Arglwydd Rhys*, tywysog y deheubarth, a wnaeth wledd fawr † yn ngwyliau y Nadolig, ar gyfrif gorpheniad ei gastell newydd yn Aberteifi; am yr hon y rhoddwyd rhybudd, trwy holl Frydain, o undydd a blwyddyn yn mlaen llaw: a mawr oedd cynulliad y dyeithriaid, y rhai a groesawid yn ardderchog; fel nad ymadawodd neb heb gael ei gwblfoddloni. Yn mysg cyflawniadau milwraidd, ac

* Neu eu tâl. Y mae weithiau yn golygu eu gwaith yn mynod oddiamgylch.

† Powel, 237.

amrywiaeth o olygfeydd, yr oedd Rhys wedi gwahodd yno holl feirdd Cymru, ac wedi darparu *cadeiriau* iddynt, y rhai a osodasid yn ei neuadd, lle yr eisteddent ac yr ymddadleuent, ac y canent, i ddangos eu medrusrwydd yn eu gwahanol gelfyddydau: ar ol hynny, efe a gyfranodd wobrwyon teilwng ac anrhegion gwerthfawr i'r buddugwyr. Beirdd Gwynedd a enillasant y gwobrau; ond cerddorion tylwyth Rhys a ragorasant yn eu celfyddyd hwy. Ar yr achlysur hwn, y *Brawdwr Ulys*, neu y beirniad, swyddog o'r bummed radd, a gyhoeddai y buddugwr mewn llais uchel, a derbynai gan y bardd, fel ei dâl, gorn yfed mawr, wedi ei wneyd o gorn fŷch; a modrwy aur. a'r teisban ar ba un yr eisteddai yn ei gadair urddasol.*

Byddai beirdd yr amseroedd hynny yn fynych yn canu á'u lleisiau gyda'r delyn, megys ag y byddent yn yr hen amseroedd, yn y dull a ddygrifir gan Ammianus Marcellinus.† Yr oedd hefyd rywogaeth arall o gerddor, o fath is-
Datgeiniad.] raddol, a elwid *Datgeiniad*, yr hwn a ganai ei gerdd gydag offerynau y lleill. Yr oedd hwn yn israddol i'r bardd a'r cerddor; ar hynny yr oedd yn ofynol iddo feddu ar gryn raddau o wybodaeth yn y ddwy gelfyddyd: yr oedd yn ofynol iddo fod yn alluog i gyweirio y delyn a'r crwth; dangos ei fedrusrwydd mewn chwareu amryw nodau a chyweiriau, a bod yn berffaith gydnabyddus yn yr hyn a elwir yn bedwar mesur ar hugain cerdd dant; ac i fod yn alluog i ganu gyda chwaeth a melodedd. Gofynid iddo hefyd fod yn alluog i ddarllen yn eglur, ac ysgrifenu yn gywir. Nid yn unig yr oedd i ddeall cyfansoddiad ar y pedwar mesur ar hugain, ond yr oedd i arddangos engreiffiau o honnynt o'i waith ei hun, neu o leiaf, mewn tri o honnynt; ac os cyfarfyddai ág unrhyw hen gerdd a fyddai wedi cael ei chopio yn anghywir, yr oedd efe i'w diwygio. Yr oedd hefyd i gario gydag ef delyn neu grwth mewn gorchudd gwŷn. Dysgwylid iddo yn mhellach, nid yn unig fod yn waetiwr medrus wrth y bwrdd, ond hefyd i allu carfio yn ddichlynaidd bob rhywogaeth o ffwls. Ar adeg priodas un o'r teulu breninol, ei swydd ef oedd gweinyddu ar y briodasferch.

Ar yr achlysuron hyn, yr wyf yn cael fy adgofio am ddefod neu arferiad arall, á pha un yr oedd a fynai y beirdd. Ar ol i'r wledd briodasol fyned dros-
Cyff clêr.] odd, gosodid un o'r Penceirdd yn GYFF CLER, a rhoddid ef i eistedd ar gadair, tra y byddai yr holl feirdd eroill yn sefyll o'i gwmpas, ac yn ei wneyd ef yn destyn eu caniadau llawen a digrifol, er difyrwch i'r gweddill o'r cwmpeini. Ar y diwrnod hwnw nid oedd i ddyweyd yr un gair mewn ffordd o atebiad; ond dranoeth byddai efe at ei ryddid i ddfyru y neuadd ar draul y beirdd israddol; ac yr oedd hefyd i gyfansoddi cerdd ar destyn a roddid iddo, yn gyson á'i urddas.

Datgeiniad] Byddai yr isaf o'r teulu cerddorol yn cael dyfod i mewn ar brydiau. Hwn oedd y *Datgeiniad Pen Pastwn*, neu yr un a ganai at swm ei bastwn, yn gymaint a'i fod yn anghyfarwydd á phob offeryn arall. Pan oddefid iddo ef gael dyfod i mewn, byddai raid iddo sefyll yn nghanol y neuadd, a chanu ei awdl neu ei gywydd, gan guro yr amser, a chwareu y cyfeiliant gyda'i bastwn; ond os byddai yno broffeswr cerddoriaeth, rhaid oedd yn gyntaf gael ei ganiatâd ef cyn y meiddiai ddfyru y

* Leges Wallicæ, 23.

† Lib. xv. 9.

cwmni â'r math yma o gerddoriaeth. I ba le bynag y deuai, byddai raid iddo wasanaethu fel gwas israddol i'r bardd neu y cerddor.*

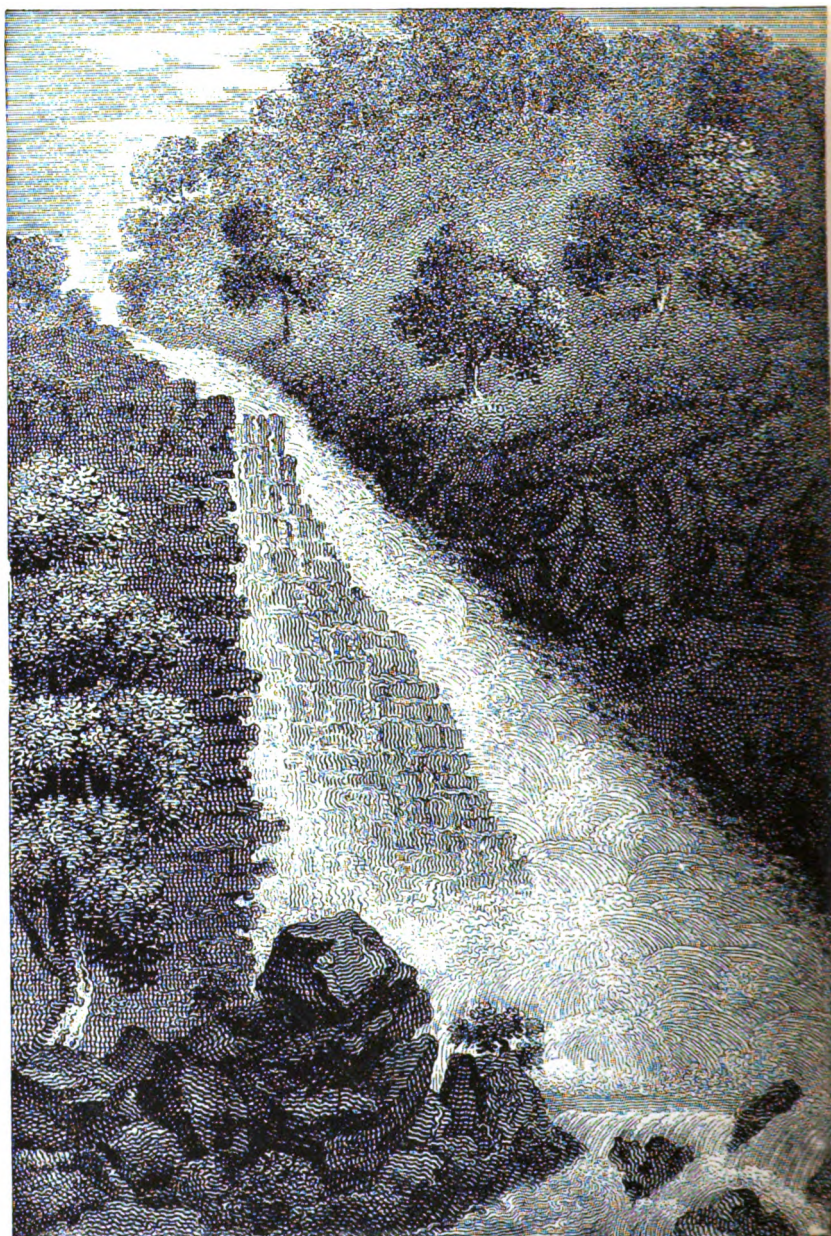
Terfynaf fy hanes am yr Eisteddfodau, a fy Nhaith, gyda dysgrifiad o athrylith farddonol y Cymry gau Michael Drayton, yr hwn, yn brydferth a fydd-lawn, a gofrestra yr amrywiol nodweddiadau a gymerent yn eu chwareuon difyrus.

Rhai oeddynt feirdd, ac yn eu sanctaidd wyniau
 Cofrestrent âch ac enwog waith yr oesau:
 A chyda'r tant tarawai rhai felodedd;
 Tra ereill—mwy anfedrus gyda'u bysedd,
 A ganent â thelynau pŕ gerddorion,
 Mewn awen lawn, gan roddi gwir ragorion.
 Hwnyma fu fuddugol mewn Eisteddfod,
 Ac enill wnaeth y delyn arian fawrglod:
 Penillion hwn a geid o'r aur anserau,
 O amryw hyd, ac amryw wych fesurau.
 Englynion pŕ a ganai rhai o'r beirddion;
 Ac ereill mewn uwch arddull yn fwy hyfion,
 Adroddent eu dychymyg mewn *Cywyddau*,
 Tra ereill feirdd ragorent yn eu *Havdellau*.
 Er fod y rhai'n yn dangos gwych amrywiaeth,
 Mae yn yr oll gydgordiad pur fesuriaeth;
 Can's yn y gelf gysegraid hon y treulient,
 O'u mabaidd oed, eu bywyd; a llafurient
 Drwy gydol oes, yn nghanol y mynyddoedd,
 Heb braidd wel'd llyfr ar hyd y maith flynyddoedd;
 Ond eto gwnaent yr oll mor bur a hyfryd
 A phe baent hwy yn ysgol fawr Celfyddyd.†

* Cyfieithwyd amrywiol ranau o'r hanes yma o'r *Cambro-brytannica Cymraecæve Linguae Institutiones*; llyfr ag sydd yn dra phrin, a ysgrifenyddwyd gan Dr. John Dafydd Rhys o Lanfaethlu yn sir Fôn, yr hwn a argraffwyd yn 1592. Cymrodd ei radd fel doethawr yn Sienna; ond yn llhydychain y derbynlodd ei addysg. Dychwelodd i'w wlad ei hun, lle yr ymarferodd ei gelfyddyd gyda llwyddiant mawr. Ar gais Syr Edward Stradling, o Donats, y cyfansoddodd efe y llyfr hwn. Dywed wrthym, iddo ysgrifenu y rhan gyntaf yn nhŕ Mr. Morgan Meredith, yn sir Faeysted, a'r gweddill mewn lle o'r eiddo ei hun yn sir Frycheiniog, yn ddeng mlwydd a thri ugain oed, ac o dan gysgod llwyn o ddrain gwynlon. Gwel ei Ragymadrodd.

† Poly Olbion, song iv.

DIWEDD Y RHAN GYNTAF.

PISTILL CAIN.
Gwel Tudal 307.
Digitized by Google

RHAN II.

DOWNING,

LLANELWY, DINBYCH, RHUTHYN, CORWEN, BALA,

DINAS MOWDDWY, DOLGELLAU,

ABERMAW, HARLECH, YSPYTTY, LLANRWST,

ERYRI,

PENMORFA, LLEYN, CAERNARFON, YNYS FON,

BANGOR, CONWY.

YR AIL DAITH YN NGOGLEDD CYMRŪ.

Yn y daith yma, yr hon sydd yn ddylyniad o'm taith flaenorol, cyfeiriais fy nghamrau i'r gorllewin o Downing, gan fyned heibio Whiteford (Rhyd wen,) eglwys ein plwyf, ac esgyn i fryn y Garreg; * lle tra nchel ac amlwg yn y wlad *Goleudy.*] hon. Cymerodd y Rhufeiniaid fantais ar y safle, a gosodasant ar ei gopa oleudy (*Pharos,*) i'r dyben o arwain y mordwywyr i Gaerlleon, ac allan o honi, ar hyd sianel beryglus y Seteiait Portus. Y mae yr adeilad hon yn aros o hyd. Gobeithiaf na bydd i'm cyfeillion fy marnu yn hynafiaethydd *Quixotaid*, a dychymygu fy mod yn camgymeryd, yn fy ail daith, adeilad ag y buwyd hyd yma yn tybied mai melin wynt ydoedd, am oleudy Rhufeinig. Y mae yn lled gyfan; o ffurf gylchog; yr uchder yn fawr; a'r tryfesur tufewnol yn ddeuddeg troedfedd a haner; a thrwch y muriau yn bedair troedfedd a phedair modfedd. Y mae y drysau, neu y mynedfeydd i mewn, yn sefyll gogyfer y naill y llall; uwchben pob un y mae ffynel ysgwâr, neu sinnai, yr hon a agora ar y tu allan, oddeutu haner y ffordd i fyny yr adeilad. Ar bob ochr y mae fenestr. Oddeutu pedair troedfedd oddiar y llawr y mae tri o dyllau crynion, wedi eu leinio oddi fewn â mortar, megys ag y mae yn gyffredin mewn adeiladau Rhufeinig; a threiddiant trwy yr holl fur, i ryw ddybenion ag sydd yn bresenol yn anadnabyddus.

Oddifewn y mae olion grisiau, y rhai a arweinient i'r lloftydd, o bai rai y mae yn ymddangos fod dwy. Ar hyd yr uchaf, ar yr ochr sydd yn fwyaf gweladwy o'r môr, y mae wyth o dyllau bychain ysgwâr, wedi eu gweithio oddifewn â cheryg nadd (oblegyd nid yw y gweddill o'r adeilad ond o gareg galch arw, mewn gwely o forter caled), ac yr oedd pob un o'r rhai hyn yn cael eu gwahanu gan baueili coed, wedi eu gosod mewn rhychau dyfnion, ac erys y rhai olaf mewn cyflwr perffaith hyd heddyw. Yn mhob un o'r rhan-iadau hyn y gosodid y goleuadau, y rhai y barnai y Rhufeiniaid yn angenrheidiol eu cadw ar wahan, neu eu dyogelu rhag rhedeg y naill i'r llall, rhag ofn i'r morwyr eu camgymeryd am seren. *Periculum in corrivatione ignium ne sidus existimetur.* †

At yr adeilad y mae yn dra amlwg fod ffordd lydan a dyrchafedig yn arwain, yr hon a gyfeiriai o'r dwyrain; ac yn agos i'w phen uchaf y mae olion ffos, yr hon a amgylchbai ac a amddiffynai yr adail wasanaethgar hon. Yr wyf yn awr yn diagyn, ac yn nhroed yr allt yn myned heibio i'r *Maen Achwyn-*

* Hist. Whiteford, iii.—GOL.

† Ni thybir yn bresenol mai y *Seteia* ydyw y *Ddyrduy*, ond rhyw afon fwy i'r gogledd, cfallai y *Mercy*. J. R.

‡ Plinii Hist. Nat. lib. xxxvi. c. 12.

fan, am yr hwn y soniais yn barod. Y mae yn y twmpathau o amgylch *Glob*, yr hwn sydd fynydd amgauedig ychydig yn mlaen, amrywiol gylchau, sylfeini rhyw hen adeiladau o geryg heb eu gweithio & mortar. Oddeutu *Trelawnydd*.] milldir oddiyma y saif tref fechan *Newmarket* (Trelawnydd), yr hon a adeiladwyd braidd yn gwbl gan ei pherchenog y pryd hyny, John Wynne, ysw., o Gop, yr hwn a fu farw yn y gaurif bresennol. Hen enw y plwyf ydoedd *Trelawnydd*, am yr hwn nis gallaf gael rheswm boddhaol. Yn y fynwent y mae croes hynafol dra phrydferth. Yma y saif un o'r ysgolion elusenol, a sefydlwyd ac a agorwyd yn 1726, gan Dr. Daniel Williams,* gweinidog Ymneillduol, gyda gwaddol o wyth tunt yn y flwyddyn; yr hon elusen a estynodd efe i bob str yn Ngogledd Cymru, ond hynododd Wrecsam yn fwy arbenigol trwy adael iddi gyflog blynyddol o bymtheg punt, fel y lle y ganwyd ef ynddo. Efe hefyd a sefydlodd drysorfa, yr wyf yn credu, yn mhob un, allan o'r hon y mae y plant yn cael eu prentisio, gyda phum' punt yr un.

Cop.] O'r dref aethum i fyny y bryn, a elwir *Cop ar leni*, ar ben uchaf yr hwn y mae carnedd enfawr, wedi ei gwneyd o geryg calch. Dichon ci fod yn fath o *specula*, neu dŵr i yspio oddiarno, ac yn goffadwriaeth am ryw swyddog lled uchel hefyd. Os un Rhufeinig, efallai fod *Paulinus* wedi rhoddi iddo enw, Cop-Paulini. Y mae ansicrwydd mawr yn perthyn i'r gwreiddiau hyn: dichon y byddai yn llawn cystal i mi sefyll at y tarddiad cyntaf a roddais i'r gair, sef *Cop y Goleuni*; oblegyd gallasai fod yn lle i roddi arwyddion trwy dân o agoshad gelyn ar hyd y môr, neu yn *orsaf y tân sanctaidd*, oddiwrth Goelcerthi y Derwyddon, tebyg i *Karn Gollera* (carn y goleuadau), a *Karn Leskys*, neu garnedd y llosgiadau, o eiddo y Cernywiaid, y rhai y tybir gan y dysgedig *Borlase*† eu bod yn cael eu defnyddio i ddybenion cyffelyb. Bu y rhandir oddiyno i Gaerwys unwaith yn ddiâu yn faes brwydr: nid oes un lle yn Ngogledd Cymru yn arddangos cynifer o garneddau; ond y maent i gyd yn feddrodol, fel y profir gan y llwch-lestri a gafwyd ynddynt. Y maent yn llawer llai o faintioli na'r gyntaf a nodwyd, ac wedi eu gorchuddio & thywyrch. Ni byddai yn ormod rhyfeg dyfalu mai yn y fan yma y bu y lladdfa ar y Gordofigion gan Agricola, pan y cafodd ein cenedl wrolfryd braidd ei chwbl ddiddymu. Y mae rhan o grib y bryn yn cael ei alw *Bryn y saethau*, am mai dyma ydoedd safle y saethyddion yn ystod y frwydr.

Gwaenysgor.] Dychwelais ar hyd crib y mynydd, y rhan a hynodir ar ei hyd gan garneddi gwyrddion, beddrodau hen wroniaid. Yr wyf yn gweled odditanaf eglwys fechan *Gwaenysgor*, yr hon sydd yn hynod ar gyfrif ei chofrestr hynafol.

Llanasaph.] Disgynais i eglwys a phentrefydd *Llanasaph*, y flaenaf wedi ei chyssegru i Sant Asaph, dydd gwyl yr hwn a gynelir ar y laf o Fai. Laurence Child, esgob Llanelwy yn 1385, a gafodd awdurdod i ddefnyddio cyllid yr eglwys hon i ddarparu goleuadau§ i'r brifeglwys; ac ad-

* Efallai yr adnabyddid ef yn well ar gyfrif ei Lyfrgell yn Llundain, a chrybwyllir am dano gan Mr. Pennant yn ei Hanes Llundain. T. P.

† Gwel tudal. 220 o'r gwaith hwn.

‡ Antiq. Cornwall. 1781.

§ Willis's St. Asaph, App. No. xxi.

gyweirio yr adfeiliadau a wnaethid arni yn ystod y rhyfeloedd. Wrth agosáu o'r tiroedd uchel at lan y môr, yr wyf yn canfod adfeilion capel bychan yn mhentref Gwespyr, gerllaw Talacre, un o breswylfeydd Syr Piers Mostyn, barwniad, a changen o deulu Mostyn. Y mae ei chwarel gerllaw yn hynod ar gyfrif rhagoroldeb ei thywodfeini; ac felly hefyd y mae y gwning-gaer eang ac enillfawr islaw, ar gyfrif moethusrwydd y cwingod, trwy eu bod yn eu porthi ar blanigion arfordirawl.

Gronant.] Croesi *Morfa Gronant*. Y mae traddodiad yn dywedyd ei fod yn cyrhaedd mor bell, fel y gallai pobl ar yr ochr yma siarad â'r bobl yn sir Gaerlleon, ar yr ochr arall i'r sianel. Gallai hyn fod yn ormodiaith; ond, oddiwrth gofnodau credadwy, ymddengys fod y gwastadedd yma gynt yn dra eang, ac iddo gael ei gwtogi i'w derfynau cyfyng presenol trwy orlifiad y môr, yr hwn sydd hyd heddyw yn dal gafael ar ei derfynau. Yn flaenorol i'r trychineb yma, yr oedd yn meddiant esgobaeth Llanelwy, trwy ganiatâd a wnaed gan Iorwerth y Tywysog Du, mab i Iorwerth III., i Lewelyn ap Madoc, yr hwn a etholwyd yn esgob Llanelwy yn 1357. Dygwyddodd y gorlifiad yn flaenorol i deyrnasiad Harri V. Cyn hyny yr oedd yr esgob yn talu cydnabod i'r trysorlys yn Nghaerlleon y swm o ugain marc; ond darfu i Harri V. yn 1414, a Harri VI. yn 1445 a 1451, ar ystyriaeth o'r anffawd, ryddhau yr esgobaeth oddiwrth y taliad hwnw.* Pe na buasai y cofnodiad yma yn brawf auwrthwynebol o enilliad y cefnfor ar y gororau hyn o'n gwlad, y mae profion naturiol ereill i'w cael, a fuasant ar unwaith yn rhoddi digon o sail i greu amheuaeth. Dyna fangciau Hyle, y rhai a redant am ddeuddeg neu bedair ar ddeg o filldroedd yn gyfochrog â chantref Wiral, yn sir Gaerlleon, ac a wahanir oddiwrth Gymru gan afonig fechan, yn ol pob tebygoliaeth, buont unwaith yn rhan o dir sych Lloegr. Ychydig filldroedd i'r gorllewin o forfa Gronant, islaw plwyf Abergele, yn sir Ddinbych, y gellir gweled, ar drai isel, yn dra phell oddiwrth y tir, ac wedi eu claddu yn y tywod, nifer mawr o goed derw—coedwig, yn flaenorol i'r trychineb yma. Yn olaf, y mae yn mur y fynwent yn Abergele feddargraff heb amseriad arno, yn yr iaith Gymraeg, yn hysbysu fod y person a gladdwyd yno yn byw "dair milldir i'r gogledd" o'r lle hwnw, yn mha ranbarth y mae y môr yn bresenol yn gwbl a thrwyadl feddiannydd.

Ychydig tu hwnt i Gronant y mae hen balas y *Nant*, gynt yn meddiant y *Conways*, cangen o *Conways* Bryneurn, yn agos i Landrillo Rhos, y rhai a hanent o Gruffydd Goch, arglwydd Rhos a Rhyfoniog.

Wrth agosáu at Prestatyn, oddentu dwy filldir o Drelacre, y mae y gwastadedd yn dyfod yn anarferol o doreithiog mewn yd, yn enwedig gwenith, yr hwn sydd o ansawdd dra rhagorol; ac y mae yn parhau yn gyfartal dda drwy yr holl randir gwastad, mor belled a Rhuddlan, lle y mae yn cael ei dori gan y morfa, ac y mae drachefn yn cael ei barhau ar hyd yr arfordir yn mhell tu hwnt i Abergele. Ychydig islaw melin Prestatyn, mewn gwaendir, y mae *Castell Prestatyn.*] safle y castell; nid oes yno ddim ond tir wedi ei godi i fyny, gyda sylfeini yn cynwys ceryg a mortar, a fïos mewn ychydig bellder oddiwrtho, yn aros o hono yn bresenol. Y mae yn debyg i'r

* Willis's St. Asaph, 65. App. No. xxxi. xxxii.

amddiffynfa fechan hon gael ei chodi gan y Cymry, ond iddi gael ei chymeryd oddiarnynt gan y Saeson, y rhai oeddynt mewn meddiant o honi yn 1167, yr unig amser ag yr ydwyf fi yn medru cael unrhyw hanes am dani, pan y cafodd ei dinystrio gan Owain Gwynedd, Cadwaladr ei frawd, a Rhys, tywysog y Deheubarth; a darostyngwyd yr oll o Degengle o dan awdurdod ei benadur cyfreithlawn.

Y mae arglwyddiaeth a phentref Prestatyn yn gorwedd yn mhlwyf Meliden. Rhoddwyd y llo yma gan Rhisiart I. i Robert Banaster, yr hwn a'i mwynhaodd am dair blynedd a haner, ac a adeiladodd y dref, yr hon a ddinystriasid gan Owain Gwynedd. Robert de Crevecoeur, yn y 7fed flwyddyn o Iorwerth I., a'i hawliodd fel etifedd ei hynafiad, Banaster. Gwnaed ymchwiliad o flaen rhaith o bedwar ar hugain* o bersonau; penderfynasant yn ffafwr Robert: wedi hyny yr wyf yn cael, yn ol ysgrifau ereill, ei fod yn meddiannu tiroedd yn Maclor Saesoneg, a Phrestatyn, y rhai a ddaliai trwy daledigaeth gwasanaeth un marchog.

Disgynodd arglwyddiaeth Prestatyn i ddwyllaw y *Conways* o Fod-rhyddan, trwy briodas Angharad, merch ac etifeddes Syr Hugh de Crevecoeur. Ar raniad yr etifeddiaeth, wedi marwolaeth Syr John Conway, daeth yr arglwyddiaeth hon i feddiant y Parchedig Richard Williams o'r Fron, yn hawl ei fam, merch ieuengaf Syr Thomas Longueville, yr hwn a'i meddiannai yn hawl ei wraig gyntaf, un o ferched Syr John Conway. Mewn blynyddoedd diweddarach, gwerthodd Mr. Williams hi i'w frawd-yn-nghyfraith, Rhisiart Wilding, ysw

Y mae y ffordd oddiyma i Ddyserth yn anarferol o hyfryd, wrth odreu mynyddoedd uchel, yn gyfoethog o fwn plwm, gyda gwastadedd gwych a firwythlawn ar y llaw ddeheu. Y mae y graig wen yn ymddangos yn amlwg ar y llaw aswy, ac y mae ei hochrau i'w gwelod wedi eu rychu yn ddwfn gan y mwngloddwyr, yn eu hymchwiliad am fwn. Yn agos i'r fan yma y mae dechreuad dyffryn Clwyd, a therfyniad y rhês o fynyddau sydd yn ei amgau o du y dwyrain. Heb fod yn nepell oddiyma y saif *Eglwys Dyserth*. mewn pant prydferth a rhamantus, islaw nifer o greigiau afrywiog; y mae yr eglwys trwy ei bod yn cael ei chysgodi gan goed yw mawrion, a ffurfiad neillduol rhai o'r beddau, yn llunio golygfa anarferol o darawiadol. Ar un adeg yr oedd rhaiadr yn ngheueodd dwfn a chrynaidd craig, ac yn cael ei dywyllu yn brydferth gan eiddew, yn rhoddi harddwch ychwanegol i'r fan; ond yn ddiweddar, y mae troad y dwfr at wasanaeth melin wedi yspeilio y lle o'r prydferthwch amrywiaethol hwn. Y mae y firwd, yr hon nid yw ond ychydig yn israddol i un Treffynon, yn llifo yn benaf o un ffynhon, a elwid ffynhon Asaph, mewn nant yn mhlwyf y Cwm, oddeutu mill-dir o ffordd oddiyno. Y mae y ffynhon wedi ei hamgau â cheryg, mewn ffurf amlonglog, ac yr oedd gynt yn meddu ei haddunedwyr, megys eiddo St. Gwenfrewi.

Castell.] Uwchlaw eglwys Dyserth, ar graig uchel, y saif gweddillion y *castell*. Nis gallaf olrhain sylfaeniad yr amddiffynfa hon; gelwid hi wrth yr enwau Din-colyn, Castell y Ffailon, a Chastell Gerri.† Dichon mai castell Oymreig ydoedd, a'r olaf o'r gadwyn o orsafau Prydeinig ar fryniau Clwyd.

* Sebright MSS.

† Llwyd's Itin.

Cadarnhawyd ef, yn 1241, gan Harri III.;* ond ni chafodd namyn oes fer, oblegyd yn 1261, Llewelyn ap Gruffydd a wnaeth y castell hwn, ac eiddo Diganwy, yn gydwestad â'r llawr.† Mewn gwarchaead ar y lle hwn y cafodd Einion, mab Ririd Flaidd, ei ladd.‡ Cyfodwyd croes ar y fan, yr hon a elwid Croes Einion, paladr yr hon, yn addurnedig â cherfladau dweithr, a dybir ei bod yn awr yn ffurfio y gamfa i fynwent Dyserth; yn mha un y mae croes arall, o wneuthuriad hynod o gywrain.

Safai y castell ar gopa y graig, ochrau yr hon a dorasid yn sythion, er gwneyd y lle yn fwy anhygyrch. Mewn un man, islaw y pen uchaf, y mae rhag-gaer ysgwâr, a'r ffosydd wedi eu tori mewn rhan allan o'r galchfaen sylweddol. Y mae gweddillion y castell yn dangos mai nid amser a fu yr achos o'i adfeiliad; y maent yn gorwedd yn dalpiau mawrion, wedi cael eu dymchwelyd trwy gloddio odditanynt, yr hwn oedd yn ddull cyffredin o gario gwarchae yn mlaen, yn mhell iawn cyn bod powdwr gŵn yn adnabyddus.

Mewn cae ychydig i'r dehau i'r castell, y mae adeilad gandryll, a elwir *Syr Robert Pounderling*. § Siamber Wen. Dywedir mai dyma oedd preswylfod *Syr Robert Pounderling*,§ ar un adeg yn llywydd y castell cyfagos, marchog gwrol a doeth, yr hwn a gafodd guro un o'i lygaid o'i ben gan foneddwr o Gymru, mewn ymladdfa ornest; ond pan ddymunwyd arno herio ei wrthwynebydd i ymladd lawlaw, os cyfarfyddai âg ef rywbryd wedi hyny yn llys, gomeddodd wneyd, gan ddatgan nad oedd efe yn bwriadu i'r Cymro guro ei lygad arall allan o'i ben.||

Moel Hiraddug.] *Moel Hiraddug*, gorsaf Brydeinig, ar fryn tra syth a chreig-iog, gyda phentwr anferth o geryg rhyddion ar yr ochr fwyaf hygyrch, a saif ar y tu dehau i'r castell, ac a ffurfia y nesaf ato yn y gadwyn o amddiffynfeydd.¶ Ar yr ochr ddwyreiniol, ac ar le a elwir Marian, y mae ffosydd dyfnion a hirion, allan o ba rai y mae mwneion wedi cael eu cloddio; efallai yn amser y Sacsoniaid: ymddengys, oddiwirth y darnau, a lliw yr ysbwrial, mai haiarn oedd y mwn: ac ar gopa y bryn (yr hwn sydd yn mhlwyf y Cwm) y mae gwely mawr o wydrfaen coch prydferth, yr hwn a ymddengys fel pe yn cymeryd ei liw oddiwirth y mwn.

Yn mhentref Dyserth y mae dau neu dri o hen dai mawrion hynafol. Perthynai un** o honynt i archddiacon Llanelwy, hyd nes y cysylltwyd y swydd hon at yr esgobaeth gan William Hughes, prelad yr esgobaeth hono, yr hwn yn 1573 a gafodd awdurdod gan yr Archesgob Parker i ddal yr urddas yma yn gysylltiedig â'i esgobaeth. Y diweddaf a fu yn ei ddal ydoedd Thomas Powel, periglor Hirnant a Llanfechan, yr hwn a fu farw yn 1589. Yr oedd ar brydiau yn cael ei breswyllo gan yr esgobion, ar ol iddynt gael meddiant o hono. Bu yr esgob Parry farw ynddo yn 1623.

Eglwys Cwm.] Y mae eglwys y *Cwm*, fel yr arddengys yr enw, yn gorwedd yn mynwes y bryniau, ac yn wynebu ar ddyffryn Clwyd. Yn y fynwent y mae hen gareg yn dwyn y cerfiad hwn: *Hic jacet TANGWISTE*, aefor LLEWELLIN ap INIR; ond pa un ai Ynyr o Iâl sydd ansicr.

* Powel, 307.

† Yr unrhyw, 826.

‡ Hengwrt MS.

§ Llwyd's Itin. MS.

¶ Leland's Itin. vl. 23.

‡ Gwel tudal. 220 o'r gwaith hwn.

** Y mae yr adeilad hynafol hon yn awr wedi ei thynu i lawr, a thŷ newydd wedi ei godi at wasanaeth y clerigwr trigianol. Gol.

Bod-rhyddan.] O Dyserth marchogais i *Bod-rhyddan*, yr hwn le a fu am hir amser yn breswylfod y *Conways*, teulu a hânai o Syr Hugh Conway, mab i'r hen John Coniers, o Richmond, str Gaerefrog, brawd Iefan, arglwydd Coniers:* ei fab, Syr Harri, trwy ei briodas âg Angharad, etifeddes i Syr Hugh Creveœur, o Brestatyn,† efallai a fu yn achos o'u sefydliad yn y wlad hon. Bu Prestatyn yn meddiant y *Conways* hyd farwolaeth Syr John Conway, barwniad, yn 1721, yr etifedd diweddaf o'r llinach wrywaidd, pryd y rhauwyd yr etifeddiaeth.

Rhuddlan.] Oddeutu milldir a haner yn mhellach y mae bwrdeisdref fechan *Rhuddlan*, yn sefyll yn ddyrchafedig uwchlaw glanau cochion a chleiof afon Clwyd, ac uwchlaw *Morfa Rhuddlan*, yr hwn forfa sydd yn fythgofiadwy ar gyfrif yr ymgyrch a gymerodd le arno yn 795, rhwng y Sacsoniaid a'r Cymry: syrthiodd ein penadur Caradog yn y frwydr hon,‡ ac yr wyf yn ofni fod buddugoliaeth wedi cyhoeddi ei dedfryd yn ein herbyn. Y mae yn wir ein bod ni yn dyweyd fod Offa, bronin hyglood y Mers, wedi cael ei ladd yno; ond y mae y cronicl Saesonig yn gosod ei farwolaeth§ yn y flwyddyn cyn y frwydr hono. Yr alaw alarus nodedig a adnabyddir wrth yr enw *Morfa Rhuddlan*, fel y tybir, a gyfansoddwyd ar yr achlysur; oblegyd nid buddugoliaethau yn unig a gofnodir gan y delyn. Mor brydfarth y mae Dafydd yn galaru am waed y lladdedigion ar fynyddoedd Gilboa: PA FODD Y SYRTHIODD Y OEDYRN, AC Y DYFETHWYD ARFAU RHYFEL!

Y Castell.] Y mae y *castell* wedi bod, ar un adeg, yn adeilad brydfarth, mewn ysgwâr gyda dau eithafion wedi eu gosod ar onglau cyferbyniol, a thŵr crwn dwbl yn mhob un; ac un sengl ar y ddwy ongl arall. Y mae y buarth o ffurf wythonglog afreolaidd. Y ffos sydd eang, ac wedi ei gwynebu ar bob ochr â cheryg. Yr oedd y llethriad serth at yr afon yn cael ei amddiffyn gan furiau uchel, a thyrau ysgwâr; y mae un o'r rhai hyn yn gyfan, ac y mae yno olion o ddau ereill; gelwir y blaenaf *Tŵr y Silod*; un arall, yn y castell, a elwid *Tŵr y Brenin*.

O du y dehaul i'r castell, yn y pellder o oddeutu yr wythfod ran o filldir, y mae bryncyn eang o bridd, safle hen amddiffynfa arall, o amseroedd tra boreuol; y cyfan wedi ei amgylchu â ffos hynod o ddofn (yn cymeryd i fewn hefyd y fynachlog), yr hon a groesa o finion y bryncyn, yn agos i esgyriad y ffordd bresenol i Lanelwy, hyd ffordd arall gyfredol; yn agos i ba un y mae yn cael ei pharhau, yna trŷ, a disgyna braidd yn y parth deheuol o ffos furiedig y castell; y cyfan yn ffurfio arwynebedd ysgwâr tra eang. Y mae y gwahanol weithiau hyn wedi cael eu gwneyd ar dri o wahanol amserau. Y bryncyn, yr hwn a elwir yn bresenol *Tut-Hill*, a'i oruwchadeiladaeth (pa beth bynag ydoedd) sydd drwyadl Brydeinig, a dywedir iddo gael ei adeiladu gan Llewelyn ap Sitsyllt, yr hwn a deyrnasai o 1015 hyd 1020.|| Yr oedd yn breswylfod eiu tywysogion o'r amser hwnw: ond Gruffydd ap Llewelyn, yn 1063, trwy ei fod wedi tramgwyddo Iorwerth Gyffeswr, wrth roddi derbyniad i Algar, un o'i ddeiliaid gwrthryfelgar, a gafodd ymosod arno gan Harold, yr hwn, o ddialedd, a losgodd y palas yn *Rhuddlan*.¶ Adferwyd ef yn fuan, ac

* Mr. W. Mytton's Coll. Pedigrees.

† Salusbury Pedigree, p. 68. b.

‡ Powel, 20.

§ Sax. Chron. 65.

¶ Camden ii.

¶ Powel, 100.

yn fuan hefyd y collwyd ef. Robert, a gyfenwyd ar ol hyny Robert o Ruddlan, Normaniad rhyfelgar, nai i Hugh Lupus, iarll Caerlleon, a'i henillodd oddiar y Cymry, a thrwy orchymyn Gwilym y Gorchfygwr, cadarnhaodd ef â gweithiau newyddion,* a gwnaeth ef yn breswylfod iddo ei hun; o ba le y parai flinder mawr i'n cydwladwyr. Y mae y tyroedd ysgwâr yn amlwg o adeilyddiaeth Normanaidd, ac yr oedd yn naturiol iddynt gael eu mabwysiadu gan y perchenog newydd. Yma talwyd ymweliad â Robert gan ein tywysog Gruffydd ab Cynan, yr hwn a ddaethai i erfyn cymhorth y barwn Normanaidd yn erbyn ei elynion, yr hyn a gafodd, ond o herwydd rhyw ymrafael, ymosododd arno yn ei gastell, cymerodd a llosgodd y buarth, a laddodd y fath rifedi o'i ddynion fel na ddiangodd ond nifer fechan o honynt i'r tyrau.†

Harri II., yn 1157, a gryfhaodd y castell trwy weithiau newyddion, ac a adawodd ynddo warchawdlu cadarn cyn gadael y wlad. Er hyny, cymerwyd ef, yn 1167, gan Owain Gwynedd, yr hwn a'i gwnaeth yn anamddiffynadwy; ond cafodd wedi hyny ei ail-gadarnhau gan y Saeson; oblegyd ymddengys fod y castell hwn, a dau ereill, wedi cael eu rhoddi, gydag Emma, ei ferch orlderch, gan Harri i Ddafydd ap Owain, mab ac olynnydd Owain Gwynedd. Yma, yn 1187, y croesawodd efe, yn dra thywysogaidd, Baldwin, archesgob Caergaint, pan ar ei daith trwy Gymru.‡ Dichon iddo ei roddi i fyny drachefn i'r Saeson; oblegyd yr wyf yn cael, yn 1214, iddo gael ei warchae a'i gymeryd gan Llewelyn ap Iorwerth, ei olynnydd yn y dywysogaeth.§

Rhaid i mi beidio esgeuluso crybwyll un ffaith, er nad wyf yn alluog i nodi y fywyddyn yn mha un y dygwyddodd y peth,—fod Randle Blundeville, iarll Caerlleon, wedi cael ei gau i fyny yn y castell hwn gan fyddin fawr o Gymry, ac yr oedd yn y cyfyngder mwyaf, nes iddo gael ymwared trwy ei gadlywydd, Roger Lacy, yr hwn a gyfenwid *Hell*; casglodd hwn at eu gilydd nifer mawr o segurwyr a cherddorion, mewn byr amser, y rhai a lwyddasant i yru ymaith y fyddin warchaeol. Fel gwobr am hyny, efe a dderbyniodd gan yr iarll, *Magisterium omnium peccatorum et meretricum TOTIUS CESTRESHIRE.*||

Yr wyf yn cael ei fod yn meddiant Iorwerth I., yn 1277; ac mor ddwfn ar-gyhoeddedig o'i bwysigrwydd yn narostyngiad Cymru ydoedd efe, fel y gwnaeth y lle yn gynullfan yr holl filwyr oedd wedi eu bwriadu at y pwrpas hwnw. Dyma lle y cedwid yr arfau, a dyma lle yr oedd yr ystorfa fawr o ymborth er cynaliaeth ei fyddin, yn ei rhagfynediad i mewn i'r wlad. Y tywysog coronog, Llewelyn ap Gruffydd, a wyddai y perygl o adael lle mor bwysig yn nwyllaw y gelyn: ond gwrthsafodd yr ymdrechion mwyaf egniol a wnaed arno yn 1281, gan Llewelyn a'i frawd, yr hwn oedd y pryd hyny newydd ymgymodi âg ef, dan ystyriaeth o'u perygl cyffredin. Yn fuan ar ol hyny, bu y lle yn garchar i'r olaf, ychydig cyn ei ddiennyddiad alaethus yn yr Amwythig.

I'r dyben o sicrhau yr amddiffynfa hon rhag unrhyw ymosodiadau pellach o eiddo y Cymry, trôdd Iorwerth ei holl feddylfryd at wneyd y lle yn anorchfygol. Felly efe a ddechreuodd gyda gweithred o gyfiawnder, sef gwneyd ad-

* Order Vital, 670.

† Life of Gr. ap Cynan, Sobright MSS.

‡ Giraldi Camb. Itin. 872. Sir Richard Hoare's Ed. xi. 134.

§ Powel, 270.

|| "Awdurdod ar yr holl gardotwyr a cherddorion yn holl sir Gaerlleon."—*Leycester*, 142. Daliaf yr iarll yma ei tarlloeth o 1182 hyd 1232.

daliad i Meistr Rhisiart Bernard, periglor Rhuddlan, am rai tiroedd a gymerasid oddiarno i'r dyben o eangu y castell;* a thrachefn, yn 1282, y mae yn cyfnewid gyda'r un eglwys, chwe' acer a haner o dir, i'r un dybenion;† ac ar ba rai yr adeiladodd efe y castell, adfeilion yr hwn yr ydym yn awr yn syllu arnynt. Cymerwyd amser maith i'w orphen; oblegyd yr wyf yn cael archeb yn 1291, am arolygu y gweithiau yn nghastelli Rhuddlan, Fflint, a Chaerleon.‡ Nis gallaf lai na sylwi yma ar y mawr angenrheidrwydd a fodolai am gadw ffrwyn gref yn mhen y genedl oedd newydd gael ei darostwng, trwy osod yn y wlad warchodluoedd cryfion; oblegyd, er yr holl ryfeloedd a ddygasid yn y mlaon, yr oedd yn aros mor boblog fel y gallodd Iorwerth, gyda'i gyfrwysdra arferol, dynu allan o honi nid llai na phymtheg mil o filwyr, i'w gynorthwyo yn ei ymgyrch Ysgotaidd.§ Bu y canlyniad o hyn braidd yn ddinystriol i'w achos; oblegyd tra yr oedd yn gwersyllu yn agos i Linlithgow, cododd ymrafael genedlaethol rhwng y Saeson a'r Cymry; ac ar ol llawer iawn o dywallt gwaed, encilliodd yr olaf oddiwrth ei fyddin.||

Cymeryd y Castell gan y Cadfridog Mytton.] Yn ystod rhyfeloedd cartrefol yr eilfed ganrif ar bymtheg, gosodwyd gwarchodlu o wŷr y brenin yn y castell hwn; ond cymerwyd ef gan y *Cadfridog Mytton* yn mis Gorphenaf, 1646; ac yn y flwyddyn hono, gorchymynwyd gan y senedd wneyd y castell hwn yn anamddiffynadwy, ac amryw gastelloedd Cymreig ereill yr un modd.¶

Gyda golwg ar hanes gwladol Rhuddlan, yr wyf yn cael fod y lle, yn nheymasiad Iorwerth Gyffeswr, yn ffurfio rhan o diriogaethau eang iarll Edwyn, iarll diweddaf y Mers, yr hwn, ar adeg y Gorchfygiad, a feddiannai y cantref yma, a rhan o Ogledd Cymru.** Ymddengys mai Edwyn ap Gronw, un o bymtheg llwyth Gwynedd, oedd o dano ef yn arglwydd y parthau hyn. Yr oedd y pryd hyny, o achos anrheithiadau Harold, yn ddifaethwch; a pharhaodd felly nes y daeth i feddiant Hugh Lupus. Y pryd hyny daeth yn ben tref y rhanbarth: ac yr oedd Hugh yn mwynhau cyfran o'r eglwys, y bathdy, a'r mwngloddiau o fwn haiarn†† a geid yn y lle, a chyfran o ddyfroedd yr afon Clwyd, h.y. o'r felin a'r bysgodfa a geid ar y rhan hono a berthynai i iarll Edwyn; cyfran o'r coedwig-oedd ar y faenor, ac o'r doll, ac o'r pentref a elwid Bren: ac yr oedd y pryd hyny yn Rhuddlan wyth o fwrdeisiaid. Yr holl bethau hyn a ganiataodd Hugh Lupus i Robert o Ruddian, gydag ychwanegiad o ryw fân bentrefydd a ddibynent ar y lle; a chrewyd bwrdeisdref newydd, gyda deunaw o fwrdeisiaid, y rhai a fwynhaent yr un rhagorfreintiau ag eiddo Henffordd a Bretil; rhyddheid hwy oddiwrth bob dirwyon uwchlaw deuddeg ceiniog, oddieithr mewn achos o ddynladdiad, lladrad, a chymeryd gwas un oddiarno.‡‡

Bwrdeisdref.] Iorwerth I. a wnaeth y dref hon yn fwrdeisdref rydd, apwyntiodd gwinstabl y castell ar y pryd i fod yn faer, a'r isfaerod i gael eu dewis yn flynyddol gan y bwrdeisiaid ar ddydd gwyl Fihangel, y rhai oeddynt i gael eu dwyn at y cwnstabl i'w tyngu. Yr oedd y dref gael awdurdod i

* Ayloffe's Rot. Walliae, 75. † Sebright, MS. ‡ Rot. Walliae, 98. § Carta, II. 264.

¶ Dalrymple's Annals, II. 257. ¶ Whitelooke, 231. ** Dugdale's Baronage, I. 11.

†† Dichon mai y rhai a grybwyllwyd genym yn mhlwyf Cwm, i ba un y gallai fod y faenor yn ymestyn; oblegyd y mae *Dissarch*, neu *Dyserth*, yr hwn sydd gerllaw plwyf y Cwm, yn cael ei nodi yn y *Doomsday Book* fel yn perthyn iddo. ‡‡ *Doomsday Book*.

garcharu, oddieithr mewn achosion a berthynent i fywyd, neu golli aelod; pan fyddai troseddwy'r o'r natur yma yn cael eu trosglwyddo i'r castell, ni dderbynid ond bwrdeisiaid yn unig fel meichnion. Nid oedd Iuddewon i gael pre-swylio yn y dref. Yr oedd gan y bwrdeisiaid goedwig a chwning-gaer rydd, &c., &c.

Rhoddyd y siatr yma gan y brenin yn Fflint, Medi 8fed, yn y ddeuddegfed flwyddyn o'i deyrnasiad; y tystion oeddynt Robert, esgob Caerbaddon a Wells, ac ereill, a chadarnhawyd hi gan Rhisiart II. yn Leicester, a thrachefn yn Westminster.

Ni appwyntiwyd cwnstabl i'r castell er's amser Oliver Cromwell.

Y mae y bwrdeisiaid yn gwneyd eu rhan at ethol aelod seneddol dros fwrdeisdrefi Fflint. Y rhai cymhwys a breswylant yn y dref, a'r rhan hono o'r plwyf a elwir *Rhuddlan Franchise*, yr hon a gyrhaedda oddeutu milldir o'r dref.

Senedd.] Dichon nad oedd y senedd a gynaliwyd yma, fel y dywedir, gan Iorwerth I. yn 1288, yn ddim amgen na chynghor wedi ei alw ynghyd gan y gorchfygwr, i'r dyben o ranu ei diriogaethau newyddion yn sir-oedd, ac i roddi cyfreithiau iachus i'r Cymry; i ddiddymu unrhyw hen arferion a farnai y tywysog doeth hwn yn afiesol, ac i ddwyn i mewn y cyfryw o'r rhai Seisonig ag a fernid yn wasanaethgar. Ni wnaethpwyd hyn yn frysiog; oblegyd yn y flwyddyn flaenorol, yr oedd dirprwyaeth wedi cael ei hapwyntio, gyda Thomas Beke, esgob Tŷ Ddewi, yn llywydd; yr hon oedd i ystyried a gwneyd adroddiad ar 1°, ar gyfreithiau gwahaniaethol y ddwy wlad. Oddiwrth eu penderfyniadau hwy y ffurfiwyd y clodfawr GYFREITHIAU RHUDDLAN; yn mha rai, yn mysg sefydliadau gwerthfawr ereill, y dygwyd i mewn apwyntiad siryddion a threngolwyr, ac y pennodwyd eu dyledswyddau; nodwyd allan brif droseddau yr amseroedd; y rhan fwyaf o ba rai oeddynt weithredoedd o drais, yspeiliad, a lladrad; y fath ag a allesid ddysgwyl yn mhlith pobl anfoesgar, a'r rhai a darddent yn fwy o derfysgiadau yr amseroedd nag o ddifffyg cyfreithiau iachusol.*

Y mae dernyn o hen adeilad, a elwir "Parliament House," o hyd i'w ganfod yn Rhuddlan; efallai mai dyna y fan lle yr eisteddai y brenin gyda'i gynghor. Oddiyno yr ymarferodd y ddichell dra-adnabyddus o gynyg iddynt dywysog wedi ei eni yn eu plith, na fedrodd erioed siarad yn gair o Saesoneg, a bywyd a buchedd yr hwn ni allai un dyn ei ystaenio;† y cwbl o ba amodau a dderbyniwyd yn awyddus gan ein cyndadau anghymodlawn, heb feddwl fawr mai y person y cyfeirid ato ydoedd y baban Iorwerth, yr hwn oedd newydd gael ei eni yn Nghaernarfon.

Pont.] Y mae y bont yn cynwys dau fwa. Ymddengys iddi gael naill ai ei hail-adeiladu neu ei hadgyweirio yn 1595. Y mae yr amseriad hwnw, gyda phais-arfau Llanelwy, a chynlythyrenau enw *William Hughes*, yr esgob yn yr amser hwnw, ar y murganllawiau. Yohydig iawn yn uwch na'r fan yma y mae y llanw yn llifo, ac y mae yn dwyn i fyny at y bont ysgraffau neu lestri yn cario tua 70 tunell. Y mae porthladd y manau hyn oddeutu tair

* Gwel y Statuta Wallie passim.

† Powel, 376.

milldir yn mhellach, yn *Vorryd*,* neu y rhyd fawr, lle yr ymarllwysa yr afon i'r môr, ac o ba le y trosglwyddir llawer iawn o fŷ a choed allan o'r wlad.

Hendre.] Yn mhen deheuol y dref y saif *Hendre*, tŷ hynafol, eiddo John Egerton, ysw., o Oulton, yr hwn, ynghydag etifeddiaeth dda yn y plwyf hwn, a rhai tiroedd yn Nhrefeirchion a Llanelwy, a ddisgynasant i deulu Oulton, trwy briodas Philip Egerton, ysw., pedwerydd mab ac etifedd Syr Rowland Egerton, & Catherine, merch ac unig etifeddes Pyers Conway o Hendre. Yr oedd y Philip yma yn fyw yn 1655.†

Gwindy.] Ni ddylid anghofio y tŷ a elwid *Gwindy*. Nid oes ond ychydig o drefydd yn Nghymru heb fod ynddi dŷ o'r enw hwn: ond y mae eu gwasanaeth wedi ei golli er's hir amser. Mewn hen amseroedd, byddai gan y rhan fwyaf o foneddigion un yn eu cymydogoeth, lle y cyfarfyddent â'u cyfeillion ac ereill, i ymgampio. Yma byddai y boneddwr yn cadw seler win, yr hwn a fân-werthai er elw iddo ei hun. Yna treulient y diwrnod trwy saethu & bwâu, ymgodymu, tafu maen, ac amrywiol fabolgampau ereill. Ar y dechreu, yr oedd yr yfed yn gymedrol; ond yn y diwedd, daeth yr amcan i gael ei gamarfer; a gwnaed y manau hyn yn nythleoedd i bob math o droseddau, y rhai a gyflawnid gan weision neu gyfeillion perchenog y Gwindy, ac a drosglwyddid i'w ofal ef: ac yno y *Llaw-ruddion*, y rhai a ddeuent i'r lle a'u *dwylaw yn gochion* ar ol rhyw fwrdrad, a ddyogelid nes y byddai i ryw iawn gael ei dalu am eu troseddau.

Eglwys.] Y mae yr *eglwys* wedi ei chysegru i'r Forwyn Fair. Nid oes dim yn hynod o'i chylch, heblaw beddfaen hynafol, gyda chroes flodeuog a chleddyf; yr olaf yn arwydd o foneddigeiddrwydd y person a gladdesid. Rhoddwyd nawddogaeth yr eglwys hon, yn 1284, i esgobaeth Llanelwy, fel iawn am golli un Eglwysfach, yr hon a gynerasid oddiarni, ac a roddasid fynachlog Conwy.§

Priordy y mynachod duon a safai oddeutu hauer milldir fr dehaw o'r castell. Y mae rhyw ychydig yn ngweddill ag ydynt yn dwyn olion hynafiaeth mawr, a'r gweddill wedi eu troi ar ffurf ffermdy ac ysgubor. Nid ydym yn gwybod amser ei sylfaeniad: ond diau fod hyn cyn gorchfygiad Iorwerth I., oblegyd cafodd Anian, neu *Eineon de Schonan*, mynach o'r tŷ hwn, ei wneyd yn esgob Llanelwy yn 1268. Dyoddefodd lawer yn y rhyfeloedd rhwng Iorwerth a Llewelyn, ond buan y gwnaed ei golledion i fyny, at ba rai y caniatawyd 17l. 10s.;|| heblaw hawl i bysgota yn yr afon Clwyd gydag un rwyd, yn rhydd oddiwrth bob atalfeydd.¶ Ar adeg y dadgorphoriad, rhoddwyd y tŷ i Harry ap Harry, ond perthyna yn bresenol i John Davies, ysw., o'r Llanerch.

Yn agos i'r lle yr oedd rhai tiroedd a elwid *Nunneland* a *St. Marieland*** ond pa un a oeddynt yn perthyn i ryw dŷ o grefyddolion benywaidd, nis gallaf ddywedyd.

Yr yspytty, yr hon a fodolai yn 1281, a safai rhwng y dref a Bod-rhyddan.

* Y mae yn llawer tebycach fod *Vorryd*, hyn ydyw *Y Vorryd*, yn golygu Rhyd-y-môr. J. 2.

† Y mae yr etifoddiaeth hon wedi cael ei gwerthu i'r Parch. Edward Hughes, o Kinmael GOL. ‡ Achau yr Egertons o Oulton.

§ Willis's St. Asaph, 159. Rot. Wallis, 92. ¶ Rymer, ff. 292. ¶ Rot. Wallis, 90

** Sebricht MSS.

Mor fuan ag y gorphenodd Iorwerth I. amddiffnyfeydd Rhuddlan, a llenwi ei dref newydd â thrigolion, efe ac esgob Anian II. a wnaethant ddwy ddeiseb at y Pab, i erfyn am symud esgobaeth Llanelwy i'r lle hwn.* Arddangosent unigedd ac annygolwch y blaenaf; y perygl yr oedd ynddo oddiwrth ladron arfog, yn gystal a'r cyflwr peryglus ag yr oedd corph y mwyaſ gogoneddus gyfswr, St. Asaph, yn amlygedig iddo yn barhaus; y brenin yn arbenig a ychwanegai, am ddyogelwch y lle hwn, ar gyfrif y gweithiau mawrion a gyflawnasai ynddo. Ond ni atebodd y deisebau hyn un dyben; rhwystrwyd hwy naill ai gan farwolaeth y Pab, neu ynte anogaeth archesgob Caergaint i ail-adeila lu yr eglwys gadeiriol ar ei hen safle.

Llanelwy. ¶ Ychydig tuhwnt i'r priordy, disgynais i lawr hyd ochr yr afon Clwyd, ac ar ol ei rhydio, daethum yn fuan i olwg *Llanelwy*. Y mae y bont brydferth a hir, y dref fechan, a'r eglwys gadeiriol yn nghanol y coed, yn ffurfio golygfa o'r fath fwyaf boddhaol. Gorwedda y lle ar lethr codiad tir hyfrydlawn: yr eglwys gadeiriol ar y pen uchaf. Llifa afon Clwyd ar yr ochr ddwyreiniol: yr Elwy, ffrwd o'r fath mwyaf terfysgld, ar yr ochr orllewinol: oddiwrth yr olaf y cymer y lle yr enw Prydeinig *Llan-Elwy*. Y mae y dref-ddegwm yn mha un y saif yn myned hefyd o dan yr enw Bryn-Paulin;† ac un man o honi, Bryn yr Wylfa; oddiwrth ba amgylchiadau, yn gystal ag ar gyfrif cymhwysder mawr y sefyllfa, rhwng dwy afon, nis gallaf lai na meddwl fod Paulinus wedi ffurfio gweryllfa yma, naill ai wrth fyned i Ynys Fôn, neu wrth ddyfod oddiyno.

Am ei hanesiaeth eglwysig, gallwn siarad gyda mwy o sicrwydd. Pan gafodd Kentigern, esgob Glasgow, ei yru o'i esgobaeth yn y fl. 543, efe a enilliodd i Gymru, ac a sefydlodd yma fynachdy i naw cant a phump a thrigugain o fynachod, ar gynllun un Bangor Iscoed; rhai i lafurio, a rhai i weddïo. Yma efe a adeiladodd eglwys; ac wedi enill o'i blaid y tywysog Prydeinig Maelgwyn Gwynedd, yr hwn a fuasai unwaith yn elyn ffyrnig iddo, efe a sefydlodd yma esgobaeth, ac efe ei hun a fu yr esgob cyntaf. *Esgobaeth.* ¶ Trwy iddo gael ei alw yn ol i Ysgotland, efe a bennododd fel ei olynnydd, Asaph, neu Hassaph, Prydeiniwr o dduwioldeb mawr ac o deulu da (yr oedd yn ŵyr i Pabo Post Prydain). Bu farw yn 596, claddwyd ef yn ei eglwys gadeiriol, a rhoddodd ei enw [Seisonig] i'r lle.

Adeiladwyd yr eglwys ar y cyntaf o goed; ond yn fuan wedi hyny o geryg. Yn 1247, yn ystod rhyfeloedd Harri III., cafodd yr esgobaeth ei hanrheithio â thau a chleddyf,‡ a gorfu i'r esgob, yr hwn a ochrai gyda'r Saeson, fyw ar elusen. Yn 1282, llosgwyd yr eglwys gadeiriol hyd y llawr; ond *Eglwys Gadeiriol.* ¶ gwnaed iawn digonol i'r esgobaeth, trwy i Iorwerth I. ganiatáu iddi diroedd yn Nhrelawnydd, Nanerch, Dincolyn, Coed y Mynydd, a rhandir fwneiol gyfoethog yn Dyserth; rhoddiwyd 409 o erwau o dir, ac nid ymddengys fod gwerth pob un o honynt yr adeg hono ond chwe' cheiniog yn unig.§ Yn 1402, aeth yr eglwys dan drallodion newyddion; llosgwyd hi gan Owain Glyndwr, ynghyda'r palas, a thai = canonau; ond, rhyfedd

* Rymer, ii. 245. Willis's St. Asaph, 45, 149, 156.

† Hyn ydyw, Bryn Polyn, yr hyn yn dra thebyg a olyga hyn, dim mwy na dim llai. J. R.

‡ Matthew Paris, 642.

§ Sebright MSS.

son! yn fuan ar ol hyny, enillodd at ei blaid John Trefor, prelad camdriniedig yr esgobaeth, yr hwn a ddiswyddwyd oblegyd ei wrthryfelgarwch. Bu yr eglwys yn afeillion ar ol hyn am bedwar ugain mlynedd, pryd yr ail-adeiladwyd hi gan y prelad teilwng hwnw, Richard Reduan. Y mae yr un adeilad yn aros o hyd, un brydferth, syml, a destlus. Y mae y deon a'r siaptr presenol (allan o ryw drysorfa a ymddiriedwyd i'w gofal at y pwrpas hwnw,) yn awr yn adgyweirio y côr, ar ol holl ddifrod anocheladwy anser yn ystod agos i bedwar cant o flynyddoedd. Bydd i'r efelychiad rhagorol o'r gothic, a'r coptial dedwydd yn y fenestr ddwyreiniol o'r gweddillion ardderchog yn mynachlog Tintern, ychwanegu nid ychydig at brydferthwch yr eglwys.*

Beddrodau.] Ychydig o feddrodau sydd yma. Dyma uu mewn gwisg esgobol, yr hwn y tybir ei fod er coffadwriaeth am yr esgob haelfrydig hwnw, Dafydd ap Owain, yr hwn a fu farw yn 1512; ac yn y fynwent, yn agos i'r drws gorllewinol, y mae cofadail o allor syml i'r esgob Isaac Barrow, yr hwn a fu farw yn 1680; beddagraff duwiol yr hwn y gallaf fi ei ddarllen yn ddi-dramgwydd, pa mor babyddol bynag y barno penboethiaid ei fod. [Lladin ydyw y beddagraff; felly dodwn y cyfieithad canlynol o flaen y darllenydd.]

Gweddillion Isaac, esgob Llanelwy, y rhai a roddwyd yn llaw yr Arglwydd mewn gobaith am adgyfodiad gorfoleddus yn gwbl trwy haeddiannau Crist. Bu farw y tad dywededig ar ddydd gwyl Ioan Fedyddiwr, B.A. 1680, yn 67 mlwydd oed, ac yn yr unfed flwyddyn ar ddeg o'i symudiad (i'r esgobaeth.)

O! chwyohwi y rhai a ewch i mewn i dŷ yr Arglwydd, i dŷ gweddi, gweddi-woh dros eich brawd, fel y byddo iddo gael trugaredd yn nydd yr Arglwydd.

Ychydig o esgobion a fuont yn fwy clodfawr ar gyfrif eu duwioldeb a'u gweithredoedd da. Dechreuodd fel esgob Ynys Manaw, lle y prynodd i fyny yr holl fywioliaethau oedd yn nwyllaw llygwyrr, a rhoddodd hwynt i'r eglwys. Treuliodd symau mawrion i gadw ieuengctyd yr ynys yn yr ysgol, a sylfaenodd dair ysgoloriaeth iddynt yn Dublin. Yn Llanelwy efe a adgyweiriodd yr eglwys gadeiriol, a'r melinau; sylfaenodd elusendy i wyth o wragedd gweddwon tylodion; a chyflawnodd luaws ancirif o weithredoedd haelionus ac elusenol. Yn mhlith ei rinweddau ereill, yr oedd ei waith yn addysgu ei nai, Doctor Isaac Barrow, y mwyaf o wyddonwyr a mesuronwyr, oddieithr ei ddysgybl ef ei hun, Syr ISAAC NEWTON; a'r mwyaf iachus fel duwinydd, a diau y darlleuir ei weithiau gydag edmygodd tra yr erys y syniad am grefydd yn ein gwlad.

Eglwys y Plwyf.] Yn mynwent *Eglwys y Plwyf* y mae beddrod arall, digon hynod, gyda dail, tarian yn dwyn llun llew ar ei draed ôl, a cherfiad o amgylch, *Hic jacet Ranulfus de Smalwode*; ac o dan y darian y mae cleddyf yn pasio, yr hwn a ddelir gan law. Dywedir iddo gael ei ddwyn yma o Ruddlan; ond yr ydym wedi ein gadael yn y tywyllwch o berthynas i'r person y bwriadwyd anfarwoli ei goffiadwriaeth trwyddo.†

* Y mae y fenestr ddwyreiniol yn brwsenol wedi ei llanw â gwydr lliwiedig prydfferth, mewn rhan ar draul yr esgob Bagot, ac mewn rhan gan amryw bondefigion a bonoddwyr y dywysog-iaeth, pais-arfau y rhai ydynt wedi eu paentio yuddl. GOL.

† Aurhogwyd fi, yn y mo idd mwyaf carellig, a hon ddarlun o hwn, ac o amryw gofadeliau Cymreig hynafol, gan yr hynafiaethydd rhagorol hwnw, y Parch. Wm. Cole, o Milton, yn agos i Gaer-grawnt; boneddwr ag yr ydyf o dan lawer o rwmmedigaeth iddo am amrywiaeth o wybodaeth wasanaethgar.

Saif yr eglwys hon yn mharth isaf y dref, a gwasanaetha i drigolion tref a gwlad, am nad yw yr eglwys gadeiriol yn cael ei defnyddio i'r dyben hwnw.

Aelodau y siaptr ydynt y deon, yr archddeacon (yr hwn yw yr esgob,) chwech o gorgoniaid, a saith o ganoniaid. Heblaw y rhai hyn, perthyna i'r eglwys bedwar o ficeriaid corawl, pedwar o gantorion, pedwar o gorganwyr, ac organydd.

Nid yw y palas* presenol yn hynod o urddasol. Ail-adeiladwyd ef gan yr esgob Dafydd ap Owain, yn 1503, wedi iddo fod yn adfeilion am gan' mlynedd. Er yr amser hwnw, nid yw wedi cael ond ychydig iawn o welliadau gwirioneddol.

Y mae yr esgobaeth yn cynwys yr oll o str Ffint, oddieithr Pen-ar-lâg,† a chantref Maelor yn yr un str; yr oll o str Ddinbych, oddieithr deoniaeth Dyffryn Clwyd; yr oll o str Drefaldwyn, oddieithr saith plwyf; cantrefi Mowddwy, Penllyn, ac Eleyrnion, yn str Feirionydd; ac hyd yn nod yn str yr Amwythig y mae ganddi ychydig leoedd. Nifer y bywioliaethau ydynt gant a deg ar hugain; o ba rai y mae y cwbl, oddieithr saith,‡ yn nawddogaeth yr esgob; ac felly hefyd y mae y ddeoniaeth gyfoethog.

Y ffordd o Lanelwy ar hyd y morfa, a elwir y *Rou*,§ sydd yn dra phrydforth; dyfheir y dyffryn gan yr afon Elwy, yr hon a lifa o dan geulenydd uchel, yn *Pont yr Allt goch*.] *Pont yr Allt goch*, pont ardderchog o un bwa uchel, yn mesur 85 o droedfeddi ar draws. Yn y fan yma y mae yr Elwy yn cymeryd cyfeiriad arall, gan lifo i'r gorllewin, yna i'r gogledd, yn mlaen trwy y nentydd mwyafrhamantus, yn cael eu hamrywio gan ddoldiroedd, coedwigoedd, a chreigiau ogofaol; ac nid yw yn amddifad o hynafiaethau. Y *Ffynhon Fair*, yr hon sydd ffynhon ardderchog, yn amgauedig mewn mur onglog, ac mewn hen amseroedd yn duedig; a gweddillion hen gapel ar ffurf croes, wedi ei orchuddio yn brydforth âg eiddew, a arddengys olygfa hybarch, mewn pant dwfn a choediog, heb fod yn mhell oddiwrth y bont: ac, yn nyddiau pererindodau, byddai yn cael ymweliad mynych gan grefyddwyr. Ar fryn uwchlaw saif *Wig-fair*, preswylfod John Lloyd, ysw.; mewn llawn fwynhad o'r olygfa brydforth hon. Y mae efe yn hanu, o du ei dad, o Ednowain Bendew, un o'r pymtbeig llwyth; ac o Hedd Molwynog, trwy hynafiad o du ei fam, yn hawl yr hon y mae yn mwynhau palasdy hynafol Hafodunos.

Pencraig.] Ceir yr olygfa fwyaf ysplenydd ar y glynoedd ardebol hyn, o *Bencraig*, ar diroedd Mrs. Jones, Gallt-faenan; o ba le y gellir gwled tri o honynt ar un golwg, ynghydag amrywiaeth annysgrifiadwy o wrthdrysychau ereill, tra theilwng o gael ymweliad gan bob teithiwr.

* Y diweddar esgob teillwng a haelfrydig, Lewis Bigot, a ail-adeiladodd y rhan fwyaf o'r palas, a thrwy lawer o ychwanegiadau gwnaeth ef yn broswylfod cyfaddas i gyfooth yr esgobaeth. Got.
† Gwel tudal. 74 o'r gwaith hwn.

‡ Sef, Treffynon, yn str Ffint; Kevedoc, neu St. Sior, yn str Ddinbych; Kinnersley, Oswestry, Knocking, Whittington, a Selattyn, yn str yr Amwythig.

§ Nid yw hwn, er gwaethaf y dull Saesonig o'i sillibu, yn golygu dim ond *Y Ro*, gro neu raiuaf y gleydd: yn debyg i hyn y mae lle yn nyffryn Conwy yn cael ei alw *Y Ro Wen*, ond y mae y bodorion yn ymhytrdu yn y gwaith o'i ysgrifenu yn *Roe Wen*, fel yr wyf yn credu. 1.11.

Llanerch.] Yn *Llanerch*, prif breswylfod fy nghâr, y diweddar John Davies, ysw., a elwid gynt *Lleweni Fechan*, oddeutu haner milldir i'r dwyrain o'r bont; yno arosais am enyd i aredmygu yr olygfa swynol ar Ddyffryn Clwyd, gyda'r terfyn mawreddog cydrhyngddo â str Fflint. Y mae y gwastadeid cyfryngol o ffrwythlondeb anghydnarol: ymngripia y manau amgauedig i fyuy yn uchel ar y brynau; y mae y rhan arall wedi ei dyrannu yn amrywiol gopïau, y rhai, yn y tymhor, a ymddysgleiriant yn yr haul pan yn machlud, gan flodau porphoraidd y grug. Bywioceir yr olygfa gan eglwysi a phalasdai heirdd. O Tremeirchion-Green, yr hwn a saif yn mhell uwchlaw Llanerch, ceir golygfa dra ysplenydd ar yr holl ddyffryn, o'r terfynlin gorllewinol, a thiriogaeth uchelfrig Eryri. Y mae ei ganol, o ben i ben, yn gyfoethog o drefydd a chastelli; yn mhlith y rhai yr ymddyrrha yn benaf, graig Diubych, a'i hamddiffynfa fawr ar ei chopau.

Tremeirchion.] Yn eglwys *Tremeirchion* y mae beddrod anafedig y Syr Robert Pounderling, am yr hwn y soniwyd yn flaenorol. Ymddengys, oddiwrth ei goesau croesion, ei fod wedi cyflawni pererindod at y bedd sanctaidd.

Dafydd Ddu] O dan fwa gothic prydferth y gorwedda, mewn gwisgoedd offeiriadol, ac wedi ei llunio yn dda, ddelw o *Dafydd Ddu o Hiruddug*. Odditano y mae yn gerfiedig, *Hic jacet David ap Roderic ap Madoc*. Yr oedd yn ficar y lle hwn, ac yn un o urddasolion eglwys gadeiriol Llanelwy: yr oedd yn brophwyd ac yn fardd: ac yr oedd ganddo ddyddordeb mawr yn rholeiddiad ein lleisiadaeth. Credaf fod *Darogjanau Robyn Ddu*, y rhai ydynt mor glodfawr yn Ngogledd Cymru, yn perthyn yn briodol i Dafydd, yr hwn a flodeuai yn 1340, uwchlaw can' mlynedd cyn anser Robyn.

Yn yr eglwys hon safai croes, yr hon oedd yn hynod am ei gwyrrthiau, y rhai a fawrygir mewn awdl, oddeutu y flwyddyn 1500, gan Gruffydd ap Ifan ap Llen Fychan. Y mae y groes yn bresenol wedi ei chwalu, ond y mae y pencwm cerfiedig i'w weled o hyd, mewn adeilad a saif gerllaw y fynwent.

Yn y gwaelod, nid yn mhell o Dremeirchion, y saif, yn haner-claddedig yn y *Bachegraig*.] coed, dŷ hynod *Bachegraig*; yn awr yn eiddo Seignior Piozzi,* yn hawl ei wraig Hester Lynch, gweddw Henry Thrale, ysw.; a merch ac etifeddes y diweddar John Salusbury, ysw. Cynwysa balasdy, â thair o ochrau, yn amgau cwrw ysgwâr. Yr ochr gyntaf a gynwysa neuadd eang, a pharlwr; y mae y gweddill yn ymgodi yn chwech o uchderau rhyf-eddol, yn cynwys y gromen (*cupola*), ac o'r ail uchder yn ymfurfio yn byramid: yr ystafelloedd ydynt fychain ac anghysleus. Yn fienestri y parlwr y mae amryw ddarnau o wydr lliwiedig, yn cynwys pais-arfau marchogion y *bedd sanctaidd*; megys eiddo y perchenog, gyda chalon yn y gwaelod, yn an-

1567

gau cynlythyrenau ei enw ef a'i wraig, a'r flwyddyn, R. C., ac oddiarnyut cor S.

num, via una; pais-arfau Elystan Glodrydd; pais-arfau ei gydfasnachydd euwog, Syr Thomas Gresham, ac eiddo amrywiol deyrnasoedd â pha rai yr oedd y marsiandwyr haelionus hyn yn trafniديو. Y mae yno hefyd rai olwyn-

* Bu Mr. Piozzi farw yn 1809. Gol.

ion toredig, arwyddion cyffredin urdd St. Catharine; wrth ei urdd farchog-yddol, gellir barnu mai pabydd oedd efe, a gallai fod yn talu parch neillduol i'r santes hono. Y priddfeini ydynt ragorol, ac ymddengys eu bod naill ai wedi eu gwneyd yn Holland, neu gan Isellmyn yn y lle, oblegyd mewn rhai pyllau gerllaw y tŷ y mae esiamplau o'r cyffelyb briddfeini i'w cael o hyd: dichon fod cynllun y tŷ wedi cael ei ddwyn o Flanders, lle y mae y rhywogaeth yma o adeiladau i'w cael nid yn anfyfych. Dywed pobl y wlad iddo gael ei adeiladu gan y diafol, mewn un noson, ac fod yr adeiladydd yn dal meddiant o un ystafell ynddo yn barhaus: ond ymddengys fod gan Syr Rhisiart Clough, marsiandwr enwog yn nyddiau y frenines Elizabeth, well hawl i'r anrhydedd. Y mae cyn-lythyrenau ei enw mewn llythyrenau haiarn ar y ffyrnt, gyda'r fwyddyn 1567; ac ar y porth, 1569.

Yr oedd Syr Rhisiart yn dilyn o nodweddiad aruchel; efe a gododd ei hun, trwy ei deilyngdod, o fod yn fachgen tlawd yn Ninbych, i fod yn un o farsiadwyr mwyaf ei oes. Ar y dechreu yr oedd yn gôr-ganiedydd yn Nghaerlleon:* yna bu mor ffodus a chael ei osod yn egwyddorwas gyda'r enwog Syr Thomas Gresham; ac wedi hyny ei gydymaith; gyda pha un yr ystyrir ef fel cydsylfaenwyr y Gyfnewidfa Freninol (*Royal Exchange*), trwy iddo gyfranu amryw filoedd o bunnau tuag at yr amcan mawreddig hwnw. Preswyliai gan mwyaf yn Antwerp, lle y claddwyd ei gorph; ond dygwyd ei galon i'r Eglwys Wen, yn y gymydogoeth hon. Dywedir ei fod wedi gwneyd taith bererinol i Gaersalem, ac iddo gael ei wneyd yn farchog o urdd y *bedd sanctaidd*: y mae hyn yn cael ei gadarnhau; oblegyd efe a ymgymerodd â'r pum' croes, arwyddlun yr urdd, fel ei bais-arfau.† Yr oedd ei gyfoeth mor fawr, fel y daeth "*Efe a aeth yn Clough*" yn ddiareb, pan fyddai rhywun yn dyfod i ryw gyfoeth anarferol. Gadawodd ar ei ol ddwy o ferched: un o honynt a roddodd efe, gyda'r tŷ yma, ac amryw ddegymau yn Lleyn, i Roger Salusbury, un o feibion ieuengaf Lleweni: a'r llall i un o *Wynnïaid* Melai, gyda pha un y rhoddos efe y fynachlog yn Maenan. Efe hefyd a adawodd ddegymau Cilcen i'r ysgol yn Ninbych. Y mae y rhai hyn yn bresenol wedi eu colli i'r ysgol, trwy iddynt gael eu cysylltu fel segur-swydd âg esgobaeth Llanelwy. Digon tebyg na fwynhaodd ei etifeddion ond ychydig o'i gyfoeth, oblegyd dywedir ei fod wedi myned i Syr Thomas Gresham, yn ol cytundeb a wnaed yn nghylch pa un a fyddai fyw hwyaf. Syr Rhisiart a fu farw gyntaf; ond nid yw yn wybyddus yn mha fwyddyn y dygwyddodd hyny. Bu Syr Thomas fyw hyd y fwyddyn 1579. Yr oedd gan Syr Rhisiart fab ordderch, am yr hwn yr anfonodd o Antwerp, a sefydlodd ef yn Plas Clough, sef tŷ a adeiladasai efe ar forfa Dinbych, yr hwn sydd hyd yn bresenol yn meddiant yr hiliogaeth. Y mae darlun‡ gwreiddiol, ar fwrdd, o'r person urddasol yma, yn cael ei gadw yn mhreuwylfod presenol y teulu, sef Glanywern. Haner hyd ydyw, ac wedi ei baentio yn anarferol o dda ar fwrdd. Ei wallt sydd yn hynod o fyr, ac o liw brown tywyll; a'i farf yn tueddu at fod yn felyn. Y mae yn arwisgedig mewn siaced fer a chlôs, o liw du wedi ei fritho â gwŷn; llodrau gwynion mawrion. Yn ei law ddehau y mae maneg; ei law chwith sydd ar ei gleddyf;

* Fuller's Br. Worthies, Flintshire, p. 40.

† Salusbury Pedigree, 17.

‡ Y mae hwn wedi ei gerio yn yr "Account of London," gan Mr. Pennant, p. 369. Gol.

ac ar ei ochr ddeheu y mae dagra. Ar un ochr i'r darlun y mae pais-arfau y Bedd Sanctaidd wedi eu paentio, y rhai yr oedd efe wedi eu mabwysiadu. Dichon iddo gael ei baentio yn Antwerp, yn mha le, ar yr adeg yma, yr oedd cyflawnder o arlunwyr o'r teilyngdod uchaf. Yr oedd Syr Rhisiart wedi cynllunio pethau mawrion er llesâd i'w wlad enedigol: yr oedd wedi bwriadu gwneyd yr afon Clwyd yn fordwyadwy o Ruddlan; a gwneyd ochrau ei balasi ym ystorfeydd, o ba rai y gallai gyflenwi yr ardaloedd cymydogasthol â phob math o nwyddau.

Yn union o flaen y tŷ yr wyf yn croesi yr afon Clwyd dros bont y Cambwil; ac wedi troi ar yr aswy, yr wyf yn ei chroesi drachefu dros Bont Gruffydd,

Varis.] er mwyn chwilio yn mhlwyf Bodfari, am y *Varis* hynafol. Yn fan yr wyf yn myned i mewn i'r bwch dwfn a ffurfiwyd yn naturiol ym mrynau Clwyd, allan o'r dyffrynoedd hyd i str Fflint. Ond er fy holl ymchwiliad, ac eiddo rhai cymdeithion deallus, ni lwyddais. Yr unig both hynafol sydd i'w gael, ydyw *Moel y Gaer*, gorsaf Brydeinig ar fryn ar y llaw aswy. Y mae prydferthwch yr olygfa yn gwneyd iawn am y siomedigasth. Y mae y dyffryn yn gul, ffrwythlawn, ac wedi ei amrywiaethu â llwyni, ac ya cael ei ddyfrhau gan y ffrwd risialaidd a elwir y *Wheeler*. Y mae y parthau o

Maes Mynan.] amgylch *Maes Mynan* yn nodedig o brydferth; cynwys nifer o fryniau gwahanredol, wedi eu gorchuddio â choed; ymestyniad hardd o ddoldiroedd; a'r mynydd cribog, a elwir *Moel y parc*, a'i odreu yn llawn o goedydd, yn ymddangos megys mewn gwrthgyferbyniad i ranau mwy llariaidd yr olygfa. Eiddo Syr Roger Mostyn ydyw y lle yma yn bresenol; prynwyd ef gan un o'i deulu o feddiant y *Massies*, enw ag oedd yn cynrychioli str Fflint mor foreu a'r fwyddyn gyntaf i'r frenines Mari.* Gelwir y fan yn Llys Maen Mynan, ac yma bu Llewelyn ap Gruffydd, "ein llyw olaf," yn preswyllo mewn tŷ ag yr oedd ei sylfaeni i'w gweled, mewn dŵl gyfagos, ychydig flynyddau yn ol.†

Ond ni chefais, yn un rhan o'r dyffryn yma, yr olion lleiaf o'r orsaf Rufeinig *Varis*, am yr hon y crybwyllir gan Antonine, yn ei unfed ar ddeg *Iter*, yr hwn sydd yn ei chyfleu yn nghylch pedair milldir ar bymtheg neu un filldir ar hugain o *Gonovium*, neu Gaer-hen; oblegyd ymddengys fod peth ansicrwydd yn y darlenniad.

Gadael y ffordd fawr ar y llaw chwith; rhydio y *Wheeler*; ac wedi croesi yr

Neuadd Lleweni.] afon Clwyd, cyrhaedd i neuadd *Lleweni*. Oddeutu y fwyddyn 720, dywedir fod *Marchweithian*, un o bymtheg llwyth neu bendeigion Gwynedd, yn preswyllo yn y fan yma. Yn bresenol, y mae yn meddiant yr anrhydeddus Thomas Fitz-maurice,‡ brawd i ardalydd Landsdown, yr hwn a'i prynodd oddeutu deng mlynedd yn ol gan Syr Robert Salusbury Cotton, barwniad, o fynachlog Cumbermere, yn str Gaerlleon. Yr oedd y boneddwr hwnw mewn meddiant o hono trwy briodas ei hynafad, Syr Robert Cotton, & Hester, chwaer i Syr John Salusbury, y barwniad diweddaf o'r enw, yn amser Siarl II. Teulu Seisonig oedd y Salusbriaidd, ac ymsefydlasant yma cyn amser Harri III. Trosglwyddwyd amryw o'r hen

* Willis's Not. Parham. ii. pt. 2nd, 25. † Hist. Gwedir, 28.

‡ Yn bresenol yn meddiant ei unig fab, Istaril Kirkwall. Gor.

bortreadau gyda'r etifeddiaeth, i'r perchenog presenol, ac y maent yn nghadw yn yr hen neuadd. *Syr John Salusbury* (y Cadarn) a arddangosir ar fwrdd, yn haner hyd, gyda gwallt byr, tywyll, heb ddim barf, mewn siaced felen addurnedig, coler fawr, ac un llaw ar ei gleddyf; amseredig 1591, oed 24. Dylynodd ef yn yr etifeddiaeth ar ddienddiad ei frawd hynaf *Syr Thomas*, yr hwn a ddyoddefodd yn 1586, am y rhan a gymerodd yn nghyfradwriaeth Babington. Y mae darlun o hono ef, fel y tybir, i'w weled yma; yn ei arddangos mewn gwisg ddu, gwallt tywyll, cernflew byrion, barf drwchus, ac yn gwisgo clust-dlws; y mae ei benguwch yn ei law; ei ddwyfron yn noeth.

Syr Harri.] *Syr Harri*, y barwniad cyntaf, a osodir yn eistedd yn ei gry; ei ddwyfron yn noeth; dros un fraich y mae mantell goch wedi ei thafu; ei lodrau yn gochion, gyda byclau ar ei liniau; ei hosanau o liw porphor; ei yslopanau yn addurnedig â siderau; ei farf yn drwchus; ei gerfflew yn fychain; eistedda mewn dellt-ystafell, fel pe buasai yn ymwisgo. *Mi a*

Yr ail
Syr Thomas.] welais yma bortread hardd o'i fab hynaf, *Syr Thomas*, yr hwn oedd mor nodedig gyda'i ysgrifell a chyda'i gledddyf. Ymddengys fel pe buasai ar fin gadael ei deulu, i ymuno â'r fyddin; oblegyd yr oedd yn bleidiwr aiddgar i'r goron yn amser Siarl I. Y mae yn ffarwelio â'i wraig a'i dri phlentyn; wedi ymwisgo mewn côt o liw melynaid, botasau brown, a chledddyf hardd wrth ei glun; gweinir arno gan farchwas, mewn gwisg hirllaes o ganfas, yn dal ceffyl, gyda phais-arfau y tŷ ar ysgwyddau y dyn, fel arwydd o'i wasanaeth. Derbyniodd y boneddwr hwn ei addysg yn Ngholeg yr Iesu, Rhydychain, ac yn gymaint a'i fod, fel y dywed Wood,* yn meddu tuedd naturiol at farddoniaeth a rhamant, efe a ymarferodd yn y pethau hyn; un o gynrychion ei ysgrifell ydyw *Hanes Joseph*, mewn barddoniaeth Seisonig, yn dair pennod ar ddeg. Ymneillduodd i Leweni, a bu farw yn 1643.

Ni ddylwn fyned heibio, yn y fan yma, i bortread boneddiges ag oedd yn dra hynod yn y rhan yma o Gymru; yr enwog Catherine Tudor, *Catrin o'r Berain.*] yr hon a adnabyddir yn well wrth yr enw *Catrin o'r Berain*, oddiwrth ei phalas yn y gymydogeaeth hon. Merch ac etifeddes ydoedd i Tudor ap Robert Fychan, o'r Berain; ei gŵr cyntaf oedd John Salusbury, etifedd Lleweni; ac ar ei farwolaeth ef rhoddes ei llaw i *Syr Richard Clough*. Dywed traddodiad ei bod yn cael ei harwain i'r eglwys, yn ngladd-edigaeth ei gŵr cyntaf, gan *Syr Richard*, ac o'r eglwys gan *Morus Wynn* o Wydir, yr hwn a sisialodd wrthi ei ddymuniad am gael bod yn ail ŵr iddi: hithau a'i gwrthododd yn foesgar, gan ei hysbysu ei bod wedi derbyn cynyg *Syr Richard* ar y ffordd i'r llan; a'i sicrhau (a bu cystal a'i gair) os byth y gelwid arni i gyflawni yr un ddyledswydd alarus, ag yr oedd yn ei gylch ar y pryd, ar ol y marchog, y caffai yntau fod yn drydydd! Mor fuan ag y bu farw y trydydd gŵr, er mwyn dangos nad oedd ganddi unrhyw ofergoeldd yn mberthynas i'r rhif TRI, hi a derynodd trwy briodi Edward Thelwall, ysw., o Blas y Ward; bu farw Awst 27ain, a chladdwyd hi yn Llanefydd, ar y dydd cyntaf o Fedi, 1591.

* Athen. Oxon. II. 25.

Y mae ei phortread yn un rhagorol, tri chwarter hyd, ar fwrdd. Oddiwrth yr amseriad, 1568, ymddengys iddo gael ei baentio gan Lucas de Heere, yr unig arlunydd o'r adeg hono ag oedd yn alluog at y gwaith, hyd y gwn i. Dywedwyd wrthyf, ei bod yn gwisgo, yn y tlws a ddefnyddiai wrth ei chadwyn aur, wallt ei hail wr, a'r un mwyafrif anwyl ganddi.

Y mae Lleweni, er ei fod yn sefyll ar le gwastad, yn meddu ar olygfeydd prydfferth ar y mynyddoedd ar bob ochr i'r dyffryn; y mae tref a chastell Dinbych yn wrthddrychau rhagorol, yn y pellder o ddwy filldir, ac y mae y manau agosach i'r lle yn bywiocâu y wlad trwy yni trafniidiol y perchennog bywiog.

Candy eang.] Y prif ddiwygiad o eiddo Mr. Fitz-maurice ydyw sefydlu gweithfa eang at ganu. Y mae yr adeilad, yn yr hon y dygir y gwaith yn mlaen, ar ffurf haner lleuad; rhodfa brydferth o bedwar cant o droedfeddi o hyd, gyda chwareudy (*loggia*) yn y canol, a addurna y tu blaen, a therfynir y ddau ben â phabell. Y mae y llofft sychu yn 180 troedfedd o hyd; yr ystordy brown a'r ystafell bacio yn 90 troedfedd; ac o'i flaen y mae pump o ffynhonau, prydfferthwch y rhai sy'n faddeuadwy pan ystyriar eu bod yn addurno adeilad sydd o ddechreuad Isellmynaid. Ond y mae hwn yn ddigymhar, pa un bynag ai ei faintioli, cywreinarwydd ei beirianwaith, ai ynt eangder y tir cânu, a gymerir i ystyriaeth. Y rhan fwyaf o'r llian a ganir yma a ddygir o'r Iwerddon, gan denantiaid ei etifeddiaethau mawrion yn y wlad hono, yn lle ardrethion. Y mae llawer hefyd yn cael ei anfon yno o'r ardal- oedd cymydogoethol, gan bersonau neillduol, er mwyn dim ond eu gwynu.*

Y mae yr eangder mawr ar ba un y mae Mr. Fitzmaurice yn dwyn ymlaen y gweithrediadau hyn yn cael ei deimlo yn fawr yn ei gymydogoeth. Bydded i ddefnyddioldeb ei fywyd fod yn effeithiol i ddefro ein boneddigion i ystyriaeth o'i deilyngdod, a'r lles a ddeillia oddiwrth ei lafur, a'u hanog hwythau i gefnogi pob cynllun o'i eiddo a fyddo er lles y cyhoedd.

Y mae Dafydd, brawd ein holaf Lewelyn, yn cwyno yn ddirfawr oblygyd y difrod a wneid gan Reginald de Grey, ynad Caerlleon, wrth dori i lawr ei goed yn Lleweni;† yr hwn le a ddaliai Dafydd, mae yn debyg, fel arglwydd Dinbych.

Pontruffydd.] Gyferbyn a Lleweni y mae *Pontruffydd*, yr hon sydd yn awr yn cael ei hail-adeiladu yn brydferth; a cherllaw iddi y mae palasdy destlus, eiddo Bell Lloyd, ysw. Yn y tŷ y mae delw o ben William Roberts, esgob Cymreig tra hybarch, mewn cap du clòs, gyda barf a gwallt hir; ac yn ei wisgoedd. Am ei onestrwydd yn dyfod o hyd i werth mil o bunnau o eiddo eglwysig, cafodd ei ddyrchafu, trwy ddylanwad yr archesgob Laud, i esgobaeth Bangor, yn 1637. Yn ystod y rhyfeloedd cartrefol, dyoddefodd yn drwm o herwydd ei deyrngarwch, a chafodd ei yspellio o bobpeth. Ar yr Adferiad, adfeddiannodd ei esgobaeth, ac, ar ol bywyd o dduwioldeb ac elusengarwch, efe a fu farw Awst 12fed, 1665, yn ei bersondy yn Llanddyruog, gerllaw Dinbych, lle y claddwyd ef, wedi cyrhaedd ei bedwar ugain mlwydd oed.

* Er pan fu farw Mr. Fitz-maurice yn 1793, y mae bywiogrwydd y Candy wedi gwywo. Y mae hybysiadau allan yn bresenol (1809,) fod Lleweni ar werth. Gol.

† Powel, 350.

Yr Eglwys Wen.] Oddeutu milldir a haner i'r debau o'r tŷ hwn, ymwelais â'r *Eglwys Wen*, neu St. Marcellus, eglwys blwyfol Dinbych. Yn y porth, y mae derynyn prës bychan yn arddangos, yn penlinio wrth allor, Richard Myddleton (llywydd castell Dinbych o dan Iorwerth VI., Mari ac Elizabeth,) yr hwn, ynghyda Jane ei wraig, a gladdwyd odditanodd. O'i ol ef y mae naw o feibion; o'i hol hi, saith o ferched. Bu ef farw yn 1576; hittau yn 1565. Cofnodir ei rinweddau yn y llinellau syml a ganlyn* :—

Ofer ydyw in' ymfrostio yn ein gwaed a'n pechod cás,
 Cig a gwaed dd'ont i gydorwedd, dan oer leni daear lās;
 'Rhwn sy'n gorwedd fu'n ddiweddar yn y byd mewn parch yn byw,
 I euill cyfaill, 'nabod gelyn, prin y ca'dd ei wlad ei ryw.
 Darlun oedd ei fyw o'i angeu, angeu brawf ei fywyd fllwch,
 Noda'i fya beth oedd cymeriad 'rhwn sydd heddyw yn y llwch.
 Ei rinweddau a gofnodir, ar ei fedd ei enw fydd,
 Bydd i'w feibion a'i hoff ferched ddal ei glod tra pery dydd;
 O edrychwch, a chanfyddwch ar y gareg arw draw,
 Yr yrfa a'r bywyd a arweiniodd, naill a'r llall & chywir law.

Yr oedd amryw o'r meibion yn gymeriadau tra nodedig. Y trydydd, Gwilym, ydoedd yn fôr-gadben, ac yn brydydd tra rhagorol. Cafodd ei addysg foreuol yn Rhydychain; ond arweiniwyd ef gau ei duedd filwrol i wledydd tramor, lle yr hynododd ei hun fel milwr a morwr. Trwy ei ymddygiad da cafodd ein llynges, yr hon a anfonasid allan yn 1591, i'r Azores, i gyfarfod â'r trysorlongau Yspañaidd, ei harbed. Daeth Philip II., drwy ryw hysbysarwydd a roldwyd iddo, i wybod am y peth, ac anfonodd allan llynges, ddeng waith cymaint, i rwystro ein cynllun. Cadben Myddleton a gadwodd gwmpeni â'r gelyn, i gael gwybod ei nerth, a gadawodd ef yn union ya yr adeg i roddi rhybudd i'n llyngesydd ni, Arglwydd Thomas Howard, o'i nerth, yr hwn yn dra doeth a enciliodd rhag dyfod i ymladdfa mor anghyfartal. Syr Richard Greenville, is-llyngesydd, rywfodd, a adawyd ar ol. Nis gwyddom yn iawn pa un a ddylem ai edmygu ei wroldeb, neu ynte feio ei ryfyg, am iddo, gyda'i un long, amcanu herio llynges. Efet a syrthiodd, o dan bwys tyrfa-oedd, gan adael i'r gelyn synedig esiampl anfarwol o'i wroldeb ei hun, ac o yspryd Prydeinig. Efet a gyfieithodd y salmau ar fesur cerdd dafod, i'r iaith Gymraeg, a gorphenodd hwynt Ionawr 4ydd, 1595, *apud* Secutum *insulum occidentaliem Indorium*; y rhai, yu gystal a'i *Farddoniaeth*, a gyhoeddwyd yn Llundain: y blaenaf yn 1603, a'r llall yn 1593.† Dywedir mai efe, a'r cadben Thomas Prys o Blasiolyn, a rhyw gadben Koet, oedd y rhai cyntaf i ysmocio tybacco (neu ei yfed, fel y dywedent hwy) yn gyhoeddus ar heolydd Llundain; ac fod y Llundainwyr yn ymgasglu yn dyrfaoedd i edrych arnynt.§ Nid oedd pibelli wedi eu dyfeisio y pryd hwnw; ac o ganlyniad, arferent y dail wedi ei nydd-droi, yn debyg i *cigars*. Priodolir y ddyfais yn gyffredin i Syr Walter Raleigh. Gall hyn fod; ond yr oedd efe yn ormod o wr llys i ysmocio yn gyhoeddus, yn enwedig yn nheyrnasiad Iago I., yr hwn a ymddarostyngasai i ysgrifenu llyfr yn erbyn yr ymarferiad, dan y teitl, *Y Gwrth-hyrddiad i Dybacco*.

* Wrth gwrs, Saesoneg yw y llinellau; ond y mae y cyfieithydd yn cynyg i'r darlennydd yr arall-
 strud uchod o honnynt. Cyr.

† Wrth yr eidd cyntaf y golyga Syr Richard Greenville, a'r all eidd ydyw Cadben Myddleton. r. r.

‡ Athen. Oxon. l. 284

§ Sobright MSS.

Thomas, y'pedwerydd mab, a ddaeth yn arglwydd faer Llundain, ac efe oedd sylfaenydd teulu Castell y Waen. Dywedir iddo, pan mewn gwth o oedran, briodi gwraig dra ieuangc, yr hyn a fu yn destyn gwatwargerdd ddychanol bynod, *Room for cuckolds, here comes my lord mayor!**

Charles y pummed mab, a ddylynodd ei dad yn llywyddiaeth castell Dinbych.

Yr wyf yn myned i son yn awr am Hugh, y chweched mab, dyn ag y byddai i'w fywyd gwasanaethgar roddi dysgleirdeb ar y teulu mwyaf urddasol. Arddangosodd y boneddwr hwn (wedi hyny Syr Hugh) ei dalentau mawrion yn lled foreu; a dechreuodd, fel y mae yn mynegu i ni ei hunan, trwy ymchwiliad am lo o fewn milldir i'w le genedigol. Ni fu ei ymgais yn llwyddiannus: yr oedd ei athrylith wedi ei rhagarfaethu i weithredu ar chwareufwrdd mwy. Y brif-ddinas a'i cynysgaethodd â maes digon eang i'w feddylfryd mawr: ni raid hysbysu ond i ychydig o ddarllenwyr, unai efe a gynlluniodd, ac a ddygodd i berffeithrwydd, y meddylddrych mawreddog o ddiwallu dinas Llundain â dwfr. Yr oedd y cynllun wedi bod o dan ystyriaeth yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth; ond ni chafwyd neb yn ddigon anturiaethus i ymgymeryd â'r gwaith. Yn 1608, daeth y CYMRO anrnod yn mlaen, a THARAWODD Y GRAIG; ac ar Wyl Fihangel, 1613, yr oedd y dyfroedd yn llifeirio i'r brif-ddinas sychedig. Efe a'u dygodd, er gwaethaf bryniau a dyffrnoedd, a chyfrif pob troad, am yn agos i bedair milldir ar bymtheg ar hugain; cludodd ef trwy ddyfrbontydd mewn rhai lleoedd; mewn manau ereill, tyllodd trwy y bryniau, gan roddi i'r dyfroedd redfa danddaearol. Yr oedd yn wir gynddelw o'r dynion athrylithgar a gyflawnasant y cyffelyb weithiau yn ddiweddar; ond efe a aberthodd ei olud personol er llesâd y cyhoedd. Derbyniad ddwy fil o bunnau bob mis oddiwrth ei weithiau mwn yn str Aberteifi, y rhai a lyngcid i fyny yn yr afon hon.† Derbyniodd yr anrhydedd gwag o weled ei hun yn cael ei amgylchu gan y brenin, a'i lys, a holl gorphoraeth Llundain, yn mysg pa rai yr oedd ei frawd (yr hwn oedd y maer etholedig am y fiwyddyn ddyfodol). Y dyfroedd a ruthrasant allan yn eu gwyddfod, derbyniodd y peiriannydd aruchel eu cymeradwyaeth, a'r urdd o farhog; ac yn 1622, y teitl o farwniad. Yr oedd ei gyfoeth hardd ef ei hun wedi ei wario yn yr anturiaeth, yr hon sydd yn awr yn dwyn cyllid rhyfeddol i'w pherchenogion, a gorfu arno ymgymeryd â'r swydd israddol o fod yn arolygydd o dan gyflog! a bu yn arbenig o ddefnyddiol yn mhob achosion pan y byddai ffosellu a chloddio i'r ddaear yn ofynol. Bydd genyf achlysur i son am ereill o'i weithiau yn nghorph y gwaith hwn. Cynrychiolodd fwrdeisdref Dinbych yn y senedd yn y blynyddoedd 1603, 1614, 1620, 1623, 1625, a 1628. Ar-rhegodd gorphoraeth Dinbych â chwpan arian, a rhoddodd un arall i benaeth ei deulu, pob un o'r ddwy sydd yn bresenol ar gael. Ar yr un yn Gwaenynog y mae y cerfiad canlynol:—

Mentem non minus.

Omnia a Deo.

Hugh Myddleton.‡

* "Lie i gwewalltiad, wele fy arglwydd faer yn dyfod;" Myddleton Pedigree, MS.

† Fodins Regales, 82.

‡ "Dealltwriaeth, nid swydd. Pobpeth oddiwrth Dduw. Huw Myddleton."

Bu ef farw yn 1631.* Syr† — Myddleton, y barwniad olaf o'r gangen hon o'r teulu, a fu farw ychydig flynyddoedd yn ol. Y cynrychiolydd presenol sydd wraig weddw mewn amgylchiadau tra chyfyng: gadawodd Syr Hugh ryw nifer o gyfranau yn nghwmpeini yr *Eurychod*, i gael eu rhanu rhwng yr aelodau tylodion; ond yn gymaint nad oedd gŵr y wraig druan hon yn dygwydd bod yn aelod o'r cwmpeini hwnw, cafodd cynrychiolydd y cymwynaswr penaf a fu gan Lundain erioed, hyderaf trwy anwybodaeth am ei sefyllfa, ei gadael i ddiweddu ei dyddiau mewn tylodi dwfn.

Yn y mur y mae cofadail afreidiol er amcanu cynal mewn coffadwriaeth yr *Humphrey Llywd.* mewn gwsg Yspenaidd, yn penlinio wrth allor, o dan rês o fwâu bychain; uwch ben y mae ei bais-arfau yn arddangos ei darddiad. Yr oedd yn hanu o *Rosendales* y gogledd, y rhai a ymsefydlasant yn *Foxhall*, yn y gymydogeaeth hon, yn 1297, trwy briodi etifeddes y lle. Hanaf ef ei hun o gangen a ymsefydlasai yn Ninbych, yr hon fwrdeisdref a gynrychiolai yn y senedd yn 1563. Cafodd ei addysg yn Rhydychain, a bu yn gymrawd o goleg *Brazen-nose*, a daeth yn athraw yn y celfyddydau. Dychwelodd i'w wlad enedigol yn foneddwr perffaith. Astudiasai y gelfyddyd feddygol yn y brifathrofa; ond yr oedd yn fwy hynod am hyawdledd anghyffredin, yn areithydd rhagorol, ac yn athronydd dwfn. Wedi y clod a roddwyd iddo gan Camden, byddai yn rhyfyg dywedyd dim yn ychwanegol am ei fedrusrwydd mawr yn hynafiaethau ein gwlad. Ymarferai, er mwyn ei ddifyrwrch hamddenol, â physygwriaeth a cherddoriaeth. Y mae ei arwyddair o dan ei bortread, yr hwn sydd yn bresenol yn meddiant ei gynrychiolydd John Lloyd, o Aston, yaw., yn arddangos tuedd haelfrydig ei feddwl: HWY PERY CLOD NA COLUD. Mewn meddygaeth, ac yn astudiaeth hynafiaethau, y mae wedi gadael profion lluosog o'i wybodaeth, yr hon yr ymddengys ei bod yn annberfynol. Efe a wnaeth fap o Loegr i'w gyfaill Ortelius. I'w frawd-yn-nghyfraith, arglwydd Lumley (chwaer yr hwn a briodasai), efe a ffurfiodd gasgliad helaeth o lyfrau defnyddiol a chywrair; y rhai ar ol hyny a bwrcaswyd gan Iago I., ac y maent yn awr yn ffrifio y rhan werthfawrocaf o'r Amgueddfa Frytanaid.‡ Yn ei lythyr diweddaf at y daearyddwr enwog Ortelius,§ y mae yn rhagwled ei farwolaeth ei hun, yr hyn a ddygwyddodd yn fuan ar ol ei ddyddiad, yn Awst 1568, yn 41 mlwydd oed. Y mae y cerfiad tra sylm ar ei gofadail yn addaw rhoddi ei gymeriad; ond yn lle hyny nid oes i'w weled ond tair llinell o fesur salm.

THE CORPS AND EARTHLY shape doth rest, Here tombd in your sight,
Of *Humfrey Lloyd*, Mr of Arte, a famous worthy Wight.

By fortune's hapye Lore he Espowsyd and take hys wyfe to be

Barbara, secoud Syster to the noble Lord *Lumle*:

Splendian, *Hare*, *Jane*, and *John*, *Humfrey*, Also a *Lumley*,

His Children were, of whych be dead *Jane* and eke *Humphrey*:

* Myddleton Pedigree, MS.

† Dywedir fod rhyw Syr Hugh Myddleton (Gwel Arch. Camb. 1850.) wedi marw yn 1756-7. Nid yw yn ymddangos fod y teitl fyth wedi cael ei adgymeryd i fyny; ond y mae lle i greu nad ydoedd wedi darfod yn 1792, a digon posibl nad ydyw wedi darfod ar ol hyny. r. p.

‡ Granger, i. 270. Am hanes ei weithiau gwel Athen.

§ Yn y rhagdrath i'w *Commentarioli Britannicae descriptionis fragmentum*, 4to edit.

His famous Monuments and dedes that lusteth for to see,
Here in the Epytaph annex set forth at large they Be.*

Y mae beddrod Syr John Salusbury ar ffurf allor: ei ddelw ef, a'i fonedd-iges, ylynt wedi eu cyfleu arno, yn eu gorwedd; efe mewn arfwig, hithau gyda gwddf-goler fawr. Ni ddywedir dim am y cwpl daionus yma, ond fod Syr John wedi marw yn 1578; a'i bod hithau, yn mhen deng mlynedd ar ol hyny, wedi cyfodi y gofadaill hon er coffadwriaeth am dano, ac am dani ei hunan, fel y tybiaf, gan adael gwagle i lanw i fyny ddydd a blwyddyn ei hymadawiad.

Dinbych.] Ychydig yn mhellach yn mlaen y saif *Dinbych*, wedi ei chyfleu, yn debyg i Stirling, ar lechwedd craig fawr, yn cael ei choroni & chas-tell. Ei hen euw Prydeinig ydoedd Castell Caledfryn yn Rhos, hen enw y rhandir ar ba un y saif. Y gair *Dinbech*,† yr enw Cymreig presenol, a arwydda fryn bychan, yr hyn ydyw hefyd, mewn cymbariaeth i'r mynyddoedd amgylchynol. Yr adeg gyntaf yr wyf yn cael hanes am y lle ydyw yn nechreuaud teyrnasiad Iorwerth I., gan yr hwn y dewisodd Dafydd, er gwaethaf ei frawd Llewelyn, ddal yr arglwyddiaeth hon, yn nghyda chantref Dyffryn Clwyd.‡ Bu yn breswylfod iddo hyd ddarostyngiad ein gwlad; yn fuan wedi hyny efe a gymerwyd yn garcharor yn agos i'r lle, ac a gludwyd yn llwythog gan heiyrn at y teyrn Seisonig i Ruddlan.

Y brenin, trwy gyfrwysdra gwleidyddol, a sicrhodd ei gongwest newydd, trwy aurhegu ei ddylynwyr ág amryw o'r prif arglwyddiaethau. Rhoddes arglwyddiaeth Dinbych i Henry Lacy, iarll Lincoln, yr hwn a adeiladodd y castell yma, ac a amgauodd, oddifewn i furiau, y dref fechan a gafodd yno. Yn mysg rhagorfreintiau ereill, efe a roddodd i'w ddeiliaid ryddid i ladd a dinystrio pob math o fwystilod gwylltion ar yr arglwyddiaeth, oddigerth mewn rhyw ranau penodol a gaid allan o'r rhyddid hwnw; tybiaf fod hyny er difyrwch neillduol yr arglwydd cyntaf; § oblegyd yr wyf yn cael, yn nheyrnasiad Harri VI., euwau pum' parc yn yr arglwyddiaeth hon, sef Moylewike, Caresnodooke, Kylford, Bagh^a, a Posey, ar ba rai y gosodld ei fawrhydi Owain Tudur yn warcheidwad. Ar farwolaeth Lacy, aeth yr arglwyddiaeth yn eiddo i Thomas, iarll Lancaster, yn hawl ei wraig Alicia, merch i'r perchenog diweddaf. Wedi i Thomas gael ei euogfarnu, Iorwerth II. a'i rhoddes i Hugh D'Espencer, yr hwn a drôdd allan yn arglwydd gorthrymus, a chyfyngodd ar y rhagorfreintiau a roddasai Lacy i'r preswylwyr. || Trwy ddiwedd alaethus y ffafryn hwnw, daeth drachefn i'r goron: a rhoddwyd hi gan Iorwerth III. i un arall, llawn mor anffodus, Roger Mortimer, iarll March, marwolaeth yr hwn a alluogodd y brenin i roddi yr arglwyddiaeth hon i William Montacute, iarll Salusbury. Bu ef farw yn 1333; a thrwy i'r ddedfryd yn erbyn Roger Mortimer gael ei dattroi, adferwyd yr arglwyddiaeth i'r teulu, yn mherson Roger, ei wŷr: a thrwy briodas Anne, chwaer i Roger arall, diweddaf iarll March, & Richard

* "Yma y gorphwys yn y beid, o fewn eich golwg, gorph a ffurf ddaearol Humphrey Llwyd, Athraw yn y Celfyddydau, dyn hyglod a theillwng. Trwy dynged ffodus efe a gymerodd yn wraig Barbara, ail chwaer i'r ardderchog arglwydd Lumley: ei blant oeddynt Splendian, Hare, Jane, John, Humphrey, a Lumley, o ba rai y mae Jane ac Humphrey wedi meirw. Ei gofadaillau nod-edig a'i weithredoedd, pwy bynag a chwennycho eu gwleod, y maent wedi eu cofnodi yn llawn yn y beddargraff cysylltiedig."

† Dyna fel y sillaba Mr. Pennant yr enw yn y fan hon. Cyr.

‡ Rotule Wallis, 66.

§ Sobright MSS.

|| Yr unrhyw.

Plantagenet, iarll Caergrawnt, daeth i dylwyth Caerefrog, ac felly i'r goron. Yn 1563, y frenines Elizabeth a'i rhoddodd, fel arheg dra gwerthfawr, i'w hoffddyn annheilwng Robert iarll Leicester; yr hwn yn fuan a wnaeth i'r wlad deimlo pwys ei orthrwm. Er i'r tenantiaid ei arhegu & dwy fil o bun-nau ar ei ddyfodiad cyntaf i'r arglwyddiaeth, eto nid oedd yn foddllawn; gorfododd i'r rhydd-ddeiliaid godi yr hen ardrethion o 250*l* yn y flwyddyn i wyth neu naw cant,* ac wrth ei ewyllys ei hun efe a gauodd i fyny y tiroedd di-driniaeth, er mawr golled i'r tenantiaid, y rhai, wedi cythruddo o herwydd ei raib, a godasant i fyny, ac a wnaethant ei amgloddiau gormesol yn gydwestad â'r llawr. Rhoddwyd lliw ar hyn fel pe buasai yn derfysg a gwrthryfel; a chafodd dau ddyn ieuange gobethiol o dylwyth Lleweni, eu cymeryd i'r Amwythig, a'u profi a'u dienyddio yno. Meddodd yr hyfwr heryd i wystlo y faenoriaeth i ryw farsiadwyr yn Llundain;† ac yr wyf yn meddwl iddo eu twyllo am eu hygoledd. Yr amrywiol afreolaethau a darddent oddiwrth yr ymarferion hyn, a ddaethant mor fawr, fel y darfu i'r frenines Elizabeth gyfryngu, a thrwy siartr cadarnhaodd i'r tenantiaid feddiant o'u tiroedd mewu tawelwch, a rhoddwyd yr afreolaeth i lawr.‡ Cynhyrwyd y rhai hyn drachefn yn amser Gwilym IŴL, ar gyfrif y tiriogaethau eang a roddwyd i'r iarll Portland. Cododd y cyffelyb gynhyrfaean, a defnyddiwyd yr unrhyw foddion er eu rhoddi i lawr: yn bresenol, y mae yr arglwyddiaeth hon, a maenoriau mawrion Maelor ac Iâl, yn aros yn y goron, ac yn cael eu harolygu yn dangnefeddus gan oruchwyliwr a apwyntir gan y brenin.

Yr oedd y castell, a'r rhan amguedig o'r dref, yn cymeryd i fyny le mawr ac eang, ac amddiffynid hwy gan furiau a thyrau cryfion: y rhai olaf gan *Pyrth*.] mwyaf yn ysgwâr. Y mae dau o byrth i'r rhanbarth allanol; yr un a elwir yn *Dûr y Burdeisiaid* sydd yn fawr, ysgwâr, ac wedi ei adeiladu yn hynod gyda cheryg bychain llwydliw. Y llall a elwid yn *Borth y Trysorlys*, yn mha un y cedwid llys yr arglwydd. Y mae rhyw nifer o dai, gyda golygfeydd ysplenydd o honynt, yn cael eu preswyllo yn bresenol yn y parth hwn. Dywed Leland, fod yno amryw resi o heolydd wedi bod; ond yn ei amser ef nid oedd prin bedwar ugain o bersonau yn dal tai oddifewn i'r muriau hyn. Yma y saif y capel, St. Hilary, yr hwn yn flaenorol a berthynas i'r gwarchawdlu, ond y mae yn bresenol yn lle o addoliad i'r dref. Yn yr hen amser, arferid gweini offerenau yma bob Sul dros eneidiau *Lacy* a *Percy*.§ Heb fod yn mhell oddiyma y mae gweddillion hen eglwys anorphenedig, yr hon sydd yn 175 o droedfeddi o hyd, ac yn 71 o led, ac ymddengys y bwriedid iddi gael ei chynnal gan ddwy rês o golofnau. Dechreuwyd yr adeilad ardderchog yma yn 1579, fel yr ymddengys oddiwrth yr amseriad ar un o'r meini sylfaenol. Dyma ydoedd yr hen gerfiad; oblegyd yn bresenol y mae wedi ei amharu yn fawr:—

1mo Martii 1579

Et Regni Re: Elizabethæ 22.||

W.

* Secret Memoirs of Robert earl of Leicester, 89.

† Strype's Annals, II. 498.

‡ Baron Price's Speech.

§ Leland Itin. v. 61.

|| "Iaf o Fawrth, 1579, a theyrnasiad y frenines Elizabeth 22ain."

Ar yr ochr arall yr oedd yn gerfiedig—

Veritas, vita, via. Duo sunt templa Dei. Unu mudus I. ein: est Pontifex primogenities ejus verbu Dei: Alterum rationalis anima: cujus sacerdos est verus homo.

G. A.*

Eglwys.] Dechreuwyd yr eglwys hon o dan nawdd Leicester; ond dywedir iddo adael heibio yr adeiladau a wnelai yn Nghymru, ar gyfrif y digofaint cyhoeddus a gynhyrfasai trwy ei ormes.† Ar ol hyny casglwyd swm o arian i'r dyben o orphen y gwaith; ond y mae hanes yn dywedyd, pan oedd iarll Essex yn myned trwy Ddinbych, ar ei ymdaith i'r Iwerddon, iddo fenthycu yr arian a gasglesid at y pwrpas hwnw, y rhai ni chawsant byth eu hadalu, a thrwy hyny gadawyd yr eglwys yn anorphenedig.‡

Saif y castell ar grib y bryn, un ochr i ba un sydd yn gwbl syth. Y mae y fynedfa iddo yn dra mawreddog, o dan fwa gothic, uwchlaw pa un y mae delw Henry Lacy, yn eistedd mewn gwisgoedd llaesion urddasol. Ar bob ochr i'r porth, safai tŵr mawr wythonglog. Y mae y bylchau ynddo yn fawrion ac arswydus; gwasanaethant i ddangos yr hen ddull o adeiladu: ymddengys y byddent yn adeiladu mur dwbl gyda lle gwag lled helaeth cydrhyngddynt, i ba un y teflid pob ysbwrial, ceryg, a chalch poeth, y rhai mewn amser a gydymgorphorent nes dyfod mor galed a chareg. Dywed Leland, na chafodd y rhan yma o'r gwaith byth ei orphen, fod yr iarll wedi cefnu ar y gorchwyl pan gollodd ei fab hynaf, yr hwn yn ddamweiniol a fu fodd i yn y ffynhon, genau yr hon sydd eto i'w gweled yn muarth y castell. Bu Siarl I. yn treulio noson yma, ar y 23ain o Fedi, 1645, ar ei enciliad o Gaerlleon, mewn tŵr a elwir hyd heddyw *Siembr y Brenin*.

Y mae yr olygfa trwy y bwâu drylliedig yn anarferol o byrdferth, ac yn ymestyn dros yr holl ddyffryn, a'r cwbl o'i fryniau dwyreiniol, o Moel Fenlli hyd graig Dyserth; golygfa hardd, ond ei bod yn ddiŷgiol o ddwfr; oblegyd y mae yr afon Clwyd yn gyffredin yn rhy fechan i gael ei gweled, ac ar wlawogydd bydd mor wyllt nes gorchuddio rhan eang o'r doldiroedd amgylchynol.

Y mae Leland yn adrodd haesyn hynod am yr amddiffynfa hon, nas gallaf ei gael mewn unrhyw hanesydd arall; efe a ddywed fod Iorwerth IV. wedi cael ei warchae ynddo; a'i fod wedi cael caniatâd i ymadael o'r lle, ar yr amod iddo adael y deyrnas am byth. Yr unig adeg pan y bu y tywysog hwnw o dan orfodaeth i adael ei deyrnas ydoedd yn 1470, pan yr hwyliodd o Lynn; nid o achos unrhyw ymddarostygiad i'w elynion, ond oberwydd sefyllfa braidd anobeithiol ei achosion ar yr adeg hono.

Bu Jasper Tudur, iarll Penfro, yn y flwyddyn 1459, mewn meddiant o'r lle hwn, ac amryw ereill yn y dywysogaeth, ar ran ei haner-brawd penwan, Harri VI., § ond cawsant eu cymeryd oddiarno gan yr Yorkiaid yn y flwyddyn ddylynol. Yn 1468, efe a ddychwelodd, gyda 2000 o Gymry, ac a losgodd y dref, ¶ gan ymhoŷi mewn dialedd yn hytrach na chongwest.

* Copiwyd y rhai hyn o Bapurau Dr. Foulk, yn *Mr. Mytton's MSS.* Dyma ystyr y Lladin:—"Y gwirionedd, y bywyd, y ffordd. Y mae dwy deml i Dduw. Un ydyw y deyrnas, archoffeiriad yr hon ydyw cyntafuadig Air Duw; y llall ydyw y meddwl rhesymol, offeiriad yr hon ydyw y dyn ei hun."

† Memoirs.

‡ Dr. Foulk's Papers.

§ Dugdale Baron. ii. 241.

¶ Carte, ii. 775.

Breydr.] Yn nechreud mis Tachwedd, 1645, cafodd byddin y senedd, gerllaw y dref hon, fuddugoliaeth o'r pwysigrwydd mwyaf ar wŷr y brenin. Yr oedd y fyddin olaf o dan lywyddiaeth Syr William Vaughan, yn cynwys nifer mawr o wŷr, yn Gymry a Gwyddelod, y rhai a gynullasid gyda'r bwriad o fyned i waredu Caerlleon, yr hon oedd y pryd hyny yn cael ei gwarchae; daeth yr amcan i glustiau Syr William Brereton, yr hwn yn ddioced a anfonodd y swyddog gallueg Mytton, ac o dano ef y milwriad Jones, a'r milwriad Louthian, gyda mil a phedwar cant o wŷr meirch, a mil o wŷr traed, i rwystro y cyllun. Gwnaeth Mytton ei ddyledswydd, ymosododd ar wŷr y brenin yn rymus, ac ar ol amryw ymladdfeydd poethlyd, llwyr orchfygodd hwynt; cymerodd yn garcharorion bum' cant o wŷr meiroh a phedwar cant o wŷr traed; lladdwyd cant, a chwalwyd hwy mor effeithiol nad oedd cant o honynt i'w cael gyda'u gilydd yn yr un man.*

Gwarchae.] Yn 1646, yr ydym yn cael y castell yn meddiant gwarchawdlu o wŷr y brenin: ei lywydd ydoedd William Salusbury o Fachymbyd, yr hwn a adnabyddid yn gyffredin wrth yr enw *Salsbri Hosanau Gleision*. Dechreuwyd y gwarchae o dan lywyddiaeth y cadfridog Mytton, oddeutu yr llec o fis Gorphenaf; † ond y fath ydoedd amddiffyniad dewr y gwarchawdlu, fel na roddwyd y lle i fyny hyd y 3ydd o Dachwedd, a'r pryd hyny ar yr amodau mwyaf anrhydeddus.‡ Y mae yn dra hynod, er fod y penadur anffodus wedi rhoddi allan orchymyn, yn mis Mehefin, am i bob gwarchawdlu yn Lloegr a Chymru yn gyffredinol roddi eu harfau i lawr ar amodau teg ac anrhydeddus, eto darfu i'r cyntaf a ildiodd yn Ngogledd Cymru, ddal allan am fwy na dau fis ar ol yr olaf o gastelli Lloegr.

Priordy.] Priordy y *Carmeliad*, neu y *Mynachod Gwynion*, a safai yn ngwaelod y dref. Sylfaenesid ef gan John Salusbury o Leweni, yr hwn a fu farw, fel yr ymddengys oddiwrth ddarn anafedig o brës a ddarganfyddwyd yn eglwys y priordy, ar y 7fed o Fawrth, 1289.§ Y mae Speed yn priodoli yr adeilad i un John de Sunimore, yn 1399; ond y mae y cerfiad yn rhoddi yr anrhydedd i Salusbury. Ar adeg y dadgorphoriad, rhoddwyd y tŷ hwn i Richard Andreas a William L'Isle. Yr eglwys, yr hon sydd yn bresenol wedi ei throi yn ysgubor, ydyw yr unig ran sydd yn aros: dyma gladdfa teulu y sylfaenydd, hyd y Diwygiad; ac yr oedd rhai o'u beddrodau i'w gwelod o fewn cof dyn.

Y mae y dref bresenol yn gorchuddio rhan fawr o lechwedd y bryn, ac y mae rhai heolydd yn ymestyn ar hyd y gwastadedd. Ei phrif nwyddau trafni
Masnach.] idiol ydyw esgidiau a menyg, yr hon sydd yn fasnach dra eang. Anfonir sypynau mawrion o honynt yn flynyddol i Lundain, i ystordai mawrion y brif-ddinas, ac er mwyn eu trosglwyddo i wledydd tramor.

Bydd i gyfansoddiad y fwrdeisdref hon, a'i dechreuad, gael ei eglurhau trwy y cyfysgrifau canlynol a dderbyniais oddiwrth un o'i bwrdeisiaid. Dechreuau
Siartr.] trwy ddyfynu y siartr olaf, yr hwn ydyw yr un a roddwyd gan Siarll II., ac yn hwnw dyfynir llythyrâu breintebol a roddwyd allan gan

* Whitlock, 179.

† Yr unrhyw, 216.

‡ Yr unrhyw, 226. Am amodau yr Ymestyniad, gwel Attodiad.

§ Collins's Barons. Arg. 1720, i. 82.

y frenines Elizabeth, amseredig yn Westminster ar yr 20fed o Fehefn, yn y bedwaredd flwydd ar bymtheg ar hugain o'i theyrnasiad; yn mha rai y llefara y frenines fel y canlyn: "Wrth ganfod fod Iorwerth I., trwy ei lythrau breintiedig, amseredig yn Northampton, ar y 29ain o Awst, yn y ddeunawfed flwyddyn o'i deyrnasiad, wedi rhoddi i Henry Lacy, iarll Lincoln, fod i'w holl ddynion, y pryd hyny yn preswyllo yn ei dref Dinbych, neu y rhai y byddai iddynt ei thrigianu rhagllaw, drwy ei holl diriogaethau, y rhai gynt a berthynent i frenin Cymru, ac hefyd trwy siroedd Caerlleon, Amwythig, Stafford, Gloster, Caerwrangon, a Henffordd, fod yn rhydd ac am byth yn glir oddiwrth bob toll, o ba natur bynag; ac yn canfod fod Iorwerth III., trwy ei lythrau breintiedig yntau, y rhai a amserwyd yn Nghaerefrog ar y 27ain o Hydref, yn y chweched flwyddyn o'i deyrnasiad, drosto ei hun a'i etifeddion, a'i olwynwyr, wedi peri fod y sawl a breswylent y pryd hyny, ac yn yr amser a ddeuai, yn y dref hono, i gael rhyddid ac ymwared oddiwrth bob math o drethi a thollau pa bynag; ac yn canfod hefyd fod Rhisiart II., trwy ei lythrau breintiedig yntau, y rhai a amserwyd yn Westminster ar yr 22ain o Chwefror, yn yr ail flwyddyn o'i deyrnasiad, wedi caniatáu i'r dynion a ragnodwyd, fod i'r dref ddywededig Dinbych, a haner milldir o ffordd o amgylch y dref, i fod yn fwrdeisdref rydd, ac fod y dynion a breswylent ynddi y pryd hyny, ac yn yr amseroedd a ddeuent, i fod yn rhydd-fwrdeisiaid; ac yn canfod hefyd, fod Rhisiart III., trwy ei lythrau y rhai a amserwyd yn Westminster ar y 10fed o Ragfyr, yn yr ail flwyddyn o'i deyrnasiad, wedi cadaruhaeu y rhagorfreintiau a ragnodwyd, ac iddo drwy ei lythrau breintiedig, roddi i'r cyfryw fwrdeisiaid, eu hetifeddion a'u holynwyr, y rhai ydynt Saeson, yr hawl i borfa, i bob math o anifeiliaid, ac ar bob adeg o'r flwyddyn, yn mhorfa gyffredin y dref a choedwig Lleweni; ac fod i'r bwrdeisiaid rhagddywededig, eu hetifeddion a'u holynwyr, gael rhyddid ac ymwared yn ei holl diriogaethau yn Lloegr a'r Iwerddon, oddiwrth bob math o drethi, ac unrhyw dollau ereill pa bynag. Ac y mae y ddywededig frenines Elizabeth, trwy ei llythrau breintiedig fel y nodwyd, wedi ordeinio, ffurfio, caniatáu, a chadarnhau y gall tref a bwrdeisfa Dinbych ymhelaethu, ar bob ochr, filldir a hauer o ffordd, yn ol yr ystyr gyffredin yn y lle hwnw, o'r groes uchel sydd yn sefyll yn y farchnad yn y dref a ragenwyd; a bydd y dref a'r fwrdeisfa ragddywededig, a bwrdeisiaid y dref hono, sydd yn awr ac ar ol hyn mewn bodolaeth, o hyn allan ac am byth, yn un gorphoraeth wladyddol, mewn pethau, ffaith, ac enw, o dan y teitl, 'HENADURIAID, ISFAEROD, A BWRDEISIAID bwrdeisdref Dinbych;' ac ordeinir hefyd fod sêl gyffredin i gael ei darparu, at ddwyn yn mlaen unrhyw achosion neu faterion; ac ordeinir hefyd, ar fod yno ddau henadur, dau o isfaerod, dau drengholydd, a phump ar hugain o'r rhywogaeth uchaf a'r cymeriadau goreu o'r bwrdeisiaid i fod yn brif fwrdeisiaid a chynghorwyr yn y fwrdeisdref a nodwyd yn flaenorol.

"Y mae yr henaduriaid a'r isfaerod i'w hethol a'u pennodi ar ddydd Gwyl Fihangel, bob blwyddyn. Y mae dau swyddog arall, y rhai a elwir *serjeants at mace*, at wasanaethu y gwysiaidau a'r gorchymynion a anfonir allan o gwrnt y fwrdeisdref hon; apwyntir hwy gan isfaerod y fwrdeisdref ar y pryd.

"Y mae hefyd gofiadur yn perthyn i'r fwrdeisdref, yr hwn a bennodir gan yr henaduriaid, yr isfaerod, a'r prif fwrdeisiaid.

“Heddeidwaid, trethgasglwyr, a swyddogion israddol ereill, a apwyntir yn yr un modd gan yr henaduriaid, yr isfaerod, a'r prif fwrdeisiaid.

“Y mae hefyd ystafell y cyngor, neu *guild*, o fewn y fwrdeisdref, er mwyn cynal llysoedd gwysiadol, o flaen yr henaduriaid, yr isfaerod, a'r prif fwrdeisiaid.

“Cynelir llys cofiadurol, bob dydd Gwener trwy y flwyddyn, o flaen isfaerod y fwrdeisdref, neu un o honynt; ac yn y llys hwnw gwrandewir, trwy achwyniadau a ddygir o'i flaen, bob math o 'ddadleuon, cyfreithiau, gwysiadau, a gofyniadau arianol; pob math o droseddau *vi et armis*, neu rywfodd arall; ac ac hefyd bob math o ddyledion, cyfrifon, bargeinion, twyll-weithrediadau, camatal ysgrif-weithredoedd, ysgrifeniadau, amddiffyniadau, a chymeryd meddiant o, neu atafaelu anifeiliaid, neu nwyddau; a phob cytundebau pa bynag, a wneir oddifewn i'r fwrdeisdref ragnodedig; ac y mae y cyfryw ddadleuon, gwysiadau, a chyfreithiau i gael eu gwranddo [a'u penderfynu o flaen y cyfryw isfaerod, neu un o honynt.

“Y mae yr henaduriaid yn ustusiaid, ac i gynal llysoedd chwarterol, yn yr un dull a'r seasiynau sirol, y rhai a gynelir yn ol y gyfraith wladol, i wrando a phenderfynu achosion; ond nid ydynt i weithredu mewn achos o farwolaeth, neu golli bywyd neu aelod.

“Nid oes i unrhyw un o ustusiaid y str ymyraeth mewn unrhyw faterion neu amgylchiadau pa bynag, a fyddont yn perthyn i swydd ustus heddwch, os byddant wedi cyfodi neu gymeryd lle oddifewn i'r fwrdeisdref.

“Y mae y bwrdeisiaid trigiannol i wasanaethu fel rheithwyr yn y brawdlysoedd.

“Yr henaduriaid a'r isfaerod ydynt i fod yn ddirprwywyr y gwisgoedd.

“Y mae y bwrdeisiaid trigiannol i fod yn bleidleiswyr yn etholiad aelod seneddol dros y fwrdeisdref.”

Nis gallaf lai na chofnodi rhinwedd y rhai hyn yn y flwyddyn 1572, y rhai a feddent ar ddigon o wroldeb i wrthsefyll awgrymiadau, addewidion, a bygythion arglwydd mor ddiogwyddor ag y cafodd ein teyrnas erioed ei blino ganddo; gan yr hwn yr oedd y gallu i osod mewn gweithrediad, a'r ewyllys i gyflawni, unrhyw ddial ag y gallai gwrthwynebiad i'w ewyllys ei gyffrô. Yn y flwyddyn hono, ei bleser ef oedd, fod i un Henry Dynne gynrychioli y fwrdeisdref hon yn y senedd; yr oedd y bwrdeisiaid yn anhydrin, a dewisasant foneddwr arall, yr hyn a barodd i'r llythyr canlynol gael ei ysgrifenu, yr hwn yr wyf yn ei argraffu o ran cywreinrwydd.

Llythyr oddiwrth iarll Leicester at yr isfaer, yr henaduriaid, a'r bwrdeisiaid, yn eu mawr feio am ddewis cynrychiolydd yn y senedd heb gydsyniad ei arglwyddiaeth, ac yn gorchymyn iddynt newid eu hetholiad, a dewis Henry Dynne.

Hysbyswyd fi yn ddiweddar pa mor leied o ystyriaeth a roddasoch i'r llythyr a anfonais atoch, gyda golwg ar enwi eich cynrychiolydd, at yr hyn nis gallaf ond rhyfeddu yn fawr (yn gymaint ag mai myfi ydyw eich arglwydd, a chwithau yn denantiaid i mi, ac hefyd ar gyfrif y lluaus troion a chyflus-

terau daionus ag y bum bob amser yn ewyllysgar i'w sicrhau i chwi, er lleadd eich holl diroedd,) felly yr wyf yn cymeryd y peth mor — ac mor anniolchgar, fel, os na bydd i chwi ar dderbyniad y llythyr hwn, yn ddiatreg dynu yn ol eich dewisiad, ac apwyntio y cyfryw un ag a nodaf fi, sef Henry Dynne, bydded yn dra sicr genych, nad gwiw i chwi byth ddysgwyl am ddim caredigrwydd na ffafr oddiar fy nwyllaw, yn yr un o'ch amgylchiadau ar ol hyn; nid oherwydd fy mod i yn gwneyd unrhyw gyfrif mawr o'r peth, ond am na fynwn i neb dybied eich bod yn meddwl mor lleied o honwyf, y rhai ydych yn rhwymedig i mi (fel eich arglwydd) i gyflawni cymaint a hyn o ddyledswydd i mi, ag i wybod fy nghynghor a'm pleser; dichon y dywedwch fod eich dewisiad wedi ei wneuthur cyn derbyn fy llythyr (yn ddiau ychydig a feddyliais y buasech mor anghofus, neu yn hytrach mor ddifeddwl o honof, fel na ddarfu i chwi, cyn eich etholiad, fy ngwneyd yn hysbys o'r peth, neu o leiaf deimlo rhyw awydd am fy nghynghor yn y mater, gan i chwi gael digon o amser i wneyd hyny), ond yn gymaiut ag i chwi, o honoch eich hunain, fyned ymlaen fel hyn yn fyrbwyll yn y peth, heb fy nghydsyniad, felly y tybiais yn dda eich hysbysu, nad wyf yn meddwl ei gymeryd mewn un modd oddiar eich dwyllaw, ac felly dymunaf ar fod i chwi yn fwy ystyriol gymeryd sylw o hyn, ac ymddwyn ataf yn y fath fodd ag a allai sicrhau fy ffafr tuag atoch; os amgen, na fydded i chwi byth ddysgwyl unrhyw garedigrwydd oddiar fy llaw i: ac felly yr wyf yn canu yn iach i chwi. O'r llys, y dydd diweddaff hwn o Ebrill, 1572.

R. LEYCESTER.

Ni chafodd y llythyr llym yma unrhyw effaith: safodd y bwrdeisiaid at eu dewisiad eu hunain, ac y mae enw Richard Candishe, boneddwr, yn sefyll fel aelod seneddol dros Ddinbych yn y flwyddyn hono.* Ymddengys fod Mr. Candishe yn foneddwr a fu yn aurhydedd i gyrychiolaeth Dinbych. Yr oedd yn fab i Richard Candishe, ysw.; o deulu da yn Suffolk, ac yn trigiannu yn Hornsey, gerllaw Llundain, lle y bu farw. Y mae cofadail ddestlus wedi cael ei chodi er cof am dano yn eglwys Hornsey; y mae ar ffurf pyramid; *wedi ei addaw a'i gyfodi* (fel y dywed y cerfiad) *gan Margaret, isiarlles Cumberland, 1601*: uwchlaw hyn y mae gafr, arwyddlun tŷ y *Bedfords*, ac uwchlaw hyny, y mae coronig.† Nid yw y rheswm am hyny yn amlwg; ond dichon mai ar gyfrif ei deilyngdod, yr hyn a arddangosir allan gan y beddargraff canlynuol fel peth oedd yn dra anghyffredin.

*Beddargraff ar farwolaeth yr addoladwy a'r anarferol fedrus
Richard Candishe, o Suffolk, yswain.*

Candishe a hanai o deulu ardderchog,
Addurnid â rhinwedd a champau ei oes;
Dysgedig, haelfrydig, crefyddol, meddylgar,
Yn llawn o'r wir awen, celfyddyd, a moes;
I'w deyrn 'roedd yn ffyddlawn, y llys a'i hedmygai,
Y mawrion a'i parchent ar gyfrif ei waith;
'Roedd ef yn garedig gan bawb, a dymunol,
Hyd nes y daeth angu i ddybenu ei daith.
Mae'n gorwedd yma mewn daearfedd,
A'i nefol ran aeth i dangnefedd.

* Willis' Notitia Parliam. iii. 98.

† Yr oedd pais-arlau Mr. Candishe ar un o ochrau y pyramid.

Nid oedd y fath ddyn mewn un modd yn debyg o gael nawddogaeth y ffafryn annheilwng uchod. Nid oedd Leicester ond yn efelychu ei feistres yn ei ddirmyg ar ragorfreintiau y senedd: ni thymbiai Elizabeth eif bod yn ddim amgen nag offerynau i gario allan ei hewyllys hi: oblegyd os unwaith y beiddient ei wrthwynebu, byddai iddi yn ddiseremoni eu hysbysu o'i hanfoddlonrwydd. Peter Wentworth, am ddwyn ger bron y cynygiad syml, "y gallai aelod seneddol, heb unrhyw ymyriad â'i berson, neu berygl i'r cyfreithiau, alw sylw at unrhyw achwynion pa bynag yn mherthynas i'r wladwriaeth hon, gyda golwg ar wasanaeth Duw, dyogelwch y tywysog, a'r deyrnas fawreddus hon," a gafodd ei anfon i'r tŵr; ac i ddeiseb y tŷ am ei ryddhad, anfonwyd yr atebiad hwn, ei fod yn *beth tra anaddas i'w mawrhydi roddi unrhyw gyfrif am ei gweithred-iadau*. Ei huchelfraint ydoedd rheol y llywodraeth: gwaherddid i'r cyfringhygor myryd mewn materion llywodraethol, nac mewn achosion eglwysig;* a dyma ydoedd TEYRNASIAD EURAIDD ELIZABETH!

Lacy, iarll Lincoln, a ddygodd gydag ef amrywiol deuluoedd Seisonig, y rhai a ymsefydlasant yn y wlad hon; megys y *Lathams, Knowsleys, Curthoses, Pigots, Heitons, a'r Peaks*; y mae y ddau deulu olaf wedi gadael disgynyddion ag ydynt yn aros hyd y dydd hwn. Pwrcasodd y *Pigots* dir yn mhllwyf Llanuefydd, a gadawsant i'r tŷ yr enw Plas Pigot. Y *Chambres* hefyd oeddynt deulu arall a ymsefydlasant yn Nghymru yn yr un adeg: yr oedd y cyntaf yn ystafelydd i'r prif iarll, fel yr ymddengys oddiwrth y cofnodiad canlynol:—*Henricus de Lacy comes Lincoln, constabularius Cestreae D. de Roos et Reweinok, concessit John de la Chambre camerario pro homagio et servitio suo duas caruculas terre cum pertinentiis in Lewenny.*† Y mae yr hen balas, a elwir Plas Chambres yn sefyll gerllaw y *Denbigh Green*: John Chambres, ysw., y perch-enog diweddaf o'r enw hwnw, a fu farw o fewn cof dyn.

Gwaenynog.] O Ddinbych aethum i dŷ lletygar *Gwaenynog*, oddeutu dwy filldir o bellder, o flaen pa un y saif y coed derw mwyaf mawredlog yn y dywysogaeth.‡ Y mae y nentydd coediog prydferth yn wir werth talu ymweliad â hwy: trefnwyd rhodfeydd destlus cydrhyngddynt gan y perch-enog, John Myddleton, ysw., a ffurfiant olygfeydd mor brydferth o'r fath ag y gallwn ymfrostio ynddynt. Y mae y Foel Farnau yn trefynu un olygfa yn ardderchog; tra y mae gweddillion castell Dinbych yn ymrithio yn ddisymwth ar derfyniad y llwybr yn y pen draw.

Wrth chwilio drwy bapurau y tŷ hwn, daethum ar draws hanesyn cysylltiedig âg ef, yr hwn sydd yn rhy hynod i beidio cael ei gofnodi. Profa o leiaf fod cyflwr moesau, a pharch i'r gyfraith, yn hynod o isel ar yr adeg bellenig hono; oblegyd nid ymddengys fod y goron wedi gwneyd dim sylw o drosedd mor anfad. Yr oedd y troseddwr yn mwynhau ffafr y goron, yr un modd a deiliaid heddychlon ereill.

Dafydd Myddelton, yr hwn a elwir yn drysorydd Dinbych yn y 19eg o

* Drake's Parliam. Hist. iv. 396.

† "Henry de Lacy, iarll Lincoln, cwnstabl Castell y Rhos a Rhyfoniog, a ddyry i John de la Chambre, ar gyfrif ei fyddlondeb a'i wasanaeth, ddwy gyfran o dir, gyda'u perthynollion, yn Llewenni."

‡ Y mae amser, a'r fwyall, wedi dinstrio braidd y cwbl o'r coed mawreddog hyn, a'r coedwig-ocid amgylchynol. Perthyna Gwaenynog yn bresenol i'r Dr. Myddleton. Gol.

Iorwerth IV., ac yn *Valectus Coronæ Domini Regis** yn yr ail o Rhisiart III., a dalodd anerchion carwriaethol i Elyn, merch Syr John Done, o Utkinton, yn sir Gaerlleon, ac a enillodd serch y foneddiges; ond gwell oedd gan y rhieni eu câr, Richard Done, o Croton, ac aeth y briodas yn mlaen felly. Dafydd, wedi cael hysbysrwydd am y peth, a wylodd y priodfab yn dyfod allan o'r llan, yn arwain ei wraig, ac a'i lladdodd ar y fan; yna cariodd ymaith ei gariad, ac a'i priododd yr un diwrnod; felly bu yn forwyn, yn weddw, ac yn wraig ddwy-waith yn yr un dydd! Oddiwrth Roger, y mab hynaf o'r briodas hon, y mae Myddeltoniaid y lle yma wedi tarddu.

Yr wyf yn crybwyll am Thomas Myddelton, un arall o'i hiliogaeth, yn unig er profi fod yr arferiad o udo fel y Gwyddelod,† neu y *Coranich* Ysgotaidd, mewn bri yn ein plith ninau; oblegyd dywedir iddo gael ei gladdu *cum magno dolore et clamore cognatorum et propinquorum omnium*.‡

Yn y tŷ yma y mae delw o ben George Griffith, esgob Llanelwy, yr hwn a gysegrowyd Hydref 28ain, 1660, i'r esgobaeth hon, ar gyfrif ei dduwioldeb a'i ddyoddefiadau mawrion yn achos y brenin. Efe ydoedd o deulu y Penrhyn, yn sir Gaernarfon, i ba un y dygodd ddysgleirdeb ychwanegol trwy ragoroldeb ei ymarweddiad. Y mae yn gwisgo cap ysgwâr, coler, ac yn ei ddillad esgobol. Bu farw yn mben chwe' blynedd union ar ol ei gysegriad, a chladdwyd ef o dan gareg syml yn ei eglwys gadeiriol ei hun.

Wedi gwneyd Gwaenynog yn brif orsaf yn y gymydogiaeth hon, ymwelais *Henllan*.] oddiyno un diwrnod â *Henllan*, eglwys blwyfol y parthau hyn; yr hon sydd yn hynod ar gyfrif yr ymranïad rhwng yr eglwys a'r clochdy: y mae y flaenaf wedi encilio i'r gwaelod, tra y mae yr olaf yn dal at ei orsaf ar ben y bryn. Y mae yr eglwys wedi ei thôl â choed; rhywogaeth o dô ag sydd erbyn hyn wedi myned allan o arferiad. Y sant nawddogol ydyw St. Sadwrn, yr hwn a gydoesai â St. Gwenfrewi. Yma y claddwyd Syr Peter Mutton, yr hwn a ddisgynai o Richard Mutton, o Ruddlan, ac Elen, merch i Syr John (Aer Hên) Conwy, o Fod-rhyddan. Yr oedd Syr Peter, fel y mae ei feddargraff yn ein dysgu, yn brif ynad Gogledd Cymru, yn brifysgrifydd cyhoeddus, ac yn ysgrifenydd y goron. Meddai yr anrhydedd o gynrychioli bwrdeisdref Caernarfon yn y senedd; ac ar un tro parodd ddifyrwrch mawr yn y tŷ trwy ddywedyd yn un o'i areithiau, "ei fod yn cofio bymtheng mlynedd cyn ei eni," &c. &c. Ond yr oedd yr ynad rhagorol, a gwnaeth gyfoeth mawr, a daeth i feddiant o etifeddiaeth Llanerch, trwy ei phrynu gan Edward Gruffydd, ysw, brawd hynaf ei fam, yr hon a aeth gyda'i ferch i Robert Davies, o Gwysaney, yswain.

Llanerch.] Y mae *Llanerch* yn sefyll mewn lle o'r fath mwyaf hyfryd, mewn parc bychan, ond prydferth, gyda llyn hardd o ddwfr yn y gwaelod, ac yn meddu golygfa ysplenydd ar y dyffryn, a rhês hirfaith bryniau Clwyd, gyda'u hochrau ffrwythlawn yn terfynu mewn copâu grugog. Y mae yr hen dŷ hybarch, yn enwedig yr hen neuadd, wedi cael ei andwyo trwy y newidiadau diweddar, a'i droi yn fath o balasdy o'r dull mwyaf coegaidd. Gosodwyd allan

* "Celdwad Coron yr Arglwydd y Brenin."

† Y mae hyn yn cael ei brofi gan Fabinog! Boneddiges y Ffynhon: gwel *Guest's Mabinogion*, iil. 16, 57. J. R.

‡ "Yn nghanol mawr ing a gofid ei holl gydnabyddion a l gymydogion."

y gerddi gan Mutton Davies, ysw., ar ei ddychweliad o'r Eidal yn y ganrif ddiweddaf, ac yr oeddynt yn arddull y wlad hono, yn addurnedig â dyfrweithiau a cherffdelwau, yn gollwng dwfr allan o amryw fanau, er syndod i'r edrychwyr gwledig. Ar farwolaeth John Davies, ysw., Mawrth 8fed, 1785, aeth y lle, a'r etifeddiaethau eang, rhwng ei ddwy chwaer,* Letitia, yr hon wedi hyny a briododd Daniel Leo, ysw., o deyrnas yr Iwerddon; a Mary, gweddw Philip Puleston, ysw., o Hafodywern, gerllaw Gwrecsam.

Foxhall.] Yn y plwyf hwn y mae *Foxhall*, hen breswylfod y Rosyndales, o Rosyndale, yn y gogledd, y rhai a ddaethant i'r wlad hon yn 1297, ond buan y cyfnewidiasant eu henwau i Lloyd. Y mae hyd heddyw yn meddiant un o'u holynwyr, y Parchedig Mr. Lloyd, o Aston, sir yr Amwythig. Gerllaw iddo, cychwynwyd *Foxhall* newydd, rhan o gynllun mawreddog a dynwyd allan gan Mr. John Panton, cofiadur Dinbych, ac aelod dros y fwrdeisdref hono yn 1592 a 1601. Ni adeiladwyd ond un aden yn unig. Uchelgais y sylfaenydd oedd taffu y Foxhall cyntaf i'r cysgodion: ond daeth yn fethdalwr, a gorfuo arno werthu y tŷ anorphenedig, a'r etifeddiaeth a berthynai iddo, i'r boneddwr a fwriadai ei daffu i'r cysgod. Bu farw yn 1614, a chladdwyd ef yn Henllan.

Heb fod yn mhell oddiwrth eglwys Henllan y mae plwyf Llannefydd, ar fin yr afonig Meirchion, lle y mae olion hen breswylfod i Meredydd ap Meirchion, neu Merach y Meirch, arglwydd Isdulas. Y mae rhan o'r adeilad yn sefyll hyd heddyw, yn unwedig y capel, yr hwn a wasanaetha yn bresenol fel ffermdy; ond y mae rhai hen sylfeini yn arddangos ei bwysigrwydd cyntefig.

Dyffryn Aled.] Oddiyno, wedi marchogaeth am ychydig filldroedd, cyrhaeddais *Ddyffryn Aled*, rhandir gul yn cael ei therfynu gan fryniau uchel. Y mae hen dŷ Dyffryn Aled yn sefyll yn y gwaelod: bu am genedlaethau yn breswylfod y Wynniaid, y rhai a ddisgynent o Farchudd, un o bymtheg llwyth Gwynedd, arglwydd Brynffanigl, gerllaw Abergele. Diana Wynne, merch ac unig etifeddes Pyers Wynne, ysw., yr etifedd gwrrywr diweddaf, a briododd, yn gyntaf, â Ridgeway Owen Meirig, ysw., o sir Gaerefrog; ac wedi hyny, â Philip Yorke, o Erddig, yn sir Ddinbych.* Yn ystod ei gweddwdod, hi a adeiladodd dŷ newydd, yn y dull mwyaf prydferth a mawreddog, ar ochr y bryn gyferbyn a'r hen balasdy, y tu allan wedi ei wneyd o geryg a ddygid o'r chwarelydd gerllaw Caerbaddon. Dranoeth ar ol i'r seiri meini orphen eu gwaith, syrthiodd yr holl amgauadwaith i lawr, ac aeth traul dirfawr i'w adgyweirio.

Llansanan.] Ar ben y dyffryn saif pentref ac eglwys *Llansanan*, yr hon sydd wedi ei chysegru i St. Sanan, yr hwn oedd gyfesydd a meudwy; wedi disgyn (oblegyd yr oedd hyd yn nod ein seintiau yn gallu ymfrostio yn eu hachyddiaeth) o deulu hynafol, yn agos i diriogaeth tad St. Gwenfrewi, gyda pha un y daliai gyfeillach gywir. Cafodd gweddillion y ddau eu claddu yn Ngwytherin; i ba le, er mai annheilwng ydoedd, y penderfynais ar unwaith wneyd pererindod.

* Y mae y ddwy wedi marw: rhanwyd yr etifeddiaeth; Mrs. Leo a roddes ei rhan i fab ei gŵr, yr hwn sydd yn awr yn meddiannu Llanerch: aeth rhan Mrs. Puleston i'w hunig ferch, gwraig Bryan Cooke, ysw., o Owston, yn sir Gaerefrog. GOL.

† Y mae Dyffryn Aled yn bresenol vn meddiant Pyers Wynne Yorke, mab hynaf y personau teiling a grybwyllir uchod. GOL.

Llyn yr Ogof.] Ar fy ffordd, disgynais i lawr glyn syth a choediog, yn nhref ddegwm Penared, i ymweled & rhaiadr tywyll *Llyn yr Ogof*, lle y mae yr Aled yn disgyn i ogof ddu arswydus, yr hon a gysgodir gan goed derw. Ychydig yn uwch i fyny, y mae un arall, yn amlygedig i oleu dydd, yn disgyn o uchder anferthol, ac yn rhanu y glyn noethlwm. Y mae Llyn Aled, o ba un y mae yr afon yn llifo, yn gorwedd ychydig bellder oddiyno, ynghanol mynyddoedd duon a grugog, drwy ba rai y mae y rhan fwyaf o'r ffordd i *Gwytherin* yn myned.

Gwytherin.] Saif y pentref bychan a'r eglwys yma ar godiad tir, ar derfyn dyffryn bychan, yn agos i darddle yr afon Elwy. Hynodir yr eglwys hon am mai hi a gafodd yr anrhydedd cyntaf o dderbyn *gweddillion St. Gwenfrewi.*] ddillion *St. Gwenfrewi* ar ol ei hail farwolaeth. Ar farwolaeth *St. Beuno* cafodd ei rhybuddio gan lais i alw gyda *St. Deifer*, yn *Bodfari*; gan *St. Deifer* cyfarwyddwyd hi i alw gyda *St. Sadwrn*, yn *Henllan*; a chan *St. Sadwrn* cyfarwyddwyd hi i chwilio am noddfa barhaol gyda *St. Elerius*, yn *Nghwytherin*. Yno yr aeth; cafodd yn y lle leiandy o ffructhachau, derbyniodd y llen gan y sant, ac ar farwolaeth y brif fynaches *Theonia*, olynodd hi yn y swydd aruchel hono. Bu *St. Gwenfrewi* farw ar y 3ydd o *Dachwedd*, a gorweddodd yma mewn tawelwch, yn agos i gorph ei rhagfaenores, am bum' cant o flynyddoedd. Ond oherwydd gwrth, yr hon, fel y tydid, a gyflawnasid trwy ei chyfrngoliaeth hi, ar fynach yn yr *Amwythig*, penderfynodd yr abad *Symud* ei gweddillion i'w mynachlog hwy.

Symud ei Gweddillion.] fonwyd saith o ddynion sanctaidd fel cenadon: gwrthododd trigolion *Gwytherin* ymadael â'r fath drysor: parodd gweledigaethau i'r rhai blaenaf ddal yn eu penderfyniad: ac o'r diwedd, ar ol i ewylllys y nefoedd gael ei ddatguddio, mewn gweledigaeth arall, i berson *Gwytherin*, yr hwn a anogodd ei braidd i ymgroesi rhag bod mor annuwiol a gwneyd gwrthwynebiad pellach, rhoddwyd y gweddillion i fyny, a chludwyd hwy mewn buddugoliaeth i'r lle a benodasid iddynt.* Yr abad ar y pryd ydoedd *Robert*. *Mr. William Mytton* † a'i geilw yn *Pennant*. Os oedd o gymydogiaeth *Treffynon*, nid wyf yn rhyfeddu am ei fod mor ofalus am weddillion ei gydwladyddes, y rhai y gwyddai y byddent yn sicr o gyfoethogi ei fynachdy, trwy rinwedd y grefft o wneuthur gwrthiau a ymarferid mor fynych yn yr oes hono.

Yn yr eglwys dangosir yr arch yn mha ua y cedwid ei gweddillion, cyn eu *Symud* i'r *Amwythig*. Yma hefyd y mae beddfaen hynafol, ac arno lun y groes a chwpan (yr olaf yn arddangos swydd offeiriadol yr ymadawedig,) a'r geiriau *Hic jacet Llywarch mab Cadell*, wedi eu cerfio ar y groes.

Y mae *Capel Gwenfrewi* yn bresenol wedi ei lwyr ddinystrio: safai o'r ta dehau i'r eglwys; ond nid oes dim o hono yn aros oddieithr vchydig o ffosydd a sylfeini. Yn y capel hwn yr oedd beddfaen, gyda chroes nodedig wedi ei cherfio arno, ac wrth y groes yr oedd bwyall ryfel hyuafol, offeryn cyffredin yr ymadawedig. Y mae genyf gopi o'r llun, yr hwn a dyuwyd oddiwrth y gwreiddiol gan *Mr. Edward Llwyd*, yn nghasgliad *Sebright*.

* Geillir gwelod hyn, a llawer yn ychwaneg, yn hanes *Bywyd St. Gwenfrewi*, p. p. 88, &c.
† *Antiquities of Shropshire*, folio MS.

Ar du y gogledd i'r fynwent y mae pedair o geryg amrosgo yn sefyll yn sythion. Ar un o honynt y mae cerfiad asferw, am yr hwn y cyfeiriaf i'r darluniau attodiadol.

Ar fy nychweliad, dylunais rediad yr afon Elwy, heibio i Hafodunos, pres-
Llangernyw.] wylfod Howel Lloyd,* ysw.; heibio i eglwys a phentref *Llan-*
gernyw; heibio i Garthewin, preswylfod Robert Wynn, ysw.;
 yr hon a ddyry olygfa hardd a bywiog ar ddyffryn bychan ffrwythlawn, yr
 hwn a derfynir gan fryniau, gorchuddiedig gan goedydd hongianol; ac heibio i
 Lanfair Dolhaiarn,† pentref ac eglwys ychydig bellder uwchlaw cydliad yr
 Elwy a'r Aled. Huna Mr. Wynn o Gronon Llwyd, a gyfenwid Penwyn, o
 Melau, yn y gymydogaeath hon, cangen o Marchudd, ond gyda phais-arfau gwa-
 hanol. Yn y plwyf hwn, uwchlaw yr Elwy, yr oedd un o breswylfeydd Hedd
 Molwynog, disgynydd o RHODRI FAWR, brenin holl Gymru. Dynodir y lle
Yr Henllys.] gan fîos fawr, a elwir *Yr Henllys;* megys ag y mae y cae a
 elwir *Maes y Bendithion* yn dynodi y fan lle y derbynai y ty-
 lodion ei elusenau.‡ Yr oedd Molwynog yn ben ar un o bymtheg llwyth
 Gwynedd; cydoesai â Dafydd ap Owain Gwynedd, a chynorthwyai y tywysog
 hwnw i gario tân a chleddyf trwy Loegr, hyd yn nod at furiau Coventry. Dis-
 gynydd o'i drydydd mab, Gwrgi, a boblogodd Ogledd Cymru & Llwydiad; ca-
 nys Bleiddyn, mab Bleiddyn Fychan, gan gymeryd i fyny yr enw Llwyd, a
 sylfaenodd deulu Hafodunos. Yn mysg ei weithredoedd daionus, rhaid cof-
 nodi mai iddo ef yr ydys yn ddyledus am y bont faen yn Llansanan.

Hyderaf na ddigia fy nghydwladwyr am i mi ddatgan fy ofnau, ein bod
 ninau, mewn amseroedd boreuol, mor ffyrnig a barbaraidd a'r gweddill o Ew-
 rop: a bydd iddynt oddef hyn yn well wrth i mi ddyweyd ein bod yn canlyn
 gyda hwynt mewn gwareiddiad, a mynediad yn mlaen yn yr oll o'r celfau cain.
 Nis gallwn wadu nad oeddym, hyd eithafion,

Yn eiddigus o'n anrhydedd, yn sydyn a chwyrn mewn ffrae.

Amseroedd] Y mae hanes dau o'r teulu yma yn cadarnhau yr haeriad. Meu-
amcraidd.] rig ap Bleiddyn, yn ddigofus oherwydd y camwri a dderbynai
 efe a'i denantiaid oddiar law y barnwyr a'r swyddogion Seisonig,
 a laddodd un o'r rhai blaenaf, ac a grogodd amryw o'r rhai olaf ar y coed derw
 yn ei bare; trwy yr hyn y fforfetiodd efe ei dir i'r goron, yr hwn a adnabyddir
 yn y parthau hyn wrth yr enw Tir Meurig Llwyd.§ Gyda golwg ar ei berson,
 efe a'i dyogelodd oddifewn i furiau cysegredig Halston;|| ac wedi priodi, syl-
 faenodd yn y gymydogaeath hono deulu Llwyn y maen.

Bleiddyn Fychan, un arall o'r tylwyth yma, a ymrafaeliodd â'i denantiaid,
 ac mewn nwyd o gynddaredd a'u hymliidiodd oll oddiar ei etifeddiaeth, ac a'i
 trôdd yn fforest;¶ darlun tlws iawn o arferion yr amseroedd! Y mae y lle yn
 gorwedd yn mhlwyf Llansanan, ac yn dwyn yr enw *Forest* hyd y dydd hwn.

* Yn brwsenol ei fab, John Lloyd, ysw. GOL.

† Galwis y lle hwn yn awr *Llanfair Talhaiarn*: pa awdurdod sydd dros *Dolhaiarn*, nis gwn; ond
 ni byddai ygrifenwyr o amser Mr. Pennant byth yn teimlo eu hunain dan y rhwymau lleiaf i
 roddi enwau lleoedd fel y byddent yn eu cael, os dygwyrddai fod ganddynt ddamcaniaeth o'r eidd-
 ynt eu hunain yn mherthynas i'w tarddiad. J. R.

‡ Llwyd's Itin. i. 14. MS.

§ Llwyd's Itin. i. 16.

|| Gwel tudal. 162 o'r gwaith hwn.

¶ Llwyd's Itin. i. 15.

Llanrhaiadr.] Dychwelyd i Waenynog, a phasio heibio o dan gastell Dinbych, ymweled â *Llanrhaiadr*, pentref yn nghanol y dyffryn, hynod am ffenestr ddwyreiniol o wydr lliwiedig, pur dda ac yn dra chyfanaid, yn arddangos pwngc tra hoffus yn yr adeg hono, sef gwreiddyn Jesse. Arddangosir y patriarch ar lawr, a choeden achyddol yn tyfu allan o hono, yn cynwys holl freninoedd Israel a Judah hyd amser ein HIACHAWDWR. Y mae y canghenau o amgylch y breninoedd wedi eu deillio yn dra phrydferth; yn y pen uchaf y mae rhosyn Lancaster, ac un arall gyda llygad-mewn-gogoniant oddifewn iddo; gwnaed y ffenestr yn 1533, ar ol i'r tŷ hwnw ddyfod i'r orsedd. Yma y mae cofadail fawr i Maurice Jones, o Llanrhaiadr, yswain; y mae ar ei orwedd, yn pwysu ar ei fraich, mewn gown, a'i berwig wedi ei chyrlio yn dda, ac yn amgylchedig gan luaws o rai yn wylo, a chryn lawer o wrthuni anghladdol.

Yn y fynwent y mae beddrod cyffredin, ar ffurf allor, i ŵr boneddig, yr hwn sydd wedi dewis adeiladu ei glod ar rifres hir ei hynafiaid, er gwahaniaethu ei lwch ef oddiwrth eiddo ei israddolion. Dywed wrthym mai

YMA Y GORWEDD CORPH JOHN, AP ROBERT, O'R PORTH, AP DAFYDD, AP GRUFFYDD, AP DAFYDD FYCHAN, AP BLEIDDYN, AP GRUFFYDD, AP MEREDYDD, AP IORWERTH, AP LLEWELYN, AP IORWERTH, AP HEILIN, AP COWRYD, AP CADFAN, AP ALAWGWA, AP CADELL, BRENIN POWYS, YR HWN A YMADAWODD A'R FUCHEDD HON YR XX DYDD O FAWRTH, YN MLWYDDYN EIN HARGLWYDD DDUW 1642, AC OŴ OED XCV.

Gyferbyn a'r eglwys y mae tŷ Llanrhaiadr, mewn rhan yn hynafol, ac mewn rhan wedi ei ail-adeiladu gan Richard Parry, ysw., y diweddar berchenog, yr hwn, o fewn y tair blynedd diweddaf, a'i gwerthodd i Richard Wilding, ysw., o Llynlleifiad. Perthynai ar y cyntaf i'r Salusbriaidd; trosglwyddwyd ef i John Lloyd, ysw., o Fodidris, trwy ei briodas â Catherine, merch Henry Salusbury, ysw.; Syr Evan Lloyd, barwniad o Fodidris, a'i gwerthodd i'r rhagddywededig Maurice Jones, ac oddiwrtho ef daeth i feddiant Robert, tad y diweddar berchenog.

Golygfa hardd.] Ar fryn, o du y gogledd-orllewin i'r eglwys, a elwir Cader Gwladus,* ceir golygfa hardd ar y dyffryn cydrhwng Dinbych a Rhuthyn, a'i holl led wedi ei fritho â choedwigoedd, dolydd, a meusydd ŷd; ac o'r bron yr holl rés o'r terfynau dwyreiniol yn ymddyrchafu uwch ei ben. Y mae golygfa ddymunol ar gastell Dinbych o'r fan hon, gyda'i furiau a'i dyroedd yn ymestyn ar grib y graig serth a dyrchafedig.

Yn ngwaelod y codiad yma y mae Ffynhon St. Dyfnog, yr hwn oedd yn un o'n seintiau hir-achyddol; mewn amseroedd gynt, arferid cyrchu iddi gan grefyddolion. Y mae y ffynhon wedi ei hamgau mewn mur onglog, a'i haddurno â lluniau dynion bychain; ac o'i blaen y mae yr ymdrochle at wasanaeth y baddwyr duwiolfrydig.

Yn agos iddi y mae rhai elusendai cysurus i wyth o wragedd gweddus,

* Enw Cymraeg digon cyffredin.

syfhaenedig gan Mrs Jones, o Lanrhaiadr (un o'r *Bagots*), yn 1729: y mae gan bob un ei gardd, a douswllt yn yr wythnos.

Yma y mae esgobaeth Baugor yn cyfyngu ar un Llanelwy, gan gymeryd oddiarni eglwys brydferth Llaurhaiadr, a'r oll o'r rhan uchaf o'r dyffryn.

Bachymbyd.] Yn agos i'r ffordd i Ruthyn y mae *Bachymbyd*, preswylfod ac etifeddiaeth berthynol i Arglwydd Bagot, y rhai a ddaethant i'r teulu trwy i'w hen daid, Syr Walter Bagot, briodi â Jane, merch ac unig etifeddes Charles Salusbury, ysw. Gerllaw ochr y ffordd gellir gwled rhai coed castan* prydfferth; y mae un o'honynt bron yn bedair troelfedd ar hugain o amgylchedd. Ni raid hysbysu y darlennydd nad yw y math yma o bren yn frodor o Brydain Fawr, nac hyd yn nod o Ewrop. Yr ydym yn ddyledus am dano i'r Rhufeiniaid, y rhai, efallai, a'i planasant ar y cyntaf yn Nghaint, lle y mae wedi cael ei feithrin mor helaeth, mewn rhai manau, nes ffurfio coedwigoedd mawrion; mewn manau ereill o'r deyrnas, ymddengys fel yn cael ei dyfu yn mhobman; mor brin ag y gallai ei fod ar y cyntaf yn yr Eidal, ar ol cael ei drosglwyddo yno o Lydia, ei wlad gynhenid.†

Rhuthyn.] Cyrhaedd *Rhuthyn*,‡ a myned i mewn trwy Borth y Dŵr, yr unig borth ag sydd yn aros iddi. Saif y dref yn brydferth ar lechwedd

Castell.] ysgafn a chrib codiad tir. Y castell sydd ar yr ochr ddeheuol, ac mewn rhan wedi suddo i'r ddaear: y mae y gweddillion truenus o hono yn crogi uwchben gostyngiad tir sydd yn gwynebu y gorllewin, lle y mae dernyn neu ddau o dŵr o hyd i'w gwled, yn gymysg â'r graig frodorol, yr hon, mewn rhai manau, a wasanaethai fel gwynebwaith i'r amddiffynfa, ac yr oedd ei gwaelod wedi ei ffurfio o honi: rhenir hi ar ei thraws gan flos, wedi ei naddu allan o'r gareg galed, gyda phorth yn mhob pen iddi. Y mae y gonest Churchyard, gyda llawer iawn o wirionedd a sylmlrwydd, yn dysgrifio y gwaith fel hyn:—

The castle stands on rocke much like red bricke,
The dykes are cut with toole through stonie cragge;
The towers are hye, the walles are large and thicke,
The worke itself would shake a subject's bagge.§

Y mae darlun o hono, a gefais yn yr Amgueddfa Brydeinig, yn dangos ei fod yn ymddyrechafu yn uchel goruwch y llawr, ac fod ei dyrau lluosog yn haeddiannol o glod y bardd.

Y mae y golygfeydd o gopa yr adfeilion yn dra theilwng o sylw yr ymdeithydd. Os bydd yn hoffi safle fwy awyrog, cynghorwn ef ar bob cyfrif i esgyn i uchelderau Bwlch Pen y Barras, o ba le y ceir golygfa gyflawn ar y dyffryn yr ymfrostiwn ynddo, a bryniau pellenig ein rhanbarthau Alpaidd.

* Rhai Ysapaenaid ydynt. r. p.

† *Sardibus esse provenere primum. Ideo apud Græcos, Sardinios balanos appellant. Plin. Hist. Nat. lib. xv. c. 23.* "Daethant (y coed) ar y cyntaf o Sardis, ac am hyny, yn mysg y Groegiaid, gelwir hwy y mäs Sardiniaidd."

‡ *Rhuthyn* y gellw y Cymry y dref hon, ac ymddengys ei fod yn golygu *Rhudd-ddin*, neu yr amddiffynfa goch, fel y dynodir gan ei henw arall, *Castell Coch*, heb son am fod y castell yn awr yn ddieu yn goch. J. R.

§ "Saif y castell hwn ar graig debyg i briddfeini cochion; y mae y ffoeydd wedi eu tori & g erfyn trwy graig garegog; y tyrau ydynt uchel, y muriau yn fawr a thrwchus; y gwaith ei hun a ysgydai bwrs un o'r deiliaid."

Enw Cymraeg yr amddiffynfa ydyw *Castell Coch yn Gwernor*.^{*} Dichon fod gan ein cydwladwyr amddiffynfa yma yn amser Iorwerth I., yr hwn a adeiladodd y castell yr ydym ni yn edrych ar ei weddillion yn awr,[†] ac a'i rhoddes, ynghyda chantref Dyffryn Clwyd, yn 1281, i Reginald de Grey; am yr hyn y darfu iddo, yn 1301, wneyd gwarogaeth yn Nghaenlleon i Iorwerth o Gaernarfon, y pryd hyny yn dywysog Cymru. Y brenin, ar yr un adeg, a ychwanegodd drefydd-degwm Maes-mynan, Penbedw, a Blowite, fel attodiadau i'r castell hwn; a dylaswn ychwanegu tir Wenchal de Lacy. Allan o'r hen gantref yma y ffurfiwyd arglwyddiaeth bresenol Rhuthyn, yr hon a gymer i fewn amryw bliwyfydd. Arosodd yn nheulu y *Greys* hyd amser Rhisiart iarll Caint, yr hwn, wedi difa ei holl feddiannau trwy gyngwystlo, a'i gwerthodd i Harri VII. Y frenines Elizabeth a'i rhoddodd i Aubrey Dudley, iarll Warwick; ac y mae yn awr yn meddiant Richard Myddleton, ysw., o Gastell y Waun. Dylwn sylwi fod Iorwerth II. wedi gorchymyn i'r arglwyddiaeth hon ddarparu dau cant o filwyr traed at ei ryfelgyrch i Ysgotland, yn 1309; ond, yn 1325, nid oedd eisiau ond un marchog, a deg ar hugain o wŷr traed.[‡]

Y trigolion, mewn cysylltiad âg eiddo Dinbych, a Chastell Lleon, nen Holt, a anfonant gynrychiolydd i'r senedd.

Ei llosgi gan Glyndwr.] Cafodd tref Rhuthyn ei llosgi gan Owain Glyndwr, ar yr 20fed o Fedi, 1400. Cymerodd y cyfleustra i fyned i mewn iddi yn ddirybudd ar ddiwrnod ffair, cyfoethogodd ei ddylynwyr âg yspail lawor, ac yna enciliodd i'w amddiffynfeydd yn nghanol y mynyddoedd.

Cymeryd y Castell gan Mylton.] Yn yr eilfed gaurif ar bymtheg, gosodwyd gwarchawdlu o wŷr y brenin yn y castell, ac yn 1646 safodd warchae o Chwefror hyd ganol Ebrill; pryd y rhoddodd i fyny, gyda lluniaeth ynddo am ddau fis, i'r cadfridog Mytton;[§] yr hwn a dderbyniodd ddiolch y senedd am ei wasanaeth; gorchymynodd tŷ y cyffredin fod i Mr. Fogge, ei gaplan, dderbyn haner cant o bunnau am ddwyn iddynt y newydd, a chadarnhasant apwyntiad y cadfridog o'r uwchfilwriad Mason, fel llywydd yr amddiffynfa yn y dyfodol. Cafodd y castell, yn fuan ar ol hyny, ei ddinystrio trwy orchymyu y tŷ.

Eglwys.] Y mae yr eglwys yn fawr, eto nid yw ond capel i Lanrhudd. Y mae y tŷ wedi ei ranu yn ddestlus yn ysgwariau bychain, addurnedig a cherfiadau, ac wedi ei nodi âg enwau y gweithwyr. Yr unig gofadail o urhyw deilyngdod ydyw un Doctor Gabriel Goodman, deon Westminster yn nbeyrnasiad y frenines Elizabeth, llun yr hwn a arddangosir gan gerffdelw o'i ben. Wr oedd y duwinydd rhagorol hwn yn enedigol o Ruthyn, a mawr hynodid ef

^{*} Llwyd's Itin. MS. III. 61. [†] Rotulse Wallise, 66. [‡] Rymer, III. 157, iv. 137.

[§] Y cadfridog Mytton, yn y flwyddyn cyn hyny, a roddasai allan ei broclamasïwn yn y flur ganlynol: y gwreiddiol o ba un a gafwyd yn meddiant Paul Panton, ysw., o'r Plasgwyn.

"Gorchymynir i chwi drwy hynyma i beidio afonyddu na niweidio Mr. John Price, o Ddarwan, yn sir Ddinbych, yn ei berson, ei feirch, ei etlfeddiaeth, nac i gynyg unrhyw drais arall arno heb awdurdod arbenig oddiwrthyf fi, neu Bwyllgor Gogledd Cymru. Amserwyd yr 16eg o Chwefror, 1645.

THOS. MYTTON.

At yr holl lywyddion, swyddogion, a milwyr, yn ngwasanaeth y brenin a'r senedd, o fewn chwê' sir Gogledd Cymru." GOL.

‡ Drake's Parl. Hist. xiv. 355.

ar gyfrif ei amrywiol ragoriaethau. Fel eglwyswr, enillodd glod mawr am ei gyfieithiad o'r epistol at y Corinthiaid, oblegyd yr oedd yn cynorthwyo yn y cyfieithiad o'r Beibl i'r iaith Seisonig; fel dyngarwr, y mae ei waith yn sefydlu yspytty i ddeuddeg o bobl dylodion, a warden (yr hwn yw periglor y lle), wedi anfarwoli ei duedd garedig; ac y mae ei gariad at wŷr dysgedig yn cael ei amlygu, nid yn unig trwy ei waith yn sefydlu yma ysgol rydd i'r plwyf hwn, ac eiddo Llanelidan, gyda chyflog i'r meist'r o haner degymau plwyf Llanelidan, y rhai yn bresenol a gyrhaeddant i'r swm o fwy na chant ac ugain punt yn y flwyddlyn; ond hefyd trwy ei nawddogaeth i'r enwog Camden,* yr hwn y darfu iddo ei alluogi i ymgymeryd â'r teithiau hyny, y rhai a gynyrchasant y casgliad mwyaf rhagorol o hynafiaethau taleithiol ag a fu erioed ar gael.

Perthynai yr eglwys yn wreiddiol i urdd o fynachod Augustinaidd a elwid Bonhommes,† y rhai a ddaethant drosodd i Loegr yn 1283; ond ni ddichon fod yspaid eu parhad yma ond tra byr; oblegyd, yn 1310, yr ydym yn cael fod John, mab Reginald de Grey, yn ei gwneyd yn golegawl, gan sefydlu yma saith o offeiriad rheolaidd, gyda gwaddol o 205 o aceri o dir yn Rhosmeirion a Rhiw, heblaw tiroedd ereill, a choedydd, melin, porfa i dair ar hugain o wartheg, a tharw; a'r hawl i gadw tri ugain o foch yn nghoedwigoedd yr arglwyddiaeth.‡ Am y pethau hyn, a phethau daionus ereill, yr oedd yr offeiriad rhagddywededig i gyflawni yn feunyddiol wasanaeth difrifol yr offeren, dros eneidiau Iorwerth I., y frenines Eleanor, Reginald de Grey, a Matilda ei wraig, y sylfaenydd a'i wraig, eu holl garedigion a'u perthynasau, a phob un o nawddogwyr yr eglwys hon.§

Dichon fod John de Grey wedi ei gladdu yma; ac efallai mai ei fedd ef ydyw yr un a eilw Churchyard yn fedd rhyw iarll Caint; safai yn y ganghell, ac yn ei ddyddiau ef yr oedd ar y llaw ddeheu i'r côr.

Cysylltid ystafelloedd yr offeiriad â'r eglwys trwy rodfa; rhan o ba un sydd wedi ei adeiladu i fyny, a gwasanaetha fel preswylfod y warden. Pan ymgymerodd John de Grey â'r gorchwyl, cafodd gydsyniad Syr Hugh, y pryd hyny yn beriglor Llanrhudd; i ba un y mae yn addef fod hon yn israddol, trwy arfer gwlad yn ogystal a thrwy gyfraith.||

Yn y flwyddyn 1583, gadawyd y lle yma o dan ofal pedwar o wŷr eglwysig, gyda blwydd-daliadau o chwe' phunt i lawr hyd un bunt, chwe' swllt, ac wyth geiniog yr un.¶ Rhoddwyd y tiroedd gan Iorwerth VI. i William Winlove a Richard Fyld.**

Y mae Rhuthyn, ac amryw blwyfydd ereill, y rhai gynt a wnaent i fyny gantref Dyffryn Clwyd, yn ffurfio deoniaeth yn esgobaeth Bangor, ac yn dwyn yr hen euw.

Crybwylla Leland am dŷ o fynachod gwynion†† yn y dref, ond ni ddyry unrhyw fanylion. Dichon y safai yn yr heol a elwir hyd heddyw yn Heol y Prior.

Reginald de Grey a sefydlodd yn y wlad hon luaws o'i ddylynwyr, megys y *Thielwalls*, y *Goodmans*, y *Moyles*, y *Jervises*, y *Towerbridges*, a'r *Alsbeis*; yr

* Camden Middlesex i. 385. † Leland Itin. iii. 135.

‡ Dugdale's Monast. iii. pars ii. 57. § Yr unrhyw. ¶ Yr unrhyw.

¶ Willis's Abbies, ii. 311. †† Tanner, 708. †† Itin. v. 45.

olaf, wedi ei lygru i *Ashpool*, a gynrychioliod gan dŷ yn mhlwyf Llandyrnog, ac a elwid *Plas Ashpool*, yr hwn a safai yn ngwaelod Dyffryn Clwyd, o fewn fy nghof i. Yr olaf o'r llinach, dynes ieuangu brydweddol, ond mewn darfod-edigaeth dwfn, a briododd Wyddel o'r enw *Uniack*, a bu farw yn mhen ychydig wythnosau ar ol y briodas.

Carchar.] Y mae y carchar newydd yn peri anrhydedd mawr i'r adeiladydd, Mr. Joseph Turner, yr hwn a gynlluniodd y lle gyda phob sylw at anheggorion y manau truenus hyn; dyogelwch, glanweithdra, ac iechyd. Gwahânir y dyledwyr oddiwrth y troseddwyr gan fur uchel, yr hwn a rana eu buarthau, y rhai ydynt awyrog ac eang, a baddonau yn ddarparedig iddynt. Y mae celloedd y collfarnedigion yn gydwastad â'r ddaear; ac y maent yn sychion, goleu, a chryfion; cyferbyniad odiaeth i lawer o'r hen garcharau trynillyd yn yr hen amseroedd.

O Ruthyn, ymwelais â'r fam-eglwys fechan a destlus, *Llanrhudd*, yr hon sydd yn gyflwynedig i St. Meugan, ser-ddewinydd enwog, a meddyg i'r brenin *Y Thelwalls.*] Gwrtheyrn. Yma y mae cofadail John Thelwall, ysw., o Fathafarn, a'i wraig, yn peulinio wrth allor; o'r tu ol iddo ef y mae deg o feibion; o'r tu ol iddi hithau, bedair o ferched. O'r meibion, y mae Syr Bevis mewn arfogasth; y gweddill mewn gŵnau; ac y mae tri yn dwyn penglogau yn eu dwylaw, i arwyddocâu eu marwolaeth gyuarol. Yr oedd Syr Bevis yn weinydd yr ystafell-wely i Iago I., ac ymddengys ei fod yn feddiannol ar yspryd anturiaethus cryf. Prynodd gan un o'r enw Gibbs ranau o ryw diroedd, y rhai oeddynt i gael eu hadenill oddiar y môr, yn Brading-haven, yn Ynys Gwŷth, a chymerodd yn gyfranog âg ef ei gyd-wladwr, y clodfawr Syr Hugh Myddleton. Ceisiodd Syr Hugh nifer o Is-ellmyr i gau i mewu ac adenill yr hafan oddiar y môr; ond ar ol gwario saith mil o bunnau, gorfu arno ef a Syr Bevis roddi i fyny, a chymeryd eu colled.* Bu y saith mab ereill fyw i oedran mawr, a blodeuasant yn gyfoc-olion yn y gwahanol alwedigaethau yr ymgymerasant â hwy.

John, yr hynaf, a fu farw yn 97 mlwydd oed, a gadawodd ar ei ol hil-ogaeth yn rhifo rhwng dau gant a deugain a dau gant a thriugain.

Syr Eubule a ddaeth yn bennaeth Coleg Iesu, yn Rhydychain. Ni bydd i mi ffino y darlennydd â haues yr holl deulu; ond ni ddylwn adael heibio Ambrose, y nawfed mab, yr hwn a ddechreuodd ei yrfa fel gwas i Syr Francis Bacon; ac mor gymeradwy ydoedd efe, fel y darfu i Syr Francis, er mwyn ei wobrwyo, anog y brenin i urddo yr holl feistri yn y canghelldy yn farchogion; am yr hyn yr oedd Ambrose i gael rhad rodd o gan' punt yr un. Wedi i hyn y gael ei wneyd, ac i'r arian gael eu talu, efe a ddychwelodd i'w frawd Syr Eubule, yr hwn oedd yn un o'r meistri, ei gyfran ef o'r swm a dderbyniasai.

Y mae yn yr eglwys gorphlun o Ambrose, wedi ei gerfio yn rhagorol: ei wallt yn fyr; ei farf yn bigog; a'i wddf-dorch yn fflat.

Hanodd y teulu yma o Thelwall, yn sir Gaerlleon, a chymerasant eu henw oddiwrth y lle. Yr oedd y sylfaenydd yn un o ddylynwyr Reginald de Grey, ac ymsefydlasant yn y parthau hyn. Er mor luosog ydoedd disgynyddion

* Worsley's Hist. Isle of Wight, p. 196.

y teulu, a'r cangenau ereill, nid oes ond dau yn unig yn aros o'r enw, sef y Parchedig Edward Thelwall, o Lanbedr,* lle o'r fath mwyaf prydferth, yn sefyll yn uchel ar ochr y bryniau, ddwy filldir o Ruthyn; a Simon Thelwall, ysw., o Flaen-iall.

Cangenau ereill oeddynt y *Thelwalls* o Bathafarn, mewn hen amseroedd yn barc o eiddo arglwydd Grey o Ruthyn, yn sefyll mewn lle prydferth yn agos i droed Moel Fenlli. Y mae y tir yn ymddyrchafu, mewn triniaeth ragorol, oddiwrt h y tŷ, ac yn cael ei amrywio yn brydferth gan goedydd hongianol. Yn y tŷ y mae portreadau o saith o feibion y John Thelwall a enwyd o'r blaen. Ym hedyd y mae portread o ryw John Thelwall, dadleuydd dysgedig yn y gyfraith, mewn meddygaeth, a'r gwyddonau dyngarol. Bu ef farw yn 1686, a chladdwyd ef yn Llanrhudd. Arddangosir ef mewn portread haner hyd, gyda gwallt hir a gwŷn, a gwddf-dorch, gyda nos-wisg o liw llwyd-dywyll; ac yn saith a thriugain mlwydd oed; y mae wedi ei baentio yn dda, gan Randle Wilcock, yn 1675. Ar bren, y mae darlun o ben Syr James Dyer, prif ustus maingc y brenin yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth. Ar ei ben y mae cap ysgwr; y mae wedi ei wisgo mewn gowu coch, gyda chadwyn aur ysplenydd, gwddf-goler fechan, a barf wen a bwr. Dywedir ei fod yn awdwr llyfr o adroddiadau yn y Ffrangcaeg, yr hwn a aeth drwy amryw argraffiadau; y mae ei lun yn ei ddechreu.† Bu farw Mawrth 29ain, 1581-2, yn 72 mlwydd oed.

Yr oedd cangen arall hefyd o *Blas y Ward*, yr hon a ddaeth i'r teulu trwy briodas John Thelwall â Felice, merch ac etifeddes Walter, yr hwn a gyfenwid Ward,‡ o'r lle hwn. O'r tŷ hwn yr oedd Edward Thelwall, ysw., gyda'r hwn y gosodwyd arglwydd Herbert o Cherbury, yn ei ddyddiau ieuengaf, i ddsygu Cymraeg, ac i'r hwn y dyry ete y cymeriad uchaf.§

Yr oedd *Thelwalls* y Plas coch, a rhai Nantclwyd (nid oedd y lleoedd hyn nepell oddiwrt h eu gilydd) o'r teulu yma hefyd. Y mae Bathafarn yn brsenol yn meddiaut y Parch. Mr. Carter,|| a Nantclwyd yn eiddo i Richard Kenrick, ysw.; yr olaf sydd ddisgynydd o'r Thelwalls, yn y llinach fenywaidd.

O Lanrhudd y mae y dyffryn yn culhau yn fawr, ac y mae bron yn cau i fyny gyda phlwyf Llanfair. Os gosodaf ei derfyn yn y Bontnewydd, nis gall fod terfyniad mwy prydferth; lle y mae y bont, yn agos i ymuniad y Clwyd a'r Hespina, a mynydd uchel, gyda'i ochrau yn orchuddiedig â choedydd crogedig, yn cloi i fyny yr olygfa.

Myned dros ran o Goed Marchan, commins eang a noethlwm,¶ a hynodir ef trwy fod ynddo chwarel o fynor coch a gwŷn, er ei fod o ansawdd lled arw. Disgyn i lawr i nant gul Nantclwyd; a marchogaeth am beth amser ar draws cyttiroedd anial. Ar un o honynt y mae gwrsyllfa fechan, gyda ffos yn ei hamgylchu, yr hon a elwir *Caer Senial*. Yn agos i'r fan hon, yr wyf yn myned i

* Yn awr, trwy bryniant, yn eiddo i Robert Ablet, ysw. Gol.

† Grainger, i. 235. ‡ Salisbury Pedigree, 33. b. § Life of Lord Herbert, pp. 23, 24.

|| Ei ferch a'i unig etifoddes ef (yn awr wedi marw) a'i troglwyddodd trwy briodas i Arglwydd William Beauclerk, yr hwn a'i gwerthodd yn ddiweddar i'r Parch Roger Butler Clough, o Creiviati. Gol.

¶ Y mae yn brsenol wedi ei gau i fyny. Gol.

SIR FEIRIONYDD,

Caer Drewyn.] Ac, yn ngolwg y blaenaf, ymwelais â *Chaer Drewyn*, gorsaf arall, yn meddu cyflawn olwg ar ddyffrnoedd prydferth Glyn-dyfrdwy ac Edeyrnion, y rhai a ddyfrheir gan yr afon Dyfrdwy. Gorwedda ar lethr bryn syth; y mae o ffurf gylchryrog, ac oddeutu haner milldir o amgylchedd; cynwysa yr amddiffynfa un mur, yr hwn sydd gan mwyaf yn ddeffilion; eto, mewn rhai manau, y mae y gwynebwaith o hyd yn ganfyddadwy: yn nhrwch y muriau y mae olion ystafelloedd i'w canfod yn barhaus. Perthyna i'r amddiffynfa hon ddwy fynedfa. Yn agos i'r ochr ogledd-ddwyreiniol y mae ysgwâr hirgul, yn ychwanegol at y prif weithiau; ac yn gymaint a bod y tir yn y fan hono yn lled fflat, cadarnheir ef â ffos fawr, a mur: oddifeun y mae olion sylfeini hen adeiladau; y mae un o honynt yn gylchryrog, ac yn amryw latheni o drawsfesur: y mae y ffos wedi ei chario allan lawer yn mhellach na'r mur, ac ymddengys fel rhan o ychwanegiad anorphenol at y cwbl. Tybir fod Owain Gwynedd wedi meddianu yr orsaf hon, tra yr oedd Harri II. yn gwersyllu ar fryniau y Berwyn, ar yr ochr arall i'r dyffryn. A dywedir fod Owain Glyndwr hefyd wedi defnyddio y lle fel encilfa achlysurol.

Saith Marchog.] Heb fod yn mhell oddiyma, yn agos i *Gwyddelwern*, y mae man a elwir yn *Saith Marchog*, oddiwrth yr amgylchiad* fod Owain yn y fan yma wedi dyfod yn ddirybudd ar warthaf Reginald de Grey, a saith o farchogion a'i dyllynt.† Bu i deulu hynafol gymeryd i fyny enw tebyg i hwn, Saeth Marchog; ac yr oeddynt yn gwisgo pais-arfau, llew arian-aidd ar ei ddau droed ol, ar waelod o liw asur, &c. Lowry, etifeddes y teulu, a ymbriododd â Thomas Myddelton, o Garthgynau.‡

Nid oedd gorsaf neu amddiffynfa *Caer Drewyn* ond un o'r gadwyn a ddechreuai yn *Dyserth*, ac a barheid ar hyd bryniau *Clwyd* hyd fynyddoedd *Iâl*; oblegyd y mae rhai ereill ar y diweddaf; un ar *Foel y Gaer*; ac un arall ar *Foel Forfydd*; ac ymddengys fod llau *Bryneglwys* yn safu y drydedd. *Dyma* oedd encilfanau y preswylwyr yn amser rhyfel, neu oresgyniadau sydyn: yma y gosodent eu gwragedd, eu plant, a'u hanifeiliaid, o dan warchodaeth gref; neu efallai y gallai tylwyth neu genedl gyfan ymlochesu iddynt, nes yr enciliai y gelyn; oblegyd ni allai byth fyw yn hir mewn gwlad lle y byddai pob math o ymborth wedi eu dyogelu fel hyn. Y mae hefyd yn gwbl mor sicr, nas gallai y preswylwyr eu hunain aros yn y lleoedd hyn am yspaid hir, am fod y rhan fwyaf o'r amddiffynfeydd yn amddifad o ddwfr.§

Myned i lawr goriwaered, ond yn gymaint a bod y rhyd arferol dros y *Ddyfrdwy* i *Gorwen* yn annhramwyadwy, aethum drachefn i ffordd *Ruthyn*, ar gomins sydd wedi ei nodi yn *drwm* â charneddau, y rhai yn gyffredin a

* Camgymeriad ydyw hyn, oblegyd yr oedd yr enw yn bodoli pan gafodd *Mabnogi Branwen* ferch *Llyr* ei ysgrifenu; ac os bydd i'r darllynydd gymeryd y drafferth o droi i *Guest's Mab.* iii. 92, bydd iddo gael dosparth arall o *saith marchog*. Y mae yr adran wedi ei chamgyfieithu yn druenus yn tudal. 116, pan yr ydym yn cael, "Ac am y rheswm yma y gosodwyd y *saith marchog* yn y dref:" dylasai fod, "Ac am y rheswm yma y galwyd y dref yn *saith marchog*." J. A.

† Mr. Thomas's MSS. ‡ Salusbury Pod. 25. b. § Gwbl tudal. 220 o'r gwaith hwn.

ddynodant faes brwydr. Ymddengys i mi mai beddau y lladdedigion mewn rhyw ysargarnes a fu rhwng y Cymry a'r Saeson, oddeutu y flwyddyn 1255, yd-ynt; pan y darfu i Llewelyn ap Gruffydd, wedi casglu ynghyd ei holl nerth, adfeddiannu y rhan fewndirol o Ogledd Cymru, a'r oll o str Feirionydd, y rhai a drawfeddiannasid gan Harri III.*

Rhug.] Myned heibio i balasdy *Rhug*. Y lle hwn sydd hynod ar gyfrif carchariad bradwrus Gruffydd ap Cynan, tywysog Gogledd Cymru, yn fuan ar ol ei fuddugoliaeth yn Carno, yn y flwyddyn 1077; trwy iddo gael ei hudo yno gan fradwriaeth un o'r enw Muriawn Goch. Y mae y bryn ar ba un y safai y castell l'w weled o hyd yn yr ardd. Er ei holl yrfa fuddugoliaethus, bu mewn hirfaith gaethiwed, trwy iddo gael ei fradychu i ddwyllaw Hugh Lupus, iarll Caerlleon, a Hugh Belesme, iarll yr Amwythig, a throsglwyddwyd ef i gastell Caerlleon, lle y bu yn garcharor am ddeuddeng mlynedd. O'r diwedd efe a waredwyd trwy wroldeb Cynrig Hir, dyn ieuangc o'r ardaloedd hyn, yr hwn trwy ddyfod i Gaerlleon, o dan yr esgus o brynu rhyw nwyddau, a gymerodd fantais, tra yr oedd y ceidwaid yn gwledda, i gludo ym-aith ei dywysog, yn llwythog o heiyrn, ar ei gefn, i le o ddyogelwch.†

Mewn amseroedd diweddarach, daeth y lle hwn yn eiddo i Owain Brogyntyn, mab ordderch i Fadog ap Meredydd, tywysog Powys. Y fath ydoedd rhagoriaethau Brogyntyn, fel y cafodd ran gyfartal â'i frodyr cyfreithlawn o etifeddiaeth ei dad. Dywedir i mi fod ei ddagr, o waith cywrain, yn cael ei gadw o hyd yn y tŷ hwn. Trwy briodas Margaret Wenn, merch ac etifeddes i Ieuan ap Hywel, un o ddisgynyddion Brogyntyn, gyda Piers Salusbury o Fachymbyd,‡ y deilliodd y Salusbriaid o Rug; enw ag sydd yn bodoli yn y llinach wrrywaidd hyd y ganrif bresenol.§

Gallaf grybwyll yma, fel attodiad at hanes bywyd Owain Glyndwr, fod Harri IV., ar ddyfarniad ei eiddo, wedi gwerthu arglwyddiaeth Glyndyfrdwy i Robert Salusbury|| o Rug.

Croesi y Ddyfrdwy, ar bont hardd o chwe' bwa, oddiar ba un y mae yr afon i gael ei gweled yn dra manteisiol, i fyny ac i lawr, mewn dau wely eang, yn cael eu hymylu gan goedydd, ac yn dyfrhau doldiroedd ffrwythlawn.

Corwen.] Cyrhaedd *Corwen*, eglwys a thref fechan, yn sefyll o dan graig fawr wrth droed mynyddoedd y Berwyn, y rhai a ffurfiant olygfa brydferth oddiar amryw ranau o'r ffordd y daethum ar hyd-ddi.

Y mae Corwen yn nodedig am mai dyma y lle yr oedd cynullfan mawr y lluoedd Cymreig o dan Owain Gwynedd,¶ yr hwn, o'r fan yma, a roddodd atalfa ar oresgyniad Harri II. yn y flwyddyn 1165. Y mae y gweryll yn cael ei nodi, fel yr hysbyswyd fi, gan glawdd pridd, uwchlaw yr eglwys tua'r dehau; a chan olion sefyllfaoedd nifer luosog o babellau oddiyno hyd bentref Cynwyd.

Y mae yr eglwys wedi ei hadeiladu ar ffurf croes. Oddifewn iddi y mae beddrod un o'i ficeriaid, Iorwerth Sulien. Y mae ei lun, yn dal cwpan yn ei

* Powel, 820. † Life of Gruffydd ap Cynan. Sebright MSS. ‡ Salusbury Pedigree, 14.

§ Adgymerwyd yr enw *Salusbury* gan Edward, all frawd Syr Robert Vaughan, barwniad, i ba un y gadawyd yr etifeddiaeth mewn ewyllys, a marwolaeth anamserol yr hwn, yn Sicily yn 1807, tra yn ngwasanaeth ei wlad, a barodd alar dwf a chyffredinol. Efe a ail-adellodd balas Rhug. Col.

¶ Powel, 214.

¶ Anglwydd Lyttelton, iv. 92.

law, yn cael ei arddangos mor isel â'i ddwyfron, gyda'r cerfiad canlynol arno, "*Ille jacet Iorwerth Sulien, Vicarius de Corvaen, ora pro eo.*"* Y mae yr oll wedi ei gerfio, yn brydferth, ar gauad yr arch; oud ofnaf nad yw yn ddiagon hen i fod yn fedd i St. Julien, archesgob Tyddewi, y dyn mwyaf duwiolfrydig a'r ysgrifenydd mwyaf yn holl Gymru:† er hyny, y mae gan y sant hwn ei ffynhon yma, ac y mae yr eglwys o dan ei nawdd.

Ar yr ochr ddeheuol i'r eglwys y mae croes anghelydd wedi ei thori, yr hon a ddangosir i ddyeithriaid fel cleddyf Owain Glyndwr. Y mae croes arall dra hynod yn y fynwent yn deilwng o sylw: y mae y llafn yn gladdedig mewn careg filat, yr hwn a gynelir gan bedair neu bump o feini afrosgo, megys pe buasai y cyfan wedi eu ffurfio er dynwared, ac er parchedigaeth i hen grom-lechau cysegredig amseroedd tra boreuol.

Y mae cofgolofn o'n hofergoelion yn aros yn *Nghareg y Big yn y fach reilyd*, careg arw a phigfain a saif gerllaw y porth. Dywedir wrthym fod pob ymgais i adeiladu yr eglwys mewn unrhyw le arall, wedi ffaelu oherwydd rhyw alluoedd gwrthwynebol, nes i'r sylfaenwyr, wedi eu rhybuddio gan weledigaeth, gael eu cyfeirio i'r llecyn lle y saif y golofn hon.

Yn y fynwent y mae adeilad, yr hwn a sylfaenwyd gan William Eyton, o Blas Warren, yn str yr Amwythig, yr hwn, yn 1709, a adawodd mewn ewyllys swin o arian er cynaliath chwech o weddwon clerigwyr o str Feirionydd yn unig, ac er adeiladu chwech o dai iddynt fyw yddynt. Mewn canlyniad i hyny, codwyd yr adeilad hon, ac y mae tiroedd, gwerth oddeutu triugain punt yn y flwyddyn, wedi eu prynu, yr hyn a renir yn gyfartal cydrhwng y gwragedd gweddwon a breswylant yno.

Gadael Corwen, a dychwelyd yn ol mor belled a'r bont ar hyd y ffordd y daethum. Mynyddoedd mawrion y *Berwyn** ydynt derfyn *Mynyddoedd y Berwyn.*] dwyreiniol y dyffryn prydferth hwn. Eu cribau uchaf ydynt Cader Fronwen, a Chader Ferwyn. Ar y flaenaf y mae pentwr mawr o geryg, wedi eu dwyn yno o ryw le pellenig, gyda llafur mawr, i fyuu gallt mor serth; ac yu eu canol y mae colofu seth. Yr ydym yn cael ein gadael mewn anwybodaeth gyda golwg ar yr hwn y darfu i'w uchelgais ddringo mor uchel i godi cofgolofn iddo ei hun. Islaw eu cribau dywedir fod ffordd o *Ffordd Helen.*] waith celfyddyd yn rhedeg, yr hon a elwir *Ffordd Helen*; boueddiges ag y bydd genyf achlysur i siarad ychwaneg am dani yn fuan.

Ar y mynyddoedd hyn, ac yn neillduol o gwmpas Cader Fronwen, y ceir y *Rubus Chamæmoris* (*Cloudberries*, neu *Knotberries* y Saeson). Llwyd* a *Mwyar Berwyn.*] ddywed fod y Cymry yn eu galw yn Fwyar Berwyn, *Mora Montis Berwyn.* Defnyddir hwy yn fynych at wneyd aeron-basteiod; ac y mae y Swediaid a'r Norwegaidd yn ystyried y mwyar yn gyfferi

* Yma y gorwedd Iorwerth Sulien, ficer Corwen, gweddftwch dros ei enaid."

† Bu ef farw yn 1089.

‡ Gallai *Berwyn* olygu naill ai y mynydd gyda'r copa gwyn, neu y dyn gyda'r pen gwyn neu deg: a barnu oddiwrth *Gadair Ferwyn* a *Chadair Fronwen*, yr oedd ar y cyntaf yn enw personol, fel y defnyddir ef mewn lle arall; felly byddai i'r blaenaf olygu cadair rhyw Ferwyn, yr hwn, etallai, ydoedd yn arwr o'r un ystyr gyfriniol a Bronwen ac Idris. J. R.

§ Yn Camden's Br. II. 835.

gwrthglafraidd rhagorol, a chynauafant symiau helaeth yn yr hydref, at ddybenion cogyddol. Y Laplandiaid a'u maluriant ac a'u bwyntant fel ymborth moethus, yn laeth y carw Llychlyn; ac i'r dyben o'u cadw trwy y gauaf, claddant hwynt yn yr eira, a phan ddaw y gwanwyn y maent yn eu cael mor dirfion a phe buasent newydd eu casglu.* Gwelais hwy yn Ucheldiroedd Ysgotland yn cael eu dwyn i'r bwrdd fel moethusfwyd ar ol ciniaw.

Cynwyd.] Cyrhaedd *Cynwyd*, pentref bychan, hynod yn yr hen amseroedd fel man lle y byddai gwŷr mawr y gymydoggaeth yn cadw llysoedd, i benderfynu terfynau eu gwahanol hawlion ar y tiroedd gwyllt a'r comins, ac i wneyd sylw o'r gormesiadau; ond y mae hyny wedi darfod er's talm, a'r cofodiadau wedi eu dinystrio.

Rhaiadr Cynwyd.] O'r lle hwn ymwelais â *Rhaiadr Cynwyd*, yr hyn yn brydferth a derfyna y nant sydd yn ymestyn oddeutu haner milldir o'r pentref. Ymruthra dwfr yr afon Trystion o ochrau y bryn, drwy geunentydd dyfnion a chulion, o graig i graig, y rhai ydynt yn orchuddiedig gan goed. Yohwanegir llawer at brydferthwch yr olygfa gan yr hen foncyffion amrosgo a grogant mewn llawer o fanau dros y clogwyni; ac addurnir hi yn fwy tyth gan y felin fechan, a'i phreswylwr, yn y gwaelodion anghysbell hyn.

Myned yn mlaen ar fy nhaith tua'r Bala. Pasio eglwys fechan Llangar.

Caer Bont.] Gweled, ychydig yn fwy ymlaen ar y llaw chwith, mewn cae a elwir *Caer Bont*, wersyllfa fechan gron, yn cynwys ffos a chlawdd, gyda dwy fynedfa iddi, wedi ei bwriadu, mae yn debyg, er amddiffyn y bwch hwn. Fy nghyd-deithiwr, y Parch. John Lloyd, a'm hysbysai iddo ef, mewn taith flaenorol, esgyn i ben bryn, uwchlaw y lle hwn, a elwid y *Foel*, ar gopa yr hwn yr oedd caerfa gylchog, o gerygos mân, heb fod un o honynt yn fwy na thair troedfedd o uchder; gyda mynedfa i mewn o'r dwyrain, neu godiad haul. Trawsfesur y cylch ydyw oddeutu deg llath. Oddifewn yr oedd cell gron, oddeutu chwe' throedfedd o drawsfesur, ychydig bach yn is na'r arwyneb; ac yn y pellder o rywbeth tua chan' llath, ac yn wynebu hwn, yr oedd olion carnedd anferth, yn cael ei hamgylchynu gan geryg mawrion. Yr oedd yr oll o'r fan yma yn ffurfio lle o addoliad perthynol i'r hen Frythoniaid, a dichon fod llwyn yn ei amgylchynu. Ond o berthynas i'r hyn sydd genyf i'w ddywedyd am *Dderwyddiaeth*, mi a'i cadwaf nes y deuaif i Ynys Fôn, lle yr oedd prif eisteddle y grefydd hono.

Llandrillo.] Myned ymlaen i *Llandrillo*, pentref gydag eglwys wedi ei chyflwyno i St. Trillo. Saif ar yr afon Ceidio, yn ngenau glyn eang, yr hwn a ymestyna am oddeutu dwy filldir, yn nghesail mynyddoedd y Berwyn, ac yn arwain i'r bwch hynod hwnw drwyddynt, a elwir Milldir Yerrig, i str Drefaldwyn.

Pont Gilan.] Oddeutu milldir o ffordd o Landrillo, croesais y Ddyfrdwy drachefn, yn *Mhont Gilan*, pont o ddau fwa, ar draws dyfroedd dyfusia a duon. Tu hwnt i'r fan hon y mae prydfertion newyddion yn ymagor yn y dyffryn, yn enwedig ar y llaw ddeheu; culha yn ddirfawr; rhed y ffordd gyda throed clogwyn o uchder aruthrol, wedi ei orchuddio â choed derw hybarch, y rhai a gadwasant eu safle anhyblyg,† yn mysg y creigiau mwyaf

* *Flora Scotica*, i. 267, tab. xiii.

† Och! eu lle nid edwyn ddim o honynt mwy. *Gov.*

geirwon, y rhai yn awr ac eilwaith a ddangosant eu hwynebau llwydion a thor-edig, yn nghanol gwyrdlesni dwfn dail y coedydd, sydd yn sugno maeth mor ryfeddol yn eu mysg. Y mae tyfiant y dderwen, trwy wthio ei gwraidd at i lawr, yn fynych yn rhwygo yr haenau anferth yma, malurion pa rai a ganfyddir wedi eu gwasgaru yn y gwaelodion, o faintioli rhyfeddol. Y mae yr holl olygfa yn gofyn pensyl un tebyg i Salvator Rosa: ac yma gallai ein harlunwyr ieuaingc gael lle cyfaddas i astudio arddull yr arlunydd mawr hwnw yn ngwaith natur yn ei gwylltineb.

Ychydig tu hwnt i ben pellaf y lle rhamantus yma, mewn agorfa ar y llaw ddehau, y saif eglwys a phentref Llandderfel; y mae y flaenaf wedi ei chysegru *St. Derfel.*] i *St. Derfel Gadarn*, ac yr oedd yn hynod am ddelw anferth o goed o'r sant, yr hon oedd yn destyn cryn lawer o ofergoeledd yn yr hen amseroedd. Yr oedd gan y Cymry brophwydoliaeth y byddai iddi *roddi fforest gyfan ar dân*. Pa un ai i gyflawni hyny, ai ynte er rhoddi pen ar yr hygoledd yn mhlith y bobl, nis gallaf ddyweyd; ond fe ddygwyd y ddelw i Lundain, yn y flwyddyn 1538, a defnyddiwyd hi fel rhan o'r tanwydd a losgai yr anffodus fynach *Fforest* yn lludw, yn Smithfield, am wadu uwchafiaeth eglwysig y brenin. Y dyn anffodus hwn a grogwyd mewn cadwyni wedi eu gosod o amgylch ei ganol, wrth grogbren, ac uwchlaw iddo yr oedd y llinellau canlynol yn ysgrifenedig, gyda chyfeiriad at ein delw ni:—

David Derfel Gutheren,
As sayth the Welshman,
Fetched outlaws out of hell;
Now is he come with spere and sheild,
In harnes to burne in Smithfeld,
For in Wales he may not dwell.

And Foreest the freer,
That obstinate lyer,
That wylfully shalbe dead.
In his contumacye,
The gospel doeth deny,
The kyng to be supreme head.*

Cyflawnwyd y brophwydoliaeth, llosgwyd y ddelw, a llwyd ddfawyd y *Fforest*, er mawr foddhad i'r arglwydd faer, duciaid Suffolk a Norfolk, yr arglwydd lyngesydd, arglwydd y sêl gyfrin, a llawer ereill o'r bendefigaeth, y rhai a anrhydeddasant yr *auto de fe* (gweithred o flydd) yma â'u presenoldeb;† ond yn anffodus, nid oedd y mynach yn meddu ar ddideimladrwydd ein sant pren ni, ac ar gyffyrddiad y fflamau arddangosodd y dychrynfeydd naturiol ar ddynesiad marwolaeth ingol, ac ni thalai ond ychydig sylw i ymresymiadau y duwiol Latimer, yr hwn a osodasid ar gyfer y dyoddefydd, mewn pwlpud, i bregethu iddo nes y delai i deimlo mawredd y trosedd o wahaniaethu mewn barn oddiwrth ei freniu ar faterion crefyddol; am yr hyn y dyoddefodd yr esgob ei hun mewn teyrnasiad dyluol. Tybiai Forest yn addas farnu nad Harri oedd pen yr eglwys; a mynai Latimer wthio yr anrhydedd hwnw ar Fari, yr hon a ddewisai ei drosglwyddo i'r Pab.

Gyferbyn â'r eglwys hon y mae pont Llandderfel, o bedwar bwa. Ychydig bellder oddiwrthi, y mae y dyffryn yn cau i fyny braidd; ac yn Calettwr ter-

* Halle's Chr. ccxxxiii. "Dafydd Derfel Gadarn, fel y dywed y Cymro, a gyrcchal wrthryfelwyr allan o uffern. Yn awr y mae wedi dyfed, gyda gwaywffon a tharian, mewn harnais i loegi yn Smithfield, am na feiddia aros yn Nghymru. A Fforest y mynach, y celwyddwr ystfelig, a fydd farw o'i wirfodd; yn ei gyndynrwydd mae'n gwadu yr efengyl, sef mai y brenin yw y prif ben."

† Stow's Annals, 573.

fyna yn ardderchog gydag ucheldir coediog, uwchben pa un yr ymddyrbafaf mynyddoedd yr *Arennig*, er iddynt yn union wedi hyn ymddangos yn dra phell. Yr wyf yn sefyll yma am foment i anog y teithydd, yr hwn nid yw yn dewis dylyn fy nghamrau yn fanwl, i ganlyn rhediad y Ddyfrdwy o Fangor, trwy y rhan-liroedd ffrwythlon a ddyfrheir ganddi oddiyno hyd Langollen; ei dylyn trwy Lyndyfrdwy hyd Gorwen, ac oddiyno, trwy ddyffryn anghydmarol Edeyrnion, i'r fan hon, lle, am ychydig ffordd, y mae yn rhedeg trwy wastadedd, gwrthgyferbyniad anhyfryd i'r llwybr a ddylfnasid yn flaenorol.

Rhiwcaedog.] Ar y chwith saif *Rhiwcaedog*, nodedig am frwydr a fu yma rhwng Llywarch Hen a'r Sacsoniaid, yn mha un y colodd efe Cynddelw, yr olaf o'i feibion lluosog. Tybir mai mewn lle heb fod nepell oddiyma, a elwir pabell Llywarch Hen, y treuliold efe y noswaith hono i orphwys ar ol y frwydr, a gorphen ei farwnad bruddaidd, yn mha un y galara am yr oll o'i feibion. Ynddi y mae yn cyfarwyddo yr olaf i amddiffyn ael y bryn hwnw, yn ddidaro am dynged yr unig un o honyt oedd yn fyw.

Cynddelw, cadw dithau y Rhiw,
Ar a ddél yma heddiw;
Cudeb am un mab nid gwiw.*

Y mae tŷ ac etifeddiaeth Rhiwcaedog yn awr yn meddiant Mr. Dolben, hanedig o du ei fam o'r Llwydiaid, yr hen feddiannwyr tra hynafol. Einion ap Ithel, o'r lle hwn, un o'i hynafiaid gwrol, a gytunodd â John duc Lancaster, yn 1394, i'w ddylyn ef am flwyddyn yn ei ryfelgyrch i Guyenne, gydag un dyn cyflawn arfog, a bwârwr; am yr hyn y gwobrwyodd y duc ef ág ugain marc, i gael eu talu allan o'i faenoriaeth yn Halton.†

Rhiwclas.] Myned heibio i bentref ac eglwys Llanfawr, a chroesi llifeiriant Troweryn, islaw *Rhiwlas*, hen eisteddle y *Prices*. Yn y tŷ y mae portreadau o rai o'r teulu: yn mysg ereill, y mae portread William Price, ysw., aelod seneddol dros y str yn y senedd hir, ond cafodd yn fuan ei ddiswyddo o herwydd ei ymlyniad wrth y breuin.

Bala.] Cyrhaedd *Bala*, tref fechan yn mhlwyf Llanycil, nodedig am ei masnach mewn hosanau gwlan, a'i marchnadoedd mawrion bob bore Sadwrn, pan y mae gwerth o ddau i bum' cant o bunnau yn cael eu gwerthu bob dydd, yn ol fel y byddo y gofyn. O gylch y lle y mae gwragedd a phlant *Gwau.*] mewn llawn gwaith, yn gwau ar hyd y ffyrdd; ac yn eu plith y mae gwŷr corphol i'w gweled, yn cynorthwyo eu gwragedd yn yr orchwyliaeth fenywaidd hon. Yn ystod y gauaf, y mae y menywod, o herwydd eu cariad at gyfeillach, yn fynych yn ymgynull yn nhai y naill y llall i wau; eisteddant o gylch y tân, gau wrando ar ryw hen ystori, neu hen gerdd, neu swm y delyn; a gelwir hyn *Cymhorth Gwau*.

Y mae llawer o'r gwlan yn cael ei brynu yn ffeiriau mawrion Llanrwst, yn str Ddinbych.

Tomen y Bala.] Yn agos i ben de-ddwyreiniol y dref, y mae bryncyn mawr o bridd, yr hwn a elwir *Tomen y Bala*; yn yr haf bydd wedi ei orchuddio yn gyffredin gan rai yn gwau hosanau, o'r ddwy ystlen, ac o bob

* J. D. Rhys's Grammar, 103.

† Mr. Evan Evans's notes.

oed. O'i ben nchaf ceir golwg hardd ar Lyn Tegid, a'r mynyddoedd cyfagos. Ar y llaw ddeheu, gwelir y ddwy Arenig, y Fawr a'r Fach; tu hwnt i'r pen pellaf, ymddyrchafa y ddwy Aran eu penau, gyda'u dau gopa, Aran Mowddwy ac Aran Penllyn; a thu hwnt i'r cwbl, y mae Cader Idris uchelfrig yn terfynu yr olyfa.

Ymddengys mai gwaith y Rhufeiniaid yw y bryncyn hwn, ac iddo gael ei godi yma, gyda chastell bychan ar ei ben, i ddyogelu y fynedfa tua'r môr, ac i gadw ein mynyddwyr yn llonydd. Bu i'r Cymry, mewn amseroedd ar ol hyn, gymeryd y faintais o hono, yn gystal ag ar amryw weithydd ereill o'r un natur.

Y mae y dref ar ffurf dra rheolaidd: y brif heol yn nodedig o lydan, ac y mae yr heolydd llai yn ymuno â hi mewn cywironglau. Ni bydd i mi wadu nad allai ei tharddiad fod yn Rhufeinaidd.

Y bryncynau, neu y tomenau hyn, a ffurfiant gadwyn. Sylwais ar un, yn ngolwg hwn, ar y ffordd fynyddig i Ruthyn, yr hon a elwir *Tomen y Castell; Caer Crwyni* sydd wersyllfa fechan, heb fod yn mbell oddiwrthi, ac yn edrych i lawr ar ddyffryn Edeyrnion; y bryncyn yn ngardd Rhug sydd un arall; y mae trydydd, yr hwn sydd yn llawer llai, yn gorwedd yn ngolwg hwn, ar y ffordd i Wyddelwern; ac yn mbellach yn mlaen, yn mhlwyf y Bettws, y mae pedwerydd, yr hwn sydd yn myned dan yr enw cyffredin Tomen y Castell.

Y mae y Bala yn eymeryd ei henw o herwydd ei hagosrwydd at y fan lle y mae afon yn ymarllwys o lyn. *Balloch*, yn yr Ersaeag, a arwydda yr un peth. Ni wn ond ychydig am ei hanes boreuol, yn mbellach nag yr ymddengys ei bod yn ddibynol ar gastell Harlech; ac iddi, yn nheyrnasiad Iorwerth II., gael ei rhoddi yn ngofal Einion de Stanedon, cwnstabl y castell hwnw;* ac yn amser Iorwerth III. gwobrwywyd ei brif gadfridog, Walter de Manni, † thiroedd y Bala a Harlech am byth; a gwnaed ef yn sirydd y sir am ei oes.† Gallaf ychwanegu, wrth fyned heibio, fod Iorwerth I. wedi rhoddi i ryw Hugo de Turbervill yr hawl i hela pob math o fwystfilod gwylltion ‡ trwy holl str Feirionydd, a dichon nad oedd y brodorion darostyngedig ond gweision iddo.

Llyn.] *Llyn y Bala, Pimble Mere*, neu *Lyn Tegid*, sydd yn gorwedd o fewn ychydig bellder i'r dref; ac y mae yn llen brydferth o ddwfr, yn agos i bedair milldir o hyd, ac yn ddeuddeg cant o latheni o led yn y man lletaf: y man dyfnaf arno sydd gyferbyn a Bryn Golen, lle y mae yn chwe' llath a deugain o ddyfnder, gyda thair llath o laid; ei lanau ydynt raianog; a'i amgylchoedd yn llechweddau esmwyth, o dan driniaeth ragorol, ac yn amrywiedig â choed. Mewn tywydd tymhestlog, bydd ei donau yn rhedeg yn dra uchel, a gormesant gryn lawer ar y pen gogledd-ddwyreiniol, yn mha le, o fewn cof dyn, y mae niferi o aceri wedi eu colli. Weithiau cyfyd naw troedfedd, ac y mae gwlawogydd a gwyntoedd gyda'u gilydd yn peri iddo orlifo dyffryn prydferth Edeyrnion.

Pysgod.] Ei bysgod ydynt benhwyaid, *perch*, brithylliaid, ychydig dorgochiaid, a chyflawnder o lyswod; ynghyda heigiau o'r pysgod mynyddig hyn, gwyniaid, y rhai a gladdant yn mis Rhagfyr, ac a ddelir yn niferi

* Sebright MSS.

† Dugdale Baron. ii. 149.

‡ Rotulae Walliæ, 98. Yn tudal. 97 y mae archiad fod iddo gael chwech o gelrw o forest sir Feirionydd.

mawrion yn y gwanwyn, neu yr haf. Y mae penhwyaid wedi eu dal yma yn pwyso pum'pwys ar hugain, brithylliaid o ddau ar hugain, *perch* o ddeg, a gwyniaid o bump. Hawlir holl bysgotaeth y llyn ardderchog yma gan Syr Watkin Williams Wynn. Bu unwaith yn eiddo mynachlog y Maesglas; oblegyd darfu i Owen Brogyntyn wneyd rhodd i Dduw, St. Mair, a mynachol y tŷ hwnw, "o ryw ddwfr yn *Penthlinn* (Penllyn), a elwid *Thlyntegit* (Llyn Tegid), neu *Pembelmere*, a'r holl borfa ar holl dir y *Penthlinn* rhagddywededig." Y tystion wrth hyn oeddynt Reiner (yr hwn a fu yn esgob Llanelwy o 1186 hyd 1224), ac Ithail, caplan Owain.*

Y mae y dyfroedd yn ymarllwys allan o dan Bont Mwnwgl y Llyn, yr hon sydd o dri bwa. Ymddangosant yn fychain mewn cymhariaeth i faintioli y firydiau sydd yn rhedeg i'r llyn; oblegyd nid yw y Ddyfrdwy, ar dymhorau sychion, yn tori y ffugr a ddysgwylaswn. Y mae gleisiaid, mewn cyflawnder, yn dyfod i'r fan hon; ond anaaml y deuant i'r llyn, ac nid yw y gwyniaid, ond yn bur anfynych, yn dyfod i'r afon. Dywed hanes fod y Ddyfrdwy yn myned trwy y llyn heb ymgymysgu o gwbl â'i ddyfroedd; yr un modd ag y mae y chwedi yn dywedyd fod yr afon Rhone yn myned trwy lyn Geneva. Ond y gwir yw hyn, nid yw y Ddyfrdwy yn ymgymeryd â'i henw nes ar ol iddi adael y llyn.

Gerllaw yr ochr orllewinol, yn agos i'r bont, ac yn union gyferbyn a Thomen y Bala, safai castell bychan arall; nid mor uchel, ond yr oedd yn eangach na'r un ar y bryncyn hwnw. Yn bresenol y mae wedi cael tori trwyddo gau y ffordd fawr; ond y mae yn weladwy ar y ddwy ochr; a safai y castell ar yr ochr nen y darn isaf, yn union uwch ben yr afon; ac y mae olion mur i'w gwelw hyd heddyw. Yr oedd hwn yn iswasanaethgar i'r un dybenion a'r lleill; oblegyd, oddiwrth natur y tir, y mae yn rhaid fod ffordd i deithwyr ar ddwy ochr y llyn. Tybiaf mai hwn ydoedd castell y Bala, yr hwn a sylfaenydd gan Lewelyn ap Iorwerth yn 1202.† Dichon fod yno, yn flaenorol i hyn, gastell hynach; oblegyd mewn rhyw lawysgrif gelwid ef Castell Gronw Befr o Benllyn, yr hwn Gronw, yn ol y Trioedd, a dybid ei fod yn byw oddeutu amser y brenin Arthur.

Y Ddyfrdwy yn gysegredig.] Nid oes un afon yn Lloegr wedi cael ei mawrygu yn fwy gau y beirdd, ar gyfrif ei chysegredigrwydd, na'r Ddyfrdwy. Yr oedd gan bob gwlad, o'r braidd, ryw afon a ddalient mewn parchedigaeth neillduol. Y Thessaliaid a dalent anrhydedd dwyfol i'w *Peneus*, ar gyfrif ei phrydforthwch: y Scythiaid, a addolent yr *Ister* oblegyd ei maintioli: y Germaniaid y *Rhine*, am mai hi fyddai yn penderfynu cyfreithlondeb eu plant; suddai yr un anghyfreithlon, tra y nosiai y llall:‡ a gadewch i mi ychwanegu y *Ganges* at y rhestr, o'r tu allan i ddyfroedd pa un ni fynai Iudiad o ryw sect bennodol roddi i fyny ei anadl ar un cyfrif. Byddai ein hafon ninau yn rhagfynegu dygwyddiadau dyfodol trwy newid cŵrs ei sianel:§ ac ymddangosai weithiau fel pe yn chwyddo yn wyrthiol heb y gwlaw arferol; felly, yn ol pob tebygolrwydd, cafodd ei henw Seisonig (*Dee*) nid oddiwrth *Du* (*black*). am nad yw ei dyfroedd felly, oddieithr mewn rhai manau, ar gyfrif y dyfnder: nac oddiwrth *Dwy*, oblegyd nid yw yn ymddangos ei bod yn tarddellu o uu-

* Bebright MSS. † Powel, 258. ‡ Cluverius Germ. Antiq. lib. 1. 185.

§ Girald. Camb. Itin. c. xl. Sir Richard Hoare Ed. vol. ii. p. 165.

rhyw ddwy ffynhonell; ond oddiwrth Duw, dwyfol, ar gyfrif ei phriodoleddau rhyfeddol. Byddai ein hynafiaid gwreiddiol, y Galiaid, yn duweiddio ffynhonau, llynau, ac afonydd. Yr oedd ganddynt afon, yr hon yn eu hiaith hwy, a'n hiaith wreiddiol ninau, a ddygai yr un enw, ond eu bod hwy wedi ei Ladin-eiddio yn *Divona*.*

Salve fons ignote, ortu, sacer, alme, perennis,
Vitree, glauce, profunde, sonore, illimis, opace.
Salve urbis GENIUS, medico potabilis haustu,
DIVONA Celtarum lingua, fons addite divis.†

Giraldus, yr hwn a deithiai trwy ein gwlad yn 1188, yw y cyntaf i roddi yr hanes am ansoddau prophwydol y Ddyfrdwy; a pharhaodd y syniad am oesoedd lawer ar ol hyn. Spenser a'i dyg i fewn fel un o'r afonydd ag oeddynt yn bresenol yn mhriodas y Tafwysg a'r Medway:‡

Dylina y Ddyfrdwy, yr hen Frythoniaid gynt
A'i galwent yn DDWYFOL, llifa ger Caerlleon Gawr.

Ond y mae Drayton yn fanylach fyth, ac ychwanega luaws o'r tueddiadau prophwydol, y rhai a draddodasid i lawr iddo ef o amseroedd mwy hynafol:—

Sancteiddrwydd y Ddyfrdwy ddechreuai hysbysu,
Trwy wyneb crychedig neu donau'n bygylu,
Fod ganddi ryw bethau i'w siarad wrth ddynion,
A fyddai er enill eu gwybod yn gyson.
Hen afon y tybid y gallai hi wybod
Am ryw weithrediadau sy'n awr wedi darfog.
Bu'n derfyn hynafol rhwng Lloegr a Chymru,
A sylwai y ddwywlad pan fyddai yn gwgu,
Yn newid ei rhydiau, fod drwg neu ddaioni
Y ddwywlad gyffiniol ar hyny yn crogi;
Hysbysai am heddwch neu ryfel anhodyn,
Am salwch neu iechyd, am lawnder neu newyn.§

Priodol, gan hyny, y gallasai yr afonydd cysegredig gael eu galw yn URBS GENII;|| ac fod y Ddyfrdwy mor deilwng o'r enw a'r un o honynt, a brofir gan y dyfyniad uchod. Yn olaf, y mae Milton, yn y llinell ganlynol, yn cyfeirio yn brydferth at ddeonglwy'r y daroganau yn mysg y Brythoniaid, yr hen Dderwyddon, y rhai a breswylient ar ei glanau:—

Na chwaith lle taena'r Ddyfrdwy'i chyfareddol lif.¶

Buwyd am hirfaith amser cyn cael yn glir â'r ofergoelion hyn. Yr oeddynt yn ffynu yn nyddiau Gildas, yn y chweched gaurif, pryd yr oedd ein hynafiaid

* Y mae hyn yn hollol gywir; yr enw Cymraeg yn llawn ydwy *Dyfrdwy*, am yr enwau hynach fyth, *Dyfrdwyf*, a *Dubrdwii*, yr oll o ba rai sydd ar gael, a golygant y *Dyfr Dwyfol*: ac fel y mae *dyfr* yn cael ei dori i lawr i *dwr* yn yr iaith gyffredin, y mae yr enwog Owain yn cael ei alw *Glyndwrwy*, neu yn dalfyredig, *Glyndwr*; tra y mae y fath ffurfiâu a *Glendower* mewn rhan yn Gaelicdd ac mewn rhan yn ffregod. Er gwaethaf Mr. Pennant, y mae rhai coeg-yagoleigion hyd heddyw yn ymhyfydu mewn siarad yn ddisynwyr yn nghylch enw yr afon hon. J. M.

† Ansonius Claræ Urbis, lin. 29. "Henffych! ffirwd o darddiad anadnabyddus; gysgredig, idfywiol, wastadol, wydrog, lla, ddofn, scingar, yn rhydd oddiwrth laid, gysgodawg. Henffych! angel gwarcheidliol y ddinas! yfaldwy fel diod inchaol, mewn dracht; gelwir hi Divona (Dyfrdwy) yn iaith y Celtiaid; afon a ddyroddwyd gan y duwiau."

‡ Stanzas 39, cant. xl. lib. iv

§ Song x.

¶ "Engyl gwarcheidliol y ddinas."

¶ Lyckia.

yn dal yn gryf eilunaddoliaeth y Derwyddon yn nghanol eu seremonïau Cristionogol: ac er holl fygythion llawer penadur,* daliasant eu tir o hyd: ac y mae dwfr-ddewiniaeth yn cael ei ymarfer yn barhaus yn ein plith; am fwy nag un math o'r cyfryw y bydd genyf achos i siarad.

Cefais allan y gallwn yn y fan yma, gyda mwy o rwyddlineb nag o un lle *Ceryg y Druidion.*] arall, ymweled â *Ceryg y Druidion*;† plwyf ag sydd yn sefyll ychydig filldroedd i'r gogledd, yn str Ddinbych; yr hwn le sydd yn hynod am rai gweddillion Derwyddol, y rhai ydynt yn rhoddi enw ar y lle. Ar ol marchogaeth am yspaid ar hyd ffordd druenus, cefais fy siomi yn fawr; yr oedd y gweddillion cysegredig wedi cael eu cludo ymaith gan ddwyllaw halog, a'u gwneyd yn fur! Gan hyny, rhaid i gasglu fy holl delysgrifiad o'r rhai hyn o waith y nodiadur ar Camden,‡ a'r darluniau a ddyogelwyd ganddo yn y Sebright MSS.

Yr oedd y fwyaf yn engrafft hardd o *Gistfaen* Brydeinig: Cynwysai un gareg ar y pen uchaf, wedi ei gosod ar ogwydd tua'r gogledd, ac yr oedd, pan fesurwyd hi gan Llwyd, yn ddeg troedfedd o hyd, yn cael ei chynnal gan gareg ar bob ochr, oddeutu saith droedfedd o hyd, ac yn agos i ddwy droedfedd a haner o drwch. O dan un pen yr oedd careg, dair troedfedd o hyd; o dan y pen arall, un ddwy droedfedd. Nid oedd y ceuedd oddi tanodd ond saith troedfedd o hyd, tair o haner o led, a dwy a haner o uchder; yr hyn a brofa yn ddigon cadarn nad celloedd y Derwyddon oedd y cofadeiliau hyn; rhaid felly mai claddleoedd oeddynt, fel y tybia Dr. Borlase. Nid oedd preswylwyr brodorol ein hynys bob amser yn llosgi cyrph eu meirw. Y mae esgyrn dynol wedi cael eu darganfod mewn cistfeini tebyg, yn ysgerbydau llawn hyd; mewn manau o'r fath yma, gallasent orwedd yn gyfleus, gyda'u holl arfogaeth i'w canlyn. O gwmpas hwn yr oedd cylch o geryg, yn amgau llecyn yn mesur deugain o gamrau ar draws, a gallasai fod wedi ei fwriadu er cadw pobl o fewn peillder hybarch oddiwrth weddillion rhyw benaeth galluog. Adnabyddid y gofadail hon wrth yr enw *Carchar Cynrig Roth*;§ nid am ei fod yn wreiddiol wedi cael ei ddefnyddio fel carchar; ond y mae traddodiad fod, mewn amseroedd diweddarach, orthrymydd bychan o'r enw hwn yn byw yn y gymydog-aeth, yr hwn a arferai ddirwasgu y rhai a droseddasant yn ei erbyn i'r ceuedd rhwng y ceryg hyn; yr hwn le a allesid ei ddefnyddio fel poenydfa, yn debyg i'r *celloedd* bychain yn nhw'r Llundain, neu y gweilgut haiarn yn y Bastille.

Yr oedd y *Gistfaen* arall yn lled debyg i'r gyntaf; ond nid oes un crybwylliad am y cylch o feini: dichon eu bod wedi eu cludo ymaith cyn i Mr. Llwyd ymweled â'r lle.

Y Barwn Price.] Yn Giler, yn y plwyf hwn, y ganwyd yr ynad cywir a galluog hwnw, *Robert Price*, ysw., barwn y caughelldy; ac wedi hyny ynad y dadleuon cyffredin. Y mae ei araith alluog yn nhŷ y cyffredin,

* Edgar a Chanute.

† Yr enw ydyw *Ceryg y Druidion*; nid yw yn golygu na mwy na llai na *Ceryg y Gwroniaid*. Y mae lle hefyd yn Môn a elwir *Ceryg y Druidion*; ond nid ydyw mor adnabyddus, ac nid yw y *Monwysiaid* wedi dwyn y Derwyddon i mewn iddo, hyd y gwn i. J. R. § II. 813.

§ *Cynrig Roth* ydoedd fath o Polyphemus (enawd-fwytlŵr) o'r rhyw fenywaidd, yr hon a ymhyfrydai mewn ymborthi ar gnawd babanod: gelwir hi *Cynrig But* yn Llanberis, a phreswyltad o dan gareg fawr a elwid *Y Gromlech*, yn agos i'r ffordd i Fwllch Llanberis. Yr oedd un yn nghymydog-aeth *Llangollen* hefyd: gwel y *Cymmrodor*, cyf. ii. tudal. 93-39. J. R.

yn erbyn trosglwyddiad yr arglwyddiaethau mawrion yn Nghymru i iarll Portland, yn brawf hyd heddyw o'i gariad at ei wlad. Ei ddyrchafiad cyflym gan y brenin Gwilym, a ddryr gymaint o urddas ar ei fawrhydi ag ar Mr. Price; oblegyd ni allai unrhyw ystyriaeth beri i'r blaenaf, pa mor boenus bynag iddo a fuasai ei wrthsafiad yn erbyn ei ewyllys, adael i'w ddeiliaid golli gwasanaeth yfnad mor alluog a gonest ag y gwyddai ydoedd ein cydwladwr.

Dychwelyd i'r Bala, a chanlyn fy nhaith yn mlaen ar hyd ochr ddeheuol y *Llanycil*.] llyn, lle o'r fath hyfrytaf i farchogaeth. Myned heibio i eglwys *Llanycil*, cyflwynedig i St. Beuno; a chanfod, ar yr ochr gyferbyniol, Llangower, cyflwynedig i Gwawr, mam y bardd Cymroaidd Llywarch Hen. Islaw y llifa yr afon Gwawr, yr hon yn unig a gyffeinw y llyn ar yr ochr hono.

Glan y Llyn.] Myned heibio i *Glan y Llyn*,* hen balasdy ar fin y dŵr; yr hwn, yn gystal a'r nesaf, a fu unwaith yn eiddo y *Vaughans*.

Caer Gai.] Gadael ar y llaw ddehau, heu balasdy hynafol arall, *Caer Gai*, yn sefyll ar godiad tir. Dywed Camden mai castell ydoedd, yr hwn a adeiladwyd gan un o'r enw Caius, Rhufeinwr; ond priodolir ef gan y Brythoniaid i Gai, brawdmaeth i'r brenin Arthur. Dichon mai adail Rufeinig oedd, oblegyd cafwyd llaweroedd o fathynau mewn gwahanol fanau yn y gymydog-aeth; ac y mae'n sicr iddi fod unwaith yn gaerfa i amddiffyn y bwlch hwn, at yr hyn yr ydoedd wedi ei chyfaddasu yn dda, o ran ei sefyllfa, yn gystal ag ar gyfrif ffurf y bryn.

Castell Corndochon.] Aethum yn mlaen oddeutu dwy filldir ymbellach, i ymweled â chaer arall, oddeutu milldir oddiwrth y ffordd i Ddolgellau, ar gopa craig uchel, ac yn dwyn yr enw *Castell Corndochon*, am ystyr yr hwn yr ydym mewn cwbl auwybodaeth. Y mae dwy ochr i'r graig yn oerth. O flaen y castell y mae ffos ddofn wedi ei thori. Cynwysai y castell dŵr hirgul, ar ffurf grynnaidd yn y pen pellaf; a'i fesuriad oddi fewn ydoedd tair troedfedd a deugain wrth ddwy ar hugain. O'r tu ol i hyn, ac yn cael ei gysylltu âg ef gan fur, y mae adfeilion tŵr ysgwâr; gorwedda hwn yn mhreif gorph yr amddiffynfa, ffurf yr hon, fel y sylwa Camden, a dueddai at fod yn hirgrwn. Buasai y gaerfa hon yn un eang iawn; adeiladwyd hi â mortar, wedi ei wneyd o raian a môr-gregyn, a'i gwynebu â thywodfeini, wedi eu hysgwario, a'u tori yn dda.

Llanuwchllyn.] Dychwelais yn nghyfeiriad *Caer Gai*; ac, heb tod nepell oddiyno, i bentref ac eglwys Llanuwchllyn. Yn yr olaf y mae delw o ddyn arfog, gyda helm bigyrnaidd, a cholera arfog o gwmpas ei ês a'i wddf; ar ei ddwyfron y mae pen blaidd, ac ar ei fol un arall; ac yn y lle cydrhyngddynt, dri rhosyn. Y cyntaf yw pais-arfau Ririd Flaidd; a'r lleill yn eiddo Cynedda Wledig,† neu y Gwladgarol, tywysog o Cumberland, meibion yr hwn (ar ol i'w tad gael ei orchfygu gan y Sacsoniaid, yn y chweched ganrif) a

* Y mae yr hon balasdy wedi ei droi yn ffermdy; a thŷ newydd wedi cael ei adeiladu gerllaw iddo gan Syr W. W. Wynn, o'r tu ol i'r hwn y mae planigfeydd tyfiannol. *Gov.*

† Nid yw *Cynedda Wledig* yn golygu dim ond y tywysog *Cynedda*, neu *Cunedda*, fel yr ysgrifenisir yr enw yn fwy cywir: hon ystyr y gair *guelat* ydoedd llywodraeth, rheolaeth, a *guelatig* ydoedd llywodraethwr. Ond yn awr y mae *guelatig* yn arwyddo peth perthynol i wlad: ni fu *guelatig* erioed yn golygu gwladgarol, mor belled ag y g'laf fi gael allan. J. R.

encuilasant, ac a gymerasant feddiant o'r parthau hyn o Gymru: ac oddiwrth Meirion, ŵyr iddo, y dywedir gael o'r str yr enw str Feirionydd. Yr oedd Ririd yn arglwydd Penllyn, ac y mae y lle hwnw yn ffurfio cantref yn sir Feirionydd. Yr oedd castell gynt yn perthyn i'r lle, a dichon mai castell Corndochon ydoedd. O gylch ynyl y beddrod y mae cerfiad ambaredig, yr hwn, mor belled ag y gallaf fi ei wneyd allan, a ddarlenna yn debyg i hyn: *Hic jacet Johannes ap *** ap Madoc ap J—eth, cujus animæ pr—etur Deus. Amen. anno Dni. MCCC. V. 88.*

Gerllaw y pentref yma y llifa Afon y Llan, Afon Lliw, neu Amliw. Y mae yr olaf yn codi o ddwy ffynhon, ac yn ymarllwys i'r flaenaf. Gall y neb a ddewiso olrhain tarddiad y Ddyfrdwy o'i dwy ffynhonell ddechreuol, ddewis y rhai hyn: ond myfi a gyfarfyddais â thrydedd, yn nghongl bellaf y llyn, yn tarddu yn *Mynydd Aran.*] Spenser yr anrhydedd o ffurfio yr afon nodedig hono, wedi rhedeg, mae'n debyg, drwy y llyn heb ymgynysgu â'i ddyfroedd. Y mae y bardd yn gwneyd troed y mynydd uchelgrib yma yn fagwrfa ein brenin clodfawr Arthur; dywed iddo, ar ol ei eni, gael ei draddodi i farchog perthynol i'r tylwyth teg, yr hwn yn ddiatreg a'i cludodd at ryw arwr hynafol, i gael ei dilyn i fyny mewn ymarferiadau corphorol a milwrol.

Y mae yn amlwg fod Spenser yn gydnabyddus â'r holl nofelau oedd yn ei ddyddiau rhamantus ef, a diau iddo glywed am Gaer Gai, ac am ei hen breswlydd, Gai, i'r hwn y mae yn dewis rhoddi yr enw mwy clasurol *Timon*; caufs felly y gwna i'r brenin Arthur alw ei dadmaeth.

Fe'm dygwyd i fyny gan *Timon* hynafgwr,
Yr hwn yn ei ie'ngetyd a fu yn rhyfelwr;
Mewn rhyfel yr ydoedd dan gamp yn gelfyddgar,
Ac ef ydyw'r callaf sy'n awr ar y ddaear;
Ei dŷ sy'n y dyffryn, fan werddlas a hafaidd,
Wrth droed mynydd *Aran* fwsoglog a henaidd,
Lle cyfyd y *Ddyfrdwy* yn ddysglaer fel arian,
A threigl'n arafaidd ar hyd y mân raian;
Yno fe'm dysgodd, tra parodd ei ddyddiau,
I ddylyn glân fywyd—un llawn o rinweddau.*

Y ffrwd barchedig hon, a adnabyddir yn bresonol wrth yr enw *Afon Twrch*, sydd gornant mynyddig fyfnigwyllt, yn ymdywallt o fynydd yr *Aran*; a chroesa y ffordd mewn man o ba un y dechreuaf fy nhaith yn mhlith Alpau fy ngwlad, gan esgyn oddiyno, yna disgyn i lawr i nant ddofn, a elwir Cwm Cynllwyd, yn cael ei amgylchu gan faesydd mor sythion fel mai gydag anhawsdra mawr y mae y trigolion yn gallu eu diwyllio.† Amrywir yr olygfa

* Fairy Queen, book I. canto ix.

† Mehefn 20fed, 1781, cafodd y lle yma ei gwbl ddiystrio trwy ymrwygiad cwmwl. Dyodd-efodd manau ereill yn Ngogleid Cymru, ar yr un amser, oddiwrth ddamwainiau cyffelyb. A ganlyn sydd hanes y trychineb *alaethus* yma, wedi ei gyneryd o un o newyddiaduron y cyfnod hwnw:

“Dydd Mercher diweddf, disgynnodd awm aruthrol o wlaw yn mhlwyf Llanuwchllyn, yn agos i'r Bala, yn cael ei ddylyn gan fellt, yr hyn a barodd i'r afon *Twrch* (tarddiad yr hon sydd yn y mynydd hynod a elwir *Bwlchgygroes*, a disgyna i *Lyn Tegid*) orlifo ei glanau yn y fath genllif aruthrol, nes yagubo ymaith bobpeth o'i faen: gellir olrhain olion y dinstyr o *Fwlchgygroes* hyd

gan goed, yn neillduol coed bedw. Ar y llaw ddehau y mae mynyddoedd eangfawr yr Aran yn ymddyrchafu; neu yn hytrach ddau gopa yn cyfodi oddiar un sylfaen.

Bwlch y Groes.] Cyrhaedd troed *Bwlch y Groes*, un o'r rhai mwyaf erchyll yn Ngogledd Cymru. Elir i'w ben uchaf trwy ddringo llwybr iganogam, anarferol o gul a syth; y bwlch ei hun sydd wastadedd grugog a noethlwm, ar ba un y tybiaf fod y groes yn sefyll, i'r dyben o anog diolchgarwch yr ymdeithwyr, oherwydd cyflawni eu hymdaith beryglus mor ddyogel. Y disgyniad, ar yr ochr arall, sydd yn llawer mwy syth a blinderus, i ddyffryn *Dyffryn Mowddwy.*] cul a hirfaith *Mowddwy*. Y mae yn saith neu hysg milldir o hyd, ac mor gyfyng fel y mae prin gae i'w gael yu ei waelod. Ei derfynau ydynt fryniau mawrion, yn gyffredin yn anarferol o wyrddlas, ac arnynt borfeydd rhagorol i ddefaid; ond y mae un, ar y llaw iswy, yn arddangos y fath wyneb arswydus, gan ei fod mor syth, megys yn y canol rhwng clogwyn a llechwedd; y mae yn goch a noethlwm, ac yn rhy syth i laswellt dyfu arno; a byddai llithriad i lawr o'i gopa yn llawn mor sicr o fod yn angeuol a phe disgynid o ben clogwyn unionsyth. Mewn un man, ar y llaw ddehau, y mae y mynyddoedd yn ymagor, ac yn gwneyd bwlch i roddi golygfa arall, aruthr ac arlebol, sef copa gwyllt ac ysgythrog Aran Fowddwy, yr hon a ymddyrchafa uwch ben mewn mawrhedri aruthrol.

Y mae prydferthwch yn y dyffryn hwn nad ydyw i'w gael yn fynych mewn rhai ereill yn y gwledydd mynyddig hyn. Rhenir yr holl fanau angauedig gan wrych byw rhagorol, a rhedant i fyny ochrau y bryniau, mewn manau mor sythion, fel mai prin y gallasai teithiwr cyffredin gael lle i osod ei droed i lawr. Y mae niferi o goedwigoedd bychain yn gymysg â hwy; a'r bryniau

y llyn. Cafodd dau ar bymtheg o dai, gyda'u holl ddotrefn, deg o wartheg, a nifer mawr o ddefaid, eu hysgubo ymaith; gorchuddiwyd llaweroedd o ddoludd a maesydd yd gyda graian a llaid, fel ag i wneyd y enwd am y tymhor yma yn gwbl ddiwerth; un ddol, yn neillduol, a orchuddiwyd â cheryg mawrion, fel nad oedd yn werth amser eu clirio ymaith er mwyn diwyllio y tir; cafodd y ceryg hyn eu hyrddio, gan gyflymdra y llifeiriant, amryw gannoedd o latheni, ac y maent o'r maintoli anferthol a ganlyn; sef, y mae un yn 19 troedfodd o hyd, 9 o led, a 6 o ddyfn; un arall yn 19½ troedfodd wrth 7½, ac yn 6 o ddyfn; cafodd yr olaf ei hollti o herwydd cyflymdra ei hysgogiad, trwy liddi daro yn erbyn un arall; cafodd wyth o geryg, oddeutu haner maintoli y rhai uchod, eu cario haner milldir, a chafodd pump o bontydd eu hysgubo ymaith yn y plwyf. Yn un o'r tai, darfu i un hen wraig orweiddig foddi yn ei gwely, yr unig un sydd ar goll yma; yn rhagluniaethol, cafodd preswylwyr y Pandy eu rhybuddio mewn pryd, buasai ychydig funudau o oediad yn angeuol i'r holl bentref; cafodd y tai a'r bont brydferth yn y lle hwnw eu llwyr ddi-fodi, ac nid oes dim ollon o honynt wodi eu gadael. Dwy o ferchiet ieuainge oeddynt yn yr un gwely; cafodd un o honynt ei lladd gan fellten, ond dangodd y llall heb ond i'w chap gael ei ddeifio ychydig.

"Yr un diwrnod yn Rhuthyn, cododd yr afon i uchder arswydol, yr hyn a gynhyrfoid luawa o bobl i fyned ar y bont i weled y llif; mewn ychydig funudau cawsant oll eu hamgylchu gan y dyfroedd, a gorfu arnynt aros yn y sefyllfa anghysurus hono drwy y nos; John Bills, gwyrddwr, un o'u nifer, a bwysai ar ganllaw y bont, yr hwn a roddodd i ffordd yn anffodus, trwy yr hyn y bu foddi. Haws dychymygu nag adrodd teimladau ei gymdeithion yn y fath sefyllfa ofnadwy, mewn llawn ddysgwyliad gwled y bont yn cael ei chario ymaith bob munud, a hwythau yn cyfrauogi o'i dynged anamserol; bore dranoeth yr oedd y llif wodi gostwng i raddau, a chafodd y bobl yn rhagluniaethol eu haehub. Yn Mhenmachno, yr oedd tri ar ddeg o gefylau yn sefyll mewn ystabl, yn perthyn i ddau borthmon, saith o ba rai a laddwyd gan y melt; ac y mae yn dra hynod fod y saith a laddwyd yn eiddo yr un porthmon; y chwech ereill, oiddo y porthmon arall, ni dderbyniasant un niwaidd. Ar y cyfan, nid yw dyllf mor gyffredinol yn y parthau hyn, yn cael ei gofio gan y trigolion llynaf."

Mawn.] uwch ben a arddangosant fawn rhagorol hyd y copa uchaf, lle y mae y gors a'r grug yn cydgyfarfod, y rhai a roddant nawdd i luoedd o ier cochion y mynydd, ac ychydig* o rai duon. Ond y mae eu pwysigrwydd i'r parthau hyn yn anesurrol fwy, yn gymaint ag mai dyma welyau tanwydd yr holl drigolion. Y mawnogydd ydynt dra phell oddiwrth eu preswylfeydd; a chydag anhawsder mawr y maent yn cael eu mawn. Y mae y fyfyrdd ar lethrau y mynyddoedd, yn gyffredin, yn rhy sythion hyd yn nod i geffyl; gan

Ceir Llusg.] hyny, y mae y dynion yn cario i fyny gyda hwy, ar eu cefnau, fath o gâr llusg ysgafn, yr hwn a lanwant â mawn, ac a lusgant, gyda rhaff wedi ei rhoddi ar draws eu dwyfronau, at ymyl y llethr: † yna ânt o'i faen, a thynant y câr i lawr, o hyd ar y blaen, gan arwain ei symudiadau, y rhai, mewn llawer engraifft, a fuont mor chwyrn ag i ddymchwelyd a thynu y meistr gydag ef, er perygl i'w fywyd, ac nid heb gryn lawer o niwaid corphorol.

Wedi marchogaeth am beth amser ar hyd gwaelod y dyffryn, myned heibio *St. Tydecho.*] i bentref ac eglwys *Llan y Mowddwy*: y mae yr olaf yn gyflwynedig i *St. Tydecho*, un o'n seintiau mwyaf hynod. Y mae ei chwedl wedi ei hyagrifenu mewn cywydd,‡ gan Dafydd Llwyd ap Llewelyn ap Gruffydd, arglwydd Bathafarn; yr hwn a fu o gynorthwy mawr i ddwyn Harri VII. i mewn, trwy borthi ei gydwladyr â phrophwydoliaethau fod un o honynt hwy i waredu Cymru oddi tan iau y Saeson, trwy yr hyn y cyfodwyd miloedd o ddynion, o dan Syr Rhys ap Thomas, ac amryw ereill, i ymuno â Harri, y pryd hyny iarll Richmond, yn Aberdaugleddyf.

Hysbysir gan y bardd enwog yma, i Tydecho fod yn abad yn Mhrydain Fechan (*Armorica*, yn Ffraingc,) ac iddo ddyfod trosodd yn amser y brenin Arthur; ond ar ol marwolaeth y gwron hwnw, pan y darfu i'r Sacsoniaid oresgyn y rhan fwyaf o'r wlad, enciliodd y sant, ac arweinai yma fywyd caled, gan orwedd ar y ceryg noeth, a gwisgo crys o rawn; er hyny, defnyddiai ei amser yn wasanaethgar, gan drin y tir, a chynnal lletygarwch. Maelgwyn Gwynedd, y pryd hyny yn ŵr ieuangc, a dramgwyddodd wrth y sant, a chymerodd feddiant o'i ychain; ond gwelid ceirw gwylltion yn cyflawni eu gwaith dranoeth, a blaidd llwyd yn llyfau ar eu holau. Maelgwyn, wedi ei gythruddo oblegyd hyn, a ddygodd ei gŵn gwynion i hela y ceirw, tra yr eisteddai efe ei hunan ar gareg lân, i fwynhau y difyrwch; ond pan y ceisiodd godi ar ei draed, cafodd allau fod ei ben ol wedi glynu yn sefydlog wrth y graig, fel y bu gorfod iddo ofyn maddeuant y sant, yr hwn, ar ol derbyn cyflawn ad-daliad, a fu mor gareddig a'i ryddhau o'i sefyllfa annymunol.

Cymaint a hynyna am y chwedl. Fod *St. Tydecho* wedi byw, a bod Maelgwyn Gwynedd wedi bod yn dywysog yn ein gwlad, nid oes genyf unrhyw ambeuaeth; ac fod y blaenaf wedi derbyn gan yr olaf y rhagorfreintiau a fwynhai ar un adeg, sef nawddogaeth i ddyn ac anifail, sydd hefyd yn llawn mor debyg: yr oedd pob troseddwr, pa mor euog bynag a fyddai, yn cael noddfa yma.

* Erbyn hyn wedi diffanu. GOL.

† Yn bresenol y mae y mawnogydd yn gorwedd yn dra phell oddiwrth ymyl llethr y bryn: gan hyn, y mae y brodorion yn gorfod dwyn cefyl yno, trwy ryw lwybr amgylch-ogylich, i gynorthwyo i luso y mawn hyd ymyl y llethr, yna cymerir ei le gan y dynion.

‡ Cywydd TYDECHO SANT, yn amser Maelgwyn Gwynedd.

Dywed y chwedl ei bod i barhau am gant o oesau; ond och! yr oedd y dyfodol yn dywyll iddynt! ni ragwelaisid y Diwygiad. Yr oedd y lle i fod yn rhydd hefyd oddiwrth bob ymladd, llosgi, a lladd: ac nid oedd caniatâd i aflonyddu ar neb o'r preswylwyr, heb wneuthur yr ad-daliad mwyaf cyflawn.

Yr oedd tiroedd Tydecho hefyd wedi eu rhyddhau oddiwrth bob rhoddion eglwysig, hawlion, a gormesiadau, ac oddiwrth y dreth fawr hono, ag y byddai braidd bobman yn ddarostyngedig iddi, sef *Gobr Merched*, y gospedigaeth am anniweirdeb; yr hon y darfu i'r sant, o dosturi at wendid ei braidd, yn dra doeth gymeryd gofal am gael rhyddhad iddynt oddiwrthi.

Dinas Mowddwy.] O! leutu pedair neu bum' milldir ymbellach ymlaen, cyrhaeddais *Ddinas Mowddwy*, yr hon a saif ar wastadedd uchel, yn nghyfuniad tri o ddyffrynoedd, o dan y bryn a elwir *Craig y Ddinas*; ar lwybrau mawnoglyd pa un y bydlaf yn awr yn edrych gydag arswyd, wrth adgoïo fel yr arferwn, pan yn ieuangc, ddringo i'w chopa, er mwynhau y pleser o ymlithro i lawr yn ngheir llusg y mawn. Y mae troed y graig hon yn cael ei ddyfrhau gan y Cerris a'r Dyfi. Yr olaf, yr hon a geidw ei henw hydnes yr ymgolla yn y môr yn Aberdyfi, a gyfyd yn ngwaelod craig anferth a elwir *Craig Llyu Dyfi*, o dan Aran Fowddwy. Y mae ynddi ddigonedd o leisiaid, y rhai a ddelir yn y nos, mewn helpa fywiog, ond anghyfreithlon, gan bicellwyr, y rhai a gyfarwyddir at y pysgod gau fflaglau fflamlyd o wellt.

Nid yw Dinas Mowddwy, er yn cael ei anrhydeddu â'r enw *Dinas*, yn cynwys ond un heol, yr hon sydd yn uniawn a llydan, gyda thair cwbl aughyd-weddol â'r teitl; ond er hyny y mae yn meddu ar holl arwyddion awdurdod, megys y cyffion, y post ffrewyllu, y feg-fawr, neu y llyffethair fawr, y brysgyr, a'r mesuronydd ymerodrol. Y mae hefyd yn brif ddinas arglwyddiaeth eang,

Perchenogion.] o dan awdurdod fy nheilwng gefnder, John Mytton,* ysw. Y mae yn ei dal oddiwrth Gwilym, neu *Wilcocke*, fel y gelwir ef yn gyffredin, pedwerydd mab Gruffydd ap Gwenwynwyn, arglwydd Powys. Ei wyres, ac unig etifeddes y lle, a briododd Syr Hugh de Burgh, mab y clodfawr Hugh, prif ynad Lloegr. Ei fab ef, Syr John, a adawodd ar ei ol bedair o ferched, y rhai a briodasant i deuluoedd Newport, Leighton, Lingen, a Mytton; Alianor, y bedwaredd ferch, a roddodd ei llaw, a'r rhandir hon, i Thomas Mytton, hynafiad yr arglwydd presenol.

Rhagorfreintiau.] Y mae awdurdod y ddinas hon, dros randir a gymer i mewn y plwyf eang yma, ac hefyd saith allan o'r wyth trefydd-degwm a berthynant i blwyf Mallwyd, yn dra helaeth. Cynwysa y gorphoraeth faer, henaduriaid, cofiadur, ac amryw fwrdeisiaid. Bydd y maer yn profi troseddwy; ond, fel yr hysbyswyd fi gan y diweddar brif swyddog teilwng, gôf gonest o ran ei alwedigaeth, nid ydynt er's rhai blynyddau wedi gwneyd ymgais at ffrewyllu; ac mai y cyffion, neu garchariad yn y feg-fawr, oedd y gospedigaeth lymaf a ymarferent: ond y maent yn meddu yr awdurdod i drwyddedu y tafarndai yn eu hardal, ac hefyd yn ustusiaid heddwch mor belled ag y cyrhaedda terfynau eu teyrnas fechan.

Bydd y cofiadur (yn absenoldeb yr arglwydd) yn profi pob achos yn mharthynas i eiddo, heb fod dros ddeugain swllt o ran gwerth; ac y mae y cyfreith-

* Tald y porchenog presenol. GOL.

wyr, talion y rhai nid ydynt uwchlaw haner coron, yn cael eu dewis allan o'r rhai mwyaf gwybodus yn y cyfundeb, neu y rhai a fedrant ddarllen.

Cefais ymborth yn y maenordy, o ba le y cymerais rodfa hyfryd am oddeutu dwy filldir, ar hyd y dyffryn, gyda glanau yr afon Dyfi. Y mae y dyffryn yn ymagor, a'r bryniau yn myned yn llai o ran eu uchder, tua'r gorllewin. Wedi myned dros y Dyfi, croessais bont uwchlaw dyfroedd dyfnion a llonydd y Clywedog, mor ddued ag ingc, ac yu ymsymud yn ddioglyd trwy agendor, i oleu dydd.

Mallwyd.] Cyrhaedd *Mallwyd*, lle hynod am sefyllfa ei hallor, yn nghanol yr eglwys; yr hon y darfu i'r Doctor Davies, awdwr y Geiriadur Cymraeg, y pryd hyny yu beriglor y lle, er gwaethaf archiadau yr archesgob Laud, ei symud o'i hen safle ofergoelus yn y pen dwyreiniol.

Y mae un o'r coed yw yn y fynwent yn dra theilwng o sylw. Math o fforest o goed ydyw, yn tarddu o un boncyff, yn ffurfio cysgodfa eang, ac yn ardderchog o ran ymddangosiad. Rhesw'n arall dros blanu y prenau hyny mewn mynwentydd, heblaw y rhai a roddir yn gyffredin, ydoedd hen arferiad mewn amseroedd hynafol, ar Sul y Blodau, i wneyd i hwn gadw lle y palmwydd, oddiwrth ba un y mae y Saeson yn galw y dydd yn *Palm Sunday*; bendithid y cangau ar y dydd hwnw; llosgid rhai o honynt yn llwch; ac a'r rhai hyn byddai yr offeiriad, ar y Dydd Mercher y Lludw dyluol, yn nodi y bobl ar eu talcenau, gan ddywedyd,

Memento, homo! quod pulvis es, et in pulverem reverteris.*

Ac arferid gosod i fyny rai o'r cangau a fendithid felly, yn y caeau, yn wythnos y gweddïau, neu ar adegau gorymdeithiau.

Llofruddiaeth Greulawn.] Dychwelyd i Ddinas Mowddwy. Ar y ffordd, hysbyswyd fi am y fan, heb fod nepell oddiyma, lle y cafodd Lewis Owain, is-ystafellydd Gogledd Cymru, a barwn canghellid Gogledd Cymru, ei lofruddio yn greulawn yn y flwyddyn 1555, gan fintai o garnladron ag oeddynt yn bliuo y sir yma y pryd hyny. Ar ol y rhyfeloedd rhwng tylwythau Caerefrog a Lancaster, yr oedd lluoedd o drosoddwyr a gwrthryfelwyr yn preswyllo yn y wlad hon; ac yr oedd wedi ymsefydlu yn y parthau hyn, am yspaid hir ar ol yr amseroedd annedwydd hyny, fintai o garnladron, y rhai a barhaent i yspailio, llosgi, a llofruddio, yn heidiau lluosog, er gwaethaf y gallu gwladol; a byddent mor ddigywilydd a lladrata a gyru mintoioedd o wartheg, ganol dydd goleu, o'r naill sir i'r llall, yn eithaf ddidaro. I roddi terfyn ar eu hanrheithiau, rhoddwyd allan gomissiwn i John Wynn ap Meredith o Wydir, a Lewis Owain, i'r dyben o sefydlu heddwch y wlad, a dwyn pob troseddwyd yn erbyn ei llywodraeth i farn a chospedigaeth. Mewn canlyniad i'r eirchion hyn hwy a gyfodasant gorhpt o wŷr nerthol, ac ar nos Nadolig daliasant uwchlaw pedwar ugain o wrthryfelwyr a throseddwyr, ar ba rai y cynaliasant brawf, gan eu cospi yn ol eu haeddiant. Yn eu plith yr oedd dau o feibion rhyw wraig, yr hon a erfyniai yn daer ar Lewis Owain am bardwn i un o'r ddau; gwrthododd yntau gydsynio; pan y darfu i'r fam, mewn cynddaredd, ei hysbysu (gan ddy-

* "Cofia, ddyn i mai llwch ydwyf, ac mai i'r llwch y dychwell."

† Y mae dechreuad gweision y strydd yn Ngogledd Cymru o ansoriad llawer boreuach. Gwel Attodiad, Rhif ix.

noethi ei dwyfron,) *Y mae y bronau melynion hyn wedi rhoddi sugn i rai a olchant eu dwylaw yn dy waed di.* Penderfynwyd ymddial gan y fileiniaid a ddiangasant. Gwylasant am eu cyfleustra; ac fel yr oedd yn myned trwy y parthau hyn i frawdlys sir Drefaldwyn, fuffiasant gynllwyn iddo yn nghoedwigoedd mawrion Mowddwy, mewn man a elwir yn awr, oblegyd y weithred, Lliidiart y Barwn; lle yr oeddynt wedi tori i lawr amryw o goed hirion, i groesi y ffordd, ac atal y fynedfa. Yna arllwysasant arno gawod o saethau, un o ba rai, yr hwn a lymasai yn ei wyneb, a dynodd efe allan, ac a dorodd. Wedi hyn ymosodasant arno gyda chyllill a gwaywffyn, a gadawsant ef yn farw, ac arno uwchlaw deg ar hugain o archollion. Ei fab-yn-nghyfraith, John Llwyd, o'r Ceiswyn, a'i hamddiffynodd hyd y diwedd; ond diangodd ei weision llwfrgalon ar yr ymosodiad cyntaf. Rhoddodd ei farwolaeth heddwch i'r wlad; oblegyd gweinyddwyd cyfiawnder yn y modd llymaf ar ol hyn; cafodd yr holl nythiaid o garuladron ei chwalu, a dyoddefodd lawer o honynt gan ddwylaw cyfiawnder; diangodd y gweddiill o'r wlad, byth i ddychwelyd yn ol.

Y mae traddodiadau y wlad o barthed y carnladron o hyd yn parhau yn dra chryf. Clywais y byddai cymaint o'u hofn ar deithwyr fel nad elent ar hyd y ffordd gyhoedd i'r Amwythig, ond croesent gribau y mnyddoedd rhag syrthio i'w dwylaw. Byddai y trigolion yn gosod pladuriau yn simneiau eu tai, rhag i'r chwiwladron ddyfod i lawr yn y nos, a'u hafonyddu: y mae rhai o'r cyfryw i'w gweled hyd heddyw. Adwaenid yr epil yma wrth yr enwau *Gwylliaid Cochion Mowddwy, a Gwylliaid y Dugoed.*

Gadael y Ddinas, a chymeryd y ffordd tua *Dolgellau.* Myned heibio i hen weithydd plwm, y rhai na weithiwyd erioed hyd yma gyda dim llwyddiant. Gallaf grybwyll yma am rywogaeth neillduol o bridd, am yr hwn y mae y lle yma yn hynod, math o *ochre glâs*, yr hwn a wlycha y bugeiliaid, ac a bwyant mewn pestl; yna fuffiant ef yn beleni, er nodi eu defaid. Y mae hen ddiareb am y tri pheth y dymunai pobl Mowddwy weled eu halltudio o'r wlad, yn profi eu bod yn gydnabyddus âg ef er's hir amser:

O Fowddu ddu ni ddaw—dim allan

A ellir ei rwystraw,

Ond tri pheth hel'eth, hylaw,

Dyn atgas, NOD GLAS, a gwlaw.

Oddeutu tair milldir o'r Ddinas, yr wyf yn myned heibio, ar y llaw chwith, i fferm eang *Pennant-higi*, ar hon y megir niferi lluosog o ddefaid: saif mewn iseldir dwfn, yn amgylchedig ar dair ochr gan fynyddoedd mawrion, ac yn fuffio amchwareufa ardderchog. Y mae yr oll o'r wlad yn orlawn o ddefaid a gwartheg; ac y mae y gwlan yn mhobman yn cael ei weithio yn wlaeni ac yn hosanau.*

Bwlch Oerddrus.] Esgyn ar hyd gallt serth, i fynedfa *Bwlch Oerddrus*; ac] y mae y wlad yn sylyu yn arddangos wyneb newydd. O'n blaen y mae llethr eang o dir truenus, yn cael ei derfynu gan fynyddoedd mawrion a chreigiog; yn mysg pa rai y mae Cader Idris yn ymddyrchafu goruwch yr oll.

* Yn bresenol, brethyn brâs sydd yn gwneyd i fyny y rhan fwyaf o drafntiaeth sir Feirionydd, yr hon sydd mewn cyflwr tra blodeuog. GOL.

Y Gynadledd yno.] Y mae y bwloch hwn yn hynod am ei fod yn un o'r tri lle, yn mha rai yr ymgynulodd, yn mhen chwe' blynedd ar ol rhyfeloedd Glyndwr, holl wŷr mawrion rhai ardaloedd, i'r dyben o ddirgymhell gweinyddiad cyfiawnder yn eu hawl eu hunain, heb unrhyw awdurdod cyfreithiol.

Achoswyd hyn, fe ddichon, gan y cyfreithiau annhrugarog a wnaed gan Harri IV. yn erbyn y Cymry. Yn mhob un o'r lleoedd hyn, gwnaethant ymrwymiad y naill gyda'r llall, i beri fod cyfiawnder yn cael ei wneyd am bob camwri a wnaed o flaen ac ar ol y rhyfeloedd, ond nid yn ystod y cyfnod terfysgldd hwnw. Yr oedd pob un i gael ei nwyddau, neu ei dir, a gymerasid oddiarno trwy drais, yn ol heb gŵyn cyfraith; ac unrhyw nwyddau a atelid ar ol hyny a ystyrid fel wedi eu lladrata; neu os byddai ei arglwydd wedi eu gwerthu, yr oedd i gael ei ddirwyo i ddeg punt, a'r nwyddau, neu eu gwerth, i gael eu hadferu i'r perchenog. Os byddai y troseddwr wedi ei grogi, neu wedi marw o farwolaeth naturiol, yr oedd yr ymhawliad i gael ei wneyd yn erbyn ei wraig, neu ei ysgutorion; ond os hyddai iddynt hwy neu hi wadu yr ymhawliad, yr oedd yn rhaid i'r achwynydd gael ei gydfeirniad; hyny ydoedd, chwech o bersonau gydag ef, i dyngu i gyfiawnder yr ymhawliad; ond (yr un modd a'r Saeson pan y profid trwy reithwyr) yr oedd gan yr amddiffynydd hawl i wrthwynebu un o'r chwech, ac yr oedd un arall i gael ei ddarparu yn ei le.

Ar ol hyn dylina amryw reolau tuag at adferu llywodraeth y wlad yn gyffredinol; ac amryw gyfreithiau o berthynas i ddiarddeliadau ac *estrays*, crwydriaid, meichniâeth, adgaffael dyledion, dynladdiad, lladradau, dyledswyddau swyddogion, &c. Terfyna y gyfres gyda gwerth amrywiol fathau o ddaeoedd ac anifeiliaid, y rhai yr oedd iawn i gael ei wneyd am danynt. Er engrafft, yr oedd ceffyl a chases, ar lw y perchenog a dau gymydog, yn cael ei osod yn ddeg swllt; ebol yn ugain ceiniog; ŷch yn dri swllt ar ddeg a grôt; buwch yn ddeg swllt; yr oedd llogi ŷch, a llaeth y fuwch yn cael eu prisio hefyd; mamogiad a ystyrid yn werth un geiniog ar bymtheg, ei gwlan yn bedair ceiniog, ei llaeth yn ddwy geiniog, a'i hoen yn wyth geiniog.

Fel prawf o bris uchel arfau rhyfel, ac nad oedd genym ond ychydig o wneuthurwyr y cyfryw yn ein plith y pryd hyny, yr oedd cleddyf tŵy law yn cael ei brisio yn ddeg swllt, ac un unllaw yn chwe' swllt a chwe' cheiniog; a tharian ddur yn ddau swllt ac wyth geiniog; tra, fel y mae yn hynod, yr oedd bwa, yr hwn a allent wneyd, yn cael ei brisio yn un geiniog ar bymtheg, a saeth yn chwe' cheiniog.

Nid oedd unrhyw ddirwy arall yn cael ei phennodi am dori y cyfreithiau, heblaw fforfedio y budd o'r cytundeb, yr hyn, yn yr anseroedd ansefydlog hyny, fe ddichon, oedd yn llawn ddigon, am ei fod yn gadael y troseddwr yn amddifad o bob cymorth, ac yn ddigyfaill.

Dolgellau.] Disgyn oddiyno, ar hyd ffyrdd hynod o ddrwg a charegog i *Ddol-gellau*; y mae pob mynedfa i'r dref hon, fel pob tref arall, yn gauedig gan dollbyrth; ac y mae pob mynedfa yn cael ei hadgyweirio am

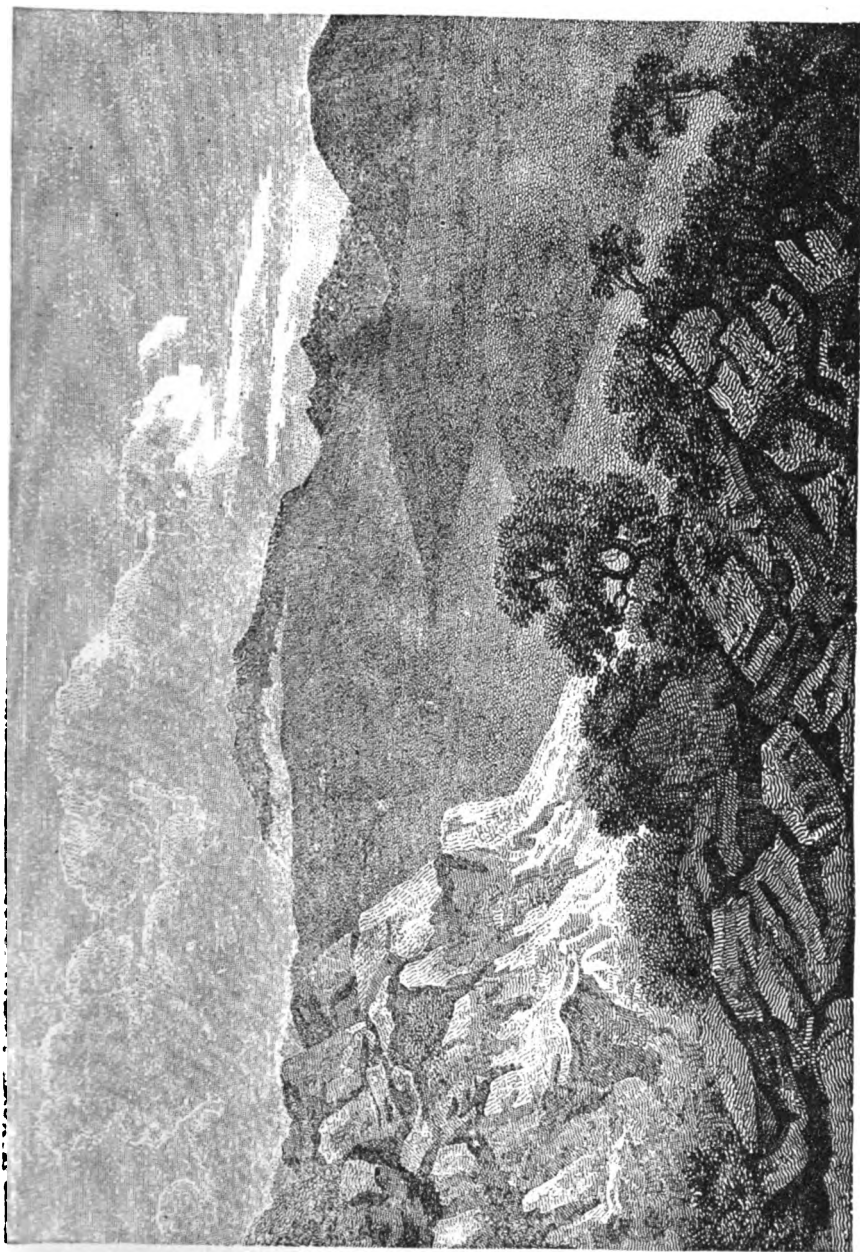
ychydig o ffordd,* trwy gymhorth y tollau bychain. Bechan yw y dref; a'r heolydd wedi eu cyfleu yn y dull mwyaf afreolaidd; ond y mae ei sefyllfa mewn dyffryn prydferth, ffrwythlawn, yn llawn o goedwigoedd, ac yn addurnedig â llaweroedd o balasdai prydferth; a'i ddyfrhau gan yr afon Fynach; dros ba un, oblegyd ei gorlifiadau mynych, y mae pont o amryw fwäau. Cymer y dref ei henw am ei bod yn sefyll mewn döl, ac ynddi gyflawnder o goed cyll. Nid oes ynddi ddim ag sydd hynod, heblaw yr eglwys, yr hon, er nad oes ynddi eisteddileoedd, sydd yn adeilad dda. Oddi fewn iddi y mae cofadail i Feiryg Fychan ap Ynyr Fychan, o dylwyth Nannau, yn y gymydog-aeth, ac yn bunmed mewn disgyniad o'r tywysog Cadwgan, mab i Bledlyn ap Cynfyn, yr hwn a breswyliai yma, ac yn meddiant hiliogaeth yr hwn y mae yn aros hyd heddyw. Y mae efe yn arfog, gyda helm fechan a chlôs, a gwddfsgadwyn, ei gleddyf yn ei law, a mantell fôr wedi ei thafu dros y gweddill o'i arfogaeth.

Cader Idris.] Y mae *Cader Idris* yn ymgyfodi yn union uwchlaw y dref, ac y mae yn gyffredinol yn wrthddrych sylw pob ymwelydd. Amgylchynais waelodion y mynydd am oddeutu dwy filldir, gan adael llyn bychan, *Llyn Gwernan*, ar y llaw chwith, a dechreuais yr esgyniad ar hyd ffordd geffyl gul a serth, efallai y ffordd uchaf yn Mhrydain, gan ei bod yn ffordd gyffredin, hyd yn nod i gefyllau llwythog, i Lanfihangel-y-Pennant, dyffryn ar yr ochr arall. Wedi cyrhaedd crib y bryn, canfyddais mai porfa eaug ydoedd o laswellt bräs, yn gymysg âg ychydig siglen. Y mae y bryn oddiyno yn llechweddu at i fyny: y rhan serthaf, hyd y pigyn uchaf, a elwir Pen y Gader, yn dyfod yn fwyfwy creigiog: y mae y dynesiad at y copa yn arbenig felly, ac yn orchuddiedig â darnau mawrion o greigiau afiwiog, tra geirwon, ac wedi eu cysylltu ynghyd gyda rhyw sylwedd hauer-gwydrol, yr hyn a ddyry iddynt ymddangosiad hynod o losgfalaidd, yn ychwanegol at yr olwg anghysylltiol a damweiniol sydd arnynt. Ar fy esgyniad, cyfarfyddais â chrugau o geryg, o'r un rhywogaeth gellog a *Ulyffant-faen* str Derby,† ond o liw gwyrdd. Trôdd y diwrnod allan mor wlyb a niwliog, fel y collais y mwynhad o'r olygfa fawr oddiar y copa. Nis gallwn weled ond fod y lle y safwn arno yn grugau amrosgo o fater rhyfeddol o annhrefnus. Ar adegau gallwn weled clogwyn aruthrol ar un ochr, lle y mae y mynydd yn cilio i mewn, gan ffurfio math o amchwareufa, gyda llyn yn y gwaelod; eto yn dra uchel mewn cymhariaeth i droed y mynydd. Ar yr ochr arall, yn hytrach yn nês, mi a welais *Craig gau*, yr hon sydd yn fawr auferthol, gyda llyn yn y gwaelod, mewn ceuedd dwfn. Y mae hwn wedi ei ddarlunio mor ragorol gan bensyl fy nghydwladwr, Mr. Wilson, fel na bydd i mi ymgyng at unrhyw fanylion pellach.

Wrth ddyfod i lawr o'r *Gader*, cedwais gydag ymyl y clogwyn mwyaf, nes y daethum yn agos i'r *Cyfrwy*, pigyn arall. Yr oedd yr holl le, am yspaid hir, wedi ei orchuddio â cheryg rhyddion, ar ffurf ffrwd, yn llechweddu o'r ochr serth. Y mae niferi mawr o honynt yn golofnaidd, ond yn anghysylltiol; yn ysgwâr neu bum'onglog; nid oes yr un o honynt yn syth, ond gorweddant yn

* Y mae y ffyrdd, i bob cyfeiriad o Ddolgellau, yn brösenol, mewn cyflwr rhagorol. Got.

† Mae yn debyg mai rhywogaeth fräs o'r *porphyry* ydyw y garog y cyfoirir ati yma, wedi ei gwneyd yn gellog trwy ddadgyfansoddiad y *settepath*. Got.

CADER IDRIS.

hynod o annhrefnus yn mhob cyfeiriad. Ymddangosai rhai yn crogi i lawr gwyneb y clogwyn; y mae penau rhai ereill yn ymrithio allan mewn dyfnder mawr odditanaf, yr hyn a ddangosai drwch mawr y ffrwd. Da genyf pe buasai y diwrnod yn fwy ffafriol: ond hyderaf y bydd i deithydd arall amgylchu y cwbl, a rhoddi hanes mwy boddhaol am y mynydd nag y galluogwyd fi i wneyd.*

Uchder.] Am uchder y mynydd hwn, ynghydag Aran Fowddwy, a'r Arenig Fawr, gallaf roddi hanes tra manwl, trwy gynorthwy y cywrair Mr. Meredith Hughes o'r Bala; yr hwn a sicrha i mi fod Pen y Gader yn 950 o latheni yn uwch na maes (*green*) y Bala; Aran Fowddwy yn 740 o latheni yn uwch na Llyn Tegid; a'r Arenig yn is o ddim ond 20 llath na'r Aran; fod y disgyniad o Lyn y Bala i Ddolgellau yn 180 o latheni; felly nid yw yr holl wahaniaeth gwirioneddol mewn uchder rhwng y Gader a'r Aran ond 30 llath yn unig.

Wedi ymadfywio ar ol blinder y daith hon, cychwynais ar un arall, i'r dyben o amgylchu bôn eangfawr y mynydd. Cymerais yr un llwybr ag o'r blaen; a daliais ati i farchogaeth islaw *Tyrau Mawr*, un o bigynau Cader Idris, y graig uchaf y bum eriodd yn marchogaeth oddi tani. Tu hwnt, ar y llaw ddehau, y mae dau lyn, a elwir *Llynau Cregegan*; ac heb fod yn rhyw lawer pellach, y mae rhai gweddillion o gylchoedd o geryg sythion, gyda llauws o garneddi; careg anferthol o fawr yn sefyll yn syth ar ben uchaf craig gyfagos; ac amryw teini hirion, neu golofnau sythion anghelfydd.

Llys Bradwen.] Ychydig o ffordd tu hwnt i'r rhai hyn, gerllaw yr afon Cregegan, gwelais olion *Llys Bradwen*, llys neu balas Ednowain, penaeth un o bymtheg llwyth Gwynedd, yn nheyrnasiad Gruffydd ap Cynan, neu yn fuan ar ol hyny. Mesura y gweddillion oddeutu 30 o latheni ysgwâr; y fynedfa i fewn yn saith droedfedd o led, gyda chareg fawr ar ei phen ar bob ochr, yn gwasanaethu fel pyst y drws; y mae y muriau wedi eu ffurfio o geryg mawrion, heb gael eu plastro â mortar; yn fyr, y mae adeiladwaith y palas hwn yn dangos fod y gelfyddyd o adeiladu mewn cyflwr tra isel yn yr amseroedd hyny; nis gellir ei gymharu i ddim ond i furddyn anghelfydd hen feudy.

Cafodd Ednyfed ap Aaron, un o ddisgynyddion y dyn mawr yma, yr anrhydedd o letya Owain Glyndwr, mewn adeg pan oedd pethau yn dywyll arno; a dywedir iddo ei guddio rhag y gelynyon a ymlidient ar ei ol, yn mhlwyf Llangelynin, mewn ogof, yr hon a elwir hyd heddyw yn *Ogof Owain*.

Rhaid i mi beidio arwain y darlennydd i feddwl fod yr holl breswylfeydd, yn yr amseroedd boreuol hyny, yn gyfartal mewn ardderchogrwydd â phalas Ednowain ap Bradwen. Byddai preswylfeydd y boneddigion israddol yn cael eu ffurfio o wiail, yn debyg i *wigwams* yr Indiaid, neu gytiau preswylwyr Uchel-diroedd Ysgotland, heb erddi na pherllanau, ond wedi eu gwneyd at eu symud o'r uail fan i'r llall, er mwyn cael porfa newydd, neu fwy llawnder o helwriaeth. Byddai y dodrefn yn cyfateb; ni byddai yno na byrddau, lliciniau, na napeynau;† ac y mae hyn yn llai rhyfedd, pan y cawn, hyd yn nod mor

* Y mae Mr. Alkin, ieu., yn ei "Daith trwy Gymru," yn dysgrifio, gyda llawer o gywirdeb, ranau cyfansoddol Cader Idris, a mynyddau ereill yn y mynyddogaeth. GOL.

† Girald. Cambr. Descrip. Walliae, 86a. Syr Richard Hoare's Ed. vol. ii. p. 293.

ddiweddar ag amser Iorwerth II., fod gwellt yn cael ei ddefnyddio yn ystafell-wely y brenin.* Er hyny, yr oedd y lletygarwch uchaf yn cael ei ymarfer: yr oedd pob tŷ yn agored, hyd yn nod i'r dyn tylotaf. Pan ddeuai dyeithrddyn i mewn, cymerid ei arfau oddiarno, a dodid hwy o'r neilldu; ac yn unol â'r arferiad ysgrythyrol, dygid dwfr iddo i olchi ei draed. Nid oedd yr ymborth ond syml: ni chynwysai y pryd amrywiaeth ddestlus o ddysgleidiau, ond nifer o bethau wedi eu gosod gyda'u gilydd mewn un ddysgl fawr: y bara ydoedd deisenau teneuon wedi eu gwneyd o flawd ceirch, y fath ag a welir yn gyffredin yn yr amser presenol yn ein parthau mynyddig. Gweinyddai y teulu ar y gwahoddedigion, ac ni chyffyrddent â dim nes y byddent hwy wedi darfod, pan y bwytäent yr hyn a fyddai wedi ei adael ar ol. Cerddoriaeth, ac ymddiddan rhydd y genethod ieuainge, a wnaent i fyny ddifyrwrch y cwmni; oblegyd yr oedd eiddigedd yn beth anadnabyddus yn ein plith. Munteioedd o ddynion ieuainge, na wyddent am un gelyfddydd ond dwyn arfau, yn fynych a eleut i'r tai, a byddent yn cael eu croesawu yn wresog; oblegyd ystyrid hwy yn amddiffynwyr gwirfoddol rhyddid eu gwlad. Ymgymysgent âg aelodau menywol y teulu, unent eu lleisiau mewn canu gyda'r delyn, a threulient y dydd gyda bywiogrwydd anhafal. O'r diwedd, suddent mewn cwsg, udd ar lythoedd costus, neu welyau plu; ond ar hyd ochrau yr ystafell, ar haen deneu o frwyn wedi eu sychu, o amgylch tân mawr wedi ei gyneu yn y canol, y gorweddent blith-draphlith, wedi eu gorchuddio yn unig gan fath o frethyn brâs o wneuthuriad cartrefol, yr hwn a elwid *Brychan*, yr un peth a'r *Brucha* mwy hynafol; a chadwent y naill y llall yn gynhes,, trwy orwedd yn agos at eu gilydd, neu os byddai i un ochr golli ei gwres naturiol, tröent, nes y byddai yr ochr oer yn nesaf i'r tân.†

Cerddoriaeth yr Hynafiaid.] Cyfarfyddir â rhyw wythien o'r gerddoriaeth hynafol yn y rhanau mynyddig hyu o'r wlad. Bydd nifer o bobl yn ymgynull at eu gilydd, o'r ddwy ystlen, ac eisteddant o gwmpas y delyn, gan ganu penillion bob yn ail, o farddoniaeth hynafol neu ddiweddar. Yn gyffredin bydd y bobl ieuainge yn dechreu y nos trwy ddawnsio, a phan y byddont wedi blino, eisteddant i lawr, ac ymgymerant â datganu fel anrywiaeth. Yn fynych, fel yr *Improvisatori*, neu yr angeuogion yn yr Eidal, canent benillion difyfyf. Bydd i un medrus yn y gelyfddydd hon ddwyn allan benill fel atebiad i'r diweddaf a ganwyd; y mae y testynau yn creu llawer o ddifyrwrch; oblegyd y maent weithiau yn gellweirus, bryd arall yn dychanol, a thro arall yn garwriaethol. Parhaent i ganu yn ddibaid, ac ni byddent byth yn canu yr un penill ddwywaith, oblegyd buasai hyny yn achos i'r neb a wnelai, golli yr anrhydeid o fod yn flaenaf yn y gân. Fel yr eos, parhaent i ganu drwy gydol y nos: *Certant inter se, pulumque animosa contentio. Victa morte fuit sæpe vitam, spiritu prius deficiente quam cantu.*‡ a ellid ei ychwanegu o'r braidd. Y mae y gyulleidfa yn gyffredin yn galw am y dôn; weithiau ni fedr ond ychydig ganu arni; eithr mewn llawer o amgylchiadau bydd yr holl gwmi yn canu; ond pan y mae mintai o ddatgeiniaid rhagorol wedi ymgynull, anaml y byddant yn galw am dôn; oblegyd nid yw o bwys

* Anderson's Dict. Com. ii. 112.

† Giraldua, 888.

‡ "Ymgystadlueant y naill â'r llall, ac y mae yr ymdrechfa yn fywiog a chyhoedd. Tertyns y gorchfygedig ei fywyd trwy anghau—yr anadl fu pallu cyn i'w dôn ddartod."

iddynt hwy pa dôn a dery y telynor. Y mae plwyf weithiau yn ymgystadlu yn erbyn plwyf, nes y bydd y bryniau yn adseinio gan y cydgan.

Myned yn mlaen ar fy nhaith fel o'r blaen, rhwng mynyddoedd uchel, mewu dyffryn cul. Ymadael â'r bwlech cyfyng, a myned ar hyd ffordd dda, wedi ei ffurfio ar ochrau y mynyddoedd, gyda llechweddiad hyfryd oddiwrthi tua'r môr, yr hwn yn bresenol sydd yn llawn o ysmotiau du a gwyrdd, y rhai a amrywir gan y goleuni trwy y cymylau toredig. Y mae y ffordd yn myned yn awr rhwng bryniau gwyrddleision a llyfnion, porfeydd defaid y wlad; oblegyd y naent yn grynuon ar eu copâu, ac wedi eu gorchuddio â diadelloedd, y rhai a gynyrchant y defnyddiau i'r gweithfeydd yn y gymydogath. O le a elwir yr Allt-lwyd, yr wyf yn cael golwg gyflawn ar y gwas-tadedd a elwir *Tywyn Meirionydd*, yr hwn sydd yn gymysgedd o ddolydd a mawnogydd duon, yn cael ei ddyfrhau gan yr afon Dysyni, yr hon a ymarllwysa i'r môr ychydig filldroedd islaw. Ar un ochr y mae pentref ac *Tywyn*.] eglwys *Tywyn*. Y bersonoliaeth sydd fywioliaeth berthynol i esgob Lichfield; perthynai y ficeriaeth i leiandy Barking, yn Essex, ond y mae yn awr yn nawddogaeth esgob Bangor. Esgeulusais ymweled â'r lle hwn; ond credaf na buasai fy llafur yn myned yn ofer; oblegyd yr wyf yn cael, yn mhlith papurau Llwyd,* ddarlun o ffugyr beddrodol eglwyswr, un arall o ryfelwr, a dwy golofn anghelydd, un yn saith droedfedd o uchder, gyda llun y groes, a cherfiad ar bob ochr, mewn hen lythyrenau. Y mae colofn arall, yn cael ei nodi yr un modd â chroes, ond y mae y cerfiad mewn llythyrenau o ffurf wahanol, wedi cael ei thynu yn yr un casgliad oldiwrth un yn mynwent Llanfihangel y Traethau yn y str hon.

O'r fan lle y gwnaethum y crwydriad yma, yr wyf yn esgyn ar hyd llwybr syth trwy gaeau; ac ar ol croesi yr afon, ciniawais ar gareg fawr o dan y *Craig y Deryn*.] graig anferthol a elwir *Craig y Deryn*, yr hon a elwir felly ar gyfrif y niferi mawrion o for-frain, colomenod y creigiau, a hebogau a fridiant arni. Yn ei bôn y mae ffrwd anferthol o geryg, yr hon a ymestyn am rai cannoedd o latheni oddiwrth waelod y graig, a ffurfir hi trwy barhaus ddisgyniad malurion o honi. Yma y mae y *Tywyn* wedi ei gulhau i ddyffryn ffrwythlawn, yr hwn a ymestyna oddeutu dwy filldir yn mhellach. Yn agos i'w ben pellaf y mae craig hir ac uchel, yn gul yn y *Castell Teberri*.] top. Yma y safai castell *Teberri*, yr hwn a ymestynai ar ei hyd dros holl arwyneb y copa, ac yr oedd yn amddiffynfa o gadernid ac eangder mawr. Yr ystafell fwyaf cyflawn ydoedd yn 36 troedfedd o led, ac wedi ei thori allan o'r graig ar y ddwy ochr; oblegyd y mae cryn lawer o hono yn geuol. Mewn rhai manau, yr oedd y clogwyni, wedi eu hangylchu gan fur, yn ffurfio yr amddiffyniad. Y muriau ereill ydynt wedi eu hadeiladu yn rhagorol; y ceryg wedi eu hysgwario yn dda; a'r mortar yn gyfansoddedig o gregyn a graian, ond yn bresenol y mae yn noddedig o bwdr. Y mae yr holl le mor orchuddiedig gan dwmpathau, fel y mae y gorchwyl o'i archwilio yn waith tra anhawdd. Saif yn mhlwyf Llanfihangel y Pennant, a dywedir iddo ar un adeg gael ei amddiffyn gan un o'r enw *Coch o'r Pennant*.

Dichon mai dyma y castell *Bere* a berthynai i'n Llywelyn olaf, a'r hwn a

* Sebright MSS.

gymerwyd ychydig amser cyn darostyngiad Cymru, gan William de Valence, iarll Penfro.* Ymddengys hefyd ei fod yr unrhyw a'r hwn a draddodwyd gan Iorwerth I. i geidwadaeth Robert Fitzwalter, yr hwn, ar yr un pryd, a gafodd ganiatâd i hela pob math o fwystfilod gwylltion yn y str hon. Priodol ydyw crybwyll hyn, oblegyd y mae amddiffynfa gadarn arall yn str Aberteifi, ac enw cyffelyb arni.

Troi yn ol oddeutu haner milldir, a marchogaeth rhai milldiroedd gyda *Talyllyn.*] glanau y dyffryn prydferth hwnw a elwir *Talyllyn*; y mae yn gul iawn, ond cynwysa ddoldiroedd heirdd, a therfynir ef gan fyuddiroedd uchel a gwyrddeision, y rhai y mae eu llechweddau yn dra sythion. Myned heibio *Llyn y Myngil*, llyn prydferth oddeutu milldir o hyd, yr hwn a leinw y dyffryn fel nad oes ond ffordd gul ar un ochr. Terfyna yn hynod o dlws; oblegyd culha yn raddol i ffurf afon, a rhuthra trwy fwa maen cryf i fwch cul; saif yr eglwys ar un ochr, ac ar y llall ychydig o fythynod yn gymysgedig a'r coed. Yr eglwys, ac eiddo Llanfihangel y Pennaut, ydynt gapelau perthynol i Dywyn.†

Yn gyfagos i'r dyffryn hwn, mewn lle a elwir *Llwyn Dôl Ithel*, yn y flwyddyn 1684, wrth gloddio mawn, mewn oddeutu tair llath o ddyfnder, deuwyd o hyd *Arch Hynod.*] i arch, wedi ei wneyd o ffawydd, oddeutu saith troedfedd o hyd, wedi ei gerfio a'i euro yn y ddau ben. Yr oedd dau ysgerbwd dynol, o'r ddwy ystlen, fel y tybir, oddi fewn iddo, wedi eu gosod a phen un wrth draed y llall; yr esgryn oeddynt laith a gwydu, ac o faintiol anarferol; esgryn y cluniau yn saith modfedd ar hugain o hyd. O fewn llathen i'r arch deuwyd o hyd i ysgerbwd arall o'r un maintiol a'r rha blaenaf, yn gorwedd ar y clai noeth; ac o fewn dau rŵd iddynt, fedd, yn cynwys ysgerbwd o'r maintiol cyffredin. Ar hyd y beddau a'r arch yr oedd gwial cyll§ wedi eu gosod, a'r rhisg arnynt, ac mor wydn ag i fod yn blygadwy. || Yr oedd cadwraeth anghyffredin y gwial hyn, a gwydnedd yr esgryn. i'w briodoli i ansawdd pygaidd y fawnog yn mha un yr oeddynt wedi cael eu claddu. Gosodasid y gwial yno i ryw ddyben ofergoelus, efallai i wrthweithio dylanwad dewiniaeth; y mae cneuen ddwbl y coed cyll, mewn rhyw ranau o Ucheldiroedd Ysgotland, hyd heddyw yn cael priodoli iddynt y rhinwedd yma.

Ychydig filldiroedd tu hwnt i eglwys Talyllyn, y mae y brynau braidd yn cydgyfarfod yn eu godreun, ac yn newid eu haggwedd. Nid oes dim gwyrddeision i'w weled yn awr, dim ond natur yn ei hagrwech a'i gwylltineb. Y mae ochrau y brynau wedi eu tori yn fil o dalpiau; rhai yn bigfain a blaenllym; ond y rhan fwyaf yn ymdafu ymlaen, ac yn crogi drosodd yn y fath fodd ag i beri braw arswydus rhag iddynt gwympo. Tyfa ychydig dwmpathau yn eu plith; ond y mae eu lliw tywyll, yn gystal ag eiddo y creigiau, yn ychwanegu at arswydolrwydd y rhyngfa, yn hytrach na dim arall.

* Leland's Collect. i. 173.

† Rotuli Wallise, 99.

‡ Ecton, 499.

§ Dodid gwialon cyll weithiau mewn beddau. Cafwyd gwialon gollen, a'r rhisg arni, yn medd *Randolph Higden*, awdwr y "*Polychronicon*," ar adeg yr adgyweiriad diweddar ar eglwys gadeiriol Caerlleon; a chafwyd gwialon gyffolyb mewn bedd arall ar yr un achlysur. Y mae amryw dybfau wedi cael eu cynyg er rhoddi cyfrif am yr arferiad hynod hon, ond ni chafwyd dim esboniad boddhaol ar y peth. T. P.

|| Llwyd's Itin. MS. Crybwyllir am engrafft arall gan Camden, ff. 793.

Gelwir un o'r clogwyni hyn *Pen y Delyn*, ar gyfrif y gyffelybiaeth sydd ynddo i lun telyn. Gelwir un arall, *Llam y Lladron*, am y dywed *Llam y Lladron.*] traddodiad y byddai lladron yn cael eu dwyn yma, a'u bwrw i lawr. Nid oes yr amheuaeth lleiaf na allasai y gyfryw gosp gael ei gweinyddu trwy orchymyn rhyw arglwydd gormesol; ond anfynych y byddem ni, yn yr hen amser gynt, yn cospi unrhyw drosedd & marwolaeth; byddai y crogbren yn cael ei ddefnyddio yn achlysurol am ladrad,* ond byddid yn cymeryd dirwyon braidd yn mhob amgylchiad, hyd yn nod am lofruddiaeth; yr hyn a gynyrchai ddial personol, ac a ddygai yn mlaen gyfres o ymraffaelion ddiudiwedd, a thywallt gwaed.

Llyn y tri Graienyn.] Ar y chwith y mae uchafedd creigiog Cader Idris.† Myned heibio i llyn bychan, a elwir *Llyn y tri Graienyn*, y rhai ydynt dair o greigiau anferth, darnau o'r mynyddoedd cyfagos, o ba rai y disgynasant. Dywed y bobl gyffredin mai tri graienyn ydoedd y rhai hyn a syrthiasent i esgid y cawr Idris, y rhai a fwriodd efe allan yn y fan hon, am eu bod yn brifo ei droed.

Myned dros y Bwlch Coch, ac wedi disgyn ar hyd ffordd anarferol o ddrwg,‡ cyrhaedd Dolgellau drachefn; o ba le yr ymwelais & Nannau,§ hen breswylfod teulu hynafol Nannau, yn awr y Vaughans. Y mae y ffordd tuag yno yn un esgyniad parhaus am ddwy filldir: felly fe ddichon mai dyma y palasyd boncldwr a saif ar y tir uchaf o unrhyw un yn Mhrydain. Gorchuddir yr etifedd-iaeth & choedwigoedd heirdd, y rhai a guddiant holl ochrau y nentydd am lawer o filldroedd o ffordd. Ar ochr y ffordd y saif hen dderwen hybarch, yn y cyfnod olaf o ddarfodedigaeth, ac wedi ei thyllu gan amser ar ffurf bwa gothig; er hyny y mae ei chylchfesur yn bresenol yn saith droedfedd ar hugain a haner. Y mae ei henw yn dra chlasurol, *Derwen Ceubren yr Elyll.* || Mor ffynych y mae y dychymyg gwresog wedi gweled y tylwyth teg yn chwareu o angylch ei boncyff! neu oni allai fod llygad y darfelydd wedi canfod yr *Hama-dryad* yn ymruthro allan o risgl ei bren cyfoesol?

Uwchlaw Nannau y mae craig uchel, a'i chrib wedi ei amgylchu & chlawdd o geryg rhyddion. Buasai hwn, ar ryw adeg, yn wersyllfa Brydeinig, gorsaf, efallai, i ryw orthrymydd, oblegyd ei henw ydyw Moel Orthrwm.

Y mae parc Nannau yn nodedig am ei hyddgig (*venison*) tra rhagorol, ond

* Leges Wallis, 221.

† Yr oedd *Idris* nid yn unig yn gawr, ond yn un goleuedig, ac yn astudlo seryddiaeth; a chan nad ewyllysai i neb sefyll yn ei oleuni, dewisodd gopa y mynydd uchaf yn Metrionydd i sylwi ar y wybrenau. Tipy'n yn galed arno ydyw fod *Cadair Idris* yn cael ei droi i'r Saesonog yn *Arthur's Seat*: pwy a ddyfistodd y cyfeithiad goleuedig yma, nid wyf yn gwybod. J. R.

‡ Y mae y rhai hyn wedi eu gwella yn fawr yn bresenol. GOL.

§ Y mae Nannau wedi cael ei ail-adeiladu, mewn modd sylweddol, er hyny yn brydferth, gan ei feddiannydd presenol, Syr Robert Williams Vaughan, barwniad, ac y mae y dynesiad at ei sefyllfa ucheledig wedi cael ei rwyddhau yn fawr gan ffyrdd rhagorol. Nid yw y golygydd yn dymuno gwneyd ei nodiadau yn gyfrwng i udganu clod, ond byddai yn anghyfiawnder & gwir deil-ynglod iddo beidio dyweyd fod yn gyfunedig yn mherchenog Nannau, yn y graddau uchaf, y nodwedd o fod yn aelod seneddol gonest ac annibynol, gyda'r ansoddau mwyaf defnyddiol hyny a wnant FONEDDWR GWLEDIG TRIGIANWOL yn fendith yn ei gymydogeath. GOL.

|| Y mae yr hanes am y modd y darfu i Owain Glyndwr ladd dyn arall, a thafu ei gorph i geubren derwen, a'r modd y cafwyd ei ysgerbwd ynddi wedi hyny, yn cael ei adrodd dyn y *Brython*, cyf. i tudal. 98. T. P.

bychan. Crybwyllais o'r blaen am olion tŷ Hywel Sele, o fewn y parc hwn, ac am ei haues anffodus.*

Dychwelyd trwy Ddolgellau; ac oddentu milldir tu hwnt, oddiar godiad tir, cael golygfa hardd ar dri o ddyffrnoedd, yn cael eu terfynu yn brydferth gan fryniau, eu haddurno â phalasdai boneddigion, a'u dyfrhau gan ymuniad yr afon *Mynach* â'r *Maw*, neu y *Fuwddach*. Hudir fi rhag cymeryd y ffordd unionsyth tuag Abermaw, gan y parch mawr a deimlwn bob amser tuag at farn boneddwr, yr hwn, ychydig flynyddoedd yn ol, a anrhydeddodd ein gwlad â'i sylwadau,† ac a roddodd ganmoliaeth arbenig i raiadrau Glyn Maw. Caniatâer i mi ychwanegu, fod yr ystyriaeth o derfynu y daith fechan hon yn nhŷ lletygar y diweddar Mr. John Garnons, o'r Rhiw Goch, yn gymhelliad arall i'm hamcan yn hyn o beth.

Llanelltyd.] Croesi pont Llanelltyd. Islaw y mae dolydd prydferth, ond eu bod yn cael eu hacru yn druenus trwy fod yn rhaid cioddio iddynt am fawn, yr hwn ydyw tanwydd pobl y wlad hon. Llifa llanw y môr o fewn ychydig bellder i'r fan yma; ac ar y glanau yr wyf yn gweled llong fechan, yn barod i'w gollwng i'r dwf. Ar y chwith y mae eglwys Llanelltyd: ar y dde y mae gwastadedd brâs, yn mha un y saif gweddillion *Mynachlog y Cymmer.*] mynachlog y *Cymmer*. Y mae rhan o'r eglwys i'w gweled hyd beddyw, ac arddengys ei hysplenydd-dra hynafol. Yn y pen dwyreiniol y mae tair o ffenestri uchel, oud culion iawn, ac yn bigfain yn y pen uchaf; ac uwchlaw y rhai hyn dair o rai llai, yn gladdedig mewn llwyn tew a thywyll o eiddew. Y mae y neuadd fawr, a rhan o dŷ yr abad, yn awr yn ffurfio ffermdy.

Bu hon yn fynachlog o'r urdd Cistersaidd, nid wedi ei sylfaenu gan Lewelyn ap Iorwerth, fel y mae rhai wedi tybied, yr hwn ni wnaeth ond cadarnhau y gwaddoliadau fel tywysog Cymru—ond gan y ddau dywysog Meredydd a Gruffydd, meibion Cynan a Hywel, meibion Gruffydd, oddentu y flwyddyn 1193. Yn siartr Llewelyn, yn 1209, crybwyllir am eu rhoddion, a'i eiddo yntau, yn nghyda therfynau tiroedd y fynachlog;‡ yr hyn a ddengys iddi gael ei sylfaenu gan bersonau ereill. Y mae y siartr yma yn gyflawn anarferol; dros afonydd, llynoedd, a môr; adar, anifeiliaid dofion a gwylltion; dros yr holl ffynyddoedd, coedwigoedd, pethau symudadwy ac ansymudol; o'r holl bethau islaw ac ar wyneb y tiroedd a roddid felly; a dyry ryddid i gloddio am feteloedd a thrysorau cuddiedig; gwnaed hyn o'i yn mhresenoldeb Esau, y pryd hyny yn *arglwydd* abad, ac ereill, brodyr o'r sefydliad.§ Ar adeg y dadgorphoriad, prisiwyd y cyllid yn 51l. 13s. 6d. yn ol Dugdalc; a 58l. 15s. 4d. yn ol Speed. Yr unig gostau ar y sefydliad yn 1553, ydoedd 6l. 13s. 4d., yr hyn a delid i Lewis ap Thomas, yr abad diweddar, fel y tybir.||

Castell.] Uchtryd ap Edwyn a adeiladodd gastell yma, yr hwn a gymerwyd ac a chwalwyd, oddeutu 1116, gan Eneon ap Cadwgan, a Gruffydd ap Meredydd ap Bleddyn;¶ ac nid yw hyd yn nod y man y safai arno i'w adnabod yn bresenol.

* Gwel Attodiad, Rhif VII.

† A Gentleman's Tour through Monmouthshire and Wales, yn 1774, argraffwyd dros T. Evans, 1775.

‡ Sebright MSS.

§ Dugdalc's Monast. i. 826; yr hwn, yn gystal a Tanner, sydd yn ei chamgymeryd am fynachlog *Comhair*, yn y Deheubarth.

¶ Willis, ii. 313.

¶ Powel, 183.

bychan. Crybwyllais o'r blaen am olion tŷ Hywel Sele, o fewn y parc hwn, ac am ei hanes anfodus.*

Dychwelyd trwy Ddolgellau; ac oddeutu milldir tu hwnt, oddiar godiad tir, cael golygfa hardd ar dri o ddyffrynoedd, yn cael eu terfynu yn brydferth gan fryniau, eu haddurno a phalasdai boneddigion, a'u dyfrhau gan ymunid yr afon *Mynach* â'r *Maw*, neu y *Fawddach*. Hudir fi rhag cymeryd y ffordd unionsyth tuag Abermaw, gan y parch mawr a deimlwn bob amser tuag at farn boneddwr, yr hwn, ychydig flynyddoedd yn ol, a anrhydeddodd ein gwlad â'i sylwadau,† ac a roddodd ganmoliaeth arbenig i raiadrau Glyn Maw. Cwstiaer i mi ychwanegu, fod yr ystyriaeth o derfynu y daith fechan hon yn nhŷ lletygar y diweddar Mr. John Garnons, o'r Rhiw Goch, yn gymhelliad arall i'm hamcan yn hyn o beth.

Llanelltyd.] Croesi pont Llanelltyd. Islaw y mae dolydd prydferth, ond a bod yn cael eu hacru yn druenus trwy fod yn rhaid cloddio iddynt am fawn, yr hwn ydyw tanwydd pobl y wlad hon. Llifa llanw y môr o fewn ychydig bellder i'r fan yma; ac ar y glanau yr wyf yn gweled llong fechan, yn barod i'w gollwng i'r dwf. Ar y chwith y mae eglwys Llanelltyd: ar y dde y mae gwastadedd brâs, yn mha un y saif gweddillion *Mynachlog y Cymmer.*] mynachlog y *Cymmer*. Y mae rhan o'r eglwys i'w gweled hyd ledwy, ac arddengys ei hysplenydd-dra hynafol. Yn y pen dwyreiniol y mae tair o ffenestri uchel, ond culion iawn, ac yn bigfain yn y pen uchaf; ac uwchlaw y rhai hyn dair o rai llai, yn gladdedig mewn llwyn tew a thywyll o eiddew. Y mae y neuadd fawr, a rhan o dŷ yr abad, yn awr yn ffurfio ffermdy.

Bu hon yn fynachlog o'r urdd Cistersaidd, nid wedi ei sylfaenu gan Lewelyn ap Iorwerth, fel y mae rhai wedi tybied, yr hwn ni wnaeth ond cadarnhau y gwaddoliadau fel tywysog Cymru—ond gan y ddau dywysog Meredydd a Gruffydd, meibion Cynan a Hywel, meibion Gruffydd, oddeutu y flwyddyn 1198. Yn siartr Llewelyn, yn 1209, crybwyllir am eu rhoddion, a'i eiddo yntau, yn nghyda therfynau tiroedd y fynachlog,‡ yr hyn a ddengys iddi gael ei sylfaenu gan bersonau ereill. Y mae y siartr yma yn gyflawn anarferol; dros afonydd, llynoedd, a môr; adar, anifeiliaid dofion a gwylltion; dros yr holl fynyddoedd, coedwigoedd, pethau symudadwy ac ansymudol; o'r holl bethau islaw ac ar wyneb y tiroedd a roddid felly; a dyry ryddid i gloddio am feteloedd a thrysorau cuddiedig: gwnaed hyn o'i yn mhresenoldeb Esau, y pryd hyny yn *arglwydd* abad, ac ereill, brodyr o'r sefydliad.§ Ar adeg y dadgorphoriad, prisiwyd y cyllid yn 51*l.* 13*s.* 6*d.* yn ol Dugdale; a 58*l.* 15*s.* 4*d.* yn ol Speed. Yr unig gostau ar y sefydliad yn 1553, ydoedd 6*l.* 13*s.* 4*d.*, yr hyn a delid i Lewis ap Thomas, yr abad diweddar, fel y tybir.||

Castell.] Uchtryd ap Edwyn a adeiladodd gastell yma, yr hwn a gymerwyd ac a chwalwyd, oddeutu 1116, gan Eneon ap Cadwgan, a Gruffydd ap Meredydd ap Bleddyn;¶ ac nid yw hyd yn nod y man y safai arno i'w adnabod yn bresenol.

* Gwel Attodiad, Rhif VII.

† A Gentleman's Tour through Monmouthshire and Wales, yn 1774, argraffwyd dros T. Evans, 1775.

‡ Sebright MSS.

§ Dugdale's Monast. i. 836; yr hwn, yn gyystal a Tanner, sydd yn ei chamgymeryd am fynachlog Cwmair, yn y Deheubarth.

¶ Willis, ii. 313.

¶ Powl, 163.

hynod o annhrefnus yn mhob cyfeiriad. Ymddangosai rhai yn crogi i lawr gwyneb y clogwyn; y mae penau rhai ereill yn ymrithio allan mewn dyfnder mawr odditanaf, yr hyn a ddangosai drwch mawr y ffrwd. Da genyf pe busasai y diwrnod yn fwy ffafriol: ond hyderaf y bydd i deithydd arall amgylchu y cwbl, a rhoddi hanes mwy boddhaol am y mynydd nag y galluogwyd fi i wneyd.*

Uchder.] Am uchder y mynydd hwn, ynghydag Aran Fowddwy, a'r Arenig Fawr, gallaf roddi hanes tra manwl, trwy gynorthwy y cywrain Mr. Meredith Hughes o'r Bala; yr hwn a sicrha i mi fod Pen y Gader yn 950 o latheni yn uwch na maes (*green*) y Bala; Aran Fowddwy yn 740 o latheni yn uwch na Llyn Tegid; a'r Arenig yn ts o ddim ond 20 llath na'r Aran; fod y disgyniad o Lyn y Bala i Ddolgellau yn 180 o latheni; felly nid yw yr holl wahaniaeth gwirioneddol mewn uchder rhwng y Gader a'r Aran ond 30 llath yn unig.

Wedi ymadfywio ar ol blinder y daith hon, cychwynais ar un arall, i'r dyben o amgylchu bôn eangfawr y mynydd. Cymerais yr un llwybr ag o'r blaen; a daliais ati i farchogaeth islaw *Tyrau Mawr*, un o bigyuau Cader Idris, y graig uchaf y bum erioed yn marchogaeth oddi tani. Tu hwnt, ar y llaw ddeheu, y mae dau lyn, a elwir *Llynau Cregeuan*; ac heb fod yn rhyw lawer pellach, y mae rhai gweddillion o gylchoedd o geryg sythion, gyda llauws o garneddi; careg anferthol o fawr yn sefyll yn syth ar ben uchaf craig gyfagos; ac amryw teini hirion, neu golofnau sythion anghelfydd.

Llys Braduen.] Ychydig o ffordd tu hwnt i'r rhai hyn, gerllaw yr afon Cregeuan, gwelais olion *Llys Bradwen*, llys neu balas Ednowain, penaeth un o bymtheg llwyth Gwynedd, yn nheyrnasiad Gruffydd ap Cynan, neu yn fuan ar ol hyny. Mesura y gweddillion oddeutu 30 o latheni ysgwâr; y fynedfa i fewn yn saith droedfedd o led, gyda chareg fawr ar ei phen ar bob ochr, yn gwasanaethu fel pyst y drws; y mae y muriau wedi eu ffurfio o geryg mawrion, heb gael eu plastro â morter; yn fyr, y mae adeiladwaith y palas hwn yn dangos fod y gelfyddyd o adeiladu mewn cyflwr tra isel yn yr amseroedd hyny; nis gellir ei gymharu i ddim ond i furdyn anghelfydd hen feudy.

Cafodd Ednyfed ap Aaron, un o ddisgynyddion y dyn mawr yma, yr anrhydedd o letya Owain Glyndwr, mewn adeg pan oedd pethau yn dywyll arno; a dywedir iddo ei guddio rhag y gelynyddion a ymlidient ar ei ol, yn mhlwyf Llangelynin, mewn ogof, yr hon a elwir hyd heddyw yn *Ogof Owain*.

Rhaid i mi beidio arwain y darlennydd i feddwl fod yr holl breswylfeydd, yn yr amseroedd boreuol hyny, yn gyfartal mewn ardderchogrwydd â phalas Ednowain ap Bradwen. Byddai preswylfeydd y boneddigion israddol yn cael eu ffurfio o wiail, yn debyg i *wigwams* yr Indiaid, neu gytiau preswylwyr Uchel-diroedd Yegotland, heb erddi na pherllanau, ond wedi eu gwneyd at eu symud o'r uail fan i'r llall, er mwyn cael porfa newydd, neu fwy llawnder o helwriaeth. Byddai y dodrefn yn cyfateb; ni byddai yno na byrddau, lleiniau, na napcyau;† ac y mae hyn yn llai rhyfedd, pan y cawn, hyd yn nod mor

* Y mae Mr. Alkin, iou. yn ei "Daith trwy Gymru," yn dysgrifio, gyda llawer o gywirdeb, hanes cyfansodol Cader Idris, a mynyddau ereill yn y . . . wysogaeth. Gou.

† Girald. Camb. Descr. Walliae, 868. Syr Richard Hoare's Ed. vol. II. p. 293.

Vertical text or markings on the right edge of the page.

M. Griffith del.

W. Baynes sculp.

PISTILL MAWDDACH.

Digitized by Google

Myned yn mlaen ar fy nhaith ar glawdd uchel uwchlaw yr afon *Maw*. Y mae y dyffryn yn fuan yn culhau yn fawr; ochrau y gelltydd a orchuddir yn brydferth & choedwigoedd, braidd hyd eu cribau; ac y mae yr afon yn ymgymeryd â ffurf rhaiadr, gan ymrolio dros sianel greigiog.

Oddeutu pum' milldir neu chwech o Ddolgellau, yn Dol y Melynlyn, troais allan o'r ffordd, i gyfarfod llwybr rhuthrog yr afon *Gamlan*, yr hon a ddisgyna, gydag ychydig ymrwystriadau, o graig i graig, am yspaid hirfaith, yn mysg coed a thwmpathau, nes y cyrhaedda ben clogwyn uchel, o ba un y disgyna i *Rhaiadr Du*.] lyn du, yr hwn a gysgodir gan goedydd, a'r hyn a ddyry iddo yr enw *Rhaiadr Du*.* Y mae bedwen ardderchog, yr hon sydd wedi ei phlanu uwchlaw, yn gorphen yr olygfa brydferth yma.†

Croesi *Pont ar Gamlan*, islaw i ba un y disgyna yr afon i'r *Maw*. Heb fod yn nepell oddiyma, y mae ymuniad yr afon *Maw* a'r *Eden* yn arddangos golygfa brydferth arall. Y mae bryn uchel, gorchuddiedig gan goed, yn terfynu yma, ac yn ffurfio fforchiad y ddwy afon, yn gyfatebol i'r llechweddau sythion trwy ba rai y llifa y rhaiadrau hyn, gan arddangos golygfa debyg i'r rhai a geir yn ngwyllfanau cysgodog yr Amerig.

Dechreu esgyn gallt led fawr, a chael ar ei phen uchaf rai llwyni o goed derw hardd; o'm blaen yr oedd gwlad noeth. Disgyn trwy ryw gaeau sythion, i gyfres arall o neutydd coediog, a nydd-droant o gylch y gwaelod, gan ymuno â'r rhai blaenorol. O amryw fanau, ceir golwg ar Gader Idris mewn cyflawn fawrhydi uwchlaw y fforestydd llechweddog yma, yr hyn sydd yn rhoddi gogoniant ar yr olygfa. Yn fuan wedi i mi ddyfod i blith y coed, cefais fy synu gan raiadr arall o fawredd ardderchog. O'r fan lle y safwn i, yr oedd yn ffurfio rhaiadr mawr, a therfynid ef ar un ochr gan ddarnau toredig o graig, ar y llall gan glogwyn uchel, gyda choed yn tyfu, yma ac acw, allan o'i wyneb naturiol. Ar gopa pob rhan yr oedd derw a bedw yn ffurfio llwyni bychain ar wahan i'w gilydd, yr hyn a roddai iddo fath o nodweddiad gwahanredol i'u rhaiadrau ereill. Wedi i'r dwfr gyrhaedd gwaelod y ceuedd dwfn, rhuthra i agendor greigiog a chul, o ddyfnder aruthrol, dros yr hon y mae pont fynyddig a phrydferth o bren; a'r cyfan, am bell ffordd, yn cael eu tywyll gysgodi gan goed. Gelwir hwn *Pistyll Cain*; ac heb fod yn nepell oddiwrtho, y mae un arall, oblegyd y mae natur wedi bod yn afradus yma mewn prydferthion o'r *Pistyll Maw*.] fath hyn. Yr afon *Maw*, am gryn ffordd, a lifeiria ar hyd drwy y coed a dyfant ar y ddwy ochr. Ymarllwysa y dwfr ar hyd nifer o risiau, o wahanol uchderau, i lyn tra du a llonydd, o ba un yr ail gychwyna yn drystiog, a chollir ef ymhlith y coedwigoedd pell-ymestynol.

Yn llymder y gauaf, y mae llecyn, llawer uwch i fyny, o ba un y gellir gweled y ddau raiadr yma ar unwaith, yn arddangos trwy y coedydd olygfa mor anarferol ag ydyw o ardderchog. Ar ol dyfod allan o'r dyfnderoedd rhamantus hyn, yr wyf yn cyrhaedd eangder hirfaith o dir digoed, plwyf helaeth *Traws-*

* Adnabyddir y rhaiadr hwn yn awr yn fwy cyffredin wrth yr enw "*Dol y Melynlyn*." GOL.

† Y mae tŷ prydferth wedi ei adelladu yn agos i'r rhaiadr hwn, gan William Maddocks, ysw. GOL.

fynydd, yr hwn sydd wedi ei gau i fewn ar bob ochr gan fryniau uchel ysgythrog, o amrywiol ffurfiau.

Bedd Porus.] Mewn ffermdy, heb fod yn mhell oddiwrth y ffordd yma i Rhiw Goch, ymwelais â *Bedd Porus*. Ar gareg leddf uwch ei ben y mae y ceriad caulyuol, yr hwn sydd wedi cael ei gopio dipyn yn wahanol gan Mr Llwyd yn y *Britannia*.*

PORVS

HIC IN TVMVLO IACIT,
HOMO PIANVS FVIT.

Y mae rhai wedi tybio mai R oedd y P (yn Pianvs) ar y cyntaf, ac mai CHRISTIANUS FUIT oedd y geiriau; ond beth bynag a allai y llythren mewn dadl fod, sicr ydyw nad oes yna ddigon o le rhwng HOMO a'r gair nesaf, i'r llythrenau CHRIS.

Heb fod yn mhell oddiyno, mewn cae arall, y mae careg fawr ar ei phen, yr hon a elwir *Llech Idris*. Y mae rhyw hen chwedl wirion gan draddodiad am dani, mewn cysylltiad â'r cawr Idris; ond nid ydyw yn ddim amgen nag un o'r hen gof-feini sydd mor gyffredin yn Nghymru, ac mewn llawer o fanau ereill.

Wedi marchogaeth am ychydig amser, canfod, ar gommins, am y waith *Sarn Helen*.] gyntaf, y nodedig *Sarn*, neu *Lwybr Helen*; ffordd ag y tybir iddi gael ei gwneyd trwy ran o Ogledd Cymru, gan Helen, merch Eudaf, a gwraig i'r ymerawdwr Maximus.†

Y mae y ffordd hon yn bresenol wedi ei llwyr orchuddio â thywyrch; ond, wrth godi y rhai hyn, y mae, yn y rhan fwyaf o fanau, yn gwbl weladwy; oddi tanodd y mae y ceryg a'i ffurfiasent, ac a ymestynent drwy ei holl hyd, yn y lled o wyth lath. Y mae carneddau yn gyfagos iddi, oblegyd yr oedd yn arferiad gan y Rhufeiniaid gladdu gerllaw eu prif-ffyrdd. Yn agos i'r fan a nodwyd, cafwyd un, yr hwn a gynwysai bump o ystenau i gadw lludw y meirw; yr oedd holl ddefnyddiau y garnedd hon yn gyfansoddedig o bridd a cheryg wedi eu llosgi, gydag amryw ddarnau o briddfeini, y rhai a osodasid o amgylch yr ystenau, i'w cadw rhag cael eu llethu.

Wedi gorphwys am noswaith yn Rhiw Goch, aethum yn mlaen ar fy nhaith *Castell Prysor*.] am ychydig filldroedd, hyd *Gastell Prysor*, amddiffynfa fechan dra hynod, wedi eu chyfleu mewn bwlech yn y mynyddoedd, ar graig gron naturiol, ac yn ymddangos, ar yr olwg gyntaf, yn debyg i'r bryucynau o waith llaw dyn, at y rhai y galwasom sylw yn flaenorol. O amgylch y copa buasai gwâl, olion yr hon sydd ganfyddadwy mewn amryw fanau; ac mewn un lle y mae olion tebyg i dŵr crwn; y wyneb allanol sydd yn dra rheolaidd, ond y mae y gwaith yn gwbl amddifad o forter. Er hyn oll, y mae yn ddigon tebyg fod y castell yn yma yn un Rhufeinaidd; oblegyd fe gafwyd llaweroedd o fathynau ac ystenau o gwmpas y lle. Y mae yr enw yn egluro paham na ddefnyddiasid mortar yn ngwneuthuriad y muriau, oblegyd y mae *Castell Prysor*; yn arwyddo castell *wedi ei wneyd mewn brys*, ac felly nid oedd amser i barotîi y cymrwd arferol. O amgylch y gwaelod y mae

* II. 791. † Rowland, 165.

‡ Y mae hwn yn ddintwaid, ond nid yw yn debyg o fod yn gywir: y mae yn debycach fod gan *prys* fwy i'w wneyd â choodydd neu dwmpathau. J. R.

sylfeini amryw adeiladau, y rhai gyfleuasid yno i'r dyben o fwynhau yr amddiffyniad a roddai.

Oddiyma cymerais y llwybr tua *Ffestiniog*, a chanfyddais, ar ochr y ffordd, *Lyn Rathllyn*,* yr hwn sydd lyn bychan, hynod am amrywiaeth nodedig o'r *Pysgod Ceimion*.] pysgod a elwir *perch*, y rhai a feddant grwth ar eu cefnau; ac y mae y rhan isaf o asgwrn eu cefn, yn agos i'r gynffon, wedi ei anffurfio yn rhyfedd;† yn mhobpeth arall, y maent fel y rhywogaeth gyffredin, y rhai ydynt yn llawn mor luosog yn y llyn yma. Ceir yr un amrywiaeth yn Fablun, yn Sweden.

Gwersyll Rhufeinig.] Heb fod yn mhell oddi yma, yn y tir cauedig, cefais hen wersyll Rhufeinig ardderchog, mewn safle dra phriodol, sef man o ba un y ceid golwg eang ar y wlad, mewn rhan yn lefel, ac mewn rhan yn llechweddu oddi wrtho, ac yn amddiffynfa i nifer o fylchau i'r gorsafocedd llai yn y rhandir fynyddig yma. Amddiffynir ef â ffos a chlawdd, ar yr olaf y mae olion mur:‡ yn agos i un pen y mae bryncyn mawr o bridd; y mae yn doredig, ac yn geul yn y canol, oherwydd symudiad ynaith y ceryg a ffurfient yr amddiffynfa; o gylch ei waelod y mae ffos ddofn. Gelwir y gwersyll yma *Tomen y Mur*; ceir bathynau ac ystenau mor fynych oddeutu y lle hwn ag yn y lle a nodasom yn flaenorol. Y mae Sarn Helen yn rhedeg iddo yn un pen, a pharheir hi yn mlaen hyd Rhyd yr Halen, yn nhlwyf Ffestiniog, a chydag ochr y Fannod Fawr, dros fferm a elwir Cae Du, i Ffridd y Ddualt, at y rhan uchaf o fferm a elwir Croesor, yn mhen uchaf Cwm Croesor, a thrwy Gae Ddafydd, yn Nanmor, ac efallai i Ddinas Emrys. Y cangenau ydynt luosog: nis gallaf am foment lai na meddwl fod un yn pwyntio, trwy Gastell Dolyddelen, at Gaer Hen, neu Conovium; a'r un trwy Bont Aberglaslyn, a'r Gwmwynas, gellir meddwl ei fod yn un arall, yn pwyntio at Segontium (Caernarfon). Yr wyf wedi crybwyll am Ffordd Helen o'r blaen, yn mysg mynyddoedd y Berwyn; gadawer i mi ychwanegu y rhai a gofnodir gan y nodielydd ar Camden, yn Llanbadarn Olyn, str Aberteifi; ac o Frycheiniog i Gastellnedd, str Forganwg, y rhai ydynt yn myned ar enw yr un dywysoges.§

Lle amgauedig hirgrwn.] Yn ymyl ochr y ffordd, ar y commins, ychydig o bellder oddiwirth y gwersyll, y mae lle hirgrwn amgauedig, oddeutu 36 o latheni o hyd, a 27 o led yn y caul, ac yn cael ei amgylchynu gan glawdd uchel, ond heb ffos. Y mae dwy fynedfa i fewn iddo, y naill gyferbyn a'r llall; ac yn agos i un pen y mae yn ymddangos fel pe buasai darn o hono wedi ei dori ymaith gan wâl, sylfeini yr hon sydd yn aros eto.

Llan Elltydd.] Troais yn ol o blwyf Trawsfynydd, ar hyd y ffordd brydferth y bum hyd-ddi y diwrnod cyn hyny, nes cyrhaedd *Llan Elltydd*, pryd y cedwais ar ochr y bryn, uwchlaw y dyffryn sydd yn arwain i'r Abermaw. Y mae y daith yn dra phrydferth; y dyffryn yn cael ei ddyfrhau

* Tybiaf mai *Llyn Strallyn* ydyw hwn, lle y mae y gair diweddaf yn sefyll am *Ystrad y Llyn*; felly golyga yn llythyrenol, *Llyn Ystrad y Llyn*. J. R.

† Br. Zool. iii. tab. xlviii.

‡ Yn mhllith adfeillion y gwersyll, cafwyd cerfiad, yn hysbysu, fel y dywed Mr Brand, fod "pedair troedfedd ar bymtheg ar hugain o'r mur wedi eu hadolladu gan y *Century of Ardenus*." *Archaeologia*, vol. xiv. pl. 10, fig. 2, App. p. 276. Gol.

§ Camden, ii. 790.

gan y Maw (ond yma ei hunig enw yw yr Afon,) yr hon sydd yn lledu fel y dyneswn at y môr; yr ochrau yn cael eu britho & choedwigoedd, a'u terfynu gan *Abermaw.*] y bryniau. Cefais dref fechan *Abermaw* yn sefyll wrth fôn rhyw flynyddoedd uchel, a'r tai wedi eu gosod hyd yr ochrau sythion, y naill uwchlaw y llall, yn y fath fodd fel ag i roddi cyfleustra i'r rhai uwchlaw edrych i lawr cynn simneiau y tai islaw iddynt. Saif y dref yn ymyl y môr, ar enau yr afon Maw, neu Mawddach; a chymer ei henw (Cymraeg a Saesoneg) oddiwrth yr amgylchiad hwnw. Pan fyddo y llauw i fewn, y mae yn gwneyd mor-gilfach yn y lle hwn, oddeutu milldir ar ei thraws; ond y mae y fynedfa iddi yn beryglus, ar gyfrif y niferi o draethelli tywod. Dyma borthladd str Feirionydd; ond nid yw yn cael ei fynychu yn gymaint ag y dylid, oblegyd nid yw y trigolion yn amcanu gwneyd masnach ar raddeg fawr, ond gwerthant eu nwyddau trwy ddwyllaw prynwyr, y rhai a gymerant ymaith y rhan fwyaf o'r enill o ddwyllaw y brodorion a ddylasant ei fwynhau; er hyn y mae llongau yn dyfod yn achlysurol i gyrchu y gwlaneni; a hysbyswyd fi fod, ychydig flynyddoedd yn ol, werth deugain mil o bunnau o honynt, a deng mil o bunnau o hosanau, wedi cael eu hanfon allan mewn blwyddyn. Gwerthi llawer o'r gwlaneni i Ysypaen, ac oddiyno anfonir hwy i'r America Ddeheuol.

O fewn ychydig flynyddoedd yn ol yr oedd yn aros weddillion hen dŵr, yn mha un yr arferai Harri, iarll Richmond, ymguddio pan y delai drosodd i ymgyngori &i gyfeillion yn mherthynas i'r goresgyniad amcanedig. Hynodir ef mewn darn barddonol o'r oes hono, a chymharir ef, o ran nerth, i Dŵr Rheinallt, gerllaw y Wyddgrug.*

Mewn ymweliad blaenorol â'r lle hwn,† darfu i gywreinerwydd fy arwain i wneyd ymchwiliad i wirionedd banes tra rhyfedd am ddynes yn *Dynes yn Ymprydio.*] mhlwyf Cyllynin, yr hon oedd wedi ymprydio am amser goruwchnaturiol o hirfaith. Cymerais gwch, a chefais fordaith o'r fath hyfrytaf i fyny yr afon, yn cael fy swyno gan brydferthwch y gleuydd, yn dryfrithedig gan goedwigoedd, porfeydd gwyrddlas, a meusydd yd. Glaniais, ac wedi cerdded am ychydig, deuais o hyd i wrthderych fy ymchwiliad mewn fferm o'r enw Tyddyn bach. Ei henw oedd Mary Thomas, ac yr oedd yn cael ei hyrddio yma, a'i chadw gyda thiriondeb a glanweithdra mawr. Yr oedd yn saith mlwydd a deugain oed, o wynebpryd da, yn llwydaidd iawn, yn deneu, ond nid wedi gwywo cymaint ag a allesid ddysgwyl, oddiwrth ddeyithwrch yr amgylchiadau ag y bwriadaf eu cofnodi; yr oedd ei llygaid yn weiniaid, ei llais yn isel; y mae wedi colli gwasanaeth ei choesau, a chedwir hi yn gwbl yn ei gwely; y mae curiad ei gwaed yn lled gryf, a'i synwyrâu yn glir a dirnadol.

Wrth i mi ei holi, hysbyswyd fi iddi gael, pan tua saith mlwydd oed, ryw doriadau allan yn ei chroen, tebyg i'r frech goch, y rhai a ddaethant yn gydlifol a chyffredinol; ac iddi ddyfod mor ddolurus fel nas gallai oddef y cyffyrddiad lleiaf: cafodd raddau o esmwythâd trwy gymhwysiad croen dafad, newydd ei dynu oddiar yr anifail. Wedi hyn, ymafiwyd ynddi yn y gwanwyn ac yn nghwmpiad y dail, & chwyddiadau ac enyniadau, yn ystod pa amser yr oedd yn gorfod cadw ei gwely; ond ar adegau gallai gerdded o gwmpas, ac aeth uwaiith mor bell a Threffynon, mewn gobaith o gael iachâd.

* Gwel tudal. 211 o'r gwaith hwn.

† Gorph. 18fed, 1770.

Pan oedd oddeutu saith mlwydd ar hugain oed, ymosodwyd arni gan yr un anhwylded, ond mewn dull llawer llymach; ac yn ystod dwy flynedd a haner, bu yn gwbl annheimladwy, ac heb gymeryd un math o ymborth, er y byddai ei chyfeillion yn agor ei genau gyda llwy, i gael rhywbeth i lawr; ond y foment y tynid ymaith y llwy, byddai ei dannedd yn cau, gyda chlec arswydus a grym mawr: yn ystod yr adegau hyny, arferai dafu i fywyddogau mawr o waed.

Y mae yn cofio yn dda am ddychweliad ei synwryau, ac adnabyddai bawb o'i hamgylch. Nid oedd yn tybied ei bod ond wedi cysgu noswaith, a gofynai i'w mam a oedd wedi cael rhywbeth i'w fwya ddoe, am y teimlai ei bod yn dra newynog. Dygwyd cig o'i blaen, ond yr oedd mor bell oddiwrth gymeryd dim sylweddol, fel na allodd llyngu ond llwyaid o faidd teneu. O'r amser yma, bu am saith mlynedd a haner heb brofi un math o ymborth na gwlybwr, heblaw digon o'r olaf i wlychu ei gwefusau. Ar derfyn y cyfnod hwn, tybiodd fod arni chwant bwyd, a gofynodd am ŵy, o ba un y bwytaodd oddeutu cymaiut a chnewyllyn cneuen. Oddeutu yr adeg yma, arwyddodd ddymuniaid am gael y sacrament; yr hwn a weinyddwyd iddi, trwy fwydo briwsionyn o fara mewn ychydig win. Ei hymborth yn bresenol ydyw mymryn bach o fara, a llonaid gwydryn bychan o ddwfr; weithiau lwyaid o win: ond y mae yn fynych yn ymatal am ddyddiau cyfain heb un math o ymborth na diod. Anesruwyth y mae yn cysgu: ac nid yw gweithrediadau cyffredin natur ond bychain. Hysbyswyd fi gan yr un a weinyddai arni, fod ei thueddfryd meddyliol yn dra thawel; ei thymher yn rhywiog; a'i bod yn dra chrefyddol, ac yn neillduol o wresog mewn gweddi—effaith naturiol hir ymataliad oddiwrth fwyd, ac ymroddiad parhaus ei meddwl oddiwrth bob amgylchiadau bydol. Y mae ar yr adeg hon (1786,) yn parhau yn yr un sefyllfa, ac yn cadw at yr un reol o ymborthi.*

Nid yw yr engraifft yma o ddylanwad afiechyd (canys nis gellir ei alw yn ddim arall) heb rai ereill o gyffelyb natur.

Y cyntaf ydyw achos boneddiges, ar yr hon y gweinyddid gan y diweddar Ddoctor Gower, o Chelmsford, yr hon a gaethiwyd i'w gwely am ddeng mlynedd,

* Y mae Mary Thomas yn fyw o hyd (Rhagfyr 1809); ond y mae er's peth amser yn cymeryd cymaint o ymberth ag a ddysgwyllid i ddynes yn yr oedran mawr o 85 ei gymeryd, yn ystod 65 o ba rai y mae wedi cadw ei gwely. Ei synwryau ydynt berffaith glir; yn 1806, yr oedd yn cofio ac yn siarad gyda boddhad am ymweliad Mr. Pennant & Chylynnin.

Y mae achos cyffelyb o ymptydiad yn myned yn ymalaen yn bresenol yn Tutbury, sir Stafford, va mherson un Anne Moore; y manylion am yr hyn a gyhoeddwyd yn y "*Medical Journal*," am fis Tachwedd, 1808, gan Mr. Robert Taylor, yr hwn a fu unwaith yn feddyg rheolaidd, a ohan ysgrifenydd diennw yn y "*Medical Observer*" am fis Mawrth, 1809. Dywed y boneddw'r blaenaf "iddi giachychu Tachwedd 4ydd, 1806; ac o'r amser hwnw hyd fis Mawrth, 1807, ni chymerodd fwy na haner owns yn feunyddiol o gynallaeth, a'r rhan fwyaf o hwnw yn dè. O Ebrill 14eg, yn yr un fwyddyn, cyfyngwyd hi i'w gwely yn barhaol. Mai 20fed, llyngocdd damaid o delsen, ond lwridd ef i fyny yn ddiatreg, gyda chyfog a thafu gwaed; ac yn niwedd Mehefin, bwytaodd ychydig o *gurrants* duon; o'r adeg hono ymgynaliad ar ddogynau bychain odè a gwlybyron. Medi 13ed, 1808, ydoedd y pymthegfed dydd yn ystod y rhai ni chymerodd un math o gynallaeth o gwbl, a'r pedwerydd mis ar ddeg y bu heb gymeryd dim ymborth sylweddol."

Yr ysgrifenydd arall, yn mhlith amryw fanylion dyddorol, a ddywed "iddi fod am y deuddeng mis blaenorol i Awst, 1808, heb ddim mymryn o ysgothiad allan o'i choroph; a thracheffn, ar y 23ain o Ionawr, 1809, yr oedd wedi byw am ddeunaw wythnos a phum' diwrnod heb brofi cymaint a dyferyn o ddwfr!"

Hyabysir y golygydd, ar yr awdurdod oreu, fod Anne Moore yn parhau o hyd yn yr un cyflwr truenus, ac mor deneu, fel, wrth wasgu ar ei bol, nid oes braidd ddim olion ymygaroedd i'w teimlo. Gor.

yn ystod pa amser yr oedd ganddi wrthwynebiad eithafol a pharhaus i bob math o ymborth sylweddol. Yfai beint o dê yn feunyddiol; ac unwaith yn ystod tridiau neu bedwar, cnoai ychydig *raisins* neu almonau gwynion, rhyw bedwar neu haner dwsin o bob un: ond ni byddai byth yn eu llyngcu. Anaml y byddai yn hwyta yn amlach nag unwaith yn y mis, a'r pryd hyny fyfyrn o fara sych, o faint cneuen; ond yn fynyeh llwyr-ymwrthodai â phob math o fwyd am wythnosau gyda'u gilydd. Adferwyd y foneddiges hon i'w chynefu iechyd, ond nid heb y sylw manylaf i'w hymborth, o dan arolygiaeth y meddyg, fel y gallai gerdded dwy filldir heb orphwys na chymeryd adgyfnerthiad.

Cyfeiriai fy narllenydd am yr engraifft arall at fy *Nhaith yn Ysgotland*, yn 1769,* yn amgylchiad Katherine Macleod, yn str Ross; ac yn olaf, gallaf grybwyll am Martha Taylor, o —, yn agos i Bakewell, yn str Derby, yr hon ni chymerodd un math o ymborth, o'r 22fed o fis Rhagfyr, 1C39, am dri mis ar ddeg, heb gymeryd dim, yn ystod yr holl amser hwnw, heblaw ychydig ddyferion o *syrup*, dwfr a siwgr, neu sudd *raisins* wedi eu rhostio. Yr oedd hi-thau hefyd yn dra chrefyddol; yr oedd yn denuw iawn; ei dwylaw yn ystwyth; a'i harllwysyadau yn anarferol o fychain.†

Evans y Consuriwr.] Bydd i mi yn awr grybwyll am berson hynod arall, ond nid mor ddiniwaid â Mary Thomas, er ei fod yn byw yn yr un plwyf â hi. Serddewin hynod oedd hwn, a chnaf o'r fath waethaf. Ei enw oedd *Arise Evans*, cymeriad o rywogaeth y twyllwyr a fodoleut yn y wlad hon mor gyffredin yn nheyrnasiad Elizabeth ac Iago I. Y mae ei ddarlun yn nghadw yn yr "Antiquarian Repertory," a chyfateba i'r dysgrifiad a roddir o hono gan ei ddysgybl galluog, *William Lilly*, yr hwn a ddywed fod ganddo dalcen llydan, aelïau duon, ysgwyddau tewiou, trwyn fflat, gwefusau mawrion, edrychiad at y llawr, gwallt du cyrliog, a throed cam. Yr oedd yn astudiwr dwfn yn y *gelfyddyd ddu*; a sicrheir i ni gan Lilly fod ganddo y *dirnadaeth goreu yn naturiol am leidr*, a llawer o bethau ereill, a adnabu efo erioed; ei fod yn dra chydabyddus â *natur ysprydion*; a'i fod lawer gwaith wedi ymarfer y *dull cylchog o'u codi*. Yua y mae yn ein hysbysu fel y darfu i'w gyfaill Evans ddwyn iddo ryw weithred, trwy gymborth yr angel Salmon, yr hon a ladratasid oddiar un o'i gwsmeriaid, ac ar yr un pryd chwythu i fyny ddarn o dŷ y person yn meddiant yr hwn yr oedd: a thrachefn, am y modd y bu iddo, er mwyn boddchau cywreirwydd arglwydd Bothwell a Syr Kenelm Digby, y rhai a ddymument weled yspryd, agos a cholli ei fywyd, trwy gael ei gario dros afon Lundain, a'i fwrw i lawr gerllaw Battersea, gan yr ysprydion, y rhai a dramgwyddasai ar yr adeg pan yr oedd yn eu galw, o *ddiffyg gwneyd digon o flog*.‡ Yr oedd twyll-weithredoedd gwrthun o'r fath yma yn cael eu ceftuogi gan hygoledd yr amserau; ac yr oedd y prif ddynion yn cael eu twyllo gan yr ymhonwyr hyn i wybodaeth gyfrin. Er mwyn dangos fod Cymru yn doreithiog o bob math o gymeriadau, rhaid i ni hòni hawl yn yr hynol *Ddoctor Sion Ddu*, a anwyd yn Nant y Croes,§ yn str Faesyfed, ac ymofynid

* Vol. i. p. 186. Vol. iii. Appendix, N. iv. p. 391.

† Harleian Miscell. iv. 41. 55. Gwel *London Magazine*, 1762, p. 340, lle y mae engraifft arall o hir ddirwest.

‡ Yn hanes bywyd Benvenuto Cellini y ceir chwedl wrthun o gyffelyb natur.

§ J. D. Rhys, Camb. Brit. Ling. Institut. p. 60.

Ag ef gan y tywysogion penaf yn Ewrop. Ben Johnson, yn ei Chwareuath Ddigrifol ar yr Uwchfferylllydd (*The Alchemist*), am dymhor a roddes ergyd mor farwol i'r gelfyddyd, ag a roddes Cervantes yn Yspaña i farchwriaeth; ond yn gymaint a bod awydd am arian a chywreinerwydd yn nwydau mor anhawdd eu gorchfygu, ymgorodd drachefn gyda bywiogrwydd adnewyddol, a daliodd ei dir hyd amser yr Adferiad.*

Y mae *gwydr dangos* y Doctor Du yn meddiant Mr. Walpole: nid ydyw yn ddim amgen na deryn o lo canal, wedi ei gaboli yn wych fel gwydr, a'i osod mewn firâm. Byddai yn fynyol i hwn gael edrych i mewn iddo gan ryw gydweithredydd, a mynegid tynged unrhyw ymfynydd diniwaidd ar unwaith, oddiwrth yr hyn y cymerai efe arno ei fod wedi ei weled yn y gwydr. Yr oedd hwn yn wahanol i'r *gareg ddangos a'r maen sanctaidd*,† yr hon ydoedd belen wedi ei ffurfio o risial, a'i chaboli yn brydferth a rhyfeddol, mewn amseroedd pan nad oedd gwasanaeth haiarn yn adnabyddus. Edrychid i mewn i'r cyfryw gan fachgen diwair, a'r Derwydd oedd i hysbysu tynged yr ymfynydd oddiwrth ei adroddiad ef. Bu hwn yn cael ei ddefnyddio am hir amseroedd ar ol dyddiau Derwyddiaeth; oblegyd cafwyd un yn meddrod Childeric, brenin Ffrainc, yr hwn a fu farw yn 480.‡

Wedi dychwelyd i'r Abermaw, aethum yn mlaen am beth amser ar hyd glân y môr, yn nghanol traethau symudol o dywod. Myned gerllaw *Cail Wurt*, heibio i gareg, yr hon a wasanaetha yn awr fel pontbren, ar ba un y mae y oerfiad canlynol:—*Hic jacet CALIXTUS Monedo Regi*. Nid oes y traddodiad lleiaf o ba le y daeth y gareg hon.

Cors-y-gedol.] Esgyn i fyny o làn y môr i *Cors-y-gedol*,§ hen balasdy y *Vaughans*, lle y croesawyd fi am amryw ddyddiau gan y diweddar William Vaughan, ysw., yn ol dull hen farwn o'r amser gynt. Y mae y coed o gwmpas y tŷ yn eang, ond y mae gwynt y gorllewin yn effeithio arnynt yn rhyfeddol; eu brigau wedi eu heillio yn gwbl wastad, a'r cangau wedi eu cydwau fel ag i ffurfio un arwyuebedd clòs ac anhydraidd.

Nid oes ond ychydig o leoedd yn mha rai y mae cymaint o gyflawnder o hyuafiaethau Prydeinig, ag amgylchoedd Cors-y-gedol. Yn gyntaf, ymwelais *Craig y Ddinas.*] & *Chraig y Ddinas*, sef copa bryn, yr hwn a amgylchynid gan grug auferth o geryg, adfeiliou mur, y rhai, mewn llawer o fanau, a arddangosent arwyneb rheolaidd a gwastad: hwn, ac ereill cyffelyb, ydynt yr amrywiadau cyntaf oddiwrth yr hen waliau ceryg, yn flaenorol i'r gwelliant mewn saeruaeth a gynyrchwyd trwy ddefnyddio mortar. I mewn i hwn y mae myuedfa Wyrgam, wedi ei gwynebu & cheryg ar y ddwy ochr; a cherllaw iddo y mae dwy gaerfa o geryg. Y mae y cyfan ar lethr crog y bryn, yn agos i ba un y mae bwlich i fyned i mewn i'r wlad.

Llyn Bodlyn.] Oddeutu milldir yn mbellach ymlaen y mae *Llyn Bodlyn*, llyn bychan o dan glogwyn uchel, yn llawn o'r pysgod a elwir tor-

* See Lilly's *Life passim*.

† Doctor Woodward's *Method of Fossils*, 1. 30.

‡ Gwel fy Nhaith yn Yngotland, 1769, Sydd arg. tudal. 115. Y mae yn fy meddiant dri o'r cywreinion hynafol hyn, y rhai a brynais yn arwerthiant duges Portland, Ebrill 25ain, 1786. Rhif 443 yn y catalog.

§ Y mae yr ystâd yma, trwy etifoddiaeth, yn awr yn rhan o ystadau eang Syr Thomas Mostyn, barwniad. Gol.

gochiaid, y rhai a gymerant abwyd, a pharant ddifyrwrch mawr i'r genweiriwr. *Llyn Cwm Hynol* sydd un arall yn y gymydogaeith hon, ag sydd yn hynod am ryw frithylliaid anffurfiol yn eu penau (gwelais hwynt fy hun,) y maent yn dewion, fflat, ac ar ffurf llyffantod duon; yr hyn, fe ddichon, a roddodd ddechrouad i hanes chwedleuaidd Giraldu am y rhywogaeth erchyll a gofnodir ganddo ef.

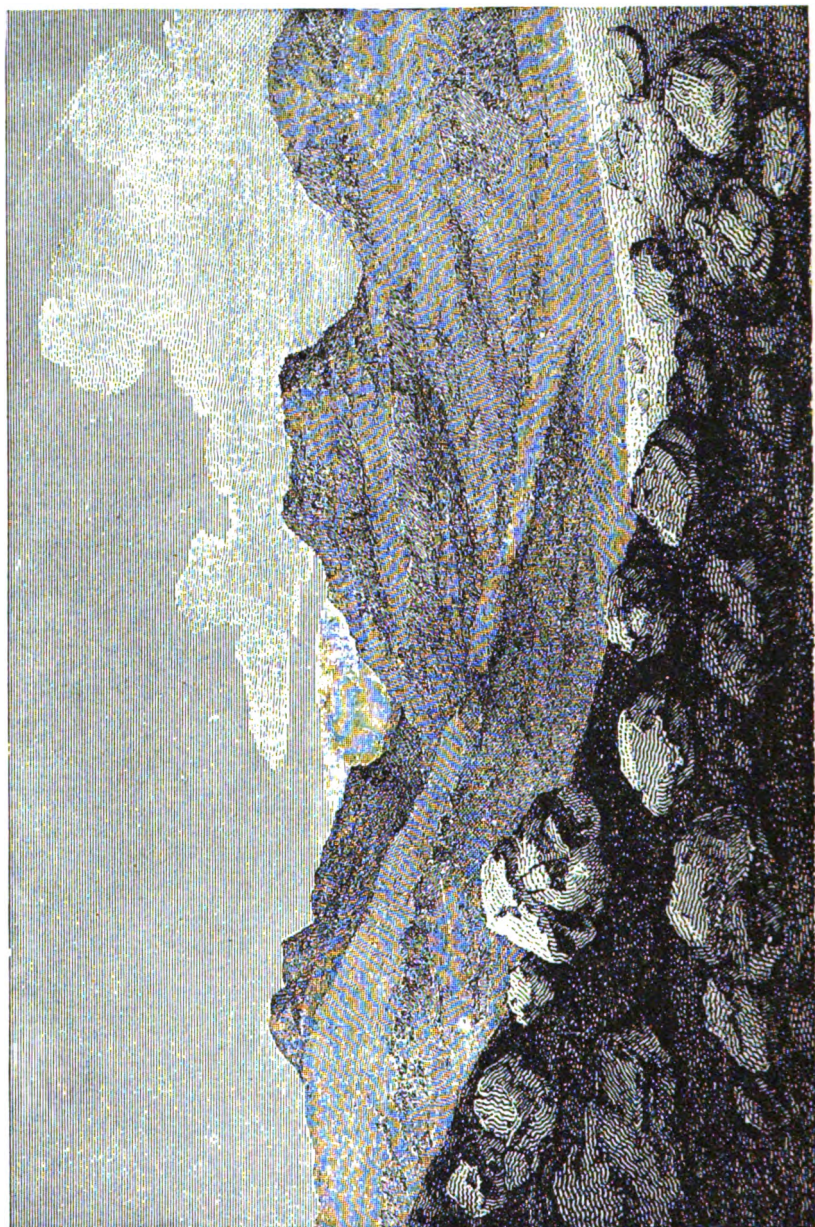
Llyn Irddin.] Wedi myned heibio *Llyn Irddin*, deryn bychan o ddwfr, ar wastadedd, yr ydym yn dyfod i gynulliad rhyfeddol o hynafol bethau Derwyddol. Ar y gwastadedd y mae dau gylch. Y mae y blaenaf

Cylchau o Geryg.] oddeutu 56 troedfedd o drawsfesur, wedi ei ffurfio o grugau o geryg rhyddion, gyda cholofnau unionsyth, wedi eu gosod yn y pellder o bum' llath oddiwrth eu gilydd, yn barau, fel ag i ranu yr holl gylch yn bedair rhan o'r braidd. Oddeutu deg llath ar hugain oddiwrth hwn, y mae un llai, gydag amryw feini unionsyth yn mysg y rhai llai, ond nid wedi eu gosod mor reolaidd. Bwriad, nid danwain, yn ddiu a arweiniodd adeiladwyr y cylchoedd hyn yn ngosodiad y colofnau ceryg; ond y mae amnaf ofn, pan y deuf i siarad yn fwy cyflawn am danymt, y bydd raid i'r achos aros o hyd yn guddiedig, ar gyfrif pellder yr amser, yn gystal â dirgelion yr olleiriadaeth hynafol.

Haner milldir i'r dehau oddiwrth y rhai hyn, ar ochr bryn, y mae dwy o garneddau, o faintioli aruthrol, yn cynwys cynulliad aughyffredin o ddefodau, *Carneddau Hengwm.*] neu grefydd, y Derwyddon, yn y ffurf o *Gromlech*, *Muen Hir*, a *Chistfaen*. Y mae y ddwy yma o ffurf hirgul, ac wedi eu llunio o geryg rhyddion; y fwyaf yn 55 troedfedd o hyd, ac yn 12 troedfedd o uchder yn y canol. Yn y pen dwyreiniol y mae cromlech fawr, yn cael ei ffurfio o ddwy gareg ogwyddol, y naill wedi ei gosod ar ymyl y llall, ar bump o geryg fflat ar eu penau, saith droedfedd o uchder mewn un man, a phedair troedfedd a deng modfedd yn y lle isaf. Oddeutu wyth lath oddiwrth hon y mae careg uchaf cromlech, yn gorwedd yn fflat ar y garnedd, heb unrhyw gynaliaeth arall, yn ol pob ymddangosiad.

Un llath ar ddeg yn mhellach y mae crug anferth arall o geryg, ac ynddo gromlech fawr, yn cael ei chynnal gan feini unionsyth. Y mae yn bresenol wedi ei gwneyd yn gilfach i fugail, yr hwn sydd wedi gosod eisteddleuoedd ceryg o'i mewn, ac wedi ffurfio simuau trwy y ceryg rhyddion uwchben. Yn yr un garnedd, ychydig yn fwy ymlaen, y mae cromlech ardderchog arall, careg orweddol pa un sydd yn ddeuddeg troedfedd wrth naw; pedair o golofnau mawrion, neu feini hirion, tair wedi syrthio yn bresenol, ac un yn sefyll yn syth. Y mae y colofnau o'r uchder o ddeg troedfedd a phedair modfedd i ddeuddeg troedfedd ac wyth modfedd, a phob un o bedair i bum' troedfedd o led.

Ar du y gogledd-orllewin i'r cywreinion hynafol hyn, ar gopa bryn, y mae *Castell Dinas Cortin.*] gorsaf gadarn, a elwir *Castell Dinas Cortin*, wedi ei hamddiffyn â ffos oddiamgych; gyda gwaith rhag-gaerol ar un ochr. Diameu fod hon, a *Chastell Craig y Ddinas*, wedi eu ffurfio fel amddiffynfeydd i'r tir cysegredig, yr hwn a ddysgrifiwyd uchod. Gallaf ychwanegu un gwrthddrych arall o amddiffyniad, o'r un natur, pan y cyfarfyddais, ar fy nychweliad i Gors-y-gedol, â dwy o gromlechau mawrion ereill, wedi eu

PASS OF IDWYS ARDUDWY.

gosed ar fryniau bychain, y naill yn agos i'r llall; ac oddfewn i un o honynt yr oedd pum' llechen berthynol i *Gistfaen*, y pen uchaf iddi wedi cael ei ddinystrio. Y mae y lle yn fwy hynod ar gyfrif ei enw, *Bryn Cornyn Iau*, wrth yr hwn enw y mae cymydogion y cywreinion hynafol hyn yn hoffi ei alw. Y mae yn llawer tebycach mai lle i aberthu ydoedd, cyn neu ar ol yr helfa, ac iddo *Cernunnos*.] gael ei enw oddiwrth y duw corniog *Cernunnos*, yr hwn a addolid gan y Galiad, a gweddient arno fel amddiffynydd rhag y perygion a ddylynent y difyrwch hwnw.* Yr un grefydd gyffredin oedd gan y Galiad a'r Brytaniaid; fel y buasai yn llawn mor resymol i Cernunnos gael ei ystyried yn meddu lle yma yn gystal ag yn Ffrainc.

Cromlechau.] Y mae y gymydogiaeth hon hefyd yn llawn o *Gromlechau* o faintioli mawr iawn. Mesurais un, ar dyddyn a elwir *Bryn y Foel*, yr hon oedd yn un droedfedd ar bymtheg a phedair modfedd o hyd, saith droedfedd a phedair modfedd o led, ac ugain modfedd o drwch. Gorweddaidd oeddu dwy droedfedd uwchlaw y llawr, yn cael ei ohynol gan geryg mân, ac amgylchynid hi gan gylch o geryg rhyddion. Y mae y rhan fwyaf o *Gromlechau* yr ardal oedd hyn yn gorwedd yn agos iawn i'r ddaear, ac yn hyn y maent yn gwahaniaethu oddiwrth eiddo lleoedd ereill. Y maent hefyd yn gorwedd yn llorweddol, yr hyn a ddengys fod eu dyben, beth bynag a allasai fod, yn wahanol.

Y mae y wiad hon yn nghantrf *Ardudwy*. Y fynedfa iddi sydd o *Draws-fynydd*, a gelwir hi yn *Ddraws Ardudwy*, yr hwn sydd wedi ei *Draws Ardudwy*.] ffurfio gan natur trwy y mynyddoedd diffwrth, y rhai a wahanant y rhandiroedd. Cefais fy nhemtio i ymwelod â'r bwlech nodedig hwn, a chefais foel ei arswydolrwydd yn llawer mwy na'r meddylddrych mwyaf pruddglwyfus a allesid ffurfio am dano. Ymddangosai yr ochrau fel pe wedi eu rhwygo gan ryw gyffroad nerthol i fil o glogwyni, yn ffurfio ar eu topiau gyfresi o aelgerthi, yr hyn a barodd i'r gwladwyr, gan eu cymharu i resi o golomendai, eu galw yn *Gareg* y *Colomenod*. Y mae gwaelod y bwlech hwn wedi ei orchuddio â dylif o geryg, y rhai ydynt wedi dyfod i lawr o'r ochrau; ac ar hyd-ddo y mae llwybr cul i farch, ar y graig lithrig, yr hwn a ffurfiwyd trwy symud ymaith rai o'r darnau, y rhai, mewn manau ereill, ydynt ar ffurf grisiau sythion a pheryglus; ac wedi y cwbl, fel pe na buasai anhawd-derau naturiol a chelfyddydol y ffyrdd hyn yn ddigon i beri i'r gormeswyr ddychrynu, y mae, mewn un lle, olion mur, yr hwn a gyrhaeddai ar draws y bwlech, yn mha un y gallai fod y drws a roddodd enw i'r lle.

Maes y Garnedd.] Ar fy nychweliad, ymwelais â thŷ cyffredin, a elwir *Maes y Garnedd*, lle genedigol y milwriad Jones, yr hwn y bu iddo law yn merthyrddod ei frenin; ac am ei drahausdra tuag at foneddwyr y gymydogiaeth y mae llawer o siarad hyd heddyw, a hynny gyda thipyn o boethder. Wedi ei gynhyrfu gan benboethni, efe a ddylyuodd yn gymhwys i bobman lle y gorchymynid iddo fyned gan yr addfwyn *Cromwell*; yr oedd yn swyddog milwraidd gwrol a llwyddiannus mewn achos a ddangosodd, mewn amser, nad oedd ond cynryoh uchelgais, a sylfaen gorthrymder.

Oddiar rai o'r uchelfanau wrth farchogaeth hyd y manau hyn, cefais lawn

olwg o'dditanaf (oblegyd yr oedd yn drai,) ar y rhês hir o dywod a graian, yr hon a red o'r arfordir hwn am dŵy filldir ar hugain allan i'r môr. Priodol y *Sarn Badrig.*] gelwir hi *Sarn Badrig*, neu *Badrhwyg** (sarn yn dryllio bad-
au,) oherwydd y nifer mawr o longau sydd wedi eu colli arni. Y mae y draethell yma yn sych ar ddistyll, ar yr adeg y byddo y llanw uchel (*spring tides*), a nodir hi mewn ystormydd gan frasdonau arswydus. Dywed traddodiad, fod yr holl barth yma o'r môr, ar un adeg, yn gantref preswylidig, a elwid *Cantra'r Gwaelod*; ac iddi gael ei orlifo gan y môr oddeutu y flwyddyn 500, yn amser Gwyddno Goronhir.

Dygwyddodd danwain gyffelyb ar forlenydd Essex, mewn rhyw gyfnod pell-enig o amser. Rhaid i ganonwyr St. Paul fod yn feddiannol ar brebendari cyu y gallent ddyfod yn berchenogion trigiannol y fywioliaeth eglwysig; a'r un a roddir iddynt yn gyffredin ydyw, *Y prebenda consumpta per mare*,† yr hon a orweddai ar forlenydd y wlad hono.

O Gorsygedol, aethum yn mlaen ar fy nhaith tua Harlech; ond, ar y ffordd, temtiwyd fi gan fy nghydymdeithydd cyson, y parchedig John Lloyd, i fyned allan o fy ffordd i ymweled â châr agos iddo ef, yr hwn a drigianai rai milldiroedd ar ein llaw ddeheu, yn ei hynafol diriogaethau, *Cwm Bychan*. Aethom tuag yno trwy Glyn Arthro, dyffryn bychan, yn cael ei ddyfrhau gan afon o'r enw hwnw, a choedwigoedd prydfarth ar ei glenydd. Yr oedd yr olygfa at i fyny yn eithafol o brydfarth, craig bigfain, gyda llwyn peraroglaidd o amgylch ei godreu; a thu hwnt i hyny ymddyrchafai y mynyddoedd noethlwm, y rhai a derfyuent gyffiniau y lle y marchogem ato.

Ar ol myned trwy y coed, ac esgyn i *Ddinas Porchellyn*, yr oedd genym o'n blaenau ddiffaethwch gwyllt o greigiau a mynyddoedd caregog. Bu y rhandiroedd hyn, er eu bod yn ymddangos mor anffafriol i lysieuath, ar ryw adeg, wedi cael eu gorchuddio â derw hynafol; ac y mae ychydig nifer o honynt eto yn aros, rhwng wyth droedfedd a naw troedfedd o gylchfesur. Aethom yn mlaen o dan eu cysgod, uwchlaw rhaiadr cyflym, gyda golygfa ysplenydd o'n blaen o bont bren wirioneddol fynyddig, a melin fechan; ac ychydig yn mhellach yn mlaen, y mae bwa hynafol, wedi ei dafu o graig i graig, gan fuffio mynedfa uwchlaw llyn du a llonydd, yn cael ei gysgodi gan goedydd. Rhydio yr afon drachefn gerllaw *Llyn y Sarn*. Dringo i fyny ar hyd llwybr grisiaog, a chyrhaedd o fewn cyflawn olwg *Cwm Bychan*, wedi ei fynwesu yn nghanol creigiau o uchder mawreddog. Ar ol marchogaeth am enyd, yn mhell uwchlaw llyn o'r un enw, disgyn, a chyrhaedd tŷ yr hybarch *Evan Llwyd*, yr hwn, gyda'i hynafiaid, a ymfrostiant iddynt fod yn arglwyddi y creigiau hyn er y flwyddyn 1100. Dichon fod y lle yma, a bwlech amddiffynedig *Drws Ardudwy*, yn cael eu dal gan feibion Cadwgan, yn eu hymgyrchoedd â meibion Uchtryd ap Edwyn, y rhai o'r diwedd a alltudiasant allan o'r wlad.

Rhoddaf yma, yn gymaint a'u bod yn wir achau Mr. Evan Llwyd, a'm cyddrafaelydd, y rhai ydynt blant dau frawd, ac yn dangos eu bod yn ddeuuawfed mewn disgyniad oddiwrth *Bledlyn ap Cynfyn*,—y gofrestr ganlynol, fel cynllun gwreiddiol o hen achyddiaeth Gymreig:—

* Y mae y Cymro cyffredin yn sefyll at *Sarn Badrig*, ac ni wyr ddim am *Badrhwyg*, nac am gwch o unrhyw fath o dan yr enw *bâd*; gadewir hyn i'r beirdd. J. R.

† "Y prebendiaeth a lyngwyd gan y môr."

Evan ap Edward, ap Richard, ap Edward, ap Humphrey, ap Edward, ap Dafydd, ap Robert, ap Howel, ap Dafydd, ap Meirig Llwyd o Nannau, ap Meirig Vychan, ap Ynyr Vychan, ap Ynyr, ap Meirig, ap Madog, ap Cadwgau, ap Bleddyn ap Cynfyn, tywysog Gwynedd a Phowys.*

Cefais fy arwain i gwmpeni cynrychiolydd y fath linach hir a hon, yr hwn a roddodd i mi y derbyniad mwyaf croesawgar, ac yn ol defawd yr hen Frythoniaid. Croesawodd ni â chwrr a bŵr cryf, i olchi i lawr y *goch yr wden*, neu afr wedi ei hongian a'i sychu, a chaws, yr hwn a wneid o laeth y fuwch a'r ddafad. Dangosodd i ni hefyd yr hen gwpan deuluol, wedi ei gwneyd o gŵd tarw, o'r hon yr yfasid trafl yngciadau mawrion yn yr hen amser gynt. Byddai y teulu yn ystorio ei holl ymborth at y gauaf, am na byddai tramwy at y lle yn ystod y rhan fwyaf o'r tymhor hwnw, oblegyl yr eira. Yma y maent wedi byw am genedlaethau lawer, heb gynyddu na lleihau eu hincwm; heb glod trystfawr, na dim o'i gyd-ddylonyddion chwerrw.

O'r tŷ hwn yr hanai y gwrol Dai Llwyd, i'r hwn y dywedir fod yr alaw Gymreig hono, *Ffarwel Dai Llwyd*, wedi ei chyfansoddi, ar yr achlysur o'i fynediad gyda Jasper Tudor,† ac Owain Lawgoch, i ymladd â Rhisiart Fradwr, wrth ba enw yr adwaenid Rhisiart III. gan y Cymry.

Y mae y palasdy yn eugraifft gywir o breswylfod hynafol boneddwr Cymreig. Y dodrefn yn anghoeth: y mwyaf hynod o ba rai ydyw y *cistiau styffyllog*, neu y cistiau mawrion at gadw blawd ceirch, yr hwn a gyfansoddai y rhan bwysicaf o'u hymborth.

Y tiriogaethau perthynol i'r palasdy a ymestynent am bedair milldir bob ffordd, a chynwysent lanerch fechan o ddoldir, llyn prydferth yn heigio gan bysgod, coedwig fechan, a llawer iawn o greigiau; y cyfan yn ffurfio golygfa o'r fath fwyaf mawreddog. Y mae y mynyddoedd noethlwm a gylchynant ei ddyffryn a'i llyn, yn ymdebygu i amchwareufa anferthol. Rhenir y dolydd gan ffrwd fechan, a therfynir hwy ar un ochr gan y llyn; ar y llall, gan ei goed, y rhai a gylchynant odreu y creigiau, trwy ba un y llifa yr afon, ac o'r tu hwnt iddynt ymdreigla o'r uchderau, mewn nifer o raiadrau. Y mae yn cadw ei holl diroedd yn ei ddwyllaw ei hun; ond rhana ei holl wartheg yn mhlith yr *hafottai*, neu y tai lle y oedwir y llaeth yn yr haf, er mwy y cyfleustra o edrych ar ol ei yroedd a'i ddiadelloedd: y mae wedi sefydlu ei etifedd ar ran arall o'i etifeddiaeth. Bu i'w uchelgais ar un adeg ei arwain i amcanu sychu y llyn, i'r dyben o ychwanegu ei feddiannau tirol; ond och! ni enillodd ond ychydig aeri o frwyn a chyrs; felly efe a roddes derfyn ar ei weithrediadau, ac a arbedodd dderbyn prydferth o ddwfr. Ar un ochr i'r llyn efe a ddarganfyddodd haen o bridd gwŷn prydferth, oddeutu haner llath o drwch, yr hwn y canfyddais nad oedd yn ddim amgen na'r peth a eilw ein mwnwyr yn *Lac Lunæ*, ac *Agaricus Mineralis*.‡ Y mae y Germaniaid yn ei ddefnyddio yn fynych fel cyffur sugniadol mewn rhyddni gwaed a thwymynau peryglus:§ a byddai iddo hefyd wneyd gwrtaith da.

* Y mae llunau o deuluoedd parchus, yn y wlad hon, o'r un diagyniad.

† Yr oedd person o'r un enw gydag Owain Tudor yn mwrwyr Croes Mortimer, a chafodd ei ddienyddio gydag ef. Gwel *Hoisshed*, tud. 660.

‡ Amrywiaeth briwsionllyd o silic neu *carbonate of lime*. GOL.

§ De Costa's Fossils, i. 83.

Y mae boncyffion a gwreiddiau ffawydd, o faintioli anferth, wedi eu cael yn lynyeh yn agos i'r llyn. Sylwodd Mr. Llwyd ar un, ac ôl tan arni, yr hwn a ddefnyddiodd i adgyweirio *Tyddyn y Traian*, tŷ cydetifeddol perthynol i'r teulu; hen attodiad arferol mewn cysylltiad â'r rhan fwyaf o'n palasdai Cymreig o unrhyw hynodrwydd.

Yn mysy y mynyddoedd a amddiffynant y Cwm, y mae un a elwir *Carreg y Saeth*, ar ymyl pa un y mae *Maen Hir a Charnedd* o faintioli mawr. Dichon y byddai yr hen helwyr yn sefydlu eu gorsaf ar y Gareg hon, i wylled y ceirw yn myned haibio, y rhai, yn y dyddiau gynt, oeddynt yn lluosog yn y parth hwn o'r wlad. Ac nid ydynt wedi darfod yma ond er's ychydig amser; hysbyswyd fy ugwesteigr gan un o'r genedlaeth olaf, ei fod wedi gweled deunaw o honynt yn pori ar yr un ddôl, ar yr un adeg.

Helwriaeth Hynafol.] Yr oedd gan y Cymry amryw anifeiliaid a ystyriant yn wrthddrychau helwriaeth; megys y *carw*; *haid wenyn*; a'r *gleisiaid*; yr *arth*; y *dringhedydd* (anifeiliaid a arferent ddringo, megys cathod gwylltion, gwiwair, a'r cyffelyb, fel y tybiaf); a'r *ceiliog coed*. Y dosparth olaf oeddynt y *llwynog*; yr *ysgyfarnog*; a'r *iwrch*. Y mae rhai o'r cyfryw yn dyfod yn dra ambriodol o dan ein meddylddrych ni am hela, eto cynwysid hwy yn y gyfres berthynol i gyfraith hela, yr hon a ffurfiwyd, fel y tybir, gan y tywysog Gruffydd ap Cynan.*

Tybiaf hefyd, fod y dyfrgi yn cael ei hela; gan fod *Cylch Dyfrgwn*, neu daled-igaeth blyneddol, yn mhlith y Cymry, am ddyfrgwn y tywysog.†

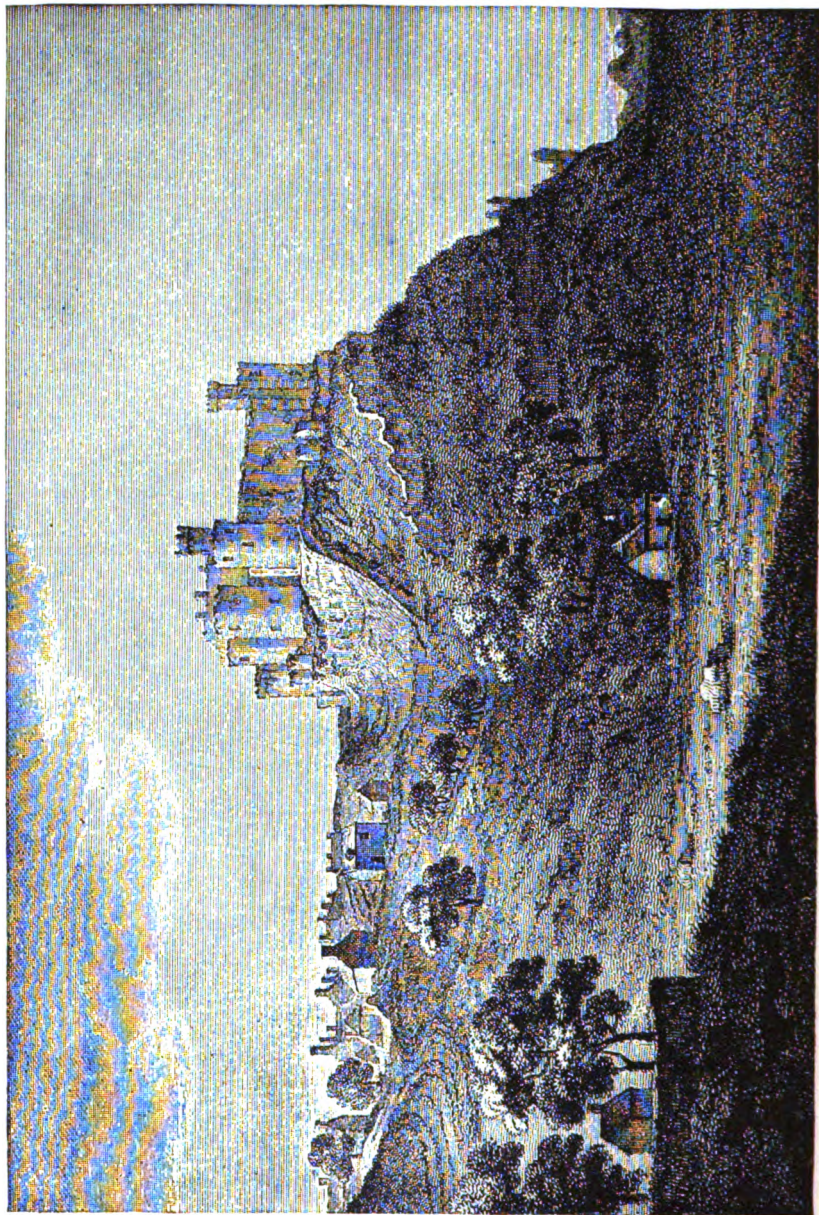
Y tair helfa gyntaf oeddynt *Helfa Gyffredin*. Cynwysai y *carw*, am ei fod yr ardderchocaf o filod helwriaeth; ac am y gallai pawb a ddeuent yno pan leddid ef, a chyn iddo gael ei flingo, feddu hawl mewn rhan o hono. Yr anifeiliaid nesaf oeddynt *Helfa Gyffarthfa*, neu yr anifeiliaid y gellid eu hela â chŵn, megys yr *arth*, &c., y rhai yr ymlidid ar eu holau nes y dringent i fyny i goeden. Yr aderyn a grybwyllir yma, *ceiliog y coed*, a eisteddai ar frigyn pren, lle yr edrychai ar yr helwyr, nes y saethid ef gyda'r bwa croes, yn ol dull yr hen amseroedd.

Y trydydd dosbarth ydoedd *Helfa Ddolef*, am y dylynid hi gyda gwaedd yr helwyr; a chynwysai y *llwynog*, yr *ysgyfarnog*, a'r *iwrch*. Arferid ei hela gyda chŵn, neu filgwn, y rhai a ollyngid at yr anifail, allan o gynullyfanau, yn y rhai y delid y cŵn. Nid oedd neb i ollwng ei filgi pan fyddai y cŵn yn ymlid, oddieithr fod ganddo filgi yn y cnud, o dan boen cael tori llinyn gâr ei filgi; ac nid oedd at ei ryddid i ladd unrhyw anifail hely pan fyddai yn gorphwys, neu ar ei wely, dan boen o fforffedio ei fwa a saeth i arglwydd y faenoriaeth. Pan y byddai amryw filgwn, eiddo amryw bersonau, wedi eu gollwng at unrhyw anifail, y neb ag y byddai ei gi yn nesaf at yr anifail, pan fyddai ddiweddar yn y golwg, y hawliai y croen. Yr oedd gâst yn eithriad, oddieithr y gellid profi ei ei bod yn dârog gan gi a enillasai groen yn faenorol.

Yr oedd pob un a gariai gorn i roddi hanes gwyddonol am naw gwrth-ddrych yr ymlidfa; os amgen, edrychid arno fel ymhonwr, a fforffediai ei gorn. Yr oedd yr un ddirwy hefyd yn perthyn i'r gynullyfan; nid oedd mwyach i'w

* Lewis's Hist. Wales, Intro. 56.

† Record of Caernarvon, Harl. MSS.

CASTELL HARLECH.
HARLECH CASTLE

gwisgo am ei ganol, dan boen ei cholli; ond er hyny caniatêid iddo ei gwisgo am ei fraich.

Ystyriai yr hen Gymry fod oig y carw, yr ysgyfarnog, y baedd gwyllt, a'r arth, yn brif foethusion yn mhllith anifeiliaid helwriaeth.

Yr oedd gan y tywysog ei *Bencynydd*, neu ei brif heliwr. Efe oedd y degfed swyddog yn y llys. Cynwysai ei swper un ddysglaid o gig; wedi hyny yr oedd i gael tri chorniaid o fedd, un gan y brenin, y llall gan y frenines, a'r trydydd gan oruchwyliwr y tylwyth. Nid oedd byth i gymeryd llw, ond wrth ei gorn a'i gynllyfan. Perthynai iddo y drydedd ran o ddirwyon ac enillion yr helwyr ereill; ac yr oedd ganddo yr unrhyw ran o'r *amobr*, neu ddirwy priodas, pan y byddai rhai o'u merched yn priodi. Ar ryw adeg bennodol o'r flwyddyn, nid oedd i hela ond dros y brenin yn unig: ar adegau ereill, caniatêid iddo hela drosto ei hun. Ei gorn ydoedd gorn f'ch, o werth punt. Yn y gauaf, caniatêid iddo groen f'ch, i wneyd cynllyfanau; ac yn yr haf, groen buwch, i wneyd socasau byrion.

Byddai gan y brenin hawl i hela lle y'mynai; ond os ymlidid ar ol anifail, a'i ladd ar etifeddiaeth unrhyw foneddwr, ac heb gael ei ddylun a'i hawlio y noswaith hono, gallai perchen y tir ei ddefnyddio at ei wasanaeth ei hun; ond yr oedd i ofalu yn dda am y cŵn, ac i gadw y croen.

Y gosp am ladd carw dôf o eiddo y brenin ydoedd talu punt; a rhyw ddirwy bennodol: os un gwyllt a fyddai, ac os lleddid ef rhwng rhyw ddiwrnod penodol yn mis Tachwedd a dydd Gwylifan, y gwerth fyddai triugain ceiniog; ond byddai y ddirwy am ei ladd yn gant a phedwar ugain ceiniog. Yr oedd carw yn cael ei ystyried yn gydwerth âg f'ch; ewig yn gydwerth â buwch lawndwf; iwrch yn gydwerth â gafr; hwch wyllt yn gydwerth âg un ddof. Nid oedd dim gwerth ar bryf llwyd, am y byddai yn frechog mewn rhai blynyddoedd; nid oedd dim gwerth ychwaith ar fleiddiaid a llwynogod, ac anifeiliaid rheibus ereill, am y gallai y neb a fynai eu lladd; ac nid oedd dim gwerth ar ysgyfarnog ychwaith, a hyny am reswm tra hynod, am y credid y byddai yn newid ei hystlen bob mis.*

Harlech.] O Gwm Bychan cymerais y ffordd tua *Harlech*,† tref fechan a thylodaidd iawn, heb fod yn hynod am ddim ond ei chastell, yr hwn sydd yn sefyll ar graig serth, yn wynebu Mor y Werydd, ac uwchlaw morfa eang, yr hwn ar un adeg a orchuddid gan ddwfr. Hen enw yr amddiffynfa hon ydoedd *Tŵr Bronwen*, oddiwrth Bronwen, chwaer i Brân ap Llŷr, brenin Prydain. Mewn amseroedd ar ol hyny, gelwid hi *Caer Collwyn*, oddiwrth Collwyn ap Tango, un o bymtheg llwyth Gwynedd, ac arglwydd Eifonydd Ardudwy, a rhan o Leyn. Yr oedd ei wyrion yn blodeuo yn ystod teyrnasiad Gruffydd ap Cynan. Bu yn preswyllo am beth amser mewn tŵr ysgwâr yn yr hen amddiffynfa, olion yr hwn sydd yn ddigon amlwg hyd heddyw; megys hefyd rhan o'r hen furiau, ar ba rai y mae y muriau mwy diweddar, mewn rhai manau, yn gorphwys.

* *Leges Wallicæ*, xxxix. 256 hyd 260.

† Y mae tarddiad ddiwaid ar lafar gwlad am yr enw hwn, sydd yn ei wneyd yn *hardd-lech*—y gwag brydferth, neu yn hytrach y lechfaen brydferth. Scandinafaid ydyw yr enw, a cheir ef yn *Hardlech*, *Bardelay*, a ffurfiâu ereill, yr wyf yn credu. J. R.

Y castell presenol, yr hwn a adeiladwyd gan Iorwerth L, sydd adeilad ysgwâr ardderchog, gyda thŵr crwn yn mhob congl, ac un ar bob ochr i'r fynedfa i mewn, gyda mân-dyrau prydfferth yn ymgodi o'r tyrau mawr crynion, yn debyg i'r rhai yn ei gastelli ereill yn Nghaernarfon a Chonwy. Gorphenwyd ef cyn y flwyddyn 1283; o leiaf, yr wyf yn cael allan mai can'pant yn y flwyddyn oedd cyflog Hugh de Wlonkeslow, y llywydd y pryd hwnw;* ond cafodd ei ostwng ar ol hyny; oblegyd ymddengys nad oedd y taliad blynyddol ond 26*l.* 13*s.* 4*d.*, a haner can'pant yn ol hanesion ereill, pryd y bernir ei fod yn cynwys cyflog y llywydd a chadben y dref. Nid oedd nifer y gwarchawdlu ond ugain, cyflog y rhai a gyrhaeddai i 140*l.*† Y cwnstabl‡ presenol ydyw Evan Lloyd Vaughan, ysw.; a'i gyflog ydyw haner cant o bunnau yn y flwyddyn, y rhai a delir allan o gyllidau Gogledd Cymru. Y mae yn anhygyrch ar yr ochr nesaf i'r môr; ar yr ochr arall amddiffynid ef gan ffos ddofn, wedi ei thori, ar draul fawr, allan o'r graig galed.

Yr oedd y lle yma, yn 1468, yn meddiant Dafydd ap Ieuan ap Einion, pleidiwr grymus i dylwyth Lancaster, ac mor hynod ar gyfrif ei wroldeb ag *Gwarchae arno.*] ydoedd oblegyd ei ymddangosiad hardd a'i daldra mawr. § Gwarchaewyd arno yn y lle gan William, iarll Penfro, wedi ymdaith trwy galon ein mynyddau, gydag anhawsderau anghredadwy; oblegyd mewn rhai manau byddai raid i'r milwyr ddringo; ac mewn manau ereill, ymfwrw i lawr y creigiau; || ond o'r diwedd gwarchaessant ar y lle, yr hwn, hyd yma, a fernid yn anhygyrch. Gadawodd yr iarll ofal y gwarchae i'w frawd, Syr Richard, gwron cyfartal mewn maintioli a dewrder a'r llywydd Prydeinig. Anfonodd Syr Richard gais ato am iddo ymostwng; i'r hyn yr atebodd Dafydd yn hyderus, ei fod wedi cadw castell mor hir yn Ffrainge, nes yr oedd holl hen wragedd Cymru yn son am dano; ac y cadwai hwn mor hir nes y byddai holl hen wragedd Ffrainge yn siarad yn ei gylch. Newyn, ond odid, a'i gorfododd i ymostwng; rhoddes i fyny ar amodau anrhydeddus, ac ymrwymodd Syr Richard i gadw ei fywyd, trwy eiriol drosto gyda'i feistr creulawn, Iorwerth IV. Y brenin ar y cyntaf a wrthododd ei gais; pan y darfu i Herbert ei hysbysu y gallai gymeryd ei fywyd ef yn lle bywyd y penaeth Cymreig; neu ynte y byddai iddo roddi Dafydd yn ei ol yn y castell, ac y gallai y brenin anfon y neb a fynai i'w gymeryd allan o hono drachefn. Llwyddodd hyn; eithr ni chafodd Syr Richard unrhyw wobr arall byth am ei wasanaeth. ¶

* *Aylloffe's Welsh Calendar*, 92.† *Doddridge*, 58.‡ *Delir y awydd yn bresenol gan Syr Robert Vaughan, bar. Gwl.*§ *Gwydir Family*, 77.¶ *Camden*, ii. Gelwir y flordd hyd heddyw, *Lle Herbert*. Yn canlyn y mae enwau yr amddiffynwyr dewrgalon:—

Dafydd ap Ieuan ap Einion.
Gruff. Fychan ap Ieuan ap Einion.
Siankyn ap Iorwerth ap Einion.
Gr. ap Ieuan ap Einion.
Tho. ap Ieuan ap Einion.
John Hanmer.
Dafydd ap Ieuan ap Owain o Bowys.
Rheinallt ap Gruff. ap Bloddyn, o'r Tŵr, ger-llaw y Wyddgrug.

Mauris ap Dafydd ap Jeffre.
Dafydd ap Einion ap Ieuan Rymus.
Hywel ap Morgan ap Iorth Goch.
Ednyfed ap Morgan.
Thomas ap Morgan.
Sion Tudur, clerk.
Gr. ap Ieuan ap Iorwerth, yr hynaf.

¶ *Life of Lord Herbert*, 7, 8.

TORQUES.

Margaret o Anjou, priod ffyddlawr a bywiog yr addfwyn Harri VI., a gafodd noddfa yn y castell hwn, yn 1460, ar ol brwydr anffodus Northampton. Ffonsai ar y cyntaf i Coventry, ac oddiyno enciliodd i'r amddiffynfa yma:* wedi arosiad byr, aeth i Ysgotland, ac ar ol casglu yn nghyd ei holl garedigion yn ngogleddbarth Lloegr, arllwysodd ei holl ddialedd ar ei gelyn, y duc York, yn mrwydr Wakefield.

Newidiodd y castell ei feistri amryw weithiau yn ystol rhyfeloedd cartrefol y ganrif ddiweddar. Amddiffynwyd ef yn ddewr gan yr uwchgadben Hugh Pennant, nes iddo gael ei adael gan ei wŷr. Yn y diwedd, cymerwyd ef, yn mis Mawrth, 1647, gan y cadfridog Mytton, pan yr oedd Mr. William Owain yn llywydd, ac nid oedd yr holl warchawdlu ond wyth ar hugain o wŷr. Cafodd yr ahrhydedd o roddi i fyny ar amodau, ac o fod yr amddiffynfa olaf yn Ngogledd Cymru a ddaliodd allan dros y brenin.† Dywedir hefyd mai dyma yr amddiffynfa olaf yn Lloegr a ddaliodd allan dros dylwyth Lancaster.

Iorwerth I. a ffurfiodd Harlech yn fwrdeisdref, ac a roddodd iddi ryw dir-oedd pennodol, a meddiannau ereill.

Yn agos i'r lle yma y cafwyd y dernyn hynafol ‡ hwnw, ar ba un y mae y *Torchau*.] dysgedigion wedi barnu yn gymhwys rhoddi yr enw *Torques* (Torchau). Y mae yn cael ei ddisgrifio yn dda gan Camden, fel nodrwy blethweol o aur, oddeutu pedair troedfedd o hyd, ac ynddi dair rhigol wydd-droellog, gydag ymylau miniog yn rhedeg ar ei hyd, at y penau, y rhai ydynt syml, byrion, a thröedig fel bachau crochan. Pa un a oedd hon yn gwbl Rufeinaidd, neu ynte yn gyffredin i'r ddwy genedl, nid âf i ymddadieu. Ei gwasanaeth ydoedd fel gwregys, i ddal yn brydferth gawell saethau y gwŷr mawr, yr hwn a grogai o'r tu ol iddynt wrth fach, a chroesai y dorch euraidd y ddwyfron, gan fyned dros yr ysgwydd. Y mae Virgil, yn ei ddisgrifiad prydferth o fabolgampau ieuengctyd Troia, yn arddangos yr ymarferiad o honynt yn y llinellau hyn a gamddeallir mor fynych:—

Cornea bina ferunt præfixo hastilia ferro:
 Pars hæves humero pharetras; it pectore summo
 Flexilis obtorti per collum circulus auri.
 Ygydwai pobun waywffon uwch ben;
 Ar gefnau'r lleill y cawell-saethau oedd
 Yn crogi wrth aur-dorchau dysglær pur. §

Yr oedd *torchau* y Gauliaid a'r Brytaniaid yn dra gwahanol i'r rhai hyn, gan mai coler ydoedd, o aur neu ryw fetel arall, a wisgid am y gwddf. Yr oedd gan ein gwrones *Buddug*, un fawr felly, o aur pur; a gwisgai *Virdomarus* un arall, yn cael ei sicrhau o'r tu ol gyda bachau, yr hon a syrthiodd i lawr pan y darfu i'r gorchfygwr dori ymaith ei ben.

Illi virgatis jaculanti ex agmine braccis
 Torquis ab incisa decidit unca gula ||

* Carte, ii. 757.

† Whitelock, 242.

‡ Yn brasenol yn meddiant Syr Roger Mostyn.

§ Y mae y cyfleithiad yma dipyn yn wahanol i'r un yn Camden, ii. 786.

|| "Tra yr oedd efe, wedi ymwisgo mewn llofrau brithlon, yn ysgwyd ei waywffon o flaen y fyddin, gwahanwyd ei ben oddiwrth ei gorph, a syrthiodd oddiam ei wddf ef aur-dorchau gryn." Propertius, lib. iv. eleg. x. v. 43.

Derbyniodd Manlius y cyfenw *Torquatos* (Aurdorchog) oddiwrth dorch a enillodd oddiar un o'r Gauliaid, yr hwn a laddodd efe, mewn ymladdfa lawlaw, yn ngolwg y fyddin; ac ni chafodd Publius Cornelius, wedi y lladdfa a wnaeth ar y *Boii*, yn mhliith yspail ereill, ddim llai na phedair mil a deg a thriugain o aurdorchau.*

Yr oeddynt mewn ymarferiad hefyd gan y Rhufeiniaid, y rhai a'u rhoddent fel gwobrwyon milwrol; ac yr oeddynt yn rhoddi y rhai aur, fel y mae Pliny yn cymeryd arno, i'r cynorthwywyr, a'r rhai arian i'r dinaswyr.† Dichon eu bod yn cael eu gwneyd mewn amrywiol ffyrdd: gwelais un dra phrydyferth (yr wyf yn meddwl ei bod yn bresenol yn meddiant y parchedig Mr Prescott, o Gaergrawnt), wedi ei gwneyd o amryw ddolenau o wyfr arian, wedi eu nyddroelli yn nghyd; yr oedd yn ddigon o hyd i fyned ddwywaith o amgylch y gwddf, gyda chlaspiâu i'w dal yn ei lle.

Parhaodd yr arferiad o wisgo y Torchau o'r cyfnodau boreuaf yn Mhrydain hyd amseroedd diweddarach. Llewelyn, un o arglwyddi Iâl, a elwid *Llewelyn Aurdorchog* ar y cyfrif hwnw; ac y mae yr hen ddywediad cyffredin, *Mi a dynaf y dorch â chwi*, yn arwyddo y byddai i un ymdrechu yn galed cyn cael ei orchfygu.

O Harlech esgynais fryn tra syth, ac ar fy ffordd sylwais ar luaws o *feini hirion*, a chylchau wedi eu ffurfio o gerygos cyffredin, ac o wahanol dryfesurau; weithiau byddai cylch o fewn cylch; mewn manau ereill byddent yn croesi y naill y llall. Buaswn yn meddwl mai sylfeini *Cytiau y Gwydd-Gwyddelod*.] *elod* oeddynt, math o breswylfeydd am y tro, er cyfleustra yr helwyr, y rhai a wnelai ein hynafiaid‡ boreuaf, oni buasai eu bod yn croesi eu gilydd. Y mae y dysgedig Borlase yn rhoddi engreiffitiau o hyny, yn nghylchoedd Botallek,§ y rhai y mae efe yn tybio iddynt gael eu ffurfio at ryw wasanaeth crefyddol; ac fod un gwasanaeth neu seremoni yn cael ei chyflawni mewn un cylch neillduol, a'r lall mewn rhanbarth wedi ei bennodi at hyny yn ol ofergoeldd y Derwyddon. Nid oedd niferi o gylchoedd i'w gyfyngedig i'n hynys ni: y mae y barwn Dahlberg|| wedi rhoddi darluniau o gynulliadau tebyg, yn agos i dref Wexio, yn Smaland, yn Sweden, y rhai ydynt ar dir gwastad, wrth droed carnedd anferthol, gyda cholofn uchel, a glôb fawr o gareg ar ei phen. Y mae rhai colofnau ceryg, neu feini hirion, i'w gweled yn y rhesi o geryg a wnant i fyny y cylchoedd.

Gelwir y garnedd yn *Garnedd y Brenin Ingo*: ond yn gymaint ag y dywedir fod y tri brenin a fu o'r enw hwnw yn Gristionigion trwyadl, ac yn byw yn yr unfed ganrif ar ddeg, tybiaf fod y garnedd a'r cylchau yn perthyn i amseroedd boreuach, ac wedi eu codi er coffadwriaeth am ryw deyrn paganaid; oblegyd darfu i'r hen ¶ Gristionigion gogleddol ddileu pob cyfryw arferion.

Rhaid i mi sylwi yma mai enw y lle hwn ydyw *Banllef Hir*, neu yr alwad i'r gâd. Dichon iddo fod yn faes brwydr, ac fod penaeth wedi syrthio yma, oblegyd y mae un o'r meini hirion o faintioli anghyffredin o fawr.

* Livij, lib. xxxvi. c. 40.

† Pliny, lib. xxxiii. c. 2.

‡ Mons Antiqua.

§ Antiq. Cornwall, 188, tab. xiv.

|| Suecia Antiqua, &c., tab. 822.

¶ Wormii Mon. Dan. 4.

Glyn.] Odllyma y mae y ffordd yn anoddefol o ddrwg a charegog, nes cyrhaedd y *Glyn*, palasdy fy nghâr, Robert Godolphin Owen,* ysw.; yr hwn a saif mewn glyn rhamantus, gyda digon o goed o'i gwmpas. Buasai hwn yn breswylfod hen deulu y *Wynnes*, ond trosglwyddwyd ef i'r Oweniaid trwy briodas Syr Robert âg aeres y lle yn y ganrif ddiweddar.

Llyn Tegwyn.] Myned heibio i bentref *Llan Tegwyn*, a cherllaw i lyn bychan, yn llawn o'r planigyn dyfrol prydferth hwnw a elwir *Lili y dŵfr*. Ychydig yn mhellach yn mlaen y mae *Llyn Tegwyn*, yr hwn a gyflawn deilynga yr enw, *teg a gwyn* (*fair and lovely*.)† Mesura oddeutu milldir o amgylchedd; y mae ei ddyfroedd o loywyder grisialaidd; ei lenydd yn llawnion; a'i derfynau yn ddestlus a glanwaith. Y mae y llwybr cul ar yr hwn y marchogem yn mlaen, uwch ei ben, wedi ei dori allan o allt, ochrau yr hon a gyfausoddir o lechfaen briwsionllyd, y rhai a ymdafiant allan mewn uchder mawr uwch ben, gan fygwth dinystr: bywiocëid yr olyfa yn sawr gan ddiadelloedd o eifr gwynion, y rhai a lament rhwng y copäau, ac a edrychent i lawr arnom gwbl ddigyffro.

O un o'r uchderau y mae golygfa fynyddig eang o flaen ein llygaid. Mynyddoedd aruthrol Arfon, a rhai Meirionydd, heb fod yn llawer llai, yn ffurfio y fath olygfa ramantus, ac yn ymddyrchafu megys wedi eu rhanu i dyrfa o benau creigiog. Y mae y rhai olaf yn neillduol o lwm, ac yn ymddangos yn gwbl noeth, oddieithr lle yr amrywir hwynt gan wyrddlesni mawsoglyd, neu y gwÿuir hwynt gan y *lichen tartaricus* (unwsogl Tartary). Y mae copa uchaf Eryri, yr hwn a elwir y *Wyddfa*, yn ymddyrchafu yn amlwg goruwch y cwbl. Oddiyno y mae y mynyddoedd yn lleihau yn raddol, hyd *Leyn*, yr hwn a ymestyna o flaen ein llygaid yn mhell i'r gorllewin, gan derfynu yn mhentir Aberdaron. Disgyn i lawr i nant ddofn, ochrau yr hon sydd wedi eu gwisgo *Felyn-rhyd*.] â choed, gyda'r *Felyn-rhyd* yn y gwaelod; ond er ei henw, frwd mor ddued a'r inge ydyw; ac yn dra phriodol y galwyd y *dwr*-ddisgyniad ardderchog ychydig uwchlaw iddi yn *Rhaiadr Du*.

Wedi marchogaeth am encyd fer, cyrhaedd pentref a chapel *Maentwrog*, yr hwn sydd yn ddibynol ar eglwys *Ffestiniog*. Yn agos i un pen y mae careg fawr unionsyth, a elwir Maen Twrog, oddiwrth sant o'r enw hwnw, mab i Cadfan, a'r hwn a adeiladodd eglwys Llandwrog, ac yr oedd yn cydoesi â St.

Tanybulch.] Beuno. Gorwedda y lle yn nyffryn *Tanybulch*, rhandir cul, ond prydferth, oddeutu tair neu bedair milldir o hyd, yn cael ei ranu gan afon fechan y *Ddwyryd*, yr hon a ffurfir gan y *Cynfael* a frwd arall, y rhai a ymunant tua'r pen uchaf. Cynwysa y dyffryn ddolydd breision; ei ochrau wedi eu hymylu â llwyui; a therfynir y lle tlws yma gan fynyddoedd clogwynog, megys pe byddai mewn clawr afrywiog. Yma y mae gwestty bychan prydferth, er lletya teithwyr, y rhai a ddylent deimlo yn dra dyledus i bendeig.‡ am y gweliant mawr a dderbyniodd y lle trwy ei haelioni.

Uwchlaw iddo y mae tŷ, wedi ei fynwesu mewn coed, ac yn sefyll mewn lle prydferth ar ochr y bryn. Y mae y palasdy hwn, yn gymaint ag iddo newid

* Yn bresenol yn meddiant ei nith, merch ac etifeddes y diweddar Owen Ormsby, ysw. Gol.

† Seintr enw y sant yn bresenol yn *Tecwyn*: a siarad yn *fwy* diamwys, tybiaf mai y cyfieithiad
‡ Y presenol iarl Maceyfed.

ei berchenogion mor fynych o herwydd eu hymlyniad wrth y botel, wedi tynu llawer adsylwad moesol oddiwrth deithwyr Seasonig. "Y mae gan gwrw trwm, gludïog, ddigon o swynion i foddï synwyrâu yr holl dywysogaeth;"* ond, galawer i mi ychwanegu, wedi cyrhaedd gradd bennodol, y mae gwïrod tanllyd yn cael eu galw i mewn, i gwblhau y dinystr a ddechreuwyd gan y blaenaf: eto yr wyf yn hyderu nad yw ei swynion yn boddi synwyrâu yr HOLL dywysogaeth; ond y gallai fod, ar ol yuchwiliad teg, rhyw gongl yn glir oddiwrth y gloddeu Bacchanalaidd.

Y mae yr afon, oddeutu y fan yma, yn ymledu fel ag i ddyfod yn lle rhaerorol at bysgota gleisiaid; ac yn mhen ychydig y mae yn myned i fraich o'r môr, a elwir y *Traeth bach*.

Marchogaeth i fyny y dyffryn, ac yna disgyn, er mwyn cyfarfod llifant r *Rhaiadr y Cynfael*.] *Cynfael*, yr hon a ymarllwysa ei dyfroedd drwy geunant dwfn-gerfiedig gan amser, a'i ochrau yn gynwysedig o greigiau blaenllym ac ysgythrog am yspaid hir, yn cael eu tywyllu gan goedydd a enhuddant y cyfan, y rhai a darddant allan o'r ymylon a'r glanau. Yn agos i *Ffestiniog*, y mae rhaiadr arall, tra phrydferth, a chynwysa dri disgynfa o aruthredd mawr, yr olaf yn ymarllwys i lyn du a dwfn, yr hwn a argygodir gan greigiau dibynol. Islaw, y mae craig golofnog ardderchog, yn ymgodi o'r conllif, yr hon a elwir *Pwlpudd Hugh Llwyd Cynfael*. Yr oedd Hugh yn byw yn amser Iago I., a thybid ei fod yn ddewin, ac mai o'r fan yma y traddodol ei ddaroganau swyngyfareddol yn mherfeddiou y nos; lle mor gymhwys at y pwrpas hwnw, mae'n wir, ag ydoedd corbwill *Acheron*.

Oddeutu milldir oddiwrth yr afon Cynfael, y mae gwestty cysurus arall, yr hwn sydd wedi fy nerbyn i yn fynych, ar derfyn fy nheithiau blinion. Gf- *Cwmorthin*.] erbyn ag ef y saif *Cwmorthin*, encilfa fwy neillduedig, ac mor anhawdd myned iddo braidd a Chwm Bychan. Yn fy ymweliad â'r lle, disgynais trwy goedwigoedd, ar hyd ffordd seth, i ddyffryn tra dwfn a chul, yr hwn a groessais, a dechreuais ddringo i fyny esgynfa dra pheryglus a blinedig, ar wyneb creigiog mynydd uchel: yr oedd y llwybr yn gul a pheryglus, ac anaml, yr wyf yn credu, y bydd ceffylau yn anturio hyd-ddo. Wedi llafurio am oddeutu milldir, cyrhaeddasom y lle rhyfedd yma, a breswylid gan ddau ffermwr, mewn cwm yn cael ei amgylchynu gan y terfynau mwyaf gwyllt, ac yu cyuwys llyn prydfferth, a dau dyddyn, nad ydynt yn cynrychu ond porfa yn unig; felly, pe byddai ar y preswylwyr eisiau rhywbeth arall, rhaid iddynt ddisgyn i lawr o'u Cwm i'w ymofyn. Y mynyddoedd a'i hamgauant ydynt *Moelwyn yr Hydd*, a *Moelwyn Gwyn*, ac ereill llawn mor afrywiog. I fyny yn uchel yn y blaenaf y mae y Llyn Du Bach, yn yr hwn y ceir y pysgod a elwir *perch*; a llyn arall, a elwir Llyn Trwstyllon; a chyferbyn a'r olaf y mae trydydd, a elwir Llyn Conglog; yr oll o ba rai a ffurfiant raiadrau ardderchog i lawr gwynebau y mynyddoedd, ar ol gwlawogydd trymion. Dewisasom ffordd arall i ddyfod i lawr o'r lle hynod hwn, gan nydd-droelli i fyny ar hyd llwybr cul yn y pen draw, ar ran o Foelwyn yr Hydd, i'r dyben o ddisgyn drwy Gwm Croesor; gan ein bod y pryd hyny yn awyddus i gyrhaedd y ffordd

* Barn frysiog oedd hon, a ffurfiwyd gan un teithydd tra hynaws, yr hon y bu mor onest a galael allan yn yr all argraffiad o'i deith foddhaol.

PULPIT HUGH.

agosaf i fyned at *Bont Aberglaslyn*. Ond yn ein disgyniad cyfarfuasom á'r fath lwybrau culion, troadau mor sydyn, a chlogwyni mor echrydus, fel yr oedd ein coffylau druain, a hyny am reswm da, yn crynu bob modfedd; ac yn wir, cawsom ddiangfa ryfeddol i gael yn ddyogel i'r gwaelod. Bydd i'r teithydd a ddewisio ddylyn ol ein traed, gael gwaelod cul a phorfaog yn Nghwm Croesor, gydag ychydig dai: aiff trwy goedwig brydferth, ac yn fuan caiff ei hun ar y ffordd fawr o Danybwlic i Gaernarfon.

Yn y daith hon, aethum o Ffestiniog ar hyd ffordd nad oedd mor beryglus. Heb fod ddwy filldir oddi yma, ar y ffordd o Drawsffynydd i Ysptyty, daethum ar draws *Ffordd Helen*, yr hon sydd yma yn gwbl agored, ac yn arddangos y ceryg geirwou o bai rai yr oedd wedi cael ei gwneyd.

Gerllaw iddi, yn *Rhyd yr Halen*, ar y llaw ddehau, y mae gweddillion *Beddau Gwyr Ardudwy*. Y mae y beddau hyn oddeutu *Beddau Gwyr Ardudwy*.] chwe' throedfedd o hyd, ac yn cael eu nodi yn mhob pen gan ddwy gareg ar eu penau; ond y mae y rhan fwyaf o'r ceryg, erbyn heddyw, wedi myned. Y mae eto i'w canfod amryw gylchau o geryg, y mwyaf yn mesur oddeutu 52 troedfedd ar ei draws; carnedd fawr, gyda dwy gareg uniousyth wedi eu gosod mewn un parth, megys i nodi y fynedfa i'r gell, yr hon efallai a amgaur ganddo; a cherllaw y mae carnedd lai, a chylch llai; yr oll o ba rai ydynt wedi eu hamgylchu â chylch mwy, yr hwn sydd yn awr yn anghyfan, oherwydd cludo ymaith y meini at wneyd cloddiau. Y mae traddodiad perthynol i'r cof-feini hyn yn glasurol; ac agos yn gyfatebol i anrhaith y Sabiniaid. Yr oedd gwyr Ardudwy, i boblogi eu gwlad, wedi gwneyd rhuthr i ddyffryn Clwyd, ac wedi cymeryd meddiant o rai o ferched y wlad: cludasant hwy yn ddyogel hyd y fan yma, lle y goddi-weddwyd hwy gan ryfelwyr y dyffryn; cymerodd brwydr ofnadwy le, yn mhaun y lladdwyd y cwbl o wŷr Ardudwy; ond yr oeddynt, rywfodd neu gilydd, wedi enill calonau y merched, fel y darfu iddynt, pan welsant eu gorchfygu, yn hytrach na dychwelyd adref, ruthro i lyn cyfagos, a elwir hyd heddyw, oddiwrth yr amgylchiad, *Llyn y Morwynion*, a boddi yno. Fod y fan yma wedi bod yn faes cyflafau arswydus, sydd dra thebygol: y mae y beddi a'r carneddau yn profi hyuy; ac y mae y cylchau yn dangos fod y peth wedi cymeryd lle pan yr oedd seremoniau Derwyddiaeth yn bodoli.

Oddiyma disgynais ar hyd gallt hirfaith a blinderus *Bwlch Carreg y Frân*, i ddyffryn cul Penmachno; ac wedi esgyn bryn arall, troi ar y ddehau, i'r mynydd-*Llyn Conwy*.] oedd duon a morfaog, i ymweled â *Llyn Conwy*, lle y tardd yr afon hynod o'r enw hwnw. Y mae yn ddernyn tra eang o ddwfr, mewn sefyllfa drymlyd dros ben yn nghanol creigiau a chorsydd, a'i ochrau wedi eu bylchio yn ddireol. O ran ei sefyllfa y mae y deryn uchaf o ddwfr, o unrhyw faintioli, ag y cyfarfyddais ág ef yn y parthau hyn. Y mae ynddo dair o ynysoedd; i un o honynt yr ymheidia y gwylanod cefnau duon, yn ystod yr adeg bridio. Y maent mor ofnadwy o ffyrnig yn eu hamddiffyniad o'u cywion, fel y gwn am ddyn y tu agos iddo a chael ei fodd, mewn ymgais a wnaeth i nosio i'w nythod, trwy iddo gael ei faeddu gan yr hen adar; a da oedd ganddo gael diange gyda'r archolliou arswydus a wnaed ar y rhan uchaf o'i gorph. Y mae y dwfr yn tarddu allau o ben y llyn, ar ffurf firwd fechau; ond ar ol

rhedeg am ychydig filldroedd, cyn y cyrhaedda Lanrwst, y mae wedi dyfod yn afon fawr, trwy fod amrywiol ffrydiau mynyddig yn ymuno â hi.

Yspytty.] Disgyn am ddwy filldir neu dair, a chyrhaedd pentref *Yspytty Ifan*, neu orsafle urdd o farchogion perthynol i St. Ioan o Gaersalem; a elwid felly am ei bod, yn y wlad anletygar hon yn yr amser hwnw, o dan nawdd y marchogion, y rhai a ddalient y fænor, ac a wnaent ei hamgylchoedd yn noddfa. Ar ol i'r urdd hon gael ei dileu, daeth y rhagorfraint yma yn felldith i'r gymydogaeath; oblegyd cafodd y lle, yn gymaint ag nad oedd o dan unrhyw lywodraeth, ei wneyd yn nythle haid o ladron a llofruddion, y rhai a aurheithient y wlad, yn mhell ac agos, yn gwbl ddigywilydd, hyd deyrnasiad Harri VII., pan y llwyr ddifodwyd hwy trwy wroldeb a challineb Meredydd ap Ifan.

Wedi yspaid tra hirfaith, daeth caredigrwydd arall i'r golwg, yn sefydliad yr elusendai i chwech o ddynion tylawd, y rhai a sylfaenwyd yn 1600, gan y cadben Rhisiart Vaughan, marchog tylawd o Windsor, ac yn hanu o deulu yn y gymydogaeath a breswylent yn y Pant Glâs.

Beddrodau.] Yn yr eglwys y mae tri o ffugyrau alabastr. Y cyntaf ydyw eiddo y gwrol Rhys Fawr ap Moredydd, o dylwyth Plas Iolyn; i ba un, yn mrwydr Bosworth, y darfu i Harri VII. ymddiried baner freninol Lloegr, ar ol i'w dygiedydd, Syr William Brandon, gael ei ladd gan Rhisiart; arwydd teilwng o barch i'r Cymry, y rhai yn gyson a bleidient achos tŷ Lancaster. Yr ail sydd eglwyswr, ei fab, Robert ap Rhys, croesddygydd a chaplan i'r cardinal Wolsey; a'r trydydd ydyw Lowry, gwraig Rhys Fawr. Gallaf ychwanegu ei fod wedi gadael amryw feibion ar ei ol, o ba rai y disgynodd amryw deuluoedd, yn enwedig teuluoedd Rhiwlas, Pant Glâs, Giler, a'r Foelas.

Foelas.] O'r Yspytty telais ymweliad â'r *Foelas*, oddeutu dwy filldir o ffordd, yr hwn le sydd yn hynod ar gyfrif colofn fawr, ac ysgrif arni er cof am Lywelyn, tywysog Cymru, yr hwn a laddwyd yn y flwyddyn 1021. Yna hefyd y mae tomen fawr, ar ba un y safai castellyn perthynol i'r Cymry, yr hwn a ddinystriwyd gan Lewelyn Fawr.* Addefa Mr. Llwyd fod y cerfiad yn hynod o dywyll. Y mae yn gymysg o Ladin a Chymraeg. Y llinell olaf a ddywed, *Levelinus optimus princeps hic humatus*; † yr hyn, os ydyw yn cyfeirio at ryw un o dywysogion Cymru, a raid fod yn golygu Llewelyn ap Sitsyllt; oblegyd efe, o'r tri Llewelyn a fu yn ein llywodraethu, ydyw yr unig un ag y mae lle ei gladdedaeth yn anhysbys i ni. ‡

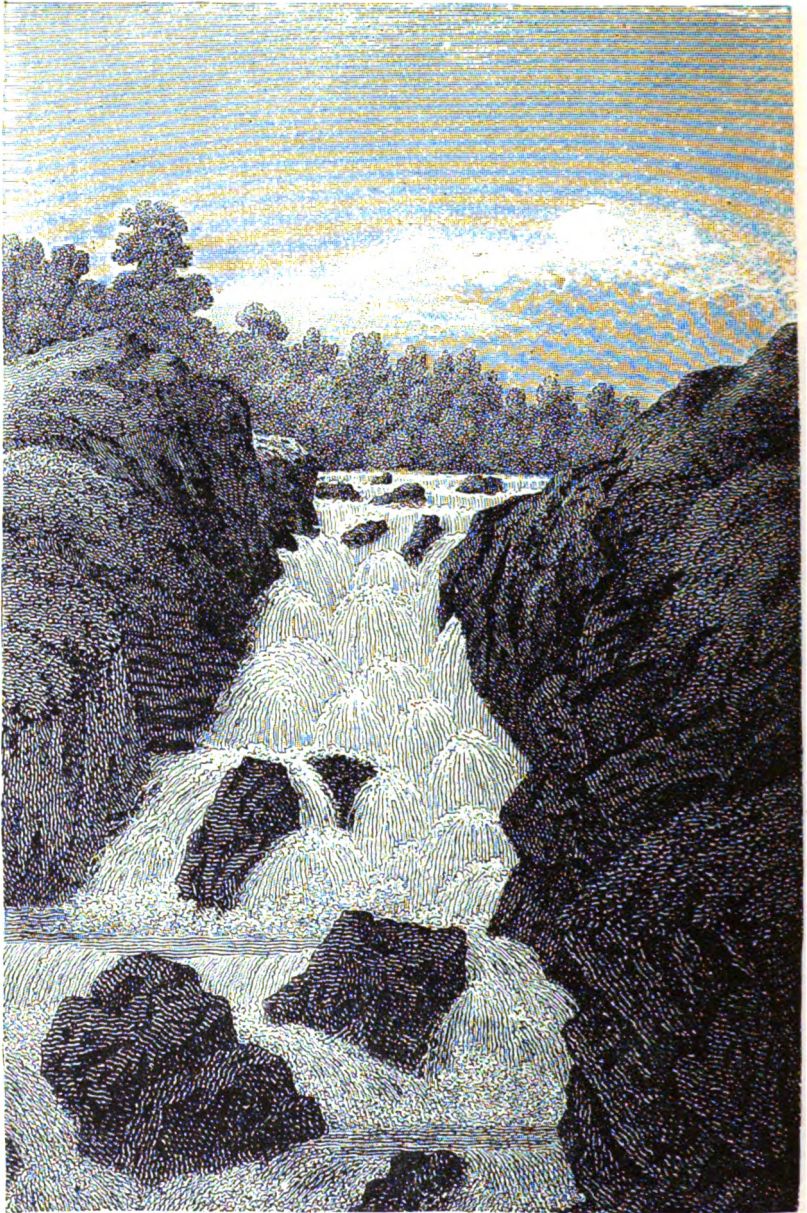
Troi yn ol, a thrachefn gyrhaedd afon Gonwy. Myned i

SIR GAERNARFON,

Rhaiadr y Graig Lwyd.] Ac ar ol marchogaeth am ychydig amser, dyfod at raidrau hynod yr afon hon, heb fod nepell o'i hymuniad â'r Machno. Y mae yr olygfa yn dra aughyffredin, o gymydogaeath pandy clyagos, lle y mae sianel yr afonydd yn ffurlio triongl o geubyllau dyfion a

* Gwel y Gân a pha un yr anerchwyd of gan Llewelyn Brydydd Moch. Casgl. Evans, Aw. II. viii.

† "Llewelyn y ponc" h galluog a gladdwyd ym l." ; Camden, II. 516.

RHAIADR Y GONWY.
FALLS OF THE CONWY.

phru-ldglwyfus, wedi eu treulio gan y dwfr trwy y graig. Heb fod yn nepell islaw, dechreua y rhaiadr, y mwyaf anferthol a welais, erioedd, a thwrff erchyll yr hwn a roddai ddigon o rybudd ei fod yn ymyl. Y creigiau a'i hamgylch-nant ydynt o uchder anferthol, a dynesant yn agos iawn y naill at y llall, ond y maent yn ddiffygiol o'r cydgynulliad o goed ag ydynt mor fynych yn dylun y rhan fwyaf o'n rhaiadrau. Y mae un disgyniad o uchder tra mawr; ac islaw i hwnw, mewn llawn olwg, y mae olynid o bedwar o rai llai. Y disgyniad sydd syth a pheryglus, ac ni ddylai neb amcanu ato, ond y rhai a feddant ddigon o nerth corphorol, a phen ansyfrdan. Pan yn y gwaelod, cefais fy hun wedi fy amgylchu gan glogwyni noethlwm, wedi eu gwynebu â chreigiau colofnog ac onglaid, yn cyfeirio yn llethrog at yr afon, yr hyn a ychwanegai at ddeythrwech yr olygfa.

Myned i lawr gallt serth, a chyrhaedd *Nant Conwy*, neu *Ddyffryn Conwy*, wedi croesi y Bont-ar-y-Lleder; islaw i ba un y mae yr afon Lleder yn prysuro i ymuno â'r un sydd yn rhoddi enw ar y dyffryn. Sylwi ar lyn dwfn, llydan, a llonydd, yn nghwrs afon Gonwy, a elwir *Llyn yr Afangc*, am fod *Afangcod*.] *afangcod*, mewn hen amseroedd, yn preswyllo yma. Ein hynafiaid, gyda phriodoldeb mawr, a'u galwent, *Llost-lydan*; ac yr oedd eu crwyn o gymaint gwerth, fel y prisid un o honynt yn chwech ugain ceiniog; tra nad oedd croen y *martin* yn ddim ond pedair ceiniog ar hugain; y gath bali yn ddeuddeg; a'r dyfrgi, y blaidd, a'r llwynog, yn ddim ond deuddeg ceiniog.* Ymddengys eu bod y prif addurniadau a'r moethbethau yn nyddiau Hywel Dda.

Ymagora y dyffryn yn raddol o'r pen yma, ac ymestyna am oddeutu ugain milldir, gan derfynu yn nhref Conwy. Buan y daw yn filldir o led, a chynydda mewn prydferthwch, yn enwedig yn nghymydogasth Llanrwst, lle y rheuir ef yn niferi o ddolydd o'r fath mwyaf prydferth. Y mae ochrau y brynau wedi eu diwyllio yn dda: ar du y gorllewin, ymddyrchafa mynyddoedd Eryri yn un gyfres fawreddog; ar du y dwyrain cyuwysa fryniau isel a thoredig, wedi eu britho â phorfeydd breision, maesydd o ffd, a llwyni o goed. Y mae yr afon yn ymdreiglo drwy y cyfan, a chyn y cyrhaedda Lanrwst, y mae wedi dyfod o faintioli mawr.

Bettws Wyrion.] Ymweled âg eglwys *Bettws Wyrion Iddon*, oddisefu i ba un y mae cerflun o Gruffydd ap Dafydd Goch, mab i Dafydd Goch, mab ordderch i Dafydd, brawd i dywysog olaf Cymru. Y mae mewn arfwig, ar ei orwedd, a'r cerfiad canlynol arno: *Hic jacet Gruffud ap Davydd Goch, agnus Dei misere mei.*†

Pont y Pair.] Ychydig pellach yn mlaen, cyrhaedd *Pont y Pair*, pont dra hynod, dros yr afon Llugwy, yn cynwys pum' bwa, wedi eu sylfaenu ar y creigiau afrosgo, y rhai a ffurfiant bileri o'r fath mwyaf parhaol. Y mae y creigiau hyn yn glogwyni, a phan fyddo llifeiriant uchel yn yr afon, arddangosir i'r teithydd raiadrau o'r fath mwyaf arswydus o'r tu isaf i'r bont. Y mae y golygfeydd tu hwnt, ar fynyddoedd creigiog, wedi eu hymylu a choed-ydd, yn brydferth anarferol.

* *Leges Walliae*, 260, 261.

† "Yma y gorwedd Gruffydd ap Dafydd Goch. Oen Duw, bydd drugarog wrthyf."

Adeiladwyd y bont hon ar yr achlysur canlynol: yr oedd gan un o'r enw Hywel, saer maen o Benllyn, achos i fyned i sessiwn str Feirionydd, oddeutu y flwyddyn 1468, yr hon a gynelid y pryd hyny yn Nghonwy, a chafodd ei atal ar ei daith gan lifogydd yn y Lleder. Parodd hyn iddo benderfynu newid ei drigfod, a symud i'r lle hwn, ac yma y gwnaeth bont, ar ei draul ei hun, heb ddertyn dim at y costau ond ambell i rodd wirfoddol a roddid iddo gan deithwyr. Wedi hyny symudodd at y Llugwy, a dechreuodd adeiladu Pont y Pair, ond bu farw cyn gorphen ei waith.*

Castell Dolwyddelen.] Gaduwais y bont, ac, ar ol dringo gallt serth, cyrhaeddais *Gastell Dolwyddelen*, yn sefyll mewn dyffryn creigiog, wedi ei fritho gan fonion coedydd, ac yn cael ei ddyfrhau gan y Lleder. Y terfynau ydynt fynyddoedd geirwon a noethlwm; ac, yn wysg ereill, ceir yma y mynydd mawr a elwir *Siabod*, yr hwn yn fynych a ganfyddir yn amlwg o fanau pell.

Y mae y castell yn sefyll ar graig uchel, anhygyrch ar un ochr, ac ar ei phen ei hun; cynwysa ddau dŵr ysgwâr: un yn ddeugain troedfedd wrth hump ar hugain; y llall oddeutu un ar ddeg ar hugain wrth ugain. Yr oedd i bob un o'r ddau, yn yr amser gynt, dri o lorïau. Defnyddiau yr amddiffynfa hon ydynt geryg maluriog y wlad; eto wedi eu hysgwario yn dda, y gwaith maen yn rhagorol, a'r mortar yn galed. Gorweddaï buarth y castell rhwng y ddau dŵr.

Adeiladwyd ef gan rai o'n tywysogion; ond yr ydym yn anhysbys pry oeddynt. Nid oedd ond ychylig o gastelli yn Ngogledd Cymru, cyn i'r wlad gael ei darostwng gan y Saeson. Nid oedd angen am danynt; oblegyd yr oedd natur wedi creu amddiffynfeydd a fuasent (oni bai ein hymrauniadau dinystriol) yn gwbl anorchfygol. Pe buasai angen am encillfeydd celfyddydol, yr oedd cyfoeth ein gwlad yn ddigonol i ddarparu y moddion at eu codi. Yr oedd elw trafndiaeth yn ein ffafr. Ataliai hyn ein tywysogion rhag defnyddio eu trydedd uchelfraint, sef bathu arian.† Ar ein diadelloedd a'n gyroedd yn fynych y byddai y Saeson yn byw, a dygai hyny symau mawriou o arian i Gymru, y rhai y byddem yn fynych o dan orfod eu talu, i bwrcasu heddwch dianrhydeddus. At ddybenion ereill nid oedd angen am arian, oblegyd yr oedd pob un o'r deiliaid yn rhwym i gyuorthwyo yn adeiladaeth y castell: breninol, oddieithr y llafurwyr perthynol i'r brenin.‡

Iorwerth Drwyndwn a wnaeth y lle yma yn breswylfod iddo ei hun; ac yma y dywedir i Lywelyn Fawr,§ ei fab, gael ei eni. Os ydyw castell Dolinthalau yr un un a hwn (fel y barnaf ei fod), yr oedd i Gruffydd ap Tudor, yn nheyrnasiad Iorwerth I., fel cwnstabl, gyflog blynyddol o ddeugain mark (27*l.* 6*s.* 8*d.*), i'w talu gan y trysorlys yn Nghaeruarfon, mewn dau daliad gwahanol.

Meredydd ap Ifan, un o hynafiaid y *Wynnes* o Gwydir, yn nheyrnasiad Harri VII., a brynodd *lease* y castell hwn, a'r tiroedd amgauedig perthynol iddo, gan gymunweinwyr Syr Ralph Berkenet; oblegyd yr oedd wedi ei adael allan yn iohlith y lleoedd a ganiatesid gan Rhisiart III., ac a adfeddiannasid

* *Llwyd's Itin.* MSS. 1. Dywed yr un awdurdod, fod yn agos i'r fan yma Gromlech, a elwir Cromlech Hwfa, ar ol un Hwfa ap Cyfnerth, yn *Rhyddon*, yr hwn a ymguddiodd o dan, yn yr amser pan yr oedd Iarl Penfro yn anrheithio y wlad yn y parthau hyn.

† *Leges Wallice*, 71.

‡ *Eto*, 71.

§ *Gwydir Fam*, 7.

gan ei olynydd.* Yn flaenorol i'r amser yma, yr oedd Hywel ap Ifan ap Rhys Gethin, lleidr nodedig, yn preswyllo yma. Mor fuan ag y daeth i feddiant Meredydd, ofe a symudodd ei breswylfa o Eifionydd, cantref yn y str, i'r castell hwn; gan roddi y rheswm rhagorol a ganlyn dros hyny. "Gwell genyf ymladd â lladron a gwrthryfelwyr, nag â'm gwaed fy hun a'm perthynasau. Os preswyliaf yn Eifionydd, rhaid i mi naill ai lladd fy mberthynasau fy hun, neu gymeryd fy lladd ganddynt hwy." Yr oedd y cwerylon yn mhlith boneddigion Eifionydd yn cynyrchu llofruddiadau parhaus; ac yr oedd Nant-Conwy yn llawn o garn-ladron.

Llwyddodd y boneddwr hwn i davelu y wlad yn lled fuan; sefydlodd orsaf- oedd o'r *dynion tâlaf a mwyaſ galluog* a allai gael; nes yr oeddynt o'r diwedd yn saith ugain o ddynion tâl yn tynu bwa, pob un wedi ei wisgo mewn "siaced arfog, cap da o ddur, cleddyf byr a dagr, ynghyda'i fwa a saethau; ac yr oedd gau aurw o honynt geffylau, a chaethweision ymlidiol, y rhai oedd- ynt yn barod i ateb y cri ar bob uchlysuron." †

Penamnaen.] Efe a sylfaenodd dŷ cadarn *Penamnaen*, oddeutu milldir oddi- mewn llwyn o goed, i le mwyaſ agored, er mwyn rhagor o ddyogelwch; oblegyd ni feiddiai adael ei dŷ heb roddi ynddo wylidwriaeth gref; ac un arall, yn cynwys ugain o wŷr tâl y bwâu saethu, yn ei ganlyn ef, pa bryd bynag yr elai i'r eglwys: heblaw gwyliedydd, ar graig a elwid Carreg y Big, i roddi rhy- budd am ddyuesiad y carn-ladron. Terfynodd ei fywyd defnyddiol yn 1525, gan adael ar ei ol dri ar hugain o blant cyfreithlawn, a thri o blant ordderch.

Yr eglwys, yr hon oedd unwaith yn fywiolaeth berthynol i abatty Bed- l-gelert, sydd yn dra bechan; ac y mae ynddi gofadail, yr hon a godwyd er cof- adwriaeth am y sawl o'r teulu a gladdwyd yma.

Ar fy nychweliad i Bont y Pair, aethum ychydig o fy ffordd i fyny yr afon *Rhaiadr y Wennol.*] Llugwy, i weled rhaiadr hynod, *Rhaiadr y Wennol.* ‡ Y mae yr afon yn llifeirio ar hyd gwely cul a cherygog, am ðeilder maith, yn nghanol dolydd culion, yn cael eu terfynu gan olygfa fyu- yddig sawreddog; yna disgyna i geubwll rhyfeddol. Lled anhawdd yw cyr- haeld y gwaelod; ond pan geir yno, y mae yr olygfa ryfeddol, o fynydd a' chlogwyn, yn gysgodedig gan goedydd, y rhai a addurnant y pen uchaf, ac hyd yn nod a darddant allan o'r holltau yn yr ochrau, yn wirioneddol brydferth.

Carreg y Gwalch.] Croesi Pont y Pair, a myned o dan graig dra uchel, wedi ei gwisgo â choed, a elwir *Carreg y Gwalch*. Dyna lle yr oedd en- cilfa pleidiwr nodedig i dylwyth Lancaster, o'r enw Dafydd ap Siencyn, yr hwn a lechai mewn ogof, yr hon a elwir fyth ar ei ol yn *Ogof Da- fydd ap Siencyn*. Yr oedd y derw ardderchocaf yn holl Gymru yn tyfu ar y

* Gwedir Family, 137; llyfr ag y mae genym i ddiolch am dano i fy nghyfaill parchus, yr an- rhyddedus Daines Barrington. † Gwedir Family.

‡ Adnabyddir hwn yn bresonol [gan y Saeson] wrth yr enw *Seallon Falls*, ond tybiaf fod y cyfeithiad yn ddrwg, gan fod *gwenol* yn golygu nid yn unig yr aderyn hwnw, ond hefyd y plu ongllog yn ei gyffon; a'r darn cul a dorir allan o glust y ddafad, or ongruiff, fel nod, a elwir *gwenol* gan y bugollaid. Y cyfeiriad mewn perthynas i'r rhaladr ydyw, at y graig sydd yn rhauu y dwfr yn ddwy len; felly y mae yr enw wedi ei fwriadu i fod yn fwy dysgrifiadol nag a ymddangosai oddiwrth y cyfeithiad Seisonig o hono. J. n.

grraig hon, o fewn cof dyn. Yr wyf fi yn cofio bonion amryw o honynt, y rhai a brofent eu bod yn gyfartal i unrhyw goed derw a dyfasant yn y gweryd dyfnaf; eto, y mae y creigiau hyn yn gwbl amddifad o bridd am encyd hir-faith; felly rhaid fod yr holl faeth a dderbynai y coed yn cael ei dynu trwy fod eu gwraidd yn treiddio yn ddwfn, trwy holltau yn y ceryg, i ryw aylwedd maethol.

Gwydir.] Y mae palasdy hynafol *Gwydir* yn sefyll yn agos i droed y graig hon; wedi ei adeiladu o amgylch dau gŵrt, un mawr ac un llai. Uwch ben y porth y mae yr amseriad, 1555, gyda I.W. John Wynn ap Meredydd, taid yr enwog Syr John Wynn, yr hwn a ysgrifennodd hanes y teulu. Dengys hyn fod 1553, yr amser y tybir fod y blaenaf wedi marw, yn gamgmeriad. Cymer y lle ei enw oddiwrth *Gwaed-dir*,* oherwydd y brwydrau a ymladdwyd yma gan Llywarch Hen,† oddeutu y flwyddyn 610; neu efallai oddiwrth yr ymladdfa greulawn yn 952, rhwng meibion Howel, a'r tywysogion Ieuaif ac Iago;‡ a gellir ychwanegu trydedd, rhwng Gruffydd ap Cynan, a Thrahaern ap Caradog, lawn mor waedlyd.§ Y mae y dybiaeth iddo gael yr enw am mai efe oedd y tŷ cyntaf yn Nghymru a gafodd ffenestri o wydr yn ddisail, am fod y cyfleuserau hyny yn hysbys er a hir amser yn flaenorol. Y mae Syr John Wynn ei hun yn son am amseriad ar ffenestr yn Nolwyddelen, yn 1512, yr hyn sydd lawer o flynyddoedd cyn i Gwydir gael ei adeiladu. Ond y mae y llinell ganlynol gan fardd a flodeuai rai canrifoedd yn flaenorol i hyny, yn brawf cryfach o hynafiaeth gwydr yn y wlad hon:—

Trwy ffenestri gwydr yd ym gwelent.¶

Ar graig, yn mhell uwch law *Gwydir Isaf*, y safai un arall, yr *Uchaf*, wedi ei adeiladu, fel yr ymddengys, er mwyhau yr olygfa brydferth a geir oddi yno ar y dolydd gwyrddleision a ddyfrheir gan afon Gonwy, a'u terfynau ceindlws. Math o hafdy ydoedd, a adeiladwyd gan Syr John Wynn, yn 1604, gan yr hwn yr oedd chwaeth glasurol. Yr oedd y muriau wedi eu gorchuddio â cherfiadau; ac yr oedd ei sefyllfa yn haeddiannol deilyngu y clod a roddid iddo yn yr englyn canlynol, yr hwn sydd uwch ben y drws—

Bryn Gwydir, gwelir golau—adeilad

Uwch dolydd a chaerau;

Bryn gwych adail, yn ail ne',

Bron wen henllys, brenhinlle.¶

Y mae hwn wedi ei chwalo yn ddiweddar; ond y mae capel y teulu, yr hwn a saif yn agos i safle yr hen dŷ, yn aros o hyd, a chyflawnir gwasanaeth dwyfol ynddo bob prydawn Sul. Yn mysg papurau ereill, perthynol i Gwydir, y rhai a roddwyd i mi gan fy nghyfaill, Paul Panton, ysw., y mae un tra hynod, wedi ei dynu allan gan yr hen Syr John Wynn, yn cynwys rheolau i'w gaplan—cymysgedd rhyfedd o drahausder a duwiolfrydedd.** Y mae y rhestr o'i ddillad, wedi ei thynu allan ganddo â'i law ei hun, yn deilwng o gael ei chadw hefyd, am ei bod yn dangos, nid yn unig yr hyn a wnelai i fyny gyf-

* Seinir yr enw yn *Gwydir*, ac y mae arnaf ofn y rhaid i ni o hyd greu fod ei wreiddyn yn an-
siec. J. E. † Gwel ei Weithiau. ‡ Powel, 60. § Gwel hanes ei Fwyd.

¶ Gwel gyfansoddiadau Cynddelw Brydydd Mawr, yr hwn a flodeuai tua'r flwyddyn 1250.

¶ Hist. Gwedir Fam. xli.

** Attodiad, Rhif X.

lawn wisgiad boneddwr yn y dyddiau hyny, ond hefyd gynildeo yr amseroedd yn mhllith pobl fawr, trwy eu bod yn eu trosglwyddo yn eu llythrau cymun, gan eu pasio felly o genedlaeth i genedlaeth.*

Anfonwyd Syr John i Lundain yn 1571, i astudio y gyfraith; yr oedd yn ddyngalluog, ac yn dra hysbys yn hynafiaethau ei wlad a'i deulu. Darfu i'w bwysigrwydd dynu sylw y llys; oblegyd gwnaed ef yn farwnig yn mis Mehefin 1611.

Parhaodd y lle yma yn meddiant y teulu hyd y flwyddyn 1678, pan yr aeth i deulu y diweddar ddug Ancaster, trwy briodas Mary, merch ac etifeddes Syr Richard Wynn, a Robert ardalydd Lindsey; ac y mae yn bresenol yn meddiant Syr Peter Burrell,† marchog, yn hawl ei wraig Priscilla, barwnes Wiloughby, chwaer hynaf Robert, diweddar ddug Ancaster.

Pont Llanrust.] Oddiyma i *Lanrust* y mae rhodfa brydferth, gan mwyaf gydag ochr yr afon. Saif y dref yn yr str Ddiubych, ar yr ochr gyferbyn a Gwydir. Eir iddi dros y bout, cynllun gorchestol *Inigo Jones.*] *Inigo Jones.* Cynwysa dri bwa; y canol yn 59 troedfedd o led; y mae dau o honynt yn dra phrydferth, ac yn arddangos ol llaw yr archadeiladydd: y trydydd a wahaniaetha gryn lawer, oblegyd cafodd ei ail-adeiladu yn 1703, gan gelfyddydwr o athrylith tra israddol. Buasai yn dda genyf wneyd mwy o arhwyddedd i'm gwlad, a thybïo fod Inigo yn enedigol o'r gymydogeaeth; ond ymddengys mai yn Llundain y ganwyd ef, a'i fod yn fab i weithiwr brethynau,‡ yr hwn, yn ol pob tebygolrwydd, oedd o'r rhan yma o Gymru; pa un bynag, y mae ein hawl i'r mab yn cael ei gefnogi gan draddodiad cyffredinol. Y mae troad ei wynebpryd, a thanbeidrwydd ei dymherau,§ o leiaf, yn dangos nad oedd yn berthynas pell i ni. Cefnogid ef gan iarll Arundel, a William iarll Penfro; a chau y naill neu y llall o honynt anfonwyd ef i Itali. Ei wir enw bedydd ydoedd *Ynyr*, yr hwn a gyfnewidiodd ef: yno am *Inigo* neu *Ignatius*. Yr un modd, John Cooper, prif chwareuydd y *Viola de Gamba* i Siarl I., wedi iddo fod yn Itali, a gymerodd i fyny yr enw *Giovani Coperario*.|| Gwaith ofer fyddai rhoddi hanes bywyd dyn ag y mae ei fywgraffiad wedi cael ei ysgrifenu gan y dynion mwyaf galluog yn y celfan cain. Bydd yn ddigon i ni ddywedyd, fod y Syr Richard Wynn cyntaf wedi cael cynllun y bont hon gan Jones, yr hon a adeiladwyd ganddo, yn 1636; yn benderfynol i anrhydeddu ei wlad hyd y gallai, trwy brydferthwch y cynllun, wedi ei ffurfio gan adeiladydd i ba un yr oedd gan Gymru, o leiaf, hawl fel perthynas agos.¶

Y mae un amgylchiad, yn nglŷn a hanes y dyn athrylithgar yma, ag sydd yn deilwng o gael ei grybwyll, am ei fod yn dal rhyw berthynas â'r wlad y gallai fod yn hanu o honi. Pan y gosodwyd ef ar waith i ddarparu addurniadau cywrain, a phaentio y golygfeydd at chwareuon y flwyddyn orfoleddus 1619, efe a ddewisodd *Greigiau Eryri* at y chwareuyddiaeth, ER ANRHYDEDD I

* Atodiad, Rhif XI.

† Crewyd ef yn Farwn Gwydir yn 1706. GOL.

‡ Mr. Walpole's Anecd. Painting, ii. 142.

§ Ei ddarlun, tab. yn tud. 142. Anecd. and his Life passim.

|| Howkin's Hist. Music, iv. 58.

¶ Yn mysg papurau y teulu, nid oes gair o sou am Inigo; pe buasai o deulu y *Wynns*, fel y mae wedi cael ei haeru yn gyhoeddus, diau na buasai y papurau mor ddytaw yn ei gylch.

GYMRU. Cyflawnodd ei waith gyda'r fath lwyddiant, fel y cenfigenodd y bardd *Ben Jonson* wrtho; oblegyd yr oedd y golygfeydd yn cael eu hedmygu yn fwy na'r chwarenyddiaeth, yr hyn a allasai fod yn hawdd: ond yr oedd Jonson wedi tramgwyddo cymaint, nes y gollyngodd allan ei anfodogrwydd mewn nifer o benillion, y rhai ydynt mor waunlyd ag ydynt o ddygasog a disail*.

Y mae yr afon yn y fan yma yn ymddangos yn dra phrydferth, gan ymestyn mewn llinell unionsyth yn mhell uwchlaw y bont, ac yn fynych yn cael ei bywiogi gan nifer o goraglau, *vitalia navigia* yr hen Frytaniaid, yn brysar gyda'r gorchwyl o ddal gleisiaid; ac yn misoedd Chwefror a Mai, luaws mawr o frithylliaid. Nid yw y llanw yn dyfod i fyny yn uwch na Llyn y Graig, milldir a haner yn is na'r bont; i ba le, ar lanw uchel, y gall cychod yn cario deuddeg tunell ddyfod.

Tref ac Eglwys } Nid yw tref *Llanrwst* ond bechan, ac y mae wedi ei hadeil-
Llanrwst. } wlu yn ddrwg; nid oes ynddi ddim neillduol, heblaw yr
eglwys, yr hon sydd yn gysegredig i *St. Rhystyd*, neu *Resti-*
tutus,† archesgob Llundain yn 361, yr hwn oedd yn bresenol yn nghymanfa
Arles yn 353. Dywedir fod y tir ar ba un y saif wedi cael ei roddi gan Rhun,
mab Nefydd Hardd, er cael ma'ldeuant am lofruddio y tywysog Idwal, mab i
Owain Gwynedd, yr hwn a laddwyd trwy orchymyn ei dadmaeth Nefydd, i ba
un yr oedd wedi cael ei ymddiried.‡ Y mae rhyw gerfiad cywrain, y dywedir
iddo gael ei ddwyn o'r fynachlog gyfagos, yn addurno y tu fewn iddi. Buasai
Capel Gwydir, a sylfaenwyd yn 1633, gan y Syr Richard Wynn a grybwyllwyd
eisoes, oddiworth gynllun o eiddo Imigo Jones, yn addurn arall, oni buasai ei
fod yn cael ei esgeuluso mor gywilyddus. Ar y mur y mae cofadail adfeiliedig
o farbl,§ wedi ei haddurno yn brydferth âg arwyddion buddugoliaethau:
bwriadesid hi i gofnodi hynafiaid y teulu; ond yn ol pob ymddaugosiad pre-
senol, y mae yn debyg o ymfalurio yn domen o ysbwrial plith-draphlith.

Platiau Près a } Yn cael eu mathru dan draed, y mae amryw blatiau près, ||
Beddrodau. } wedi eu cerfio yn gywrain â llun penau rhai o'r teulu arnynt,
y rhai a orweddant oddi tanynt. Yn eu mysg y mae llun
Syr *John Wynn*, yr hwn a gasglodd y cofnodion, ac a fu farw yn 1626. Y
mae traddodiad pobl y wlad yn dyweyd mai gorthrymwr mawr ydoedd; ac yn
unol â hyn y maent wedi anfon ei yspryd aflonydd i breswlyio yn *Rhaiadr y*
Wenol. Y mae llun pen ei wraig, *Sydney*,¶ merch i Syr William Gerard,
caughellydd yr Iwerddon, wedi ei gerfio yn brydferth ar brês, gerllaw iddo; ac
eiddo eu merch, *Mary*, gwraig i Syr Roger Mostyn, ar un arall. Gwaith yr
enwog *Sylvanus Crus* yw y rhai hyn. Ond darlun haner hyd o Sarah Wynn,**
merch i Syr Thomas Middleton, o Gastell y Waun, a gwraig i Syr Richard
Wynn, o waith William Vaughan, ydyw y deryn goreu o waith cerfio a welais
i erioed: eto, nid ydyw ei enw ef, nac enw yr un o'r celfyddydwywyr a nodwyd
o'r blaen, ar restr y celfau cain. Yr oedd ei gŵr yn foueddwr o alluoedd

* Ben Jonson's Works, vi. 294.

† Yr enw a gymerir i mewn yn *Llanrwst* ydyw *Gwest* neu *Gerwest*, cyfystyr manylaidd i *Goede*
lic Fergus. J. R.

‡ Pymtheg Llwyth Gwynedd, o ba rai yr oedd Nefydd yn un.

§ Attodiad, Rhif XII.

|| Er pan gyhoeddwyd y gwaith hwn, y mae rhyw sylw wedi cael ei dalu i'r cofreban hyn: y
mae y platiau près wedi cael eu symud, a'u gosod yn ddostlus ar furiau y capel. Goll.

¶ Bu farw yn 1639.

** Bu farw yn 1671.

mawrion, yn was yr ystafell-wely i Siarl I. pan yn dywysog Cymru, ac yn un o'r rhai a aethant gydag ef i Yspaan, yn 1623. Gadawodd o'i ol haues rhagorol am y daith, yr hwn a gyhoeddwyd gan Mr. Hearne. Bu farw ar y 19eg o fis Gorphenaf, 1649, a chladdwyd ef, yn mhell o'i enedigol wlad, yn eglwys Wimbledon. Y mae cerflun hardd o'i ben, o waith y celfyddydwr Jansen, yn cael ei gadw hyd heddyw yn Wynnstay; ac y mae yr argraff' prydferth o hono gan y celfyddydwr anefelychol hwnw, Mr. Bartolozzi, yn fy ngosod dau rwymedigaeth fawr i Syr W. W. Wynn, i haelfrydedd caredig yr hwn yr wyf yn ddyledus am y fath adduru i'm llyfr.*

Y mae yma gareg syml er cof am ei frawd hynaf, Syr John Wynn, marchog, yr hwn a fu farw ar ei deithiau, yn Lucca, yn 1614, ac a gladdwyd yn mhilwyf St. Ioan. Gwelais amryw o'i lythyrau, y rhai a ddangosant ei fod yn ddyd sylwgar; gall rhai o honynt, yn yr Attodiad,† roddi boddhad i'r darlennydd.

Rhaid i mi nodi un beddrod arall, yr hwn sydd lawer yn hynach na'r lleill, sef beddrod *Hywel Coytmor*, llun yr hwn a arddaugosir yn arfog, ar gareg. Yr oedd efe yn ŵyr i'r marchog o'r Bettws; efe oedd perchennog Gwydir, a gwerthwyd y lle gan un o'i olynwyr i deulu y Wynniaid.

Yn yr eglwys hon y mae yn nghadw arch careg Llewelyn Fawr, ochrau yr awn sydd yn addurnedig â dail pedair dalen. Claddwyd y tywysog hwnw yn mynachlog Conwy; ond ar adeg y dadgorphoriad, symudwyd yr arch i'r lle hwn.

Mynachlog Muenan.] Gwnaethum ddwy wibdaith o Lanrwst; un i ymweled â *Mynachlog Maenan*, yr hon a symudwyd yma o Gonwy, yn 1289, trwy ganiatâd y pab Nicholas,‡ ar gais Iorwerth I. a'r mynachod, fel y dywed efe. Y brenin a ganiataodd iddynt dref-ddegwm Maenan, yn lle un Conwy, ac a gadarnhaodd iddynt yr holl gyllid a'r rhagorfreintiau a fwrnaent cyn hyny, yn nghydag amryw eithriadau oddiwrth dollau, trethi, a thaliadau;§ ac heblaw hyny rhoddodd iddynt nawddogaeth eu hen eglwys yn Nghonwy.|| Yr oedd cyllid y tŷ yma, ar adeg y dadgorphoriad, yn ol Dugdalo, yn 162l. 15s.; ac yn ol Speed yn 179l. 10s. 10c. Yr abad diweddaf oedd Rhisiart Kyffin,¶ yr hwn a dderbyniodd bensiw'n o ugain punt yn y flwyddyn. Yn y bummed flwyddyn o deyrnasiad y frenines Elizabeth, rhoddwyd y fynachlog hon i Eliseus Wynne: ac y mae hyd heddyw** yn meddiant ei olynnydes, yr arglwyddes Wynne, gweddwy diweddar Syr John Wynne, o Lyullifon. Y mae hen dŷ mawr,†† wedi ei adeiladu o weddillion y fynachlog, yn aros yn bresenol.

Dychwelais trwy Lanrwst, ac oddeutu dwy filldir oddiyno, uwchlaw afon *Trefriw.*] Gonwy, ymwelais â phentref *Trefriw*, lle y mae nifer o longau bychain yn cael eu hadeiladu, y rhai a ollyngir i lawr yr afon, ar adeg gorllanw y môr. Dywedir fod gan Lewelyn Fawr balas yn agos i'r lle hwn; ac fel prawf o hyny, cafwyd amryw geryg wedi eu naddu wrth aredig mewn cae a elwir Gardd y Neuadd. Cafodd eglwys Trefriw ei hadeiladu ar y

* Journey to Snowdon, Pl. iv. Col.

† Rhif XIII.

‡ Rymer ii. 427.

§ Dugdalo Mon. i. 927. Stevens's Transal. 10d.

|| Rotulo Wallis, 92.

¶ Gellw Willis of yn *Rhisiart ap Rhys*.

** Yn awr (1809) yn meddiant arglwydd Newborough, ŵyr i Syr John Wynne o Glynllifon. Col.

†† Y mae y tŷ yma wedi cael ei helaethu a'i adgyweirio yn ddiweddar. Col.

dechreu gan Lewelyn, er lleihau llafur ei dywysoges, yr hon a orfyddai, yn flaenorol i hyny, fyned ar ei thraed i Laurhochwyn, ffordd hirfaith trwy ganol y mynyddoedd.*

Oddiyno aethum yn fy ol mor belled a Gwydir, ac esgynais allt dra serth, gan adael y parc perthynol i'r tŷ ar fy llaw chwith. Myned ar draws morfa agored, yn llawn o fawnogydd, tanwydd rhagluniaethol y wlad. Enw y lle ydyw Bwlch yr Haiarn; y mae yma beth gweithydd plwm wedi eu darganfod, ond nid oeddynt o nemawr werth. Yn y parthau hyn y mae y *Gale* neu y *Myrtwydd y Gors*.] *Bog Myrtle* (myrtwydd y gors) yn tyfu mewn cyflawnder, a'u harogl persawrus yn llenwi yr awyr. Planigyn gogleddol ydyw, ond nid yw yn ymledu yn mhell. Ceir ef yn Lapland, Norway, a Sweden, ac mewn rhai parthau mynyddig o Brydain Fawr. Gelwir ef *Burli*, neu y planigyn cyfogol; a *Gwyrdling*, neu y planigyn gwyrdd. Defnyddir ef gan ein cydwladwyr at lifo melyn. Gosodant gangau o honyt o dan ac ar eu gwelyau, i gadw ymaith chwain a phryfed; ac hefyd y maent yn ei weinyddu mewn powdwr, neu wedi ei doddi, ac yn ei gymhwyso at yr mysgaroedd er gwrthweithio llyngyr. Heblaw hyny, y mae weithiau yn cael ei ddefnyddio yn lle hopys.

Y mae y *Sorbus aucuparia*,† neu onen y mynydd, i'w chael yn fynych yn y parthau hyn. Y dosparth tlotaf o'r trigolion a wnant fath o deliud o honi, yr hon a elwir *diod griafol*, trwy ferwi y grawn mewn dwfr. Mewn amseroedd boreuach, arferid gwneyd defnydd ofergoelus o'r coed: byddai darn o hono wedi ei ffurfio ar lun croes, yn cael ei gario yn y boced, a chredid ei fod yn amddiffyniad anffaeledig rhag pob math o swynion.

Wedi cyrhaedd y copa, ymwelais, ar y llaw ddeheu, â *Llyn Geirionydd*—llyn bychan, ond y mae yn hynod am mai ar ei finion ef y preswyliai yr enwog *Taliesin*.] *Taliesin* (Ben Beirdd,) yr hwn a flodeuai oddeutu y flwyddyn 560, yn amser Gwyddno Garanhir, is-dywysog perthynol i Gatre'r Gwaelod.

Y mae hanes ein bardd yn dechreu yn debyg i hanes Moses; oblegyd deuyd o hyd iddo yn amlygedig ar y dwfr, wedi ei rwymo mewn cōd ledr, mewn gorel a roddasid i Elphin fab Gwyddno at ei gynaliaeth. Y tywysog ieuangc, am ei fod wedi gwastraffu ei dda, ar y cyntaf a dorodd allan i wylu, o herwydd caffael o hono, fel y tybiai, helpa mor ddiwerth. Ond cymerodd dosturi ar y maban, a pharodd i ofal priodol gael ei gymeryd am dano. Wedi hyn, llwyddodd Elphin; a Thaliesin, fel y tyfodd i fyny, a'i hanerchodd â'r gân foesol a ganlyn yr hon a elwir "*Dyhuddiant Elphin*;" tybir i'r maban ei chyflwyno i'r tywysog ar y noswaith y deuyd o hyd iddo yn y gored.

Elphin deg, taw â'th wylu;
Na chabled neb yr eiddo;
Ni wna les drwg obeithio;
Ni wyl dyn ddim a'i portho;

Ni byddi coeg gweddi Cynllo.
Na thŷr Duw ar addawo;
Ni chaed yn Ngorod Wyddno
Erioed cystal a heno.

* Sebright MSS.

† *Pyrus aucuparia* Smith, Fl. Br. p. 533. GOL.

Y WYDDFA O GAPEL CURIG.
SNOWDON FROM CAPEL CURIG.

Elphin deg, sych dy ddeurudd;
Ni weryd bod yn rhybrudd;
Cyd tybiaist no chefaist fudd;
Ni wna les gormod cystudd;
Nac amheu wyrthiau Dofydd;
Cydbywyf bychan wyf gelyfydd;
O toroedd ac o fynydd,
Ac o eigion afonydd,
Y daw Duw a da i ddedwydd.

Eiplin gyueddfau diddan,
Auffluraidd yw d'amcan;
Nid rhaid it' ddirfawr gwynfan;
Gwell yw Duw na drwy ddarogan;

Cyd bwyf eiddil a bychan,
A'r gorferw mor dylan,
Mi a wnaf yn nydd cyfyrdan
It well no thrichan' maran.

Elphin, gyneddfau hynod,
Na sôr ar dy gaffaelod;
Cyd bwyf wan ar lawr fy nghod,
Mae rhinwedd ar fy nhafod;
Tra fwyf fi y'th gyfragod,
Nid rhaid it ddirfawr ofnod;
Drwy goffa enwau'r Drindod,
Ni ddichon neb dy orfod.

Glyn Llugwy.] Oddiyma disgynais allt serth, i *Glyn Llugwy*, gwaelod yr hwn a ddyfrheir gan yr afon Llugwy; y mae yn llawn porfa, ac amrywir ef gan lwyni bychain o goed derw ieuainge, tra annhebyg i'r coedwig-oedd mawrion a orchuddient y lle hwn, Dyffryn Mymbyr, Llanberis, a pharthau ereill o Eryri, yn anser Leland.* Myned trwy fwloch cul, uwchlaw cennllif cymdeiriog, yr hwn a ddisgyna yn rhaiadrau toredig o graig i graig. Ychydig o nordd oddiyma, myned i Ddyffryn Mymbyr, dyffryn yn mha un y mae coedwig-
Capel Curig.] oedd, ac hyd yn nod goed sengl, wedi diflanu. Y mae eglwys fechan *Capel Curig*, ac ychydig o dai gwsgaredig, yn rhoddi tipyn o fywyd yn y rhandir anghysbell hon. Yma y mae y Wyddfa a'i holl feibion, *Crib Goch*, *Crib y Distyll*, *Lloedd yr Aran*, a lluwys ereill, yn ymagor o flaen ein golygon ar unwaith, ac yn gwneyd y ffordd hon yn oreu oll i agosáu at yr Alpau yr ymfrostiwn ynddynt. Terfynir y dyffryn hwn, ar un ochr, gan y Foel Siabod; ar y llall, gan y Glyder Fach, ac amryw fryniau ereill o lai hynodrwydd. Y mae y gwaelod yn ddoldiroedd; ar yr adeg hon yn llawn prysurdeb oblegyd y cynauaf gwair, ac yn llawn o gertwyni, ceffylau, ac hyd yn nod ddynion a merched, yn llwythog o wair. Atarywir ei ganol gan ddau lyn bychan,† gydag ochrau pa rai y marchogem; ac ychydig o ffordd tu hwnt iddynt, yn agos i Bont y Gwryd, disgynasom oddiar ein ceffylau i ymweled â chopa y Glyder, yr hwn le sydd yn hynod ar gyfrif yr hanes a ddyry golygydd Camden am gyflead anarferol y creigiau. Cyfarwyddasom ein gweision i fyned yn mlaen tua Llanberis, gyda'n ceffylau. Yr oedd yr esgyniad yn hirfaith, serth, a llafurus, yn wlyb a llithrig; ac yr oedd yr holl ffordd braidd wedi ei chuddio â darnau rhyddion o greigiau, o dan ba rai yr oedd rhuad parhaus y dyfroedd, y rhai a ymgeisient am eu ffordd i'r gwaelodion.

Y Glyder Fach.] Cafodd ein llafur ei gyflawn ad-dalu pan gyrhaeddasom y copa. Yr oedd y cylch yn orchuddiedig â chynulliadau o feini, o anferthol faintioli, o ddeg troedfedd o hyd i ddeg ar hugain, ac yn gorwedd yn mhob cyfeiriadau: yr oedd y rhan fwyaf o honynt o furf golofn-

* Itin. v. 45.

† Uwchlaw yr isaf o'r llynau hyn, ynghanol yr olygfa yspenydd yma, y mae y diweddar Arglwydd Penrhyn wedi adeiladu gwesty cyfleus. Y mae yn orsaf gyfryngol rhwng Bangor a Chernioge. Yr olygfa oddiyno ar "Y Wyddfa a'i holl feibion," sydd yn hynod o darawiolod. Gol.

aidd, yn fynych wedi eu pentyru y naill ar y llall; mewn manau ereill, yn haner unionsyth, yn gogwyddo at i lawr, y rhai a orweddant yn gwbl ddirool gyda golwg ar eu bonseiliau. Coronid eu copâu yn fynych yn y dull rhyfeddaf gyda meini ereill, yn gorwedd arnynt ar eu hyd. Yr oedd un o honynt oddeutu 25 troedfedd o hyd, ac yn 6 o led: dringais i fyny, ac wrth i mi daro fy nhroed, teimlwn ysgydwad crynedig cryf o'r naill ben i'r llall. Yr oedd un arall, 11 troedfedd o hyd, a chwech o amgylchedd yn y man teneuaf o hono, wedi ei fantoli mor gywrain ar bigyn craig, fel y buasad yn meddwl y gallasai cyffyrddiad plentyu ei fwrw i lawr. Yr oedd yno drydydd maen, anferth o faintioli; ac yn meddu ar bridoledd careg siglo.

Yr wyf yn ystyried y mynydd hwn fel math o ddrylliad ar natur, wedi ei ffurfio a'i dafu i fyny trwy ryw ddiryuiadau mewnol, yr hyn a roddodd i'r cynulliaidau aruthrol hyn o geryg y fath gyfleadau dyeithrol; oblegyd pe buasant yn haenau sefydlog, wedi eu dynoethi o'u pridd gan hirfaith wlawogydd, ffurfiasant ymddangosiad rheolaidd, fel ag yr ydym yn cael eu bod yn mhob gwelyau ereill o'r uwrhyw ddefnyddiau.

Y mae un rhan o'r mynydd hwn wedi ei ffurfio yn fath o adwy, gyda chreigiau pigog, yn pwyntio at i fyny, y naill uwchlaw y llall, hyd i uchder mawr. *Trefaen.*] Yn nghanol y dyffryn islaw, y cyfyd y mynydd hynod a elwir *Trefaen*,* gan ymgymeryd, ar yr ochr hon, â ffurf bigyrnaidd, noethlwm, a thra afrywiog. Darfu i'r tremiad ar yr olygfa wyllt, oddiar un clogwyn, beri i mi beidio agosâu i ymchwilio yn mhellach i natur ei gyfansoddiad.

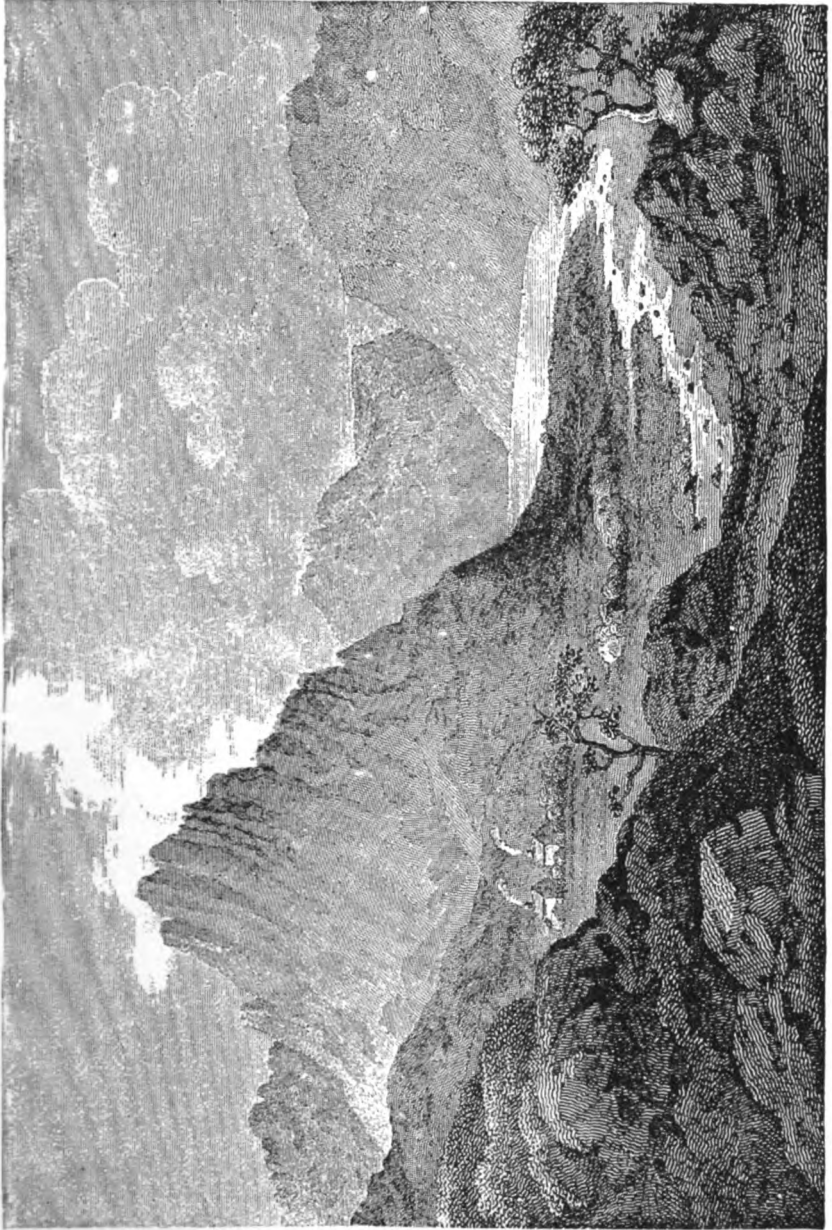
O'r Glyder Bach aethum dros wastadedd, mwy na haner milldir o led, yr hwn a elwir *Y Waen Oer*; canfod, oddiar ei ymyl, mewn ceunant erchyll, *Lyn y Bwchllwyd*; ac yn ngwaelod y dyffryn, yn agos i droed Trefaen, *Lyn Ogwen*, hynod am y gleisiaid rhagorol a ddelir yuddo.

O'r Waen Oer disgynasom ar hyd llwybr tra pheryglus i Gwm Bwchllwyd, ac oddiyno i Lyn Ogwen. Adnabyddir y ffordd o'r lle hwnw i ddyffryn, neu *Y Benglog.*] yn hytrach geunant, *Nant Ffrancon*, wrth yr enw *Y Benglog*, y llwybr ceffylt mwyaf arswydus yn Nghymru, yr hwn sydd wedi ei weithio yn y dull mwyaf garw yn fath o risiau, am bellder maith. Ar un ochr, mewn ceunant dwfn, wedi ei ffurfio o dan greigiau cwypiedig, ar uu adeg yr oedd cuddfan Rhys Goch o Eryri, bardd mynyddig, noddwr yr hwn oedd Robert ap Meredydd, pleidiwr i Owain Glyndwr, o dynged yr hwn y cyfranogodd. Gallaf sicrhau yr ymdeithydd, yr hwn a ymhyfyda yn natur yn ei gwylltineb, na byddai i ymweliad â Nant Francon, † o Fangor, yn waith edifar ganddo. Y mae dyfroedd pump o lynau yn ymrywallt i lawr y clogwyn yn nghanol y Benglog, gan ffurfio yr aphon Ogwen, yr hon a ymarllwys i'r Fenni ychydig o filldroedd islaw. Amgylchynir y nant hon â mynyddoedd o uchder mawr, gau mwyaf yn glogwynog; ac y mae copâu llawer o honynt wedi eu

* Gelwir hwn *Tryfan*. J. R.

† Gwnaed hon yn ffordd ragorol, gan y diweddard Arglwydd Penrhyn, ac y mae yn awr yn un o'r prif dramwyfeydd i'r Iwerddon. Gou.

‡ Heblaw aruthredd y golygfeydd, gall yr ymdeithydd yn brwsenol gael golwg ar Lyn Ogwen, y chwarcil llechi, y rheilffyrdd, a'r holl welliantau a wnaed yn ddiweddard yn Nant Ffrancon, gan Arglwydd Penrhyn, yr hwn le oedd gynt mor anghyfanodd. Gou.

TREVAEN A KHAN O LLYN OGWEN.
TREVAEN & PART OF LLYN OGWEN.

hymylu â chreigiau pigfain. Gwelais, o ddyfnderau y nant, y bugeiliaid yn neidio o bigyn i bigyn; ond yr oedd y pellder mor fawr fel yr ymddangosent i mi megys bodau o urdd arall, yn hofran yn yr awyr.

Y mae mynydd Trefaen, o'r gwaelod hwn yn ymddangos ar ffurf tra hynod, gan ymdebygu i wyneb dyn, yn gorwedd ar ei gefn. Y mae y talcen, y trwyn, y gwefusau, a'r ên, yu dra amlwg; a gallem ychwanegu, gydag ychydig o gymborth darfelydd barddonol, ein bod yu gweled barf un o'r cyndrigolion,—archdderwydd.

Cwm Idwal.] Dechreu ar esgyniad caled arall i Gwm Idwal, lle cofiadwy am mai yma y llofruddiwyd tywysog ieuangc o'r enw hwnw, mab i Owain Gwynedd, gan Dunawt, mab i Nefydd Hardd, un o bymtheg llwyth Gwynedd, i ofal yr hwn yr oedd Owain wedi ymddiried y bachgen, i gael ei fagu yn ol defod y wlad. Yr oedd yn lle cyfaddas i gynyrchu amcanion llofruddiog, yn cael ei amgylchu â chlogwyni erchyll, ac yn cysgodi llyn, yr hwn a ymlechai yn y gwaelod. Yn ol traddodiadau y bugeiliaid, y mae yn llawn o elyllon; ac ni feiddia un aderyn ehedeg dros ei ddyfroedd damniol, am eu bod mor farwol ag eiddo *Avernus*.

Quam super haud ullæ poterant impunè volantes
Tendere iter pennis.*

Yn agos i'r lle yma y mae chwarel ag sydd yn dra hynod am hogfeini, o barai yr anfonir wmbreth mawr yn flynyddol i Lundain.

Y mae llafur newydd a mwy blinderus i fyned drwyddo yn yr esgyniad o Gwm Idwal, i'r uchelderau a adawsom. Gorwedda y ffordd o dau y clogwyn anferthol hwnw, a elwir Castell y Geifr. Lawer oes yn ol yr oedd gweddillion mynydd creigiog yn ffurfio ffordd gyda rhediad auarferol. Y mae llawd o geryg, pob un o honynt o faintioli anferthol, yn pwyntio at y Cwm, na all ond y rhai cryf ac ystwyth o gorph, yn gystal a'r rhai sydd yn feddiannol ar benau cryfion i ddal yr olygfa arswydus ar y ceunentydd dychrynlyd odditanynt, ddringo drostynt.

Tiell Du.] Gweled, ar y llaw ddehau, rwyg anferthol mewn craig, a elwir *Troll Du*, neu *Gegin y Diafol*. Bwlch echrydus ydyw, yn nghanol clogwyn du, yn ymestyn o ran ei hyd am 150 o latheni; oddeutu 100 o latheni o ddyfnder; a dim ond chwe' lath o led; yn un agorfa unionsyth ar wyneb y mynydd. Wedi gorchfygu pob anhawsdera, a chymeryd fy anadl, anturiais edrych i lawr i'r gagedor ofnadwy yma; a chanfyddais nad oedd ei erchyllod wedi lleihau dim ar gytrif fy sefyllfa ddyrchafedig; ond ychwanegid at hyn y gwyddoedd Llyn y Cwm, y rhai a ruthrent allan yn ffrochwyllt yn ei waelod.

Clogwyn Du.] Cyrhaedd y *Glyder Fawr*, a myned heibio i mynl y *Clogwyn Du yn mhen y Glyder*, clogwyn mor arswydus ag unrhyw un yn Eryri, ac yn crogi dros Llyn Idwal. Y mae ei gymylognaeth yn nodedig yu mblith llysiuwy'r am blaniogion anghyffredin, yn iaysg pa rai y gellir nodi y *Saxifraga nivalis*, *Bulbocodium*, † a'r *Lichens Islandicus*. Y mae yr olaf ‡ yu

* "Dros yr hwn ni fyddai yr adar yn alluog, heb berygl, i fyned ymlaen ar eu hynt adeiniog."

† *BULBOCODIUM* Ray, Syn. 274, ac *ANTHERICUM serotinum* ysgrifenyddwy'r diweddarch, y rhai y darfu i un awdwr, gan gymeryd ei gamarwain gan yr enw, eu galw *BOLBOCODIUM ceruam*; plan-lygr y dywed iddo ei ddarganfod ar y Glyder; ond y mae yn sicr na chafwyd ef orlond yn wyllt mewn unrhyw le yn Lloegr na Cymru. Gol.

‡ Lightfoot's Fl. Scotica, li. 83.

dra gwasanaethgar yn mhlith trigolion Ynys yr Iâ (*Iceland*). Defnyddir trwyth o'r dail tr mewn dwfr ganddynt, yn y gwanwyn, fel cyffer rhyddhaol; ac eto, wedi eu sychu, newidiant eu hansawdd, ac ar ol eu malu yn llwch, ffurfiant ymborth cyffredin, naill ai trwy wneyd y llwch yn fara, neu ei ferwi gyda llaeth, neu ddwfr. Y mae *Haller a Scopoli* yn crybwyll hefyd ei fod yn cael ei ddefnyddio, yn eu hamser hwy, yn Vienna, mewn achosion o beswch a darfoddedigaeth, wedi ei wneyd yn isgell, neu botes.*

Y Glyder Fawr.] Y mae yr olygfa o ben y mynydd yma yn dra ardderchog. Gwelir y Wyddfa oddiyma yn fanteisiol; dyffrynoedd dyfion a llynau Llanberis a Nant Ffrancou, ac amrywiaeth mawr o olygfeydd ereill tra swynol. Y mae y gwastadedd a ffurfia y pen uchaf wedi ei orchuddio yn rhyfedd & cheryg rhyddion, yn debyg i làn y môr; mewn rhai manau yn croesi y naill y llall yn mhob cyfeiriad, ac yn gwbl noeth. Yma ceir cynulladau lluosog o geryg wedi eu gosod braidd yn sythion, yn bigfain, ac yn bigyrnau: y cwbl wedi cael eu curo gan y tywydd, eu bwyta gan amser, yn fêl-wlithog, ac o liw llwyd hybarchus. Ymddengys fod yr elfenau wedi ymladd yn erbyn y mynydd hwn: y mae y gwlaw wedi ei olchi, y mellt wedi ei rwygo, hyd yn nod y pridd wedi ei adael, a'r gwynt wedi ei wneyd yn wrthddrych gwastadol ei gyundaredd. Dywed y bugeiliaid mai yma y mae trigfan yr ystormydd, a galwant un rhan o hono yn *Garnedd y Gwynt*.

Cysylltir y mynydd hwn â'r Glyder Fach gan y Waun Oer; felly y mae gan yr ymdeithydd ei ddewisiad o ffyrdd i'r mynyddoedd rhyfeddol hys; ond yr un fwyaf esmwyth ydyw yr un y disgynais i ar hyd-ddi, i nant Llanberis. Ar fy ffordd, aethum heibio i gopa craig afrywiog, yr hon, mi dybiaf, ydyw *Rhio y Glyder*, yr hon a gofnodir gan *Lloyd a Ray*, am ei haurywiaeth o blanigion anghyffredin. Daethum i lawr oddiyno trwy *Oleu Fawr*.

Llyn y Cwn.] Yn fuan wedi'n ymwelais & llyn bychan a elwir *Llyn y Cwn*, yr hwn sydd yn hynod ar gyfrif chwedl *Giraldus*,† yr hwn a'n hysbysa fod y pysgod a ddelid ynddo, yn ei ddyddiau ef, y rhai oeddynt o dri math—gleisiaid, gwyniaid, a llyswod—i gyd yn unllygeidiog, pob un yn amddifad o'r llygad chwith. Annichon ydyw gwrthbrofi hyn yn bresonol, oblegyd nid oes dim un pysgodyn yn y llyn yn awr! Ond i wneyd iawn am hyn, bydd i'r llysieuydd gael ar ei lanau y planigion canlynol—*Lobelia dortmanna*, *Subularia aquatica*, a'r *Isotia lacustris*; ac heb fod yn mhell oddiw'rtho, y *Juncus triglunus*, yr hwn sydd yn dra chyffredin yma, ac yn rhai o fynyddoedd Ysgotland. Ceir yma hefyd yr *Hieracium alpinum*, *Rubus saxatilis*, *Solidago cambrica*, ac amryw blanigion anghyffredin ereill. Yn ystad y rhan hon o'r ddisgynfa, yr wyf yn gadael y *Llifer Fawr*; a'r *Llifer Fach*—dau o fynyddau mawrion, y rhai a ffurfiant derfynau Nant Peris—ac yn cyrhaedd y dyffryn hwnw trwy *Geunant yr Esgar*, neu y *Glyn*.§

* Er y pryd hyny y mae wedi cael ei roddi ar Restr Llyslau Meddygol Ynys Prydain. Woodville Med. Bot. p. 566, tab. 205. Gor.

† Sir Richard Hoare's Ed. vol. ii. p. 131.

‡ Nid yw *Llifer* byth i'w glywed, ond *Y Llifer* yn unig, yr hyn a allai fod yn dyfod oddiw'rth fath onw ag *Elidir*, gan olygu Mynydd *Elidir*. J. R.

§ Y mae yr eglurhad yma yn amhriolol; *esgar* ydyw y gair, a golyga yspardun mynydd, neu drum isel sydd yn gysylltiedig â thir uwch. J. R.

NANT BERIS A RIAN OR GLYDER A'R GRIB GOCH.
NANTBERIS WITH THE GLYDER & CRIB GOCH.

Nant-beris.] Dyffryn prydferth ydyw hwn, yn cael ei derfynu gan droed y Wyddfa, Cefn Cwm Gafr, y ddwy Glyder, a'r ddwy Lider, yr oll o honynt yn fnyddoedd o'r gradd uchaf. Y mae yn unionsyth, a braidd o led cyfartal, yn llawn o ddolydd, a dau o lynau mawreddog, y rhai a ddaliant gymundeb â'u gilydd trwy afon a rêd rhyngddynt. Y coed derw hybarch, y rhai y sonir am danynt gan Leland, nid ydynt yn bodoli mwyach. Y mae cybydd-dod, neu afradlondeb, a'u dylunydd gwastadol, tylodi, wedi yspeilio ein tywysogaeth o lawer iawn o'i haddurniadau deiliog. Ynmysg camgymeriadau aneirif y gorchwyl yma, ofnaf y bydd yn rhaid i'r teithydd, yn lle y MAENT yn guddiedig gan goed, ddywedwyd IDDYNT FOD felly. Ond er hyn i gyd, y mae y rhandir digysgod yma yn deilwng o'i sylw. Yr oedd llwybr, ar un adeg yn ddim amgen nag olyniad o risiau afrywiog a charegog, yn rhedeg ar un ochr, yn uchel uwchlaw y llyn, ac yn fynych wedi cael ei dori allan o'r graig. Yr wyf yn deall fod hwn, erbyn hyn, wedi ei wneyd yn ffordd, yr hon sydd yn rhwyddhau llawer ar yr yngyrchu yma, ac yn lleihau neillduedd y lle, a'i gydgoriad â'r gwyllt amgylchoedd.

Castell Dolbadarn.] Ar graig uchel, uwchlaw un o'r llynau, y saif gweddillion *Castell Dolbadarn*, yn cynwys tŵr crwn, ac ychydig o weddillion muriau. Adeiladwyd ef o geryg teneuon, llafnaidd, y wlad, wedi eu hasio wrth eu gilydd â mortar tra chryf, heb gregyn. Trawsfesur y tŵr oddifevn nid yw ond 26 o droedfeddi. Ymddengys iddo gael ei adeiladu i amddiffyn y fynedfa hon i berfeddbarth Eryri; defnyddid ef hefyd fel carchar gwladol. Y mae yn amlwg mai rhyw dywysog Cymreig a'i hadeiladodd. Dywedir wrthyf mai Padarn Beisrydd,* mab Idwal ydoedd.

Yn y dyffryn hwn y mae dau gynulliad o dai truenus. Y pellaf sydd yn agos i ben y llyn uchaf, gydag eglwys, wedi ei chyflwyno i St. Peris, yr hwn, fel y dywelir wrthym, oedd yn *gardenal*. Yma hefyd y mae ffynhon y sant i'w gweled, wedi ei hamgylchu â mur. Y mae gwarchodes y lle yn byw gerllaw, ac y mae yn adrodd eich tynged wrth ymddangosiad neu ddiffyg ymddangosiad pysgodyn bychan, yr hwn sydd yn llechu yn rhai o dyllau y ffynhon.

Oddi yma marchogais uwchlaw y llynau, at eu pen isaf. Y llyn uchaf ydyw y lleiaf, ond y mae yn brydferthach deryn o ddwfr. Dywedir ei fod, mewn rhai manau, yn 140 o latheni o ddyfnder; ac fod ynddo gyflawnder o dorgochiaid, cyn i'w nifer gael ei leihau gan y ffrydiau a lifant o'r gweithiau copr, y rhai a geir ar hyd ochrau y bryniau. Y mae y llyn isaf oddeutu milddir a hauer o hyd, culha yn raddol nes dyfod ar ffurf afon, yr hon a elwir *Rhythell*,† yr hon a lleifria mewn gwelyau amrywiog nes y cyrhaedda Gaernarfon, ond cyn cyrhaedd yno, adnabyddir hi wrth yr enw *Seiont* (Afon y Saint.)

Yn agos i ben y llyn y mae dynes hynod yn preswyllo, a chefais siomedigaeth am nad oedd gartref pan y gelwais. Hon ydyw *Marged ach Marged ach Ijan*] *Ijan*, o Benllyn, yr engraffit olaf o nerth ac yspryd merched yr hen Frytaniaid. Y mae ar yr adeg yma (1786) oddeutu deg a phedwar ugain mlwydd oed. Y ffenw hon ydoedd yr oreu am hela, saethu, a

* *Padarn Beisrydd* (neu yn fwy cywir *Beisrudd*) ydoedd dald i *Gunedda*, ac yn llawer rhy foreu. J. R.
† Enw yr afon hon yn bresenol ydyw *Rhythallt*. J. R.

physgota, o neb yn ei hamser. Cadwai o leiaf ddwsin o gŵn—daeargwn, mil-gwn, ac adargwn,—y cwbl yn rhagorol o ran eu rhywogaeth. Lladdai fwy o lwynogod mewn un flwyddyn nag a laddai yr holl helyddion ereill mewn deng unlynedd: rhwyfai yn rymus, ac yr oedd yn frenines y llyn: chwareuai yn dda ar y crwth, ac yr oedd yn gydnabyddus â'n holl hen alawon Cymreig: nid esgoulusai waith y llaw-gelfyddydwr, oblegyd yr oedd yn saer rhagorol: a phan yn ddeg a thriugain oed, yr oedd yr oeu yn y sŵ am ymalfyd codwm, ac yohydig o wŷr ieuaingc a feiddient ymgystadlu â hi. Rai blynyddau yn ol, yr oedd ganddi forwyn o gyffeilyb anian; ond darfu i angeu, yr heliwr cadarn hwnw, ei hyspeilio o'r diwedd o'r gydymaith ffyddlawn hon. Yr oedd Marged heblaw hyny yn ôf, yn grydd, yn adeiladydd cychod, ac yn gwneyd telynau. Byddai yn pedoli ei cheffylau ei hun, yn gwneyd ei hesgidiau ei hun, ac yn adeiladu ei chychod ei hun; a byddai yn ymgymeryd â gwneyd cytundebau i gario mŵn copr i lawr y llynau. Ni ddylwn anghofio dywedyd fod yr holl feirdd yn y gymydogoeth mewn cariad â Marged, ac anfonent iddi eu caneuon serchiadol mewn gwir awen Gymroaidd. Yn y diwedd rhoddes ei llaw i'r mwyaf merchedaidd o'i hedmygwyr, megys pe buasai yn benderfynol i fyn-tumio hyd y diwedd y tra-rhagioaeth a roddasai natur arni.

Oddeutu haner milldir yn mhellach yn mlaen, ymwelais â gweddillionu *Llys Dinorddwig*.] *Llys Dinorddwig*,* yr hwn y dywedir ei fod yn dŷ a berthynai i Lewelyn ap Gruffydd: y mae y gwaliau yn uchel a chryfion; y neuadd yn bedair llath ar hugain o hyd; ac o flaen y tŷ y mae ffos ddefn, dros ba un y mae yn debyg fod pont gregedig yn yr hen am-*Gorsafau Prydeinig*.] seroedd. Heb fod nepell oddiyma y mae lle a elwir *Rhiw'r Cyrn*; oddiar ba un y byddai swyddog, yn oi hen ddefod, yn chwythu corn, er rhoddi rhybudd i'r teulu o ddynesiad eu meist, ac i alw yn nghyd y gweision ar unrhyw achlysur pan y byddai galwad am danynt.

Rhan o'r gwastadedd digoed rhwng afon Fenai a'r mynyddoedd ydyw hwn. Y mae ei ddiffyg mewn nerth yn cael ei wneyd i fyny gan amrywiol orsafau, wedi eu hamddiffyn yn ol yr hen ddull Prydeinig. *Dinas Dinorddwig*, oddoutu haner milldir i'r de-ddwyrain o eglwys Llanddeiniolen,† ydyw y benaf. Y mae y cylch mewnol yn fawr iawn, ac amgylchynir ef gan amgaer o geryg bychain, yr hon a gyfnerthir gan un arall o geryg mawrion; yna dylsna ffos ddefn, bryncyn o bridd, ffos anferthol arall, a thrydedd amgaer: o fewn y cylch mewnol y mae cylch arall o geryg, efallai y fan lle yr oedd gorsaf y penllywydd.

Ychydig o ffordd i'r dwyrain y mae ffynhon o ddwfr duraidd nerthol, yr hon a fu gynt mewn bri mawr. Gelwir hi *Ffynhon Cegin Arthur*; o honi hi y tardda yr afon a elwir Aber Cegin, yr hon a ymarllwysa i'r môr cydrhwng Bangor a'r Penrhyn.

Ar ein ffordd oddiyma, gwelsom orsaf Brydeinig arall, a elwir *Penygaer*, yr hon yr oeddym yn myned heibio iddi; ac yn fuan wed'yn, heibio i un arall.

* Scinir yr enw hwn bob amser yn bresenol yn *Dinorwig*, a byddai yn ddyddorol cael gwybod yn awdurdod sydd dros y ffurf hirach a roddir gan Pennant, gan ei fod yn arddangos cysylltiad yr enw â'r *Gordafgion*; y mae yn deg ychwanegu ei fod wedi ei argraffu *Dinorddwig* yn "Johnson's Diary of a Journey in North Wales in 1774." J. R.

† Y mae yn y fynwent ywen ag sydd yn saith droedfedd ar hugain o gylchfesur.

lai, o'r enw *Bryn Costrelau*, yr hon a amgylchir gan fur sengl; ac ar fryncyn ar y naill ochr y mae un arall, a elwir *Caer Cwm y Glo*, neu *Caer Careg y Fran*, o ba un, fel y clywsom, yr oedd ffordd balmantedig i Lys Dinorddlig. Gallaf ychwanegu yma fod Iorwerth I., ar ol marwolaeth Llewelyn ap Gruffydd, wedi rhoddi y palas yma i Syr Gruffydd Llwyd, y boneddwr a ddygodd iddo y newydd gyntaf am enedigaeth ei fab, Iorwerth o Gaernarfon.

Dychwelyd yn ol ar hyd yr un ffordd, ac wedi ymadferu trwy gysgu noswaith yn nhŷ Mr. Close, goruchwylwr y mwngloddfeydd yn Llanberis, yn gynar bore dranoeth dechreu ar ein hesgyniad i gopa uchaf Eryri, o dan arweiniad Huw Siôn, yr hwn y mae yn dda genyf allu ei gymeradwyo fel arweinydd o'r fath alluocaf. Cadw ar ochr y llyn am gryn ffordd, yna troi ar yr aswy a chanfod, *Ceunant Mawr.*] heb fod yn mhell o'r ffordd, y *Ceunant Mawr*, rhaiadr ardderchog, yn ymfwrw tros ddwy o greigiau anferth, i ddau o ddyfu-agenau o'r fath mwyaf dychrynllyd. Yn agos i'r lle hwn, deuwyd o hyd i rai *gleiniau*; rhai o wydr, ac un arall o fath o faen tywyllddu.

Y mae y *gleiniau*, a chragen noledig, yr hon a gafwyd yn yr un lle, yn meddiant y Parchedig John Llwyd, o Gaerwys. Adnabyddir y *gleiniau* yn str Gaernarfon, a manau ereill, wrth yr enw *Glain Neidr*, a gwisgir hwy fel cyfar-eddau rhag sych-beswch, ac afiechydion ereill.

Esgyn, uwchlaw *Cwm Brwynog*, nant anarferol o ddofn, yn yr hon y ceir cyflawnder o *Wair y Rhosyddl*, yr hwn a wneir i fyny yn benaf o amrywiol fathau o frwyn, yn enwedig y *Juncus squarrosus*, neu frwyn y mwsogl, *Scirpus cespitosus*, brwyn cnwb-fwsogl y waen, *Schenus nigricans*, brwyn du y gors, a'r *carices*, yn gymysgedig âg amryw fathau o laswellt. Y mae y gwair a gynyrcha y doldiroedd isaf yn gwbl wahanol o ran ansawdd, am ei fod yn anarferol a bur a meddal; a chynwysa gan mwyaf y glaswellt rhagorol hwnw a adnabyddir gan lysieuwyr wrth yr enw *Agrastis capillaris*.* Gan ein bod yn *Glaswellt.*] bresenol gyda phwngc y glaswellt, dichon y hyd lai yn hyfryd gwneyd sylw, mor ryfeddol y mae rhai o honynt yn newid o ran eu hymddaugosiad, fel ag yr ydym yn esgyn y bryniau uchaf: glaswellt main y waen, *Aira cespitosa*, peiswellt y defaid, *Festuca ovina*, glaswellt mynyddig y waen, *Poa alpina*, a rhyw ychydig ereill, y rhai, yn yr iseldiroedd, lle y mwynhant ddylanwad priodol yr haul, a meithder yr haf, er aeddfedu eu hâd, a adgynyrchir yn yr un dull a glaswellt yn gyffredinol; ond fel y cyrhaeddiant sefyllfa mwy ucheledig, lle y maent yn teimlo oherwydd byrdra yr haf, a diffyg o wres angenrheidiol yr haul er perffeithio eu hadau, deuant yn *fyw-epiliog*; hyny ydyw, y mae gwreiddiau eu hadau yn epilio, ac yn ymsaethu fel blagur yn y cwpan, o ba un y disgyuant, gan wreiddio yn ddiymaros, a thyfu; trefniad caredig a rhagluniaethol, er mantais i'r hinsoddlau oerion, y rhai nid ydynt mor gyfaddas at gynyrchu llysiau!

Nid yw y rhandir fynyddig hon yn cynyrchu ond ychydig o ŷl. cynyrch yma ydyw gwartheg a defaid, y rhai, yn yr haf, a ymgadwant yn dra uchel ar y mynyddoedd, yn cael eu dilyn gan eu perchennogion, yn *Hafottai.*] nghyda'u teuluoedd, y rhai a breswylant am yr adeg hono mewn *Hafottai*, megis ag y gwua yr amaethwyr yn mgyddlau Swit-

* Hudson Fl. Ang. fol. c.1. *Agrostis vulgaris* Smith. Fl. Br. Got.

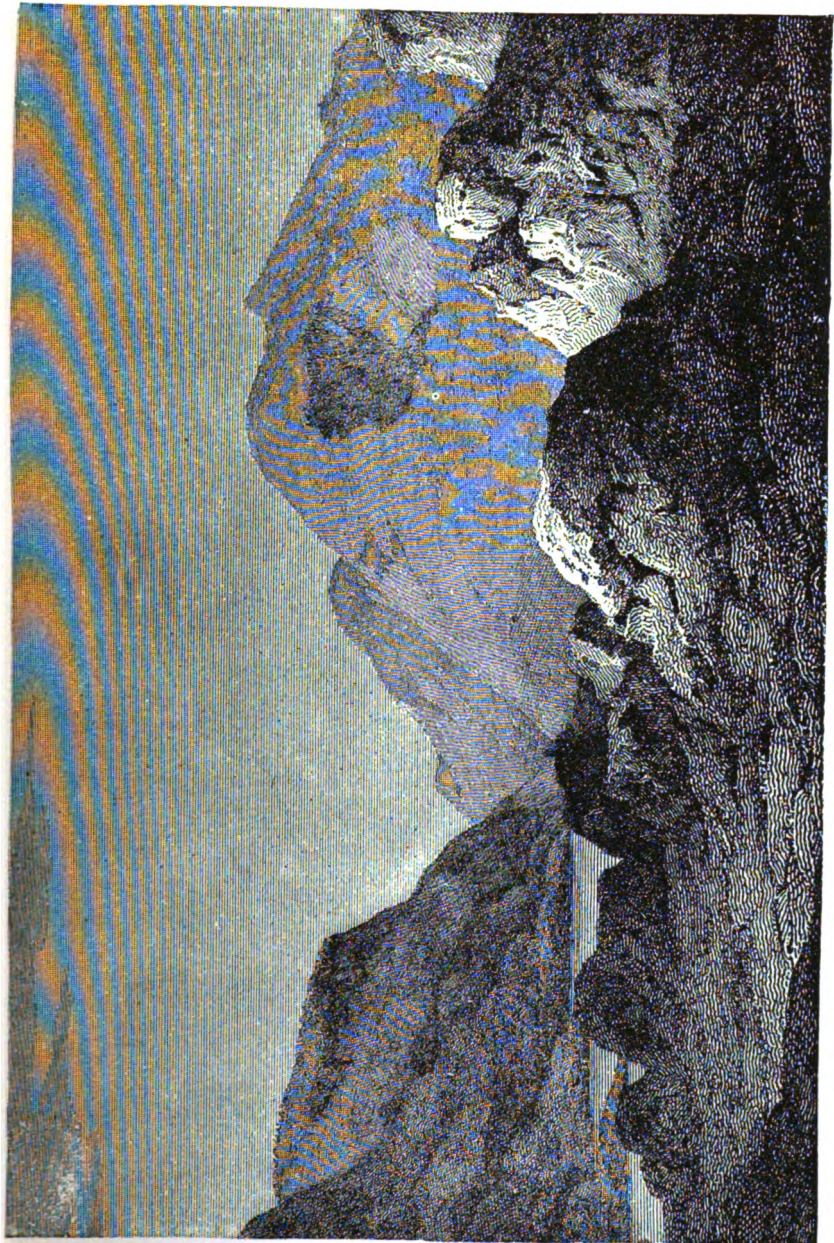
serland yn eu *Sennes*. Cynwysa y tai hyn un ystafell hir, gyda thwll yn un pen, i ollwng allan y mwg oddiwrth y tân, yr hwn a wneir oddi tan y twll. Syml iawn ydyw eu dodrefn. defnyddiant geryg yn lle ystolion neu gadeiriau, a'u gwelyau ydyw gwair, wedi eu trefnu yn rhesi ar hyd yr ochrau. Gwnant eu dillad eu hunain; a lliwiant eu brethynau â *Chen du y ceryg*, neu *Lichen omphaloides* y llysieuwyr; ac â chen arall, *Lichen parietinus*; lliwiau brodorol a gesglir hyd y creigiau. Yn ystod yr haf, y mae y meibion yn treulio eu hamser naill ai yn ngwaith y cynauaf, neu yn edrych ar ol y diadelloedd: a'r merched yn godro, neu wneyd caws ac ymenyn. At eu gwasanaeth eu hunain, y maent yn godro y defaid a'r geifr, a ffuriant gaws o'u llaeth, yr hwn a fwytânt eu hunain. Y mae ymborth y mynyddwyr hyn yn hynod o syml, ac yn gynwysedig o ymenyn, caws, a bara ceirch: yfant faidd; ond bydd ganddynt yn wastad yn nghadw ychydig o boteli o gwrw cryf, i'w ddefnyddio fel cordial, mewn afiechyd. Y maent yn bobl o ddealltwriaeth da, yn ofalus a gywliadwrus; yn gyffredin yn dâl, teneu, ac o gyfansoddiadau cryfion, ar gyfrif eu dull o fyw. Ar ddynesiad y gauaf. disgynant i'r *Hendref*, neu yr hen breswylfod, lle yr arweuiant, yn ystod y tymhor hwnw, fywyd anweithgar.

Yn ystod ein hesgyniad, gwelwom, ar y llaw chwith, uwchlaw y cwm, *Foel y Cynghorion*.^{*} Myned trwy *Fulch y Maes-cwm*, ac amgylchynu ochr y Wyddfa, nes cyrhaedd *Bulch y Cwm Brwynog*, lle y mae yr esgyniad yn dyfod yn dra anhawdd, o herwydd ei serthedd dirfawr. Y mae teithwyr yn gadael eu ceffylau yn y fan yma. Dechreu ar ymdaith lafurus, gan ddringo yn mysg y creigiau. Ar yr aswy yr oedd y clogwyni uwch ben Cwm Brwynog, gyda *Llyn du yr Arddry*^{*} yn y gwaelod. Ar y llaw ddeheu yr oedd y rhai uwch ben y *Y Llynoedd uchel*.] llynoedd bychain Llyn Glâs, Llyn y Nadroedd, a Llyn Goch.^{*} Yr olaf ydyw yr uchaf ar yr ochr hon i'r mynydd; ac ar eu glanau, fel y mynegir i ni, yn nyddiau y *tylweyth teg*, byddai y boneddigion bychain hyn yn cadw eu dawnsfeydd. Yr oedd y ffordd yn y fan yma, o glogwyn i glwngwyn, yn ffurfio math o wddfdir, ond nid un o'r rhai mwyaf boddhaol, nes y cyrhaeddasom wastadedd glaswelltog, lle y cawsom beth gorphwysdra, cyn i ni ymlafurio i fyny hyd gyfres arall o greigiau toredig: ar ol y rhai hyn, ni a gawn ail lecyn gwastad, cyn i ni gyrrhaedd yn gwbl i'r copa, *Pen y Wyddfa*.] yr hwn, mewn ffordd o ragoriaeth, a elwir Y WYDDFA, neu y *Ue anlwg*.[†] Y mae yn codi braidd i bigyn, neu, o leiaf, nid oes yuo ond lle i wal gylchog o geryg rhydlion, oddi fewn i ba un y mae teithwyr yn gyffredin yn cymeryd eu hymborth.

Ymddengys y mynydd o'r fan yma fel pe yn cael ei ategu gan oedair o ssgwyddau mawrion, rhwng y rhai y mae pedwar o gymoedd dyfnion; ac y mae ganddynt oll, oddigerth un, un neu ragor o lynau yu ymlochesu yn eu gwael-*Ffynhon Lâs*.] odion pollenig. Y nesaf atom ydoedd y *Ffynhon Lâs*, yn gorwedd yn union odditanom. Bu un o'r cwmni mor ryfygus a disgyn ar hyd ffordd nodedig o ddrwg i graig a ymdafiai allan, ac a grogai

^{*} Yr enwau hyn yn awr ydynt *Moel Gynghorion*, *Llyn du'r Arddu*, a *Llyn Goch*. Y mae *Llyn Goch* Pennant yn moddu y cyfnewidiad ag yr ydym yn fynych yn cyfarfod âg ef allan o'i le, pan y mae yn rhot ystyr enwau Cymraeg. J. R.

[†] Y mae y deongllad yma yn dra phrydferth, ond tebycach ydyw fod yr ystyr i gael edrych am dano yn y gair *gwŷdd* (cood), yr hyn a gysylltai yr enw gyda'r mynydd fel Coedwig Freninod. J. R.

Y WYDDFA O GWM Y GLO.

dros y clogwyn arswydus; ac yno ymddangosai yn debyg i'r duw Mercher yn barod i gymeryd ei adenydd oddiar gopa mynydd *Atlas*. Ymddangosai dyfroedd y Ffynhon Lâs, o'r uchder yma, yn dduon ac amhlymiadwy, a'r ymylon yn gwbl wyrddion. Oddiyno y mae olyniad o gymoedd, yn cael eu hamgylchu gan fryniau uchel a chlogwynog, ochrau y rhan fwyaf o ba rai ydynt fel muriau perffaith, a ffurfiant yr amchwareufa brydferthaf yn natur. Y mae y Wyddfa ar un ochr; Crib y Distyll, gyda'i chopâu fel dannedd llif, ar ochr arall; Crib Goch, rhês fynyddig o liw coch tanllyd, yn ymddangos o dan yr un flaenorol; a chyferbyn a hi y mae y terfyn a elwir y Lliwedd. Ategydd arall, tra hynod, i'r mynydd hwn ydyw Y Clawdd Coch, yn ymddyrchafu yn grib mor fain a chul, fel y mae prin yn caniatáu lle hyd yn nod i lwybr traed ar hyd-ddo.

Y mae yr olygfa o'r sefyllfa ddyrchafedig yma yn dlderfyn. Mewn taith flaenorol,* gwelais oddiarni str Gaerlleon, mynyddoedd uchel str Gaerefrog, rhau o ogledd Lloegr, Ysgotland, a'r Iwerddon; golygfa amlwg ar Yuys Manaw; ac ymddangosai Ynys Fôn fel map odditanaf, a phob afonig yn weladwy. Cymerais lawer o drafferth i gael gweled yr olygfa hon yn y modd mwyaf manteisiol. eisteddais i fyny mewn ffermdy ar du y gorllewin hyd haner uos, ac yna cerddais yr holl ffordd i'r copa. Yr oedd y noson yn hyuod o glir a serog: at y bore, diflanodd y sêr, a bu yspaid byr o dywyllwch, yr hwn yn fuan a ymlidwyd ymaith gan doriad y dydd. Ymddangosai corph yr haul yn dra amlwg, rywbeth yn debyg i faintioli y lleuad, cyn iddo godi yn ddigon uchel fel ag i wneyd ei belydrau yn rhy danbaid i'n golygon. Yr oedd y môr a derfynai y parth gorllewinol well ei oreuro gan ei belydrau, yn gyntaf gan resi meinion, ac yn y diwedd yn ymddygleirio gan gochui. Yr olygfa a ymddangosai megys dyrchafiad graiddol y lleu mewn chwareudy. Gwelsom ychwaneg ac ychwaneg, nes y daeth ei wres mor angerddol fel ag i godi y torthion oddiwrth yr amrywion lynau, yr hyn i raddau a dywyllodd yr olygfa. Yr oedd cysgod y mynydd yn cael ei dasfu am filldroedd o ffordd, ac yn arddangos ei sturf dden-gribog; y Wyddfa yn ffurfio un copa, a Chrib y Distyll y copa arall. Cyfrifais y pryd hynny rhwng ugain a deg ar hugain o lynau, naill ai yn y str hon, neu str Feirionydd. Trôdd y diwrnod allan mor boeth, fel y darfu i'n taith gostio i mi groen y rhan isaf o'm gwyneb, cyn i mi gyrhaedd yr orphwysfa, ar ol lludded y bore.

Ar y diwrnod hwn,† cafodd yr awyr ei thywyllu yn fuan iawn ar ol i mi ddyfod i'r copa. Yr oedd tARTH tew yn enhuddo holl amgylchoedd y mynydd. Yr oedd yr olygfa i lawr yn echrydus. Rhoddai feddylddrych am niferi o ddyfnderau, yn cael eu cuddio gan fwg tew, yr hwn a chwyrllai yn wyllt o'n hamgylch. Yn dra mynych byddai i bwff o wynt wneyd agorfa yn y cymylau, yr hyn a roddai olwg amlwg a phrydferth ar lyn a dyffryn. Weithiau ymagorent yn unig mewn un lle; dro arall, mewn amryw leoedd, gan arddangos golygfa fwyaf dyrys a dyeithr o ddwfr, maesydd, creigiau, neu agendorau, mewn haner cant o wahanol fanau. Yna caud y rhai hyn i fyny ar unwaith, a gadewid ni mewn tywyllwch dudew; yn mhen ychydig amser, ymwahanent drachefn, a hofrient mewn cylchau gwylltion o gylch canol y mynydd, gan amlygu, mewn manau, y copâu a'r gwaelodion yn amlwg i'n golygon. Dis-

* Awst 15fed, yn ol yr Hen Gyfrif.

† Awst 15fed, yn ol y Cyfrif Newydd.

gynasom o ganol yr olygfa amrywiog hon gyda llawer o hwyrffrydigrwydd; ond cyn i ni gyrhaedd ein ceffylau, torodd allan arnom ystorm o daranau. Yr oedl eu hymnoliad yn mysy y mnyddoedd yn anadroddadwy o ddychrynlyd; y gwlaw yn auarferol o drwm. Esgynasom ar ein ceffylau, a chawsom i'r gwaelod trwy lawer o beryglon; oblegyd yr oedd y mân ffrydiau, y rhai a ddyferent ar ochrau y ffyrdd pan oeddym yn myned i fyny, erbyn hyn wedi chwyddo yn geullifoedd; ac yr oeddym ni a'n ceffylau mewn perygl o gael ein hysguho ymaith gan y dyfroedd disymwth hyn. O'r diwedd, cyrhaeddasom yn ddyogel, er yn ddigon gwlyb a blinedig, i'r hen lety blaenorol.

Anfynych y mae y teithiwr yn cael diwrnod priodol i fyned i ben y Wyddfa; oblegyd yn fynych, pan yr ymddengys yn glir, caiff ei enhuddo yn sydyn ac *Atlyniad Cymylau.*] annysgwyladwy gan niwl, am ei bod yn tynu ati gymylau, y rhai, ychydig cyn hyny, a ymddangosent yn mhell ac mewn uchderau mawrion. Ar brydiau, sylwais arnynt yn disgyn i haner eu huchder, ac er iddynt gael eu gyru i'r dehau a'r aswy, eto cyfarfyddent drachefn o bob ochr, ac ymunent i amgau copa y mynydd mewn un tywyllni anhysgus.

Afonydd.] Y mae swm y dwfr a lifa i lawr o lynau Eryri yn dra mawr; yn gymaint felly fel nad ambeuaf fod y crynswth o hono yn fwy na dyfroedd afon Llundain, uwchblaw y fan lle y mae llanw y cefnfor yn ei chyfarfod.

Uchder.] Yr adroddiadau a wnaed am uchder y mynydd nodedig hwn ydynt yn anrywio cryn lawer. Y mae un Mr. Caswell, yr hwn a roddwyd ar waith gan Mr. Adams, yn 1682, mewn archwiliaf a wnaeth ar Gymru, yr hwn a'i mesurodd âg offerynnau a wnaed o dan gyfarwyddiadau Mr. Flamsteed,* a haera fod ei uchder yn 1240 o latheni; ond drwg genyf ddyweyd, ar gyfrif anrhydedd ein mynydd, fod yn rhaid i ni roddi mwy o goel ar ymbrofiadau a wnaed mewn blynyddoedd diweddarach, y rhai ydynt wedi ei dynu i lawr i 1189 o latheni, ac un droedfedd, a chyfrif o borthlaid Caernarfon i'w gopa uchaf.

Y mae y gareg a gyfansodda y Wyddfa, a'r rhan fwyaf o Eryri, yn anghyffredin o galed. Yn y cilfachau, mewn rhai manau, ceir yn fynych gristialau mawrion, ond geirwon, ac yn aml iawn y *cubic pyrite*, y gareg dân chwe'ochrog, yr hon a geir yn gyffredin yn mhob mynyddoedd uchel. Mynyddir hwy hefyd gan fwyalchen y graig, aderyn mynyddig; ac y mae yn rhai o'r llynau gyflawnder o dorgochiaid a gwyniaid, pysgod mynyddig. Y mae yr hen breswlydd, yr afr, yn lleihau o ran ei gwerth bob dydd, er yr amser pan y mae perwigau eglwysig wedi myned allan o arferiad, yn flurfiad y rhai y byddai eu blew gwynion yn cael eu defnyddio yn gyffredinol. Er hyny, cedwir diadelloedd mawrion o honynt at wasanaeth y llaethdy, a godrir hwy yn dra rheolaidd a phrydlon.

Llysieuath.] Nid yw *Llysieuath* yn dyfod o fewn fy nghylch i. Felly ni ddywedaf ddim am y planigion, yn mhellach na bod y rhywogaethau hyny ag y mae LINNÆUS yn eu galw yn briodol yn *Ethereæ* (Awyrolion,) yn cael eu cyfyngu yn gwbl i ranau uchaf y mynyddoedd; ac er y rhaid

* Wren's Parentulia, i. 253. Tyb'af i Caswell gael ei osol ar waith gan Mr. Adams, awdwr yr "Index Villaris."

fod eu hadau yn cael eu chwythu at i lawr, nid ydynt byth yn tyfu yn y parthau isaf, y rhai ydynt yn gwbl amddifaid o ryw fathau o blanigion, er yn frodorion o fanau uwch ar yr un mynydd.

Anifeiliaid.] Anifeiliaid y parthau hyn ydynt lwynogod, gan mwyaf. Yr oedd ceirw i'w cael yma yn nyddiau Leland, yn y fath niferi ag i ddinystrio yr ychydig a amcanai y ffermwyr ei hau: ond yr oeddynt wedi cael eu llwyr ddifodi cyn y flwyddyn 1626.* Yn gymaint a bod Eryri yn

Fforest Freninol.] *Fforest Freninol*, rhoddid allan warantau er lladd y ceirw. Ebrill y 30ain, 1552; ac un arall,† yn y flwyddyn gyntaf o deyrnasiad y frenines Elizabeth, wedi ei llaw-nodi gan Robert Tounesden; a thrydydd, yn 1561, gan Henry Sidney.‡ Yr ail a gyfeirid at *feistr yr helwriaeth, coedwigwr a cheidwad fforest ei mawrhydi y frenines yn Eryri, sir Gaernarfon*. Yr olaf a estynai derfynau y fforest i siroedd Meirionydd a Môn, er mwyn boddhu rhaib yr hoffdyn Dudley, iarll Leicester, yr hwn a apwyntiesid yn brif goedwigwr trwy lythyr breninol. Mewn canlyniad i hyn, efe a orthrymai y tair sir gyda digywilydd-dra mawr. Darfu i nythiaid o hysbyswyr yn ddiatreg roddi ar ddeall iddo y gallai y rhan fwyaf o etifeddiaethau y boneddigion gael eu dwyn o fewn cylch y derfynau. Apwyntiwyd dirprwywyr i ymholi i'r gormesiadau a'r dirgeliad tiroedd a gyflawnid o fewn cylch y fforest. Crynhowyd rheithwyr; ond gwrthodwyd eu dedfryd gan y dirprwywyr, am ei bod yn anffafriol i amcanion yr iarll. Cyflawnasai y rheithwyr eu gwaith yn onest, gan ddwyn eu rheithfarn yn ffafr y wlad. Yr oedd Leland, heb fod yn mhellach yn ol nag anser Harri VIII., o dan y ddirprwyaeth freninol; ac eto sicrha, fod yr oll o *Cregery*, h.y. Eryri, yn sir Gaernarfon, ac nad oes dim o honi yn sir Feirionydd; er, fel y mae yn ychwanegu, fod y sir hono yn fynyddig hefyd.§

Cafodd dirprwyaeth newydd ei chyfeirio ar ol hyn at Syr Rhisiart Bulkeley, o'r Baron Hill, sir Fôn, Syr William Herbert, ac ereill; eithr rhoddwyd diwedd ar hon yn fuan trwy benderfynolrwydd Syr Rhisiart; oud yn 1578, apwyntiwyd un arall yn dibynu ar yr iarll. Gwysiyd rheithwyr unochrog, a chyfarwyddwyd hwy i ymddangos yn Beaumaris, y rhai a aethant yr un dydd i edrych morfa Malltraeth, dleug milldir o ffordd oddiyno; a chawsant fod y morfa hwnw yn fforest y Wyddfa, er ei fod mewn sir arall, ac yu cael ei wahanu oddiwrthi gan gainge o fôr; am fod y dirprwywyr wedi eu hysbysu, ddarvoud iddynt gael gwys yn nhrysorlys Caernarfon (i ba un y torasant i fewn y flwyddyn o'r blaen, gan ei chwilota,) trwy yr hon y cawsant allan fod carw wedi cael ei godi yn fforest y Wyddfa, yn sir Gaernarfon, a'i ymlid hyd lanau y Fenai; iddo nosio dros yr afon hono, a chael ei ladd yn Malltraeth, o ganlyniad fod y lle hwnw yn fforest y Wyddfa! Yr oedd y rheithwyr yn ymddangos yn ngwsgorddwisg (*livery*) yr iarll, sef glâs, gyda ffyn bratiog ar eu llewys; a chawsant byth ar ol hyn eu nodi allan gyda'r teitl o'r *rheithwyr duon a werthasant eu gwlad*.

Syr Rhisiart Bulkeley, heb gael ei ddigaloni yn y gradd lleiaf gan y dyfarniad yma, a barhaodd yn ddiysgog yn ei wrthwynebiad i'r gorthrymydd; a dododd holl gamwri y gweithrediadau o flaen y frenines, yn ughyda'r gor-

* Gweith MSS.

† Attodlad, Rhif XIV.

‡ Yr unrhyw

§ Itin. v. 43.

thrymder yr oedd ei deiliaid teyrngarol, y Cymry, yn goddef odditau oherwydd y ddirprwyaeth, fel y rhyngodd bodd i'w mawrhydi, trwy broclamasu yn Westminster yn 1579, i'w galw yn ol. Leicester, wedi cael ei siomi yn ei amcanion, a erlidiodd Syr Rhisiart hyd eithaf ei allu; aeth mor bell a'i gyhuddo o feddu rhan yn y cydfradwriaeth Babingtonaidd. "GŒR BRON DUW," meddai y frenines, "ni a gymerwn ein llw ar yr efengylwyr, na ddarfuo iddo erioed fwriadu i ni unrhyw niwaid," ac ar hyny aeth at y Beibl, gan ei gusanu, ac ychwanegu, "Ni bydd i ni ei draddodi i garchar; yr ydym wedi ei ddwyu i fyny er yn fachgen.*

Yn gysegredig.] Ystyrid y Wyddfa yn gysegredig gan yr hen Frythoniaid, fel yr oedd Parnassus yn cael ei ystyried gan y Groegiaid, ac Ida gan y Cretaniaid. Dywedir hyd heddyw, am bwy bynag a gyso ar y Wyddfa, y bydd iddo ddeffro wedi cael ei lanw a'r awen, yn union fel pe buasai wedi cymeryd cynt-hun ar fryn Apollo. Yr oedd y Brythoniaid, mewn hen amseroedd tra boreuol, yn addoli mynyddoedd ac afonydd;† ond nid ydyw hyn yn ymddangos oddiwrt h y Tribanau a ddyfynir gan yr hynafiaethydd galluog Mr. Rowlands,‡ oblegyd y mae y geiriau "Eiry Mynydd" yn gymhwysadwy, nid at y mynydd hwn yn arbenigol, ond at bob rhai a orchuddir âg eira. Y mae llaweroedd o'r Tribanau hyn, a phob un yn terfynu gydag addysg foesol, o waith llywarch Hen; o ba rai y gall y canlynol wasanaethu fel engrafft —

Eiry mynydd, gwangus iar,
Gochwiban gwynt ar dalar;
Yn yr ing, goreu yw câr §

Yr oedd gan y Cymry yr ymlyniad cryfaf bob amser wrth diriogaeth Eryri. Yr oedd yn ffurfio math o attodiad perthynol i dywysogaeth Cymru, yr hwn a ddaliai y tywysog a'i ragflaenoriaid er amser Brutus. Dywedwyd wrth Iorwerth I., gan drigolion Eryri, yn y cyfarfod a fu rhyngddo a'n cydwladwyr, yn y flwyddyn 1281, hyd yn nod pe buasai eu tywysog yn tueddu at foddhau y brenin, trwy roddi meddiant iddo, na byddai iddynt hwy dalu gwarogaeth o gwbl i ddeyethriaid, o iaith, ymarferion, & chyfreithiau pa rai yr oeddynt yn anhysbys.¶ Yr oedd gan ein tywysogion, yn ychwanegol at eu teitl, yr eiddo **ARGLWYDD ERYRI**. Yr oedd ganddynt bump o farwniaid cedyrn o fewn y diriogaeth, y rhai a'i dalient ganddynt. Y fath ydoedd pwysigrwydd y diriogaeth gadarn hon, fel pan oedd Llewelyn yn ei gyfyngder olaf, y gwrthododd ei rhoddi i fyny i Iorwerth, gan wrthod hefyd gynyg y brenin hwnw o fil o buynoedd yn y flwyddyn, a rhyw sŵr anrhydeddus yn Lloegr, gan wybod yn dda y byddai i'w dywysogaeth derfynu gyda'r ymddarostyngiad huuw.

Cynol Ffair yma.] Nid cynt nag y cwblhaodd Iorwerth ei gongwest, nag y cynaliodd ffair orfoleddus ar hwn, ein prif fynydd; ac ymohiriodd i orphen gorfoledd ei fuddugoliaeth, trwy gynal ymladdfeydd ffugiol ar forfaoedd Nefyn.

Enw.] Canaf yn iach â *Snowdonia*, neu *Eryri*, gydag ychydig sylwadau ar ei henw, a'i hinsawdd. Y mae y blaenaf yn gyfieithiad llythyrenol¶

* O ysgrifau Paul Panton, ysw. † Gildas. ‡ Rowlands, 253.
§ Caeglliad Mr. Rhys Jones o Ganiadau Cymreig, tud. 13. ¶ Powel, 369.
¶ Gan y Sacsoniaid yn gyntaf i **SNAWDUNE**. *Sax. Chr.* 203.

o'r hen enw, *Creigiau'r Eira*,* am fod eira yn disgyn mor fynych arni. Y mae mynyddoedd *Niphates*, yn Armeuia, ac *Immaus*, yn Tartary, yn derbyn eu henwau oddiwrth yr un amgylchiad. Tybia rhai fod yr enw wedi tarddu oddiwrth *Greigiau yr Eryri*; ond nid yw yr aderyn hwnw braidd byth yn furio ei nyth yn y creigiau hyn. Y mae yr amgylchiad arall yn un parhaol: nid am y dychymygir eu bod yn cael eu gorchuddio âg eira, mewn rhyw ran neu gilydd, yn ystod yr holl flwyddyn, fel y mae y chwedl wedi cerdded ar led, oblegdyd y mae yn dygwyydd yn anl, hyd yn nod yn y gauaf, eu bod yn gwbl glir oddiwrth eira.

Y Tywydd.] Ymddangosiad cyntaf yr eira sydd yn gyffredin rhwng cano mis Hydref a dechreu Tachwedd: y mae y lluwch a ddisgynant yno y pryd hyny yn gyffredin yn cael eu golchi ymaith gan y gwlawogydd, a'r mynydd yn aros yn glir hyd y Nadolig. Rhwng yr adeg hono a diwedd Ionawr y mae y cnwd mwyaf o eira yn disgyn; yr hwn a ddylynir gan rai ereill tua diwedd Ebrill, neu ddechreu Mai, y rhai a arosant mewn rhyw fanau hyd ganol Mehefin, yn mha fis yr ydys yn ei weled yn amryw droedfeddi o drwch Y mae hyd yn nod wedi dygwyydd fod y cnwd mwyaf wedi disgyn yn Ebrill, neu ddechreu Mai; ac nid ydyw hyny byth yn peidio dygwyydd, pan y mae y gauaf blaenorol wedi cael y cnydau lleiaf o eira. Y mae chwedl Giraldus, fod eira yn parhan yno drwy gydol y flwyddyn, yn gwbl ddisail.

Yn agos i ben Nant Peris, yr ydym yn myned o dan y Glyder Fawr, ac yn canfod haen o graig ar ffurf golofnog, yn mhell uwch ein penau. Ar adegau, y mae darnau mawrion o'r graig aruthrol hon yn disgyn i lawr, adfeilion pa rai ydynt wasgaredig oddeutu y gwaelod, ac yn arddangos engreiftiau arswydol o'r cwmpiadau achlysurol hyn. Gelwir un y *Gromlech*, am ei bod yn ddamweiniol wedi disgyn ar geryg ereill, ac yn aros yn ddyrchafedig oddiwrth y ddaear, gyda gwagle odditani, yn debyg i'r hen hynafiaethau Derwyddol hyny. Y mae hyd y gareg sydd ar ei gorwedd yn driugain troed-yfedd; y lled yn chwech a deugain; a'r trwch yn un ar bymtheg. Dywedir fod hen wraig† wedi bod yn preswyllo rywbryd yn y ceuedd hwn, ond y mae yn bresenol yn gwasanaethu fel corlan defaid.

Oddi yma y mae yr esgynfa naill ai dros geryg rhyddion, neu risiau sylweddol, ac y mae yn dra syth. Ffordd ryfeddol ydyw, yn gorwedd mewn ceunant ofnadwy, yr hwn a derfynir ar bob llaw, am fwy na milldir o ffordd, gan glogwyni aruthr, mewn pellder lled gyfartal oddiwrth eu gilydd; clogwyni y ddwy Glyder ar un llaw, a rhai y Wyddfa ar y llaw arall.

Gorphwysfa.] Ymadgyfnerthu mewn lle a elwir *Gorphwysfa*. O fewn ychydig bellder i'r fan hon y mae Bwlch y Gwyddy; oddiyno ceir golwg nodedig ar Ddyffryn Mynbyr, y ceunant ag yr ydym wedi myned trwyddo; ac ymhell oddi tanom y mae dyffryn prydferth Nant Gwyuant, lle y bu llawer ymladdfa waedlyd yn amser Iorwerth IV., rhwng William iari Penfro, a'r Lancastriaid Cymreig, o dan Ieuan ap Robert.

* Bydd i hyn ymddangos fel cyfleithiad o'r gair *Snowdon* yn ei ol i'r Gymraeg, yr olaf ei hun yn hen gamgyfleithiad i'r Saesonaeg o *Eryri*, gwlad yr eryrod: y camgymeriad yn yr achos cyntaf wedi ei achosi oherwydd y tebygrwydd rhwng *eiry* (etra), ac *eryr* (math o aderyn). J. R.

† Y mae hyn yn cyfeirio at y onawd-fwytawr *Cyric Bet*; gwel y nodiad ar tudal. 291 o'r gwaith hwn. J. R.

Cwm Dyli.] Disgyn ar hyd ffordd sêth, i'r parth hwnw a elwir *Cwm Dyli*; lle y gadawsom ein ceffylau, ac y dechreuasom ar daith flinderus i ymweled â dyffrynoedd cuddiedig yn mynwesau y mynyddoedd. Dechreuasom trwy ddringo i fyny arwyneb craig, yr hon sydd yn doredig i luaws o glogwyni byrion, ac yn cael ei gwahanu yn y canol gan raiadr—ymarllwysiad dyfroedd y llynau mynyddig. Ar ol llafurio am oddeutu chwarter awr, cyrhaeddasom Gwm Dyli, gweirglodd o dir gwastad, yn cael ei dyfrhau gan afon, a'i llonaid o bobl yn trin gwair, trwy fod yr amaethwr a'i deulu yn byw yma yn yr *Hafotty*, am y tymhor haf. Wedi ciniawa gyda hwynt ar gaws a maidd, cadwasom gydag ochr yr afon, a chanfyddasom o'n blaen arwyneb craig arall, llawn mor anhygyrch, a rhaiadr yn disgyn ar hyd-ddi. Ond esgynasom hi, er mai trwy lasur yr un mor galed. Wedi cyrhaedd y pen uchaf, cawsom yno gwm, oddeutu milldir o hyd, wedi ei lanw â *Llyn Llydaw*, deryn ardderchog

Llyn Llydaw.] o ddwfr, yn ymnyddu o dan y creigiau, ac yn cael ei fylchu ac acw. Y mae ynddo un ynys fechan, lle y preswylia gwylanod cefnau duon; yma y maent yn epilio, ac oblegyd iddynt gael eu dychrynu gan y fath ymwelwyr annysgwylidwy, torasant ar dawelwch y lle anghysbell yma gyla'u hysgrechion oernadol. Aethom yn mlaen ar ein taith, gan eogyn ar hyd llwybr cul uwchlaw y llyn, hyd ei ben pellaf; yna disgynasom, a chyrrhaeddasom yr ochr gyferbyniol, i'r dyben o gyrhaedd trydydd esgyniad, llawn mor flinderus a'r rhai blaenorol. Dygodd hwn ni i'r agendor echrydus o dan *Ffynhon Las.*] glogwyn mawr y Wyddfa, yn mha un y llochesa y llyn a elwir *Ffynhon Las*.* Y mae ei sefyllfa yn ofnadwy o erchyll, am yr amgylchynir ef gan fwy na thair rhan o gylch gan glogwyni echrydus y Wyddfa, Crib y Distyll, a'r Grib Goch, yn nghyda serthleoedd muriawg y Lliwedd, y rhai a ymestynant dros y llyn arall a Chwm Dyli. Yn y Lliwedd y mae agorfa ryfedd, a elwir *Bwlch y Saethau*; dichon mai gorsaf i'r helwyr ydoedd, i wyllo crwydriadau y ceirw.

Ymddangosai ynylon y Ffynhon Las yn y fan yma yn feision a graianog. Y mae ei ddyfroedd yn meddu goliw gwyrddaid; ond yr hyn sydd yn dra hynod ydyw, fod y creigiau a adlewyrchir ynddynt yn ymddangos yn amrywiedig gan resau o'r lliwiau prydfert Haf, ac yn newid braidd yn ddiiderfyn.

Chwitiar.] Yma y gwelsom y *Chwitiar*, math o aderyn bychan, a thyner yr olwg arno, yr hwn ydyw yr unig aderyn, heblaw Mwyalchen y graig, sydd yn mynychu yr uchelderau hyn: y mae y rheswm paham yn ddigon anlwg, sef prinder bwyd.

Daethom i lawr o'r lle anial yma ar yr ochr arall i'r bryn, uwchlaw Llyn *Y Grib Goch.*] Llydaw, a chlogwyni cochion aruthrol y *Grib Goch* yn ymgori yn uchel uwch ein penau, yn un trwm maiu, bylchog, ar ei hyd. Yr oeddi wyneb llawer o'r creigiau wedi eu nodi â gwytheni mawrion o risial gwyn a garw; ac ereill, yn enwedig y Grib Goch, uwchlaw y pen uchaf i'r llyn, yn amrywiedig â gwyrddlesni tywyll coed meryw y mynydd.

* Oddeutu dau cant o latheni uwchlaw y llyn y mae rhai gwelthydd copr, yn perthyn i Syr Robert Williams, barwniad, cynrych y rhai a gludir mewn sachau, ar gefnau dynion, am yn agos i filldir o ffordd, dros un o bigau uchaf y Wyddfa, nes cyrhaedd ffordd dramwyadwy i geir llusg. Gol.

LLYN GWYNHAN

Wedi cyrhaedd crib y bryniau, uwchlaw pen isaf y llyn, disgynasom i Gorphwysfa, lle y cawsom ein ceffylau, a dychwelasom unwaith yn rhagor i *Nant Gwynant*.

Nant Gwynant.] Dyma y dyffryn mwyaf prydferth yn holl Eryri, yn amrywiedig â choedydd, llynoedd, afon, a dolydd, heblaw fod ei amgylchoedd o'r fath mwyaf mawreddog. Gwarchodir ef ar y ddyw ochr gan fynyddau mawrion, megys y Grib Ddu, neu ran o Fynydd Naunmor, y Lliwedd, yr Aran, y Dduallt a'r Wenallt, y rhai a ymestynant am oddeutu pum' milldir, hyd eglwys Bedd Gelert. Aethom heibio, ar y llaw aswy, i Hafod Lwyfog, preswylfod y diweddar Meurig Meredydd, ysw., yr hwn sydd yn amgylchedig â choedwigoedd mawrion. Ychydig yn mbellach yn mlaen y mae *Llyn Gwynant*, oddeutu tri chwarter milldir o hyd, a cherllaw iddo y mae adfeilion hen gapel o'r un enw. Buasai er's talm yn gapel cynorthwyol i eglwys Bedd Gelert, a chynelid ef gyda'r swm o bum' puwt yn y flwyddyn a delid o etifeddiaeth Gwydir. Dywedir iddo gael ei sylfaenu gan John Williams, ŵyr i John Coetmor ap Meredydd ap Ieuan ap Robert, a Gesailgyfarch a Gwydir, gôf aur yn Llundain; yr un un ag y dywedir iddo roddi papurau Leland i Michael Drayton.

Yn agos i ben y llyn y mae y dyffryn* yn dyfod mor gyfyng fel ag i adael dim ond llwybr cul; ond y mae yn ymagor drachefn braidd yn sydyn i eangder ardderchog, yr hwn a lenwir gan mwyaf â dyfroedd prydferth *Llyn Dinas*. Tu hwnt i hyny mae cyfres o weunydd, wedi eu britho â choed, ac yn cael eu dyfrhau gan afon a ffurfir gan yr amrywiol lynau; ond y mae o hyd yn dal gafael yn yr enw *Afon Glaslyn*, oddiwrth yr uchelaidd *Ffynhon Lâs*, o ba un y tardda.

Yn y gwaelod yr ymglyfyd craig anferthol, ar ei phen ei hun, ac wedi ei gor-
Dinas Emrys.] chuddio â choed: dyma *Ddinas Emrys*, sydd mor hynod mewn hanesyddiaeth Brydeinig er yr amseroedd boreuaf; oblegyd dyma y fan lle yr

Eisteddai'r prophwyd Myrddin, gan roi i'r brenin brau
Hanesion oesau i ddyfod, a chanu ei glod yn glau.

Y Chwedd.] Pan y darganfu Gwrtheyrn ei fod yn analluog i gydymgais â'r Sacsoniaid bradwrus, yr hwn y darfuasai iddo, yn y flwyddyn 449, eu gwahodd i Frydain, efe a benderfynodd, trwy gynghor ei ddewiniaid, adeiladu amddiffynfa anorchfygol yn Eryri. Casglodd yn nghyd y defnyddiau at hyny, ond diflanasant oll mewn un noswaith. Y tywysog, wedi rhyfeddu at hyn, a ymgynghorodd eilwaith â'i ŵyr doethion. Sicrhaodd y rhai hyn iddo, na byddai i'w adeilad byth sefyll, oni byddai iddi gael ei thaeonellu â gwaed plentyn a anesid heb gymhorth tad. Archwiliwyd y deyrnas: o'r diwedd, un o'i negeseuwyr a glywoddra i bechgyn, wrth chwareu, yn edliw i un arall nad oedd ganddo dad. Dygwyd y plentyn a'i fam o flaen y brenin. Cyfiesodd hithau mai *Hunlle* oedd ei dad; math o greadur ag sydd erbyn hyn, fel y mae yn fwyaf ffodus, heb neb yn credu yn ei fodolaeth. Gorchymynwyd aberthu y

* Y mae ffordd gerbyd ragorol wedi ei hgoror yn ddiweddar trwy y dyffryn, ac yn ffurfio cy-mundeb rhwng Capel Curig a Bedd Gelert, yr hon a gyfca olynad o olygfeydd o'r fath fwyaf anlial, aruchel, a rhainantus. Gof.

bachgen, enw yr hwn oedd Myrddin; ond yn gymaint ag iddo ddyrysu yr holl ddewiniaid & i'w gwestiynau, ac esponio helynt yr adeiladaeth, efe a gafodd ei ryddid,* a daeth

I'r brenin mawr galluog a adeiladai'n ffol
Ei gastell ar erch lanerch, yn lle ar brydferth ddol,
Yn brophwyd enwog unwaith, yn lle y diffaith lu
A'i twyllent ef & u swynion, fel hen ellyllon du.†

Dyma chwedl farddonol yr amgylchiad hynod hwn. Bellach am y gwirion-
Myrddin Emrys.] edd. *Myrddin Emrys*, neu *Ambrosius*, ydoedd fab i ben-
defig Rhufeinaidd o'r enw hwnw. Lleianes oedd ei fam,
yr hon, er mwyn achub ei bywyd a'i hanrhydedd,‡ a ddyfeisiodd y chwedl am
ei dad, yr hon a lyngwyd yn rhwydd gan ofergoieidd yr oes hono. Yr oedd
Myrddin yn rhifyddwr ac yn seryddwr galluog, ac yn dra dysgedig yn yegol-
eigod ei oes. Y bobl gyffredin, fel arferol, a briodolent y cwbl a wnelai i
ddewiniaeth; a darfu i'w ddarganfyddiad fod Gwrtheyrn wedi dechreu sylfaenu
ei gastell ar siglen, yn ddiatreg ychwanegu at y llinell hono yn ei gymeriad.
Priodolir lluwaws o brophwydoliaethau iddo; ailadroddiad pa rai a waharddwyd,
fel y dywedir, gan y cynghor eglwysig a gynaliwyd yn Trent.

Y mae tair ochr o'r graig hynod hon yn glogwynog; ar y pen uchaf y mae
gwastadedd eang; ar yr ochr hygyrch o honi y mae dwy wal fawr o geryg; ac
oddifewn y mae gweddillion hen adeilad o geryg, deg llath o hyd; y mae y
gwaliau wedi eu hadeiladu heb forter, ond yn gryfion er hyny. Yn gymaint
a'i fod yn ffaith, ddarfod i Wrtheyrn, ar ol ei anffodion, encilio i greigiau Eryri,
ac iddo farw heb fod yn mhell oddiyno, y mae yn bosibl ei fod wedi dewis y
lle yma i adeiladu ei amddiffynfa, am ei fod yn fan rhagorol at y pwrpas hwnw,
trwy ei fod braidd yn llanw genau y dyffryn, a gallasai *Merlin Ambrosius* roddi
i'r lle yr enw Emrys. Y mae man cyfagos, a elwir *Cell y Dewiniaid*, gyda
chyfeiriad at ddewiniaid llŷs Gwrtheyrn, yn amgylchiad arall sydd yn cadarn-
hau hanes y prophwyd rhyfeddol tybiedig hwn.

Bedd Gelert.] Oddiyma y mae ffordd fer, ond hyfryd, yn agos i'r afon, i bentref
Bedd Gelert, yr hwn a saif mewn rhandir brydferth, yn nghys-
ylltiad tri dyffryn, yn agos i gydlifiad y Glaslyn a'r Colwyn, yr hon a lifa trwy
Nant Colwyn, y dyffryn a arweinia at Gaernarfon. Yr oedd ei sefyllfa y fwyaf
cymhwys yn y byd at gynyrchu myfyrdodaeth grefyddol, ynghanol mŷnnydd-
oedd uchel, coedwigoedd, a ffrydiau mururaidd. Bechan ydyw yr eglwys,
ond y mae yr uchaf yn holl Eryri. Y ffenestr ddwyreiniol a gynwysa dri o
holltau culion. Y tŷ sydd brydferth; ac y mae yn aros hyd heddyw gryu
weddillion o rwyllwaith. Y mae capel ar un ochr yn cael ei gynnal gan ddau
o bileri prydfferth, a bwâu pigfain, neu gothig. Ni chanfyddais yuo unrhyw
feddau, na dim yn werth ei gofnodi, heblaw y beddargraff canlynol:—

Infra jacet corpus Evani Lloyd, de Hafod Lwyfog, Armigeri, qui Inhu-
matus fuit paterno et avito, Tumulo, sexto die Idus Maiæ.

A.D. 1678. Annos Natus 72. §

* Nennius, c. xl., xlii., xliii.

† Draiton's Polycolb. Song x.

‡ Powel's Notes on Gir. Camb. lib. i. c. x.

§ "Islaw y gorwedd corph Evan Lloyd o Hafod Lwyfog, cludydd arfau (yr hwn ni chladdwyd y'r meddrod ei hynafiaid.) Mai 6ed, B.A. 1678, yn 72 mlwydd oed."

Prioriaeth.] Bu yr eglwys yn fynachdy perthynol i frawdoliaeth o Augustiniaid, ac yn gyflwynedig i Fair Santes. Y mae lle i dybied y gallent fod o'r dosparth hwnw a elwid y Gilbertiniaid, y rhai a wneid i fyny o ddynion a merched, yn byw o dan yr un grouglwyd, ond yn cael eu gwahanu y naill oddiwrth y llall gan fur; oblegyd darganfyddais dderyn: o dir yn agos i'r eglwys, a elwid Dôl y Lleian.

Diau fod Bedd Gelert y sefydliad crefyddol boreuaf yn yr holl wlad hon, oddigerth Ynys Enlli. Y mae Tanner yn priodoli ei sefydliad i "Llywelyn ain llyw olaf;" ond y mae yn sicr i hyny gymeryd lle yn mhell cyn ei amser ef: oblegyd y mae ar gof a chael siatr am amryw diroedd a roddwyd i'r lle gan Llewelyn Fawr,* yr hwn a ddechreuodd ei deyrnasiad yn 1194. Cafodd y lle ei noddi yn yr un modd gan amrywiol dywysogion dylynol. Dafydd ap Ilewelyn a'i hanrhegodd â rhyw diroedd yn Mhennant Gwernogan, y rhai a berthynent i Tudur ap Madog, i ba rai nid oedd gan y tywysog un hawl pa bynag. Parodd hyn gwyn cyfraith rhwng meibion Tudor, a Philip, abad y tŷ, o haen William de Grandison a R. de Stanedon, yn Nghaernarfon, yn mha le y rhoddwyd dedfryd yn erbyn y fynachlog.† Caniatâwyd i'r prior, at ei gynaliaeth, porfa Llecheiddior, a rhan o felin, porfa *Fentidilt*, a phentref Gwehelyn, a phorfa Tre'r beirdd, un tir aradwy, a rhan bennodol o'r gwenyn. Gyda'r hen Frythoniaid yr oedd y gwenyn mewn bri mawr, am mai hwy a gynrychent eu hoff ddiad, sef Medd, ac ystyrient eu bod wedi cael eu creu yn MHARADWYS; eu bod wedi gadael y lle hwnw ar gwmp dyn, a chael eu bendithio mewn modd neillduol gan Dduw ei hun; ac mewn canlyniad i hyny, nad oedd unrhyw wasanaeth offeren i gael ei gweinyddu ond wrth oleuni eu cwyr.‡

Heblaw hynna, yr oedd gan yr abad rodd flynyddol o haner cant o wartheg a dwy ar hugain o ddefaid. Rhaid fod treulion y tŷ yn fawr iawn. Gorwedda'i ar y ffordd fawr o Loegr a Gorllewinbarth Cymru i Ogledd Cymru, ac o'r Iwerddon a Gogledd Cymru i Loegr. I'r dyben o alluogi y lle i gynal i fyny ei letygarwch arferol, ar ol iddo ddyoddef gan dân yn y flwyddyn 1283, yr ydym yn cael fod Iorwerth I., mewn modd haelionus, yn ei drwyadl adgyweirio; ac fod yr esgob Anian, oddeutu y flwyddyn 1286, er mwyn anog cyfranwyr ereill, yn caniatâu i bob rhai a fyddent yn wir edifeiriol am eu pechodau, ryddhad am ddeugain niwrnod oddiwrth bob penyd a osodasid arnynt.§

Yn 1535, cafodd y lle ei roddi, gan Harri VIII., i fynachlog Chertsey, yn Surrey; ac yn 1537, rhoddwyd ef, yn nghyda'r olaf, fel attodiad at fynachdy Bisham, yn sîr Berks.|| Ar adeg y dadgorphoriad, rhoddodd y brenin yr holl diroedd perthynol iddo yn sîr Gaernarfon, i deulu y Bodvels; a'r holl rai yn Môn i'r Prydderchiaid, oddieithr tref-ddegwm Tre'r beirdd.¶ Cyllid Bedd Gelert ar yr adeg hono yn ol Dugdale oedd 70*l.* 3*s.* 8*d.*; ac yn ol Speed, 69*l.* 3*s.* 8*d.* Edward Conway ydoedd yr abad diweddaf. Nid oes yr un mymryn o weddillion y tŷ yn aros. Y mae yn fy meddiant ddarlun o heu sêl y mynachdy, amseredig 1531: arni y mae llun y forwyn a'i maban, ond nid oes dim o'r cerfiad yn aros, oddieithr BETHKELE.

* Rymer, ii. 816.

† Sebright MSS.

‡ Leges Wallie, 254.

§ Rymer, ii. 817.

|| Dugdale Monast. iii. 21.

¶ Rowland's MSS.

I'r dyben o wneyd fy ngwibdaith fynyddig yu gyflawn, mor bell ag yr oedd yn fy ngallu, cymerais daith o'r pentref hwn i fyny dyffryn cul. Esgynais ffordd sêth, yn nghanol coed teneuon a hongianol; a gwelais o'r ffordd froedd o dda duon yn dyfod i lawr i'm cyfarfod, ar eu taith o ryw ffair yn y gymydogoeth. Y mae y dyffryn yn ymagor, ac yn cael ei ddyfrhau gan y Colwyn, yr hon a

Llyn Cader] lifa o lyn bychan y darfu i ni fyned heibio iddo, a elwir *Llyn Cader*. Gadael, ar y llaw ddehau, esgyniad arall i'r Wyddfa, lle y mae ei throed yn ymestyn yn dra phell, ac nid yw yn agos mor syth ag

Cawellyn.] ar ochr Nant Peris. Cyrhaeddasom yn fuan at lyn prydferth *Cawellyn*, yr hwn sydd mor hynod am ei dorgochiaid. Uwch-law y llyn y safai tŷ Cae-uwch-llyn, er amseroedd pellenig yn drigfa y *Quelins* (teulu sydd yn awr wedi darfod), y rhai a gymerent eu henw oddiwrth y lle. Y mae y mynyddoedd oddeutu y fan yma yn dynesu yn agos iawn at eu gilydd. Ar y chwith y mae y Mynydd-fawr yn wrthddrych tarawiadol; y mae ei gopa yn llyfn a'i wyneb wedi ei ffurfio yn glogwyn aruthrol, yn encilio i mewn ar ffurf hauer cylchog. Moel Eilio sydd fynydd arall o faintioli aruthrol, ond y mae ei gopa yn rheolaidd o grwn, a'i wyrddlesni o'r fath brydferthaf. Yn Bettws Garmon, lle y mae pentref ac eglwys wedi ei chysegru i St. Garmon, y mae yr olygfa yn newid i gyfres o ddoldiroedd prydferth, yn cael eu dyfrhau gan afonig gyflym ei rhediad.

Yma yr wyf yn troi fy nghefn ar y gwastadeddau diaddurn, ac yn myned yn fy ol, nes myned heibio i lyn Cawellyn. Heb fod yn mhell tu hwnt i ben

Llyn y Dywarchen.] draw y llyn hwnw, troais ar y ddehau, i ymweled â *Llyn y Dywarchen*, yr hwn sydd er's hir amseroedd wedi cael ei hynodi gan ysgrifall eithafol Giraldus,* am ei *insula erratica*, ei ynys grwydrol, fel y geilw ef hi. Saif y llyn bychau hwn yn nghanol iawngog; ac ar y pryd arddangosai y rhyfeddod a gofnodir gan ein hanesydd rhamantus. Yr oedd arno ynys nofiadwy, o ffurf afreolaidd, ac oddeutu naw llath o hyd. Ymddengys nad yw ond darn o'r fawnog, wedi ei ryddhau odditanodd gan y dwfr, ac yn cael ei gadw gyda'i gilydd gan gynhlethiad y gwreiddiau a ffurfiant y math yma o ddaear. Yn fynych symudir hi gan y gwynt; byrd arall ymuna â'i glenydd cynhenid; ac, megys y dywed Giraldus, y mae gwartheg yn cael eu cyneryd ymaith weithiau yn garcharorion arni, a chan awel arall o wynt yn cael eu cludo ar fordaith fer oddiwrth y lan.

Drws y Coed.] Myned yn mlaen ar ein taith tua *Drws y Coed*, bwch ag sydd yn arwain tua Chlynog. Terfynir ei ochrau gan fynyddoedd mawrion; ar un ochr gan Talmignedd; ar y llall gan glogwyn anferthol a ffurfia ran o'r Mynydd-fawr. Rai blynyddau yn ol gwnaed yma rai anturiaethau am gopr, o rywogaeth y gareg dân: ac yn y creigiau ceid yn fynych lasnau tra theneuon o'r metel cynhenid. Cefais fy nhentio i estyn ychydig ar fy ymchwil- iad mynyddig; oblegyd yn awr y mae y mynyddoedd yn iselhau yn dra chyflym o'u huchder mawreddog, ac yu myned yu llai o hyd fel y dynesant at Fôr y Werydd. Fy amcan oedd cael golwg ar ddau o lynau prydferth, a elwir

Llynau Nantlle.] *Llynau Nantlle*, y rhai a ffurfiant ddwy len brydferth o ddwfr, ychydig iawn o bellder oddiwrth eu gilydd. Oddi- yma y ceir golwg ardderchog ar y Wyddfa, yr hon a derfyna yr olygfa trwy

* Itin. Camb. lib. ff. c. ix. p. 871.

fwlch Drws y coed. O'r fan hon y darfu i Mr. WILSON ein ffafrio & darlun o honi, yr hwn sydd mor fawreddog ag ydyw o gywir. Ychydig sydd yn hysbys o hyn; oblegyd nid oes ond ychydig yn ymwelod â'r lle.

Yn agos i'r llynau hyn y bu Iorwerth I. yn preswyllo am ychydig ddyddiau, yn haf 1284; ac oddiyma rhoddodd allan fwy nag un o'i gyhoeddiadau. Yr wyf yn cael rhai wedi eu dyddio ar y 17eg a'r 20fed o Orphenhaf. Y mae ereill yn cael eu dyddio, yn yr un flwyddyn, o Fangor, Caernarfon, y Wyddgrug, ac Estyn. Y mae un o Gaernarfon yn cael ei ddyddio mor ddiweddar a'r 22ain o Hydref;* yr hyn a ddengys y fath sylw a dalai i sefydliad ei lywodraeth yn ei dalaethau newyddion. Y lle y preswyliai yma a elwid Bala Deulyn, neu y fan lle y mae afon yn ymarllwys o ddau llyn; ond yn bresenol y mae pob cof am sefyllfa y dref wedi ei lwyr golli; ond dichon, gydag ymchwiliad manwl, y gellid dyfod o hyd i ryw olion o honi yn y dyddiau presenol.

Dychwelais ar hyd yr un ffordd; a thrachefn cyrhaeddais Fedd Gelert, lle y cefais letty canolig.† Yr oedd y prydawn mor hyfryd, fel y cawsom ein

Pont Aberglaslyn.] temtio yn anwrthwynebol i beidio gohirio ein hymweliad & Phont Aberglaslyn hyd y bore dranoeth, yr hon nid yw ond ychydig o bellder oddiyma. Y mae y rhan gyntaf o'r ffordd ar hyd y dyffryn cul; ond yn mhen ychydig amser y mae y mynyddoedd yn dynesu mor agos at eu gilydd, fel ag i adael ond lle yu unig i'r afon wyllt yn-rolio dros ei gwely caregog; uwchlaw hon y mae ffordd gul,‡ wedi ei ffurfio trwy lafur anamgyffredadwy uwch ben y dwfr. Ymddengys fod y ffordd ar y cyntaf wedi cael ei thori allan o'r graig, ac yna ei gorchuddio & cheryg mawrion, fel y gwneir yn gyffredin yn rhai o'n bylchau culion. Y mae yr olygfa y swyaf ardderchog ag y gellid ei dychymygu. Yngyfyd y mynyddoedd i uchder aruthrol, a chyferbyn & ni nid oes ond cyfres doredig o glogwyni, y naill uwch ben y llall, mor uchel ag y gall y llygad gyrhaedd. Nid oes yma ond ychydig o lysiau yn tyfu; eto, mewn rhai manau y mae digon i dentio yr afr druan i ddinystyr; oblegyd bydd iddi yn fynych neidio i lawr at fymryn o las-wellt, yn mha le, heb fod yn ddichonadwy iddi ddychwelyd, y rhaid iddi farw o newyn, ar ol i'r ychydig borthiant, yr hwn a brynwyd mor ddrud, gael ei d-lifa ganddi.

Y mae y bont yn terfynu y bwlch; a chynwysa un bwa, wedi ei dasu dros gorbwll dwfn, o graig i graig. Uwchlaw y mae rhaiadr enfawr, lle y gall yr ymdeithydd ar brydiau gael difyrwch mawr, wrth sylwi ar y gleisiaid, yn niferi mawrion, yn gwneyd ymgeisiadau i neidio dros y gored. Yn agos i'r lle hwn y mae pysgodfa gleisiaid. Bu yma gored freninol yn ubeyrnasiad Harri IV., yr hon y pryd hyn y ddelid dau ardreth gan Robert ap Meredith. Dichon y perthynai, mewn hen amseroedd, i'n tywysogion brodorol ni; oblegyd ymddengys ei bod yn rhagorffaint o'r fath werthfawrocaf. Yr ydym wedi canfod o'r blaen, fod Elphin wedi cael un yn rhodd gan y brenin, ei dad; a'r effaith a gafodd ei siomedigaeth arno, trwy iddo golli ei gyllid arferol, a chael (yr hyn,

* Sebright MSS. Rymer ii. 276 hyd 289.

† Bydd i'r teithiwr gael yma yn bresenol westy bychan, ond tra chysurus. Y mae y gwelli iut mewn tai o'r fath yma, yn Ngogledd Cymru, yn ystod y blynyddoedd diweddaraf, wedi bod yn fawr iawn. GOL.

‡ Y mae yn bresenol wedi ei helaethu i led cyfeus. GOL.

yn ddiâu, yn yr adeg hono, oedd yn beth tra anarferol) gored wâg! Gleisiad oedd y pysgodyn mwyaf defnyddiol, a'r un a brisid fwyaf gan y Cymry: ystyrir ef yn mysg yr helwriaeth; ac os wyf fi yn cofio yn iawn, efe ydyw yr unig rywogaeth o bysgodyn a ddyogelid gan y gyfraith.

Gyferbyn a Beddgelert y mae Moel Hedog. Mewn cors, heb fod yn mbell *Tarian Gywrain.*] oddiwrth y mynydd hwnw, y cafwyd, yn 1784, darian brê o'r fath gywreiniaf, yr hon y darfu i Mr. Williams o Lanidan ganiatáu i mi y ffafr o gael golwg arni. Ei thrawsfesur ydoedd dwy droedfedd a dwy fodfedd; ei phwysau, oddeutu pedwar pwys. Yn y canol yr oedd boglwm syml, yn codi uwchlaw dwy fodfedd. Nodid arwyneb y darian â saith ar hugain o gylchau esmwyth, yn meddu yr un canolbwynt, ac yn ymgodi; rhwng pob un yr oedd pant, o'r un lled a'r manau dyrchafedig, yn cael eu nodi gan rês sengl o foglymau esmwyth. Yr oedd yr holl darian yn fflat, ac yn dra ystwyth. Nis gallaf briodoli hon i'r Cymry, oblegyd yr oeddynt hwy yn diystyru pob math o arfogaeth amddiffynol.

Ar y ffordd wrth ddychwelyd i Feddgelert, nodwyd i mi gareg ar ochr y *Rhys Goch.*] ffordd, yn dwyn yr enw *Cadair Rhys Goch o Eryri*, y bardd deulu Hafod Garegog, yn y fynedfa i'r Traeth Mawr, o ba le yr arferai gerdded, ac wedi eistedd ar y gareg hon, cyfansoddai ei gywyddau a'i awdlau. Yn mysg ereill, y mae awdl dychan a gyfansoddasai i lwynog a laddasai ei baun ef. Bu farw oddeutu y flwyddyn 1420, a chladdwyd ef yn nhir sanctaidd Bedd Gelert, wedi diange rhag dialedd y Saeson, am iddo lanw ein cydwladwyr â charial at ryddid, a'u hanog trwy ei gyfansoddiadau, i ymdrech hirfaith a gwrol er cael ymwardd o'r iau estronol.

O Fedd Gelert dychwelais i Bont Aberglaslyn; ac yn fuan cyrhaeddais y *Traeth Mawr*, ymestynfa eangfaith o dywod rhwng siroedd Caernarfon a Meirionydd, mynedfa beryglus i ddeithriaid, ar gyfrif y llanw a ddaw i mewn yma gyda chyflymdra mawr. Dyma y fan a ffurfia waelod morgilfach eang Aber-teifi. Yn y flwyddyn 1625, Syr John Wynn, o Wydir, a rag-ganfu y meddyl-ddrych mawr o enill y darn yma oddiar y môr, a darn llai, a elwid *Traeth Bach*, trwy wneuthur morglawdd.* Erfyniodd gynorthwy ei gydwladwr

* Y mae yr anturiaeth feiddgar yma yn bresenol yn cael ei hamcanu at ei dwyn i ben, gan William Madocks, ysw., yr hwn, yn 1807, a gafodd drwydded gan y gron, yr hon a gadarnhawyd gan weithred seneddol, i roddi iddo ef a'i etifeddion, yr oll o'r tywod yn y Traeth Mawr, rhwng *Pont Aberglaslyn* a phenrhyn y *Gêst*.—I sicrhau y rhandir yma, yr hon a gynwysa oddeutu 3500 o aceri o dir, y mae morglawdd eang yn cael ei ffurfio, yr hwn sydd i ymestyn am 1600 o latheni o hyd, o lanau i'r Gaernarfon hyd i Feirionydd; ac yr oedd 1000 o latheni o hono bron wedi eu cwblhau yn mis Awst, 1809. Y mae y morglawdd hwn i fod yn 12 llath o led ar ei ben uchaf, ac yn gyfartal o ran lled yn y gwaelod, ac i gael ei gyfansoddi o geryg a phridd a ddygir yno mewn gwageni bychain ar reilffyrdd o'r tir yn mhob pen iddo. Gwelwyd yn fuan fod y defnyddian hyn yn suddo i'r tywod, neu yn cael eu cludo ymaith gan weithrediad y llanw a'r tral. I gyfarfod â'r anhawdor yma, dyfaisiwyd math o fatiau cryfion a thrwchus, y rhai a wneid o'r brwyn a orchuddiant y morfa cyfagos; a darfu i'r rhai hyn, gyda chymhorth pawl a yrid i'r tywod, wneyd sylfaen safedwy. Y mae y corph mawr o ddwfr, a ymlifa i lawr o fynyddoedd Eryri, i gael ei arllwys trwy bump o lifddorau, pob un yn bymtheg troedfedd o uchder. Y mae y glan-sarnau (*piers*) a pha rai y cysylltir hwy, wedi eu bwriadu i gynul pont, ac yn eu hochrau, tuag at yr afon, y mae agoriadau i wneyd lle i lifddorau crôg, i'r dyben o sychu neu ddyfrhau y tir a enillir. Gwneir ffordd, i gysylltu y ddwy ar, ar hyd ochr ddwyreintol y morglawdd, yr hon a fydd, nid yn unig yn gyfleustra, ond yn foddion i arbed y mynych golliant ar fywydau a schodir trwy anturio croesi y fynedfa beryglus ar draws y *Traeth Mawr*.—Y mae Mr. Madocks, oisod,

enwog, Syr Huw Myddleton. Bydd i lythyr Syr John, ac atebiad Syr Huw, espouio y peth yn well na dim hanes a allaf fi ei roddi am dano; oblegyd ni chafodd byth ei gario allan, fel y tybiaf, o eisiau arian. Y mae llythyr Syr John fel y canlyn :—

“Y gwir deilwog Syr, fy nghefnderw da, ac un o brif addurniadau y genedl,

Clywais am waith mawr a wnaethoch yn Ynys Gwyth, pryd yr adenillwyd dwy fil o erwau oddiar y môr. Gallaf ddywedyd wrthyhych chwi fel y dywedodd yr Iuddewon wrth Grist—Y pethau a glywsom ni eu gwneuthur mewn manau ereill, gwna yma hefyd yn dy wlad dy hun.

Y mae dau feisle eang yn str Feirionydd, ar bwys pa rai y mae peth o'm hetiffeddiaeth i, y rhai a elwir *Traeth Mawr* a *Thraeth Bychan*, yn gorchuddio eangder mawr o dir, ac yn myned i'r môr trwy un agorfa, yr hon nid yw uwchlaw milldir o led ar orllanw, ac yn bur fâs. Y mae y ffrydiau dwfr croyw a redant i'r môr yn gryfion a mawrion, a chlodant i'w canlyn lawer iawn o dywod; heblaw fod gwynt y dehau yn chwythu yn gyffredin yn union i geg yr agorfa, ac hefyd yn cludo cryn swm o dywod i'w ganlyn, nes y mae llawer o'r tir amgylchynol wedi ei orchuddio ganddo. Y mae yno, ac yn y wlad amgylchynol, ddigonedd o goed a phrysgwydd, a defnyddiau cyfaddas ereill at wneyd morgloddiau, y rhai y gellir eu cael yn bur rad, a gwaith hawdd ydyw eu cludo i'r lle; yr hyn y maent yn ei wneyd, fel yr wyf yn clywed, yn str Lincoln, er cadw allan y môr. Nid yw fy medrusrwydd i ond bychan, ac nid oes genyf ddim profiad yn y cyfryw bethau, eto bydd ynywfy ddymuniad bot amser i wneyd gwasanaeth i'm gwlad yn y cyfryw orchwylion ag a fyddont er lesiad, a gadael ar fy ol goffadwriaeth o'm hymdrechion; ond trwy fy mod yn cael fy atal gan orchwylion ereill, nid ydwyf ond wedi dymuno yn dda, heb wneuthur diin. Yn awr, gan ryngu bodd i Dduw eich arwain i'w wlad hon, dymunaf arnoch farchogaeth i'r lle, gan nad yw oddiar daith diwrnod oddiwrthyhych; ac os barnwch y peth yn addas i anturio arno, yr wyf yn foddla'n i wario cwpl o gannoedd o bunnau mewn undeb â chwi i ddwyn y gwaith yn mlaen.

Y mae genyf lawer iawn o fwn plwm ar fy nhir, a mwneu ereill yn agos i'm tŷ; o rhynga bodd i chwi ddyfod yma, gan nad yw fwy na thaith deuddydd oddiwrthyhych, bydd i chwi roesaw caredig—dichon y caufyddwch yma ryw beth a fydd o les i chwi a minau. Pe gwyddwn yn sicr pa ddiwrnod y deuech i weled y *Traeth Mawr*, anfonwn fy mab Owain Wynn i'ch cyfarfod, ac i'ch hebrwng oddiyno i'm tŷ. Terfynaf, gan gofio atoch yn dra charedig, a gor-phwysaf,

Eich anwyl gyfaill a chefnderw,

J. WYNN.

Gwydir, 1af Medi, 1625.

At yr Anrhydeddus Syr Huw Myddleton,
Marchog a Barwniad.”

trwy forglawdd blaenorol, wedi enill oddiar y môr 1000 o aceri o dir yn ngodreu dyffryn *Penmorfa*. Ar un gyfran o'r rhandir yma, yr hwn yn fisaenorol a orchuddid gan y môr ar orllanw, y mae wedi adeiladu tref *Tremadoc*, yr hon a gynwysa yn benaf ysgwâr o dal, ar un ochr i ba un y mae marchnadafa brydforth. Heb fod nepell oddi yno y mae wedi adeiladu eglwys ddestlus, yn yr arddull gothig, yr hon y bwriada ei gwaddoli. Y mae ei breswylfod prydferth, *Tanyrallt*, ar graig yn mhell uwchlaw y dref, yn nghanol planigfeydd tyfol, yn arddangos ei chwaeth, yn gystal ag y mae y gweithydd mawrion islaw yn dynodi ei yspryd dewr ac anturiaethus. Bydded iddo gyfarfod â'r llwyddiant a dellynga mor fawr ar gyfrif anturiaeth sydd yn cyfuno cymaint o ynd, medrusrwydd, a gwladgarwch mor ragorol gymhwysadwy. GOL.

“Anrhydeddus Syr,

Derbyniais eich llythyr caredig. Ychydig yw yr hyn a wnaed genyf fi, am yr hyn yr wyf yn rhoddi y gogoniant i Dduw. Rhyuged bodd i chwi wybod fod fy ymgais cyntaf at weithrediadau cyhoeddus wedi ei gwneyd yn mhlith fy nghenedl fy hun, o fewn llai na milldir i'r lle y cefais fy modoliaeth gyntaf, 24 neu 25 o flynyddoedd yn ol, pan yn chwilio am ló i dref Ddinbych.

O berthynas i'r tiroedd gorlifedig ar bwys eich etifeddiaeth chwi, y mae llawer o bethau pwysig yn nglŷn â hyny. Os ydynt i gael eu hadnill, yr hyn nis gellir ond prin ei gyflawni heb geryg mawrion, o ba rai yr oedd digonedd yn Ynys Gwyth, yn gystai a choed; a rhaid treulio symau mawrion o arian—nid cannoedd, ond miloedd—ac yn gyntaf oll, rhaid cael caniatâd ei Fawrhydi. Gyda golwg arnaf fy hun, yr wyf yn cunyddu mewn blynyddoedd, ac yn llawn gwaith yma gyda'r mwngloddiau, yr afon yn Llundain, a manau ereill—ac y mae fy nhreulion wythnosol uwchlaw 200*l.*, yr hyn sydd yn fy ngwneyd yn dra hwyrfrydig i ymgymeryd âg unrhyw waith arall; ac y mae y lleiaf o'r rhai hyn, pa un bynag ai y tiroedd gorlifedig neu ynte y mwngloddiau, yn gofyn dyn cyfan a phwrs mawr. Ardderchog Syr, y mae fy nymuniad i'ch gweled yn fawr, a buasai hyny yn fy nhynu yn mhell o fy ffordd; ond y fath ydyw fy ngorchwyllion yma ar hyn o bryd, er terfynu y gwaith mawr hwn, fel mai prin y gellir fy hebgor am un awr yn y dydd. Y mae fy ngwraig yma hefyd, ac nis gallaf ei gadael yn mhlith dyeithriaid. Eto, y mae fy serch at weithiau cyhoeddus, a'm dymuniad i'ch gweled chwi, y fath ag a ddichon (os caniatâ Duw) fy nhynu rywbryd ar ol hyn i'r parthau yna. Felly gyda'm serchiadau calonog yr wyf yn eich trosglwyddo chwi a'ch dymuniadau daionus i Dduw.

Eich cefnderw caruaidd at eich gwasanaeth,

Y Lluest, Medi 2il, 1625.

HUW MYDDLETON.*

Y mae yr olygfa o ganol y traethau tuag Eryri yn wyllt i'r eithafion. Ymddyrchafa mynydd uwchlaw mynydd, gan arddaugos yr agwedd fwyaf gwylt a noethlwm ag sydd yn ddychymygadwy, yn anial, clogwynog, a chreigiog. Ymgyfyd y *Cyfnicht** yn graig bigfain ardebol, ac ymddyrchafa y *Wyddfa* o'r tu ol; yn dalach o'i hysgwyddau na'i chymdeithion.

Wedi gadael y traethau, daethum i wlad o ddoldiroedd, yn frithedig a chreigiau ar eu penau eu hunain, yn ymgodi mewn amryw leoedd, ac yn ymlochesu mewn coedwigoedd, creigiau, a chlogwyni. Ar y ffordd sylwais ar ychydig fwn haiarn gwael, a chynulladau o grisial garw, gweddillion rhyw anturiaeth *Penmorfa*.] fwneiol anuddiol. Y mae tref fechan *Penmorfa* yn sefyll ar ben y ddoldiroedd hyn. Yr eglwys sydd wedi ei chysegre i St. Beuno, ac yn gysylltiedig â hi y mae capel *Dolbenmaen*. Yma y claddwyd y marchog dewr Syr John Owain. Heblaw y cof-faen am dano ef, y mae yno un arall, lawer yn llai, i Syr William Morris o Glenenney, yr hwn a fu farw Awst 11eg, 1662. Mewn hen amseroedd yr oedd y parth yma yn llawn o foneddigion. Gorwedda yn nghautref Eifionydd, ac yn yr amser gynt meddiannid ef gau ddau dylwyth; un, yn disgyn o Owain Gwynedd, tywysog Cymru, yn cynwys

* Y dull presenol o'i seinio ydyw *Cnicht*; nid yw y *cht* yn bur Gymreigaidd, a dygwyrdd gan mwyaf mewn geiriau benthyciedig, megys *dracht*, o'r gair Saesoneg *draught*. Y mae *Siabod* yn gyfartal amhos; yr hen enw, fel y dywedwyd wrthyf, ydyw, neu ydoedd, *Moel Llys-abad*. s. 2.

pedwar o balasau, Cesail Gyfarch, Ystumcegid, Clenenney, Brynkir, Glasfryn, neu Gwmstrallyn; y llall yn hanu o Collwyn ap Tangno, ac yn cyuwys y y palasau canlynol: Whilog, Bron y Foel, Bercyn (Abercain,) Gwynfryn, Tal Henbont (yn awr Plas Hen,) a Penardd.* Bu i fy nghyweinrwydd fy arwain ar un adeg i wneyd cylchdaith o ychydig filldiroedd i ymweled â'r hen balasaid hyn. Yn y dyddiau yr wyf fi yn cyfeirio atynt, yr oedd yr ymrafaelion rhwng y boneddigion yn llanw yr holl wlad â thywallt gwaed. Yr oedd hanes Eifionydd, yn ystod y cyfnod hwnw, yn hanes dialedd, brad, a lladdedigaeth. Yr ystyriaeth yma a barodd i Meredydd ap Iefan, hynafiad Wynniaid Gwydir, adael ei wlad enedigol hon.†

Nid oedd un tŷ yn y cantref heb fod yn meddu ar ei ystori echrydus. Ymrafaelient, pe na buasai ond am "feistrolaeth y wlad, a'r cyfarchiad bore da cyntaf!"‡

John Owain ap John ap Meredydd a Hywel ap Madog Fychan, a syrthiasant allan â'u gilydd am ddim gwell rheswm. Ymladdodd Hywel a'i bobl yn wrol. Pan syrthiodd, ei fam a ddododd ei llaw ar ei ben, i atal yr ergyd angeuol, a chafodd haner ei llaw a thri o'i bysedd eu tori ymaith gan un o'i charenydd agosaf. Gwnaed cais at ladd Hywel ap Rhys yn ei dŷ ei hun, gan feibion John ap Meredydd, am ddim gwell rheswm na bod eu gweision wedi ymrafaelio yn nghylch pysgodfa. I ddechren, gosodasant dân yn y palas gyda bwrneli mawrion o wellt. Y gwarchäddigion, wedi brawychu o herwydd y filamau, a ymleasant o dan y byrddau a'r meingciau; tra yr oedd Rhys, yr hen wron, yn sefyll â'i gleddyf yn ei law, gan gyhuddo ei ddynion o lwfreiddra, ac yn dywedyd wrthynt *ei fod wedi gweled mwy o fwg yn y neuudd hono lawer gwaith ar nos Nadolig*. Ni byddai y gweithrediadau ysgeler hyn yn cael eu dilyn âg unrhyw gospedigaeth, oddieithr a darddai trwy ddialedd personol; ac yn rhy fynych telid iawn am y llofruddiaethau mwyaf anfad. Yr oedd *Gwerth*, neu *bris gwaed*, o lofruddiad y brein hyd at dori vmaith fŷs bach un o'i ddeiliaid.

Iynafiaethau.] Y mae amrywiol hynafiaethau yn wasgaredig dros y rhan yma o'r wlad. Yn agos i Dolbenmaen y mae tomen fawr, ar ba un y gallasai tŵr gwyliedydd fod, fel y barna Mr. Rowland. Yn agos i Ystumcegid y mae tair cromlech yn gysylltiedig y naill â'r llall, dichon mai er cof au dri phenaeth a laddwyd ar y fan. Ac yn agos i Clenenney, ar Fwlich Craigwen, y mae cylch derwyddol prydfarth, yn cynwys yn bresenol ddeunaw ar hugain o feini; yn y pellder o filldir, ac yn ngolwg hwn uwchlaw Penmorfa, y mae un arall. Cyn dychwelyd yn ol, ymwelais â Brynkir, lle yr oedd teulu o'r enw hwnw yn preswyllo o fewn fy nghof i. Saif o dan y mynydd mawr Hedog, yr hwn a wahaua y wlad hon oddiwrth ddyffryn Bedd Gelert. Oddiyma gostynga y tir yn raddol hyd ben pellaf y sir.

Corachod.] Yn ystod fy arosiad yn Mhenmorfa, galwyd fy sylw at *Dic bach*, corach, yr hwn a ddeuai yuo yn achlysurol. Gwas ydoedd i foneddwr yn y gymydogeath; yr oedd oddeutu deng mlwydd ar hugain oed, ac yn dair troedfedd ac un fodfedd ar ddeg o daldra. Nodwyd ef i mi er mwyn

* Gwedir Family, in Mr. Barrington's Miscell. Svo 143.

† Am y rheswm a roddodd ar yr achlysur, cyfeirir y darlennydd at tudal. 329 o'r gwaith hwn.

‡ Hist. Gwedir Family

dysgrifio ei chwaer, *Mari Bach o Gwmmain*; benyw fechan brydferth, a'r troedfedd a phedair modfedd o daldra. Yr oedd ei rhinweddau yn fwy na'i maintioli; y mae yn darllaw, yn pobi, ac yn piclo; mewn gair, gwna bobpeth a ddichon y deuluyddes oreu wneyd. Y mae eu rhieni yn preswyllo yn y parthau hyn, a chanddynt lawer o blant o daldra cyffredin; ond dewisodd natur amrywio oddiwrth y rheol yn ffurfiad y pâr bychan yma.

Tarth Drygsawrus.] Yn ngauaf 1694, yr oedd y gymydogaeith hon yn hynod ar gyfrif math o darth rhyfedd a drygsawrus. Am oddeutu pythefnos neu dair wythnos, darfu i'r hyn a elwir *mephites*, neu darth heintus, godi allan o randir forfaog dywodlyd a elwir Morfa Bychan,* tebyg i fflam o liw glâs gwan, a chroesodd dros wyth milldir o fôr, hyd Harlech. Ar yr ochr hono rhoddodd dân mewn un ar bymtheg o deisi gwair, a dwy ysgubor, un yn llawn o wair, a'r llall o ôd. Effeithiodd ar y glaswellt yn y fath fodd fel y darfu i niferi o wartheg, ceffylau, defaid, a geifr, feirw; er hyny, yr oedd dynion yn gallu myned i'w ganol heb un math o berygl. Yr oedd yn hawdd iawn ei chwalu; unrhyw dwrw mawr, megys canu cyrn, tanio drylliau, neu rywbeth tebyg, a'i gwasgarai ar unwaith. Ni byddai yn symud ond yn y nos; ac ymddangosodd ar adegau, ond yn llai mynych, yn ystod yr haf dylol: wedi hyny peidiodd o gwbl. Dichon iddo godi, fel y mae golygydd Camden yn barnu, mewn canlyniad i ryw drychineb lleol, megys disgyniad haid o locustiaid yn y fan hono, megys ag y bu mewn gwirionedd yn y môr gerllaw Aberdaron; y rhai, ar ol llygru o honynt, a allasant, trwy i'r gwynt chwythu am gyfnod pennodol o un pwynt, gyfeirio yr haint i un man neillduol, tra y gallai manau ereill, heb fod mor bell, ddiango rhag ei effeithiau arswydus. Y mae Mouffet yn rhoddi hanes am bla yn Lombardy, yr hwn a dorodd allan, oddeutu y flwyddyn 591, oddiar syrthiad cwmwl o locustiaid, y rhai a lygrasant yr awyr i'r fath raddau, fel y bu farw 80,000 o ddynion ac anifeiliaid.†

Aethum yn mlaen ar fy nhaith gyda glan y môr, yr hwn sydd gan mwyaf yn wastadedd, oddigerth lle y mae ychydig benrhynau bychain yn ymestyn allan. Ar yr arfordir yma, bu y Parchedig Hugh Davies, o Biwmaria, yn

Dinystr ar Adar y môr.] llygad-dyst o ddinystr anarferol ar adar y môr, yr hyn a ddygyddodd yn 1776. Canfu y morlan wedi ei orchuddio am filldiroedd gyda'u gilydd âg adar wedi meirw, yn enwedig y mathau hyny a ymwelant yn flynyddol â'r creigiau yn yr haf; megys, y pal-edn, llurs, gwylogau, a'r gwyllanod penwyn; o'r olaf yr oedd rhai miloedd. Yr oedd yno hefyd gryn rifedi o wylanod Cernyw. O'r adar a ymfudant i wledydd pellenig i fridio, yr oedd hucanod, gwyddau gwylltion, gwyreiniaid, môr-hwyaid duon, hwyaid copaog, &c. Yr oedd y rhew, o Ionawr 6ed hyd Chwefror 2il, yn ystod y gauaf hwnw, wedi bod yn anarferol o galed: dichon fod tymhestl wedi goddiweddu yr adar ymadawol a'r rhai yn tynu tua chartref, ac achosi y dinystr; ac fod yr adar a ymgartrefant yn wastadol gyda ni, wedi dyoddef yr un dynged, gan na allent wrthsefyll y gwynt rhewllyd.

Oricaeth.] Myned heibio i Ystymllyn, palas — Wynne,‡ ysw.; ac yn fuan wedi hyny cyrhaedd *Oricaeth*, bwrdeisdref dylodaidd, cyfranog &

* Camden ii. 788. Ph. Trans. No. 208. Lowthorp's Abridg. ii. 183.

† Theatre of Insects, Engl. ed. 986.

‡ Yn bresenol Humphrey Jones, ysw. GOL.

Chaernarfon yn etholiad aelod seneddol. Saif ei chastell ar fryn lled grynaidd, yr hwn a ymestyna yn mhell allan i'r môr, a'r gwddfdir yn cael ei groesi, er mwyn amddiffyniad, gan ddwy o ffosydd dyfuon; ac o bob tu i'r porth y mae tŵr crwn mawr. Y mae y buarth o ffurf afreolaidd, ac ynddo weddillion tŵr ysgwâr; tu hwnt i hyny y mae buarth arall, ac ynddo, ar ymyl y graig, y mae dau ereill, hefyd yn ysgwâr. Y mae yn debyg fod yr holl dyrau ar y cyntaf yn ysgwâr, oblegyd y mae y tu fewn i'r ddau dŵr crwn yn ysgwâr hefyd. Y mae ei adeilyddiaeth mor debyg i eiddo castell Dolwyddelen, fel nad oes genyf un amheuaeth na chafodd y castell yma ei sylfaenu gan dywysog Cymreig, ac na ddarfu i Iorwerth I., ei sylfaenydd tybiedig, ond yn unig amgau y ddau dŵr ag sydd yn gryuon. Ar ol gorchfygu Cymru, Iorwerth a apwyntio:ld William de Leyburn yn llywydd arno, gyda chyflog o gan' punt yn y flyyddyn; gyda pha swm yr oedd i gynal gwarchodlu o ddynion nerthol (deg o honynt yn saethwyr y bwa croes), un caplan, un meddyg, un saer coed, ac un saer maen.*

Syr Hywel y Fwyall.] Bu ein cydwladwr enwog, *Syr Hywel y Fwyall*, yn llywydd y castell hwn; hauai y gwron yma o Gollwyn ap Tangno. Yr oedd gyda y Tywysog Du yn mwrwydr *Poitiers*, ac efe, fel y byddwn ni yn dywedyd, a gynerodd frenin Ffrainge yn garcharor; ond y mae hanesyddiaeth yn rhodli yr anrhydedd hwnw i *Denis de Morebeque*, marchog o Artois.† Dichon y rhaid i ni ymwadu â'r anrhydedd arbenig hwnw: ond nid oes amheuaeth nad ymddygodd efe gyda dewrder neillduol ar yr achlysur dan sylw; oblegyd darfu i'r Tywysog Du, nid yn unig roddi iddo lywyddiaeth y castell hwn, yn mha le ar ol hyny y bu yn preswyllo, ond gwnaeth ef yn farchog, ac fel cofallwriaeth parhaus am ei wasanaeth da, gorchymynodd, o hyny allan, fod i saig o fwyd gael ei gweini o flaen y fwyall, gyda pha un y cyflawnasai y fath wrhydri; ac am y rheswm hwnw yr oedd yn ei gwisgo yn ei bais-arfau, a gelwid ef yn *Syr Hywel y Fwyall*: ar ol i'r saig ymddangos ger bron y marchog, byddai yn cael ei chludo i lawr, a'i rhanu i'r tylodion. Ffurfiwyd gosgordd o wyth o rydd-ddeiliaid i wylled y saig, y rhai a dderbynient wyth geiniog yn y dydd o gyflog, ar draul y brenin; a'r rhai hyn, dan yr enw rhydd-ddeiliaid y goron, a barhawyd ar y sefydliad hyd amser y freinnes Elizabeth. Dywed rhai, heb unrhyw betrusder, fod rhydd-ddeiliaid y goron wedi eu himpio ar y boucyff yma. Wedi marwolaeth Hywel, cludid y saig fel o'r blaen, a rhoddid hi i'r tylodion, er mwyn ei enaid; a dichon i hyny barhau hyd mor ddiweddar a'r amser a nodwyd yn flaenorol.‡

Wyth mildir yn mhellach y saif tref Pwllheli. Ar fy ffordd, croesi afon brydferth, ar bout o dri bwa, yn Llanystumdwy, eglwys a phentref mewn gwaelod coediog a phrydferth. Ychydig yn fwy yn mlaen, i mewn yn y tir, y *Plas Hen.*] mae *Plas Hen*, preswylfod Evan Lloyd Vaughan, ysw.;§ trwy briodles âg aeres o'r enw Vaughan, un o ddisgynyddion Collwyn ap Tangno: ar ol hyny hi a briododd William Lloyd, un o feibion ieuengaf Bodidris. Yr oedd y William Lloyd yma yn sirydd yn 1648, a lladdwyd ef mewn

* Sebright MSS. † Froissart, tom. i. ch. cxliiii. p. 198. Johnes Froissart, i. p. 439.

‡ Gwel xv Tribes of North Wales: a Hist. Gwedir Family, in Mr. Barrington's Miscell.; a Hist. Gwedir, 8vo. 143.

§ Yn bresenol yn meddiant Syr Thos. Mostyn, bar., yn hawl ei fam. Gol.

ysgarmes yn agos i Fangor, gan Syr John Owain.* Croesi yr afon Erch, gellaw eglwys gyflwynedig i St. Cawrdaf. Wedi marchogaeth milldir arall,

Pwllheli.] cyrhaedd *Pwllheli*, y dref oreu yn y rhan hon o'r wlad, a'r ystoria lle cedwir nwyddau at wasanaeth y rhandir yma. Gorwedda yn agos i'r môr, ac y mae ganddi borthladd gweddol dda i longau a gariant oddentu triugain tunell. Elir i mewn iddo heibio i graig uchel, a elwir Careg; yr Inbill, oddeutu milldir oddiwrth y dref, & pha un yr unir hi gan resau o fryniau tywod. Gwnaed y lle yma yn fwrdeisdref rydd gan y Tywysog Du, trwy siartr wedi ei amseru yn y 12fed flwyddyn o'i dywysogaeth, yn Nghaernarfon, er anrhydedd i *Nigel de Loryng*, o *Lohareyn*, un o foneddigion ei ystafell-wely, i ba un yr oedd wedi rhoddi Pwllheli a Nefyn, oddiar ystyriaeth o'i wasanaeth mawr yn *Gascony*, ac yn arbenigol yn mrwydr *Poitiers*. Dyr hawl iddo i *Servitiis quorum unque tenentium tam liberorum quam nativorum*;† wrth yr hyn gallem feddwl nad oedd efe yn cynwys y Cymry yn y rhagorfreintiau. Beth oeddynt, yr wyf yn methu deall; ond yr oeddynt yr unrhwyg ag eiddo bwrdeisiaid Rhosfair (Niwbwrch): ac am danynt yr oedd Pwllheli i dalu i *Nigel* bedair punt ar ddeg yn y flwyddyn, a Nefyn ddeuddeg ar hugain. Y fwrdeisdref hon, a'r eiddo Nefyn, a rad-roddodd efe iddo, ynghyda'u holl atodion, gyda phedwar *librate* o dir, tuag at adgyweirio ei faenordai; ac am yr holl bethau hyn, nid oedd i dalu fel cydnabyddiaeth ond rhosyn, yn lle pob gwasanaeth. Os byddai farw yn ddietyfodd, yr oedd y cwbl i fyned i'r goron. Iorwerth III. a gadarnhaodd y rhoddion, ar ol hyny, yn Sandwich.

Carn Fadryn.] Oddiyma marchogais oddeutu pum' milldir i fewn i'r wlad, i *Garn Fadryn*, bryn creigiog uchel, ar ei ben ei hun, yr hwn sydd yn hynod ar gyfrif iddo fod ar un adeg yn amddiffyfa gadarn o eiddo Rhodri a Maelgwyn, meibion Owain Gwynedd, i ba rai yr oedd y rhan hon o'r wlad yn perthynu. Y mae y gwaelod, yr ochrau, a'r pen uchaf, yn llawn o gelloedd, hirgul, hirgrwn, neu grwn, a bu tŷ arnynt unwaith, er eu hamddiffyn rhag gerwindeb yr hin: ac y mae llawer o honynt eto yn lled gyfain. Y llywyddion a broswylent ar y pen uchaf; a phobl y wlad, yn nghyda'u hanifeiliaid, mewn adegau o oresgyniad, a gyfaneddent yr ochrau a'r gwaelod. Yr oedd yr oll o'r copa wedi ei gylchynu â mur, yr hwn sydd eto yn weledig mewn rhai manau. O'r copa ceir golwg eang ar y wlad, gyda morgilfach Caernarfon ar un ochr, ac eiddo Aberteifi ar yr ochr arall. Gwelir Sarn Badrig† yn ymestyn yn ei hyd peryglus o str Feirionydd, agos yn gyfredol âg arfordir Lley. Y mae Deheubarth Cymru i'w weled yn amlwg hefyd, a'r Iwerddon ar dywyld clir; ac o'n blaenau y mae holl Eryri yn arddangos terfyn o'r fath mwyaf ardderchog ac anorfod.

Wrth droed y mynydd hwn y saif *Madryn*, yn ddiweddar yn balasdy i deulu o'r enw hwnw. Gwerthwyd ef gan y *Madryns*, a chymunroddwyd ef gan y prynwr i'w nai, — Bodvel, ysw., yr hwn a fu farw heb etifedd; felly daeth yn eiddo i'w chwaer, gan yr hon y cymunroddwyd ef i William Lewis, ysw., o Lysdulas, yn Môn, nith henaf yr hwn a'i dygodd trwy briodas i Love Parry, ysw., o'r Wern Fawr.

* Vide MS. in Mostyn library.

† "I wasanaeth pwy bynag a broswylent yno, gwyr rhyddion yn gystal a brodorion." ; Gwel tudal. 316 o'r gwaith hwn.

O Bwllheli aethum yn mlaen ar fy nhaith tua *Llanbedrog*, gan gadw gyda glanau y forgilfach ardderchog hono a elwir Angorfa Tudwal, yr hon a gysgodir gan ddwy o ynysoedd, a'r rhai a gyfenwir oddiwrth St. Tudwal; ac y mae capel bychan yn gysegredig iddo ar y fwyaf o'r ddwy. Ei phreswyl-ddion preseul ydynt ddefaid, cwningod, a phaledn (*puffins*) yn eu hadeg.

Penrhyn Du.] Yn y *Penrhyn Du*, un o benrhynau y forgilfach hon, y mae llawer o ymchwiliadau wedi bod am fwn plwm; ac yn y blynyddoedd diweddaraf y mae ymgeisiadau wedi cael eu gwneyd i godi dwfr o'r mwngloddfeydd, gyda thânbeiriant; ond y mae y treulion wedi troi allan yn fwy na'r enillion. Ychydig yn mhellach na hyn y mae morgilfach arall, a elwir *Safn Uffern*, yr hwn le y mae y morwyr yn arswydo rhagddo, am ei fod ef a Sarn Badrig (pen eithafol yr hon sydd braidd yn gyferbyniol âg ef), yn debyg i *Scylla* a *Charybdis* yr hynafiaid.

Aberdaron.] Mewn ychydig amser cyrhaeddais *Aberdaron*, pentref tyloidaidd yn nghwr pellaf sir Gaernarfon, yn sefyll ar forgilfach dywodog, o dan rai clogwyni uchel a thywodlyd. Y mae genau y forgilfach yn cael eu hamddiffyn gan ddwy o ynysoedd bychain, a elwir Ynys Gwylan, man dyogel i fân gychod y preswylwyr, y rhai ydynt oll yn bysgotwyr. Cymer y pentref ei enw oddiwrth yr afonig Daron, yr hon sydd yma yn ymarllwys i'r môr.

Yn yr eglwys y mae dwy o rodfeydd, y rhai a gynelir gan bedwar o bileri tra phrydfferth. Gan mai dyma y fan lle y byddai crefyddwyr yn gyffredin yn cymeryd cwch am Ynys Enlli, yr oedd yma sawr gyrchu mewn hen amseroedd. Cawsai ei chysegru i St. Hywyn, sant o'r ynys hono; yr oedd yn fath o ddinas noddfa,* a mawr fyddai y cyrchu yma gan bererinion. Dywed Leland y byddai yn cael ei galw yn Llan Engan Frenin, *Fanum Niniani Reguli*.† Yr oedd Ninian yn sant, yn fab i dywysog Cymreig, a'r hwn y gallasai traddodiad fod wedi ei anfon yma i sylfaenu yr eglwys.

Ynys Enlli.] O'r porthladd hwn cymerais gwch, rywdro, am *Ynys Enlli* (*Bardsey*, neu Ynys y Beirdd), yr hon a orwedda oddeutu naw milldir i'r gorllewin. Ymddangosai fod y cychwyr wedi eu nawtio â chrefyddolder y lle; oblegyd cyn iddynt rwyfo nepell, ymataliasant, tynasant eu hetian oddiam eu penau, ac offrymasant i fyny weddi fer. Ar ol amgylchu penrhyn, ymddangosai yr ynys yn gyflawn yn ein golwg; rhwyfasom heibio o dan y mynydd uchel sydd yn ffurfio un ochr iddi; ac wedi amgylchu y pen arall, aethom i gilfach fechan dywodog, yr hon a amgylchir gan greigiau isel, megys y mae y rhan wastad o honi i gyd. Wedi drinio, canfyddais fod yr holl randir yma yn wastadedd ffrwythlawn, o dan driniaeth dda, ac yn tyfu pobpeth a gynyrchir gan dir y sir yn gyffredinol. Tŷ yr abad sydd adeilad o geryg, ac y mae amryw o'r trigolion yn byw ynddo: heb fod nepell oddiwrtho y mae capel hynod, neu areithfa, yr hwn sydd yn adeilad hir a bwaog, gydag allor gareg yn agos i'r pen dwyreiniol, ar ei phen ei hun. Yn y lle hwn y bydd un o'r trigolion yn darllen gweddiâu: cyflawnir pob gwasanaeth crefyddol arall yn Aberdaron.

Y mae yr ynys oddeutu dwy filldir o amgylchedd, ni chynwysa ond ychydig o trigolion, a thalant eu hardrethion i arglwydd Newborough. Rhoddwyd hi

* Powel, 170.

† Itin. v. 51. Bu farw Ninian yn 432.

gan Iorwerth VI. i'w ewythr, Syr Thomas Seymour, ac ar ei farwolaeth ef i John, iarll Warwick.* Y diweddar Syr Thomas Wynn a'i prynodd gan y Parchedig Ddr. Wilson o Newark.

Bu yr ynys, yr hon ag y mae ei hamgylchiadau ysprydol yn bresenol yn ngofal un dyn gwledig, ar un adeg, yn ystod eu bywyd, yn noddfa i 20,000 o saint; ac wedi iddynt feirw, yn alluog i roddi beddau i gynifer o'u cyrph. iawn, gan hyny, y dylesid ei galw yn *Insula Sanctorum*, neu Ynys y Saint. Rhaid i mi sylwi, gyda Dr. Fuller, "y buasai yn haws cael beddau i gynifer a hyny o saint yn Ynys Enlli, na chael saint i lanw cynifer a hyny o feddau."†

St. Dyfrig.] Ond i ddynesu at y gwirionedd: dywedir fod *St. Dyfrig*, arch-egob Caerleon-ar-Wyng, ar ol cael ei dreulio ymaith braidd yn gwbl gan henaint, yn rhoddi i fyny ei esgobaeth i St. Dewi, yn encilio yma, ac, yn ol yr hanesion cywiraf, yn marw yn 612; iddo gael ei gladdu yn y fan lle y bu farw, ond iddo, mewn amseroedd ar ol hyny, gael symud ei weddillion oddiyno i Landaff. Tybir fod lladdedigaeth mynachod Bangor Iscoed, oddeutu y flwyddyn 607, wedi cynyddu poblogaeth yr ynys; oblegyd nid yn unig y brodyr a ddiangasant, ond llaweroedd ereill o Frytaniaid duwiolfrydig a ffois-sant yma i osgoi cynddaredd y Sacsoniaid.

v Fynachlog.] Y mae yr adeg yn mha un y sylfaenwyd y tŷ crefyddol hwn yn dra ansicr; digon tebyg iddo gael ei sylfaenu cyn enciliad Dyfrig; oblegyd buasai rywbeth o'r fath hyny yn ofynol er peri iddo ddewis y lle. Ymddengys yn debyg iddo fod yn sefydliad o eiddo y *Culdees*, neu y *Colidei*, y meudwyon crefyddol cyntaf a adnabyddir yn Ynys Prydain; y rhai a chwiliant am ynysydd a manau anghyfanedd, yn mha leoedd y gallent addoli yr unig wir DDUW mewn dyogelwch. Nid oes un amheuaeth y byddid yn cyrchu yma mewn amseroedd tra boreuol; oblegyd dywed ein hanesion fod y fan yn flodeuog fel mynachdy yn nyddiau Cadfan, brenin Prydain,† yr hwn a gydoesai â Dyfrig. Mynachlog ydoedd wedi ei chysegru i Fair y Wyrhaf. Yr wyf yn cael yn mhlith y *Sebright MSS.*, grybwylliad am ddeiseb oddiwrth yr abad at Iorwerth II., yn mha un y gesyd allan y niweidiau a dderbyniasai oddiar law sirydd Caernarfon, yr hwn a'i gorfodasai i dalu 3*l.* 8*s.* 6*d.* yn wrthymgroes i amodau "y llwyr a chwbl feddiant;" ar ba achlysur gorchymynodd y brenin i Roger de Mortimer, prif ynad Cymru, wneyd ymchwiliad i'r mater; ei ad-rodliad ef ydoedd, fod yr abad yn dal ei diroedd yn sŵr Gaernarfon, *in pu-ram et perpetuam elemosynam*,§ heb unrhyw wasanaeth na chydnybuddiaeth gwladol; ac yn mhellach, fod Dafydd, arglwydd Lleyn, brawd i dywysog olaf Cymru, wedi codi yr un swm; a'r un modd ei *Bencynydd*, neu feistr ei gŵn, digon tebyg o dan yr egsus o'u cynal hwynt. Y brenin, o ganlyniad, trwy ei ffafr neilltluol, a thrwy anogaeth ei gynghor, a ebargofiodd am byth y swm hwnw, a phob ol-ddyledion; a chyfarwyddodd na byddai i neb o hyny allan, ar ei gyfrif ef na'i etifeddiion, byth aflonyddu y fynachlog.

Ar adeg y dadgorphoriad aeth y tŷ o dan yr un dynged â thair crefyddol ereill. Yr oedd ei gyllid, medd Dugdale, yn 46*l.* 1*s.* 4*d.*; ond yn ol Speed, yr oedd yn 58*l.* 6*s.* 2*d.* Yn y flwyddyn 1553, nid oedd ond 1*l.* 6*s.* 8*d.* yn aros o gostau i gynal crefyddolion y lle.

* Tanner, 703. † Worthies of Wales, 29. ‡ Rowl. 187. § "Yn elusenau llwyr gwbl a pharhaol."

Enw Prydeinig yr ynys ydyw *Ynys Enlli*, neu *Ynys yn y Llif*, oherwydd y llifeiriant cryf a ymrwyfa, yn enwedig cydrhyngddi & chyfandir Arfon. Y Saeson a'i galwasant *Bardsey*, fe ddichon, o herwydd y beirdd a enciliasent yno, y rhai a ddewisent feudwyaeth yn hytrach na chwmi gormeswyr tramor.

Y mae cyflawnder o bysgod i'w cael o amgylch yr ynys, a digonedd o gimychiaid; y mae y *cimwch glein-gefnol Br. Zool.* iv. N° 22, i'w gael yn amlach yma nag yn unman arall o'r bron.

Aethom i'n cychod o'r creigiau ar yr ochr arall o'r ynys, yn union gyferbyn â'r lle y glanasom ynddo. Rhwyfasom trwy y cerhynt cryf a elwir *Râs Enlli*, rhwng yr ynys a phenrhyn mawr Braich y Pwll—*Canganum Promontorium Ptolemy*; gelwir un rhan o hono, oddiwrth ryw geryg melynion, Maen Melyn; y gweddill sydd glogwyn anferthol, du ac erchyll. Wedi glanio yn Aberdaron,

Capel Fair.] marchogais i'w gopa, a chanfyddais yno weddillion eglwys ngwaelod y peurhyn, islaw nod gorllanw, ffynhon o ddwfr croyw, at ba un yr arferai coelgrefyddolion ddisgyn, ar hyd llwybr amgylchog a hynod o beryglus, i gael llonaid ceg o'r dwfr pan fyddai y llanw allan; yr hwn, os gallent ei gario i fyny i'r pen uchaf yn ddyogel, heb ei lyngcu, a sicrhau iddynt eu dymuniad, gan nad beth a fyddai. Yr oedd hon hefyd o dan nawdd y Wyrŷf, a gelwid hi *Ffynhon Fair*. Yr oedd y capel wedi ei adeiladu yn y fan yma, er rhoddi cyfleustra i forwyr erfyn am nawdd y sant gwarcheididol yn eu mynediad trwy y forgainge beryglus yma; a diameu genyf, yn yr hen amseroedd, fod y muriau wedi eu gorchuddio â llechau addunedol. Heb fod nepell oddiyma aethum heibio i weddillion *Capel Anheleg*, sef y capel nad oedd gwaddol yn perthynu iddo.

Wedi myned yn mlaen trwy wastadedd ffrwythlawn, eegynais fynydd uchel, yr hwn a elwir *Uwch Mynydd*, yn ymgori uwch ben y môr; arno y mae amrywiol geueddau crynion, wedi eu hynylu & cheryg, preswylfeydd rhyw oesgyrwr, efallai, am dymhor. Dyfod i lawr, a myned heibio i dŷ mawr hynafol, a elwir *Methlem*.

Heb fod nepell oddiyma, oddeutu chwarter milldir oddiwrth lan y môr, y *Maen y Mellt.*] mae craig uchel yn ymddyrchafu, a elwir *Maen y Mellt*. Marchogaeth heibio i *Gefn-amwlch*, preswylfod John Griffith, ysw.* ac yn fuan ar ol hyn i *Frynodol*, preswylfod Hugh Griffith, ysw.; yn mha le y cefais dderbyniad lletygar am ddwy noswaith. Oddiyma ynwelais â'r morlenydd yn y gymydogaeath, y rhai ydynt isel a chreigiog, yn ymagor i amrywiol grigylloedd bychain, tra hwylus i'r pysgotwyr, y rhai a gânt ynddynt, yn ystod adeg pysgota penwaig, le dyogel i eucilio rhag ystormydd. Yn ublith y rhai hyn y mae Porth Tywyn, Porth Colman, Porth Gwylan, a Phorth Ysgadan. Yn agos i'r olaf, oddeutu deng mlynedd ar hugain yn ol, cafodd craig, yr hon a ymddyrchai i uchder mawr allan o'r môr, ei cholli yn sydyn, ar ol noswaith o dymhestl arswydus o fellt a tharauau, a thybir iddi gael ei tharo i lawr gan y foltt anwrthwynebol. Sylwais fod y maesydd o amgylch Porth Gwylan yn orchuddiedig gan *sampier y dikusad* (*sheep's*

* *Cefn-amwlch* sydd yn bresenol yn moddiant Mrs. Wynne, o'r *Voelus*; a Brynodol yn elldo John Griffith, ysw *Gol*.

samphire),* ar ba rai y mae defaid a gwartheg yn ymborthi yn wangcus, ac yn tewychu yn anarferol. Cefais fy moddchau yn fawr yma gyda blodau hardd y *thrift* (clustiau Pedr), y rhai a ymddysgleiriant ar niferi o'r porfeydd.

Lleyn, ei chynyrch.] Y mae *Lleyn* yn gwmwd tra eang: yn gyffrediu, gwastadedd ydyw, ond amrywir ef gan fryniau neu greigiau o'r fath mwyaf nodweddiadol, yn ymgodi ar eu penau eu hunain mewn amryw barthau; ond nid oes yr un o honynt yn ymddangos mor amlwg a *Charn Fadryn* a *Charn Boduan*. Nid yw tai y werin ond gwaelion iawn; wedi eu gwneyd o glai, eu tŷi a gwellt, ac yn gwbl amddifaid o simneiau. Er gwaethaf esiamplau canmoladwy y boneddigion, y mae y wlad yn aros mewn cyflwr anniwylliedig, yn cael ei hesgeuluso er mwyn y fasnach mewn penwaig. Y prif gynyrch ydyw haidd, a da duon. Hysbyswyd fi fod mwy na thair mil o wartheg yn cael eu gwerthu bob blwyddyn o'r parthau hyn. Y mae llawer iawn o geirch, haidd, ymenyn, a chaws, yn cael eu trosglwyddo o'r wlad. Y tir sydd ragorol fel porfa, am y dyfrheir ef gan fil o fân frydiau. Y mae yn amddifad o goed, oddigerth oddeutu palasau y boneddigion.

Penwaig.] Yr oedd penwaig, oddeutu y flwyddyn 1771, yn cael eu dal yma mewn cyflawnder mawr, o Borth Ysgadan (Porth y Penwaig) hyd Ynys Enlli. Cyrhaeddai gwerth yr hyn a ddelid yn fynych hyd oddeutu pedair mil o bunnau. Weithiau helldid hwy ar y lan; ar adegau ereill prynid hwy gan longau Gwyddelig ar y môr, y rhai a'u cludent i Ddublin i gael eu ciwrio. Y pysgod anwadal hyn, ar y cyfnod a nodwyd, a wnaent eu hymddangosiad yn mis Gorphenhaf, ac a ymadawent yn mis Hydref; mewn cyfnodau boreuach, arferent dalu eu hymweliad yn mis Medi, ac elent ymaith yn mis Tachwedd. Delir y pysgod a elwir *dories* yn fynych yma, ond byddai y pysgotwyr yn arfer eu tafu yn eu holau i'r môr, o achos eu hymddangosiad hyll: ac nid oedd y moethusion yn adnabyddus i'r boneddigion, hyd nes y darfu i un o'u gweision, yr hwn a wyddai am y pysgod hyn, eu gwneyd yn hysbys o honynt. Delir yr *Atherine*, *Br. Zool.* N° iii. 157, yn agos i Bullheli; a chymerir cimychiaid bychain weithiau, yr hai a ymgladdant yn y tywod; gwahaniaethant oddiwrth y rhywogaeth gyffredin ar gyfrif eu preswylfod, a'u bod yn llai o faintioli. Gwneir y trapiau at ddal cimychiaid o liwyn pacio, a'r abwyd ydyw darnau o'r morgi ysmotiog lleiaf (*lesser spotted shark*, *Br. Zool.* iii. N° 47.) Sylwa y pysgotwyr fod y pysgod gwangcus hyn, ar adegau, yn cynharu ar wahan; oblegyd ar rai prydiau nid ydynt yn dal ond gwrywiaid yn unig, a benywaidd yn unig ar brydiau ereill.

Y mae eglwysi y rhan hon o'r wlad yn dra hynafol. Darfu i ryw achos neu gilydd fy atal rhag gweled amrywiol hen gerfiadau; cefais afael ar ychydig o honynt wedi hynny. Dywedir fod yn eglwys Llangynodl yr un a ganlyn: *Ita jacet Gwen Hoedl*, boneddiges sanctaidd oedd yn byw yn yr hen amseroedd. *Dervori hic jacet*, sydd gerfiad arall ar gareg sydd yn bresenol uwch hen drws ystabl Penprys, yn mhlwyf Llannor;† ac yn Nghapel Yferach, yn mhlwyf Aberdaron, y mae un arall.‡ Y maent wedi eu tori ar geryg tra geirwon, a diau eu bod yn waith rhywrai yn oesoedd boreuaf Cristionogaeth.

* *Salicornia Herbacea*. Gwel FL. Br. p. 2. GOL.

† Sobright MSS. ; Yr unrhyw.

Brynodol.] *Brynodol*, trwy ei fod yn sefyll ar ochr bryn, a ddyry olygfa eang ar randir wastad a digoed, y môr, a chrynswth ardderchog o fynyddoedd. Mynyddoedd yr Eifl, Boduan, a'r "uchel Garn Fadryn," a ym-godant yn ein hymyl; a thu hwnt i'r rhai hyn, ymgyfyd holl ERYRI, a'r alpau hyn a amgylchynant y Wyddfa hyd y rhai mwyaf pellenig yn str Feirionydd.

Porth yn Lleyn.] Wedi ymadael â Brynodol, disgynais i lawr i wastadeidd eang; cyrhaedd *Porth yn Lleyn*,* môrgilfach ragorol a thywodog, yn cael ei hachlesu ar du y gorllewin gan beirhyn cul, yr hwn a red allan yn mbell i'r môr. Ar un parth o hono y mae gweddillion amdliffyn-feydd tra chryfion; dichon fod gan y Rhufeiniaid ryw fath o rag-orsaf yma: gan y rhai yr oedd un arall, fel y bydd genyf achlysur i sylwi eto, rhwng y lle yma a Chaernarfon.

Nefyn.] Yn wahanedig oddiwrth y gilfach hon gan bentir bychan, y mae môrgilfach *Nefyn*; a cherllaw iddi dref fechan o'r un enw, yr hon a gyfranoga â Chaernarfon yn yr hawl i ethol aelod seneddol. Cafodd y lle yma ei roddi i *Nigel de Lohareyn* gan Iorwerth y Tywysog Du, yn y 12fed flwyddyn o'i dywysogaeth, a gwnaed hi yn fwrdeisdref rydd; cafodd hefyd farchnadfa fwrdeisiol, a phob rhagorfraint arall a roddid i fwrdeisdrefi rhyddion, a phob breintiau a thollau a ganiatasid hyd yma i eiddo Niwbwrch yn Môn. Rhoddodd hefyd iddi hawl i gynal dwy ffair bob blwyddyn, a marchnad ar ddydd Sul, i ba un y gorfyddai i breswylwyr y rhan hono o gwmwd Lleyn, neu *Dinhlays*,† fyned i farchnata.

Yma y darfu i Iorwerth I., yn 1284, gynal bloddest ei fuddugoliaeth yn nghongwest Cymru; ac, efallai, i heddychu ei ddeiliaid newyddion, mewn efelychiad o'n tywysog Arthur, *efe a gynaliodd yno ford gron, ynghyda dauens a ffug-ymladdfa*,‡ yn mha le yr oedd—

Marchogion dewr yn lluoedd, a barwnigion hyf,
Mewn heddwch dystaw'n chwareu eu gwrol gampau cryf;
Boneddigesau prydfferth, & llygaid dysglær iawn,
Yn dylanwadu'n sirol, wrth ranu'r gwobrau gawn,
Am fraethder a champ arfau; ymdreha'r dewrion draw
I enill gwenau tîrion, ganmolir ar bob llaw.

Yr oedd y cynulliad yn aruthrol; nid yn unig yr oedd prif bendeigion Lloegr yn bresenol, ond yr oedd niferi hefyd o wledydd traenor, yn addurno y wledd â'u presenoldeb.

* Yn y flwyddyn yn 1806, pasiwyd gweithred seneddol er gwneyd glansarn (*pier*) a g. veithydd ereill yn Mhorth yn Lleyn, ac i gorphori cwmnt er codi arian a chaaglu tollau. Apeliwyd wedi hyn at y senedd am gymorth arianol i gario allan y c. gullun, ond gwrthodwyd y cas. G. O.

† Wrth gwrs y mae *Dinhlays* yn golygu *Dinllays*, yr hwn yn awr a seinir *Din Llaen*, ac yr wyf yn tybied fod *Porth yn Lleyn* Pennant wedi cael ei wella ronyd o *Borth Din Llaen*, gan ei fod yn awr yn cael ei alw bob amser nall at *Porth Din Llaen* neu *Port Din Llaen*. Fel hyn ymddangosaf fod dau air, *Lleyn*, *lugin-i*, a *Llaen*, *lugin-a*; y mae genym air cyfathrachol yn *Leinater*, yr hwn wedi tynu oddiwrtho ei derfyniad Scandinafaidd, ydoedd yn ol yr hon iaith Wyddelig, yn *Lugin*, a golygai y Gwaywffyn, neu efallai Gwŷr y Gwaywffyn. Nid yw y gwneuthurwyr mapiau, y rhai a fynant ysgrifenu *Llaen* fel *Lleyn*, am fod y porthladd yn *Lleyn*, yn debyg o adael i'r brodorion genedigol gael llais yn y mater. J. R.

‡ Ad rotundam tabulam juxta Snowdon praecipitatam in choreis et hastiludis ad invicem colludentibus. *Annal. Waverleins. in Gale, li. 230.*

Y mae yr arferiad hon yn un dra hynafol, oblegyd gellir ei holrhain yn ol hyd yn nod yn mhellach nag amser Arthur. Gallwn ganiatáu y byddai ef yn cynnal ei ford gron ar ol ei fuddugoliaethau mewn rhyfel; ac fod ganddo bedwar ar hugain o farchogion a eisteddent wrth fwrdd y wledd, yr hwn a allasai fod wedi ei wneyd ar ffurf crwn, i'r dyben o ddinystrio pob ymrafael yn nghylch uwchafiaeth yr eisteddle. Ond byddai y *Gauliaid* hefyd yn eistedd wrth eu byrddau crynion, a byddai gan bob marchog, o'r tu ol iddo, yswain mewn llawn arfogaeth yn gweini arno.* Cynaliwyd y cyfarfodydd gwrol yma am lawer o oesau ar ol hyn. Heblaw y cyfarfod hwn a fu yn Nefyn, cynaliwyd un arall gau iarll Mortimer, yn Kenilworth, lle yr oedd y marchogion yn cyflawni eu hymarferiadau milwraidd, a'r boneddigesau yn dawnsio mewn mantelli sidan.†

Yr ymarferiadau milwraidd, fel y tybiaf, a gyflawnid yn y llecynau cylchog; y cyfarfyddir â hwy hyd heddyw mewn rhai parthau o Loegr, wedi eu hamgylchu â chlawdd pridd uchel, ffos ar y tu fewn, a dwy fynedfa i'r lle, y naill gyferbyn a'r llall, drwy ba rai y gallai y marchogion ddyfod i'r cylch, a gwneyd eu hymosodiad. Gwelais un o'r rhai hyn gerllaw Penrith, yr hwn sydd yn dwyn yr enw *Bord Gron Arthur*;‡ gwelais rai ereill, llawer mwy, ar forfa Thornborough, yn str Gaerefrog; am ba un, rywbryd eto,§ y gallaf roddi ychydig o hanes.

Esgyn o Nefyn am gryn ffordd ar hyd ystlys mynydd uchel; ac wedi marchogaeth am ychydig amser ar dir gwastad, gadael ein ceffylau ar ol, i'r dyben o

Nant Gwytheyrn.] ymwelod â *Nant y Gwytherin*, neu *Nant Gwytheyrn*, y ceudwll echrydus i ba un y dywedir fod Gwrtheyrn wedi ffoi rhag dial-
edd ei ddeiliaid, ac yn mha le y dywedir iddo ef a'i gastell gael eu dinystrio gan fellt. Y mae Nennius|| yn gosod yr olygfa yn agos i Teifi, yn str Gaerfyrddin; ond credaf fod yr hanesydd hwnw, nid yn unig yn camgymeryd y lle, ond hyd yn nod y modd y bu farw. Bu fyw yn afradlon, o ganlyniad, penderfynodd y mynachod na byddai iddo gael marw fel dynion yn gyffredin, ac felly parasant iddo gael ei ddinystrio gyda nodau amlwg o ddial-
edd y nefoedd arno. Ni ddichon y dychyunyng ffurfio lle mwy cyfaddas i ddyn encilio iddo o wydd dynolryw, neu yn fwy tebyg o greu hyder ynddo ei fod yn ddyogel rhag pob erlyniad. Saif yn nghesail mynydd tra uchel, ar ddwy ochr yn derfynedig gan ddwy o ellyydd caregog, ar ba rai nid ymddengys un llysiuyn, heblaw y grug deifedig a'r eithin corachaidd; y drydedd ochr a arddengys glogwyn du o'r fath erchyllaf o'n blaen, gyda chopu uchaf yr Eifl yn ymddyrchafu uwch ben; a'r unig lwybr agored i'r fan anial yma sydd tua'r môr, yn wynebu y gogledd! o ba le y mae y gwynt oerllyd hwnw yn ymarfer ei holl rymusder, ac yn haner rhewi yr ychydig drigolion yn ystod y gaeaf. Preswylir y nant gan dri o deuluoedd, y rhai a godant geirch, ac a gultwant ychydig wartheg, defaid a geifr; ond ymddengys mai gorchwyl anhawdd iawu ydyw cael eu cynrych bychan allan o'r fan yma i'r farchnad.

Yn union uwchben y môr, y mae bryncyn uchel a gwyrddlas, un naturiol; ond y mae y top a'r ochrau wedi eu ffurfio gan law celfyddyd; y blaenaf wedi

* Athenseus, lib. iv.

† Dugdale's Warwickshire, i. 247.

‡ Tour in Scotland, 1769, 3rd ed. p. 278.

§ Tour to Harrowgate, p. 48. Gol.

|| Hist. Br. c. xlviii.

ei wneyd yn fflat; a'r ochrau wedi eu nodi âg wyth o asenau amlwg o'r top i'r gwaelod. Dichon mai ar gopa hwn yr oedd preswylfod y tywysog anffodus; o ba un y mae llaw amser wedi dileu pob olion he'law hyn. Hyd ddechreuad y ganrif ddiweddar, yr oedd carnedd—oddifewn yn geryg, a'r tu allan wedi ei gorchuddio â thlywyrch gleision—i'w gweled yma: adnabyddid hi wrth yr enw Bedd Gwrtheyrn: traddodiad wedi trosglwyddo yn rheolaidd y mynegiad mai dyma y fan lle y claddwyd ef. Darfu i drigolion y plwyf, efallai ar anogaeth eu gweinidog y pryd hyny, Mr. Hugh Roberts, yr hwn oedd yn ddyrn cywrain, gloddio i'r garnedd hon,, a chawsant ynddi arch careg, yn cyuwwys esgyrn dyn tâl.* Y mae hyn yn rhoddi gradd o grediniaeth yn y traddodiad, yn unwedig gan na chafwyd unrhyw esgyrn ereill yn agos i'r garnedd; ac nid oedd unrhyw garneddau ereill ychwaith yn y fan; yr hyn a brawf o'r hyn lleiaf y parch a dlangosid i urddas y person, ac fod y lle wedi cael ei adael ar ol marwolaeth y fiodur breninol, oddeutu y flwyddyn 465.

Wedi dyfod o'r nant ddigysur hon, cefais bwngc newydd arall yn fater ystyr-
 iaeth. Deuais i fwch, rhwng dau o gopäau *Mynyddoedd yr Eifl*.
yr Eifl.] Eifl; rhês ag sydd yn tori ffugur tra hynod, gyda'u penau pigfain fel torthau siwgr gwÿn, ac yn weladwy o amrywiol barthau pell ac agos o'r wlad: ymestynant yn wyrdraws, a gwahanant Llyn oddiworth gantref Arfon, ac estynant eu penau i'r môr gerllaw Nant Gwrtheyrn.

Ar draws y bwch, o'r naill gopa o'r Eifl i'r llall, ymestyna caer anferthol o geryg, neu efallai weddillion mur, yr hyn a gaua y bwch i fyny yn gwbl. Ar yr Eifl y mae yr orsaf Brydeinig fwyaf perffaith ac ardderchog, yu gystal a'r *Tre'r Caeri*.] un a ffurfwyd yn fwyaf celfydd, a welais i erioed. Gelwir hi *Tre'r Caeri*.† Y mae yr ochr yma, yr hon ydoedd yn ochr hygyrch, yn cael ei hamddiffyn gan dair o waliau; yr isaf sydd yn dra amherffaith, y nesaf yn lled gyfan, ac ynddi y mae y brif fynedfa. Y mae y wal yma, mewn un lle, yn pwyntio at y drydedd wal, yr hon a red o gwmpas copa y bryn; ymuna yr ail wal â'r gyntaf, yr hon a red i bwnt, troa yn ol, ac ymuna â'r uchaf, mewn man lle y mae y bryn yn dyfod yn anhygyrch. Y mae gwynebfeini y ddwy wal uchaf yn dra chyfain, yu enwedig yr uchaf. Codant i uehder mawr, ac arddangosant, o'r gwaelod, wyneb ardderchog a thra eang. Y lle ar y top sydd wastadedd afreolaidd; rhan o hono yn fflat, a rhan yn syth, gorchuddir ef yn benaf gan rug, yr hwn a ddyry nawdd i ychydig ieir cochion y mynydd. Y mae yr oll braidd wedi ei lanw â chelloedd, Er ei weled yn fanteisiol, dylid edrych ar y lle o'r pen uchaf, o gwmpas pa un y mae y celloedd yn hynod o amlwg, ac wedi eu cyfleu yn dra chelfydd. Oddeutu y canol y mae lle ysgwâr, wedi ei amgau â cheryg; math o *prætorium*, wedi ei amgylchu â dwy res o gelloedd: y mae niferi o rai ereill yn wasgaredig oddiamgylch ar hyd y gwastadedd, ac ereill drachefn yn ymyl y wal ar hyd yr ochr iawnol iddi.

Y mae y celloedd o'r bron yn gyfain: o amrywiol ffurfiau; crwn, hirgrwn, hirgul, ac ysgwâr. Yr oedd amryw o'r rhai crynion yn bymtheg troedfedd o

* Kennet's Paroch. Antiq. Hist. Allcheater, 698.

† Dyma yr eglurhad arferol, ond ni bydd iddo sefyll archwiliad: oblogyd gelwir y lle, nid *Tre'r Caeri*, ond *Tre'r Ceiri*, yr hwn a seini'r yn wahanol, a golyga: yn unafodiailth sir Gaernarfon, Tref y Caeri, gan fod *ceiri* yn lluosog o *caeri*, yn y sir hono J.B.

drawsfesur; y rhai hirgrwn yn ddeg troedfedd ar hugain o hyd, gyda myned-feydd hirion i mewn iddynt, wedi eu gwynebu yn rheolaidd â meini. Yr oedd yr oll o honynt, pan yn cael eu preswyllo, wedi eu hamddiffyn yn dda rhag y tywydd gan dô, naill ai o wellt neu o dywyrch.

Yr oedd y wal uchaf mewn llawer o fanau yn bymtheg troedfedd o uchder ar y tu allan, ac yn fynych yn un droedfedd ar bymtheg o led. Cyuwysai ddwy ran gyfredol a chysylltiedig, un yn uwch na'r llall, ac yn gwasanaethu fel murganllaw i'r isaf, yr hon, fel yr ymddengys, a feddai rodfa, tebyg i'r un ar turiau Caerlleon. Yr oedd mewn un lle, gell yn nhrwch y wal, neu efallai ruther-borth, oud y mac i raddau yn gauedig trwy fod rhai o'r ceryg wedi syrthio i fewn iddo.

Penderfynais olrhain pob rhywogaeth o amddiffynfeydd o'r natur yma a orweddent yn y gymydogoeth hon. Wrth ddisgyn o Dre'r Caeri tua'r deheu, *Garn Guwch.*] yn fuan iawn esgynais i *Foel Garn Guwch*, mynydd o ffurf pigfain, ar gopa yr hwn y mae twinpath anferth o geryg, yn ymddangos fel adfail anffurfiol; ond wrth sylwi ar rai gwynebfeini mewn cell yn y canol sydd o hyd yn aros, ymddengys iddo fod yn dŵr mawr ar un adeg, ac yn orsaf allanol i'r lle blaenorol. Gelwir yr adfeilion hyn gan bobl y wlad yn *Arffedogaid y Gawres*.

Rhaid i mi sylwi, ddarfod i mi ganfod, oddiar yr Eifl, amrywiol fryniau llawer wedi eu cadarnhau mewn dull tra thebyg. Gallaf grybwyll *Carn Fadryn*, yr hon a ddisgrifiais yn barod; *Carn Boduan*, uwchlaw Nefyn; *Moel ben Tŵrch*, rhwng Tre'r Caeri a Phenmorfa; a *Chastell Guban*, nodedig ar gyfrif amddiffynfa fechan gron; ac at y rhai hyn gallaf ychwanegu bryn amddiffynedig arall, a elwir *Pen y Gaer*, ar yr ochr arall i'r bwch sydd yn arwain o Arfon i Leyn. yr oll o ba rai a'i gwina yn dra thebygol mai y wlad hon ydoedd encifla lluoedd o'r Brytaniaid, er diange rhag cynddaredd cyntaf y goresgynwyr Sacsonaidd.

Llanaelhaiarn.] Ar ol chwilio Arffedogaid y Gawres, disgynais i bentref ac eglwys *Llanaelhaiarn*, yr olaf yn gysegredig i St. Aelhaiarn, ar gyfrif chwedl sydd yn rhy wrthun i'w hadrodd. Gerllaw iddi y mae ffynhon ragorol, i'r hon y mynych gyrechid gynt ar gyfrif rhinwedd tybiedig ei dyfroedd. Parhau i ddisgyn: ar y llaw ddeheu y mae brynau conaidd y *Gern Goch a'r Gern Ddu*, pen eithafol y gadwyn hirfaith a ymestyna yn wyrdraws o'r Wyddia, gan ddechreu yn Talmignedd. Cyrhaedd

Clynnog.] *Clynnog*, yr hon a saif mewn llwyn bychan yn agos i lan y môr, wrth droed y mynyddoedd. Y mae yr eglwys y fwyaf mawreddog, fel adeilad o'r fath, yn Ngogledd Cymru. Adeiladwyd hi ar ffurf croes. *Eglwys*] ei hyd o'r dwyrain i'r gorllewin sydd oddeutu 138 o droedfeddi, ac o'r gogledd i'r deheu 70 troedfedd. Yn agos i'r allor y mae tair o eisteddleoedd destlus, yn cael eu gwahanu gan bileri yn cynnal bwâu gothaid, lle yr eisteddai yr offeiriaid gweinyddol. Ychydig yw nifer y cof-feinr: y mae yma un, i William Glynn de Lleuar, gyda'i lun, a lluniau ei wraig a'i saith blentyn un arall i'w fab-yn-ughyfraith George Twisleton, ysw., o Aule Barrow, yn sir Gaerfrog, ac yn hawi ei wraig, o'r Lleuar. Tybiaf ei fod yr un a'r milwriad Twisleton, swyddog bywiog o dan Oliver Cromwell, a'r hwa a

gafodd yr anrhydedd o orchfygu, a chymeryd yn garcharor. y marchog gwrol Syr John Owain.*

Yn gysylltiedig â'r eglwys y mae *Capel St. Beuno*. Y mae y fynedfa iddo trwy ddaeargell gul, wedi ei llorio â llechau mawrion; y maent yn hynach na'r capel; y rhai a ymddangosant braidd oddeutu yr un oed. Y mae Leland yn siarad am yr eglwys fel y *gwaith newydd*, ac y mae yr arddull adeiladyddol yn gwirio ei eiriau. Sonia hefyd am yr hen eglwys, lle y mae St. Beuno yn gorwedd, fel yn agos i'r un newydd.† Y fynedfa yw yr unig ran sydd yn aros. Tebyg ydyw fod y capel wedi cael ei adeiladu ar ol i Leland ymweled â'r lle, yn y man lle y safai yr hen eglwys, yr hon a allai fod wedi myned yn *Bedd St. Beuno*.‡ adfeilion. Yn y canol y mae bedd † y sant, yn syml, ac ar ffurf allor. Byddai gan hen grefyddwyr ffydd gref ynddo, ac ni fyddai ganddynt yr amheuaeth leiaf y byddai i gysgu noswaith ar ei feld, iacháu pob math o glefydon. Byddid yn arfer ei orchuddio â brwyn, a galael plant afiach arno hyd y bore, wedi eu trochi yn dda yn gyntaf yn y ffynhon sanctaidd sydd gerllaw; a gwelais fy hunan wely plu arno, ar un adeg, ar ba un y buasai un parlysig druan o str Feirionydd yn gorwedd drwy y nos, wedi myned yn gyntaf o dan yr un seremoni olchydol.

Hanes St. Beuno.§ Yr ydwyf wedi rhoddi peth hanes am *St. Beuno* yn flaenorol.¶ Wedi iddo ymgymeryd â'r wisg fynachaid, efe a sefydlodd fynachdy yma yn 616. Cadfan, brenin Gogledd Cymru, ydoedd ei brif noddwr, yr hwn a addawodd iddo lawer o dir: ei fab Cadwallon a gyflawnodd yr addewid, ac a dderbyniodd gan y sant deyrnwialen aur, yr hon oedd yn werth triugain o wartheg. Ond hawliwyd y tir ar ran plentyn bychan; a phrofwyd fod y teitl yn dda: a'r brenin a wrthododd roddi iddo dir yn ei le, ac ni roddai i fyny yr aurheg ychwaith. Beuno a'i melldithiodd, ac a aeth ymaith; ond tawelwyd ef gan Gwrdeint, cefnder i'r brenin, yr hwn a'i goldiweddodd, ac a roddodd dref Celynog am byth i Dduw a St. Beuno, er mwyn ei enaid ei hun, ac enaid y drygionus Cadwallon. Yn mhell ar ol ei amser ef, yr oedd yma sefydliad gan y Carmelïaid, neu y mynachod gwynion. Cawsant hwy eu diddymu, ond nis gwn pa bryd. Ar adeg y trethiad Lincolnaid yn y flwyddyn 1291, yr oedd yr eglwys yn un golegaidd, a chynwysai bump o brebendariaethau; a pharhaodd felly hyd amser y dadgorphoriad.|| Y berigloriaeth sydd segur swydd gysylltiedig â phenogaeth Coleg Iesu, yn Rhydychain; ac y mae y ficeriaeth dylodaidd yn rhodd o eiddo yr esgob. Ni chofnodir beth oedd ei chyllid ar adeg y dadgorphoriad; ond rhaid ei fod ar un adeg yn fawr iawn: bu breninoedd a phrif bobl y wlad rywbryd yn mhlith y cyfranwyr tuag ati. Cadwaladr a roddodd *Graianog*; Tegwared a roddodd *Borthumel*; Cadell a roddodd *Cylcourt*; y tywysog Merfyn a roddodd *Garngwyn*; Cadwgan ap Cynfelyn a roddodd *Bodfeilion* yn Lleyn; Idwal a roddodd *Benrhos* a *Chlynnog Fechan* yn Môn; ac heblaw y rhai hyn, y mae niferi o rai ereill, am ba rai y mae yn rhaid i mi gyfeirio y darlennydd at fy awdurdod.¶

* Whitelock's Mem. 311, 454, 599.

† Itin. v 13.

‡ Hysbysir ff fod y bedd yma wedi cael ei symud, mewn canlyniad i ymchwillad ofer am goriol y sant. Dywedir hefyd fod yr offrymau a nodir yn y tudalen nesaf wedi darfod. GOL.

§ Gwel tudal. 86 o'r gwaith hwn.

|| Tanner, 705.

¶ Dugdale's Monast. ii. 919.

Nid oes yn bresenol, yr wyf yn credu, un math o drysorfa at gadw yr adeilad *Offrymau.*] hybarch yma rhag myned yn adfeilion. Nid yw yr offrymau o loi ac ŵyn, y rhai a ddygwyddent gael eu geni â *Nôl Beuno* arnynt (yr hwn sydd fath o nôd naturiol ar y glust), wedi llwyr ddarfod. Dygir hwy i'r eglwys ar Sul y Drindod, cylchgwyl flynyddol y sant, a throsglwyddir hwy i'r wardeiniaid; y rhai a'u gwerthant, ac a ddodant yr arian a dderbyniant am danynt mewn cist fawr, a elwir *Cyff Beuno*, wedi ei gwneyd o un darn o dderw, a'i sicrhau â thri o gloau. Oddiyma y tardd diareb o eiddo y Cymry, pan fyddont yn amcanu at gyflawni rhywbeth anhawdd, "Byddai cystal i chwi geisio tori Cyff Beuno." Rhoddir yr ychydig arian a geir oddiwrth yr anifeiliaid cysegredig, neu oddiwrth offrymau achlysurol, naill ai fel cymhorth i'r tylodion, neu at adgyweiriadau.

Gall y sawl ag sydd yn ymhoffi mewn hynafiaethau Derwyddol, weled *Cromlech.*] *Cromlech* dra anghyffredin ar dir Bachwen, oddeutu haner milldir o'r lle hwn. Y mae gogwyddiad y gareg uchaf tua'r gorllewin; ar ei gwneb y mae niferi o dyllau bychain a beision, gyda dau neu dri o rai mwy na'r lleill, y rhai, o bosibl, a ddefnyddid at ymarfer rhyw fath o ddewiniaeth. Oddeutu deg ar hugain o gamrau oddiwrthi y mae careg ar ei phen, wedi ei gosod, fel y tybir, er dynodi pa mor agos y gallai y bobl ddynesu at y lle, pan fyddai yr offeiriad Derwyddol yn aberthu.

Y mae y pellder o Glynnog i Gaernarfon yn ddeng milldir; gwastadedd parhaus; ymgilia y mynyddoedd yn raddol oddiwrth y môr, fel ag i adael cryn arwynebedd o dir gwastad ar ein dynesiad at ben tref y str. Y mae y ffordd yn rhagorol, ac y mae y rhan fwyaf o honi yn meddu y teilyngdod o fod wedi cael ei gwneyd ar draul y plwyfydd. Y forlan sydd isel, graianog, a thywodog, a ffurfia un ochr o forgilfach Caernarfon.

Croesi y *Llyfni*, afon gyflym a lifeiria o lyn Nantlle. Clywais yma am wersyll cryf, a elwir *Careg y Ddinas*; am ba un yr wyf yn cael y nodiad caulynol yn llawysgrifau teithiol y diweddar Dr. Mason, hynafiaethydd enwog o Gaergrawnt. Crybwylla ef am dau fel yn sefyll ar ynysig yn afon Llyfni, gyferbyn â phalast y *Lleuar*. Y mae y tair ochr at yr afon yn dra sythion; a'r bedwaredd yn cael ei hamddiffyn gan ddwy ffos, a dau warchglawdd, wedi eu gwneyd, gan mwyaf, o geryg, yn enwedig yr un fewnol, yr hwn sydd yn chwe' llath o uchder. Yn y canol, y mae bryncyn; dichon mai adfeilion tŵr ydyw. Y fynedfa i fewn sydd ar du y dwyrain, rhwng penau ceuleuydd yr afon.

Dinas Dinlle.] Oddeutu tair milltir o ldiyma, troi ar y chwith, i ymwelod â *Dinas Dinlle*, bryn anferthol o raian a thywod, ar yml morfa eang, ar lan y môr. Ar y pen uchaf y mae gwastadedd eang, yn cael ei amgylchu gan fur rhyfeddol, wedi ei wneuthur, yn ol pob ymddangosiad, o'r pridd a grafwyd allan o'r gwastadle ar y top. Oddifeun iddo y mae gweddillion sylfeini adeiladau, o ffurf hirgrwn, wedi eu gwneyd o bridd a cheryg crynion; ac mewn un rhan o hono y mae carnedd o'r un defnyddiau. O'r tu allan i'r mur, mewn un lle, y mae ffos tra dofn, gyda gwarchfur uchel arall; ac ymddengys fod y tir tuag at y gwaelod wedi cael ei lyfuhau yn mhobman gan law celfyddyd. Y mae yno fynedfa i mewn, reolaidd, yn un pen; yu y

pen arall, y mae y tir yn gogwyddo at y môr, ac yn hollol agored, am y bernid fod amddiffyniad o'r ochr hono yn gwbl afreidiol. Y mae y tonau wedi gwneyd anrhaith dirfawr, ac wedi gwisgo un ochr o honi yn ddibyn mawr. Rhaid i mi briodoli yr amddiffynfa hon i'r Rhufeiniaid; ac yr wyf yn fwy cadarn yn fy nhybiaeth am fod llawer o'u bathynau wedi cael eu darganfod yma, yn mysg pa rai yr oedd un o eiddo *Alectus*. Dichon i'r Rhufeiniaid gael eu tu-eddu i wneyd yr orsaf hon, er mwyn sicrhau lle i lanio unrhyw nwyddau ag y byddai y wlad mewn angen o honynt; am fod y fynedfa i borthladd Segontium, yn dra mynych, hyd yn nod yn bresenol, yn dra dyryslyd; a rhaid ei bod yn fwy felly yn nghyfnodau boreuaf morwriaeth.

Ysgrifena y teithiwr dysgedig, a'r llysieuydd galluog, Mr. Thomas Johnson,* fol hyn am Ddinas Diulle; "Stationem hinc in ipso littore Romani milites habuerunt, cujus adhuc satis clara vestigia manent."† Dichon fod yma un arall o'r un natur; oblegyd yr wyf yn cael, mewn hen fapiau o eiddo Saxton a Speed, yr enw *Caer Ierienrode*‡ (Arianrhod,) ychydig yn is i lawr, tua genau yr afon Lyfni; ac wrth fod yr enw *Caer* yn cael ei ychwanegu, rhaid ei fod yn lle amddiffynedig.

Pan ymwelais â Dinas Dinlle, yr oeddwn dan arweiniad cyfaill teilwng, a hynafiaethydd dysgedig, y Parchedig Richard Farrington (yr hwn sydd yn awr wedi gadael y fuchedd hon.) Aeth â mi i'w breswylfod, Dinas Dinorthwy, § oddeutu pedair milltir oddiyma. Ar y ffordd dangosodd i mi Ddinas y Prif, neu y penaeth, gwersyll bychan oddeutu pedair lath a deugain ysgwâr. Y mae pob congl wedi ei dyrchafu uwchlaw y muriau: ac oddifewu y mae sylfeini rhyw leiladau ceryg. Wrth yr enw, gallai fod yn breswylfod y penaeth yn ystod yr haf, yr hwn a lywyddai yn Segontium, ac a drigai yno yn y gauaf.

Glynllifon.] O'r Ddinas ymwelais â *Glynllifon*, palasdy a adeiladwyd gan y diweddar Syr John Wynne, yr hwn a saif gerllaw yr afonig *Llifon*, yr hon a dardda o fynydd y Cilgwyn. Yn y fan yma y preswyliai *Cilmin Droed-ddu*, un o bymtheg llwyth Gwynedd, a nai i Merfyn Frych, tywysog Cymru, yr hwn a laddwyd yn 841. Oddiwrtho ef y disgyna teulu y *Glynnnes*, y rhai a gymerasant eu henw oddiwrth y lle. Ar eu pais-arfau y maent yn dwyn *coes ddu*, mewn cyfeiriad at enw eu hynafiad. Y mae chwedd flol yn ein hysbysu, ddarfod i goes Cilmin gael ei hafiwio wrth iddo ddiange rhag y diafol, llyfrau yr hwn y buasai yn cynorthwyo rhyw ddewin i'w lladrata. Wrth neidio dros ffrwd, yr hon oedd i fod yn derfyn yr ymlidfa, a'r hon a droisai y diafol yn ddu, aeth coes chwith Cilmin i'r dwfr, a thrwy hyn y'r afl-lywyd hi. Y mae ein chwedlau yn afresymol; ond nid yn fwy felly nag eiddo gwledydd y Dwyrain. Daeth Glynllifon i feddiant y diweddar Syr John

* Cyfferydd cywraïn, golygydd *Gerard's Herbal*. Teithlodd trwy Ogledd Cymru yn 1639, er caeglu llystiau. Cyhoeddodd hanes ei daith yn 1641, cyfrol fechan o dan yr enw *Mercurius Botanicus*. Cafodd ei ladd amddiffyniad Tŷ Basingstoke, yn 1644.

† "Yr oedd gan y milwyr Rhufeinig orsaf yn y lle hwn, ar lan y môr; y mae yr olion o hon o hyd yn ddigon amlwg."

‡ *Dyma Gaer Arianrhod* Mabnogl Math ap Mathonwy, ac nid oes un llo cyn yn Nghymru yn fwy cyflithedig na'r rhanbarth cyfagos iddi a'r duwiau a'r duwiesau Celtaidd, yn mysg pa rai yr oedd Arianrhod yn fath o Wener (*Venus*.) J.R.

§ Yn y Gymraeg byddai y sillebiaeth yn *Dinorddwy*, ac y mae yn ein dwyn eto ar gof am y Goredigion. J.R.

Wynne, trwy briodas ei dad, Thomas Wynne, ysw,* o Foduan. & Frances ail ferch John Glynnne, ysw., o Llynllifon.

Myned yn mlaen ar fy nhaith, ar hyd y ffordd fawr Croesi y Wyrfaei yn Mhont Newydd, yr hon a lfeiria o Lyn Cwellyn, ac yn fuan wedi hyny, croesi y *Seiont*, a chyrrhaedd CAERNARFON.

Caernarfon.] Y dref hon mewn gwirionedd ydyw ymfrost Gogledd Cymru, rheoleidd-ira ei chynlluniad, ac uwchlaw y cwbl, mawreddogrwydd ei chastell, yr arwyddlun mwyaf ardderchog o'n darostyngiad. Tarddodd y lle hwn oddiar weddillion yr hen *Segontium*; ond nid yw yn ddyledus am ei henw, fel y tybir yn gyffredin, i Iorwerth I. Y mae Giraldus Cambrensis yn son am dani yn ystod ei daith yn y flwyddyn 1188;† ac y mae Llywelyn Fawr yn dyddio-siartr o honi yn y flwyddyn 1221.‡ Meddyliaf nad oedd Caernarfon y dyddiau hyny yn ddim amgen na'r hen *Segontium*, ond fod y Cymry wedi newid yr enw i'r un mwy cyfaddas, *Caer ar Fon*.§ Ond yn ol pob tebygolrwydd, fe adeiladwyd y dref bresenol gan Iorwerth; ac ni fuasai y fath ryfelwr doeth ag ef yn petruso rhag cymeryd mantais ar safle mor gyfaddas i roddi ffrwyn yn mhen y wlad ag yr oedd newydd ei gorchfygu. Medda yn naturiol ar hanfodolion nerth; trwy ei bod yn cael ei therfynu ar un ochr gan fraich o'r môr, a elwir y *Fenai*; gan afon y Saint ar ochr arall; ar y drydedd, a rhan o'r bedwaredd, gan grigyll o'r Fenai (afon Cadnant); a'r gweddill a fedda yr ymddangosiad o fod wedi cael ei gyflawni trwy foddion celfyddydol. Yngymrodd Iorwerth a'r gwaith mawr hwn yn ddiatreg ar ol gorchfygu y wlad yn 1283; a chwblhaodd yr amddiffynfeydd a'r castell cyn 1284; oblegyd ar y 25ain o Ebrill yn y flwyddyn hono, esgorodd ei frenines ar Iorwerth II., o fewn ei furiau, y tywysog Cymru cyntaf o linach y Saeson. Adeiladwyd ef yn yspaid un flwyddyn, trwy lafur y brodorion, ac ar draul pennethiaid y wlad, ar ba rai y gosododd y gorchfygwr y gorchwyl anhyfryd.¶ *Henry Ellerton*, neu *de Elreton*, a apwyntiwyd yn bennaeth y seiri meini,‡ a dichon mai efe oedd y cynlluniwr; ac o dano rhaid fod lluwys o weithwyr cywrain ereill: oblegyd diameu genyf nad oedd y Cymry ond cymynwyr coed a naddwyr ceryg. Dichon fod llawer o'r defnyddiau wedi cael eu dwyn yma o'r hen Segontium, neu yr hen Gaernarfon; a dywed traddodiad, fod llawer o'r ceryg calch, o ba rai y mae wedi ei adeiladu, wedi eu dwyn yma o'r Tŵr Celyn, yn Môn; a'r grudfaen o'r Faenol, yn y sir hon. Yr oedd y Fenai yn hyrwyddo y cludiad yn fawr yn y ddau amgylchiad.

Y mae y muriau a'r castell, o ran y tu allan iddynt, yn bresenol yn union yr un fath ag oeddynt yn amser Iorwerth. Amddiffynir y blaenaf â niferi o dyrau crynion, a meidant ddau brif borth: y dwyreiniol, yn wynebu y mynyddoedd; a'r gorllewinol, ar y Fenai. Y fynedfa i'r castell sydd yn dra mawreddog, islaw tŵr mawr, ar wyneb yr hwn y mae ceriun o'r sylfaenydd, â

* Wedi hyny crewyd ef yn Farwniad. Bu farw yn Ebrill, 1749.

† Iter. Camb. 865. Sir Richard Hoare's ed. vol. ii., p. 83.

‡ Y siartr yma ydoedd i abedau Penmon, Sebright MSS.

§ Yn gymaint a bod Pennant yn gwbl hybys fod y parth hwnw o'r wlad yn mha un y safai y dref yn cael ei alw *Arfon*, y mae yn hynod ei fod wedi trin ei henw fel y darfu iddo: nis gellir ond *Caer yn Arfon*, enw nad yw mewn un modd yn ymddangos yn hen, a chadarnha ei olygiad nad ydyw ar safle yr hen Segontium, er yn agos ati. J. R.

¶ Sebright MSS.

‡ Sebright and Gloddaeth MSS.

chleddyf ar hauer ei dynu o'r wain yn ei law, megys pe buasai yn bygwth ei ddeiliaid newyddion ac anufudd. Perthynai i'r porth bedwar o ddorau haiarn, a phob anhebgorion ereill at beri cryfler. Y cwrt sydd hirgul. Y tyroedd ydynt dra phrydferth; nid oes yr un o honynt yn grwn, eithr y maent oll naill ai yn bum'onglog, chwechonglog, neu wythonglog: y mae dau o honynt yn uwch na'r lleill. Tŵr yr Eryr sydd yn arbeuigol o brydferth, ac yn ychwanegol ato y mae tri o fân dyrau eiddil ac ongllog yn ymgodi oddiar ei ben uchaf. Tybir, gyda rheswm lled gryf, medd cyfaill hynafiaethol i mi, fod y llun *eryr* ar y pen uchaf yn *Rhufeinaidd*, ac i Iorwerth ddyfod o hyd iddo yn yr hen *Segontium*. Cafodd Iorwerth II. ei eni mewn ystafell fechan dywyll yn y tŵr hwn,* heb fod yn ddeuddeg troedfedd o hyd, nac yn wyth o led: mor lleill, yn y dyddiau hyny, y meddyliai brenines am na rhwysg na chyfeleusderau! Saif y porth—trwy ba un y daeth y garuaidd Eleanor i mewn, i roelli i'r Cymry dywysog o'r eiddynt eu hunain, yr hwn ni fedrai siarad un gair o Saesonaeg—yn y pen pellaf, mewn uwchder mawr goruwch y gwastadwch amgylchynol: mor uchel, fel nad oedd un modd i'w gyrrhaedd ond trwy grog-bont. Pan yu ei uned-ar-bymtheg mlwydd oed, derbyniodd y tywysog warogaeth ei ddeiliaid hudoleddig yn Nghaerlleon,† wedi ei addurno, fel arwyddluniau o'i urddas, â thalaith aur o gylch ei ben, modrwy aur am ei fys, a theyrwialon arian yn ei law.‡

Y mao muriau y castell hwn oddeutu saith droedfedd o drwch; a meddant, oddifewn i'w trwch, rodfa o'r fath mwyaf cyfleus, gyda holltau culion at ollwng saethau allan. Y mae muriau y Tŵr Eryr oddeutu dwy droedfedd yn fwy o drwch. Ceir golygfa ysplenydd oddiar ei gopa, ar afon Menai, Ynys Môn, a'r parthau agosaf o fynyddoedd Eryri.

Y cyntaf yr wyf yn cael allan fel wedi ei apwyntio yn llywydd y castell, gau Iorwerth, ydoedd John de Havering, gyda chyfflog blynyddol o 200 marks; â pha awm yr oedd i gynnal yn wastadol, heblaw ei deulu ei hun, bedwar ugain

* Y mae hanes castell Caernarfon wedi cael chwilio i mewn iddo mewn modd galluog gan y diwocldar Mr. Hartshorne; yr hwn sydd wedi profi yn benderfynol fod yr adeilad orwyh yma wedi cael ei dechreu yn hydref y flwyddyn 1283, a'i chario yn mlaen ar wahanol adegau hyd 1322. Telly yu ymestyn tros yspaid o 38 o flynyddau. Y certhun breninol a addurnu y porth a osodwyd i fyny yn Ebrill 1320, yn y 18eg flwyddyn o Iorwerth II., ac yn ol pob tebygolrwydd arddangosa y penadur hwnw, ac nid ei dad ofnadwy. Nid ymddengys fod unrhyw sail i'r dyblaeth, yr hon a gyroeradwyir gan Pennant, fod yr eryrod ar ben y Tŵr Eryr yn rhael Rhufeinig, nac iddynt gael eu dwyn yno o'r hen Segontium. Dengys Mr. Hartshorne fod y tŵr rhyfeddol hwn wedi cael ei dot drosto yn 1316, ac fod y lloriau wedi eu gosod yn 1317. Y mae y ffaith fod Iorwerth II. wedi cael ei eni yn Nghaerlleon, ar yr 24ain o Ebrill, 1284, yn anwadadwy; ond y mae y fan arbenig lle y ganwyd ei yno yn amheus. Ymddengys fod yr "ystafell fechan dywyll" yn y Tŵr Eryr, yr hon a ddygrifir gan Pennant, ac y credir mor hyderus mai ynddi y ganwyd y tywysog, wedi cael ei hadedladdu ar ol hyny. Yr oedd y traddodiad fod Iorwerth II. wedi cael ei eni yn y Tŵr Eryr yn cael ei dderbyn yn gyffredinol cyn i Mr. Hartshorne gyhoeddi canlyniad ei ymchwiliadau: ond y mae sail i grodu fod traddodiad boreuach yn bodoli unwaith, yr hwn a nodai rau arall o'r castell fel lle genedigogaeth mab y frenines Eleanor. Argraffwyd papur Mr. Hartshorne yn yr *Archaeological Journal*, cyf. vii. tud. 237; ac y mae talfyriad byr o'i resymau yn yr *Archaeologia Cambrensis* am 1848. Y mae erthygl ar yr un pwngc gan y Proffesor Babington i'w chael yn yr *Archaeologia Cambrensis* am 1879. T. F.

† Powel, 352.

‡ Dodrige's Wales, 6.

o wŷr, o ba rai yr oedd pymtheg i fod yn fwa-saethwyr, un caplan, un meddyg, ac un gôf; y gweddill oeddynt i wasanaethu fel ceidwaid y pyrth, gŵylwyr, a swyddogaethau angenrheidiol ereill.*

Yn 1289, yr wyf yn cael ddarfod i'r brenin apwyntio un Adam de Wetenhall, i'r unrhyw swyddogaeth bwysig.†

Y sefydliad am y dref a'r castell ydoedd fel y canlyn:—

Derbynai llywydd y castell, weithiau driugain punt; bryd arall ddim ond deugain.

Byddai cadben y dref yn cael 12*l.* 3*s.* 4*d.* fel ei gyflog blynyddol; ond ar adegau cysylltid y swyddogaeth hon â'r flaenaf, ac yna byddai y cyflog yn 60*l.* am y ddwy.

Caniateid i'r llywydd a'r cadben bedwar ar hugain o filwyr at amddiffyniad y lle, y rhai a dderbynient bedair ceiniog yr un yn y dydd am eu gwasanaeth. Diau nad oedd y gwarchodlu ysgafu yma wedi cael ei fwriadu ond at amser heddwch yn unig.

Derbynai ceidwad pyrth y dref y swm o 3*l.* 10*s.* fel cyflog blynyddol.‡

Nis gallaf gael allan ddarfod i'r lle yma ddyoddef ond dwywaith§ oddiwrth flinderau rhyfel. Yn y gwrthryfel mawr o eiddo y Cymry, o dan Madog, yn 1294, cymerasant y dref trwy ruthr, ar ddiwrnod ffair, a lladdasant y gwarchodlu Seisonig â'r cleddyf;|| ac, yn ol Mr. Carte,¶ cymerasant y castell hefyd, a chastell Conwy, a daethant yn feistriaid ar holl Ynys Fôn.

Yn yr eilfed ganrif ar byntheb, cymerwyd y dref gan y cadben Swanby, ar ran y senedd, yn 1644; gwnaeth 400 yn garcharorion, a chymerodd lawer o arfau, cêr rhyfel, ac yspail. Ar ol hyny, daeth gwŷr y brenin i feddiant o'r lle. Apwyntiwyd arglwydd Byron yn llywydd; ar yr hwn y gwarchaewyd gan y cadfridog Mytton yn 1646, yr hwn a roddodd y lle i fyny ar y telerau mwyaŷ anrhydeddua. Yn 1648, cafodd y cadfridog Mytton a'r milwriad Mason eu gwarchae ynddo gan Syr John Owain; yr hwn pan glybu fod y milwriad Carter a Twisselton ar eu ffordd i waredu y lle, a dynodd ymaith ran o'r fyddin, er ymosod arnynt ar eu hymdaith. Cyfarfu y ddwy fyddin yn agos i Landegai: gorchfygwyd Syr John, a gwnaed ef yn garcharor; ac mewn canlyniad i hyny, ymostyngodd holl Ogledd Cymru i awdurdod y senedd.**

Llongborth.] Ffurfia y llongborth rodfa o'r fath hyfrytaf ar lanau y Fenai, a cheir golygfa foddhaol oddiarni.

Y mae Caernarfon yn amddifad o weithfaeodd; ond dygir yn mlaen fasnach *Masnach.*] fywiog & Llundain, Bristol, Lerpwl, a'r Iwerddon, yn ngwahanol angenrheidiau bywyd. Preswylia yma lawer o deuluoceddyd hy-

* Sebright MSS. † Ayloffe's Rotuli Wallis, 96. ‡ Dodridge, 56.

§ Y mae Mr. Pennant wedi anghofio am warchaead Owain Glyndwr ar y lle, gyda byddia o Ffrangood, yn 1402. Cyr.

|| Powel, 380.

¶ Carte, ii. 237.

** Whitelocke, 87, 208, 311.

barch; ac y mae yn y dref luaws o dai rhagorol; un tra hynafol, a elwir *Plas Pulesdon*, sydd yn hynod ar gyfrif tynged ei feddiannydd cyntaf, *Roger de Pulesdon*.] *Syr Roger de Pulesdon*, yr hwn oedd yn uchel yn ffafr Iorwerth I. Apwyntiwyd ef yn sirydd a choidwad Ynys Môn* yn 1284. Pa swydd a ddaliai yma, nis gwn; ond yn 1294, penuodwyd ef i gasglu treth at gario allan y rhyfel gyda Ffrainge, yr hon dreth nid oedd y Cymry erioed wedi arfer ei thalu; felly ymarfogasant, a chrogasant De Pulesdon ac amryw o'i bobl. Bu hyn yn rhagarwydd am wrthryfel cyffredinol: Madog, un o berthynasau "Llywelyn ein llyw olaf," a flaenrai bobl y wlad hon. Daeth Iorwerth yn eu herbyn yn bersonol, a thrwy gryn drafferth llwyddodd i beri i'r gwrthryfelwyr ymostwng unwaith yn rhagor i'w iau.†

Capel.] Nid yw yr eglwys yn ddim amgen na chapel i *Llan Beŷic*; a dichon nad oedd ar y cyntaf wedi ei bwriadu ond fel capel i'r gwarchodlu.

Siartr.] Iorwerth I. a roddodd i Gaernarfon ei siartr freninol gyntaf, a gwnaeth hi yn fwrdeisdref rydd. Ynmysg rhagorfreintiau ereill, nid oedd neb o'i bwrdeisiaid i gael eu profi am unrhyw drosedd a gyflawnid rhwng yr afon Gonwy a'r Dyfi, oddigerth gan reithwyr o'u cyd-drefwyr.‡

Corphoraeth.] Llywodraethir hi gan faer, yr hwn, trwy freintlythyr breninol, sydd yn llywydd y castell. Y mae iddi hefyd un henadur, dau ois-faerod, ysgrifenydd y dref, a dau o ringylliaid. Etholir cynrychiolydd seneddol y dref gan ei bwrdeisiaid, mewn cysylltiad âg eiddo Conwy, Pwllheli, Nefyn, a Chricaeth. Y mae gan bawb hawl i bleidleisio, pa un bynag a fydd-
Rhydd-ddeiliaid.] ant yn trigo yn y lle ai peidio, os wedi enill eu rhydd- freiniad yno.§ Yr aelod cyntaf ydoedd John Pulesdon; a'r ail waith yr anfonodd gynrychiolwyr, yr hyn a gymerodd le yn amser Iorwerth VI., yn y flwyddyn gyntaf o'i deyrnasiad, etholodd y fwrdeisdref Robert Pulesdon, a'r sŵr a etholodd John Pulesdon;|| fel pe buasai y dref a'r sŵr yn penderfynu gwneyd iawn i'r teulu am y trais a ymarferasid tuag at eu hynafiad.

Llan Bebllic.] Saif mam eglwys Caernarfon oddeutu haner milldir i'r de-ddwyrain o'r dref; gelwir hi *Llan Bebllic*, am ddarod ei chyflwyno i Sant Peblig, neu *Publicius* (yn ol ein haneswyr ni,) yr hwn oedd fab i Macsen Wledig, neu Macsen y Gorthrymydd, a'i wraig Helen, merch i Eudaf. Dywedir iddo ymneillduo o'r byd, a chymeryd i fyny y wisg grefyddol.¶ Rhis- iart II. a roddodd yr eglwys hon, a chapel Caernarfon, i leianesau St. Mair yn Nghaerlleon, ar gyfrif eu tylodi.** Yr wyf yn cael, mewn siartr arall o eiddo yr un tywysog, fod ei daid Iorwerth III., wedi rhoddi i'r crefyddolion hyn fyw- ioliaeth Llangathen, yn sŵr Gaerfyrddin;†† a chafodd yr oll, ar adeg y dad- gorphoriad, eu cysylltu gydag esgobaeth Caerlleon, ac y maent yn aros hyd

* Ayliffe's *Rotuli Wallie*, 89.† *Matt. Westm.* 423.‡ *Sebright MSS.*§ *Willis's Notitia Parliam.* iii. part 1. 76.|| *Yr unrhyw*, pt. ii. pp. 9, 10.¶ *Rowland's Mona Antiqua*, 165.** *Sebright MSS.*†† *Yr unrhyw.*

beddyw o dan nawdd esgob y ddinas hono. Yn yr eglwys y mae beddfaenⁱ fab* Syr William Gryffydd o'r Penrhyn, yr hwn a fu farw yn 1587, a Margaret, merch i John Wynun ap Meredydd. Y mae eu cerfluniau mewn mynor gwŷn, yn gorwedd ar fat, ac wedi eu cerfio yn ardderchog; y mae efe mewn arfog-aeth; a hithau gyda gwddfodorch fer, a chrych-addurniadau am ei harddrynan. mewn gwisg hirllaes, a gwregys am ei gwasg—gwisg gyffredin i foneddigesau o'r cyfnod hwnw.

Gerllaw i geulan sêth yr afon *Saint (Seiont)*, heb fod yn mhell oddiwrth *Amddiffynfa* y castell, y mae hen amddiffynfa Rufeinig. Ar ddwy ochr, y *Rufeinig.*] mae y muriau yn lled gyfan; un yn 74 llath o hyd; y llall, yr hon sydd yn pwyntio at yr afon, yn 64 llath. Yr uchder sydd ddeg troedfedd ac wyth modfedd. Y trwch yn chwe' throedfedd. Y mae cryu lawer o'r gwynebfeini wedi cael eu cludo ymaith; a thrwy hyn arddangosir neillduolrwydd yr adeiladwaith Rhufeinig. Cynwysa gyfresau rheolaidd; yu y lleill, y mae y ceryg wedi eu cyfleu yn igam-ogam. Ar hyd y muriau y mae tair rhes gyffredol o dyllau crynion, heb fod dros dair modfedd o draws-fesur, wedi eu plastro yn ddestlus oddi fewn, ac yn rhedeg drwy holl drwch y mur. Y mae tyllau ereill cyffelyb, y rhai a ddarganfyddir yn mhen eithaf y mur, ac ymddangosant fel pe y byddant yn rhedeg drwyddo ar ei hyd. Nis gallaf ganfod dyben y naill na'r llall. Tybir fod y rhai a redant trwy drwch y mur wedi eu bwriadu er blino y gelyn a saethau; ond o herwydd fod eu traws-fesur mor fychan, y mae y cwmipas angenrheidiol, er cyfeirio y saeth, yn eisiau. Yn agos i gonglau un o'r muriau y mae pentwr o geryg, a gweddillion tŵr; oblegy i wrth gloddio yno, rai blynyddau yn ol, darganfyddwyd sylfeini tŵr crwn. Yr oedd wedi ei phalantau, ac oddi fewn iddi darganfyddwyd coru carw, ac esgyrn amryw anifeiliaid llai. Ymddengys ei bod wedi ei bwriadu i ddyogelu glaufa o'r afon Saint, ar orllanw. Hysbyswyd fi, fod yn *Nkrer Beblie*, ar yr ochr arall, gweddillion cyffelyb, gwaith yr un bobl. Y mae y deryn tra chywrair hwn o hynafiaeth yn bresenol wedi cael ei auurddo mor warthus gan furiau, ac adeiladau ereill, fel yr wyf yn ofni y bydd i'm dysgrifiad o hono fod i raddau yn annealladwy.

Mewu ychydig beilder uwchlaw hwn, ac oddeutu chwarter milldir oddiwrth *Segontium.*] y Fenai, y mae safle yr hen *Segontium*, i ba un yr oedd yr amddiffynfa a nodwyd yn iswasanaethgar. Ffurfia hirgylch crwn o gryn eangder, yn ol pob ymddangosiad oddeutu chwe' aer, ac yn llechweldu i lawr ar bob ochr. Mewn amryw fanau y mae gweddillion muriau; ac mewn un lle, ceir gweddillion adeilad wedi ei wneyd o briddlechau, a'i blastru a math o gymrwd caled a llyfn: ymddengys fod hwn yu rhan o dwym-ystafell (*hypocaustum*). Y mae y cymrwd yn yr holl fanau ereill yu hynod o galed, ac wedi ei gymysgu a llawer o raian a thywod. Y mae y llordd fawr yu bresenol yn myned trwy ganol yr hen orsaf hon, tu hwnt i ba un ni feddai y Rhufeiniaid ond un neu ddwy o fân orsafoedd allanol yu y sir hon. Cafwyd yma fathodyn aur, o bwysau tua dau swllt ar bymtheg, ac yu gerfiedig arno, T. DIVI AVG FIL AVGVSTVS.

* Ymddengos mai euw y mab yma hafyd ydoedd "William," ond fod rhai o'r llythyronau wedi cael eu trawsosod.

Tybia Camden y gallai fod hon yn *Setantiorum Portus*, a grybyllir gan Ptolemy, gan fod yn foddllawn i'w ddarllen yn Segontiorum:* ond y mae sefyllfa y flaenaf yn ddiameuol yn ngenau yr afon *Ribble*. Gallai ei fod yn iawn pan y tybia iddi gael ei galw, mewn amseroedd diweddarach, yn Gaer Cystenyn,† ac fod gan Hugh Lupus, yr hwn yn ddiau a oresgynodd Ynys Fôn yn 1098, orsaf am dymhor yn y fan hon. Pa mor bell y gellir dibynu ar yr hyn a ddywed *Matthew of Westminster*, fod *Constantius*, tad Cystenyn Fawr, wedi cael ei gladdu yma, nis gallaf ddywedyd; na pha un bynag, fel y dywed yr un hanesydd ymhellach, a ddarfu i Iorwerth beri i'w gorph gael ei gyfodi o'i fedd, a'i gladdu yn aurhydeddus yn yr eglwys (Llan Bebllic, mae'u debyg.)‡ Dywed Mr. Rowlands fod gan Helen, mam Pablic, gapel yma, yr hwn y dywed ei fod ar gael yn ei ddyddiau ef.§ . Y mae ffynhon, gerllaw i'r amddiffynfa, yn dwyn onw y dywysoges hono, ac y mae rhyw olion o hen adfeilion i'w gwled hyd heddyw yn y gymydogeaeth. Dywed traddodiad fod y capel yn sefyll yn y fan hono.

Gall y teithydd a fyddo yn dymuno ymweled â'r Wyddfa, o'r dref hon, gael ffordd ragorol. Ar ol croesi y *Fai*, neu y *Wyrfa*,|| yn Mhont y Bettws, oddentu pedair milldir a haner o Gaernarfon, efe a gaiff, yn nghymydogeaeth pentref *Bettws Garmon*, neu *Is-Gwyrfa*, raiadr pryderth yn ei wynebu, ar ei ffordd i fyny y dyffryn; yr hwn a gynwysa ddolydd gwyrddion, yn cael eu dyfrhau gan yr un afon, a'i derfynu gan fynyddau yn prysur ymddyrchafu i archeleld alpaidd. Bydd iddo fyned o dan gysgod *Moel Eilian*, mynydd ardderchog o faintioli aruthrol, wedi ei arwisgo â thywyrch llyfion a gwyrddlas, a'i gryuder o'r fath mwyaf rheolaidd. Ar y llaw ddehau bydd iddo fyned heibio i *Gastell Cidwm*, yr hwn y dywed Mr. Rowland ei fod yn un o'r amddiffynfeydd ar y fynedfa i Eryri; craig aruthrol ydyw, i ben uchaf yr hon ni esgynnais, ac felly nis gallaf sicrhau fod arni unrhyw weithydd, yn gyffelyb i'r gorsafcedd Prydeinig ereill. Y mae llyn *Cawellyn* yn y fan yma braidd yn llanw y dyffryn: ei ddyfroedd ydynt nodedig am eu *Torgochiaid*, y rhai a ddelir mewn rhwydi yn misoedd cyntaf y gauaf, wedi y tymhor hwnw ymgladdant mewn dyfnderau nas gellir cyrhaedd atynt. Mewn hen amseroedd, gelwid y llyn eang yma o ddwfr, ar gyfrif sythder ei lanau, yn *Llyn y Torlenydd*. Uwchlaw iddo, ar yr ochr ddehau i'r llyn, yr ymddyrchafa y *Mynyddfuwr mawreddog*, llyfn ar ei gopa, ond ei ochrau yn ymgilio i fewn ar ffurf haner-cylchog, gan arddangos clogwyn o'r fath mwyaf echrydus. Yn fuan wedi hyn, y mae y dyffryn yn ymledu; daw y *Wyddfa* yn gyflawn i'r golwg. Aiff yr ymdeithydd heibio i *Lyn y Gader*, ac ymuna â mi yn fy yndaith flaenorol yn *Bedd Gelert*.

* Il. 798.

† Nennius.

‡ Math. West. 411.

§ Rowl. Mona Antiq. 163. Ganwyd Helen yn Segontium.

|| Cyfyd yr afon hon o Llyn Cawellyn, a gwahana gantref Uwchgorfal ac Isgorfal.

P A R H A D
O'R
AIL DAITH YN NGOGLEDD CYMRU,
MDCCLXXIII.

O GAERNARFON mi a groesais y borthfa i *Dal y Fost*, yn

Y N Y S F O N .

Abermenai.] Y mae y Fenai yn y fan hon yn ddwy filldir o led. Wrth fyned trosodd cefais olwg ar *Abermenai*, y fynedfa dra chul i borthladd Caernarfon, yr hon a wneir yn fwy peryglus fyth, ar gyfrif y traethau oddifewn yn gystal ag oddiallan. Y mae i *Abermenai* ei phorthfa, ac y mae yn un o bump dros y culfor yma. Yr oeddynt yn wreiddiol yn eiddo coron Lloegr; hyd nes y darfu i Harri VIII. eu rhoddi oll i Richard Gifford, un o weision ei ystafell-wely; yr hwn, drachefn, a'u gosododd i William Bulkeley, yn y 33ain flwyddyn o deyrnasiad ei feistr breninol: ond er y pryd hwnw, y mae pob un o honynt, oddigerth hon, wedi cael eu trosglwyddo i ddwy-law ereill.

Niwburch.] Cyrhaeddais *Niwburch* yn fuan, oddeutu tair milldir oddiwrth lan y môr, yr hwn le sydd wedi syrthio yn ddirfawr o'i ysplenydd-der hynafol. Yma y bu un o breswylfeydd ein tywysogion. Yn amser Mr. Rowlands, yr oedd sylfaen y Llŷs, neu y palas, i'w weled ychydig i'r deheu i'r eglwys, yr hon y tybir ei bod yn gapel teuluol. Yn ei gymydogiaeth, yn y *Frondeg*, y mae careg yr hon ni sylwais i arni. Yr ydwyf yn cael crybwylliad am dani yn ysgrifeniadau Mr. Rowlands; yr hwn sydd wedi rhoi i ni y cerfiad canlynol: CUR . . . FILIUS CUURICINI EREXIT HUNC LAPIDEM.* Y mae awdwr *Hanes Môn*† hefyd yn crybwyll am dani, ond amrywia yn enw y sylfaenydd, a'i dad. Y mae ei ddarlleniad ef fel hyn: FILIUS ULRICI EREXIT HUNC LAPIDEM.‡ Clywais ar awdurdod gredadwy fod y cerfiad yn bresenol yn annarllenedwy; ond y mae arddull y cof-faen yn fy nhueddu i'w briodoli i un o'r Daeniaid; y mae y cyfryw yn fynych yn dra chyffredin yn Scandinavia. STODINGUS *fecit erigi lapidem* in memoriam ARNONIS *filii sui qui profectus est in HARDALAM* §—THORSTATUM & GURA *fecerunt erigi saxum in memoriam LAFSONIS patris sui*||—a'r un arherffraith, megys hwn am *Ulric*,

* "Cur . . . mab Cuuricini a gododd y gareg hon." † Printed for Dodaley, 1775. 4to. p. 43.
‡ "Mab Ulrici a gododd y gareg hon."

§ *Pering skieldi Monum. Suev-gothic. 289.* "Stodingus a barodd i'r maen hwn gael ei gyfodi er coffadwriaeth am ARNONIS—meibion a aethant i Hardalam."

|| Yr unrhyw, 301. "Thorstatum a Gura a barasant i'r piler hwn i gael ei osod i fyny er cof am eu tad Lafsonis."

*Saxo lapidem hunc posuit,** ydynt yn brofion o fodolaeth yr arferiad yn nheyrnasoedd y Baltic.

Darfu i'r Daeniaid oresgyn Ynys Môn lawer gwaith; a chydhrwng y blynyddau 969 a 972, darostyngwyd yr holl ynys† gan Godfryd, mab Harold: gallasai mab duwiol, yu ystod un o'r goresgyniadau hyn, yn ol arferiad ei wlad, fod wedi codi y gofadaill yma i'w dad: ond oddiwrth gyflwr amherflaith y cerfaiad, nid ydym yn gwybod pa un ai beddrodol ai aberthol ydoedd.

Yr oedd Niwbwrch, neu yn fwy priodol *Rhos-fair*, yr enw Prydeinig, yn un o faenorau ein tywysogion. Rhenid hi yn ddwy ran; cynwysai un ran swyddogion y teulu o dan y tywysog, y rhai oeddynt o ddau fath, ac yr oedd ganddynt ddeuddeg darn o dir cydrhyngddynt: yr oedd rhan yn cynnal y *Maer-drefiawr*, neu y rhai a arolygent ei dir; y llall ydoedd i'r *Garddwyr*, personau pennodol tebyg i'r bythynwyr ni, y rhai a feddent ddarnau bychain o dir a elwid *Gerddi*.‡ Yr oedd heblaw hyny wyth o ddarnau, y rhai oeddynt eiddo rbydd-ddeiliaid; olynwyr y rhai a fwynhasant yr unrhyw hyd yr amser pan oedd fy awdwr (Mr. Rowlands) yn ysgrifenu. Dyma hefyd lle yr oedd eisteddle cyfiawnder am yr oll o gwmwd Menai, a pharhaodd felly am hir amser wedi i'r lle ddyfod dan lywodraeth y Saeson. Yr oedd tipyn o barch i breswylfod breninol yn cael ei ddangos o hyd gan y meddiannwyr breninol newyddion. Daeth yn faenor i dywysogion Cymru. Iorwerth I. a wnaeth y dref yn gorphoraeth, a rhoddodd iddi farchnad fwrdeisiol, ac amryw ragorfreintiau ereill, y rhai a gadarnhawyd gan y senedd yn y flwyddyn gyntaf i Iorwerth III.§ O'r amser hwnw galwyd hi *Newborough* (y fwrdeisdref newydd.) Yn y rhan olaf o'r teyrnasiad hwnw yr oedd yno dri ar ddeg a phedwar ugain o dai, tair ar ddeg o erddi, un berllan, deuddeg cadlas, a thriugain o ddarnau bychain o dir wedi ei gau i mewn at wasanaeth y tai. Meddai y goron ei goruchwylwr am y rhanbarth yma, gyda chyflog o ddeg punt yn y flwyddyn. Yr oedd y palas a'r capel breninol yn bodoli yn amser Iorwerth III.; canys ymddengys oddiwrth ymchwiliad a wnaethpwyd yma yn 1329, o flaen William de Shaldeford, cynrychiolydd Rhisiart iarll Arundel, ustus Gogledd Cymru, fod tenantiaid cwmwd Menai wedi cael gorchymyn i adgyweirio yr adeiladau hyn: ond, trwy iddynt ddangos allan, pe buasai y ddyledswydd hono yn cael ei gosod mewn grym, na byddent ond o ychydig neu ddim mantais i'r brenin, archwyd i'r ustus wneyd ymchwiliad i wirionedd y peth; a pha un a fyddai ddim yn well iddo gymeryd swm blynyddol yn lle yr adgyweiriadau, nid yn unig o'r palas a'r capel, ond hefyd o'r holl adeiladau ereill ar y faenor freninol.|| Mewn amserau ar ol hyn, meddai yr anrhydedd o anfon cynrychiolwyr i'r senedd Brydeinig. Rhisiart ap Rhydderch o Myfyrion a eisteddai yn y drydedd o Harri VIII., a John ap Robert Llwyd am y flwyddyn gyntaf i Iorwerth VI.; yr hwn, yn y flwyddyn nesaf a drosglwyddodd yr anrhydedd yma i Biwmaris. Y mae gogoniaut Niwbwrch yn bresenol wedi myned heibio.

Hanfoda yn awr trwy wneuthuriad matiau a rhaffan, y rhai a wneir o *for-*

* Wormii Mon. Danica, 501. "Saxo a gododd y golofn hon." † Powel, 34. 62.

‡ Record of Caernarvon, in Biblioth. Litteraria, 23.

§ Mr. Rowlands' MSS. ‖ Schright MSS.

hesg; planigyn ag y darfu i'r frenines Elizabeth, oddiar deimlad at y cyfryw o'i deiliaid a breswylent ar forlanau tywodlyd, gyda doethineb wahardd ei ddinystrio, i'r dyben o ragflaenu yr anffodion sydd wedi dygwydd ar ol hys, o gael haner y plwyf wedi ei gladdu yn y tywod ansefydlog,* trwy gyndeirio- rwydd tymhestloedd.

Llanddwyn.] Dyma ydyw sefyllfa pethau yn *Llanddwyn*, plwyf ag sydd yn ymestyn allan yn mhell o dan y môr, ac yn terfynu mewn gwddffdir cul; y mae o'r bron yr oll o hono wedi ei orchuddio gan fryniau tywod. Hysbysir ni nad oedd arno ddim yn rhagor nag wyth o dai bychain. neu, fel y gelwid hwy y pryd hyny, *weles*,† yn amser Iorwerth III.; eto, yn nheyrnasiad Harri VIII., yr oedd yn un o'r bywioliaethau cyfoethocaf yn esgobaeth Bangor. Ni chyfodai y cyfoeth ar gyfrif ffrwythlondeb gwirioneddol y lle, ond oddiar ofergoeldd y werin bobl; oddiwrth bererindodau at groesau, gweddillion cysegredig, sffynhonydd sanctaidd, a pheuylliau, ac oddiwrth yr hyn a eilw Mr. Rowlands yn *ιχθυομαντια* (*ichthumantia*), neu ddewiniaeth trwy bysgod.‡ Yn amser Owain Glyndwfr, darfu i un Iorwerth Fychan, periglor Llanddaged, wneyd ymhawliad i'r offryman, ac ymaflodd ynddwt yn gysegr-yspeilgar; ond Gryffydd le Yonge, canghellydd ein harwr, a ymrodd, a thrwy gyhoeddiad a roddodd derfyn ar y trais yma ar iawnderau y lle.§

Eglwys.] Ar y gwddffdir y mae adeilion eglwys, cysegredig i St. Deuwen, merch i Brychan, un o Gristionogion cyntefig Prydain. Yn agos iddi y mae ychydig o weddillion o dŷ y clerigwr. Ynddengys nad oeld y flaenaf yn adeilad amddifad o brydferthwch. Y mae yr olaf yn hynod fel preswylfod Richard Kyffin, periglor Llanddwyn y pryd hyny, ac wedi hys deon Bangor, ac a adnabyddid wrth yr enw y *Deon Du*. Yr oedd efe yn gyfaill gwresog i dŷ Lancaster, ac yma efe a gynlluniai â Syr Rhys ap Thomas a phenaethiaid Cymreig ereill, pa fodd i ddwyn drosodd y duc Richmoud, y pryd hyny yn Britany; i'r hwn y trosglwyddent, trwy ddefnyddio cychol pysgota, bob hanesion angenurheidiol.

O Niwbwrch, darfu i mi, rai blynyddau yn ol, wneyd taith i Aberffraw. oddeutu saith milldir i'r gogledd, i chwilio am balas arall o eiddo ein hen dywysogion. Cymerent un o'u teitlau oddiwrth y lle hwn, sef *Princeps de Aberffraw* (Tywysog Aberffraw), yr hwn a flaenorai yr un *Dominus de Snowdon* (Arglwydd Eryri). Croesais, ar ddistyll, y fraich o'r môr a elwir Malltraeth:

Llan-Gadwaladr.] a marchogais heibio i eglwys *Llan-Gadwaladr*, yr hon y dywedir iddi gael ei sylfaenu gan Cadwaladr, breniu diweddaf y Brytaniaid, ac a wnaed yn un o gysegr-fanau yr ynys. Uwch hen y drws yr oedd cerfiad er coffadwriaeth am Cadfan, taid i'r sylfaenydd, i'r perwyl yma: *CATAMANUS Rex sapientissimus opinatissimus omnium Regum.* Dywedir fod y maen ar yr hwn y cerfiad hyn o flurf arch; a dichon fod ganddo le mwy cyfaddus yn yr eglwys o flaen hon.

* Gwel hanes effoithiau galarus y tywod symudol yma yn *Mr. Cordiner's Letters*, 86, 87; ac yn fy Nhaith yn Scotland, 1769, 4th ed. 144, 168.

† Rowlands' MSS. ‡ Yr unrhyw. § Yr unrhyw, a Hist. Anglesey, 44.

¶ Camden, ii. 566. Rowlands, 157. "Cadfan frenin, y doethaf, a'r mwyaf meddylgar o'r holl breninoedd."

Ar feiddfaen yn yr eglwys y mae y beddargraff hynod a ganlyn (yn Lladin:)

Ar farwolaeth *Owain Woode* m'lwyr, a fu farw ar y chweched o *Ebrill*,

B.A. 1602, yn 76 mlwydd oed.

Dedwydd, teirgwaih ddedwydd, aylathau mynor,

A ddaliant bren ardderchog y mae ynys annedwydd yn ei gollî.*

Owain, yr hwn tra yn fyw, oeddit bren defnyddiol,

Ac yn awr, wedi ei farw, y mae yn bren y bywyd i Dduw.

Mys ei fab, a adeiladais y gofadail hon i'm tad,

A'm gweddi ydyw, ar fod i'm llwch hefyd fod yn gyffelyb.

1602.

Aberffraw.] O'ddeutu milldir neu ddwy ymbellach cyrhaeddais safle y preswylfod tywysogaidd. Y mae wedi ei ddarostwng yn bresenol i nifer bychan o dai tylodaidd, yn sefyll ar yr afon Ffraw, yn agos i forgilfach fechau. Nid oes math yn y byd o olion ei hymffrost blaenorol yn aros. Yr oedd yn brif breswylfod ein tywysogion, ac yn un o'r tri llys lle gweinyddid cyfiawnder yn yr holl dywysogaeth.† Yma hefyd y cedwid bob amser un o'r tri chopi o'r cyfreithiau hynafol; un arall yn *Dynesfawr*, str Gaerfyrddin; a'r trydydd a gwlwid gan ddoctoriaid y gyfraith at eu gwastadol wasanaeth.‡ Yr oedd y lle yma o hynafiaeth mawr, gan ei fod yn un o'r tri man a nodwyd gan Rhodri Fawr, o'ddeutu y flwyddyn 870, i'w olyuwyr 'breswyllo ynddynt. Wedi hyny aurheithiwyd y lle gan y Gwyddelod y 962.§ Cymerwyd mesuriad o Aberffraw yn y 13eg o Iorwerth III., oddiwrth yr hwn y gallwn wybod beth oedd rhai o gyllidau hynafol y tywysogion Cymreig. Ymddengys fod rhan yn codi oddiwrth ardrethion tiroedd, oddiwrth enillion melinau a physgodfeydd, ac yn fynych oddiwrth bethau a gymerid yn lle arian; ond byddai y pethau olaf yn fynych yn cael eu cyfnewid am eu gwerth mewn arian.

Llanidan.] Ond i ddychwelyd at y Fenai. O Niwbwrch ymwelais â *Llanidan*, preswylfod arglwydd Boston, yr hwn a saif yn brydferth ar y fraich hono o'r môr, gan arddangos golygfa hardd ar Gaernarfon, a mynydd-oedd Eryri. Y mae yr eglwys, yr hon sydd yn ymyl, wedi bod ar un adeg yn eiddo mynachlog Beddgelert. Yn y flwyddyn 1535, dylynodd dynged y tŷ hwnw. Y frenines Elisabeth a'i rhoddodd i Edmond Downam a Peter Ashton; y rhai a'i gwerthasant, yn 1605, i Richard Prydderch o Myfyrion, merch yr hwn a briododd âg un o Lwydiaid Llugwy, ar yr ochr arall i'r ynys. Ar ddarfyddiad y teulu hwnw, prynwyd eu holl etifeddiaethau gan arglwydd Uxbridge, yr hwn a'u gadawodd i'w nai, Syr William Irby, y diweddar arglwydd Boston.

Yn yr eglwys y mae creirfa gysegredig, heb fod wedi ei gwneyd o aur nac o arian, ac heb gael ei haddurno â meini gwerthfawr; ond o rutfaen tra chyffedin, gyda chauad tehyg i dô tŷ. Pa un a gynwysai unrhyw waddillion o'r sant achlesol, a elwid St. Aidan, ac am yr hwn y crybwylla yr hybarch Bede|| mor anrhydeddus, nis gwn i. Yr oedd eglwys Durham yn meddu ei

* Chwareuad ydyw ar enw y marchog, sef *Woode* (pren.)—Cyr.

† *Leges Wallice*, 147.

‡ Yr unrhyw, 6.

§ *Powel*, 62.

|| *De vita Cudberti*, c. 4.

gocs, tri o'i ddannedd, ei ben, a dau o wyau y griffwn.* Ficeriaeth ydyw y fywioliaeth, â pha un y cysylltir capelau Llanedwen, Llanddaniel, a Llanfair Cwmwl.

Rhaid i mi boidio myned heibio i'r gareg hynod a elwir *Maen Morddwyd* heb air o sylw arni, yr hon sydd yn awr wedi ei sicrhau yn ddyogel yn mur yr eglwys. Mewn hen amseroedd, yr oedd mor nodedig am fod yn yr un lle, fel, pa mor bell bynag y cludid hi, y byddai yn sicr o ddychwelyd yn ol yn ystod y nos. Hugh Lupus, iarll Caerlleon, yn benderfynol i ddarostwug ei thueddiadau ynsymudol, a tyuodd ei sicrhau â chadwyni haiarn wrth gareg arall, lawer yn fwy na hi, a'i hwrw i'r môr; ond, er syndod i'r holl edrychwyr, cafwyd hi i'w hore dranoeth yu ei lle arferol.†

Yr wyf i'n awr yn myned i mewn i dir clasurol, ac eisteddfanan duwiol-frydig yr hen Dderwyddon; y llwyni cysegredig, yr allorau, a'r meini cofadwr-naethol. Rhaid i frâs grybwylliad o'r hyn a welais foddloni fy narllenwyr; yr hwn a gyfeirir at weithiau yr enwog a'r dysgedig Mr. Henry Rowlands, gynt ficer y lle hwn, ac at eiddo fy nghyfaill y diweddar barchedig Dr. Doriase, yr hwn sydd wedi ychwanegu arddangosiadau newyddion o'r gweddillion tywyll hyn.

Tre'r Dryw.] Yn *Nârêr Dryw*, neu breswylfod yr Archdderwydd, cyfarfyddais â'r gweddillion anffurfiedig a ddysgrifir gan Mr. Rowlands. Ei Fryn Gwyn, neu Brein Gwyn, neu yr orsedd freninol, sydd geueidd crwn o 180 troedfedd o drawstefur, wedi ei amgylchu gan garnedd anferth o briidd a cheryg, yn amlwg wedi eu dwyn yno o rywle arall, am nad oes unrhyw olion eu bod wedi cael eu cymeryd o'r ysmotyn hwnw. Nid oes iddi ond un fynedfa i mewn. Tybir mai dyma ydoedd prif orseddfa y cyflawniadau derwyddol.

Heb fod yn mhell oddiwrthi y mae un o'r *Gorseddau*, yu awr yn ymddangos megys wedi ei chwalu, ond ar un adeg yu cynwys pentwr cribog o geryg, ar la un yr eisteddai Derwydd yn aruheledig, yn dysgu y bobl a'i hamgylchynent, *multa de Deorum immortalium vi et potestate disputare, et iuventuti tradunt.*‡

Yna hefyd y mae gweddillion cylch o feini, gyda Chromlech yn y canol; ond y cwbl yn dra amherffaith. Y mae dwy o'r ceryg yu fawr iawn; un, yr hon a wasanaetha yn bresenol fel rhan o dalcen tŷ, sydd yn ddeuddeg troedfedd a saith moddedd o uchder, ac wyth droedfedd o led; ac un arall yu un droedfedd ar ddeg o uchder, ac yn dair troedfedd ar hugain o amgylchedd. Y mae hefyd rai ceryg llai yu aros. Y cylch hwn, pan yu gyflawn, ydoedd yn un o demlau y Derwyddion, yu mha un y cyflawnid eu seremonïau crefyddol. Tybia Mr. Rowlands fod yr oll o'r gweddillion hyn yn amgylchedig gan gylch o Ddraig, ac yu ffurfio llwyn tywyll a chysegredig, *Jam per se roborum elegunt tuos, neque uel sacra sine eu fionde conficiunt.*||

* Smith's Beda, App. No. xv.

† Giraldus Rad. Cambr. lib. ii. c. vii. and Powel's note. Sir Rich. Hoare ed. vol. ii. p. 162. Dywed Giraldus fod y gareg yn cymeryd ei henw oddiwrth ei ffurf.

‡ Mona Antiq. 92, tab. iv.

§ Caesar Bel. Gal. lib. vi. "Trinent luaws o bothau yn mherthynas i nerth a gallu y duwisau ffurfol, a thraddodient y canlynid o'hyny i'w dyllynwyr."

|| P'llu. Hist. Nat. lib. xv. c. 44. "Dewisent iddynt eu hunain llwyni derw; ac ni byddent byth yn darparu unrhyw ebyrtin, o'ddieithr mewn llwyni derw."

Caer Léb.] Yn agos i hwn y mae *Caer Léb*,* neu yr amddiffynfa gylchyu-
edig gan ffos, yr hon sydd o ffurf ysgwâr, gyda chaer ddwbl, a
ffos lydan cylrhwyngddynt, ac un lai ar yr ochr allanol. Oldifewn y mae syl-
feini adeiladau cryuion ac ysgwâr. Tybia Mr. Rowlands mai dyma oedd trigfa
yr Archdderwydd, a'i fod wedi rhoddi yr enw i'r dref-ddegwin yn *mau* uu
y saif, sef *Tre'r Dryw*.

Tref-Wry.] Yn *Tref-Wry*† gwelais amryw olion aneglur o gylchoedd o feini, a
gweddillion ereill o adeiladau, yr oll mor adfeiliedig, neu yn gudd-
iedig gan chwyn, fel ag i fod agos yn amddifad o ffurf. Er mwyn tynu ein
meddyliau oddiworth yr olygfa druenus sydd arnynt yn bresenol, bydded i ni
symud y cyfnod i'r adeg pan y byddent

Yn llawn o Feirdd, dda'ent allan yn y nos,
Mewn gwisgoedd llaes o wŷn, ddiniwaid liw,
A'u mwyn delynuau ffachient yn y lloer,
Gan bêr emynu pur anfarwol gerdd ‡

Yr oedd *Bod-drudan*, neu drigfa y *Derwyddon*, *Tre'r Beirdd*, neu eiddo y
Bodowy'r.] Beirdd, a *Bodowy'r*, preswylfa yr offciraidd,§ oll yn fân bentrefi,
ac agos yn amgylchynu preswylfod yr Archdderwydd, yr hon
ydoedd y rhan bwysicaf o'i osgorodd. Yn y lle olaf gwelais Gromlech drwchus,
yn gorphwys ar dri o feini.

Y mae glan y môr yn agos i *Borthamel*, heb fod yn mhell oddiyma, yn nod-
edig am mai dyma y fan lle y glaniodd *Suetonius*, ac a roddodd derfyn ar
deyrnasiad *Derwyddiaeth* yn yr ynys hon. Aeth ei wŷr traed trosodd mewn
cychod yn meddu gwaelod gwastad, efallai yn y lle a elwir yn awr *Pont yr Ys-*
grafiau.|| Ei wŷr meirch a groesasant mewn rhan trwy rydio, ac mewn rhan
trwy nofio. Y mae y dysgrifiad o'r ymladdfa mor fywiog fel y dodaf ef i mewn
yn ngeiriau yr hanesydd *Rhufeinig*¶ ei hun:—

“Ar y lan safai byddin gymysg mewn trefn ryfelgar, ac wedi ei harfogi yn
dda; y merched yn rhedeg oddiangylch yn wylltion mewn gwisgoedd duon, a'u
gwallt yn chwyfio, ac fel ellyllon yn cyhwanu eu ffagleni; amgylchynid hwy
gan y *Derwyddon*, yn dyrchafu eu dwylaw i'r nefoedd, ac yn tywallt allan y
mellithion mwyaf echrydus. Safai y milwr mewn syndod at newydd-deb yr
olygfa. Ei goesau a aethant yn ddiymadferth, ac arosai ei gorph yn ddiysgog-
iad. O'r diwedd, wedi eu bywiogi gan eu blaenor, a'r naill yn anog y llall i
beidio cymeryd eu dychrynu gan fintai o ferched a phenboethiaid, agorasant
eu banerau, dymchwelasant bawb a'u gwrthsafent, a bwriasant hwy i'w tanau
eu hunain. Ar ol y frwydr, gosodasant warchawdluoedd yn y trefydd, a thor-
asant i lawr y llwyni a gysegrasid at ofergoeldd o'r fath erchyllaf: oblegyd yr
oedd y *Brutaniaid* yn dal mai iawn ydoedd aberthu ar eu hallorau gyda gwaed
eu caethion, ac ymgynghori â'r duwiau trwy archwilio ymysgaroedd dyuol.”

Y fath olygfa ydoedd hou! ac mor deilwng o bwyntyl arluniwr ysprydoledig!
Nid oes olion o unrhyw weithiau o eiddo y *Rhufeiniaid* wedi eu gadael yn y

* *Mona Antiq.* 88. tab. iii.

† Yr unrhyw, tab. iii. fig. 2.

‡ *Mr. Mason's Caractacus.*§ *Rowlands*, 240.

|| Yr unrhyw, 99.

¶ *TACITI ANNALES*, lib. xiv. c. 30.

wlad hon. Bu eu harosiad mor fyr, fel na chawsant amser i ffurfio uurhyw *Bryn Gwydryn.*] beth parhaus. Yn *Mryn Gwydryn*, o'r tu ol i Llanidan, y mae dwy neu dair o ffosydd a chloddiau o ffurf banercylchog, pob pen yn terfynu mewn clogwyn, gan adael lle cydrhyngddynt heb fod yn eang iawn. Oddiwrth ei ffurf, yn gystal â'i henw, Caer Idris, yr wyf yn tybiel mai caer Brydeinig ydoedd.

Drwg genyf nad yw yn fy ngallu i roddi gwell hanes na'r un canlynol am yr awdwr gwir ddysgedig, y parchedig Henry Rowlands, ficer y plwyf hwn. Y mae ei hanes am yr hynafiaethau derwyddol yn y parth yma o'r ynys, a'i ddarluniau o honynt, yn waith o'r pwysigrwydd mwyaf, ac ystyried na fwynhaodl erioed uurhyw fanteision llenyddol ond a gafodd yn ei ynys enedigol. Fe ddywedir na dlarfu iddo erioed deithio yn mbellach na Chonwy; ond yr wyf yn credu ei fod yn sicr mai yr Amwythig ydoedd terfynau pellaf ei deithiau. Bu farw yn 1723, yn 68 mlwydd oed, a chladdwyd ef o dan lech o fynor du yr ynys yn mhlwyf Llanedwen. Yr oedd yn hauu o Henry Rowlands, yr hwn a fu farw yn esgob Bangor, yn 1616, a'r hwn yn 1600 a brynodd gan Robert Gruffyth o'r Penrhyn, etifeddiaeth y Plas Gwyn, yn y plwyf rhagnodedig, yr hwn a erys hyd heddyw yn ei hiliogaeth. Y mae y cerfiad ar ei fedd o'i grf-ansoddiad ef ei hun, ac y mae fel y canlyn (yn yr iaith Lladin):—

Er cysegredig goffadwriaeth. Yma y dodwyd Henry Rowlands, o'r Plas Gwyn, Clerigwr, ficer yr eglwys hon, yr hwn a obeithiai, gyda fyddaf dduwiol, y byddai iddo gael ei ddeffroi oddi yma, yn y dydd diweddar, trwy yspryd yr Iesu, ac oddiyno, gan fod TRUGAREDD WEDI BUDDUGOLIAETHU, y cymerid ef i fyny i dragwyddol orfoledd gyda Christ, yr hyn yn wresog yr hiraethai am dano, sef i fod yn dragwyddol gyda'r Arglwydd. — Bu farw Mehefin 21, yn mlwyddyn ischawdwriaeth 1723, oedran 68. Y mae y gwynt yn chwythu lle y myno. Mawl yn gwbl i'r Tri-yn-Un.

Nid yw pob rhoddion o unrhyw les, oddieithr yr hyn a renir i'r tlodion, Pan y derfydd yr holl gelfyddydau, ac y byddo bethau ysgrifenedig addisau.

Moel y Don.] Oddeutu tair milldir yn mbellach y mae porthfa *Moel y Don*. Dywedir fod Aeloedd, brenin Dublin, a thad i Racwel, mam Gruffydd ap Cynan, wedi adeiladu castell yma, a elwid yn yr hen amser *Castell Aeloedd Frenin*, ond gan drigolion y wlad, *Bon y Don*.^{*} *Corthrechu y Saeson.*] Yma y darfu i fyddin Iorwerth I. yn 1282, wneyd ymgais a fu yn angeuol i lawer dyn gwrol. Glianiodd ei lu oedd yn yr ynys hon, ac ar ol darostwng i ufudd-dod yr ychydig breswylwyr nad ooddynt wedi cynmyrd llw o ufudd-dod iddo ef, adeiladodd bont o gychod yn agos i'r lla hon, yn union yn yr un lle, medd rhai, ag y darfu i Agricola groesi. Y Cymry, yn hysbys o'i amcan, a godasant amddiffynfeyld i ddyogelu y fynedfa i'r mynyddoedd. Iauke de Tany, llywydd dewr, yr hwn a ddaethai yn ddiweddar o Gascony gyda nifer o filwyr Gasconaid ac Yspeinig, yn feiddgar a groesodd dros y bont anorphenedig ar drai, efallai o ddirmyg ar y gelyn: nid oedd yr un o honynt yn y golwg: ond pan ddaeth y llauw i fewn, yr hyn a dorodd ymaith eu cysylltiad â'r rhan agosaf o'r bout, y Cymry yn ddisyngwth a ruthasant arnynt gyda bloeddiadau dychrynlyd; lladdasant niferi, a gwth-

* *Life of Gruffydd ap Cynan.* Sebright MSS.

EGLWYS LLANFAIR A'R PLAS NEWYDD.
LLANFAIR CHURCH AND PLASNEWYDD.

iasant y gweddill i'r môr. Ar yr achlysur hwn lladdwyd Tany ei hun, Syr Roger Clifford yr ieuengaf, tri ar ddeg o farchogion, dau ar bymtheg o foneddigion ieuainge, a dau gant o filwyr; William Latimer yn unig a ddiangodd, trwy ragoroldeb ei farch, yr hwn a nofodd gydag ef at y bont.*

Hen arfau y Cymry.] Gadewch i ni dybied fod dychryn ar yr adeg yma wedi gafael yn y milwyr Saesoneg: eto, gan na ragwelasid hyny gan y Cymry, dylem roddi clod dyladwy i'n cydwladwyr am eu dewrder, ar adeg pan (mewn cymhariaeth i filwyr cyflawn-arfog gwledydd ereill) yr ymladdent Uraidd heb arfau o gwbl. Y mae bardd, o ddiwedd y drydedd ganrif ar ddeg, fel hyn yn dysgrifio (yn Lladin) nodwedd ac arfogaeth y fyddin o hen Frythoniaid a arweiniwyd i Ffrainc gan ein tywysog dewr, *Richard Cœur de Lion* (Rhisiart Galon Llew.)

Medda y genedl Gymreig y nodweddiad naturiol hwn, yn mhllith yr holl briodoliaethau o eiddo natur, a geidw yn arbenig fel ei nodweddiad ei hun er yr amseroedd boreuaf. Preswylant mewn coedwigoedd am oriau, a dewisant ryfel yn hytrach na heddwch. Hawdd ydyw eu ffrochi, cyflym yr ymlidiant trwy lwybrau dyrys, ac nid ydynt byth yn llwytho eu traed a sandalau, na'u coesau a botasau. Dysgir iddynt ddyoddef oerni, ac nid diffygiant dan unrhyw lafur. Gyda gwisg fôr, ni feichir y corph ag unrhyw arfau; ac nid ydynt yn amddiffyn y corph gyda llurig na helm; gan ddwyn yn unig yr arfau a pha rai y parant laddfa yn myddin y gelynon—pastwn deuben, gyda phicell, gwaywffon hir, bwa gyda chawell, ac arfau ereill, ac ymhyfydant mewn brwydrau mynych a thywallt gwaed.†

Coed.] Yohydig o ffordd o Foel y dôn aethum i mewn i goedwigoedd pryderth Syr Nicholas Bayley,‡ y rhai a ymylant y Fenai am bellter maith Dechreua y rhan goediog o'r ynys yn Llanidan, a dyg ar gof i ni hen enw Ynys Fôn, sef yr Ynys Dywyll, oherwydd tywyllni dwfn ei llwyni; ond yn bresenol y mae, oddigerth ar yr ochr hon, yn gwbl amddifad o goed, a'r hinsawdd mor wrthwynebol i'w tyfiant, fel, yn y rhan fwyaf o fanau, mai gydag anhawder y gall y boneddigion godi plauigfa o gylch eu palasau.

Plas Newydd.] Y mae y *Plas Newydd*, preswylfod Syr Nicholas Bayley, yn glôs ar y dwfr, ac yn cael ei achlesu ar dair ochr gan goed derw a choed yn hybarch. Y mae yr olygfa i fyny ac i lawr y forgainge hon, sydd mor debyg i afon, yn eithafol o brydferth. Y glanau ydynt greigiog; y rhai ar yr ochr gyferbyniol yn orchuddiedig gan goed; a thu hwnt i hyny yr ymddyrrha cyfres hirfaith yr alpau Eryraidd. Yma y safai tŷ a adeiladasid gan Gweullian, yr hon a hanai o Cadrod Hardd.§ Y mae y palas wedi cael ei wella, a'i newid ar ffurf gastollog, gan y meddiannydd presenol.||

Cromlechau] Yn y coed y mae rhai hynafiaethau derwyddol hynod. O'r tn ol i'r tŷ gellir gweled dwy gromlech aruthrol. Y mae y gareg uchaf o un o honynt yn ddeuddeg troedfedd a saith modfedd o hyd, deuddeg o sed, a phedair o drwch, yn cael eu chynnal gan bump o feini tâl. Y llall, yr

* Powel, 382.

† William Brito, fel ag y dyfynir ef yn Camden's Remains.

‡ Yn awr Iarll Uxbridge. Gol.

§ Plas Gwyn MCS.

|| Iarll Uxbridge.—Gol.

hon nid yw ond prin yn wahanedig o ldiwrth y flaenaf, sydd braidd yn ysgwâr. o bum' troedfedd a hauer, ac yn cael ei chynnal gan bedair careg. Nid yw nifer cynalyddion y Cromlechau ond damweiniol, a dibynant ar faintioli a ffurf y gareg orwedol. Dyma y rhai mwyaf ardderchog a feddwn, a'r rhai uchaf oddiwrth y llawr; oblegyd gall ceffyl canolig o faint fyned o dan y fwyaf.

Y mae y Dr. Borlase wedi dangos yr annhebygolrwydd o fod y meim hyn erioed wedi eu bwriadu na'u defnyddio fel allorau. Eu ffurf a ddengys yr amhosiblwrwydd o gyneu tân, neu offrymu aberthau ar eu copäau llechweddol; ac y mae braidd y cwbl a welais yn meddu llechweddiad. Rhesyml ydyw tybion iddynt fod yn feddrodau, ac y gallai fod y corph wedi ei osod yn y cyfwng odditanodd; ac addoliad dwyfol yn cael ei weinyddu, neu aberthau yn cael eu cyflawni, gerllaw y cofadeiliau, ar ran ysprydoedd y meirw.*

Y mae y mathau yma o gofadeiliau i'w cael yn y rhan fwyaf o wledydd Ewrop yn Scandinavia,† yn Holland,‡ ac yn Ffrainc: yn y wlad olaf y mae y Pierre Levée, gerllaw Poitiers, yn engraifft aruthrol.§ Ymestyna cromlechau hefyd yn mhellach tua'r deheu; oblegyd y mae Mr. Armstrong yn rhoi darlun o un o'r un natur yn Minorca.|| Amrywiant o ran eu ffurf. mewn llawer y mae y lle rhwng y cynalyddion yn cael ei lanw i fyny gan geryg o faintioli mwy neu lai;¶ ac felly yn dyogelu gweddillion y trengedig a fyddont wedi eu gosod yno. Dichon fod yr holl rai a welwn ni yn ein hymyl wedi eu cau i fyny felly ar y cyntaf; ond mewn amser a ddiuystriwyd, naill ai gyda'r gobaieth cysegr-yspeilgar o gael cyfoeth wedi ei gladdu gyda'r corph, neu, fel y dygwyrddau yn fynych yn bresenol, er mwyn cymhwyso y ceryg at wasanaeth defnyddiol: Y mae ereill drachefn yn gwbl soddedig yn y garnedd, neu y pentwr ceryg; o ba rai y gellid dwyn engreiffitiau yn Llanfaelog, yn yr ynys hon, Yuys Ar-rau,** ac yn str Feirionydd.††

Carnedd.] Heb fod yn mhell oddiwrth y Gromlech y mae *Carnedd fawr*. y mae rhan o honi wedi ei symud ymaith, ac oddifewn darganfyddwyd cell oddeutu saith droedfedd o hyd a thair o led, wedi ei gorchuddio ar y top gyda dwy o geryg fflat, ac wedi ei leinio ar yr ochrau gydag ereill. I fyned i mewn iddi, rhaid oedd i mi gropian dros lechen a osodasid ar draws y fynedfa. Ar dop y gareg yr oedd dau o dyllau hanercylchog, digon o faint i gymeryd i fewn wddf dyn; tybir fod yno un arall uwchlaw, fel y gallai y naill gyda'r lall gyflawni swydd cyffion. Nid yw ond tybiaeth mae yn wir, eto nid yw yn un annhebyg, mai yn y lle yma y cedwid y trueiniaid a fwriedid eu haberthu; am y gwyddir yn dda y byddent yn arfer cyflawni y ddefod felldigedig, ac yn fynych ar gaethion a fyddent wedi bod yn hir yn ngharchar,‡‡ efallai mewn cell-oedd tebyg i'r rhai hyn.

Vaenol.] Ychydig islaw Plas Newydd, ar ochr Sir Gaernarfon, y gwelir coed-wigoedd eang y *Vaenol*, gyda'r hen dŷ o'r un enw. Buasai y lle yma yn hir yn breswylfod teulu o'r enw Williams, cangen o dylwyth Ednyfed

* Darlener rhesymau yr awdwr dyagedig dros ei dybiaeth. Antiq. Cornwall, p. 210, &c.

† Wormit Monum. Dan. 7. ‡ Oudheinkundige Brieven, &c., tab. 1.

§ Brauil Civitat, v. 18. ¶ Hist. Minorca.

¶ Arddangosodig yn *Montaucon*, Supplement v., tab. lxx. ffigur uchaf.

** Voyage to the Hobrivos, 2nd ed. 208. †† Gwel tudal. 314 o'r Gwaith hwn.

‡‡ Borlase Antiq. Cornwall.

TOTTIAETHY FERRY.

Vychan, a'r hwn a anrhydeddwyd â barwnigaeth, Mehefin 15fed, 1622. Syr William Williams, yr olaf o'r llinell, ydoedd ddyn yn arwain bywyd afradlon; buasai yn briod, ond ni bu iddo blant. Daeth yn gydnabyddas â Syr Bouchier Wrey, o Trebitch, dyn ieuangc wedi ei ddwyn i fyny i'r gyfraith. Mewn cyflwr o feddwod perswadiwyd ef i wneyd ewyllys, a throsglwyddo ei holl etifeddiaeth i Syr Bouchier am yspaid ei fywyd, a bywyd ei frawd, y parchedig Chichester Wrey, a'r gweddill i'r brenia William am byth. Y cyfreithiwr ieuangc hefyd a adawodd flwydd-dal iddo ei hun o 540*l.*, y deugain punt ôd at y draul o gasglu y lleill. Efe hefyd a bwrcasodd yr etifeddiaethau oedd ar oesau, y rhai a fwynhawyd gan ei gynrychiolwyr hyd farwolaeth y parchedig Mr. Wrey; ac ar hyn cymerodd y diweddar Mr. S. nith, o Tedworth yn Hampshire, feddiant o honi yn rhinwedd rhoddiad o eiddo y brenin William i'w hynafiad, dirprwywr yn swyddfa yr haelen ac yn bresenol y mae y cwbl, gwerth 4000*l.* yn y flwyddyn, yn cael ei fwyndu gan ei hen nai, Ashton Smith, ysw.

O'r Plas Newydd aethum yn mlaen ar fy nhaith yn ngolwg y dwfr. Yn Nghraig y Ddinas cefais fy nal yn anocheladwy i wledda fy llygaid ar yr olygfa ardderchog ar grymeddiad y Fennai. Heb fod yn mhell oddiyma,

Pwll Ceris.] marchogais ar lan y môr, i aredmygu cenllif gwyllt *Pwll Ceris*, yn mha le, trwy wrthsafiad y creigiau, a chuldra y sianel, y mae rhaiadrau mawrion a throbyllau ffyrnigwyllt, yn ystod yr adeg pan y mae y llanw neu y trai yn dyfod yn gryf. Ar ddistyll ymddengys y sianel, am gryn bellder, yn bigog gan greigiau duon ac erchyll. Y mae cynddaredd y llanw yn eu plith, ar yr adegau a grybwyllais, yn annirnadwy, oddieithr i'r morwr. Anturiais fy hunan (pan yn ieuango) mewn cwch bychan yn ystod ei gyuddaredd mwyaf, ac ni bydd i mi byth anghoſo y cylchdroadau cyflym rhwng craig a chraig, yn nghanol y tonau berwedig, a'r cenllif a redai fel firwd melin. Ar orllanw y mae pobpeth yn dawl. Y mae hwn yn atalfa fawr i fardwyaeth llongan mawrion, y rhai y mae yn rhaid iddynt ymallyd yn yr adeg briodol, a chael gwasanaeth llonglywydd (*pilot*) da. Y mae y gweldill o'r culfor yn ddyogel; ei holl hyd ydyw oddeutu pedair milldir ar ddeg; deg o'r Bay Glâs, yn agos i Beaumaris, hyd Gaernarfon, a phedair oddiyno hyd y fnyedfa i mewn yn Abermenai.

Llandysilio.] Ychydig yn is i lawr, ar wddfdir bychan byr, y saif eglwys *Llandysilio*, yn ymestyn allan yn mhell i'r dwfr; curadiaeth o'r fath mwyaf trymlyd. Y mae yn hynod fod y rhan fwyaf o'r pedwar plwyf ar ddeg a thriugain, i ba rai y mae yr ynys wedi ei rhanu, yn meddu eu heglwysi heb fod yn mhell oddiwrth lan y môr.

Porthaethwy.] Saif *Porthaethwy*, y borthfa fwyaf cyffredinol i Fôn, yn union o dan yr eglwys. Y mae cludiad anifeiliaid yn y fan hon yn fawr iawn, nis gallaf eu cyfrif; ond ystyrir fod yr ynys yn anfon allan yn flynyddol o ddeuddeg* i bymtheg mil o dda corniog, a thyrfaeodd o ddefaid a moch. Cyfrifir hefyd fod y nifer sydd yn aros o dda corniog yn ddeug mil ar hugain.† Oddiwrth yr un awdurdod ymddengys, fod yn 1770, uwchlaw deng mil a phedwar ugain o fwsieli o'yd yn cael eu trosglwyddo allan. Nid yw yr

Dichon fod y nifer a nodir yma yn ormod; y mae gan y golygydd reswm dros gredu nad ydyw yn fwy na phum' mil. Got. † Hist. Anglesey, &c.

awdwr yn cyfrif ond baidd, rhyg, a cheirch; ond gwelwch y hun wenith anghydmareol yn tyfu ar yr ynys. Y mae y gwelliantau mewn amaethyddiaeth wedi cynyddu er pan roddwyd i lawr yr arferiad o gludo eiddo didoll o Ynys Fanaw; cyn yr amser hwnw byddai pob amaethwr yn sefyll ar gopa rhyw fryn uchel, yn dysgwyl am y llong a gariai y fasnach anghyfreithlawn, ond er yr amser hwnw y mae wedi ymosod o ddirif at ddiwydrwydd a thriniaeth ei dir. Nid am nad oedd yr ynys, yn yr amseroedd boreuaf, yn hynod am ei ffrwythlondeb. *Mon, Mam Gymru*, ydoedd enw a gymerai arni ei hun hyd yn nod yn y ddeuddegfed ganrif.*

Arferiad Farbaraid] Yr oedd arferiad farbaraid, mewn cysylltiad â'r gyfundrefu wriogaethol, yn ffynu yn yr ynys hon, ac o bosibl mewn llawer o fanau ereill. Yma yr arddangoswyd gallu arglwydd i werthu ei gaethddeiliaid a'u plant, fel pe buasant yn anifeiliaid ar ei etifeddiaeth. Gwnaed hyn yn Mhorthaethwy lawer o flynyddau ar ol teyrnasiad ein tywysogion ni.† Nid yw ysgrif y gwerthiant ar gael; ond yr wyf yn cael yn ysgrifaf Mr. Rowlands dair o engreiffiau, o ba rai y mae yr un ganlynol yn cynwys flurf-ysgrif gyflawn yr arferiad greulawn hon.

"Ednyfed Fychan ap Ednyfed, mewn lleoedd ereill a elwir Ednyfed ap Arthelw ferch Dafydd ap Gruffydd a Hywel ap Dafydd ap Rhyrd, mewn n amau ereill a elwir Hywel ap Arthelw ferch Dafydd ap Gruffydd, tirddeiliaid rhyddion palasdy arglwyddiaeth tywysogol Rhaidir Gadog, &c., ydym yn rhoddi ac yn cadarnhau i Wilym ap Gruffydd ap Gwilym, marchog, a rhyddberchenog Porthamel, &c., saith o'r brodorion o'r groth; sef Hywel ap Dafydd Dew, Matto ap Dafydd Dew, Ieuan ap Efan Ddu, Llewelyn ap Dafydd Dew, Dafydd ap Matto ap Dafydd Dew, Hywel ap Matto ap Dafydd Dew, a Llywelyu ap Evan Coke, ynghyda'u holl nwyddau ac anifeiliaid, &c., i gael eu dal, &c., fel ein caethweision rhagenwedig, &c., i'r dywededig Gwilym Gruffydd ap Gwilym, eu hetifeddion a'u llythyr-gymunweinwyr, am byth. Arwyddwyd yn Rhaidir Gadog, ar yr 20ed dydd o Fehefin, yn yr 27fed flwyddyn o Harri VI."

Y mae y wlad o'r fan yma, ac yn gwbl hyd Gaergybi (pedair milldir ar hugain) ar ddê ac aswy, yn llwm, digoed, amddifad o gloddiau, yn cyfodi yn fawr fryniau, yn cael ei dyfrhau gan aneirif ffrydiau, ac yn ffrwythlawn mewn porfa ac yd.

Aethum yn mlaen ar fy ffordd§ yn agos i'r Fenai, yr hon sydd yn awr yn lleu cryn lawer. Y mae y glanau cyferbyniol yn anadroddadwy o brydferth, *Golygfeydd ardderchog.*] yn uchel, ac wedi eu gwisgo yn geindlws a choedwigoedd. Bangor a ymegyr ar o'r str Gaernarfon; ac o'i blaen y mae morgilfach ysplenydd, yu cael ei therfynu gan benrhyn anferthol Penmaen Mawr, a Llandudno fawr, yn ymddangos megys ar ei phen ei hun; a morgaingc afon Gonwy yn lifo i lawr yn y gwaelod rhwng y ddau benrhyn mawreddog hyn. Canfyddir yr olygfa yma yn fwyaf manteisiol o'r lle cyn prydferth hnw

* Giraldus Itin. Cambr. Sir Richard Hoare's ed. vol. II. p. 103.

† Rowlands' *Mona Antiq.* 122.

‡ Rowlands' MSS.

§ Trwy haelfydedd arglwydd ac arglwyddes Bulkeley, y mae ffordd ragorol i gerbydan wedi cael ei ffurfio ar draul fawr. o Borthaethwy i Blwmaria, yn arddangos olyniad o olygfeydd ddiagramhar o ran prydferthwch, fel y mae y forgilfach swynol yn graddol ymagor. Cyflawn y gellir d galw yn un o'r rhodfeydd prydferthaf yn y byd. *Gov.*

a elwir y "*Green*," yn agos i gastell Biwmaris: o ba le y gellir gweled, heblaw hynny, Ynys Seiriol, a'r forgilfach ar lun haner-lleuad yn cyrhaedd oddi yno i'r dref, y castell ei hun, *Baron Hill*, gyda'i welliantau ceiudlws; ac ni ddylai y *Red Hill* (Bryn Coch,) preswylfod Mr. Sparrow, yr hwn a saif ar ben naut goed-iog, gan gyfeirio y llygad at ran fawr o'r olygfa ysplenydd yma, gael ei adael allan o'r dysgrifiad.

Biwmaris.] Saif tref *Biwmaris*, fel y mae yr enw Saesoneg (*Beaumaris*) yn arddangos, mewn lle hyfryd ar dir isel, ar fin y dwfr; y mae yn ardestlus, o adeiladaeth dda, ac y mae un heol yn dra phrydforth. Iorwerth I, a greodd y lle; oblegyl, ar ol sylfaenu castelli Caernarfon a Chonwy, efo a ddarganfu ei bod yn angenrheidiol rhoddi firwyn arall yn mheu fy nghydwladwyr anhydyn. Adeiladodd y castell yma yn 1295,* a dewisodd lecyn morfaog, yn agos i gapel St. Meugau, y fath ag a roddai iddo gyfle i ffurfio ffos fawr o amgylch y castell, a'i llenwi â dwfr o'r môr. Efe hefyd a dorodd gamlas i'r dyben o wneyd lle i longau ddadlwytho eu llwythi o dan y muriau;† ac fel prawf o hyn, a bodolaeth y cyfryw gyfleusterau, yr oedd, o fewn canrif yn ol, fôrwyau heiryu yn gysylltiedig wrthynt, i'r dyben o sicrhau y llongau neu y badau. Yr oedd y morfa, mewn amseroedd boreuach, yn fwy o lawer nag ydyw yn bresenol, ac yn orchuddiedig â morhesg rhagorol.‡ Erys traddodiad cryf fod un Helig ap Clunog§ yn moddu yma feddiannau mawrion, y rhai a gyrhaeddent i Ddwygyfylchau, a thŷ prydferth lle y mae y môr yn llifeirio yn bræsenol; yr oll o ba rai a dansuddwyd yn ddisymwth; a haerir y gellir gweled eto, ar drai isel, adfeilion tai, a sarn o Ynys Seiriol yn nghyfeiriad y Penmaen Mawr.||

Yr oedd y tiroedd ar ba rai yr adeiladodd Iorwerth y castell yn eiddo personol; ac ymddengys iddo wneyd cyflawn iawn i'r perchenogion; ac yn mhllith taliadau ereill a wnaed, rhoddodd i Einion ap Meredydd, Gruffydd ap Ifan, ac Einion ap Tegerin, diroedd yn nhref-ddegwm Eirianell, a Thre'r Ddol, yn rhydd oddiwrth ardreth na gwasanaeth, gan fod y castell wedi ei adeiladu ar eu tir.¶

Y mae pob un o dri chastell Iorwerth yn amrywio o ran eu ffurf. Gan hwn y mae yr arddelwad lleiaf i brydferthwch, am nad yw yn feddiannol ar uchder na cheindlysedd Caernarfon na Chonwy. Y muriau allanol a warchodir gan ddeg o dyrau crynion a chryfion; nid yw y rhai hyn ond amgaer i'r castell, yr hwn a saif oddifewn mewn cryn bellder cyfartal; y mae yn fwy o uchder na'r blaenaf, ac y mae ganddo ei dyrau crynion. Oddifewn y mae ysgwâr o 190 troedfedd, neu fel y mae Mr. Grose yn ei alw, ysgwâr â'i gornelau weli eu tori *Neuadd.*] ymaith. Y mae gan y brif neuadd bum' fenestr yn ei ffrynt; y mae yn 70 troedfedd o hyd, a 23½ o led. Ymddengys fod y fynedfa iddi trwy is-neuadd, i fyny esgyniad o risiau.

* Dechreuwyd adeiladu castell Biwmaris yn 1295; ond, yr un modd a chastelli ereill Iorwerth yn Nghymru, buwyd am ffynydau cyn of orphen. T. P.

† Sebright MSS.

‡ Yr unrhyw, a Plas Gwyn MSS.

§ Gelwir y morwr hynafol yma yn gyffredin *Helig ap Glannog*. Y mae of ddirogaeth ef yn rhywle a elwir Tyno Helig, ac ymddengys mai y môr ydoedd ar lenydd Môn ac Arfon; oddiwrth Glannog y cafodd Ynys Seiriol yr enw *Ynys Glannog*, yr hwn a grybwyllir yn tudal. 393 J. B.

¶ Plas Gwyn MSS.

¶ Rowlands MSS.

Capel.] Oddifewn i'r muriau, ar un ochr, y mae capel prydferth, ar ffurf chwareudy, yr ochrau yn addurnedig â bwâu Gothig, a'r neufrd yn cael ei gynnal gan asenau yn ymgodi oddiar bilerynau ceindlws, rhwng pob un o ba rai y mae ffenestr gul, a thu ol i rai y mae ystafelloedd bychain, wedi eu henill o drwch y muriau, dichon wedi eu bwriada i'r swyddogion, neu bersonau o urddas. Y mae oriel gul yn rhedeg oddifewn i holl furiau y castell.

Y fynedfa i fewn a wyneba y môr; a cherllaw iddi y mae gwaith cul a hir, yn ymestyn allan, a elwir *Gunners' Walk* (Rhodfa y Magnelwyr.)

Y llywydd cyntaf ydoedd Syr William Pickmore, marchog o Gascony, yr hwn a apwyniwyd gan Iorwerth I. Yr oedd yno gwnstabl y *Cwnstabl y Castell.*] castell, a chadben y dref. Y cyntaf a dderbynai gyflog blynyddol o ddeugain punt, a'r olaf 12*l.* 3*s.* 4*d.*; ac yr oedd porthor Biwmaris yn cael 9*l.* 2*s.* 6*d.* Caniateid pedwar ar hugain o filwyr fel gwylidwriaeth i'r castell a'r dref, yn ol pedair ceiniog y dydd i bob un.*

Yr oedd cwnstabl y castell bob amser yn gadben y dref, oddieithr mewn un amgylchiad: yn y 36ain o Harri VI. delid y swydd flaenaf gan Syr John Boteler, a Thomas Norreys a ddaliai y llall.

Yr oedd y castell yn faich trwm iawn ar y wlad: byddai mynych ymrafaelion rhwng y gwarchawdlu a phobl y wlad. Yn amser Harri VI. dygwyddodd ymladdfa waedlyd, yn mha un y cafodd Dafydd ap Evan ap Hywel, o Lwydiarth, a lluaws ereill, eu lladd.

O amser Syr Rowland Villeville, neu Brittainy, yr hwn y dywedid ei fod yn ab ordderch i Harri VII., ac yn gwnstabl y castell, cafodd y gwarchawdlu eu tynu ymaith hyd y flwyddyn 1642, pan y darfu i Thomas Cheadle, swyddog o dan iarll Dorset, y pryd hyny yn gwnstabl, roddi ynddo filwyr a darpariadau rhyfel. Yn 1643, Thomas Bulkeley, yr hwn yn fuan ar ol hyny a grewyd yn arglwydd Bulkeley, a'i hollynodd; ei fab, y milwriad Richard Bulkeley, ac *Ei gymeryd yn 1646.*] amryw o foneddigion y wlad, a'i daliasant ar ran y brenin hyd Fehefn 1646, pan yr ymostyngodd i'r cadfridog Mytton ar delerau anrhydeddus, yr hwn a wnaeth y cadben Evans yn islywydd o dano ef. Yn 1653, holl draul blynyddol y gwarchawdlu ydoedd 1703*l.*

Y Dref.] Iorwerth I. wedi iddo adeiladu y dref, a'i hamgylchodd â muriau, gwnaeth hi yn gorphoraeth, a gwaddolodd hi â rhagofreintiau mawrion, a thiroedd o gryn werth. Symudodd yr hen rydd-ddeiliaid, trwy gyfnueid am eu meddiannau, i wledydd ereill. Henllys, yn agos i'r dref, ydoedd breswylfod Gwerydd ap Rhys Goch, un o'r pyntheg llwyth, a'i hiliogaeth hyd yr adeg hon, pan y darfu i Iorwerth eu symud i Bodlewyddan, yn sir Ffiint, a rhoddi eu hen dreftadaeth i'r gorphoraeth.† Anafon un aelod i'r senedd. Ei chynrychiolydd cyntaf ydoedd Meurig Gruffydd, yr hwn a eisteddai yn y 7fed flwyddyn o Iorwerth VI.‡

Y For-gilfach.] Y mae argorfa dda i longau yn y forgilfach sydd yn gorwedd o flaen y dref; ac y mae ynddi saith gwrhyd o ddwfr hyd yn nod ar y trai iselat. Mewn awelon trynion y mae llongau yn cael

* Dodridge, 58.

† Plas Gwyn MSS.

‡ Willis's *Notitia Parliam.* iii. 23.

moddfa yma. Ni pherthyna i'r dref unrhyw drafuidiaeth, eto y mae ganddi ei thofdy er derbyn nwyddau yn achlysurol.

Porthfa.] Y borthfa a orwedda yn agos i'r dref, ac y mae yn dramwyadwy ar ddistyll. Rhoddwyd hi trwy siatr i'r gorphoraeth yn y 4edd o'r frenines Elisabeth. Yr ydwyf yn cael archiad oddiwrth Iorwerth II. i Robert Power, ystafellydd Gogledd Cymru, yn gorchynyn iddo edrych i mewn i gyflwr y cwch, yr hwn oedd y pryd hyny allan o adgyweiriad; ac os byddai hyny yn bosibl, iddo gael ei wneyd yn gymhwys at wasanaeth, ar draul y dref; ond, os ydoedd wedi mayned yn rhy ddrwg i'w adgyweirio, fod i un newydd gael ei adeiladu, ac fod i'r breinin dalu y draul. Ymddengys fod pobl Biwmaris yn talu ym flynyddol, am y fraint o gael porthfa, ddeg swllt ar hugain i'r trysorlys; ond oddiwrtth yr archiad yma, ymddengys mai y breinin oedd i ddarparu y cwch.* Ar ol croesi y sianel, y pellder dros y tywod i Aber, yn str Gaernarfon, y man y cyteiria y teithydd ato, ydyw pedair milldir. Gelwir y tywod yma yn *Draeth Telafan*, a *Wylofain*,† ar gyfrif yr ysgrechiadau a'r galarnadau a wnelai y trigolion pan orlifwyd ef gan y môr, yn nyddiau Helig ap Clunog.

Eglwys.] Y mae yr eglwys yn ddibynol ar Landegfan, yr hon sydd o fewn rhoddiad arglwydd Bulkeley. Gelwir y flaenaf yn gapel y Fendigedig Forwyn; er hyny, mewn hen ysgrifau, gelwir un rodfa yn gapel St. Mair, ac ua arall yn gapel St. Nicholas. Yn y flaenaf, y mae cofadail brydferth o farchog a'i arglwyddes mewn alabastr gwŷn, wedi ei gosod ar eu gorwedd ar feddfaen ailoraidd. Symudasid ef ar y dadgorphoriad o'r crefydd-dy yn Llanfaes, i'r lle yma, ac y mae coffadwriaeth ac enwau y personau a arddangosir wedi eu colli. Ar yr ochr ddeheuol i'r allor y mae careg gyda'r cerfiad canlynol [yn Lladin]: pa fodd y daeth yma, ac i ba ddyben, nis gallaf gael allan.

HENRY SYDNEY, marchog o urdd yr Ardas, milwr, Llywydd Cynghor Cyffindiroedd Cymru, Arglwydd Raglaw yr Iwerddon.

ANTONUS SENTLEGER, marchog o urdd yr Ardas, milwr, ac ar un adeg Arglwydd Raglaw yr Iwerddon.

FRANCISCUS AGARD, marchog, aelod o'r Cynghor yn yr Iwerddon.

EDWARD WATERHOWE, a'm cododd i (y gofadail.)

WILLIAM THWYATES, marchog, bu farw yr 20fed dydd o Ionawr, 1565.

Adnebydd dy hun.—Mewn ffydd a Thangnefedd.

Ymddengys iddi gael ei chodi gan ryw Edward Waterhowe. Buasai Syr Henry Sydney yn arglwydd raglaw yr Iwerddon, ond bu farw yu Lloegr yn 1586. Syr Anthony St Leger oedd un arall. Y mae y ddau ereill yn anadnabyddus.

Uwch ben y blaenaf y mae cof-faen yn y mur, o fynor du, er coffadwriaeth am Thomas, chweched mab Syr Julius Cæsar, meist'r y rholysgrifau, yr hwn a fu farw yn beriglor Llanrhuddlad, yn yr yuys hon, 1632. Y mae yn yr iaith Lladin i'r perwyl canlynol:—

Cysegregdig i Goffadwriaeth y dyn ardderehog Thomas Cæsar, Proffeswr mewn Duwinyddiaeth, chweched mab i Syr Julius Cæsar, marchog euraidd, a Meistr y Rholysgrifau perthynol i Gyfrin-gynghorau y siriol freninoedd Iago

* Sebright MSS.

† Fel mater o ffaith, seint'r yr enw yn awr yn *Traeth y Llan*, beth bynag a allai y gair olaf olygu. J.R.

a Siarl, yr hwn, gan ei fod yn fachgen addawol, a ddechreuodd astudio y celfyddydau a'r gwyddorau yn Ngholeg y Brenin, Rhydychain, ac yn ddiweddarach trwy drwydded yn Gymrawd o Goleg yr Holl Eneidiau. Yna, yn mhen amser, fel periglor eglwys Llanrhuuddlad, efe, yn gystal trwy ei deilyngtdd ei hun, a thrwy fraint anarferol, a gymerodd ei radd fel Doethawr yn Nghaergrawnt, er mwyn cludo i'w ganlyn yn wastad yr anrhydedd mwyaf yn y ddwy Brifysgol; a chan fod yn ddyagedig tu hwnt i'w flynyddoedd, eie a newidiodd fywyd am angeu, Mawrth 5ed, 1632, yn y 32ain mlwydd o'i oed. Joanna Caesar, ei anwyl wraig, ac unig ferch Huw ap William Priaiart, marchog o gwmwd Llifon, Môn, a gododd y gofadail hon fel llafur cariad. B.A. 1634.

Llanfaes.] Ychydig bellder oddiwrth y dref, ar lan y môr, y saif gweddillion *Llanfaes*, neu y *Friars*. Sylfaenwyd ef gan y tywysog Llywelyn ap Iorwerth, ac, yn ol traddodiad cyffredinol y wlad, ar fedd ei wraig Joan, merch i'r brenin Ioan, yr hon a fu farw yn 1237, ac a gladdwyd yn y fan hon. Yma hefyd y claddwyd mab i un o freninoedd Denmark, arglwydd Clifford, a lluaws o farwniaid a marchogion a syrthiasant yn y rhyfeloedd a'r Cymry.* Yr oedd yn gyflwynedig i St. Ffrancis, a chafodd ei chysegru gan Hywel, esgob Bangor, yr hwn a fu farw yn 1240. Y brodyr oeddynt Ffranciaid, neu y mynachod lleiaf. Cafodd eu heglwys a'u tŷ eu dinystrio, a'u tiroedd eu hanrheithio yn y gwrthryfel a godwyd yn fuan ar ol marwolaeth Llewelyn, ein tywysog olaf, gan ei berthynas Madog. Iorwerth II. oddiar ystyriaeth o'u haufodion, a faddeuodd iddynt y trethi dyledus oddiwrth ynt iddo ef, yr hyn, yn flaenorol i'r rhyfel, oedd yn ol 12l. 10s. Yr oedd y mynachod hyn yn bleidwyr cryfion i Owain Glyndwr. Harri, yn ei ymgyrch cyntaf yn erbyn Owain, a yspeiliodd y mynachdy, ac a ddododd rai o'r mynachod i'r cleddyf, ac a gludodd ymaith y gweddill; ond ar ol hyny rhyddhaodd hwynt, adferodd y lle, ond poblogodd ef â meudwyaid Seasonig. Dichon iddo gael ei wneyd yn adfeilion drachefn; oblegyd y mae Harri V. trwy freint-lythyr, yn sefydlu yna wyth o fynachod, ond gorchymyna nad oes ond dau o honynt i fod yn Gymry.†

Ar adeg y dadgorphoriad, Harri VIII. a werthodd y fynachlog, a'i meddianau, i un o'i wŷr llys. Daethant yn ddiweddarach yn eiddo teulu o'r enw White (yn awr wedi darford,) y rhai a godasant yma balas da. Daeth yn ddiweddar, trwy bryniad, yn eiddo i arglwydd Bulkeley. Y mae yr eglwys wedi ei throi yn ysgubor, ac y mae arch‡ y dywysoges Joan yn awr yn gwasanaethu fel cafn i rod-di-diod i anifeiliaid. Hysbysir fi, fod ar dyddyn Cremlyn Mynach, yr hwn a fu unwaith yn eiddo y fynachaeth, wedi ei dori ar gareg fawr, ddarlun o'i noddwr St. Ffrancis; ac fod ei ben hefyd wedi ei dori ar gareg mewn mur, yn un o heolydd Biwmaris, i ba un y byddai raid i bawb teithwyr arddangos ca'i parch, dan boen o dalu dirwy.

Brwydr.] Oddeutu y flwyddyn 818, ymladdwyd brwydr waedlyd yn agos i *Llanfaes*: ni fynegir yr achos, na phwy oedd y pleidiau; ond yr wyf yn barnu oddiwrth yr hanes,§ ei bod rhwng Egbert, brenin y Sacsoniaid Gorllewinol, a'r Cymry; oblegyd darfu i'r blaenaf, yn nheyrnasiad Merfyn Frych, gario ei arfau hyd i holl barthau Gogledd Cymru.

* Leland's Collect. i. 65, and Henry V.'s patent in Sebright MSS.

† Sebright MSS.

‡ Symudwyd yr arch yma o'r lle diraddiol hwn, a dodwyd ef o dan adedell Gothig brydferth, mewn sefyllfa hyfryd yn ngerddi *Baron Hill*. GOL.

§ Powel, 24.

Castell Aber Llienawg.] Oddeutu milldir yn mhellach y saif *Castell Aber Llienawg*, amddiffynfa ysgwâr fechan, gyda gweddlillion tŵr crwn bychan yn mhob congl. Amgylchynir y cwbl gan ffos. Y mae ffordd gafniog yn cael ei dwyn yn mlaen at lan y môr, ac yn ei phen eithaf y mae bryncyn o bridl, wedi ei fwrriadu i amddiffyn y lle glanio. Sylfaenwyd y castell hwn gan Hugh Lupus iarll Caerlleon, a Hugh Goch iarll yr Amwythig, yn 1098, pryd y goresgynasant yr ynys, ac yr ymddygasant gyda mwy o furbareidd-dra ciaidd at y brodorion druain, yn enwedig at un o'r enw Kenred, nag a anurldodd hanesyddiaeth un wlad erioed. Rhagluniaeth a dlanfonodd Magnus, brenin Norway, i ddial am eu creulondeb. Ymddengys fod ei ddyfodiad ef yn hollol ddamweiniol. Cynygiodd lanio, ond gwrthwynebwyd ef gan yr ieirll. Magnus a safai ar ben blaen ei long, a chan alw ato un o'r rhai goreu o'i saethyddion, arllwysasant ar unwaith eu holl saethau at iarll yr Amwythig, yr hwn a safai yn gyflawn-arfog ar y lan. Trywanodd saeth ef trwy un o'i lygaid, yr unig fan nad oedd wedi ei amddiffyn.* Y buddugoliaethwr, wrth ei weled yn neidio i fyny yn ei ing marwol, yn drahasu a waeddodd allan, yn ei bith ei hun, *Leit loupe*—hyny ydyw, *Dawnsied!*†

Yr oedd gwarchawdlu yn yr amddiffynfa hon mor ddiweddar ag amser Siarl I.; pryd y cedwid hi dros y senedd gan Syr Thomas Cheadle; ond cymerwyd hi gan y milwriad Robinson yn 1645, neu 1646.‡

Penmon.] O'ddeutu milldir yn mhellach ymwelais â phriordy *Penmon*, yr hwn, fel y blaenaf, sydd ar lan y môr. Y gweddillion o hono ydynt yr ystafell fwyta, a'r eglwys; rhan o'r olaf a ddefnyddir yn bresenol. O'r tu fewn y mae cofadail fechan, yn hysbysu fod Syr Thomas Wilford, o Iddington, yn Nghaint (un o ferched pa un a briodasai Syr Richard Bulkeley,) wedi marw Ionawr 25ain, 1645. Oddeutu milldir oddiwrth lan y môr y mae ynys fechan a elwir *Priestholm*, neu Ynys Seiriol, neu Glannauch,§ yr hwn lc, efallai, a allasai fod yn breswylfod y brodyr, oblegyd y mae y mynachdy yn myned dan y ddau enw: weithiau gelwid hwy *Canonici de insula Glannauch*.|| Dichon fod rhai o'honynt yn preswyllo ar y cyfandir, i edrych ar ol yr eiddo, a'r lleill i ddwyn ymlaen y defosiynau mewn neillduaeth. Yr unig olion o'u preswylfod ydyw tŵr ysgwâr; ond y mae digonedd o esgyrn bodau dynol, yn wasgareddig i fyny ac i lawr, yn brofion o'i sancteiddrwydd tybiedig, ac o ddymuniad coel-grefyddol y bobl am gael eu claddu yn y fan hon. Yr encilwyr cynthiaf i'r ynys hon, yn ol Giralddus, oeddynt feudwyaid; am ba rai (fel arfer) y mae yn adrodd chwedl ofergoelus, sef, pan y byddai iddynt anghytuno, fod pla o lygod yn aflonyddu arnynt; y rhai a ymadawent mor suan ag y darfyddai eu gelyniaeth at eu gilydd.¶ Eit holynwyr oeddynt fynachod duon, wedi eu cysegru i'r Forwyn Fair, a'u gwaddoli gan Lewelyn ap Iorwerth, yn flaenorol i'r flwyddyn

* Torfæl Hist. Norveg. iii. 423.

† Girald. Hist. Camb. 867. Sir Rich. Hoare's ed. vol. ii. p. 105.

‡ Plas Gwyn MS.

§ A'i ysgrifenu fel arall, hwn ydoedd *Glannauc*, neu *Ynys Glannog*; saif ei dyddordeb hanesyddol ar y ffaith fod Cadwallon wedi cael ei warchaeo ynddi pan y gwagwyd arno gan Edwin yn 622; y cofnodlad yn yr *Annales Cambriae* ydyw, "Obsessio Catguollann regis in insula Glannauc." Yr Edwin hwn, brenin yr Eingl yn Northumbria, a orchfygodd Ynys Môn, ac a roddodd iddi yr enw *Anglesey*, neu Ynys yr Eingl J.R.

|| Dugdale Monast. ii. 383. "Mynachod o Ynys Glannauch."

¶ Gir. Camb. lib. ii. c. 6. p. 868. Sir Rich. Hoare's ed. vol. ii. p. 108.

1221,* oud, yn ol hanes Môn, sylfaenwyd hi gan Faelgwyn Gwynedd. Yr oedda y prif fynuach yn uu o dri arglwyddi ysprydol Ynys Fôu. Ar adeg y dad-gorphoriad, prisid y cyllidau yn 47l. 15s. 3c. yn y cyfan, neu 40l. 17s. 9c. yn glir; y rhai a roddasid, yn y 6ed o deyrnasiad y frenines Elisabeth i un o'r enw John More.

Ynys Seiriol.] Y mae y sianel, neu y *Sound*, fel y gelwir hi, rhwng Môn ac Ynys Seiriol, yn ddwfn iawn; a dyna y dramwyfa gyffredin i longau wrth fyned i, neu ddyfod allan o, angorfa Biwmaris. Ar yr ochr arall y mae y Sianel Ddwyreiniol, yr hon, ar ddistyll trai, sydd rhwng yr ynys a phwynt Traeth Telafen, ychydig yn fwy na chwarter milldir o led, ac yn nofiadwy i fâu longau yn unig. Y mae yr ynys oddeutu milldir o hyd, yn dra uchel, ac yn amgylchynedig gan glogwyni, oddieithr ar yr ochr nesaf i Benmon, ac hyd yn nod yno y mae yr esgyniad yn syth iawn. Llechwedda y tir yu raddol o'r copa hyd ymylon y clogwyni. Yn ystod cyfran o'r haf y mae yr holl ynys yn llawu o adar gwibdeithiol. Y llechwedd ar yr ochr sydd yn fyw o'r PUFFIN AUKS, *Br. Zool.* i. No. 232, y rhai a chwyrliant yn ddbaid oddi-amgylch, disgynant, ac ânt o'r golwg i'w tyllau; neu deuant allan, safant yn glir, edrychant arnoch yn y dull mwyaf digrifol, yna ehedant i ffwrdd, ac naill ai cyflawnant eu chwyldroadau, neu ânt allan i'r môr i chwilio am ymborth.

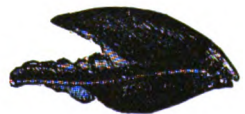
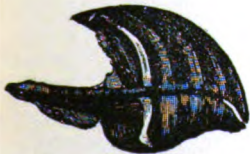
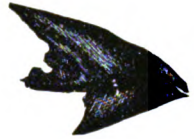
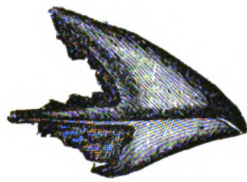
Paledn.] Eu hymddangosiad cyntaf sydd oddeutu y pummed neu y degfed o Ebrill; oud ymadawant â'r lle, braidd bob aderyn, ddwywaith neu dair cyn ymsefydlu. Eu gwaith cyntaf ydyw tori tyllau i ddaearu; yr hyn a wneir gan y gwrrywiad, ac y maent mor brysur ar yr adeg hono fel y gellir eu dal â llaw. Bydd rhai yn arbed y drafferth iddynt eu hunain o wneyd tyllau i ddaearu, oud cymerant feddiant o eiddo y cwingod, y rhai, yn ystod adeg y *Puffins*, a enciliant i'r ochr arall o'r ynys.

Dodwyant un wy gwyn. Y mae y gwrrywiad, yn gystal â'r benywiad, yn cyflawni y gwaith o eistedd, ac yn cymeryd lle y naill y llall ar adeg ymborthi. Deorir y cywiou yn nechreu Gorphenhaf. Y mae gan eu rhieni y serch cryfaf atynt; dim ond i chwi afael ynddynt gerfydd eu hesgyll, bydd iddynt frathu eu hunain yn y dull mwyaf creulawn, ar unrhyw ran o'u cyrph ag y gallant ei gyrhaedd, megis pe byddent wedi myned i wan-obaith: a phan ollyngir hwy yn rhydd, bydd iddynt brysuru ymaith at eu cywion yn y man daearu. Y mae y trwst a wnant pan ddelir hwy yn ddychrynlyd, ac heb fod yn anuhebyg i ymgeisiadau mudan i lefaru. Derydd yr auwyldeb yma cyn adeg eu hymadawiad, yr hyn fydd braidd yn gyson tua'r unfed ar ddeg o Awst. Yna ânt i ffwrdd, bob un o honynt, a gadawant ar eu hel y rhai ieuainge a fyddout heb lawn bluo, yn ysglyfaeth i'r gwalch ymfudol, yr hwn a wylia enau y tyllau am eu hymddangosiad, gan y gorfodir hwy i ddyfod allan yn fuan, neu farw o uewyn.

Ymborth.] Ymborth yr adar hyn ydyw mân-benwaig, neu wymon, yr hyn a'u gwna yn dra drygflasus; eto y mae y cywion, wedi eu piclo, a'u cadw gyda pher-chwaethon, yn cael eu hoffi yn fawr gan rai pobl.

Cyfnewidiad yn eu pigau.] Ymddengys yn sicr nad yw y *Puffins* yn bridio hyd y drydedd flwyddyn o'u hoed. Profir hyn gan y sylwadau a wnaed gan y parchedig Hugh Davies ar wahanol ffurfiau eu pigau, yu mhlith

* Tanner, 690.

HEBOG YNYS SEIRIOL.

PUFFIN AUK.

y miloedd o'r rhywogaeth a welodd ar wasgar, unegis ag y crybwyllais eisoes, (tadl. 358.) Y mae efe wedi sylwi arnynt yn ngwahanol dymhorau eu bywydau. Y rhai a dybiai efe eu bod o'r flwyddyn gyntaf, oeddynt fychain, gwaullyd, yn amddifad o gwysau, ac o liw tywyll; y rhai o'r ail flwyddyn oeddynt gryn lawer yn fwy ac yn gryfach, o liw goleuach, gydag olion gwanaidd o'r cwysau yn eu bôn; y rhai o flynyddau addfetach oeddynt o liwiau mwy bywiog, ac o nerth mawr. Yn mhlith y myrddiynau a heidiant bob blwyddyn i Ynys Seiriol, nid oes yr un o honynt wedi cael sylwi arno nad oedd ei blg o dyfiant unfur. Dichon y deil yr un sylw yn dda gyda golwg ar WALCH Y PENWAIG (Razor-bill, Br. Zool. i. No. 230,) gan fod Mr. Davies wedi cael lluoedd o rai gyda phigau llawer llai nerthol na'r rhai a fynychant yr ynys hon; o liw unfur du, ac heb y cwys gwyn nodweddiadol, a'r rhychau duon.

Pysgod.] Y mae y sianel rhwng Ynys Seiriol a str Fon wedi cynyrchu rhai pysgod tra anghyffredin. Y *Morgi Biomaris* (Brit. Zool. iii. No. 50;) y *Morris*, No. 67; a'r *pysgodyn cegddu* triforchog, No. 84, ydynt rywogaethau newyddion a ddaliwyd yn y môr yma.* Yr wyf yn ddyledus i'r diweddar Mr. William Morris o Gaergybi, am yr un ag y rhoddais ei enw arno. Y Parchedig Hugh Davies a'm hanrhegodd â'r ddau arall. Y mae y *gragen lla* newydd, neu yr un a elwir *umbilicated* (y fogleidd,) i'w chael yn fynych yn nghymydogaeith yr ynys hon.

Planigion.] Y mae y *Smyrnum Olasatrum*,† neu yr *Alexanders*, braidd yn gorchuddio y pen de-orllewinol o'r ynys, a bwyteir hwy yn awyddus (wedi eu berwi) gan forwyr newydd ddyfod adref o fordeithiau pell. Yr *Iris Foetidissima*, neu yr helesg drewllyd, sydd yn hawdd eu cael oddeutu y tŵr ysgwâr, ac yn fynych yn cael eu gwneyd yn bowltis, gan y bobl gyffredin, a hyny yn llwyddiannus, at yr yspinog, neu ddolur y gwddf.

Baron-hill.] Dychwelais i Biwmaris, ac oddiyno ymwelais â *Baron-Hill*, preswylfod arglwydd Bulkeley, yr hwn a saif ar ben llanerch eang, yn ymlechweddu i lawr at y dref, ac yn meddu coed o'r tu cefn ac ar yr ochrau, y rhai ydynt yn addurniadau prydferth i'r wlad. Sylfaenydd Baron-hill ydoedd Syr Rhisiart Bulkeley, person urddasol o'r enw hwnw.‡ Adeiladodd ef yn 1618; yn flaenorol i'r amser hwnw yr oedd preswylfod y teulu yn Cwrt Mawr, yn y dref gyfagos, ac ar ol hyny mewn lle arall, a elwid yr Henblas. Y mae y preswylfod presenol yn ddiweddar wedi cael ei drwyadl gyfnewid, gyda chwaeth ragorol, gan ei feddiannydd ardderchog, yn unol â chyfarwyddiadau yr adeiladydd cywrain hwnw, Mr. Samuel Wyatt.

Yr olygfa o Baron-Hill, mewn gwirionedd, ydyw ymfrost yr ynys. Y mae y môr yn ffurfio morgilfach ardderchog, y Fenai yn ymagor iddo gyda holl lawredd un o afonydd America. Terfyniad y dwfr o'n blaenau ydyw cyfres

* Rhestrwyd y *cegddu triforchog* gan ei ddarganfyddwr cyntaf, y parchedig Hugh Davies, yn unegedl newydd y *Batrachoides*, a darlunir ef fel hyn. *BAT. triurcatus* in foveola dorsali, pinnae primae rudimento, serie verrucarum utrinque 8—10, cirro mentali. Gwel y "Gentleman's Magazine" am Fehefin 1809.—Y mae dyfyniadau o lythyrau y naturiaethwr manwl a chywir hwnw, ar bwng y "*Morris*" a "*Morgi Biwmaris*," yn cael eu rhoddi yn yr Attodiad. GOL.

† Smith, Fl. Br. p. 328. GOL.

‡ Ni bydd i mi yma dori ar fy nhaith gyda'i hanes; ond yn gymaint a'i fod yn deilwng o sylw y ddiwydd, cyfeiraf ef at yr Attodiad, Rhif xvi.

miloedd o'r rhywogaeth (Linn. *Selachii*, p. 358.) Y mae eiddoedd hyn yn cael eu hysgrifdu fel *Selachii* neu fel *Pisces*. Y rhai a dybiadwyd yn wreiddig o'u hysgrifdu fel *Selachii*, yn amddifad o'r *Selachii* yn lawer yn fwy ac yn eiddoedd eraill. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr.

Ysgod.] Y mae y siandod hyn yn cael ei hysgrifdu fel *Selachii* neu fel *Pisces*. Y rhai a dybiadwyd yn wreiddig o'u hysgrifdu fel *Selachii*, yn amddifad o'r *Selachii* yn lawer yn fwy ac yn eiddoedd eraill. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr.

Planigion.] Y mae y *Selachii* yn cael eu hysgrifdu fel *Selachii* neu fel *Pisces*. Y rhai a dybiadwyd yn wreiddig o'u hysgrifdu fel *Selachii*, yn amddifad o'r *Selachii* yn lawer yn fwy ac yn eiddoedd eraill. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr. Y rhai a dybiadwyd fel *Selachii*, ac o nerth mawr.

Baron-hill.] Dychwelais i Efrog Fawr ym 1818; yn flaenorol i'r amser hwn yn y dref gyfagos, ac ar ol hyn y preswylfod presenol yn ddi- chwaeth ragorol, gan ei feddi- yr adeiladydd cywain hwn.

Yr olygfa o Baron-Hill, mae y môr yn ffurfio morgilfach a lawredd un o afonydd America.

* Rhestrwyd y *ceyddu triforchey* yn *ngunedl newydd* y *Batrachoides*, a *primo rudimento, serie verrucarum sine* am Fehefn 1909.—Y mae dyfyni- bwnge y "*Morris*" a "*Morgi Bwyr*" y *Smith, Fl. Br. p. 328. Got.* y *Ni bydd i mi yma dori ar fy* y *deallenydd, cyfeiriad of at yr*

fu
ar
aus
, ac
gael,

m 1871:
47. Ar-
faith-ldi-

:"Samson

Gruffydd ap

haner-cylchog o greigiau a mynyddoedd, y penaeth ydyw y Wyddfa, gyda'u cribau yn ymnyddu i'r cymylau, a'u gwaelodion wedi eu toroithiog amaethu, ac yn llechweddu yn raddol hyd at fin y dwfr. Y penrhyn aruthrol, Penmaenmawr, a chrynswth anferth Llandudno, ydynt nodweddau afrosgo ond tarawiadol, ac yn ffurfio cyferbyniad cryf i'r rhanau mwyaf esmwyth a boddhaol o'r olygfa.

Cromlech.] Aethum yn mlaen ar fy nhaith, ac yn Trefawr aethum heibio i *Gromlech* fawr ac afrosgo, gydag olion o rai ereill cyfagoa. Cyr-

Plas Gwyn.] haedd *Plas Gwyn*, eisteddle fy nghyfaill* Paul Panton, ysw., yn hawl ei wraig gyntaf, Jane, merch i William Jones, ysw. Adeiladwyd y tŷ gan Mr. Jones, a gellir ei ystyried yn un o'r rhai goreu yn yr ynys. Yma y cedwir dau bortread, penau dau o esgobion, genedigol o Gymru. *Humphrey Humphreys*, yr hwn a fu farw yn esgob Henffordd yn 1712, yn 63 oed. Cafodd ei baentio gan Mrs. Mary Beale, pan oedd yn esgob Bangor; ac arddangosir ef mewn llewys lliain, gyda gwallt tywyll, a gwynebpryd da. Yr esgob arall ydyw *Robert Morgan*, yr hwn a fu farw yn esgob yr un esgobaeth yn 1673, a chofnodir iddo fod yn gymwynaswr i'w eglwys gadeiriol. Y mae yn yr un wisg a'r blaenaf; medda wallt byr glaswyn, cap du, clòs, a gwynebpryd caled.

Traeth Coch.] O Blas Gwyn cymerais daith i *Draeth Coch*, morgilfach eang wedi ei gorchuddio â thywod cadarn; yu yr hwn, ar yr ochr orllewinol, y mae cymysgedd mor fawr o gregyn, nes y mae yn cael ei arfer fel gwrtaitth trwy bob rhan o'r ynys, o fewn pellder rhesymol. Ar yr ochr ddwyreiniol, o fewn tair milldir i Blas Gwyn, yn agos i lan y môr, y mae dau fryncyn crwn ar bob ochr i ffos ddofn yn arwain at eglwys Llanddonan. Ymddengys fod y rhai hyn yn waith y Daeniaid, wedi eu bwrrw i fyny i arddiffyn eu llongau yn eu gwibdeithiau lladronaidd; auffsawd ag yr oedd yr ynys hon, yn ol ysgrifeniadau y beirdol, yu dra darostyngedig iddi.

Bwrdd Arthur.] Uwchlaw Llanddona y mae bryn uchel, a elwir *Bwrdd Arthur*. Dichon mai yr enw priodol ydoedd Din, neu Ddinas Sulwy; oblegyd y mae eglwys odditano yn dwyn yr enw Llanfihangel Din Sulwy. Ar ei phen uchaf y mae gorsaf Brydeinig fawr, wedi ei hamgylchu a rhês ddwbl o geryg, gyda'u pigau meinion at i fyny; ac mewn rhai manau y mae y gaer wedi ei ffurfio o geryg mân. Yn y cylch y mae olion adailadau hirgrwn: y fwyaf yn ffurfiedig o ddwy rês o geryg fflat wedi eu gosod ar eu penau. Preswylfeydd y meddiannwyr am dymhor oedd y rhai hyn. Rhaid ei fod yn lle o nerth mawr; oblegyd, heblaw yr amddiffyniad colfynddol, y mae y bryn yn llechweddu yn syth ar bob ochr, ac y tuao yr ymyl, y nesaf i'r caerau, gan mwyaf yn glogwyni. Y mae yu werth y drafferth i esgyn y bryn hwn, er mwyn yr olygfa eang a geir oddiaro; cymysgedd o fôr,Craig, a mynyddoedd, yn aruthrol o ardderchog.

Uwchlaw iddo, nododd y parchedig Hugh Davies i rai yr *Hypericum montanum* (eirinnlys y mynydd); ac islaw, ar yr ochr orllewinol, y *Cistus hirsutus* (rhosyn y creigiau.)

* Bu farw y cyfaill hwn i Mr. Pennant yn 1797, a dilynwyd ef gan ei fab o'r un enw. I nodweddau ac amrywiol gyneddau da yr hwn yr atalir y Golegydd rhag gwneud cyfawnder rhag iddo gael y cymeriad o fod yn wneithiwr, neu o ufuddhau yu ormodol i rwyndedigaethau efcillgarwch gwresog a brwdfrydig. Gol.

Llanestyn.] Disgynais i eglwys *Llanestyn*, yr hon sydd yn hynod ar gyfrif bedd ei sant nawddogol, St. Estyn, neu Iestyn,* mab Geraint, marchog teilwng o fwrdd crwn y brenin Arthur, yr hwn a laddwyd gan y Sacsoniaid yn y gwarchae ar Lundain! Y mae llun y sant yn arddangos dyu gyda chwewill am ei ben, barf gron fawr, a blew ar ei wefus uchaf ac isaf. Y mae am dano fantell hirllaes, wedi ei sicrhau gyda boglwm: yu un llaw y mae ffon, gyda llun rhyw anifail ar y pen uchaf iddi; yu y llall y mae rhòl a rhyw ysgrifen arni: o gwmpas ei fantell hirllaes y mae gwregys a chord hir. Ymddengys oddiwrth y cerfiad mai offrwnt addunedol ydoedd hwn. Yr ydwyf yn ei roddi fel y cefais ef gan fy nheilwng a'm cywraia gyfaill, yr anrhydeddus Daines Barrington.† “Hic jacet Santtus Yestianus cui Gwenllian, filia Madoc et Gryffyt ap Gwilym, optulit in oblocoem istam imaginem p. salute animarum s.”§ Wrth y cord y mae yn amlwg fod y Gwenllian dduwiol-frydig yn tybied fod St. Iestyn yn Efranciaid; cam-amseriad digon cyffredin yn yr amseroedd boreuaf.

Penmynydd.] Taith arall ydoedd i *Benmynydd*, oddeutu dwy filldir i'r deheu o Blas Gwyn, ar un adeg yn breswylfod hynafiaid Owain Tudur ail ŵr i Catherine o Ffraince, brenines waddolog Harri V.; “yr hon,” fel y mae y gonest Halle yn ein hysbysu, “gan ei bod yn ieuangc a chnawdol, a ddylynai ei mympwyon ei hun, yn hytrach na chynghor carellig, a chanddi fwy o barch i'w serchiadau neillduol nag i'w haurhydedd cyhoeddus, a gynerodd yn ŵr yn ddirgel (yn 1428) foneddwr golygus, a pherson hardd, wedi ei addarno *Owain Tudur.*] & lluwaws o ddoniau naturiol a grasusol, ac a elwid *Owain Tudur.*] Tudur, wedi banu o ardderchog hynafiaid, ac o linach hynafol Cadwaladr, brenin olaf y Brytaniaid.”|| Y briodas hon, a fu mor bwysig yn ei chanlyniadau, a adferodd y llinach o dywysogion Prydeinig i'r deyrnas hon,

Ni chwynwn mwy am Arthur sydd ar goll:
A henffych well, chwychw i gwynynol deyrn;
I epil Prydain wen boed henffych well!

Teyrnasodd y rhai hyn am hir amser, o dan yr enw teulu Tudur; yr hiliogaeth gymysg wedi dar fod ar esgyniad Harri VII., ŵr i'u cydwladwr ardderchog.

Bu Owain ei hunan yn anffodus. Collodd ei gynhares freninol yn 1437, wedi iddi ddwyn iddo dri mab ac un ferch, Edmwnd, Jasper, ac Owain; yr olaf a ymgymerodd â bywyd mynachaid ¶ yn mynachlog Westminster, ac a fu farw yn fuan ar ol hyny; a bu farw y ferch yn ei mabandod. Ymddengys, ar ol marwolaeth eu mam, fod Edmwnd a Jasper wedi cael eu gosod yn barchus o dan ofal Catherine de la Pole, merch i Michael de la Pole iarll Suffolk, ac abades Berking. Y mae deiseb o'i heiddo hi, wedi ei hamseru yn 1440, ar gacl,

* Rhoddir dysgrifiad o'r ddelw hon o St. Iestyn gan Mr. Bloxam, yn yr *Arch. Camb.* am 1871: a cheir cerfiad o hono, yr hwn y dywed ei fod yn dra rhagorol, yu yr *Arch. Camb.* am 1847. Arddangosir St. Iestyn mewn gwialg meudwy, ac ystyrir Mr. Bloxam fod y ddelw yu berffaith ddi-gymhar. r. r.

† Dylid cymharu yr offrwnt hwn â'r cyfryw gerfiadau a'r un canlynol yu y Deheudir: “Samson posuit hanc crucem pro anima eius.” J. R. ‡ *Archaeologia*, v. 146.

§ “Yma y gorweid St. Iestyn, i'r hwn yr offrymodd Gwenllian, ferch Madoc ap Gruffydd ap Gwilym, y ddelw, er iachawdwr iaeth eneidiau sanctaidd.”

¶ Halle Chr. 41.

¶ Sandford's General. 291.

yn ymofyn am daledigaeth rhyw arian oedd yn ddyledus iddi ar eu cyfrif hwynt.* Yn ystod bywyd y frenines, ni wnaed nemawr o sylw o'r briodas, er fod cyfraith wedi ei gwneyd ar ol y dygwyddiad hwnw, yn gwahardd i unrhyw berson, o dan ddirwyon trymion, briodi brenines waddolog Lloegr, heb ganiatâd neillduol y brenin.† Ar farwolaeth Catherine, collwyd pob parch i'w phriod: ymaflwyd ynddo, a thraddodwyd ef yn gyntaf i Newgate, o ba le y diangodd trwy gymhorth ei gyffeswr a'i was. Wedi cael ei ddal eilwaith, traddodwyd ef i gadwraeth iarll Suffolk, cwnstabl castell Wallingford,‡ ac ar ol peth amser, cafodd ei draddodi drachefn i Newgate.§ Diangodd eilwaith. Nid yw parhad ei ail-garchariad yn hysbys. Ar ol cryn amser, rhoddwyd graddau uchel o anrhydedd ar ei ddau fab hynaf, haner brodyr y brenin. Yn y flwyddyn 1452, gwnaed y ddau yn ieirll; Edmwnd a wnaed yn iarll Richmond, a Jasper yn iarll Penfro. Yr oedd Harri, ar yr adeg yma, yn cael aflonyddu arno gan ymhoiad cyhoedd y duc York i'r olynïad, a thybiai mai doeth ydoedd cadarnhau ei ddylanwad trwy bob moddion dichonadwy. Y Cymry, yn falch o'r anrhydedd a ddodasid ar eu cydwladwyr ieuaingo, a fuont yn gefnogwyr ffyddlaw'n byth ar ol hyn i dŷ Lancaster.

Yr oedd gan Owain, heblaw hyny, fab anghyfreithlaw'n, a elwid Dafydd, a wnaed yn farchog gan Harri VII., a'r hwn a roddodd iddo ef yn wraig Mary, merch ac etifeddes John Bohun o Midhurst, yn Sussex, a chyda hi etifeddïaeth fawr.|| Ni wnaed nemawr o sylw o Owain hyd y flwyddyn 1460, pryd, fel y mae y freinteb yn ein hysbysu, y rhoddwyd iddo, ar gyfrif ei wasanaeth da, y parciau, ac hefyd borfa y parciau yn arglwyddïaeth Dinbych, yn nghyda gwarcheidwadaeth yr unrhyw arglwyddïaeth.¶ Yn y flwyddyn nesaf, ymladdai yn ddewr o dan faner ei fab Jasper, yn mrwydr Croes Mortimer; ni fynai adael y maes, ond cymerwyd ef gydag amryw o foneddigion Cymreig,** a dienyddiwyd ef gyda hwynt yn fuan wedi hyny yn Henffordd, a chafodd ei gladdu yn eglwys y Grey Friars yn y ddinas hono.††

Er fod genedigaeth Owain yn cael ei drygliwio, y mae yn sicr ei fod o darddiad uchel iawn.

Cf a noble race was Shenkin, of the line of Owen Tudor.‡‡

Harri VII. yn gynar yn ei deyrnasiad, a roddes allan gomisiwn i Syr John Leiaf, Gutyn Owain yr offeiriad, a nifer o rai ereill, i wneyd ymchwiliad i'w ddioglyniad o ochr ei dad; y rhai a brofasant, o'n cronicleau Cymreig, ym *ddiddad'*, ei fod "yn disgyn yn unio agyrchol, yn y llinach wrywaidd, oddigerth un ddynes, o Brutus, ŵyr i Æneas y Trojan, a'i fod yn fab i Brute mewn pum' ugain o raddau."§§ Mi a doraf ychydig yn fyrach na'r llinach hirfaith yma. Yr oedd Owain Tudur yn ddiau o darddiad pendeigaidd. Yr oedd yn seithfed mewn disgyniad o Ednyfed Fychan, cynghorydd, ac arweinydd byddinoedd Llywelyn Fawr, ac yn rhyfelwr llwyddiannus yn erbyn y Saeson. Ei darddiad

* Rymer, x. 828. † Drake's Parliam. Hist. ii. 211. ‡ Rymer, x. 685. § Yr unrhyw

‡ Camden, i. 204. Dugdale Baron. i. 187.

¶ Rymer, xi. 439.

** Yn mysg y rhai yr oedd Dafydd Llwyd a Morgan ap Reuther. Hollnashed, 600.

†† Leland Itin. iv. 86, viii. 86.

‡‡ O hil ardderchog yr oedd Siencyn, o linach Owain Tudur.

§§ Gwel Adroddiad y Comisiwn, &c., yn Wynn's Hist. Wales, 331, &c.

oedd o Marchudd, un o'r pymtheg llwyth. Gwraig Ednyfed oedd Gwenllian, merch i Rhys, tywysog Deheubarth Cymru: felly gallai ymfrostio mewn dau ddisgyniad breninol, a thraddodi achyldiaeth heb fod yn annheilwng o'r ymerodraeth Brydeinig.

Rhaid fod Owain wedi bod yn offeryn i ddwyn ymlaen ei ddychafiad ei hun, ac yn ddyledus am dano yn gwbl i'w deilyngdod personol. Yr oedd ei daid, Tudur ap Gronw, yn ddyn o wroldeb mawr, ac yn hoffus gan Iorwerth III., a chafodd yr anrhydedd o'i wneyd yn farchog ganddo. Bu farw a chladdwyd ef Medi 19eg, 1367, yn y mynachdy yn Mangor. Ei bedwerydd mab, Meredydd, nid oeddmewn uwch swydd nag yawain i'r esgob. Wedi cyflawni lloruddfaeth, efe a ffôdd o'i wlad, a bu fyw yn alltud; yn ystod yr amser yma, esgorodd ei wraig ar Owain, testyn ein hanes presenol. Pa fodd y cafodd ei arwain i'r llŷs Seisonig nis gwyddis; ond fe ddichon mai trwy ei wasanaeth milwraidd, y ffordd gyffredin i anrhydedd y pryd hyny.

Ty Penmynydd.] Gweddillion preswylfod y Tuduriaid, y rhai sydd i'w gwled yn y ffermdy presenol, ydynt ddwrws y porth, a hen fantell simnai y neuadd. Y mae rhai pais-arfau, a'r amser pan yr adeiladwyd neu yr adgyweiriwyd y ile, wedi eu dyogelu hefyd, yn nghyda chynlythyrenau enwau y perchenogion. Yr oedd y Tuduriaid, er's cryn lawer o amser cyn i'r hiliogaeth ddarfod, wedi cymeryd i fyny yr enw *Owain*. Rhisiart oedd yr etidol gwrryw diweddaf, ac yr oedd yn sirydd y str yn 1657. Margaret, etidolles y tŷ, a briododd Coningsby Williams, ysw., o Lan y gors, yn yr ynys hon, yr hwn a'i meddiannodd am ei oes. Wedi hyny gwerthwyd ef i arglwydd Bulkeley, yn moddiant olynydd yr hwn y mae yn parhau.

Eglwys Penmynydd.] Yn *Eglwys Penmynydd* y mae cofadail dra phrydferth o alabastr gwŷn, wedi ei symud ar adeg y dadgorphoriad o fynachlog Llanfaes i'r lle hwn; dichon iddi gael ei chodi er cof am un o deulu Tudur,* yr hwn a gladdwyd yma. Arni y mae llun dyn mewn llawu arfogaeth, gyda helm bigfain, a chôt ddur i lawr hyd ei wasg. Y mae ei foualdiges mewn ewcwill dew ac onglong. Eu traed a orphwysant ar lewod; a chyubelir eu penau gan anglyion.

Tregarnedd.] Oiddeutu milldir yn mhellach ymwelais â *Thregarnedd*, yn mhlwyf Llangefni, ac ar un adeg yn breswylfod y gwrol *Ednyfed Fychan*.] *Ednyfed Fychan*, am yr hwn y crybwyllwyd yn tudal. 398. Ei arfau ar y cyntaf oedd pen Twrc wedi ei dori i fwrdd, yn gwisgo aeldorch aur: ond ar ol iddo orchfygu y Saeson, y rhai oedd-ynt yn goresgyn ein cyffndiroedd, a lladd tri o'u prif gadbeniaid, penau y rhai ddyg i'w feistr Llewelyn Fawr, cyfarwyddodd y tywysog, fel gwobr, fod iddo wisgo coch, a chwpl ermin rhwng tri phen Sais wedi eu tori. Hanodd yn uniongyrchol o hono Harri VII. a'r VIII., Iorwerth VI., y frenines Mari, a'r frenines Elisabeth, a phob pen coronog yn Lloegr byth ar ol hyny, heblaw arwyr heb fod *Syr Gruffydd Llwyd.*] yn llai godidog o ran eu gradd. Yn eu plith yr oedd *Syr Gruffydd Llwyd*, mab Rhys ap Gruffydd ap Ednyfed Fychan. Y boneddwr hwn a dderbyniodd gan Iorwerth I. yr anrhydedd o fod yn

* I'w cofrestr hanes cyflawn am Duduriaid Penmynydd yn yr Arch. Camb. am 1860. Dysgrifir y cofrestr hon hefyd yn yr un gyfrol, ac yn fwy llawn mewn un foruach, gan Mr. Bloxam. r. r.

farchog, am ddwyn iddo y newydd am enedigaeth ei fab Iorwerth o Gaernarfon. Gwnaeth warogaeth am ei diroedd yn Nghymru i'r tywysog ieuangc yn Nghaerlleon; ond, trwy ei fod yn ddiplawm oblegyd y camwri a oddefai ei gwladwyr dan yr iau Seisonig, efe a feddylodd am wrthryfela. Rlwg y blynyddau 1316 a 1318, efe a amcanodd ffurfi. cynghrair âg Iorwerth Bruce, brenin byrhoedlog yr Iwerdlon. Pasiodd llythrau rhyngddynt, ond yn aneffeithiol.* O'r diwedd, oddiar fawredd ei yspryd, efe a benderfynodd ei hunan ryddhau ei wlad oddiwrth y caethwasiaeth ag y buasai efe ei hunan, o bosibl, yn beth cymborth i'w dwyn iddo, a chymerodd arfau i fyny yn 1322,† ac am enyd rhedodd dros y wlad gyda thanbeidrwydd anwrthwynehadwy. O'r diwedd efe a ddarostyngwyd, a gymerwyd, a diau iddo oddef yr un dynged gyffredin a'n gwrthryfelwyr dewrfrydig. Yr wyf yn cael ei fod wedi cadarnhau ei dŷ yn Nhregarnedd gyda ffos a chaer gref, a gwneyd amddiffynfa gadarn arall oddeutu tri chwarter milldir oddiyno, yn Morfa Malltraeth, a elwid Ynys Cefenni; yr hon a wnaethai efe yn ynys trwy ddwyn o'i hamgylch ddyfroedd yr afon Cefni;‡ pob un o ba rai sydd yn aros eto. Y mae y ffos braidd yn berffaith, ac yn agos i bedair llath o ddyfnder, ac wyth o led. Ei ferch Morfydd, un o'i gydetifeddesau,§ a drosglwyddodd, trwy briodas, yr etifeddiaeth hon, sef ei chyfran hi, i Madog Gloddaeth; a dilynodd olynid y ty hwnw hyd 1750, pryd y cafodd ei throsglwyddo gan y diweddar Syr Thomas Mostyn i Mr. Owen Williams.

Carnedd fawr.] Cymerir enw y lle hwn oddiwrth *Garnedd fawr*, neu bentwr o geryg, yn amgylchynedig gan feini mawrion wedi eu gosod yn syth, mewn cae cyfagos. Ymddengys fod oddi tani fynedfeydd wedi eu ffurfio ar yr ochrau a'r pen uchaf gan geryg gwastad, neu yslabiau. Dyma oeddynt y manau lle y cleddid y meirw.|| Nid ana fod esgyrn neu ystenuau bol amser yn cael eu darganfod ynddynt; oblegyd ymddengys fod y sylfaenwyr fel adeiladwyr pyramidiau yr Aipht, yn cael eu siomi yn fynych yn eu gobeithion o gael eu gweddillion wedi eu doddi yn y beddladeiliau llafurfawr hyn.

Ychydig o flynyddau yn ol, o dan garnedd debyg i'r un yn Nhregarnedd, darganfyddwyd, ar dyddyn a elwid Bryn-celli-ddu, yn agos i breswylfod Syr Nicholas Bayley, fynedfa dair troedfedd o led, pedair troedfedd a dwy fodfedd neu dair o uchder, ac oddeutu pedair troedfedd ar bymtheg a haner o hyd, yr hon a arweiniai i ystafell, oddeutu naw troedfedd o dryfesur, a saith droedfedd o uchder. Y ffurf ydoedd chwe'onglog afreolaidd, a'r ochrau wedi eu gwneyd o chwech o yslabiau geirwon, un o ba rai a fesurai yn drawsonglog wyth droedfedd a naw modfedd. Yn y canol yr oedd piler anghelydd o gareg, pedair troedfedd ac wyth modfedd o amgylchedd. Yr oedd hwn yn cynnal y pen uchaf, yr hwn oedd yn gynwysedig o un maen mawr, yn agos i wyth droedfedd o dryfesur. Ar hyd ochr yr ystafell, os gallaf ddefnyddio y gair, yr oedd maingo o gareg, ar ba un y cafwyd esgyrn dynol, y rhai a faluriasant yn llwch braidd wrth gyffwrdd â hwynt: y mae yn debyg fod y cyrph ar y cynnal yn cael eu gosod ar y faingc. Ceir profion fod yr hen Gauliaid yn gosod eu meirwon yn y dull hwn mewn celloedd; a'u bod yn gosod offeryn carreg o dan

* Wynn's Hist. Wales, 311.

† Powel, 333.

‡ Rowlands' MSS.

§ Sebright MSS.

|| Gwel Borlase's Cornwall, p. 207, tab. xvii. fig. 1. iii; a'i Scilly Islands, 29, 30, tab. ii., at p. 12.

ben bob corph, yr hwn a wasanaethai fel gobenydd:* ond ni chafwyd dim o'r fath beth yn y beddrod hwn.† Y mae amgylchedd y garnedd arorweddol hon o ddeg a phedwar ugain i gant o droedfeddi. Ymddengys mai yr un ydyw a'r hon y sylwa Mr. Rowlands arni yn ei *Mona Antiqua*.‡

Patriarch Tregaian.] Ni ddylwn beidio crybwyll am batriarch mawr *Tregaian*, capeloriaeth yn y plwyf yma, yr hwn oedd yn byw yn y flwyddyn 1580, a bu farw yn yr oed o 105; ei enw ydoedd William ap Hywel ap Iorwerth. Cafodd o'i wraig gyntaf ddau ar hugain o blant, o'i ail, ddeg, o'i drydedd, bedwar; ac o'i ddwy ordderchwraig, saith; y cyfan yn dri a deugain. Yr oedd ei fab hynaf yn bedair a phedwar ugain yn 1581, a'i ferch hynaf yn ddeuddeg a thriugain; ac nid oedd ei fab ieuengaf y pryd hyny ond dwy flwydd a haner oed; felly rhwng ei blentyn hynaf a'i un olaf yr oedd yspaid o ddwy flwydd a phedwar ugain. Nid oedd dim llai na thri chant o bobl wedi hanu o'r cyff yma o fewn yr yspaid hwnw, o ba rai yr oedd pedwar ugain yn byw yn y plwyf hwn. Bychan o gorpholaeth ydoedd, o dymher ariol a digrifol; yn brin yn ei ymborth, gan fyw yn benaf ar laeth. Treuliai ei amser mewn gorchwylion gwledig, a'i amser hamddenol mewn pysgota a hela; a chadwodd ei gof a'i synwyrâu hyd y diwedd.

Dychwolais i Blas Gwyn, ac oddiyno croesais i'r Traeth Coch, i gorn *Custell-mawr.*] gorllewinol y forgilfach a elwir *Castell-mawr*, penrhyn bychan, fflat ar y top, ac yn gysylltiedig â'r lan gan wddfdir isel. Y mae yn gyfansoddedig o gareg galch, yr hon a gludir i leoedd pellenig mewn llongau arfordirol, y rhai a orweddant mewn sianel fechan gerllaw y graig, ac y mae eu niferi yn fynych yn bywiogi yr olygfa. Darganfyddwyd bathodyn Rhufeinig yn y gymydogaeith hon; ond nid oes dim olion fod yma wersyll ganddynt erioed. Tu hwnt i Gastell-mawr, ar lan y môr, gwelais ddarnau mawr o fynor du, wedi eu llenwi â chregyn, a phethau ereill tebyg.

Llugwy.] Myned yn mlaen gyda glan y môr. Ar y llaw aswy y mae coel llugwy, y rhai ydynt fawrion yn yr ynys hon. Perthynai yr etifeddiaeth gynt i'r Llwydiaid; yn bresenol i arglwydd Boston. Heb fod yn

Cromlech fawr.] mhell o'r ffordd, yn nhiroedd Llugwy, y mae Cromlech o'r maintioli mwyaf anferth, o ffurf ysgwr a gwastad. Ei mesuriad mwyaf ar draws ydyw dwy droedfedd ar bymtheg a haner, y ffordd leiaf, pymtheg troedfedd; ei thrwch yn dair troedfedd a naw modfedd; ei uchder oddiwrth y llawr yn ddim ond dwy droedfedd; yr oedd yn cael ei chynnal gan amryw feini. Y Cymry, y rhai a briodolent bobpeth mawr i'r hygiod frenin Prydeinig, a alwent hon *Coeten Arthur*. Yn y coed y mae rhai cylchau Derwyddol, y naill yn agos iawn i'r llall.

Morgilfach Dulas.] Croesi Traeth Llugwy, ac yn fuan wedi hyny marchogaeth dros forgilfach *Dulas*, yr hon hefyd sydd yn sych ar ddistyll trai. Rhed am oddeutu milldir a haner i'r wlad, a mynychir hi gan fân lestri, y rhai a gludant ymaith y ceirch a'r ymenyn o'r parthau hyn. Oddiallan i'w genau y mae ynys fechan, a elwir Ynys Gadarn. Myned heibio

* La Religion de Ganlois, ii. 812, plate 42.

† Byddai hwn yn râtâ Cynureig, ond pa un a llygal ar y cynaf râtâ i'r marw (bedd-rawd) ai ynto râtâ at breswyllo yn y gauaf (gauaf-rawd,) nid yw yn gwbl eglur. J. N. † P. 94, tab. vii.

i Lys Dulas, preswylfod Mrs. Lewis; ac yn fuan wedi hyny cyrhaedd eglwys *Llaneilian*.] *Llaneilian*, yn sefyll ar y creigiau heb fod yn mhell oddiwrth y môr. Y mae wedi ei hadeiladu yn brydferth, ac y mae yn tori ffugur lled bwysig yn mysg yr eglwysi yn y parth yma o Gymru. Y mae yn gysegredig i St. Eilian (Eilian Ganaid.) Yr oedd efe gynt yn sant o'r fath mwyaf poblogaidd, a chanddo luaws mawr o ddylynwyr, y rhai a erfynent ei gymhorth i'w gwaredu oddiwrth amrywiaeth o anhwylderau. I enill ei ffaf arferent wneyd offrymau mawrion iddo, y rhai a gedwid mewn cist yn yr eglwys, a elwid *Cyff Eilian*. Ar un adeg yr oeddynt wedi cyrhaedd swm mor tawr, nes y darfu i'r plwyfolion brynu â hwy dri o dai anedd, at wasanaeth yr eglwys, y rhai a berthynant i'r fywioliaeth hyd heddyw.

Yn agos i'r fan hon yr oedd *Caswallon Law-hir** (*Longimanus*) yn cynal ei lŷs. Yr oedd efe wedi rhoddi llawer o diroedd ac amryw ragorfreintiau i'r eglwys hon, yn mhlith pa rai yr oedd *Nawddfa*, neu gysegrfa. Yr oedd yn un o'r saith saint nawddogol i eglwysi yn Ynys Môn, y rhai oeddynt yn meddu hawl (*in capite*) i amrywiol diroedd; un o amodau yr hyn, fel yr ymddengys, yluodd dygoliad y nawddleoedd hyn.†

Mynydd Parys.] Oddiyma ymwelais â Mynydd Trysclwyn; ar ran o ba un, a elwir *Mynydd Parys* (y mae yn debyg mai oddiwrth un o'r enw Robert Parys, yr hwn ydoedd yn drysorydd Gogledd Cymru† yn nbeyrnasiad Harri IV.) y caed y corph mwyaf o gopr a ddarganfuwyd erioed hyd y gwyddys. Y mae yr olwg allanol ar y bryn, yr hwn a gyfyd yn greigiau anferthol o greigrisial (*quartz*) gwynion, yn nodedig o arw. Llecha y mewn mewn math o geuedd, ac y mae ar un ochr iddo llyn bychan, ar ddyfroedd yr hwn, y rhai ydynt mor ddrygchwaethus ag eiddo llyn *Avernus*, ni wyddys fod un aderyn erioed wedi diagyn. Y mae yr holl randir, trwy y gorchwylion mwneiol, wedi ymgymeryd i'r ymddangosiad mwyaf gwyllt. Tardda mygdarth o'r tomenau o gopr losgedig, a thaenant eu dylanwad gwenwynig am filldiroedd odianmylch. Yn y manau agosaf, y mae tyfiant llysiâu wedi cael ei lwyr ddiuystrio braidd; y mae hyd yn nod y mwsogl a chèn y creigiau wedi eu lladd; ac nid ymddengys fod dim yn alluog i wrthsefyll y mygdarth end y glaswellt *Melice*§ porphoraidd, yr hwn sydd yn blodeuo mewn cyflawnder.

Nid oes genyf amheuaeth nad oedd y mwnglawdd hwn yn cael ei weithio er's amser pell yn ol. Ymddengys olion o'r hen orchwyliaethau mewn amryw fanau, yn cael eu dwyn yn mlaen trwy dori ffosydd, a thrwy boethi y graig yn wynias, yna bwrw dwfr yn sydyn i mewn, fel ag i beri hollt, neu grac; ac felly yn anghelydd gyflawni lle powdwr gwn.¶ Y mae darnau o siarcol lusyd wedi eu cael, yr hyn a brofa fod coed yn cael eu defnyddio at y pwrpas hwnw. Yn gymaint a bod y Brutaniaid yn cludo i mewn i'w gwlad eu holl weithiau pris,

* Nid oes ond un *Caswallon* mewn hanesyddiaeth Brydeinig, a hwnw oedd *Cassirclawms*; y mae y lleill wedi eu ffurfio trwy gyfnewid ychydig ar yr enw Cymraeg *Cadwallon*. Rhaid mai yr un a feddylir yma oedd *Cadwallon*, tad Maelgwn Gwynedd, oblegyd golwid ef *Cadwallon Law-hir*. J. R.

† Rowlands' *Mona Antiqua*, 133. 147. Y saint nawddogol ereill oeddynt St. Beuno, St. Cybil, St. Cadwaladr, St. Peirio, St. Machutus, neu Mechel, a St. Cyngar.

‡ Yr oedd un arall o'r un enw yn nbeyrnasiad Iorworth III.

§ *Melica Carulea*, Lightfoot Fl. Scot. 1. 96. *Aira Cerulea*, Hudson Fl. Angl. 1. 33.

¶ Gwel tud. 47 o'r gwaith hwn.

y mae yn sicr mai y Rhufeiniaid a weithient y mwngloddiau hyn; ac y mae yu dra thebygol eu bod yn anfon eu mŊn i Gaer-hen i gael ei doddi, o ba le y daeth y deisen gopr nodedig a ddarganfyddwyd yno.* Gallai hefyd fod gauddynt aelwyd doddi yn yr ynys hon; oblegyd cafwyd teisen o gopr yn Llanfaethlu, ychydig o filldroedd o'r lle hwn. Ei phwysau ydoedd haner cau'pwys, ac yr oedd arni nod tehyg i L.

Yn y flwyddyn 1762, daeth un Alexander Frazier i FŊn i chwilio am fwnau. Ymwelodd ă Mynydd Parys; galwedd ar Syr Nicholas Bayley, a rhoddodd y fath hanes ffafriol am y lle, fel y tueddwyd y boneddwr hwnw i wneyd prawf, a suddo mwndyllau, neu shaftiau. Darganfyddwyd mŊn; ond cyn fod unrhyw swm wedi ei gael, gorlifwyd y mwngloddiau gan ddwfr. Yn mhen oddeutu dwy flynedd ar ol hyn, Meistri Roe a'i Gyf. o Macclesfield a apeliasant at Syr Nicholas am *lease* ar fwnglawdd Penrhyn Du yn str Gaernarfon; gyda pha un y gorfu arnynt gymeryd *lease* ar ddarn o'r mynydd hwn hefyd, a chario yn mlaen lefel, a gwneuthur ymgais deg. Gwnaed yr ymgais yn unol ă hyny: darganfyddwyd mŊn; ond yr oedd y draul yn gorbwyso yr enillion. Parhausant i weithio gyda cholled fawr: ac o'r diwedd, penderfynasant daflu y gwaith i fyny. Rhoddasant orchymyn i'w goruchwyliwr i'r pwrpas hwnw; ond efe, megys yr ymgais olaf, a ranodd ei ddyuion yn ddeg o wahanol gwmbŊn, tri neu bedwar mewn partneriaeth, a pharodd iddynt suddo shaftiau mewn amryw leoedd oddeutu wyth gau' llath i'r dwyrain o le a elwid y *Fentr Aur*, ar y dybiaeth y rhaid fod ffynhon o ddwfr codi a darddai o'r lle, yn dyfod oddiar gorph o fŊn. Yr oedd ei dybiaeth yn gywir; canys yn mhen llai na deuddydd daethant ar draws y mŊn sylweddol yn y dyfnder o saith droedfeldd oddiwrth yr arwyneb, yr hwn a drŊdd allan i fod y corph mawr hwnw ag sydd wedi ei weithio byth er hyny gyda'r fath enill. Y diwrnod ar ba un y gwnaed y darganfyddiad ydoedd yr 2il o Fawrth, 1768; yr hwn sydd byth ar ol hyny wedi cael ei gadw yn wyl gan y mwngloddwyr. Yn fuan ar ol y darganfyddiad yma, dechreuwyd anturiaeth arall gan y parchedig Edward Hughes, perchenog rhan o'r mynydd, yn hawl ei wraig, Mary Lewis o Lys Dulas; felly y mae yr holl drysor yn eiddo i Syr Nicholas Bayley† ac yntau.

Y MŊn.] Y mae eangder corph y mŊn copr yn anadnabyddus. Sicrhawyd fod ei drwch, drwy yru lefel o tano amryw flynyddau yn ol, mewn rhai manau yn bedair llath ar hugain. Y mae y mŊn gan mwyaf o'r rhywogaeth a eilw Cronstedt, yn *Pyrites cupri flavo vividescens*;‡ a chynwysa swm mawr o sulphur. Amrywia yn ngraddau ei ragoroldeb; y mae peth o hono yn dra rhagorol, ond y rhan fwyaf yn salw o ran ansawdd.

Deuir o hyd i rywogaethau ereill o gopr yma. Yn ddiweddar cafwyd gwythen o'r un a eilw Cronstedt yn *Pyrites cupri griseus*,§ oddeutu saith lath o led, yn agos i ben dwyreiniol y raynydd; y mae peth o liw llwyd fel haiarn; peth yn gwbl ddu; y cyntaf a ddyry allan un pwys ar bymtheg o gopr yn mhob cant, a'r olaf ddeugain. Y mae mŊn wedi ei ddarganfod yn ddiweddar, yn y ffurf o bridd rhydd, o liw dugoch tywyll; ac y mae y peth goreu o hono wedi cygyrchu mwy nag wyth mewn ugain. Rai blynyddau yn ol, deuwyd o hyd i

* Gwel tud. 53 o'r gwaith hwn.

† Yn bresenol iarlil Uxbridge. GOL.

‡ *Pyrites* (neu gallestr) o liw gwyrddfelyn.

§ *Pyrites* copr.

dddeg pwys ar hugain o gopr pur, wrth yru lefel trwy fawnog; peth o hono yn y ffurf o fwsogl, a pheth yn ddalenau tra theneuon.

Codir y mŵn allan o'r gwely yn grugau mawrion; torir ef yn ddarnau mân; a gwerthir y peth pur o hono heb ei drin am o 3*l*. i 6*l*. y dunell, neu anfonir ef i'r tawdd-dai perthynol i'r gwahanol gwmnïon i gael ei doddi yn fetel. Y mae gan Mr. Hughes ffwrneisiau mawrion o'i eiddo ei hun yn Ravenhead, yn agos i Liverpool, ac yn Abertawe, yn Neheudir Cymru. Gellir cael meddylddrych am gyfoeth y mwngloddiau hyn pan ystyrir y bu gan gwmni Macclesfield 14,000 o dunelli o fŵn ar y lan ar un adeg, a Mr. Hughes 30,000.

Torir y mŵn mwy ambur hefyd yn fân ddarnau, oddeutu maintioli wyau ieir; ond i'r dyben o'i glirio oddiwrth y swm o sulphur a gynwysa, yn gystal a phob sylwedd amherthynasol, rhaid iddo fyned dan yr orchwyliaeth o gael ei losgi. I'r dyben hwnw gosodir ef rhwng dwy wâl gyfredol o hyd dirfawr; y mae rhai odynau yn ugain, ereill yn dde ga'n, ac yn haner cant o latheni o hyd; y mae rhai hefyd yn ddeg, ereill yn ugain troedfedd o led, ac uwchlaw pedair troedfedd o uchder. Nid yn unig llenwir y lle cydrhyngddynt â'r mŵn, ond codir ef lawer o droedfeddi yn uwch, ar ffurf grymaidd, o'r naill ben i'r llall; yna gorchuddir y cyfan â cheryg flat, gan eu cau yn glôs â chlai, ac uwchben dodir haen gyfredinol o glai, a mân ysbwrial y gwaith, er mwyn rhwystro i ddim o'r tarth nawasio allan. Yn ddiweddar y mae odynau wedi cael eu gwneyd gyda bwâu o briddfeini uwchben, yr hyn ydyw y dull goreu o losgi.

Brumstan.] O fewn yr ychydig flynyddoedd diweddaraf, y mae ymgeisiadau wedi cael eu gwneyd er atal i'r sulphur ddiangc. Gwneir hyn gyda ffliwiau, wedi eu ffurfio o briddfeini, a'u topiau ar ffurf bwa Gothig, lawer o ugeiniau o latheni o hyd: y mae un pen yn agor i'r gwelyau copr y rhai sydd i gael eu llosgi. Gosodir y gwelyau hyn ar dân gyda swm pur fychan o lô; am fod y gweddill yn cael ei effeithio trwy eu hylosgedd eu hunain. Y mae y rhan hediannol (*volatile*) yn cael ei gyfyngu, a'i gyfeirio i'r ffliwiau; yu eu rhedfa y mae y mân-ranau sulphuraidd yn taro yn erbyn y pen uchaf, ac yn disgyn i'r gwaelod yn y ffurf o'r brwmstan puraf; yr hwn a gesglir, ac a gludir i dai cyfagos, lle y mae yn cael ei doddi i wneyd y peth a werthir yn y siopau dan yr enw *stone brimstone*.

Y gwelyau copr, wedi eu pentyru fel hyn at eu llosgi, ydynt o eangder dirfawr. Cynwysa rhai bedwar can' tunell o fŵn, ereill ddwy fil. Gofyna y cyntaf bedwar mis i gael eu cyflawn losgi; yr olaf, yn agos i ddeng mis. Wedi eu llosgi fel hyn, cludir hwy i leoced priodol i gael eu trin, neu eu golchi, a'u gwneyd yn farchnadol. Trwy yr orchwyliaeth yma, lleiheir y mŵn i'r bedwaredd ran o barthed i'w swm; ond y mae gryn lawer yn well o ran ei ansawdd: a thrwy y moddion hyn y mae yn cael ei nawasio yn gryf ac yn rhagorol gyda chopr, yr hwn a doddir gan y *sulphuric acid*; a chesglir ef, neu y mae yn cael ei nawasio drachefn gan haiarn yn y pyllau a ddysgrifiwyd uchod. Y mae yr holl haiarn wedi cael ei doddi.

Copr wedi ei nawasio.] Ond y mae cynyrch llawer rhagorach o gopr i'w gael o'r dwfr a waeloda yn y rhan isaf o'r gwely mŵn, yr hwn sydd wedi ei drwytho yn uchel â'r metel gwerthfawr. Codir hwn i fyny naill ai gyda dirwylatiau neu felinau gwynt, i'r arwyneb, ac yna rheir ef i niferi

o byllau pedwaronglog, un ar bymtheg ar hugain o droedfeddi o hyd, rhai pyllau yn fwy a rhai yn llai, o ddeuddeg i bymtheg troedfedd o led, ac ugain modfedd o ddyfn. A siarad yn iaith y cyfarwydd, rhaid i Wener wneyd cytuundeb â Mawrth, neu ni ddylynir hyn âg unrhyw effaith. Mewn Cymraeg plaen, rhaid i swm o haiarn gael ei suddo yn y dwfr. Nid yw o bwys pa fath haiarn; hen grochanau, cylchau, angorion, neu unrhyw ysbwrial a wna y tro; ond yu ddiweddar, er mwyn cyfleustra y gorachwylwyr, y mae yr anturiaeth-wyr yu gwneuthur platiau newydd, pedair troedfedd o hyd, troedfedd a haner o led, a thri chwarter modfedd o drwch. Y rhai hyn a suddant yn y pyllau; y mae mân-ranau y copr yn ddiatreg yn cael eu nawsio gan yr haiarn, a'r haiarn yn cael ei doddi yn raddol i ochre melyn; y mae rhan fawr o hono yn llifo ymaith gyda'r dwfr, ac yn suddo i'r gwaelod. Y platiau, neu yr hen haiarn (fel y dygwydda fod,) a gymerir allan yn fynych, ac y mae y copr yn cael ei grafu ymaith; a mynychir hyn hyd nes y byddo yr oll o'r haiarn wedi cael ei ysu. Nid yw y copr a goir fol yma yn gwahaniaethu nemawr oddiwrth gopr pur, ac y mae yn cael ei brisio yu unol â hyny, a gwerthir ef am o 25*l.* i 45*l.* y dunell.

Nid yw y dull yma o nawsio yn beth newydd; y mae wedi cael ei ymarfer er's hir amser yu mwngloddiau Wicklow, yn yr Iwerddon; ac oddeutu caurif cyn hyny yu rhai Heru-grundt, yn Hungary, lle y gelwir y nawsiant yn *Ziment Copper*.^{*} Y mae dyfroedd y mwngloddiau Hungaraidd wedi eu trwytho â chopr yn llawer cryfach nag eiddo mynydd Parys. Y rhai cyntaf a gyllawiant eu gorchwyliaeth mewn deuddeg neu oddeutu ugain niwrnod; tra y mae yr olaf yn gofyn dau fis. Dodir pedolau ceffylau, haiarn wedi ei wneyd ar lun calonau, a ffurfiau ereill, yn y dyfroedd tramor, a phan fyddont o ran eu hymddangosiad wedi eu trawsnewid, rhoddir hwy yn anrhegion i ddyeithraidd cywrain.

Nid yw y mân i'w gael yn y dull cyffredin o fwngloddio, ond torir ef allan o'r gwely, fel y torir careg allan o chwarel. Ffurfir ceuedd yn awr yn y mân sylweddol a fyddo yn ngoleu dydd, ac ymestyna am oddeutu can'llath o hyd, tua deugain llath o led, a phedair llath ar hugain o ddyfn. Y mae y penau yn bresenol wedi cael tori odditanant, ond cynhelir hwy gan golofnau anferthol a bwâu ysplenydd, y cwbl yn fetelaidd; ac y mae yr ogofau hyn yn crwydro yn mhell o dan y ddaear. Diflana y rhai hyn yn fuan, a bydd miloedd o dunelli o fân wedi ei gael o'r colofnau a'r toau. Y mae ochrau y ceuedd mawr yma gan mwyaf yn sythion, a chyrrhaeddir i'r gwaelod trwy risiau bychain wedi eu tori yn y mân; a rhaid i'r ymwelydd cywrain ymddiried iddynt hwy, a rhaff, nes y cyrrhaedda rhyw ysgolion, hyd y rhai y gall gyflawni y gweddill o'r disgyniad. Ar ymylon yr agendor y mae llwyfanau coed, y rhai a dafiant allan yn mhell; ac arnynt y mae dirwynlathau, gyda pha rai y gollyngir y dynion i weithio ar wyneb y clogwyn. Yno yn hongian, gweithiant yn yr awyr, pigant â'r gaib le bychan at sefyll arno, torant allan y mân yu dalpiau mawriou, a bwriant ef i'r gwaelod gyda thwrw mawr. Yn y cyfryw sefyllfaoedd, ffurfiant ogofau, ac yno ymddangosant fel mewn llety dyogel, nes y daw y rhaff i'w dwyn i fyny. Chwythir llawer o fân gyda phowdwr gwn, a chlywais fod wyth dunell o'r nwydd yma yn cael ei ddefnyddio at hyny.

^{*} Brown's Travels, 68. Keyser's Travels, iv. 70.

Y mae natur wedi bod yn dra haelfrydig o'i ffafrau mwneiol yn y lle hwn; oblegyd uwchlaw y mŵn copr, ac heb fod yn fwy na thri chwarter llath o dan arwyneb y tir, y mae gwely o glai seimlyd o liw melynaudd, o un i bedair llath o drwch, yn cynwys mŵn plwm, ac yn cynyrchu o 600 i 1000 o bwysi o blwm allan o bob tunell; ac y mae un dunell o'r metel yn cynyrchu dim llai na 57 owns o arian. Yn gymysg â'r pridd, y mae yn fynych rai rhanau o liw *cinnabar*, neu fŵn coch: pa un a ydyw y rhai hyn yn arwyddo presenoldeb mwnau arian, neu arian byw, ni chymeraf arnaf benderfynu. Y mae rhywbeth yn ymyryd â thoddiant llwyddiannus y pridd yma yn y grât; yn gymaint fel nad ydyw yr enill i'r anturiaethwyr wedi bod gymaint ag a allesid yn rhesymol ei ddysgwyl oddiwrth yr ymbrawfion a wnaed arno yn y tawddbot: ac y mae ganddynt yn bresenol oddeutu 8000 o dunelli o hono ar y lan, heb ei werthu. Y mae y lle hwn wedi cael ei weithio am blwm mewn amser pell iawn yn ol. Yn ngwaelod y llyn, cafwyd hen aelwyd at doddi wedi ei gwneyd o rutfaen, ac amryw ddarnau o blwm wedi ei doddi, oddeutu pedair modfedd o hyd, dwy o led, a haner modfedd o drwch.

Y mae y gweithydd hyn wedi ychwanegu yn ddirfawr at boblogaeth yr ynys; oblegyd y mae oddeutu pymtheg cant o bersonau ar waith, y rhai, ynghyda'u teuluocld, y tybir eu bod yn agos i 8000 o bersonau, yn cael eu bara oddiwrth *Amlwch*.] y mwngloddiau hyn. Y mae pentref bychan *Amlwch*, porthladd Ar adeg y gwaith mwyaf, y mae gweithwyr Mr. Hughes yn unig yn derbyu, am wythnosau lawer, ddau cant o bunnau mewn un wythnos, ac oddeutu cant a haner mewn un arall, at eu cynaliaeth yn unig. Nid yw y porthladd oud gagendor fawr, rhwng dwy graig, yn rhedeg yn mbell ½'r tir, ac yn sych ar ddistyll trai; i ba un y mae llongau o un hwylybren yn rhedeg, ac yn derbyn eu llwythi.*

O Fynydd Parys ymwelais â'r rhan ogledd-orllewinol o'r ynys, ac aethuon dros wlad wastad dywodlyd, firwythlon mewn ½d. Gweled ar y ddeheu, y *Llygoden Ganol*; ac yn mhellach yn mlaen y drydedd ynys fechan o'r euw hwnw, a elwir y *Llygoden Orllewinol*. Rhwng y rhai hyn, ar arfordir Môn, y mae morgilfach Cemlyn, lle y mae angorfa ddyogel i longau bychain. Heb fod yn *Chwarel Fynor*.] mbell oddiyma, canfod y chwarel hynod o fynor, cyfiredin i'r fan hon, rhai parthau o Italy, ac i Corsica, yr hwn a adnabyddir yn y siopau wrth yr enw *Verde di Corsica*. Ei liwiau ydyw gwyrd, du, gwŷn, a phorphor tywyll, o osodiad afreolaidd. Mewn gwahanol ddarnau y mae un neu y llall o'r lliwiau yn eisiau; ond yn mysg y rhanau gwyrd ceir yn fynych wythenau culion o'r maen ystinos (*asbestos*) ceindlws a gwŷn sidanaidd. Rhywogaeth gyfansoddedig o fynor ydyw; y mae rhan yn galchryg, a gellir gweithredu arno gan *aquafortis*; y rhanau gwyrdallion ydynt o bridd magnesiaidd; y cwbl yn cyfansoddi yr hyn a elwir yn gyffredin *Serpentine*. Y mae yn dueddol i gael ei gynghroesi gan graciau bychain, neu wythlonau y maen ystinos, ac felly yn analluog o gael ei gaboli yn uchel. Y mae y chwarel

* Ceir hanes cyflawnach am gyflwr presenol Mynydd Parys yn yr Atto-liad, Rhif xvii., am ba un, ac am gymorth arall i wneyd y gwaith yn fwy perffaith, y mae y Golygydd yn ddydedus i'w gyfall gwerthfawr Paul Panton, ysw., o'r Plas Gwyn. Gor.

yn gorwedd ar diroedd Monachdy, yn mhlwyf Llanfair-yn-Nghornwy; ac y mae i'w gael drachefn yn ynys y *Skerries*, oddiallan i'r plwyf hwn.

Nid yw y chwarel, na'r maen ystinos, yn bresenol ar waith. Dodai yr hynafiaid bris uchel ar yr olaf, cyfartal i bris perlau. Gweuent napcynau o hono, ac ar adeg gwleddoedd mawrion difyrent eu hunain (i'r dyben o'u glanhau) trwy eu bwrw i'r tân, o ba le y dychwelent heb eu niweidio, ond gyda chaboliad uwch. Gwnaent amdo o hono hefyd i wŷr mawr, cyn iddynt gael eu gosod ar y pentwr angladdol, a thrwy hyny dyogelent eu lludw yn bur oddiwrth ludw y coed. Credai yr hynafiaid nad oedd i'w gael yn unman ond yn India, mewn manau lle na byddai cawodydd byth yn disgyn, a thrigle seirph echryslawn.*

Garreg Lwyd.] Oddiyno ymwelais â'r *Garreg Lwyd*, preswylfod y boneddwr teilwng a chyfeillgar John Griffith, ysw. Oddiyno gwnaethum *Y Skerries.*] ymgais i hwylio i'r *Skerries*, neu, fel y gelwir hwy yn Gymraeg, *Ynys y Moelrhoniaid*, yr hon sydd yn y pellder o dair milldir o'r lle hwn, ac oddeutu haner milldir oddiwrth y parth nesaf o Fôn; ond darfu i fôr asfywodraethus ein gorfodi i ddychwelyd gyda brys. Y mae yr ynys yn dra chreigiog, ond y mae yn rhoddi ymborth i ychydig ddefaid, cwningod, a phalednod (*puffins*.) Y goleudy, yr hwn a osodwyd arni yn y flwyddyn 1730, sydd o wasanaeth mawr i longau a hwyliant rhwng yr Iwerddon a phorthladdoedd Caerlleon a Liverpool. Y cynyrch oddiwrth y tunelliad, oddeutu y flwyddyn 1759, ydoedd 1100*l.* yn y flwyddyn; o ba swm yr oedd yr Iwerddon yn cyfranu 400*l.* Y mae llongau Prydeinig yn talu 1*d.* y dunell, a thramoriaid 2*d.* Chwery pysgod o amgylch yr ochrau creigiog yn dyrfaoedd o'r rbifedi mwyaf rhyfeddol, ac ymddangosant megys mor luosog nes y mae eu cefnau allan o'r dwfr; y rhai hyn yn benaf ydynt y *Cole-fish* a'r *Whiting Pollacks*; y mae pysg penfras yn llercian islaw mewn cyflawnder; ac y mae y *Wrasses* prydferth, &c. yn fynych yn cael eu dal.

Perthynai yr ynys hon yn yr hen amser i eglwys gadeiriol Bangor, yr hon a hawliai yn gwbl y fraint o bysgota ar ei glenydd. Yr oedd hawl esgobion yr eglwys hono, trwy ryw esgeulustra, wedi cael ei gollu ganddynt; ac yr oedd y *Griffiths* o'r Penrhyn wedi trawsfeddiannu y fraint, trwy adael yn yr ynys yr hyn a elwid *Wale*, gwely neu feddiant bychan.† Oddeutu 1498, yr esgob Dean a ymwrolodd, ac a ail-ymafodd yn y bysgotfa yn bersonol, ac ar yr 8fed o Hydref a gymerodd wyth ar hugain o "bysgod a elwir *Grapas*;" pryd y darfu i Syr William Griffith anfon "ei fab, ei etifedd, gydag amryw ddnion mewn arfa, y rhai yn gythryblus yn str Fôn, oddifewn i esgobaeth yr esgob dywededig, a gymerasant y pysgod hyny oddiar weision yr esgob a ragnodwyd." Ond darfu i'r esgob gonest beri iddo wneyd ad-daliad, ac a sefydlodd ei hawl fel arglwydd ar bysgodfeydd yr ynys.‡ Nid oedd un o'i olynwyr, sef Nicholas Robinson, mor wydn; ond, yn ol Mr. Willis,§ trosglwyddodd yr ynys i un o'i feibion. Oddeutu deugain neu haner cant o flynyddau yn ol, un William Robinson, ysw., o'r Monachdy, yn y str hon, ac o Gwersyllt yn str Ddinbych, yr etifedd gwrrywaidd diweddaf, a gollwyd mewn tymhestl ar ei ddychweliad

* Plinii Nat. Hist. lib. xix. c. 1.

† Record of Caernarvon, in the Bibliotheca Litteraria, 20.

‡ Willis's Bangor, 245.

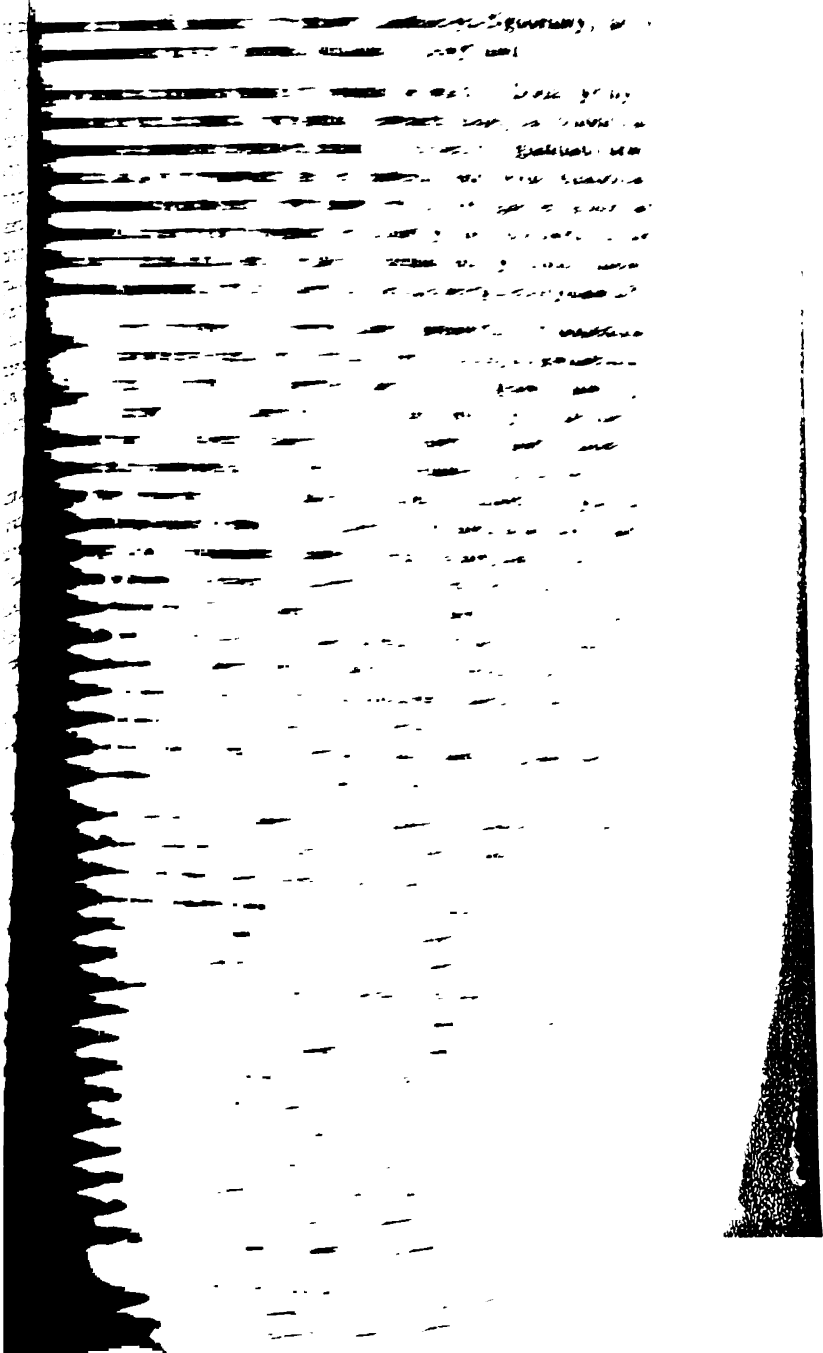
§ Yr unrhyw. Yr esgob a'i gellw yn Ynys St. Daniel.

Y mae natur wedi bod yn dra haelfrydig o'i ffafrau mawneiol yn y lle oblegyd uwchlaw y mŵn copr, ac heb fod yn fwy na thri chwarter llaw arwyneb y tir, y mae gwely o glai seimlyd o liw melynaidd, o uni bob o drwch, yn cynwys mŵn plwm, ac yn cynyrchu o 600 i 1000 o bwys allan o bob tunell; ac y mae un dunell o'r metel yn cynyrchu dim o'w owns o arian. Yn gymysg â'r pridd, y mae yn fynych rai rhanau o *bar*, neu fŵn coch: pa un a ydyw y rhai hyn yn arwyddo presenol o arian, neu arian byw, ni chymeraf arnaf benderfynu. Y mae rhyfymyryd â thoddiant llwyddiannus y pridd yma yn y grât; yn gymysg ydyw yr enill i'r anturiaethwyr wedi bod gymaint ag a allesid yn ei ddsygwyl oddiwrth yr ymbrawfion a wnaed arno yn y tawddbot; gandynt yn bresenol oddeutu 8000 o dunelli o hono ar y lan, heb ei. Y mae y lle hwn wedi cael ei weithio am blwm mewn amser pell iawn. Yn ngwaelod y llyn, cafwyd hen aelwyd at doddi wedi ei gwneyd o'r amryw ddarnau o blwm wedi ei doddi, oddeutu pedair modfedd o hyd led, a haner modfedd o drwch.

Y mae y gweithydd hyn wedi ychwanegu yn ddirfawr at boblogaeth o oblegyd y mae oddeutu pymtheg cant o bersonau ar waith, y rhai, yn teuluocell, y tybir eu bod yn agos i 8000 o bersonau, yn cael eu bwrw o *Amlwch*.] y mwngloddiau hyn. Y mae pentref bychan *Amlwch*, pa Ar adeg y gwaith mwyaf, y mae gweithwyr Mr. Hughes yn unig yn am wythnosau lawer, ddau cant o bunnau mewn un wythnos, ac oddi a haner mewn un arall, at eu cynaliaeth yn unig. Nid yw y portl gegendor fawr, rhwng dwy graig, yn rhedeg yn mhell i'r tir, ac yn ddistyll trai; i ba un y mae llongau o un hwylybren yn rhedeg, ac y eu llwythi.*

O Fynydd Parys ymwelais â'r rhan ogledd-orllewinol o'r ynys, ac acti wlad wastad dywodlyd, firwythlon mewn ffd. Gweled ar y ddeheu, y *Ganol*; ac yn mhellach yn mlaen y drydedd ynys fechan o'r enw elwir y *Llygoden Orllewinol*. Rhwng y rhai hyn, ar arfordir Môn, y gilfach Cemlyn, lle y mae angorfa ddyogel i longau bychain. Y *Chwarel Fynor*.] mhell oddiyma, canfod y chwarel hynod o fynod i'r fan hon, rhai parthau o Italy, ac i Corsica, y nabyddir yn y siopau wrth yr enw *Verde di Corsica*. Ei liwiau yn du, gwŷn, a phorphor tywyll, o osodiad afreolaidd. Mewn gwahan y mae un neu y llall o'r lliwiau yn eisiau; ond yn mysg y rhanau yn fynych wythenau culion o'r maen ystinos (*asbestos*) ceindlws a' aidd. Rhywogaeth gyfansoddedig o fynor ydyw; y mae rhan yn gellir gweithredu arno gan *aqua fortis*; y rhanau gwyrddion yn magnesiaidd; y cwbl yn cyfansoddi yr hyn a elwir yn gyffredin *Serp* mae yn dueddol i gael ei gynghresi gan graciau bychain, neu a maen ystinos, ac felly yn analluog o gael ei gaboli yn uchel. Y mae

* Ceir hanes cyflawnach am gyfwr presenol Mynydd Parys yn yr Attodiad, l. un, ac am gymborth arall i wneyd y gwaith yn fwy porffaith, y mae y Golyddi gyfyll gwerthfawr Paul Panton, ysw., o'r Plas Gwyn. Gos.

BGLWY'S CARRYBI.

HOLYHEAD CHURCH.

o'r lle anghysbell yma, gydag oddeutu dwain o bobl i'w ganlyn, y rhai yn an-
Monachdy.] ffortunus a aethent gydag of. Yr oedl y Monachdy wedi bod yn
 rhan o feddiannau abatty Conway, ac wedi ei drosglwyddo gan yr
 un esgob i'w fab.

Caniataer i rai gofnodi fod, ychydig o flynyddau yn ol, ar dyddyn a elwid
 Ynys y Gwyddel, yn mhlwyf Llanfflewyn, bedair milldir i'r gogledd o'r Gareg
 Lwyd, dair o freichledau aur, a *Bulla* o aur, wedi eu darganfod, mewn cadwraeth
 ragorol. Prynais ddwy o'r rhai blaenaf, y rhai a gedwais fel cofion cywrain o
 breswyliaid y Rhufeiniaid yn hen ynys Fôn.

O'r Gareg Lwyd marchogais i Gaergybi, oddeutu un filldir ar ddeg neu
 ddeuddeg o bellder. Myned heibio i Lanfachraeth a Llanuyghonedl, i bont
 Rhyll-Pont, lle y mae firwd dra bechan yn gwneyd y pourhyu mawr yn ynys.
 Croesi Tywyn y Capel, morfa isel a thra tywodlyd, yu cael ei derfynu ar un
 ochr gan greigiau, dros ba rai, ar wyntoedd uchel, y mae y môr yn tori yn y
 dull mwyaf ofnadwy a chynnddeiriog, a'r rhai y bydd morwyr yn arswydo rhag-
 ddynat mewn gwirionedd. Yn nghanol y morfa y mae bryncyn celfyddydol, ar
 ba un y saif adfeillion Capel St. Ffraid. Nid oes genyf un math o ambeuaeth
 nad oedd, yn flaenorol i'r capel, yn safle amddiffynfa fechan; oblegyd ni welais
 erioed fryncynau celfyddydol wedi eu codi ond at weithydd o ansawdd filwrol.

Cregyn Tir.] Y mae y morfa yma yn llawn o'r cregyn a elwir *FASCIATED*
WREATH, *Br. Zool.* iv. Rhif 119, a'r *ZONED SNAIL* (y Falwoden
 Gylchog,) Rhif 133.

Heb fod yn mhell oddiyma, rhwng Bodior a Rhyd-Pont, yn mhlwyf Rhos-
Amianthus.] colyn, y mae ffoysl nad ydyw i'w gael yn fynych. Deuir o hyd
 i *amianthus* gwyrdd, neu y maeu ystinos brau, yn gyflawnder
 mawr, mewn *serpentine* gwyrdd, yn debyg i'r un yn Monachdy; ond o her-
 wydd natur anhyblyg eu defnydd, nid ydynt yn gynhwys at yr un gwas-
 anaeth.

Caergybi.] O fewn dwy filldir i Dywyn y Capel y saif tref *Caergybi*; y mae
 ei sefyllfa ar borthladd hynod a dyogel, yn cael ei amddiffyn yu
 y fynedfa i mewn rhag y gwyntoedd gan Ynys Gybi, a gyfenwid Corineus,
 mab Solomon duc Ceruyw; yr hwn, ar ol astudio am rai blynnydoedd yn
 Ffrainge, a ddychwelodd i Frydain, ac a sefydlodd ei esgobaeth yn y lle a
 elwir yn bresenol Caergybi.* Er anrhydedd i'w athraw, St. Hilarius, esgob
 Poitiers, efe a roddodd ei enw ar un o'r penrhynoedd; sef yr un sydd yn
 bresenol yn myned dan yr enw St. Eilian.

Tref.] Bechan ydyw y dref, ond y mae llawer o gyrchu iddi gan deithwyr i ac
 o deyrnas yr Iwerddon; a dyma orsaf y llythyr-longau, o ba rai y mae
 pump mewn gwaith yn wastadol: y maent yn llongau cryfion, a dwylaw da
 arnynt.

Eglwys.] Yr eglwys sydd wedi ei chysegru i St. Cybi; adeilad hynafol, fur-
 fylchog, a'r tu fewn i'r porth, a'r tu allan i ran o'r drawardfa, wedi
 eu cerfio yn anghelfydd. Ar y tu allan i'r olaf y mae draig, dyn yn tywys
 arth gyda rhaff, ac arddangosiadau gwrthun ereill. Dywedir fod St. Cybi

* Cressy's Ch. Hist. 149.

HOLYHEAD CHURCH.

HOLYHEAD CHURCH.

wedi sylfaenu yma fynachlog fechan oddeutu y flwyddyn 380;* a Maelgwyn Gwynedd, yr hwn a ddechreuodd deyrnasu oddeutu 580, goleg.† Gelwid y tywysog yma, *Draco Insularis* (Draig yr Ynys), a dichon fod y ddraig sydd wedi ei cherfio ar yr eglwys yn cyfeirio ato ef. Y mae ereill yn haeru fod y coleg hwn wedi cael ei sylfaenu gan Hwfa ap Cynddelw, arglwydd Llys Neifion, ac un o bymtheg llwyth Gwynedd, a chydoeswr ág Owain Gwynedd.‡ Gelwir penaeth y coleg yn Penclas, neu Pencolas, ac yr oedd yn un o arglwyddi ysprydol Môn; archddiacon yr ynys oedd un; abad Penmon oedd y llall. Ei deitl Lladinaidd ydoedd Rector, fel yr ymddengys oddiwrth yr hen sêl, ar yr hon yr oedd y cerfiad, *Sigillum Rectoris et Capituli Ecclesia de CAER GYBI.*§ Nid wyf yn gwybod nifer y côrgeiniaid; ond yr oeddynt yn ddeuddeg o leiaf, am mai dyna y nifer oedd ar restr y pensiwn yn 1553,|| yn ol *ll.* yr un. Cyn y dadgorphoriad, yr wyf yn cael fod y periglor, neu y *provost*, canys felly y gelwid ef, yn cael 39 mark, un caplan yn cael 11, a'r ddau arall yr un swm cydrhyngddynt.¶ Cyfrifid yr holl werth, yn y 26ain o Harri VIII., yn 24*l.* Gan y brenin yr oedd yr hawl i apwyntio y *provost*. Iorwerth III. a roddodd yr hyn a olwid yn swydd *provost* yn ei gapel rhydd yn Caer-Cube, i'w gaplan Thomas de London; i ba ddyben y darfu i'r brenin, yn 1351, ei ryddhau oddiwrth bob gwasanaeth iddo ef ei hun.** Iago I. a roddodd y coleg hwn i Francis Morris a Francis Philips. Daeth wedi hyn yu eiddo i Rhys Gwynne, ysw., yr hwn a roddodd i Goleg Iesu, Rhedychain, y degymau mawrion, er cynaliaeth dau gymrawd a chynifer a hyny o ysgolorion;†† ac fyth er yr amser hwnw y mae y plwyf yn cael ei wasanaethu gan gurad a bennodir gan y coleg.

Eglwys y Bedd.] Yn agos i'r eglwys safai, mewn hen amseroedd, gapel a elwid *Eglwys y Bedd*, a *Chapel Llan y Gwyddel*. Sirigi,‡‡ un o freninoedd y Pictiaid Gwyddelig, a oresgynodd y wlad hon, ac a laddwyd yn y fan yma gan Caswallon Law-hir, yr hwn a deyrnasai oddeutu y flwyddyn 440.§§ Gwnaed Sirigi yn sant gan ei gydwladyr, ac yr oedd ganddo yn y capel hwn greifia, i'r hon y priodoidd y rhinwedd o gyflawni lluaws o wyrthiau. Yr oedd gan y lle hwn gyllidau ar wahan i'r eglwys golegawl. O'r diwedd aeth yn adfeilion, a bu yn ddiwasanaeth am oesau. Wrth symud ymaith yr ysbwrial, nid llawer o flyuyddau yn ol, cafwyd arch careg, gydag esgyrn o faintioli anferthol; ond ni ddylem dybied mai esgyrn Sirigi oedd y rhai hyn; y rhai a gludasid ymaith gan ryw grwydriaid Gwyddelig, ac a osodwyd yn eglwys gadeiriol Crist yn Dublin.||||

* Tanner, 699. † Hist. Anglesey, 29. ‡ Yr unrhwy, 699.

§ Yr unrhwy, 30. "Sêl periglor a phen yr Eglwys yn Nghaergybi."

¶ Willis's Abbots, I. 303.

‡ Willis's Bangor, 201.

** Newcourt's Repertorium, I. 453.

†† Tanner, 699, a Hist. Anglesey, 31.

‡‡ Yr oedd y Sirigi hwn mor bell o fod yn frenin y Pictiaid Gwyddelig, fel y mae yn debyg mai arweinydd morladron ydoedd, yn cynwys, efallai, y Daeniaid yn Nublin, ac y mae yn fwy tebyg mai ei enw oedd Sitric; Rowlands yn ei *Mona Antiqua* a'i gelw yn Sitric y Crwydryn. Nid yw yn debyg iddo ef gael ei wneyd yn sant, ond y mae esgob Gwyddelig o'r enw Sitric i'w weld yn *Merthyrdrith* Dougal. Y Cadwallon dan sylw, nid Cadwallon Law-hir ydoedd, ond tywysog a fioddau yn y 10fed ganrif. Nis gall neb feio Pennant am beidio myned i mewn yn ddyfnach i'r pethau hyn, ond y peth rhyfodd ydyw fod dynion yn myned yn mlaen o hyd i ysgrifenu yr hanes am yriad allan y Gwyddelod o Gymra (fel y gelwir y peth,) trwy flugddangos hanes anrheithiau y Daeniaid a'r *Norsemen*. J. B.

§§ Powel, Prof. 15.

|||| Hist. Anglesey, 34, 35.

Amddiffynfa] Y mae terfynau y fynwent yn hawlio hynafiaeth uwch na'r *Rufeinig*.] eglwys. Lle ysgwâr ydyw o ddau gant ac ugain o droedfeddi wrth gant a deg ar hugain. Y mae tair o'r ochrau wedi eu cau gyda muriau cedyrn, o ddwy droedfedd ar bymtheg o uchder, a chwe' throedfedd o drwch; y bedwaredd sydd yn agored i greigiau clogwynog y porthladd, ac ni chafodd erioed ei murio, am y bwriedid y lle i longau encilio iddo, a derbyn amddiffyniad oddiwrth y lle caudig hwn. Yn mhob congl o'r mur y mae tŵr hir-grwn. Arddegys y maon-saerniaeth fol y cyfan yn amlwg yn Rhufeinig: y mae y mortar yu dra chaled, ac wedi ei gymysgu â chryn lawer o gerygos brâs. Ar hyd y muriau y mae dwy rês o dyllau crynion, oddeutu pedair modfedd o drawslesur, y rhai a droddiant trwyddynt. Y maent yn mhob peth yr un fath a'r rhai yn *Segontium*, ac wedi eu piastro yn ddestlus oddifevn.

Y mae gwasanacthgarwch y porthladd hwn i'r Rhufeiniaid, yn eu morieithiau o amrywiol lleoedd i borthladdoedd sŵr Lancaster, ac eiddo Caerlleon, yn ddigon amlwg. Nis gallasant gael gwell lle i redeg i mewn iddo ar dywydd caled, na hwn, am ei fod yn ymestyn allan yn mhellach i Fôr y Werydd; ac felly gallent ei gyrhaedd gyda llai o berygl cael eu chwythu i'r lan nag mewn un lle arall. Os (fel y mae yn dra thebygol) oeddynt yn trafuidio â'r Iwerddon, nid oedd un lle yn fwy cyfaddas at hyny. Ni ddarfu i'r Rhufeiniaid, mae'n wir, erioed ffurfio trefedigaeth yn y wlad hono, ond yn sicr masnachent â hi, hyd yn nod yn nyddiau Agricola, "pan oedd ei llongi yrrth a'i phorthladdoedd yn cael eu hadnabod yn well, o herwydd y lluaus o farsiantdwy'r a ddeuent yu er mwyn trafuidiaeth."*

Y Pen.] Cerdalais o'r dref hyd dop *Y Pen*, i chwilio am hynafiaethau ereill. Ar fy ffordd, gwelais adfeilion Capel y Gorlles, un o'r lluaus ag sydd yn wasgaredig ar hyd y penrhyn sanctaidd yma. Ar yr ochr lle yr esgynais i, cafodd fy llwybr ei atal gan wal fawr uchel, mewn lluaus o fanau wedi ei gwynebu yn iawn, ac oddeutu deg troedfedd o uchder mewn rhai o'r lleoedd mwyaf cyfan, a mynedfa drwyddi. Ar gopa Pen y Gaer Gybi, neu dop y mynydd, y mae sylfaeni adeilad gron, wedi ei chymrydu yn gadarn â mortar *Goleudy*.] o'r un rhywogaeth ag yn yr amddiffynfa yn y dref. Ymddengys mai *Pharos* (goleudy) ydoedd, yr hwn oedd yn dra angenrheidiol at fordwyo y moroedd hyn.

O ben y mynydd cefais olygfa eglur ar Gaergybi: yr oedd ar y pryd yn orllanw, a'r sianel wedi ei llenwi ar bob ochr i bont Rhydpont. Y mae yr ynys o led anghyfartal, ac wedi ei bylchio yn fawr gan y môr.

Y rhan o'r Pen ag sydd yn wynebu y môr, sydd naill ai yn clogwynog, neu *Adar*.] ynte wedi ei dyllu yn ogofau mawreddog. Y mae adar o amryw fathau yn bridio yn y creigiau; yn eu plith yr Hebogau Ymfudol, Crëyrod, Gwoilch y Penwaig, &c. Chwilir am eu hwyau i'w bwyta; a deuir o hyd iddynt trwy ollwng dyn i lawr gyda rhaff, yr hon a ddelir gan un neu fwy o ddyunion. O fewn cof, darfu i'r dyn a ollngasid i lawr, trwy ei bwysau orchfygu y llall, a'i dynu i'w ganlyn; fel ag y bu farw y ddau yn druenus.

Dychwelais yu ol dros bont Rhydpont, ac ar hyd y ffordd fawr (yr hon sydd

* Tacitus, Vita Agricola.

Presaddfed.] yn rhagorol) tuag at Fangor. Ychydig ar y llaw aswy y mae *Presaddfed*, preswylfod Mrs. Roberts, yr hwn gynt a berthynai i'r *Owens*. Ar y fan y safai palasdy Hwfa ap Cynddelw, am yr hwn y soniwyd o'r blaen. Daliai ei etifeddiaeth yn rhydd am roddi ei bresenoldeb ar adeg coronï y tywysog, a dal i fyny yr ochr ddeheu i'r gortho (*canopy*) uwchlaw pen y tywysog yn y gwasanaeth mawreddog hwnw. Yr esgob hefyd, yr hwn oedd y prif gaplan, a ddaliai ryw dir ar gyfrif y swydd o'i goroni ef.

Yn agos i'r gwesty cysurus a elwir Gwindy, yn nghanolbarth yr ynys, ar y *Bodychan.*] ffordd fawr, y saif *Bodychan*, hen adeilad, yr hon a fu unwaith yn breswylfod Rhys ap Llewelyn ap Hwlwyn, uchelsirydd y sir hon, ac yn ŵr galluog yn amser Harri VII. Y teulu ar ol hyn a gymerasant i fyny enw y lle, ac a fuont yn fioduog am lawer o genedlaethau. Y sylfaenydd, Rhys ap Llewelyn ap Hwlwyn, a aeth i faes Bosworth i gynorthwyo Harri VII gyda miintai o wŷr traed; ac fel cydnabyddiaeth am hyny, tyngwyd ef yn sir-ydd Môn am ei oes (*durante termino vite sue.*) Gwnaeth ei dŷ (yr hwn sydd yn bresenol yn ysgubor) yn garchar y sir, ac y mae y ddaeargoll berthynol iddo i'w gweld hyd heddyw Yn y ganrif ddiweddar, aeth i *Sparrows* y Bryn Coch, trwy briodas etifeddes y lle hwn.

Llantrisant.] Ar y llaw ddeheu y mae eglwys *Llantrisan*, yr hon sydd yn hynod ar gyfrif cofadail y parchedig Hugh Williams, D.D., un o hynafiaid teuluoedd Wynnstey a Bodlewydden, a thad i Syr William Williams, llefarydd tŷ y cyffredin, a dadleuydd cyffredinol yn 1687. Yr oedd efe yn ail fab* i William Williams, o'r Chwaen, yn yr ynys hon, yr hwn y mae yr achyddwyr yn ei olrhain o Cadrod Hardd, penaeth Prydeinig. Priododd Emma Dolben, o'r Caeau Gwynion, yn agos i Ddinbych. Dyry ei feddargraff [yr hwn sydd yn Lladin] i ni y gweddill o'i hanes.

Yma y gorwedd Hugh William o Nantanog, yn str Fôn, Doethawr mewn Duwinyddiaeth. Bu farw yr 28ain o Fedi, Blwyddyn yr Arglwydd 1670, yn y flwyddyn 74ain o'i oedran. Meddyliwch am y diwedd.

Ar gareg gydwastad â'r llawr o dan y gofadail y mae y cerfiad canlynol [yr hwn sydd hefyd yn Lladin]:—

Yma y gorwedd Hugh Williams o Nantanog, proffeswr Duwinyddiaeth a pheriglor yr Eglwys hon a Llanrhuddlad. Prebendari y Faenol yn esgobaeth Llanelwy. Rhanog yn Llanddinam, sir Drefaldwyn. Gorphenodd ei yrfa Meddy 21ain, yn y 74ain mlwydd o'i oed, B.A. 1670, cyflwynodd ei hun yn ewyllysgar at lesau y praidd a osodwyd dan ei ofal, ac ymdreuliodd ac ymdrechodd ymdrech dda. Dysger ei fod yn gweiddu i fugal, nid yn gymaint i wyllo dros, ond hefyd i dreulio ac ymdreulio er lesad ei braidd.

Poblogaeth Môn.] Cyn i ni adael yr ynys, gofynaf genad i roddi hanes byr am ei phoblogaeth, yn y dull ag y cefais ef gan Paul Panton, ysw.; sylwadau yr hwn ar yr un testyn ydynt wedi ymddangos o'r blaen mewn lle llawer mwy parchus.†

* Yr oedd mab hynaf W. Williams yn hynafiaid i'r Williamsiaid o Dy-fry, y rhai a feddiannant Chwaen hyd heddyw.

† Phil. Trans. lxxiii. part i. p. 180.

Oddiwrth gyfrif a roddwyd ar y 13eg o Awst, 1563, yr oedd 2010 o deulu-oedd yn Môn;* felly a chaniatáu pump o bersonau ar gyfer pob teulu, nifer yr holl drigolion y pryd hyny ydoedd 10,050. Yn 1776, nifer y tai yn Môn ydoedd oddeutu 3956: a chaniatáu pump yn mhob teulu, holl nifer y boblogaeth ydoedd 19,780; yr hyn nid ond 340 yn fyr o ddyblu y boblogaeth yn y cyfnod cydrhwng y ddau gyfrif.†

SIR GAERNAKFON.

Myned yn mlaen ar fy nhaith o Borthaethwy i fyny ffordd serth, ac yn fuan *Bangor.*] disgyrnais i *Fangor*, tref fechan yn sefyll mewn dyffryn sydd yn agor i forgilfach Beaumaris. Dyma lle y mae y sedd esgobol. Nid yw preswylfod yr esgob ond canolig iawn,‡ mewn palas gerllaw i'r eglwys gadeiriol; yr hon, oddiwrth yr ysgrifiad sydd arni, yr ymddengys ei hail-adeiladu gan yr esgob Skeffington, yr hwn a fu farw yn 1533, yn mynachlog Beaulieu, yn yr hon y buasai yn abad. Cyfarwyddodd fod ei gorph i gael ei gladdu yno; ei galon yn Mangor, o flaen delw ei sant nawddogol, St. Daniel.

St. Daniel, mab Dunawd, abad Bangor Iscoed yn str Fflint, yn gyntaf a sefydlodd yma goleg er addysgu ieuengtyd, a chynnal yr achos clerigol yn y parthau hyny.§ Cressy a'i geilw yn fynachlog, a dywed ei bod yn llawn o fynachod;|| dichon mai ffoadigion o'r Fangor arall, oddiwrth ba un, efallai, y cafodd ei henw. Oddeutu y flwyddyn 550, Maelgwn Gwynedd, un o'r hen foneddigion hyny, y rhai a ddeuant yn rhinweddol yn eu hen ddyddiau, ac a "wnant aberth i Dduw o weddillion y Diafol,"¶ a drôdd y coleg yn esgobaeth, ac a apwyntiodd Daniel i fod yr esgob cyntaf. Ni wyddom beth oedd eangder ei esgobaeth. Y mae yr un bresenol yn cynwys yr oll o str Fôn; str Gaernarfon, oddieithr Llysfaen, Eglwys Rhos, a Llangystenyn, y rhai a berthynant i Lanelwy, a Llanbeblig i Gaerlleon. Yn str Ddinbych y mae ganddi bedwar-ddeg o blwyfi, ac yn str Drefaldwyn saith.

Yr Eglwys] Dinystriwyd yr eglwys gadeiriol gan y Sacsoniaid gwrthryfelgar *Gadeiriol.*] yn y flwyddyn 1071. Ail-adeiladwyd hi drachefn; oblegyd cawn, yn y flwyddyn 1212,** fod y brenin Ioan wedi goresgyn y wlad, a gorfodi yr esgob, Robert o'r Amwythig, i fyned oddiwrth yr allor, a thalu iddo ef ddau cant o hebogiaid am ei ryddhad. Yn y fl. 1402, darostyngwyd hi unwaith yn rhagor yn lludw trwy gynddaredd Glyndwr, ac arosodd yn y cyflwr hwnw am ddeng mlynedd a phedwar ugain, pan yr adferwyd y côr gan yr esgob Dean, neu Deny; ac adeiladwyd corph yr eglwys a'r tŵr gan yr esgob haelionus hwnw Thomas Skeffington, yn 1532. Yr oedd y tŵr i gael ei godi i ddwywaith yr uchder, ond darfu i farwolaeth yr esgob rwystro i'r anican gael ei

* Willis's Bangor, 51.

† Yn 1795 amcan-gyfrifid poblogaeth Môn yn 28,611; yn nghyfrifiad 1801, yr oedd yn cyrhaedd 133,334, ar wahan i bedwar o blwyfi y rhai ni roddasant adroddiad i fewn, y rhai y bernid eu bod yn cynwys tua 1000 o eneidiau. GOL. Yn 1881, yr oedd poblogaeth Môn yn 50,964. CRR.

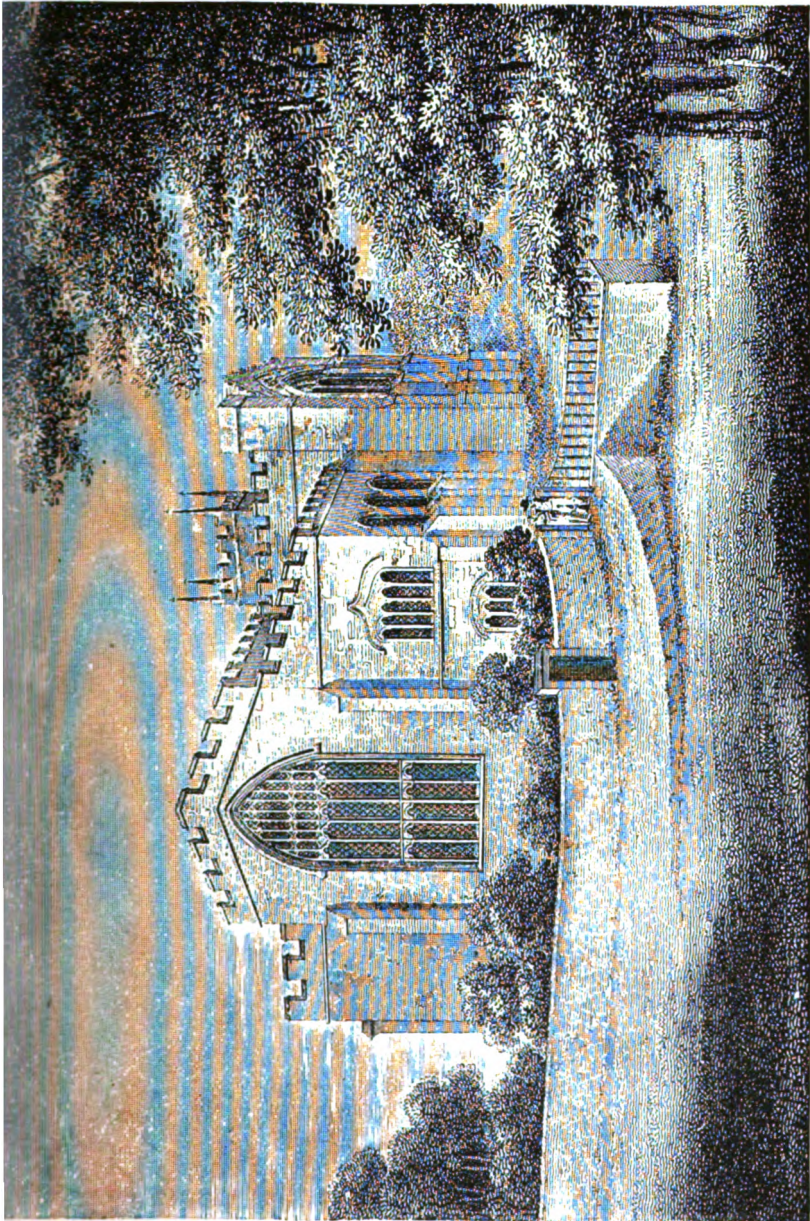
‡ Y mae y palas esgobol wedi ei walla yn fawr gan y parchedig John Warren, yn ystod yr amser y bu efe yn esgob GOL.

§ Willis's Bangor, 53.

|| Church Hist. 233.

¶ Swift.

** Annal. Menev. in Goodwin, II. 650.

ELLWYS GATE, RIOL BANGOR.
BANGOR CATHEDRAL.

gario ymlaen.* Gwnaethpwyd, neu wydrwyd, y ffenestri, yn ol arferion yr amserau, trwy dduwiolfrydedd gwahanol bersonau, yn mysg pa rai y gallwn gyfrif y Deon Kyffin, a rhai o'r *Griffiths* o'r Penrhyn.†

Beddadeiliau.] Nid oes dim yn neillduol oddifewn, oddieithr ychydig feddi. Gorwedda y tywysog doeth a gwrolfrydig Owain Gwynedd, o dan fwa, gyda chroes flodeuog wedi ei thori ar gareg lefn. Bu ef farw, gyda galar am dano gan ei holl gydwladwyr, ac yn cael ei arswydo gan ei elynion, yn 1169. Ar y llawr y mae cerfiad anurddedig o ffugur, mewn prës, a fwriad- esid i arddangos Richard Kyffin, deon gweithgar yn yr eglwys hon yu nheyrn- asiad Rhisiart III. a Harri VII. Bu farw ar y 13eg o Awst, 1502. Y mae y lle y claddwyd ef hyd heddyw yn dwyn yr enw *Bedd y Deon du*, fel y tybiaf oddiwrth liw ei wynebpryd. Claddwyd amryw o'r esgobion yma, ond, oddieithr lluniau di-ben yr esgobion Rowlands a Vaughan, y rhai a amharwyd yu yr amseroedd penboeth, nid oes unrhyw gofadeiliau hynod am unrhyw un o honynt yn aros yn bresenol. O'r greirfa ar ochr aswy yr allor fawr, o dan ba un, yn 1137, y claddwyd y tywysog dewr a doeth Gryffydd ap Cynan,‡ nid oes dim olion i'w gwleud yn bresenol.

Mewn hen amseroedd, yr oedd yma gapel wedi ei gyflwyno i St. Mair, yr hwn a safai o'r tu ol i'r palas. Dywedir iddo gael ei sylfaenu gan y brenin Edgar, yn nechreuad teyrnasiad Hywel ap Ieuaf; yr hwn ar y pryd a gadarn- haodd freintiau yr esgobaeth, ac a'i gwaddolodd yn haelfrydig.§

Tŷ y pregethwyr mynachaid a safai ychydig o ffordd allan o'r dref. Syl- faenwyd ef mor gynar a'r flwyddyn 1276: dyry yr esgob Tanner yr anrhydedd o wneyd hyny i Tudor ap Gronw, arglwydd Penmynydd a Thre Castell yn Môn, yr hwn a'i helaethodd neu a'i hail-adeiladodd yn 1299, ac a gladdwyd yma yn 1311. Iorwerth VI. a wnaeth anrheg o'r lle i Thomas Brown a William Breton. Yn fuan ar ol hyny, gwnaethpwyd hi yn ysgol rydd gan Jeffry Glynn, LL.D., dadleuydd yn Doctor's Commons, a brawd i'r esgob Glynn. Trwy ei lythyr cymun, yr hwn a brofwyd Gorph. 21ain, 1557, efe a adawodd y llywodraeth o honi i'w frawd, ac i Meurig Gruffydd, esgob Rochester. Buont hwy feirw cyn cyflawn sefydlu pethau, ond gadawsant eu hawdurdod i Syr William Petre, ac ereill; y rhai a gytunasant ar reolau i'r meistr a'r isfeistr, gyda chydysniad yr esgob, y deon a'r siaptr, ac Alexander Nowel, deon St. Paul, yr hwn, fel y dywedir, a'u cyfansoddodd.|| Uwch ben mantell y simnai y mae hen gofadail i ryw Gruffydd, gyda chleddyf hir o'r tu ol iddo. Ar ochr y grisiau y mae careg arall, efallai yn rhan o fedd y sylfaen- ydd Tudur ap Gronw ap Tudur, gyda'r geiriau *ap Tudor* yn gerfiedig arni.¶

Castell.] Hugh Lupus, yn ei anrheithiad barbaraid i Fôn, a sefydlodd gastell yn Mangor, i'r dyben o gario ymlaen ei ddirodiadau gyda mwy o ddyogelwch.** Yr oedd ei safle yn gwbl anadnabyddus, nes iddo gael ei nodi allan i mi gan y parchedig E. R. Owen, i'r hwn foneddwr yr wyf o dan fynych rwymedigaeth yn y rhan hon o'm gwaith. Gorwedda agos i chwarter milldir i'r dwyrain o'r dref, ar drum o fryniau a derfynant yr ochr ddehau-

* Willis's, 21. † Ibid, 17, 18. ‡ Bywyd Gruffydd ap Cynan yn y Sebright MSS.

§ Willis, 46, 183. Wynne's Hist. Wales, 59. || Willis's Bangor, p. 47. ¶ Salisbury Pedigree, 126.

** Sebright MSS. yn Mywyd Gruffydd ap Cynan

ddwyreiniol o'r dyffryn, ac agos yr un pellder oddiwrth y porthladd. Safi y castell ar fryn creigiog, a chlogwynog mewn llawer o fanau. Y mae yn hawdd olrhain tair ochr o'r gwaliau; ar y ddehau-ddwyreiniol ymestynent hyd gant ac ugain llath; ar y ddehau-orllewinol chwech a thriugain, gan derfynu mewn clogwyn; ar yr ogledd-ddwyreiniol gellir eu holrhain am ddeugain llath, a therfynant yn yr un modd. Ar y bedwaredd ochr, yr oedd nerth naturiol y lle yn peri fod ychwaneg o amddiffyniad yn afreidiol. Bryncynau o bridd, yn tueddu at ffurf haner-cylchog, gyda chreigiau a chlogwyni, a gysylltant y muriau gogledd-orllewinol a dehau-ddwyreiniol. Ni wyddom amser ei ddadymchweliad; dichon, mor fuan ag y cyflawnodd yr iarll ei fwriadau, iddo gael ei adael i syrthio yn adfeilion.*

Wrth adael Bangor, cymerais y ffordd tua Chonwy. Mewn ychydig bellder *Aber Cegid.*] oddiwrth y flaenaf, croesais *Aber Cegid*, crigyll bychan, y gellir ei rydio ar ddistyll; ac o ba le y mae llawer o filiynau o lechi yn cael eu trosglwyddo allan o'r wlad bob blwyddyn. Saif y chwarieli oddeutu pedair milldir oddiyma, yn agos i'r fynedfa i Nant Ffrangcon, ychydig bellder oddiwrth yr afon Ogwen. Eiddo Arglwydd Penrhyn ydynt, yr hwn sydd wedi ychwanegu yn ddifawr at boblogaeth y str trwy y gwelliadau a wnaeth yn masnach y llechi. Y mae y chwarieli erbyn hyn wedi dyfod yn ffyhonell trafudiath anferthol. Pau ddaeth ei arglwyddiaeth gyntaf i'r etifeddiaeth, nid oedd mil o dunelli yn cael eu banfon yn flynyddol o'r deyrnas: nid oedd braidd yn bosibl trafaelio y wlad; y ffyrdd nid oeddnt nemawr gwel na llwybrau ceffylau: y bythynod oeddnt druenus, a'r amaethwyr mor dydolion, fel nas gallent, yn yr holl randir, gynyrchu mwy na thair o droliau cydrhyngddynt, a'r rhei'ny yn eithaf truenus. Yn bresonol y mae ffordd gerbyd ragorol wedi ei gwneyd, hyd yn nod tu hwnt i Nant Ffrangcon, ac y mae dychryniadau y Benglog wedi cael eu llwyr ddiiddymu;† ac y mae oddeutu cant a thri o gertwyni llydan-echelog yn awr mewn gwaith parhaus yn cludo y llechi i lawr i'r porthladd. Yn y flwyddyn 1792, yr oedd uwchlaw deuddeug mil o dunelli yn cael eu hanfon allan; a hyderir, mewn ychydig amser, y bydd y swm wedi ei gynyddu i un fil ar bymtheg. Yr ydys ar fin helaethu y porthladd: y mae bob amser yn llawn o longau: gwelais un fy hun o fwy na thri chant o dunelli: gwasanaethir hwy yn eu tro; ond y fath ydyw y gwelliantau yn ein teyrnas flodeuog, fel mai gydag anhawsdra y gall ein chwarieli gyflawni y galwad am lechi. Anfonir hwy i Liverpool, ac i fyny y Mersey trwy y gamlas i holl ranau tufewnol y deyrnas, ac i *Hull*; o ba le yr ail gychwynir hwy ar fordaith arall; llwythir niferi am yr Iwerddon, am Fflanders, ac hyd yn nod am yr India Orllewinol.

* Yn 1806, darganfyddwyd yn agos i Tŷ Coch, oddeutu dwy filldir o Fangor, gareg rutheas deunaw modfedd o hyd, a thair troeifeddi a phedair modfedd o amgylchedd, ar yr hon y mae y cerflud canlynol. GOL.

N-V M-N C-
IMP. CAESAR. M-
AVREL. ANTONINVS
PIVS. 'P' IX-AVC-ARAB

† Gwel fy nesgrifiad o'r lle, yn tudal. 336 o'r gwaith hwn.

Yn Mhorth Penrhyn y mae ei arglwyddiaeth wedi sefydlu gweithdai mawrion at wneuthur llechi ysgrifenu. Yn flaenorol i hyn, yr oeddym yn eu cael i gyd o Switzerland: ond y mae y farsiaendiaeth hono yn awr wedi dar fod: a'r masnachwyr Swissaidd wedi dyfod yn fethdalwyr. Y nifer o lechi ysgrifenu a wnaed ac a drosglwyddwyd allan o Borthladd Penrhyn, yn ystod y deuddeng mis diweddf, ydyw 136,000: y mae swm y coed a ddefnyddir yn y fasnach fechau yma yn fwy na 3000 o droedfeddi yn y flwyddyn; ac y mae nifer y gweithwyr ar waith rhwng pump a deg ar hugain. Rhaid i mi gynghori ar fod i'r yndeithydd cywrain farchogaeth i'r chwareli; byddant yn werth ei sylw, yn ogystal a'r holl welliantau ereill a wnaethpwyd gan ei arglwyddiaeth, yn y blynyddoedd diweddf. Y mae yr holl ardal yn llawn o dai a bythynod y chwarelwyr, wedi eu hadeiladu yn unol â chynllun ceindlws Mr. Wyatt; ac y mae Glan Ogwen yn bresenol yn lluest brydferth er derbyn Arglwydd Penrhyn, pa bryd bynag y dewiso anhegu ei gyfeillion â golwg ar y cyfnewidiadau hylod a wnaed yn ngwyneb y wlad hon a fu unwaith mor anghyfanedd.

Ar gopa craig, heb fod yn mhell o Borth Penrhyn, ac yn arddangos golygfa *Penrhyn.*] o'r fath mwyaf swynol, y mae *Penrhyn* yn sefyll, hen dŷ hynafol, ar un adeg yn cael ei aingau mewn coed derw hybarch. Dywedir fod y tŷ wedi cael ei adeiladu ar safle palas i Rodri Molwynog, tywysog Cymru, yr hwn a ddechreuodd ei deyrnasiad yn 720. Parhaodd dros amser hirfaith yn meddiant ein tywysogion. Yn 987 cafodd ei wneyd yn gydwastad â'r llawr gan Meredydd ap Owain; yr hwn, yn y flwyddyn hono, a oresgynodd Ogledd Cymru, ac a laddodd Cadwallon ap Ieuaf, tywysog y wlad. Yn amser Llewelyn Fawr, cafodd y lle yma ei roddi, yn nghyda holl gantref Llechwedd Uchaf, i Iarddwr ap Trahaiarn, dyn pwysig yn y cyfnod hwnw. Efa, neu Emerys, fel y mae rhai yn ei galw, un o'i ddisgynyddion, yr hon, yn ol hen arferiad y wlad o ranu yr eiddo, a gawsai Penrhyn yn eiddo iddi ei hun, a'i rhoddodd, ynghyda'i pherson anwylgu, i Gruffydd ap Heilin ap Syr Tudur ap Ednyfed Fychan, ar y cyntaf yn arglwydd Brynffianigl. Blodeuodd y teulu yma am luaws o genedlaethau. William Fychan, mab i Gwilym ap Gruffydd, a Sioned, merch i Syr William Stanley o Hooton, a gweddw yr ustus Parys, trysorydd Gogledd Cymru a Chaerlleon, yn y 18fed o Harri VI., a ddaeth i mewn i etifeddiaethau ei dad, ac eiddo yr ustus, ac hefyd olynodd y blaenaf yn ei swydd bwysig o drysorydd Gogledd Cymru; anrhydedd a barbawyd i amryw o'i olynwyr, ac y mae hyd heddyw yn meddiant yr arglwydd is-iarll Bulkeley.

Y mae yn hynod, yn ei amser ef, fod llymder y cyfreithiau y fath yn erbyn y Cymry, ac yn cael eu cario allan felly hefyd, fel nas gallai neb fod yn ddinesydd o Loegr, ond ar yr amod iddo beidio priodi Cymraes; ac felly, efe a briododd ferch i ryw Syr William, neu Syr Richard Dalton.

Piers Gruffydd.] Yn nheyrnasiad y frenines Elisabeth, darfu i *Piers Gruffydd*,* arglwydd y lle hwn, hyuodi ei hun fel swyddog morwrol. Efe a hwyliodd o Biwmaris ar yr 20fed o Ebrill, 1588, ac a gyrhaeddodd

* Efe a briododd Margaret, merch i Syr Thomas Mostyn, o Fostyn, marchog, a chafodd o honi dri o feibion, yr oll o ba rai a fuont feirw yn ieuaingc. Dywedir y byddai yn adolladu, neu yn algywaerio ei longau yn Aber-Cegid; yn naba le yr oedd, hyd yn ddiweddar, ar dalcen tŷ, y Llythyrenau P. G. a'r flwyddyn, 1598.

Blymouth ar y 4ydd o Fai, lle y cafodd ei dderbyn yn y dull mwyaf anrhydeddus gan y môr-lywydd galluog hwnw Syr Ffrancis Drake. Cymerodd ran, gydag amryw ddynion uchel a dewrfrydig, yn ngorchfygiad y *Spanish Armada*. Ar ol y fuddugoliaeth ogoneddus hono, ymunodd gyda Syr Ffrancis Drake, a Syr Walter Raleigh, yn eu gwahanol ymosodiadau yn erbyn yr Ysopaeniaid yn yr India Orllewinol; ond yn nheyrnasiad Iago I., trwy iddo barhau ei anrheithiadau yn erbyn yr Ysopaeniaid wedi i heddwch gael ei gyhoeddi, efe a gafodd ei alw i gyfrif, ac mor dost fu yr erlidigaeth arno, fel y gorfu iddo wystlo ei etifeddiaeth er talu y costau; rhan i ryw ddinasyddion o Lundain, a rhan i Ieuan Llwyd, ysw., o Iâl; yr olaf o ba rai, mewn cysylltiad â Syr Rbisiart Trefor, a brynasant y cwbl yn 1616, ac a'i gwerthasant i'r arglwydd geidwad Williams yn 1622; a'r archesgob a'i cymun-roddodd i Gruffydd Williams, mab ei frawd hynaf, yr hwn a grëwyd yn farwniad ar yr 17eg o Fehefin, 1661. Ei fab, Syr Robert, y perchenog olaf a fu yn byw yn Mhenrhyn, a adawodd ar ei ol dair o ferched; Ffrances, yr hon a briodwyd yn gyntaf â Robert Lloyd o Eclusham, gerllaw Gwrecsam, wedi hyny âg Iorwerth arglwydd Russel, trwydd mab y duc Bedford cyntaf; Anne, yr hon a briododd Thomas Warburton, o Winnington, yn str Gaerlleon; a Gwen, â Syr Walter Yonge, o sir Devon. Ni bu plant i Iarll Russel, ac felly, yn garedig, efe a roddodd y rhan a ddygywyddai iddo ef o'r etifeddiaeth i'r ddwy chwaer oedd yn fyw ar ei ol. Syr George Yonge, wyr i'r blaenaf, a werthodd ei gyfran ef i'r diweddar John Pennant, ysw.; mab yr hwn, Richard Pennant arglwydd Penrhyn, a feddianna y cwbl trwy ei briodas âg Anne Susannah, merch a chwbl etifeddes i'r diweddar gadfridog Warburton o Winnington.

Yr adeiladau presenol a safant o amgylch buarth, a chynwysant borth, capel, a thŵr, neuadd eang, ac ychydig ystafelloedd ereill. Oddiwrth amryw adfeilion gellir olrhain ei faintioli blaenorol. Ailadeiladwyd y tŷ yn nheyrnasiad Harri VI. gan Gwilym ap Gruffydd. Yr oedd pais-arfau y *Stanleys* (eiddo ei wraig) yn gymhlethedig â'r eiddo ei hun, i'w gwelw yn ffenestri y neuadd hyd y flwyddyn 1764: oddiwrth y cynlythyrenau R. G., a'r amseriad 1575, ymddengys fod Syr Rhys Gruffydd wedi ei adgyweirio yn y flwyddyn hono. Dyr y mi foddhad mawr, wrth feddwl fod y lle i gael ei adferu i'w ysplenyddra blaenorol, o dan arolygiaeth ei berchenogion presenol, ac yn unol â chynllun yr arch-adeiladydd galluog hwnw Mr. S. Wyatt.*

Corn Yfed.] Yr unig ddodrefnyn ag sydd yn aros yn y tŷ hwn, o unrhyw hynafiaeth, ydyw corn yfed yr arwr *Piers Gruffydd*; o ba un y bum yn yfed, yn ystod teyrnasiad lletygar Mr. Richard Hughes, y goruchwyliwr. Corn bual mawr ydoedd, hyny ydyw, corn ŷch, wedi ei addurno âg arian, a chadwyn o'r unrhyw fetel yn gysylltiedig âg ef. Yn un pen y mae cynlythyrenau ei enw, P. G. a'r eiddo ei dad a'i fam, R. G. K. neu Rhys a Katherine Gruffydd. Yr oedd y cyfryw gyrn mewn ymarferiad gan y Daeniaid, y Sacsoniaid, yr Ysgotiaid, a'r Cymry. Yr oedd genym, mewn hen amseroedd, yn ein llys breninol, dair rhywogaeth o wasanaeth a wnelid â chorn yr ŷch. Yn y lle cyntaf yr ydym yn cael *I corn ydd yfo y Brenin*; yn ail, *Corn*

* Y mae y cynllun yma wedi cael ei gario allan; ond byddai manylu ar yr amrywiol welliantau lluosog a wnaeth y diweddar arglwydd Penrhyn yn gofyn mwy o le nag y mae y Golygydd yn ei ganiatáu iddo ei hun yn y nodiadau byrion hyn. GOL.

Cyfoeilhas, neu y corn o ba un yr yfai y gwasanaethwyr; ac yn drydydd, *Corn y Pencynydd*, neu gorn y prif heliwr. Yr oedd pob un o honynt i fod yn werth punt.* Byddai yfed o gwpan y brenin, ar uchel-wyliau, yn rhagorfraint i swyddogion y llys. Felly yr oedd y llywydd i gael cwpanaid o fedd o law y prif oruchwylwr. Yr un swyddog hefyd a ranai gwpanoediau o ddioid i amryw o rai ereill; yn eu plith, i'r porthor breninol; yr hwn, ar rai adegau, a feddai, heblaw ei gornaid oddiwrth y brenin a'r frenines, un arall oddiwrth feistr y ceffylau, yr hwn a elwid *Gwirawd i'r Ebysdyl*,† ar yr hwn, efallai, yr erfynid am gymhorth wrth ei yfed. Y Daeniaid a alwent am gymhorth y galluoedd goruchelaf i gynorthwyo yn nhreflyngciad y gwpanaid nerthol: *Help Gor unde Maria*.‡ (Trwy nerth Duw a Mair.) A'r *Sacson Ulphus*, pan yn trosglwyddo tiroedd i eglwys Caerefrog, wrth yfed y cornaid, a ddywedai, *Duw a St. Pedr*.§ Ar achlysuron llai pwysig, yfid y cornaid ar un trafwnge, ac yna chwythid trwyddo, i ddangos nad oedd dim twyll. Yr oedd y corn llawenydd yn destyn cerdd. Felly y mae Owain Cyfeiliog, y bardd tywysogaidd,|| yn ardderchoga i *Corn Hirlas* a ddefnyddid ar adegau gwleddoedd yn ei balas ef. Ysgrifena mewn arddull mwy dyrchafedig, am fod y gerdd wedi ei chyfansoddi yn ddiatreg ar ol buddugoliaeth fawr a enillasid ar y Saeson yn Maelor.

HIRLAS OWAIN.

OWEIN CYFEILIOG E HUN AI CANT.

Gwawr pan ddwyre gawr a ddoded,
 Galon yn anfon anfudd dynged,
 Geleurudd ein gwŷr wedi liudd-d trwm,
 Tremit gofwy mur Maelawr Drefred.

Deon a yrrais dygyhyssed,
 Diarswyd a'r frwydr arfau goched,
 A rygoddwy glew gogeled rhagddaw,
 Gnawd yw oi ddygnaw ddefnydd coddod.

Dywallaw di fenestr gan foddhüed,
 Y Corn yn llaw Rhys yn llys llyw ced,
 Llys Owain ar braidd yt ryborthed erioed,
 Porth mil a glywi pyrth egored.

Menestr am gorthaw, nam adawed,
 Estyn y Corn er cyd yfed,

* *Leges Wallicæ*, 311. † Yr unrhyw, 17, 47. ‡ Journey to London, 179. § *Archæologia*, iii. 8.

|| Efo oedd dywysog Powys, ac yn ei flodau oddentu y flwyddyn 1160. Gwel Gasgliad y Parch-erig Evan Evans, tudal 7

HIRLAS OWAIN.

Hiraethlawn am llyw lliw ton nawfed,
 Hirlas i arwydd aur i dudedd :
 A dyddwg o fragawd wirawd orgred,
 Ar llaw Wgan draws dros i weithred,
 Canawon Goronwy, gwrdd gynnired gwyth,
 Canawon hydwyth, hydr eu gweithred :
 Gwyr a obryn tal ymhob caled,
 Gwyr yngawr gwerthfawr gwrdd ymwared,
 Bugelydd Hafren balch eu clywed
 Bugunat cyrn medd mawr a wna neued.

Dywallaw di'r corn argyntelyn,
 Anrhydeddus, feddw, o fedd gorewyn,
 Ac o'r mynni hoedl hyd un blwyddyn,
 Na ddidawl i barch, can nid perthyn
 A dyddwc i Ruffudd waywrudd elyn
 Gwin a gwydr goleu yn ei gylchyn,
 Dragon Arwystli, arwystl terfyn,
 Dragon Owain hael o hil Cynfyn,
 Dragon iw dechreu, ac niw dychryn cat,
 Cyflafan argrat cymyw erlyn.
 Cetwyr ydd aethant er clod obryn ;
 Cyfeddon, arfawc, arfau Edwyn,
 Talassant i medd mal gwyr Belyn gynt,
 Teg i hydrefynt tra fo undyn.

Dywallaw di'r corn, canys amcan cennyf
 Ydd ymgyrryw glyw gloyw ymddiddan,
 Ar llaw ddehau ein llyw gyflafan,
 Lluch y dan ysgwyd ysgawn lydan,
 Ar llaw Ednyfet llawr diogan lew,
 Ergyrwayw trylew, trei i darian.
 Terfysg ddyffysc ddeu ddiiofn anian,
 Torrynt torredwynt uch teg adfan,
 Teleirw ynghynrein ynghyfran brwydr,
 Tal ysgwyd eurgrwydr torrynt yn fuan :
 Tryliw eu pelydr gwedi penwan,
 Trylwyn yn amwyn amwiw Garthan.
 Cigleu yn Maelawr gawr fawr fuan,
 A garw ddisgyrr gwyr, a gwyth erwan,
 Ac ymgynnull am drull am dramwyan,
 Fal i bu yn Mangor am ongyr dân :
 Pan wnaeth dau deyrn uch cyrn cyfrdan,
 Pan fu gyfeddach Forach Forfran.

Dywallaw di'r corn, canys myfyr gennyf,
 Men ydd amygant medd a'n tymmyr,

Selyf diarswyt Orsaf Gwygyr,
 Gogelet ai cawdd calon eryr !
 Ac un Mab Madawc, enwawg Dudur hael,
 Hawl bleiddiad, lleiddiad, lluch ar ysgyr,
 Deu ar wreidd, deu lew, yn eu Cyngyr,
 Deu arial dywal dau fab Ynyr,
 Dau rydd yn nydd cad eu Cyfergyr,
 Cyfargor diachor camp diachyr,
 Arfod llewod gwrdd, gwrddwan cadwyr,
 Aer gunieid, lunieid, coch eu hongyr,
 Treis erwyr yn ffwyr ffaw ehegyr,
 Trei eu dwy aesawr dan un ystyr,
 Gorfu gwynt gwaeddfan uch glan glysfyr,
 Gorddwy clau tonnau Talgarth ystyr.

Dywallaw di fenestr na fyn angau,
 Corn cân anrhydedd ynghyfeddau,
 Hirlas buelin, breint uchel hen ariant,
 A'i gortho nid gorthenau :
 A dyddwg i Dudur, eryr aerau,
 Gwirawd gyassefin o'r gwin gwinau,
 Oni ddaw i mewn o'r medd gorau oll,
 Gwirawd o ban, dy ben faddau,
 Ar llaw Foreiddig, llochiad cerddau,
 Cerdyn hyn i glod cyn oer adnau,
 Dieithr frodyr fryd ucheldau,
 Diarchar arial a dau dalau,
 Cedwyr am gorug gwasanaethau,
 Nid ym hyn dihyll nam hen deheu
 Cynniffeid, gyrthieid, feinieid, feiddiau,
 Cynfaran creulawn creulyd ferau.
 Glew glyw Mochnannwys o Bowys beu :
 O glew gwnedd arnaddunt deu,
 Achnbieit pob rheid, rhudd eu harfen :
 Echedwynt rhag terfysc eu terfynau,
 Moliant yw eu rhann y rhei gwynnau ;
 Marwnad fu neud mi newid y ddau !
 O chan Grist mor drist wyf o'r anaeleu !
 O goll Moreiddig mawr ei eissieu.

Dywallaw di'r corn can nim puchant,
 Hirlas yn llawen yn llaw Forgant,
 Gwr a ddyly gwawd gwahan foliant,
 Gwenwyn y addwyn, gwan edrywant,
 Areglydd defnydd dioddefiant llafn,
 Llyfn i deutu llym ei hamgant.

Dywallaw di fenestr o lestr Ariant,
 Celennydd edmyg, can urdduniant,
 Ar llawr Gwestun fawr gwelais irdant,
 Ardwy Goronwy oedd gweith i gant,
 Cedwyr cyfarfaeth ydd ymwnaethant,
 Cad ymerbynieid, eneid dichwant,
 Cyfarfu ysgwn ac ysgarant aer,
 Llas aer, llosget maer ger mor lliant:
 Mwynfawr o garcharawr a gyrchassant,
 Meurig fab Gruffydd grym ddarogant,
 Neud oedd gochwys pawb pan atgorsant,
 Neud oedd lawn o heul hirlfryu a phant.

Dywallaw di'r corn i'r cynnifeid,
 Canawon *Owain*, cyngrein, cydneid,
 Wynt a ddyrilyddant yn lle honeid,
 Glud men ydd ant gloyw heyrn ar neid:
Madawc a *Meilir* gwyr gorddyfneid treis,
 Tros gyferwyr gyferbynieid:
 Tariannogion torf, terfysg ddyseid,
 Triuheiou faon, traws ardwyeid.
 Cigleu am dal medd myned dreig Cattræth,
 Cywir eu harfaeth, arfau lliweid,
 Gosgordd Fynyddlawc am eu cysgeid,
 Cawssant y hadrawdd cas flawdd floeneid;
 Ni wnaeth fy nghedwyr ynghalet Faelor,
 Dillwng Carcharor dullest foleid.

Dywallaw di fenestr fedd hidlaid, melus,
 Ergyrwayw gwrys gochwys yn rheid,
 O gyrn buelin balch oreuraid,
 Yr gobryn gobrwyau henaid;
 O'r gynnifer anhun a borth cynnifeid
 Nis gwyr namyn Duw ac ai dywaidd.
 Gwr ni dal ni dwng, ni bydd wrth wir,
Daniel dreig cannerth, mor serth hewir;
 Menestr mawr a gweith yd ioleithir
 Gwyr ni oleith lleith, oni llochir,
 Menestr medd ancwyn a'n cydroddir,
 Gwrdd-dan gloyw, goleu, gwrddloyw babir.
 Menestr gwelud dy gwyth yn Llidwm dir
 Y gwyr barchaf wynt a berchir.
 Menestr gwelud dy galchdoed Cyngrein,
 Ynghylchyn *Owain* gylchwy enwir,
 Pau breiddwyd Cawres, taerwres trwy dir,

Preidd ostwng orflwng a orfolir,
 Menestr nam didawl, nim didolir;
 Boed yn Mharadwys in cynhwysir,
 Can pen teyrnedd, poed hir eu trwydded,
 Yn i mae gweled gwanred gwir. Amen.

, Yr oedd y beirdd yn dra haelfrydig o'u mawl i ddynion enwog y tŷ hwn, yn enwedig i Syr William Gruffydd, trysorydd Gogledd Cymru. Hywel ap Reinallt a'i hanrhydeddodd â Chywydd, ar achlysur ei garchariad gan Rbisiart III. gydag arglwydd Strange, am ei ymlyniad wrth iarll Richmond, wedi hynny Harri VII. Ac y mae Lewis Môn fel hyn yn anerch Syr Gruffydd, ar ei waith yn arwain ei gydwladwyr i Ffrainge yn y teyrnasiad dilynol:—

Nid â dy fath, odid fydd,
 I dir Gien* dragywydd.

Llandegai.] O Benrhyn ymwelais âg eglwys *Llandegai*, yr hon a elwid *Corae riant* yn yr hen amseroedd, oddeutu milldir o bellder oddiwrth y tŷ; ac yn sefyll ar fryncyn uchel uwchlaw afon Ogwen, o ba le y ceir golygfa brydferth. Adeilad fechau ydyw, ond destlus, ar ffurf croes, gyda thŵr yn y canol, ac yn cael ei chynnal i fyny oddi fewn gan bedwar bwa. Yma y mae cofadail alabastr o ddyn, mewn arfau, a'i foneddiges, ar eu gorwedd. Dichon eu bod yn perthyn i'r tŷ sydd gerllaw; ond iddynt gael eu symud, ar adeg y dadgorphoriad, o fynachlog Llanfaes, lle y mae y personau a arddangosir wedi eu claddu. Y mae cofeb yn y mur, gyda ffugur o'r archesgob John Williams, yn ei wisg esgobol, yn penlinio wrth allor, wedi eu gosod uwch ben gweddillion yr esgob hynod hwnw. Darfu i'r olwg ar y gofadail hon roddi achlysur i'r parchedig Sneyd Davies gyfansoddi cân brylferth, yr hon sydd wedi ei hargraffu yn y chweched gyfrol o gasgliad Dodsley. Ganwyd yr esgob hyglod hwn yn Nghonwy. Ei dad Edmwnd ydoedd y chweched mab o deulu Cochwillan yn y gymydogeaeth, oanghen o dylwyth y Penrhyn; ei fam Mary ydoedd ferch Owen ap John Owen†: yr archesgob ydoedd eu pumed mab. Yn ei ddyddiau plentynnaidd, gyda chwarenyddion ereill, efe a ymddifysrai trwy neidio o ran o waliau Conwy i lan y môr. Bu y codwm ar lo mor beryglus, fel ag i beri na byddai byth yn agored i unrhyw gyhuddiad o anniweirdeb. Yr wyf yn crybwyll hyn yn unig er mwyn ei ddyogelu rhag y sylwadau annheg a fwriwyd arno gan yr hanesydd goganllyd, Syr Anthony Weldon.§ Pau yn yr ysgol yn Rhuthyn, yr oedd yn gyfuniad o segurddod a diwydrwydd bob-yn-aill|| Tynodd ei alluoedd sylw buan. Aeth i fywyd cyhoeddus fel caplan i'r arglwydd ganghellydd Egerton; a thra yn pregethu o flaen y brenin, boddiodd glust ei fawrhydi, fel y darfu i Iago, yn 1610, ei wneyd yn ddeon Salisbury; ac fel y daeth ei alluoedd mawrion yn fwy i'r golwg, yn 1620, gwnaed ef yn ddeon Westminster. Yn 1621, apwyntiwyd ef yn arglwydd geidwad, yn lle yr hyglod arglwydd Bacon; ac o fewn llai na mis, pennodwyd ef i esgobaeth Lin-

* Gulenne—rhanbarth o Firainge.

† Gelwir hon yn awr *Cororion* neu *Corerion*, yn mha le y mae llyn â pha un y mae nifer o chwedlau y tywyth teg wedi eu cysylltu; gwel y *Welsh Fairy Tales*, yn y Cymmrodor, iv. tudal. 197—216. J. R.

‡ Pedigree of the Family.

§ Memoirs.

|| Tra yn Nghaergrawnt efe a ddaeth yn aelod o goleg St. Ioan: y mae llythyr oddiwrtho ar yr adeg yma i'w weled yn yr Attodiad, Rhif XVIII.

colu. Wedi ei osod yn awr uwchlaw rheolaeth, dechreuodd ei gymeriad ymddadablygu: daeth ei yspryd tu hwnt i lywodraeth gweinidogion; oblegyd, gyda dewredd dihafal, efe a ddaliodd at bobpeth ag oedd yn ei le: ac hefyd, yn gymaint a'i fod yn ddarostyngedig i ffiaeledau ei wlad (tymher uchel, balchder, a gwagedd), weithiau yn yr hyn nad oedd yn ei le. Cyflawnodd ddyledswyddau ei alwedigaeth, er mor ddyeithr ydoedd i'w swydd briodol, gyda chymeradwy-aeth mawr am oddeutu pum' mlynedd. Yn fuan ar ol dyfodiad Siarl I. i'r orsedd, trwy ddylanwad y ffafryn Buckingham, efe a ddiswyddwyd yn sydyn; * oblegyd yr oedd bob amser wedi gwrthwynebu gofynion afresymol yr anwily u hwnw.

Mewn dau bwynt yn ei gymeriad, rhaid i mi ei ystyried yn ddyn doeth, ond nid yn ddyn da. Yr oedd ei gynghor i'w feistr gofidus, yn achos iarll Stafford, yn rhy ddauwynebog i neb allu ei gyflawnhau; efallai er dial, oblegyd yr oedd yn casâu y gweinidog diofrydedig. Yr oedd yspryd Machiavel yn ymgori yn gryf ynddo, pan y soniai am gydwbybod gyhoeddus a chydwybod neillduol; ac yn fwy cadarn fyth pan y cyngorai Siarl, os na allai y brenin enill Cromwell trwy ymddygiad teg, fod iddo ei ddal trwy ddichell, a'i dori yn fyr. Yn yr amgylchiadau hyn gall ymddangos yn weinidog mawr, ond yn dduwinydd drwg. Gellir arddangos y gwendid, yr anwastadrwydd, sydd yn perthyn hyd yn nod i alluoedd o'r dosparth cyntaf, yn ei waith yn ceisio ruddiffyn ei hun yn wyneb cyhuddiad dibwys; oblegyd efe a syrthiodd i'r trosedd gwarthus o gyffogi rhai i dyngu anudon, ceryddwyd ef yn y *star-chamber*, a dyoddefodd garchar o 1637 hyd 1640. Wedi cael ei ryddhau, efe am dymhor a ymunodd a'r arweinwyr poblogaidd, am ei fod wedi ei gyffroi yn erbyn y llys. Caniatiaer i mi briodoli hyn hefyd (a dichon y gall hynawseld addef yr achos) i danbeidrwydd naturiol ei dymher; oblegyd ar bob achlysur helbulus efe a ddangosai ei zél dros ryddid y deiliaid, a'i ffyddlondeb i'w urdd. Yn fuan ar ol hyn, efe a ddyrchafwyd, yn ol hen addewid a wnaed iddo, i archesgobaeth Caerefrog. Yr oedd yn bleidiwr cadarn i *deiseb iaender*,† gan y rhagwelai ei fod yn gwasanaethu y brenin yn gystal a'r bobl trwy wneuthur hyny. Fel cyfaill i'r eglwys, yr oedd yn ddadleuydd mor lwyddiannus, a dangosodd y fath hyawdl-edd a nerth ymresymol, yn y ddadl yn Mai 1641, ar y pwng o ddiddymu pleidleisiau yr esgobion yn nhŷ yr arglwyddi,‡ fel y cafodd y peth ei dafu allan am yr eisteddiad hwnw. Yn y rhan ddiweddaf o'r flwyddyn, pan yr oedd cynddaredd y lluaws yn rhedeg yn uchel, ymosodwyd arno yn monarchlog Westminster; a chyda dewrder mawr, gwrth-hyrdiodd danbeidrwydd y terfysgwyr. Dyma yr achlysur cyntaf, hyd y gwn i, i bapurn y goganllyd politic-aid gael ei gyhoeddi erioed. Y mae y prelad yn cael ei arddangos yn ei wisg esgobol, mwsket ar ei ysgwydd, cleddyf yn ei law, helm ar ei ben, a'r meitr ar lawr. Cynyddodd cynddaredd y lluaws, hyd yn nod mor bell ag i afael ynddo ar ei ffordd i dŷ yr arglwyddi, ac i rwygo ei wisg oddiam ei gefu. Wedi ei gynddeiriogi gan hyn, efe a ddychwelodd i fynachlog Westminster (deoniaeth yr hon y caniatasid iddo ei dal am dair blynedd,) ac mewn nwyd o dymher ddrwg efe a gafodd gan un ar ddeg o esgobion i ymuno âg ef mewn gwrthdystiad gorphwyllog yn erbyn pob gweithrediadau a wneid yn nhŷ yr arglwyddi

* Y mae ei lythyr at ei gydwladwr Syr John Wynn o Wydir, ar yr achlysur yma, i'w wled yn yr *Attodiad*, Rhif XIX.

† Drake's Parliam. Hist. viii. 146.

‡ Yr unrhwy, ix. 324.

tra y gorfodid hwy i fod yn absenol.* Dygodd hyn gyhuddiad o uchel-fradwr-iaeth yn eu herbyn, a charchariad am ddeunaw mis, ac yn y diwedd cawsant eu rhyddhau ar fechniaeth, yn mha un yr oedd yr archesgob yn neillduol yn cael ei rwymo i beidio myned i'w esgobaeth yn ystod parhad y cynhyrfaiau yn str Gaerefrog.† Efe yn ddiatreg a anufuddhaodd i'r gorchymyn, dylunodd y brenin i Gaerefrog, lle y gorseddwyd ef ar y 27ain o Fehefin, 1642; ond gyrwyd ef ymaith yn uniongyrchol gan yr *Hothams*. Yna encilliodd i'w wlad enedigol, lle y bu farw ar ei ddydd pen blwydd, Mawrth 25ain, 1650, yn 68 mlwydd oed. Bu farw yn Gloddaeth, preswylfod Syr Roger Mostyn, un o bleidwyr penaf y brenin; boneddiges yr hwn a'i rhybuddiodd o ddynesiad ei farwolaeth, yr hon ergyd a dderbyniodd efe gyda duwiolfrydedd, gwroldeb, ac ymroddiad.‡

O Landegai mi a ddisgynais, a chroesais y bont bren (yn awr wedi ei newid am un brydferth o faen) dros yr afon Ogwen firochwyllt, yr hon, ychydig yn is i lawr, a ymarllwysa i'r môr yn Aber-ogwen; a cherllaw iddi y mae olion hen gapel, Capel Ogwen, a rhai amddiffynfeydd, er dyogelu y rhan hon o'r wlad. *Carnedd Llywelyn.*] Yn fuan gadewais y ffordd fawr i ymweled â *Charnedd Llywelyn a Charnedd Dafydd*. Yn fy ffordd, yu agos i gae a elwir Cae Gwilym Ddu, y mae ogof, yn yr hon (medd traddodiad) y claddwyd William de Breos, yr hwn a grogwyd gan Llywelyn Fawr, ar yr amheuaeth o fod yn rhy gyfeillgar gyda'i dywysoges. Oddiyno dechreuais ar esgynfa sêth, gan adael ar fy llaw aswy fynydd anferth Moelwynnion, a'r creigiau rhyfedd danneddog Bere Mawr a Bere Fach. Y Gern a ymddangosai ar ein llaw ddehau, a Thrwsgwl o'n blaenau. Ar y llaw ddehau, yn mhellach yn mlaen, yr ymestynai i'r gwaelodion y Foel yr Elaine benuchel, gau ymddangos fel eynalydd i Garnedd Llywelyn; a rhyngddi a Charnedd Dafydd gorwedda dyffryn bychan Cwm Penllafar, yn doreithiog o borfa. Aethom yn ein blaenau ar hyd ochrau llechweddog y Trwsgwl, ac yn agos i Garnedd y Filast a Charnedd y Lladron; ac wedi myned dros Glogwyn yr Heliwr, ac esgyn ochr sêth a charegog Carnedd Llywelyn, cyrhaeddasom y copa llydan a gwastad, ac yn fuan daethom i'r penderfyniad fod ei uchder yn llawer llai na'i gydymgeisydd Yr Wyddfa. Y mae yr olygfa yn rhyfeddol o eang. Mewn ychydig bell-der saif Yr Wyddfa, gyda'r alpau o'i chwmpas. Y ddwy Glyder, Trefaon, a Charnedd y Filast, a ymddangosant yn union odditanodd. Y mae gwyneb yr olaf yn llechwedd gwastad o graig, yn esmwyth ac unfurf; ac mor lithrig pe byddai i lwynog, mewn perygl eithafol, fyned drosto ar dywydd gwlyb, byddai yn sicr o syrthio i lawr a chael ei ladd.

Nant Ffrangcon.] Nant Ffrangcon sydd gwm, neu yn hytrach geunant ar-uthrol, yn cael ei derfynu gan y rhai hyn a chreigiau uchel ereill. Y mae rhimyn main o ddoldir yn y gwaelod, yn cael ei ddyfrhau gan yr Ogwen, yr hon yn y pen pellaf a ymfwrw o Lyn Ogwen i lawr hyd wyneb afryw-iog y Benglog. Mewn un lle gelwir ef yn Sarn yr Afangc, prawf arall o fodoliaeth yr anifeiliaid hyn ydychydig i'w gwlad mewn hen amseroedd. Uwchlaw rhan o'r dyffryn hwn y croga yr Oleu Wen, gyda'i gwyneb wedi ei dori yn holltau

* Clarendon, ii. 350.

† Drake's Parliam. Hist. x. 468.

‡ Philip's Life of Archbishop Williams, 306. Ei gaplan, Hackett, wedi hyn ysgob Lichfield, a gyfamsoddodd ei feddargraff.

rhyfeddol, trwy ba rai, ryw ychydig o amser yn ol, y cafodd amryw dunelli o geryg eu cludo i lawr i'r dyffryn, mewn canlyniad i gyd-darawiad â chwmwl, yr hwn a dorodd arno, gan arllwys cefnfor o ddwfr. Y mae adfeilion y bryn hwn yn ymddangos fel ffrwd o lafa, yr hon yn rhagluniaethol, a ymranodd tu uchaf i dŷ, a thrwy hyny dyogelwyd bywydau y preswylwyr. Yn y malunion yr oedd aneirif fân geryg, wedi eu llanw â challestr (*pyrite*) o natur prês, ac o ffruf chwe'ochrog. Ni ddylwn beidio crybwyll fod y fynedfa trwy y gwaelodion anial hyn, ar ryw adeg, yn cael ei dyogelu gan amddiffynfa, oddeutu mill-dir oddiwrth y Benglog, yr hon a elwid Ty'n y Tŵr, yn agos i bont a elwir Pont y Tŵr, ond nid ces unrhyw olion o honi i'w gweled yn bresenol.

Y Ffenai, Ynys Fôn, ac afon Gonwy, a ffurfiant olygfa glir a phrydfert. Nid ymddengys y bryniau o du y dwyrain i Nant Gonwy ond fel rhyw randir ymchwyddol; yr hyn a brawf ein sefyllfa uchel ni. Yr olygfa agosaf atom oedd yn dra anhyfryd, sef gwaelodion isel a bryniau rhosdirol, a dim dyfroedd *Llyn Llyffant.*] o unrhyw bwysigrwydd, oddieithr Llyn Llyffiant, yr hwn nid yw yn hynod am ddim ond ar gyfrif chwedl ofergoelus. Oddeutu y flwyddyn 1542, dywed y Dr. Powel fod dwy gareg anferthol, un o ba rai nis gallasai mil o barau o ychain ei symud, ar ryw noson wedi ymdeithio o waelod y llyn, ac i fyny rhan o odreu Carnedd Llywelyn, ergyd bwa o leiaf o bellder; o ba le nid ydynt wedi symud hyd y dydd hwn. Harri VIII., trwy ei fod yn anheu gwirionedd y peth, a ddaufonodd ddyn yno i wneyd ymholiad, ond cafodd ei berffiaith foddioni am y ffaith trwy enau ei genad.*

Carnedd Dafydd.] *Carnedd Dafydd*, y pigyn arall, sydd yn gysylltiedig â Charnedd Llywelyn gan wddfdir ar lun haner lleuad, yr hwn, ar yr ochr uwch ben Cwm Penllafar, a elwir Ysgolion Duon; a ffurfia y clogwyn mwyaf echrydus ag y mae yn bosibl i feddwl ei ddychymygu. Y mae uchder Carnedd Dafydd yn llawn cymaint ag un Llywelyn. Disgyuasom trwy Gwm Penllafar, yr hyn a arwydda Ddyffryn Melodedd, efallai eiddo yr helgwn pan mewn cyflawn waeddolef dros Graig yr Heliwr. Bydd ychydig o'r werin bobl, y rhai a feddant ddigou o gadernid pen, ar brydiau yn beiddio croesi y gwddfdir aruthrol, fel y ffordd seraf i Ddyffryn Mymbyr a Llanrwt. Ond gellir cael dyogelach ffordd † trwy amrywiaeth o gormydd a manau cerygog, i fyny y Benglog, ac ar hyd Nant y Benglog a Bwlch Oleuni, dros ba rai y mae llwybr cul i Ddyffryn Mymbyr.

Coytmor.] Ar fy nychweliad o'r hynt farchogol ysplenyddil yma, gelwais yn *Coytmor*, neu yn fwy priodol Cœd Mawr, yn sefyll ynghanol coed-ydd aruchel, ‡ yn awr a phryd arall yn ymagor fel ag i roddi cipolwg ar y mynyddoedd a'r creigiau uchel yn dyrchafu eu penau uwchlaw gyda'u cribau mewn niwl. Buasai y lle, er's hir amser, yn breswylfa teulu o'r un enw; yn ddiweddar, trwy briodas yr etifeddes, daeth yn eiddo i'r Pughs o'r Penrhyn yn

* Powel's Notes on Girald. Cambr. Iter. Cambriae, lib. iii. c. 9.

† Gwal tud. 336 o'r gwaith hwn.

‡ Y mae Coytmor yn bresenol mewn cyflwr truenus o adfeilledig; y coed a'i hamgylchynent, ac a roddent iddo enw, wedi eu tori i lawr, ac y mae portreadau dyddorol Gibbon a'i wraig wedi eu dinystrio yn y galanestra cyffredinol. GOL.

Portread Gibson,] Nghreuddin. Yn y tŷ yr oedd portread nodedig, o waith
yr Arlunydd.] Syr Peter Lely, o'r arlunydd bychanigol *Richard Gibson*,
 a'i wraig fechan, law yn llaw; nid oedd yr un o'r ddau yn fwy na thair troed-
 fedd a deng modfedd o daldra. Yr oedd yn nodedig am ei fedrusrwydd newu
 dwfr-arluniaeth; ac yn rhagorol yn ei efelychiadau o bortreadau Syr Peter Lely.
 Cafodd yr anrhydedd o fod yn feistr arluniadol i'r dywysoges Orange, a'i
 chwaer y frenines Ann. Bu farw yn 1690, yn 75 mlwydd oed. Ei wedd
 fechan a'i gorocsodd hyd y flwyddyn 1709, pryd yr ymadawodd hithau â'r
 fuchedd hon yn yr oedran mawr o 89.* Cawsant yr anrhydedd o gael eu pri-
 odi yn mhresenoldeb Siarl I. a'i frenines, a'r anrhydedd mwy fyth o gael canu
 eu priodasgerdd *ŵan Waller*, y bardd enwog, o ba un y mae yr isod yn rhydd-
 gyfieithiad.

PRIODASGERDD Y CORIAID.

Damwain a bâr i rai briodi,
 Ond yma Natur fu'n gweithredu;
 Mor hawdd fuasai i'r henfam Efa }
 Ddiange oddiar ei hanwyl Adda, }
 Ag i hon wrthod cyd-welya }
 A hwn; tra lluniwyd ei mesuriad
 O bwrpas idd ei hanwyl gariad.

Teirgwaith ddedwydd yw'r pâr tîrion,
 Islaw lefel pob gufalon;
 Jwch eu pen eheda saethau
 Hyll eiddigeidd a gofdiau;
 Maent mor ddyogel, ac mor glyd,
 A phe ba'i neb ond hwy'n y byd.

Mae ef yn gwel'd y merched hardda'
 Fel mynydd ban dan grib o eira;
 Ac iddi hi y mae pawb dynion
 I'w gweled megys cawri mawrion:
 Ni faidd neb brofi ffydd y ferch;
 Can's angyfuddai cynyg serch.

O Cloris! i naturiaeth fwyngu
 Oddiwrth y byd ein llwyr wahanu;
 Ein creu ein dau i ni ein hun,—
 Ti yw fy unig serchog fun.

Aber.] Parhau i farchogaeth hyd lan y môr, tuag *Aber*, pentref bychan gydag
 eglwys, yn rhoddiant arglwydd Bulkeley; saif ar enau glyn dwfn, yr
 hwn a red yn unionsyth am filldir a haner rhwng y mynyddau, a therfynir ef
 ar un ochr gan graig ardderchog, a elwir *Maes y Gaer*. Y mae un rhan yn
 orchuddiedig gan goed; ar y llall nid ydynt ond yn britho ei gwyneb llwyd.
 Yn y pen pellaf i'r glyn hwn y mae mynydd yn arddangos gwyneb ceuol, yn
Rhaiadr.] nghanol yr hwn y mae rhaiadr dirfawr yn ymarllwys i lawr gyda
 chwmp dwbl. Y mae yr isaf o uchder tra mawr, a ffurfia un ran

* Anecdotes of Painting, by Mr. Walpole, iii. 61.

fath o len wen fawr, a'r llall fath o wllith eiryaidd, nid yn annhebyg i'r *Staubach*, neu y rhaiadr lluwchlyd, yn Switzerland.*

Yn y fynedfa i'r glyn, gerllaw y pentref, y mae bryncyn celfyddydol tra mawr, yn wastad ar ei ben uchaf, ac yn lledu tuag at y gwaelod. Bu unwaith yn safle castell a berthynai i Lywelyn Fawr. Gellir gwleud rhai sylfaeni hyd heddyw o gylch y copa, ac wrth gloddio y mae olion adeiladau wedi cael eu darganfod. Yn y lle hwn y cafwyd allan nwyf-gyfrinach William de Breos (mab i Reginald, barwn galluog yn amser Harri III.) gyda gwraig Llywelyn. Ymddengys fod Gwilym, trwy anhap mewn rhyfel, wedi syrthio yn flaenorol i ddwyllaw ein tywysog, ar ba adeg, efallai, y dechreuodd y gyfeillach anghyfeithlon, ond ni ddarganfyddwyd y peth hyd nes yr oedd wedi cael ei ryddhau trwy daledigaeth iawn mawr.† Y dialgar Lywelyn, yn y flwyddyn ddylynol, (1229) a hudodd Breos i'w afael, trwy ei wahodd i ddyfod yno i dreulio gwyl y Pasc; ar ba adeg, wedi gwledda o honynt yn ardderchog, y tywysog a edliwiodd iddo ei drosedd, ac a barodd iddo gael ei lusgo o'i bres-enoldeb,‡ a'i grogi ar fryn cyfagos. Traddodiad y wlad ydyw, fod bardd o'r palas yn ddamweiniol wedi cyfarfod â'r dywysoges (yr hon oedd ar y pryd yn anhysbys o dynged ei chariadfab,) ac wedi ei hanerch yn y dull canlynol, ac ar ol iddi ei ateb, iddo ei ddangos iddi yn grogedig ar bren.

Dicyn docyn, gwraig Llywelyn,
Beth a roit am weled Gwilym!

I'r hyn yr atebodd y dywysoges—

Cymru, Lloegr, a Llywelyn
Rown i gyd am weled Gwilym.

Parheais fy nhaith o Aber, ar hyd forgilfach doreithiog, gan fwynhau golygfa hardd ar y fynedfa i'r Fenai, gyda'i hymylau coediog yn Ynys Môn ac Ynys Seiriol, a'r llen eangfaith o ddwfr cydrhyngdlynt a Llandudno, neu Ben Gogarth: y penrhyn eangfawr yn ymgodi, yn debyg i'r graig yn Gibraltar, yn mhell uwchlaw y tonau. O'm blaen ymddyrchafa Penrhyn aruthrol **PENMAEN MAWR**, yn ymestyn allan i'r môr, ac yn arddangos gwrthgyferbyniad prydfert h i'r ffrwythlondeb y mae yn tori arno, gyda golygfa ysgythrog ar ei geryg a'i glogwyni llwydion, ar ol cael eu curo gan y tywydd! Aethum heibio i Fryn y neuadd, palasdy a fu yn ddiweddar yn eiddo Humphrey Roberts, ysw; yn awr yn eiddo ei ferch a'i etifeddes, gweddw Robert Wynne, ysw., o Blasnewydd, gerllaw Dinbych. Ychydig ymhellach ymlaen y mae pentref bychan ac eglwys Llanfair Fechau; o ba le nid oes ond ychydig o waith marchogaeth at y ffordd a fu unwaith mor ddychrynlyd i rai a groesent y graig nodedig hon.

Penmaen Mawr.] Yn y cyn-amseroedd yr oedd mewn gwirionedd yn arswyd i'r teithiwr; yn eithafol o gul, afrywiog, a charegog; a'r hyn a ychwanegai at ei ofnau ydoedd, am fod y perygl yn cynyddu fel yr elai

* "Ar forfa hallt i'r gogledd-ddwyrain o'r rhaiadr hwnw, fel y llifa yn mlaen yn ei gwre, ac y gelwir ef yn Afon Aber;" y mae y llysieuydd rhagorol hwnw, y parchedig Hugh Davies, yn hysbysu y golygydd, "Iddo gael, yn haf 1808, am y waith gyntaf, y gwir *Festuca rubra*." *Gol.*

† Dugdale Baron. i. 419.

‡ Kuyghton in *Hist. Anglo Script.* ii. 1439. Camden in *Brecknockshire*, ii. 710.

ymlaen, trwy fod y clogwyn yn myned yn uwch o hyd. Yn gyffredin nid oedd cymaint a gwal i'w ddyogelu pe dygwyddasai gymeryd cam gau; yr hyn a allasai, yn y manau uchelaf, ei hyrddio rai ugeiniau o latheui, naill ai ar greigiau pigfain, neu ynte i'r môr, yn ol fel y byddai y llanw ar y pryd. Yr oedd gwythen o haen faluriog mewn un lle yn culhau y ffordd, fel ag i gyffrôi dychrynfeydd adnewyddol. Y senedd Brydeinig a dawelodd ofnau y teithwyr trwy roddi cymhorth haelfrydig; yr hyn, trwy ddefnyddio gwasanaeth JOHN SYLVESTER, oddeutu y flwyddyn 1772, a gwblhaodd y peth ag y tybid ei fod yn faenorol tu hwnt i allu unrhyw gelfyddyd i'w feddyginiaethu. Yn awr y mae y ffordd wedi ei lledu i fesur priodol, ac y mae ymyl y clogwyn wedi ei ddyogelu â mur cadarn. Y ddisgynfa tua Penmaen bach, yr hon oedd o'r blaen braidd yn anghyrhaeddadwy, sydd yn awr wedi ei diddymu; a'r ffordd wedi ei dwyn ar lefel am ddwy filldir neu dair, mewn uchder aruthrol uwchlaw ad-ddychweliad llechweddau toreithiog, a gwaelodion dyfnion Dwygyfylchi, nes y cyrhaedda at gefn afrywiog y penrhyn lleiaf hwnw; pryd y mae yr ymdeithiwr yn ymlafurio ar hyd gallt sêth y Sychnant, gyda mynydd erchyll a chlogwynog ar un ochr, a bryniau, a'u cribau wedi eu tori yn greigiau o'r fath ryfeddaf, ar yr ochr arall. O gopa Sychnant, parheir y ffordd am oddeutu dwy filldir ar ddisgyniad parhaus i dref Conwy.

Y mae rhwyg a achlysurir gan yr haenau maluriog, yn cael ei adgyweirio yn awr yn effeithiol trwy adeiladu rhês o fwäau, gwaith ag sydd yn tynu edmygedd y teithwyr, ac yn neillduol o ganmoladwy i'r cynllunydd cywraïn. Ond y mae un perygl eto yn aros, yr hwn y bydd raid iddo am byth ddrysu celfyddyd dyn: y mae ochr y graig fawr hon, uwchlaw y ffordd, yn tori yn filynau o fân ddarnau, gan eu bod yn dibynu yn fynych ar gysylltiadau bregus; a pha rai, trwy gael eu rhyddhau gan y mynych orlifiadau, ydynt weithiau (er mai anfynych) yn disgyn i lawr yn ffrydiau cerygog.

Damweiniau.] Bydd i ddwy neu dair o ddamweiniau, a gymerasant le ar y ffordd hon, aros fel math o wyrthiau. Unwaith syrthiodd cyllidydd o ben y lle uchelaf, a diangodd yn ddianaf. Y parchedig Mr. Jones, yr hwn, yn 1762, oedd yn beriglor Llanelian, yn Môn, a syrthiodd gyda'i geffyl, a'i fydwraig o'r tu ol iddo, i lawr y man serthaf. Lladdwyd y ddynes, a'r un modd y ceffyl. Y duwinydd, gydag athroniaeth aruchel, a dynodd y cyfrwy oddiar y march, ac a gerddodd ymaith gyda'r gêr, gan ymorfoleddu yn ei ddiangfa.

Clywais yn fynych am ddamwain arall, â'r hon y cysylltid y fath amgylch- iadau rhamantus fel na feiddiaswn grybwyll am y peth, oni buasai fod genyf yr awdurdod draddodiadol uchelaf, hyd y dydd hwn, yn ngenau pob un yn mhlwyf Llanfair Fechan, yn mba un y mae y penrhyn nawr yma yn sefyll. Oddeutu canrif yn ol, uu Sion Humphrey o'r plwyf hwn, a arferai dalu ei anerchiadau carwriaethol i Aune Thomas o'r Creuddin, yr ochr draw i afon Gouwy. Yr oedd y ddau wedi gwneyd amod i gyfarfod eu gilydd mewn fair yn nhref Conwy. Ar ei ffordd efe a syrthiodd dros y Penmaen Mawr; bithau a fu agos a boddi trwy i gwch y borth droi, ac allan o fwy na phedwar ugain o bersonau, hi oedd yr unig un a gafodd ei hachub. Priodwyd hwy, a buont fyw am hir amser gyda'u gilydd yn mhlwyf Llanfair. Claddwyd hi ar

yr 11eg o Ebrill, 1744, yn 116 mlwydd oed. Bu ef fyw bum' mlynedd ar ei hol, a chladdwyd ef ar y 10fed o Ragfyr, 1749, wrth ei hochr yn mynwent y plwyf, lle y mae eu beddau yn cael eu dangos hyd y dydd hwn.

Ymwelais fwy nag unwaith â phen uchaf y graig hynod hon, i weled yr amddiffynfeydd a ddysgrifir gan olygydd Camden, oddiwrth rai nodiadau a wnaed gan yr hen farwniad Syr John Wynn o Wydir, a chefais fod ei hanes yn dra chywir.* Yr esgyniad sydd dra llafurus. Yn fuan wedi gadael y gwesty, daethum at adfeilion capel St. Seiriol, neu fel y gelwir ef yma, ei Wely; ac wedi myned am gryn ffordd trwy fân goed a phrysgwydd, cyrhaedd- asom y parth llwm a charegog, neu *Fraich y Ddinas*, yr hon a gyfyd ar ffurf *Ei uchder.*] bryn arall allan o'r penrhyn hwn. Un Mr. Caswel, ar ddyuniad Mr. Flamstead, y seryddwr enwog, a fesurodd yr uchder, a chafodd ei fod oddi ar tywod yn 1545 o droedfeddi.

Hen Amddiffynfa.] Ar ol dringo am beth amser yn mysy y ceryg rhyddion, daeth wynebau tair, os nad pedair, o waliau i'r golwg yn dra amlwg, y naill uwchlaw y llall. Yn y rhan fwyaf o fanau, yr oedd y gwynebwaith yn dra pherffaith; ond yr oedd i gyd yn waith sych. Mesurais uchder un mur, ac yr oedd ar y pryd yn naw troedfedd, a'r trwch oddeutu saith troedfedd a haner. Rhwng y waliau hyn yr oedd nifer afrifed o dai bychain yn mhob man, gan mwysaf yn grynon, ac wedi eu gwynebu yn dda oddi fewn ac oddi allan, ond heb eu cyfleu mewn unrhyw drefn bennodol. Bu y rhai hyn yn llawer uwch, fel y mae yn amlwg oddiwrth y ceryg sydd wedi syrthio, ac yn gorwedd yn wasgaredig yn eu gwaelodion; a dichon y buont un- waith yn dyroedd, fel y mae Syr John yn haeru. Eu trawsfesur yn gyffredin sydd o ddeuddeg i ddeunaw troedfedd; ond y mae rhai yn llai o lawer, heb fod dros bum' troedfedd. Y mae y gwaliau wedi eu trawsgroesi â rhai ereill, mewn rhyw fanau, a'r rhai hyn yn llawn mor gryfion. Ar yr ochrau gogledd- orllewinol a de-ddwyreiniol, y mae olion dwy o ffyrdd yn amlwg iawn, ar ffurf igamogam, gyda gweddillion y gwaliau oedd ar bob ochr iddynt, y rhai a arweiniant at y copa. Ar y cylch bychan a ffurfia y top buasai cynulliad o dyrau, neu gelloedd, fel y rhai a nodwyd o'r blaen; un yn y canol, a phump o rai ereill yn ei amgylchu. Y mae tri i'w gweled yn amlwg eto; eithr o'r ddau arall nid oes ond olion gwanlyd. Yn agos i'r rhai hyn buasai cynulliad arall cyffelyb, yr wyf yn credu; ond yn bresenol y maent wedi eu darostwug i bentwr anffurfiol o geryg. Yn un o'r cynulliadau hyn y mae ffynhon, wedi ei thori allan o'r graig galed, a phob amser yn llawn o ddwfr, yr hwn a geir oddi- wrth y gwlaw, ac yn cael ei chadw felly gan y tARTH MYNYCH SYDD YN CROGI UWCH BEN.

Yr amddiffynfa gadarn yma o eiddo y Brytaniaid sydd o'r un rhywogaeth â'r rhai sydd ar Garn Fadryu, Carn Boduan, a Thre'r Ceiri, y rhai a ddysgrifwyd mewn rhan flaeurol o'r gwaith hwn (tud. 367.) Yr oedd y fan yma wedi ei ddewis gyda doethineb mawr, i amddiffyn y fyuedfa i Fôu, a pharthau pellaf y wlad; a rhaid, ar gyfrif ei mawr gryfder, ei bod yn anorchfygol, oddieithr gan

* Camden, ff. 804, & seq. Cyn Syr John Wynn, yr oedd un Syr Thomas Williams, meddyg, M.A., wedi eu dysgrifio; ond ni argraffwyd ei hanes ef oriood. Yr oedd yn wythfed nab i un o deulu Coochwillan. Yr oedd yn fyw yn y flwyddyn 1594, a dywedir ei fod yn preswyllo yn Nhrefriw.

newyn; gan ei bod yn anoresgynol o'r môr, ar gyfrif ei serthedd naturiol, ac yn y manau ereill wedi ei chawlarnhau yn y dull a nodwyd.*

Aria Theophrasti.] Y mae y gerddinen wyllt, neu yr *Aria Theophrasti*,† i'w chael yn fynych ar ochrau y graig hon, ac mewn llawer o fanau cyffelyb yn Nghymru. Ni wneir dim defnydd o'r planhigyn yn y wlad hon. Y mae pobl Switzerland yn cael gwirod da o'r grawn. Y pren sydd yn hynod o galed, ac yn rhagorol at wneyd *futes*; ac ar gyfrif ei sylweddolrwydd mawr, ystyrir ef y goreu at wneyd siarcol.

Disgynais o'r copa i bant rhwng y Penmaen a mynydd cyfagos; aethum ar fy ngheffyl, a chyfeiriais fy ffordd ar hyd llwybr defaid da tua Chonwy. Ar fy ffordd canfyddais, uwchlaw Gwddw Glâs, yn mhlwyf Dwygyfylchi, gyfres hir o hynafiaethau, rhai o honynt a grybwyllir yn yr hanes am y Penmaen Mawr a ddyogelwyd gan Camden. Am yspaid hirfaith o ffordd, gwel-

Cylchau a Chromlechau.] ais gylchau o geryg o amryw draws-fesurau, a Charneddau mawrion. Y prif gylch a gynwysa yn bresenol ddeg o geryg sythion, mewn pellerau anghyfartal oddiwrth eu gilydd; y fwyaf o ba rai sydd yu wyth troedfedd a thair modfedd o uchder; ar lawr y mae un arall yn mesur un droedfedd ar ddeg a dwy fodfedd. Cyflawnir y cylch gan glawdd isel o geryg rhyddion wedi eu gosod rhwng y rhai mwyaf. Trawsfesur y cylch yma ydyw pedwar ugain troedfedd. Gerllaw i hwn y mae pedwar o gylchau ereill, yn llawer llai o ran maintioli. Yn nghanolbarth un o honynt y mae caredg leddf, gweddillion Cromlech; dichon y gallai fod gan y lleill y cyffelyb gofarwyddion, cyn iddynt gael eu symud at wneyd muriau, a dybenion ereill. Oddeutu chwarter milldir oddiwrth y rhai hyn y mae Carnedd fawr, yn gyfansoddedig o fân geryg; ac yn agos iddi, un arall o geryg mawrion; ac heb fod yn mhell oddiwrth y rhai hyn, gylch wedi ei gyfansoddi o rai bychain.‡ Yn agos i'r

Maen y Campau.] olaf y mae caredg fawr afrywiog, yn sefyll yn syth, a elwir *Maen y Campau*; a braidd-yn gysylltiol y mae Carnedd, a chylch bychau o ddeuddeg maen. Diau fod y rhandir hon wedi cael ei phreswyllo yu lluosog; oblegyd yn yr holl amgylchoedd fe geir sylfeini adeiladau bychain, wedi eu gwneud o geryg crynion, cyfaddas i afrywiogrwydd a samlwrwydd oes-oedd pell yn ol. Y mae niferi o geryg sythion bychain, ac o Garneddau bychain, yn wasgaredig mewn amryw leoedd; ac y mae olion ffordd ffurfiedig i'w gwelcl oddiyma tuag at afon Gonwy.

I ba ddyben bynag yr oedd y cylchoedd lleiaf wedi eu bwriadu, y mae rheswm cryf i dybied fod y rhai mwyaf, yn euwedig y rhai agosaf at Faen y Campau, yn ffurfio y chwareufa Brydeinig er arddangos yr hynafol gampau; efallai fod yr Eisteddfodau, neu y cyfarfodydd hyny at benderfynu teilyngdol yr ymgeiswyr yu ein cystadleuaeth Brydeinaidd, wedi bod yn cael eu cadw

* Gwel gynllun o gopa ac un ochr i'r amddiffynfa gadarn hon yn yr *Archeologia* iii. plate xxix. p. 352.

† *Crataegus*, neu *Pyrus Aria* llysiuwy'r diweddar, Smith Fl. Br. p. 534. GOL.

‡ Ceir casgliad o hynafiaethau o'r natur yma yn plate ii. book iii. o *Louthiana* Mr. Thomas Wright. Y mae y llyfr hwn yn engraifft fechan o'i alluoedd mawrion. Teilynga y trysorau eang a fodd cfe o arluniau hynafiaethau Gwyddelig, gael eu hargraffu ar bob cyfrif, a hawliant gefnogaeth rhyw nodwr aruchol, i alluoedi dyn o'i athrylith of i gyfoethogi y byd llenyddol a'g ychwaneg o'i safur.

yma yn wreiddiol, neu mewn lleoedd cyffelyb. O berthynas i'r campau *Yr hen Gampau.*] Prydeinig, yr oedd genym *bedair Camp ar hugain*, enwau y rhai, megys ag y maent wedi eu cadw gan y Dr. Davies yn ei *Eirlyfr*, a roddaf, ynghyda'r fath eglurhad ag a allaf fi ei ddodi, mor belled ag y mae yn fy ngallu. O'r rhai hyn gelwid deg yn WROLGAMPAU; o ba rai yr oedd chwech yn dibynu ar nerth corphorol yn unig, ac a elwid *Tudogion*, am nad oedd un offeryn yn angenrheidiol er eu cyflawni; oblegyd dibyent ar y dyn, yn noeth fel y ganwyd ef. Yr oedd gan y Groegiaid eu *Pentathlon* (pum' chwareuyddiaeth); yr oedd genym ni un yn rhagor.

1. Nerth i godi pwysau; 2. Rhedeg; 3. Neidio; 4. Nofio; 5. Ymaflyd codwm; 6. Marchogaeth. Tybiaf fod y gair *Marchogaeth* yn myned yn mhellach na'i ystyr gyffredin, ac fod y chwareuyddiaeth wedi ei bwriadu fel cydymgais rhwng cerbydwy; oblegyd nid oedd neb pobl mor fedrus mewn defnyddio cerbydau yn y rhyfel ag oedd y Brytaniaid: felly y mae yn annhebyg y busent yn esgeuluso, yn amser heddwch, ymarfer eu dawn mewn flug-frwydr, a chydymgais mewn cyflymder ar faes y gâd. A'r chwech yma yn ddiameu oeddynt chwareuon cyntefig yr ynys hon, ac o'r amserau boreuaf; am ereill, gall fod rhyw amheuath.

Y pedair ereill o'r gwrolgampau oeddynt o *rym* arfau; 1. Saethu â Bwa; 2. Chwareu gyda'r Cleddyf a'r Darian; 3. Chwareu gyda'r Cleddyf Deuddwrn, hen erfyn y Brytaniaid, fel yr arddangosir gan ddelw o filwr, a gafwyd wrth gloddio yn mysg yr adfeilion yn Llundain, ar ol y tân mawr yn 1666;* 4. Chwareu Ffon Ddwybig: yr hon a ymddengys fel yn cyfateb i'r ffon bedror (*quarterstaff*) mwy diweddar.

Ar ol y rhai hyn y deuai y MABOLGAMPAU. Yn eu plith hwy yr oedd tair rhywogaeth o helwriaeth: 1. Hela gyda'r milgi; 2. Pysgota; 3. Adara. Y saith arall oeddynt o'r rhywogaeth deuluaid: 1. Barddoniaeth, neu gydymgais prydyddol, am yr hyn wyf wedi siarad o'r blaen;† 2. Chwareu ar y delyu; 3. Darllen Cymraeg; 4. Canu Cywydd gyda cherddoriaeth; 5. Canu Cywydd rhwng pedwar, gydag acennodau; 6. Gwneyd llun pais-arfau; 7. Herodraeth. Ymdeugys y ddau beth yma mor gydnaws, fel nad oedd un angenrheidrwydd am eu gwahanu.

Wedi y rhai hyn yr oedd pedair o Go-gampau. 1. Chwareu Gwydd-bwyli' chwareuaeth debyg i *Draughts*, yn cael ei chwareu gyda *dynion*, ac fe ddichon y chwareuaeth a elwir y *Llewynog a'r Wydd*, *Gôydd* yn golygu yr aderyn hwnw, a *Guerin yr Wyddbwyll* yn golygu *dynion* y chwareuaeth hon. 2. Chwareu Tawl Fwrdd; y mae yn debyg ei fod yr un peth a *Back gammon*, geiriau o ystyr Prydeinig, yn arwyddo *rhyfel fechan*; a Tawlfwrdd a olygu dastliad y disiau ar y bwrdd. 3. Chwareu Ffristial, neu chwareuaeth gyda blwch disiau, am ba un ni wyddom ddim yn rhagor na bod disiau yn cael eu harfer. 4. Cyweitiaw Telyu.

Ar ol gadael hynafiaethau y Gwddw Glâs, ymunais â'r ffordd fawr uwchlaw Sychnant. Ar y llaw aswy, dangoswyd i mi fryn uchel yn crogi uwchben Morfa

* Montfaucon's *Antiq.* iv. 16. tab. ix.

† Yn fy hanes am yr Elsteddfod, tud. 223 o'r gwaith hwn, teffir peth goleuni ar hyn, ac amryw o'r pyngiau dylinol.

Conwy. Ar ei gopa y mae Castell Caer Lleion, goraeaf Brydeinig, wedi ei hamgylchu â flosydd, a chaerau cryfion o geryg; amddiffyniad ychwanegol i'r wlad, heblaw un y Penmaen Mawr. Y mae golygfa ar ran o Gonwy, a phlygiad mawr yn yr afon, ynghyda'i glenydd breision a choediog, wrth ddisgyn i lawr atynt, i'w chanfod yn dra manteisiol.

Conwy.] Aethum i mewn i Gonwy trwy y porth uchaf. Prin y mae tref mor garpiog oddi fewn, nag un fwy prydferth oddi allan, i'w gwled. Saif ar lechweddiad syth at fin yr afon, yr hon sydd yn y fan yma yn filldir o led ar orllanw. Ei ffurf sydd agos yn drionglog, wedi ei hamgylchu â muriau uchel, y rhai a ddiffynir gan bedwar ar hugain o dyrau crynion. Y mae wyneb isaf y triongl yn ymylu ar yr afon. Ymddyrrcha castell o fawredd digymhar ar graig yn un gongl; ac o bob pen i furiau y dref, yn wynebu y Gonwy ymestynai mur, yn terfynu mewn tŵr crwn, ychydig o bellder yn yr afon, er dyogelu yn fwy effeithiol rhag dynesiad gelyn ar hyd y dwfr. Nid oes ond un o'r muriau hyn ar gael yn bresenol; y mae y llall, ynghyda'r ddau dŵr, wedi diflannu er's amser maith.

O flaen y dref y mae llongborth eang, oddiar ba un y ceir golygfa hyfryd i fyny ac i lawr yr afon. Yr ochr draw sydd fryniog, ac wedi ei haddurno â choei a phalasdai boneddigion, a bryn fforchog Diganwy, yr hon a fu yn amddiffynfa. Y mae y llecyn tir gerllaw y dref, a elwir Arcadia, sydd wedi ei brydfertlu gan fy nheilwng gyfaill a'm cydysgolor,* Owen Holland, ysw.; a'r Plastirion, tŷ y parchedig Owen Jones, yn wir deilwng o ymweliad gan bob ymdeithydd.

Adeiladwyd y castell gan Iorwerth I., yn y flwyddyn 1284;† yr hwn fel y tybiaf, a osododd ar waith yr un adeiladydd ag a adeiladodd Gaernarfon. Ymddengys fod ei holl fedrusrwydd wedi cael ei osod ar waith yma. Ni chododd harddach amddiffynfa erioed. Y mae ei ffurf yn hirgul, wedi ei gosod yn mhob rhan ar ymyl y graig glogwynog. Terfynir un ochr gan yr afon; un arall gan grigyll yn llawn dwfr ar bob adeg o'r llanw, ac yn cael ei gysgodi yn y modd tlysaf gan goedydd hongianol. Y ddwy ochr arall a wynebant y dref. Oddi fewn y mae dau fuarth, ac ar y tu allan y mae wyth o dyrau mawrion yn tafu allan, pob un yn meddu ar dŵr eiddil a cheindlws yn ymddyrrchafu o'i ben, yn mha rai y buasai gynt risiau nydd-droellog. Yn un o'r tyrau mawr y mae ffenestr hardd, ar ffurf cilfach fwâg, wedi ei haddurno â phileri. Hon, mewn hen amser, ydoedd o adeilyddiaeth ceindlws, ac a elwid yr *oriel*, a byddai bob amser yn nhai personau o radd uchel; ac ymddengys, oddiwrt hên gân a gyfansoddwyd gan fardd o'r oes yn mha un yr adeiladwyd y castell, mai dyma y fan lle y byddai y boneddigesau yn ymbingcio, a dichon fod y frenines Eleanor wedi bod yn gwneuthur hyny yma.

Y Neuadd.] Yr oedd y brif neuadd yn gyfaddasol i fawredd y sylfaenydd. Y mae o ffurf grymaidd, ac yn gydffurf â chameddiad y muriau allanol, yn cymeryd i fewn un pen gyda ffenestr fawr, yr hwn, fel yr ymddengys, oedd y capel preifat. Ymestynai yn gant a deg troedfedd ar hugain o hyd,

* Yn bresenol wedi marw. Gol.

† Y mae Mr. Hartshorne wedi dangos fod castell Conwy wedi ei ddechreu yn 1283, ychydig âs-ocdd o flaen un Caernarfon; ac na orphenwyd ef am amryw flwyddau. Gwel ei bapur yn yr *Archaeological Journal*, cyf. viii. tud. 237. r. r.

deuddeg ar hugain o led, ac o uchder ardderchog. Cynelid y nen ar un adeg gan ugain o fwâu ardderchog, chwech o ba rai sydd yn aros hyd heddyw. Yr oedd lle tân yn un pen iddi, ac un arall ar yr ochr, i'w thwymo; chwe' ffenestr i'r wlad, a thair i'r cwrt, a oleuai yr adeilad eang hon. Oddi tanodd yr oedd daeargelloedd mawrion, sef yr ystorfeydd a gynalient yr hyn a gynrychai y llawenydd gloddestol uwchben.

Mynedfeydd] Yr oedd dwy fynedfa i'r amddiffynfa hon, y ddwy wedi eu
i'r Castell.] cynllunio er dyogelwch. Yr un o'r afon Gonwy, i fyny craig
sêth, ar un adeg yn risiau ymnyddol, yn terfynu mewn gwaith
allanol bychan o flaen un o byrth y castell, ac yn cael ei amddiffyn gan
dyroedd crynion bychain. Yn y pen arall y mae gwaith cyffelyb, o ba un y
buasai crogbont, yr hon yn achlysurol a olyngid i lawr i'r dref, dros ffos fawr.
Y Dref.] Ni chynwysa y dref ond ychydig o breswylwyr, gan fod llawer o'r lle
oddi fewn i'r muriau yn cael ei ddefnyddio fel gerddi. Medda
bedwar o fynedfeydd; y porth uchaf; yr isaf, neu yr un nesaf i'r dwfr; porth
rhwng hwnw a'r castell; ac un arall i'r crigyll, a elwid Porth y Felin.*

Iorwerth I. a wnaeth Gonwy yn fwrdeisdref rydd, ac a orchymynodd fod y
maer, yr hwn oedd yn gwustabl y castell tra yn ei swydd, i ddyogelu ei rhagor-
freintiau. William Sikun oedd y cyntaf a apwyntiwyd i'r swydd aurhydeddus
hono. Yn bresenol llywodraethir hi gan un heradur, cofiadur, trengholydd.
beili y dwfr, a dau o ringylliaid, y rhai a ddewisir bob blwyddyn. Yr oedd y
rhagorfreintiau yn ymestyn o Gaernarfon i'r afon Clwyd: oblegyd ni ellid dy-
farnu neb yn euog o unrhyw diosedd, o fewn y rhandir, oddigerth trwy reith-
wyr wedi eu hethol o fewn y cylch hwnw. Dyna ydoedd y rheol gyda'r holl
warchodluoedd Seisonig ereill yn Ngogledd Cymru.

Y Borth.] Y mae y borth yn bresenol yn meddiant perchenog Marl. Anfon-
wyd archiad allan gan Iorwerth II. ar fod i'r cwch gael ei adgy-
weirio, neu fod un newydd i gael ei adeiladu, am wasanaeth pa un yr oedd y
preswylwyr i dalu wyth mark.† Ar ddistyll trai, nid yw yr afon yn haner
canllath o led, nac uwchlaw wyth droedfedd o ddyfnder. Cyfyd y gorllanw
mawr ddeuddeg troedfedd; ond y mae y ddyfodfa i'r porthladd hwn yn an-
nyogel oherwydd y traethau tywod.

Monachlog.] Yma y mae rhyw olion o'r fynachlog Cistersaidd, yr hon a
sylfaenwyd yn 1185 gan Lywelyn ap Iorwerth, tywysog Gogledd
Cymru, er anrhydedd i'r Forwyn Fendigaid a'r holl Saint.‡ Y mae ystafell
hir, fwâog, o saerniaeth da, wedi ei gweithio â chlai, ond wedi ei phlastro â
chalch, a dôr Sacsonaidd, i'w gweled hyd heddyw. Gwaddolodd hi â thir-
oedd, a hyny yn dra helaeth, yn siroedd Caernarfon a Môn,§ a chydya rhagor-
freintiau o werth mawr: yn mysg y tiroedd crybwyllir *Caput Wedwa Vawr*, a
Caput Grybcoch, a *Morfa Dinllin*.|| Yr oedd yn cael ei rhyddhau, nid yn unig
oddiwrth gynaliaeth pawb dynion, ceffylau, cwn, a hebogau, ond oddiwrth
rai y tywysog hefyd. Nid oedd neb i ymyryd yn yr etholiadau, neu an-
gylchiadau y tŷ. Yr oeddynt i fwynhau pob llesiant oddiwrth longdrylliadau

* Am y cyfrif o'r pytatws a drosglwydiwyd allan o Gonwy, gwel yr Atodiad XX.

† Sobright MSS. § Dugiale's Mon. I. 918. § Yr unrhyw, 918, 919.

‡ Gelwir y lle hwn *Morfa Dinlle*, a dychon y gelwid ef gynt *Morfa Dinllen*. J.A.

CYFRAN O GASTELL CONWY.

PART OF THE INTERIOR OF CONWY CASTLE.

ar forlenydd eu meddiannau, megys ag y gwnelai y tywysog ar yr eiddo ef: nid oedd un fantais i gael ei chymeryd ar y mynachod, ond yr oedd eu holl uwyddau, a fyddent wedi eu colli trwy longddrylliad, i gael eu hadferu iddynt. Yr oeddynt hwy a'u gweision i fod yn rhyddion, yn mhob man, oddiwrth dollau, trethi pontydd, a'r cyffelyb; ac y mae mynedfa rydd dros y Fenni, y Gonwy, Abermaw, a Dyui (Dyfi efallai,) yn cael ei darparu iddynt mewn modd neillduol. Crybwyllir am niferi o ragorfreintiau ereill, ac y mae y siartr wedi ei hamseru o Aberconwy, a'r tystion wrthi ydynt Iorwerth Gan, Gwin ap Ednewein Ydon, caplan y tywysog, a Madog ap Cador.* Dengys hyn fod Conwy yn lle go bwysig cyn y gorchfygiad gan y Saeson. Dichon fod yno ryw fath o amddiffynfa cyn y bræsenol, a'i henw hynafol ydoedd Caer Gyffin, a Gyffin ydyw euw y firwd a lifa i'r crigyll islaw y castell.† Camden, yn cyf. ii. tud. 803, a ddywed wrthym fod Hugh Lupus wedi cadarnhau y lle hwn, ar oi daith i Fôn, fel y tybiaf, yn 1098.

Nid oedd Iorwerth I. yn dewis ymddiried o fewn ei furiau newydd fynachod Cymreig, ond symudodd hwy yn uniongyrchol i'r tŷ newydd a
Eu symud i]
Faenan.] sylfaenesid ganddo yn *Maenan*, ychydig filldiroedd yn uwch ar yr afon. Ymddygodd yn dyner at y mynachod, a gadawodd iddynt eu holl diroedd a'u rhagorfreintiau, a dyogelodd iddynt ddyroddiad o'u heglwys fynachlogaidd yn Nghonwy, yr hon yn awr a wnaethid yn blwyfol, ar y tir iddynt ddarparu dau o Saeson galluog a theilwng fel caplaniaid, a thrydydd, Cymro, er llesiant y sawl na ddeallent Saesoneg. Yr oedd un o'r Saeson i fod yn ficer parhaol, ac i gael ei enwi gan y fynachlog pan elai y swydd yn wag, a'i roddi yn y swydd gan yr esgob.‡

Beddrodau.] Yn mysg y personau urddasol a roddwyd i orwedd yma, yr oedd Cynan ap Owain Gwynedd, yr hwn a gladdwyd yn y flwyddyn 1200, mewn penwisg mynach; oblegyd, fel y dywed Powel, "gwneid i bobl greu y pryd hyny, gan y mynachod duon a gwynion, fod y wisg dyneithr hono yn ddigon o amddiffyniad i'w heneidiau rhag uffern, pa fodd bynag y byddent feirw."§ Cafodd ei sylfaenydd mawr ei gladdu yma hefyd, ond ar adeg y dadgorphoriad, symudwyd ei arch i Lanrwst, lle y mae i'w weled hyd heddyw.

Y mae ffugur tra aferw, wedi ei dori ar gareg, er coffadwriaeth am Mary, mam yr archesgob Williams, yr hon a fu farw ar enedigaeth gefeilliaid, Hydref 10, 1585; ac y mae beddargraff hynod un Mr. Hookes, yn profi ffrwythlondeb anarferol y teulu. "Yma y gorwedd corph Nicholas Hookes o Gonwy, boneddwr, yr hwn oedd yr 41ain plentyn i'w dad William Hookes, ysw.; o Alice ei wraig, a thad i saith ar hugain o blant; yr hwn a fu farw ar yr 20fed dydd o Fawrth, 1637.

Mewn heol heb fod yn mhell o'r fynachlog, y mae tŷ tra hynafol, gyda fenestr hynod, ac amrywiol bais-arfau wedi eu cerfio oddi tanodd; rhai yn
Y Coleg.] perthyn i'r Stanleys. Gelwir y tŷ yma y *Coleg*. Gan y dywedir fod Iorwerth I. wedi cymeryd y fynachlog i'w ddwyllaw, y mae yn bosibl y gallai fod wedi sefydlu yma le er addysgu yr ieuengctyd.

* Dugdale's Monasticon, 920.

† Dugdale's Monast. i. 921.

‡ Ysgrif yn meddiant ei ras y duc Beaufort.

§ Powel's Hist. Wales, 252.

Plas Mawr.] Y *Plas Mawr* sydd dŷ cang a adeiladwyd gan Robert Wynn, ysw., o dylwyth Gwydir. Uwchlaw y porth y mae yn gerfiedig *Ἀρεχὲ Ἀπεχὲ*,⁴ *Sustine, abstine*; † ac ar y tŷ, y llythrenau duwiolfrydig I. H. S. X. P. S. ‡ a'r flwyddyn, 1585. Oddi fewn y mae cryn lawer o blastr addurnol, gydag amryw bais-arfau cynghreirwyr neu gefnogwyr yr adeiladydd. Yn wasgarolig ar y muriau a'r nonfydau y mae elyrc'h, dylluanod, crëyrod, estrys, a baeddod, gyda ffyn drylliog; y rhai olaf oeddynt arwyddluniau Robert Dudley iarl I. Leicestor; tipyn o weniaith a delid iddo gan sylfaenydd y tŷ.

Uwchlaw y porth y mae ystafell y cwr't; ystafell hir gyda neufwd o goed, ac yn addurnedig â phlastr garw.

Dygywyddiadau.] Ychydig o'r dygywyddiadau hynod mewn cysylltiad â'r castell hwn sydd wedi eu cadw mewn hanes. Pan y darfu i Harri III. flurfio ei wersyll adfydus o dan Diganwy, ar gyfer y dref hon, efe a anfonodd dri chant o Gymry anffyddlon o'r cyffiniau, gyda rhyw filwyr ereill, i afael mewn llong ag oedd wedi rhedeg i'r traeth ar yr ochr hon. Llwyddasant; ond trwy gael ou hargymhell gan eu cybydd-dod, hwy a yspeiliasant y fynachlog yn gysegr-yspeilgar, ac a losgasant amryw o dai perthynol iddi. Aeth y Cymry breingarol yn orwyllt, ymosodasant ar y carn-ladron pan yn llwythog gan eu hysglyfaeth, lladdasant lawer o honynt, a chrogasant neu a dorasant ben pob careharor a gymerasant. §

Rhisiart II., cyn ei ddychweliad o'r Iwerldon, a gyfarwyddodd fod i'w lu-oedd, y rhai a fwriedid ganddo er gwrthwynebu y gwrthymhonydd Bolingbroke, gydymgynull yn y lle hwn. Deugain mil o deyrngarwyr, allan o sir Gaerlleon a Chymru, a ymgylfarfuasant o dan fanerau iarl Salisbury. Wedi blino ar oediadau y tywysog anffodus, darfu i niferi o honynt ymddadfyddino; ond yr oedd digon yn aros yn fywiog yn erbyn y gwrthymhonydd, ac yn benderfynol i ddylyn eu brenin trwy ei holl anturiaethau. Cymerodd braw feddiant o Rhisiart, diangodd o Gonwy yn y nos, || a chafodd ei fradychu gan iarl Northumberland, ac yn fuan wedi hyny ei ladd trwy ddwyllaw ei clyniun. ¶

Bu agos i'r dref gael ei diblogi gan y pla, yn 1607, pryd y cafodd niferi o bobl eu claddu yn yr heolydd. Sylwyd ei fod wedi tori allan o fewn tair wythnos i'r amser yr ymddangosodd yn Llundain, efallai wedi ei ddwyn yma gan ryw ffoaduriaid.

Yn mysg helyntion y castell yma yn ystod y rhyfel cartrefol, rhaid cofnodi yr olygfa ddiweddaf yn mywyd yr archesgob Williams, yn enwedig am ei bod yn gyfran am ba un y dyoddefodd yr anair mwyaf, ond efallai yn anghyfiawn. Mor fuan ag yr enciliodd i Gymru yn 1642, ymfynid ág ef gan holl bleidwyr y brenin, fel y person ag y gallent ddibynu yn gwbl ar ei ddoethineb a'i yspryd. Yr oedd wedi cael gwarcheidwadasth gan ei Fawrhydi o'r oll o Ogledd Cymru, ac yn neillduol castell Conwy.** Dechrenodd gyda chadarnhau ei dŷ yn Mhenrhyn; ac aeth i draul fawr i gryfhau y castell hwn. Yn yr amseroedd peryglus hyny, erfyniodd lluoedd o foneddigion y wlad ar yr archesgoblderbyu i'r castell eu hysgrifau, eu llestri aur ac arian, a'u da symudol gwert'i:fawroc'af.

⁴ Dyma orchymyn mawr Epictetus. r. r.

† "Godefwch, a chyd-ddygwch." ‡ Iesu Iachawiwr dynton.

§ Powel, 211. || Hollinshed, 409. ¶ Gwel ddiwedd yr hanes yn tud. 43 o'r gwaith hwn.

** Philips's Life of Archbishop Williams, 267.

Ymgymerodd â'r cyfrifoldeb, a rhoddodd bapur dan ei law i bob perchenog, trwy yr hyn yr oedd yn gwneyd ei hun yn atebol am unrhyw golled; ac a osododd ei nai William Hookes, mewn meddiant o'r lle, yn Ionawr 1643—4.* O hyn allan, ei ras ydoedd amddiffynydd y wlad, nid yn unig rhag trais y gelyn, ond rhag gorthrymder ei blaid ef ei hun. Yn Mai 1645, yn anffodus darfu i'r tywysog Rupert ei dafu o'i swydd, ac apwyntio Syr John Owain i gymeryd meddiant o'r castell. Hyn a wnaeth efe gyda'r llymder mwyaf beins, a chyda rhyw esgus gwastadol rhag rhoddi i'r archesgob un math o sicrwydd am y pethau gwerthfawr a roddasid dan ei ofal.†

Fel hyn y safai pethau hyd Fehefin 1646, pan y darfu i Williams, wrth ragedweled dinystr iddo ei hun, ac wedi ei gynhyrfu gan y niweidiau a gawsai gan ereill a bleidient yr un achos, ac ar yr adeg gyfyng hono (pan yr oedd amgylchiadau y brenin yn anobeithiol) yn cael ei wahodd gan y cadfridog Mytton i rododi ei hun dan nawdd y Senedd, efe a dderbyniodd ei gynyg, ac a'i cynorthwyodd yn narostyngiad y lle.‡

Mytton, trwy gynghor yr archesgob, a gymerodd y dref trwy orthrech ar y 15fed o Awst: yr oedd yr olaf yn cynorthwyo yn bersonol, a chafodd ei glwyfo yn ei wddf.§ Gyda'r llymder arferedig yn yr amser hwnw tuag at y Gwyddelod, Mytton a ymaffodd yn yr oll o honynt ag oeddynt i'w cael, parodd iddynt gael eu rhwymo gefn, a'u bwrw i'r afon.¶ Ymostyngodd y castell ar y 10fed o Dachwedd; a Mytton, yr hwn a arddangosir fel un o dymher haelfrydig, yn meddu mwy o falchder nag o gybydd-dod,¶ a adferodd yn ol i bawb ei eiddo ei hun, sef y rhai yr ymddiriedasid am danynt i Williams. Am y cymwynasau hyn derbyniodd bardwn cyffredinol, a rhyddhawyd ef oddiwrth bob atafaeliad ar ei eiddo.

Ymddengys fod prydfertwch a mawredd yr amddiffynfa hon wedi peri i'r awdurdodau llywodraethol beidio arddangos unrhyw drais ar ei muriau; gadawyd y gwaith annuwiol hwnw i bleidwyr teyrngarwch. Yr oedd y brenin wedi rhoddi y castell i Edward Conwy, iarll Conwy. Yn 1665, yr iarll a osododd ei was, Robert Millward, ar waith i dynu i lawr yr haiarn, y coed, a'r plwm, a'u trosglwyddo i'r Iwerddon, dan yr esgus o fod at wasanaeth ei fawrhydi.** Thomas Bulkeley, ysw., y milwriad Wynn, ac ereill o brif foneddigion y sir, a wrthwynebasant yr amcan; ond cafodd eu gwrthdystiad ei oruwchreoli, a darostyngwyd yr adeilad ardderchog bron i'r cyflwr y mae ynddo yn awr. Yn braseuol, delir ef o dan y goron gan Owen Holland, ysw.

Amryw flynyddau yn ol, darfu i annoethineb rhai o'r trigolion, trwy dynu ceryg o'r graig o dan un o'r tyrau mawrion, beri i ddarn mawr ddisgyn i lawr. Yr adfeilion ydynt y mwyaf erchyll a welais i erioed; yn gorwedd yn falurion aruthrol ar hyd glan y môr, rhai mor gyfan fel ag i arddangos y crynder allanol a'r crymedd mewdol, cymrwd caled o geryg a mortar un droedfeld ar ddeg o drwch. Erys y darn uchaf o'r tŵr yn gyfan, yn crogi mewn uchder mawr uwch ein penau, ac yn arddangos yn y bwch y fath nerth mawr iwl ag a allasai

* Phillips, 289.

† Yr unrhyw, 255, 296.

‡ General Mytton's Letter, in Drake's Parl. Hist. xv. 3.

§ Rushworth, iv. part 1, 297.

¶ Whitelock, 219

¶ Phillips, 300.

** Llythyr yr Iarll yn yr Attodiad, Rhif XXI.

beri i'r adeiladydd goleddu y gobaith mwyaf rhesymol y buasai i'w waith barhau hyd ddiwedd amser. Pan y portreadaf i mi fy hun ymddangosiad hoyw yr amddiffynfa hon, wedi ei llanw gan lys gwleddgarol Iorwerth, ei anwyl Eleanor, a'r holl osgordd o bendefigion urddasol, y rhai a dreuliasant Nadolig yma, gan ymorfoleddu yn narostyngiad fy nghyd-wladwyr nerthol; a phan yr edrychaf ar ei adfeilion presenol, y mae fy meddwl yn suddo i adgofon pruddglwyfus, cyfaddas i'r olygfa o'm hamgylch. Caniatäer i mi gyfoewid y graig ar afon Tywi am afon Gonwy, a bydd i fardd poblogaidd ddatgan y syniadau y rhaid iddynt ymgodi yn ei feddwl, o berthynas i'w gyflwr blaenorol a'i un presenol.

Wrth droed y bryn, lle llifa afon Gonwy,
 Ei ochrau oedd dan goedydd heirdd yn gwenur,
 Hen dyrau ar ei goryn a ymgodent,
 A golwg erch i lawr i'r gwaelod fwrient.
 Yr eiddew gwyrdd ymlusga hyd ei furiau,
 I'w gadarnhau rhag iddo gwympo'n ddarnau:
 Ac felly mae dyogelwch rhag yr awel
 Yn sefyll ar gydymddibyniad tawel.
 Mae'n awr yn dy i'r fran a'i chreglais cryglyd,
 Ystafell yw yn awr i'r llyffant hefyd;
 Ac yma nac y llwynog yn ddyogel,
 A'r neidr frech yn ymlochesu'n dawel,
 Yn nghudd y maent yn yr adfeilion isel. }
 Yn syrthio mae, o'r muriau, 'nawr ac eilwaith,
 Rhyw ddarnau mawr o'r candryll adeiladwaith.
 Ond eto bu rhyw amser ddyrchai'r isel,
 A chwympo'r llall oedd o feddyliau uchel:
 Yr amser hwn a welodd ein hadeilad,— }
 Bu'n llawn o fri, gogoniant oedd i'n henwlad;
 Ond twyll yw holl weniadau Tynged anfad.
 Rhyw orthrech fach—rhyw wan lywodraeth waelaf,
 Llygiel yn haul ar dywyll ddiwrnod gauaf,
 Yw'r oll a fedd y balch, y mawr, a'r anwyl,
 Cydrhwng y cryd a'r beddrod sy'n ei ddysgwyl.

Grongar Hill, GAN DIEL.

Brwydr Cymryd.] O Gonwy cymerais fy ffordd tua Chaer Hen, *Conovium* y Rhufeiniaid. Ar fy llwybr aethum heibio o fewn ychydig ffordd i *Cymryd*, lle ag sydd yn hynod ar gyfrif brwydr waedlyd a ymladdwyd yn 880, rhwng Anarawd, tywysog Cymru, a'r Sacsoniaid o dan Edred, duc Mers. Y Brytaniaid a orfuant, a gyrasant y goresgynwyr yn eu holau i'w gwlad eu hunain. Anarawd a alwodd y frwydr hon *Dial Rhodri*; am fod ei dad, Rhodri Fawr, wedi cael ei ladd y flwyddyn cyn hyny gan y Sacsoniaid.*

Aethum dros borth Talycafn. O fewn ychydig bellder oddiwrthi y mae bryncyn celfyddydol o taintioli mawr, a elwir Bryn y Castell; dichon mai dyma oedd safle tŵr gwylieddydd perthynol i Conovium, ac y mae wedi ei

* Camden ii. 502, 3. Powel, 38.

gyfleu yn ddoeth mewn parth tra chyfyng o'r dyffryn, i ddarsylwi ar ddynesiad gelyn o'r ochr hon.

Caer Hen.] Saif *Caer Hen*, neu yr hen *Conovium*, mewn lle isel yn ymyl yr afon. Y mae o hyd i'w gwled weddillion priddfeini Rhufeinig, ac adeilad suddedig wedi ei rhanu yn ddwy ran, dichon mai gweddillion yr *hypocaust* ydyw, o ba un y cymerwyd y priddfaen cau, neu y simnai, yr hon a gedwir yn *Gloddaeth*. Ar un o'r priddfeini cyffredin y mae yn gerfiedig *LEG. X.*--y *Lleng Antonianaidd*—yr hon a wasanaethai yn y lle hwn o dan *Ostorious*.* Yma hefyd y cafwyd y deisen gopr a grybwyllwyd yn tudal. 23 o'r gwaith hwn. Yn agos i'r eglwys y mae rhyw olion gwaliau, y rhai ydynt y cwbl sydd yn aros o'r lle yma a fu mor hynod.† Y mae *Itinerary* (Teithlyfr) *Camden* yn ei osod bedair milldir ar hugain o *Segontium*, a phedair ar bymtheg o *Varis*.

Aethum yn mlaen ychydig, a throais i fyny ffordd dra sêth, heibio i eglwys *Pen Caer Helen.*] Llanbedr, i gopa bryn tra uchel, a elwir *Pen Caer Helen*, i edrych a allwn ddarganfod ychwaneg o olion ffordd hynod *Helen*; ond bu fy ymchwil yn ofer. Eto, cafodd fy llafur ei wobrwyo trwy ddarganfod gorsaf *Brydeinig* o nerth mawr, ac mewn rhai manau yn cael ei hamldiffyn mewn dull arbenigol. Meddai y ffosydd arferol, a chaer eang o geryg, gyda rhyw olion o wyneb y waliau, a sylfeini tri neu bedwar o adeiladau crynion; ond yr hyn a'm tarawodd fwyaf, ydoedd dau amgylchedd eang o dir wedi eu palniantu yn dew â lluaws o geryg blaenfiniog, a'u gosod ar eu penau yn y ddaear, megys pe buasant yn gwasanaethu yn lle *chevaux de frise* (sef cadlys drain, neu amddiffyniad rhag gwŷr meirch,) er lluddias y gelyn. O'r bryn yr oeddwn yn cael, mewn un cyfeiriad, olygfa wyllt a diffurwyth ar *Garnedd Lywelyn*, a rhanbarth hir o fryniau afrywiog a gwaelodion cerygog; ac mewn golygfa arall canfyddir holl eangder ffrwythlon *Nant Conwy*. Disgynais; daethum yn ol ar hyd yr un ffordd, a chroesais yr afon yu y borthfa ragorol *Talycafn*.

Oddiyma parheais fy nhaith trwy blwyf coediog *Llansantffraid*, yr hwn a lechwedda yn brydferth hyd lan y dwfr. Y cŵrs a gymerais oedd tua *Llandudno*, terfyn ardderchog y fynedfa i afon *Gonwy*. O'r ffordd, mewn amryw fanau, ceir y golygfeydd mwyaf ardderchog o eangler mawr yr afon, a thyrâu uchelfrig *Conwy*. Gwelais olygfeydd cyffelyb ar hen drefi amddiffynedig yn fynyeh ar yr afon *Rhine*, ond o ran ardderchogrwydd y maent yn llawer israddol i'r rhai hyn, gogoniant *Prydain*. Wedi marchogaeth am oddeutu tair *Marl.*] milldir, daethum i lawr i wastadedd. Myned heibio *Marl*, tŷ o ymddangosiad da; ond nid yw yn bresenol yn amgen na murddyn, am iddo ddyoddef trwy dân oddeutu deugain mlynedd yn ol. Saif mewn lle ardebol o dan graig uchel, braidd wedi ei gorchuddio â choed; ac ar yr ochr gyferbyniol i dref *Conwy*. Ar y cyntaf, yr oedd yn eiddo yr *Hollands*. Disgynodd wedi hyny i *Syr Hugh Williams*, o'r *Penrhyn*; ac ar farwolaeth ei ŵyr,

* *Camden*.

† Yn 1810 symudwyd ymaith y pridd oedd yn cuddio yr hen adeilad yma, pryd y darganfyddwyd sylfeini palasdy Rhufeinig, yn cynwys pump o ystafelloedd yn y ffrynt—un o honnynt yn ystafell chwysu. *Gov.*

Syr Robert, aeth i feddiant Syr Thomas Prendergast o deyrnas yr Iwerddon, yn hawl ei foneddiges, Anne, chwaer i Syr Robert.

Bodscallan.] Yn uwch i fyny o lawer na Marl y saif *Bodscallan*, eiddo Syr Roger Mostyn, yn hawl ei wraig, Margaret, merch i'r parchedig Hugh Wynn. Yr wyf yn cael Richard Mostyn, ail fab i Thomas ap Rhisiart ap Howel, mewn meddiant o'r lle; ac fod ganddo un ferch, Margaret, yr hon a briododd â Gruffydd Wynn, ail fab i Syr John Wynn ap Meredydd o Wydir, cyfran yr hwn ydoedd yn y Berth ddu, yn agos i Lanrwst. Lle hyfryd ydyw, yn amgylchynedig gan goed. Oddiar uwch-rodfa, yr hon sydd wedi cael ei hesgeuluso yn fawr, ceir golygfa hardd, uwch penau y coedydd, ar Gonwy, rhan o'r afon, a'r mynyddoedd anferth a ffurfiant y tu cefn i'r arlunfa. Y mae y lle o hynafiaeth mawr, oblegyd crybwyllir am dano yn nghofnodau Caeryn-arfon; ond preswylied ef mewn amseroedd llawer boreuach, fel yr ymddengys oddiwrth weddillion castell bychan, yn agos i'r tŷ presenol. Arwydda yr enw *Bodscallan*, ei fod yn breswylfa i *Scallan*; llygriad, yn ol pob tebygolrwydd, o *Caswallon*;* y meddiannydd mewn rhyw hen amseroedd. Yr oedd yn un o'r trefydd-degwm hyny a elwid *Tre' Welyog*, heb fod yn gwbl rydd. Yr oedd y tenantiaid ar y cyntaf yn meddu ar diroedd etifeddiaethol, y rhai a reuid ac a is-reuid yn mysg eu plant hyd y bedwaredd genedlaeth, ac wedi hyny yr oedd-ynt yn dyfod yn eiddo i ganghenau annibynol y naill ar y llall; pob un o ba rai a dalent am eu tir eu hunain.† O bosibl y gallai hwn fod yn un o'r tri *Gwelyau*, neu etifeddiaethau plant o'r un boncyff, a berthynent ar y cyntaf i Gloddaeth.‡ Yn y tŷ presenol y mae portread da o'r hen Syr John Wynn o Wydir. Llun pen bychan, ar fwrdd, o Robert Wynn sylfaenydd y Plas Mawr, yn Nghonwy. Y mae wedi ei baentio mewn dillad duon, gyda gwallt byr, a barf o liw glaswyn. Ond y mwyaf hynod ydyw yr un o'r Dr. Ellis Pryse, o Blas Iolyn, yn str Ddinbych, yr hwn a amserir yn 1605; un o greaduriaid iarll Leicester, ac yn ymgyflwynedig i'w holl fwriadau drygionus. Gwisg Pryse ydyw siaced wen, gyda choler lydan; ei wallt yn felyn, a'i farf yn deneu, ac o'r un lliw; ei wynebpryd yn hir, teneu, a rhagrithiol. Yr oedd yn un o'r cnafiaid mwyaf yn yr amser y bodolai ynddo; a'r gorthrymydd mwyaf ofnadwy yn ei gymydog-aeth; ac yn wenieithiwr trwyadl. Ei anerchiad cyffredin at ei noddwr, ydoedd, O ARGLEWYDD, ynot ti yr ymddiriedaf!§

Gloddaeth.] Oddiyma y mae rhodfa fer i *Gloddaeth*, preswylfod Syr Roger Mostyn, yr hwn a saif ar lechwedd bryu tra eang, neu graig o gareg galch, yn amwisgedig â phlanigfeydd blodeuog o eiddo Syr Roger, taid i'r perchenog presenol. Cafodd rhan o'r gwastadedd islaw y tŷ ei blanu, gau yr un boneddwr, a choed fforestaid; a'i osod allan, yn ol chwaeth ei amser ef, yn rhodfeydd union, yn croesi y naill y llall, neu yn cyrchu o ganolbwynt, yn *Y Rhodfeyddl.*] mha un y mae cerfildelw. Y rhodfeydd uchaf, y rhai yn ffodus a feddant graig sêth ac anorchfygol fel sylfaen iddynt, a atalia; y duedd arferol at unionedd; felly yr oedd angenrheidrwydd am amrywio oddiwrthi; ond nid i raddau mwy nag y byddai i wryiad igamogam ei

* Gwel nodyn ar tudal. 402. J.R.

† Record of Caernarvon, Bibl. Litt. 19. ‡ Yr unrhwy.

§ Y mae Bodscallan wedi bod am yspaid hir yn nodedig am ei letygarwch. Yn yr Attodiad ceir talfen o'r bwydydd ar giniaw Nadolig. Rhif XXII. Gol.

oddef. Er y beiau bychain hyn, y rhai y gellid yn hawdd eu diwygio, gallwn ystyried y rhodfeydd hyn yn mysg y rhai blaenaf yn yr ynys hon, ar gyfrif y golygfeydd prydfert h yn dichon i natur eu cyflen; ac, o'r manau hyn y ba rai y ceir golwg ar Gonwy, gallaf ychwanegu y rhai mawreddog o eiddo oelfyddyd hynafol. Y mae pob uchder o'r rhodfa yn arddangos gwrth-ddrychau newyddion ac ardderchog; yn gyntaf, ymnyddiaid mawrion yr afon tuag at Lanrwst, tyrau uchel Conwy, a muriau hybarch y dref; a thu hwnt i hyn y mae ymestyniad hirfaith o alpau, gyda Moel Siabod, y Drum, a Charneddau Llywelyn a Dafydd, yn ymddyrchafu mewn taldra arbenig. Oddiar esgyniad ychydig yn uwch arddangosir i ni ymarllwysiad y Gonwy i'r môr, yn cael ei derfynu yn ysplenydd gan y Penmaen Bach, a'r Gogarth anferthol; cydrhwng pa rai yr ymddengys morgilfach brydfert h penrhyn aruthrol Penmaen Mawr, Ynys Seiriol, ac ymestyniad hirfaith Ynys Môn. Ar ol cyrhaedd y pen uchaf, yr ydym yn canfod odditanom wastadedd eang, gydag aber yr afon Gonwy yn ymarllwys i Fôr y Werydd ar un ochr, a morgilfach brydfert h Llandudno, ar lun haner lleuad, ar yr ochr arall: un o beurhynau yr hon ydyw y Gogarth Fawr; a'r llall ydyw bryn uchel Rhiwleden, neu y Gogarth Fach. Ymsymudiad dipyn yn mlaen a'u dyg i olwg morgilfach eang, yn ysgubo y morlanau haner-cylchog; a thu hwnt y mae bryniau str Ffiint, a'r mynedfeydd i aberoedd yr afonydd *Mersey* a'r Ddyfrdwy, y rhai yn fynych a fywioceir gan longau.

Planigion
Anghyffredin.] Heblaw y coed a'r planigion arferol, dyry y rhodfeydd hyn ddiwyrchwch mawr i'r llysiuwy, ar gyfrif eu planigion anghyffredin, a'r cwbl o fewn cylch tra bychan. Yn mysg y rhai y mae y llysiuwydd galluog hwnw, fy nghydymdeithydd trwy yr Hebrides, y parchedig Mr. Lightfoot, yn rhestru y *Veronica spicata*, y rhwyddlwyn pigog, *Fl. Angl.* i. 3; *Geranium sanguinem*, neu big-yr-aran gwaedlyd, *Fl. Angl.* i. 305. *Fl. Scot.* i. 372; *Cistus marifolius*,* *Sp. Pl.* 741; *Sm. Fl. Br.* 572, neu y *Cistus* teimddeiliog llwyd; *Silene nutans*, neu y *Nottingham catchfly*, *Fl. Angl.* i. 188; *Rubia Tinctorum*, neu y wreidrudd wyllt, *Sp. Pl.* i. 158; *Scilla verna*, neu

* Y mae y parchedig Mr. Evans, yn ei Daith i ymchwilio am Lysiau, tud. 272, gan ffyddlawn gopio gwall yn yr argraffiad blaenorol o'r gwaith hwn, yn dysgrifio y *Cistus marifolius*, a'r *Cistus Airsetus*, y rhai a adnabyddid er's hir amser fel yr un llysiuyn, megys rhywogaethau gwahanol. Y mae yr un awdwr hefyd yn haeru, ei fod wedi darganfod y *LYSIMACHIA thymiflora* yn agos i Gloddaeth, ond y mae wedi camgymeryd ei drigfod. Dywedir fod Edward Llwyd wedi ei gael yn Môn, ond ni wyddir yn mha le.—“O'i ffaen ef,” fel y dywed y parchedig Hugh Davies, “ni ddarganfu neb y *CISTUS marifolius* yn tyfu ar y tywod: obedyd y mae yn sicr na chlyfbedwiddod ei safle er's pen y mae Shakespeare yn darlunio y 'gwaith arswydus' o'i gaugli:—

“Haner y ffordd i lawr

“Y croga #n sy'n casglu ffenigl; gwaith arswydus!”

Tarddodd y gwall pwysig yma oddiar ei yspryd annoeth o gopio. Dywed Mr. Pennant, “fod y meysydd o amgylch Porth Gwylan wedi eu gorchuddio & stampio y ddafad,” *SALICORNIA herbacea* of Smith, *Fl. Br.* p. 2; yr hwn y mae Mr. Evans, gan ddylyn camgynieriad o eiddo Withering, yn ei drawsffurfio i'r *CRITHMUM maritimum*.

Ni buasai y golygydd yn rhoddi lle mor helaeth i'w sylwadau ar waith Mr. Evans yn y nodiadau byrion a ganiateir iddo, oni buasai yn ei hystyried yn ddyledswydd arno arddangos gwaliau dyn, yr hwn, yn ystod ei Daith, sydd yn wastad yn amcanu ar bob achlysur i fychanu a diffio Mr. Pennant, tudalenau gwerthfawr yr hwn yr ymddarostyngna o'i f'w copio yn ddiobotrus, ac heb gydnabod hyny. Gol.

* Gwel ei sylwadau ar Daith Mr. Evans mewn Attodiad i “Amddiffyniad yr Eglwys Sefydletig” gan Dr. Williams.

hosanau gwyrddion y gog, *Fl. Angl.* 142; *Potentilla verna*, neu y pum' dalen gwyrdd, *Fl. Sc.* 270, *Fl. Angl.* i. 224; *Thalictrum minus*, neu droed y barcut lleiaf, *Fl. Sc.* i. 285. *Fl. Angl.* i. 238; *Arenaria verna*, neu wlydd gwyrdd y mynydd, *Fl. Angl.* i. 191; *Fl. Sc.* i. 231; *Scrophularia vernalis*, neu lysiau'r ffigys melyn, *Fl. Sc.* i. 330; *Fl. Angl.* i. 275; ac yn agos i'r lliidiart, yn y ffordd sydd yn arwain at Gonwy, y *Polypodium vulgare var. Cambricum*, neu yr amlgiblog danneddol neu Gymroaidd, *Fl. Angl.* ii. 445. *Fl. Scot.* ii. 668.

Y mae rhan fawr o'r tŷ presenol wedi ei adeiladu gan Thomas Mostyn, yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth. Ar nen y neuadd fawr y mae pais-arfau y dywysoges hono, ac oiddo y tŷ, a rhai yr afradlon iarll Leicester, wedi eu paentio; yr olaf, yn brawf o'r gweniaith a delid i'w awrdodod.

Yma y mae, mewn ystafell dylodaidd, gasgliad rhagorol o lyfrau a llawysgrifau; yn mhllith y rhai olaf y mae copi prydfferth o lyfr cyntaf, ac ail lyfr *Froissart*, mewn llawysgrif ar groen, a chydag arluniau o'r fath geindylsaf. Cynwysa y wyneb-dalen arddangosiad o'r awdwr ar ei luniau, mewn mantell lās, yn cyflwyno ei lyfr i Iorwerth III. Un o freninoedd Ffraingc, yr hwn a hynodir gan y *feurs de lis* ar ei wisgoedd yn dal brenines gerfydd ei llaw, yr hon, oddiwrth bais-arfau Lloegr, a'r llew ar ei gwisg, a ymddengys ei bod y frenines Philippa, i'r hon yr oedd *Froissart* yn ystafellydd y ddirgel-ystafell. Ymafa hi yn llaw bachgen ieuangc, gwisgoedd yr hwn sydd hefyd wedi eu harwyddnodi â llewod. Rhaid mai Rhisiart o Bourdeaux, ei hŵyr, ydoedd hwn, wedi hyny Rhisiart II. Y mae boneddiges, ac amryw ffugurau ereill, yn ymddangos yn y darlun. Rhoddwyd y llyfr yma gan arglwydd Buckhurst i Syr William Cecil, a chanddo ef i'w gydoeswr o dylwyth Mostyn.

Daeth Gloddaeth i feddiant teulu Syr Roger Mostyn trwy briodas ei hynafiad Howel ap Evan Fychan, yn 1460, gyda Margaret, merch ac etifeddes i Gruffydd ap Rhys ap Gruffydd ap Madoc Gloddaeth ap Madog ap Iorwerth Goch o Greuddin, y cantref yn mha un y mae y tŷ yn sefyll. Yr oedd tenantiaeth y lle yma yn berflaith rydd, ac nid oedd y tenantiaid i dalu ond gwarogaeth a gwasanaeth i'r sir, a'r can' llys; a phan elwid arnynt i fyned gyda'r tywysog i ryfel, yr oeddynt yn myned ar ei draul ef.

Eglwys Rhos.] *Eglwys Rhos*, sef eglwys y plwyf, a saif mewn gwastadedd o fewn ychydig bellder i Gloddaeth, gerllaw i glogwyn o graig, arwisgedig gan goed, ac a elwir Bryn Maelgwyn. Yn y ffenestr ddwyreiniol y mae llun dyn yn penlinio, wedi ei wisgo mewn mantell herodr, ac yn gwisgo pais-arfau *Englefield*. Oddiwrth y cerfiad yr wyf yn casglu mai Hywel ap Tudur o Fostyn* ydoedd, ac mai efe a anrhegodd yr eglwys â'r ffenestr hon.

Ond y mae yr eglwys yma yn nodedig ar gyfrif marwolaeth y tywysog Maelgwyn Gwynedd, yr hwn a ymlachasa yma er nawyn diange rhag y *Fâd Felen*, yr hon oedd y pryd hwnw yn ymlfyrnigo trwy Ewrop. Byddai y Brytaniaid, yr un modd a'r Rhufeiniaid, yn personoli asicchyd. Yn yr amgylchiad yma yr oedd i ymgymeryd naill ai ffurf sarph griblog, neu alluoedd yr unrhyw, neu ynto ar lun benyw brydferth, yr hon a laudodd Maelgwyn gyda chipdrem, fel y darfu iddo yn auwlyliadwrus edrych allan drwy y ffenestr: yn ol y brophwydoliaeth—

Pryf rhyfedd o Forfa Rhianedd,

Hwnw a fydd diwedd Maelgwyn Gwynedd.

* Salisbury Podigree, 37

Diganwy.] Saif ychydig olion *Diganwy*, neu, fel y gelwir hwy gan y Saeson, *Gannoc*, ar ddau fryn bychan, yn agos i lanau afon Conwy, mewn ychydig bellder oddiwrth Eglwys Rhos. Yr oedd y muriau yn croesi y cyfwg rhwng y bryniau, ac yn rhedeg i fyny eu hochrau; ar y pen uchaf i un o honynt y mae olion tŵr crwn, ac yma ac acw ychydig sylfeini muriau ar yr ochrau hygyrch. Y mae Dr. Powel, oddiar awdurdod yr haneswyr Cymreig,* yn dywedyd fod yma, ar un adeg, ddinas, yr hon, yn y flwyddyn 810, a ddinystriwyd gan fellt; ac ychwanega Camden, ei fod ef yn credu mai dyma oedd yr heu *Dictum*,† a:n y buasai yn orsaf mintai o'r *Nervii Dictenses* o dan yr ymerawdwr olaf. Nis gallaf ddarganfod pwy oedd sylfaenydd yr amddiffynfa, ar weddillion yr hon yr wyf yn awr yn edrych. Dichon mai Robert o Ruddlau ydoedl. Dywedir wrthym fod y wlad yma yn rhan o feddiannau ieirll Caerlleon; ac fod Robert yn y fan yma pan y cyfarfu â'i ddiwedd. Ar y 3ydd o Orpheuaf 1088, ein tywysog dewr Gruffydd ap Cynan a ddaeth i mewn i afon Gonwy, ac a laniodd o dan y castell ar orllan, gan adael y llongau ar y lau wedi i'r dŵfr dreio ymaith. Anrheithiodd y wlad oddiamgylch, a gyrodd tuag at ei longau yspail fawr o wŷr ac anifeiliaid. Robert, yn ddigllawu wrth hŷu, a ddaeth i waered o'i amddiffynfa, heb ddim ond un milwr, Osbern de Orgar, gydag ef, ac heb unrhyw arfau amddiffynol oddieithr ei darian. Y Cymry a ymosodasant arno gydag arfau, ac wedi llenwi ei darian mor llawn o bicellau fol y syrthiodd o dan eu pwys, y gelyn a ruthrodd arno, tora-a...t ynaith ei ben, ac wedi ei sicrhau wrth yr hwylybren, hwyliasant ymaith mewn gorfolaidt barbaraid.‡ Llywelyn Fawr a ddinystriodd y castell hwn; ond ailadeiladwyd ef, yn 1210, gan Randle Bloudevil, iarll Caerlleon.§ Y brenin Ioan, yn y flwyddyn 1211, a wersyllodd am beth amser o dan ei furiau, ac a ddygwyd i galedi mawr trwy gyfrwystra Llywelyn; yr hwn a gymerth ei safle rhyngddo a Lloegr, gan dori ymaith ei adgyflenwadau.|| Y brenin Harri III. a ymdarawodd hyd yn nod yn waeth na byny, yn yr un lle, yn 1245, ar yr adeg pan yr oedd John de Grey o Wilton yn gwnstabl. Y mae un o'i wŷr llys yn dyysgrifio eu hadfyd yn y modd mwyaf torcalonus.¶ O'r diwedd, cafodd Diganwy, yn 1260, ei lwyr chwalu gan ein tywysog olaf Llywelyn ap Gruffydd.

Tŵr Hynafol.] Heb fod yn mhell oddiyma, ar grib bryn isel a elwir Bryniau, y saif hen dŵr. O ran ei ffurf y mae yn grwn; ei uchder oddeutu ugain troedfedd, a'i dryfesur yn ddeuddeg. Nid yw ei furiau yn cyfansoddi ond dwy ran o dair o gylch; y mae y gweddill yn agor hyd y top; ac y mae gorpheniad y muriau yn ymddangos yn gyflawn, heb unrhyw arddangosiad fod yno ddrws erioed wedi bod; ac y mae y lle agored at y tir. Oddifeun y mae olion dau o loriau. O amgylch y tu fewn y mae tair rhôs o dyllau ysgwâr, ond nid oes yr un o honynt yn myned trwy yr adeilad. Y mae ei furiau o drwch mawr, ac ymddengys y mortar yn dra hen. Nis gallaf gynyg unrhyw dybiaeth gyda golwg ar ei ddyben; ond yr wyf yn ei ddyysgrifio er rhoddi cyfleusterau i oreill ymarfer eu talentau.

* Ei nodiadau ar Giraldus Camb. Itin. lib. ii. c. 10.

† Yr oedd Camden yn mhell iawn oddiwrth y nod, ac yn gymaint a bod Deganwy yn *arx Decantorum* yr *Annales Cambriae*, felly yr oedd enw y bobl yn *Decanti*, tra y mae y *Deganwy* diweddar yn cyfeirio at ffurf arall, *Decantovii* neu rywboth tebyg. J. R.

‡ Ordericus Vitalis, lib. viii. p. 670.

§ Powel, 262.

¶ Yr un.

¶ Yr un, 311.

Parheais i farhogaeth ar hyd glân y môr, gyda'r gwddfdir gwastad ac iael ag sydd yn cysylltu tir uchel Gloddaeth a phenrhyn mawr Llandudno. Marchogais dros rhan o'r olaf, ar hyd ffordd gul, uwch ben y môr, ac ar y *Gogarth.*] llaw ddehau fryniau sythion a chlogwyni. Cyrhaedd *Gogarth*, llain hirgul, ond hir, o dir tra ffrythlawu. Yr oedd yn yr hen amseroedd yn attodiad at fynachlog Conwy, ac y mae darn o'r hen adeilad o hyd yn aros.

Llandudno, neu] Esgynais ar hyd llwybr tra hir a syth i gopa *Llandudno*,
Ben Gogarth.] llwybr defaid o'r fath brydferthaf, yn cynwys tywyrch gwych, oddigerth pan y mae y graig yn dyfod i'r golwg, yn ymestyn agos i bedair milldir o hyd, ac un filldir o led. Gorwedda yn maenor Gogarth, a pherthyna i esgobaeth Bangor. Y pen gorllewinol sydd ddibyn *Adar y Môr.*] arswydus, encifla amrywiol fathau o fôr-adar yn nhybor bridio. Y Gwyllanod a feddiannant y manau isaf; uwchlaw iddynt hwy y mae Gweilch-y-penwaig a'r Gwilymod yn gwneyd eu cartref; uwchlaw iddynt hwy y crygleisia y Morfranod; a'r Crëyrod a feddiannant y manau uchaf; ac yn wasgaredig yn eu plith y mae ychydig o Balednod a *Hebogan.*] Gwilymod duon. Y mae yr Hebog Ymfudol hefyd yn adeiladu ei nyth yn y creigiau hyn. Yr oedd y rhywogaeth yma mewn bri mor fawr yn amser hebogyddiaeth, fel y darfu i'r gwladweinydd gallog hwnw, Burleigh, anfon llythyr o ddiolchgarwch i un o hyafiaid Syr Roger Mostyn, am anrheg o gwpl o hebogan o'r lle hwn.

Hebogyddiaeth.] Yr oedd hebogyddiaeth mewn bri mawr yn mhlith y Cymry. Yr oedd gan ein tywysog ei brif hebogydd; yr hwn a hawliai y pedwerydd eisteddle yn mhlith swyddogion y llŷs. Dalai ei dir yn ddiardreth; hawliai ddiwbl y porthiant i'w farch; a darperid iddo ddillad brethyn gan y tywysog, a rhai llian gan y dywysoges. Efe a ddygai ei gwpan gydag ef i'r neuadd; ond ni chaniateid iddo yfed ychwaneg nag a dorai ei sychel, rhag iddo feddwi, ac esgeuluso ei hebogan. Caniateid iddo galonau ac ysgyfaint yr holl anifoiliaid yn y gegin freninol, ac weithiau ewig hesp, tuag at fwydo ei adar. Pa bryd bynag y byddai i'w hebogan ladd unrhyw o'r tair rhywogaeth ardderchocaf o helwriaeth, megys y Garan, Aderyn y Bwn, neu y Crëyr, ofo a dderbyniai gau y tywysog dri gwasanaeth; dal ei werthol pan yn disgyn oddiar ei farch, dal ei farch pan y byddai yn cymeryd yr hebogan oddiwrth yr helwriaeth, a dal ei werthol drachefn pan y byddai yn esgyn ar ei farch; ac yn y nos y tywysog a'i haurhyddedai ef trwy ei wasanaethu dair gwaith wrth y bwrdd gyda'i ddwyllaw ei hun. Os byddai i'r hebogydd gymeryd rhai o'r adar breninol yn absenoldeb y tywysog, yr oedd i'w dwyn hwy i'r neuadd; ar hynny yr oedd i godi, neu os na chodai, yr oedd i'w wisgo a'r wisg a fyddai am dano ar y pryd. Yn ystod yr amser pan y byddai yr hebogiaid yn bwrw eu pln, nid oedd yr hebogydd yn rhwym i ateb unrhyw gwyn cyfreithiol. Os laddai ei geffyl, yn yr ymarferiad o'i swydd, yr oedd y tywysog i ymorol am un arall yn ei le iddo. Y ddirwy am niweidio y penhebogydd ydoedd chwech o wartheg, a chwech ugain a chwech o geiniogau; ac nis gellid gwneyd iawm am ei ladd ond trwy dalu dim llai na chwech ugain a chwech o wartheg.* Caniatâer i mi derfynu trwy ddyweyd, fod treth

* *Leges Wallicæ*, 23 to 26.

neillduol at gynal y swydd hon, a elwid *Cylch Hebogyddion*,* yr hon a syrthiai ar y deiliaid; oblegyd nid oedd y tywysog yn cyfranu ond ychydig, neu ddim tuag at y draul o ddifyru ei ganlynwyr.

Y mae ochr ogleddol y penrhyn wedi ei dori yn glogwyni o amryw uchderau; ac y mae bonion yr ochrau hyn yn cael eu golchi gan ddyfroedd dyfnion. Y mae yn werth y llafur o esgyn i'r pwynt uchelaf, er cael golwg ar yr amgylchoedd eang ac amrywiog.

Ar yr un ochr y mae gweddillion hen furiau amrwd, heb forter, a elwir *Llety Fadog*, yr hwn y tybir ei fod yn un o hynafiaid Gloddaeth; ac heb fod yn mhell oddi yno y mae llwybr cul a chyfyng, gyda cheryg ar bob tu, olion dwy o waliau, fel y mae yn debyg, yr hwn a elwir Gwylfa y Ceirw.

Ar fryn uchel, a elwir Dinas, y mae lle cauedig o eangder mawr. Amgylchir ymyl y bryn â mur afrywiog; ac oddi fewn y mae niferi o geueddau cylchog bychain, oddeutu deuldeg troedfedd o drawsfesur, ac wedi eu cylchynu â muriau; y fath ag a geir ar Dre'r Caeri, a lleoedd cyffelyb, preswylfeydd afrywiog ein hen gynadau. Yn agos i hwn y mae *Maen Sigl*, un mawr, pwynt cyffyrddiad yr hwn â'r llawr sydd mor fychan fel i'w wneyd yn symudadwy ar y tarawiad lleiaf. Pobl y wlad a'i galwant *Cryd Tudno*. Y mae hwn yn gylchynedig gan ffos, ac y mae ffordd wedi ei ffurfio i fyned ato. Tybia y dysgedig fod y Derwyddon yn arfer gwneyd y meini hyn yn offerynau i dwyllo eu dysgyblion; ac os byddai rhyw achos o bwys, cymerent arnynt nad allai dirn ond eu dwylaw sanctaidd hwy eu symud: ac efallai eu bod yn amgylchynedig â ffos, ac fod ganddynt eu llwybr neillduol, i gadw draw y werin, ac i roddi mwy o ddi-frifoldeb ar y ddedfryd wyrthiol. Y mae y cywrain Bernier yn son am ofergeledd heb fod yn annhebyg i hyn. Yn Sendrbrary, yn nheyrnas Cachemire, darfu i'r Braminiaid, Derwyddon India, ddaugos iddo ef gareg nas gallai y dyn cryfaf ei chodi, eto gallai unarddeg o'r dyuion sanctaidd hyny, gyda phenau eu bysedd, wneuthur felly, trwy weldio ar eu sant.†

Eglwys Llandudno.] Oddiyno aethum heibio yr eglwys, yn y lle mwyaf oerllyd, uwchlaw y môr, ac yn mhell oddiwrth bob trigfanau pobl. Y mae yn gyflwynedig i Sant Tudno o Faes Gwyddno, y wlad a orlifwyd gan y môr, rhwng str Feirionydd a Lleyn. Wrth ddyfod i lawr o'r penrhyn yma, aethum heibio i amryw weithydd copr, y rhai ar adegau a weithir gydag enill. Y mae y daith ar hyd ochr morgilfach Llandudno yn arbenigol o hyfryd. Esgyuais i Gloddaeth, yn agos i droed Rhiwleden, craig aruthrol, lle yr heigia, yn eu tymhor, y Paletin a Gweilch y penwaig; ac hefyd Golomenod y Graig, lluoedd o ba rai a fridiant yma yn rheolaidd, yn hytrach nag yn y colomendai, y rhai yn wastadol a adawant ar amser dodwyr.

Disgynais o Gloddaeth i lan y môr, oddeutu dwy filldir o bellder. Yn agos i'r traeth, gwelais adeilad fechan hynod, a elwid Capel Sant Trillo; y mae yn hirgul; medda ffenestr ar bob ochr, ac un ar y talcen; drws bychan; a newfwl bwaog, wedi ei ddi & cheryg cryniou, yn lle ei lechdöi. Oddifewn y mae ffynhon. Amgylchynir yr holl adeilad â mur o geryg.

* Record of Caernarvon, in Bibliotheca Litteraria, 25.

† Bernier's Voyage of Cachemire, 112.

Llandrillo.] Ar fryn, oddeutu haner milldir oddiwrth y capel hwn, y saif eglwys *Llandrillo*, cyflwynedig i'r un sant. Yn agos iddi y mae tŷ mawr adfeiliedig, a elwir Bryn Euryrn; gynt yn cael ei alw Llys Maelgwyn Gwynedd, gau yr hwn yr oedd palas yn y lle. Oddeutu y ddeuddegfed ganrif preswylid ef gan yr enwog Ednyfed Fychan; a rhywbryd yn y ganrif ōdiweddar yr oedd yn meddiant teulu o'r enw Conwy, o haniad Cymreig, yn tarddu o Gruffydd Goch, arglwydd Rhos a Rhyfoniog.

Rhos Fynach.] Cadw gyda glan y môr, a myned heibio i *Rhos Fynach*, a eiwid felly am ei bod unwaith yn eiddo mynachdy Conwy. Y mae gan yr oglwys gyfran o hyd mewn gored eang, yr hon a rêd allan o'r pwynt hwn; yr esgob, a ficer Llandrillo, yn meddu y pysgod o bob degfed llanw cyd-rhyngddynt. Ar adegau y mae ganddynt siawns dda o gael helfa enillfawr, oblegyd mewn dau lawr olynol y mae gwerth deugain punt o fecryll wedi oed eu cymeryd.

O Ros Fynach y mae tir yn encilio i fawn, ac yn ffurfio morgilfach brydferth. Llechwedda y tir i myl y dwfr, ac amrywir ef â choedwigoedd a llysoeth. *Penmaen Rhos*, craig fawr o gareg galch, a ymestyna i'r môr ar derfyn y morgilfach. O fewn fy nghof i, byddai yr ymdeithydd yn myned ar hyd llwybr cul, wedi ei dori ar ei gwneb, yn union yr un fath a'r ffordd ar Benmaen Mawr, eithr yn annhraethol mwy erchyll a pheryglus; ond y mae ffordd gerbyd ragorol yn y blynyddau diweddaraf yn mhell o'r tu fewn i'r clogwyn hwn. Oddi yno disgynais i Landdulas, pentref bychan, gydag eglwys. Yn un o gymoedd dyfnion y gymydogeath hon y bradychwyd yr anffodus dywysog Rhisiart II., yr hwn a gawsai ei hudo yn dwyllodrus gan iarll Northumberland i fyned gydag ef o Gonwy, i gyfarfod Bolingbroke, i derfynu yn heddychol yr ymrfael oedd rhyngddynt. Yn rhywle oddeutu y fan yma efe a gafodd ei hun wedi ei amgylchu gan fintai fawr o wŷr arfog, wedi eu gosod yno gan yr iarll bradwrus, yr hwn, gan afael yn Rhisiart, a'i traddododd yn garcharor i'r trawsi-uhonydd yn nghastell Fflint.*

Ychydig yn mhellach yn mlaen, ar y llaw ddeheu, yn uchel uwchlaw y *Cefn Ogo.*] ffordd, y mae *Cefn Ogo*, clogwyn dyrchafedig; o liw goleu, oddi-gerth lle y tywyllir ef gan yr eiddew sydd yn ymledu ar hyd y tu blaen. Yn y canol y mae y fynedfa fywaf ardderchog i ogof ag y gall Prydain ymfrostio ynddi. Ymddengys yn debyg i borth eglwys gadeiriol ardderchog, yn fwaog, ac wedi ei rhanu oddifeun â'r hyn sydd yn meddu ymddaugosiad o golofn fawr.

Yn agos i'r lle hwn y dechreua y gwastadedd brâs o dir â'r, yr hwn a ymestyn droe Forfa Rhuddlan, a thu hwnt i Brestatyn yn str Fflint. Y mae tref *Abergeleu*] fechan *Abergeleu* yn sefyll o fewn milldir i Gefn Ogo, yn agos i'r clogwyni gwynion sydd yn crogi uwchben y môr. Dywed traddodiad fod, yu yr hen amser, ranbarth eang o dir preswyliedig wedi ei orllo gan yr elfen hono, yr hwn a ymestynai o leiaf ddwy filldir i'r gogledd; y mae beddagraff diennw a heb amseriad, yn nghlawdd y fynwent, yn cael ei ddwyn yn mlaen fel prawf o hyuy. "*Yma mae'n gorwedd, yn mynysent Mihangh*

Gwel yr holl hanes, wedi ei arddangos yn foddhaol gyda darluniau cyfladdas o hen lawysgrif arlliwiedig, yn *Mr. Strutt's Regal Antiquities*.

gŵr oedd a'i anedd dair milldir i'r gogledd. Ond, fel prawf gwell, myfi a welais, ar ddistyll, yn mhell oddiwrth y glenydd cleiog, ddernyn hir o farldir, yn llawn o foncyffion coed derw, yn gwbl gyfan; ond mor feddal fel y gellid eu tori â chylllell mor rhwydd a chwyr.

Cesglir y coed gan y bobl dlotaf, ac wedi eu dwyn i sychu ar lan y môr, cludant hwy adref i'w defnyddio fel tanwydd; ond, wrth losgi, y maent yn rhoddi allan arogl tra annymunol.

Yr eglwys sydd adeilad hir afrosgo, gyda thŵr uchel fel clochdy.

Marchudd ap Cynan.] Un o'r plwyf hwn oedd *Marchudd ap Cynan*, cydoeswr â Rhodri Fawr, ac un o bymtheg llwyth Gwynedd, olynwyr y rhai a roddasant dywysogion i'r ymerodraeth Brydeinig. Ei breswylfod ef oedd Brynffenigl, yn mha le hefyd yr oedd ei olynnydd, yr enwog Ednyfed Fychan, yn preswyllo ar adegau.

Terfynir Abergeleu ar y llaw ddehau gan fryniau uchel o geryg calch, y rhai ydynt weithiau yn cynyrchu mewn plwm. Ar un o honynt, yr hwn a ymddyrchafa oddiar y gweddill, ac a elwir *Copa yr Wylfa*, y mae gorsaf *Copa yr Wylfa.*] Brydeinig dra chadarn. Clogwyn anferth ydyw y tu blaen; allan o'i gilfachau y tyf yr *Aria Theophrasti*; y rhanau hygyrch a amddiffynir gan ffosydd o ddyfnder mawr, a thwmpathau o geryg ar hyd yr ochrau mewnol, yr hyn a roddai iddynt nerth dirfawr. Mewn glyn odditanodd y mae ffos, a elwir Ffos y Bleiddiaid; fe ddichon o herwydd amltra yr anifeiliaid hyn yn y parthau yma. Mr. Llwyd, yn ei Deithlyfr, a sonia am fryncyn yn *Pen y Pil.*] agos i Abergeleu, wedi ei ranu yn ddau, ar gopa pa un y safai castell yn flaenorol a elwid *Pen y Pil*, efallai ei fod yn breswylfa yr hen arglwyddi.

O Abergeleu aethum i fyny i'r plwyf cymydogoethol, *Cegidoc*, neu, fel y geilw y Saeson ef, *St. George* (Llansantsior.) Yr oedd yn yr hen amser yn gysylltiedig â Llanelwy, ac yr oedd y preswylwyr dan orfodaeth i adgyweirio clawdd y fynwent, y darn oedd o hono yn yr heol.

Yn mhell uwch law y lle yma, ar gopa bryn a elwir Pen y Parc, y mae gorsaf dra chadarn, yr hon y dywedir fod Owain Gwynedd *Gwersyll Owain Gwynedd.*] wedi ei meddiannu ar ol ei enciliad meistrolgar o flaen Harri II.; yr hwn a gadwodd ar hyd braich, ac a sicrhodd ei diriogaethau rhag unrhyw oresgyniad pellach; oblegyd ar y fan yma y darfu iddo, ac nid yn mysig creigiau Eryri, fel y tybia Arglwydd Lyttleton,* y gwnaeth ein tywysog galluog wrthasfiad o'r fath mwyaf penderfynol, a rhoddi atalfa ar bob symudiad pellach ar ran y goresgynydd. Ar yr ochrau hygyrch y mae ffosydd a chaerau dyblyg a thriphlyg; y mae yr ochrau ereill yn cael eu dŷogelu yn ddigonol gan glogwyni. Yr eaugder sydd oddeutu tri chwarter milldir, ac yn agos i ymyl y parth syth, yn wynebu Rhuddlan, y mae wedi ei dori i lawr yn dir esmwyth, ar ffurf uwchrodfa.

Ofergoelion.] Yr oedd gan St. Sior, yn y plwyf hwn, ei *Ffynhon Sanctaidd*, wrth ba un y byddai y duw rhyfel Prydeinig yn derbyn ei offrwm mewn ceffylau; oblegyd yr oedd y rhai cyfoethog yn arfer offrymu un er sicrhau ei feudith ar y cyfan o'r lleill. Efe ydoedd sant noddiannol yr ani-

* Hist. of Henry II. ii. 355, 3rd edition, 8va.

feiliaid hyny; yr holl rai anhwylderus a ddygid yno, taenellid hwy â'r dwfr, a datgenid y fendith ganlynol: "Rhad Duw a Sant Sior arnat."

Ffynhon Elian.] Y mae *Ffynhon Elian*, plwyf heb fod yn mhell o Landrillo, yn sir Gaernarfon, wedi bod yn cael enw da am wella pob aftechydon, trwy eiriolaeth y sant; cymhorth yr hwn a ddeisyfod trwy woddiau difrifol yn yr eglwys a safai gerllaw. Apelid ato ar achlysuron llai teilwng, a gwneid ef yn offeryn i ddarganfod lladron, a'r rhai a arferent dderbyn eiddo lladrad. Byddai rhai yn ymgyrchu ato i regi eu cymydogion, ac i erfyn ar i'r sant ymweled â marwolaeth ddisyfyd, neu â rhyw aflwydd aruthr, ar ryw bersonau a fuasent wedi eu tramgwyddo. Y mae y grediniaeth yn y peth yma yn aros yn gryf; oblegyd nid oes tair blynedd wedi myned heibio ers pan y darfu i un fy mygwth i (yr hwn a dybiai fy mod wedi gwneyd niwaid iddo) â dialedd Sant Elian, a phererindod at ei ffynhon i'm rhegi mewn modd effeithiol.*

Arferion Crefyddol.] Bydd i mi alw sylw, ar un waith, at yr amrywiol arferion crefyddol a ymarferid yn ein plith mewn amseroedd blaenorol, y rhai ydynt yn raddol wedi diflanu, fel y mae yr oes yn goleno. Yr oedd rhai o honynt yn lleol, ac amryw yn ymestyn trwy yr holl wlad: efallai y buasai yn llawn crystal pe cawsai rhai eu parhau, ar gyfrif eu bod yn arddangos dygasedd at ddrygioni, neu â dyben elusengar iddynt, er yr ychydig fioledd oedd mor fynych i'w ganfod ynddynt.

Yn yr eglwys, pan enwid y diafol, torai y gynulleidfa allan i boeri yn gyffredinol, megys o ddirmyg ar yr yspryd drwg hwnnw; a pha bryd bynag yr enwid Judas, byddent yn arddangos eu ffeiddiad o hono trwy guro eu dwyfronau.

Os byddai ffynhon Fair, neu ffynhon rhyw sant arall, yn ymyl, dygid y dwfr at fedyddio bob amser o honi; ac ar ol i'r seremoni fyned drosodd, yr oedd yr holl hen wragedd yn rhyfeddol o hoff o olchi eu llygaid â'r dwfr a gynwysai y llestr.

Yn flaenorol i gynhebrwng, byddai yn arferol, pan ddygid y corph allan o'r tŷ a'i osod ar yr elor, i'r perthynas agosaf, bydded hi weddw, mam, chwaer, neu ferch (oblegyd rhaid oedd iddi fod yn fenyw) roddi dros yr arch nifer o fara gwynion, mewn dysgl fawr, ac weithiau gosyn, gyda darn o arian wedi ei sicrhau ynddo, i ryw bobl dylodion. Wedi hyny cynygent, yn yr un dull, gwpanaid o ddiod, gan erchi i'r person y cynygid hi iddo yfed ychydig o houi yn ddioed. Wedi iddynt wneyd hyn, penlinient ar lawr; a'r offeiriad, os byddai yn bresenol, a adroddai Weddi yr Arglwydd; ar ol hyny, elid ymaith gyda'r corph; ac ar bob croesffordd rhwng y tŷ a'r eglwys, rhoddent yr elor i lawr, penlinient, a thrachefn adroddent Weddi yr Arglwydd; a gwneuent yr un modd ar eu mynediad cyntaf i'r fynwent. Y mae hefyd yn arferiad canu salmau ar hyd y ffordd, mewn llawer o fanau; trwy yr hyn y mae dystawrwydd bywyd gwledig yn cael tori arno, mewu dull ag sydd yn fynych yn cynyrchu adfyfyrdodau crefyddol.

* Y mae erthygl o eiddo Mr. Barnwell, yn yr *Arch. Camb.* am 1872, "ar ryw hen Arferion a Dodrefn Cymroig," y gellid cyfeirio ati yn fanteisiol. T.P.

Hyd y dydd hwn, y mae yr elor yn cael ei gario gan y perthynasau agosaf, arferiad a ystyrir fel y parch mwyaf a ddichon duwioldeb mabaidd ei dalu i'r marw. Yr oedd hyn yn arferiad gyffredin ynmysg y Rhufeiniaid o radd uchel; ac ystyrir ef fel parhad mawr o'r ffawld dda a ddylynasai Metellus Macedonicus trwy ei holl oes, ei fod, pan y darfu iddo, mewn cyflawnder dyddiau, ymadael o'r fuchedd hon trwy lesgedd graddol, yn nghanol cusanau a chofseidiadau ei berthynasau agosaf—gael ei gario at y goelcerth anghladdol ar ysgwyddau ei bedwar mab;* ac (goddefer i mi ychwanegu) fod pob un o honynt wedi mwynhau y swyddau uchaf yn y wladwriaeth.†

Ynmysg y Cymry ystyrir ei fod yn beth ffodus i'r marw os byddai iddi wlawio tra y byddid yn ei gario i'r eglwys, fel y byddai i'w elor gael ei wlychu â gwlyth y nefoedd.

Mewn rhai lleoedd yr oedd yn arferiad gan gyfeillion y marw benlinio, ac adrodd Gweddi yr Arglwydd ar y bedd, am amryw Suliau ar ol y claddu; ac yn gwisgeut y bedd â blodau.

Manibus date lilia plenis, &c.

O dygwch ffodau sawrus, y lili deg o'r llwyn,
Ynghyda holl brydferthion porphoraidd gwanwyn mwyn.
Y rhoddion hyn a ddygaf, a ddodaf â fy llaw,
Ar fedd y bachgen ieuange sy'n huno'n drwm islaw.

Y mae yn barhaus yn arferiad, ar noswyl St. Ioan Fedyddiwr, osod uwchben y drysau, ysbrigau o Lysiau Ieuan, neu y fydiog lwyd os na ellir eu cael. Y dyben ydyw puro y tŷ oddiwrth ysprydion drwg; yn yr un modd ag y byddai y Derwyddon yn arfer gwneyd gyda'r ferfain, yr hwn lysieuyn sydd yn dal yr enw arwyddocaol hwnw yn mhlith y Cymry, *Cas gan gythraul*, hyd y dydd hwn.

Plygan.] Ar ddydd Nadolig, oddeutu tri o'r gloch yn y bore, byddai y rhan fwyaf o'r plwyfolion wedi ymgynull yn yr eglwys, ac ar ol darllen a gweddi, a gwrando pregeth, arosent yno i ganu salmau ac emynau hyd oleu dydd; ac os, oherwydd oedran neu waeledd, y byddai rhywrai yn analluog i fod yn bresenol, ni fyddent byth heb weddiâu gartref, a charolau ar Eneidig-aeth y CEILDWAD. Y mae y rhan flaenaf o'r arferiad yma yn cael ei chadw i fyny yn barhaus; ond yn rhy fynych yn cael ei droi yn achlysur i anghymedroldeb. Gelwir y weithred ddefosynol yma yn *Blygan*, neu *Ganiad y Ceiliog*. Y mae wedi bod yn grediniaeth gyffredinol yn mhlith yr ofergoelus, fod yn ddiatreg,

Ar ei rybuddiol lef,
F'un bynag ai mewn môr neu dân, ar dir
Neu yn yr awyr fry, yr yspryd eroh
A chrwydrol a brysura idd ei ffau.

Ond yn ystod y tymhor sanctaidd, tybid fod y ceiliog yn ymarfer ei allu trwy y nos; oddiwrth hyn, yn ddiameu, y tarddodd y gair Cymraeg *Plygan*,

* Valer. Max. lib. vii. c. 1.

† Plinii Hist. Nat. lib. vii. c. 44.

fel y cymhwysir ef at yr arferiad yma. Yn unol â hyny y mae Shakspeare yn brydferth yn dŷ-grifio yr hen dybiaeth hon:—

D'wed rhai, pan ddelo'r tymhor hwn yn mlaen,
Pan gëdwir gwyl am eni'r CEIDWAD eu,
Fod 'deryn gwawriad dydd yn canu drwy
Y nos; ac yna fel y d'wedant hwy,
Ni faidd un yspryd gerdded allan; ond
Y mae pob nos yn iachus; ac ni bydd
Planedau yn gwrthdaro; tylwyth teg
Ar waith; ni fedd swynyddes allu swyn!
Mor sanctaidd ac mor rasol yw y pryd.

Kinmael.] Yn fuan ar ol gadael Llansantsior, aethum heibio i *Kinmael*, y tŷ a'r parc, mewn safle uchel ar y llaw aswy. Yr oedd y lle yma, yn ystod pedair cenhedlaeth, wedi bod yn eiddo yr Hollands, o deulu Saesonig arlderchog a ymsefydlasant yn y rhan hon o Frydain, gan ymganghenu i amrywiol deuluoedd parchus. Yr achlyfrau a'u holrheiniant o Syr Thomas Holland, yr hwn, medd traddodiad, a ddaeth, gyda brawd arall, i Gymru, mewn amseroedd terfysgelyd. Y mae genyf reswm dros dybied eu bod yn William a Thomas, dau fab ieuengaf John Holland, duc Exeter, yr hwn a fu farw yn 1446, ac a adawodd i bob un o honynt flyydd-dal o ddeugain punt.* Yr oedd-ynt o deulu o'r fath mwyaf amhoblogaidd, ac felly nid rhyfedd iddynt encilio er gochel y trueni a allasai eu goddiweddau mewn oes o anghydgordiad gwladol. Pierce Holland, yr unfed ar ddeg mewn disgyniad oddiwrth Syr Thomas, a wnaeth ei gartref yn Nghinmael trwy ei briodas â Catherine, merch i Rishiart ap Evan ap Dafydd Fychan, ac Alis ei wraig, etifeddes y lle, a merch i Gruffydd Lloyd.† Yn y ganrif ddiweddar, yr oedd un o'i ddisgynyddion yn meddu ar ddwy ferch. Y milwriad Carter, swyddog yn ngwasanaeth y senedd, a ddewisodd Catherine, yr ieuengaf, a chymerodd yr etifeddiaeth gyda hi. Parodd hyn i gellweiryn ddywedyd, ei fod wedi cymeryd y derbyn goreu o *holland* oedd yn y wlad. Gadawodd y chwaer hynaf, Mary, i'r milwriad Price o Rhiwlas, un o bleidwyr y brenin. Oddeutu haner can' mlynedd yn ol, darfu i olyn-ydd o'i eiddo, John Carter, ysw., werthu y lle i'r diweddar Syr George Wynne, barwniad.‡

Faenol.] Mewn safle dra gwlyb, islaw *Kinmael*, y mae y *Faenol*, un o'r hen dai goreu yn sir Flint. Adeiladwyd ef yn 1595, gan John Lloyd, un o feibion ieuengaf Wig Fair, a chofrestrydd Llanelwy yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth; lle enillgar iawn, cyn i alluoedd yr eglwys gael eu cwtogi. Yn y lle yma, Brynpolyn a Wig Fair, buasai capeli anwes, a byddai tri allan o'r pedwar ficer yn gwasanaethu ynddynt yn eu tro. Y mae arch careg prydferth, o gapel y *Faenol*, yn gorwedd yn ngardd y tŷ.

* Dugdale's Baron. ii. 81.

† Ap Evan ap Rhys ap Gruffydd Llwyd ap Robyn ap Rhys ap Robert.

‡ Gwerthwyd *Kinmael* gan Syr George Wynne i David Roberts, ysw.; oddiar yr hwn y prynwyd ef gan y Parchedig Edward Hughes. Y mae palas harddwych wedi cael ei adeddiadu yn y pare, yn ol cyllun Mr. Samuel Wyatt, ychydig o ffordd oddiwrth yr hen dŷ. Goll.

Bodlewyddan.] Ar fy ffordd i lawr o Kinmael, canfod *Bodlewyddan*, preswylfa John Williams, ysw.,* trwy i'w daid, Syr William, llesfarydd tŷ y cyffredin, ei brynu. Yn flaenorol i hyny, yr oedd wedi bod am genedlaethau lawer yn eiddo yr Humphriesiaid, hanedig o Rhys Goch, brawd i Gweirydd ap Rhys, un o bymtheg llwyth Gwynedd, a chydoeswr &g Owain Gwynedd.

Pengwern.] Disgyn i *Pengwern*, preswylfod Syr Edward Llwyd,† Bar.; tŷ newydd rhagorol wedi ei adeiladu ganddo ar safle yr hen dŷ, yr hwn a adeiladesid gan Elen, chwaer i'r Archesgob Williams, i fab ei gŵr cyntaf, Evan Gruffydd, perchenog y lle. Ei hail ŵr ydoedd Syr Peter Mutton. Y mae portread ei brawd—mewn gwisg clerigwr, yn dwyn seliau a phais-arfau Lincoln, ar ba esgobaeth yr oedd yn feddiannydd yn ystod yr amser pan y daliai y swydd o arglwydd geidwad—yn cael ei gadw yma. Un arall o Syr Peter Mutton, yn ei wisgoedd ysgariad, gyda chrychdoroh (*ruff*,) a het fawr; ac un arall o Lady Mutton, dynes brydferth, mewn gown du, het uchel, gyda *fan* neu wyntell o blu, a ffunen fawr, yn 45 mlwydd oed, 1631. Oddiyma mi a aethum trwy Ruddlan a Threlawnyd at gysuron fy aelwyd fy hun.

* Ei ŵr Syr John Williams, y teiwlwg bercheneg presenol, a wnaed yn farwniad yn 1798; y mae wedi helaethu y tŷ yn ddirfawr, a gwellhau y gerddi a'r rhodfeydd amgylchynol.

† "Syr Edward Lloyd," medd Mr. Pennant yn *Hanes Whitford*, "a orphenodd ei yrfa faith a bafurus ar yr 20fed o Fai, 1796;" dylynwyd ef gan ei hen nai, Syr Edward Pryse Lloyd, Bar. Goi.

DIWEDD YR AIL RAN.

RHAN III.

DOWNING,

MEIFOD, CAER SWS,

TREFALDWYN,

CASTELL POWYS, YR AMWYTHIG,

CAER CARADOG.

Y DRYDEDD DAITH YN NGOGLEDD CYMRU.

RHAN III.

DDYDD Mercher, Gorphenaf 4ydd, 1776, gadewais fy nghartref; cymerais fy moreufwyd gyda'r Parchedig John Lloyd, yn Nghaerwys, ac yn ei gwmmi ef disgynais i'r dyffryn bychan prydfferth sydd yn arwain o'r Wyddgrug i Ddinbych, ac yn uniongyrchol ar ol ei groesi, esgynais ochr sêth ac uchel Bwlch Coed y Mynydd, bryn mawr, yr olaf o gadwyn mynyddoedd Clwyd, cyn iddo gael ei dori gan fwloch Bodfari. Ar ochr y bryn yma, yn Llys Coed y Mynydd, tua'r llaw aswy, y preswyliai Eduowain Bendew, arglwydd Tegengl, yn 1079, ac un o bymtheg llwyth Gwynedd.*

Llwythau Gwynedd.] Y *Llwythau* hyn oeddynt bendeffigion Gogledd Cymru. Dechreuasant yn foreu iawn; ac, ar wahanol amserau, yr oeddynt yn arglwyddi gwahanol randiroedd, ac wedi eu galw i'r anrhydedd hono gan amryw dywysogion. Y rhai diweddaraf oeddynt oddeutu amser Dafydd ap Owain Gwynedd, yr hwn a ddechreuodd deyrnasu yn 1169. Yr ydym yn anhysbys o'r ffurf drwy ba un y gelwid hwy i'r anrhydedd yma. Y cwbl a wyddom ydyw, fod pob un o honynt yn mwynhau rhyw swydd yn llŷs ein tywysogion, yr hon yr ymddengys ei bod yn etifeddol, ac efallai yn ddibynol ar yr anrhydedd.

Wedi cyrhaedd pen y bryn, y mae golygfa doreithiog ac eang yn ymagor, o ddyffryn ffrwythlawn Clwyd oddi tanom, a rhês enfawr alpau mawrion ein gwlad, yn tardynu trwy ymestyn allan i'r môr yn mhenrhynoedd aruthrol Llandudno a Phenmaen Mawr. Y mae y disgyniad i lawr i'r dyffryn yn un graddol, ar hyd uwchrodfa brydferth, am bellder mawr yn mhell uwchlaw iddo. Fron-yw, preswylfod John Madocks,† ysw., a arddengys olygfa hyfrydlawn. Y mae y perchenog‡ yn ychwanegu at yr amrywiol brofion ardderchog sydd genym yn y cyfnod hwn, fod y Cymry yn yr oes hon yn llawn mor uchel mewn rheithog ddylanwadol ag oedd ein cymydogion yn nhir Gaul yn yr amser gynt.

Myned heibio i eglwysi bychain Llangwyfan, Llandyrnog, Llangynhafal, a Llanrhychan, cyflwynedig i'r seintiau Gwyfan, Tyrnog, Cynhafal, a Rhychau, y cwbl yn str DDINBYCH, ac yn esgobaeth Bangor. Islaw i Eglwys Llaubedr, cyrhaedd agos i waelod y dyffryn; a pharhau ar fy nhaith trwy Ruthyn, ac ar hyd Nantclwyd, heibio i hen dŷ parchus o'r un enw.

Wedi gorphwys am noswaith yn Nghorwen, myned yn mlaen ar fy nhaith mor bell a Llandrillo, ar y ffordd i'r Bala; ac yn agos i'r pentref hwnw, troi ar

* Hist. of Whiteford, p. 308. GOL.

† Yr oedd Mr. Madocks yn fargyfreithiwr yn y Canghellyd, ac yn A.S. dros Westbury. r.r.

‡ Tald y perchenog presenol. GOL.

yr aswy i ddyffryn cul, yn llawn coed, yn cael ei ddyffrhau gan ryferthwy af-rywiog, a'i derfynu gan fryniau uchel. Yn ei ben pellaf, yn agos i dyddyn a *Milldir Geryg.*] elwir Blaen y Cwm, dechreu esgyn *Milldir Geryg*; bwlech yn nghanol mynyddoedd Berwyn, oddeutu milldir o hyd, a'r mynyddoedd, yn dduon gan fawn, yn ymddyrchafu i uchder aruthrol ar bob ochr. Dynia y bwlech mawr yn y rhanau hyn o str Feirionydd i

SIR DREFALDWYN,

ac y mae yn rhanu y ddwy sir; yr olaf a elwir gan y Cymry, *Sir Tref Faldwyn*, isgaldben y cyflindiroedd yn amser y Congowerwr, yr hwn a adeiladodd y dref; yr enw a newidiwyd ar ol hyny i *Montgomery*, oddiwrth Roger de Montgomery, sylfaenydd y castell: a'r enw hwn a roddwyd i'r sir pan y ffurfiwyd hi yn gyfryw gan Harri VIII. Yr aelod seneddol cyntaf ag y mae ei enw ar gof a chadw ydoedd Edward Leech, ysw., yr hwn a'i cynrychiolai yn 1542. Y mae Humphrey Llwyd yn gyfiawn yn hynodi ffurfiolrwydd ei dyffryn-odd, a thaldra a phrydweddoldeb ei phreswylwyr; ond y mae yn eu gwarth-ruddo a'r cymeriad o fod yn rhai segurillyd, ac yn rhai tueddol at ddiffyrwch anfuddiol.*

Y mae y ddisgynfa o'r bwlech yma yn dra serth; ond y mae ffordd ragorol yn cael ei ffurfio, i'r dyben o wneyd tramwyfa i'r Gwyddelod fyned i'w gwlad trwy Groesoswallt, a thros y Bwlech, drwy sir Feirionydd. Uu o gynlluniau mawrion yr oes bresenol ydyw hwn, a bydd iddo agor cymundeb â manau ag oeddynt hyd yma bron yn anghyrhaeddadwy.

Ar ol cyrhaedd y gwaelod, cefais fy hun drachefn yn nghanol dyffirynoedd culion, yn cael eu cylchynu gan fryniau uchel. Wedi marchogaeth oddeutu *Llangynog.*] tair milldir cyrhaeddais *Llangynog*, pentref bychan yn y plwyf o'r enw hwnw, yn esgobaeth Llanelwy. Bu y lle yma, am dymhor byr, yn fynhonell cyfoeth i berthynas i'r presenol iarll Powys yn *Gwaith Plwm.*] ochr ei fam. Darganfyddwyd mwnglawdd plwm yma yn y flwyddyn 1692, yr hwn oedd yn y rhan fwyaf o fanau yn wythen yn dair llath a chwarter o drwch, a gweithiwyd hi i'r dyfnder o gau' llath, pryd y daeth y dwfr yn rhy nerthol. Parhaodd mewn cyflwr blodeuog am yn agos i ddeugain mlynedd; cynyrchai oddeutu pedair mil o dunelli bob blwyddyn; gwerthid ef yn ol 7l. y dunell, a thoddid ef yn y lle; dygai gyllid olir i'r teulu o ugain mil o bunnau yn y flwyddyn.

Ychydig o flynyddau yn ol, darganfyddwyd chwarel lechi yn y plwyf. Gwerthwyd o'r cyntaf o Dachwedd, 1775, i'r cyntaf o Dachwedd, 1776, oddeutu 904,000, yn ol prisiau o 6s. i 20s. y fil; ond yr oedd diffyg dwfr at eu cludo yn golled fawr i'r gwaith.

O fewn oddeutu dwy filldir i Langynog, troais i fyny dyffryn bychan ar y *St. Melangell.*] ddehau, i dalu fy mharchedigaeth i greirfa *St. Melangell (Monacella.)* Ei chwedl a'n hysbysa ei bod yn ferch i frenia Gwyddelig, yr hwn oedd wedi penderfynu ei phriodi â phendefig o'i lŷs. Ond

* Commentariolum, 92.

yr oedd y dywysoges wedi addunedu byw yn sengl; ffôdd o lŷs ei thad, a chymerodd ei noddfa yn y lle hwn, a phreswyliodd yma am bymtheng mlynedd heb weled gwyneb dyn. Tra yr oedd Brochwel Yscithrog, tywysog Powys, un diwrnod yn hela ysgyfarnogod, parhaodd ei ymlidfa hyd at gauadlwyn mawr; lle y synwyd ef wrth weled morwynig ieuango o brydferthwch mawr, yn addoli mewn dŵn ddofosiwn, a'r ysgyfarnog y buasai yn ei hymlid o dan ei mantell, yn hyf wynobu y cŵn, y rhai a enciliasant bellder o ffordd, gan udo, er holl ymdrechion yr helwyr i beri iddynt ymaflyd yn eu hyglysaeth. Hyd yn nod par chwythodd yr heliwr ei gorn, glynodd wrth ei wefusau. Clywodd Brochwel ei hanes; a rhoddodd i Dduw ac iddi hithau ddarnau o dir, i fod yn noddfa i bawb a ffôent yno. Dymunodd arni sylfaenu mynachdy ar y lle.

Eglwys Pennant Melangell.] Gwnaeth hithau felly, a bu farw yn abades, mewn oedran mawr. Claddwyd hi yn yr eglwys gerllaw, yr hon a elwid *Pennant*, a thrwyddi hi cafodd ei hynodi â'r ychwanegiad

Melangell. Dangosir ei gwely caled mewn hollt yn y graig gerllaw. Yr oedd ei bedd mewn capel bychan, neu gysegrfa, yr hon yn bresenol a wasanaetha fel gwisg-ystafell yn gysylltiedig â'r eglwys. Gelwir yr ystafell hon hyd heddyw, *Cell-y-bedd*; y mae ei gweddillion, yn ogystal a'i delw, wedi eu symud ymaith er's hir amser; ond yr wyf yn meddwl fod yr olaf i'w gweled o hyd yn y fynwent. Bytholir ei chwedl gan ryw gerfiadau coed anghelydd o'r santos, gyda nifer o ysgyfarnogod yn ymlochesu ati am nawdd. Daeth yn briodol yn noddwraig iddynt. Gelwid hwy *ŵyn Melangell*. Hyd y ganrif ddiweddaf, mor gryf y daliai yr ofergoeddi fel na laddai neb ysgyfarnog yn y plwyf hwn; ac hyd yn nod yn ddiweddarach, pan fyddai ysgyfarnog yn cael ei hymlid gan gŵn, credid yn ddiysgog, os byddai i rywun waeddi, "Duw a St. Melangell a fyddo gyda thi," y byddai yn sicr o ddiangc.*

Yn y fynwent y mae careg gyda ffugur dyn arfog arni, yr hon yn bresenol a wasanaetha fel careg fedd gyffredin, ond ar un adeg a orchuddiai weddillion mab hynaf Owain Gwynedd, *Iorwerth Drucyndwn*.] *Drucyndwn*, yr hwn a ddodwyd o'r neilldu am fod anaf ar ei drwyn.† Yma y ffoisai am noddfa rhag creulondeb ei frawd Dafydd ap Owain Gwynedd, drwy fod y lle yma yn un o'n noddyfeydd mwyaf onwog. Ar ei darian y mae yn gerfiedig, *Hic jacet Etward*. Dywed traddodiad iddo gael ei ladd mewn lle heb fod yn mhell oddiyma, ac a elwir hyd heddyw *Bwlch Croes Iorwerth*.

Y mae y dyffryn yma yn dra ardebol: wedi ei amgylchu gan fryniau ar bob ochr, oddigerth yn y fynedfa i mewn; dyfrheir ef gan y Tanat, yr hon a gyfyd heb fod yn mhell oddiyma. Y pen uchaf a derfynir gan ddau glogwyn anferth, i lawr pa rai, ar adegau, y llifa dau raiadr mawr; rhyngddynt ymglyfyd parhryn anferthol ac afrywiog Moelldufawr, yr hwn sydd braidd yn gwahanu y clogwyni yn ddwy ran gyfartal; a'r naill beth gyda'r llall a flurfiant encilfa brydferth a difrifol i grefyddolion. Ar ochr y dyffryn hwn y saif tŷ Llechweddgarth, eiddo Thomas Thomas, ysw. Parheais fy nhaith am beth anser ar hyd y dyffryn, yma cogynais a disgynais hyd gyfres o fryniau glaswelltog o uchder cymedrol, a sylwais mewn amryw fanau ar y bylchau culach yn cael eu croesi gan am-

* Gwel ei Bywgraffiad.

† Powel's Hist. Wales, 327.

ddiffynfeydd, wedi eu bwriadu mewn hen amseroedd i gadw draw anrheithiadau y goresgynydd. Dywedir fod ffordd Rufeinig yn myned heibio i'r lle hwn tuag

Bodfach.] Aberystwyth. Disgyn i *Bodfach*, preswylfa Bel Lloyd, ysw.; yn hawl ei briodas â Miss Price, etifeddes y lle. Bu hon, ac amryw o etifeddiacthau ereill, hyd yn nod mor belled ag ymylon str yr Amwythig, yn eiddo y *Kyffns*, am eu bod yn Gyffiniaid, neu breswylwyr y cyffindiroedd. Disgynent o Einion Efell, brawd i Gynrig Efell, meibion aughyfreithlawn i Madog ap Meredydd ap Bleddyn ap Cynfyn, tywysog Powys; yr hwn a roddodd i Einion ei gyfran yn y wlad hon; ac i Gynrig yr eiddo ef yn Moledale a'r gymydogath. Owain Brogyntyn, yr hynaf o'i blant aughyfreithlawn, a sefydlwyd yn Edeyrnion.

Y mae y dyffryn yn ymledu oddiamgylch Bodfach, yn cael ei drin yn rhagorol, a'i ddyfrhau gan yr afon Cain, a'i ymylu yn brydferth gan fryniau isel a orchuddir gan goedydd destlus. Llewir un ongl yn brydferth gan dref ac eglwys Llanfyllin, y rhai a roddant amrywiaeth i'r olygfa.

Llwydiarth.] O Fodfach cymerais wibdaith i *Llwydiarth*, hen dŷ yn mhlwyf Llanwddyn, yr hwn a saif mewn gwlad fryniog a noethlwm. Bu gynt yn eiddo tylwyth mawr y Vaughans, y rhai a ddisgynent o Aleth Hen, brenin Dyfed, neu str Benfro. Trosglwyddwyd yr etifeddiaeth i Syr Watkin Williams Wynn,* trwy ei wraig gyntaf, merch ac etifeddes i'r meddiannydd diweddar. O un parth o'm marchogfa, cefais olwg ar str Aberteifi, ac o fynydd mawr noethlwm Plynlimmon, yn orchuddiedig â grug, neu laswellt morfaog.

Nis gallaf beidio crybwyll yn y fan hon am ymweliad blaenorol a delais i

Llanrhaidr yn Mochnant.] *Llanrhaidr yn Mochnant*, plwyf yn y gymydogath, mewn rhan yn y str hon, ac mewn rhan yn str Ddinbych. Saif yr eglwys yn yr olaf, ac y mae wedi ei chyflwyno i St. Dogfan, mab i Brychan. Bu y Dr. William Morgan, yr hwn a gyfieithodd y Beibl i'r Gymraeg, yn ficer yma. Gwobrwywyd ef gan y frenines Elisabeth âg esgobaeth Llandaf yn 1595, a symudwyd ef oddiyno i Lanelwy yn 1601, lle y bu farw ar y 10fed o Fedi, 1604, ac a gladdwyd yn yr eglwys gadeiriol.

Y cellweirus, ond y pregethwr dysgedig, Dr. South, oedd periglor olaf y plwyf hwn. Ar ei farwolaeth ef, cafodd y degymau perthynol i'r berigloraeth eu cymhwyso, trwy ddeddf seneddol, at gynaliaeth côr ac eglwys gadeiriol Llanelwy.

Rhaid i mi siarad gyda phareh dyledus o berthynas i goffadwriaeth y teilwng ficer diweddar, Dr. Worthington, i dŷ lletygar yr hwn y bum yn ddyledus a'u y derhyniad prydlon a gefais, ar y prydawn gwlyb a ddygwyddodd yn ffodus *Pistyll Rhaidr.*] cyn fy ymweliad â *Pistyll Rhaidr*. Y mae y rhaidr nodedig yma yn terfynu pen draw dyffryn anarferol o gul, ac, fel pe byddai, yn rhanu gwyneb talsyth mynyddau y Berwyn. Wedi llithro i lawr am beth amser ar hyd llechwedd bychan, ymsaetha i lawr oddeutu dwy ran o dair o'r clogwyn, a disgyna ar drum, drwy yr hwn y mae, mewn amser, wedi gwisgo allan fyuedfa iddo ei hun trwy y graig, a ffurfia ail

* Tald y presenol Syr W. W. Wynn. Goll.

raiadr o dan fwa ardderchog a luniasid ganddo; trwy sefyll ar gopa lithrig yr hwn y mae bugail dewrgalon yn eich dychrynu ar brydiau. Cyrhaedda yr ail raiadr i'r gwaelod, ac ymglymer â'r enw *Y Rhaiadr*. Diffyg mawr y dwfddisgrufa yma ydyw ei ymddifadrwydd o goed. Pan ymwelais i âg ef, yr oedd y ffordd ato yn ddrwg iawn; ond y mae nid yn unig hyny wedi cael ei ddiwygio yn effeithiol gan y diweddar ficer haelionus, ond, fel yr hysbysir fi, y mae heblaw hyny wedi adeiladu tŷ bychan, i fod yn lloches i'r ymdeithydd rhag gerwindeb tymhestl a allai ei oddiweddu.

Y cyflawnder o ddefaid, y rhai a fywiocânt y brynian, a ddygent, ar adeg fy ymweliad i, gyfoeth mawr i'r sir hon. Y mae gwneuthuriad gwlaueu, a hwnnw yn rhywogaeth frâs at wasanaeth y fyddin, ac i ddilladu y negroaid truaain yn India'r Gorllewin, yn cael ei gario yn mlaen yn y rhan fwyaf o larthau y sir. Gyrir ef i lawr i'r Amwythig, a gwerthir ef yno yn y garw; arferiad ag sydd yn erbyn llesiant y wlad i raddau pell iawn.

Gadael Bodfach; ac, er mwyn golygfa brydferth, arweinir fi gan Mr. Lloyd ychydig o fy ffordd, i ben bryn, o ba le y ceir golygfa ar ddyffryn hir-ymestynedig, gydag eglwys Llanfechan yn y canol. Terfynir rhan o hono gan fryniau isel a thoreithiog. Craig fawr Llan y Mynach, trysorfa ceryg calch am amgylchedd mawr o'r wlad, a leinw i fyny un ochr; o'r tu hwnt yr ymestyna gwastadedd mawr sir Amwythig, gyda bryn *Wrekin* yn codi ar ei ben ei hun *Llanfyllin*.] yn y pellder. Dychwelais trwy *Llanfyllin*, tref fechan i'r hon y rhoddwyd siatr gan Lywelyn ap Gruffydd ap Gwenwynwyn, yn nheyrnasiad Ierwerth II., ac a gadarnhawyd gan Edward de Charlton, arglwydd Powys. Y mae hwn yn rhyddbau y bwrdeiswyr oddiwrth dollau, trwy ei diriogaethau. Gallent ddal, carcharu, a phrofi unrhyw ladron neu ddrwgweithredwyr; a phe buasai y cyfryw yn diange, yr oedd rhyddid iddynt i ymlid ar eu holau hyd dair milldir o gyleb y dref. Byddai i unrhyw ddyeithriaid a breswylent yno, wedi talu *scot and lot* am flyyddyn, ddyfod yn wfr rhyddion. Llywodraethir hi gan ddau o is-faerod, y rhai a etholir yn flynyddol; a'r rhai, yn mblith rhagorfreintiau ereill a ganiatawyd iddi gan Siari II., a wneid yn ustusiaid heddwch o fewn y gorphoraeth, tra y parhaent yn eu swyddi.*

Marchogaeth am yspaid ar ffordd Croesoswallt. Esgyn ar y ddehau; mynod *Bryn Gwyn*.] heibio i *Fryn Gwyn*, palasdy William Mostyn, ysw.; uwchlaw yr hwn y mae gorsaf Brydeinig gron. Y mae niferi o'r gorsafodd hyn yn wynebu y wlad islaw, ar y brynian sydd yn ymestyn allan iddi, megys pe byddent yn dyogelu y rhanau mewnol rhag goresgyniad. Ar draws y ffordd, mewn un man, cyfarfyddais âg olion hen amddiffynfa dra *Dyffryn Meifod*.] chref, i amddiffyn bwch i *Dyffryn Meifod*, yr hwn yn fuan ar ol hyny a ddaeth i'm golwg. Saif yr eglwys a'r pentref yn nghanol y dyffryn, yr hwn sydd yn gwbl wastad; o ran ei hŷd, ymestyna oddeutu pum' milldir, ac y mae oddeutu haner milldir o led. Y mae tair ochr yn cael eu terfynu gan fryniau isel, a choed destlus arnynt; un pen yn ymagor i'r gwastadedd, ac yn cael ei derfynu yn brydferth gan fryniau y Freiddyn, crynswth aruthrol, a gwrthddrych amlwg yn y sir hon, a sir yr

Amwythig. Y Fyrnyw, yr hon a eilw y Dr. Powel yn *Marnovia*, afon brydferth, a ymddolena ar hyd canol y dyffryn; a'i glanau yn doreithiog o fyd, rhyg, a phorfa.

Yr eglwys sydd gyflwynedig i St. Tyssilio, tywysog Powys, ac amddiffynydd yr eglwysi Prydeinig yn erbyn Awstin Fynach. Mewn hen amseroedd perthynai i fynachlog Ystrad Marchell yn y str hon. Hi ydyw mam-eglwys Pool a Guildsfield; yr oll o ba rai, yn y 17eg o Harri VII., y meddai esgob Llanelwy drwydded i'w defnyddio at ei wasanaeth ei hun.* Yn bresenol y mae y ficeriaeth hon wedi ei chysylltu âg Eglwys Crist, Rhydychain. Y mae yn lle o hynafiaeth eglwysig mawr. Gellir tybied iddo gael ei enw o herwydd iddo fod, yn oesau boreuaf Cristionogaeth, yn breswylfod rhyw hen feudwy neu fynach; oblegyd y mae Meudwyfod yn golygu preswylfod Meudwy, ac y mae y terfyniad Llan yn cael ei ychwanegu yn fynych at eiriau Cymraeg, i arwyddo lleoedd wedi eu cau i mewn; megys gwinllan, corlan, ydlan; ac felly byddai Meudwylan yn golygu terfynau preswylfod y meudwy, a chyda'r terfyniad Rhufeinig, deuai yn *Meudwylanium*;† a dyna, yn ddigon rhywydd, wedi ei ladineiddio i *Mediolanum*, ydyw yr enw y mae yn ei ddwyn yn y Teithlyfr,‡ lle y mae yn cael ei osod rhwng *Bovium* (Bangor Iscoed) a *Rutinium* (Rowton.) Yr ydym yn ei gael drachefn yn Mharthddarluniad Ravenna a Ptolemy.§ Os bernir fod y cyfnodau hyn yn rhy foreu at sefydliad bywyd mynachaid yn yr ynys hon, rhaid i mi amddiffyn fy nhybiaeth gydag eiddo y dysgedig Tanner, yr hwn yn rhesymol a dybia ei fod agos mor foreu â Christianogaeth yn Mhrydain Fawr. ||

Y mae yr hynafiaeth Rhufeinig yn gorphwys ar awdurdod un o'r ysgrifenywyr hynaf a feiddwn;¶ fod amrywiol sylfeini, lloriau, a sarnau wedi cael eu cloddio i fyny; ond pa un a gafwyd bathynau, arfau, neu gerfiadau, nid yw yn ymddangos. Crybwylla Camden hefyd am gae, a elwid *Eric's Porth*, yr hwn y barna efe ei fod yn safle un o'r pyrth.**

Ond i ddychwelyd at yr hynafiaethau Cristionogol: dywedir fod Meifod yn archddiaconiaeth holl wlad Powys, ac fod dwy o eglwysi yn perthyn iddi heblaw yr un bresenol. Pa un a oedd y capel, adfeilion yr hwn oeddynt yn sefyll heb fod amser pell yn ol, ac a elwid *Eglwys Gwyddfarch*, oddiwrth heu saut Prydeinig o'r wlad hon, yn un o honynt, nis gwu; y llall oedd *Eglwys Fair*, yr hon a adeiladwyd yn 1155.††

Yn y brif eglwys y cleddid tywysogion a phendefigion gwlad Powys; yn mysg pa rai y gallwn nodi Madog ap Meredydd ap Bledlyn ap Cynfyn, tywysog Powys, yr hwn a fu farw yn 1160 yn Nghaerwynt, ac a drosglwyddwyd yma; a'r ardderchog Gruffydd Maelor, arglwydd Maelor, yr hwn a fu farw yn 1188.‡‡

Mynwent.] Cynwysa y fynwent ddim llai na naw erw o dir, ac y mae yn cynyrchu cynifer a hyny o bunnoedd i'r periglor, fel tir porfa.

Heb fod yn mhell uwchlaw Meifod y mae dwy afon yn ymuno, y ddwy o'r

* *Notitia* ar esgobaeth Llanelwy, MS.

† Afreiddiol ydyw dyweyd fod hyn yn amhosibl, o herwydd amryw resymau. J.S.

‡ Iter. Britanniarum.

§ Horsely, 374, 492.

¶ Rhagymadrodd.

‡‡ Girald. Camb. Itin. Dr. Powel's note, c. iv. lib. ii.

** Camden, ii. 781, 782.

†† Powel, 205.

‡‡ Powel, 210, 242.

enw *Fyrnyw*, y rhai ydynt yn amrywio cryn lawer o ran eu rhedfa, ac yn codi yn mhell y naill oddiwrth y llall. Priodol y dywed y daearyddwr barddonol, Drayton, am yr afon—

Forkt Vurnway, bringing Tur and Tanot: growing rank,
She plies her towards the pool.*

Y mae y ddwy yn afonydd mawrion, mewn llawer o fanau yn dduon a dyfnion. Yn fuan ar ol eu hymuniad y mae y tir yn codi. Ar fryncyn uchel, uwchlaw *Mathrafal*.] un o'r afonydd, y safai *Mathrafal*, unwaith yn breswylfod tywysogion Powys; eithr nid oes ond ffermdy yn bresenol yn cadw i fyny yr enw. Yr oeddwn yn gallu olrhain safle yr hen gastell yn ddigon rhwydd: safai ar oddeutu dwy erw o dir. Dyogelid un ochr gan glawdd mawr o geryg a phridd, a ffos fawr dra dofn; yr oedd bryncyn ymchwiliadol, ar ba un y mae yn dra thebyg y safai ar un adeg gastellyn, yn llanw un ochr; oddiar ba un y mae golwg amlwg ar bobpeth ag sydd yn myned yn mlaen i fyny ac i lawr y dyffryn.

Wedi i'r palas gael ei adael gan ei dywysogion, meddiannwyd y castell, neu, fel y dywed Dr. Powel, adeiladwyd ef gan Robert de Vepont, barwn galluog, ac uchel yn ffafr y brenin Ioan. Y mae yn ddigon tebyg na wnaeth efe ond ei adferu, a'i gadarnhau & gweithydd newyddion. Yn 1112, Llywelyn ap Iorwerth a warchaeodd arno; ond yn gymaint ag i'r brenin ddyfod gyda byddin gref, gorfu ar Lywelyn encilio, ac wedi hyny parodd i'r castell gael ei chwalu.†

Yn Gwern Ddu, coedwig ar gyfer Mathrafal, yr ochr draw i'r afon, yr oedd amddiffynfa gron; ac mewn cae, o'r tu hwnt i'r fraich arall, y mae bryncyn crwu; y naill a'r llall o ba rai a ddalient berthynas, mewn amseroedd boreuol, & amddiffynfa Mathrafal. Rhaid i mi felly gydymffurfio & thymbiaeth y dysgedig Burton, y gallai hon fod yn *Fediolanum* y Rhufeiniaid; gan y byddai bob amser yn arferol gan y tywysogion Prydeinig, yn ogystal a'r rhai Sacsonaidd, adeiladu eu palasau ar y gorsafodd lle y safai eiddo y Rhufeiniaid cyn hyny.‡ Goddefer i mi ychwanegu hefyd, y gallai hon fod yn orsaf auafol; ac fod y Meifod isaf, yr hon oedd yn ddarostyngedig i orlifadau yr afon, yn drigfa haf-aidd iddynt.

Y mae y wlad am saith milldir o'r tu hwnt i Mathrafal, yn dyfod yn fryniog, *Llangyniw*.] cleiog, a diffrwyth. Myned heibio i eglwys *Llangyniw*; ar y llaw aswy y mae Dolarddyn, lle y dywedir i Harri VII. letya am noswaith.

Ychydig o filldroedd yn mbellach yn mlaen, marchogais trwy bentref *Castell Caereleon*, yn sefyll ar y Fyrnyw. Adeiladwyd castell yma yn 1155, gan Madog ap Meredydd, tywysog Powys.§ Ni chefais hamdden i ymchwiliad a oedd yma unrhyw olion.

Yr oedd y wlad, am saith milldir yn mbellach, yn parhau yn fwy bryniog, *Cregynog*.] ac yn llawn o gorsydd annymunol. Cyrhaedd *Cregynog*,|| preswylfod Arthur Blayney, ysw.; lletygarwch yr hwn a fwynheais am

* Cantu ei. † Hist. Wales, 267. ‡ Burton's Com. 132. § Powel, 205.

|| Daeth Cregynog yn eiddo Charles Hanbury, ysw.; trwy ei briodas & Miss Tracy, aith i'r diweddar Arthur Blayney, ysw. Gor.

ys, y rhai ydynt yn amrywio cryn lawer o ran eu rheola, ac yn codi
y naill oddiwrth y llall. Priodol y dywed y daearyddiwr barddonol,
am yr afon—

Forkt Vuraway, bringing Tur and Tanot: growing rank,
She plies her towards the pool.*

ldwy yn afonydd mawrion, mewn llawer o fanau yn dduon a dystion.
ur ol eu hymuniad y mae y tir yn codi. Ar fryncyn uchel, uwchlaw
] un o'r afonydd, y safai *Mathrafal*, unwaith yn breswylfol tywys-
ogion Powys; eithr nid oes ond ffermdy yn bresenol yn cadw i
nw. Yr oeddwn yn gallu olrhain safte yr hen gastell yn ddigon
safai ar oddeutu dwy erw o dir. Dyogelid un ochr gan glawdd mawr
phridd, a ffos fawr dra dofn; yr oedd bryncyn ymchwiliadol, ar ba
yn dra thebyg y safai ar un adeg gastellyn, yn llanw un ochr;
un y mae golwg amlwg ar bobpeth ag sydd yn myned yn mlaen i
wr y dyffryn.

palas gael ei adael gan ei dywysogion, meddiannwyd y castell, neu,
i Dr. Powel, adeiladwyd ef gan Robert de Vepon, barwn galluog, ac
afr y brenin Ioan. Y mae yn ddigon tebyg na wnaeth efe ond ei
gadarnhau a gweithydd newyddion. Yn 1112, Llywelyn ap
warchaeodd arno; ond yn gymaint ag i'r brenin ddyfod gyda
f, gorfu ar Lywelyn encilio, ac wedi hyny parodd i'r castell gael ei

n Ddu, coedwig ar gyfer Mathrafal, yr ochr draw i'r afon, yr oedd
gron; ac mewn cae, o'r tu hwnt i'r fraich arall, y mae bryncyn
ill a'r llall o ba rai a ddiadent berthynas, mewn amseroedd boreuol,
nfa Mathrafal. Rhaid i mi felly gydymffurfio a thymbiaeth y dyrg-
a, y gallai hon fod yn Ffeblanum y Rhufeiniaid; gan y hyblai bob
ferol gan y tywysogion Prydeinig, yn ogystal a'r rhai Saxonaid,
paladai ar y gorsafoddi lle y safai eiddo y Rhufeiniaid cyn hyny.
mi ychwanegu hefyd i y gallu hon fod yn orsaf arafol; ac fod y
yr hon oedi yn hyspysu i oriffadan yr afon, yn drugfa haf

wind am mudi i'r afon: Mathrafal, yn dyfod yn fryncyn,
] deing a bryncyn. Yn ystod i'w gwybodaeth, ac y
law amry y mae *Mathrafal* y dywyswr i Harri VII. lwyd

e ffrwythau y mae yn hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon

y mae yn hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon

Yn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon
mewn ystod i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon, mae'n hyspysu i'r afon

at
o'r
lle
yf-
ren,
dai,
bobl
lryw

ddeuddydd neu dri. O dan ei arweiniad ef gwelais bobpeth ag oedd yn werth sylw. Y mae y boneddwr tra theilwng yn disgyn o Brochwel Ysgithrog. Y gangen hynaf o'r teulu a godwyd i'r bendeigaeth yn yr Iwerddon, er y flwyddyn 1620, wrth y teitl o arglwydd Blayne y Monaghan; unrhydedd a euillwyd yn deilwng gan wasanaeth Syr Edward Blayne, marchog, yn yr Iwerddon, yn nheyrnasiad y frenines Elizabeth a'i holynydd.

Castell Dolforwyn.] Un noswaith arweiniwyd fi i *Castell Dolforwyn*, castell yn sefyll ar grib uchel bryn, tra syth, a braidd yn amgylchedig gan nant goe-liog. Yn y gwaelod llifa afonig fechan, yr hon a ymarllwysai i'r Hafren yn mhen oddeutu milldir o ffordd. Y mae yr amddiffynfa yn dra adfeiliedig, wedi ei hadeiladu o geryg mân maluriog y wlad hono, ac ymdebyga lawer, yn ei maen-saerñaeth i Castell Dinas Brân. Ar y ddwy ochr fwyaf hygyrch y mae ffosydd dyfnion, wedi eu tori trwy y graig. Oddiaro ceir golwg hyfryd ar ddyffryn yr Hafren. Yn ol Dugdale,* adeiladwyd ef gan Dafydd ap Llywelyn, tywysog a deyrnasai o 1240 hyd 1246; ond gwell genyf fi awdurdod Sion Dafydd Rhys, fel y dyfynir ef gan y parchedig Evan Evans;† yr hwn a sicrha i ni ddarfod ei adeiladu gan y tywysog teilwng, Bleddyn ap Cynfyn, rhwng y blynyddoedd 1065 a 1073. Rhoddwyd ef, a chestyll Cadewen a Ceri, i Roger de Mortimer, gan Iorwerth I. yn 1278, i'w dal iddo ei hun a'i etifeddion, trwy y gwarogaeth o dalu cyflogau tri o farchogion.‡

Beth a allai tarddiad yr enw *Dolforwyn* fod, nis gallaf fynegu gydag unrhyw sicrwydd; ond oddiworth ryw draddodiadau perthynol i'r wlad hono, tybiaf fod *Ystori Sabrina.*] ganddo ryw gyfeiriad at ystori *Sabra*, neu *Sabrina*, o amgylchiad pa un y mae eiu beirdd wedi gwneyd defnydd mor brydferth. Merch ydoeidd (medd Sieffre o Fynwy) i Loctrine, brenin Prydain, o Estrildis, un o'r tair gwryf gaeth o brydferthwch *digymhar*, y rhai a gymerodd efe ar ol gorchfygu Humber, brenin yr Huniaid, i'r hwn y perthynent. Yr oedd Loctrine wedi ysgaru ei wraig Gwenddolen yn ei ffafr. Ar farwolaeth y penadur Prydeinig, Gwenddolen a ymaffodd yn y llywodraeth, ac a erlidiodd Estrildis, a'i merch Sabrina, gyda chreulondeb didosturi, gan beri iddynt gael eu boddi yn yr afon; yr hon, gydag ychydig gyfnewidiad, a gymerodd enw y wryf ddiniwaid. Sonia Milton, yn ei ddysgriafiad byr, ond prydferth, o'n hafonydd, am

Yr Hafren wyllt, euog o angeu morwyn deg.

Ond yn ei gerdd ddigymhar *Comus*, y mae yn myned i fewn yn llawnach i'w hystori alarus, ac yn ei gwneyd yn dduwies Diweirdeb, gan ei galw o'r dyfnder i

Ddadwneyd y gyfareddol haid,
Y forwyn bur, yma a geir mewn braw,
Trwy orthrech ac hudoliaeth wael
Swynwr melldigaid ahan.

Ni bydd unrhyw ddarllenydd o chwaeth, yr wyf yn sicr, deimlo yn anfoddog am i mi amcanu adrodd ystori y dduwies, yn llinellau tlysiion ein bardd.

* Monast. ii. 223.

† Dissertatio de Bardia, 92.

‡ Dugdale Baron, i. 142.

Ei henw yw Sabrina, forwyn bur;
 Fu gynt yn brydferth ferch i Loctrine deyrn
 A ga'dd ei goron gan ei hendar *Brute*.
 Ddieuog ferch, yn ffoi rhag erlyn tost
 Ei mam-yn-nghyfraith, 'r hen Gwenddolen gas,
 Gyflwynodd ei diniwaid ffurf i'r dwfr,
 A'i ffo ataliwyd gan ei lifant croes.
 Y dwfr-dduwiesau, chwariant yn y dwfn,
 I fyny dalient eu garddynau perl
 A'i dwyn yn syth i neuadd *Nereus* hen;
 Tosturiai ef, a chodai ei phen gwlyb,
 Gan ei thraddodi idd ei ferched eu,
 I'w baddio mewn nectaraidd lestri glân;
 Ac i'r fynedfa at bob synwyr hoff
 Dyferai olew pêr i'w hadfywhau,
 Goddefodd gyfnewidiad nes y daeth
 Yn Dduwies bur anfarwol Hafren fawr.
 Yma mae'n dal o hyd ei thyner reddf,
 A mynych, gyda'r nos, ymwela â'r
 Diadelloedd llonydd ar y dolydd draw;
 Mae'n helpu cwynion plant rhag awynion cas,
 Yr hoffa'r tylwyth teg ymarfer draw,
 Gan eu hiachâu & chordial peraidd fîs.
 Am hyn, bugeiliaid yn eu gwyliau eu
 Ganant ei chlod mewn cerddi gwledig llon,
 A bwriant fiodau pêr i'w hafon lwys,
 Rhoynau, pingc, a blodan'r gwyddau bach.
 Ac fel y d'wed yr henwr, dichon hon
 Ddadgloi y swyn, a thori'r sferdod cas,
 Os gelwir arni 'n iawn mewn peraidd gân;
 Oblegyd caru mae wryfodod cain,
 A buan rhed i achub morwyn bur,
 Fel bu ei hunan, os y caiff ei bod
 Mewn cyni a gofidiau blin.

Aberfechan.] Heb fod yn mhell oddiwrth Ddolforwyn y mae *Aberfechan*, tŷ
 hynafol; yr hwn, ar ol bod yn meddiant y Blayneiaid, y
 Prysiaid, a'r Llwydiaid, sydd yn awr yn cael ei berchenogi gan Syr Gervase
 Clifton, barwniad, yn rhinwedd ei briodas âg etifeddes y lle, merch i Richard
 Lloyd, ysw.

Oddiyma disgynasom i ddyffryn yr Hefren, a chroesasom yr afon ar bont
 bren. Anffawd y rhan yma o'r wlad* ydyw ei bod yn amddifad o amryw o'r
 defnyddiau mwynf angenrheidiol. Gorfodir y boneddigion i losgi coed yn lle
 glo; a'r tlodion, fawn truenus. Y mae calch hefyd yn dra phell; a cheryg cyf-
 addas at adeiladu mewn pellder mwy eithafol fyth. O ben uchaf yr Hafren,
 mor isel a Llandreiniol, nid oes cynifer ag un bont o geryg. Pe dygwyddai,
 mewn unrhyw amser dyfodol, i goed ballu, byddai y mathau goreu o bobl

* Y mae tramwyfa ragorol i ganolbarth sir Drefaldwyn wedi ei hagor yn bresenol trwy gyfrwng
 cangen o gamlas a eiwir "yr Ellesmere," yr hon a gysyllta y Ddyfrdwy a'r Hafren. *Gov.*

newn cyfyngder mawr o ddiffyg tanwydd; ac ar adegau y mae un ran o'r str yn dyfod yn anhygyrch i'r llall o ddiffyg pontydd. Yr addysg oddiwrth hyn ydyw, PLENWCH, A CHEDWCH EICH COEDWIGOEDD!

Y Dref Newydd.] Ymwelais â'r *Dref Newydd*, tref fechan ddestlus, gyda marchnad dda, ar lanau yr Hafren. Mewn parc prydferth, yn agos i'r dref, y mae palasdy y Prysiaid. Disgyna y teulu o Elystan Glodrydd, un o bymtheg llwyth breninol Gwynedd, tywysog yr holl wlad rhwng yr afon Gwy a'r Hafren, ac iarll Henffordd yn hawl ei fam Rhiengar, merch i Gronw ap Tudur Trefor. Daeth yn feddiannol ar y lle hwn tua *Syr John Pryse.*] theyrnasiad Harri VI. Y perchenog diweddar, *Syr John Pryse*, ydoedd yn foneddwr o werth, ond o hynodion rhyfedd. Priododd dair o wragedd; a chadwodd y ddwy gyntaf a fuasant feirw yn ei ystafell, un ar bob ochr i'w wely; ei drydedd wraig a ymwrthododd â'r anrhydedd o'i briodi hyd nes y byddai ei chydymgeisyddion trengedig wedi eu traddodi i'w llocoedd priodol.

Yn ystod adeg y gwrthiau a gyflawnid gan Bridget Bostock yn str Gaerlleon, yr hon oedd yn iachâu pob auhwylderau trwy weddi, ffydd, a golchiad â phoeri oddiar ymprydio, yr oedd tyrfaoedd yn ymdyru ati o bob parthau, a chadwent ei galluoedd i boeri ar lawn gwaith. Syr John, gydag yspryd uchel o benboethni, a ysgrifonodd at y wraig ryfeddol hon, i ofyn iddi ymweled âg ef yn Newtown Hall, i'r dyben o adferu iddo ei drydedd wraig, a'r hoffaf ganddo. Bydd i'w lythyr esponio yn oreu y sylfaen ar ba un yr adeiladai ei obaith rhyfedd, a'i ddymuniad tra anghyffredin.

EURYDICES oro properata retexite fila.*

Amcan Llythyr Syr John Pryce at Mrs. Bridget Bostock. 1748.

"Madam,

Wedi derbyn hysbysrwydd trwy fynych gynghorion, cyhoeddus yn cystal a chyfrinachol, eich bod yn ddiweddar wedi cyflawni llawer o welliadau rhyfeddol, hyd yn nod pan fyddai y meddygon goreu wedi ffaelu; ac fod y moddion a ddefnyddid yn ymddangos yn dra annigonol at yr effeithiau a gynyrchid; nis gallaf lai nag edrych arnoch fel person ag sydd wedi cael ffafr anarferol ac uchel. A phaham nad allai yr un Duw trugarocaf, yr hwn sydd yn eich galluogi i adferu golwg i'r deillion, y clyw i'r byddariaid, a nerth i'r cloff, eich galluogi hefyd i godi y marw i fywyd? Yn awr, yr wyf yn ddiweddar wedi colli gwraig, yr hon a garwn yn y modd tyneraf, fy mhiant fam-yn-nghyfraith radorol, a'n cydnabyddion gyfeilles dra anwyl a gwerthfawr, bydd i chwi ein gosod oll dan y rhwymedigaethau uchaf: ac yr wyf yn difrifol atolygu arnoch, er mwyn y Duw Hollalluog, ar fod i chwi auron i fyny eich deisyriadau at Orsedd Gras ar ein rhan, fod i'r ymadawedig gael ei hadfer i ni, ac i'r ddiweddar Feistres Eleanor Pryce† gael ei chyfodi oddiwrth y meirw.—Os ymddengys i chwi fod eich presenoldeb personol yn angenrheidiol, bydd i mi anfon fy ngherbyd a chwech o feirch, gyda gweision priodol, i weini arnoch hyd

* Yr wyf yn ymbil ar fod i edafeddu bywyd fy EURYDICES, y rhai ydynt yn prysu ddiifanu, gael eu nail nyddu

† Gweldw ——— Jones, ysw., o Buckland, str Frycheiniog.

yma, pe bryd bynag y dymunoch nodi.—Taledigaeth o unrhyw fath ag y gall-
ech ei ofyn, a wneid gyda'r diolchgarwch mwyaf; ond yr wyf yn dymuno na
byddo i'r crybwylliad bychan yma o hynny fod yn dramgwyddus i Dduw nac i
chwithau.

Ydwyf, Madam,

Eich mwyaf gostyngedig, a thra
chystuddiedig ufudd was

JOHN PRYCE."

Dranoeth marchogasom yn nghyfeiriad Caer Sws, lle o hynafiaeth Rhufeinig.
Yr oedd ein ffordd yn ein harwain dros diroedd uchel glaswelltog. Ar Gwyn
Fynydd yr oedd yn hawdd olrhain y ffordd Rufeinig, a olwid Sarn Swsan.
Rheda o Gaer Sws, pwyntia tua Meifod, a gellir ei holrhain yn amlwg mor
belled a glanau y Fyrnyw, gerllaw Lyssin. Nid wyf yn alluog i'w dilyn
nac i Feifod, nac oddiyno; ond sicrhawyd fi gan y diweddar Ddr. Worthing-
ton, y cyfarfyddid â hi yn ei bliwyf ef, yn Stryd Fawr, gerllaw Coed y Clawdd;
ei bod yn croesi Rhos y Brithdir i Ben y Stryd, ac oddi yno i Lam-iwrch, i
Gaerfach, yr hwn y tybir ei fod yn wersyll Rhufeinig bychan. Tybiai y Dr.
Worthington fod y ffordd hon yn arwain tua Chaerlleon.

Er ei bod yn hytrach allan o'i lle, caniatäer i mi siarad am ffordd arall yn
yr un plwyf, am yr hon y crybwyllwyd wrthyf gan yr un boneddwr. Ym-
ddengys fod hon yn arwain o *Rutunium*, Rowton yn str yr Amwythig. Croesa
y Tanat yn Gartheryr; oddi yno y mae yn myned trwy Stryd y Planirau i
Faen-gwynedd, ac ymnydda i fyny Bwlch Maen-gwynedd, a deil yr enw
Ffordd Gam Helen.*

Iddychwelyd i Gwyn-fynydd. Sylwais, ar ochr y ffordd Rufeinig, ar wersyll
Caer Sws.] bychan hir-gylchog. Arweinia y ffordd ni i *Gaer Sws*, pentref
gydag ychydig dai ynddo, ar ochr yr Hafren. Y mae y caeau yn
y gymydogaeath yn cael eu gwahanu, hyd y dydd hwn, y naill oddiwrth y llall,
gan ffyrdd, y rhai a groesant eu gilydd, fel pe buasant yn nodi y manau pen-
odol lle y safai yr hen heolydd. Ar yr ochr ogledd-ddwyreiniol y mae ceu-
eddau, y rhai, fe ddichon, oeddynt ranau o ffosydd yr hen derfynau. Y mae
priddfeini wedi eu cael: rhoddwyd un i mi, gyda llythyrenau arni ag sydd yn
dyrys y nyfaliad yn gwbl. O berthynas i fathynau, ni chlywais ond am un
yn unig a ddarganfyddwyd; ac nis gallai y perchenog sicrhau pwy oedd yr
ymerawdwr. Nid oes un ysgrifenydd Rhufeinig yn gwneyd sylw o'r orsaf hon.

Rhos Ddiarbed.] Gyferbyn â hi, mewn ychydig bellder oddiwrth yr afon, y
mae *Rhos Ddiarbed*, neu y fan lle na roddid arbediad bywyd
mewn rhyfel. Y mae y rheswm am ei galw felly yn awr wedi ei golli. Mewn
cae cyfagos y mae gwersyllfa o ffurf dra anghyffredin. Ar du y dehau y mae
bryncyn ymchwiliadol anferthol, o ffurf bigyrnaidd, yn amgylchedig â ffos o
ddyfnder mawr. Ar yr ochr ogleddol i'r ffos y mae gwastadfaes hirgul, oddeutu
deg llath a thriugain o led yn ei drawsfesuriad mwyaf; yn amddiffynedig gan
gaerfa dra uchel, ac ar y tu allan gan ffos. Yn y rhan isaf y mae *porta* (porth),
yn agor i wersyllfa cywirionlog eang, oddeutu dau cant o latheni o hyd, ac

* Llythrau y Dr. Worthington, ar ei bliwyf, wedi eu cyfeirio ataf 2, Tach. 29ain, 1774.

uwchlaw can' llath o led. Gyferbyn â'r porth arall y mae ail borth, yn sefyll ar y pen eithafol; eithr nid oes yno rai ereill, megys ag y mae mewn gweryll-oedd Rhufeinig yn gyffredin, yr hyn yn ddiâu ydoedd hwn, ond un afreolaidd. *prout loci qualitas aut necessitas postulat.** Amgylchynir y cwbl â chaerfa a flos. Mewn cae gyferbyn a Chaer Sws y mae rhai ffosydd, efallai yn perthyn i'r wersyllfa. Tybiaf fod y flaenaf yn orsaf auafol, a hwn yr un a ddefnyddid yn yr haf.

Oddi yma dychwelais i'r ffordd. Ar y llaw ddehau ymgyr dyffryn arall, yn cael ei ddyfrhau gan y Carno. Y mae mynyddoedd Carno, fel mynyddoedd *Brwydr Carno.*] Gilboa, yn hynod am gwympiad y cedyrn. Ymladdwyd y brwydr ffyrnicaf a gofnodir yn ein hanes, yn 1077, yn mysg y bryniau hyn; pan y darfu i Gruffydd ap Cynan, yn cael ei gefnogi gan Rhys ap Tewdwr, tywysog Deheubarth Cymru, ymladd am lywodraeth Gogledd Cymru, gyda Thrahaern ap Caradog, y tywysog ar y pryd, yn cael ei ddylyn gan Garadog ap Gruffydd a Meilir, meibion Rhiwallon ap Gwyn, ei gefndryd. Ar ol brwydr o'r fath fwyaf gwagedlyd, rhoddodd buddugoliaeth ei dedfryd o blaid y blaenaf; Trahaern a'i garenydd, gan ddiystyru ffoi, a syrthiasant ar y fan; a Gruffydd ap Cynan a roddwyd mewn meddiant o'i deyrngadair gyfreithlawn, yr hon a lanwodd efe am ddwy flynedd ar bymtheg a deugain gydag urddas mawr.

Eglwys.] Perthynai eglwys Carno i farchogion St. Ioan o Gaersalem, gan y rhai y dywedir fod yspytty yn agos iddi. Yn gymaint ag mai un rhan o'u gorchwylion ydoedd amddiffyn eu cydgrenduriaid rhag trais, digon tebyg y gallai fod ganddynt orsaf yn y manau hyn, y rhai a fuont am hir amser yn llawn o garnlladron digyfraith.

Yn ein golwg y mae y Parc, preswylfod — Herbert, ysw. Hysbyswyd fi fod y frenines Elizabeth wedi bod yn cadw maintai o geffylau magu yn y lle hwn. Dichon fod y rhywogaeth glodfawr o geffylau Yspeinig, a ddygasid i'r wlad gan Robert iarll yr Amwythig,† wedi gwneyd y parthau hyn yn hynod am feirch rhagorol, hyd yn nod mor ddiweddar a theyruasiad y dywysoges urddasol hono.

Llanddinam.] Cyrhaedd *Llanddinam*, eglwys yn sefyll ar bentir bychan yn taflu allan i'r dyffryn. Ficeriaeth ydyw a berthyn i siaptr Bangor; ac yr oedd y buddiannau yn meddiant y deon a'r siaptr yn 1685, er adgyweirio yr eglwys gadeiriol, a chynyddlu y ficeriaethau perthynol iddi. Gyferbyn a *Llanddinam*, ar gopa mynydd uchel, y mae gorsaf Brydeinig, a *Y Gaer Fechan.*] elwir *Y Gaer Fechan*, yn amgylchynedig â nifer o ffosydd, o un i bump, yn ol fel y gofynai nerth neu weudid y manau a ofnyent hyny.

Parhais fy nhaith ar hyd ffordd o'r fath brydferthaf. Y mae y dyffryn yn culhau, yn cael ei derfynu gan fryniau uchel, gwaelodion y rhai, mewn llwaws *Berth-Lwyd.*] o fanau, a amgylchynir gan goedlyd crogianol prydferth; rhai y *Berth-Lwyd* ydynt y mwyaf eang o lawer. Saif gweddillion

* Fel y gofynai ansawdd neu angenrheidrwydd y lle.

† Giraldus, Itin. lib. ii. c. 12. Sir Richard Hoare's Ed. vol. ii. p. 173.

‡ Willis's Bangor, 291.

truenus yr hen dŷ o'r enw hwnw yn y dyffryn; ei berchenogion oeddynt hen deulu y Llwydiaid, yn hanu o Dyngad, ail fab Tudur Trefor. Dafydd, yr eilfed ar bymtheg mewn disgyniad o Dyngad, oedd y cyntaf a gymerodd i fyny yr enw *Lloyd*, a thebyg ydyw mai efe a roddodd y teitl ychwanegol i'r tŷ. Parhaodd yn y teulu am genedlaethau lawer ar ol hyny; ac yn y blynyddoedd diweddaraf, aeth trwy bryniad i Syr Edward Lloyd, barwniad.

Llanidloes.] Oddetu milldir yn mhellach y mae *Llanidloes*, tref fechan, gyda marchnad fawr am edafedd, y rhai a weithir yn wlaneni rhagorol; ac a anfonir yn wythnosol, yn llwythi gwageni, i'r Trallwng. Y mae yr eglwys yn gysegredig i St. Idloes. Oddifewn y mae chwech o fwâu; y colofnau wedi eu hamgylchu â phileri crynion destlus, yn terfynu mewn cnapiau o ddail palmwydd. Haera y preswylwyr iddynt gael eu dwyn yno o fynachlog Cwm Hir yn str Faesyfed. Y dyddiad ar y tŷ ydyw 1542, yr hyn a ddylynai yn fuan ar ol dinystr y mynachlogydd yn y deyrnas hon.

Gwlad o borfa defaid ydyw hon. Gyrir y diadelloedd, fel rhai Ysopaen, o fanau pellenig i ymborthi ar borfa yr haf. Nid yw y fiermdai yn y dyffryn-oedd ond attodiadau yn uig, er mwyn cael trigleoedd gauafol ac ymborth. Ceir *Llechfuen.*] llechfaen frâs yn y bryniau amgylchynol; ond y mae o hyd yn (*shingles*,) coed derw wedi eu hollti, a'u tori ar ffurf llechi. Dygwyd hwy i mewn gan y Sacsoniaid, am fod y gair yn tarddu odliwrth *Schindel*, yr hwn a olyga yr un peth.

Ychydig tu draw i Lanidloes y mae y dyffryn yn terfynu. Yma y mae yr Hafren yn ymleithau i firwd fychanigol. Trwy reddf ryfeddol, gweithia y gleisiaid eu ffordd i fyny o'r cefnfor, hyd yn nod yn uwch o lawer na'r man pellenig yma, er mwyn claddu eu grawn. Y pysg ereill ydynt frithylliaid, eogiaid, cornhwyaid, &c. Rheda yr afon mewn ceuedd at ei tharddell, bymtheng milldir o bellder, yn

Plynlimmonis ardua moles.

Plynlimmon.] (bryn eangfawr *Plynlimmon*.) Perswadiwyd fi i beidio talu ymweliad iddo, gan i mi gael fy hysbysu nad oedd ond gwrth-ddrych annyddorol: fod ei fôn o'r fath mwyaf eang, ei gopa yn gorslyd, a'r olygfa oddiarno yn ymestyn dros wlad drymlyd ac annhrigiannol braidd. Y mae rhan o hono yn str Drefaldwyn, a rhan yn i'r Aberteifi; heblaw yr Hafren, ymgyfyd o hono y Ridal,* yr hon a lifa i'r môr gerllaw Aberystwyth; a'r Gwy, yr hon, gan ymfrwr o'i ffynhonellau i lawr ar hyd y creigiau mwyaf rhamantus, a barha yn ei chwrs nes y syrth i'r Hafren islaw Chepstow.†

Ar ol ymdaith o'r fath fwyaf boddhaol, dychwelais i Gregynog, gyda'm

* Yr afon a olygir yma ydyw y *Rheidol*, fel y gelwir hi yno: cyrhaedda y môr yn Aberystwyth, er fod y dref yn cymeryd ei henw oddiwrth yr *Ystyth*, yr hon a'i cyferfydd yno. Crybwyllir am yr olaf yn Nacaryddiaeth Ptolemy, er na wyddir hyny yn gyffredin, am y sillibir ei henw yno *Stoukita*, yr hyn sydd i'w gywiro yn *Stoukita*, neu *Stoukita*, gan fod y t a'r i yn cael eu cymysgu yn fynych mewn llawysgrifau Groeg. Nis gallai *Stoukita* ddyfod yn ddim ond *Ystyth* yn y Gymraeg. J.R.

† Dywedwyd wrthyf, fod y ffordd atf o Gregynog trwy Gaer Sws, Parc, a Throeglwys; ac o'r lle olaf fod yn angenrheidiol cael arweinydd i fyned a'r teithydd tros y mynyddoedd.

lletywr daionus, y goreu am ddangos gwlad ag y bum erioed mor fiodus a chyfarfod âg ef.

Yn y bore, cenais yn iach â Chregynog, ac yn nghwmni Mr. Blayney,* am-gylchais y wlad fryniog. Yr oeddym yn marchogaeth trwy ffyrdd culion, gan *Eglwys Bettws.*] mwyaf. Arosasom i weled eglwys *Bettws*, yn sefyll mewn lle isel, wedi ei chysegre i St. Beuno, ac yn flaenorol yn perthyn i leiandy Llanlughan, yn y sir hon. Y mae y clochdy yn ffurfio figur hynod yn y parthau hyn. Adeiladwyd ef gan un o'i hoffeiriadon, llun yr hwn, mewn gwisgoedd offeiriadol, sydd wedi ei gerfio [yn nghyda'i feddagraff yn Lladin] ar blât prês, a'i sicrhau wrth un o'r muriau. Adrodda ei ystori fel hyn:

Gwedi'wch dros enaid Ioan ap Meredydd o Bowys, ar un adeg yn ficer yr Eglwys hon, Bettws, yn amser yr hwn yr adeiladwyd y clochdy, ac y prynwyd tair o glych, a llawer ereill o weithredoedd da a wnaethpwyd yn yr eglwys hon. Y ficer ei hun yn cynorthwyo hyd eithaf ei allu. Trugarhâed Duw wrth ei enaid. Amen. Ysgrifenydd hyn tra yr oedd yn fyw. B.A. 1531.

Yr oedd y darn prês yma, ar y cyntaf, wedi ei osod ar ddarn mawr o dderw, sydd eto yn ei le ar y lawr, yr hwn hefyd sydd wedi ei blangcio â derw: mor brin ydoedd ceryg, ac mor helaeth ydoedd coed! Y mae y gist fawr wedi ei gwneyd o un boucyff o dderw!

Ychydig yn mhellach, ar gopa bryn ar yr aswy, y mae bryncyn ymchwiliadol *Pen y Gaer.*] o faintioli mawr; ac hysbyswyd fi fod gorsaf ar yr un fynyddres, a elwir *Pen y Gaer*, ac wedi ei hamgylchu â thair o flosydd.

Oddiar fryn, a elwir Cefn Uppol, y ceir golygfa o'r fath fwyaf boddihaol ar ddyffryn Hafren, yr afon; a thu hwnt yr ymddengys ymestyniad hirfaith mynyddoedd Cerri, i fyny hyd yn nod at eu copâu—bryn Corudon, Longuent, y Stiper-stones, a chrynswth afrywiog y Freiddin,

Faenor.] Ar y llaw aswy y mae palasdy y *Faenor*, unwaith yn eiddo y Prysiaid; ond, trwy briodas yr etifeddes, yn y ganrif ddiweddaf â George Devereux, ysw., trosglwyddwyd ef i is-iarllod Henffordd. Ond ar farwolaeth Peter Devereux, y degfed o'r anrhylledd hwnw, cafodd, trwy ewylllys, ei drosglwyddo i bersonau ag oeddynt yn dilyeithr i'r enw a'r gwael.

Disgyn i lawr i'r dyffryn. Croesi yr Hafren. Marchogaeth ar hyd y ffordd trwy ganol gwersyllfa Rufeinig, a elwir y *Gaer*, yn gorwedd yn *Gwersyll Rhufeinig*] mhlwyf, neu yn hytrach gapeloriaeth, Ffordin. Y mae ar y furf gywironlog arferol. Ychydig tu hwnt, yn agos i dŷ Nant-y-cribau, palasdy is-iarll Henffordd, yr ymgyfyd craig bigyrnaidd uchel. Ychydig flynyddoedd yn ol, wrth dŷnu ymaith y crib, darganfyddwyd gweddillion amddiffynfa fechan; ac wrth grasu ymaith yr ysbwrial, ymddangosai mai un ysgwâr a fuasai, gyda thŵr crwn, efallai, yn mhob congl; y mae un yn lled gyfanuidd, ac heb fod namyn naw troedfedd o drawsfesur o'r tu fewn; y muriau yn saith droedfedd a saith modfedd o drwch. Yr oedd yno nifer o ystafelloedd bychain ysgwâr wedi bod, a fframiau y drysau o gareg uadd ragorol; y mae y gweddill o'r adeilad o geryg

* Y mae haes dyddorol am Mr. Blayney mewn atodiad at *Forke's Royal Trieca*. 22.

geirwon wedi eu cymrydu & chlai. Dichon fod y lle yma wedi cael ei ddi-
ystrio trwy dân; oblegyd sylwais ar swm o blwm toddeidig, yn gymysg â siarcol,
ynghydag amryw olion o sylweddau wedi eu troi yn wydr. Nid yw hanesydd-
iaeth yn crybwyll dim am y lle. Rhaid ei fod yn dra hynafol, oblegyd y mae
daerwau gref wedi ymwreiddio ar ei ben uchaf. Amgylchynir gwaelod y graig
gan ffos, wedi ei thori drwyddi, gan adael ond llwybr cul yn unig at yr amddi-
ffynfa. O fewn ychydig bellder y mae ffos arall. Saif clawdd Ofia o fewn
oddeutu dau cant o latheni i'r graig hon. Myned i mewn i ran o

SIR YR AMWYTHIG

Chirbury.] yn Walcot; a thrwy gadw at y dehau, cyrhaedd yn fuan i *Chir-
bury*, eglwys a phentref, yr hon a ddyry enw i'r cantref, a theitl
i'r hyglod farchog penigamp, Edward arglwydd Herbert, yn yr hwn yr oedd
gorphwylltra ac athrylith yn cerdded lawlaw â'u gilydd. Perthynai y cantref
yma, yn yr hen amser, i gastell Trefaldwyn, ac ystyrir ei fod yn y str y pryd
hyny. Yn y 7fed o Iorwerth VI., rhoddwyd cantref Chirbury, gan y goron, i
Edward Herbert a'i etifeddion; ond Siarl I. yn y drydedd flwyddyn o'i deyrn-
asiad, a ganiataodd i Syr Edward Herbert ei throsglwyddo i William Neye a
Thomas Gardiner, yswainiaid.

Priordy.] Gerllaw y pentref hwn y safai priordy o Fenedictiaid, sylfaenedig
yn nheyrnasiad y brenin Ioan. Rhoddwyd yr eglwys i'r priordy,
ynghyda'r holl diroedd ar hyd ochrau y ffordd, mor belled a Merebroc. Trwy
gytundeb rhwng y tad Philip a pherigior Trefaldwyn, yr oedd yr hawl i gladdu
a bedyddio wedi eu dyogelu i Chirbury. Yn yr un flwyddyn, cafodd y prior
hawl i ddegymau coed Trefaldwyn, a'r felin. Yr oedd Hubert de Burgh yn
gymwynaswr i'r tŷ hwn. Yn 1280, symudodd y prior a'i fynachlog i Snede,
lle yr ymsefydlasant ac y buasant yn aros ar y cyntaf; oblegyd yr arddang-
osid nad oedd Chirbury yn lle mor briodol er gweinyddu dirgeledigaethau
dwyfol; ond nid oedd y symudiad yma i effeithio ar eneidiau y rhai a gladdesid
yn Chirbury, i ba rai yr oeddynt yn rhwym o gyflawni yr un gwasanaeth a
chyn y symudiad, ac nid oedd y brodyr crefyddol i golli yr un c'u rhagorfreint-
iau yn Chirbury.*

Cynaliai y tŷ hwn benaeth, a phump neu chwech o fynachod. Yr oedd
ei gyllidau yn 66*l.* 8*s.* 7*d.* yn ol Dugdale; ac 87*l.* 7*s.* 4*d.* yn ol Speed.† Y
prior diweddaff oedd Oliver Middleton (dichon o hen deulu neuadd Middleton
yn y plwyf yma,) yr hwn a gafodd benswiwn o 8*l.* yn y flwyddyn am ei ocs.‡

SIR DREFALDWYN

Trefaldwyn.] Dwy filldir yn mhellach y saif *Trefaldwyn*; tref fechan ddes-
us, wedi ei hadeiladu mewn rhan ar lechwedd bryn, ac mewn
rhan ar ei gopa, o dan gysgod un llawer uwch. Y mae yn ddyledus am ei
sylfaeniad i Baldwyn, isgadben y cyffindiroedd o dan William y Gorchfygwr,

* Halston MSS.

† Tanner.

‡ Wills, ii. 190.

oddiwrth yr hwn y geilw y Cymry hi yn Dref Faldwyn. Ei fod hefyd wedi adeiladu castell yma, neu ryw fath o amddiffynfa, sydd dra thebygol; oblegyd hysbysir ni, fod Roger de Montgomery, iarll yr Amwythig, yn y flwyddyn 1092, wedi dyfod i wlad Powys, ac enill tref a castell Baldwyn; y rhai, y pryd hyny, fel y tybiaf, a feddiennid gan y Cymry. Roger a gadarnhaodd y lle, ac a'i galwodd ar ei enw ei hun, *Montgomery*; ond yn 1094, y Cymry a gymerasant y castell, ac a ddodasant y gwarchawdlu i'r cleddyf, gan ddwyn difrol trwy y manau cylchynol. Y brenin, Gwilym yr Ail, a gasglodd ynghyd fyddin anferthol, ac a adfeddiannodd y rhan isaf o'r wlad. Iarll yr Amwythig a ailadeiladodd y castell, yr hwn a ddinystriasid gan y Cymry. Dinystriwyd ef drachefn; ond ni wyddom pa bryd; oddieithr yr hysbysir ni fod Harri III. wedi adeiladu casteil newydd yma yn 1221.* Harri a'i rhoddodd i'w brif-ynad Hubert de Burgh, gyda dau cant mark yn flynyddol; a chyflog mwy pe buasai rhyfel yn tori allan.† Yn ystod yr amser y bu yn meddiant Hubert, gwarchaewyd arno gan y Cymry; ond yn fuan cafodd y lle ei waredu gan y Saeson. Llauer o ysgarmesau gwaedllyd a gymerasant le oddeutu yr amser yma yn y gymydogaeith hon; mewn un o ba rai y cymerwyd yr garcharor un William de Breos, barwn galluog, am ryddhad yr hwn y gorfuwyd talu swm mawr o arian fel pridwerth. Yn 1231, Llewelyn a gynullodd fyddin fawr, ac a ddychrynodd Hubert i'r fath raddau fel yr encilioedd o'r castell; yr hwn y gafaelwyd ynddo, ac a losgwyd gan ein tywysog digofus.‡

Ar ymchwiliad a wnaed pan ddatrwyd y gollfarn ar yr hynod Roger Mortimer, iarll March, yn 1354,§ cafwyd ei fod yn ei feddiant ef ar ei farwolaeth, ac hefyd gantref Chirbury; yn mha un, ar yr adeg hono, yr ystyrid fod castell a maenor Trefaldwyn yn gorweidd. Parhaodd yn y teulu hyd farwolaeth ei wŷr Roger; oblegyd fuffiaf ran o gynysgaeth ei weddw,|| a dichon y bu yn meddiant ei olynydd Edmwnd, yr hwn a fu farw heb etifedd.

Yn mae yspaid hir yn myned heibio cyu i mi allu darganfod dim yn mhellach am y lle hwn. Sonia arglwydd Herbert am dano fel cartrefe rhai o'i hynafiaid;¶ tybiaf mai ei ddal yr ydoedd gan y goron, fel goruchwyliwr y castell, a chantref Chirbury.

Gwarchae.] Yn y rhyfeloedd cartrefol yn 1644 ymaflwyd ynddo at wasanaeth y senedd, gan Syr Thomas Middleton; yr hwn, ar ymddangosiad byddin y brenin a orfodwyd i encilio yn sydyn i Groesoswallt, a'i adael heb ynddo ond ychydig o warchodlu ac ymborth. Gwŷr y brenin, o dan arglwydd Biron, a warchaeasant arno; ond Syr Thomas, trwy fod Syr William Brereton, Syr John Meldrum, a Syr William Fairfax, wedi ymuno âz ef, a ddychwelodd, o dan lywyddiaeth Brereton, gydag oddeutu tair mil o wŷr, i'w waredu. Yr oedd byddin y brenin oddeutu pum' mil o nifer; ac, ar ddynesiad y gelym, cymerasant feddiant o'r bryn uwchlaw y castell. *Brwydr Medi Sfel.*] edwyd y castell, a bu brwydr o'r fath fwyaf gwaedllyd rhwng y ddwy fyddin. Daeth gwŷr y brenin i lawr o'u gorsaf, a gwnaethant ymosodiad o'r fath ffyrnicaf ar fyddin y senedd, gan enill cryn fantais ar y cychwyn; ond yr olaf, gan weithredu megys oddiar auobaith, a wnaethant yr

* Powel, 280.

† Dugdale Baron, i. 695.

‡ Powel, 287.

§ Dugdale Baron. i. 147

¶ Yr unrhyw.

¶ Ei fywyd, p. 8.

ymdrechion mwyaf grymus, ac yn y diwedd a enillasant fuddugoliaeth o'r fath lwyraf. Parhawyd yr ymlidiad am yu agos i ugain milldir o ffordd. Lladdwyd mwy na phum' cant, a chymerwyd pedwar cant ar ddeg yn garcharorion. Nid oedd y golled ar du y senedd ond deugain wedi eu lladd, ac oddeutu triugain wedi eu clwyfo.* Cyfarfu y castell â'r un dynged a'r gweddill, sef cael ei wneyd yn anamddiffynadwy, trwy orchymyn tŷ y cyffredin.

Dysgrifiad o'r Castell.] Y mae ei weddillion yn sefyll uwch y dref. Safant mawr, ac at y pen draw yn gwbl glogwynog. Ychydig ydyw gweddillion yr amddiffynfa hon. Bu ar un adeg yn cael ei rhanu gan bedair o ffosydd wedi eu tori yn y graig; a phob un, efallai, yn meddu ei chrogbont. Rhwng pen yr adeiladau a'r clogwyn y mae lle gwastad, buarth neu ymarferfa y castell.

Yn ngwaelod y bryn, yn y dyffryn, y mae amddiffynfa fechan, o'r un rhywogaeth a'r rhai a ddefnyddid gan y Sacsoniaid, a chanu y Cymry hefyd, yn meddu bryncyn uchel o'i mewn.

Gorsaf Brydeinig.] Ar fryn, heb fod yn mhell oddiwrth y castell, y mae gorsaf Brydeinig aruthrol. Amddiffynir y fynedfa iddi gan bedair o ffosydd dyfnion, gyda dwy neu dair o fynedfeydd tua'r brif adeilad; y mae ychydig o ffosydd yn rhedeg ar draws y bryn, pen draw yr hwn a amddiffynir yn ddigonol gan ei serthedd.

Hwn, yn gystal a darnau blaenorol o hynafiaethau milwrol, a ddangosant bwysigrwydd y lle yma mewn amseroedd boreuol: dichon fod y blaenaf yn bodoli pan wnaeth Baldwyn ei hun yn feistr ar y wlad hon, er fod yr enw gwreiddiol wedi ei gwbl gollu.

Oddiar gopa yr orsaf Brydeinig y mae golygfa hardd ar ddyffryn Trefaldwyn, yr hwn sydd yn dra eang, ac yu cael ei derfynu gan fryniau str Amwythig.

Y Dref.] Amddiffynid y dref ar un adeg gan furiau, yn cael eu cadarnhau gan dyrau. Meddai hefyd bedwar o byrth; pyrth Chirbury, Arthur, Ceri, a Chedewen.† Y mae caniatâd o eiddo Iorwerth I. i Dogo de Kuoill, cwnstabl y castell, yn rhoddi rhyddid iddo i werthu rhyw goed yn fforest Corndon, er adgyweirio y muriau a'r ffosydd o amgylch y dref a'r castell; ac un arall, i'r un dyben, gan Iorwerth III., yn caniatâu toll am saith mlynedd ar amrywiol nwyddiau a ddygid yno i gael eu gwerthu: yn rhyng pethau ereill, nodir crwyn gwiwair.‡

Harri III. a ganiataodd trwy siartr, fod i fwrdeisdref Trefaldwyn gael y fraint o fod yn fwrdeisdref rydd, yn nghyda rhagorfreintiau creill.§ Y bwrdeisiad cyntaf a wysiwyd i'r senedd ydoedd yn y 27ain o Harri VIII. Y cyntaf yr ymddengys iddo eisteod ydoedd William Herbert, yn y flwyddyn 1542. Llywodraethir y dref gan ddau o isfaerod, a deuddeg o fwrdeisiaid, neu gyghorwyr trefol. Etholir yr aelod seneddol gan y bwrdeisiaid, a dychwelir ef gan yr isfaerod. Nifer yr etholwyr ydyw oddeutu pedwar ugain. || Yr oedd Llanidloes, y Trallwng, a Llanfyllin, gynt yn cydgyfranogi;

* Drake's Parl. Hist. xiii. 285. Whitelock, 104.

† Leland Itin. vii. 16.

‡ Sebright MSS.

§ Camden, ii. 780.

|| Willis, Notitia Parl. iii. 78, and part ii. 9.

ond y maent yn bresenol yn cael eu cau allan oddiwrth bob ymwneyd yn yr etholiad.

Pa un, yn yr hen amseroedd, a oedd y dref hon, i raddau mwy na chyffredin, yn llawnach o foneddigesau yn arwain bywydau anfoesol ac o ymddiddanion anaddas, nid wyf yn rhyfygu penderfynu: ond er yn foreu iawn yr oedd gan y *Ystôl y Cecrod*.] rhydd-fwrdeisiaid y rhagorfraint o ddefnyddio *Ystôl y cecrod*, neu, fel y geilw y Sacsoniaid hi, *Scealfing-stole*. "Quia," medd fy awdurdod, "*per objurgatrices et meretrices multa mala in villa oriantur*:"* ac yr oedd y rhai hyn i ddyoddef barn *Ystôl y cecrod*; ac arni i gael eu gosod, gyda thraed noeth a gwallt annhrefnus, fel esiampl i'r holl edrychwyr.† Dichon na byddai hyn yn ddigon i ateb y dyben; felly, mewn amser, ychwanegwyd at hyn eu trochi mewn dwfr, megys gwelliant, er cynyrchu llwyr a chwbl wellhad.

Eglwys.] Yr eglwys sydd gysegredig i St. Nicholas; y mae yn esgobaeth Henffordd, ac yn rhodd y brenin; gynt yr oedd yn gapel perthynol i Chirbury. Oddi fewn y mae ccfadail hardd i Richard Herbert, tad i'r enwog Arglwydd Herbert. Arddangosir ef mewn arfau; ac wrth ei ochr y gorwedd ei foneddiges, Magdalene, merch i Syr Richard Newport o High Arcol. O'u blaenau y mae eu hiliogaeth luosog. Bu efe farw yn 1597. Y gofodail a wnaed gan ei foneddliges, yr hon a fu fyw luaws o flynyddau ar ei ol; ac wedi cyflawni ei dyledswydd, gyda gofal clodwiw, tuag at ei phlant, priododd yn mhen deuddeng mlynedd, â Syr John Danvers, brawd i Henry, iarll Danby; a bu farw yn 1627.

Blackhall.] Safai y tŷ a elwid *Blackhall*, ar un adeg yn breswylfod lletygar y teulu, yn y gwaelod; y mae ffos yn nodi y fan; oblegyd dinystrwyd ef gan dân. Y lluest (*lodge*) yn Limore Park, ychydig bellder o'r dref, a helaethwyd ar yr achlysur yma: y mae yn cael ei chadw i fyny yn barhaus, ac arddengys ffrynt hybarch o goed.

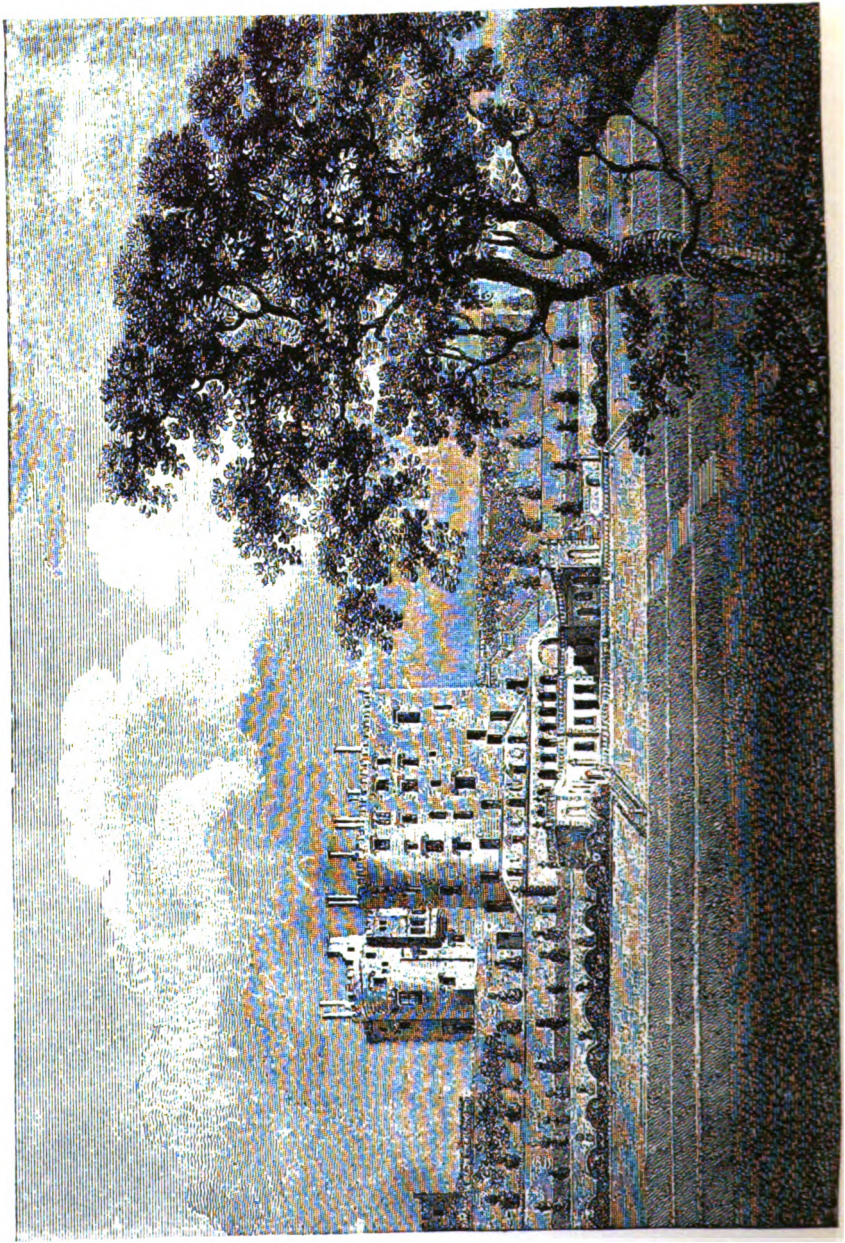
Mynydd Digoll.] Wedi gadael Trefaldwyn, cymerais, am bedair neu bum' mill-dir, agos yr un ffordd ag y daethum iddi. Myned heibio islaw *Mynydd Digoll*. Ar y mynydd hwn y gellir dywedyd fod rhyddid Cymru *Brwydr*.] wedi llwyr ddiiflanu; oblegyd yma y bu ein hymgyrch olaf yn erbyn gallu ein gorchfygr. Wedi marw Llywelyn, darfu i Gymry y Gogleddbarth osod i fyny Madog, cefnder i'r tywysog lladdedig; yr hwn a gynullodd fyddin fawr, ac ar ol lluaws o fuddugoliaethau nodedig, yn Nghaer-narfon, yn agos i Ddinbych, Knockin, a thrachefn ar y cyffindiroedd, cafodd ei orthrechu yma yn 1294, gan alluoedd unedig arglwyddi y cyffindiroedd, wedi ymladd brwydr hirfaith a chaled.‡

Rhaid i mi ychwanegu, mai ar y mynydd hwn y darfu i Harri VII. wahodd y cyfeillion a addawsent ymgysylltu âg ef, o Ogledd Cymru a sir yr Amwythig, ac ni chafodd allan fod yr un o honynt heb gadw ei addewid. Ar ba gyfrif, geilw y Cymry ef *Digoll*: y Saeson a'i galwant *Long Mountain*, neu y *Mynydd Hir*.

* "Oblegyd y mae llawer o ddrygau yn codi yn y pentref oherwydd chwedleuyddesa a phuteiniaid."

† Blount's Tenures, 282

‡ Powel, 380, 381

CARTELL POWYS YN 1777.

Croesi yr Hafren, yn agôs i Lanlafryn, palasdy Price Jones, ysw. Yn fuan *Castell Powys.*] ar ol cyrhaedd yr ochr yma i'r afon, troais ychydig o fy ffordd i *Gastell Powys*, preswylfod iarll Powys, yn sefyll ar grib craig, heb feddu nemawr o amgylchedd; yr hwn, megys y rban fwyaf o balas-dai a darddasant o gastelli, sydd yn mhell oddiwrth fod mewn sefyllfa ddy-munol. Math o gymysgedd o gastell a phalasdy ydyw. Y fynedfa i mewn sydd rhwng dau dŵr crwn: y mae hefyd weddillion tyrau crynion mewn manau ereill. Yn agos i'r castell hwn y mae oriel hir,* 117 troedfedd wrth 20. Yr oedd unwaith yu 167 troedfedd; ond y mae ystafell wedi cael ei chymeryd allan o un pen iddi. Y mae hon o amseriad diweddarach na'r adeilad arall, a chafodd ei gwahanu oddiwrthi gan dân, oddeutu haner can' mlynedd yn ol.

Iarll Castlemain.] Yn y parlwr, oddi fewn i'r tŷ anedd, y mae portread llawn hyd o *Roger Palmer, iarll Castlemain*; yr hwn oedd yn ddyledus am ei bendeigaeth i'w wraig, cariadferch freninol, ac wedi hyny duges Cleveland. Arddangosir ef yn y gwaith o gyfarwyddo ei ysgrifenydd, ac yn wisgedig & gwallt gosod o liw du, gwddfldorch, a mantell goch. Iago II. a'i danfonodd ar neges at y Pab, i gymodi y terynaoedd hyn â'r esgobaeth sanctaidd, ar ol eu hirfaith gwypm i heresi. Y Pab cyfrwysgall a welodd ffloineb y bwriad, ac ni byddai byth yn derbyn y negeseuwr heb i iâs gyfleus o besychu ei oddiweddyd, yr hyn a dorai ar bwngc y negeseuaeth. O'r diwedd, wedi blino gan yr oediad, cynghorwyd ef i ffroni tipyn, a bygwrth gadael Rhufain. Ei sancteiddrwydd, gyda difaterwch mawr, a ddywedodd wrtho, yn gymaint ag mai dyna ydoedd ei benderfyniad, ei fod yn garuaidd yn ei gynghori ef i *drafaelio yn gynnar yn y bore, a gorphwys ganol dydd, rhag iddo beryglu ei iechyd*; ac felly y terfynodd yr ymdrafodaeth ddirgrifol yma.†

Y mae y grisiau wedi ei addurno âg arluniau, gan Lanscroon, moesygfarch-iadol i'r frenines Anne.

I fyny y grisiau y mae dwy ystafell fawr, gyda chrogleni (*tapestry*) hynafol. Addurnir nenfwd un o honynt & deuddeg arwydd y sidydd, o'r fath wrthunaf.

Yn nesaf y mae oriel hir a chul, yn llawn o bortreadau gwaelion. Arddangosir duc Powys (mewn enw felly,) yr hwn a grewyd pan oedd y brenin wedi ymddiorseddu, yn ei berwig fawr a'i wisgoedd. Efe a ddylynodd helynt Iago II., ac a fu farw yn St. Germain, yn 1696. Ei wraig, Elisabeth, merch i ardalydd Exeter, sydd wedi ei phaentio mewn glâs ac ermin.

Mewn un nenfwd aroglarthir cryn lawer i foneddigesau y teulu, merched i William, ail ardalydd Powys. Arddangosir un fel GWIRIONEDD; Arglwyddes Throgmorton a ymddengys fel Rhinwedd arall; Arglwyddes Mary fel Minerva; ac y mae Cyfiawnder i'w weled yn ymlid ymaith Genfigen, Malais, a Drygau ereill. Ychydig o foneddigesau a dorasant ffugur mor amlwg a'r Arglwyddes Mary. Yr oedd yn ddwfn yn nghynllun twyllodrus y Mississippi, a breuddwyd-iai am filiyau; ymgeisiodd at fod yn wraig i'r Ymhonydd diweddar; methodd

* Yn yr oriel hon y mae amryw arluniau o ragoroldeb mawr, wedi eu casglu gan y diweddar Arglwydd Powys. Gol.

† Rhoddir hanes cyflawn gan Mason, iii. p. 176—207.

yn ei chynlluniau, a chydag anturiaethwr pendefigaidd arall a enciliodd i Ysyracu, i chwilio am aur yn mwngloddiau Asturias.

The crown of Poland, venal twice an age,
To just three millions stinted modest Gage:
But nobler scenes Maria's dreams unfold,
Hereditary realms, and worlds of gold.
Congenial souls! whose life one av'rice joins,
And one fate buries in th' Asturian mines.*

Y mae y golygfeydd o'r uchder yma yn dra phrydfertb, ar y Trallwng, y dyffryn, a bryniau y Freiddin; ond, oherwydd y sefyllfa, y mae y mae y cyfnewidiadau dychrynlyd o oerni a gwres yn cael eu teimlo yn fawr. Rhaid *Gerddi.*] disgyn i'r gerddi trwy rodfeydd islaw rhodfeydd, cyfres lafurus o ddisgyniadau ar hyd grisiau, yn gorchuddio craig, yr hon y buasai De Valle yn ei ffrwydro ymaith yn y dyddiau gynt. Yr oedd yr holl erddi yn llawn o ddyfrweithiau: y cwbl mewn efelychiad o chwaeth Iruenus St. Germain en Laye, yr hon y cafodd y teulu diweddar y cyfleustra mwyaf a ffodus i'w hefelychu.

Y sylw cyntaf a gaf am y lle hwn sydd o'deutu y flwyddyn 1110; pan y darfu i'r Prydeiniwr clodfawr, Cadwgan ap Bleddyn ap Cynfyn, ymofyn nodded yma rhag erlidigaeth ei garenydd, a dechreu adeiladu castell. Ar yr adeg hono gelwid ef *Y Trellawng*. Tra yr oedd yn llafurio gyda'r gorchwyl, daeth ei nai, Madog, ar ei warthaf yn ddiarwybod iddo, ac a'i lladdodd.†

Gwarchae yn 1191.] Aethpwyd yn mlaen gyda'r adeilad, efallai gan Gwenwynwyn; oblegyd yn 1191 gwarchaewyd arno gan Hubert, archesgob Caergaint: yr hwn, ar y dechreu, a gyfarfyddodd â gwrthwynebiad tra grymus. O'r diwedd, anfonodd yr esgob am fintai o fwngloddyr, ac aeth yn mlaen mor lwyddiannus fel y darfu i'r gwarchaedigion, wrth weled eu muriau yn cael cloddio oddi tanynt, a'r gelynyon yn dri yn erbyn un, roddi i fyny ar yr amodau mwyaf aurhydeddus. Yr archesgob a'i cadarnhaodd yn fwy grymus fyth, ac a ddododd ynddo warchawdlu cryf; ond yn fuan ar ol hyny, Gwenwynwyn a ymosododd arno yn ei dro, ac a fu mor ffodus a'i ddarostwng ar yr un telerau ag a gawsai ei warchawdlu ef ei hwn. Ar yr adeg yma gelwid ef yn Castell Gwenwynwyn yn y Pwll (*Pool*).‡

Olyniad.] Ei fab Gruffydd, fe ddichon, a gymerodd blaidd y Saeson; oblegyd yn 1233, Llewelyn ap Iorwerth a ddadymchwelodd yr amddiffynfa yma; yr hon yn awr a elwid y *Castell Coch*, oddiwrth liw y ceryg.§

Ei wŷr, Owain ap Gruffydd ap Gwenwynwyn, a ddaliodd feddiant o'r lle. Gadawodd ferch, a elwid Hawys Gadarn. Podwar o'i hewythrod|| a wrth-

* "Coron Poland, yr hon sydd fadduadwy ddwy waith mewn oes,
I ryw dair miliwn a gyfyngai'r gwylaidd Gage;
Ond golygfeydd mwy gwych ddadblygai llygaid Mair;
Teyrnasoedd etifeddol, a bydoedd o aur.
Gydnaws eneidiau! bywyd y rhai a unr mewn un awydd i gyfoeth;
Ac un dynged a'u ciadd hwynt yn mwngloddiau Asturias."

† Powel, 170.

‡ Yr unrhyw, 248.

§ Yr unrhyw, 288.

|| Yr unrhyw, 215.

ddadleuent ei hawl i dir ei thad, gan haeru fod merch yn analluog i etifeddu. Hawys, mewn modd doeth, a wnaeth gyfaill o Iorwerth II.; efe a'i priododd â John de Charlton, yr hwn a anesid yn agos i Wellington yn str yr Amwythig, yn 1268, ac a elwid *Valectus Domini Regis** (Ceidwad yr arglwydd y Brenin.) Parhaodd yn meddiant eu holynwyr dros amryw genedlaethau. Trosglwyddwyd y farwniaeth a'r teitl wedi hyni i Syr John Grey o Northumberland, trwy ei briodas â Jane, merch hynaf Edward, arglwydd Powys.† Arosodd yn eu holynwyr hwy hyd deyrnasiad Harri VIII.; darfyddodd y teitl y pryd hyni trwy farwolaeth Edward Grey. Nis gallaf olrhain olyniad yr etifeddiaeth, nes yr ydyf yn ei chael yn meddiant Syr William Herbert, ail fab iarll Penfro; yr hwn a'i cafodd trwy bryniant yn nheyrnasiad y frenines Elisabeth. Crüwyd ef yn arglwydd Powys, ac yr oedd yn hynafiad i ardalyddion Powys. Yn 1644, yn amser Piercy, arglwydd Powys, cymerwyd y castell gan Syr Thomas Myddleton; cymerwyd ei arglwyddiaeth yn garcharor, ac anrheithiwyd y lle.‡ George iarll Powys§ ydyw y meddiannydd presonol, yn hawl ei fam, Barbara, merch ac unig etifeddes arglwydd Edward Herbert, brawd i ardalydd diweddaf Powys. Y mae dau ar bymtheg o faenorau hyd heddyw yn y str yn dibynnu ar y castell hwn.

Y Trallwng.] *Y Trallwng* (Welsh Pool,) tref dda, a saif yn y gwaelod, heb fod yn mholl oddiwrth y castell. Y mae symau mawrion o'r wlanan, y rhai a ddygir o'r wlad uchaf, yn cael eu hanfon oddiyma i'r Amwythig. Dechreuau yr Hafren ddyfod yn fordwyadwy oddeutu tri chwarter milldir o'r dref. Arddela y lle hwn yr un arglwydd a'r castell. Gruffydd a wnaeth warogaeth am arglwyddiaeth Powys yn Nghaerlleon yn 1355. i Iorwerth tywysog Cymru, o dan y teitl arglwydd Poole: || cafodd ei deitl hefyd ei frangœiddio i *de la Pole*. ¶

Cwpan Aur.] Perthyna i'r eglwys gwpan dra phrydfwrth, o aur pur, a chynwysa chwarter o win. Y mae y cerfiad canlynol ar y rhodd werthfawr yma [yn Lladin,] yr hwn sydd yn gwrthdwyweyd y chwedl gyffredin, mai rhodd rhyw alltud edifeiriol llwyddiannus ydyw, ac yn gosol yr hanes yn ei oleuni gwirioneddol.

Thomas Davies, Prwyadur Cyffredinol y Sefydliad Seisonig yn Affric Orllewinol, oherwydd fod ei fywyd wedi cael ei ddyogelu yno gan aneirif drugarddau Duw, a ddimuna ar fod i'r gwpan hon, a wnaed o'r aur Gini goreu, ac a briais yr werth 168 o *minis*,** gael ei chadw yn gysegredig am byth er anrhydedd i Dduw, ac at wasanaeth yr eglwys yn y Trallwng. Os bydd i unrhyw anfadyn, mewn amser i ddyfod, wyrdroi y gwpan oddiwrth y cyfryw wasanaeth cysegredig (yr hyn na ato Duw,) bydded iddo dderbynu y gosp am hyni yn ngoruchel lŷs y Duw dialeddol. Ebrill 9fed, 1662.

* Powell, 217.

† Dugdale Baron. ii. p. 283.

‡ Whitelock, 103.

§ Ar farwolaeth arglwydd Powys yn 1600, darfu y teitl. Adfywiwyd ef drachefn yn mherson ei frawd-yn-nghyfraith Edward arglwydd Clive, yn 1804, mab yr hwn yn bresenol ydyw meddiannydd castell Powys. GOL.

¶ Powel, 382.

¶ Ayloffe's Calendar, 102.

** Y mae pob *minis* yn werth 4l.; felly pris neu werth y gwpan oedd oddeutu 700l.—*Crs.*

Bullington.] Braidd ar gyfer y Trallwng, ar yr ochr arall i'r Hafren, y mae *Buttington*, sef *Buddigingtone* y Sacsoniaid; yn mha le, yn 894, y darfu i'r Daeniaid, o dan Hesten, wedi tramwyo rhan fawr o Loegr, gymeryd eu safle. Cadfridogion y brenin Alfred yn ddiatreg a'u cauasant i fyny, a hynny ror gaeth, fel y bu raid i'r paganiaid fwyta eu ceffylau o eisiau cynaliaeth. O'r diwedd, wedi eu symblu gan anobaith a newyn, amcanasant ymladd eu ffordd trwy y fyddin Sacsonaidd; ond gorthrechwyd hwy gyda'r fath laddfa fel na ddiangodd ond ychydig iawn o honynt i'w gwlad eu hunain.*

Y mae y wlad o'r Trallwng tua Llanymynach yn cael ei thori yn y modd *Gilesfield.*] prydferthaf i godiadau tir graddol ac wedi eu coedio yn dda. Saif eglwys a phentref *Gilesfield* yn brydferth o dan y brynau. Yr eglwys sydd gyflwynedig i St. Giles; yn yr hen amser perthynai i fynachlog Cistersiaidd *Ystrad Marchell*, neu *Strata Marcella*, yn sefyll cydrhwng y lle yma a'r Trallwng. Nid oes un amheuaeth nad Owain Cyfeiliog a'i sylfaenodd, a hyny, yn ol Tanner, yn 1170.† Ei fab Gwenwynwyn, yn 1201, a roddodd i Dduw, y Forwyn ogoneddus ei fam, ac i fynachod Ystrad Marchell, er gorphwysdra i'w enai l, yr holl borfa yn nhiriogaeth Cyfeiliog.‡ Barna Tanner mai Madog ap Gruffydd Maelor a ail-sylfaenodd y fynachlog hon; ond yn ol ei siartr gellid meddwl na ddarfu iddo ond rhoddi iddi ddernyn o dir, i'r dyben o sylfaesu cell, neu ryw attodiad ati: a gwnaed hyny, medd efe, ar ddymuniaid pedwar o abadau; yn mhllith y rhai a crybwyllir Philip ei hun, abad Ystrad Marchell ar y pryd;§ yr hyn a brawf fod y tŷ yn bodoli y pryd hwnw. Yn nechreuad teyrnasiad Iorwerth III. cafodd y mynachod Cymreig eu symud i fynachlogydd Seisonig, a dodwyd rhai Seisonig yn eu lle; a gwnaed y fynachlog hon yn ddarostyngedig i ymweliadaeth mynachlog Buildwas, yn str yr Amwythig. Ei chyllid ar adeg y dadgorphoriad, yn ol Dugdale, ydoedd 64l. 14s. 2d.; yn ol Speed, 73l. 7s. 3d. Y frenines Elisabeth a'i rhoddodd i Rowland Hayward a Thomas Dixon.

Llandysilio.] Myned heibio i'r Garth, preswylfod Devereux Mytton, ysw. Pasio eglwys fechan *Llandysilio*, capel yn mhlwyf Llandrinio; ac yn fuan wedi hyny rhydio y Fyrnyw, ac ymadael ychydig oddiwrth fy llwybr arfaethedig ar lanau yr Hafren, i ymweled â'r anturiaethus Mr. Evans, o Lwyn y Groes, gerllaw Llanymynach, yr hwn, heb un golwg ar ei les personol, sydd yn awr yn parotdi map prydferth o Ogledd Gymru,|| ar ei antur-
Llanymynach.] iaeth ei hun. Aros ym ei dŷ ef hyd y bore, ac yna, yn ei gwmmi, ymweled â *Llanymynach*. Y mae yr eglwys a'r pentref yn sefyll mewn lle prydferth, ar fryncyn uwchlaw y Fyrnyw; ac yn hynod o fanteisiol at fasnach. Gorwedda yn agorfa tri o ddyffrynoedd, yn nghroesiaid dwy o brif-fyrdd cyhoeddus, ac ar afon sydd yn fordwyol i'r Hafren (yr hon a red o fewn tair milldir i'r fan hon) am rai misoedd yn y flwyddyn, i ysgraffau o haner cant o dunelli. Anfonir symiau mawrion o lechi oddiyma i

* Sax. Chr. 94, 95.

† Tanner, 716.

‡ Y mae copi o'r siartr yn fy meddiant. Gan iddo ddiange rhag sylw Syr W. Dugdale, yr wyt yn ei argraffu yn yr Attodiad.

§ Dugdale Monast. i. 396.

|| Cyhoeddwyd y map hwn yn 1796. Goz.

Bristol; ac, yn y blynyddau diweddaraf, i fyny camlas Stourport, Birmingham, a manau ereill.

Bryn.] Esgyn bryn Llanymynach, craig anferth, a'i harwyneb wedi ei orchuddio â thywyrch gwyrddleision; oddi tanodd y mae mynor o liw perl, gyda gwythenau cochion prydfferth, wedi ei resu â gwÿ., ac yn alluog i

Gweithydd] dderbyn caboliad da Dyma gareg galch y lle. Y mae y
Ceryg Calch.] swm a losgir ar y bryn yma yn anamgyffredadwy, ac y mae y cynydd yn fwy ddengwaith er y gweliant yn ffyrdd sir Drefaldwyn; oblegyd cludir ef hyd yn nod fel gwrtaitth i fwy na deng milldir ar hugain o bellder. Dechreuwa yr amser cludo yn Mawrth, a therfyna yn mis Hydref Y mae y bryn o hyd a lled mawr iawn: llechwedda i fyny o'r ochr nesaf at y pentref, a therfyna y rhan uchaf o hono mewn dibyn eang a hirfaith.

Mwneion.] Dichon fod ei grombil yn llawn o fwnau. Y mae mŵn copr, ac y mae profion diymwad iddo gael ei weithio gan y Rhufeiniaid. Mewn ogof

Ei weithio gan] fawr gelyddydol, wedi ei ffurfio yn amrywiol droadau er
y Rhufeiniaid.] chwilio am y mwnau, darganfyddwyd bathynau Rhufeinig; yn eu mysg, un o eiddo Antoninus, ac un o Faustina. Yn agos i'r bathynau cafwyd ysgerbwd dynol yn ei lawn hyd: ac ar ei fraich aswy yr oedd breichled, ac wrth ei ochr fwyall rhyfel. Ceir esgyrn wedi eu llosgi, a ludw, yn fynych ar y bryn; ac yn agos i ran ogledd-orllewinol y clogwyn y mae niferi o byllau mawrion, ar ffurf cônau gwrtthdrôedig, y rhai y tybir eu bod yn waith y Rhufeiniaid.

Hen Gloddiau] Ar lechwedd y bryn, yn y rhan fwy hygyrch o hono, y mae yn
a Ffosydd.] rhedeg, o'r top i'r gwaelod, gaerfa anferthol o geryg rhyddion, gyda ffos yn ei gwaelod; ac mewn rhyw bellderau tu hwnt y mae dwy o ffosydd ereill yn cydreddeg, mewn llawer o fanau wedi eu tori trwy y graig gyda llafur mawr iawn. Tybiwyd mai y Rhufeiniaid oeddynt y bobl a wnaethant y gweithydd hyn; ond yr wyf fi yn tybio yn hytrach mai Prydeinig ydynt, am eu bod mor debyg i'r rhai a gyfansoddant nerth yr orsaf Brydeinig. Gellir olrhain clawdd Offa ar y bryn hwn; ond y mae yn amlwg yn wahanol i'r lleill. Y mae gwâl y fynwent wedi ei gosod ar y blaenaf.

Oddiar gopa y bryn ceir golygfa o'r fath fwyaf hyfryd, mewn un cyfeiriad, ar wastadedd eang str yr Amwythig, gyda'i derfynau ymddyrchafol amrywiog. Bryniau Freiddin a ffurfiant gynulliad ardderchog gyferbyn a'r bryn hwn; y rhai a godant gyda'u gilydd mor fawreddog, fel dau benrhyn mawr, yn y fynedfa i ddyffryn yr Hafren; yr hwn, oddiyno i Lanidloes, sydd rhwng deg ar hugain a deugain milldir o hyd.

Yr olygfa at y dehau sydd i sir Drefaldwyn; ac y mae yn gyfres o fân ddyffrynoedd, yn llochesu rhwng ymddyrchafiadau bychain coediog. Yn union o dan glogwyn y bryn y gorwedda gwastadedd, yn cael ei ddyffrhau yn brydfferth gan y Tanat a'r Fyrrnyw, y rhai a ymunant yno. Yn union o dan y
Newadd Blodwel.] graig y saif *Newadd Blodwel*, palasdy anghyfanedd, ar un adeg yn eiddo y Tanats; trosglwyddwyd ef i'r Matthews trwy briodas Jane, merch ac etifeddes Maurico Tanat. Cafodd yr eiddo ei

drosglwyddo drachefnu, trwy briodas Ursula, merch ac etifeddes Roger Matthew, i Syr John Dridgeman, barwniad, taid y perchenog presenol.

Castell Careg Hwfa.] Heb fod yn mhell oddi yno y safai *Castell Careg Hwfa*, am yr hwn ni wn i ddim yn rhagor nag iddo gael ei gymeryd a'i anrheithio gan Owain Cyfeiliog ac Owain ap Madog ap Meredydd.* Adferwyd ef yn fuan; oblegyd yn y flwyddyn 1187, cafodd yr olaf ei ladd yma yn y nos, gan Gwenwynwyn a Chadwallon, meibion ei gynghreiriwr blaenorol.†

Y Bontnewydd.] O Lanymynach marchogais i'r *Bontnewydd*, pont o saith bwa, dros y Vyrnyw, oddeutu tair milldir uwchlaw y rhyd. Cyfyngir yr afon gan argae, i gael dwfr i felin, ac y mae yn ffurfio ymestyniad prydfferth. Y mae y gorlifiad dwfr yn ffurfio dyfr-ddisgyniad destlus; a'r golygfeydd at i fyny, o fân ddyfrynoedd, a choed hongianol, yn hynod o brydfferth.

Y mae yr afon yn teilyngu y teitl *Piscosus Annis* (Afon y Pysgod), yn gymaint ag un y gwn i am dani. Y mae nifer y pysgod sydd ynddi yn bywiocâu y dyfroedd, ac yn ychwanegu yn fawr at ei phrydfferthwch. Nid yw Ausonius yn esgeuluso y sylw hwnw, yn ei gân brydfferth ar y *Moselle*.

Intentos tamen usque oculos errore fatigant
Interludentes examina lubrica pisces.‡

Ni ddarfu i mi archwilio pa un a ydyw y *Moselle* yn cynrchu mwy nag sydd yn y rhestr ganlynol.

Pysgod.	Yn eu hadeg.
Eogiaid,	Nadolig i Orphenhaf.
* Brithylliaid,	Mawrth i Fedi.
* Gleisiaid,	Eto.
Teimbysg,	Mawrth i Dachwedd.
* Pilcod,	Ebrill i Fedi.
Perc,	Mai i ddiwedd Medi.
Crychbysg,	Ebrill i Fedi.
Carp,	Ebrill i Orphenhaf.
Gwrachod,	
Torgochiaid,	Ebrill i Fedi.
* Brwyniaid,	Eto.
Gwyniaid,	Eto.
<i>Bleak</i> , math o wÿniaid ...	Mehefin, Gorphenhaf, Awst.
* Pysg penci,	Ebrill i Fehefin.
* <i>Loche</i> ,	Mawrth i Fedi.
Crothellbysg,	Ebrill i Fedi.
<i>Shad</i> , math o fôrbysg ...	Mawrth ac Ebrill.
* Llyswod,	Mehefin, Gorphenhaf, Awst.
Llamprai,	
Llythiod,	Mai i Fedi.

* Powel, 210.

† Yr unrhyw, 241.

‡ "Chwareus bysgod, lithrig heigiau ar bob tu, yn blino y llygaid sydd yn awyddus wylid troadau yr afon."

O'r rhai hyn, nid oes ond y rhai a nodir â * yn mynychu y Tanat, yr hon a ddisgyna i'r Vyrnyw oddeutu y fan lle y gwnaed y cyfrifiad hwn: fel y mae ambell bysgod yn hoffi rhai dyfroedd yn fwy na'u gilydd!

Dongay.] Myned drachefn heibio i Landysilio. Croesi commins *Dongay*; a nesân at breswylfod Francis Lloyd, ysw.; marchogaeth trwy beutref Llandrinio, ac heibio i'r eglwys o'r un enw. Croesi pont Llandrinio, o dri bwa, adeilad newydd a hardd. Yn agos iddi y mae preswylfod Clopton Price,* ysw.; cefnogwr gweithgar a defnyddiol pob amcanion cyhoeddus o fewn ei gylch.

Wedi croesi yr Hafren, gorweddai fy ffordd wrth droed y crynswth mawr o fynyddoedd creigiog, a adnabyddir wrth yr enwau Freiddin, Moel y Gollfa, a Chefn y Castell. Y mae eu godreun wedi eu hamgylchu yn brydferth gan goed; uwchlaw pa rai y mynyddoedd a ymddyrchafant, gan arddangos ffrynt aruthrol a chlogwynog. Ar forfa Crew y mae Mynydd Belin, ar yr aswy, yn ymsaethu i fyny yn graig ar ei phen ei hun, yn mhell oddiwrth ei chydfryniau cydawns. Gweled odditanaf eangder maith o wlad wastad a gwleb, gwastadedd mawr rhan o str yr Amwythig. Saif pentref a phlwyf Melverly ar yr ochr draw i'r Hafren, yn agos i'r fan lle y mae y Vyrnyw yn ymarllwys iddi. Oddiwrth yr amgylchiad huuw, gelwir y fan hon, *Cymmerau*, neu gydliifiad dyfroedd.

Yn ngolwg y mynyddoedd mawrion a nodais yn barod, y cyfansoddodd Gwalchmai ap Meilir gân o'r fath brydferthaf. Yr oedd ei athrylith ef yn unwedd gyfaddas at farldoniaeth a rhyfel. Ar ol bod dan arfau yr holl nos, wedi ei swyno gan doriad y dydd, prydfferthwch yr olygfa amgylchynol, canïadau yr adar, a murmur y dyfroedd, y mae yn anghofio pob gofalon, a chan ddirmygu y perygl rhag y gelyn oedd gerllaw, y mae yn tori allan yn yr awdl a elwir Gorhoffedd Meilir; yr hon a ddechreuas

Mochddwyreawg huan dyffestiat,
Maws, &c.†

Ymddyrrha, belen dydd! y dwyrain byrth ymagor,
A dangos ini wawr dy euraidd fantell borpor.
Fe gân yr adar bach yn beraidd ar bob brigyn,
Ymddyrrha, belen dydd! mae'r wawr yn prysur esgyn.
Gwalchmai yn galw sydd; mewn cân, mewn rhyfel astrus
Wasgara, megys llew, y gelyn hyf arswydus.
Drwy gydol noswaith hir, y saif y Bardd a'r Gwron,
Wrth greigiau'r Freiddin fawr, ar wyladwriaeth eou;
Lle y murmura për afonydd claeu eu dyfroedd,
A'r glaswellt gwllithog sy'n addurno y mynyddoedd;
Lle chwery'r wylan gain yn brydferth yn yr awel,
Gan chwyfio'i harddwych blu yn yr awyrgylch dawel.

Rainaldus iarll Warin a ddaliai Meverlei yn yr un dull ag y delid pobpeth yn y parthau hyn, oddiwrth y prif arglwydd, Roger iarll yr Amwythig. Yn

* Wedi marw; ei ferch a'i etfoides a briododd y parch. Mr. Wingfield, ficer Rhiwabon. GOL

† Deryn a gadwyd yn *Dissertatio de Bardis* gan y parchedig Evan Evans, tudal. 82. Y gwron ydoedd o deulu Trefeilir yn Môn.

amser y Cyffeswr yr oedd yn cael ei ddal gan un o'r enw Edric. Yn fuan ar ol y Congwest daeth i feddiant y Fitz-alans, hyd y 9fed o'r frenines Elisabeth; pryd y trosglwyddwyd ef, gan Henry iarll Arundel, i Thomas Younge, archesgob Caerefrog; yr hwn a'i gwerthodd i ——— Willaston.*

Gerllaw ffrwd fechan, gadael str Drefaldwyn, a myned i mewn i

SIR YR AMWYTHIG.

Castell Wattleburg.] Ymweled, ychydig ar y ddeheu, â chastell *Wattleburg*, tŷ hynafol gyda thŵr ysgwâr o amser llawer mwy hynafol. Saif ar y ffordd Rufeiniig o Llanrhaiadr yn Mochnant.† Tybia Mr. William Mytton y gallai y lle fod yn orsaf o eiddo mintai o'r Vandaliaid, y rhai a anfonasid i Frydain gan yr ymerawdwr Probus; ac fod y gair wedi ei lygru o Vandesburgh, enw a roddwyd iddo gan y Sacsoniaid; trwy fod caerfa o'r un enw yn sir Lincoln, ac wedi tarddu, fel y bernir, oddiwrth yr un achos. Ar adeg y Gorchfygiad, Edric oedd mewn meddiant o hono. Robert Corbet, pendefig Normanaidd, a'i holynodd. Wedi hyny rhoddwyd ef i fab ieuengach o'r Corbets o gastell Caux. Parhaodd yn hir yn y teulu hwnw. O'r diwedd syrthiodd i linach Gwenwynwyn, arglwydd Powys, a'i ddisgynydd ef, a elwid Fulk Mawddwy, a fu farw mewn meddiant o hono, ond heb blant, yn yr ail o Harri V. Syr Hugh de Burgh a ddylynodd, yn rhinwedd ei briodas âg Elizabeth, chwaer i Fulk. Trwy briodas Angharad, un o bedair wyres De Burgh, aeth yn eiddo i'r Leightons; ac y mae yn bresenol yn meddiant eu holynydd, Syr Charlton Leighton,‡ barwniad.

Neuadd Loton.] Ychydig yn mhellach yn mlaen y mae *Loton*, preswylfod y teulu; yr hwn sydd o darddiad Sacsonaidd, a chymer ei enw oddiwrth Leighton, plwyf yn y sir hon. Heb fod yn mbell oddiwrth y

Alberbury.] tŷ y mae gweddillion hen balas neu gastell *Alberbury*; bychan, ond cadarn iawn: y mae tŵr ysgwâr, a rhai muriau, o hyd yn aros. Leland a ddywed, ei fod yn gastell i Fulk Fitzwarine (i dad yr hwn, Guarine de Metz, pendefig o Loraine, yr oedd Gwilym y Gorchfygwr wedi

Mynachlog.] rhoddi y faenor hon,) sylfaenydd mynachlog *Alberbury*, yr hon a safai ychydig o ffordd oddiyma, ar lanau yr Hafren. Sylfaenydd hi yn amser Harri I., ac yr oedd yn gell o eiddo y Benedictiaid o Grammont yn Ffrainge. Trwy ei bod yn fynachlog dramoraidd, Henry Chicheley, archesgob Caergaint, a erfyniodd ei chael gan Harri VI. tuag at waddoli ei goleg newydd, yr Holl Eneidiau; § i ba un y mae byth er hyny wedi bod yn perthyn, ynghyda rhoddiant y ficariaeth. Gelwid y ty crefyddol hwn hefyd yn *Albana Monasterium*,|| neu y *Fynachlog Wen*.

Routon.] Ychydig i'r dwyrain o *Alberbury* y mae *Routon*, preswylfod y *Lesters*, teulu ag sydd wedi preswyllo yma er's hir amser. Yn flaenorol i'w sefydliad hwy, perthynai i'r arglwyddi *Strange* o *Knockin*, lle y buasai

* Harleian MSS. Yr oedd y *Warin* a grybwyllir yma e wahanol rywogaeth a deulu y *Fitzwarens*.

† Gwel tudal. 456 o'r gwaith hwn.

‡ Yn bresenol (1809) Syr Robert Leighton. Goll.

§ Godwin Præsul. Angl. 15L

|| Leland Itin. v. 89.

castell; yr hwn a ddinystriwyd yn 1266 gan y tywysog Llewelyn ap Gruffydd; ond ail-adeiladwyd ef yn fuan wedi hynny gan John arglwydd Strange.* Yn agos i'r llecyn yma y tybir fod y *Rutunium* Rhufeinig yn sefyll; ond nid oes dim olion o honi i'w gweled. Y mae yr enw diweddar yn cadw i tywy ran o'r hen

Oddiyma troais tuag at yr Hafren; ac ar fryn uchel uwchlaw yr afon, yn *Shrawardine* Leiaf, gwelais fryncyn celfyddydol anferth, ar ba un yn flaenorol y safai rhyw gastellyn. O'r lle hwn disgynais i'r Hafren, ac wedi croesi yr *Shrawardine*.] afon, y pryd hyn yn rhydiadwy, ymwelais â chastell a phen-tref *Shrawardine* Fwyaf, yr hwn a saif ar y lán gyferbyniol. Rainaldus a'i daliai ar adeg y Gorchfygiad. Aeth wedi hyn i feddiant y Fitzalans, a pharhaodd am lawer o gaurifoedd yn eu teulu hwy; oddieithr am ychydig amser, ar euogfarniad Edmund iarll Arundel, yn uheyrnasiad Rhisiart II., pan y rhoddwyd ef i Roger de Mortimer, iarll March; a thrachosn, yn yr u teyrnasiad, pan y caniatâwyd ef i William iarll Wiltshire, ar ol dienyddiad creulon Rhisiart iarll Arundel. Ond yn y teyrnasiad nesaf, cafodd ei gollfarniad ei ddadwneyd, ac adferwyd ei etifeddiaethau i'w fab. Henry, yr iarll diweddfaf o'r teulu, a'i gwerthodd i Syr Thomas Bromley, arglwydd ganghellydd Lloegr; yr hwn, yn 1582, gyda thrwydded y frenines, a'i sefydlodd ar Syr George Bromley, marchog, a'i etifeddion. Yr oedd efe o dylwyth hynafol yn y str hon. John, un o'i hynafiaid, a feddiannai yspytty Molay Bacon, yn str Bayeux, yn Ffrainc, trwy iddi gael ei rhoddi iddo gan Harri V. ar yr achlysur o'r hyn a elwid yn wrthryfel Alan de Beaumont, y cynfeddiannydd. Yr oedd John, a'i ddisgynyddion cyfreithlawn, i'w dal hi gan y goron ar yr amod o wneyd gwarogaeth, ac anrhegu y brenin a'i olynwyr & gwregys, yn nghastell Bayeux, bob blwyddyn, ar wyl St. Ioan Fedyddiwr.† Trwy ganiatâd arall o eiddo ei gâr Hugh de Stafford, arglwydd Bourghchier, efe a gafodd ddeugain punt yn y flwyddyn, yn ystod ei fywyd, i'w talu o'i diroedd yn siroedd Stafford a Warwick, am ei ymddygiad gwrol mewn ysgarmes gerllaw Corbie, yn Normandy, pryd yr achubodd faner freninol Guienne,‡ yr hon a ymddiriedasid i Hugh de Stafford. Amserir y caniatâd o Madely, ar y 10fed o Fawrth, yn bedwaredd flwyddyn i Harri V.

Castell.] Nid oes ond tri neu bedwar o ddarnau o'r castell yn aros. Ni fu erioed yn un eang; safai ar fryncyn isel, ac yr oedd yn amddifad o weithydd allanol. Cafodd meddiant o'r castell, ac o'r etifeddiaethau a berthynent iddo, eu gwerthu ychydig flynydden yn ol i arglwydd Clive.

Y mae yr afon, o gymydogoeth Shrawardine, yn dechreu dyfod yn dra phrydferth. Ymddyrchafa y glenydd, ac yn fynych gwisgir hwy & choedydd hongiauol. Mewn manau, enciliant oddiwrth ymyl y sianel, a gadawant lecyn gwyrddlas o ddoldir cydrhyngddynt â hi.

Ail-groesi yr afon, a myned trwy bentref Forde. Gadael Dintle ar y dde-
Onslow.] hau, eiddo Leighton Delamore Griffith, ysw.; ac *Onslow*, eiddo Rowland Wingfield, ysw. Yr olaf a ddyry enw i deulu pendefigaidd yr

* Dugdale Baron. i. 665.

† Herald's Visitation of Shropshire, 1584, &c, in Hals'lon library, p 44.

‡ Yr unrhwy.

Onslows, yr hwn a ymsefydlodd yma mor foreu ag amser Harri III. Ar yr *Montford*.] ochr ogleddol i'r afon, ar lân hyfryd, y saif eglwys a phentref *Montford*; y rhai a roddasant deitl, yn 1741, i Henry Bromley, ysw. Ychydig ymhellach y mae pout Montford, yr hon a gynwys bedwar bwa. Buasai un yn y lle hwn cyn y flwyddyn 1291; oblegyd y pryd hwn darfu i sirydd y str wysio ysgutorion John de Hegerwas i ymddangos yn y sessiwn, i roddi cyfrif am ba ddefnyddiau a gawsid, a pha swm o arian oedd yn llaw y boneddwr hwnw, yr hwn a fuasai farw cyn gorphen ei hadeiladu. Yn 1374, neu yr 48ain o Iorwerth III., cafwyd ei bod allan o adgyweiriad; yr hyn a barodd i'r brenin ganiatáu *pontage*, neu doll am dair blynedd,* er ei hadgyweirio.

Y mae tref yr Amwythig o fewn pedair milldir o'r lle hwn, braidd mewn llinell uniongyrchol; ond dewisais i yn bytrach ddylun llwybr yr afon, yn cael fy nhemtio gan brydferthwch eithafol yr olygfa. Crocsais bout Montford, troais ar y ddeheu, ac aethum dros y Perry, heb fod ymhell uwchlaw ei hymuniad *Milton*] a'r Hafren. Saif pentref *Milton*, hyn ydyw *Middle Town*, neu y Dref ganol, yughaol y gwddf cul o dir sydd rhwng y ddwy afon. Y mae yr Hafren yn y fan hon yn gwneyd plygiad mawr, a ffurfia, ar yr ochr wrthgyferbyniol, fath o orynys, gyda gwddfdir mor bynod o gul, fel ag i gael ei *Yr Ynys*.] galw yn *Ynys yr Up tlossal*, yn cael ei hamgylchynu gan yr afon am yr eangler o bum' milldir, oddieithr ar y fynedfa i mewn, yr hwn a ffurfia wddf heb fod ond 380 o latheni yn unig o led. Y mae yr ynys yma yn etifeddiaeth o'r fath mwyaf cryno i Humphrey Sandford, ysw.; a gweddha yn mhlwyf St. Chad. Perthynai y lle yma yn flaenorol i Syr Francis Englefield, marchog, boneddwr zelog dros yr hen grefydd yn amser y Diwygiad, a phrif swyddog oddeutu person y dywysoges Mari, yr hon a fu wedi hyn yn frenines. Ar esgyniad Iorwerth VI. anfonwyd am dano (yn nghydag ereill o'i dylwyth,) gan yr Amddiffynydd a'r cyngor, i'w gwahardd i wrando yr offeren yn nhŷ y dywysoges. Gwrthodasant ufuddhau, a charcharwyd hwy am amryw tisoedd. Ar esgyniad Mari, efe a dderbyniodd y profion cryfaf o'i diolchgarwch am ei ffyddlondeb. Yn y flwyddyn gyntaf o'r teyrnasiad canlynol, efe a adawodd y deyrnas, gyda llaweroedd o benboethiaid ereill, ac a fu yn ddiwyd gyda'r gorchwyl o hyrwyddo achos Mari brenines yr Ysgotiaid. Cafodd ei gollfarnu yn y flwyddyn 1585, a'i holl etifeddiaethau eu fforffedio; ond trwy i ryw anhawsderau cyfreithiol gyfodi, yn 1593 pasiwyd gweithred seneddol newydd, yn cyflawn gadarnbau y flaenaf.† Bu farw Syr Francis yn 1592, yn Valladolid, a'i gorph a gladdwyd yno yn y coleg Seisonig. Yr etifeddiaeth hon

* Hynafiaethau plwyfol sir yr Amwythig, gan Mr. Wm. Mytton, M.S. unplyg.—Dymunaf gantatol yma i roddi ychydig hanes am fy nhellwng ewythr, i katur yr hwn yr wyf mor ddydedas. Efe oedd frawd teuengach o deulu Halston, gwol tud. 150 o'r gwaith hwn. Bwrtaledid ef i'r eglwys; ond o achos rhyw olygiadau politiciaid, gwrthododd ddylun yr alwedigaeth hono. Yna rhoddas ei hun i fyny yn gwbl i astudio hynafiaeth, yn benaf yr eiddo ei sir ei hun; ymgyngherodd a'r holl gofnodau y gallai gael gafael arnynt; a chydai llafur mawr a chywirdeb, ffurfiodd y gyfrol yr wyf yn cyfeirio ati. Ond ymeangodd ei fwriadau i wneyd hanes o'r fath mwyaf cyflawn am sir yr Amwythig: at ba amcan yr oedd wedi gwneyd casgliadau anferth, y rhai a adawodd ar ei ol heb eu trefnu; heblaw casgliad lluosog a cheindlws o luniau cofadedllau, &c., wedi eu gwneyd gan arlunydd a gadwal i'r dyben hwnw. Rhwystrowyd ef i gyflawni ei amcanion gan anghu. Bu farw ar yr 8fed o Fedi, 1746, yn 51 oed, yn Habberly, hen etifeddiaeth o eiddo ei frawd hwn.

† *Ruffhead's Statutes at Large*, ii. 653, 676.

o'i eiddo a roddwyd gan y frenines Elisabeth i Richard Sandford, ysw., un o swyldogion y goron, a hynafiad i'r perchenog presenol; teulu ag oedd er's hir amser cyn hyny yn meddu etifeddiaethau ereill yn y gymydogoeth.

Fittes.] *Fittes*, eglwys blwyfol Mitton, a saif o fewn ychydig bellder, ar fryn, gyda bryncyn archwiliadol mawr heb fod yn mhell oddiw'rthi. O gae, heb fod yn mhell o'r fynwent, y ceir golygfa o'r fath brydferthaf ar yr Hafren, yr hon a orwedda yn mhell draw islaw, yn ngwaelod y glenydd sythion, gorchuddiedig gan goedydd hongianol, neu wedi eu tywyllu gan goed yw o faintioli aruthrol. Gwelir yr afon yn ymnyddu o amgylch yr ynys; ac y mae yr ynys ei hun, llanerch o dir brás yn gymysg â choed, yn llechweddu yn brydferth hyd fin y dwfr. Y mae ynys hir a chul, yn llawn coed, yn amrywio yr olygfa, trwy ranu yr afon yn ddwy sianel; y rhai a ail-ymunant, ac a redant o dan graig Leighton, clogwyn uchel, yr hwn a ffurfia derfyn ardderchog ar y rhan hono. Uwchlaw y tir sydd o flaen yr olygfa doreithiog hon y mae niferi afrifed o fynyddoedd o wahanol ffurfiau; y cwbl gyda'u gilydd yn ffurfio yr olygfa brydferthaf ag y dichon y wlad hon ymfrostio ynddi.

Tra yn marchogaeth yn mlaen, aethum heibio i Berwick uchaf ac isaf; un yn breswylfod — Betton, ysw., y llall yn eiddo Thomas Powis, ysw., y ddau *Tref yr Amwythig.*] le yn meddu golygfeydd o'r fath hyfrytaf ar yr afon a thref yr *Amwythig*. Y mae y ddau le yn mhlwyf St. *Mair* yn yr *Amwythig*. Aethum i mewn i'r dref trwy Borth y Gogledd; yr hwn, er mwyn mwy o ddyogelwch, mewn gwirionedd a gynwysa ddau o byrth, mewn ychydig bellder y naill oddiw'rth y llall, gyda thŵr crwn ar bob ochr.

Castell.] Saif y castell ar godiad tir ar yr aswy. Nid oes ond un rhan, gyda dau dŵr crwn, yn aros, a muriau yr ochrau gogleddol a dwyreiniol. Safai y brif amddiffynfa (*keep*) ar fryn celfyddydol mawr; yr hyn a ddengys fod y castell hwn o ddechreuad Sacsonaidd neu Brydeinig, er y priodolir y sylfaeniad i iarl mawr yr *Amwythig*, Roger de Montgomery. Y mae y tu fewn yn glir oddiw'rth adeiladau, oddieithr un tŷ. Holl fuarth y castell sydd yn ardd; ac nid yw y bryncyn yn bresenol yn hynod am ddim oud am yr olygfa hardd a geir oddiarno.

Saif tref yr *Amwythig* oddi fewn i orynys, gyda'r tir yn llechweddu yn brydferth, yn y rhan fwyaf o leocedd, at yr afon. Sylfaenwyd y castell yn hynod o ddoeth ar wddfdir cul, dau can' lath o led, yr hyn a'i cysyllta â'r tir

Ei sylfaenu gan Roger de Montgomery.] cylchynol. *Roger de Montgomery*, i'r hwn y rhoddwyd braidd yr holl str gan Wilym Orchfygwr, heb law cant a deunaw a dengain o faenorau mewn parthau ereill o'r deyrnas, a wnaeth y lle yma yn brif breswylfod iddo ei hun. I'r dyben o helaethu ei amddiffynfeydd, efe a chwalodd un a deugain o dai; oblegyd yr oedd y parth yma o'r dref, y pryd hwnw, yn dra phoblogaidd. Yr oedd y tai hyn yn talu trethi; eto ni wnaed dim ad-daliad i'r meddiannwyr, er cymaint oedd eu colled. Y ownstabl cyntaf ydoedd Warine Foel, dyn o dal-dra bychan, ond o wroldeb mawr. Parhaodd y lle hwn yn meddiant dau fab *Roger de Montgomery*; *Hugh*, yr hwn a laddwyd yn Ynys Fôn, a'r anghenfil hwnw o greulondeb,* *Robert*, yr hwn a gyfenwid *de Belesme*; a'r hwn, ar ol

* See Dugdale's Baron. i. 31.

amryw ymdrechion, o'r diwedd a orfyddwyd i roddi i fyny y lle hwn, ei ragorfreintiau, a'i boll feddiannau galluog, i ddwyllaw ei benadur cyfreithlon, Harri I. Mor fuan ag y daeth yn amddiffynfa freninol, y tiroedd a'r etifeddiaethau perthynol iddi a ranwyd yn fân diriogaethau er ei hamddiffyn. Fel hyn yr oedd Robert, mab Adam de Leyton, dan orfod i aros yn y castell hwn am bymtheng niwrnod, *cum una balista* (gydag un bwa croes;) a William de Wichard a ddaliai faenor Cold Hatton, i gadw gwyliadwriaeth yn y castell hwn, ar ei draul ei hun, am ugain diwrnod, yn amser rhyfel, *cum uno equo, lorica, capello ferreo, et lancea*.* Y llywyddion oeddynt yn gyffredin yn ddynion o'r galluoedd uchaf; ac yn dra mynych traddoddi y lle i ofal sirydd y str. Wedi ei wneuthur yn anamddiffynadwy yn amser y rhyfeloedd cartrefol, rhoddwyd ef gan Siarll II. i Francis is-iarll Casnewydd, wedi hyny iarll Bradford. Yn ein hamser ni cafodd ei drosglwyddo i ddwyllaw Pulteney iarll Caerbaddon, ac y mae yn awr yn nwyllaw William Pulteney, ysw.†

Muriau.] Yr ymgais gyntaf a wnaed at adeiladu muriau y dref hon ydoedd eiddo Robert Belesme; yr hwn, i'r dyben o'i hamddiffyn rhag milwyr y brenin, y pryd hyny yn ymdaith yn ei erbyn, a adeiladodd fur o bob ochr i'r castell, ar draws y gwddfdir hyd lán y dwfr. Y mae un o'r ddau yn aros eto, ac fel yr hysbyswyd fi, terfynai gyda thŵr ysgwâr: y mae y ddau fur ar gael yn y plan a wnaed o'r dref gan Speed. Ni amddiffynid y dref gan furiau hyd y flwyddyn 1219; pan y darfu i Harri III. anog y trigolion yn gryf i barotódi rhyw fath o amddiffyniad yn erbyn gelyn. Ar y cyntaf efe a ganiataodd iddynt amrywiol dollau bychain; ond o'r diwedd wrth gael nad oedd hyny yn ddigon, bu gorfod iddo eu cynorthwyo: eithr araf iawn yr oedd y gwaith yn myned yn mlaen, fel na chwblhawyd hwy mewn llai na deuddeg mlynedd ar hugain. Cafodd y dref ei phalmantu yn y teyrnasiad nesaf, trwy gymhorth rhyw dollau a ganiatesid at y pwrpas hwnw.

Braidd yn mhob parth, yr oedd y muriau cyntefig mewn pellder oddiwrth yr afon. Y mae y rhai ar du y de-ddwyrain yn cael eu cadw mewn adgyweiriad da, a ffurfiant rodfeydd hyfryd, oni buasai yr anghyfleustra a bair y mynych risiau. Y rhai ar du y gogledd-orllewin ydynt wedi eu llwyr guddio gan dai. O dan y rhai hyn y mae cae cul, yn ymestyn o'r Ysgol i'r Bont Gymreig; ar hyd ymyl yr hwn, yn agos i'r afon, yn 1645, yr oedd mur arall wedi ei adeil-
Mur Rowshell.] adu, a elwid mur *Rowshell*; defnyddiau yr hwn y dywedir iddynt gael eu dwyn o gastell Shrawardine.

Y mae llawer o dystiolaethau hanesyddol yn mherthynas i hynafiaeth y
Y Dref.] dref. Yr oedd wedi bod, am oesoedd lawer, yn brifddinas gwlad Bowys, ac yn breswylfod y tywysogion. Dywedir fod gan Brochwel Ysgithrog, yr hwn oedd yn byw oddeutu y flwyddyn 607, ei balas ar y fan lle y mae eglwys St. Chad yn sefyll yn bresenol.‡ Galwai y Cymry ef yn Ben-gwern; ac Ymwythig, neu Hyfrydwch, ein tywysogion fel y tybiaf. Nid yw y cyfnod yn mha un y cododd y dref, yn hysbys hyd sicrwydd; ond tybir ei bod

* "Gydag un march, llurig, cap hatarn, a phicell."

† Crewdyd ef yn farwng: ar farwolaeth ei unig ferch a'i etifeddes, Laura is-iarll Caerbaddon yn 1808, daeth yr eiddo mawr yn yr Amwythig i feddiant iarll Darlington. Gol.

‡ Powel, 22.

ar adfeilion yr *Uriconium* Rhufeinig, *Vreken Ceaster* y Sacsoniaid, a'r ddiweddar *Wroxeter*, pentref bychan, oddeutu pedair milldir oddiyma, ar yr Hafren; yu mha le y gellir gweled hyd heddyw ddarn mawr o'r mur hynafol.

Yn amser y Sacsoniaid.] Yn amser Iorwerth y Cyffeswr, yr oedd *Scrobbes Byrig*, fel y galwai y Sacsoniaid ef, yn lle o gryn faintioli. Yn yr adeg hono yr oedd yno ddau cant a deuddeg a deugain o dai, a thalai y bwrdeisiaid yn flynyddol 7l. 16s. 8d. mewn cyllid. Pa bryd bynag y byddai y brenin yn y dref, yr oedd deuddeg o'r prif breswylwyr i gadw gwyliadwriaeth o gylch ei berson; ac os deuai yno i hela, byddai y math oren o'r bwrdeisiaid, y rhai a feddent geffylau, yn marchogaeth yu arfog fel gwyliadwriaeth iddo, ac anfonai y sirydd un ar bymtheg ar hugain o draed-filwyr er eu cefnogi, tra y byddai y brenin yn aros yn eu plith. Pan fyddai y brenin yn gadael y dref, byddai y sirydd yn anfon pedwar ar hugain o geffylau i Lenteurde, i'w arwain i'r orsaf gyntaf yn swydd Stafford.

Pan elai y sirydd yn erbyn y Cymry, yr hyn y byddai ganddo achlysur i'w wneyd yn fynych, yr oedd yn arferol iddo wysio un ar bymtheg ar hugain o ddynion yn mharc Marsehely, i roddi eu gwasanaeth am wyth niwrnod. Y rhai a esgeuluseu wneyd hyny, a ddirwyid i ddeugain swllt.

Yr oedd gan y brenin dri o feistri y bathdy yn y lle hwn, y rhai, fel y bathwyr ereill yn y str, oeddynt dan rwymedigaeth i dalu iddo ugain swllt yn niwedd y pymtheng niwrnod, tra yr oedd yr arian allan o'r bathdy, a thra yr oeddynt yn cychredeg. Talai y dref o gwbl ugain punt yn flynyddol: yr oedd y brenin yn cael dwy ran, a'r sirydd un. Mor fuan ag y dechreuodd teyrnasiad y Normaniaid, talai i'w hiarll newydd ddeugain punt.

Siartrau.] Y siartr cyntaf sydd ar gael (cans y mae un Harri I. ar goll) ydyw un 1189, gan Rhisiart I. Y mae yn cadarnhau ei holl hen arferion a'i rhagorfreintiau; am yr hyn yr oedd y dref i dalu deuddeg *mark* mewn arian, yn cynwys deg at y dyben o ddarparu pâr o geffylau hela at wasanaeth y brenin. Y mae hefyd yn caniatâu i'r bwrdeisiaid y dref a'i holl berthynolion, y rhai y gafaelasid ynddynt gan Harri I. ar ffisfetiad yr iarll Robert. Y brenin Ioan, yn 1199, a helaethodd eu siartr, gan ganiatâu i'r dinasyddion ddewis dau o bersonau sylweddol a chall o'u plith eu hunain fel isfaerod i lywodraethu y dref; ac fod i'r cyngor cyffredin ddewis pedwar creill, i benderfynu holl ddadleuon y goron yn y gorphoraeth, ac i fod yn atalfa ar yr isfaerod eu hunain. Cafodd amrywiol siartrau ereill, gyda rhagorfreintiau ychwanegol, eu caniatâu gan dywysogion dyllynol, hyd nes y darfu i'r frenines Elisabeth ei gwneyd yn gorphoraeth, a darfu i Siarl I. gadarnhau ac ychwanegu at ei siartr freiniol. Cynwysa yn bresonol faer, pedwar ar hugain o henaduriaid, ac wyth a deugain o gynorthwywyr, y rhai a elwir hefyd yn gyngor cyffredin. Perthyna iddynt hefyd gofiadur; dau o ystafellyddion, y rhai a ddewisir yn flynyddol gan y maer, yr henuriaid, a'r cynorthwywyr; goruchwyliwr, clddyf-ddygiedydd, a thri o *sergeants at mace*.

Yr oedd y dref hon yn anfon aelodau (i'r senedd) o'r dechreuad. Gorweddai yr hawl i bleidleisio yn y bwrdeisiaid a breswylent yn y dref, ac a gyfranent at yr eglwys a'r tylodion, yn unol â phenderfyniad y tŷ yn 1709; ond yn 1714, penderfynuwyd fod bwrdeisiaid tramor i feddu hawl i bleidleisio.

Nid oes yn y dref hon law-weithfa ag sydd yn ddigon eang i deilyngu sylw; ond y mae yn derbyn elw mawr oddiwrth y rhai yn str Drefaldwyn. Dyma lle y mae y brif farchnadfa iddynt. Y mae oddentu 700,000 o latheni o webiau Cymreig, math o frethyn gwlan brás, yn cael eu ddwyn yma yn flynyddol i'r farchnad ar ddydd Iau; prynir ef, a thriuir ef, hyny yw, codir y gwlan ar un ochr, gan ddosbarth o bobl a elwid *Shearmen*. Ar yr adeg yma nid oedd ond deugain ar waith; ond yn amser y frenines Elisabeth yr oedd y fasnach mor eang, fel nad oedd dim llai na chwe' chant* yn cynal eu hunain trwy yr alwedigaeth hon. Anfonir y brethyn yn benaf i America, i ddiladu y Negro-aid; neu i Flanders, lle y defnyddir ef gan y werinos.

Gwlaneni, rhai brás a main, a ddygir bob dydd Llun (oddieithr pan y mae feiriau yn cyfryngu) i'r Trallwng; a defnyddir hwy gan mwyaf yn Lloegr, hyd y swm o 7 neu 800,000 o latheni. Y mae brethuwyr yr Amwythig yn myned i bob marchnad yn y Trallwng er mwyn y fasnach hon.

Heolydd.] Y mae trefniad yr heolydd yn yr Amwythig yn dra afreolaidd, megys ag y maent yn mhob hen drefydd nad ydynt o darddiad Rhufeinig. Llauer o'r adeiladau ydynt hen; ond y mae yr adeiladau diweddar yn gyffredinol wedi eu gwasgaru mewn amrywiol fanau.

Ysgol Rydd] Saif yr ysgol rydd gerllaw y castell, mewn heol lydan brydferth. Sylfaenwyd hi gan Iorwerth VI. yn 1552; yr hwn a'i gwaddolodd â degymau, ar y pryd yn cyrhaedd i 20l. 8s., ac awdurdododd yr isfaerod, y bwrdesiaid, a'u holynwyr, i apwyntio un ysgolfeistr, ac un is-ysgolfeistr; a chyda chydysniad esgob Lichfield, yr oeddynt i ffurfio rheolau er ei llywodraethu. Y frenines Elisabeth a ychwanegodd gryn lawer at y gwaddoliadau, fel y mae y cyllidau yn bresenol yn fawr iawn. Yr oedd yr adeilad ar y cyntaf o goed: ond yn 1595, cyfododd adeilad brydferth ac eang o faen yn ei lle, yr hon a gynwysa yr ysgol, tai i'r meistriaid, a llyfrgell yn llawn o gasgliad gwerthfawr o lyfrau, ac amryw gywreiniun; yn mhlith y rhai y mae tair o geryg beddrodol mawrion, y rhai a ddargaufyddwyd wrth aredig yn Wroxeter.

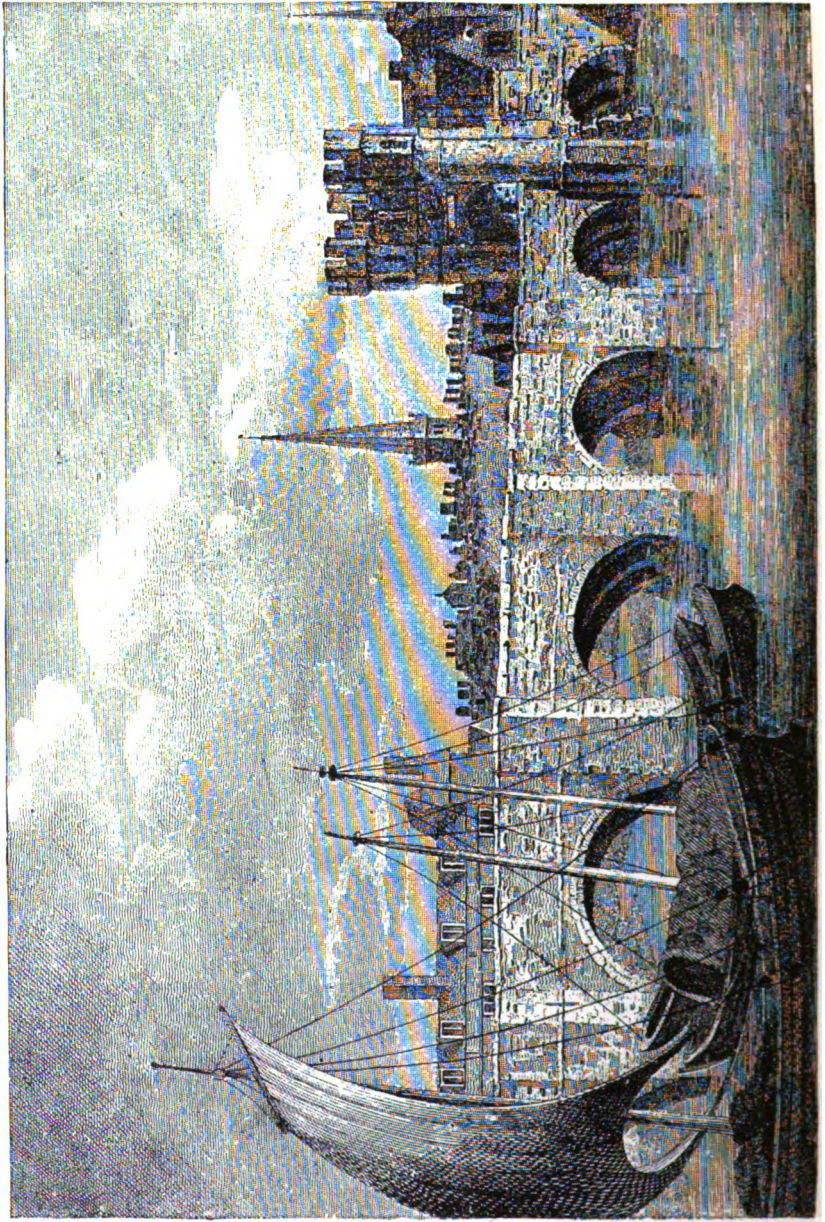
Y mae gan y gyntaf, ar ei chop, gonyr y pinwydd rhwng dau lew, ac o dan y talcen sydd yn taflu allan, rhosyn. Y mae y blaenaf wedi ei gymeryd oddiwrth y *Picea*, yr hyn a eilw Pliny yn *Feralis Arbor*,† yn arddangosiadol o'r pwngc pruddglwyfus, ac heb fod yn anfynych ar feddadaeiladau o'r math yma. Y cyfryw ydoedd y conyn prês mawr, pum' llath o uchder, a safai ar dop beddadail Adrian, yn awr castell St. Angelo, yr hwn a gedwir o hyd yn ngardd y Belvedere.‡ Dynoda y cerfiad farwolaeth C. MANNIVS SCUNDUS, o dref Pollentia, a *Beneficiarius* (neu hen filwr) yn yr ugeinfed leng, yr hwn a wasanaethasai ei amser, ac a alwyd drachefn i'r gwasauaeth gan erfyniadau un o'r prif genadwyr

Ar y rhan uchaf o'r ail gareg y mae gwyneb dynol, dau ddolphin, a dwy sarph. Oddi tanodd y mae tri o banelau. Yn y cyntaf yr adgofir, gan ei gw'r, am

* Anderson's Dict. i. 405.

† *Picea*—*Feralis Arbor*, et funebri indicio ad foros posita, ac rogis virens. Hist. Nat. lib. xvi. c. 12. "Y prou marwol—yr hwn a osodir yn y fynedfa i mewn fel rhybudd anghladdol, ac a dyf yn wyrld ar y beddau."

‡ *Flaminus Vacca*, in *Montfaucon's Travels*, Engl. ed. 233. *Wright's Travels*, i. 273.

YR IEN HONT GYURRIG YN YR AMBYTHIG.
OLD WELSH BRIDGE AT STREWSBURY.

Placida, pymtheng mlwydd i deugain oed, a deng mlynedd ar hugain yn wraig iddo ef. Yn y nesaf y mae cerfiad am *Deuccus*, bachgen pymtheg oed, mab i'r un person: *Curam agente patre*.* Y mae y trydydd panel yn wag; felly y mae yn bosibl (fel yr awgrymwyd i mi gan gyfaill tra chywrair) fod y dyn a gododd y gofadaill hon, wedi bwriadu cael ei gladdu yn yr un lle, gyda'i wraig a'i fab; ond iddo farw yn rhywle arall, ac felly fod y panel hwn heb ei lenwi.

Y mae y drydedd gareg wedi ei cherfio i *M. Petronius*, baner-ddygiedydd i'r bedwaredd ar ddeg lleng ddwbl; lleng yu mha un yr oedd dwy wedi eu gwneyd yn un. Gan na fu y lleng yma erioed yn Mhrydain, y mae y dysgedig Dr. Ward† yn tybio, na ddarfu i Petronius ond dyfod yma er mwyn iechyd, ac iddo farw yma.

Y mae cynllun prydfferth o dwymystafell, wedi ei wneyd o goed, yr hwn a ddarganfyddwyd yu yr un man a'r ceryg, yu nghadw yma hefyd.

Adeiladau Cyhoeddus.] Nid yw adeiladau cyhoeddus y dref hon yn ddigon pwysig i gael eu crybwyll. Yn mys gwestdai y gwŷr mawrion yu yr amser gynt, yr oedd *Charlton-house*, yu awr yn chwaredy, preswylfod y *Charltons*, arglwyddi Powys. Dichon fod hwn wedi ei sylfaenu gan John de Charlton yu 1326, pan y darfu iddo ei amgaeru trwy ganiatâd Iorwerth II.‡ *Vaughan-place* sydd dŷ hynafol arall, eiddo John Mytton, o Halston, ysw., yr hwn a gofodd trwy briodas ei hynafiad Reginald Mytton, oddeutu y flwyddyn 1376, gydag Elinor, cwbl etifeddus Haymon, mab i Syr Thomas Vaughan§ o'r dref hon.

Yspytty.] Yr oedd yr yspytty, neu yr *infirmary*, yu dŷ preifat o fewn fy nghof i. Agorwyd ef Ebrill 25ain, 1747. Er yr amser hwnw hyd Fehefin 24ain, 1782, derbyniastid—

14,040 o gleifion mewnol; o ba rai
 8,453 a iachawyd,
 1,459 a gynorthwywyd.
 17,693 o gleifion allanol; o ba rai
 13,234 a iachawyd,
 864 a gynorthwywyd.

Y tanysgrifiad blynyddol am y flwyddyn ddiweddlaf ydoedd 900L.]]

Y Bont Gymreig.] Y mae dwy o bontydd yn cysylltu yr orynys hon â'r wlad. Y Bont Gymreig sydd yn adeilad dra hynafol, o chwe bwa; gyda phorth¶ iurfylchog tra phrydferth ar un pen. Ar bob ochr y mae tŵr

* "Rhyw gofarwydd gan dad gofidus."

† Gwel ei hanes am y tair careg yma yn y *Ph. Tr.* xlix. part i. 190.

‡ Philips. 145.

§ Mytton Podigree.

|| O 1747 hyd Wylfan 1801, derbyniastid—

24,363 o gleifion mewnol; o ba rai	29,094 o gleifion allanol; o ba rai
13,859 a iachawyd,	21,697 a iachawyd,
2,605 a gynorthwywyd.	2,606 a gynorthwywyd.

Derbyniadau am y flwyddyn oeddynt 1683l. Os. 2½d. GOL. (Account of Shrewsbury, p. 332.)

¶ "Cafodd yr hen bont brydferth a chywrair yma," medd awdwr *Account and State of Shrewsbury*, p. 63, "ei chwala trwy orchymyn y gorphoraeth yn 1791, er gofid i bob dyn o chwacth. Dinystr y grogout a ddylnoidd yu dra buan." Cwblhawyd y bont Gymreig newydd, yr hon a gynnwys bum bwa, yn 1795. GOL.

crwn, ac uwchben y fynedfa i mewn y mae cerfdelw o dywysog mewn arfwig, yr hwn y tybir yn gyffredin ei fod wedi ei fwrriadu am Rhisiart iarll Caerefrog; oblegyd y mae dan ei draed ysbrigrin o rosyn, arwyddlun cyffredin ar seliau y tywysog mawr hwnw.* Dichon fod hon yn dref a fawr hoffid gan y Plantagenets; oblegyd cafodd Elisabeth, brenines Iorwerth IV., noddfa yma tra yr oedd ei gŵr yn ymladd am y goron; ac yma y ganwyd ei hail fab, Rhisiart duc Caerefrog, a'i thrydydd, Sior duc Bedford.† Nid dyma y lle y bwriedid i'r ddelw fod ar y dechreu; cafodd ei gosod yma ar ol cael ei symud o le arall yn 1695.‡ Ymben Cymreig y bont, safai yn yr hen amser, dŵr arall o gadernid mawr, i wrthsefyll anrheithiadau fy nghydwladwyr.

Ar fryn uwchlaw Ffrankwel, maesdref tu hwnt i'r bont, y saif *yspyty Millington*, adeilad hardd o briddfeini, wedi ei sefydlu yn 1734, trwy gymunrodd Mr. James Millington o'r dref hon, brethynwr. Y mae yn cynnal deuddeg o rai tylodion yn cadw tai yn Ffrankwel (personau sengl), ac ysgol elusenol i ugain o fechgyn ac ugain o enethod o'r un parth, os gellir eu cael yno: os na ellir, y maent i'w cymeryd o'r rhan agosaf o blwyf St. Chad: yno i gael eu haddysgu, a'u cymhwyso at alwedigaethau cyfaddas i'w hamgylchiadau; fod gweddiâu i gael eu darllen yn rheolaidd, fore a hwyr, ar ddyddiau ysgol (am yr hyn yr oedd y caplan i gael ugain punt yn y flwyddyn); ac yn olaf, fod iddynt gael eu dilladu yn weddus ddwywaith yn y flwyddyn. Y mae y tylodion sydd yn dal tai i dderbyn 3l. 10s. bob un yn y flwyddyn, llwyth o lo, a chôt, neu own newydd, bob blwyddyn. Y mae y tlodion hyn pan fyddo lle gwag, i gael eu hethol allan o ddeg ereill, yu meddu y cymhwysder priodol; y rhai, hyd eu hetholiad, ydynt i dderbyn, yn flynyddol, gôt neu own newydd bob un. Heblaw hyny, Mr. Millington a sefydlodd, yn ngholeg Magdalen, ddwy o arddangosiadau o ddeugain punt yn y flwyddyn i ddau ysgolor, i gael eu hethol o'i ysgol ramadegol ef; a phan mewn urddau, y mae un o honynt i gael ei ethol yn caplan yr ysgol, yn lle y clerigwr a ddygwyddo fod heb ei gymhwyso felly, yr hwn, yn yr achos hwnw, a raid roddi ei swydd i fyny. Yr oedd y sylfaenydd yn eglwyswr trwyadl; oblegyd y mae pob anghydfurfwr, a phob personau heb fod yu iach yn y ffydd, i gael eu cau allan.

Pont Newydd.] Y mae y bont newydd ar yr ochr ddwyreiniol i'r dref, ac y mae yn adeilad dra phrydferth, o saith bwa. Dechreuwyd hi yn 1769, ac adeiladwyd hi trwy danysgriadau, o dan arolygiad Mr. Gwyn, adeiladydd, a brodor o'r Amwythig. Yr oedd hon yn olynu heu bont gul ac anghyfleus, gyda'r rhwystr arferol, porth. Cynwysai, yn amser Leland, bedwar bwa, heblaw y grogbont.§ Gelwid hi gynt, y Bont ddwyreiniol, a'r Bont faen.

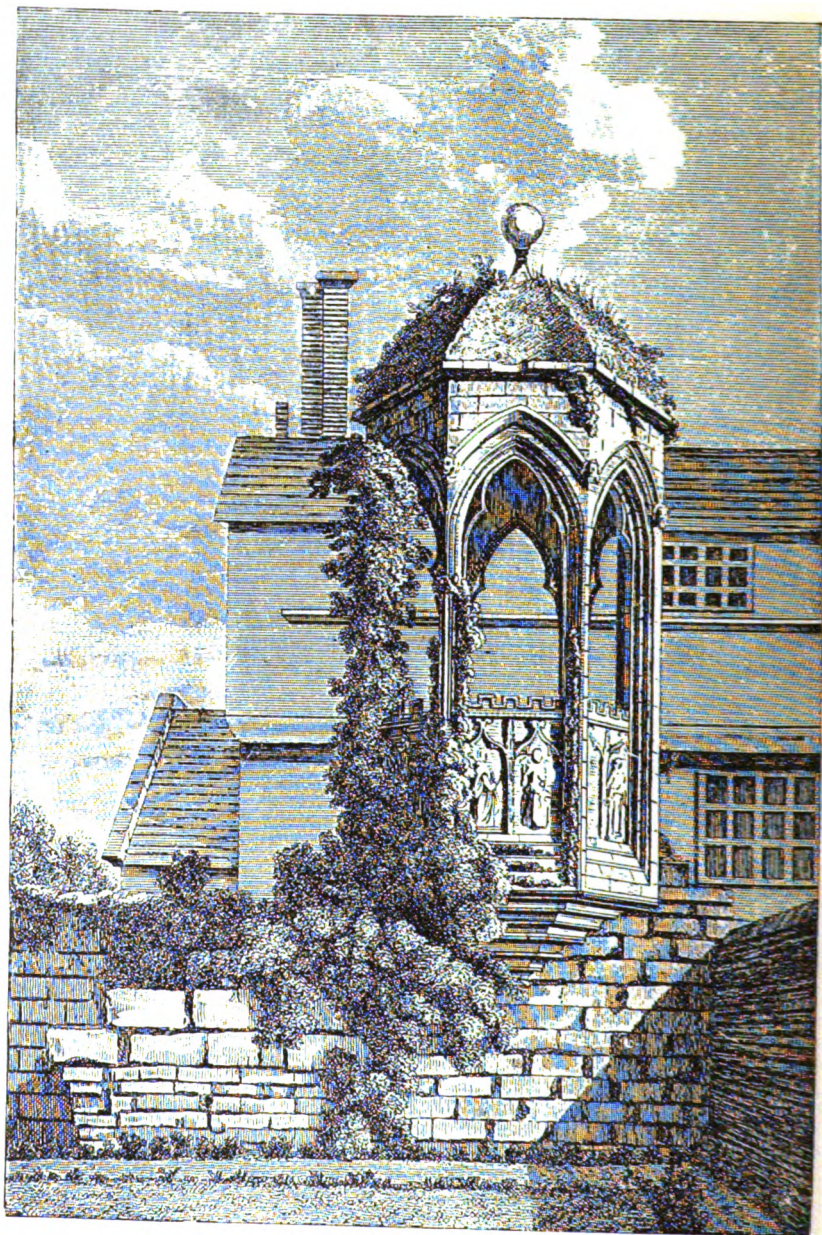
Mynachlog.] Heb fod yn mhell oddiyma, ar ochr yr afon, y safai mynachlog fawr feitrog St. Pedr a St. Paul, yr hon a sylfaenwyd yu 1033, gan Roger iarll yr Amwythig, a'i iarllles Adelissa. Yr oedd wedi ei hadeiladu ar safle eglwys o goed, yr hon a godasid gan Siward, a'r hwn a'i cyfnewidodd, ac efallai y tir amgylchynol, gyda'r iarll am bentref Langafielda; yr hwn y darfu i Siward, ar ei farwolaeth, ei gymunroddi i'r sefydliad newydd. Poblogid hi â mynachod Benedictaidd o Seez, yn Normandy, yr rhai a gyrhaeddasant

* Sandford's General. p. 386, tab. 374.

† Yr unrhyw, pp. 415, 417.

‡ Philips, 168.

§ Leland, Itin. iv. 99.

ORATORY AT SHREWSBURY.

PWLPUD YN YR AMWYTHIG.

yno yn newynog ac yn noethion. Roger ei hun, trwy ganiatâd ei arglwyddes, a eilliwyd, ac a ddaeth yn fynach yn ei fynachlog ei hun, ac a'i cyfoethogodd â chôt St. Hugh, o fynachlog Cluni; yr hon a wisgai ei hunan ar brydiau fel crair o'r fath werthfawrocaf. Gwaddolodd y tŷ yn helaeth, ac anogodd bawb ereill i wneyd yr un modd. Yn mysg yr ol-waddoliadau, yr wyf yn gwenu wrth fod y dyuion da hyn yn derbyn gan yr iarll Hugh y degwm o'r holl gig ceirw yn str yr Amwythig, oddigerth y rhai yn nghoedwigoedd Wenlock. Bu farw y sylfaenydd yn 1094, a chladdwyd ef yma, a'r un modd ei fab Hugh, yr hwn a laddwyd yn Ynys Fôn. Fulcheredus, dyn o hyawdledd mawr, ydoedd yr abad cyntaf. Robert, y pedwerydd abad, yr hwn y mae Mr. William Mytton yn ei alw Penant, trwy drafferth fawr, fel y soniais yn barod,* a gyfoethogodd y fynachlog â gweddillion St. Gwenfrewi, ac a wnaeth grair o honyft, yr hyn a ychwanegodd yn ddarfawr at gyfoeth ei dŷ. William Beauchamp, iarll Warwick, trwy lythyr cymun a amserwyd Awst 8, 1437, a archodd "fod i bedair o ddelwau aur, pob un yn pwyso ugain pwys o aur, i gael eu gwneyd ar fy nghyffelybiaeth fy hun, gyda'm harfau, ac yn dal angor rhwng ei dwy law," i gael eu hanrhegu i bedair o wahanol eglwysi; un o ba rai ydoedd yr eiddo St. Gwenfrewi yn yr Amwythig.† Yr ydwyf, yn tudal. 37 o'r gwaith hwn, wedi rhoddi hanes am y frawdoliaeth a sefydlwyd yma er anrhydedd i'r santes, oddeutu y flwyddyn 1396. Thomas Butler ydoedd yr abad diweddaf. Ar y dadgorphoriad, cafodd Dr. Lee a Meistr Henly eu hanfon i lawr. Galwasant yr abad a'r mynachod i'r *chapter-house*; parasant i ryw weithredoedd gael eu llaw-nodi gyda sêl gyffredin y tŷ, yna gorchymynasant i swyddog ei thori, a chyhoeddasant fod y fynachlog wedi ei dadgorphori.‡ Caniatâwyd i Butler bensiwn o bedwar ugain punt yn y flwyddyn, a rhoddwyd symau llai i'r mynachod.§ Nid oedd y cyllidau ar adeg y dadgorphoriad, yn ol cyfrif Dugdale, ond 132*l.* 4*s.* 10*d.* Y mae Speed, gyda mwy o debygolrwydd, yn dyweyd eu bod yn 515*l.* 4*s.* 3*d.* Rhoddwyd y safle gan Harri VIII. i Edward Watson, a Henry Herdson.|| Y frenines Elisabeth a wnaeth yr eglwys yn un blwyfol. Gelwid yr eglwys hon yn St. Crux, neu y Groes Sanctaidd, yn mynachlog yr Amwythig, ac y mae o hyd yn dal yr enw.

Yn y fath yspaid o amser, aeth yr eglwys dan gyfnewidiadau mawrion. Y mae rhai o'r bwâu crynion i'w gweled oddi fewn, ac y mae rhai o'r drysau o'r un adeiladwaith; y rhan fwyaf o'r parthau ereill ydynt yn fwy diweddar.¶ Y ffenestr orllewinol sydd yn ddernyn prydferth o'r adeilyddiaeth Gothic big-fain, ac uwch ben y mae cerffidew. Y mae bedd y sylfaenydd yn cael ei gadw yn yr eglwys; ar ba un y mae ei lun yn cael ei arddangos, mewn arfwisg a mantell, ac yn yr agwedd o dynu ei gleddyf.

Yn yr ardd y mae pwlpudd careg o'r fath harddaf, yn agored ar bob ochr. Cyfeiriaf y darlennydd at y darllun fel yr eglurhad goreu.

Ffrancisiuid.] Yr oedd gan y Mynachod Llwyd, neu y Ffrancisiaid, dŷ ychydig i'r dehan o'r bont newydd, heb fod yn mhell oddiwrth furiau y dref. Sylfaenwyd ef ar gynygiad Hawyse, merch i Owain ap Gruffydd,

* Gwel tudal. 274 o'r gwaith hwn.

† Casgliad Hearne. Ewyllys yr iarll. ‡ Mr. W. Mytton. § Willis, l. 171. ¶ Tanner, 445.

¶ Addurnwyd yr eglwys yn ddiweddar a ffenestr ddwyreiniol brydferth o wydr lliwiedig, rhodd arglwydd Berwick.—Y mae organ, ac ysgrin gothic brydferth, wedi cael ou hychwanegu belyd, a'r tu fewn i'r adeilad wedi ei gwella yn fawr. Gol.

tywysog Powys, a gwraig i John Charleton arglwydd Powys.* Du Charleton farw yu y flwyddyn 1353; Hawyse o'i flaen, ac a gladdwyd yn y fynachlog hon. Ar y dadgorphoriad rhoddwyd hi i Richard Andrews a Nicholas Temple. Y mae ei gweddilion wedi eu gwneyd i fyny yn dŷ preifat.

Quarry.] Ychydig yn mhellach yn mlaen y mae y rhodfa brydferth a elwir y *Quarry*, yn ymylu ar yr afon, ac yn addurnedig â rhesi o goedydd. Eiddo y gorphoraeth ydyw, a gosodir y rhan borfaol o hono i'r preswylwyr, a rhenir yr euillion yn mhlith y bwrdeisiaid. Yn 1569, gosodwyd y tir yma i dri o bersonau am ddeng mlynedd, am y cydnabyddiaeth blynyddol o rosyn coch, ar yr amod iddynt ddwyn dwfr mewn pibelli plwm, mor uchel ag y byddai iddo redeg, at wasanaeth y dref, o Brodwell, yu agos i Crow Meole; yr hyn a gyflawnwyd yn 1579.

Tŷ yr Amddifaid.] Ar fryn uchel gyferbyn â'r rhodfeydd hyn, y saif Tŷ yr Amddifaid,† adeilad hardd o briddfeini, gyda thair ar ddeg o ffenestri yn ei ffrynt, a dwy aden fechan. Dechreuwyd ef yn 1670, ac yr oedd wedi ei fwriadu i dderbyn rhan o'r amddifaid di-rieni o'r yspytty mawr yn Llundain. Yr oeddynt yn gyntaf i gael eu doddi allan i'w magu yn y gymydogeaeth, a phan y byddent o oed penodol, fod iddynt gael eu dwyn i'r tŷ, a'u haddysgu o dan feistriadaid a meistresi priodol yn y cyfryw gelfyddydau ag a'u gwnelai yn aelodau defnyddiol o gymdeithas. Ar ddarfyddiad y brif yspytty, daeth yr adeilad fawr yma yn ddiwasanaeth; ac yu bresenol nid yw yn ddim amgen na lle i gadw carcharorion rhyfel.

Awstiniaid.] Tu hwnt i'r *Quarry*, gerllaw yr afon, y saif tŷ y mynachod Awstinaidd. Dywed Leland‡ iddo gael ei sylfaenu gan un o'r *Staffords*; ac fod anryw bersonau o sylw, a laddwyd yn mrwydr yr Amwythig, wedi eu claddu yma, ac yn eglwys y mynachod duon. Yr oedd mynachod y tŷ hwn o dan gymeriad drwg iawn; dywedir fod hyd yn nod un o'r ffridd cymydogeaethol wedi cymeryd ei henw oddiwrth eu carwriaethau nosaw. Ymddengys fod Dr. Powel yn tybio nad oedd yr *Incubi* nodedig yn ddim amgen na mynachod cardodol; y rhai y dichon eu bod yn cefnogi y dybiaeth, i'r dyben o symud y gwaradwydd oddiarnynt eu hunain, a'u cariadau crefyddol. *Ili*, medd y nodiadur zelog, *Incubi demones ita religiosas virgines illis diebus opprimebant, ut nulla eos crucis signatio, nec aqua benedicta, nec ipsum corporis CHRISTI sacramentum, abigere valeret.*§

Dominiciaid.] Safai tŷ y mynachod duon, neu y *Dominiciaid*, yn agos i Eglwys Fair, Heol y Dwfr. Dywedir fod Rhisiart, bwrdaid o'r dref hon, trwy ganiatâd y brenin, wedi adeiladu eglwys iddynt yn 1264; ond priodolir sylfaeniad y priordy i Maud Lady Genevil, gwraig i Jeffry arglwydd Genevil, yr hwn oedd yn cydoesi â Harri III. ac Iorwerth I. Cawsant gadarnhad o'r hyn a ddalient yma gan Iorwerth III., a chauiaatawyd iddynt hyspwydd dyfrffos yu y tir a berthynai i'w tŷ hwynt.

* Leland's Itin.

† Yn 1784 trowyd yr adeilad yma yn Dŷ Diwydrwydd, i dderbyn tylodion yr Amwythig, a phlwyf cymydogol Meole Brace. *Gov.* ; Itin. iv. 100.

§ Girald. Cambr. Itin. lib. ii. c. 8. "Y diaffiaid anllad hyn a flinent y morwynion crefyddol yu y dyddiau hyny fel nad allai nac arwydd y groes, na dwfr sanctaidd, na sacrament corph Crist el hun, eu gyru ymath."

Eglwysi.] Y mae y rhan fwyaf o'r eglwysi plwyfol o hynafiaeth mawr. Eglwys St. Chad* efallai a sylfaenwyd gan y Sacsoniaid, yn fuan ar ol gyru allan y Cymry. Ar adeg y Conquest, cawn ei bod yn un golegawl, ac fod ganddi ddeon, a deg o brebendariaid. Yn 1393, cafodd yr hen eglwys ei llosgi i lawr, trwy ddiofalwch rhyw weithiwr. Wedi canfod y drwg a wnaethai, efe a redodd adref, rhoddodd ychydig arian yn ei boced, ac amcanodd ddiangc, ond bu foddi yn ei ymgais i rydio yr afon, yn agos i'r bont faen. Yn yr eglwys hon y mae cofadail i Richard Onslow a'i wraig, gyda'u lluniau ar eu gorwedd: efe wedi ei wisgo mewn penguwch a gown. Perthynai y boneddwr hwn i'r gyfraith; a bu yn aelod seneddol dros Steyning, yn Sussex, ac yr oedd yn hynafiad i'r anrhydeddus Arthur Onslow, llefarydd tŷ y cyffredin, a'r presenol arglwydd Onslow. Y blaenaf, yn 1742, a dalai y fath barch i'w goffadwriaeth fel ag i beri i'r gofadail hon gael ei hadgyweirio. Richard Onslow a fu farw o'r pla yn 1571.

Eglwysi St. Mair a St. Almund† ydynt yn nodedig am eu clochdai pinaglog prydferth. Dywedir fod y flaenaf wedi ei sylfaenu gan y brenin Edgar,‡ a'r llall gan yr wrones Elfleda,§ pob un o ba rai a fuont yn golegawl. Ond yr *St. Giles.*] eglwys ag y dywedir ei bod y fwyaf hynafol ydyw un *St. Giles*, Bechan ydyw, ac nid yw yn hynod oddieithr am faintioli mawr un ochr i'r to. Cafodd yr anrhydedd o dderbyn esgyrn St. Gwenfrewi, cyn iddynt gael eu gosod yn y greifia yn y fynachlog. Gelwir hi yn y *Doomsday Book* yn blwyf y ddinas,|| yr hyn a ddyry iddi hawl gryfach i hynafiaeth nag unrhyw o'r lleill. Y mae yn gysylltiedig âg eglwys y Groes Sanctaidd, neu y fynachlog.

Yn mys y gweithrediadau gwladol mwyaf hynod y gellir ystyried y seneddau a gynaliwyd yn y dref hon. Trwy y wfs gyntaf, yr oedd yr arglwyddi yn cael eu gwysio yma yn ffurfiol, i ymddangos ar y 13eg o Fedi 1283; yr oedd yr ail wfs wedi ei chyfeirio at y cyhoedd yn mhob sir i ddewis dau farchog; y drydedd, at y dinasoedd a'r bwrdeisdrefi; y bedwaredd at y barnwyr. Yn y cynulliad mawreddog yma y profwyd ac y collfarwyd Dafydd, brawd Llywelyn, tywysog olaf Cymru: ei anfyddlonddeb i Iorwerth, a'i fradwriaeth yn erbyn ei wlad, cyn iddo gael ei gymodi â'i frawd, a'i gwnaent ef yn wrthddrych o ddygasedd. Un-ar-ddeg o ieirll, a chant o farwuaid, a benodwyd i'w brofi,¶ fel un o ddeiliaid Lloegr; oblegyd yr oedd wedi derbyn barwuaeth gan Iorwerth, a phensiwn mawr. Efe oedd y cyntaf a ddyoddefodd angen bradwr, yn ol ffurf y ddedfryd bresenol, yr hon a oddefodd efe hyd ei heithafion pellaf.

Cynaliwyd senedd arall yma yn 1397; gelwid hi y *Senedd Fawr*, ar gyfrif y niferi o bobl a ymgasglasant iddi. Yma y cafodd yr aifodus Rhisiart, gan y senedd hyblyg yma, y fath ymestyniad o awdurdod ag oedd yn anadnabyddus o'r blaen; a thrwy ryw ganiatâd rhyfedd, cafodd awdurdod i grynhoi holl allu

* Yn 1788 syrthiodd clochdy St. Chad i lawr, a dinstriodd gorph yr eglwys; pan y detholwyd lle prydfferth at adolladu eglwys newydd, yr hon a wnaed yn ol cynllun Mr. Stewart—adolldyddiaeth yr hwn sydd wedi cael ei feirniadu yn llym, ac efallai nid yn ahaeddianol. *Gov.*

† Y mae corph yr eglwys hon wedi cael ei dynu i lawr; ac un newydd, heb fod yn agos mor drydfferth, wedi ei godi yn ei lle.

‡ Phillips, 90.

§ Tanner, 445.

|| Phillips, 84.

¶ Drake's Parl. Hist. I. 80.

y deyrnas yn y brenin, deuddeg o bendefigion, a chwech o gyffredinwyr. Tybid fod awdurdod y Pab yn angenrheidiol er cadarnhau y fath weithred afreolaidd.*

Y mae y gweithrediadau milwraidd perthynol i'r lle hwn wedi bod yn lluosog; ond mor fyr, ac mor gyflym, fel na bydd i mi grybwyll am yr un o honynt, o'ddieithr tri. Y cyntaf ydyw y frwydr bwysig ar noswyl St. Magdalen, Gorphenaf 22ain, 1403, yr hon a adnabyddir yn well wrth yr enw

Brwydr yr Amwythig.] “brwydr yr Amwythig,” rhwng Harri IV. a'r gwrol Henry Percy, yr hwn a gyfenwid *Hotspur*. Bwriad y gwrthryfelwyr gogleddol oedd gwneyd eu hunain yn feistriaid ar y dref hon, ac yma i gryfhau eu lluoedd trwy ymuniad â'r hylod Owain Glyndwr a'i gyd-wladwyr. Ymdeithiasant yn gyflym trwy Lichfield a Stafford; ond y bywiog Harri, yn cael ei symbylu gan gynghor iarll Dunbar, pendefig Ysgotaidd, y pryd hyny yn ei fyddin, a ddaeth yn mlaen gyda chyflymdra a achubodd ei goron, ac a brofodd yn ddinystyr i'w elynion. Taflodd ei hun i'r Amwythig fel y dywed rhai,† pan oedd y gwrthryfelwyr ar fin esgyn y muriau. Yn ddiatrefefe a adawodd y dref, ac a wersyllodd o flaen y pyrth. Ni oddefai yspryd bywiog Percy iddo aros am ddyfodiad Owain Glyndwr, yr hwn oedd heb fod yn mhellach na Chroesoswallt: ac felly ni bu ond pedair mil o'r Cymry yn alluog i ymuno â'r galluoedd gogleddol. Y noson hono Percy a anfonodd Thomas Kaiton a Thomas Sulvaigne, dau o'i yswainiaid, gyda llythyr gwarthruddol o'r fath mwyaf llym, yn terfynu yn null rhamautus yr oes hono, gan *Heriad.*] hyrddio heriant i'w dannedd. “Yr ydym yn dy herio, dy filwyr a'rh gydweithredyddion, fel bradwyr, a rhai yn dinystrio y deyrnas, a goresgynwyr, gormeswyr, a dyrswyr y gwir a'r cyfreithlawn etifeddion i goron Lloegr; yr hyu y bwriadwn ei brofi heddyw â'n dwylo, a'r Duw Holl-alluog yn ein cynorthwyo.”‡

Dechreuodd y frwydr yn gynar yn y bore, ac yn agos i'r dref; ohlegyd yr oedd y bywiog Percy wedi ymdeithio yn gynt ac yn llawer agosach nag y meddyliai y brenin. Gwnaed yr ymosodiad yn Oldfield, neu Bulfield, mewn ychydig bellder tu hwnt i ffrwd fechan, i'r gogledd o borth y gogledd; ffyrnigodd y frwydr tua Berwick,§ ac mor bell a'r fan a elwir yn awr Battlefield. Gadawer i'r hen laneswyr adrodd am yr ymladdfa yn eu hiaith cyml, ond bywiog, eu huain.

“Y brenin, gan weled fod y frwydr yn nês nag y meddyliasai neu y dysgwyl-iasai am dani, rhag y buasai hir oediad yn lleihau ei nerth, a osododd ei fyddin mewn trefn dda; ac felly y gwnaeth ei elynion, y rhai, mewn gwroldeb a chalondid, nid oeddynt mewn un modd yn israddol iddo. Yna yn ddisymwth chwythwyd yr udgyrn; gwŷr y brenin a floeddiasant *St. Sior* arnynt; y gwrthwynebwyd a waeddent *Esperance Percie*;|| ac felly yn danbaid yr ymgysylltodd y byddinoedd. Yr Ysgotiaid, y rhai oeddynt ar y blaen ar ochr yr arglwyddi, gan fwriadu ymddial am yr hen gamwri a ddyoddefasant oddiar law y genedl Seisonig, a ymosodasant mor ffyrnig ar flaen-fyddin y brenin, fel y parasant iddynt dynu yn ol, ac yr oeddynt braidd wedi ei gosod mewn anhrefn. Y Cymry hefyd, y rhai, ar ol ymadawiad y brenin o Gymru, oeddynt wedi

* Rapin, i. 469.

† Stow, 329.

‡ Halle, folio xxii.

§ Carto, ii. 659.

|| “Cymer galou, Percy!”

llercian ac ymguddio mewn coedwigoedd, mynyddoedd, a chorsydd, wedi clywed am y frwydr hon, a ddaethant i gynorthwyo yr ierll, ac i adnewyddu y bobl flinedig â chynorthwyon o'r newydd. Pan ddaeth cenad dychrynedig i hysbysu y brenin fod ei filwyr wedi eu curo i lawr ar bob ochr, nid oedd angen am beri iddo ymsymud; oblegyd yn sydyn efe a ddynesodd gyda'i fyddin adgafnol, a chysurodd, calonogodd, a chefnogodd ei eiddo ef, fel y darfu iddynt gymeryd calon, ac ymladd yn wrol â'u gelynyon. Y tywysog Harri, y diwrnod hwnw, a fu yn gynorthwy mawr i'w dad; oblegyd er ei fod wedi ei glwyfo yn dost yn ei wyneb gan saeth, eto ni phallodd, naill ai i ymladd lle y byddai y frwydr boethaf, neu i galonogi ei ddynion lle y byddai eu calonau yn fwyaf isel. Parhaodd y frwydr hon am dair o oriau hirfaith, gyda llwyddiant amheus ar y ddwy ochr. O'r diwedd, y brenin a waeddodd, **SANT SIOR, BUNDUGOLIAETH!** torodd y gadres, ac aeth i ganol byddinres ei elynion; ac ymladdodd mor ffyrnig, gan anturio mor bell i'r gâd, fel y darfu i iarll Douglas ei daro i lawr, a lladd Syr Walter Blonte, a thri ereill, y rhai oeddynt yn wisgedig yn nillad a lifrai y brenin, gan ddywedyd, Yr wyf yn rhyfeddu gwelad cynifer o freninoedd yn adgyfodi mor sydyn. Ereill a ddywedant, fod iarll Dunbar wedi tynu ymaith y brenin o'r lle y safai ynddo; yr hyn oedd yn dro da iddo; oblegyd yr oedd y dywedeig Henry Percy, ac Iarll Douglas (na pha rai na bu dyn erioed yn ffyrnicach) yn ymgynnddeiriogi cymaint o ddeutu fel y dymchwelwyd baner y brenin, a'r rhai o'i gwmpas a laddwyd; ynmysg y lladdedigion yr oedd Edmund iarll Stafford, Sir Walter Blunt, banerddygydd y brenin, Syr Nicholas Langford, Syr John Cockayne, Syr John Calverley, Syr John Massy, barwn Podington, gyda llaweroedd ereill o farchogion a boneddigion.* Yn ol hanes Halle, darfu i'r brenin ei hun ladd â'i ddwyllaw ei hun, y diwrnod hwnw, ddau ar bymtheg ar hugain o'i elynion. "Y lleill o'i bleidwyr, wedi eu calonogi gan ei weithrediadau, a ymladdasant yn wrol, ac a laddasant arglwydd Percy, a elwid yn gyffredin Syr Henry Hotspur, y cadlywydd goreu ar yr ochr wrthwynebol. Pan ddaethpwyd i wybod am ei farwolaeth, yr Ysgotiaid a ffoisant, y Cymry a redasant ymaith, a'r bradwyr a orchfygwyd. Y pryd hyny ni allai na choedwigoedd na bryniau atal calonau dychrynedig y rhai a orchfygasid rhag ffoi; ac yn y ffoadigaeth hwnw yr iarll Douglas yn ei frys a syrthiodd oddiar graig fynyddig (Hagmond Hill,) ac a gymerwyd; ac, ar gyfrif ei wroldeb, a bardynwyd gan y brenin yn rhydd ac â gwyneb agored. O du y brenin lladdwyd 1600 o wŷr, ac uwchlaw pum' mil ar yr ochr arall; a chyda golwg ar yr Ysgotiaid, ni uddiangodd ond ychydig neu yr un o honynt yn fyw."†

Cafwyd corph Percy wrolfrydig ynmysg y lladdedigion, a thraddodwyd ef i Thomas Nevil, arglwydd Furnival, i gael ei gladdu; ond dranoeth, y brenin yn angharedig a orchymynodd iddo gael ei godi i fyny, a'i osod rhwng dau faen melin yn yr Amwythig, a'i wyllo gan wŷr arfog: wedi hyny parodd iddo gael ei ddiennyddio, a'i dori yn bedwar darn, a'i grogi yn ngwahanol barthau y deyrnas.‡

Harri, wedi lladd pum' mil o bobl yn ei achos drygionus, yn y modd mwyaf duwiolfrydig a dalodd ddiolch i Dduw; ac a adeiladodd, neu a ganiataodd

* Stow, 329.

† Halle, fol. xxii.

‡ Stow, 329.

Eglwys Battlefield.] adeiladu, ar y llecyn ag oedd efallai wedi ei ystaenio fwyaf a gwaed, eglwys golegawl Battlefield, yn mhlwyf Albrighton, oddeutu tair milldir o'r Amwythig. Y mae y drwydded freninol yn caniatáu i Roger Ive, periglor capel Albrigh-Husee, adeiladu capel ar ddarn o dir a gawsai gan Richard Husee, i gael ei gyflwyno i St. Mair Magdalene; ar ba un yr oedd y rhagddywededig Ive a'i etifeddion i fod yn feistr. Yr oedd hefyd bum' caplan i fod, y rhai oeddynt i weddio dros gyflwr da y brenin tra y byddai byw, ac wedi iddo farw, dros ei enaid, ac eneidiau Richard Husee ac Isolda ei wraig, ac eiddo eu hetifeddion, ac yn olaf, dros eneidiau pawb a syrthiasant yn y frwydr ar y llecyn angeuol hwnw.* Ei gyllid clir ar adeg y dadgorphoriad oedd 54*l.* 1*s.* 10*d.*†

Yr oedd yr eglwys wedi bod yn adeilad fechan, ond prydferth, o faen, gyda chlochdy ar ffurf tŵr. Y mae y rhan orllewinol heb ei thoi; ond y mae y ganghell wedi ei gwneyd i fyny yn ddestlus, a gwasanaetha fel capel i blwyf Albrighton. Uwchben y tu allan i'r ffenestr orllewinol y mae cerflun o Harri IV. mewn arfau, a choron ar ei ben. Yn y ffenestr y mae peth gwydr llwiedig, gydag amryw bais-arfau, yn benaf rhai y Corbets, i ba rai y mae y lle yn perthyn; yn mysg y rhai hyn y mae rhai Richard Corbet, yr hwn a fu farw yn esgob Norwich yn 1635. Ymddengys oddiwrth bais-arfau esgobaeth Rhydychain, y rhai sydd yn nglŷn â'r eiddo ef, ei fod yn mwynhau yr esgobaeth hono pan baentiwyd hwy. Yr oedd yn fardd‡ hygloodus, yn gystal ag yn bregethwr hyawdl; yr hyn a'i cymeradwyodd mor fawr i Iago I. fel y gwuaeth ef yn un o'i gaplaniaid, ac yn 1620 rhoddodd iddo ddeoniaeth Eglwys Crist.

Yn Awst 1485 gwnaeth y dref ryw arddangosiad o rwystro mynediad iarl Richmond, wedi hyny Harri VII., ar ei ffordd i gyfarfod â Rhisiart III. i roddi brwydr iddo. Fy awdurdod a ddywed, fod "y prif isfaer, Meistr Mytton, yr hwn oedd yn ddyn tew blonegog, pan ofynwyd ei genad i ddyfod i mewn, wedi ateb, gan ddywedyd, na wyddai efe ond am un brenin, y brenin Rhisiart yn unig, isgadbeniaid yr hwn oedd efe a'i gyndeithion; a chyn y gallai ddyfod i mewn yno, y byddai raid iddo fyned dros ei gorph ef, gan feddwl wrth hyny, y byddai raid ei ladd ef, a'i fod yn gwrthdystio yn gryf ar y llw a gymerasai; ond wedi iddo gael gwell cynghor, Meistr Mytton a adawodd i'r brenin fyned drwodd; ond i arbed ei lw, darfu i'r dywededig Mytton orwedd ar ei hyd ar lawr, a'i wyneb at i fyny, ac felly yr iarl a gamodd trosto ef, ac efe a arbedodd ei lw."§

Y Clefyd Chwysu.] Haerir fod Harri wedi dwyn gyda'r fyddin a ddygodd i Gymru, yr haint echryslawn a elwir y clefyd chwysu, neu y *Sudor Anglicanus*, yr hwn, am uwchlaw triugain mlynedd ar ol hyn, a fiodd y deyrnas hon, ar wahanol adegau. Mewn llawer o fanau ysgubodd ymaith y drydedd ran o'r bobl. Dechreuai gyda chwysu, yr hwn ni fyddai byth yn gadael y dyoddefydd nes iddo ei ladd, neu ynte iddo ymiacháu. Perthynai iddi lawer o arwyddion y pla; anesurwythdra, pryder, salwch, amhwyllodd,

* Dugdale Monast. iii. pars ii. 185.

† Tanner, 456.

‡ Cyhoeddiwyd dau argraffiad o'i ganuon ar ol ei farwolaeth. Gwel ei ffrwyd yn y *British Biography*, ii. 1472.

§ Phillips, 41.

cysgadwydd, llesmair, curiad y galon; ond ni byddai byth yn cael ei ddylyn gan ysmotiau yn tori allan, neu lynorod, y fath ag a ddylynai y ffrewyll arall o eiddo y nef. Dechreuai bob amser gydag ymosodiad ar un lle, a theimlad o darth poeth yn rhedeg trwy yr holl aelod. Ni byddai ei ddwysder byth yn parhau yn hwy na phedair awr ar hugain (Dr. Caius a'i galwai, ar y cyfrif hwnw, yn *Ephemera Britannica*, neu y dydd-glefyd Prydeinig,) ond yn fwy mynych byddai marwolaeth yn cymeryd lle mewn o dair i ddeng awr. Yr oedd lleoedd yn mha rai ni byddai prin un o bob cant yn diange rhagddo. Tua diwedd yr ymweliad lleihâi ei lymder: oblegyd yn 1528, allan o ddeugain mil yr ymosodwyd arnynt yn Llundain, ni fu ond dwy fil farw. Yr oedd y goddefydd i aros am y canlyniad, yn union fel y byddai ar yr adeg yr ymosodid arno, pa un bynag ai yn ei wely ai yn ei ddillad. Camgymeriad ydyw tybied, fel y mae llawer wedi gwneyd, ei fod yn afiechyd neillduol i Loegr, ac mai Saeson yn unig, byddent hwy lle y byddent, a fyddai yn ei gael. Yn sicr ni ddechreuodd yn Lloegr, nac yn mhlith Saeson; ond yn mhlith milwyr tramor y duc Richmond, wedi eu cynull ynghyd allan o ysbyttai a charcharau, a'u claddu mewn budreddi, a'u tyru ar fwrdd y trosglwydd-longau, fel yr oedd yn naturiol i fagu afiechyd ymhlith pobl oedd mor addfed i hyny.* Caniatäer i mi hysbysu, ei fod wedi darfod yn y dref hon yn 1551; ond nid gyda'r tynerwch hwnw y sylwyd arno yn ei ymweliadau diweddarach mewn lleoedd ereill; oblegyd ni bu dim llai na 990 farw mewn ychydig ddyddau.†

*Cymeryd y dref
gan Mytton.*] Yn rhyfeloedd cartrefol y ganrif ddiweddaf, rhoddwyd gwarchodlu yn yr Amwythig o blaid y brenin, llawer o'r amddiffynfeydd a gadarnhawyd yn fawr, ac adeiladwyd amddiffynfa gref uwchben Frankwell, rhag i'r dref gael aflonyddu arni oddiar yr uchelfanau yn y gymydogaeath. Syr Michael Earnley a adawyd yn llywodraethwr, a'r cadben Crowe yn llywydd y castell. Y cadfridog Mytton, yr hwn a orweddai yn Wem gyda gwarchodlu bychan, ac yn cynrychioli y dref hon, a benderfynodd ei chymeryd drwy ruthr. Gwnaeth ddau ymgais aflwyddiannus; ond ar yr 21ain o Chwefror, 1644, gyda hyny o filwyr ag a allai gasglu yn nghyd, efe a adnewyddodd ei ymgais. Anfonodd ei wŷr traed ar hyd glan yr Hafren, a thrwy gymhorth rhyw seiri, y rhai a dorasant i lawr y muriau rhwng y castell a'r afon, ffurfiwyd mynedfa i mewn. Deugain o'r meirchfilwyr, ar eu traed, a ddringasant y muriau mewn lle isel yn agos i'r cynghordy, yn cael eu cefnogi gan y mwsgadwyr, a thri chant a haner o'r gwŷr traed a ruthrasant yn ddiaymwrth ar y brif wyliadwriaeth yn y farchnadfa, ac a laddasant y cadben. Porth blaen y castell a ddyogelwyd yn nesaf, a gollyngwyd i lawr y grogbont, er gollwng y gwŷr meirch i mewn. Am un o'r gloch yn y pryd-nawn rhoddwyd y castell i fyny, ar yr amod fod i'r Gwyddelod gael eu gwneyd yn garcharorion, a'r Saeson i ymdeithio i Ludlow. Yn fuan ar ol hyn cafodd Crowe ei grogi, am ei fradwriaeth, neu lwfrdra. Y llywodraethwr, a niferi mawrion o bobl oreu y sir, a gymerwyd yn garcharorion; ac yspeiliwyd y dref, er fod y cadfridog wedi cynyg swm mawr o arian i'r milwyr am ymgadw rhag pob gweithredoedd treisiol. Cafwyd llawer o yspail, ystorfa fawr, a'r *baggage*

* Gwel y "Biographical Memoirs of Medicine in Great Britain," llyfr cywain a boddhaol gan Mr. John Aikin o Warrington, tud. 119 hyd 127.

† Yr unrhyw.

perthynol i'r tywysog Maurice. Gwnaed Mytton yn llywodraethwr, a darbyiodd ddiolch y tŷ am ei wasanaeth da.

Penderfynais orphen fy nhaith gyda siwrnai i Gaer Caradog, gorsaf y gwron *Condover*.] Prydeinig hyglod Caradog. Aethum dros y bont newydd; ac heibio i *Condover*, tŷ tra phrydferth a chyfleus ac ystyried yr amser y gwnaed ef; cafodd ei adeiladu gan Syr Thomas Owen, yr hwn a fu farw yn 1598, un o farnwyr mainge y brenin*. Saif ar fin parc prydferth; o ba le y mae amrywiaeth o olygfeydd prydferth. Daeth i feddiant fy ewythr hynaf o du fy mam, Richard Mytton, ysw., o Halston, trwy ei briodas â Miss Owen, etifeddes y lle. Yr hynaf o'r ddwy ferch o'r cysylltiad hwnw a'i trosglyddodd trwy briodas i Syr Charlton Leighton; ac y mae yn awr yn meddiant Nicholas Smythe, ysw., yn hawl ei wraig, Anna Maria, merch i Syr Charlton.

Pitchford.] Heb fod yn mhell o Condover y mae *Pitchford*, † preswylfod Adam Ottley, ysw., hen dŷ hybarch o goed, gyda neuadd wedi ei dodrefnu yn gymhwys â helmau, llurigau, a chleddyfau llafnlydan. Yma y mae yn nghadw bortread o'm rhagflaenor parchus mewn hanesiaeth naturiol, FRANCIS WILLUGHBY, ysw., wedi ei baentio yn 1659, yn yr oedran cynar o dair blwydd ar ddeg, pan yr oedd yn aelod o goleg y Drindod, Caergrawnt. Ei wynebpryd sydd yn dra theg, ei wallt yn hir iawn ac yn oleu; y mae ganddo lyfr yn ei law; wedi ymwisgo yn nillad y coleg, a chanddo goler fawr yn troi i lawr. Yr oedd yn etifedd i dŷ mawreddog Wollaton gerllaw Nottingham. Ar ol treulio ei fywyd byr, ond caruaid, mewn teithiau addysgiadol, ac astudiaeth natur, a phan oedd yn ymbarotdi at fordaith i chwilio cynyrchion y byd newydd, ymosodwyd arno, yn 1672, yn 37 mlwydd oed, gan eisglwyf (*pleurisy*) angeuol.

Yn agos i'r tŷ y mae pwll tra hynod, yr hwn, ar dywydd poeth, a luchia i fynny swm mawr o byglo (*bitumen*) ag sydd yn mawr debygu i bŷg, ac a ddyry enw i'r lle. Gwasanaetha holl ddybenion y nwydd hwnw; ac y mae olew, sydd yn dra effeithiol mewn llawer o anhwylderau, wedi cael ei dynu allan o hono er's amser maith.

Longnor.] Yn agos i'r wythfed gareg filldir o'r Amwythig, cyrhaeddais i *Longnor*, preswylfod fy hen gyfaill parchus Joseph Plymley, ysw. Gerllaw iddo y mae Neuadd Longnor, preswylfod Robert Corbett, § ysw., yr hwn a gymunroddwyd iddo gan ei berthynas, y diweddar Syr Richard Corbett, bar. Tŷ da o briddfeini ydyw, wedi ei adeiladu yn 1670, gan Syr Richard, rhagflaenydd y diweddar berchenog. Saif mewn dyffryn prydferth, a medda olygfa ddymunol ar Gaer Caradoc, a *Lawly Hill*. Y mae portread y sylfaenydd yn y tŷ. Bu yn gadeirydd pwyllgor etholiadau yn nheyrnasiad Siarl II, a bu farw yn 43 oed, yn y flwyddyn 1683.

Yma y mae portread rhagorol o Margaret, gweddw James iarll Salisbury, a

* Herald's Visitation of Shropshire.

† Y mae yr unig fab o'r briodas hon, wedi marw; a'r eiddo yn bresenol yn meddiant ei nai. Gol.
‡ Ar farwolaeth Adam Ottley, ysw., daeth Pitchford yn eiddo i'r anrhydeddus Charles Jenkinson. Gol.

§ Ar farwolaeth Mr. Corbett, daeth neuadd Longnor yn eiddo i'r parchedig Archddiacon Plymley, mab i Joseph Plymley, ysw. Y mae wedi mabwysiadu yr enw Corbett. Gol.

merch i John iarll Rutland; ei gwynebpryd yn bruddaidd, ond yn dra phrydferth. Y mae wedi ei dilladu mewn galarwisgoedd gweddus; portread tri chwarter hyd ydyw, o waith Syr Godfrey Kneller.

Ei merch, yr arglwyddes Margaret, a briododd yn gyntaf â'r arglwydd Stawel, ac wedi hyny â'r arglwydd Ranelagh: darlun tra phrydferth, haner hyd ydyw, gan yr un llaw. Y mae portread o'r foneddiges hon yn mysg boneddigesau prydfferth Hampton Court: y mae portread o'i gwŕ yn y tŷ yma.

Lady Mildred, merch ieuengaf i Margaret is-iarlles Salisbury, a gwraig i Syr Uvedale Corbett, mab i Syr Richard, sydd wedi ei baentio yn haner hyd; ffurf brydferth a bywiog. Yma hefyd y mae portread tra boddhaol o'i merch Elisabeth, wedi ei baentio yn Ffraingc, gan Le Garde. Bu farw heb briodi, o *cancer* yn ei bron, yn 1724, ac a gladdwyd yn eglwys St. Margaret, Westminster; a chafodd yr aurhydedd o gael beddargraff o eiddo Mr. Pope yn gerfiedig ar ei bedd.

Yn mysg yr arluniau ereill, y mae un tra rhagorol, gan law anadnabyddus, o'n HIACHAWDWR yn cyfodi Lazarus. Y mae dau o bersonau yn cynal y corph; un yn ymarfer ei holl nerth, ac ymddengys y llall ar y foment fel pe yn wybyddus o ddychweliad bywyd gwrthddrych y wyrth. Ymddengys syndod mewn amryw ffurfiau yn yr edrychwyr: mewn rhai y mae cyflawnder o argyhoeddiad yn gymysgedig â rhyfeddod a diolchgarwch; mewn ereill y mae syndod yn ddigymysg âg unrhyw nwyd arall; ond mewn archoffeiriad ymddengys gradd uchel o ofid. Y mae y corph yn waith prydfferth, o adfywhad llygreddig-aeth.

Darlun mawr o St. Pedr yn gwadu ein Harglwydd, sydd waith hardd, gan Gerard Honthurst: y mae dyryswech y wynebpryd, ofn, ac ymwybodolrwydd o fod wedi dyweyd anwiredd, yn cael eu harddangos yn wyneb yr apostol gwanllyd; yr hyn a ymddengys megys wedi ei ddarganfod gan forwynig, yr hon (gyda chanwyll yn ei llaw) sydd yn ei holi, ac yn ngwynebpryd pa un y mae nodau cryfion ei bod yn argyhoeddedig o anwiredd ei haeriadau.

Acton Burnel.] O'r dyffryn yma, ymwelais cyn hyn âg *Acton Burnel*, oddeutu tair milldir o bellder, preswylfod ei berchenog parchus Syr Edward Smythe, barwniad; teulu yr hwn a ddaethant i feddiant o hono yn y *Castell.*] flwyddyn gyntaf o Siarl II. Heb fod yn mhell oddiwrth y tŷ y mae y castell; adeilad ysgwâr gyda thŵr ysgwâr yn mhob congl. Ei sylfaenydd, neu yn hytrach ei adferydd, ydoedd Robert Burnel,* esgob Bath a Wells, trysorydd, ac wedi hyny canghelydd Lloegr; yr hwn, yn 1292, a anfonwyd i gyffindiroedd Ysgotland, lle yr oedd ganddo neges heb fod yn llai pwysig na hawlio gan yr Ysgotiaid, pa wrthwynebiad oedd ganddynt i hawl ei feistr i'r fraint a'r ymarferiad o uchafiaeth a llywodraeth uniongyrchol dros eu teyrnas.† Yn y swydd hon efe a f farw, ac a ddygwyd i gael ei gladdu yn ei eglwys gadeiriol yn Wells. Yr oedd o deulu tra hynafol, urddasedig â barwniaid, neu farchogion, er adeg y Congwest; ond yr oedd wedi casglu cyfoeth mawr, yr hwn a dreuliai gyda gwirioneddol haelioni. Oddiwrth ryw gofadeiliau

* Leland's Itin. viii. 107. Fuller's Br. Worthies, Shropshire, 4.

† Drake's Parl. Hist. i. 100, 101.

yn dwyn pais-arfau y teulu, yn eglwys Burnel yn Normandy, tybir iddynt ddyfod ar y cyntaf o'r wlad hono. Cafodd y castell ei anrhydeddu âg eisteddiad seneddol yn 1284; eisteddai yr arglwyddi yn yr amddiffynfa, a'r cyffrediniaid mewn ysgubor fawr, talcen yr hon sydd eto i'w weled. Y mae y *Statutum de Mercatoribus*, a basiwyd yma, yn cael ei hadnabod wrth yr enw deddf Acton Burnel, oddiwrth y llo. Digon tobyg mai trwy ddylauwad yr esgob y cafodd ei breswylfod y fath anrhydedd.

Ei olynydd yn y castell ydoedd Syr Edward Burnel, yr hwn a wasanaethodd mewn lluaws o frwydrau yn Ysgotland, o dan Iorwerth I., a gwnelai ymddangosiad tra ysplenydd. Yr oedd yn wastad i'w ganlyn gerbyd wedi ei addurno â baneri; ar ba un, yn ogystal ag ar harnais y meireh, y byddai ei bais-arfau wedi eu llunio. Efe a briododd Alice, merch i arglwydd Despenser, o'r hon ni bu iddo blant. Ar ei farwolaeth, yn 1315, ei chwaer Maud a dilaeth yn gwbl etifeddes. Hi a briododd yn gyntaf John arglwydd Lovel a Tichemersh, yr hwn a gyfenwid Y Cyfoethog; bu ef farw yn 1335. Ei hail ŵr oedd John de Handlow, yr hwn a fu farw yn 1346, a gadawodd o honi un mab, a elwid

Treial ynghylch] Nicholas arglwydd Burnel, testyn cryn ymdrafodaeth yn
Pais-arfau.] llys marchwriaeth gydag un Robert do Morley, ar gyfrif y pais-arfau a ddygai Nicholas, yn hawl rhyw diroedd a gawsai yn marwniaeth Burnel, gan ei fam. Yr oedd de Morley wedi cymeryd iddo ei hun y pais-arfau heb esgus cyfiawn; ac oherwydd, fel y dywedai, "am mai ei ewyllys a'i bleser oedd eu gwisgo, ac y byddai iddo amddiffyn ei hunan yn y peth hwnw." Dichon nad oedd ganddo bais-arfau o'i eiddo ei hun, am mai efe ydoedd y cyntaf o'r teulu a wnaeth ei ymddangosiad mewn gwiagarfogaeth filwrol. Yr oedd wedi gwasanaethu fel yawain i Syr Edward Burnel, heb un gwasanaethwr arall heblaw un bachgen; ac fyth ar ol marw ei feistr yr oedd yn gwisgo y pais-arfau ag yr oedd ymrafael yn eu cylch. Dygwyddodd eu bod ill dau yn y gwarchae ar Calais, o dan Iorwerth III. yn 1346, y ddau yn gwisgo yr un pais-arfau. Nicholas arglwydd Burnel a hawliodd yr arfau fel eiddo y Burnels yn unig, ac yr oedd ganddo ar y pryd o dan ei lywyddiaeth gant o wŷr, ar fanerau y rhai yr oedd ei bais-arfau priodol. Syr Peter Corbet, y pryd hyny yn mhlith ei ddylynwyr, a gynygiodd ymladd gornest â Robert de Morley, er amddiffyn hawl ei feistr i'r pais-arfau; ond ni chymerodd yr ornest le, a hyny, fel y mae yn debyg, am fod y brenin wedi gwrthod ei gyd-syniad i'r peth. Yna trosglwyddwyd yr achos i gwrth marchwriaeth, yr hwn a gynaliwyd ar y tywod gerllaw Calais, o flaen William Bohun, iarll Northampton, uwch-gwustabl Lloegr, a Thomas Beauchamp, iarll Warwick, iarll faelywydd. Parhaodd y prawf dros amryw ddyddiau; pan y darfu i Robert, gan ofni fod yr achos yn myned yn ei erbyn, gymeryd y cyfleustra, yn ngwydd y brenin, i dyngu trwy gnaw Duw, os byddai i'r pais-arfau mewn dadl gael eu dyfarnu oddiwrtho, na byddai iddo byth ymarfogi ar du y brenin. Ar hyny yr oedd y brenin, allan o gydnabyddiaeth bersonol ar gyfrif y gwasanaeth pwysig a gyflawnasai yn y pais-arfau hyny—ac yn ystyried hawl Nicholas arglwydd Burnel—yn awyddus i roddi terfyn ar yr ymrafael gyda mor lleied tramgwydd ag oedd bosibl. Felly efe a anfonodd yr iarll Lancaster, ac arglwyddi ereill, at Nicholas, i erfyn arno ganiatáu i Robert de Morley ddwyn y pais-arfau mewn dadl am yspaid ei fywyd ei hun yn unig; yr hyn y darfu i Nicholas, o barch

i'r brenin, gydagnoio âg ef. Yna cyfarwyddodd y brenin i'r uwch-gwnstabl, a'r iarll faeslywydd, roddi dedfryd yn unol â hyny. Hyn a wnaethant yn eglwys St. Pedr, yn agos i Calais; a chafodd eu dyfarniad ei gyhoeddi yn ddiatreg gan herodr, yn mhresenoldeb yr holl fyddin ymgynlledig yno.

Daliwyd Robert de Morley gan ei afiechyd olaf yn Burgundy, yn y flwyddyn 1360, pan oedd y fyddin Seisonig yn dychwelyd o'r gwarchae ar Paris. Wrth deimlo fod angen yn dynesu, efe a gyfarwyddodd fod i'w faner, gyda phais-arfau Burnel, gael ei thraddodi i Nicholas arglwydd Burnel, yn unol â'r dyfarniad o flacu llys marchwriaeth; ac o ganlyniad ei faner-ddygiedydd, gan ddal yn ei ddwylaw y faner wedi ei rholio i fyny, a'i traddododd i'r arglwydd Burnel, yn ngwydd niferi o'r bendefigaeth, y rhai a alwesid yn nghyd fel tystion o'r seremoni. Bu farw arglwydd Burnel yn y flwyddyn 1382, a chladdwyd ef yn eglwys Acton Burnel, o dan feddrod ar flurf allor, gyda delw brës o ddyn arfog yn doredig arni, a phlât prës, ar yr hwn y mae yn gerfiedig, *Hic jacet Dominus Nich^o Burnel, miles, dominus de Holgot, qui ob. 12° die Jan. A.D. 1382. Cujus animæ propitiatur Deus. Amen.**

Yn mhllith y tystion yn yr achos hwn yr oedd amryw arglwyddi a marchogion, a llawer o hen bobl mewn gwth mawr o oedran; rhai o honynt uwchlaw cant oed; un yn gant a deugain, ac un yn gant ac ugain, efallai o str yr Amwythig, fel y gellir casglu oddiwrth eu henwau, a'r dystiolaeth a roddent gyda golwg ar ddisgyniad y *Burnels*, a llawer o amgylchiadau preifat y teulu, y rhai oeddynt yn debyg o fod yn cael eu hadnabod yn well yn nghyfydogaeth eu preswylfeydd.†

O Longnor ymwelais â Chaer Caradog. Wedi marchogaeth am oddeutu tair milldir, daethum yn ddamweiniol ar draws yr esgyniad sythaf, ac ar ol dringo yn llafurus i fyny esgyniad gwyrddlas ac esmwyth, yn awr ac yn y man wedi ei gymysgu â darnau bychain o gareg drydyllog,‡ cyrhaeddais y copa, wedi cael fy lluddias ychydig gan y ffos gyntaf a'r gaerfa, mewn lle, oherwydd y sythder mawr, y gallesid tybio eu bod yn gwbl ddiangeurhaid. Ychydig yn uwch y mae yr ail ffos, gyda phentwr anferth o geryg, yr hwn y mae y tywyrch yn awr wedi ei orchuddio. Y mae yr amgylchedd yn afreolaidd, ond o faintioli

* "Yma y gorwedd yr arglwydd Nicholas Burnel, milwr, arglwydd Holgot, yr hwn a fu farw ar y 12fed dydd o Ionawr, bliwyddyn yr Arglwydd 1382. Bydded Duw yn drugarog wrth ei enakh. Amen."

† Y mae yr hanes yma mewn llawysgrif gywrair y cofais yr hyfrydwech o'i dorbyn gan Syr Edward Smythe.

‡ Darfu i'r Golygydd, yma ac mewn dwy engraffft arall, gymeryd rhyddid i ddodi "carg drydyllog" yn llo "lafa;" am fod lle cryf i greu nad oes dim ollion tanau lloegfynyddol yn mynyddi- oedd Gogledd Cymru, nac yn yr un o'r siroedd Saesonig agosaf. Yn y cylch eang o wybodaeth a feddai Mr. Pennant, nid oedd cydnabyddiaeth a'r gwelliantau diweddar mewn mwynyddiaeth a daeareg yn gynwysedig. Y mae carg o liw tywyll, wedi ei gwneyd yn gellog trwy ddatgylfan- soddiaid *fatopath*, yn fynych yn ymdebygu i sylwedd ag y bu gwres tandaeareol yn gweithredu arno. I'r camgymeriad yma y mae yn ymddangos fod awdwr y Daith yn Nghymru yn achlysurol wedi syrthio—camgymeriad bychan ag sydd yn difianu yn nghanol y wybodaeth amrywiolaeth a difyrus ag sydd yn gwneyd y tudalennau hyn mor wirioneddol werthfawr. GOL.(1)

(1) Y mae y gair yn Pennant wedi ei newid o "lafa" i "gareg drydyllog" yn argraffiad 1810. Yr oedd dywediad Pennant yn berffaith gywir, a chyflawn gadarnheir of gan sylwadau daearegryd diweddar. Y mae nodiad y golygydd yn addysgiadol, am y dengys yr anwybodaeth a fodolai yn mberthynas i ddaeareg yn nechreusad y ganrif bresenol, ac yn arddangosiad tarawiadol o'r perygl o ymyrraeth â getriau awdwr. T.P.

lled fawr. Ar yr ochr fwyaf hygyroh y mae tair o ffosydd a chaerau. Y mae y fynedfa i mewn, a'r ffordd tuag ati, yn dra amlwg, a gellir hyd yn nod yn bresenol ei thrafaelu yn hawdd ar farch. Y mae yr amgylchedd yn llechweddu at i fynd, ac yn terfynu mewn pigyn.

Er fod y lle hwn yn cael ei alw yn Gaer Caradog, eto y mae yn sicr nad dyma y lle yr ymosodwyd arno gan Ostorius, ac a ddysgrifir mor gampos gan Tacitus. Nid yw yn cytuno ond yn unig â'r rhan yma o'r dysgrifiad, yr hwn sydd yn gyffredin i'r holl orsafoedd Prydeinig, *Hinc montibus ardua, & si que clementer accedi poterunt modum valli saxa praestruit*;* ond y mae y rhan ganlynol yn cisiau, *Et praefluebat amnis vado incerto*.† Y mae golygydd dysgedig Camden‡ yn ei osod yn *Gair Ditches*, oddeutu tair milldir i'r deheu o Clun, ar y llaw aswy i'r ffordd tua Knighton; a dyry, fel yr wyf yn deall, ddisgrifiad ffyddlawn o'r ffosydd a'r caerau. Ni welais i erioed y lle, ac am hyny yr wyf yn ansicr ar ba afon y safai, yr hon yr oedd ei rhydiau mor anhawdd eu croesi. Nid oes afon o'r fath i'w chael yn agos i'r orsaf yr esgynais i iddi; gan hyny nis gallai fod y mau ar ba un y gorchfygwyd ein gwron: eto, y mae yn dra thebygol i'r lle fod yn orsaf a ddaliesid ganddo ef, ac iddi gael ei henwi oddiwrth yr amgylchiad hwnw. Y mae wedi bod yn draddodig, cr's amser tra boreuol, fod y lle hwn yn cael ei ystyried yn amddiffynfa o'i eiddo; ac o fewn ychydig flynyddoedd yn ol, byddai cymdeithas o foneddigion, y rhai a edmygent ei rinweddau, yn cyfarfod yn flynyddol ar y bryn hwn, i glodfori ei enw mewn rhyddiaith neu farddoniaeth. Mewn un flwyddyn, darfu i foneddwr,§ yr hwn a hynodid yn gymaint ar gyfrif ei wyleidd-dra a'i fawr fedruswydd, wedi ei ysprydoli gan y pwngc, braidid yn ddiatreg draddodi y rhan fwyaf dysgleirwyd o hanes Caradog,|| yn y llinellau canlynol; y rhai, fel y gwenieithiaf i mi fy hun, a roddant ryddhad i'm darllenwyr hir-amyneddgar, ar ol cael eu gwala o'm hysgrifell Gymreig, yr hon yn bresenol a ddir heibio am byth.

HOLL Rufain oedd dawel, y milfl cenedloedd
 A safent i edrych ar fawredd y lluoedd;
 Yn mlaen daeth y Penaeth yn rhwym mewn cadwynau,
 Heb gael ei ddaroetwng gan nerthoedd y llengau;
 Ei aeliau anhyblyg heb gollu un gronyn
 O'u mawredd a wyddai fod iddynt yn perthyn;
 Edrychai o'i amgylch & golwg sefydlog,
 Fel llew yn y fagl, yn berffaith ddiysgog.
 Ond eto, gan wybod ei dynged annedwydd,
 Moesgrymai i orsedd y Caisar heb dramgwydd;
 Ac yna llefarodd yn dawel, ddigyffro:
 "Pe buasai fy nyddiau llwyddiannus yn tycio,
 "Rbufain a'm gwelsai yn gyfaill a gwestwr
 "I Gaisar, ac ni fuasai c'wilydd i ungwr:

* "Yn cael ei derfynu ar yr ochr yma gan greigiau sythion, ac os gellid dynesu ato yn rhywydd drwy ryw ffordd arall, ofe a adedladi wrthglawdd o waith maen fel math o gaerfa."

† "Ac afon a lifaf heibio o ddyfnder anhysbysa."

‡ Camden, i. 646, 647. Yn map Rocque o sir yr Amwythig gelwir ef Gaer Caradog.

§ Y perchedig Sneyd Davies.

|| Taciti *Annal.* lib. x.i.

" Disgynais o deulu breninol a lywient
 " Yn hen Ynys Brydain, ac yno y trigent
 " Er amser cyn oof am wrhydri milwrol,
 " Yn berffaith gytun, a llwyr annibynol.
 " Os Rhufain a archa, a raid i fyd cyfan
 " Roi gwasaid ufudd-dod i'r alwad annyddan !
 " Beth, peidio gwrthsefyll ! Y rhai ni ddiffynant
 " Eu breintiau a'u hiawnder yn ddiau ni haeddant
 " Ond enw o lyfrgwn, a hwy ydyw'r dynion
 " A ddylent arwisgo yr enw caethweision.
 " Bu genyf arfau, a chyfoeth, cyfeillion,
 " A chlod ; a ddylaswn eu gadael yn foddlon !
 " Hyny fuasai yn warth gwirioneddol !
 " Am hyn y gwrthsefais eich gallu aruthroi.
 " O, Rinwedd Rhufeinig, maddeua y tramgwydd,
 " Pe buasawn yn syrthio yn esmwyth ac ebrwydd,
 " Fy nghwmp a fuasai'n esmwythach o'r haner,
 " I chwithau'r gogoniant yn llai o gryn lawer ;
 " A phrudd ebargofant guddiasai fy hanes,
 " Fel un oedd anheilwng o dderbyn un achles,
 " Na nodded gan Gaisar. Mae angeu neu fywyd
 " Yn rhwym wrth ei wregys, er dychryn i'r hollfyd.
 " Nid ofnaf y *cyntaf*,—nid erchaf un eiliad
 " Am *fywyd*, beth bynag a fyddo'r canlyniad."

" Urddasol bendefig," medd Caisar ddiarswyd,
 " Dy fywyd sydd ddyogel, a'th ryddid a seliwyd ;
 " Fy ymgais uchelaf oedd cael goruchafiaeth,
 " Cael enw dy wlad ar gar buddugoliaeth ;
 " Roedd hyny'n ofynol er mwyn fy anrhydedd,
 " Er fod dy gydwladwyr yn llawn gwrolfrydedd."

Ar ol iddo orphen, fe glywyd taranau
 O gymeradwyaeth, nes siglo hen furiau
 Y *Capitol* enwog, pan uchel gyhoeddwyd—
 Trugaredd i'r gelyn dewrgalon a roddwyd.
 Pob llygad a safai, gan syllu mewn syndod,
 Gan ddwys aredmygu'i edrychiad anorfod ;
 Ei gryfion aelodau, ei agwedd filwraidd,
 A dynai fawl dibaid am iddo'n wronaidd
 Gydymgais â dewrder y gallu Rhufeinaidd,
 A braidd ei orchfygu. Ni thynodd *Jugurtha*
 Oedd wrol a diofn, na brenin gwlad *Syria*,
 Na *Persius* amddifad o'i goron ardderchog,
 Y fath sylw a hyn, er yn ddynion mor enwog.
 Ac hyd yn nod *Claudius*, ynghanol ei fawrglod,
 Prif feistr y byd, gyda'i lengau anorfod,
 A'i ddysglauer eryrod, a'i fawredd mor eirian,
 Yn awr ar ei orredd edrychai yn fychan !

Ddewrfrydig GARADOG, y mae dy elynion
 Yn caumol d'wrhydri, beth dd'wed dy gyfeillion?
 Pa gyfryw golofnau gyfodir yn Mhrydain,
 A pha fath allorau a fydd dy arwyrain?
 Tri phum' cant o weithiau y rheddi yr heulwen
 Ei gwrs, ond mae'th enw a'th glod yn anorphen.
 Ac ar y bryn yma, lle mynych ymledaist,
 Crib creigiog yr hwn wél y tiroedd a droediaist,
 Mae ie'ngctyd caruaidd & llawen galonau
 Bob bliwyddyn yn dyfod & cherdd ac & blodau,
 I ddatgan dy glodydd mewn miwsig nefolaidd,—
 O! am fwy o wreichion o'th yspryd gwronaidd!
 Os oes unrhyw beth a berthyna i'r hollfyd,
 Yn berwi'th ddigofaint, yn blino dy yspryd,
 Mae gwel'd gwrthymgeisydd hen Rufain ddiblygu,
 Y Brython gwrolfryd, yn cael eu dyrysu
 Gan Ffrangcod ysgeler, yn sicr o wneyd hyny. }
 Darfelydd a'th baentia yn gwgu'n anniddig,
 A gwedd sy'n amrywiog gan g'wilydd a dirmyg.
 Yr *Henriaid*, *Edwardiaid*, daranfyllt rhyfelgar,
 Pa le mae'r Llew-galon, a'r cleddyf gorllachar
 A wridodd hen faesydd *Agincourt* a *Cressy*?
 O! dowch i'n cynorthwy, rhowch rym yn ein gallu!
 Ond yn benaf, tydi, warcheidwad ein hynys,
 Amgylcha ein pebyll; dy waywffon astrus
 Anela, a thaena dy darian ddiffynol!
 O, galw i'r frwydr dy feibion gwladgarol!

Henffych, hen Feirdd, a Derwyddol hynafaid,
 Mae gorhoen brophwydol yn gafael yn f'enaill;
 'Rwy'n gwel'd, er yn dywyll, o'm huchder clogwynog,
 Gymylau'n ymagor ar lanerch orheulog
 O hoen a gorfoledd. Ha, clywch, maent yn gwaeddi:
Llew Prydain a welaf yn codi ei faneri,
 A thryfer Brutania yn llywio y cefusor,
 A'i lluman yn chwifio yn uchel yn ngoror
 Columbia bellenig, mewn llawn suddugoliaeth,
 Mae Heddwch yn dyfod, ac *Albion* mewn afiaeth.
 Yn mlaen, ewch, Frythoniaid; mae'r tân cyrcuedig
 Yn llosgi yn mynwes y bardd cysegredig!
 Fy Awen & rhagddi, gan fywiog ymbyngciu,
 A chwythu ei hudgorn yn uchel i dileffro
 Fy ngwlad sydd yn cysgu; ac yn ei llaw nerthol
 Bydd llawryf i wisgo'r buddugwr anfarwo!

ATTODIAD.

ATTODIAD.

RHIF I.

MYNACHLOG Y MAESGLAS. TUDAL 31.

Mewn tŷ allan y mae careg, ac arni y cerfiad canlynol:—

IESUS *

* MARIA.

HERE . LYETH . TH . Y . BODY . OF . GEORGE . PE-
TRE . LATE . OF . GREENFIELD . IN . FLINT
SHIRE, Esq. SONE TO . W . LORD . PETRE
BARON . OF . INGLESTON . IN . ESSEX . &
MARRIED ANE . $\frac{R}{Y}$. RELICT . OF . IOHN
MOSTOIN . Esq. BEING . $\frac{R}{Y}$ DAUGHTER
OF . HENRY . FOX . Esq. . WHO . FOR . $\frac{R}{Y}$. RO-
MANE . CATHOLIQUE . FAITH . & . LOYAL-
TY . TO . HIS . $\frac{THE}{MA}$. LEFT HIS . COUNTRY .
& . SPENDING HIS . TIME . $\frac{T}{W}$. GREAT .
EDIFICATION . OF . HIS . NEIGHBOVRS .
DIED . AT . WEXFORD $\frac{R}{Y}$ 26 DAY OF SEP.
AN . \overline{DO} 1647 AGED 34.*

* A ganlyn sy'n gyfeithiad o'r cerfiad uchod:—

"IESU. MAIR. Yma y gorwedd corph George Petre, o'r Maesglas, yn str Fflint, ysw., mab i W. Arglwydd Petre, barwn, o Ingleston, yn str Essex, ac a briododd Anne, gweddw John Mestyn, ysw., a merch i Henry Fox, ysw. Efe, oblegyd y ffydd Gatholig, a'i deyrngarwch i'w Fawrhydi, a adawodd ei wlad, a chan dreulio ei amser er mawr adelladaeth i'w gymydogion, bu farw yn Wexford, y 26ain o Fedd, Rhwyddyn yr Arglwydd 1647, yn 34 mlwydd oed."

RHIF II.*

TAFLEN O'R LLWYTHI A ANFONWYD ALLAN AC A DDYGWYD
I MEWN I BORTHLADD CAERLLEńN.

TUDAL 127.

	1771	1776	1786	1796	1806
Llestri arfordirol a gofrestrwyd i mewn	297	208	241	206	149
Etto.....allan	526	619	454	402	350
Iwerddolou.....	95	140	48	32	195
.....i mewn					
Eto.....	216	104	103	51	329
.....allan					
Amerig.....	71	2			
.....i mewn					
Eto.....		5	2		
.....allan					
Ynys Manaw....		4	13	1	9
.....i mewn					
Eto.....		3	23	15	1
.....allan					
ANFONWYD ALLAN I BARTHAU TRAMOR.					
Calloraidd (pob un yn 36 bwsiel) o lo. ...	6000	2877	2616	272	16519
Tunelli o blwm.....	1000	1184	1410	160	11
Mŵn.....	300	168	245		
Rhisg.....	300	18	370	695	16
ANFONWYD ALLAN AR YR ARFORDIR.					
Plwm.....	3470	2813	1058	1163	2200
Mŵn Plwm.....	431	432	309	376	490
Rhifedi y llestri yn y drafnidiaeth dramor.....	22	30	8	6	13
Yr unrhyw mewn trafndiaeth arfor- dirol.....	13	16	25	17	14

* Nid yw hwn yn argraffiadau Pennant ei hun, ond dichon iddo gael ei dynu allan at yr un
wythpwyg yn 1810. J.A.

NIFER Y LLESTRI A GOFRESTRWYD YN MHORTHLADD CAERLLEON O BORTHLADDOEDD TRAMOR, HEBLAW O AMERIG, YR IWERDDON, AC YNYS MANAW.

Blyn-yddau.	Nifer y Llestri.	O ba le.	Llwythi.
1786	{	5 Portugal.....	Gwinoedd.
		3 Prwssia.....	Coed, cywarch, &c.
		3 Norway.....	
		3 Livonia.....	
		2 Itali.....	Crwyn.
		3 Rwssia.....	Cywarch a llin.
1796	{	3 Portugal.....	Gwinoedd.
		1 Yspaen.....	Ffrwythau.
		3 Livonia.....	Cywarch, llin.
		2 Norway.....	Coed.
		3 Itali.....	Coed lliwio, ffrwythau, a gwinoedd.
		1 Prwssia.....	Cywarch, llin.
		1 Narva.....	Eto.
2 Rwssia.....	Eto.		
1806	{	1 Prwssia.....	Eto.
		5 Portugal.....	Gwinoedd.
		4 Rwssia.....	Cywarch, llin, coed.

ALLANOL

Blyn-yddau.	Nifer y Llestri.	I ba le.	Llwythi.
1786	{	12 Ffraince.....	Plwm, mŵn plwm, copr, &c.
		1 Rwssia.....	Plwm.
		3 Itali.....	Eto, gorferw y mŵn (<i>litharge.</i>)
1796	1	Itali.....	Eto, eto.
1806	1	Portugal.....	Glo, &c.

O 1777 hyd Nadolig 1866, a chymeryd y ddwy flwyddyn i mewn, cofrestrwyd fol y canlyn yn y tolldy yn Nghaerlleon, yn dramoraidd ac arfordirol.

Plwm.....	Tunelli.	
	152,643.	
Mŵn.....	33,879.	
Gorferw y Mŵn.....	4,685.	GOL.

RHIF II*

TAFODD O'R HENWYTH A ANFONWYD ALLA
I NEWN I BERTHLADD CAERL

TUDAL 127.

	1771	1776
Henwyl i newn	297	208
Henwyl allan	526	619
Henwyl i newn	95	140
Henwyl allan	216	104
Henwyl i newn	71	
Henwyl allan		
Henwyl i newn		
Henwyl allan		

ANFONWYD HILAN I BERTHAU
TIRDIR.

Henwyl (pawb yn W. Swid) o h.	6000	287
Henwyl allan	1000	118
Henwyl	300	16
Henwyl	300	1

ANFONWYD HILAN AB YR
HISODDIER.

Henwyl	3470	281
Henwyl	431	43
Henwyl i newn yn y ddiwedd		
Henwyl allan	22	3
Henwyl i newn yn y ddiwedd		
Henwyl allan	13	16

Yn y tabl hwn, mae'r rhifau'n dangos y nifer o henwyl a anfonwyd allan i newn i Bertladd Caerl...

YSGYBODAETH IERLLYD YN YR OROGWRTHYD YN YR
 YR OROGWRTHYD YN YR OROGWRTHYD YN YR OROGWRTHYD
 YR OROGWRTHYD YN YR OROGWRTHYD YN YR OROGWRTHYD

Yrwyd	Yrwyd	Yrwyd
5	Portugal	Gwinoedd.
3	Yrwyd	
3	Norwy	Cyfarch, llin.
3	Norwy	
3	Itali	Gwyn.
3	Rwsia	Cyfarch a llin.
3	Portugal	Gwinoedd.
1	Yrwyd	Ffrwythau.
3	Norwy	Cyfarch, llin.
2	Norwy	Coed.
3	Itali	Coed lliwio, ffrwythau, a gwinoedd.
1	Prussia	Cyfarch, llin.
1	Norwy	Eto.
2	Rwsia	Eto.
1	Prussia	Eto.
5	Portugal	Gwinoedd.
4	Rwsia	Cyfarch, llin, coed.

ALLANOL

	I ba le.	I ddydd.
1	Ffrainco	Pwma, mewn plwm, copr, &c.
1	Rwsia	Pwma.
1	Itali	Eto, gwlw y mewn (lithurja.)
1	Itali	Eto, etc.
1	Portugal	Gto, &c.

Yn 1886, a chymeryd y ddydd ffrainco, yn dramoddd ac wrthod.

Pwma
 Mewn
 Gwlw y mewn

yn
 yn
 ry.
 on i
 ethau
 1, gan
 archod-
 ristow,
 yddu y
 a dde-

RHIF III.

DYFYNIADAU ALLAN O DRAETHAWD MEWN LLAWYSGRIFEN,
YN NGHYLCH ARGLWYDDI CYFFINDIROL CYMRU, YB HWN
A YSGRIFENWYD YN MIS AWST 1740. TUDAL 156.

[Benthycwyd y Traethawd hwn gan Thomas Lloyd, o Overton, ysw.]

Y MAE y traethawd yn dangos,

1. Pa fodd, pa ham, a pha bryd, y crewyd arglwyddi y cyffindiroedd ar y cyntaf.
2. Pa fodd, pa ham, a pha bryd, y dodwyd hwy i lawr. Ac,
3. Pa fodd y gellir bu hadnabod, a'u profi, yn y dydd presenol, oddiwrth arglwyddiaethau oreill, nad oeddynt yn arglwyddiaethau y cyffindiroedd.

Er cael gwybodaeth gywir a pherffaith ddealldwriaeth ynghylch cyflwr yr arglwyddi cyffindiroel yn Nghymru, byddai yu gyfaddas gofyn y cwestiynau canlynol:

1. Pa bryd y dechreuwyd creu yr arglwyddi cyffindiroel yn Nghymru?
2. Dros ba gymaint o amser y parhaodd creadigaeth arglwyddi y cyffindiroedd yn Nghymru?
3. Pa bryd y rhoddwyd hyny heibio, a pha ham?
4. O ba herwydd yr ordeiniwyd hwy ar y cyntaf, a pha ddyben a wasan-aethasant hwy?
5. Pa fodd y daethant yn arglwyddi y cyffindiroedd, ac i feddiannu awdurdod breninol?
6. Am ba yspaid o amser y buont yn ymarfer eu gallu a'u hawdurdod o'u creadigaeth cyntaf?
7. Pa bryd yr yspeiliwyd hwy o'u rhyddid, ac y cymerwyd eu gallu yu ol i ddwyllaw y brenin?
8. Am ba uchos yr amddifadwyd hwy o'u hawdurdod freninol?
9. Pa fodd y maent i'w hadnabod yn y dydd presenol?
10. Pa ham y gelwid hwy ar y cyntaf, ac y gelwir hwy yn bresenol, yu arglwyddi y cyffindiroedd; a pha fodd y cymerasant yr enw ar y cyntaf?
11. Pa wahaniaeth sydd rhyngddynt heddyw ag arglwyddiaethau creill?

CYMRU ydoedd noddfa i'r hen Frytaniaid, pan yrwyd hwy allan o Loegr gan y Sacsoniaid; ac yno y cadwasant hen waed breninol eu tywysogiou, eu cyfreithiau, a'u hiaith hynafol, rhag cynddaredd y Sacsoniaid.

Parhaodd casineb anghymodlon a rhyfeloedd rhwng y ddwy genell. Ac er fod y saith deyrnas (*heptarchy*) wedi cael eu darostwng i unbenaeth gan Egbert, brenin y Sacsoniaid Gorllewinol (y rhai yn gyntaf a alwasant y lle hwn yn *England*), eto ni chafodd efe na'i olynwyr unrhyw ufudd-dlod nac ymstyngiad gan freninoedd neu dywysogion Cymru; ond dalient hwy Gymru fel

unbenaethiaid annibynol, ac ni chydnabyddent neb yn uwchraddol iddynt o dan Dduw.

Yma Cadwaladr (brenin olaf Prydain o'r llinach Frytanaidd) a'i olywyr, a lywodraethasant y hobl, fel eu breninoedd a'u tywysogion cyfreithlon, yn ystod holl amser y llywodraeth Sacsonaidd.

Pan y darfu i Wilym y Gorchfygwr ddarostwng Lloegr, efe a ddifeddiannodd yr olywyr Sacsonaidd o'r goron; dadwreiddiodd eu pendefigaeth, a dygodd ei bobl ei hun i mewn, y Normaniaid; a phan oedd efe mewn tawel feddiant o'r deyrnas, ni chymerodd y Cymry un sylw o'i gongwest ar y Sacsoniaid; ond ystyrient y peth fel rhyfel rhwng dwy genedl ddyeithr.

Yn mhell cyn y Gorchfygiad, yr oedd holl Gymru wedi dyfod i ddwyllaw Rhodri Fawr; yr hwn a'i rhanodd rhwng ei dri mab: i Cadell y rhoddodd efe Ddeheubarth Cymru, yn cynwys 25 o gantrefi; i Anarawd, Ogledd Cymru, 15 o gantrefi; ac i Merfyn, Powys, 14 o gantrefi.

Olywyr y tri mab yma a feddiannent Gymru, yn ol y rhaniaid hwnw, yn amser y Gorchfygwr; sef, Rhys ap Tewdwr a lywodraethai Ddeheubarth Cymru; Gryffydd ap Cynan, Ogledd Cymru; a Bleddyn ap Cynfyn, Powys. Ni fynai yr un o'r tri thywysog yma byth addef fod gan y Gorchfygwr unrhyw reolaeth ar Gymru: ac am y rheswm yma y tarddodd rhyfeloedd creulawn cydrhngddynt, a gwnant anrheithiadau beunyddiol y naill i diriogaethau y llall.

Byddai breninoedd Lloegr yn fynych yn goresgyn y cyffindiroedd Cymreig, ac yn gorfodi y preswylwyr i ffoi i'r mynyddoedd; a'r Cymry, ar adegau ereill, a wnaent amrywiol anrheithiadau dros yr Hafren, ac a gludent lawer iawn o ynglyfaeth allan o Loegr. Cythruddodd hyn hwynt i'r fath raddau fel y penderfynasant gongwerio Cymru; ond yr oedd gerwindeb y wlad, y bryniau, y coedwigoedd, a'r siglenydd, yn amddiffyniad mor fawr, fel mai prin y gellid dwyn byddin luosog i'w hafonyddu; ond yn fynych gorfyddai arnynt ddychwelyd adref gyda cholled, megys yn amgylchiad Gwilym Goch, a Harri II., yr hwn a ddaeth deirgwaith i Gymru gyda byddinoedd breninol. Y brenin Ioan a wnaeth ryfel â Llewelyn ap Iorwerth, tywysog Gogledd Cymru, a Harri III. ar Lewelyn ap Gruffydd; yr hyn a ddygodd golledion mawrion arnynt hwy eu hunain, yn gystal a niwaid i'r Cymry.

Breninoedd Lloegr, wrth weled mai gwaith annawdd ydoedd goresgyn Cymru gyda byddin fawr, a roddasant i'r arglwyddi, a gwŷr mawr ereill yn Lloegr, y cyfryw wledydd yn Nghymru ag a allasant euill oddiar y Cymry. Dyma eiriau amryw o'u horjeiniadau.

Trwy y moddion hyn, tueddwyd llawer i ddwyn byddinoedd mawrion i Gymru, o Saeson a Normaniaid, y rhai a orchfygasant luaws o arglwyddiaethau mawrion; a pha rai a ddalient iddynt eu hunain, a'u hetfeddion am byth, gan freninoedd Lloegr, fel tiroedd wedi eu pwrcau trwy gongwest.

Darfu i freninoedd Lloegr adeiladu amryw drefydd cadarn, gyda gwarchodluoedd ynddynt ar gyffindiroedd Cymru, ar ol y Gorchfygiad; megys Bristow, Caerloyw, Caerwrangon, yr Amwythig, a Chaerlleon, fel lleoedd i geryddu y Cymry ar yr achlysur o unrhyw wrthefel o'r eiddynt. Y gwŷr mawr a dde-

chreusant oresgyn y gwledydd nesaf i'r trefydd hyny; megys, er enghraifft, Peter Corbet a oresgynodd wlad *Cause*; Mortimer *Wigmore*; Fitz-alan *Clun* a *Chroesoswallt*; Walter Lacy *Ewoyas-Lacy*; Dru de Baladan *Abergafenni*; Montbault *Ben-ar-lôg*; Gilbert arglwydd Mynwy a gymerodd *Fynwy*; Fulk Fitz-warren y *Dref Wen*; Roger le Strange *Ellesmere*; yn fuan wedi hyny daeth Robert Fitz-hamon, gyda'i ddeuddeg marchog, i str *Forganwg*; Bernard New-march, i *Frycheiniog*; Martin i *Gemmaes*; Morris de Londres, i *Gydweli* a *Ohornwallon*; Lacy iarll Lincoln i'r *Rhos* a *Rhyfoniog*, yn awr arglwyddiaeth Dinbych; Brewis i *Gôŷyr*, *Buallt*, *Maesyfed*, *Melenydd*, ac *Elfel*; a Roger Mortimer i'r wlad a elwir yn awr *Castell y Waun*, ond a elwid y pryd hyny *Moch-nant*, ac i *Gynlleth* a *Nanheudwy*; ac ereill i arglwyddiaethau ereill.

Er galluogi yr arglwyddi i lywodraethu y bobl yn well ar ol eu darostwng, caniateid iddynt ymgymeryd â'r fath uchelfraint ac awdurdod ag oedd yn gymhwys er llywodraethu y wlad mewn tawelwch.

Y mae yr hanesydd hynafol, *Lampridius*, yn dywedyd fod breninoedd Lloegr yn ymarfer y pryd hyny yr un wladweiniaeth gyda golwg ar y tir ar gyffiniau Ysgotland.

Nid oes unrhyw gofnodiad i'w gael yn Nhŵr Llundain, nac yn unman arall, am unrhyw ganiatâd i fod yn arglwydd cyffindriol yn Nghymru. Nid oedd gwysiadau y bronin, allan o'r llysoedd yn Westminster, yn cyrhaedd i Gymru, ond heithr i str Benfro; yr hon a gyfrifid yn rhan o Loegr, ac a elwid yn *Lloegr juch tu hwnt i Gymru*. Ac nid oedd unrhyw siryddion i wasanaethu y cyfryw wysiadau; ond yr oedd yr arglwyddi yn ymarfer cyfreithiau o'r eiddynt eu hunain ar y bobl a ddarostyngasid ganddynt; yr hyn a ganiataodd y breninoedd am ryw gymaint o amser.

Ni allesid rhoddi siartrau am y breiniau hyn, yn gyfleus, o herwydd tri o resyau.

1. Ni wyldai breninoedd Lloegr, yn mlaen llaw, pa diroedd a allai un o'r arglwyddi ei feddiannu; neu pa un a allai feddiannu unrhyw dir, ac o ganlyniad nis gallai ganiatáu unrhyw ryddid o fewn unrhyw etifeddiaeth neu diriogaeth.

2. Nid oedd yr arglwyddi, ar ol iddynt feistrolu unrhyw wlad, mewn rhyw ormod o frys i bwrcasu unrhyw siartr; am nad oeddynt yn sicr nas gallasai y tiroedd hyny gael eu hadferu, trwy gytundeb rhwng breninoedd Lloegr a thywysogion Cymru, fel y byddai yn dygwydd yn fyny; neu efallai y gallent gael eu hadnill trwy rym arfau, ac i'r arglwyddi gael eu bwrw allan. Ond,

3. Dywed y dysgedigion, nad oedd gan arglwyddi y cyffindiroedd unrhyw siartrau am y fath freiniau, am fod y breiniau o natur mor uchel, mor freiniol, ac mor gysylltiedig â'r goron, fel nad oedd, yn ol y gyfraith, yn ngallu y brenin i'w caniatáu ar wahan i'r goron.

Parhaodd y llywodraeth trwy arglwyddi y cyffindiroedd, yn Nghymru, hyd amser Harri VIII.; yr hwn, wrth weled fod y Cymry yn byw yn dawel ac mewn ufudd-dod, a farnodd y gellid eu llywodraethu trwy gyfreithiau gwladol, yr un modd â'r Saeson. Ac felly, yn y flwyddyn 27 [o'i deyrnasiad] pen. 24, efe a gymerodd i fyny y rhan fwyaf o'r arglwyddiaethau hyn i'w ddwyllaw oi

hunan, ac a apwyntiodd ustwsiaid heddwb, siryddion, a swyddogion ereill; ac a ranodd y wlad yn siroedd. Llywodraethodd hwy trwy gyfreithiau Lloegr, ac ni adawodd ond ychydig, neu ddim, awdurdod arglwyddi y cyffindiroedd.

Yr arglwyddi, pan orchfygwyd y wlad, a adeiladasant gestyll iddynt eu hunan, a threfydd i'w dilynwyr, yn y manau mwyaf ffrwythlawn: a thrwy y modur hyn yr adeiladwyd y trefydd a'r cestyll yn Nghymru, fel y gellir gwled oddiwrth hen siartrau y trefydd hyny.

Penfro, Dinbych y Pysgod, a Hwlfordd, a adeiladwyd gan Strongbow; William de Valence, a theulu yr Hastings, oeddynt ei olynwyr; Casnewydd, gan Martin arglwydd Cemaes; Cydwelli, gan Londres; ac a helaethwyd wedi hyny gan y duc Lancaster, i'r hwn y daethai trwy briodas.

Abertawe, Oystermouth, Llochor, Maesyfed, Buallt, Rhaiadr, ac ereill, gan y Brewisiaid; oddiwrth ba rai y daethant i'r Mortimers, a'r Beauchamps, trwy olynydd benywaidd o eiddo Brewis; Brychoiniog, gan Bernard Newmarch.

Blaen-llyfnwy a adeiladwyd gan Herbert; Caerdydd a Phontfaen, gan Fitzhamon, ac ierll Caerloyw; Castellnedd, gan Greenfield; Abergafenni, gan Dru de Baladan, Miles iarll Henffordd, ac ereill, ei olynwyr; Rhuthyn, gan arglwydd Grey; Dinbych, gan Lacy iarll Lincoln.

Yr oedd rhai o honynt yn drefydd cyn y Gorchfygiad; ond trwy iddynt gael eu dinystrio wrth eu henill, ail-adeiladwyd hwy gan yr arglwyddi.

Daliai yr arglwyddi eu harglwyddiaethau gan freninoedd Lloegr yn rhydd, megys oddiwrth y goron yn uniongyrchol, trwy wasanaethu y brenin yn ei ryfeloedd gyda nifer pennodol o filwyr; ac yr oeddynt yn rhwym i gadw eu castellydd gyda digon o ddynion a darpariadau, er cadw gelynion y brenin mewn darostyngiad.

Gweinyddent y cyfreithiau Seisonig, gan mwyaf, o fewn eu harglwyddiaethau; a dygent hwy i fod o dan amod-ddaliad Seisonig; ac i basio yr unrhyw yn ol cyfreithiau Lloegr, trwy ddirwy, adgaffaeliad, meddiant, neu oresgyniad. Ond y cyfryw ranau ag a adawent i'r hen breswylwyr eu meddiannu, a oddefid, gan rai arglwyddi, i gael eu dal yn ol yr hen ddull Cymreig, a chyfreithiau Hywel Dda; yr hyn oedd, i drosglwyddo yr unrhyw trwy eu rhoddi i tyny mewn llys, (yr hyn a alwent hwy *Cof Llys*, ac *Ystyn Wialen*, oddiwrth ba un y tarddodd y gair *Ystynol*): a lle y caniateid yr arferiad yma, nid oes un weithred ar gael am unrhyw diroedd yn flaenorol i'r 27ain o Harri VIII. pan y gwnaed Cymru yn siroedd; ond am y tiroedd a drowyd yn amod-ddaliadau Seisonig, gellwch gael gweithredoedd o ddau, tri, neu bedwar cant o flynyddoedd a aethant heibio, wedi eu hysgrifenu yn Lladin, neu yn y Ffrangcaeg, megys ag yr oedd yn arferedig yn Lloegr yn y dyddiau hyny.

Dygwyd cyfreithiau Lloegr i mewn gan yr arglwyddi cyffindriol, am fod cyfreithiau y wlad yn anadnabyddus iddynt, fel Saeson; ond goddefent i rai hen denantiaid ddal gafael mewn rhan o'r hen gyfreithiau Cymreig; megys defnyddiad y gyfraith o ranu yr eiddo rhwng y brodyr, a phasio tiroedd trwy eu rhoddi i fyny mewn llys. Ac i'r dyben yma, mewn llawer o arglwyddiaethau, yr oedd llŷs Cymreig i'r Cymry, yr hwn a elwid *Welchrie*; ac un arall i'r Saeson, a elwid *Englshrie*. Mewn rhai arglwyddiaethau yr oedd y tir yn cael ei ranu

yn gyfartal, ond yr oedd yn pasio fel meddiant; o'r hyn y tarddodd yr amod-ddaliad Seisonig, a'r gardod Gymreig: yn Gymraeg, *Cyfraith Seisonig a Rhan Gymreig*. Ac yr oedd gan yr arglwyddi warchodaeth yr oll o'r brodyr, fel pe buasant yn chwiorodd.

Yr arglwyddi cyffindriol a gynyddasant mewn rhifedi hyd amser Llewelyn ap Gruffydd, tywysog olaf Cymru, yr hwn a laddwyd yn y flwyddyn 1162 o Iorwerth I.; yr hwn, y pryd hyny, a gymerodd dywysogaeth Cymru i'w ddwy-law ei hun, ac a'i rhoddodd i Iorwerth II. gan ei wneyd yn dywysog Cymru. Er ei amser ef, ni chrewyd dim yn rhagor o arglwyddi y cyffindiroedd; oblegyd darfu i'r Cymry yn gyffredinol ymddarostwng i freninoedd Lloegr.

Wedi dyfod y dywysogaeth yn eiddo i freninoedd Lloegr, ni allai unrhyw arglwydd gyffnydd hawlio na rhyddid na rhagorfraint, yn fwy nag a feddent o'r blaen heb ganiatâd.

Iorwerth I. yn ddiatreg a gynaliodd senedd yn nghastell Rhuddlan; ac yno efe a benododd gyfreithiau a swyddogion, i lywodraethu Cymru yn ol y dull Seisonig.

Ni chafodd arglwyddiaeth Powys ei dechreuad trwy orchfygiad, fel ag y cafodd arglwyddi y cyffindiroedd; ond yn y dull yma:

Gruffydd, fab i Moredydd ap Bleddyn, arglwydd Powys, wrth weled fod brenin Lloegr, a'r arglwyddi Seisonig, yn ymbarotô i orchfygu Cymru, o ran cyfrwysdra a gwladweiniaeth, a ymddarostyngodd i Harri I., ac a amododd i ddal ei arglwyddiaeth gan frenin Lloegr fel penaeth, ugegys ag y gwelai arglwyddi y cyffindiroedd, ac i gyflawni i'r brenin y cyfelyb wasanaeth; ac ar hyny o weithrediad, caniatawyd iddo ddal yr unrhyw iddo ei hun a'i etifeddiog; a chrewyd ef yn arglwydd Powys gan y rhagddywededig Iarri I., a gwnaed ef yn farwn o'r senedd yn Lloegr.

Ei ddisgynyddes, Hawys Gadarn a ddaeth o dan nodded brenin Lloegr, ar gyfrif y cyfnewidiad yn amod-ddaliad y tiroedd: yr hwn a'i rhoddodd mewn priodas i foneddwr gwrolfrydig o'i eiddo, a elwid John Charlton. Ac felly y daeth arglwyddiaeth Powys yn eiddo i'r arglwyddi Seisonig. (Mowddwy, ac ereill, a wnaethant yr un peth.) Y rhai hyn (yn nghyda'r arglwyddi cyffindriol,) a ddalient eu harglwyddiaethau oddiwrth y brenin, yn rhydd, ac nid gan dywysogion Cymru.

Trwy i arglwydd Powys ymddarostwng fel hyn i frenin Lloegr, parhaodd y cymydau yn yr arglwyddiaeth hono yn gyfan a diraniad hyd heddyw: ac y mae llys barwn yn mhob un o honynt. Ond yr arglwyddi cyffindriol, i'r dyben o wobrwyo y rhai a'u cynorthwasent yn eu congwest, a roddasant iddynt amrywiol faenorau; ac felly rhanasant y cymydau i amryw raniaetau, a sefydlasant llys barwn yn mhob un o honynt. Y cymydau oeddynt chwech o nifer: Caereinion, Mechan Uwchcoed, Mechan Iscoed, Mochnant, Llauerch hudol, ac Ystrad-marchell.

Gellir cael y cyfryw hefyd yn siroedd Môn, Caernarfon, Meirionydd, Fflint, Caerfyrddin, a Cheredigion; yn mha rai y mae yr hen gymydau yn parhau yn gyflawn, heb gyfnewidiad, ac yn dal eu hen enwau a'u terfynau, ac yn cadw i fyny eu hen lysoedd. Y rheswm am hyny ydyw, am na chawsant erioed eu

gorchfygu gan arglwyddi y cyffindiroedd, ond parhausant yn uwylaw tywysogion Cymru hyd nes y lladdwyd Llywelyn, y tywysog olaf, gan Iorwerth I.

Ymddengys, yn ol cofnodiad hynafol, fod arglwyddiaeth Maelor ac Iâl, y rhai a elwid, yn yr amser gynt, Dinas Brân, am ei fod yn brif gastell yr arglwyddiaeth, wedi dyfod i foddiant arglwyddi Seisonig yn y dull canlynol:—

Emma, ferch i arglwydd Audley, a gweddw Gruffydd ap Madog, arglwydd Maelor ac Iâl, Castell y Waun, Nantheudwy, Maelor, a thiroedd ereill, sef rhan o hen Bowys, a feddai bedwar o feibion, rhwng pa rai y rhanesid etifeddiaeth eu tad: cyfododd ymrafael rhyngddi a thylwyth ei gŵr yn mherthynas i gadwraeth ei meibion; hwynt-hwy yn ofni rhag iddynt gael eu dwyn i fyny yn Lloegr, ac y deuent yn Saeson; a thueddu yn hytrach at frenin Lloegr nag at dywysogion Cymru. Ond cafodd y fam y ddau fab hynaf i'w gafael, sef Madog a Llywelyn; y blaenaf yn meddu fel ei gyfran, Faelor ac Iâl, a'r llall, Gastell y Waun, a Nantheudwy; ac heb fod yn abl i'w cadw gyda hi ei hun, nac i fod yn dawel ar ei gwaddol, hi a draddododd ei meibion i Iorwerth I., gan ddangos eu bod trwy iawnder o dan ei warchodaeth ef, am fod eu hynafiaid cyn hyny wedi gwneyd eu hymostyngiad i freninoedd Lloegr. Y brenin a'u cymerodd o dan ei warcheidwadaeth; ac a draddododd Madog, yr hynaf, i ofal John iarll Warren; a Llywelyn i Roger Wigmore, trydydd mab i Ralph arglwydd Mortimer, o Wigmore. Trwy fod gan y ddau warcheidwad y plant yn eu gwarchodaeth, ynghyda'u tiroedd, iarll Warren a adeiladodd gastell Lleon yn Maelor, a Roger Mortimer gastell y Waun, ac a osodasant warchodlu o Saeson yn y naill a'r llall, i amddiffyn y wlad rhag y Cymry. Y plant* a fuant foirw yn fuan ar ol hyny, heb etifeddion, a'r gwarcheidwaid rhagddywededig a gadwasant y tiroedd yn barhaus, ac a gawsant ganiatâd gan y brenin i ddal yr unrhyw, 10fed o Iorwerth I.; ond yn unig fod castell Estyn, a'r tiroedd perthynol iddo, wedi cael eu dyogelu yn flaenorol i'r brenin, yn nghaniatâd iarll Warren. Ardreth Maelor ac Iâl yn yr hen amser oedd 730l. yn y flwyddyn.

Emma, trwy iddi gael aflonyddu ar ei gwaddol, oherwydd iddi draddodi ei meibion i'r brenin, ac felly ddarparu ar gyfer gwaith yr arglwyddi hyny yn ad-cladu castelli Maelor a'r Waun, a ddymunodd ar y brenin gymeryd Maelor, ei gwaddol hi, a rhoi iddi diroedd yn Lloegr am dani; yr hyn a wnaeth y brenin, ac felly y daeth i feddiant o *Faelor Saesoneg*, ac efe a ddaliodd yr unrhyw byth wedi hyny; heb adael i'r un o'r etifeddion ei chael, dan yr esgus eu bod yn wrthryfelwyr yn ei erbyn.

Ni byddai unrhyw arglwydd cyffiniol heb gastell, a digon o warchodlu i ddarostwng y cyfryw o'r Cymry ag a flinent ddeiliaid y brenin; ac felly yr oedd gan bob castelli drefydd gerllaw iddynt, y rhai a breswylid gan Saeson. A thrwy y 4ydd o Harri IV. c. 32, surfiwyd cyfraith fod castelli a threfydd caerog yn Nghymru i gael eu dal gan Saeson gwrolfrydig, dyeithriaid i'r arglwyddi.

Yr oedd siartrau y trefydd hyn yn rhoddi breintiau mawrion i'r Saeson; ond ni allai yr un Cymro fod yn fwrdeisiad, na phrynu unrhyw dir o'u mewn; gwel 2 Harri IV. c. 12 a 20. Yr oedd yn gyfraith hefyd, nad oedd i un Cymro

* Am dynged anffodus y plant hyn, gwel tudal. 135 o'r gwaith hwn.

feddu unrhyw gastell neu amddiffynfa, heblaw y rhai a hanfodent yn amser Iorwerth I., oddieithr esgobion ac arglwyddi tymhorol.

Yn fwy fyth i galonogi y Saeson i orchfygu Cymru, darfu i frennoedd Lloegr eu creu yn bendefigion y deyrnas, wrth yr enw o arglwydd farwniaid y lleoedd a orchfygent. Yr oedd eu rhifedi ar un adeg yn un ar hugain; ond y maent yn awr wedi eu darostwng i un, sef Abergafenni, yr hwn ydyw yr arglwydd farwn cyntaf yn Lloegr. Y mae y lleill wedi colli eu safleoedd a'u henwau, maill ai trwy iddynt ddyfod i'r goron, neu ynte i arglwyddi a feddent leoedd a theitlau ereill am eisteddle yn y senedd. Nifer y castelli yn Nghymru leoedd oddeutu 143.

Ymostyngodd y Cymry i Harri VII. am ei fod o du ei dad wedi hanu o'u tywysogion: a'i fab, Harri VIII., a wnaeth auryw ddeddfau er eu llywodraethu yn yr amser dyfodol, yn y flwyddyn 27 [o'i deyrnasiad].

Byddai yr arglwyddi cyffindirrol yn gafael yn meddiannau eu tenantiaid a fyddent feirw heb wneyd llythyr cymun.

Y mae yr oll o'r arglwyddi cyffindirrol wedi colli eu hen lywodraeth a'u hawdurdod, y rhai oeddynt yr arwyddion cyffredin wrth ba rai yr adnabyddid hwy; fel ag y mae ambeuaeth yn bresenol pa rai oeddynt yr arglwyddiaethau hyny. Ond gellir eu hadnabod eto wrth amrywiol arwyddion.

1. Nis gall fod unrhyw arglwydd cyffindirrol ond y cyfryw ag a bennodwyd cyn marwolaeth y tywysog Llywelyn.

2. Yr oedd yn rhaid i'r gyfryw arglwyddiaeth gael ei dal oddiwrth y trefn, fel penadur, ac nid gan dywysogaeth Cymru.

3. Rhaid ei bod, mewn hen amseroedd, yn etifeddiaeth i ryw arglwydd Seisouig.

4. Os codai unrhyw ddadl yn nghylch y teitl, yr oedd yn rhaid ei brofi yn ol y gyfraith gyffredin, yn Neuadd Westminster; ac yr oedd dirwyon yn cael eu codi oddiar yr arglwyddiaethau hyn, ac nid oddiar unrhyw arglwyddiaethau ereill yn Nghymru.

5. Yr oedd fforffediwr* cyffindiroedd Cymru, mewn hen amseroedd, yn ymofyn yn nghylch yr amod-ddaliad, ac yn ymorol am swyddfa ar ol-marwolaeth yr arglwydd; a hyny trwy wfs allan o ganghellidy Lloegr. Ac yn gymaint nad oedd yr arglwyddiaethau hyn mewn unrhyw sir yn Lloegr, ac nad oedd gan y brenin fforffetwyr i ymholi ynghylch yr amod-ddaliad o honynt, goeodid hyny ar ysgwyddau y fforffetiwr yn y sir Seisouig nesaf ati. A chan y cyfryw fforffetwyr yr oedd llywodraeth, gofal, ac arolygiaeth yr holl arglwyddiaethau cyffindirrol a ddelid gan y brenin. Ac yr oedd y cyfryw fforffetiwr i fyned i unrhyw arglwyddiaeth gyffindirrol yn Nghymru, a thyngu ar drengholiad, ac ymorol am swyddfa ar ol marwolaeth yr arglwydd, ac ymholi ynghylch gwerth ac amod-ddaliad yr arglwyddiaeth.—D.S. Yr oedd pob swyddogaethau perthynol i faenorau ereill, y rhai a ddelid oddiwrth y brenin, fel o'i dywysogaeth ef, i'w cael, trwy wysiadau allan o drysorlys y brenin yn Nghaernarfon, neu Gaerlleon, am Ogledd Cymru; a Chaerfyrddin, neu Aberteifi, am Ddeheuorth Cymru; ac o Benfro, am diroedd yn yr iarllaeth hono.

* Math o swyddog a ddygal y dirwyon neu y fforffedion i drysorlys y brenin. Cyr.

6. Yr oedd yr arglwyddi hyn, yn ol deddf 24 Harri VIII. pen. 9, i gael y dirwyon am ladd lloi dan oed, ac am ballu ymddaugos yn eu llysoedd; ac yn ol deddf 26 Harri VIII. pen. 4, a 27, pen. 26, yr oedd ganddynt fforfetiaeth gwystlon, meichniâeth, a mân gostau; awdurdod i gadw llysoedd barwniaid a llysoedd cyffredin; ac i gael nwyddau diarddel, anifeiliaid crwydrol, *infangtheſe*, *outfangtheſe*,* trysor a geid yn y ddaear, rhoddion at wasanaeth dwyfol, da ac auifeiliaid drwgweithredwyr, personau colffarnedig, a rhai alltudiedig; ac hetyd *broc y môr*, tâl am lanio nwyddau, a thollau oddiar ddyeithriaid.

O'r afon *Teiſe*, yn Neheubarth Cymru, hyd afon *Gonwy*, yn Ngogledd Cymru, nid oedd unrhyw arglwyddiaeth gyffindrol; ond yr oedd yr holl wlad hono yn eiddo i dywysogion Cymru, hyd nes v daeth y dywysogaeth yn eiddo y goron ar farwolaeth y tywysog Llywelyn.

Yn ogymaint ag mai yr *Hafren* oedd yr hen derfyn rhwng Cymru a Lloegr, cododd ambeuaeth, paham nad oedd yr holl diroedd tu hwnt i'r afon hono, sef yr oll o siroedd Henffordd, Caerwrangon, a'r Amwythig, yn arglwyddiaethau cyffindrol, yr un modd ag yr oedd y gweddill o Gymru, a enillasid er y Gorchfygiad.

Y rheswm am hyny ydyw hyn. Yr oedd yr oll o str Henffordd, a'r rhanau hyny o'r siroedd ereill, wedi cael eu henill oddiar y Cymry yn ystod, neu yn fuan wedi, amser teyrnasiad Offa, brenin y Mers. Catodd y Cymry eu gyru allan oddiyno, a llanwyd y wlad o'r newydd gyda Saeson; ac yr oedd hyn yn mhell cyn bod rhanu Lloegr yn siroedd. Ychwanegwyd yr unrhyw at deyrnas y Mers, ac felly, fel rhan o'r deyrnas hono, daeth i ddwylaw y brenin Alfred, yr hwn oedd y cyntaf i ranu Lloegr yn siroedd. Efe, wedi cael allan fod y gwledydd hyny wedi eu darostwng, a'r Cymry wedi eu gyru allan, a'u rhanodd gyda'r gweddill ar yr ochr draw i'r Hafren. Rhoddodd un ran i str Gaerloyw, rhan i str Gaerwrangon, a rhan i str yr Amwythig; a gwnaeth Henffordd yn str ar ei phen ei hun.

Yma y gorwedd y gwahaniaeth rhwng gorchfygiad Cymru gan y Sacsoniaid a'r Normaniaid.

Pa faint bynag o Gymru a enillodd y breninoedd Sacsonaidd, gwnaethant hyny ar eu traul eu hunain, ac i'w dybenion eu hunain; ac ni oddefasant i'w deiliaid ymyrd yn y peth. Ond y gorchfygwr Normanaidd, gan ymfoddloni ar deyrnas Lloegr, ni threfnodd ei fyddinoedd yn erbyn Cymru, yn fwy nag y gallasai hebgor hyny, trwy iddynt oresgyn ei diroedd a'i bobl; eithr efe, a'i ol-ynwyr, a dybient mai y ffordd gallaf ydoedd rhoddi i'r bendeŵgaeth y cyfryw ranau o Gymru ag a allent eu henill.

Nad enillwyd str Henffordd ar ol y Gorchfygiad, sydd yn ymddangos oddiwrth arglwyddiaeth Urchinfield; yr hon sydd yn hen dir etifeddol; y fath na cheid yn Lloegr, ond yr oedd yn meddiant ei breninoedd yn flaenorol i'r Gorchfygiad. Gwel Silas Taylor, o Urchinfield, yn ei hanes am *Gavelkind*,† tud. 106; a Humphrey Lloyd, yn ei "*Fragment of the Description of Wales*;" ei waith Lladin, tudal. 52, yr arg. cyntaf; cyfieithiad Seisonaeg, tudal. 63; geiriau yr

* Am eglurhad ar y ddeu beth yma, gwel tudal. 110 o'r gwaith hwn.

† *Gavelkind* ydoedd yr hen ddull Cymreig o ranu tiroedd y tad rhwng y meibion, yn lle eu oedw i gyd i'r cyntafanedig, fal y gwneir yn awr. Cyr.

hwn ydynt, fel y cyfieithir hwy gan Bryan Twyne, "Y mae Gŵyr Reunwe yn ffurfio un o'r chwe' thalaith, a gyfarfuant yn ngenau yr afon Dyfi, i ddeis Maelgwyn Gwynedd yn frenin, oddeutu y flwyddyn 560." Tudal. 74 o'i *Brviary of Britain*.

Heb fod yn mhell oddiyma, sef *Lamstre*, neu Lanlieni, y mae hen ddinas Henffordd, yn sefyll ar y *Wye*, neu yn fwy priodol *Gwy*; mewn hen amseroedd a elwid y *Ferleg*, ond yn bresenol Hereford.

Yn nghyfeiriad yr Hafren y mae brynau Malvern; ac yn yr ongl rhwng yr Hafren a'r Gwy, heb fod yn mhell oddiwrth dref Ross, y saif y goedwig hynod hono, a elwir oddiwrth y Daeniaid, yn *Forest of Dean*.

Y parthau hyn, ynghyda'r oll o sir Henffordd tu hwnt i'r afon Gwy, yn iddynt ddyfod i feddiaut y Saeson, a elwid, yn iaith y Brython, *Eurygenæ*; a'r trigolion, *Eurnwyr*: o ba enw y mae rhyw ychydig yn aros yn y gair *Urchinidd*. *Ergnig* y gelwid hi gan y Cymry, ac wedi hyny *Ergenel*; a pha ryfedd, oblegdyd y mae y gyfran leiaf o honi hyd heddyw yn dal yr enw Powysa.

Ymddengys oddiwrth rai cofnodiadau yn y Tŵr,

1. Fod y brenin Iorwerth I. yn y flwyddyn 11 o'i deyrnasiad (pan y lladdodd y tywysog Llywelyn, a thrwy hyny a gafodd feddiaut o dywysogaeth Cymru,) y pryd hyny yn Aberconwy, ac yn ofni rhag y buasai prinder ymborth, wedi ysgrifenu at y swyddogion yn yr holl drefydd a'r gwledydd fatriol yn Neheubarth Cymru (y rhai a ddarostyngasid gan arglwyddi y cyffindiroedd,) ar fod iddynt ddwyn ymborth allan o'r parthau hyny i Drefaldwyn, erbyn y Pasg nesaf ar ol hyny, i ddarparu ar gyfer byddin y brenin. Yn y dull yma:

Ât awdurdodau, marsiandwyr, a dynion da	Abertawe.
Dyma y brif dref yn arglwyddiaeth Gŵyr.			
At faer, awdurdodau, dynion da, a marsiandwyr	...	Caerodor.	
At awdurdodau, &c.	...	Caerdydd	
Y brif dref yn Morganwg.			
At awdurdodau, &c.	...	Strongoule.	
Y brif dref yn Is-gwent yn sir Fynwy.			
At awdurdodau, &c.	...	Hwlfordd.	
At awdurdodau, &c.	...	Penfro.	
At awdurdodau, &c.	...	Talgarn.	
At awdurdodau, &c.	...	St. Clare.	
At awdurdodau, &c.	...	Cemaes.	
At awdurdodau, &c.	...	Cilgeran.	
At awdurdodau, &c.	...	Caerleon.	
At awdurdodau, &c.	...	Caerfyrddin.	
At awdurdodau, &c.	...	Aberteifi.	
At awdurdodau, &c.	...	Brycheiniog.	
At awdurdodau, &c.	...	Cydweli.	
At awdurdodau, &c.	...	Brynbuga.	
At awdurdodau, &c.	...	Llanstephan.	
At awdurdodau, &c.	...	Austedyn.	

At awdurdodau, &c.	Mynyw.
At awdurdodau, &c.	Abergafeni.
At awdurdodau, &c.	Blaenllyfni.

Ranulph, mynach o Gaerlleon, a ddywed (ll. 7, pen. 38, tudal. 379,) fod y tywysog Llywelyn wedi cael ei ladd oddeutu gwyl St. Lucia.

2. Fod y brenin Iorwerth II. yn ei ryfeloedd yn erbyn Robert de Bruce, brenin Ysgotland, wedi ysgrifenu at yr arglwyddi cyffindirool hyn, i erchi iddynt anfon i'w gynorthwyo, nifer penodol o wŷr, yr hyn a nodid ganddo, allan o'u gwahanol arglwyddiaethau. Y mae ei lythyrau breintiedig wedi eu hamseru Mehefin 18fed, yn y drydedd flwyddyn o Iorwerth II.

Yr unrhyw frenin yn yr un flwyddyn, a ysgrifena at yr arglwyddi hyny, i erchi iddynt leihau niferi eu gwŷr; am nad oedd arno eu heisiau.

Y brenin Iorwerth III., gan ofni goresgyniad o eiddo yr Ysgotiaid, a ysgrifena at arglwyddi y cyffindiroedd, i erchi ar fod i lanau y môr gael eu gwyllo, y castelli eu cadarnhau a rhoddi darpariadau rhyfel ynddynt, ac ar fod iddynt hwythau weithredu fel isgadbeniaid yn eu gwahanol arglwyddiaethau. *Dat. apud Beronicum super Tweedam, Jun. 24, anno regni 10.**

Ac y mae yn apwyntio William de la Zouch de Mort. Mari, a Gilbert Talbot (ei farnwyr yn Neheudir Cymru,) i fod yn gadbeniaid ac yn arweinwyr yr arglwyddi dywededig, a'r bobl, yn erbyn yr Ysgotiaid, pe buasai iddynt oresgyn y parthau hyny.

D.S. Ni ysgrifennodd y brenin at unrhyw ran o'r chwe' str a wnaent i fyny dywysogaeth Cymru; ond yn unig at y parthau hyny ag oeddynt wedi eu darostwng gan arglwyddi y cyffindiroedd; y rhai a ddalient eu harglwyddiaethau yn uniongyrchol oddiwrth y brenin. Yr oedd gan y brenin filwyr o diroedd y dywysogaeth yn ei wasanaethu yn y ryfeloedd hyny; ond nid yw yr archiadau i'w cael yn mhlith cofnodiadau y brenin yn y Tŵr. Oblegyd yr oedd tywysog Cymru (yr hwn y pryd hyny a ddaliai y dywysogaeth,) yn ysgrifenu am ddynion o'r dywysogaeth, i wasanaethu ei dad yn ei ryfeloedd.

Y mae y cofnodau am hyn i'w cael ymhith cofnodiadau y tywysog; ac ni cheir hwy yn mhlith y cofnodau yn y Tŵr.

RHIF IV.

YR HANES A DDYRY SYR JEFFRY SHAKERLEY.

TUDAL. 192.

"Y mae y morfa ar ba un yr oedd Syr Marmaduke Langdale wedi crynhoi ei fyddin, yn myned dan yr enw Morfa Rowton; milldir tu draw i ba un, yn y ffordd i Lundain o Gaerlleon, y mae morfa arall, a elwir Morfa Hatton. Nid oedd y gorchymyn a dderbyniasai Syr Marmaduke gan y brenin, yn cynwys dim ond fod iddo guro Poyntz yn ol. Cyflawnodd Syr Marmaduke hyny yn

* "Dyddiwyd yn Berwick ar y Tweed, Meh. 24, yn y 10fed flwyddyn o'i deyrnasiad."

effeithiol; oblegyd wedi iddo arwain ei wŷr dros bont Holt, heb i'r gelyn eu darganfod, yr hwn a gymerasai feddiant o'r gweithiau allanol a maesdrefi y ddinas ar du y dwyrain iddi, a Poyntz yn dyfod ar ymdaith ar hyd y ffordd gul rhwng Morfa Hatton a Morfa Rowton, Syr Marmaduke, yr hwn oedd wedi gosod ei wŷr yn nghilfachau y cloddiau, a syrthiodd arnynt, ac a laddodd nifer mawr o'i ddynion; ac wedi gwneyd hyn y orchymynodd i'r milwriaid Shakerley, yr hwn a adnabyddai y wlad hono yn well na neb arall, i fyned y ffordd gyntaf a allai at y brenin (yr hwn a letyai ar y pryd yn nbŷ Syr Francis Gamull, yn Nghaerlleon) a'i hysbysu, ei fod wedi ufuddhau i'w archiadau, a churo Poyntz yn ei ol, ac i gael gwybod ewyllys ei fawrhydi yn mbhellach. Cyflawnodd y milwriad ei neges yn llawer cyflymach nag y gallasid dysgwyl; oblegyd marchogodd yn syth at yr afon Ddyfrdwy, o dan Huntingdon House, cafodd afael ar dwb pren (a ddefnyddid i ladd moch,) a golchbren (a ddefnyddid i guro llian brâs) yn lle rhwyf, aeth efe a'i was i'r twb, ac yn y modd peryglus yma croesasant yr afon, ei farch yn nofio wrth ei ochr (oblegyd yr oedd ochrau yr afon yn dra sythion yn y fan hono, a'r afon yn ddfu iawn); gorchymynodd i'w was aros yno gyda'r twb hyd nes y dychwelai, ac yr oedd gyda'r breniu mewn llai na chwarter awr ar ol iddo adael Syr Marmaduke, ac a hysbysodd y brenin, os byddai i'w fawrhydi roddi rhyw archiadau pellach i Syr Marmaduke, yr ymrwymai i'w traddodi iddo o fewn chwarter awr; ac a hysbysodd y brenin am y dull cyflym a gymerasai, yr hyn a arbedasai iddo fyned naw neu ddeng milldir o gwmpas, tros bont Holt (oblegyd yr oedd y cychod yn Eaton y pryd hyn wedi eu gwneyd yn ddiwasanaeth); ond y fath oedd yr oedi gan rai a weinyddent oddeutu y brenin, fel na anfonwyd unrhyw archiadau allan, ac ni ruthrodd gwŷr y brenin o'r ddinas hyd ar ol tri o'r gloch yn y prydnewn, yr hyn oedd lawn chwe' awr ar ol i Poyntz gael ei guro yn ol; ac felly cafodd Poyntz yr holl amser hwnw i'w ddynion ymadfer, ar ol y braw a gawsent yn y bore. Poyntz a galonogodd ei filwyr, a chyda chymhorth milwyr y senedd a ddaethent allan o faesdrefi y ddinas i'w gefnogi (ar ba rai y gallasai gwŷr y brenin y pryd hyn fod wedi ymosod yn llwyddiannus), efe a orchfygodd holl fyddin y brenin, gan beri colled am wŷr meirch y brenin, a dyrysu ei fwriad i ymuno â Montross yn Ysgotland, yr hwn y deallid ei fod y pryd hwnw mewn cyflwr llewyrchus.

“Dyma yr hyn y darfu i'm tad, y milwriad Shakerley dywededig (wedi hyn Syr Geoffrey Shakerley) ei adrodd lawer gwaith yn fy nghlywedligaeth; ac yn gymaint ag nad oes dim crybwylliad am dano yn yr holl hanes* yma (or iddo wasanaethu y brenin yn ffyddlon yn yr holl ryfeloedd, wedi bod yn ymladd yn bersonol yn yr oll braidd o'r brwydrau ar faes o blaid y brenin, wedi gwerthu rhan o'i etifeddiaeth i gynal y gwasanaeth hwnw, a chael ei ymddifadu am flynyddau o'r gweddill o honi), tybiais mai fy nyledswydd, fel ei fab hynaf a'i etifedd, oedd gwneyd cyfiawnder â'i goffadwriaeth, ac ysgrifenu hyn yn y fan yma, o dan fy llaw, fel y byddo iddo gael ei gofio gan ein holafiaid.

“PETER SHAKERLEY”

* Gan olygu “Clarendon's History of the Rebellion:” y mae yr hanes yma wedi ei ysgrifenu gan Peter Shakerley, ysw., ar un o'r dalenau gwynlon.

RHIF V.

BEDDARGRAFF [YN LLADIN] AR Y MILWRIAD ROBINSON,
YN EGLWYS GRESFORD. TUDAL 192.

Yma yn Gladdedig y Gorwedd
JOHN ROBINSON,

Yr hwn,

Yn Filwriad i Siarl Ferthyr, a ategodd ei achôs
(hyny yw, yr Eglwys a'r Frenhiniaeth) yn egniol.

Ar gwyp y Brenin,

Yn alltud nid ymadawodd â Siarl yr alltud,
Cyd-ddychwelodd âg ef yn ei ddychweliad.

Yn Ngwersyllt,

Lle y gadawsai ei holl rai ei hun wedi eu dinystrio gan law wrthryfelgar,
Llawenychai mewn adeiladau a gyfluniwyd yn harddwych gan yr unrhyw

O'i wraig MARGARET, merch EDWARD NORRIS, Yswain,

O SPEAK, yn str Freiniarllaidd CAERHIRFRYN,
cafodd hiliogaeth,

WILLIAM, JOHN, MARGARET, a JANE.

Ei gorph, er ei lunio o glai rhagorol,

Eto wedi ei friwio,

Yn gystal a'i anrhydeddu âg archollion o'r tu blaen,

Yn methu dal dros y 65ain flwydd o'i oed

Yr enaid, awyddus am y ncf, a'i rhyddaodd

Ar y 15fed o Fawrth, 1680, Cyfrif Cred.

RHIF VI.

LLW EDWARD BROUGHTON, YSWAIN. TUDAL 192.

"MYFI, EDWARD BROUGHTON, o gariad, ac yn mhresenoldeb Duw mawr nef-
oedd a daear, yr hwn sydd yn gwybod dirgelion calonau pawb, a chywirdeb yr
eiddof finau ar yr adeg bresenol, ydwyf, oddiar ragfyfyrdod, ac nid yn fyrbwyll,
yn erfyn ar i Dduw yr ysprydoedd dywallt i lawr ei ddialedd arnaf fi a'm hil-
iogaeth am byth, nid mewn unrhyw ddull cyffredin, ond o'r naturiaeth uchaf,
trwy roddi awdurdod i'r diafol ar ein cyrph a'n heneidiau, ac fod i ni gael ein
hysu oddiar wyneb y ddaear, pydru ymaith yn fyw, a chael ein damnio; ac fod
fy enw a'm person i ddrewi ar y ddaear, a blino ffroenau dynion; ac i mi fod
yn ddrych dychrynlyd i bawb dynion celwyddog; ac na byddo i mi rodio ar y
ddaear, ond gyda ffurfiau erchyll o'm hangylch, a chydwybod ddychrynedig;

ac fod i mi ddihoeni a pheidio marw, ond, fel Cain, fod nod wedi ei osod arnaf fel y byddo i ddyrnion ymochel rhagddwyf; ac fod i mi orfyw fy holl hiliogaeth; ac fod iddynt oll ddarŷod a chael eu damnio; a bydded fod gan y diafol hawl gyflawn i'm corph a'm henaid; a chymered feddiant o honwyf yma ar y ddaear, a chluded fi ymaith yn fyw; ac na fydded i mi byth ymddangos gerbron Duw, ond i dderbyn y ddedfryd ofnadwy, Ewch oddiwrthyf, rai melldigedig, i'r tân tragywyddol, i gael eich poeni gan ddiabol a'i angylion.

Dalier sylw, nid yw y rhan yma ond rhagymadrodd i'r gweddill:—

“Os na bydd i mi yn gwbl ymgadw rhag pob math o regi byrbwyll, pob math o yfed, a phob math o gyfeddach pa bynag; neu os byddaf byth yn enog o weled bai ar unrhyw beth a wnelo neu a ddywedo fy ngwraig fwriadedig; neu os bydd i mi ymgymeryd âg unrhyw orchwyl, neu unrhyw beth, pa mor fawr bynag y byddo y gwaith, neu pa mor fychan, heb yn wybod i, a chyda bodd a chydsyniad, a chynghor Mary Weeks, fy ngwraig fwriadedig, ac sydd i fod yn Mary Broughton pan y delo hwn i rym; neu os bydd iddi wneyd unrhyw erfyniad arnaf yn ystod ei bywyd, ni bydd iddo trwy rym, byth gael ei dori genyf fi, er i mi fyw ar ei hol, yn mherthynas i gorph ac enaid, bywyd neu gyfoeth, plant neu gyfeillion, pa mor afresymol bynag; neu os dygwyrdda unrhyw ymrafael rhyngddi hi a mi, megys ag y bu rhyngwyf â'm gwraig gyntaf, yua, os myfi fydd yr achos o hono, bydded i'r rhai hyn a'r holl blâau a ellir eu dychymygu ddisgyn arnaf, a'r holl blâau a ddichon Duw eu gosod; neu, pe y cyfodai unrhyw ymrafael, a hithau yn unig achos o hyn, eto, pan gofiat am y pethau hyn, a hithau yr addunedau hyn, bydd i mi fyned heibio i'r peth o'm calon, maddeu, ac ymdrechu i heddychu, a defnyddio pob moddion a ellir ddychymygu i'w boddhau hi, a phe gallasai osod ychwaneg arnaf, byddai i mi yn y modd mwyaf ewyllysgar ei gyflawni; neu ynte, bydded i'r holl blâau hyn, neu os oes rhyw felldithion neu lwon mwy, yr wyf yn gweddio o'm calon ar fod iddynt oll gael eu tywallt arnaf, fel y disgyna y gwlaw ar y tir sychedig, ac ar fy hiliogaeth am byth: a hyn yr ydwyf yn ei wneyd o'm calon, ac yn ewyllysgar, a chydag ystyriaeth a rhagfyfyrdod difrifol, wedi cymeryd amser hir i ystyried hyn; ac yn awr yr ydwyf yn y modd mwyaf parod yn ei arwyddo â'm llaw fy hun, ac yn ei selio â'm sêl fy hun.

“EDWARD BROUGHTON.”

Ebrill 12fed, 1660.

RHIF VII.

AM OWAIN GLYNDWR. Gwel tudal. 193

Enw tad Owain Glyndwr ydoedd Gruffydd Fychan; enw ei fam, Elena, o waed breninol, a thrwyddi hi yr hawliodd efe ar ol hyny orsedd Cymru. Yr oedd yn ferch hynaf i Thomas ap Llewelyn ap Owain, o'i wraig Elinor Goch, merch ac etifeddes i Catherine, un o ferched Llewelyn, tywysog olaf Cymru, a gwraig i Philip ap Ifor o Iscoed. Dichon iddi gael ei chuddio gan ryw gyfaill ar farwolaeth ei thad, neu buasai eiddigedd Iorwerth ynghylch yr olyniaeth beri iddi gyfranogi o dynged ei chwaer Gwenllian, yr hon a orfodwyd i gymeryd y llen yn mynachlog Shaftesbury.

Y mae ysgrifenwyr yn amrywio cryn lawer ynghylch dydd genedigaeth Glyndwr. Gesyd un llawysgrif hyny ar yr 28ain o Fai, 1354: yr un a ddyogelwyd gan Lewis Owain a esyd y dygwyddiad bum' mlynedd yn gynarach; oblegyd mai y flwyddyn 1349 a hynodwyd gan ymddangosiad cyntaf y pla yn Nghymru, a chan enedigaeth Owain Glyndwr.

Y mae gwroniaid yn fynych yn cae. eu awyn i mewn i'r byd gyda rhyw ddygwyddiadau aruthrol, ag sydd yn dynodi eu henwogrwydd dyfodol, neu y dedwyddwch neu y trueni y maent i'w ddwyn ar eu gwlad; ond digon tebyg fod eu gyrfa wedi ei therfynu cyn i ofergoeledd ddyfeisio y chwedl, a'i chymhwyso at eu gweithrediadau. Y mae Holinshed yn adrodd un ar yr achlysur yma, yn cyfateb i fai ag y dymunem glirio cymeriad ein cydwladwr oddiwrtho. Rhagfynegwyd ei greulondeb ar ei enedigaeth, trwy y ddamwain fod ceffylau ei dad, y noswaith hono, hyd eu boliau mewn gwaed yn yr ystablau. Y mae Shakespeare yn gadael allan yr amgylchiadau yma; ond yn ei nodweddiad bywiog o Owain, dyry yn ei enau y llinellau prydferth hyn, fel yn arddangos yn ddestlus wag-ogoniant ac ofergoeledd yr hen benaeth Prydeinig:—

Ar fy ngenedigaeth

Yr oedd wyneb y nef yn llawn o ffurfiau tanllyd.
Y geifr a redent o'r mynyddoedd, a'r diadelloedd
A waeddent yn uchel yn y maesydd dychrynedig:
Yr arwyddion hyn a'm nodasant yn un rhyfeddol,
Ac y mae holl rediadau fy mywyd yn arddangos
Nad wyf fi yn rhestr dynion cyffredin.

Ei fardd, Iolo Goch, a ddyry iddo aroglarth o ansawdd llawer rhagorach; ac yr wyf yn ofni fod zel y bardd i ganmol ei noddwr wedi ei arwain hyd gyffiniau cabledd; oblegyd, yn Nghywydd y Seren, y mae yn dysgrifio tair a ymddangosasant i nodi tri o ddygwyddiadau mawrion; canys at y seren a ragfynegai enedigaeth ein HIACHAWDWR, y mae yn nodi un arall, a ragnodai enedigaeth Arthur, a thrydedd, yr hon a nodai weithrediadau mawrion Glyndwr, yn 1402, y pryd hyny yn anterth ei lwyddiant.*

Ymddengys iddo gael addysg dda. Ei uchelgais a orcnrygodd ragfarn ei gydwladwyr yn erbyn y Saeson; ac a wnaeth iddo benderfynu chwilio am ddyrchafiad yn eu plith hwy. Aeth i lysoedd y gyfraith, ac astudiodd yno,

* Cywydd y Seren, a ymddangoses mis Mawrth, D.A. 1402.

nes y daeth yn ddadleuydd. Dichon iddo adael ei alwedigneth; oblegyd yr ydym yn cael ei fod wedi ei apwyntio yn *scutiger*, neu yswain y corph, i Rhisiart II., helynt yr hwn a ddylunodd hyd y diwedd; fe'i cymerwyd gydag ef i gastell Ffliut; a phan dorwyd i fyny dylwyth y brenin, efe a enciliodd, yn llawn diglloedd o herwydd y camwri a dderbyniasai ei frenin, i'w dreftadaeth yn Nghynru. Barnaf iddo gael ei wneyd yn farohog cyn i'w feistr gael ei ddi-swyddo; canys yr wyf yn ei gael yn mhlith y tystion yn y gyfraith hynod rhwng Syr Richard le Scrope a Syr Robert le Grosvenour, yn nghylch pais-arfau, o dan yr enw Syr Owen de Glendore. Y mae ei frawd yn ymddangos yno hefyd, wrth yr enw Tudor de Glendore. Parhaodd y gyfraith hon am dair blynedd, a therfynodd yn 1389.*

Iolo Goch, bardd enwog o'r cyfnod hwn, a fu yn aros yn ei dŷ am dymhor. Daeth yno ar daer wahoddiad Owain; yr hwn, gan ddeall dylanwad nerthol yr urdd yma o d-tynion ar yr hen Frythoniaid, a wnaeth ei dŷ, fel y dywed Iolo, yn gartref iddynt. Gwnaeth hwy yn offerynau ei weithredialau dyfodol, ac i barotôï meddyliau y bobl gogyfer â'r adeg y bwriadai wrthryfela. Yr wyf yn benthyca dysgrifiad o dŷ y penaeth o waith Iolo, pan ydoedd yu ei holl ysplenydd-dra. Y mae yn ei gymharu, o ran ardderchogrwydd, i fynachlog Westminster; ac hysbysa ni fod ganddo borth, ac fod ffos o'i amgylch.

Oddi fewn iddo y mae naw o neueddau, a gwisg-ystafell (*wardrobe*) yn mhob un; barnaf mai i gadw dillad ei westeiwyr, yn ol arferiad y dyddiau hyny.

Yn agos i'r tŷ, ar fryncyn gwyrddlas, yr oedd tŷ pren, yn sefyll ar byst, ac wedi ei doi â phriddlechau. Cynwysai bedair ystafell, pob un wedi ei rhanu yn ddwy, i'r dyben o letya y gwahoddedigion.

Yma yr oedd eglwys ar ffurf croes, ac amryw o gapelau.

Yr oedd y palas wedi ei gylchynu â phob cyfleustra at fywiolaeth dda; a phob cynaliaeth i letygarwch: parc, cwning-gaer, a cholomendy; melin, perllan, a gwinllan; a physgodlyn, yn llawn peuhwyaid a gwyniaid; y rhai olaf wedi eu dwyn yno o lyn y Bala. Hebogfa, yr hyn a berthynai bob amser i balasdy pob gŵr mawr, ac a roddai iddo ef a'i wahoddedigion, helwriaeth, a'r difyrwch o ddilyn hebogyddiaeth.

Y mae lle yn aros o hyd ag sydd yn dal i fyny enw ei barc. Ymestyna oddeutu milldir neu ddwy tu hwnt i safle ei dŷ, ar yr ochr aswy i'r dyffryn.

Nid yw olion y tŷ ond bychain. Y mae y ffos yn bur amlwg: mesuriad yr amgylchedd a amgawu ydyw chwech a deugain o gamrau wrth chwech ar hugain. Y mae ymddangosiad o fur ar yr ochr allanol, yr hwn a ymestynai i ben bryncyn mawr, ar ba un y safai y tŷ pren. Ar yr ochr arall, ond mewn pellder mwy, aethum heibio i fryncyn arall o'r un natur, a elwid Hendom; yr hwn, efallai, a fuasai gynt yn adeilad o'r fath ag a ddysgrifir gan y bardd. Fe ddichon mai hon oedd safle y gwyliedydd, er atal ymosodiad sydyn o'r ochr Seasonig.† Yr oedd ganddo lawer i'w ofni o gyfeiriad yr amddiffynfa gymydog-aethol, sef Castell Dinas Brân, a'i ohysylltiadau, yr hon a feddiennid gan iarll Arundel, pleidiwr gwresog i dylwyth Lancaster.

* Collin's Peerage, vii. 507.

† Er pan gyhoeddwyd yr argraffiad cyntaf, y mae lawer o'r olion hyn wedi cael eu haredig, neu eu dinystrio rywfodd arall.

Y mae y bardd yn siarad yn deimladwy am y gwin, y cwrw, y bragodlyn, a'r bara gwŷn; ac nid yw yn anghofio y gegin, na'r swyddog-pwysig hwnw, y cogydd; bywyd yr hwn (pan fyddai yn ngwasanaeth y brenin) a ystyrir gan ein deddfau ni yn werth cant a chwech ar hugain o wartheg.* Y fath ydoedd lletygarwch y tŷ hwn, fel yr oedd gwasanaeth porthor yn afreidiol; ac nid oedd cloiau a bolltau yn adnabyddus. I grynhoi y cwbl ynghyd, ni allai neb fod yn ucwynog nac yn sychedig yn Sycharth, onw y lle.

Y mae y bardd yn rhoddi clod dyladwy i wraig y tŷ, a'i phlant.

A gwraig oreu o'r gwragedd,
Gwŷn y myd o'i gwin a'i medd.
Merch eglur, llin marchoglyw,
Urddol, hael, o reiol ryw.
A'i blant a ddeuant bob ddau,
Nythiaid teg o benaethau!

Y foneddiges ag yr oedd yn ei mawrygu gynaint ydoedd Margaret, merch i Syr David Hanmer, o Hanmer, yn sir Ffiint, un o ustusaid maingc y brenin, trwy apwyntiad Rhisiart II. yn 1383, a'r hwn a wnaed yn farchog ganddo yn 1387.† Cymerodd ei phriodas le yn flaenorol i ddyrchafiad ei thad; oblegyd y mae yn sicr fod rhai o'i ferched wedi priodi, a'i feibion wedi tyfu i faintioli dynion, cyn i Glyndwr ymddangos mewn arfau yn y flwyddyn 1400. Dylunasant ef i faes y gād, a llywyddent oddi tano ef; ac y mae yn dra thebygol fod y rhan fwyaf o honynt wedi ewympo yn orfoleddus mewn rhyfel. Dywed Mr. Brown Willis, mae'n wir, ddarfod iddynt, ar farwolaeth eu tad, ddiange i'r Iwerddon; ac fod un o honynt wedi ymsefydlu yn Nublin, gan gymeryd arno yr enw *Baulf*, neu y *Cadarn*; a'i fod yn hynafiaid i deulu parchus yn y ddinas hono.

Efe a briododd ei ferched i deuluoedd parchus.

Ei ferch hynaf *Isabel*, a briodwyd âg Adam neu Adda ap Iorwerth Ddu.

Ei ail ferch, *Elisabeth*, neu fel y myn rhai, *Alicia*, a briodwyd â Syr John Scudamore o Ewya, ac o Holm-Lacy, yn sir Henffordd.

Janet a briodwyd â John Crofft, o gastell Crofft, yn yr un sir.

Yr Arglwydd Grey o Ruthyn, a briododd *Jane*, o angenrheidrwydd, wedi iddo gael ei wneyd yn garcharor gan ei thad, a gorfodwyd ef i'w phriodi.

Ei ferch ieuengaf, *Margaret*, a briodwyd â Roger Monnington, o Monnington, yn sir Henffordd, tua chyffiniau sir Frycheiniog. Y mae yr etifeddiaeth yn aros hyd heddyw yn yr enw a'r teulu. Cefais y pleser o weled yn fy nhŷ ddwy o foneddigesau, perchenogion y lle hwnw, ac yn hanu yn uniongyrchol o ferch Glyndwr.

Ei blant anghlyfreithlawn oeddynt ei fab Iefan; merch, yr hon a briodwyd i dylwyth Gwernan; un arall, a elwid Myfanwy, â Llewelyn ap Adda o Drefor; a Gwenllian, â Philip ap Rhys o St. Harmon yn sir Faesyfed.

* *Leges Walliae.*

† *Collin's Baronets, 1720, li. p. 235.*

‡ *Hist. of St. Asaph Cathedral, 61.*

Y mae Lewis Glyn Cothi, bardd enwog yn amser Harri VI., yn siarad mewn geiriau uchel am ei thad Glyndwr:

Ei thad oedd d'wysawg cadarn,
A holl Gymru fu'n ei farn.

Ni ddylwn fyned heibio i gamgymeriad o eiddo yr haneswyr Seisonig, y rhai a grybwyllant am briodas merch arall i Glyndwr âg Edmwnd iarll March. Hyn hefyd, meddant hwy, a ddygwyd o gwmpas trwy orfodaeth, wedi i'r iarll gael ei gymeryd yn garcharor ganddo: ond nid yw yn ymddangos iddo fod erioed yn garcharor i Glyndwr; nac fod gan March unrhyw wraig arall heblaw Anne,* merch i Edmwnd iarll Stafford; heblaw hynny, y mae yr haneswyr Cymreig yn gwbl ddystaw ar y mater.

Y cyfryw ydoedd sefyllfa amgylchiadau teuluol Glyndwr pan newidiwyd y llywodraeth yn 1399. Cafodd ei yspryd dialgar yn erbyn y trawsfeddiannydd ei flaenllymu gan gamwri cyhoeddus a neillduol: trwy lofruddiad yr anffodus Rhisiart, wrth ba un yr oedd yn ymlynydd cadarn fel cyfaill personol; a chan dueddiad cryf y Cymry at eu diweddar frenin.

Yn y flwyddyn gyntaf o'r teyrnasiad newydd, cafodd brofiad o wêg y llys. Reginald, arglwydd Grey o Ruthyn, gan gymeryd mantais ar ddiorseddiad Rhisiart, yn ddiatreg a gymerodd feddiant o ryw gommins, a elwid Croesau, yr hwn y darfuasai i Owain, mewn teyrnasiad blaenorol, ei adfeddiannu oddi-arno trwy gŵrs cyfraith. Gwnaeth Owain ymgais am gyfiawnder, heb ymgymeryd â moddion treisiol: gosododd ei achos o flaen y senedd; ond tafwyd allan ei gynghaws heb unrhyw ymward.

Cafodd y dirmyg yma ei chwerwi gan gamwri arall. Pan aeth Harri ar ei ymgyrch yn erbyn yr Ysgotiaid, yr oedd Owain i gael ei wysio, yu mysg barwniaid ereill, i fyned gyda'r brenin, a'i ddeiliaid i'w ganlyn. Cafodd y wfs i'r dyben hwnw ei hymddried i Reginald,† yr hwn yn fwrriadol a esgeulusodd ei thraddodi nes bod yr amser braidd wedi dyfod i fyny, ac yr oedd yn amhosibl iddo ufuddhau. Reginald a ddychwelodd at y brenin, ac a arddangesodd absenoldeb Owain fel achos o anufydd-dod gwirfoddol; a thrwy y demyn yma o fradwriaeth, a gymerodd feddiant o'r oll o'i diroedd; ac o dan esgus eubod wedi eu fforffedio, efe a oresgynodd y cyfryw ranau o etifeddiaeth Owain ag oeddynt yn gystlynol a'r eiddo ef ei hunan.

Rhagwelwyd y perygl o yru person o'i ddylanwad, ei yspryd, a'i alluoedd ef, i fesurau eithafol, gau John Trevor, esgob Llanelwy, yr hwn a gynghorai ymarfer gweithrediadau mwy cymedrol; gan ychwanegu, nad oedd Owain yn elyn i gael ei ddirmygu mewn un modd; ac y byddai y Cymry, yn ddiameu, yn sicr o gael eu cynlyrfu i wrthryfel cyfiredinol. Gwrthodwyd ei gynghor, a dywedwyd wrtho nas gallai fod dim i'w ofni oddiwrt h y fath werinos troednoeth.‡

Nid yw yn ymddangos fod gan Glyndwr, hyd yr adeg yma, unrhyw fwrriad penderfynol i dafu ymaith iau y Saeson. Daeth ei uchelgais yn mlaen yn awr, gan ymuno â'i yspryd ymddial. Ymddrôdd yn ei feddwl ei achau ei hun;

* Vincent's Discoverie, &c. 329.

† Vita Ricardi, li. 171.

‡ Leland's Collect. i. 810.

ymhanai o linach hynafol y tywysogion Prydeinig; ac, fel yr ymddengys, gan osod o'r neilldu bob syniad am gamwri personol, efe a ymbawliodd yn gyhoeddus orsedd Cymru. I galonogi ei gydwladwyr, y rhai oeddynt yn ymlynu wrth yr hen brophwydoliaethau hynafol, efe a'u hadgofiai o eiddo Myrddin, a phrophwydi ereill. Ei feirdd a osodent o'u blaenau alluoedd mawrion eu harweinydd; ac a'u dysgasant i ddysgwyl, oddiwrth ei wroldeb a'i ymarweddiad, ryddhad yr hen Frythoniaid oddiwrth anoddefol bwysau yr iau Sacsonaidd. Ei brif fardd, Gruffydd Llwyd, ar ol galaru am ei absenoldeb, a gana ei glodydd ac a ddarogana lwyddiant y rhyfel. [Aralleiriad o'r "Arwyrain i Glyndwr" sydd yma yn y Saesoneg, ond yr ydym ni yn cyfleu y Cywydd fel ag yr ymddangosodd yn wreiddiol:

ERYR digrif afrifed,
 OWAIN, helm gain, hael am gâd,
 Gore wirfab, (gair o'i orfod,)
 Gruffydd Fychan glân ei glôd;
 Mur Glyn meist'r rhaddlyn rhydd
 Dyfrdwy fawr, dw'r diferydd,
 Llafar ymanos noswaith
 Oeddw'n wrth gyfedd medd maith,
 Fy nghrair i'th aml gell veriaw
 I'th lys, lle cawn win o'th law;
 Medd fynny mwy oedl f' anfoes
 A gwaeth dros fy maeth fy moes;
 Ner mowlair naw ryw milwr
 Nag, ar fynad arnad w'r:
 Yn awr i'r aithost ar wyth,
 I Brydain darpar adwyth,
 Agos i hiraeth gaeth gâd
 Am dwyn i farw am danad!

Nid aeth dy gôf drosof draw
 (Aur balad) awr heb wylaw!
 Dagrau dros y grudd dygrych
 Dyfry gwlaw fal dw'r a'i gwlych;
 Pan oedd drymaf fy nhrfael
 Am danad mab y tad hael,
 Clywais o ben rhyw gennad
 Cei ras Duw, cowir ystad!)
 Cael yn yr aer calon rwydd,
 O honod fawrglod f' Arglwydd!
 Cefaist rampant yn d'antur
 Uthr Bendragon, gofion gur,
 Pen ddialawdd gawdd goddef
 Ei frawd, a'i rwyg, a'i frwydr ef,
 Hwyliaist ffwrnleiaist helynt,
 Owain ab Urien gain gynt,
 Pan oedd fuan ymwannwr,
 Y marchog duog o'r dw'r:
 Gŵr a fi warth ymgaraw,
 A phen draig y ffynon draw

Gwŷr a fuan llwyddiant llu,
 Gwŷr ddewrnerth gwewyr ddyrnu,
 Tithau, Owain taith ewybr,
 Taer i gwnaet grafn, a llafn llwybr,
 Brawd un weithred i'th edir
 Barwn hoff, mab Urien hir,
 Pan oedd drymaf du lafur
 Draw, yn ymwriaw ar mur,
 Torres dy onnen gennyd
 Torion grair, taer yn i gryd;
 Deur filwg dur oedd ei phen,
 Dors garw yn dair ysgyren,
 Gwelodd pawb draw dy law yn lân,
 Gwiw fawldaith, gwaew gafaeldân;
 Drylliaist, duliaist ar dalwrn
 Dy ddart hyd ymron dy ddwrn,
 O nerth ac arial calon,
 A braich ac ysgwydd a bron.
 Peraist fynaf o'th lafur,
 Byst mellt rhwng y dellt a'r dur,
 Gyrraist yno, gwrs doniog,
 Y llu, gyrriad ychen llôg,
 Bob ddau bob dri, rhi' rhyfawr,
 A'r dorf oll o'r dyrfa fawr.
 Hyd ddydd brawd, medd dy wawdydd,
 Hanwyd o feilch hynod fydd.
 Dyfn glew a dy finiog lain,
 Hel brwydr dy hwyli Brydain,
 Wrth dorri brisg i'th wisg wen,
 A'th ruthr i'r maes a'th rethren.
 Clywsam ddinam ddaioni,
 Hort teg gan herod i ti;
 A'th hyrddwaew rhudd cythrudd cant,
 A theg enw a'th ddigoniant,
 Gwyoch wyd ddiarswyd ddursiamp,
 A chrio i Gymro y gamp;
 A gwawr drist o'r garw dro
 Brydnawn ar Brydain yno;
 A'r gair i Gymry, hy hwyl,
 Wrth archoll brwydr o'th orchwyl,
 A'r gwiw rwyg, a'r goresgyn,
 A'r glod i'r Marchog o'r Glyn.

GRUFFITH LLWYD AP DAF. AP KIDOR,
 A'I CANT, A.D. 1400.

Ei ymddangosiad cyntaf mewn arfau ydoedd yn haf y flwyddyn 1400. Ys naturiol efe a wnaeth ei ymosodiad cyntaf yn erbyn tiroedd ei elyn, arglwydd Grey, ac yn fuan efe a adfeddiannodd yr hyn a ddygasid oddiarno yn anghyfiawn. Mor fuan ag y daeth y newydd i glustiau Harri, efe a anfonodd arglwydd Talbot ac arglwydd Grey i'w ddarostwng. Daethaut arno gyda'r fath

gyflymdra, fel yr amgylchynasant ei dŷ cyn iddo gael dim rhybudd; ond bu efe mor ffodus a gallu diango i'r coed. Yn uniongyrchol efe a gododd fintai nerthol o wŷr; ac wedi peri cael ei gyhoeddi yn dywysog Cymru, ar yr 20fed o Fedi, efe a ddaeth yn ddisymwth ar dref Rhuthyn, gan ei haurheithio, a'i lloegi hyd y llawr, ar adeg ffair a gynelid yno. Ar ol hyny efe a enciliodd i'w amddiffynfeydd yn y mynyddoedd. Tybiaf fod un o honynt o gryfder mawr, yn cael ei hamgylchu gau gaerfa anferth o geryg, yn agos i Gorwen, ac yn cael ei galw Caer Drewyn.

Harri, yn benderfynol i ddarostwng y gwrthryfel yma yn ei gychwyniad, a ddaeth ei hunan yn bersonol yn erbyn Owain, a threiddiodd mor belled ag Ynys Fôn, gan ddodi i'r cleddyf bawb a'i gwrthwynebai. Efe a anrheithiodd fynachlog Llanfaes;* lladdodd amryw o'r mynachod, ac a gymerodd y lleill ymaith i'w ganlyn; yn y diwedd rhyddhaodd hwy, a gwnaeth ad-daliad i'r fynachlog; ond poblogodd hi drachefn gyda mynachod Seisonig. Yr oedd mynachod Llanfaes wedi bod yn Ffranciaisiaid; yr hon urdd a fuasai yn ffyddlawn i'r diweddar dywysog; a'r rhai, yn gyffredin, a dybid eu bod yn cefnogi gwrthryfel Glyndwr, ac hyd yn nod yn ei anog i oresgyn Lloegr. Cododd hyn erlidigaeth arnynt, a chafodd anrywt eu dienyddio ar yr achos hwnw. Y mae eu cyd-ddealltwriaeth â Glyndwr yn dra amlwg oddiwrth y ffair a ddangosodd efe i'r urdd pan y cymerodd feldiant o dref Caerdydd, yn y flwyddyn 1402; pan y llosgodd yr holl dref, oddieithr yr heol a breswylid gan y Ffranciaisiaid.†

Dychwelodd y brenin adref, heb wneuthur unrhyw wrhydri; oblegyd yr oedd Owain, ar ei agosâd, wedi encilio i fynyddoedd Eryri.‡

Y cyhoeddiad at gynull y lluoedd at yr ymgyrch yma, a ddyddiasid ar y 19eg o Fedi, o Northampton, ac a gyfeiriasid at raglawiaid siroedd Warwick, Leicester, ac wyth o siroedd ereill; yn nŷha rai yr oedd pawb personau galluog i ddwyn arfau, o fewn eu cyloch-lywodraeth hwy, yn cael eu cyfarwyddo i arfogi eu hunain, a bod yn barod i ymdaith i'r cyfryw le ag a gyfarwyddai ei fawrhydi; yr hwn a hysbysai y rhaglawiaid y byddai yn Coventry, ar ei ffordd i Gymru, y dydd Llun canlynol.||

Ar yr un dydd efe a anfonodd allan archiad at istaerod a phobl dda yr Amwythig, ar fod iddynt gymeryd mesurau priodol i sicrhau y lle pwysig hwnw; ac fod iddynt orfodi yr holl breswylwyr Cymreig yn y dref i roddi sicrwydd am eu hymddygiad teyrngarol; ac os gwrthodent wneyd hyny, fod iddynt gael eu traddodi i garchar.¶

Ar yr 8fed o Dachwedd yn yr un flwyddyn, Harri a drosglwyddodd holl etifeddiaethau Glyndwr, yn Ngogledd a Deheubarth Cymru, i'w frawd John iardl Somerset;** gweithred mor wanlyd ag ydoedd o gyffroawl, oblegyd yr oedd Owain mor bell o gael ei ddifeddiannu o honynt, fel yr oedd, ar yr adeg yma, yn dyfod yn fwy adgyfnerthol yn feunyddiol, trwy fod galluoedd newyddion yn ymdyru ato. Y mae yn hynod nad oedd ei gyllid ar yr adeg hon yn cyrhaedd i fwy na thri chant o farciau, yr hyn a ddengys fod ei ardrethion mewn anifeiliaid a'r cyffelyb yn anarferol o uchel.

* Leland's Collect. i. 311.

† Yr unrhyw, i. 313.

‡ Yr unrhyw.

§ Hclinhod, 519.

|| Rymer's Foedera, viii. 159.

¶ Eto, 160.

** Eto, 163.

Ond yr oedd gweithred ddiweddar y flwyddyn hon yn un beddychol. Gwnaeth y brenin yn ymgais i ddwyn y Cymry yn ol at eu llw o fyddlondeb, trwy foddion teg; ac i'r dyben hwnw rhoddodd allan gyhoeddiad ar y 30ain o Dachwedd, yn cynyg cymeryd dan ei nawddogaeth bawb a gyrhent i ddinas Caerlleon, a gwneyd eu hymostyngiad yno i'w fab Harri tywysog Cymru; ar ol yr hyn y byddent at eu rhyddid i ddychwelyd i'w cartrefi.* Nid oedd Harri ar y pryd ond deuddeng mlwydd oed; mor fore y dygwyd ef i mewn i amgylchiadau gwladwriaethol; mor gynar yr ymddangosodd y gwraichion hyny o athrylith a dywynasant rhagllaw mor ddysglaer!

1401.

Aeth yr haner cyntaf o'r flwyddyn hon heibio heb unrhyw frwydr gofiadwy. Yr oedd Owain yn prysur grynhoi ei luoedd; cododd niferi mawrion yn Nghymru; a derbyniodd ychwauegiad parhaus at ei gadernid, trwy ymgynulliad ei gydgladwyr o bob gradd, y rhai a aethent i fyw i Loegr er mwyn addysg, neu ynte er enill bywoliaeth trwy ddylyn gwahanol grefftau.

Yr oedd cyflwr amgylchiadau Harri, gyda golwg ar freninoedd Ewrop, gweddidd ei hawl i goron Lloegr, ac edifeirwch rhai gwŷr mawr o herwydd eu hantweyrngarwch tuag at eu tywysog diweddar, yn bethau ag oeddynt yn hynod o ffiafriol i Glyndwr.

Siarl VI. o Ffrainc, tad-yn-nghyfraith i'r anffodus Rhisiart, a ymbarotôdd i ddial ei ddiorseddiad a'i lofruddiad. Dyryswch ei amgylchiadau ei hun, yn ffodus i Harri, a rwystrodd ymddialiad y penadur Ffrengig. Ymfoddlonodd ar dderbyn yn ol ei ferch Isabel, ynghyda'i hargyffrau, neu ei thrysorau priodasol fel gwraig; a Harri yn llawen a ffurfiodd amodau heddwch âg ef am ddeng mlynedd ar hugain.

Yr Ysgotiaid, gan gymeryd mantais ar ei sefyllfa, a fygythiasant oresgyn ei deyrnas. Yr oedd hyn yn gwneyd ei fod yn beth peryglus iddo ymgymeryd â rhyfel pellenig, ac a orfododd y brenin i aros am yspaid hir yn nghanolbarthau ei deyrnas, i weithredu yn ol angenrheidrwydd amgylchiadau. Gyda golwg ar y Cymry, efe a ymfoddlonodd ar roddi pardynaut (ar anogaeth y tywysog Harri) i bawb a ymddangosasant mewn arfau yn siroedd Caernarfon, Môn, a Fflint, a phobl Dinbych a Meirionydd; i drigolion Castell y Waun, Maelor, ac Iâl; i gantref Croesoswallt; ac i Ellesmere a'r Dref Wen; y rhai yr wyf yn cael allan a ystyrir y pryd hyny yn rhanau o Gymru. Yr oedd Owain ei hun, Rhys ap Tudur, William ap Tudur, a phawb ag oeddynt mewn dalfa, neu y cyfryw ag a barhaent o dan arfau, yn eithriadau. Rhoddwyd y pardwn cyntaf allan ar y 10fed o Fai; yr olaf ar y 5ed o Fehefin, a hyny, fel yr ymddengys, gyda rhyw ychydig o ddyllanwad.

Yr oedd tynged a dyddordeb Glyndwr yn gorwedd, fel y nodwyd yn flaenorol, yn Ngogledd a Deheubarth Cymru, y naill yn ogystal a'r llall. Yn ystod yr haf yma efe a ymdeithiodd, gyda chant ag ugain o wŷr arfog, a chyda chrysa gyfrwysdra a ymsefydlodd ar fynydd Plinlimmon, bryn uchel, a ffurfia y tertya rhwng siroedd Aberteifi a Threfaldwyn, lle ag ydoedd wedi ei gyfaddasu yn rhagorol at dderbynu adgyfnerthion oddiwirth ei dir-ddeiliaid a'i gyfeillion yn y

* Rymer, viii. 107.

† Eto, 161, 162.

ddwy ran o'r dywysogaeth. Oddiyma byddai ei ddylynwyr yn gwneyd ymgyrchiadau anrheithiol, ac yr oeddynt yn ddychryn i bawb a wrthodent ymuno â'i achos. Str Drofaldwyn a ddyoddefodd yn ddirfawr. Efe a ddfrododd y brif dref*, llosgodd faesdrefi y Trallwng, ac a anrheithiodd yr holl gyffiudiroedd. Dinystriodd fynachlog Cwm hir yn str Faesyfed; cymerodd gastell Maesyfed, a pharodd i'r holl warchawdlu, y rhai oeddynt dri ugain o nifer, gael eu dienyddio ar fin buarth y castell†. Nid yw yr achos o'r creulondeb yma ar gof a chadw.

Y Flemingiaid, preswylwyr Ross, Penfro, ac Aberteifi, a ddyoddefasant mor dost oddiwrth Glyndwr, fel y penderfynasant wneyd ymgais i symud ymaith gynydog mor boenus. Cynullasant fyddin o bymtheg cant o wŷr, ac a ymdeithiasant mor brysur fel ag i amgylchu Owain a'i luoedd, mewn lle a elwir Mynydd Hyddgant, cyn iddo gael y rhybudd lleiaf am eu hagosâd. Causant ef i mewn ar bob ochr; ac am nas gallasai encilio heb anfantais fawr, efe a amddiffynodd ei orsaf mewn modd tra gwrolfrydig. O'r diwedd, wedi cael allan nas gallasai aros yn hir yn y fath le, efe a benderfynodd dori mynedfa trwy y gelyn, neu ynta farw yn yr anturiaeth. Gwyddai nas gallasai efe na'i ddynion ddyegwyl am unrhyw drugaredd; felly, wedi eu cynhyrfu gan anobaith, hwy a syrthiasant yn orwyllt ar y Flemingiaid, ac ar ol hir ymgyrch, a'u bwriasant i anhrefn mawr; ar yr hyn y cymerwyd mantais gan Owain, ac felly efe a adnewyddodd ei ymosodiad, ac yn y diwedd a'u gyrodd ar ffo, gan adael dau gant o'u mintai yn feirw ar y lle.

Ychwanegodd y fuddugoliaeth hon yn ddirfawr at gymeriad Glyndwr. Tyrfaeodd a ymunasant o dan ei fauer, a bu yn foddion i'w wneyd yn elyn o'r fath mwyaf galluog.

Harri, wedi ei ddychrynu gan y llwyddiant yma o'i eiddo, a ddaeth yr ail waith, yn bersonol, gan arwain ei fyddin. Daeth i Gymru gyda byddin fawr oddeutu dechreu Mehefin,‡ dinystriodd fynachlog Ystrad Fflur yn str Aberteifi, ac a anrheithiodd y wlad; ond gorfu arno encilio yn waradwyddus, wedi i'w filwyr ddyoddef yn dost gan newyn, a'r lludded mawr yr aethent dano yn barhaus.

Y mynach o Evesham§ a adrodda hanes am serch tadol, ag sydd yn peri mawr anrhydedd i'n gwlad. Cymro, yr hwn a wnaethai addewid fyrbwyll i'r brenin i fradychu Glyndwr, ar ol hyny a wrthododd ei chyflawni; ac yn awyddus a estynnodd allan ei wddf i'r dienyddwr, gan erchi iddo daro, am fod ganddo ddau fab yn ngwasanaeth ei benaeth y pryd hwnw; ac felly na byddai iddo ar un cyfrif ddatguddio ei gyfrinachau, yr hyn a brofai mor anfodus iddynt.

Digon tobyg mai yn ystod yr ymgyrch yma y cafodd Harri gyfle i lygru fyddlondeb amryw o gyfeillion Glyndwr; oblegyd yr ydym yn cael fod pardwn rhydd yn cael ei ganiatáu i William ap Tudur (boneddwr ag oedd yn cael ei eithrio yn mhardwn y flwyddyn o'r blaen,) ac i ddeg ar hugain o brif bersonau y wlad. Amserir hwn o Westminster, ar yr 8fed o Orphenhaf.||

Nid yw yn ymddangos fod y gwrthgiliaidau hyn yn cael ond effaith bychan

* Leland, Itin. v. 4.

† Yr unrhyw.

‡ Vita Ric. II. 174.

§ Yr unrhyw.

|| Rymer, viii. 203.

ar yspryd Glyndwr. Enillai gyfeillion newyddion, a'r fath ychwanegiad o nerth, fel y penderfynodd y brenin fyned allan yr ail waith yn bersonol yn ei erbyn. Rhoddodd allan archiadau i siryddion sŵr Dyfnaint, ac un ar hugain o siroedd ereill, i ddwyn eu lluoedd i Gaerwrangon,* ar y dydd cyntaf o fis Hydref. Y mae ein hen haneswyr yn ddystaw yn nghylch canlyniad yr ymgyrch hwn: ond dywed Mr. Carte iddo fod mor anfodus a'r blaenorol. Fel hyn y terfynodd gweithrediadau y flwyddyn hon.

1402.

Dechreuodd y flwyddyn yma gydag ymddangosiad comed, neu seren danllyd; yr hyn a esponiai y beirdd fel arwydd ffafriol i achos Glyndwr. "Ac yn y bedwaredd flwyddyn o deyrnasiad y brenin Harri gwelwyd seren yn y flurfafen a ddangosai ei hun trwy yr holl fyd, fel amryw arwyddion o'r hyn a ddygwyddai yn fuan ar ol hyny, yr hon seren a elwid gan y clerigwyr, *Stella Comata*." *Carton's Cronclis*, a argraffwyd yn St. Albans. Gwasanaethodd i roddi bywyd yn meddyliau pobl goelgrefyddol: yr oedd llwyddiant eu penaeth ar y dechreu yn cadarnhau eu crediniaeth, ac yn rhoi egni adnewyddol i'w gweithrediadau.

Arglwydd Grey oedd y cyntaf a oddefodd effeithiau awdurdod Owain. Y pendefig hwnw, trwy ei fod yn gyfaill cadarn i Harri, ac yn anamyneddgar ar gyfrif y colledion a ddyoddefasai efe a'i gyfeillion oddiar ddwyllaw Glyndwr, a gododd fyddin fawr; ymosododd arno; gorchfygwyd ef, a gwnaed ef yn garcharor. Y mae haneswyr yn gwahaniaethu ynghylch maes yr ymladdfa. Gesyd yr haneswyr Cymreig ef ar lanau y Fyrnwy, yn sŵr Drefaldwyn. Y rhai Seisonig a haerant ei fod yn nghymydogoeth Rhuthyn; ac fod Owain wedi ymagosau at y castell gyda mintai o filwyr, wedi tynu ei wrthymgeisydd anwyliadwrus allan o'r maes, pan y syrthiodd i gynllwyn, ac y cludwyd ef mewn rhwymau i amddiffynfeydd barbaraid Eryri.† Ymddengys mai yr hanes yma ydyw y mwyaf tebygol, nid yn unig am mai castell Rhuthyn ydoedd prif breswylfod yr arglwydd Grey, ond ei bod hefyd yn amddiffynfa mor gadarn fel ag i ddyrysu holl ymgeisiadau Glyndwr, yn mabandod ei wrthryfel, oddigertu iddo ymgymeryd âg ystrywiau.

Bu arglwydd Grey, am amser maith mewn caethiwed, ac ni chafodd ei ryddhau hyd nes y talwyd am hyny y swm mawr o 10,000 o farciau. Yr oedd yn y fath ffafyr gyda'r brenin, fel y darfu iddo, gan ymosidion o herwydd y llynder a ymarferid tuag ato, ac yn aredmygu ei sefydlogrwydd yn y gwrthsafiad a wnaethai yn erbyn pob cynygion o eiddo Glyndwr i beri iddo wyro oddiwrt ei deyrngarwch, roddi allan gomissiwn arbenig, dyddiedig y 10fed o Hydref yn y flwyddyn hono, yn awdurdodi Syr William de Roos, Syr Richard de Grey, Syr William de Willughby, Syr William de Zouch, John Herny, William Vaus, John Lee, John Longford, Thomas Payne, a John Elnstow, i ddyfod i gytundeb âg Owen a'i gynghor yn mherthynas i'w bridwerth. Penderfynwyd talu chwe' mil o farciau (pob un yn werth 13s. 4d. yr un,) ar y dydd Gwyl Farthin dylonol,‡ ac i roddi, fel gwystlon am daliad y gweddill, ei fab hynaf, a rhyw bersonau ereill. Ac i'r dyben o godi yr arian yma, rhoddodd Harri drwydded i Robert Braybrook,§ esgob llundain, a dau ereill, meddiannwyr

* Rymer, viii, 225.

† Vita Ricardi II. 178.

‡ Rymer, viii, 279.

§ Dugdale's Baron. I. 717.

amryw arglwyddiaethau dros arglwydd Grey, i werthu arglwyddiaeth Herteleigh, yn Nghaint. Efe hefyd a'i rhyddhaodd am chwe' blynedd oddiwrth forffetiaeth dwy ran o dair o enillion ei etifeddiaethau yn yr Iwerddon, yr hyn yr arferid ei godi ar y rhai na byddent yn preswyllo yno.

Wedi hyny gollyngwyd ef yn rhydd, a chafodd efe a'i denantiaid ganiatâd i fwynhau eu meddiannau heb ychwaneg o aflonyddwch arnynt. Y mae yn dra thebyg fod Owain wedi cytuno â'i arglwyddiaeth i fod yn gwbl amhleidgar, fel amod arall o'i ryddhad. Ac ymddengys fod yr arglwydd Grey wedi ei dybied yn angenrheidiol, er lles ei bobl, ac yntau ei hunan, i ymgfyathrachu âg Owain; oblegyd mor gynted ag y cafodd ei ryddid, efe a briododd *Jane*, trydedd ferch y penaeth cythruddedig. Ni fu iddo blant o'r briodas hon. Dichon ei bod yn un orfodol; ar y goreu, yn un o gyfrwysedd. Dywed rhai o'r haneswyr Seisonig iddo farw mewn caethiwed; ond ei fod wedi cael ei ryddid, a byw yn hir ar ol y cytundeb hwn, sydd yn amlwg: oblegyd yn 1409, efe a archwyd gan Harri i fyned i'w etifeddiaethau, i atal yr aurheithiadau a wnelai ei dad-yn-nghyfraith ar y cyffindiroedd. Bu iddo fyw hyd yn nod i wasanaethu yn y rhyfeloedd yn Ffraingc, yn nheyrnasiad Harri V. a'i olynnydd, a bu farw yn y flwyddyn 1440.*

Owain, ar ol sicrhau y gelyn galluog hwn, a roddodd y ffwyn yn rhydd i'w ddialedd; i gopsi y cyfryw o'i gydwladyr a ystyriai fel bradwyr i achos caredig rhyddid, trwy ymlyniad annaturiol at y Saeson, iau y rhai a oddefasent am gymaint o amser.

Efe a losgodd balas dai Cefn-y-fan a Chesail-gyfarch [yn Eifibnydd, str Gaornarfon,] y rhai a berthynent i Ieuan ap Meredydd, pleidiwr i dylwyth Lancaster, ac i ba un, a Meredydd ap Hwlcyn Llwyd o Llynllifon, yr ymddiriedasid (o dan gadben Seisonig) castell Caernarfon. Yr oedd y lle hwn yn cael ei warchae mor gaeth gan gyfeillion Glyndwr, fel pan y dygwyddodd i Ieuan ap Meredydd farw yno y pryd hwnw, y gorfuwyd dwyn ei gorph ar hyd y môr, i'r dyben o'i gladdu yn eglwys plwyf Penmorfa, ar yr ochr arall i'r str.†

Hywel Sele o Nannau, yn str Feirionydd, yr hwn oedd gefnder i Owain, † gafodd dynged galetach. Yr oedd yntau hefyd yn bleidiol i dylwyth Lancaster. Buasai Owain a'r penaeth hwn er's hir amser mewn ymrafael â'u gilydd. Clywais fod abad y Cymmer, yn agos i Ddolgellau, mewn gobaith o'u cymodi, wedi eu dwyn at eu gilydd, ac yn ol pob ymddangosiad wedi cyflawni ei fwrriad caredig. Tra yr oeddynt yn cerdded allan, Owain a ganfu ewig yn pori, ac a ddywedodd wrth Hywel, yr hwn a ystyrid y saethwr goreu yn ei oes, fod hono yn nod dda iddo ef. Hywel a blygodd ei fwa, a chan gymeryd arno anelu at yr ewig, a drôdd yn sydyn ac a anelodd y saeth at ddwyfron Glyndwr, yr hwn yn ffodus a feddai arfwisg o dan ei ddilad, ac felly a ddiangodd yn ddianaf. Wedi ei gythruddo gan y bradwriaeth yma, efe a ymafodd yn Sele, llosgodd ei dŷ, a hyrddiodd ef o'r lle; ac ni wybu neb beth a ddaeth o hono, hyd yn mhen deugain mlynedd ar ol hyny, pan y deuwyd o hyd i ysgerbwdd ynd mawr, o'r fath ag oedd Hywel, mewn ceuedd derwen fawr, yn mha un y t-bid fod Owain wedi doddi ei gorph, fel gwobr am ei fradwriaeth. Y mae olion yr hen dŷ i'w

* Collins's Peerage, ii. 382.

† Hist. Gwedir, 63.

gweled yn mharc Nannau, ond nid ydynt amgen na chymysgedd o sinidr a lludw.

Rhaid sylwi, pan oedd Owain yn ei gludo ymaith, fod ei gâr Gruffydd ap Gwyn, o'r Ganllwyd, yn Ardudwy, wedi amcanu ei waredu, ond gorchfygwyd ef, a cholodd niferi o'i wŷr, ynghyda'i dai yn y Berthlwyd a Chefn Coch, y rhai a losgwyd yn ulw.

Oiddeutu yr amser yma yr ymddialodd Owain ar yr eglwyswyr ag oeddynt wedi pleidio achos y Saeson. Ymddengys ei ymddygiad yn hyn o beth yn an-amddiffynadwy, oblegyd ni ddangosodd unrhyw barch i'r adeiladau mwyaf cysegredig, ond dinystriodd eglwysi cadeiriol Bangor a Llanelwy, yn nghyda'r palas esgobol, a thai y canoniaid perthynol i'r olaf. Yr oedd yn ymddial, yn fwy arbenig, yn erbyn Llanelwy; am fod yr esgob, John Trevor, wedi cael ei ddyrchafiad gan Rhisiart, ac eto yr oedd mor annheyrngarol ag i bleidio yn erbyn ei feistr anfodus ar adeg ei ddiorseddiad, yn fafr Harri yr ymhonwr; ac wedi hyny cymerodd ofal cenadwriaeth i lŷs Ysopaen, i gyfiawnhau gweithred-iaidau Bolingbroke tuag at y tywysog gorseddog.

Ystyriai Harri ef fel dyoddefwr mawr yn ei achos; am hyny rhoddodd awdurdod i esgobion Henffordd, Voltorno, a Bangor, i ganiatáu iddo ddal, am y pryd, fywiolaeth Meifod, gyda chapelau y Trallwng a Chegidfa, neu Guilefield, i'r dyben o gynal i fyny ei urddas tra yr ydoedd ei esgobaeth o dan anrhaith.*

Dychwelodd Trefor i Loegr oddeutu yr amser y dinystriwyd ei eglwys gadeiriol. Yn mhen dwy flynedd ar ol hyn, efe a drôdd yn erbyn Harri, ac a ymunodd â Glyndwr, wrth yr hwn y glynodd am y gweddill o'i ddyddiau. Ymddangosodd mewn arfau gydag ef yn y flwyddyn 1409.† Yu y flwyddyn ddylynol, pan yr oedd dylanwad Owain yn lleihau, efe a enciliodd i Paris, bu farw, ac a gladdwyd yn nghapel yspytty mynachlog St. Victoire, lle y gosodwyd y cerfiad a ganlyn [yn Lladin] er coffadwriaeth am dano:—

Yma y gorwedd y parchedig Dad yn Nghrist, Ioan, esgob Llanelwy, yn Nghymru, yr hwn a fu farw B.A. 1410, ar ddydd Gwener, Ebrill 10fed. Bydded i'w enaid orphwys yn ddedwydd mewn tangnefeld. Amen.

Rhyngodd bodd i Glyndwr gadarnhau Trefor yn ei swydd esgobol; ond diwyddodd o un Bangor‡ Richard Younge, am ei ymlyniad wrth y trawsymhonwr, ac a'i cadwodd mewn carchar caethiwus. Owain hefyd a apwyntiodd yn ei le Llywelyn, neu fel y geilw rhai ef, Lewis Bifort; enw yr hwn a grybwyllir yn 1406 yn mysg y rhai penaf o'r trigolion a ddirwywyd neu a allud-iwyd ar gyfrif gwrthryfel Owain Glyndwr, yn Ynys Môn. Wedi hyny efe a ymunodd âg iarll Northumberland ac arglwydd Bardolph, ac a gymerwyd yn garcharor yn nghastell Bramham Moor, yn Chwefror 1407-8, pan y laddwyd y ddau bendefig; ond arbedwyd bywyd yr esgob, o herwydd ei gael heb ddwyn arfau.§

Yr oedd Harri wedi dychrynu yn fawr oblegyd llwyddiant Glyndwr, a pben-derfynodd fyned yn ei erbyu yn bersonol unwaith yn rhagor. Rhoddodd allan

* Rymer, viii. 222, 246; efallai fod esgob Voltorno yn gweithredu fel cenad y Feh.

† Rymer, viii. 588.

‡ Willis's Bangor, 84.

§ Goodwin, 648.

wysiadau* i raglawiaid Nottingham a Derby, ac i ddeuddeg ar hugain o siroedd ereill, wedi eu dyddio o gastell Berkehamstede, ar y 5ed o Fehefin; yn mha rai y mae yn galw arnynt i gynull byddinoedd eu gwabanol randiroedd, ac i'w gyfarfod ef yn Lichfield, ar y 7fed o Orphenaf, i'r dyben o roddi i lawr y gwrthryfel peryglus hwn.

Cyn i'r brenin allu cynull ei luoedd, cyrhaeddodd y newydd am y fuddugoliaeth fawr a gawsai Glyndwr, ar yr 22ain o Fehefin, ar Syr Edmund Mortimer. Yr oedd Owain, ar ol gorchfygu arglwydd Grey, yn parhau i ganlyn ei ymddialiad yn erbyn yr holl benaethiaid ag oeddynt yn anffafriol i'w fwriadau; ac aeth yn ei flaen tua str Henffordd, a chyffindiroedd Deheubarth Cymru; gan ddwyn tân a chleddyf trwy holl diroedd ei wrthwynebwyr. Ni oddefodd neb mor dost a deiliaid a thenantiaid Edward Mortimer iarll March, plentyn deng mlwydd oed, yr hwn, ynghyda'i frawd Roger, oeddynt yn nghadwraeth y brenin ar y pryd. Yr oedd y brenin yn gwybod yn dda am hawl gyfiawn y plentyn hwn i'r goron, gan ei fod yn hanu o Lionel duc Clarence, trydydd mab Iorwerth III. Yr oedd ei hawl wedi cael ei gydnabod hyd yn nod yn y senedd. Cynyddodd hyn ofnau y brenin, a pharodd iddo ystyried anffodion y teulu hwnw yn gryfhad i'w orsedd ef ei hun.

Syr Edmwd Mortimer, ewythr i'r bachgen yma, heb fedru goddef yn hwy o dan anrheithiadau Owain, a gasglodd ynghyd fintai fawr o denantiaid a gweision ei nai, allan o str Henffordd, a manau clychynol, yn neillduol o Felienydd yn str Faesyfed, a chyda'r rhai hyn aeth yn erbyn y goresgynydd. Brwydr waedlyd fu y canlyniad, ar y Bryn-glas, mynydd gerllaw Pilleth, ychydig i'r de-orllewin o Drefyclawdd, yn Maesyfed. Rhoddodd buddugoliaeth ei dedfryd o blaid ein cydwladwr. Dywed rhai fod bwäwyr byddin Mortimer wedi troi eu bwäau yn erbyn eu plaid eu hunain.† Un arall‡ a ddywed fod tenantiaid Cymreig iarll March wedi ffoi ar yr ymosodiad cyntaf, ac mai dyna fu yr achos o'r gorchfygiad. Syrthiodd un cant ar ddeg ar ochr Mortimer. "Yr oedd yr ysgelerder cywilyddus a ymarferwyd gan y merched Cymreig," ebai Holinshed, "y fath ag y byddai yn gywilydd gan glustiau gonest glywed am dano, a thafodau diwair siarad yn ei gylch. Ni adewid i gyrph y meirw gael eu claddu, heb i symau mawrion o arian gael eu talu am y rhyddid i'w cludo ymaith."§ Y bardd Shakespear a dafia hug erchyll dros y chwedl arswydus yma, wrth adrodd yr hanes:

Ar draws y cwbl, daeth

Llythyr o Gymru gyda newydd trwm :
 Y gwaethaf oedd, fod Mortimer, wr dewr,
 Wrth arwain gwŷr str Henffordd idd y gad,
 Yn erbyn Glyndwr afreolaidd, wyllt,
 Yn awr yn ngharchar gan y Cymry cas;
 Un fil o ddynion wedi eu lladd ar faes,
 Ar feirwon gyrph pa rai cyflawnwyd gwaith
 Mor erchyll anifeilaidd yn ei ffurf,
 Gan ferched Cymru, fel nas gellir mwyr
 Am dano son heb wrido, na'i ail dd'weyd.

* Rymer, viii. 264.

† Stow, 357.

‡ Vita Ricardi II. 178.

§ Holinshed, 520; yr hwn a'i hadrodda ar ol Walsingham. Gall y sawl a ddymunant ddarllen yr hanes erchyll, edrych i'r olaf, t. d. 577. Camdeni Script. Angl.

Buasai yn dda genyf allu clirio fy nghydwladyddesau oddiwrth y cyhuddiad trwm yma. Dechreuodd yn Thomas de Walsingham, hanesydd ag oedd yn byw, rhaid addef, yn mhen deugain mlynedd ar ol y dygwyddiad. At ei awdurdod ef, erfyniaf ganiatâd i osod yn gyferbyniol eiddo hen ysgrifenydd arall, yr hwn a briodola y barbareiddiwch yma i un o ddylynwyr Glyndwr, un Rhys a Gyrc'h*. Yr wyf yn gwenieithio i mi fy hun mai dyma fel yr oedd; os amgen, ni buasai un angen am gyfraith† er atal Saeson i briodi y fath ellyllou ag y gosodid allan ferched Cymru.

Y mae llawys o haneswyr yn cymeryd arnynt fod yr iarll ieuangc March, yn bresenol yn y gorchfygiad yma; iddo gael ei gymeryd yn garcharor; a'i orfodi, er mwyn sicrhau ei ffyddlondeb, i briodi un o ferched Glyndwr. Ond ar yr adeg yma yr oedd yn goddef math arall o garchariad yn Windsor; ei ewythr a lywyddai luoedd y teulu, ac a gollodd ei ryddid yn y frwydr. Gwnaed ymgeisiadau taerion ar Harri am ganiatâd i'w brynu; ond y brenin oiddigus, gan lawenhau yn anfodion y tŷ gwrthymgeisiol hwn, a adawodd iddo barhau yn ngafael ei elyn; gan haeru fod Syr Edmund yn fradwrus wedi tafu ei hun i ddwyllaw Glyndwr.

Ar ol y fuddugoliaeth hon, derbyniodd Owain ychwanegiad cryfder o bob rhan o Gymru. Er fod Harri yn ddidaro yn nghylch tynged y *Mortimers*, yr oedd ei ddyogelwch ef ei hun yn peri iddo yn awr weithredu yn egniol. Rhoddwyd heibio y bwriad o gynull ei fyddin yn Lichfield. Aufonwyd allan wysiadau newyddion, ddyddiedig yr 31ain o Orphenhaf. Penderfynwyd dyrnu y Cymry trwy dri goresgyniad o wahanol fanau. Cynullfan y fyddiu gyntaf oedd i fod yn yr Amwythig, i gael ei llywyddu gan y breuin yn bersonol: yr ail yn Heuffordd, i gael ei chasglu gan Edmund iarll Stafford, Rhisiart iarll Warwick, a'r arglwyddi Grey, Abergatenni, Audeley, a Berkly; a'r drydedd, o dan lywyddiaeth y tywysog Harri, yn Nghaerleon. Yr oedd y byddinoedd i ymgylarfod yn mhob lle erbyn y 27ain o Awst.‡

Owain, gan wybod nad allai y parotoadau hyn fod yn effeithiol am beth amser, a roddodd ryddid i'w ymddialeddiad, yn nechreu Awst, trwy fyned yn erbyn trigolion str Forganwg, y rhai oeddynt yn bleidiol i'r Saeson. Ymdeithiodd i'r str hono, gan ei hanrheithio yn mhob parth; ac ar ol llosgi castell yr esgob, a thŷ yr archddiacon,§ yn Llandaff, efe yn yr un anrheithiad a losgodd Gaerdydd ac Abergafenni; ac yna dychwelodd i wrthsefyll y Saeson.

Yr Ysgotiaid, ar yr adeg yma, a gymerasant fantais ar y cynhyrfiadau yn mhllith y Cymry; ac, o dan lywyddiaeth y gwrol Douglas, a oresgynasant Loegr gyla byddin o ddeuddeg neu dair mil ar ddeg o wŷr. Y mae bridd yn sicr eu bod yn gweithredu mewn cydgordiad â Glyndwr. Yr oedd y ddwy genedl yn unedig mewn casineb cyffredinol at y Saeson. Yr oedd y ddwy wedi teimlo pwys eu gallu. Yr oedd yr Ysgotiaid yn cynllunio eu goresgyniad yn union ar yr adeg pan yr oedd Harri wedi tynu ei luoedd i gyffiniau Cymru, ac, fel y gobeithient, wedi gadael y rhanau gogleddol heb neb i'w gwyllo. Yr oedd Harri wedi cael allan ei fod i gymeryd lle ar wyl Cyfarchiad y Fendigaid

* Vita Ricardi, II. 178.

† Rymer, viii. 271.

‡ Statute 4th Henry IV. c. 34.

§ Willis's Llandaff, 30, 31.

Forwyn, neu y 15fed o Awst; ac i'r dyben o'u gwrthwynebu, efe a archodd i raglaw str Lincoln brysuro tua'r gogledd gyda'r holl filwyr a allai godi.

Harri, yn ystod yr amser yma, a aeth yn mlaen gyda'i ymgyrch yn erbyn y Cymry. Nid yw yn ymddangos pa un a ddarfu i'r fyddin o dan ei fab, a'r un o dan iarll Arundel (i ba un y rhoddasid llywyddiaeth yr ail fyddin) wneyd ymgyrchiadau gwahanol i amrywiol barthau o'r wlad yn ei ffafr; neu ynta e ddarfu iddo uno eu lluoedd â'i eiddo ei hun. Bu caulyniad y goresgyniad yma yn dra anffodus. Glyndwr, yr hwn oedd yn rhy ochelgar i anturio brwydr yn erbyn byddin mor luosog, a enciliodd i amddiffynfeydd y mynyddoedd, gyrodd ymaith yr anifeiliaid, a distrywiodd bob moddion a allai y Saeson gael at eu cynaliaeth. Trôdd y tymhor allan yn anarferol o ddrwg; oblegyd ymddangosai fel pe buasai yr elfenau yn rhyfela yn eu herbyn. Olyniad parhaus o dymhestloedd a gwlawogydd, yn nghyda pharhaus wylidwriaeth yn erbyn gelyn ag oedd o hyd yn hofran uwch eu penau, ac yn barod i gymeryd pob achlysur i ddisgyn arnynt o'r uchelderau, a leihaodd y fyddin gan afiechyd a lludded; a gorfu ar y brenin unwaith yn rhagor eucilio yn y dull mwyaf anogoneddus.

Y Saeson, gan feddwl cuddio eu cywilydd, a briodolasant achos eu gwaradwydd i swynyddiaeth y penaeth Prydeinig; "yr hwn," fel y dywed un hen haesydd, "trwy gelfyddyd ddewiniol (fel y bernid) a barodd i'r fath dywydd drwg o wyntoedd, tymhestloedd, gwlawogydd, eira, a chenllysg, gael eu codi, er blino byddin y gelyn, fel na chlywsid am y fath erioed o'r blaen." Dichon fod Glyndwr, yn gystal er taro dychryn i'w elynion, ag i roddi i'w bobl ef ei hun ryw dybiaeth uwch am dano, yn cyfrwys awgrymu ei fedrusrwydd mewn swynyddiaeth a chonsuriaeth, fel ag i beri iddynt dybied ei fod yn cael ei gynorthwyo gan uwch awdurdod nag eiddo dynion. Yr oedd y math yma o ofergoledd nid yn unig yn gryf yn ei amser ef, ond parhaodd hyd yn nod i ddyddiau mwy goleuedig.

Owain, trwy enau Shakespear, a sieryd am ei ymgyfathrach â thylwyth yr ysprydion, ac am ei fedrusrwydd yn y gelfyddyd gousuriol:

Pa le mae'n byw, o fewn terfynau'r môr
 A etyl lanau Lloegr, Cymru, a'r Alban wlad,
 A'm geilw yn ddysgybl, neu a'm dysgodd i f
 Allan âg ef, os yw ond mab i wraig,
 A'm holrhain i yn ffyrdd celfyddyd fin,
 Neu a'm dylina mewn ymbroffion dwfn.
 Galwaf ysprydion o'r dyfuderoedd mawr!

Y mae y bardd, ar yr achlysur hwn, yn chwarae yn brydferth â gwresogrwydd Glyndwr; a thyna allan o hono yspryd nodweddiadol ein gwlad, yr hwn a duedda i ymddyrchafu ar yr ymddangosiad, neu weithiau hyd yn nod ar ddim ond yr ymsyniad o ddirmyg.

Harri yn fuan a dderbyniodd newyddion o'r gogledd, a dueddent i liniaru aflywyddiant ei oresgyniad. Iarll Northumberland, ac ereill o'r barwniaid gogleddol, a gynullasant eu galluoedd i wrthwynebu yr Ysgotiaid, y pryd hyny yn dychwelyd tuag adref; goddiweddasant hwy ar ddydd gwyl y Grog, neu y 15fed

o Fedi, ar fryn Homeldon, yn agos i Wooler, ac a gawsant lwyr fuddugoliaeth arnynt. Niferi o'r bendefigaeth Ysgotaidd a laddwyd yn y frwydr; a lluaws a gymerwyd yn garcharorion, yn mysg pa rai yr oedd y gwrolfrydig lywydd, Archibald iarll Douglas, yr hwn a gyfenwid gan ei gydwladwyr yn Tyneman, ar gyfrif y nifer mawr o wŷr a leddid wrth ei ddylyn yn ei holl ryfeloedd.

Cynyrchodd y frwydr hon ddygwyddiadau mawrion; a thrôdd allan yn y diwedd yn ddinystri i deulu y *Percies*. Yr oedd yn arferol fod i'r carcharorion ddyfod yn eiddo i'r buddugoliaethwyr; ac fod i bob un a fyddai mor llwyddiannus, neu mor wrol, ag i gymeryd un yn garcharor, dderbyn gwobr ei wrhydri trwy fod at ei ryddid i'w ryddhau, yn ol ei urdd neu ei alluoedd. Yr oedd Harri Percy, yr hwn a gyfenwid Hotspur, ei hunan, trwy frawd rhyfel, wedi cael ei gymeryd yn garcharor gan yr Ysgotiaid, a chafodd ei ryddhau yn unol â hen arferion rhyfel. Yr oedd y buddugoliaethwyr ar yr adeg hon yn dysgwyl ac yn hawlio yr un ragorfraint; ond Harri, gan ewyllysio dal gafael yn y carcharorion boneddigaidd hyn, fel gwystlon am ymddygiad heddychol y genedl Ysgotaidd, a anfonodd gyfarwyddiadau i iarll Northumberland, na byddai iddo ar un cyfrif ganiatáu eu rhyddid iddynt; ond fod iddo eu traddodi i'w ddwylaw ef. Lliniarodd Harri lawer ar y cais hwn trwy wobrwyo Northumberland â rhanbarthau helaeth o diroedd ar y cyffiniau Ysgotaidd;* ac ym-ostyngodd y senedd i ddanfôn iddo lythyr o ddiolch am ei wasanaeth da. Ond er hyn oll, yr oedd teulu y *Percies* wedi anfodloni yn ddirfawr. Pa un a oedd eu hyspryd uchel yn anfoddogi o herwydd y trais ar hawl hynafol y buddugoliaethwyr i'w carcharorion; neu a oeddnt wedi cael eu llauw â chydwybod euog o herwydd eu hannheyrngarwch i'w meist'r blaenorol; neu ynte a oeddnt yn cael eu symbylu gan yr uchelgais o ddyfod yn annibynol; neu pa un a oedd yr holl achosion hyn yn cydweithredu, nid yw yn gwbl sicr; eto, o'r adeg yma, ffurfiasant eu bwriad o frwr ymaith eu ffyddlondeb i Harri frenin.

Ar yr adeg hon dechreuodd teimlad o anfodlonrwydd mawr at ei lywodraeth gymeryd gafael yn y genedl. Adfywiodd y serch at y llofruddiedig Bhisiart. Mor ewyllysgar oedd y bobl i ddychymygu ei fod eto yn fyw, fel y darfu i'r amrywiol chwedlau a ddyfeiswyd ar y pwngc hwnw gael eu llyngcu yn awyddus; ac arddangosid tuedd i wrthryfela braidd yn gyffredinol.

Y symudiad cyntaf o eiddo y *Percies* ydoedd rhyddbau y carcharorion Ysgotaidd heb bridwerth. Enillodd hyn galon Douglas; yr hwn a aeth adref, a gododd fyddin o wŷr, ac a ymunodd yn yr anturiaeth.

Syr Edmund Mortimer, er yr amser y gorchfygwyd ef, oedd yn ngharchar, ac ymddygid tuag ato gyda'r caredigrwydd a'r parch mwyaf. Glyndwr, gan ei fod wedi penderfynu gwneyd defnydd o'r carcharor pwysig hwn fel offeryn i gyrhaedd ei uchelgais politicaidd, a'i hadgofnodd am hawl ei deulu i goron Lloegr, ac a wneithodd iddo gyda'r gobeithion o'i adferu i orsedd † ei hynafiaid. Y *Percies*, â pha rai yr oedd mewn cynghrair, a wnaethent amryw ymgeisiadau at Harri er ei ryddhau, yr hwn, ar sail esgusion gau a niweidiol, yn wastadol a wrthodai dalu sylw i'w cais; eto, ni orphwysasai am funud nes iddo gael rhyddhad ei ffafryn, arglwydd Grey.

* Rymer, viii, 289.

† Vita Ricardi II. 179.

Y Percies yn awr a ddechreuasant ymeangu o ran eu golygiadau; ac i ffurfio cynghreiriaeth ag oedd yn ymddangos yn debyg i effeithio chwyldroad arall. Ffurfiasant gynghrair a Glyndwr; cawsant ganddo ryddhau Mortimer; ac, fel y triwriaeth hynod yn Rhufain, penderfynasant ranu yr ymerodraeth rhyng-ddynt.

Man cyfarfod, neu fradwrfa, y gwroniaid hyn ydoedd yn nhŷ Dafydd Daron, deon Bangor,* mab i Evan ap Dafydd ap Gruffydd, hanedig o Garadoc ap Iestyn, tywysog Cymru. Yr oedd yn ddyn o ddylanwad a chyfoeth mawr: aeth i mewn yn gryf i'w golygiadau; ac mewn canlyniad i hynny, yn y flwyddyn 1406, cafodd ei gyhoeddi yn wrthryfelwr o herwydd ei ymlyniad wrthynt.

Yma y darfu i'r tri phenaeth ranu Prydain. Yr oedd Syr Edmund Mortimer, ar ran ei nai, iarll March, i gymeryd yr holl wlad o'r Trent a'r Hafren hyd derfynau dwyreiniol a deheuol yr ynys; Northumberland oedd i gael yr holl siroedd o du y gogledd i'r Trent; a Glyndwr bobpeth a orwedda i o'r tu hwnt i'r Hafren at y gorllewin.

Ar yr achlysur yma y darfu i Owain, er bywiogi ei gydwladwyr, alw i fynyr hen brophwydoliaeth, yr hon a ragfynegai ddiunstr Harri, dau yr enw *Moldwarp, melli digedig o enau Duw ei hun*. Galwai ei hun y *ddraig*; enw yr ymgymerodd âg ef mewn efelychiad o *Uthr*, buddugoliaethau yr hwn ar y Sacsoniaid a ragfynegasiid gan ymddangosiad seren, gyda draig odditani, yr hon a ddefnyddiai Uthr fel ei arwydd; ac ar y cyfrif hwnw daeth yn un anwyl gan y Cymry. I Percy efe a roddodd y teitl *llew*, oddiwirth bais-arfau y teulu; i Mortimer, yr eiddo *blaidd*, efallai am gyffelyb reswm. A'r tri hyn oeddynt i ranu y deyrnas cydrhyngddynt.

Yr oedd Glyndwr yn awr yn anterth ei ogoniant. Efe a gynullodd bendeffigion Cymru yn Machynlleth, tref yn sîr Drefaldwyn; yno efe a barodd i'w hawl i'r dywysogaeth gael ei gyduabod, ac a gorouwyd yn ffurfiol.

Yn y cyfarfod yma efe a gafodd ddiangfa gyfyng rhag cael ei lofruddio. Yn mysg y penaethiaid a wnaethent eu hymddangosiad i gynal ei hawl, yr oedd rhyw foneddwr o sîr Frycheiniog, Dafydd Gam, neu yr unlygeidiog; dyn, ebai Mr. Carte,† a ddaliai ei etifeddiaeth oddiar anrhydedd sîr Henffordd, ar gyfrif iddo fod am amser hir yn ngwasanaeth Bolingbroke, ac yr oedd yn bleidiwr diysgog i'w achos. Er ei fod wedi priodi chwaer i Glyndwr, eto mor ddwfn oedd yr atgasrwydd ffyrnig a ffurfiasai at ei achos, fel y gwnaeth ei ymddangosiad yn y cyfarfod hwnw gyda'r penderfyniad dirgelaidd a bradwrus o lofruddio ei dywysog ei hun a'i frawd-yn-nghyfraith. Dywed Carte ei fod wedi cael ei anog i hynt gan Harri; ond nid yw yn dwyn unrhyw awdurdod o blaid ei haeriad. Zêl unochrog, neu obaith am wobr, efallai, a barodd iddo gymeryd mewn llaw y fath weithred ddrygonus. Yr oedd yn offeryn cymhwys at y gorchwyl; yn ddyn o wroldeb disigl; yr hyn a roddwyd i'r prawf yn y teyrnasiad dilynol, yn mrwydr Agincourt. Efe oedd y boneddwr a anfonwyd i ymchwilio i rifedi y gelynyon yn flaenorol i'r frwydr; ac a hysbysodd y brenin fod yno *ddigon i gael eu lladd, digon i'w cyneryd yn garcharorion, a digon i ffoi ymaith*. Yn y frwydr hon, Dafydd, ei fab-yn-nghyfraith Roger Fychan, a'i gâr Walter Llwyd,

* Willis's Bangor, 122.

† li. 654.

a achubasant y brenin pan yr oedd wedi ei amgau gan y gelynyon. Achubasant ei fywyd ar draul aberthu yr eiddynt eu hunain, a syrthiasant wedi derbyn amryw archollion marwol. Y brenin, ar ol y fuddugoliaeth, a ddynesodd at y fan lle yr ymdrybaeddent yn eu gwaed; ac ar fin adeg eu marwolaeth, a roddodd iddynt yr unig wobwr am eu dewrder a allasai weinyddu ar y fath adeg bruddaidd, sef rhoddi iddynt yr aurhydedd o fod yn farchogion.

Ond i ddychwelyd at y pwngc sydd yn fwyaf arbenigol o dan ystriaeth. Darganfyddwyd bradwriaeth Dafydd Gam yn erbyn Glyndwr. Cymerwyd ef i ddalfa, a charcharwyd ef; a buasai wedi derbyn y gospedigaeth a deilyugai, oni buasai iddo gael ei achub trwy gyfrwngwriaeth cyfeillion a phleidiwyr gwresocaf Owain.* Cafodd bardwn trwy iddo wneyd addewid ddirifol o ymlyniad wrth achos Glyndwr a'i wlad. Ymddengys nad oedd ein penadur yn dueddol i ymddibynu ar ei addewid; oblegyd cadwodd ef mewn dalfa hyd y flwyddyn 1412, fel yr ymddengys oddiwrth yr hyn a gymerodd le yn y cyfnod hwnw.

Glyndwr, yn ol ei arfer, a arllwysodd ei ddialedd ar diroedd a thenantiaid Dafydd Gam; aeth i mewn i'w wlad, a llosgodd ei dŷ; a thra yr oedd hwnw yn llosgi, efe a alwodd ar un o denantiaid Dafydd, ac a ymddiddanodd âg ef ar gân yn llawen; yr hyn a arddengys dueddiad cyffredinol ein pobl ni at y gelfyddyd farddonol:

O gweli di ŵr coch Cam,
Yn ymofyn y Gyrnig wen;
Dywed ei bod hi tan y lan,
A nod y glo ar ei phen.

1403.

Gwnaed parotoadau gyda bywiogrwydd mawr gan yr oll o'r pleidiau. Hotspur, wedi gadael ei dad yn glaf yn Berwick, a ymdeithiodd gyda'i luocedd o'r gogledd; ac wedi myned trwy sir Gaerlleon, yr hon str a fuasai bob amser yn serchiadol i Rhisiart, ymuuwyd â hwy yno gan blaidd luosog. Aufonodd Percy at Owain, i ddeisyf arno ei gyfarfod; ond gwrthododd ein cydwladwr gydsynio: er hyny, darfu i luaws o'r Cymry ymuno â Hotspur, ac a ymdeithiasant gydag ef hyd Lichfield, gan ddwyn y carw, arwydd y diweddar frenin, fel arwyddlun plaid. Yn y ddinas hono efe a gyhoeddodd ei resymau dros gymeryd arfau i fyny yn erbyn Harri, yr hwn yr oedd y teulu wedi ei osod mor ddiweddar ar yr orsedd.† Oddiyma efe a arweiniodd ei fyddin tua'r Amwythig; dichon am ei fod yn cael ei hun yn rhy wan i ymosod ar y trawsymhonydd; oblegyd ymddangosai megys pe buasai yn ei fwrriad i'w gyfarfod ar ei ymdaith, pe buasai Glyndwr wedi ymuno âg ef gyda'i holl fyddin. Yr oedd Glyndwr, ar y llaw arall, wedi ffurfio byddin fawr yn Nghymru; a Syr Edmund Mortimer wedi codi deiliaid ei nai.

Yn mis Mawrth rhoddodd Harri brawf cryf o'r opiniwn uchel oedd ganddo am ei fab Harri o Fynwy, wedi hyny brenin Lloegr, yr hwn ar y pryd nid oedd ond pymtheng mlwydd oed; oblegyd trwy wŷ, dyddiedig o Westminster ar y 7fed o'r mis hwnw, efe a'i hapwyntiodd ef yn is-raglaw o dano ei hun dros

* Wynne's Hist of Wales, 321.

† Leland's Collect. ii. 312.

Gymru* a'r holl siroedd cyfagos, gyda llawn awdurdod i godi milwyr, ac i weithredu yn erbyn y gwrthryfelwyr fel y barnai yn briodol; i ymholi i bob cydfradwriaeth; i ymchwilio pwy oedd wedi cyflenwi y gwrthryfelwyr âg arfau neu ymborth; ac i roddi pardwn i bawb a roddent eu harfau i lawr, a rhoddi sicrwydd am eu hymarweddiad heddychol.

Wedi darparu fel hyn, megys ag y tybiai, am ddyogelwch cyffindiroedd L'oegr ar derfynau Cymru, efe a ddechreuodd ystyried am ei ymgyrch yn erbyn y *Percies*. Ond wedi clywed fod Glyndwr,† oherwydd diffyg ymborth, yn ymbarotōi i wneyd anrhaith i'r cyffindiroedd, efe a roddodd allan archiadau o Westminster, dyddiedig y 12fed o Fehefin, i raglaw str Gaerloyw,‡ i ymbarotōi i wrth-hyrddio y goresgyniad, gyda'r lluoedd a allai gynull i'r dyben hwnw. Yna Harri a wnaeth ymgyrch o'r fath gyflymaf i Burton ar y Trent, lle yr ydym yn ei gael ar y 16eg, ar ei ffordd yn erbyn y gwrthryfelwyr gogleddol.§ Yma efe a ddeallodd fod Percy, ynghyda'i fyddin, wedi ymdeithio tua'r Amwythig, ac yn ymbarotōi i ymuno â lluoedd Glyndwr a Mortimer. Gwyddai yn dda am y pwysigrwydd o atal i hyny gymeryd lle; a chyfeiriodd ei ymdaith tua'r dref hono, fel y dywedir, trwy gynghor iarll Dunbar, pendefig Ysgotaidd, yr hwn oedd wedi cymeryd ei blaid ef. Bu i'r cyflym-dra â pha un y cyflawnodd y symudiad hwn, achub ei goron. Nid oedd Glyndwr, yr hwn a gynullasai ei filwyr yn Nghroesoswallt, wedi aros ond ei adran gyntaf yn unig, yn cynwys pedair mil o wŷr, y rhai a weithredasant gydag yni ar ddydd y frwydr; || yn mha un y syrthiodd ei frawd-yn-nghyfraith Syr Jenkin Hanmer.¶ Harri a rwystrodd iddo fyned yn ei faen gyda'r gweddill, trwy osod ei hun rhwng Glyndwr a'r Amwythig, ac ar y foment bwysig pan oedd y gwrthryfelwyr gogleddol ar fin dringo y muriau. Percy a roddodd yr ymgais i fyny; ac ar ol gwrthod y cynyg o ymbeddychu, a ymosododd ar fyddin y brenin yn Battlefield, dair milldir o'r lle. Ymddygodd yn unol âg yspryd teilwng o'i enw; syrthiodd yn wrol, a chydag ef holl obeithion ei blaid. Cynerodd y frwydr hon le ar yr 21ain o Fehefin. Cafodd Glyndwr y siomedigaeth o aros drwy yr yspaid yma o amser heb wneyd dim, a chanddo ddeuddeng mil o wŷr, yn Nghroesoswallt. Y mae yr haneswyr Cymreig yn ei feio yn anghyfiawm am ei ymddygiad ar yr achlysur hwn, ac yn gweled bai arno am yr hyn, fel yr ymddengys, nas gallai ei gyflawni. Ei esgeulusdra penaf, fel yr ymddengys i mi, ydoedd peidio ymosod ar Harri yn ddiatreg ar ol y frwydr, pan oedd uilwyr y brenin wedi goddef colledion mawrion, ac wedi eu gorchfygu gan ludedd; tra yr oedd Northumberland, yn awr wedi gwella o'i afiechyd, mewn llawn ymdaith tuag ato, byddin Mortimer yn gyfan, ac eiddo y brenin o dan orfod i fyned tua'r gogledd. Yr oedd Glyndwr yn cario yn mlaen ryfel yspoilgar, ac yn anrheithio y cyffindiroedd, y rhai oeddynt yn awr yn ddiameddillyn. Dy-chwelodd y brenin yn llwyddiannus o'r gogledd i geryddu y gwrthryfelwyr; ond gorfu arno roddi hyny heibio, o ddiffyg arian i dalu ei filwyr, ac ymborth i'w cynal. Efe a anturiodd wneyd i fyny y diffyg cyntaf trwy ymasfyd yn nghyfoeth gorddigonol yr esgobion; ond ataliwyd ef gan wroldeb archesgob Caer-gaint, yr hwn a gyhoeddodd yn hyf na byddai i un rhan o'i dalaeth ef gael oi **hyspeilio** ar un gyfrif; yr hyn a rwystrodd fwiad Harri gyda golwg ar Glyn-

* Rymer, viii. 291.

† Yr unrhyw, 304.

‡ Eto, 314.

§ Eto.

|| Holinshed, 523.

¶ Collin's Barons, ii. 236, ed. 1720.

dwr. Ar ol hyn cyngorwyd yr archesgob i ymddwyn yn well, a gwnaeth ganiatâd o'r ddegfed ran tuag at dreuliau angenrheidiol y brenin.

Ni wnaethpwyd dim yn rhagor yn ystod y flwyddyn hon, heblaw dyogelu y castelli Cymreig, a gosod arnynt ddyinion o ffyddlondeb adnabyddus. Y mae y brenin yn dyddio y wŷs hon o Gaerwracon, ar yr 8fed o Fedi; ac wrth ei chyfeirio at Guy Mohun, esgob Tŷ Ddewi, y pryd hyny yn geidwad y sel-gyfrin, ac yn drysorydd Lloegr, yn traddodi iddo gadwraeth castell Llangadyn; un Llanymddyfri i John Toulchet arglwydd Audley; Llacharn i Syr Henry le Scrope; Crughywel i John Pauncefort; Tre'r tŵr i James Berkley; Abergafeni a Harald Ewyas i Syr William Beauchamp; Goderych i Sir Thomas Nevil de Furnivale; Erdesley i Syr Nicholas Montgomery; Caerleon ac Wysg i Syr Edward Charlton o Bowys; Caerffili a Gwialacy i Constantia arglwyddes Despenser; Menebere i Syr John Cornwall; Castell Payn a Royle i Thomas iarll Warwick; Huntyngdon i Anne is-iarlles Stafford; Lynhales a Dorston i Syr Walter Fitz-Walter; Stepulton i John Brian barwn Burford; Brampton i Brian de Brampton; ac i Syr John Chandos gastell y Wyddfa.†

Y weithred gyhoeddus olaf yn mberthynas i'r gwrthryfeloedd ar y cyffindiroedd, ydoedd galluogi tywysog Cymru i ymwneyd â rhai boneddigion perthynol i sŵr Gaerlleon,‡ yn nghylch eu dirwyon oherwydd ymddangos o honynt i newn arfau yn mrwydr yr Amwythig.

Ar y 14eg a'r 15eg o'r un mis, y mae yn awdurdodi William Beauchamp i bardynu anryw o'r deiliaid ar ei diroedd yn Abergafeni ac Ewyas Harald, y rhai a ymddangosasent mewn arfau o blaid Glyndwr; ac i'r hyglod Syr John Oldcastle, John ap Henry, a John Fairford, oŵeiriad, i bardynu trigolion Brycheiniog, Buallt, Cancresselly, y Gelli, Glynbough, a Dinas; i dderbyn eu harfau; ac i'w gorfodi i gymeryd llw o ffyddlondeb. Yn hyn nid oedd y brenin ond yn unig yn sicrhau eu personau, eithr cadwai yn ei law ei hwn eu tiroedd, eu meddiannau, a'u hanifeiliaid florffietiedig. Y cyntaf a auserir o Henffordd; y llall o Defynog.§

1404.

Er fod brenin Ffrainc wedi cydsynio, o herwydd angenrheidrwydd ei amgylchiadau ei hun, i wneuthur heddwch â Harri am ddeng nilynedd ar hugain, eto nis gellid byth ei gael i gydnabod ei deitl i'r goron. Yn ei gytundebau, nid yw Siarl yn ei gydnabod ond fel ein cefnder o Loegr,|| neu Harri o Lancaster, neu ein gwrthwynebydd o Loegr, neu olynnydd y diweddar frenin Rhisiart.¶ Y mae pob ymddangosiad fod gohebiaeth wedi cymeryd lle rhwng Siarl a'r gwrthryfelwyr Seisonig a Chymreig yn y flwyddyn o'r blaen; ac fod yr ymgyrch tua'r Amwythig, a goresgyniad Lloegr gan y Ffrangcod, wedi cael eu cynllunio er drysu sylw Harri. Yr oedd eu llyngesoedd yn hofran ar ein harfordiroedd o dan esgusion ercill. Glauiasant hefyd yn Yuys Gwyth, a gwnaethant ddinysr mawr yn y wlad.

Dysgwylid rhyfel agored gyda Ffrainc yn feunyddiol. Y senedd a gymerasant ddyogelwch y breniu i ystyriaeth. Rheoleiddiwyd ei dylwyth, ac

* Holinshed, 524.

† Rymer, viii. 328.

‡ Yr unrhwy, 333.

§ Rymer, 331.

|| Eto.

¶ Carte, ii. 656.

archwyd, mewn modd arbenig, nad oedd un Ffrangcwr na Chymro i aros yn nghylch person ei fawrhydi.*

Daeth doethineb y ddarpariaeth yma yn fuan i'r golwg mewn mood tra eglur. Ffurfiwyd cyfamod, ymosodol ac amddiffynol, rhwng Siarl ac Owain. Owain a anfonodd ei ganghellydd, Gruffydd Yonge, archddiacon Meirionydd a doethawr yn y gyfraith, a'i gâr John Hanmer, fel cenadwyr at y Ffrangcod. Y mae eu hapwyntiad wedi ei ddyddio o Ddolgellau, mewn arddull dywysogaidd: *Datum apud Doleguelli, 10 die mensis Maii, MCCCC. quarto et principatus nostri quarto*;† a dechreuâ, OWINUS *Dei gratia princeps Walliæ, &c.*‡

Siarl a'u derbyniodd gyda breichiau agored. Llaw-nodwyd y cyfamod yn Paris, ar y 14eg o Fehefin. Y personau a weithredent ar ran Siarl oeddynt James Bourbon iarll *March*, a John esgob Carnot. Cenadon Owain a law-nodasant ar eu rhan hwy ar y 14eg o Orphenhaf, yn nhŷ Fferdinand de Corbey, canghellydd Ffrainge; pryd yr oedd amryw esgobion a phersonau o radd uchel yn bresenol fel tystion.§ Glyndwr a gadarnhaodd y cyfamod hwn ar y 12fed o Ionawr 1405, o'i gastell yn Llaubadarn.||

Yr oedd amgylchiadau Glyndwr yn ymddangos mor lwyddiannus, fel y darfu i Trefor esgob Llanelwy, oddeutu yr adeg yma, wrthryfela yn erbyn Harri, ac ymuno â'n cydwladwr; pa un ai o herwydd euogrwydd cydwybod oblegyd ei ymddygiad at ei hen feistr, ynte trwy gael ei demtio gan obaith dyrchafiad o dan lywodraeth newydd, nid yw yn gwbl amlwg. Y mae yn dra sicr fod dylanwad Owain mor fawr gyda'r Pab, fel y darfu i'w sancteiddrwydd, ar ddy-muniad Glyndwr, ddyrchafu Llywelyn Bifort i esgobaeth Bangor, yr hwn ar ol hyn y gyhoeddwyd yn wrthryfelwr oherwydd ei ymlyniad wrth achos ei noddwr.¶

Owain a agorodd ryfelgyrch y flwyddyn hon gyda grym. Efe a anrheithiodd wlad ei elynion; cymerodd amryw gastelli, yn mysg ereill, rai Harlech ac Aberystwyth. Rhai a ddinystriodd efe, ereill a gadwodd, ac a ddodes warchodlu-oedd ynddynt. Yna cyfeiriodd ei ymdaith tua str Drefaldwyn, ac a gyfarfu â byddin o Saeson ar Fynydd Cwmdon. Ymosodasant arno, lladdasant luaws o'i wŷr, a gorfodasant ef i encilio. Efe yn fuan a adgyweiriodd yr afswydd yma; oblegyd, wedi cynull ei luoedd drachefu, efe a ymldiodd ar ol y buddugoliaeth-wyr gyda'r fath gyflymder, fel y goddiweddodd hwy mewn lle a elwir Craig y Dorth, gerllaw Mynwy: gorchfygodd hwy, ac a'u dylynodd hyd at byrth pob tref a chastell y diangasant iddynt.

Y mae yr haneswyr Seisonig yn crybwyll fod Glyndwr wedi cael ei orchfygu. Hysbysant ni fod y fyddin Seisonig yn cael ei llywyddu gan Richard Beauchamp iarll Warwick, yr hwn a gymerodd faner Glyndwr;** ond y maent yn ddystaw gyda golwg ar ei ymddialiad arnynt, yr hyn a ddylynodd mor union-gyrchol. Bauer-ddygiedydd Owain oedd Elis ap Rhisiart ap Howel ap Morgan

* Parliamentary Hist. II. 79.

† "Dyddiwyd yn Nolegiâu ar y 10fed dydd o fis Mai, 1404, a'r bedwaredd flwyddyn o'n dywysogaeth."

‡ Rymer, viii. 356. "Owain, trwy ras Duw, tywysog Cymru."

§ Rymer, 365, 366, 367.

¶ Yr unrhyw, 382.

¶ Willis's Bangor, 84.

** Dugdale's Baron. I. 243.

de
flae
y u

(
gan
ago
ydy
ond

My

gog
way,

Bur

Defu

o dat

yn ei

ymys

ei dde

Y t

parth

hon a

boreu

wedi

amddi

Wec

llyn by

Taliesi

tre'r G

Y m

o hyd

a rodd

fod we

o hono

a phar

Elphin

yr hon

ar y n

El

Na

Ni

Ni

... a gwasth gan ...
... angenrheidiol y brenin.

... y fwyddyn hon, heblaw dyddyn
... o Friddlondeb adnabyddus. Y
... Gwerwngon, ar yr Sfed o Fedi; ac wrth
... y pryd hyn yn geidwad y selg
... 1000 gadwaeth castell Llangatwg;
... Andley; Llacharn i Syr Euseb
... James Berkley; Aber
... William Beauchamp; Goderych i Sir Thomas
... Nicholas Montgomery; Caerleon ac Wyg
... Gwalacy i Constantia arglwydd
... Castell Payn a Royle i Thomas
... Stafford; Lynhales a Dorston
... Brian barwn Burford; Brampton i
... Castell y Wyddfa.

... gerthryfeloedd ar y cyf
... rhai boneddigion parh
... ymdangos o honyt

... William Beauchamp
... Abergafeni ac Ewyras Har
... Glynwyr; ac i'r hyglod Sw
... John Fairfax, o'eiriad, i bardyn trigol
... Glynbough, a Dinas; i dderbyn
... Yn hyn nid
... eithr cadwai yn ei law ei
... Y cyntaf a

144

... angenrheidiol
... Harri am ddeng nilyn
... ei deid i'r goron. Yn ei
... Loegr, neu
... Loegr, neu dlynnyd y diweddar
... wedi cymeryd ll
... y fwyddyn o'r blaen;
... Loegr gan y Ffrangod, se
... yn bofr
... hwyd yn Ynys Gw

... Ffrangc yn feunyddiol. Y senedd a
... Rheoleiddiwyd ei dyl

: Yr unrhys, 28.
7 Cwrt, 2. 66.

Llwyd, o Alhrey, yr hwn a hanai o Riwallon ap Dungad ap Tudur Trefor.* Ni ymgwymerodd y brenin â gwneuthur dim yn erbyn Glyndwr yn y flwyddyn hon. Yr oedd gan Beauchamp etifeddiaethau mawrion yn str Fynwy, a chafodd allan fod yn ofynol iddo godi ei dirdeiliaid i gadw ei wlad rhag cael ei hanrheithio.

1405.

Ymagorodd y flwyddyn hon gydag ymgais o natur dra anghyffredin; dim llai na rhyddhau iarll ieuangc *March* a'i frawd, gyda'r bwriad o osod i fyny deitl y blaenaf yn erbyn eiddo Harri, a dwyn yr holl deyrnas i mewn i ymladd drosto. Yr oedd lluaws yn cymeryd rhan yn yr amcan yma. Cymru oedd i fod yn noddfa iddo, a Glyndwr ei amddiffynydd; y fath wybodaeth ddofn oedd ganddo ef a'r rhai anfoddog, hyd yn nod yn ymyl eisteddle y llŷa. Yr oedd *March* yn cael ei gadw mewn gwarcheidwadaeth yn Windsor, preswylfa freninol, ynghanol gwylwyr, ac wedi ei ddyogelu gyda phob rhagocheiliad a allasai trawsymhonydd eiddigus eu dyfeisio. Er hyny, gosodwyd bradwriaeth ar droed. Constance, arglwyddes Spencer, gweddw i'r arglwydd Spencer, a chwaer i'r duc Caerefrog, a gynlluniodd eu rhyddhad. Mynodd gael gwneyd allweddau gau, cludodd ymaith y ddau fachgen ieuangc, ac yr oedd yn pryuro gyda hwynt tua Chymru, pan yr ymaflwyd ynddynt, ac y dygwyd hwy yn eu holau. Carcharwyd y foneddiges. Cyfarfu y gof truan a wnaethai yr agoriadau â llymach tynged, yr hwn y torwyd ymaith ei ben, wedi i'w ddwyflaw yn gyntaf gael eu tori oddiwrt h ei freichiau.†

Dechreuodd tynged wgu yn awr ar Glyndwr. Y prawf cyntaf a gafodd o'i hansefydlogrwydd ydoedd ar yr llog o Fawrth: mintai o'i bleidwyr, hyd wyth mil o nifer, a ymgynullasant allan o str Forganwg, y Wysg, Isgwent, ac Uwch-gwent. Fel arferol, dechreusant eu hymdaith trwy anrheithio y wlad; a llosgasant ran o dref Grosmont, yn str Fynwy. Yr oedd Harri, tywysog Cymru, ar y pryd yn Henffordd, gyda'r fyddin a ymddiriedasid iddo gan ei dad, yn barod i ddechreu y rhyfelgyrch. Yno efe a dderbyniodd hanes fod y gwrthryfelwyr hyn wedi cael eu gorchfygu gan ddyrnaid o ddynion o dan lywyddiaeth Syr Gilbert Talbot, gyda'r hwn yr ymunasai Syr William Newport, a Syr John Greindre. Trosglwyddodd y newydd i'w dad, mewn llythyr wedi ei ysgrifenu yn y fath arddull anghyffredin o dduwioldeb ac ufudd-dod, yn gwbl groes i'r dyb boblogaidd am ei atradlonedd boreuol; oblegyd nid oedd, ar yr adeg yma, ond dwy flwydd ar bymtheg oed. Dechreua trwy erfyn ar y nef- oedd roddi ei ffafr i'w dad: *Je supplie vraiment que DIEU vous montre gracieusement pour vous son miracle on toutes parties, loez soit il en toutes ses terres. — Il est bien voir, que la victoire n'est pas en la multitude de peuple mes en la puissance de DIEU.*‡

Ymddengys fod y Cymry wedi anghofio yspryd hynafol eu gwlad; ac wedi ymddarostwng i'r gelynyon gael buddugoliaeth rwydd arnynt. Cafodd wyth gant neu fil o honynt eu lladd. Ni roddid unrhyw arbediad ar yr achlysur.

* Hen Achau, Liawysgrif yn meddiant Th. Griffith, Ysw. o Rhial.

† Hollnshel, 527.

‡ "Yr wyf yn gwresog weddio ar fod i Dduw yn garedigol arddangos ei allu rhyfeddol er eiddo lleol ar bob ochr. Mollanner ef yn yr oll o'i weithredoedd. Gwyddys yn dda nad ydyw buddugoliaeth yn dibynu mewn lluaws o bobl, ond yn ngallu Duw."

oddiethr i un person, un penaeth mawr yn eu plith. Ymddengys teimladrwydd Harri ieuange yn fanteisiol iawn ar yr adeg yma. Dywed wrth ei dad, y gallasai fod wedi anfon y garcharor ato ef, ond nas gallasai farchogaeth hyd hyny gydag esmwythdra (tybiaf fod hyny ar gyfrif yr acholion a dderbyniasai), *mes il ne poet chivacher uncore a son aise.**

I adgyweirio yr adwyddiant yma, Glyndwr yn ddiatreg a anfonodd un o'i feibion gyda byddin arall, yr hon, fe ddichon, a adgyfnerthwyd gau y ffoaduriaid o'r frwydr ddiweddaf. Ymladdwyd brwydr drachefn ar y pymthegfed o'r un mis, ar Fynydd y Pwll melyn yn str Frycheiniog, yr hon a fu eilwaith yn angeuol i achos Owain. Cafodd pymtheg cant o'i wŷr eu lladd neu eu cymeryd yn garcharorion: yn mysg y rhai olaf yr oedd ei fab; yn mysg y rhai blaenaf, ei frawd Tudur, yr hwn oedd mor debyg i Glyndwr fel y taenwyd y son ar led ei fod wedi ei ladd, er iselder yspryd dybryd i'w gydwladyr: ond, wrth archwilio y corph marw, deuwyd o hyd ei fod yn ddiffygiol o ddafallen uwch ben y llygad, yr hon a nodai ein penaeth ni oddiwrt h ei frawd. Yn ol Carte,† Harri ieuange a lywyddai yn y frwydr hon.

Crybwylla Holinshed‡ am orchfygiad arall a oddefodd y Cymry yn mis Mai, yn mha un y cafodd Gryffydd Yonge, caughellydd Owain, ei gymeryd yn garcharor. Yr wyf yn meddwl fod yr hanesydd yn camgymeryd y frwydr hon am yr un a gymerodd le yn agos i Grosmont; ond mai nid y caughellydd oedd y penaeth mawr a gymerwyd yn garcharor yno sydd amlwg; oblegyd yr ydym yn ei gael yn dyst yn y flwyddyn ddylynol, wrth bardwn a ganiatawyd gan Owain i un o'r enw Iefan Goch.

Ar ol y gorchfygiadau hyn, ymostyngodd holl str Forganwg i'r brenin, oddigerth ychydig gyfeillion ffyddlon; y rhai, wedi deall fod Owain yn fyw, a ddiangasant ac a ymunasant âg ef. Ar yr adeg yma y dyoddefodd ofe y cyfyngderau hyn ag y mae y Saeson yn eu priodoli i'r rhan ddiweddaf o'i fywyd. Yn ystod y gwasgariad yma o'i gyfeillion, bu o dan orfod i ymofyn noddfa gan ychydig o'i bleidwyr yr oedd ganddo fwyaf o ymddiried ynddynt; ac yn fynych i ymguddio mewn ogofau a lleoedd anghyfanedd. Y mae ogof yn agos i lan y môr, yn mhlwyf Llangelynin, str Feirionydd, yn myned hyd heddyw o dan yr enw *Ogof Owain*, yn mha un y cynaliwyd ef yn ddirgelaidd gan Ednyfed ap Aaron, o lwyth Ednowain ap Bradwen.

Y bardd Iolo Goch a ofidia oblegyd ei absenoldeb; a geilw ef adref o amryw ranau o'r belen ddaearol, i ail-ymaflyd yn ei dywysogaeth. Mewn un man dychymyga ei fod yn Rhufain, ac erfynia arno ddychwelyd yn ol yn llwythog o roddion oddiwrt h Sant Pedr. [Yn gymaint a bod y cywydd yn ddyddorol, yr ydym yn ei gyfleu yma, er nad ydyw yn yr argraffiad Saesoneg]:—

Y GWR hir, ni'th gâr Harri,
Adfyd aeth, a wyd fyw di?
Ac od wyd, â gwayw o dân,
Dyred, dangos dy darian!
O wlad, garw aergad eurgylch,
Rhufain dwg arfau'n dy gylch;

* Rymer, viii. 390.

† ii. 665.

‡ 528.

Dwg feddiant Pedr Sant dan sel,
 Drwy iawnswydd Duw a'r insel;
 Dyred o wlad y Dwyrain,
 Darw mawr, a bwrw dyrau main:
 Rhwydd y daw rheiddiau o dân
 Rhagod, pawb a'th anrhegan';
 Eryr glwys, dos, ior o'r Glyn,
 Iarll awchlaif, i dir Llychlyn:
 Y gŵr a ddwg arwydd iach
 Yn ei darian bedeirach;
 Tri llew glâs fel yr asur,
 Trwy wyllt dân, a'r tair rhwyll dur;
 Rhown ni ar y paun diwarth,
 Rhowch rwyf ar yr hwch a'r arth;
 Llyna'r tair bwyall unyd,
 Lle mae'r gwaith, llu mawr i gyd;
 Gollwng, yn gynta' gellych,
 Saith long a saith ganllong gwych;
 Dyred, wrth ddymuned Môn,
 O'r Nordd hyd yn Iwerddon;
 Rhaid yw i ti, rho Duw Tad,
 Gael Owtils* a'u galw atad;
 Cyfod o glau Galiod glân,
 Cawn glywed cyn gwyl Ieuan;
 Dyro fflam benadur fflwch,
 Draw'n Nulyn drwy anialwch:
 Gwna llynges gain o longwyr,
 O gynfyl Gwyddyl a'i gwŵr;
 Dyred, ŵr a draeturiwyd,†
 O Fanaw dir, fenaidd wyd;
 Goreu arwydd gan Wyddyl,
 Melyn a choch ymlaen chwyl;
 Urdda bonsel Llewelyn,
 Arddel hwy a'r ddeuliw hyn;
 Galw gar bron, gwao Loegr o'i brad,
 Lu Brytaen‡ a'i lwybr atad;
 Dyred i'n gwlad, drud iawn gledd,
 Deyrnaswr, drwy ynysedd;
 Cyneu dân cyn oed unawr,
 I oror Môn, eryr mawr!
 Cur gestyll caerau gystudd,
 Concweria wâl cwn Caer Ludd;
 Cur a lladd y wadd a'i wŵr,
 Cyrn aur Môn, cur Normanwyr;
 Dir yw gwnai, darogan oedd,
 Fyd teilwng o fateloedd;
 Gwna frwydr a gwaith grwydr yn groch,
 A'r llew mwyn, Iôr lle mynoch;

* Yr Itallaid.

† A gyhoeddwyd yn fradwz.

‡ Brittany, yn Ffrainc.

Gwaith dy law a ddaw yn ddig,
 Gwŷr meirw a geir yn Merwig;*
 Gwna drwy'r haf, gwn droi'r rhod,
 Gymynu brwydr Gwminod;
 Gwna gad fal toriad deri
 Fochno, a hŷn fych na hi;
 Gwna daith yn rhyd Glyn Eithon,
 Gwna lawer â maner Môn;
 Gwna naw cad yn daladwy,
 Yn un modd, ac na wna mwy;
 Deigr Cadwaladr Fendigaid,
 Dyred a dwg dir dy daid;
 Dyga ran dy garenydd,
 Dwg ni o'n rhwym dygn yn rhydd.

Oddentu yr adeg yma, iarll Northumberland a gychwynodd fradwriaeth arall; yr hwn a ddarganfyddwyd, a chafodd amryw o'r rhai a ymlynent wrtho eu dienyddio. Yn mysg ereill, un Syr John Griffith, marchog o Gymru; yr hyn a'i gwnei yn dra thebygol fod yr iarll a Glyndwr yn cydweithredu â'u gilydd o hyd. Y brenin, trwy ei fywiogrwydd, yn fuan a ddyrysodd y cynllwyn yma; gafaelodd yn nghastelli yr iarll, a gorfodwyd ef i ddiango am ei fywyd i Ysgotland. Gydag ef hefyd y diangodd esgobion Llanelwy a Bangor,† ac abad Welbeck. Y mae yn debyg fod y ddau gyntaf wedi eu gosod o gwmpas yr iarll gan Glyndwr, i gynllunio y mesurau mwyaf cyfiaddas at ddwyn eu bwriadau yn mlaen yn llwyddiannus.

Yna Harri a ddychwelodd, ac a ymdeithiodd i Gymru, gyda byddin o 37,000 o wŷr. Yr un dynged anffodus a'i dilynodd yn yr ymgyrch hon ag yn ei rai blaenorol. Trôdd y tywydd allan mor ddrwg, fel y gorfu arno encilio ar frys i Gaerwrangon, yn ddigllawn oblegyd colli haner cant o'i gerbydau.‡ Y mae Shakespear yn gwneyd i'n penaeth ymfrostio yn nifer y troion y darfu iddo orchfygu ei wrthwynebydd, hyd yn nod cyn brwydr yr Amwythig:

Tair gwaith daeth Harri Bolingbroke yn mlaen
 Yn ferbyn i; tair gwaith o lanau'r Gwy,
 A'r Hafren waelod tywod, gyrtais ef
 Heb yspail, drwy dymhestloedd, yn ei ol.

Er holl afwyddiant y brenin, buasai amgylchiadau Owain, yn ol pob tebyg-olrwydd, wedi myned dan gyfnewidiad galarus, oni buasai, ar yr adeg hon, i'w gynghreirydd Siarl VI. anton iddo gynborth cyfamserol; yr hyn a barhodd y rhyfel am amser maith, ac a oeddod ei lwyr ddinystr yntau. Ffurfiwyd llynges gadarn yn mborthladdoedd Ffrainge. Cynlluniasid hi gan y duc Orleans,§ rhaglaw Ffrainge yn ystod penwendid Siarl. Yr oedd y goresgyniad i gymeryd lle yn y flwyddyn flaenorol; ac (fel y sylwa Rapin) ymddengys ei bod wedi ei bwriadu i gydweithredu â gwrthryfel Scroope, archesgob Caer-efrog, a phendefigion ereill yn y gogledd. Bu eu hynghais yn angeuol iddynt. Ond hwyliodd y llynges, yr hon a gynwysai gant a deugain o lougau, allan o

* Berwick.

† Fordun, Scotchchronicon, li. 441.

‡ Walsingham, 566.

§ Histoire et Règne de Charles VI. tom. iv. 190.

Brest yn niwedd Mehefin, gyda byddin o ddeuddeng mil o wŷr. Yn ol hanesyddes y teyrnasiad hwn, Mademoiselle de Lussan,* yr oedd yn eu mysg wyth gant o wŷr wrth arfau (*men at arms*),† chwe' chant o wŷr y bwa-croes, a deuddeg cant o filwyr traed, y cwbl yn filwyr detholedig.

Dywed ein haneswyr ni, msi Marechal de Montmorency ydoedd y llywydd; ond ni fedraf ddarganfod fod neb o'r tŷ mawr hwnw yn ymwneyd â'r anturiaeth. Yr oedd y llynges o dan lywyddiaeth Renaud de Trie, arglwydd Serfontaine, penllyngesydd o Ffraingo; y milwyr tirawl o dan flaenoriaeth Jean de Rieux, arglwydd Rieux a Rochfort, maeslywydd o Ffraingo. O dano ef y gwasanaethai Jean, neu, fel y geilw Moreri ef, Aubert de Hangest Sire de Hugueville, llywydd gwŷr y bwa-croesion; a'r hwn, ar gyfrif oed a gwendidau Rieux, yr ymddengys ei fod y cadfridog llywyddol. Yn ol arfer y genedl, yr oedd y swyddogion yn gwneyd yr ymddangosiad mwyaf ardderchog; a Hugueville yn weithredol a werthodd i eglwys Paris ei etifeddiaeth deg yn Agincourt gerllaw Mondidier, er mwyn darparu iddo ei hunan osgorddlu ardderchog.‡

Cafodd y llynges fordaith dra ffafriol, ond trwy iddynt esgeuluso darparu digon o ddŵfr croyw, bu farw y rhan fwyaf o'r ceffylau. Yn ol yr awdurdod oreu,§ glaniodd y lluoedd o dan Hugueville yn Aber-dau-gleddyf. Ymdeithiodd yn ddiatreg at Gaerfyrddin, ar yr hon dref y gwarchaeodd, a chymerodd hi trwy iddi gael ei rhoddi i fyny iddo. Caniatawyd i'r gwarchodlu ymadael, a rhoddwyd rhyddid iddynt gymeryd eu celfi i'w canlyn.||

Ni fyuai wneuthur unrhyw ymgais ar Benfro, o herwydd nerth y castell; ond cyfleodd ei fyddin o flaen Hwlfordd: pryd y darfu i iarl Arundel wneuthur amddiffyniad mor alluog, fel y gorfu ar y Ffrangcod godi y gwarchae gyda chryn golled. Yr oedd Owain Glyndwr, erbyn hyn, wedi cyrhaedd Dinbych-y-Pysgod g. 10. a deng mil o wŷr, yn mha le yr ymunwyd âg ef gan Hugueville. Mar fuan ag yr oedd y parotoadau angenrheidiol wedi eu cwblhau, ymdeithiasant trwy sir Forganwg, cyrhaeddasant Gaerwragon, a llosgasant y maes-dref, gan aurheithio yr holl wlad oddiangylch.¶

Mor fuan ag y clybu Harri am y goresgyniad y bwriedid ei gyflawni, efe a anfonodd allan broclamasïwn,** wedi ei amseru o Westminster Gorphenhaf 2fed; yn mha un y cyfarwydda raglawiaid gwahanol siroedd i godi galluoedd i wrthwynebu y gelyn. Arglwydd Berkley, a Henry Pay, llyngesydd y Pum' Porthladd (*Cinque Ports*), a lywyddent ar y môr, ac a llosgasant, yn ol ein hanesion ni, bymtheg o'r llongau Ffrengig fel y gorweddent wrth aungor yn Aber-dau-gleddyf; ac wedi hyny (ar ol i Syr Thomas Swiuborne ymuno gyda hwynt) a gymerasant bedair ar ddeg yn rhagor ar eu mordaith i Gymru, yn llwythog o ddarpariadau rhyfel ac ymborth i'r fyddin.†† Y mae Mademoiselle de Lussan yn cymeryd sylw o'r peth cyntaf; ond cyfaddefa yn onest fod y Ffrangcod wedi

* Histoire et Regne de Charles VI. tom. iv. 190.

† Yr oedd MAN AT ARMS (*Homme d'armes*, neu *Lance Journal*, fel y galwai y Ffrangcod ef yn nheyrnasiad Siarl VII.) i gynnwys tri o fwa-saethwyr, un yswain, wedi ei wisgo mewn arfau, ac un gwas bach, yr hwn oedd hefyd i fod yn foneddwr. *Hist. de la Milice Française* i. 154.

‡ Histoire et Regne de Charles VI. tom. iv. 100.

§ Rymer, viii. 406.

|| Walsingham, 566.

¶ Monstrelet.

** Rymer, viii.

†† Walsingham, 566; yr hwn a ychwanega, fod maeslywydd a saith o gadbeniaid i wedi cael eu cymeryd ar yr un adeg.

dychryn cymaint pan welsant ddeg ar hugain o longau perthynol i Loegr, fel y darfu iddynt yn wirfoddol orchymyn dinystrio eu longau eu hunain.

Yn nechreu Awst, derbyniodd Harri y newydd fod y Ffrangcod wedi glanio; ac y mae eilwaith yn rhoddi allan broclamasuwn, amseredig o Pontefract, Awst 7fed, gan ei gyfeirio at raglaw str Henffordd, yn erchi iddo gyfodi ei filwyr yn ddiymaros, a'u harwain i'w ganlyn i ddinas Henffordd. Yn y proclamasuwn hwn y mae, mewn modd arbenigol, yn galw y cadfridog Ffrangaidd yn arglwydd Hogueville.

Ymdeithiodd Harri yn bersonol i wrthwynebu gelyn ag oedd erbyn hyn wedi dyfod mor dra nerthol; ond Hogueville, ar ol iddo yspeilio y wlad, ar ddynesiad y brenin, a encilioedd yn sydyn, ac a gymerodd ei orsaf ar fryn uchel, oddeutu naw milldir o Gaerwrangon, gyda glyn dwfn rhyngddo ef a'r fyddin freninol. Yr oedd y naill yn ymgeisio at dueddu y llall i wneuthur ymosodiad; ac am wyth niwrnod buont yn arddangos eu huain, mewn trefu rhyfel, a pharbaent felly o'r bore hyd y nos; ond ni anturiai y naill blaid na'r llall ddisgyn i lawr o'u sefyllfaoedd manteisiol. Yn ystod yr amser yma, bu i amryw ysgarmesau gymeryd lle. Yr oedd y golled ar y ddwy ochr oddeutu dau cant, heblaw niferi a glwyfwyd. Collodd y Ffrangcod Patrouillart de Trie, arglwydd Mouci a Plessis, ystafellydd i'r brenin, a brawd i'r llyngesydd; swyddog dewr, yr hwn y galerid ei dynged yn fawr gan y fyddin.* Syrthiodd hefyd y diwrnod hwnw, yr arglwydd Martelonne, ac arglwydd La Valle; ac fel y dywed Hall, bastardd y Bourbon. Ymddengys fod ein haneswyr ni yn gwneyd eu colled yn fwy nag ydoedd, gan ychwanegu at yr hyn a nodwyd, bum' cant o foneddigion ereill; ond y mae Monstrelet yn sicrhau, pan adolygwyd y fyddin Ffrengig, ar ol iddynt ddychwelyd adref, nad oedd ond tri-gain yn unig yn eisiau.

Tybir mai y gwersyll a feddiannai Owain ydoedd ar fryn Woodbury, yn mhwyf Whittley, naw milldir union i'r gogledd-orllewin o Gaerwrangon. Y mae yn amgylchedig âg un ffos; a chynwysa yn agos i saith acwr ar hugain o dir. Digon tebyg iddo fod yn hen orsaf Brydeinig; ond yr oedd yn dra chysleus i Glyndwr, nid yn unig ar gyfrif ei nerth, ond, trwy fod Cymru yn gorwedd yn agored o'i flaen, fod yn ei allu i encilio i ganol y mynyddoedd, pa bryd bynag y byddai o dan yr angenrheidrwydd i wneuthur hyny. Y mae y bryn yn uchel, ac o ffurf hirgul. Cysylltir un pen â bryniau Abberley, y rhai, mewn cysylltiad âg eiddo Woodbury, a ffurfiant haner cylch, gyda'r dyffryn, yn y ffurf o wastadedd, yn y canol. Yr oedd Harri a'i luoedd yn gorwedd ar y cyffin gogleddol. Byddai dewrion y ddwy fyddin yn disgyn i lawr o'u gorsaf-oedd, ac yn cyflawni gweithredoedd o wrhydri mewn arfau, yn y canol rhwng y ddau wersyll. Yr oedd ganddynt lechwedd hardd ar bob ochr i ruthro i lawr i'r ymladdfa. Y Cymry, yn arbenigol, a feddent lwybr cauedig, megys pe buasai wedi ei ffurfio o bwrpas i'r dyben hwnw. Bum yn archwilio y lle yu nghwmpeini fy nghyfaill, y Doctor Nash, a chawsom ei fod yn cyfateb yn gwbl i'r dysgrifiad a roddir gan Monstrelet.†

* Moreri: yr hwn a ddywed iddo syrthio yn yr ymosodiad ar Hwlfordd.

† Gwel y cynllun o'r gwersyll ar fryn Woodbury, yn *Hist. Worcestershire* gan Dr. Nash, ll. p. 465, a'r lun cyferbyniol iddo.

Harri a weithredai fel cadfridog doeth, trwy dori ymaith bob moddion cynlaiaeth oddiwrth y gelyn; yr hwn wedi ymdreulio gan newyn a blinder, ar haner nos yr wythfed dydd, a enciliodd, yn y modd mwyaf dirgelaidd, i Gynru.* Monstrelet a ddywed mai y brenin a enciliodd gyntaf o'i orsaf, ac iddo ddychwelyd y noswaith hono i Gaerwrangon: ac ychwanega, fod y Ffrangod wedi ymosod arno yn ei enciliad, a chymeryd oddiaruo ddeunaw o wageni yn llwythog o ymborth. Y mae Hall, ar yr ochr arall, yn ein sicrhau fod Harri wedi "ymlid y gelyn o'r bryniau i'r dyffrynoedd, o'r dyffrynoedd i'r coedwigoedd, o'r coedwigoedd i'r monfeydd, ac eto nis gallai gael unrhyw fantais arnynt. Yr oedd yn syn gweled ei symudiadau beunyddiol; ei grwydriadau poenus a phrysus, ei arosiadau traferthus ac ansicr, ei ysgogiadau parhaus, ei ymdeithiau dyddiol yn mhlith morfeydd anial a mynyddoedd creigiog y wlad lom, ddirfwrwyth, ac anghyfanedd hono." O'r diwedd, y brenin, yn analluog i gynal ei fyddin mewn gwlad ag yr oedd Glyndwr wedi ei llwyr ddi-nystrio er mwyn poeni ei elynion, a orfodwyd i roddi ei ymlidiad i fyny, a dychwelyd i Gaerwrangon; ac, fel y mae Hall yn addef, wedi colli yn ei enciliad, "amryw wageni yn llwythog o ymborth, er ei fawr anfoddlonrwydd, ac er mawr gysur i'r Cymry."

Rhaid i mi ymholi pa bryd y cafodd Harri hamdden i ddwyn yn maen y fath ryfelgyrch hirfaith a blinderus; oblegyd yr wyf yn ei gael, ar yr 22ain o Awst, yn Pontefract, ar y 27ain yn Nghaerwrangon; ac ar y 4ydd o Fedi yn Henffordd. Yn mhen pedwar diwrnod o'r amser hwnw, ymddengys ei fod yn Faxflete. Yn Beverley, y 13eg o'r un mis. Yn Bishopthorpe, yn yr un str. o'r 16eg hyd yr 21ain; dranoeth yn Cawood. Ar ol hyny y mae yspaid o amser heb unrhyw gyfrif am dano, nes yr ymddengys drachefn yn Nghaerwrangon, ar y chweched o Hydref. Yr wyf yn manylu fel hyn, er dangos fod gan Harri nerth corphorol cyfartal i fywiogrwydd ei feddwl; pe amgen, ni allasai byth ymsymud gyda'r cyflymder yma o le i le, nac ymddyogelu yn erbyn gelymion mor bellenig a'r Ysgotiaid a'r Cymry, a hyny braidd ar yr un adeg hefyd.

Ymddengys fel pe buasai ei holl luoedd, y rhai a fwriadesid i wrthwynebu yr olaf, wedi cyrhaedd eu cynullfanau cyn y 6ed o Hydref.† O'r amser hwnw y mae yn dra thebygol ei fod yn brysur gyda'r rhyfelgyrch hwn; y mae Hall (yn mhlith rhesymau ereill dros fod y brenin wedi tynu yn ol ei anturiaeth) yn nodi dynesiad y gauaf, yr hyn a wnelai ryfelgyrch yn nghanol y mynyddoedd yn dra annyogel. Felly yr ydym yn ei gael yn Dunstable, ar ei ffordd i Lundain, ar y 3ydd o Dachwedd,‡ ac yn ei balas yn Westminster yn suan ar ol hyny.§

Ni wnaeth y Ffrangod, ar ol eu ffoadigaeth, unrhyw ymgais pellach. Gosododd Glyndwr hwy mewn lluestai, lle yr arosasant hyd nes y gadawsant y deyrnas; pryd y darfu iddo ddarparu llongau i gludo y rhan fwyaf o honynt i Ffrainc. Arosodd pymtheg cant o honynt yn Nghymru hyd y mis Mawrth dylynol, pryd yr arweiniwyd hwynt adref gan un a elwir gan De Lussan yn Le Begue de Volay.||

* Monstrelet 16. Hall, 19.

† Rymer, viii. 420.

‡ Eto 421.

§ Eto.

|| De Lussan, iv. 103.

Wedi i Gruffydd, mab Glyndwr, gael ei orchfygu gan Harri tywysog Cymru, ymgymerodd y rhyfelwr ieuange hwnw â gwarchae ar gastell Llanbedr, yn str Ceredigion. Ar ol peth amser, cytunodd y llywydd a osodasid ynddo gan Glyndwr i'w roddi i fyny, os na ddeuai ymwared rhwng y 24ain o Hydref a Chalanguaf. Yr oedd i'w roddi i fyny mewn cyflwr da; nid oedd i niweidio y tai oedd yn y dref, nac i gymeryd meddiant o unrhyw longau a allasant fod wedi troi i fewn o herwydd gerwindeb y tywydd; fod iddo gael cyflawn bardwn, a rhyddid, ar ddiwedd y cyfnod, ac i ymadael gyda'i holl eiddo, ac eiddo ei gyfeillion. Gwelaf fod yn mysg y darpariadau rhyfel ag oeddynt i gael eu rhoddi i fyny, rai cyfiegrau, yr hyn bethau oeddynt wedi cael eu dyfeisio gan y Ffrangcod oddeutu chwe' blynedd ar hugain cyn yr adeg hono. Efe a gymrodd y sacrament yn dystiolaeth o'i gywirdeb, ac a ddododd wstlon am gyflawniad ei gytundeb. Dichon ei fod yn dysgwyl am ymwared trwy gael cymhorth gan y Ffrangcod. Ofnai Harri yr un peth. Ond, i'r dyben o ragflaenu unrhyw ymgeisiadau o'r fath, efe a anfonodd allan wŷs, wedi ei dyddio o Cawood, ar yr 22ain o Fedi, at raglawiaid str Dyfnaint, a siroedd ereill, yn erchi iddynt godi eu lluoedd, ac ymgynull yn Evesham ar y 10fed o Hydref.* Effeithiodd y rhagocheliad yma mor bell, fel y gorfu ar Rys ap Gruffydd ap Siencyn, neu Rys ap Llewelyn, fel y gelwid ef gan rai, gytuno â'r amodau a gynygid; ond, fel yr ymddengys, heb y bwriad lleiaf o sefyll atynt; oblegyd mor gynted ag yr aeth y tywysog ymaith, Rhys a ganiataodd i Owain ei droi ef a'i warchawdlu allan, o dan yr esgus eu bod yn euog o uchel-fradwriaeth, trwy gydsynio i reddi y lle i fyny heb ei ganiatâd ef.†

Rhaid i mi derfynu gweithrediadau y flwyddyn hon gyda sylwi ar bryder yr arglwyddi a'r cyffrediniaid yn nghylch rhoddi ymwared i arglwydd Coetty, y pryd hyny yn cael gwarchae arno mewn castell o'r enw hwnw, yr hwn a safai ar yr afon Ogmore, yn Morganwg. Nid oedd Harri yn pryderu ond ychydig yn nghylch ei dynged; ond darfu i amryw esgobion a phersonau o radd uchel yn y ddau dŷ, gynyg benthyc arian i'r dyben o godi milwyr o ei waredu. O'r diwedd cydsyniwyd gan y brenin a'r senedd fod i'r beuthyciadau hyny gael eu had-dalu allan o'r taliadau cyntaf o'r dreth a ganiateid ar yr adeg hono.‡

1406.

O derfyniad y flwyddyn ddiweddaf, yr oedd amgylchiadau Glyndwr yn dechreu myned ar i waered. Meddai o hyd ddigon o nerth i galw o fewn ei diriogaethau mynyddig; ond yr oedd yn rhy wan i amcanu at ddim yn rhagor nag anrheithiadau yspeilgar. Yr oedd y Ffrangcod yn parhau o hyd i roddi ychydig o gymhorth iddo. Antonasaut lynes yn cynwys deunaw ar hugain o longau. Gallaf feddwl, oddiwrth fychander y nifer, eu bod wedi cael digon ar eu cynghreirydd; ond eto yr oeddynt yn ewyllysgar i gadw i fyny, er eu lles eu hunain, yspryd y gwrthryfelwyr. Cafodd wyth o'r llongau hyn, yn llwythog o filwyr, eu cymeryd; a diangodd y gweddill, mewn anuhrefn mawr, i Gymru.§

* Rymer, viii. 419, 497.

† Walsingham, 568. Holinshed, 583.

‡ Drake's Parliam. Hist. ii. 85. Yr oedd hon yn amddiffynfa o gryn faintiol, fel yr ymddengys oddiwrth ddarlun Buck o honi, vol. ii. No. 398.

§ Walsingham, 566.

Oddeutu yr amser yma cafodd Owain ei wanhau yn fawr gan wrthgiliad trigolion Ystrad Tywi oddiwrth ei achos.

Yr oedd presenoldeb y tywysog dewr a bywiog hwnw, Harri o Fynwy, yr hwn, ar ddymuniad arbonigol y senedd,* a breswyliai mewn rhyw fan yn Nghymru, yn gweithredu fel atalfa nid bychan ar dymher anturiaethus Glyndwr, ac ni pharai lai o arswyd i'r Cymry, y rhai a brofasent nerth ei arfau. Ar yr un pryd, y senedd, yn deimladwy o fiolineb y dyroddiant a wnaethid yn flaenorol o etifeddiaethau y gwrthryfelwyr, a roddasant ar gof a chadw nad oedd unrhyw feddiannau a enillid oddiar y Cymry i gael eu rhoddi ymaith hyd yn mhen chwarter blwyddyn ar ol hyny:† mor ansic a hyn yr ymddangosai y daliad hyd yn nod yn nghyflwr gwanychol ein penaeth. Gallaf nodi, ei fod o hyd yn meddu digon o allu i roddi nawdd i'r ffoaduriaid Seisonig. Iarll galluog Northumberland, ac arglwydd Bardolf, a gawsant yma noddfa letygar, wedi i'r Ysgotiaid, i ba rai yr ymddiriedasant eu hunain, fwriadu eu traddodi i fyny i Harri, mewn cyfnewid am ryw garcharorion ereill. Syr Dafydd Ffleming o Cumbernauld yn garedig a'u rhybuddiodd o fwriadau ei gydwladwyr; y rhai, mewn dialedd am hyny, a gymerasant ymaith ei fywyd.‡

Cyn terfyniad y flwyddyn hon, Harri a roddodd am byth i Syr John Tivetot, Mefarydd tŷ y cyffredin, a thad i'r pendefig galluog John iarll Caerwrangon, holl etifeddiaethau Rhisiart ap Gruffydd ap Fychan, yn siroedd Caerfyrddin a Cherodigion, y rhai yr oedd wedi eu storffetio o herwydd ei ymlyniad wrth blaid Glyndwr.§

Ond nid oedd Glyndwr er hyn yn ol o ymarfer gweithredu fel brenin: o blegyd oddeutu yr amser yma y mae yn caniatáu pardwn i un Ioan ap Hywel ap Iefan Goch; yn y chweched flwyddyn o'i dywysogaeth, ac yn amseredig yn Nghewn Llanfair ar y degfed dydd o Ionawr. Ar y sŵl y mae darlun o Owain yn eistedd ar gadair, yn dal teyrnwialen yn ei law ddeheu, a glôb yn yr aswy.

Gellir nodi, fod yn mys y tystion ei fab hynaf Gruffydd, a Gruffydd Yonge, ei ganghellydd; y naill a'r llall o ba rai, yn ol yr haneswyr Seisonig, a wnaethid yn garcharorion, ac a anfonasid i'r Tŵr. Gan nad oedd Harri yn dangos dim trugaredd i bleidwyr Owain, y mae yn debyg na buasai y ddau yma yn diange rhag ei gynddaredd, pe buasant unwaith wedi bod yn ei ddwyllaw. Y tystion ereill oeddynt Feredydd, un arall o'i feibion, a Rhys ap Tudur, a Gwilym ap * * * * *

Er yr arddangosiad yma o awlurdod breninol, yr oedd amgylchiadau Glyndwr yn amlwg yn gwanhau. Yr oedd y gwarchawdluoedd a osodasid, yn y rhan fwyaf o'r amddiffynfeydd yn Ngogledd Cymru, yn atalfa rhag i niferi mawrion gyfodi yn ei fafar ar y rhanau arfordirol. Yn Ynys Môn ymddengys fod ganddo blaid gref iawn. Nid oes dim haues fod unrhyw frwydr wedi cymeryd lle yn yr ynys hono. Yn fy marn i, tybiaf fod pleidwyr Owain wedi croesi y Fenai, a thra yr oedd eu zêl yn boeth, wedi ymuno â'i fyddin; ac yna, yn ol yr arferiad yn yr hen amseroedd gwriogaethol, wedi dychwelyd i'w cartrefi wedi blino ar y rhyfelgyrch, neu ynte wedi cael eu gwala o yspail.

* Parliament. Hist. II. 93.

† Eto.

‡ Walsingham, 236.

§ Parliamentary Hist. II. 106.

Erbyn diwedd y flwyddyn hon yr oeddynt wedi ymostwng i awdurdod y brenin: oblegyd yr wyf yn cael, oddiwrth gopi o lawysgrif a gafwyd yn mhlith papurau y dysgedig EDWARD LLWYD o'r *Museum*, y cofnodiad hwn:

“Mewn ymchwiliad a wnaed yn Biwmaris, ar ddydd Mawrth, y diwrnod nesaf o flaen gŵyl St. Martin yr esgob (yr hwn ydyw yr llog o Dachwedd,) yn yr 8fed flwyddyn i'r brenin Harri IV., blwyddyn yr Arglwydd 1406, ger bron Thomas Twkhwl, Philip de Mainwaring, a Robert Paris yr ieuangaf, dirprwywyr, drwy awdurdod commissiwn oddiwrth y tywysog Harri, mab ac etifedd diamheuol y brenin, tywysog Cymru, duc Aquitaine, Lancaster a Chernyw, ac iarll Caerlleon, iddynt hwy, neu unrhyw ddau o honynt, wedi eu cyfeirio, fod yr amrywiol bersonau a thrigolion ynys Môn, enwau y rhai sydd ysgrifenedig isod, wedi cael eu profi yn euog, eu gwysio, a'u dirwyo, am fod o dan arfau ac mewu gwrthryfel gydag Owain Glyndyfrdwy ac ereill.”

Ni bydd i mi nodi yma ond y cymydau, a nifer y personau a ddirwywyd yn mhob un, a'r cyfanswm o hynny a'r dirwyon.

						£	s.	d.
Yn Nghwmwd Llifton	411	100	18	8
”	”	Menai	303	65	10	8
”	”	Talybolion	399	123	16	4
”	”	Twrcelyn...	270	83	5	8
”	”	Malltraeth	326	83	16	0
”	”	Tindaethwy	389	79	19	8
			2112			537	7	0

Rhaid i mi sylwi, fod y fwyaf o'r dirwyon hyn yn 8*l.* 3*s.* 4*d.*, a'r leiaf yn 2*s.*; ac fod dau offeiriad wedi cael eu dirwyo i bum' punt yr un, fel y tybiaf, am gamarwain eu praidd. Cafodd amryw bersonau eu halltudio, ac eiddo y rhai a laddesid mewn brwydr eu fforfeticio i'r breuin, yn ol y prisiaid canlynol:

					£	s.	d.
March	0	2	0
Caseg	0	1	4
Buwch	0	1	8
Anner	0	1	0
Llo blwydd	0	0	4
Dafad...	0	0	4
Cronach o Wenith	0	3	4
”	o Geirch	0	2	0

1407.

Nid yw hancsiaeth yn ein cynysgaethu ond ág ychydig iawn o ddefnyddiau yn mherthynas i ddygwyddiadau y flwyddyn hon. Dichon eu bod yn ychydig a dibwys. Yr oedd Owain wedi colli amddiffynfeydd Llanbedr* (yr hon yn fuan a adgymerwyd,) ac eiddo Harlech. Efe a gyfyngwyd i'r mynyddoedd, ac

* Yn agos i Aberystwyth y mae hen dŷ murfylchog (fel yr wyf yn cael fy hysbysu), a elwir *Tŷ Crag*, yr hwn y dywedir ei fod yn eiddo i Glyndwr.

ymddengys na byddai byth yn gadael ei amddiffynfeydd ond i wneuthur rhyfel anrheithiol. Iarll Northumberland ac arglwydd Bardolph, oddeutu yr adeg yma, gan ofni fod Owain yn rhy wan i'w noddi, a ymadawsant o Gymru, ac yn fuan ar ol hyny collasant eu bywydau mewn ymgais anobeithiol i adferu eu hachos, ar forfa Bramham, yn str Gaerefrog.

1408.

Yn y flwyddyn hon nis gallaf ddarganfod dim yn mhertwyrnas i amgylchiadau Cymru, yn mhellach na bod arbydedd priodol wedi cael ei dalu i dywysog Cymru gan dŷ y cyffredin; y rhai, trwy eu llefarydd, a ddymunasant ar fod i'r brenin dalu diolch cyhoeddus i Harri ieuange, am ei lafur mawr a'i ymarwedd-iad da yn Nghymru; am yr hyn y darfu i'r brenin dalu diolchgarwch drachefn i dŷ y cyffredin.*

1409.

Yn y flwyddyn hon dechreuodd Glyndwr fyned yn mlaen drachefn. Trwyddo ei hunan, neu ei bleidwyr, efe a wnaeth arbeithiadau mawrion ar y cyffindiroedd, ac yn y parthau hyny o Gymru ag oeddynt yn bleidiol i'r llywodraeth Seisonig. Etifeddiaethau Edward de Charlton arglwydd Powys, a ddyoddefasant yn ddirfawr. Am hyny y mae y brenin Harri yn cyfeirio gwŷs at y pendefig hwnw, yn erchi arno gyfodi ei alluoedd, a darostwng yn y modd mwyaf grymus, yr aflonyddwch adnewyddol hwn, yr hwn a flaenorid, fel y mae yn ymddangos, gan Glyndwr ei hunan ac esgob Llanelwy. Gorchymynid ar yr un pryd i arglwydd Powys beidio gadael y wlad, ond cadw gwarchodlu-oedd yn ei holl gastelli, a pheidio caniatâu i unrhyw o'i etifeddiaethau gael eu gadael. Y mae hon wedi ei dyddio o Westminster ar yr 16eg o fis Mai.†

Anfonwyd archiadau cyffelyb i Iorwerth duc Caerefrog, Thomas iarll Arundel, Rhisiart iarll Warwick, Reginald arglwydd Grey, Constantia arglwyddes Despenser (yr hon oedd yn awr wedi gwneyd ei heddwch â'r goron,) Francis Court, a William Beauchamp.

Bu y bywiogrwydd yma yn angeuol i Rhys Ddu a Philip Scudamore, dau o swyddogion goreu Owain, y rhai a anfonasai ef i str yr Amwythig, lle y gwnaethant ddifrodiadau mawrion. Cymerwyd y ddau yn garcharorion, anfonwyd hwy i Lundain, a chawsant eu dienyddio. Y mae Caxton‡ yn adrodd fod Rhys wedi cael ei gymeryd o flaen yr ynadon, ei gollfarnu, ei lusgo ar glwyd trwy y ddinas i Tyburn, lle y dyoddefodd farwolaeth fel bradwr. Ei aelodau a anfonwyd i bedair o ddinasoedd ereill, a gosodwyd ei ben ar bont Llundain.

Ar y 18fed o Dachwedd, yn y flwyddyn hon, rhoddodd Harri allan orchymyn i gwnstabl castell Windsor, i draddodi i Syr William Lisle, marchog, a maes-lywydd Iloegr, y carcharorion Cymreig canlynol:—

Hywel ap Ieuan ap Howel,
Gwallter ap Ieuan Fychan,
Rhys ap Ieuan ap Rhys,

* Rymor, viii. 547.

† Eto, 588.

‡ Cronycle of Englonde, 148.

Ieuan Goch ap Morgan,
 Dafydd ap Tudur,
 Rhys ap Meredydd,
 Madog Bery,
 Siencyn Backer,
 Dafydd ap Cadwaladr,
 Thomas Dayler.*

Ar ol hyn y dyluna gwarant i Syr William i'w derbyn hwy. Tybiaf fod yr oll o'r boneddigion hyn wedi eu traddodi i'r maeslywydd i gael eu dienyddio; yr hwn, fel yr ymddengys oddiwrth ei gommisiwn, ydoedd wedi ei apwyntio yn arbeuigol i'r dyben; *certis de causis ad ea omnia et singula quæ ad officium Marescalli Angliæ pertinent exercenda per litteras nostras patentes quam diu nobis placuerit, duraturas deputavimus.*†

Tua diwedd y flwyddyn darfu i amryw ● swyddogion arglwyddi y cyffindir-oedd, naill ai am nad oeddynt yn hoffi y rhyfel, neu ynte er mwyn dyogelu eu gwlad rhag cyuddaredd y Cymry, ffurfio heddwch ar eu hawldurdod eu hunain gyda Glyndwr a'i bleidwyr. Nid oedd hyn yn gwasanaethu i un dyben, ond i beri bod eu hanrheithiadau i fanau ereill yn cael eu cyflawni gyda mwy o ddyogelwch. Cafodd lluwys o'r deiliaid cyffindriol, y rhai oeddynt o blaid y brenin, eu lladd, ereill a yspeiliwyd, o herwydd y cytundebau hyn. Yr oedd Harri wedi cyffroi yn fawr, ac yn ddiymaros a aufonodd allan wsiadau‡ i Thomas iarll Arundel, Syr Richard L'Estrange arglwydd Knockyn, Ellesmere, a maenorau ereill ar y cyffiniau, Edward Charlton arglwydd Powys, a Reginald arglwydd Grey o Ruthyn, ac at israglaw sir Henffordd, yn eu cyfarwyddo i beri fod y fath gytundebau anghyfreithlawn i gael eu dileu, ac fod Glyndwr a'i bleidwyr i gael eu herlyn, ac ymosod arnynt gyda'r llymder mwyaf eithafol.

O'r adeg yma ni ddarfu i Owain wneyd unrhyw ymgeisiadau teilwng o goffadwriaeth hanesyddol. Encilliodd lluwys o'i bleidwyr; yr hyn a barodd iddo gyfyngu ei hun i'r mynyddoedd, ac i weithredu yn gwbl ar yr ochr am-ddiffynol. Er fod ei allu wedi cael ei gyfyngu, yr oedd yn mhell o fod wedi ei ddarostwng. Aeth y blynyddoedd 1410 a 1411 heibio heb unrhyw frwydr gofiadwy. Ymfoddlonai y Saeson ar yr esmwythdra a gaent trwy roddi atalfu ar anrheithiadau pobl y mynyddoedd. Glyndwr a ddaliai y rhandir eang a ffurfiai Alpau ein gwlad, a chadwai ei garclaworion mewn dyogelwch mor gadarn, fel yr oedd hyd yn nod Harri, yn 1412, o dan orfodaeth i ganiatáu (trwy wfs§) i'w yswain Llewelyn ap Hywel, tad i'r nodedig Dafydd Gam, i ddefnyddio Syr John Tiptofte a William Botiller, er ymwneyd âg Owain ynghylch rhyddhad ei fab, yr hwn a gedwid yn ngharchar, neu i ymgeisio at gael gafael ar rai o bleidwyr Glyndwr i'w cyfnewid am Dafydd Gam. Beth a fu canlyniad yr helynt yma, ni wyddis. Profa, pa fodd bynag, i ddangos nad

* Rymer, viii. 603.

† "Yr ydym yn eich apwyntio chwi, yn unol â'n llythyrenau diamwys a phenderfynol, i ymarfer, am ryw resymau penodol, y naill a'r llall o'r awyddogaethau sydd yn perthynau i awydd Maeslywydd Lloegr, am yr yspaid ag y rhyngo bodd i ni."

‡ Dyddiwyd o Northampton, Tachwedd 23ain. Rymer, viii. 611.

§ Dyddiwyd Gorphenaf 14eg. Rymer, viii. 753.

oedd Dafydd Gam wedi diange i Lœgr, ar ol yr ymgais fradwrus yr amcanodd ati yn 1403; am ba un, fel y mae yn awr yn amlwg, y goddefodd garchariad haeddiannol, a chaled hefyd, am ddeng mlynedd, o ba un ni allai holl allu ei gyfeillion Seisonig ei ryddhau.

Nid oedd y carchardy yn mha le y cadwai Owain ei garcharorion yn mbell o'i dŷ yn mhlwyf Llansantffraid Glyndyfrdwy; ac hyd heddyw gelwir y lle Carchar Owain Glyndyfrdwy. Y mae rhyw olion o hyd i'w gweled gerllaw yr eglwys, y rhai a ffurfiant ddarn o dŷ anedd. Cynwysant ystafell yn mesur tair troedfedd ar ddeg ysgwâr, a deg a haner o uchder. Yr ochrau a wneir i fyny o dri o drawstiau llorweddol, gyda phlangciau sythion, heb fod bedair modfedd oddiwrth eu gilydd, wedi eu morteisio iddynt. Yn y rhai hyn y mae rhychau, gyda thyllau yn y gwaelod, fel pe buasai yno ar y dechreu fariau croesion, neu ratiau. Y tŷ sydd yn hynod o gryf, wedi ei wneyd o blangciau cryfion, a'r rhai hyny yn glòs wrth eu gilydd. Ymddengys fel pe buasai yno ddau uchder wedi bod rywbryd, ond amlwg ydyw fod adeiladwaith presenol y rhan uchaf yn gwbl ddiweuar.

Y mae yn hynod na dlarfu i'r llywodraeth gymeryd mantais ar ddau foneddwr Cymreig o radd uchel, y rhai a fuont yn eu gafael yn ystod y fwyddyn hon, a'r rhai y gallasant eu troi yn bris rhyddid eu pleidiwr. Y rhai hyn oedd Rhys ap Tudur o Benmynydd yn Môn, a'i frawd. Dichon iddynt gael eu cymeryd ar ol i'r cytundeb gael ei gwblhau; dichon fod eu troedau yn rhy fawrion i gael eu pardynu; ond pa beth bynag oedd yr achos, cafodd y ddau eu trosglwyddo i Gaerlleon, a'u doddi i farwolaeth yno.

Ni ddylwn anghofio crybwyll fod Harri, tywysog Cymru, yn 1410, wedi rhoddi cyflawn bardwn i anryw o'i denantiaid yn nghwmwd Coleshill, yn str Ffint,* am y rhan a gymerasant yn yr hyn a elwid yn wrthryfel Glyndwr. Yr oedd y str hono yn hynod o ranedig yn ystod yr helbulon hyny. Hywel Gwynedd, yr hwn a hanai o Edwin arglwydd Tegangle, boneddwr gwrolfrydig, yn ystod un o'r blynyddoedd cyn hyny, am ei fod yn ochri gyda'n penaeth, a ddaliwyd gan gyllwyn o eiddo ei elynion o dref Ffint. Dichon fod ei orsaf ef oddifewn i ffosydd Moel y Gaer, yn mhlwyf Llaueurgain; ar ba un y cafodd, heb un math o brawf arno, ei ddienyddio.

1413.

Bu Harri trenin farw yn nechreuad y fwyddyn hon; gan ar'ael ei olynydd ieuange mor brysur gyda'i barotoadau at oesgyn Ffirainge, fel a3 i gollu pob meddwl am lwyr ddarostyngiad ei diriogaethau Prydeinig. Yr oedd Glyndwr yn parhau o hyd mewn sefyllfa nas gellid cael ato; ond yr oedd yn cael ei wyllo mor fanwl, fel nad oedd mwych yn peri dychryn. Y Cymry, y rhai a ymddarostyngasant, yn awr a ddechreusant goleddu eu dial yn erbyn y cyfryw o'r Saeson a laddasant, neu mewn ffordd arall a niweidiasent, unrhyw o'u perthynasau neu eu cyfeillion yn ystod y rhyfel diweddar. Cymerwyd i fyny y dull yma o ymddial trwy amrywiol ffyrdd o atafaelu a charchariad, hyd nes y byddai iddynt glirio eu hunain, neu ynte trwy wneuthur rhyw gytundeb boddhaol.

* Harleian MSS. No. 1999. 82.

I feddyginiaethu hyn, darfu i Harri V. yn ei flwyddyn gyntaf, ddileu* yr *Assach*, neu lw 300 o ddynion, yr hyn oedd yn ofynol ei gael, yn ol arferion Cymru, i glirio unrhyw berson oddiwrth unrhyw gyhuddial yn ei erbyn. Cyn hyn, gallasai Sais fod yn garcharor am ei oes, am yr ymddiengys ei fod braidd yn amhosibl i un o'r genedl atgas hono gael llawer iawn llai o rai i dyngu i'w ddiuogruwydd nag a ofynai y gyfraith ryfedd yma er ei ryddhau. Gwuaeth Harri y cynyg yn gospital, a'i erlynydd yn agored i garchariad am ddwy flynedd, i dalu iawn triphlyg, ac heblaw hyn i dalu dirwy a phridwerth cyn y gallai gael ei ryddhau.

Dyma oedd yr olaf o'r lluaws cyfreithiau a wnaed yn erbyn y Cymry ar gyfrif y gwrthryfel hwn. Diau eu bod yn dra llymion; eto, efallai, nid oeddynt yn fwy felly nag a ffurfiasai unrhyw lywodraeth yn erbyn pobl ag oeddynt wedi ymostwng i gongwest am yn agos i gant ac ugain flynedd, a'r rhai na ystyrid mewn un goleu arall amgen na deiliaid gwrthryfelgar.

Ar doriad allan y gwrthryfel, profwyd mesurau ymgymodol, a chynigiwyd pardynau. Wedi cael allan mai ychydig iawn o effaith oedd y rhai hyn yn ei gael ar feddyliau y Cymry, dodwyd o'r neilldu bob cynllun tyner, a gosodwyd mewn grym yn eu herbyn gyfreithiau tra llymion o ran eu natur.

Y gyntaf ydoedd yn y flwyddyn 1400. Cafwyd allan fod yn angenrheidiol, hyd ag yr oedd yn bosibl, atal pob cymundeb rhwng y Cymry a'r Saeson. Yr oedd y blaenaf yn ymlynu yn gryf wrth achos Rhisiart; ac yr oedd yn mhlith yr olaf lawer o rai ag oeddynt yn bleidiol i'r tywysog aiffodus hwnw. Ymddangosai yn beryglus gadael i'r blaenaf gadarnhau eu dylanwad yn Lloegr: ofnid y buasai cynghreiriad a fyddai yn angeuol i'r llywodraeth gael ei ffurfio. Er rhoddi atalfa ar hyn gwnaethpwyd deddf: Nad oedd i neb personau a anesid yn Gymry ar y ddwy ochr, gael prynu tir na thai yn agos i unrhyw o'r dinasoedd a'r trefydd ar gyffiniau Cymru, o dan boen eu fforffetio i brif arglwydd y manau lle y gorweddai yr etifeddiacthau hyn: nad oedd un Cymro i gael derbyn i unrhyw dref gorphoraethol; ac os byddent wedi ymsefydlu yn un o'r cyfryw yn flaenorol, fod iddynt roddi meichniaeth am eu hymddygiad da a theyrngarol; ac yr oeddynt yn cael eu cwbl anghymhwysu i ddal unrhyw swydd wladol, na byth i gael cario unrhyw arfau.

Mewn amgylchiad pan y byddai unrhyw Gymro yn gwrthod rhoddi i fyny i unrhyw Sais, y gwartheg, cefylau, neu y cyffelyb (y rhai y buasai wedi eu cymeryd trwy orthrech,) o fewn saith niwrnod, fod y Sais at ei ryddid i ymddial.

Mor ychydig oedd yr ymddiried y gweinyddid cyfiawnder gan ein cydwladwyr, fel y deddfwyd nad oedd i Sais gael ei gollfarnu ar gwyu Cymro, oddieithr gan ustusiaid Seisouig, neu fwrdeisiaid Seisouig.

Mor fawr yr oedd y llywodraeth yn ofni rhag i deyrngarwch y Saeson gael eu hud-ddenu gan brydferthwch ein cydwladyddesau, fel y gwaharddwyd i Sais briodi gyda Chymraes, o dan boen cael ei anghymhwysu i ddal unrhyw swydd yn Nghymru.

* Statutes at Large, Ruffhead's ed. l. 484. Par un ASSACH solonc la custume de GALES c'est à dire par le serement de CCC hommes. See also *Leges Wallicæ*, 188. & seq.

Yn 1402, pasiwyd deddf dra neillduol, amcan yr hon oedd meddyginiaethu y drygau a darddent oddiar ryw ymarferion ag oeddynt yn neillduol i Gymru. Cyfarwydda hon fod *nul westour, rymour, ministrall, ne vacabond, soit aucunement sustenuz en la terre de Gales, par faire kymorthas ou collage sur le commune people iloeqes*. Nis gallaf roddi gwell cyfieithiad na'r un a roddir, yn ei sylwadau ar yr hen ddeddfau, gan fy nghyfaill caredig yr anrhydeddus DAINES BARRINGTON; yr hwn sydd i'r perwyl yma: Nad oes i unrhyw letywr,* bardd, cerddor, nac unrhyw grwydryn, ryfygu i ymgynull neu ymgasglu at eu gilydd.

Y mae y gair *kymhortha* wedi ei gamsillebu o'r Gymraeg *cymmorth*, neu yn y lluosog *cymmorthau*, cynulliadau o bobl i gynorthwyo cymydog gyda rhyw orchwyl. Ceir y cyfryw yn dra chyffredin yn y dyddiau hyn. Y mae *cymmorthau* at wau; at weithiau hwsmonol; at gario glo. Ond ar yr adeg hono, nid oedd y cynulliadau hyn ond gwag esgusion; a'u dyben oedd casglu ynghyd nifer digonol o ddynion cryfion o ran corph i godi gwrthryfel. O'r un natur, yn yr hen amseroedd, yr oedd yr ymrysoniadau hela yn Ysgotland. Y llywodraeth yn y parth hwnw o Frydain Fawr a gawsant allan y drygau a darddent oddiwrthynt, ac o'r diwedd dodasant hwy i lawr trwy rym cyfraith.

Ond yr oedd *cymmorthau* ein cydwladwyr ar yr adeg hon o natur o'r fath mwyaf aruthrol. Cyfansoddid hwy o'r dynion a ofnid yn fwyaf o bawb gan orthrymwyr a thrawsfeddiannwyr; o'r BEIRDD, y rhai a godent ysprydoedd ein cenedl, trwy adalw ar gof iddynt orchestion mawrion ein hynafiaid, eu hymdrechion am ryddid, eu hymladdfeydd llwyddiannus â'r cenedloedd Sacsonaidd a Normanaidd am fwy nag wyth cant o flynyddoedd. Datganent greulondeb eu gelynyon, heb anghofio gwladweiniad barbaraid Iorwerth y cyntaf at eu brodyr diofrydedig. Dygent o flaen eu cydwladwyr yr aigotïon am hen brophwydoliaethau. Dangosent iddynt y gwron Glyndwr, yn disgyn o linach hynafol ein tywysogion; a mynegent mai ynddo ef y gellid dysgwyl cyflawniad pob un o ddaroganau yr oraclaidd FYRDDIK. Mintai y cerddorïon yn awr a ddechreuent chwareu: y delyn, y crwth, a'r bibell, a lanwent i fyny y mesur o benboethni ac yr oedd y lleill wedi dechreu ei gynyrchu. Rhuthrent i'r frwydr, heb ofni y canlyniadau, fel eu hynafiaid mawrion, wedi eu cynhyrfu gan ganiadau y Dewyddon; a dirmygent anghau, yr hwn a roddai iddynt anfarwoldeb yn wobr am eu gwrhydri.

Inde ruende

In ferrum mens prona viris, animæque capaces
Mortis, et ignavum est redivitæ parcere vitæ.

LUCAN.

Fel hyn ni phrisiant am y corph a'i gur,
Ond rhuthro wnant heb arwyd ar y dur:
Heriant dynghedfen, a dirmygu wnant
Arbed y bywyd 'nol mor fuan gânt.

Yr ydym yn cael fod Glyndwr wedi cadw ei safle am ddwy flynedd yn rhagor. Yn 1415, yr oedd ei amgylchiadau yn ymddangos mor barchus, fel yr

* Cymeraf genad i osod y gair *westour* yn wahanol; ymddengys ei fod yn tarddu o'r Cymraeg *westour*, yr hwn a arwydda ddyn yn cadw tŷ cyhoeddus, neu westty; ac yr oedd y cyfryw la yn yn dra phisiodol at gynulliadau o'r nodwedd yma.

ymostyngodd y brenin i ddyfod i gytundeb âg ef; ac i'r dyben hwnw efe a anfonodd, o'r castell yn Porchester,* Syr Gilbert Talbot, gyda chyflawn awdurdod i wneuthur cytundeb âg Owain, ac hyd yn nod i gynyg pardwn cyflawn iddo ef a'i ganlynwyr. Dywed rhai ysgrifewyr, fod y ffafir hon wedi ei chael trwy gyfrwngwriaeth Dafydd Holbetch, is-oruchwyliwr arglwyddiaethau Maelor ac Iâl. Nid yw yn hysbys beth a ddaeth o'r ymdrafodaeth hon. Dichon iddi gael ei rhwystro trwy farwolaeth ein gwron, yr hyn a gymerodd le ar yr 20fed o Fedi, ar noswyl St. Matthew, yn yr unfed flwyddyn a thriugain o'i oed, yn nhŷ un o'i ferched; pa un ai ei ferch Scudamore, ai ynte Monnington, sydd yn ansicr; ond, yn ol traddodiad str Henffordd, gellir tybio mai yn nhŷ yr olaf. Dywedir iddo gael ei gladdu yn mynwent Monnington; ond nid oes na beddadail, nac un math o faen coffadwriaethol, yn nodi y fan lle y gotweda ei weddillion.

Y mae yr hanesion argraffedig, a'r rhai mewn llawysgrif, yn arddangos fod ei ddyddiau olaf wedi eu treulio yn hynod o druenus; dywedant iddo grwydro o fan i fan mewn gwisg bugail, mewn cyflwr gwael a thyloidaidd; a'i fod dan angenrheidrwydd o ddyogelu ei hunan mewn ogofau a manau anghyfanedd, rhag cynddaredd ei elynion.† Ond nid yw hyn yn gwisgo agwedd debygol; oblegyd, pe buasai ei sefyllfa mor druenus, ni buasai mawrhydi byth yn ym-ostwng i gynyg y fath delerau i Owain Glyndwr, yr hwn a fuasai yn fflangell mor ofnadwy i'w deyrnas. Dichon mai ei fynediad ar ddifancoll, a'r cyfyngderau a ddyoddefodd ar ol brwydr Pwll Melyn, yn 1405, a barai son am hyny, ond daeth allan o honynt yn fuan. Angeu yn unig a amddifadodd Owain o'r gogoniant o dlerbyn heddwch cyfaddasol. Adnewyddwyd y cytundeb gan yr unrhyw weinidog ar y 24ain o Chwefror 1416, gyda Meredydd ap Owain, mab Glyndwr; yr hwn, fel y tybir, a ddaeth i rym, ac adferwyd heddwch i Loegr, ar ol ymdrech anhenderfynol a barhaodd am fwy na phymtheng mlynedd. Bu farw ein penaeth heb ei orchfygu; yn anffodus yn unig o herwydd rhagweled ail oresgyniad ei wlad, wedi colli o honi amddiffynydd mawr ei han-nibyniaeth.

RHIF VIII.

RHODDIAD I FYNY GASTELL DINBYCH. TUDAL 267.

Amodau cytundeb a gwblhawyd ac a gytunwyd arnynt ar y pedwerydd dydd ar ddeg o Hydref, 1646, gan a chydd hwnw yr Is-filwriad Mason, yr Is-filwriad Twisleton, Simon Thelwall, ysw.; Roger Hanmer, ysw.; Thomas Edwards, ysw.; Cadben Robert Farrar, a Nathaniel Barnett, dirprwywyr apwyntiedig gan y Cadfridog Mitton, dros un blaid; yr Is-filwriad Gruffydd, yr Is-filwriad Wynne, Uchgadben Manley, Uchgadben Reynolds, John Eaton, ysw.; John Thelwall, ysw.; a Kenricke Eaton, ysw.; dirprwywyr apwyntiedig gan y Milwriad William Salusbury, llywodraethwr tref a chastell Dinbych, dros

* Y mae y wŷs hon wedi ei dyddio Gorphenhaf 5ed. Rymer, ix. 283.

† Rymer, ix. 330.

y blaid arall; yn mherthynas i, ac oblegyd rhoddiad i fyny y dref a'r castell, fel y canlyn:

1. Fod tref a chastell Dinbych, ynghyda'r holl gyflegrau, arfau, pylor, a darpariadau rhyfel, yn nghyda phob trysorfeydd ac ystorfeydd perthynol i'r unrhyw; ac hefyd bob eiddo, arian, llestri arian, a dodrefn tai, o ba natur pa bynag, perthynol i unrhyw berson neu bersonau pa bynag, oddieithr y rhai a ganiateir yn yr erthyglau dylunol, i gael eu traddodi i'r Cadfridog Mitton, neu y sawl a apwyntia efe, heb unrhyw yspail neu dwyll gwirfoddol, ar y 27 dydd o'r mis Hydref presenol, at wasanaeth y senedd.

2. Fod y Milwriad William Salusbury, llywydd tref a chastell Dinbych, ynghyda'i holl weision, a phobpeth a berthyna iddo, a phob swyddogion a milwyr traed neu feirch, swyddogion diwygiedig a milwyr gwirfoddol yn gystal ag ereill, a phob swyddogion ereill, ynghyda'u gweision, a phobpeth a berthyna iddynt, gael ymdeithio allan o dref a chastell Dinbych, gyda'u ceffylau, ac arfau cymesurol i'w swyddogaeth bresenol neu flaenorol, baneri yn chwyfio, tabyrddau yn curo, magdanau (*matches*) yn oleu ar bob pen, bwled yn y genau; pob milwr i gael deuddeg ergyd o bowdwr, a *matches* a bwledi yn gyfatebol, gyda'r gêr a'r celfi a fyddont yn perthynu iddynt yn briodol; a phob personau o urddas, clerigwyr, a boneddigion, ynghyda'u gweision, ceffylau, ac arfau, yn yr un modd gyda'r gêr a'r celfi, a phob eiddo a fyddont yn priodol berthynu iddynt, i unrhyw le o fewn deng milldir, yr un ag y byddo i'r llywodraethwr ei ddewis; yn mha le, gyda golwg ar y brenin, ni bydd ganddo fyddin ar y maes, na gwarchodlu heb gael gwarchae arnynt, i ymdeithio yno; y milwyr cyffredin i roddi i lawr eu harfau (oddieithr eu cleddyfau): pa arfau, y rhai a ddodwyd i lawr felly, a roddir i fyny i'r sawl a apwyntir gan y Cadfridog Mytton i'w derbyn.

3. Fod yr holl swyddogion a'r milwyr, y rhai diwygiedig yn gystal a'r lleill, a phawb personau ereill a nodwyd yn flaenorol, y rhai a ddymunout fyned i'w cartrefleoedd neu at eu cyfeillion, i gael trwydddeb ac amddiffyniad y cadfridog i fyned ac aros yn heddychol yn yr amrywiol leoedd ag y dymunent fyned iddynt; a'r cyfryw o honynt a ddymunant felly a gânt lety rhad yn ystod eu holl ymdaith o Ddinbych i'r amrywiol leoedd hyn, ac iddynt deithio chwe' milldir yn y dydd, a pheidio aros ond un noswaith yn yr un lle; y swyddogion, y rhai diwygiedig yn gystal a'r lleill, gyda cheffylau a chyflawn arfau, yn gyfatebol i'w swyddi presenol neu flaenorol; y personau o urddas, clerigwyr, a boneddigion, gyda'u gweision, eu meirch, a'u harfau; a'r gwŷr meirch cyffredin gyda'u ceffylau a'u cleddyfau; a'r oll i fyned gyda'u cêr a'u celfi, fel y nodwyd yn flaenorol; ac ni fydd unrhyw rwystr i'w cyfeillion dderbyn neu roddi ymborth i unrhyw rai o honynt; ond bydd i'r oll o'r swyddogion a'r milwyr a ddymunant symud i unrhyw deyrnas neu wlad dramor, gael llety rhad am 40 niwrnod, o'r amser y cychwynant allan o Ddinbych, a theithio chwe' milltir yn y dydd, ac aros ond un noswaith yn yr un fan, fel y nodwyd o'r blaen; a chael trwyddedau i swyddogion a'u gweision, gyda'u ceffylau a'u harfau, i fyned ac ymgysiamoddi gydag unrhyw lysgenad neu oruchwyliwr tramor, am eu cadwraeth; a'r oll o honynt i gael trwyddedau i ymdaith, y swyddogion gyda'u cyflawn arfau, a meirch cyfatebol i'w swyddi presenol neu flaenorol; a'r milwyr

cyffredin gyda'u cledlyfau yn unig, a'r cwbl gyda'u cêr a'u celfi, i unrhyw borthladd cyfleus yn y deyrnas hon, i gael eu trosglwyddo; a bydd i lywodraethwr y cyfryw borthladd neu warchawdlu, neu y llywodraethwr agosaf at y lle, ofalu am eu dyogelwch tra y byddont yn aros yno, ac hyd nes y gellir darparu llongau at eu trosglwyddo, a'r tywydd yn ffafriol, ond iddynt hwy dalu am eu llety ar ol i'r deugain niwrnod a nodwyd fyned heibio; ac fod iddo eu cynorthwyo i gael llongau at eu trosglwyddo, yn ol y telerau arferol o dâl; ac ni roddir arnynt unrhyw lwon, neu ymrwymadau o unrhyw natur, yn ystod eu harosiad, neu ar adeg eu trosglwyddiad ymaith, oddieithr ymrwymiad i beidio gwneyd dim a fyddo yn niweidiol i'r senedd.

4. **Fod i'r llywodraethwr a'r swyddogion, a phawb ereill yn y gwarchawdlu, gael caniatâd a chymhorth i ddarparu nifer digonol o droliau, gwageni, ac angenrheidiau ereill, er cludo ymaith nwyddau a ganiateir iddynt yn ol yr amodau hyn, ar unrhyw amser, heblaw dydd Sul, cyn i'r gwarchotty gael ei roddi i fyny, ac am ddau fis ar ol hyny, i'w gwahanol dai; os bydd hyny i unrhyw le a fyddo o fewn llywodraeth y cadfridog.**

5. **Nid oes unrhyw foneddwr, clerigwr, swyddogion, neu filwyr, nac unrhyw bersonau neu bersonau pa bynag, o fewn cylch y rhoddiad i fyny yma, gael eu gwarthruddo, neu siarad yn waradwyddus neu yn ddirmygus wrthynt, neu eu hatal, eu hyspeilio, neu eu niweidio yn eu hymdaith, eu cynullfan, eu llety, eu teithiau, neu eu preswylfeydd; os dygwydd y cyfryw beth, rhoddir boddlonrwydd yn ol barn dau neu ychwaneg o'r dirprwywyr, yr un nifer allan o bob plaid; ac ni chaniateir i'r personau a nodwyd, na neb o honynt, gael eu hudo neu eu gorfodi i gymeryd arfau i fyny yn erbyn y brenin, na chael eu carcharu, eu llesteirio, eu gwysio, eu herlyn, neu eu haflonyddu o herwydd unrhyw fater neu achos pa bynag, cyn i'r gwarchotty yma gael ei roddi i fyny, bydded y peth yn gyhoeddus neu ynte yn breifat, yn ystod yr adeg o chwe' mis wedi y rhoddiad i fyny, ond iddynt beidio gweithredu yn niweidiol i'r senedd. Ac os bydd unrhyw swyddog, milwr, neu unrhyw bersonau pa bynag, yn afiach neu ynglwyfedig, fel nas gallant yn bresenol fwynhau y lles oddiwrth yr amodau hyn, bydd i'r cyfryw gael rhyddid i aros yn Ninbych hyd nes yr ymiachaont, a darperir llety a chynaliaeth gyfaddas iddynt tra yr arosaut yno; ac welli hyny i gael y budd o'r amodau hyn.**

6. **Fod y clerigwyr sydd yn awr yn y gwarchawdlu, y rhai, trwy ymgyfamiad, neu ryw fiordd arall, ni adferir i'w bywioliaethau eglwysig, gael rhyddid a thrwyddedau i fyned i Lundain, i ymfyn rhyw ddarpariaeth gyfaddas er eu cynaliaeth eu hunain a'u teuluoedd.**

7. **Fod i'r amodau hyn ymestyn at wasanaeth a budd dycethriaid, o unrhyw deyrnas neu wlad dramor, a fyddo yn preswyllo oddifewn i'r gwarchotty hwn, ynghyda'u gwagedd, eu plant, eu gweision, eu meirch, eu harfau, a'u cêr a'u celfi, fel y caniateir yn yr amodau blaenorol.**

8. **Fod i'r henaduriaid, bailiaid, bwrdeisiaid, a phawb personau ereill ag ydynt yn briodol yn aelodau o gorphoraeth Dinbych, barhau a mwynhau eu hen lywodraeth, siartrau, defodau, etholfreintiau, rhyddfrentiau, tiroedd, nwyddau, dyledion, a phob pethau ereill, sydd yn perthyn iddynt hwy fel corphoraeth, yn ddarostyngedig yn uniongyrchol i awdurdod a gallu y senedd;**

ac ni bydd iddynt gael eu hafonyddu, na'u cwestiyno, yn mherthynas i unrhyw beth a wnaed neu a archwyd ganddynt yn eu swyddogaethau fel corphoraeth, cyu i'r gwarchawdlu gael ei roddi i fyny, yn mherthynas i'r anghydwelediaidau rhwng ei fawrhydi a'r senedd. Ac ni bydd i unrhyw swyddog neu aelod o'r gorphoraeth ddywededig, na neb arall o breswylwyr Dinbych, neu eu rhyddfrentiaid, gael eu hafonyddu neu eu galw i gyfrif am gyneryd i fyny arfa'u, yn ystod yr amser y bu yn warchotty, er ei amddiffyniad.

9. **Fod i'r oll o'r cyfryw bersonau, y rhai y bydd ganddynt eu preswylfeydd a theuluoedd oddi fewn i'r gwarchotty, barhau yn eu tai a'u preswylfeydd, a mwynhau eu dodrefn, y cwbl ag a fydd yn eiddo personol priodol yn perthyn iddynt hwy, a phob nwyddau a darpariaidau ereill pa bynag (oddieithr arfa'u a phowdwr gwn, fel y maent yn cael eu heithrio yn flaenorol,) neu symud gyda'u nwyddau a'u darpariaidau dywededig allan o'r gwarchotty, yn ol eu dewisiad a'u hewyllys; ond darperir nad ydyw hyn yn cyrhaedd at unrhyw rai a feddant dai a theuluoedd oddi fewn i'r rhanbarth fewnol, eithr fod iddynt hwy symud eu preswylfeydd o fewn pedwar diwrnod ar ddeg ar ol rhoddi y castell i fyny; a chael rhyddid i gludo ymaith eu nwyddau a'u hymborth a fyddont yn perthyn iddynt hwy yn briodol, i'w canlyn, ac iddynt beidio gwneyd dim ar ol hyny a fyddo yn niweidiol i'r senedd.**

10. **Nad yw y trefwyr, a'r gweddill o drigolion y dref, i ddarparu llety rhad, yn fwy na'r gweddill o'r wlad, a'r pryd hyny oud ar gyfartaledd yn unig; a bydd rhanu y lletyon hyny yn unol â chynghor yr isfaerod.**

11. **Fod yr holl bersonau hyny a gymerir i fewn yn yr amodau hyn, y rhai ydynt yn penderfynu myned tu hwnt i'r moroedd, gael rhyddid i feddiannu a threfnu eu nwyddau a'u heiddo symudol a ganiateir iddynt gan yr amodau hyn, o fewn yr yspaid o chwe' mis ar ol rhoddiad i fyny y gwarchotty, ac i ymadael o'r deyrnas, os byddant yn tybied yn addas; ac yn ystod yr yspaid hwnw byddant yn rhydd oddiwrth bob llwon, ymrwymiaidau, ac aflonyddwch (oddieithr ymrwymiad trwy addewid, i beidio dwyn arfa'u yn erbyn y senedd, nac yn wirfoddol wneyd uurhyw niwaid i'w hamgylchiadau.)**

12. **Na bydd i unrhyw berson neu bersonau a gynwysir yn yr amodau hyn, gael eu blino na'u galw i gyfrif am unrhyw beth a ddywedasant neu a wnaethant yn ystod neu gyda golwg ar y rhyfel hwn, neu yn mherthynas i'r aughydwelediaidau anffodus rhwng ei fawrhydi a'r senedd.**

13. **Fod i'r Uwch Gadfridog Mytton ganiatáu i'r llywodraethwr, at ei gynaliacth presenol, gymaint o'i fyd, ei rawn, a'i ymborth priodol ei hun, ag a famo yn gymhwys, y rhai ydynt yn awr oddi fewn i'r castell, am y rheswm fod ei holl etifeddiaeth yn bresenol wedi cael ei hatafaelu, a'i defnyddio at wasanaeth y wladwriaeth.**

14 **Os bydd i unrhyw o'r amodau hyn, mewn unrhyw bwynt, gael eu tori neu eu treisio gan unrhyw berson neu bersonau pa bynag yn y gwaroddlu, neu a gymerir i mewn yn y rhoddiad i fyny, fod y bai a'r gospedigaeth i'w gosod arno ef neu hwy yn unig a wnaethant y trais, ac nid yw i gael ei gyfrif i neu ei osod ar, neb arall na byddont yn cydsynio â'r peth, neu yn gweithredu ynddo.**

15. Fod i bawb personau a gynwysir yn yr amodau hyn, dderbyn, ar ymofyniad am dani, drwydded o dan law y Cadfridog Mytton, fod y cyfryw bersonau yn y gwarchawdlu ar adeg y rhoddiad i fyny, a'u bod i gael y budd o'r amodau hyn.

16. Fod i'r llywodraethwr ac ereill yn nghastell Dinbych, wedi iddo gael ei roddi i fyny, gael rhyddid i wneyd i fyny am eu hanufudd-dod yn ol y cyfryw raddau a phe buasent wedi dyfod yn mlaen cyn y dydd cyntaf o Ragfyr diweddaf; ac fod i'r rhyddid hwn ymestyn i bawb ond y rhai a fyddont dan yr eithriadau cyntaf ac ail, y rhai ni chaniateir iuddynt bardwn: *Pleidiéisir hyn gan y Senedd.*

COPIAU O LYTHYRAU EI FAWRHYDI β.

SIARL F.

Yn gymaint a'n bod wedi penderfynu cydsynio â chais ein senedd, yn mhob peth a fyddo er lles ein deiliaid, heb adael unrhyw foddion heb eu profi er aymud ymaith bob anghydwelediad rhyngom: Gan hyny tybiasom yn addas, yn fwy er dangos breingarwch ein bwriadau am sefydlu heddwch dedwydd a chadarn, i'ch awdurdodi chwi, ar amodau anrhydeddus, i ymadael o, a rhoddi i fyny gastell Dinbych, yr hwn a ymddiriedwyd i chwi genym ni, a gwasgaru yr holl filwyr sydd o dan eich llywyddiaeth: am i chwi wneuthur felly, bydd hynyma yn warant i chwi. Rhoddwyd yn *Newcastle*, y 14eg o Fedi, 1646.

At ein hymddiriedus a'n tra-chariadus Filwriad William Salusbury, llywydd castell Dinbych.

Copi o'r Llythyr Cyfrinachol a anfonodd ei Fawrhydi at y Llywydd.

Newcastle, 13eg o Fedi, 1646.

Y Milwriad Salusbury, yr wyf yn diolch o'm calon i chwi am eich teyrngarwch diysgog. Sicrhaf i chwi, pa bryd bynag y rhyngo bodd i Dduw fy ngalluogi i ddangos fy niolchgarwch i'm cyfeillion, y bydd i mi mewn modd neillduol eich cofio chwi. Gyda golwg ar eich atebiad, cyfeiriaf hyny at y genad, i'r hwn y cyflawn eglurais fy meddwl.—Cofiwch fi at fy holl gyfeillion. Felly y gorphwysaf,

Eich cyfaill mwyaf sicr,

SIARL F.

RHIF IX.

DECHREUAD GWEISION Y SIRYDD YN NGOGLEDD CYMRU.

TUDAL. 297.

[Llawysgrif Corsygedol.]

Ieuaif, neu fel arall Ioan ap Gruffydd ap Meredydd, a breswyliai mewn cyfrif a pharch mawr yn nyddiau Iorwerth III; yr hwn a ganiatâi iddo dâl blynyddol am wylied ac arwain ustus Gogledd Cymru, gyda chwmmi o saethyddion, tra y byddai yn ymdeithio ac yn aros yn str Feirionydd. Achlysurid hyn am fod pobl Gogledd Cymru (trwy eu bod yn aughydnabyddus, yn y dyddiau hyny,

â'r Llywodraeth Seisong,) yn mynych droseddu; a'r barnwyr, er eu dwyn i ufudd-dod, a orfodid i ymarfer llymder; yr hyn a gynhyrfai y bobl weithiau i ymarfer trais yn erbyn eu barnwyr: felly, yn Neheubarth Cymru, Geoffrey Clement, barnwr y wlad hono, a laldwyd yn Muallt; a W. Sutton, yn Ngogledd Cymru. Ar ol hyn gorchymynid i siryddion y siroedd gyfarfod â'r barnwr ar ei ddyfodiad i mewn i'r str, a'i amddiffyn a'i arwain ef i derbyn eithaf y str: lle y byddai sirydd y str nesaf yn ei dderbyn.

RHIF X.

CYFARWYDDIADAU SYR JOHN WYNN O WYDIR I'W GAPLAN,
JOHN PRICE, PA FODD I YMDDWYN YN EI WASANAETH EF.

TUDAL. 330.

YN GYNTAF. Bydd i chwi gael yr ystafell a ddangosais i chwi yn fy mhorth, yn breifat i chwi eich hun, gyda chlo, ac allwedd, a phob angenrheidiau

Yn y bore, dysgwyliaf i chwi godi, ac adrodd gweddïau yn fy neuadd, i'm tylwyth i lawr y grisïau, cyn iddynt fyned at eu gwaith, a phan y deuant i fewn yn y nos—fod i chwi alw ger eich bron yr holl weithwyr, yn enwedig yr ieuengetyd, a chymeryd cyfrif ganddynt o'u credo, ac o'r hyn a ddysgodd Syr Moredydd iddynt. Yr wyf yn erfyn arnoch aros y rhan fwyaf o'ch amser yn y tŷ isaf; nid oes eisiau i chwi ond edrych beth a wneir yno, fel y galloch fy hysbysu o unrhyw anhrefn a fyddo yno. Y mae yno ben-gwas hwsmoniaeth, a phorthor, y rhai a lywodraethir genych.

Y bore, ar ol i chwi godi, ac adrodd gweddïau, fel y nodais yn flaenorol, dymunwn i chwi ei drculio mewn astudio, neu unrhyw ymarferiad canmol-adwy ar eich corph.

Cyn ciniaw, yr ydych i ddyfod i fyny ac adrodd gras bwyd, neu weddïau os bydd yno unrhyw rai cyhoeddus; ac i eistedd, os na bydd yno ddyeithriaid mwy urddasol, uwchlaw y plant—y rhai yr ydych i'w dysgu yn eich ystafell eich hun.

Pan fyddo y bwrdd, o'r canol hyd y pen isaf, wedi ei glirio, yr ydych i gyfodi, a cherdded yn y rhodfeydd cyfagos, hyd amser gras; ac i ddyfod i mewn y pryd hyny i'r pwrpas hwnw.

Ar ol ciniaw, os byddaf yn brysur, gellwch fyned i chwareu pêl, ceilys, neu unrhyw ddiwyfwrch arall a fyddo gonest a gweddïaid, hyd nes y byddaf fi yn myned allan. Os gwelwch fi heb unrhyw orchwyl, ac yn myned allan i farchogaeth, bydd march dyspaidd at eich gwasanaeth, i gael ei wneyd yn barod gan farchwas yr ystabl, ac i fyned gyda mi. Os byddaf yn myned i chwareu pêl, neu geilys, bydd eich cwmini yn foddhaol genyf, os na bydd y lle wedi ei lawr gan ddyeithriaid.

Dymunwn ar fod i chwi, bob dydd Sul yn y flwyddyn, fyned i ryw eglwys yn y gymydogoeth i bregethu, gan roddi rhybudd yn y plwyf i ddwyn yr ieu-

engotyd yn y prydawn i gael eu cateceisio; yn yr hwn beth y mae fy ngofal mwyaf am i chwi gymeryd poen, a bod yn ddiwyd.

Gochelwch y tafarndai, i eistedd a chadw cwmni meddwyn ynddynt—byddai hyny y gwarth mwyaf a allech ddwyn o gwbl ar eich swyddogaeth.

RHIF XI.

RHESTR O WISGOEDD SYR JOHN WYNN. TUDAL 331.

Nodiad o'm holl ddillad: a wnaed yr unfed dydd ar ddeg o Fehefin, 1616.

YN Y LLE CYNTAF. Un fantell frethyn o liw melynddu, wedi ei leinio drwyddi â melfed du; un fantell ddu arall o frethyn, wedi ei leinio drwyddi â melfed du; mantell ddu arall o felfed, wedi ei leinio â *taffeta* du.

Hefyd, Dwy o gotiau marchogaeth o'r un lliw, wedi eu haddurno â sidan a rhidens aur; un penguwch a *basses* o'r unrhyw; un hen bâr arall o *basses*.

Hefyd, Dwy o siacedi o felfed du; dwy o siacedi brethyn, wedi eu haddurno â rhidens aur, o'r un lliw.

Hefyd, Un wasgod o satin gwŷn, a chlôs o satin du; un siwt o sidan lliw gwe gyfrodedd; ac un siwt o satin du wedi ei thori, a ddaeth yr un adeg o Llundain.

Hefyd, Un siwt arall o satin du wedi ei thori; ac un wasgod o satin du, gyda chlôs wedi ei weithio â felfed.

Hefyd, Un wasgod ledr, wedi ei haddurno â rhidens o sidan du; un siwt o *Pteropus*,* wedi ei haddurno â sidan a rhidens aur; siwt arall o *Pteropus*, yn addurnedig â rhidens o sidan gwyrdd.

Hefyd, Un siwt ddu o wê gyfrodedd wedi ei thori; dwy wasgod ddu (*frise*.)

Hefyd, Un gôt felfed du i wastrawd (*footman*.)

Hefyd, Un wasgod goch wedi ei chwiltio.

Hefyd, Dau bâr o hen fotasau, topiau, wedi eu leinio â felfed yn y topiau.

Hefyd, Dau bâr o hosanau o sidan du; a dau bâr o ardysau o sidan du, wedi eu haddurno â rhidens.

Hefyd, Un pâr o hosanau sidan o liw perl; un pâr o hosanau *Siterop** gwyuion; tri phâr o hosanau hirwlan.

Hefyd, Dau wregys, ac un cleddyf hyr, wedi eu haddurno âg aur; hefyd, un gwregys o felfed du; un ysgablar (*scarf*) o sidan meingrych du.

Hefyd, Naw o hetiau o frethyn llawban, o ba rai y mae peclair yn hetiau meibion; a phump o het-rwymynau o sidan meingrych.

* "Prin yr oedd y geiriau *Pteropus*, *Siterop*, ac *Yamosioes*, yn ddarllenadwy yn y gwreiddiol. Ac nis gellid cael dim eglurhad arnynt: am hyny argraffwyd lwy mor agos i'r ysgrifen ag oedd yn bosibl." Nodyn ydyw hwn yn yr Attodiad yn argraffiad 1784. T. P.

Hefyd, Un cleddyf hir a dagr euredig, ac un cleddyf marchogaeth, gydag ysgablar, a gweiniau o felfed.

Hefyd, Dau bâr o esgidiau o ledr Yspaen.

Hefyd, Un siaced lwyd (*frise.*)

Hefyd, Dau bâr o *Yamosioes* lledr, ac un o rai brethyn.

Hefyd, Dau bâr o fotasau gwynion; un pâr o fotasau llwydion.

Hefyd, Tri phâr o fotasau duon newyddion, a phum' pâr o hen fotasau duon.

Hefyd, Dau bâr o yspardynau gloywon, tri phâr o yspardynau euredig.

RHIF XII.

CERFIAD AR GOFADAIL I DEULU GWYDIR, YN EGLWYS LLANRWST. TUDAL 332.

Adeiladwyd y Capel hwn yn mlwyddyn yr Arglwydd 1633. Gan Syr Rhisiart Wynne o Wydir, yn str Gaernarfon, marchog a barwniad, trysorydd i'r uchel a'r alluog dywysoges Henrieta Maria, brenines Lloegr, merch i'r brenin Harri y pedwerydd, brenin Ffrainge, a gwraig i'n penadurol frenin Siarl. Yn mha le y gorwedd yn gladdedig, ei dad, Syr John Wynne o Wydir, yn str Gaernarfon, marchog a barwniad, mab ac etifedd i Maurice Wynne, mab ac etifedd i John Wynne, mab ac etifedd i Meredydd; y rhai ill tri a gladdwyd yn eglwys Dolwyddelen, gyda beddadeiliau arnynt. Y Meredydd yma ydoedd fab ac etifedd i Ifan, mab ac etifedd i Robert, mab ac etifedd i Gryffudd, mab ac etifedd i Caradog, mab ac etifedd i Thomas, mab ac etifedd i Rodri arglwydd Môn, mab i Owain Gwynedd, tywysog Cymru, a brawd ieuengach i Dafydd, tywysog Cymru; yr hwn a briododd Emma Plantagenet, chwaer i'r brenin Harri yr ail. Olynwyd y Dafydd yma gan dri o dywysogion: ei nai, Llewelyn Fawr, yr hwn a briododd Joan, ferch i'r brenin Ioan; Dafydd ei fab, nai i'r brenin Harri y trydydd; a Llewelyn, tywysog olaf Cymru o'r tŷ a'r llinach hwnw, yr hwn a flodeuai yn amser Iorwerth y cyntaf. Syr John Wynne a briododd Sydney, yr hon sydd yn gorwedd yn gladdedig yma, merch Syr William Gerrard, marchog, arglwydd ganghellydd yr Iwerddon; o ba un y bu iddo blant, Syr John Wynne, yr hwn a fu farw yn Lucca, yn yr Eidal; Syr Richard Wynne, yn awr yn fyw; Thomas Wynne, yr hwn a orwedd yma; Owain Wynne, yn awr yn fyw; Robert Wynne, yr hwn a orwedd yma; Roger Wynne, yr hwn a orwedd yma; William Wynne, yn awr yn fyw; Maurice Wynne, yn awr yn fyw; Ellis Wynne, yr hwn a orwedd yn gladdedig yn Whitford, yn str Fflint; Henry Wynne, yn awr yn fyw; Roger Wynne, yr hwn a orwedd yma; a dwy ferch, Mary, yn awr yn fyw, wedi ymbriodi â Syr Roger Mostyn, yn str Fflint, marchog; ac Elisabeth, yn awr yn fyw, wedi ymbriodi â Syr John Bodfil, yn str Gaernarfon, marchog.

RHIF XIII.

LLYTHYRAU SYR JOHN WYNN. TUDAL 333.

Llythyr o'r *Bourbonoisse* at ei Dad, dyddiedig y 1af o Ebrill, 1614, yn rhoddi hanes am yr Anghydfod yn Ffrainge yn nechreuad teyrnasiad Lewis XIII.

Fy ngostyngedig ddyledswydd yn gyntaf—Trwy fod ein cenadwr wedi dychwelyd i Loegr, a'm cydnabyddiaeth inau yn Mharis wedi cilio gydag ef, nid wyf yn sicr i ba le y cyfarwyddaf fy llythyr, fel y gallwyf fod yn ddyogel y deuant i law.

Y mae y wladwriaeth Ffrancaidd yma mewn ymraniad â hi ei hun; oblegyd y mae amryw o'r tywysogion wedi encilio yn anfoddog i'w llywodraethau, lle y maent yn ymgadarnhau yn y dinasoedd cryfaf. Y rhai o honynt a ddymunant swydd bwysig yn eu gwlad eu hun, a ymunant â'r lleill i ddal gafael ar y cyfleustra i wneyd gwrthsafiad: ac felly y mae llawer wedi cydymuno yn Champagne, yr hon yw llywodraeth y duc Nevers, yr hwn hefyd sydd yn un o'u nifer. Ond y penaf o gwbl ydyw tywysog Conde, gyda yr hwn hefyd y mae duc Vendosme, mab ordderch i ddiweddar frenin Ffrainge; yr hwn, heb fod yn mhell yn ol, a draddodwyd i garchar; ond cafodd gyfleustra i ymwisgo yn niwgg morwynig, ac a ddiangodd, ac a osododd ei hun yn nghwmni yr anfoddogion, y rhai ydynt yn 6 neu 7 o dduciaid mewn nifer, yn nghydag ereill wedi cydymgasglu, ar eu gwyladwriaeth, yn Misiers a Cedan, ar gyffiniau yr Iseldiroedd, y rhai ydynt drefydd cyffindrol Champagne. Oddiyno ysgrifennodd y tywysog Conde at y brenin a'r frenines, yn egluro yr achos o'i neillduaeth, mor belled ag yr oedd a fynai efe ei hun â hyny, am ei fod, fel y dywedai, yn tarddu oddiar ei ofal am y brenin a'r deyrnas, i ddiwygio y naill, a rhoddi boddlonrwydd i'r llall; yr hyn ni ellid ei wneyd heb alw yn nghyd y gwladwriaethau, a'r hyn a ddymunai yn ddifrifol, yn benaf oedd lleihau trethi eithafol y deiliaid; i buro y deyrnas oddiwrth swyddau afreidiol, y rhai nid oeddynt dda i ddim ond i wasgu y bobl; a chyda hyny hefyd i atal y mynediad yn mlaen yn nghylch y briodas rhwng Ffrainge ac Ysbaen, hyd nes y byddai y gwladwriaethau wedi eu gollwng ymaith, rhag ofn i unrhyw beth gael ei wneyd a fyddai er niwaid i'r rhai o'r grefydd ddiwygiedig. Yr oedd y llythyr wedi ei ysgrifenu yn dda, a chariai gydag ef arddangosiad o ddaioni mawr i'r wladwriaeth gyffredinol; ond y mae y bobl mor ofnus hyd yn nod o enw rhyfel cartrefol, fel nad oes ond ychydig iawn yn ymsymud o blaid y tywysogion. Y mae yn eithaf gwir fod y tywysog Conde ei hun wedi cael ei dynu i'r nifer gan ereill o'r dduciaid, ac nid oherwydd unrhyw achos cyflawn sydd ganddo ef i fod yn anfoddog, ond yn fwy am ei fod yn caru rhai o honynt a fynai eu hamddiffyn.

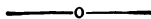
Y mae gwyladwriaeth a gwarchodaeth yn yr holl drefydd, a threfn dda i ddarparu arfau, o ba rai nid oes dim prinder yn y parthau hyn.

Y mae y frenines yn gwneyd parotoadau mawrion at fyned i gyfarfod brenin Ysbaen, i gyflawni y briodas, er yr holl anfoddlonrwydd a arddengys y tywysogion at y symudiad hwnw.

Sibrydir yma, y bydd i'r tywysogion ymostwng i drugaredd y brenin, a chynyg eu hunain i fyned gyda'r brenin i'r briodas; ond pa fodd y trŷ hyn allan sydd ansicr; oblegyd y maent yn ymgadarnhau beunydd, a thra yn siarad am heddwch, yn ymbarotŷi at ryfel. Ond yr hyn a drŷ allan yn ddrwg ar eu lles, ydyw eu diffyg arian, yr hyn a wŷr pawb; ar bob cyfrif arall y maent mewn eithaf safle i wneuthur tro ystrywgar â'r brenin. Pair y cyffroadau hyn yn Ffrainc fod y deyrnas yn fwy anhawdd ei thrafaelio, ac achosa i lawer o ddyethriaid ymsymud i wledydd ereill; yr wyf ffinau fy hun, yn mysg y gweddill, wedi penderfynu ymsymud, mor gyflym ag y gallaf, i Savoy, ac felly i Piedmont, ac i weled rhyw barth o Lombardi, cyn i'r gwres fyned i eithafion. Yr wyf wedi parhau yma yn Bourbonnoise i ymarfer fy hun i farchogaeth, at yr hyn yr wyf wedi ymgylwyno, yn mhlith y bobl fwyaf rhadlon yn y byd. Bydded i Dduw barhau i chwi eich iechyd, a gwneuthur fy nychweliad mor ddedwydd ag y dymunwch! Gorphwysaf, eich ufudd fab,

JOHN WYNN.

Ebrill 1af, 1614.

Ei Lythyr nesaf sydd wedi ei ddyddio Ebrill 26, 1614, o Marseilles; a'i gyfeirio at ei Dad.

Fy ngostyngedig ddyledswydd yn cael ei chofio—

Er pan ysgrifenis fy llythyr diweddfaf, ni a symudais o'r lle yr oeddwn i Lyons, yr hyn sydd 90 milldir o Bourbonnoise. Cyn cychwyn, ni a farchogais i'r Baddon, yr hwn sydd 15 milldir o ffordd o Moulins, i weled y castell, yn gystal a phethau hynod ereill ag ydynt yn deilwng o sylw dyeithrddyn. Yr oedd llywodraethwr y wlad wedi anfon yn arbenig i beri i bobpeth gael ei ddangos i mi. Wedi cyrhaedd yno, treuliais y noswaith hono i weled y gwaith newydd, yr hwn a barodd y brenin diweddfaf ei adeiladu gerllaw y ffynon; a'r hyn oedd yn rhyfeddol ydoedd, fod tri o leoedd cauedig oddi fewn i'r baddon, dyfroedd pa rai ydynt mor eithafol o boeth fel nad oes neb yn anturio ymdrochi ynddynt, gan nad pa mor oer fyddo yr hin: er prawf o hyn, ar adeg y rhew mawr diweddfaf, aeth geneth ieuangc yno i dynu dwfr, llithrodd ei thraed gan y rhew, a syrthiodd i'r dwfr, a chodwyd hi allan yn farw, wedi cael ei berwi gan wres rhyfeddol y ffynhon. Bore dranoeth, gwelais gastell Bourbon, yr hwn sydd mewn safle ryfeddol o gadarn, ac oddi fewn yn addurnedig â chapel tra phrydferth, gan ei fod yn un o'r adeiladau barddaf yn Ffrainc; yn y capel hwn y mae darn o groes wirioneddol ein Hiachawdwr (os gallwn goelio y sawl sydd yn cadw y pethau) yr hwn a ddygasid o Jerusalem gan St. Clowis, brenin Ffrainc, gydag un o ddrain y goron a wisgai ein Hiachawdwr, yr hou a fodeua yn wyrthiol ar ddydd y dyoddefaint, rhwng naw a deg o'r gloch; ac ar ol deg y mae yn diflanu. Buaswn yn myned i'w gweled ar y diwrnod hwn, ond yr oedd pawb wrth eu haddoliadau; felly ni byddai neb yn teithio ar y dydd dan sylw. Nid wyf yn amheu dim o anfeidrol allu yr Hollalluog, yr hwn a wnath bobpeth o ddim; ond yr wyf yn amheu llawer o seremoniau ofergoelus y Pabyddion, y rhai yn fynych a ddywedant gelwydd ar Dduw. Y mae y ddraeuen hon wedi ei hamgau mewn crisial yr un modd a'r groes, i gyd

wedi eu gosod mewn aur, gyda gwaith dychymyg, yn arddangos dyoddefaint ein Gwaredwr; trwy ddal yr uurbyw ar eich llaw, fe ymddengys yr impyn ar yr adeg hono o'r dydd, ar Wener y Groglith, blodeua, ac felly diflana.

Oddiyno i Lyons, lle yr arosais am wythnos; ac felly hyd y dwfr mordeithiais hyd Avignon, yr hon a berthyna i'r Pab: wrth fyned i mewn i'r dref, gofynwyd i mi gan y gwyliwr wrth y porth, o ba le yr oeddwn yn dyfod? ac o ba grefydd yr oeddwn? Wedi adrodd y pethau hyn, yn ol eu gofyniadau, caniatwyd i mi fynd heibio tua'm lletty, gan deimlo dipyn yn brudd, am y tybiwn na chawn y rhyddid hwnw i weled pethau yn y dref hono, fel y dymunwn; ond cyfarfum âg arglwydd o Ffrainc, i'r hwn y gofynais a allwn w'ed pob lle yn y dref hono yn ddirwystr; efe a ymddygodd ataf gyda charedigrwydd mawr, a chan ei fod wedi ei wahodd i swpera gyda'r cardinal y noswaith hono, y siaradai am danaf wrtho, am ei fod yn isgenad; a bore dranoeth dygodd fi at y cardinal, yr hwn oedd newydd ddychwelyd o wasanaeth yr offeren, a chydag ef gant o foneddigion o appwyntiad rhagorol, y rhai a elent yn rhengc o'i flaen, yn dri a thri, nes eu dyfod at y palas; minau yn dyfod heibio gyda'r arglwydd hwnw, cyfarchwyd fi gan yr isgenad, a chroesawyd fi yn anrhydeddus gyda llawer o eiriau daionus, gan ddywedyd wrthyf nad cyfreithlawn i'r rhai o'n crefydd ni oedd aros am fwy na thridiau; ond am danaf fi, y gallwn aros hyd a fynwn—gyda llawer o arddangosiadau ereill o serch a chroesaw; anogai yr arglwydd hwnw i ddangos i mi yr holl leoedd yn y dref, ac yn benaf i'm harwain i weled cwmni yn nhŷ boneddwr, y rhai oeddynt yn barod i ddawnsio a chwareu mwgwd, o barchedigaeth i fedydd, yn mha un yr oedd brawd y cardinal yn cymeryd dyddordeb fel tad-bedydd. Felly, tra yr oeddwn ar ol ciniaw yn yr eglwys, i weled dull y seremoni, er fy mod wedi gweled y cyfielyb o'r blaen, wele nifer mawr o grythau a cherdderion yn gorymdeithio o flaen y tad-bedydd, yr hwn a ddygai y plentyn ar ei freichiau i'r eglwys (yn ol defod y Ffrangod); ac yna y boneddigesau a'r merched ereill, yn nghyda'r fam-fedydd, a aethant i fewn, ac felly yr elent i weled y seremoni; minau a aethum yn mhllith y lleill, gan sefyll gerllaw i glywed a gweled yr hyn a wnaent: yr hyn pan welodd rhai boneddwr a gymerasant sylw o honof yn y bore, gofynasant i mi pa fodd yr oeddwn yn mwynhau y seremoni? minau a atebais, da iawn. Gofynasant a oedd gwahaniaeth mawr rhwng y dull Seisonig a'r dull Ffrengig o fedyddio? minau a atebais, canys gwelwn eu bod yn gwahaniaethu oddi-wrthym. Pwyswyd arnaf yn mhellach gan y boneddigion hyny, pa un a oeddwn yn cael fy moddhau yn y dull o hono ai peidio? Dywedais innu fy mod yn cael fy moddhau; ond nas gallwn fyned i mewn gan y dorf. Yna y boneddwr a wnaeth le, ac a'm dygodd yn agos at y fan; yn mha le, wrth ddehongli i mi ddull yr holl amgylchiadau, y siaradai yn uwch na'r curad oedd yn bedyddio y plentyn. Wedi i bobpeth fyned trosodd, y tad-bedydd a gusanodd y fam-fedydd yn gyhoeddus yn yr eglwys. Y cwmpeini, canys llawer a ddaethent o'm hamgylch, wrth weled fy mod yn ddeyithr, i glywed beth yr oeddwn i a'r boneddwr arall yn siarad yn ei gylch. Gofynwyd i mi gan dad y plentyn, yn mha beth y gwahaniaethem yn Lloegr oddiwrth y dull Ffrengig o fedyddio? Minau a atebais na byddai ein babanod ni wedi cael eu porthi agos cystal, cyn cael bedydd, ag yr oedd hwn. Torodd y boneddwr allan i chwerrthin; oblegyd yn wir yr oedd y plentyn mor hen fel ag yr oedd agos yn

alluog i gerdded; ac yr oedd ganddo y fath wyneb llydan, nes bod y cwmni yn cael eu difyru gan y mingamu a wnelai ar yr offeiriad, yn ystod yr amser y gwneyddai ei swydd. Y boneddwr a ddywedodd wrthyf, mai yr arferiad yn y gwledydd hyn ydoedd eu cristioneiddio pan yn 4 neu 5 diwrnod oed; ond yn yr amgylchiad yma, gan fod y tad-bedydd yn Italy, eu bod dan orfod i aros hyd ei ddychweiliad. Ar ol y bedydd, cynygiwyd i mi yr holl groesaw a allaswn ddymuno. Ac felly mi a aethum i Aix, sef eisteddle senedd Provence, ac oddiyno i Marselles, lle yr wyf yn awr. Oddiyno âf i Nezi, gwlad y duc Savoy; ac oddiyno i Genua; ac oddiyno i Lucca; ac felly i Florence, yr hwn le sydd 500 milldir oddiyma: ni bydd genyf ddigon o arian i'm hebrwng yn mbellach, ond digon yn unig i'm cynal nes y derbynaf arian o Loegr, yr hyn yn ostyngedig a erfynaf ar fod i chwi ddefnyddio moddion i anfon i mi fy ardrethion Gwyl Fihangel. Byddwch amyneddgar wrthyf, os byddaf dipyn yn hirach nag y mynech; yr wyf yn ei wneyd er profiad, yr hyn a fynwn ei enill, os gallaf, yn gystal ag ereill; ond heb amser, nis gall dyn wneyd namyn yr hyn a allo. Gobeithio na fynech i mi fod yn llai cyflawn nag ereill, y rhai ydynt yn ymchwilio allan am brofiad megys ag yr wyf finau. Hyderaf na bydd i chwi edifarhau mewn un modd oblegyd y llwybr a gymerir genyf, mwy nag yr wyf finau yn gwneyd. Anfoned Duw i chwi eich iechyd, a'r eiddo fy mam iddi hithau; a gwneler pob un o honoch yn gyfranogion o'm gweddfau!

Eich gwastadol ufudd fab, hyd angeu,

JOHN WYNN.

RHIF XIV.

GWARANT AM GARW ALLAN O GOEDWIG Y WYDDFA 4 GORPHENAF, Y FLWYDDYN 1AF O DEYRNASIAD Y FRENINES ELISABETH, 1558. TUDAL. 345.

DYMNAF arnoch draddodi, neu beri traddodi, i'r dygiedydd, at ddarpariaeth a chynaliaeth tylwyth uchel-gynghor ei mawrhydi breninol yn nghyffindiroedd Cymru, un carw o'r tymhor presenol, i gael ei gymeryd allan o goedwig ei huchelder yn y Wyddfa. A bydd i'r ysgrif hon, gyda gwarant ei huchelder y frenines yn meddiant yr arglwydd lywydd, a Syr Robert Townessend, marchog, ustus Caerlleon, a'r naill neu y llall o honom, a barotowyd i'r cyfryw, o ba un y mae y copi yn aros gyda chwi, fod yn ddigonol warant a rhyddhad i chwi yn yr achos hwnw. Llaw-nodwyd yn nhref ei huchelder yr Amwythig, y 4ydd dydd o Orphenaf, yn y flwyddyn gyntaf o deyrnasiad ei mawrhydi.

ROBT. TOWNESSEND.

At feistr yr helwriaeth, coedwigwr, a cheidwad fforest y frenines yn y Wyddfa, yn str Gaernarfon, ei is-swyddog neu ei is-swyddogion yno.

UN ARALL.

AR ol fy nghyfarchiadau mwyaf calonog—Hyn sydd i ofyn i chwi draddodi i'm cyfaill Maurice Wynne, boneddwr, neu i'r dygiedydd o hynyma yn ei enw, un o'm ceirw neu i'r chod o'r tymhor hwn, dyledus i mi allan o goedwig ei mawrhydi yn y Wyddfa; a bydd fy llythyr hwn yn warant i chwi am yr unrhyw. Felly byddwch wych. O Aberteifi, y 14eg o Awst, 1561.

Eich serchog gyfaill,
H. SYDNEY.

At fy nbra charedig gyfaill John Vaughan, coedwigwr fforest y frenines yn y Wyddfa, yn airoedd Môn, Meirionydd a Chaernarfon, ac yn ei absenoldeb at ei is-swyddog yno.

RHIF XV.

SYLWADAU AR Y "PYSGODYN CEGDDU TRIFFORCHOG," "MORGI BIWMARIS," A'R "MORRIS," GAN Y PARCHEDIG HUGH DAVIES.

TUDAL. 395.

Anwyl Syr,

Trwy fod rhyw ambeuon rhyfedd, y rhai nis gellir rhoddi cyfrif am dauynt, yn ddiweddar wedi cael eu hawgrymu yn mberthynas i fodolaeth, fel rhywogaeth neillduol, pysgodyn a nodir yn *British Zoology* Mr. Pennant, o dan yr enw "PYSGODYN CEGDDU *trifforchog*," y mae parch i gywirdeb mewn hanesiaeth naturiol, ac i'r awduron parchus, y rhai, ar ol Mr. Pennant, a gymerasant sylw o'r pysgodyn, sef Comte de la Cépède, Dr. Walbaum, Dr. Shaw, Dr. Turton, ac ereill, yn fy anog i ddymunio rhoddi cylchrediad eangach i draethawd byr o'r eiddof, yr hwn a ymddangosodd eisoes yn y *Gentleman's Magazine* am Fehefin, 1809, ar y pwngc hwnw.

Yn fy nhræthawd hwnw, yr hwn a darddodd oddiar yr ystyriaeth o sylwadau y Comte de la Cépède a'r Dr. Walbaum, yn mherthyuas i'r *pysgodyn cegddu trifforchog*, yr wyf yn dueddol i'w osod, mewn modd parchus, i benderfyniad y boneddigion hyny, pa un na ddylai yn y dyfodol ymddangos yn hytrach o dan enw ar wahan fel *tylwyth*. Yr wyf yn golygu yr un tra nodweddiadol hwnw, sef *BATRACHOIDES* y Comte de la Cépède, dysgrifiad yr hwn o'r tylwyth yma, yn ei iaith ef ei hun, sydd fel y canlyn:

*BATRACHOIDES. Caput depressum, maximum. Rictus oris amplissimus, uno pluriusve cirris ad maxillam inferiorem.**

* "Batrachoides. Pen trymald, ac anarferol o lawr. Cog dra llydan, ac yn meddu un neu ragor o siobynau o few ar yr ên isaf."

O'r tylwyth yma nid oes gan yr awdwr hwnw ond 'r vs rywogaeth yn unig, sef,

1. *BATRACHOIDES Tau*, cirrus pluribus e maxillâ inferiore, spinis tribus in pinnâ dorsali pinnâ et utroque operculo branchiali.*

GADUS Tau, Lin. Syst. 439. Shaw Gen. Zool. vol. iv. 159.

2. *BATRACHOIDES blennioides*, uno pluribusve cirris ad basin maxillæ inferioris, pinnæ jugularis utriusque radiis duobus primis filamentis longis terminatis.†

BLENNIUS raninus, Lin. Syst. 444. Shaw, Gen. Zool. vol. iv. 183.

I'r tylwyth yma y gellid yn ddiau, gyda phriodoldeb mawr, ollwng i mewn *GADUS fuliginosus* (duon) y Dr. Walbaum.

3. *BATRACHOIDES fuliginosus* dipterygius, pinnis setosis, cirro mentali.‡

Yna mi a ddygwn yn mlaen

4. *BATRACHOIDES trifurcatus* in fossula dorsali pinnæ primæ rudimento, serie verrucarum utrinque 9—10, cirro mentali.§

TRIFURCATED HAKE, Pen. Br. Zool. iv. 172.

BLENNIUS trifurcatus. Shaw, Gen. Zool. iv. 174. Turton's British Fauna. p. 93.

BLENNIUS tridactylus. De la Cépède. Hist. des Poissons, vol. v. p. 486.

Nis gallaf beidio rhyfeddu tipyn, fod y Count de la Cépède wedi gwneyd y CEGDDU *triforchog* yn *BLENNIUS*, gan ei fod mor agos-gyfathrachol i'w ddwy rywogaeth o *BATRACHOIDES*; oddiwrth *BATR. Tau* nid yw yn gwahaniaethu llawer yn ei flurf gyffredinol, ond llawer iawn yn ei ddiffyg o'r rhidens o farf ar yr ên isaf, a'r ysbinau ar orchudd y tagellau.

Oddiwrth *BATR. blennioides* gwahaniaetha lai fyth, fel y barnaf oddiwrth ddarlun *Muller*, Zool. Dan. t. 45, ond y mae y blew sengl ar yr ên isaf yn ei wahaniaethu oddiwrth y *BATR. Tau*, ac y mae dechreuad edyn gefnol wedi ei osod mewn *sulcus*, a'r gyfres o florynod ar bob tu iddi, yn ei wahaniaethu yn berffaith oddiwrth y *BATR. blennioides*, yn gystal ag oddiwrth *BATR. fuliginosus* y Dr. Walbaum, yr hwn, ar wahan i'r neillduolrwydd olaf a grybwyllwyd, a ymddengys yn dueddol i dybio nad ydyw ond amrywiaeth yn unig o'i *G. fuliginosus* ef, ond trwy fod y rhai hyuy yn aros yn barhaus, yr hyn a ganfyddais mewn cyuifer ag 6 welais, nid yw yn petruso ei gyhoeddi fel rhywogaeth ar ei ben ei hun.

Yn wir, ymdddeugys fod y gyfres o'r blorynod, a'r trefniad o honynt, yn cyf-

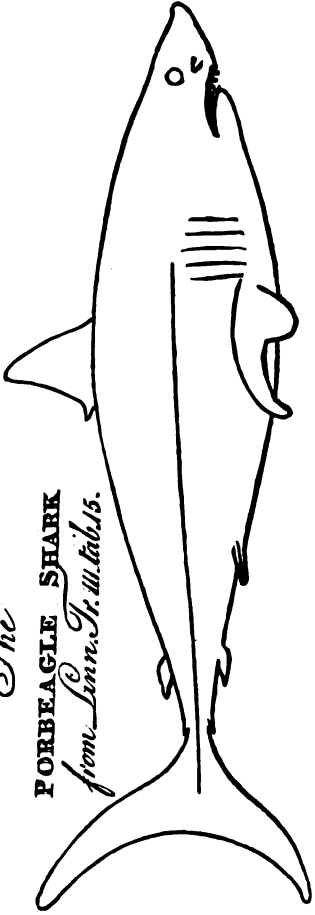
* "*Batrachoides Tau*. Yn meddu lluwys o siobynau o flow o'r ên isaf, a thri o yabnod ar yr edyn porthynol i'r cefn, ar y tu blaen, ac ar ddau orchudd y tagellau."

† "*Batrachoides blennioides*. Yn meddu un neu ragor o siobynau o flow ar fôn yr ên isaf, gyda'r ddau raidd blaen o'r ddwy aden borthynol i'r gwddf yn terfynu mewn mân-edafodau hirion."

‡ "*Batrachoides fuliginosus* (duon), dwy-edynog, yn meddu edynau gwrychog, a blew ar yr ên."

§ "*Batrachoides triforchog* yn y ceuedd porthynol i'r cefn, wrth wraidd yr edyn blaen, gyda rhôs o ddafadensau neu allodiadau ar y naill ochr 9—10, a gén flewog."

The
PORBEAGLE SHARK
from Linn. Tr. III. tab. 15.

BEAUMARIS SHARK
from the Original Drawing by the
HERM. HUGH DAVIES.

Y PORBEAGLE, A MORGI BIWMARIS.

ansoddi y gwahaniaeth arbenigol a nefflduol rhwng *BATR. Tau*, a *BATR. triforchoq*, ar wahan i bob un arall; yn *B. Tau* amgylchynant y llygaid, *oculi utrinque serie duplici verrucarum minorum cincti*.* *Gmel. Syst.* p. 1172. Yn *B. trij. rchoq* y maent yn rhedeg mewn llinellau agos yn gyfochrog, un ar bob ochr i'r *sulcus*, yr hwn a gynwysa elfenau yr edyn.

AM FORGI BIWMARIS.

Y mae gwahaniaeth barn hefyd wedi ffynnu gyda golwg ar wrthddrych arall mewn Hauesiaeth Naturiol, sef *MORGI Biwmaris*; o berthynas i ba un y mae wedi disgyn i'n rhan i allu siarad am dano yn fwy arbëuigol nag un person arall.

Y pysgodyn yma, am yr hwn y rhoddir hanes yn *British Zoology* Mr. Pennant, cyf. iii., Rhif 50, ac yn *General Zoology* y Dr. Shaw, cyf. v. tud. 350, dan yr enw *SQUALES Monensis*, nid yw wedi ei gael ond yn aifnyfych, ac y mae ysgrifenywyr wedi coleddu amheuaeth, pa un a ydyw yn arbenigol ar wahan i *FORGI Porbeagle* Mr. Pennant, iii. 103; *SQUALES Cornubicus* y Dr. Shaw, tud. 349; ac eiddo *Gmelin, Syst.* tud. 1497, yr olaf o ba rai, yn wir, a'i gwnant yn ddim ond amrywiaeth yn unig. Y mae Esgob Carlisle, yn y drydedd gyfrol o Weithrediadau y Gymdeithas Linnæaidd, wedi amcanu gwahaniaethu rhwng y *Porbeagle* a *MORGI Biwmaris*, yr hwn amcan y mae Mr. Donovan, yn ei Hanes y Pysg Prydeinig, o dan yr erthygl *SQUALES CORNUBICUS*, wedi ei drin mewn dull tra ysgafn.

Yr wyf yn ymatal, yn bresenol, rhag mynod i mewn i unrhyw ddadl neillduol ar y pwngc; a bydd i mi yn unig gyfeirio at y dysgrifiad a roddwyd yn barod yn y *British Zoology*. Modd bynag, caniatäer i'r llun yn y cerfiad cysylltiol, yr hwn a dynwyd yn y modd cywiraf, gydag offerynau pwrpasol, oddiwrth fy narlun gwreiddiol a wnaed gan raddfa, a'r hwn sydd yn awr yn meddiant David Pennant, ysw., o Downing, siarad drosto ei hun. At hyn y bernais yn addas ychwanegu copi o'r darlun sydd yn Ngweithrediadau y Gymdeithas Linnæaidd, o'r *SQUALUS Cornubicus*, wedi ei dynu yn yr un dull, fel y gallo y cyhoedd ffurfio rhyw fath o farn. Gallai y lluniau hyn hefyd fod o gynorthwy mewn ymchwiliadau dyfodol, pan y dichon i'r pyngciau hyn yn ddamweiniol ddyfod o dan sylw, a phan na hyddai Gweithrediadau y Gymdeithas Linnæaidd, neu *British Zoology* Mr. Pennant, wrth law i ymgynghori a hwynt.

Nid wyf yn rhyfygu haeru, fod y *SQUALUS Cornubicus*, a'r *SQUALUS Monensis*, yn rhywogaethau gwahanol, gan na welais ond un esiampl. Fy nymuniad yw, ar fod i arddangosiad teg a diduedd gael ei wneyd o bob un, fel y dygwyddont ddyfod o dan sylw, yr hyn a allai yn y diwedd arwain i gywirdeb a sicrwydd.

AM Y MORRIS.

Yr wyf yn cael allan fod ymgais wedi cael ei wneyd hefyd i ddileu allan o'r *British Zoology* wrthddrych arall, sef y *MORRIS*. Hwn yw *LEPTOCEPHALUS Gronovius* yn ei *Zoophylacium*, Rhif 410, tab. 13. f. 3; *LEPTOCEPHALUS Morrisii*, *Gmel. Syst.* tud. 1150. ac yn *Shaw's General Zoology*, iv. tud. 84, tab. 10. An-

* "Amgylchynir y llygaid ar bob ochr gan rës ddwbl o allorddiadau neu ddaifadenau bychain."

fonwyd esiampl o'r pysgodyn hynod yma gan Mr. Pennant i Dr. Gronovius y pryd hyn yn preswyllo yn Leyden, fel y cydnabydda yn ei *Zoophylacium*, tud. 136. Y mae yr hanesydd naturiaethol enwog hwnw wedi rhoi darlun o hono, a'i ddyysgrifio yn fanwl. gyda'r cywirdeb hwnw y mae mor berffaith feistrolgar arno. Gan mai dyma fel y mae, dylem ryfeddu pa fodd y darfu i neb roddi allan fel ei opiniwn, "nad ydyw y pysgodyn bychau a elwir y *Morris* mewn un modd wedi cael ei ddeall yn gywir."

Yma ynte gofynaf ganiatâd i ychwanegu, fy mod yn adnabod y pysgodyn yn dda; daeth i fy rhan i weled pedwar esiampl o hono; un a gymerwyd yn nghored Llienawg, oddeutu tair milldir o Biwmaris, y tri ereill dair milldir islaw morfa Biwmaris, i'r gogledd-ddwyrain, pan yn dilyn y difyrwch o hel locust y môr, ar y trai, mewn dwfr hâs, yn mysg twmpathau o w, mon y môr. (*Fucus Serratus*.)

O fewn y blynyddoedd diweddar y mae terfyn wedi dyfod ar y difyrwch hwnw, trwy fod y gwymon wedi ei ddinstrio yn ngwneuthuriad *kelp* (math o halen a wneir o'r gwymon,) ac y mae y locustiaid, neu y *prawns*, y rhai oedd-ynt mewn cyflawnder pan oeldwn i yn fachgen ysgol, wedi gadael y rhanau hyn o'r arfordir, ac hefyd, mae yn dra thebygol, fod y lle wedi ei wneyd yn anghyfadde fel preswylfod i'r pysgodyn bychan hwn, testyn ein hystyriaeth bresenol.

Ar yr adeg pan y daeth y rhai hyn, yn gystal a'r rhyddig esiamplau, canys gwelais fwy nag un, o'r PYSGODYN CEGDDU *Triforchog* i'm dwylaw, yr oedd fy nghydnabyddiaeth âg awduron mewn hanesiaeth natur, y rhai byw yn gystal a'r rhai meirw, yn llawer mwy cyfyngedig nag y mae wedi bod wedi hyn; am hyny nis gwyddwn nad allai fod y pysgod hyn yn gyffredin yn Mhrydain, pe amgen buasant oll wedi cael eu cadw yn fanwl, er mwyn rhagflaenu unrhyw amheuan yn eu cylch yn y dyfodol.

Nis gall neb, ag sydd yn gydnabyddus âg egwyddorion y gyfundrefn Linnæaidd o hanesiaeth natur pysgod, beidio eilych ar y creadur tyner, yr hwn yw ein gwrthddrych presenol, heb ryfeddu; gan fy mod yn credu mai dyma yr unig bysgodyn yn natur, hyd ag yr wyf fi yn gwybod, nad oes ganddo na llyw, traed, nac esgyll. Bydd i'w gyfansoddiad rhyfedd, gan hyny, a'r angenion neu yr amherffeithderau yr ymddengys ei fod yn eu dyoddef, gynhyrfu yn y meddwl ystyriol ryw adfyfyriadau ar y pwng o hwn, yn gystal ag ar ffurfiad rhyfedd rhanau ereill y pysgodyn.

Nis gall y rhai a gymerasant fwyaf o bleser i dalu sylw i weithrediadau Rhagluniaeth, beidio rhyfeddu, gyda Ray a Derham, fel y mae amrywiol ranau anifeiliaid wedi eu ffurfio mewn modd neillduol, a'u cyfaddas at eu gwahanol ddulliau o fyw, a'r lleoedd y maent wedi eu bwriadu i gyfaneddu ynddynt. O dan y syniad yma, nis gallaf beidio meddwl, y gellir rhoddi cyfrif am ffurfiad yr anifail yma. Gwel y dysgrifiad o hono yn Gronovius, Pennant, a Shaw.

Y mae yr amgylchiadau o dan ba rai y cymerwyd tair allan o'r pedair esiampl, y rhai a welais (ac nis gwn i amgen na chymerwyd y bedwaredd mewn sefyllfa gyffelyb,) yn awgrymu i mi yr ystyriaethau caulynol: yn gymaint a'u

cael mewn twmpath trwchus o wymon, neu chwŷn y môr, gallaf yn rhesymol benderfynu fod Awdwr Mawr natur wedi bwriadu i'r anifail dreulio ei fywyd mewn lle o'r fath; am hyny, y mae ei ranau wedi eu cyfaddasu at ei sefyllfa. Ei ben bychan sydd wedi ei lunio yn dda er arwain y ffordd trwy ddyrnsni mor annhreiddgar; ei gorph main at lithro trwy y plygion lluosog a'r myned-feydd cyfyng, y rhai a ffurfir gan ymgangeniadau mynych y llyisiau hyn; ei lygaid mawrion i ddarganfod yr ysglyfaeth lleiaf, yn nhywyllwch llwyn mor dew, yn mha le, yn ddiameu, y buasai traed, esgyll, a llyw, hyny ydyw, edyn y gynffon, y ddwyfron, a'r cylla, nid yn unig yn anfuddiol, ond yn rhwystrau cyfangwbl.

Gallai y sylwadau ar gyniweirfeydd y pysgodyn hwn, fe ddichon, fod yn foddion i wneyd ymchwiliadau am dauo yn y dyfodol yn fwy llwyddiannus.

Ydwyf, &c.

HUGH DAVIES.

Biwmaris, Tach. 10, 1809.

RHIF XVI.

HANES SYR RHISIART BULKELEY; YN MHA UN Y CEIR DYS-GRIFIAD CRYF O ORTHRWM Y FFAFRYN IARLL LEICESTER.

TUDAL 395.

Syr Rhisiart Bulkeley a wasanaethodd yn y senedd dros str Fôn, yn yr ail a'r trydydd eisteddiad o'r frenines Mari, y trydydd o Elisabeth, a'r cyntaf o Iago.

Yr oedd o berson lluniaiidd, o wynebpryd glân, ac o gorpholaeth tâl. Yr oedd yn gymedrol o ran ei ymborth, heb fod yn yfwr mawr. O ran ei arferion, ni byddai byth yn newid ffurf ei wisgoedd; ond gwisgai bob amser glôs crwn, a gwasgodau trwchus cotymog, er ei fod yn dra hoyw a chyfoethog. Yn y flwyddyn olaf o deyrnasiad y frenines Elisabeth, ac efe y pryd hyny mewn oedran mawr, efe a roddodd ei bresenoldeb yn nghyngor y cyffindiroedd yn Ludlow, yn nhymhor y gauaf. Pan fyddai yr Arglwydd-lywydd Zouch yn myned i'r eglwys yn ei gerbyd, neu i rywle arall, arferai Syr Rhisiart farchogaeth ar ystalwyn mawr; ac weithiau elai o'i lety i'r eglwys, ar rew ac eira, ar ei draed, gyda mantell fer, hosanau sidan, a chleddyf mawr a dagr, arosai drwy yr holl weddtau a'r bregeth ar dywydd oer iawn; yn gymaint ag y byddai yr Arglwydd Zouch yn arfer dywedyd, y byddai yn cael anwyd wrth edrych arno.

Yr oedd yn ddarllenwr mawr ar hanesyddiaeth, a darlithiau am bob etifedd-iaethau a gwledydd; o gof da rhagorol; a dealltwriaeth mewn materion perthynol i gadw tŷ, hwsmonaeth, helyntion morwrol, adeiladu llongau, a'u cynnal ar y môr. Ysgrifennai ei lythyrau ei hun, ac atebai bob llythyr â'i law ei hun: a chan iddo gael ei gyhuddo yn y cynghor cyffindrol am droseddu archiad o

eiddo y llys hwnw, efe a dynodd allan ei atebiad ei hun—nas gellid ei droi allan o'i feddiannau oddigerth trwy weithrediad y gyfraith gyffredin—plediodd y *Magna Charta*, neu y Freinlen Fawr—a haw.iodd am ddedfryd: wedi i'r atebiad hwnw gael ei roddi o flaen y llys, y prif ynad, Syr Rhisiart Shuttleworth, a alwodd am gael ei weled; ac wedi ei ddarllen, efe a ddywedodd wrth y cynghorwyr wrth y bar, "Eirychwch, fy meistri, y fath asgwru y mae Syr Rhisiart Bulkeley wedi ei fwrw i'r llys, er mwyn i chwi flino arno:" ar ar ol i'r mater gael ei ddadleu, tafwyd ef i'r gyfraith gyffredin.

Yr oedd yn cadw tŷ rhagorol, ac yn groesawgar i ddyeithriad, yn enwelig y cyfryw a elent i, neu a ddeuent o'r Iwerddon. Efe a groesawodd Iarll Essex yn ardderchog ar ei ffordd yno i fod yn arglwydd-raglaw. Darparai bob angenrheidiau at ei fwrdd yn mlaen llaw. Anfonai ddwy long bob blwyddyn i Greenland am amryw fathau o bysgod; y rhai yr arferai gyfnewid yu yr Yspañ am amryw fathau o winoedd; a chadwai yn wastadol yn ei seker ystorfa dda o heu win (*sack*,) yr hwn a alwai *Amabile*, heblaw gwinoedd ereill. Cadwai ddau o barciau wedi eu cyflenwi yn dda & Cheirw Cochion a Danas; y rhai a gynrchent y fath gyflawnder o hyddig ag a wnelai ddarpariaeth i'w fwrdd dair neu bedair gwaith yn yr wythnos drwy y tymhor, heblaw rhoddi plaser i'w gyfeillion. Cadwai amryw dyddynod, heblaw ei etifeddiaeth ei hun, ar ei ddwyllaw, y rhai a ddarparent ei dŷ & chig eidion brás, molltgig, cig oen, &c., &c. Yr oedd yn farchogwr rhagorol, ac yn ymladdwr deheuig; cadwai ddwy ystabl fawr o geffylau, un yn str Gaerlleon, ac un arall yn Biwmaris, a chynulliad mawr o gesyg. Ei etifeddiaeth yn Môn ydoedd 2500*l.*, yn str Gaernarfon, 800*l.*, ac yn str Gaerlleon, 1000*l.* yn y flwyddyn: a chanddo hefyd ystorfa dda o ariau parod yn gorwedd yn ei gist. Cadwai lawer o weision a gweinyddwyr, oll yn wŷr tâl a destlus: dau was traed mewn lifrai a redent bob amser gyda'i geffyl: nid elai byth oddicartref heb 20 neu 24 i weinyddu arno. Yr oedd yn uchel yn ffafr y frenines Elisabeth. Meddai gyfeillion galluoŷ yn y llys, ac yr oedd bonedd a gwerin str Fôn at ei wasanaeth, oddieithr yr Woods o Rosmore, y rhai oeddynt bob amser yn elyuion iddo.

Cafodd ymdrechfeydd mawrion gyda Dudley, Iarll Leicester; yr hwn a gafodd freint-lythyrâu y frenines, o dan y sêl fawr, i fod yn brif heliwr coedwig y Wyddfa: yn mha swydd efe a ymddygodd yn dra niweidiol i siroedd Meirionydd, Arfon, a Môn; gan ymgeisio at ddwyn o fewn terfynuau a chyffiniau y fforest hono y rhan fwyaf o diroedd y rhydd-ddeiliaid yn y tair str hyu; ac i'r dyben hwnw yr iarll a gafodd gan y frenines nodi amryw ddirprwyaethau i edrych i mewn i drawsfeddianniad a dirgŷliad tiroedd. Gan uad oedd barn y rheithwyr yn Môn yn boddhau dirprwywyr yr iarll, aethaut mewn cynddaredd i Gaernarfon, torasant trwy drais i'r trysorlys yno, gan chwilota y cofnodion, a chludo ymaith yr hyn a ryngai eu bodd; ond yr iarll, ar ol gwneyd llawer o ymgeisiadau, er blinder mawr i'r wlad, a orfodwyd i dynu yn ol, trwy iddo gael ei drochu yn ei holl gynlluniau gyda golwg ar y Wyddfa, trwy allu a dylanwad a bywiogrwydd Syr Rhisiart Bulkeley. Ond, *manet alta mente reposum*. Yr oedd yr iarll yn dal llid gwenwynig at Syr Rhisiart; eto yr oedd yn parhau

* "Arosai yn giaddeilig yn ddwfn yn y meddwl"

mewn rfafr gyda'r frenines a'r cynghor, er iddo gael ei tino yn fynych gan yr iarll, ei oruchwylwyr, a'i greaduriaid.

Trwy fod Syr Rhisiart yn un o israglawiad Môn (pan ddaeth y newydd fod yr Armada Yspeinig yn bygwth Lloegr,) yr oedd efe i wŷsio y wlad i wisgo arfau; a thrwy iddo wŷsio Mr. Woods o Rosmore, efe a dramgwyddwyd yn fawr, a thybïai ei fod ef yn goddef germod pwysau: am hyny aeth i fyny i'r llys at Iarll Leicester, gan gludo chwedl anwireddus i'w ganlyn, fod Syr Rhisiart Bulkeley (ychydig cyn euogfarniad a dienyddiad Thomas Salusbury, un o gydweithredwyr Arthur Babington, y bradwr, yn 1585), wedi bod yn mynydd-oedd Eryri yn cydymgynghori âg ef, a'u bod, mewn fferm o eiddo Syr Rhisiart, a elwid Cwmligiau, wedi bod yn cysgu gyda'u gilydd am ddwy noswaith neu dair. Yr iarll, yn falch o'r hysbysiad yma, yn ddiatreg a fynegodd y peth i'r frenines a'r cynghor. Ar hyny, Syr Rhisiart a alwyd o flaen y cynghor, ac a holwyd; ond efe a wadodd yn bendant y cwbl oll. A phan y darfu i'r iarll, y pryd hyny yn llywydd cynghor y frenines, bwyso y peth yn llym yn ei erbyn, efe a ddywedodd yn wyneb yr iarll, "Bu eich tad chwi, a'r unrhyw ddyinion ag sydd yn awr yn achwyn yn fy erbyn, agos ag andwyo fy nhad; oblegyd, ar farwolaeth y brenin Iorwerth VI., trwy lythrau oddiwrth eich tad, efe a dderbyniodd orchymyn i gyhoeddi y frenines Jane, ac i wysio y str; yr hyn a wnaeth yn unol â hyny; ac oni buasai fod fy mam yn un o forwynion aurhyd-eddus y frenines Mari, daethai i drwbl a pherygl mawr." Wedi clywed y geiriau hyn, dystawodd y cynghor, ac aethant ymaith; a Syr Rhisiart a ymadawodd. Yr iarll a brysurodd at y frenines, ac a'i hysbysodd fod y cynghor wedi bod yn holi Syr Rhisiart yn nghylch materion o deyrnfradwriaeth; iddynt ei gael yn ddyn peryglus, ac yn gweled rheswm am ei draddodi i'r Tŵr; a'i fod yn byw mewn congl amheus o'r byd. "Pwy? Syr Rhisiart Bulkeley," ebe y frenines; "ni ddarfu iddo erioed fwrïadu unrhyw niwaid i ni. Yr ydym wedi ei ddwyn i fyny er yn fachgen, ac wedi cael prawf arbenig o'i ffyddlondeb i ni: ni chewch ei draddodi ef." "Genym ni," meddai yr iarll, "y mae gofalu am berson eich mawrhydi; yr ydym yn gweled mwy ac yn clywed mwy am y dyn nag yr ydych chiwi; y mae o feddwl uchelgeisiol, ac yn preswyllo mewn lle pellenig." "Ger bron Duw (atobai y frenines), nynt a gymerwn ein llw ar yr Efengylwyr sanctaidd, na fwrïadodd efe i ni erioed unrhyw niwaid;" ac felly rhedodd at y Beibl, a chusanodd ef, gan ddywedyd, "Ni chewch ei draddodi ef; yr ydym wedi ei ddwyn ef i fyny er yn fachgen." Yna arglwyddi y cynghor a ysgrifenasant lythyr at y Dr. Hugh Bellot, arglwydd esgob Bangor, ar fod iddo chwilio i wirionedd y cyhuddiad a osodid yn erbyn Syr Rhisiart; yr hyn a gafodd yr esgob ei fod yn anwireddus ac anudonol; a sicrbaodd hyny i'r cynghor. Ar hyny, efe a gyhoeddwyd yn ddieuog, er mawr foddhad i'w gymeriadi y frenines, ac er cyflawn orfoledd i'w wlad, ac i'w gredyd mawr a'i gymeriad ef ei hun: ac ar ol hyny, ysgrifennodd amryw o arglwyddi y cynghor lythrau at ustusiaid brawdlysol Gogledd Cymru, i gyhoeddi y camwri a gawsai Syr Rhisiart, ac i hysbysu i ddeiliaid y frenines ei ddiniweidrwydd amlwg.

Ond fel na byddai i Syr Rhisiart gael byw mewn heddwch, dyn o'r enw Green, yr hwn a berthynai i Iarll Leicester, yn enw un a elwid Bromfeild, un yn derbyn pensiwn, a ddaeth ato, i'w herio i gyfarfod Bromfeild yn y mae.

“Onid oes genych un neges arall (ebai Syr Rhisiart)?” “Nac oes,” ebai Green. Yna Syr Rhisiart a dynodd ei ddaigr, ac a archloddod ben Green, gan erchi iddo gludo hyny fel ei atebiad, am ei fod yn dirmygu cyfarfod â'r fath gnaf a Bromfeild. Y driniaeth yma ar Green a fawr gynyddodd lidiogrwydd yr iarll. Bromfeild, Green, ac ereill o'i wasanaethwyr, a luniasant frad yn erbyn person Syr Rhisiart; ond efe a safodd ar ei wylidwriaeth, gan gadw yn wastadol 24 o ddyinion cryfion, gyda chleddyfau, tarianau, a bidogau, i'w amddiffyn ef yn wyneb eu hymgeisiadau. Llogasant gychod ar y Tafwysg, gyda'r bwriad o foddi Syr Rhisiart, pan y byddai yn myned o Westminster i Lundain; ond efe, wedi cael hysbysrwydd cyfrinachol am y peth, a fenthyciodd ysgraff arglwydd faer Llundain, darparodd hi â dynion, gynau, tabyrddau, ac udgyrn, ac a rwyfodd ar hyd y Tafwysg, aeth tan y bont, ac i lawr at Greenwich, lle y cadwai y frenines ei llys yr adeg hono; ac wrth lano, ar gyfer y palas, parodd i'w gwmi ollwng eu hergydion, curo eu tabyrddau, a seinio eu hudgyru. Iarll Leicester, wedi clywed hyny, a aeth at y frenines gan ei hysbysu fod Syr Rhisiart Bulkeley, yu debycach i wrthryfelwr nag i ddeiliad, wedi dyfod gydag ysgraffau, gwŷr, gynau, tabyrddau, ac udgyrn, ac wedi saethu amryw ddrylliau yn erbyn palas ei mawrhydi, er mawr arswyd i'r llys; yr hyn beth ni ddylid ei oddef. Y frenines a anfonodd am Syr Rhisiart, ac ar ol clywed ei ymddiheuriad, a wnaeth yr iarll ac yntau yn gyfeillion. Yn mhen ychydig ar ol hyny, yr iarll a anfonodd am Syr Rhisiart ato i'w ystafell; ac wedi ei ddyfod yno, yr iarll a ddechreuodd ymresymu âg ef ar ryw gamwri a niweidiau a dderbyniassai oddiar ei ddwylaw; ac iddo golli £10,000 oherwydd ei wrthwynebiad iddo. Ond terfynodd yr ymddiddan mewn geiriau tynerach, a gwahoddwyd Syr Rhisiart i giniaw; ond ni wnaeth na bwyta nac yfed dim ond yr hyn a welai yr iarll yn ei brofi, gan gofio Syr Nicholas Throgmorton, yr hwn y dywedir iddo dderbyn ffygysen wrth ei fwrdd.

Onid yn gymaint ag i Iarll Leicester farw yn Hydref 1588, cafodd Syr Rhisiart Bulkeley, a'i wlad, fwynhau heddwch a llonyddwch oddiwrth ei orthrwm treisiol, ei gynllwynion, a'i weithrediadau drygionus; a bu Syr Rhisiart fyw hyd yr 28ain o Fehefin 1621, pan y bu farw, yn 88 mlwydd oed. Bu yn bresenol yn nghoroniad y breninesau Mari ac Elisabeth, a'r eiddo Iago y cyntaf. Costiodd ei fantell iddo, ar adeg y coroniad diweddaf hwn, £500.

RHIF XVII.*

SYLWADAU AR GYFLWR PRESENOL MYNYDD PARYS, WEDI EI YSGRIFENU GAN MR. PRICE, GORUCHWYLIWR. TUDAL. 402.

Y mae gwythen gopr mynydd Parys yn dra eang, a chynwysa fflu mewn crothau o amrywiol faintioli; y cyfryw grothau neu sypiau a elwir yn gyffredin yn *Stock Works*.

* Yr un sylw sydd gymhwysadwy at hwn a Rhif II. yn yr Attodiad. J.S.

Y cafnïadau yn y mwnglawdd a gytunant mewn eangder â'r swm o fŵn a gynwysent. Ond dylid sylwi, nad oedd y cafnïadau hyn wedi eu llawn i fyny yn gwbl gan fŵn copr, ond mewn rhan gyda chareg fwneiol neu fold y wythen, yn gymysg â mŵn a phridd marw, yr hwn yr oedd yn angyrheidiol ei dori er gwneyd lle i ymlid ar ol crwydriadau y wythen.

Y mae y wythen hon wedi cael ei gweithio ar raddeg dra eang, uwchlaw saith gant o latheni, heblaw gweithydd i'r dwyrain a'r gorllewin i'r hyd yma o dir. Cynwysa yr hyd hwn fwngloddiau Parys a Mona, y rhai ydynt ill dau yn yr un brif wythen.

O derfyn y ddau fwnglawdd i ben gorllewinol mwnglawdd Parys, y mae cafnïad agored dau gant o latheni o hyd, caut a haner o latheni o led, ac o ugain i ddengain llath o ddyfnder, yr hyn a ddyry gynwysiad o naw can' mil o latheni chwe'ochrog (*cubic*) o bridd naturiol wedi ei symud ymaith. Cynwysai y rhau yma o'r mwnglawdd ddarnau ardderchog o fŵn o amrywiol ansoddau; heblaw y cafnïad agored uchod, y mae amryw gafniadau tanddaearol mawrion yn y rhan yma o'r mwnglawdd, ac amryw ymgeisiadau tuag at y gorllewin.

O derfyn y ddau fwnglawdd i ben dwyreiniol y prif weithydd yn mwnglawdd Mona y mae hyd y wythen yn bum' cant o latheni, yn mha eangder y mae tri o gafniadau mawrion ac agored, allan o ba rai y mae llawn bedwar cant ac wyth a thriugain o filoedd o latheni chwe'ochrog o bridd naturiol wedi cael eu codi.

Y mae rhai o'r cafnïadiau tanddaearol yn y rhan yma o'r mwnglawdd yn hynod o ardderchog; un o honynt yn ddeg llath a deugain o hyd, deg llath ar hugain o led, a deugain llath o uchder o'r gwaelod hyd at gronglwyd afrywiog y bwa, ac yn cael ei gynnal gan un golofn yn unig yn y ceuedd hwnw. Mewn parth arall o'r mwnglawdd y mae cafnïad deugain llath o hyd, pymtheg o led, a deugain llath o uchder, y cwbl yn un bwa. Y mae y gweithydd tanddaearol yn rhy luosog i fanly arnynt. Bydd i'r cyfan a honynt gyrhaedd dau can' mil o latheni chwe'ochrog o wagle, heblaw shaftiau, lefelydd, &c. Gellir cael rhyw feddyddrych am y cyrph anferthol o fŵn a gynwysai y rhan yma, wrth y swm o fŵn a godwyd mewn dwy fargen mewn tri mis yn y flwyddyn 1787, yn y gyntaf dwy fil naw cant ac un ar ddeg ar hugain o dunelli o fŵn copr da, a dim ond deuddeg tunell a phedwar ugain o ysbwrial; yn y llall pedwar cant ac wyth a phedwar ugain o dunelli o fŵn copr, a dau gant a saith a thriugain o dunelli o ysbwrial, heblaw y mŵn a godwyd mewn amrywiol fargeinion ereill llai.

Y mŵn a geir yn gyffredin yn y mwnglawdd hwn ydyw y mŵn copr melyn; cynwysa goryg callestr, *sulphur*, ac o bedwar i bymtheg y cant o gopr. Y mae peth mŵn copr du wedi cael ei godi yn mynydd Parys, a gynwysai o bymtheg i ugain y cant o gopr, rhai parthau o'r wythen yn cynyrchu copr pur yn ymlynu ar ffurf dail wrth ochr y graig gyfryngol. Diau fod y copr hwn wedi bod yn doddedig, ac wedi ei waelodi gan ansawdd haiarnaidd y graig yr ymlynai wrthi.

Y mae uwchlaw pedwar cant a thriugain o latheni o dir, o ran hyd, yn y rhan ddwyreiniol o'r mwnglawdd, yr hwn nid ydyw wedi ei weithio ond yn unig mewn rhan, ac y mae yn dra thebyg fod yn y parth hwnw amryw gyrph o fŵn heb eu darganfod, eithr nis gellir sicrhau hyny ond trwy ymgeisiadau dyfodol.

Y mae y mŵn, ar ol cael ei dŵin, hyny ydyw, ei dori i lawr i faintioli priodol, a thynu yr ysbwrial allan o hono mor belled ag y mae yn ddichonadwy yn y gwaith mawr hwn, yn cael ei gario i odynau, a'i losgi.

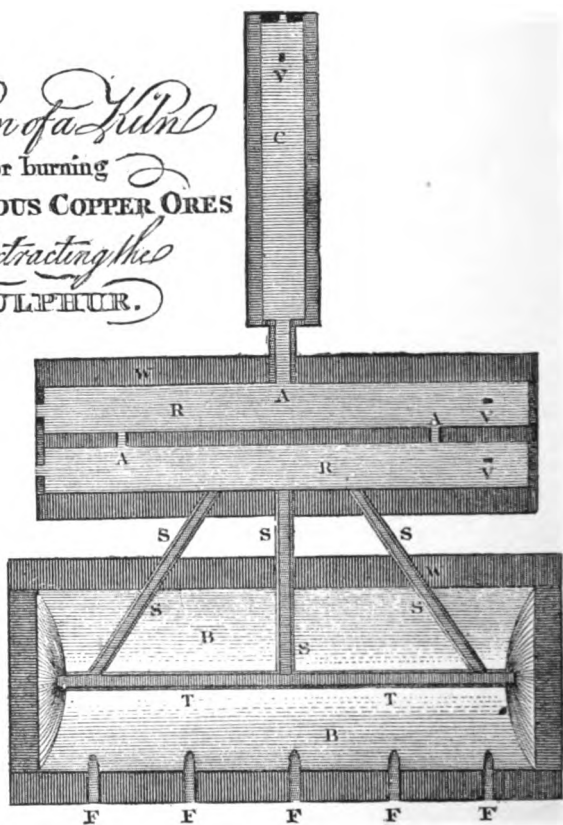
Muriau yr odynau hyn ydynt o bedair i bump troedfedd o uchder, ac yn ddigon cryfion i ddal pwysau y mŵn yn wysg ei ochr. Lled yr odyn o'r tu fewn sydd o ddeunaw i ddwy droedfedd ar hugain, ac yn gyffredin llenwir hi â'r mŵn hyd o dair i bedair troedfedd uwchlaw lefel pen uchaf y muriau. Y mae eu hyd yn amhenderfynol, ond parheir hwy yn mlaen yn unol â'r swm o fŵn y bwriedir ei roddi yn yr odyn. Cynwysa yr odynau o bedwar cant i dri chant ar ddeg o dunelli o fŵn. Y mae y mŵn ar dop yr odyn yn cael ei ffurfio yn grwn, a'i orchuddio yn glôs, oddieithr y ffliwiau sydd yn rhedeg ar hyd top yr odyn, i gario y mwg i dderbynfeydd wedi eu gwneyd at hyny; y maent oddeutu chwe' throedfedd o uchder, a phum' troedfedd o led, a'u topiau o briddfeini yn fwaog, a chedwir hwy mor sych ag y mae yn bosibl. Trwy fod y mwg yn croni yn y *condensers*, y mae y *sulphur* yn myned i'r gwaelod, ac yn cael ei gymeryd oddiyno, ei ferwi, a'i buro at ei werthu. Y mae ffliwiau yn nur ffrynt yr odyn, trwy y rhai y gosodir tân yn y mŵn, ac wedi iddo gymeryd digon o dân, llosga o hono ei hun.

Y mae mŵn y mwnglawdd yn llawn o *acid* brwmstanaidd, o'r hwn, yn gyfundedig â'r dwfr a weithia i mewn trwy agenau yn y wythen, a ymgysfuna â'r copr, gan ei gadw mewn cyflwr toddedig. Y dwfr, wedi ei nawtio fel hyn, a arweinir i byllau yn mha rai y bydd haiarn wedi ei ddodi; yr *acid*, trwy fod ei attyniad at haiarn yn gryfach nag at copr, a ymgysfuna â'r haiarn, gan adael y copr yn rhydd i waelodi ar ffurf fetelaidd. Y copr a waelodir fel hyn sydd yn grynsŵth o fân ronynau, ac y mae braidd i gyd yn gopr pur. I brysuro yr oruchwyliaeth o waelodi, y mae gwyneb yr haiarn yn cael ei grafu yn barhaus, a'i glirio i roddi i'r *acid* wyneb newydd i weithredu arno, trwy yr hyn y mae peth o'r haiarn dadgysoddedig yn cael ei gynyysgu â'r gwaelodiad, ac yn amharu ei ansoddion.

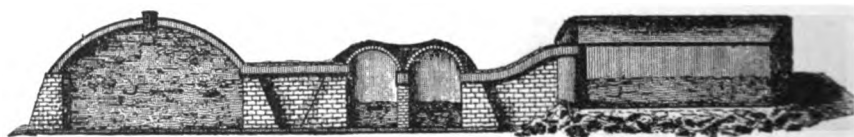
Cymerir y copr o'r pyllau ar ffurf llaid, a phan fyddo wedi sychu, anfonir ef i'r ffwrnais i gael ei doddi. Y mae y gwaelodion yma yn cynwys o ddeg i bump ar hugain y cant. Ond os dodir haiarn gyru yn y dwfr mwneiol, a'i adael yn llonydd, hyny yw, heb ei lanhau i roddi iddo wyneb newydd, nes y byddo wedi llwyr doddi, bydd iddo waelodi yn agos i'w bwysau ei hun o gopr pur.

Y pyllau, yn mha rai y gwaelodir y copr o'r dwfr mwneiol, ydynt yn rhesi, y naill rês o dan y llall, yn ol fel y byddo gogwyddiad a maint y tir yn caniatáu; gollyngir y dwfr o un rês o byllau i rês arall, nes y byddo y dwfr wedi gollwng yr holl gopr a ddaliai yn doddedig. Y dwfr a rôd allan o'r rhês isaf neu olaf o'r pyllau, a drosglwyddir i gronfeydd, lle y mae yr haiarn dadgysoddedig yn

Plan of a Furnace
 for burning
PYRITACEOUS COPPER ORES
& Extracting the
SULPHUR.

SECTION

CYNLLUN O ODYN YN MYNYDD PARYS.

gwaslodi. Y mae yr ochre haiarnaidd yn ddefnyddiol fel paent. Maintioli cyffredin y pyllau ydynt un droedfedd ar bymtheg ar hugain wrth ddeuddeg, ac oddeutu dwy droedfedd o ddyfnder, gyda chyfwng o chwech neu saith droedfedd rhwng pob un o honynt.

Nifer y dynion a weithient yn ngweithydd tan-ddaeacol mwnglawdd Mona yn y flwyddyn 1806 oedd 227, y powdwr gŵn a ddefnyddiwyd oedd 17,036 o bwysi, ac o ganwyllau, 26,283 o bwysi.

Yn y flwyddyn 1807, yr oedd 237 o ddyinion ar waith, y powdwr gŵn a ddefnyddiwyd oedd 15,345 o bwysi, a'r canwyllau yn 23,321 o bwysi.

Yn y flwyddyn 1808, 122 o ddyinion oedd ar waith, a defnyddiwyd o bowdwr gŵn 6300 o bwysi, ac o ganwyllau 9200 o bwysi.

CYNYRCHION GWAHANOL FWNEION YN MWNGLAWDD MONA.

MWNEION CRI WEDI EU TRIN.

Cynwysa y mŵn cri goreu, ar gyfartaledd, 8 yn y cant.

Cynwysa y mŵn cri israddol, ar gyfartaledd, 4 yn y cant.

MWNEION WEDI EU LLOSGI.

Cynwysa y mŵn llosgedig goreu, pan y mae y peth manaf wedi ei ogrwn allan, 10 yn y cant.

Cynwysa y mŵn llosgedig israddol, pan wedi ei drin, ond y brâs a'r mân yn gymysg, 4½ yn y cant.

MAINTIOLI YR ODYNAU.

TROEDFEDDL

Yr hŷd oddifewn	58
Y lled oddifewn	22
Uchder y muriau	4½
Ei llanw a chopr yn uwch na'r muriau	4

Bydd i odyn o'r maintioli uchod gynwys 699 o dunelli o fŵn copr, neu 700 tanell.

CYFEIRIADAU AT Y DARLUN.

- B, Corph yr odyn.
- W, Muriau yr odyn a'r derbynfeydd.
- R, Derbynfeydd cyfredol.
- C, Derbynnydd croes.
- F, Ffiwiau yn mur y ffrynt.
- S, Ffiwiau o'r odyn i'r derbynnydd.
- A, Holltau at archwilio yr odyn.
- V, Tyllau Gwynt.

RHIF XVIII.

LLYTHYR YR ARCHESGOB WILLIAMS, TRA YN GYMRAWD O
GOLEG ST. IOAN, CAERGRAWNT. TUDAL. 42L.

Y Gwir Urddasol,

Darfu i gydgyfarfyddiad doethineb a serch, yn eich gweithred olaf o fwriadu symud eich mab, beri i mi fod yn ddystaw gydag golwg ar berswadio nac anog y naill ffordd na'r llall; er, rhaid i mi gyfaddef, gwell genyf ydyw iddo aros, ac ystyried ei awydd yn ddiweddar at ei lyfr, a'r ymdrechion buddiol a ddeilliodd o hyn; yr hyn, oni buasai ei fod mor sicr, ni buasai i gariad fy nallu gymaint, fel ag i gamarwain eich urddas gyda'r fath adroddiad. Canys er fy mod yn cyffesu fy mod yn ei garu ef yn fwy, yr wyf yn meddwl, nag y bydd i mi garu unrhyw berthynas ar ei ol; eto, megys y llefara Pliny am ei gyfaill, *Amo cum iudicio, eoq. magis quo magis amo*.*

Gan fod ei ysgoloriaeth wedi darford, ar ei ddychweliad o Lundain mi a fum mor hyf a'i osod mewn brawdoliaeth gyffredin (*fellows commons*), hyd nes, yn y coleg hwn neu rywun arall, y bydd i mi chwilio allan am gymrodoriaeth iddo; at yr hwn ddyrchafiad ni bydd yn gyfaddas hyd oni chyflawn gyrhaedda y radd o wryf yn y celfyddydau; ac ni bydd hyn, yn y man cyntaf, cyn y Pasg. Bydd i'w symudiad fel hyn i'n brawdoliaeth ni, yn rhyw ddeg punt yn y flwyddyn yn fwy o gost arnoch; ond credaf y bydd i'r cwmpeini dewisolach (yr hyn nis gall yn awr fod yn amgen na brodyr a boneddigion,) a'r cyfleustra a gaiff i wrando eu darlithiau, yn ol eich barn eich hunan, orbwyso y gost: dim ond hyn, am ei dderbyniad i mewn, yr ydych i anrhegu y coleg & llestrarian, o unrhyw werth a fynoch, uwchlaw 5 mark;† a bydded i chwi gerfio arno eich pais-arfau: dyua yr holl draul am gael derbyniad i mewn.

Ni bydd arno ddiffyg lle anrhydeddus wrth ddechreu, yn gymaint a'ch bod chwi yn foddolawn i dalu y costau.

Yr wyf yn diolch i chwi, Syr, am eich caredigrwydd bob amser i mi. Y mae eich lluaus cymwynasau blaenorol, heb ddim ad-daliad ar fy ochr i, yn ddigonol i ryddhau eich urddas oddiwrth unrhyw gost pellach yn y ffordd hono. Yr wyf fi yn wir, yn fy swyddogaeth, wedi taro ar un o'r arglwyddi mwyaf caredig a hybarch, fy arglwydd gaghellydd; yr hwn sydd ganddo ofal tadol caruaid a hynaws am danaf, yn hytrach na pharoch arglwydddaidd, fel y cefais, trwy lawer o ffafrau uniongyrchol, brofi yn ddiweddar.

Bu hefyd yn ffodus i mi, oblegyd yr wyf yn ardystio nad wyf yn ei briodoli i unrhyw deilyngaod o'r eiddof fy hun, roddi i'r brenin, a'r tywysog, ryw foddhad anghyffredin yn Newmarket ddydd Mawrth diweddfaf; ar ba adeg, trwy apwyntiad, y pregethais o'u blaen. Yr wyf wedi derbyn llawer o ddwfr sanctaidd y llŷs, os gallaf wneyd i mi fy hunan ryw les trwy hyn.

* "Po fwyaf yr ydwyf yn ei adnabod, mwyaf yr ydwyf yn ei garu."

† Mark sydd ddarn o aur gworth 18s. 4c. Crv.

Yr wyf yn erfyn arnoch, Syr, erbyn y Grawys nesaf, pan fyddo eich mab yn gyfaddas i swydd, ar fod i ryw drefnu gael ei darparu, fel y byddo yr arian yr ydych yn ewyllysgar i'w treulio am ei le, fod yn Llundain yn barod i mi alw am danynt: *oblegyd magistri nostri oculatas habent manus, credunt quod vident.**

Yr wyf wedi dwyn i weithrediad ysgrifurwm am 100*l.*, i dalu 50*l.* sydd yn ddyledus i mi oddiworth fy nghefnder Henry Williams. Er mwyn Duw, os gellwch fy hysbysu o unrhyw foddion i'w cael, neu i gaffael unrhyw arian, bydded i mi gael eich cyfarwyddyd. Dyma y cwbl sydd genyf tuag at fy ngholl amser, treulion arianol, a llafur fy nghorph, yr hyn a gefais gydag ysgutoriaeth fy ewythr daionus. Fel hyn yr wyf yn darfod a'ch blino yn mhellach ar hyn o bryd, heb wybod pa mor hir y bydd y llythyr hwn yn dyfod atoch, gan argymbell fy ngwasanaeth i'ch urddas, ac yntau i amddiffyniad Duw. Gorphwysaf fyth,

Eich urddas, at eich gwasanaeth

hyd eithaf ei allu,

Coleg St. Ioan, yn Nghaergrawn*
yr 22ain o Dachwedd, 1611.

JOHN WILLIAMS.

RHIF XIX.

LLYTHYR ESGOB LINCOLN (WILLIAMS) AT SYR JOHN WYNN
O WYDIR, BARWNIAD, WEDI I'W ARGLWYDDIAETH GOLLI
Y SEL FAWR. TUDAL 422.

Syr,

Gyda chofion o'm seroh a'm cariad goreu tuag atoch chwi—Trwy fy mod yn dra theimladwy o'r uchel ewyllys da hwnw a ddangosasoch bob amser tuag ataf, tybiais na byddai yn ddiangenrhaid i mi gymeryd y cŵrs hwn gyda chwi, yr hyn ni wnaethum gydag un cyfaill arall yn y byd, fel ag i ddymuno arnoch beidio cythryblu eich hunan yn fwy o berthynas i'r anffawd ddiweddf hon a ddygwyddodd i mi, nag y bydd i chwi ddeall yn fuan fy mod wedi gwneuthur felly fy hunan. Nid oes dim wedi dygwydd nad oeddwn wedi ei ragweled, ac (ar ol marw fy anwyl feistr), yn ei ddysgwyl gyda sicrwydd; ac nid oedd yn fy ngallu i'w ragflaenu, oddieithr trwy aberthu fy safle dylodaidd, a'r hyn a ystyriaf yn mhell uwchlaw yr oll o'r cyfryw, sef fy nghymeriad. Gwn eich bod yn fy ngharu yn rhy dda i ddymuno am i mi fod yn afradlon yn y naill neu y llall o'r pethau hyn, neu barhau yn hwy (eto, nid yn hwy nag y rhyngai bodd i un dyn,) yn y trueni gogoneddus a'r ysplenydd-dra caethwasaid, yn mha un yr wyf wedi byw (os gall dyn alw y fath galedwaith yn fywyd) am yn agos i'r pum' mlynedd diweddf. Trwy gollu y sêl, nid wyf wedi colli dim, na'm gweision ychwaith, trwy unrhyw fai o'r eiddof fi; nid oes dim wedi ei osod, nac hyd yn nod wedi ei sisial yn fy erbyn. Os nad oes genym yr un cyfleustra ag o'r blaen i wasanaethu y brenin, y mae genym lawer iawn mwy o

* "Y mae ein hathrawon yn moddu dwylaw gwasanaethgar, a chredant yr hyn a welant.

gyfleustra i wasanaethu Duw; yr hyn yr ydwyf yn ei gofleidio fel unig ddybeo Duw yn ei gariad a'i ragluniaeth tuag ataf, yn y cyfnewidiad disymwth hwn.

O berthynas i'ch mab *Owain Wynn* (yr hwn, yn nghyda'm dyled, ydyw holl wrthddrych fy meddyliau a'm gofalon bydol) mi a gyflawnaf tuag ato ef yr oll ag a allasai ddysgwyl oddiwrthyf, os byddaf byw; ac os marw a wnaf, mi a gyflawnais hyny yn barod.

Ni raid i chwi ofni dim allan o le ymberthynas i mi, gan eich bod mor gyf-iawn a gofalus yn eich holl ddymuniadau a'ch eirchion; y mae genych belyd eich mab hynaf yn agos i'r brenin, ac o gymeriad da yn y llŷs, yr hwn a all roddi i chwi hanes cywir am unrhyw beth yr ymfynwoh ág ef yn ei gylch.

Gan hyny, gobeithiaf y bydd i mi yn wastad ddal yr un safle ag o'r blaen yn eich serch; yr hwn, yn gyntaf, a osodwyd ar fy mherson, nid ar fy swyddogaeth ddiweddar, a'r hyn a deilyngaf trwy bob gwasanaeth cywir a serchiadol ag a orwedda o fewn fy ngallu. Terfynaf gyda'm gweddi ar Dduw am barhad eich iechyd; ac ymorphwysaf, eich tra chywir a serchus gyfaiil,

a'ch cefnderw,

Bugdon, Rhag^t 1, 1625.

JO. LINCOLN.

Cyfarwyddedig at fy nghyfaill a'm cefnderw tra anrhydeddus a theilwng, Syr John Wynn, Marchog a Barwniad.

RHIF XX.

CYFRIF O'R PYTATWS A DROGLWYDDWYD ALLAN O BORTH-LADD CONWY, YN DANGOS FEL Y TYFIR Y GWREIDDYN GWASANAETHGAR HWNW MEWN CYLCH MOR FYCHAN.

TUDAL 432.

Blwyddyn.	Bwstoll.	Blwyddyn.	Bwstoll.
1758	1,006.	1670	1,141.
59	260.	71	4,358.
60	Dim.	72	9,625.
61	Dim.	73	9,334.
62	180.	74	4,992.
63	Dim.	75	13,653.
64	Dim.	76	10,460.
65	Dim.	77	11,356.
66	2,129.	78	5,928.
67	252.	79	13,318.
68	132.	80	13,200.
69	180.	81	5,140.

Cyfanswm, 106,704.

D.S.—Cyn y flwyddyn 1758, yr oedd holl Nant Gonwy yn gorfod clude i fewn yr oll o'r nwydd angenrheidiol uchod.

RHIF XXI.

LLYTHYR ODDIWRTH EDWARD. IARLL CONWY, YN NGHYLCH
DI-DOI, &c., CASTELL CONWY. TUDAL 435.

Anrhydeddus Gyfeillion,

Cefais yr anrhydedd o dderbyn eich llythyr o'r 20fed o Fedi, yn mha un yr ydych yn rhyngu bodd i ymboli, pa un a ydyw fy ngwas Milward yn gweithredu yn ol fy ngorchymyn, wrth dynu i lawr y plwm, y coed, a'r haiarn, yn nghastell Conwy: mewn atebiad i ba ymfyniad yr wyf yn cydnabod drwy hynyma, mai fy ngwaith a'm gweithred fy hun ydyw; ac fod y dywededig Milward wedi ei benodi genyf fi i werthu y coed a'r haiarn yn ol y cyfarwyddiadau a roddais iddo; ac i drosglwyddo y plwm i'r Iwerddon, lle yr hyderaf y bydd yn fwy gwasanaethgar i'w fawrhydi nag ydoedd yn y wlad hon. A thrwy fy mod yn cael y cyfleustra yma o'ch anerch, yr wyf yn gostyngedig ddyrnuno arnoch symud ymaith bob atalfa a roddasoch ar ei weithrediadau, ac i roddi iddo eich nawdd yn y cyfryw; am fy mod eisoes yn golledwr ar gyfrif taliad clud, a cholli adeg gyfheus at drosglwyddiad y plwm; er hyny bydd i mi ei ystyried yn rhwymedigaeth neillduol arnaf fi, a byddaf yn barod i arddangos hyny trwy bob gwasanaeth yn fy ngallu i bob un o honoch, o rhynga bodd i chwi ganiatáu hyn ar fy nymuniad; yr hyn, os amgen, a allai fy ngosod mewn peth trafferth ac oediad. Ac nid amheuf na chyfarfyddaf âg achlysuron i dystio fy mod,

Anrhydeddus foneddigion,

Eich gwasanaethwr caredig ac ufydd,

CONWY a KILULTA.

Ragley, yn str Warwick,
6ed Hydref, 1665.

Arysgrifen.

At yr anrhyd. Thomas Bulkeley, ysw.; y
Milwriad Wynn, Hugh Wynn, ysw.;
Thomas Vaughan, ysw.; is-raglawiaid
ei fawrhydi yn Ngogledd Cymru.

RHIF XXII.

HAELIONI YN BODSCALLAN YN YSTOD AMSER Y DIWEDDAR
ROBERT WYNN, YSW TUDAL 438.

Rhaglen o Giniaw Nadolig y Rhydd-ddeiliad yn Bodscallan.

Arferai 60 neu 70 giniawa wrth y ddau fwrdd.

Ni oddefid i un ddiod arall ond *black strap*, 7 mlwydd oed, yn cynwys 24 bwael mewn barrel (36 galwyn) gael ei hyfed ar ddydd gwyl St. Ioan.

D.S. hefyd, ychydig wenith wedi ei grasu a'i fwrw i'r cwrw hwn, er ei addfodu.

Dwy forddwyd o folltgig wedi eu berwi, gyda maip wedi eu trin.

Cloren o gig eidion wedi ei ferwi, a bresych wedi eu trin; gyda syrllwyn o gig eidion rhost.

Porc a phytatws wedi eu berwi.

Twrci rhost.

Pwddin brith, wedi ei grasu.

Pastai o folltgig.

Gŵydd, gyda phwddin melus o rynnion oddi tani.

Dwy lwyn o folltgig wedi eu rhostio.

Pwddin cwstard.

19 o friw-basteiod.

Pwddin siwet wedi ei ferwi.

Morddwydydd o borc wedi eu rhostio.

Gŵydd, gyda phwddin melus o rynnion oddi tani.

Pastai o folltgig.

Pwddin brith wedi ei grasu.

Twrci rhost.

Dryll o borc berwedig a phytatws.

Cloren o gig eidion wedi ei berwi; gyda syrllwyn o gig eidion rhost.

Dwy forddwyd o folltgig gyda maip wedi eu trin.

YR AIL FWRDD.

Cig eidion rhost.

Morddwyd o folltgig wedi ei berwi.

Gwreiddiau wedi eu trin.

Gŵydd, gyda phwddin melus o rynnion oddi tani.

Pwddin wedi ei grasu.

Pastai o folltgig.

Briw-basteiod, dwsin

Pastai o folltgig.

Pwddin wedi ei grasu.

Gŵydd, a phwddin melus o rynnion oddi tani.

Pwddin pŷa.

Morddwyd o folltgig.

Morddwyd o borc berwedig a phytatws.

RHIF XXIII.

ANERCHIAD TRIGOLION SIR GAERNARFON AT RHISART
CROMWEL.

Anerchiad gostyngedig ustusiaid yr heddwach, boneddigion, gweinidogion, ac ereill, deiliaid ufudd a ffyddlawn eich uchelder, sef trigolion str Gaernarfon,

Yn amlygu,

Nas gall yr oruchwyliaeth bresenol o ragluniaeth ddwyfol gyda golwg ar farwolaeth ei ddiweddar uchelder, a'r penodiad o eiddo eich uchelder breninol fel olynydd yn llywodraethiad y cenedloedd hyn, lai nag enyn ynoma ystyriaethau gwahanol, yn gystal o farn ar un llaw, a thrugaredd ar y llall; ac am hyny, heblaw ein deisyfiadau at drefuwr Ollddoeth y rhagluniaethau hyn, ar fod iddynt ddwyn gwelliantau cyfaddas i'w ogoniant, a lleshad y genedl, yr ydym yn gwneyd yn hyf, trwy yr anerchiad yma, i ddatgan ein cydnabyddiaeth o'ch uchelder yn y llywodraeth hono, o dan ba un, fel y gorphwysai yn eich tad, o ddedwydd goffiadwriaeth, y rhedai barn i lawr fel dwfr, a chyfiawnder fel afon lifeiriol; duwioldeb a gefnogid, a gelyniion gwirionedd a heddwach a anghefnogid; a'r teyrnasoedd hyn o'r eiddom a wnaethpwyd yn gartrefleoedd cyfiawnder, ac yn *fynydd* o sancteiddrwydd. Ac yn gymaint a'n bod yn gweled fod Duw y nefoedd (yn nwyllaw yr hwn y mae calonau tywysogion) wedi gwisgo eich uchelder ág yspryd, trwy yr hwn y mae wedi eich cynhwyso i drin materion pwysig y genedl fawr hon, yr ydym yn edrych arnom ein hunain fel rhai dan rwymau i erfyn ar yr Arglwydd, ar fod iddo lwyddo eich cynghorion, a'ch ymgymeriadau uchel dros y grefydd ddiwygiedig mewn gwledydd tramor, a diwygiad cartrefol. Erfyniwn hofyd ar eich uchelder, tra yn dilyn yn llwybrau eich tad, ar i chwi fyned yn mlaen lle y dechreuodd efe, ac ateb dysgwyliadau mawrion y genedl, yn narostyngiad heresi, ofergoedd, halogrwydd, ac anghyfiawnder, ac yn nghynaliaeth ordinhadau dwyfol yr heddynadaeth a'r weinidogaeth; mewn bod yn dad i'r rhai a ofnaut yr Arglwydd, ac yn ngwneuthuriad eich person a'ch llywodraeth yn ofnadwy yn nghalonau eich holl bobl, a thrwy eich ymddangosiad fel amddiffynnydd y gwirioneddau dwyfol a dueddant i ddyrchafu Crist, ac er tangnefedd i'r cenedloedd hyn. Ac ar fod i'ch uchelder fyned yn mlaen yn ddedwydd yn y pethau hyn, y bydd i chwi gael gweddi

Gweision mwyaf fyddlon eich uchelder,

John Jones, Gweinidog,
Ellis Rowlands,
Robt Jones, Gweinidog,

Thomas Madryn.

David ap Robt,	Henry Glynne,
Evan Lloyd,	Owen Robert,
Gruffydd Jones,	Will ^m Richard,
Robt Owen,	David Evans,
Hugh Gwynne,	Thomas Owen,
Richard Glynne,	Will ^m Lloyd.
Owen Hughes,	
William Owen,	

RHIF XXIV.

SIARTR GWENWYNWYN I FYNACHOD YSTRAD MARCHELL

(TUDAL 474.)

[Y mae y gwreiddiol wedi ei ysgrifenu yn Lladin, a'r iaith yn hynod o lygredig.]

Bydded hysbys i holl feibion y Sanctaidd Fam Eglwys, yn gystal y rhai sydd yn awr a'r rhai a ddél, fy mod i, Gwenwynwyn mab Owain Cyfeiliog, wedi rhoddi i Dduw a'r ogonec'dus Forwyn Fam, ac i'r mynaich o Ystradmarchell, er iechyd fy enaid, i fod yn elusen rhad a thawel a pharhaus, holl borfeydd y dalaeth gyfan a elwir Cyfeiliog rhwng y terfynau hyn, sef o Afon Maen Melyn hyd at Lwyn y Groes, ac oddiyno ar yr union hyd at Flaen Nant Hannang, ac oddiyno o Nant Hannang hyd at ei Haber, ac oddiyno hyd at Abernant Garth Branddu, ac ar hyd yr afontig ei hunan hyd at ei blaen, ac oddiyno ar Wyrgam hyd at Garneddwen, ac oddiyno hyd at Gobleiddie, ac o Ben Gobleiddie Blaen Nant Tylinge hyd at yr Aber, ac oddiyno o'r Bache hyd at Aber Dyfyngwm, yn mlaen hyd lan y Dyfyngwm at ei tharddiad, ac oddiyno hyd at Relligogey, ac yn mlaen hyd at y Rhydiol, ac ar hyd y Rhydiol at Gwrydkay, ac oddiwrth y Rhydiol drachefn hyd at Aber Kamddwr Cyfeiliog, ac o Aber Kamddwr Cyfeiliog hyd at ei tharddiad, ac oddiyno ar yr union at Flaen Einiawn, ac oddiyno ar hyd yr Einiawn at yr Aber, ac oddiyno ar hyd lan y Dyfi at Aberdulas, ac oddiyno hyd lan y Dulas at ei tharddiad, ac oddiyno yn union at Gefn y Bwlch, ac oddiyno at Flaen Llwydo, ac hyd lan y Llwydo at yr Aber, ac oddiyno at y Dyfi, ac oddiyno at Aber Llywenith, ac felly hyd lan Llywenith at ei tharddiad, ac oddiyno yn union at Rhyd Pebyll uwch Clawedog, ac oddiyno ar hyd Clawedog at Gwernach, ac ar hyd Gwernach a ei tharddiad, ac oddiyno fel yr arwain uchder y mynydd at Rhyd Dderwen, ac felly ar hyd y Dderwen at y Fyrnwy, ac oddiyno at Nant yr Eira, nes cyrhaedd Lledwer ac Ablaen Lleddwern yn union at fôn Maen Melyn. Yr holl borfeydd, felly, a roddais i, y Gwenwynwyn rhagddywedig, i'r mynaich a ragenwyd o fewn y terfynau a ragfynegwyd.—Yn y Flwyddyn Oed ein Harglwydd 1201.

RHIF XXV.

BEDDARGRAFF PENNANT YN EGLWYS WHITEFORD.

Y Gof-dail yma a godwyd yn hytrach oddiar dduwioldeb mabaidd, na chyda'r bwriad o ychwanegu at barhad coffadwriaeth

THOMAS PENNANT.

Bydd i'w garedigrwydd gweithgar, a'i rinweddau neillduol, sicrhau iddo goffadwriaeth fwy parchus yn y gymydogaeith hon.

Bydd i'w lafur llenyddol enill iddo anfarwoldeb yn mysg y sawl y darfu iddynt, y rhai, trwy ddefnydd canmoladwy o'u talentau, a addygasant ac a wnaethant les i ddynolryw.

Bu farw yn Downing, ei balas genedigol, Rhag. 16eg, 1798, yn y 73ain mlwydd o'i oed.

RHIF XXVI.

AMDDIFFYNIAD THOS. PENNANT RHAG Y PRESS GANGS,
NEU LADRON DYNION.

THOMAS PENNANT, y dygiedydd, 25 oed, pum' troedfedd ac wyth modfedd o daldra, o berson hardd, furiad da, y fath ag a ystyrir yn alluog, yn gwisgo ei wallt ei hun, o wynebpryd teg, ac yn iach o ran ei wynt a'i aelodau.

RHIF XXVII.

ADRODDIAD, WEDI EI DYNU ALLAN GAN RICHARD FENTON,
HANESYDD SIR BENFRO, YNGHYLCH CYNIGIAD AT DDWYN
ALLAN ARGRAFFIAD WEDI EI HELAETHU O DAITH PEN-
NANT YN NGOGLEDD CYMRU.

3 LAWYSGRIF YN MEDDIANT O. B. DAVIES, YSW., WEDI EI YSGRIFENU
ODDEUTU 1808.

ADRODDIAD o ffeithiau yn mberthynas i argraffiad newydd o "Ogledd Cymru" Mr. Pennant, am yr hyn yr oedd R. Fenton wedi gwneyd cytundeb â'r Meistri Longman & Co., a Mr. White, i'w olygu a'i helaethu i faintioli cyfrol arall.

Mewn canlyniad i gynigiad a wnaed i R. F. am argraffiad newydd o "Ogledd Cymru" Mr. Pennant, ymgynghorodd R. F. â'i gyfaill Syr R. Hoare cyn iddo gytuno â'r cais, yr hwn a'i hanogai yn fawr i ymgymeryd âg ef; gan hysbysu ar yr un pryd y byddai yn dda ganddo ddarparu cyfres newydd o ddarluniau at y gwaith, a chydwelai â R. F. ar y priodoldeb o ysgrifenu at Mr. Pennant ar y pwngc, yr hyn a wnaethpwyd yn unol â hyny. I lythyr R. F. ymostyngodd Mr. Pennant i anfon ateb o'r fath mwyaf moesgar, yn mha un, wedi datgan ei syniadau gyda golwg ar y modd y cyhoeddidd y gwaith, sylwedd yr hyn ydoedd, na byddai i waith ei dad gael ymyryd âg ef; neu mewn llythyr a ysgrifennodd ar yr un adeg at Mr. White, na byddai i ddim mater newydd gael ei *gydgymysgu* â'r hen, efe a ddywed, fod yn ddedwydd ganddo feldwl fod y gorchwyl i gael ei osod yn nwyllaw R. F.; ac y mae yn rhoddi canmoliaeth tra uchel, ond haelddiannol, i Syr Richard Hoare am gynyg ei wasanaeth, gyda gwahoddiad i Downing pan fyddai efe a R. F. yn pasio y ffordd hono, fel yr oeddynt yn bwriadu gwneyd. Wrth gŵrs, dangoswyd y llythyr hwn i Syr Richard Hoare, ond ni ddarfu iddo ef na R. F. ystyried ei fod yn galw am unrhyw atebiad, ac yn wir, barnai R. F. y buasai yn anfoesgar ynddo ef, fel dyn dyeithr, wthio yn mlaen ohebiaeth yn ddiachos gyda Mr. Pennant. Yn fuan ar ol hyn aeth R. F. i Lundain, a chafodd gyfarfod ar y pwngc uchod gyda'r Llyfrwerthwyr, gan ddwyn gydag ef lythyr Mr. Pennant i furfio seiliau yr ymdrafodaeth, ar yr un pryd yn ystyried fod gan Mr. White gyflawn alluoedd

ac awdurdod i wneyd cytundeb âg ef. Y pryd hyny cytunwyd rhwng y pŵlliau, fod gwaith Mr. Pennant i gael ei gyhoeddi heb ymyrd yn y modd lleiaf â'i destyn, ac fod mater newydd i gael ei ddwyn i mewn, pan fyddai galw am hyny, gyda chromfachau gwahaniaethol neu ddynodiadol rhwng y gwreiddiol a'r ychwanegiad, ac fod i unrhyw nodiadau a ychwanegid gael eu nodi allan gyda'r llythren F. Yn awr, yn yr ymdrafod hwn, hyd yn nod pe buasai R. F. wedi cytuno â chynygriad hollol groes i feddylddrych Mr. Pennant, yr oedd efe yn gweithredu fel gwas, ac yr oedd y bai, os oedd unrhyw, i gael ei briodoli i'r sawl oedd yn ei osod ar waith; ond R. F. gan ewyllysio ymddwyn gyda mwy o foesgarwch, a farnai fod y cynllun a fabwysiadwyd at gyhoeddi yn gyfryw ag na allasai weithredu yn groes i ddymuniadau Mr. Pennant, fel yr oeddynt wedi eu hamlygu yn ei lythyr at Mr. White, lle y dywedai, nad oedd y sylwadau newyddion i gael eu *cydgymysgu* â'r gwreiddiol, hyny ydyw, fel yr ymddengys fod R. F. a'r rhai a'i gosodent ar waith yn ei ddeall, eu *cyd-gorphori*. Llaw-nodwyd cytundebau ar y cynllun uchod, eto ni ysgrifenyddwyd llinell, ac felly arosodd gwaith y diweddar Mr. Pennant heb ei-lygru gan ysgrifell R. F., pan y derbyniodd lythyr oddiwrth Meistri L. & Co., yr hwn a ddangoswyd i Syr J. W., ac un arall ar ol hyny, yn cynwys cynygion rhy ddarostyngol i R. F. allu cydsynio â hwy, hyd yn nod pe gallasai benderfynu yn annibynol ar Syr Richard Hoare, yr hwn a roddasai ei benderfyniad pendant i'r Llyfrwerthwyr ar y pwngc; ac felly R. F., er y gallasai hawlio cyflawniad ei gytundeb, fel na byddai yn achos o unrhyw rwystr i Mr. P., yr hwn oedd yn cychwyn fel golygydd ei hunan, a lwy'r roddodd y peth i fyny.

RHIF XXVIII.

Y "LLWYTHAU BRENINOL A PHENDEFIGOL"

GYDA RHAGARWEINIAD GAN W. TREVOR PARKINS, ESQ.

ARGRAFFWYD yr hanes tra dyddorol a ganlyn, am LLWYTHAU BRENINOL A PHENDEFIGOL GOGLEDD CYMRU, fel Attodiad i Hanes Whiteford a Threfffynon, yr hwn, gŵdag un eithriad, ydoedd y gwaith olaf o eiddo Mr. Pennant, ac ymddangosodd yn 1796. Y mae y gofrestr o ddisgynyddion y gwahanol lwythau, yr hon a ffurfia ran inor fawr o'r hanes yma, i'w phriodoli i Mr. Pennant. Parotowyd y rhestr o deuluoedd yn ofalus ganddo ef, a gorphwysant, fel y maent wedi eu rhoddi, ar ei awdurdod ef.

Dywedir fod gwahanol restrau o'r pymtheg llwyth yn amrywio; a rhifnodir y llwythau yn fynyeh yn wahanol, tra y mae yr enwau eu hunain yr un peth. Fel hyn, yn Llyfr Achau y Salsbriaid, cyfateba y llwythau âg eiddo Pennant, ond y mae y trefniad o honnynt yn gwbl wahanol; dechreu a rhestr yno gydag *Efnydd*, yr hwn a esyd efe fel y llyfr, a therfynir gyda'r tri llwyth a ddyr ef yn gyntaf.

Rhaid edrych ar ddechreuad gwirioneddol y llwythau fel peth tywyll. Ni sylwir arnynt gan Giraldus Cambrensis, yr hwn ei hunan oedd yn ŵyr i Rhys ap Tewdwr (un o'r rhai y tybir eu bod yn sylfaonwyr iddynt,) yr hwn a deithiodd trwy Gymru gyda'r archesgob Baldwin, pan y pregethai Ryfeloedd y Groes yn 1187. Y mae y dystawrwydd hwn yn fwy hynod, am fod Giraldus wedi cyflwyno pennod o'r *Topographia Cambriae* i ddisgrifio cariad y Cymry at uchel waedoliaeth a hen achyddiaeth, ac yn arbenig dysgrifia y dull yn mha un yr oedd eu hachau yn cael eu cadw. Os oedd y llwythau wedi eu sefydlu ganrif cyn iddo ef ysgrifenu, y mae yn anhawdd deall pa fodd na buasai yn cyfeirio atynt.

Mynych ddyfynwyd hanes traddodiadol y llwythau, fel y mynegir ef gan Robert Vaughan: y mae yr adran a ddygwydda ar ddiwedd yr Hanes am *Bum' Llwyth Breninol Cymru* fel y canlyu:—

“Y tywysog Gruffydd ap Cynan, Rhys ap Tewdwr, a Bleddyn ap Cynfyn, a wnaeth, ant ymchwiliad manwl am bais-arfau, baweri, ac achau eu llynafaid, pendefigion a breninoedd y Brytaniaid. Yr hyn a ddarganfyddasant, trwy eu llafur, mewn papurau a chofnodau, a drefnwyd wedi hyny gan y beirdd, ac a osodwyd mewn llyfrau. A hwy a ordeiniasant bump o lwythau breninol (nid oedd namyn tri yn *ſaenorol* i hyny,) o ba rai y mae eu hiliogaeth hyd heddyw yn gallu olrhain eu hunain: ac hefyd bymtheg o lwythau arbenigol, o ba rai y mae boneddigion Gogledd Cymru, gan mwyaf, wedi hanu. Ac yn ein llyfran yr ydym yn cael crybwylliad am *lwyth y Cyffndiroedd*, &c.; heblaw llwythau ereill a elwir *Gwehelyth* a *Gwehelaethau*.”

Wrth ystyried yr hanes yma, y mae yn angenrheidiol cofio fod Bleddyn ap Cynfyn, ar ol teyrnasu am ddeng mlynedd, wedi cael ei ladd yn 1072; fod Gruffydd ap Cynan wedi aros yn yr Iwerddon hyd ar ol marwolaeth Bleddyn, ac iddo doyrnasu o 1075 hyd 1136: ac fod Rhys ap Tewdwr, yr hwn a fu yn frenin Deheubarth Cymru o 1077 hyd 1089, pryd y gorchfygwyd ac y lladdwyd ef gan Iestyn ap Gwrgant, hcfyd mewn alltudiaeth yn ystod teyrnasiad Bleddyn. Y mae yr hanes megys yn gosod allan fod y tri thywysog hyn yn cydweithredu er cario allan amcau cyffredinol, yr hyn y mae eu hanes yn ei arddangos fel peth amhosibl: a dysgrifia hwy fel yn furfio y pymtheg llwyth, er fod amryw o'r llwythau hyny yn dechreu mor ddiweddar a theyrnasiad Owain Gwynedd, mab ac olynydd Gruffydd ap Cynan. Dysgrifia hwynt yn mhellaach fel yn chwilio am “bais-arfau” eu hynafiaid, er iddynt oll fyw a marw cyn yr amser pan y daeth pais-arfau treftadol i gael eu gwisgo, neu cyn i herodraeth fodoli.

Yn ychwanegol at yr anbawnderau hyn yn yr hanes, y mae amgylchiad pellach ag sydd yn talfu ambeuaeth arno fel haes credadwy am wirioneddol ddechreuad y llwythau. Amlwg ydyw fod yn rhaid i lwyth, yr hyn ydyw uniad amryw deuluoedd yn disgyn o un peuceu-ll, fod yn dyfiad amser, a dyfod i fodolaeth yn araf, ac nas galleid ei sefydlu yn oes ei batriarch cyntefig; ac os ydyw hyny felly, amhosibl ydyw credu fod y personau urddasol oddiwrth ba rai y mae y prif lwythau breninol yn hanu eu tarddiad, wedi gallu ymarfer yr awdurdod, gyda golwg arnynt eu hunain a'u disgynyddion, a briodolir yma iddynt.

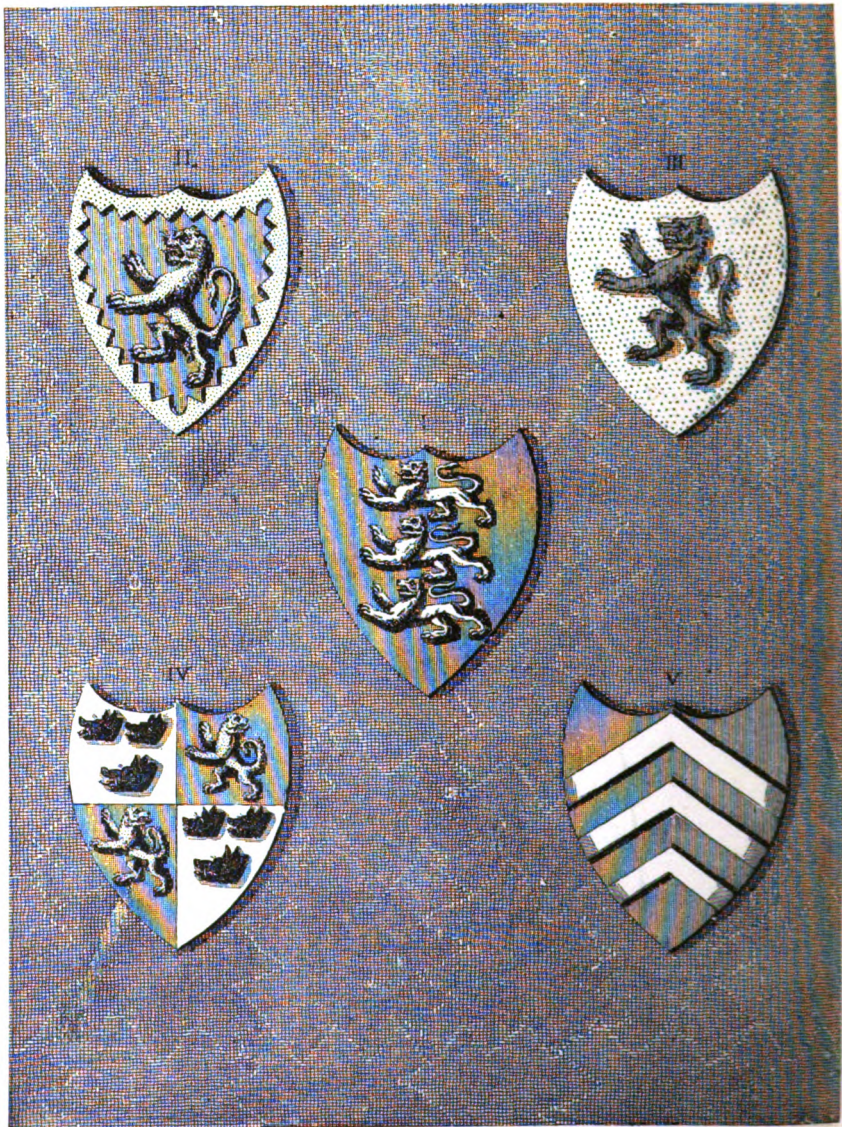
Ymddengys hefyd fod y pais-arfau a briodolir i'r llwythau yn tafu ychydig o oleuni pellach ar eu hanes. Tebyg ydyw fod rhai Bleddyn ap Cynfyn wedi eu mabwysiadu oddiwrth bais-arfau y *Fizalans*, ieirll galluog *Arundel*, arglwyddi Croesoswallt, y rhai a fuont yn arglwyddiaethu yn hir yn y cyffindiroedd Cymreig. Y mae rhai Iestyn ap Gwrgant wedi cael newid ychydig arnynt oddiwrth bais-arfau ieirll Caerloyw a Clara. Tra y mae tri llew Lloegr, wedi eu newid o aur i arian, yn cael eu priodoli i Gruffydd ap Cynan. Gellir sylwi yn mhellach fod Ethelystan Glodrydd, yr hwn a ffoeuai tua diwedd y ddegfed ganrif, a Chilmin Droed-ddu, yr hwn y dywedir ei fod yn byw yn llawer iawn boreuach, yn meddu eu pais-arfau wedi eu chwarteru; ac yn gymaint naid oedd chwarteru pais-arfau wedi ei fabwysiadu yu gyffredinol hyd ddiwedd y bedwaredd ganrif ar ddeg, y mae yr amgylchiad hwn yn argoelu yn gryf gyda golwg ar yr amser pan y dechreuodd herodraeth y llwythau.

Po gellid dangos fod y llwythau breninol a phendefigaidd wedi gwasanaethu i ryw ddyben buddiol, fel sefydliad gwladol neu gymdeithasol, ni buasai y gwrthddywediadau a geir mor fynych yn eu herodraeth yn cael edrych arnynt ond fel materion heb fod o bwys gwirioneddol; ond os na ddarfu i'r llwythau chwareu unrhyw rau mewn hanesyddiaeth, ac os ydyw eu tarddiad yn ol pob tebygolrwydd i'w briodoli i feirdd ac achyddion, yn hytrach nag i ddeddf-wneuthurwyr a thlywsogion, gall yr amherfeithderau amlwg yma ein cyntwyo i beudersynu y cyfnod gwirioneddol pryd y sefydlwyd hwy.

Perthyna y pymtheg llwyth yn gyfangwbl i *Wynedd*. Ceir hwy yn benaf yn siroedd Môn a Chueruafon, ac yn y parthau hyn o siroedd Dinbych a Fflint nad oeddynt yn perthyn i Bowys. Y mae eu dosparthiad yn dra direol, ond ymddengys fod rhywbeth lleol yn eu hardrefniad. Pennau y ddau ddoesparth o lwythau ydynt amrywiaeth o benaethiaid yn cwbl wahaniaethu mewn nodwedd ac mewn pwysigrwydd, rhai o honynt yn byw mor foreu a'r 9fed ganrif, rhai mor ddiweddar a'r 12fed ganrif, ac y mae yn annichonadwy gwneyd allan ar ba dir y mae llawer o'r personau hyn wedi caei eu dewis. "Cofnodir sylfaenwyr ereill," fel y sylwa Mr. Yorke yn ei ragymadrodd i'w *Lwythau Breninol*, "ond ni chynwysir hwy yn y llwythau, er yn fwy teilwng na rhai a anrhydeddwyd â'r rhagorfraint hono."

Gellir clirio ymaith lawer o anhawsderau ond i ni gredu fod y llwythau wedi cael eu sefydlu ar ol teyrnasiad Owain Gwynedd, yn mlynnyddau olaf annibyniaeth cenedlaethol, a'u cyfyngu i'r rhanbarthau Llyn a arosent yn anorchfygedig. Gallai fod yr arwyddluniau herodrol, amryw o ba rai a ymddangosant yn fwy diweddar, wedi myned trwy gyfnewidiadau, ac yn y diwedd gael penderfynu arnynt mewn cyfnod diweddarach. Cynwysa llwyth y Cyffindiroedd, yr hwn a restrir gan Mr. Pennaut fel yr XVIeg o'r llwythau pendefigol, luaws o deuluoedd a allant olrhain eu disgyniad o Dudur Trefor, a pherthynant oll i Bowys. Nid oes i'r llwyth hwn unrhyw gysegrtiedd â'r gweddill, a diau fod ei ffurfiad yn fwy diweddar.

Dichon fod y llwythau, i ryw raddau, yn tarddu o ran eu dechreuad o'r hen gyfundrefu dylwythol, yr hon, fel yr ymddengys oddiwrth hen gyfreithiau Cymru, ydoedd ar un adeg yn gyffredinol. Yn y cyfreithiau hyn dysgrifir

V. ROYAL TRIBES OF CAMBRIA.

PAIS-ARFAU' PUM' LLWYTH BRENINOL CYMRU.

y "*Pencenedl*" fel person tra phwysig, wedi ei ddewis, fel yr ymddengys, i gynrychioli holl aelodau y llwyth, y rhai a rwymid gyda'u gilydd gan amrywiaeth o reolau. Yr oedd nifer o ddarpariadau yn ei gwneyd yn angenrheidiol i rydd-ddinasydd feddu cydnabyddiaeth cywir & hanes ei deulu, ac yn cefnogi, os nad yn achlysuro, y serch hnuw at ddysgeidiaeth achyddol a barodd i Giraldus ryfeddu.

Un o ddyledswyddau y beirdd ydoedd cadw i fyny y ddysgeidiaeth hon, a pharhausant trwy yr oll o'r canoloesoedd i fod yn "gofnodwyr pais-arfau y boneddigion Cymreig, ac yn brif gronfeydd achyddiaeth teuluoedd." Dibynent ar ffiafr y cyfoethog a'r galluog, a chan eu bod o angenrheidrwydd yn duoddol i wneisithio i falchder eu noddwyr, nid yw yr hanesion a draddodwyd ganddynt i ni bob amser yn unfurf.

Y mae y llwythau breninol a phendefigol, pa beth bynag a fu yr achosion a arweiniasant i'w ffurfiad, yn gofnodiad hyuod a dyddorol, yn cynwys llawer o deuluoedd, ac o werth mawr i'r hanesydd yn ogystal a'r achyddwr. Erys yr hanes a ddyry Pennant am danynt, yr hwn a ail-argraffir yma, o hyd y goreu o honynt. Y mae Mr. Yorke, yn ei *Llwythau Breninol*, wedi casglu lluaws o fân hanesion, y rhai a adroddodd yn foddhaus, a bydd i'r rhai a ymhoffant mewn bywgraffiadau gael gwir ddifyrwrch yn ei dudalenau ag ydynt rywbeth yn amherthyaosol. Ond nid oedd ei wybodaeth mor gywir; a chyda golwg ar wirioneddol hanes y llwythau, nid ydyw wedi ychwanegu braidd ddim at amlinelliad eglurach ei ragflaenydd.

NODIAD.

Ceir Ordinari o bais-arfau llawer o deuluoedd Cymreig yn yr *Archæologia Cambrensis* am 1851 (cyf. 2 o'r ail gyfres.) Y caaglydd, yr hwn a eilw ei hunan A.C., gan arwyddo, fel y gallem feddwl, *Anglo-Cambrian*, a ragymadrodda yr Ordinari yma, gyda llythyr dyddorol, yn cynwys rhai sylwadau gwerthfawr ar hanes Herodraeth yn Nghymru. &c.

Y PUM' LLWYTH BRENINOL.

Pum' Llwyth Breninol Cymru, o'r "*British Antiquities Revived*." gan ROBERT VAUGHAN, Yswain, o Hengwrt, yn sŵr Feirionydd.*

I.

GRYFFYDD AP CYNAN, brenin Gwynedd, ydyw y cyntaf a gofrestrir yn ein llyfrau. Yr oedd efe yn ŵyr i'r tywysog Iago ap Idwal, mab yr

* Bu farw Robert Vaughan o Hengwrt yn 1666. Ei *British Antiquities Revived* a gyhoeddwyd yn 1662, ac ail-argraffwyd ef yn y Bala yn 1834. Y mae Penant wedi ychwanegu at bob llwyth restr o'r disgynyddion yn y llinach wrrywaidd a benywaidd; nid oes restr felly yn cael ei rhoddi gan Robert Vaughan, yn ei hanes byr am y Pum' Llwyth Breninol. &c.

hwn Cynan, a orfodwyd i ffoi i'r Iwerddon am adyogelwch, lle y priododd Ranullt, merch Auloedd, brenin Dublin, Ynys Manaw, a'r Ynysoedd, a gweddw Mathganyn, brenin Ulster, a chafodd o honi hi y Gruffydd hwn.—*He beareth gules, three lions passant in pale Barry argent, armed azure.**

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

WYNNIAID, ... o Bengwern, str Feirionydd

DISGYNYDDION WEDI DARFOD, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

WYNNIAID, ... o Wydir, str Gaernarfon.
 o Wynnstay, str Ddinbych.
 o Bodscallan, a'r Berth ddu, } str Gaernarfon.
 o Gonwy,
 o Faes Mochuant, str Ddinbych.
 o Ystymcegid.
 o Glenennau, str Gaernarfon.

LLWYD, ... o Riwaedog, str Feirionydd, yn awr Dolben.

POWEL, ... o Benmachno, str Gaernarfon.

DAVIES, ... o Dal-llynt ar deni, } str Feirionydd.
 PRYSE, ... o Yscarweddan,
 ANWYL, ... o'r Parc.

II.

RHYS AP TEWDWR MAWR (yr ail lwyth breninol,) yr hwn a gymerodd arno lywodraeth Deheubarth Cymru, B.A. 1077.—*Gules, a lion rampant or, within a bordure indented.†*

DISGYNYDDION WEDI DARFOD, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

WYNNIAID, ... o Ddolau Bachog.
 o Lan Erfyl, str Drefaldwyn.

ST. OWAIN AP }
 GWILYM, } o Dal-y-llyn, str Feirionydd.

WYNN, ... o Goed-llai, str Fflint.

OWAIN, ... o Gefn Hafod.

LLWYDIAID, ... o Blas uwch Clawdd, str Ddinbych.

POWEL, ... o Geidio.

EVANS, ... o Dre' Castell.

JONES, ... o Haim.

* Ei bais-arfau, Coch, tri o gonawon llewod ar gerdded, mewn llw arian. Y rhan fwyaf o'i ddiagynyddion a wisgent bais-arfau ei fab, Owain Gwynedd, sef Gwyrdd, tri o cryrod ar adain a ffenon o llw aur.

† Sef yw hyn, Coch, llw aur ar ei ddau droed ôl, oddifevn i ymylwaith bylchog.

III.

BLEDDYN AP CYNFYN, (y trydydd llwyth breninol,) brenin Gogledd Cymru a Thywysog Powys;* ac ar ol marwolaeth Meredydd ap Owain ap Edwyn, tywysog y Deheubarth,) daeth yn frenin ar holl Gymru.—*Or, a lion rampant gules, armed and langued or.*†

DISGNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.‡

KYNASTON , ...	o Hardwick, sir yr Amwythig.
VAUGHANS , ...	o Golden Grove, sir Gaerfyrddin.
LLWYD , ...	o Gwm-bychan, } o Blaen Glyn } str Feirionydd.

DISGNYDDION WEDI DARFOD. NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

KYNASTONS , ...	o Hordley. o Ottery. o Morton. o Lwyn-y-Mapsis. o Bont-y-Byreley.
WILLIAMS , ...	{ o Hinchinbroke, sir Huntingdon, o ba rai yr nanodd Cromwel, yr Amddiffynydd.
NANNEYS , ...	o Nanney, sir Feirionydd.
MORYSIAID , ...	o Loran, sir yr Amwythig.
KYFFINIAID , ...	o Fodfach, sir Drefaldwyn. o Faenan, sir Gaernarfon. o Glasgoed, sir yr Amwythig
TANATIAID , ...	o Abertanat, } o Lantanat, } sir Drefaldwyn.
POWELLIAID , ...	o'r Dro' Wen, sir yr Amwythig.
JONES , ...	o Dreweithian.
MAESMOR , ...	o Faesmor, sir Ddinbych.
HUGHES , ...	o Gwerclas, sir Feirionydd.

IV.

ETHELYSTAN GLODRYDD (y pedwerydd llwyth breninol,) Tywysog y wlad§ rhwng yr alonydd Gwy a Hafren. Eie ydoedd fab i Cyhelyn ap Ifor, o

* Bledlyn ap Cynfyn, bob cwys,
El hun bioedd hen Bowys.

† El bair-arfau, Aur, lloew coch ar ei ddau droed ôl, a'i dafod aur yn estynedig allan.

‡ Gall y darlennydd cywrair, yr hwn a ddymuna am fwy o wybodaeth yn mherthynas i'r llwyth hwn, a'i ddisgynyddion, ymfyn â thraethawd ar y pwng, a gyhoeddwyd yn ddiweddar gan fy nghyfall tellwng Philip Yorke, yswain, o Erddig, bonoddwr ag y mae cydnabyddiaeth ei wlad yn deilwng iddo, am y zêl mawr a arddengys yn y gwaith o egluro ei bywgraffiaeth hynafol.

Y cyfeiriad yma sydd at "Draethodau Yorke ar Bowys," y rhai a gyhoeddwyd yn 1795; ymddangosodd ei *Lwythau Breninol* yn 1799, ar ol marw Pennant. T. P.

§ Y wlad rhwng y ddwy afon hyn a elwid gynt yn *Ferlys*; a meddal ei thywysogion ei hunan, yn aunnbynol ar Ddeheubarth Cymru.

Riengar, ferch ac etifeddes i Gronw ap Tudur Trefor, oddiwrth ba un y ayy-odd iddo y teitl o iarllaeth Henffordd.—Athelstan, brenin Lloegr, oedd ei dad-bedydd.—Ethelystan (neu, fel y gelwir ef weithiau, Elystan,) a arferai ddwy o bais-arfau wedi eu chwarteru, *azure, three boars heads caboched sable, langued gules, tusked or.** Pais-arfau ei fam, *parted per bend sinister ermine and ermines; over all a lion rampant or.†*

DISGYNYDD AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

CLYN, ... o Clyn, sir yr Amwythig.

DISGYNYDDION WEDI DARFOD, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD

PRYSIAID, ...	o Geri, o Fodfach, o'r Dre'nnewydd, o Benarth. o'r Parc. o Pilale, sir Faesyfed. o Lanbister.	} str Drefaldwyn.
OLIVERIAID, ...	o Nefoddwen.	
LLWYDIAID, ...	o Langynyw. o Geri, sir Drefaldwyn, o Fochdra.	
WYNNIAID, ...	o'r Gelli dywyll. o Lanfendigedd.	
OWEN, ...	o Riw Saeson, sir Drefaldwyn.	
PHILIPS, ...	o Lan Ddewi.	
VAUGHANS, ...	o'r Bugeildy. o Bant-y-Garreg.	
MEREDYDD, ...	o Lanasan.	
OWAIN, ...	o Morbend.	
MORYS, ...	o Geri, sir Drefaldwyn.	
JAMES, ...	o Groesgynan, sir Drefaldwyn.	
MATTHEWS, ...	o Blodwell, sir yr Amwythig. o Fochdre.	
POWEL,‡	... o Westyn ac Ednop, sir yr Amwythig.	

* Hyny ydyw, lliw yr awyr, tri phen baedd wedi eu tori, lliw du, eu tafodau allan, o liw coch, ygithr-ddaint o liw aur.

† Hyny ydyw, yn rhanodig gan dalaith wyrgam, ermin ac erminau; uwchlaw y cwbl, liw o liw aur ar ei ddau droed ôl.

‡ O'r teulu hwn yr hanodd Richard Powel o *Ethnop*, (neu, fel ag yr ysgrifenisr enw y lle ar brydiau, *Edenhope*;) y bardd, awdwr y *Pentarchia*, yn cynwys hanes byr, mewn Lladin afrywlog, am lwythau breninol Cymru, a'u disgynyddion. Ysgrifenydd y gerdd hon tua'r flwyddyn 1628. Y mae well ei chyflwyno i dywysog Cymru, wedi hyny Siarl y cyntaf.

V.

IESTYN AP GWRGANT (y pummed llwyth breninol,) ydoedd dywysog neu arglwydd Morgauwg; efe a hanai o Dewdric, brenin Gwent, yn amser y brenin Arthur. Colloidd ei wlad i Robert Fitzhamon, a'i ddeuddeg marchog; y rhai, drwy gyfrygwrtaeth Einion ap Cadifor ap Collwyn, a gyflogasai gyda byddin i'w gynorthwyo yn erbyn Rhys ap Tewdwr, tywysog Deheubarth Cymru, a Bleddyn ap Maenyrch, arglwydd Brycheiniog. Fel barnedigaeth arno, am ei anffyddlondeb i'r Rhys ddywededig, ei frenin, rhyngodd bodd i Dduw yn ddisymwth gopi bradwriaeth gyda bradwriaeth.

Rhys a Bleddyn, ar ol brwydr anarferol o waedlyd,* (nid yn mhell o Aberhonddu) a laddwyd ar y maes.—*Gules, three cheveronels, in pale argent.*†

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRBYWAIDD.

WILLIAMS,‡	...	o Tame. Iarll Abingdon.
NEWTONS	...	o Heathley.
JONES	...	o Crafwyn, str Gaernarfon
		o Dôl yr Edeirnion, } str Feirionydd.
		o Dôl y Môch, }
MITTLEY,	...	o Myttley.

Y Tywysog Gruffydd ap Cynan, Rhys ap Tewdwr, a Bleddyn ap Cynfyn, a wnaethant ymchwiliad dyfal am hais-arfau, llumanau, ac achyddiaeth eu hynafiaid, pendefigion a breninoedd y Brythoniaid. Yr hyn a ddargaufyddasant trwy eu llafur, mewn papurau neu gofnodiadau, a archwiliwyd wedi hyn gan y beirdd, a drefnwyd, ac a ddodwyd mewn llyfrau. A hwy a ordeiniasant bump o lwythau breninol (tra nad ydoedd ond tri o'r blaen,) o ba rai y dichon eu hiliogaeth olrhain eu hunain hyd y dydd hwn: ac hefyd, bymtheg o lwythau arbenigol, o ba rai y mae boneddigion Gogledd Cymru, gan mwyaf, wedi hanu. Ac yr ydym yn cael, yn ein llyfrau, grybwylliad am lwyth y Cyffindiroedd, &c., heblaw llwythau ereill a elwir Gwehelyth a Gwehelaethau.

* Ymladdwyd y frwydr hon yn y flwyddyn 1090. Cafodd Rhys, ein tywysog dewr, yr anrhydedd o syrthio ar y maes, yn y gwaith o amddiffyn ei wlad, ac efe yn yr oedran mawr o ddeunaw mlynedd a phedwar ugain.—*Wynne's Hist. Wales*, p. 112.

† Hyn ydyw Coch, gyda thri chwpl mewn lliw arian.

‡ Yr Arglwydd Williams, o Tame, a wnaed yn Arglwydd Lywyda Cyffindiroedd Cymru, yn y flwyddyn gyntaf o'r frenin Elizabeth; a bu farw, fel y barnwyf, yr un flwyddyn, yn Nghastell Llanlow, yn mha le y cynhellid Llysoedd y Cyffindiroedd yn yr amser hwnaw.

Y PYMTHEG LLWYTH.

Pymtheg Llwyth Gwynedd: o Lawysgrif yn meddiant
y Parchedig L. Owen.*

L

HWFA† AP CYNDELW (y cyntaf o'r pymtheg llwyth) a gydoesai âg Owain Gwynedd, tywysog Gwynedd. Y mae rhai llyfrau achyddol yn cadarnhau ei fod yn oruchwyliwr i'r tywysog hwnw.‡ Ei swyddogaeth yn etifeddol, ydoedd dwyn coron y tywysog, ei doddi ar ei ben, pan fyddai E-gob Bangor yn ei eneinio ef (fel y mae Nicholas, E-gob Bangor, yn sicrhau.) Ei dŷ ef, fel y tybiaf, ydoedd Presaddfed, yn Môn. Yr arglwyddiaethau ereill a feidlai heblaw hyny, ac a grybwyllir am danynt yn *Arolgyioeth Gogledd Cymru*, oeddynt i gael eu rhanu rhwng ei bum' mab, sef Methusalem, Cyfnerth, Ieuan, Iorwerth, a Blettrws. Y mae llawer o foneddigion Môn yn dal tiraedd oddi-wrtho ef trwy ddisgynlad llinachol, ond pwy ydyw ei etifedd nis gwn. Yr oedd Hywel-y-Pedolau yn ddyd enwog yn ei amser, ac yn disgyn o hono ef, gan ei fod yn fab i Gruffydd ap Meredydd ap Iorwerth ap Methusalem ap Hwfa ap Cynddelw. Mam Syr Hywel ydoedd mammaeth Iorwerth II.; a chan ei fod yn frawdmaeth i'r Brenin, yr oedd yn uchel yn ei ffafr: a gwraeth ef yn farchog. Yr oedd yn ddyd anarferol o gryf, yn gymaint ag y gallai dori neu unioni pedolau ceffylau â'i ddwyllaw. *His arms he beareth gules, between three lions rampant, a cheveron or.*§

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

OWAIN, ... o Fodeon, sir Fôn, ac Orielson, sir Benfro,
o Benrhos, sir Drefaldwyn.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

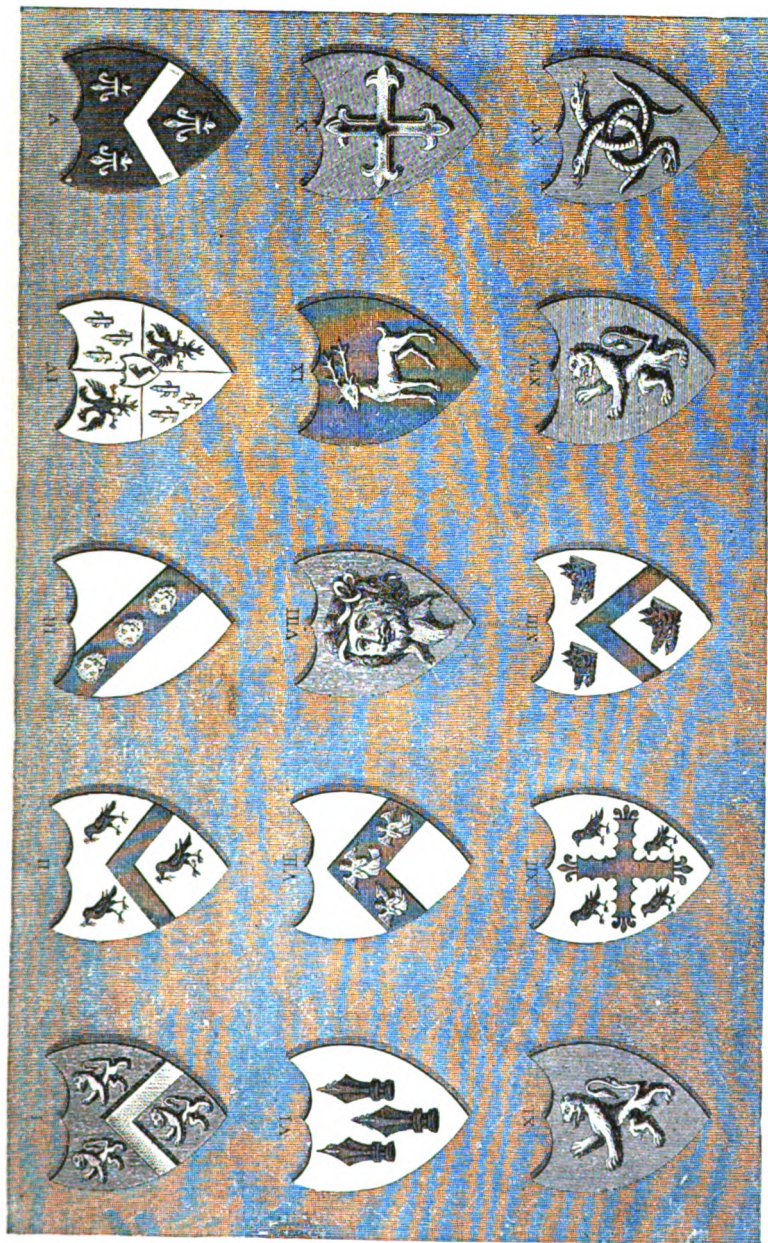
WILLIAMS, ... o Lanbedr.
BOULD, ... o Dre'r Ddôl.

* Y Parchedig Lewis Owen, o Erwgoed, yn mhlwyf Dolgelly, ydoedd Beriglor Llanbedr Dyffryn Clwyd. Rhoddwyd y llawysgrif yma, gan ei fab, y Parchedig Robert Owen, i'r diweddar Filwriad Vaughan o Rug, ac y mae yn awr yn nghadw, gyda llawysgrifau Hengwrt, yn Mheniarth. Llawysgrifen Robert Vaughan, yr hynafiaethydd, ydyw. Robert Owen, yr hwn a fu farw yn 1853, oedd olynydd gwrrywaidd diweiddaf John, mab hynaf y barwn Lewis Owen, yr hwn a gynrychiolir yn awr yn y llinach fenywaidd gan Mr. Evan Garnons Lloyd, o Flaen-y-glyn, meddiannnydd presenol Erwgoed. T. P.

† A elwir yn gyffredin yn Arglwydd Llŷs Llŷon, yn Môn. † Mon. Ant. tudal. 151.

§ Ei bals-arfau, Coch, a chwpl aur rhwng tri o genawon llewod ar eu traed ôl.

XV. TRIBES OF NORTH WALES.

PAIS-ARFAU PYMTHEG LLIWYTH GHYNNEDD.

OWAIN, ...	o Frogyntyn, str yr Amwythig. o Lanfaethlu.	
MORYSIAID, ...	o Dre' Iorwerth.	
WYNNIAID, ...	o Fodychen, o Fodowyr,	} str Fôn.
GRUFFYDDIAID, ...	o Chwaen,	
LEWISIAID, ...	o Bresaddfed,	

II.

LILYWARCH AP BRAN* (yr ail o'r pŷmtheg llwyth,) a fiodenai yn amser Owain Gwynedd, ac yr oedd yn frawd-yn-nghyfraith i'r tywysog, oblegyd yr oedd gwragedd y ddau yn chwarydd, merched i Grono ap Owain ap Edwyn, arglwydd Tegeingle (fel y mae Gruffydd Hiraethog, a Syr Thomas ap Iefan ap Doicw, ac hefyd hon lawysgrif ar femrwn a ysgrifenydd oddentu pedwar can' mlynedd yn ol, yn tystio.) Pa swydd a ddaliai dan y tywysog, nid wyf yn gwybod. Dywod rhai ei fod yn oruchwyliwr i Owain, megys ag y ceffais mewn llyfr o eiddo Syr Thomas ap Williams o Drefriw. Credaf ei fod yn preswyllo yn y cantref a alwyd oddiwrtho ef yn Dref Llywarch, yr hon a gynwyaa Gaer Gybi, a thri chyfair o dir, yn dwyn enw ei dri mab, nid amgen, Gwely Iorwerth ap Llywarch, Gwely Cadwgan ap Llywarch, a Gwely Madog ap Llywarch, megys ag y mae Mesuriad Gogledd Cymru yn dangos hyny. Yr oedd ganddo ŵyr hefyd trwy ei fab Iorwerth, a elwid Meredydd, yr hwn am ei wasanaeth da, a gafodd rydd-ddeiliadaeth tref-ddegwm Escyniog, iddo ef a'i etifeddion am byth, gan y tywysog Llewelyn ap Iorwerth, olynwyr yr hwn, nid amgen Ieuan Wyddel, a Thudur ap Hywel ap Tudur, a ddalient yr unrhyw trwy y rhoddiad a nodwyd, yn y chweched flwyddyn ar hugain o'r brenin Iorwerth y Trydydd, fel ag y gellir gweled yn Llyfr Mesuriad Gogledd Cymru. Mam Ieuan Wyddel ydoedd ferch i Arglwydd Cywochwr yn yr Iwerddon, yr hon a hanai o Iarll Kildare, o ba un y mae boneddwyr Mosoglen, Bodowyr, Porthamel, a llawer ereill yn disgyn.—*He beareth argent, between three crows with ermine in their bills, a cheveron sable.*†

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH PENYWAIDD.

LLWYDIAID, ...	o Riwgoch, o Faes-y-neuoedd, o Hendre'r Mur, o Fryn Hir. o Goed-y-Rhygyn. o Landecwyn. o Gefnfaes. o Gae Adda.	} str Feirionydd.
WYNN, ...	o Fosoglan.	

* Llywarch ydoedd arglwydd Cwmwd Menai yn str Fôn.

† E. bala-arfau, Lliw arian, cwpl du rhwng tair o frain gydag ermin yn eu pigau.

PHYS,	...	o Fodowyr,	} str Fôn.
PARRY,	...	o Fodafon,	
GRUFFYDD,	...	o Gelynog fawr,	} str Gaernarfon.]
MEREDYDD,	..	o Fonachdy Gwyn.	
		o Hafod Lwyfog.	
		o Borthamel.	
OWAIN,	...	o Ruthyn, str Ddinbych.	

III.

GWEIRYDD AP RHYS GOCH, o gantref Tal-Ebolion yn Môn. Preswyl-
ini yn Nghaerdegeg, pentrefydd a thyddynod y lle a ddygant enwau ei blant
a'i wyrion, megys Gwely Madog ap Gweirydd, Gwely Llywarch ap Gweirydd,
Gwely Hywel ap Gweirydd, a Gwely Meurig ap Gweirydd, hen ŵyr pa un,
Hywel ap Ieuan ap Ednyfed ap Meurig ap Gweirydd, oedd mewn meddiant o
Wely Meurig yn y chweched flwyddyn ar hugain o Iorwerth III.—*He beareth*
*argent on a bend sable, three lions' heads caboched of the first.** Yr oedd yn
byw yn amser Owain Gwynedd, a'i fab Dafydd ap Owain.

DISGYNYDD AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

FFOWC, ... o Wernygron, str Fflint.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

LLWYD,	...	o Waredog,	} yn str Fôn.
WYNN,	...	o Fodcwryd,	
HUGHES,	...	o Biwmaris,	

IV

CILMIN DROED-DDU,† yr hwn a fodeuai yn amser Merfyn Frych,‡
brenin Manaw, a mab i'w frawd, gyda pha un y daeth o ogleddbarth Prydain,
pan y darfu i Merfyn briodi Eysyllt, merch ac etifeddes i Gynan Tindaethwy,
brenin y Brytaniaid. Pa swyddi a lanwai, ni bum yn alluog i gael allan. Yr
oedd ei olynwyr yn ddyinion doeth a synwrol yn eu holl oesau; a llawer o
honynt yn ddysgedig yn y cyfreithiau yn amser breninoedd a thywysogion
Cymru, ac yn farawyr; megys Morgeneu Ynad ap Gwrydr, a Chyfnert ei fab,
Llyfr Cyfraith yr hwn sydd eto ar gael, wedi ei ysgrifenu yn deg ar feurw; Morgeneu Ynad ap Madog; Morgan Ynad ap Meurig, a Madog Goch Ynad.
Robert ap Meredydd ap Hwlcyn Llwyd, boneddwr doeth a moesgar, oedd yn
byw yn amser Harri VII.; ac o hono ef y disgyrna Glynniad Nantlle. Ei dŷ
ef, fel y credaf, ydoedd Glynllifon, oddiwrth ba amgylchiad y cymerodd rhai

* Ei bals-arfaun, Lliw arian, tri o benau llewod wodi eu tori ar dalath ddu. Yn ol awduron ereill,
Lliw arian, gyda thri o wynebau llewpardiald ar dalath ddu.

† Am ychwaneg o hanes Cilmin Droed-ddu, gwel tudal. 371 o'r gwaith hwn.

‡ Merfyn Frych a deyrnasai o'r flwyddyn 813 hyd 813—*Powell's Hist. of Wales.*

o'i hiliogaeth yr enw Glynn. *He beareth quarterly, 1, argent; an eagle displayed with two heads sable; 2, argent, three fiery ragged sticks, gules; the 3rd as the second; the 4th as the first. Over all, upon an escutcheon of pretence argent, a man's leg coupé a la cuisse, sable.**

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

GLYNNIAID, ... o Gastell Pen-ar-lag, s'r Fflint.
o Lundain.
HUGHES, ... o Fodryn.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

GLYNNIAID, . o Lyullifon, }
o Leyar, } str Gaernarfon.
o Nautlle, }

V.

COLLWYN AP TANGNO. Dywedir ei fod yn Arglwydd Eifionydd, Ardudwy, a rhan o Leyn; ac y mae yn wir fod ei hiliogaeth wedi bod yn feddianwyr ar, ac yn mwynhau y parthau mwyaf o'r wlad hono, ac yn parhau i fod felly hyd y dydd hwn. Ei wyrion, Asser, Meirion, a Gwgan, meibion Merwydd ap Collwyn, a fodeuent yn nechreuad teyrnasiad Gruffydd ap Cynan, fel y mae yn amlwg oddiwrth Hanes Bywyd† y Gruffydd hwnw, trwy ba un y gellir cael gwybod yu mha amser yr oedd Collwyn yn byw ac yn blodeuo. Dywedir ei fod yn preswyllo am beth amser yn Nhŵr Bronwen yn Harlech, ac iddo alw y dref hono ar ei enw ei hun, Caer Collwyn. Ond yr oedd ei wyrion, a enwyd o'r blaen, pan y darfu i Gruffydd ap Cynan hawlio tywysogaeth Cymru, yn byw yn Llyfn, megys ag y mae ar gof yn y Llyfr Hanes ei Fwyd ag sydd ar gael. Ystyrid ei hiliogaeth bob amser fel yr ardderchocaf a'r goreu o ddynion yn Eifionydd ac Ardudwy, yn nesaf at y tywysogion a'u hiliogaeth. Anhawdd gwybod, a chyfrif o fab hynaf i fab hynaf, pwy yw ei wir etifedd, yn gymaint a bod etifeddiasth pob dyn, yn ol cyfreithiau y Prydeiniaid, i gael ei rhanu rhwng ei blant, a'r roab ieuangaf a gaffai y prif dŷ; felly trwy fod pob un yn cael rhan gyfartal o diroedd eu tad, yr oedd ei hiliogaeth yn cael eu hanghoso.—*He beareth sable, between three flower-de-luces a cheveron argent.‡*

Syr Hywel y Fwyall, yr hwn a ddeilliai o Collwyn, ydoedd ryfelwr ardderchog, ac yr oedd yn mwrwdr Poitiers gyda'r Tywysog Du, pan gymerwyd brenin Ffrainc yn garcharor: yn mha le, gyda'i fwyall, yr ymddygodd mor wrol, fel y gwnaed ef yn farchog gan y tywysog, a chaniatawyd i saig o fwyd gael ei gweini o flaen ei fwyall am byth, i gadw coffadwriaeth am ei wasanaeth

* Y mae ei bals-ariau wedi ei chwarteru, 1, arian, eryr du deuben ar adenydd; 2, arian, tair o ffyn bratiog tanllyd, cochion; y 3ydd fel yr ail; y 4ydd fel y cyntaf. Uwchlaw y cwbl, ar gwnsallt o liw arian, coes dyn wedi ei thori yn y forldwyd, o liw du.

† Ygrifonedig yn iaith y Brytaniaid, gan fardd tra hynafol.

‡ Ei bals-ariau, Du, a chwpl arian rhwng tri o fiodau clestr, neu *flower-de-luces*.

daionus: yr hon saig o fwyd, ar ol ei farw ef, a ddygid i lawr, i gael ei rhanu i'r tylodion, er lesiad ei enaid; ac yr oedd i'r saig hono wyth o rydd-ddeiliaid i weinyddu arni, ar draul y brenin, y rhai a elwid ar ol hyny yn *Rhydd-ddeiliaid y Goron*, ac a dderbynient wyth geiniog yn y dydd o gyflog gwastadol, a pharhaodd hyny hyd ddechreuad teyrnasiad Elisabeth; (megys yn ol adroddiad y Rhingyll Roberts, o Hafod-y-Bwch, gerllaw Gwrecsam, a Robert Turbridge, o Gaerfallen, gerllaw Rhuthyn, yswain, y cofnodir yn hanes teulu ardderchog Gwydir, lle y gellwch gael yr adroddiad yma yu fwy helaeth.) Heblaw hyny, yr oedd efe yn dal y swydd o gwnstabl castell Cricieth, lle y cadwai dŷ; ac yn cael ardreth melinau y Ddyfrdwy yn Nghaerlleon, am ystod ei fywyd. Ei dad ydoedd Gruffydd ap Hywel ap Meredydd ap Einion ap Gwrganen ap Merwydd ap Collwyn.—*His arms* were sable, between three flower-de-luces a pale-az argent.*

DISGYNYDD AR GAEL YN Y LLINACH WRBYWAIDD.

WILLIAMS, ... o Aberarch, str Gaernarfon.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENTWAIDD.

BODWRDA, ...	o Fodwrda,	} str Gaernarfon
BODFELIAID, ...	o Fadryn,	
JONES, ...	o Gastell-March,	
WYNN, ...	o Bant-du.	
	o Bennarid.	
	o Fodsanan.	
	o Ben-y-Berth.	
	o Beu Coed.	
LLWYD, ...	o Fodfan.	
	o Gardd.	
	o Ddol-y-Penrhyn.	
RHYDDERCHIAID,	o Dregaenen.	
FYCHANIAID, ...	o Blas Hen, str Gaernarfon.	
	o Berkin,	} str Feirionydd.
OWAIN, ...	o Blas-du,	
	o Faentwrog,	
ELLIS, ...	o Ystymlyn, str Gaernarfon.	

VI

NEFYDD HARDD, o Nant Gonwy, oedd yn byw yu amser Owain Gwynedd, yr hwn a roddodd Idwal ei fab i gael ei fagu ganddo; ond Nefydd, am ba achos nis gwn, a barodd i Dluuawt ei fab ladd y tywysog ieuangc, mewn lle a alwyd oddiwrtho ef yn Gwm Idwal. Am hyny cafodd Nefydd a'i hiliogaeth eu diraddio, ac yn lle bod yn foneddigion gwnaethpwyd hwy ja

* *Peta-arlau Syr Hywel y Fwyall, sef, Du, a bwyall d-leufinlog o liw arian rhwng tri o fiostr alestr, neu flower-de-luces.*

gaethddeiliaid yn Nant Conwy. Ei fab Rhun, er gwneyd iawn am y llofrudd-iaeth ysgeler hwnw, a roddodd y tiroedd ar ba rai yr adeiladwyd eglwys Llanrwst, ŵyr yr hwn (a Madog Goch ap Iorwerth ap Gwrgynon ap Cyfnerth, ei fab,) oeddynt oruchwylwyr i Lewelyn ap Iorwerth, tywysog Cymru (fel y dywed Gruffydd Hiraethog.) Efe a breswyliai yn Crygnant, gerllaw Llanrwst, fel yr wyf fi yn ei gymeryd. *He beareth argent, three spears heads imbrued, sable pointed upwards.**

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

EVAN MORGAN,† o Gwibernant, str Gaernarfon.

EVANS, ... o Lanrwst.

DAVIES, ... o Goed-y-Mynydd.

VII.

MAELOG GRWM, o Lechwedd-isaf, a'r Creuddyn,‡ yr hwn oedd yn byw yn amser y tywysog Dafydd ap Owain Gwynedd, oddeutu blwyddyn ein Harglwydd 1175, (fel y mae llyfr Syr Thomas ap Williams yn sicrhau.) Nid wyf wedi cael allan pa swyddau a ddaliai. Y dynion enwocaf a hanasant o hono ef oeddynt, Syr Thomas Chaloner, ac ereill o'r enw hwnw, wedi disgyn o Dafydd Chaloner, o Ddinbych, hynafiaid yr hwn, Trahaiarn Chaloner, a elwid felly am fod ei daid, Madog Grwm o Chaloner, wedi bod yn byw mewn tref yn Ffraingo a elwid Chaloner, oddiwrth yr hyn y cymerodd yr enw hwnw. *He beareth argent, on a cheveron sable, three angels or.§*

DISGYNYDD AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

CHALONERS, ... o Gisborough, str Gaerefrog.

DISGYNYDD AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD

THOMAS, ... o Gaer Pill.

VIII.

MARCHUDD AP CYNAN, arglwydd Abergeleu. Ei dŷ ydoedd Bryn Ffenigl. Yr oedd yn byw (medd Syr Thomas ap Williams yn ei lyfr) yn amser Rhodri Fawr, brenin y Brytaniaid, oddeutu blwyddyn ein Harglwydd

* Ei bais-arfaun, Arian, tri o benau gwaywffyn trochedig, o liw du, yn pwyntio at i fyny. Llyfrau ereill a ddywedant, *He bore argent, a cheveron inter three javelins sable, pointed upwards gules.* Hyn ydyw, Arian, cwpl rhwng tair o waywffyn o liw du, a blaenau cochion yn pwyntio at i fyny.

† Y teulu yma a gynrychodd y dysgedig Dr. W. Morgan, esgob St. Asaph, yr hwn a gyflathodd y Beibl i'r Gymraeg.—Tudal. 466 o'r gwaith hwn.

‡ Y mae y ddau le yma yn str Gaernarfon.

§ Ei bais-arfaun, Arian, tri o angylion o liw aur ar gwpl du.

849.* O hono ef y disgynodd Ednyfed Fychan, yr hwn, gan mai efe oedd cad-fridog lluoedd y tywysog,† a anfonwyd i'r cyffindiroedd, i amddiffyn y lleoedd hyny rhag dynesiad y fyddin Seisonig, yr hon oedd yn barod i'w goregyu o dan lwyddiaeth Ranulph, iarll Caerlleon (yr hwn a'u cyfarfu.) Efe a laddodd dri o'u prif gadbeniaid a'u llywyddion, a lluaws mawr o'r milwyr cyffredin. Y gweddill a yrodd efe ar ffo, a dychwelodd yn orfoleddus at ei dywysog; yr hwn a roddodd iddo, fel gwobr am ei wasanaeth daionus, yn mysg llawer o roddion ac aurhydedd, bais-arfau o'r newydd; oblegyd y bais, yr hon a wisgai efe a'i hynafiaid bob amser cyn hyn, ydoedd bais Marchudd, sef *gules, a Saracen's head erased proper, wreathed or.*‡ Yr arf-bais newydd a arddangosid fel hyn, *gules betwixen thres Englishmen's heads, a cheveron ermin.*§—Er amser y Llewelyn olaf, hiliogaeth Ednyfed oeddynt y rhai enwocaf yn Nghymru (fel y gellir gwled oddiwrth waith y beirdd a'r cofnodau yn ddigon amlwg.) Os af o gwmpas i gyfrif yr holl ddynion onwog a darddodd o hono, gofynai fwy o amser nag a allaf fi eu hebgor. Bydded yn ddigon cofio fod Harri VII., brenin Lloegr, Harri VIII., Iorwerth VI., y frenines Mari, y frenines Elisabeth, y cwbl wedi hanu o linach uniongyrchol, ac o ochr y tad, o Ednyfed Fychan, yr hwn hefyd a hanai o Farchudd.

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

- WYNNIAID, ... o Melau, yn awr Arglwydd Newborough.
o Garthewyn.
- FPOWCIAID, ... o Eriwiet.
- LLWYDIAID, ... o Blas Madog, Llansannan; yn awr o Blas Power.
- PRYS,|| ... o Faentwrog, str Feirionydd; yn awr o Gerddi Bluog.
- MORGAN, ... o Gwlgre, str Ffint.
- GRUFFYDD, ... o'r Garreg Lwyd.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

- WYNNIAID, ... o Ddyffryn Aled, str Ddinbych.
o Drefarth.
- ROBERTS, ... o Gwasane, str Ffint.
- LLWYD, ... o Gydros.
o'r Ddôl.
o Drebul.
- HUGHES, ... Esgob Llanelwy.
- SMITH, ... Canghellydd Llanelwy.
- VAUGHANS, ... o'r Hên Blas a'r Frouheulog.
- LLEWELYN, ... o Lanellian.
- SIENCYN, ... o Efeuechtyd.

* Dr. Powl a ddywod 849

† Llewelyn ap Iorwerth.

‡ Hyny ydyw, Coch, gyda phen Twro wedi ei dori ymaith, yn gwisgo talaith o liw aur.

§ Hyny ydyw, Coch, a chwpt o liw y garn ball, uer ermin, ebwng tri o benau Saeson.

|| O'r teulu yma yr hanodd Edmwnd Prys, Archidiacon Mairionydd, yr hwn yn gyntaf a dros y Sulmau ar fesur cerdd i'r iaith Gymraeg.

JONES, ... y Teyrn-lofrudd.*
 WILLIAMS, ... o Gochwillan, Maeuol, Marl, Meillionydd, ac Ystumcol-
 wyn.

HYWEL MAELINYDD.

CONWY, ... o'r Nant.
 GRUFFYDD, ... o Ffestiniog.
 HUGHES, ... o Gefn y Garleg.

IX.

HEDD MOLWYNOG,† o Uwch-Aled (fel y mae yn Llyfr Syr Thomas ap Williams,) ydoedd oruchwyliwr i'r Tywysog Dafydd ap Owain. Ei diroedd a'i arglwyddiaethau oeddynt Laufair Talhaearn, Dyffryn Elwy, a Nanhaled, y rhai y darfu i'w dri mab, sef. Meuter, Gwillonon, a Gwrgi, eu rhanu, ac y mae eu hollynyddion wedi mwynhau, ac hyd heddyw yn mwynhau, rhyw barthau o honynt. Rhys ap Ieuan ap Llewelyn Chwith o Chwibren, oedd yn yswain y corph i'r brenin Iorwerth IV. (fel y dywed llyfr Ifan Llwyd Sieffry): yr ydoedd efe, a'i gyfylder, Dafydd Siencyn, yn dra therfysgelyd yn ystod rhyfeloedd tŷ Lancaster.

Morgau Llwyd, o Lwyn y Maen, gerllaw Croesoswallt, cadben dewr o dan Iarll Arundel, yr hwn, trwy ei wrhydri a enillodd bais-ariau tra ardderchog, sef, *The field argent, an eagle displayed with two heads sable.*‡

Ac yma, yr wyf yn meddwl y gall Iolo Goch, bardd Owain Glynŵr, mam yr hwn ydoedd is-iarlls Lincoln (fel y dywed Gruffydd Hiraethog) yn hawdd gael lle yn mhlith disgynyddion teilwng y llwyth yma, yr hwn, ar gyfrif ei awen aruchel, a'i fedrusrwydd nodedig mewn barddoniaeth Brydeinig, ydoedd, ac y mae hefyd, mor enwog a chloddawr a neb a fu yn ystod y pedwar can' mlynedd diweddaf.—Ac hefyd Tudur Aled,§ bardd dysgedig arall, a doethawr y gadair yn ei swyddogaeth; ond bydd i'w gweithiau dysgedig eu gwneyd yn hyglod a bythawl ogoneddus.—*He beareth sable, a hart passant argent, attired or.*||

DISGYNIDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD

LLWYDIAID,¶ ... o Hafodunnos, sir Ddinbych.
 o Lwyn-y-Maen, ger Croesoswallt.
 o Lanforda.
 o'r Dre-newydd, yn mhlwyf Whittington;
 o Flaen-y-ddol.
 PARRY, ... o Langernyw.
 WYNN, ... o Fryn Cynrig.

* Gwel tudal. 815 o'r gwaith hwn.

† Efe a broswyllai mewn lle a elwir Yr Henllys, yn mhlwyf Llanfair Talhaearn.

‡ Hyn ydyw, Maes o litw arian, eryr du deuben ar echedfael.

§ Yr oedd y bardd enwog yma yn byw oddeutu y flwyddlyn 1400.

¶ Ei bais-ariau, Du, gyda charw o litw arian ar gerdded, wedi ei drwsio âg aur.

¶ Y Llwydiaid hyn, disgynyddion o Hedd Molwynog, oeddynt y personau cymaf a ddefnyddiasant yr enw hwn yn Ngogledd Cymru.

GRUFFYDDIAID, o Fodychwyn.
o Hafod-y-Garreg.
o Flaen Iâl, str Ddinbych.
o Blâs Newydd.

X.

BRAINT HIR, o Is-dulas, a flodeuai, fel y tybiaf, oddeutu amser meibion Rhodri Fawr.* Ni luosogodd ei hiliogaeth ond ychydig, oblegyd nid oes llawer o honynt yn bresenol, ag y gwyddir eu bod yn disgyn o hono ef; eto y mae rhai. *His arms were vert, a cross flowery or.†*

DISGYNTYDDION.

FYCHANIAID, ... o Bont-y-gwyddel, Mrs. Gifford, o Nerquia.

XI.

MARCHWEITHIAN,‡ a elwid Arglwydd Is-aled; ei diroedd oedd Carwed Fynydd, Dincadfael, Prees, Beryn, Llyweni, Gwytherin, a llaweroedd o drefydd-degwm ereill o fewn cantref Is-aled, fel yr ymddengys oddiwrth yr archwiliad o arglwyddiaeth ac anrhydedd Dinbych, yr hwn a wnaethpwyd yn yr wythfed flwyddyn o Iorwerth y Trydydd; ar ba adeg yr oedd Cynwrig Fychan, y nawfed mewn disgyniad o Farchweithian, yn byw; oddiwrth hyn y gellir cael rhyw amcan o barthed yr amser pryd yr oedd yn blodeuo.

Y teuluoedd a'r tai ag sydd yn hanu hono ef ydynt luosog, ond y penaf ydynt y rhai hyn; Berain, yn flaenorol wedi ei gydgorphori & Llyweni, trwy briodas Mrs. Catherine, o'r Berain,§ merch ac etifeddes Tudur ap Robert Fychan, o'r Berain, ysw., & John Salisbury, mab ac etifedd Syr John Salisbury, o Lyweni, marchog; ar ol ei farw ef, hi a briododd & Richard Clough, yswain, o Ddinbych, marsiandwr cyfoethog; ac wedi marw o hono yntau, hi a briododd & Morris Wynne, o Wydir, yswain, a bu iddi blant o'r ddau; ac yn ddiweddfaf oll, hi a briododd Edward Thelwall, o Blas-y-ward, yswain. Mr. Robert ap Rees, hanedig o'r llwyth hwn, a hynafiad i deulu Rhiwlas, ydoedd yn gaplan i'r Cardinal Wolsey, ac yn ddynt tra enwog yn nheyrnasiad Harri yr Wythfed. —Ellis Pryse, o Blas-Iolyn, doethawr yn y gyfraith, yr hwn, fel yr credaf, ydoedd yn un o ysgoleigion Caergrawnt a fu yn ymddadieu & Throgmorton, ac ysgoleigion ereill o Rydychain, yn Nghaergrawnt, yn mlwyddyn ein Harglwydd 1532, ac a gafodd y goreu arnynt, (fel y mae James Caius, yn y llyfr cyntaf o *Antiquities of Cambridge*, yn sicrhau.)—*He bore, in a shield gules, a lion rampant, armed azure.*||

* Ereill a ddywedant ei fod yn byw tua'r flwyddyn 650, yn amser Cadwallon, i ba un yr oedd yn nai ac yn ganghellwr.

† Ei bals-arfau oeddynt wyrdd, a chroes flodeuog o liw aur.

‡ Dywedir mai Llŷs Llyweni ydoedd ei balas.

§ Am ei hanes hynod gwel tudal. 259 o'r gwaith hwn.

|| Efo a wisgai, ar darian goch, lew ar ei ddau droed ôl, o liw arleu.

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

PRICE,	...	o Rhiwlas,	} str Feirionydd.
		o Foch-y-rhaiadr,	
WYNN,	...	o Langyuhafal,	str Ddinbych.
PANTON,	...	o Balas Coleshill,	str Fflint.
PARRY,	...	o Dywysog, a'r Pistyll.	

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

PRICE,	...	o Giler, str Ddinbych.
		o Dyddyn Sieffry.
		o Gwmmein.
		o Fedw deg.
		o Lanrwst.
		o Ddugoed, yn Mhenmachno
WYNN,	...	o Foelas, str Ddinbych.
		o Blâs Newydd, Ysppyty.
		o Hafod y Maidd.
FROWCIAID,	...	o Llys Llywarch.
		o Garwed Fynydd, a Meriadog
FYCHANIAID,	...	o Bant Glâs.
		o Flaen y Cwm.
		o Lysfaen.
WILLIAMS,	...	o Aberconwy.
		o Hafod Garrogoz.
DAVIES,	...	o Lathwryd.
GETHIN,	...	o Geruiochau, str Ddinbych.

XII.

EDWIN, a elwid yn gyffredin yn Frenin Tegeingl,* ydoedd y deuddegfed llwyth, a chan ei fab Owain yr oedd merch, a elwid Angharad, yr hon a briododd Gruffydd ap Cynan, brenin Gwynedd, neu Ogledd Cymru. Y mae llawer o foneddigion teilwng ac ardderechog yn siroedd Fflint a Dinbych yn disgyrn o hono, megys esgob Bangor, yr hwn sydd yn awr yn fyw—(tybiwyf y golyga William Roberts, D.D., yr hwn a gysegrwyd yn Esgob Bangor yn Medi, 1637, ac a fu farw yn Llandyrnog, Awst 12fed, 1665, yn 80 mlwydd oed.) Thomas Owen, barnwr —, tad i Syr Roger Owen, gynt o Cundover, marchog. Hywel Gwynedd,† dyn tra gwrol a nerthol, a barodd flinder mawr i'r Saeson, o herwydd ei ymlyniad wrth Owain Glyndwr, yn erbyn Harri y Pedwerydd; ond ar un adeg, trwy iddo dybied ei fod yn fwy dyogel nag ydoedd, efe a gymerwyd yn garcharor gan ei wrthwynebwyr o dref Fflint, y rhai a dorasant ymaith ei ben, ar le a elwir Moel-y-Gaer; ac yn mhell cyn hyny, un a elwid

* Neu Englefeld; dosparth ydyw o sir Fflint, yn cynwys tri chantref, sef Rhuddlan, Coleshill, a Phrestatyn.

† Am ychwaneg o hanes Hywel Gwynedd, gwel tudal. 63, 64, o'r gwaith hwn.

Owain ap Uchtryd, ŵyr i'r Edwin a nodwyd, a ddaliodd trwy nerth arfau yr oll o Degeingl o dan ei lywodraeth, er gwaethaf holl allu y brenin, yr arglwyddi, a'r wlad, yn ei wrthwynebu; a'r drydedd flwyddyn, ar ol cael pardwn, efe a draddododd y tiroedd i'w perchenogion.—*He beareth argent, between four Cornish choughs armed gules, a cross flowery engrailed sable.**

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

LLWYDIAID, ...	o Bentre Hobin.
WYNNIAID, ...	o Gopparleni.
PARRYIAID, ...	o Laneurgain.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

MOSTYNTIAID, ...	o Fostyn, &c.,	} str Fflint.
LLWYDIAID, ...	o Ffarm,	
WYNNIAID, ...	o Nhercwys,	
EDWARDIAID, ...	o Stansty.	
	o Rual.	
	o Allt-y-celyn, a Chrogen Iddon.	
	o Langollen Fechan.	
EAFANSIAID, ...	o Goed Llai, a'r Treuddyn.	
HUGHES, ...	o Ddyserth.	
JONES, ...	o Wernaffield, a'r Wyddgrug.	
OWENIAID, ...	o Good Llai, Gwasane, Caerfallwch, Treuddyn, Arddunwynt, ac Estyn.	
PRYS, ...	o Lwyn Ynn.	
BROMFEILDS, ...	o Faelor.	

XIII.

EDNOWAIN BENDEW ydoedd Arglwydd Tegeingl, yn mlwyddyn ein Harglwydd 1079 (fel y dywed llyfr Ethnop.) Dywed Peter Ellis, y cyfreithiwr, mai efe oedd y penaf o'r pymtheg llwyth. O hono ef y disgynodd Ithel ap Rotpert, archddiacon Tegeingl, y Bitheliaid, a llawer o deuluoedd teilwng heblaw hyny. *He beareth argent, between three boars heads, a chevron sable.†*

Tybir gau rai fod preswylfa Ednowain yn y Ty-maen, yn mhlwyf Whiteford, (gwel tudal. 119 o'r gwaith hwnw.)

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

LLWYD, ...	o Wygfair,	} str Fflint.
FHOWCS, ...	o Mertyn,	
GRUFFYDD, ...	o Rhual,	
HUGHES, ...	o Halkyn (Helygen),	
	o Fagillt,	
GRUFFYDD, ...	o Blas isa', Caerwys,	

* Efe a wisgal llw arfan, a chydrhwng pedair o frain Cornyw o llw coch, groes fiodenog ac ym-yllychog o llw du. † Efe a wisgal llw arfan, a chwpl du cydrhwng tri phen baedd.

DISGYNDDION AB GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

WYNNIAID, ...	o Galedlom, a Chaerwys,	} str Fflint.
PUGHE, ...	o Ysgeiflog,	
PIERS, ...	o Lanasaph,	
PARRY, ...	o Coleshill, a'r Maesglas,	
GRUFFYDD, ...	o Bant y Llongdu, o Neuadd Caerwys,	
EVANS, ...	o Laneurgain,	
JONES, ...	o Ysgeiflog,	
WILLIAMS, ...	o Golomendy Ysgeiflog,	
HUGHES, ...	o Goed-y-Brain,	}

XIV.

EFNYDD, a elwir yn gyffredin yn fab Gwenllian,* merch Rhys ap Marchen, yr hwn oedd yn arglwydd ar saith o drefydd-degwm yn Nyffryn Clwyd, y rhai a elwid yn Dir Rhuthyn, sef Tref-ben-y-Coed, a Fenechdyd, y Groeslwyd, Pant Meugen, a thair ereill, y cwbl yn dir rhydd am byth. Ni chafodd blant oddi-eithr y Gwenllian a nodwyd, yr hon, trwy ddylanwad Bleddyn ap Cynfyn, brenin Cymru, a roddwyd mewn priodas i dad yr Efnydd hwn, gan ei fod yn berthynas agos i'r brenin hwnw, yr hwn hefyd a roddodd iddo yr un modd saith o drefydd-degwm, sef, Almor, Tref-alen (neu Alynton), y Groesffordd yn M telor, Lleprog-fawr, Lleprog-fechan, Tref-y-Nant yn Nhegeingl, &c. Bu iddo ferch a elwid Hunydd, gwraig i Meredydd ap Bleddyn, tywysog Powys. O hono ef y deilliodd John Almor, llywydd y neuadd i'r brenin Harri VII., a thad i John Almor, rhingyll at arfau i'r brenin Harri VIII. (fel y tybiaf,) yr hwn a wisgai azure, a lion rampant or, armed and langued gules;† ac i Syr William Meredydd, yr hwn a breswyliai yn str Gaerefrog, neu rywle arall yn Lloegr.—*He bare a lion rampant saliant or,‡ a pha un yr oedd yn chwarteru pais-arfau ei fam, being azure, between three nags heads erased argent. a fess or.§*

DISGYNDDION AB GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

SIMWNT, ...	o Goed Llai,	} str Fflint.
PRISIART, ...	o Gaergwrely,	
ROGERS, ...	o Fflint.	
MEREDYDD, ...	o Drefalen.	
	o Bentre Bychan	
	o Stansty.	
ALMORIAID, ...	o Almor.	
ALYNTONIAID, ...	o Alynton.	
LLWYDIAID, ...	o Gresford, ac Alynton.	

* Y Gwenllian hon a elwid yn etifeddes Dyffryn Clwyd, am ei bod yn feddiannol ar ran dra helaeth o hono.

† Sef, Lliw yr awyr, gyda llew o liw aur ar ei ddau droed ol, a'i dafod allan o liw coch.

‡ Efo a wisgai lew aur ar ei draed ol, ac ar ei naid.

§ Sef, Lliw yr awyr, cydrhwng tri pheu cefyl o liw arian, wedi eu tori ymnaith, flupan i'w aur.

XV.

EDNYWAIN AP BRADWEN* a elwir gan rai ysgrifenydd yn Arglwydd Meirionydd: ond diau fod y tywysogion a'u hiliogaeth bob amser yn arglwyddi Meirionydd; eto, gallai fod, trwy iddo ef (fel ereill) gymeryd y lle o dan ardreth, gael ei alw yn arglwydd y tir. Ac ymbellach, yr oedd efe a'i hiliogaeth yn meddiannu yr oll o Dal-y-Bont, oddieithr Nannau, ac etifeddiaethau y tywysog, a'r rhan fwyaf o Ystumanner yn yr un modd. Pa swyddau a ddaliai o dan y tywysog, nis gwn. Dywed rhai llyfrau achyddol ei fod yn byw yn amser Gruffydd ap Cynan, ond yr wyf fi yn barnu nad oedd mor hynafol a hyny.† Y mae adfeilion ei lŷs, neu ei balas, i'w gweled yn nhref-ddegwm Cregegan, yn Nhal-y-Bont, Iscregegan. Llewelyn ap Tudur ap Gwyn ap Peredur ap Ednowain ap Bradwen, oedd yn fyw yn amser Iorwerth y Cyntaf, ac a dalodd warogaeth iddo gydag arglwyddi a boneddigion Cymru, megys ag y mae yn amlwg oddiwrth gofrestrau y brenin hwnw. Aaron, ei ŵyr, o'i fab Ednyfed, a feddai ddau fab mwy enwog na'r gweddill o'i blant, Ednyfed a Gruffydd; o'r olaf o ba rai yr oedd William David Lloyd, o Beniarth, yswain, yr hwn a fu farw yn ddiweddar, yn disgyn; etifeddiaeth yr hwn a ddaeth i Margaret, mam Lewis Owain, o Beniarth, yswain, yr hwn sydd yn awr yn fyw. Dywedir fod Ednyfed ap Aaron, wedi croesawu Owain Glyndwr ar ol iddo gael ei orchfygu gan y brenin Harri y Pedwerydd, y trawsymhonwr, ond yn ddirgel-aidd mewn ogof, ar lan y môr, yn mhylwyf Llan Gelynin, yr hon, ar ei ol ef, a elwir Ogof Owain. O'r Ednyfed yma y disgynodd Morgan ap Gruffydd ap Einion, dyn gwrol a nerthol, yr hwn, fel yr adroddir gan ei gyfneseifiaid, o ddamwain, yn heolydd dinas Llundain, yn hwyr yn y nos, a gyfarfu â'r brenin Harri yr Wythfed, gyda gwyliadwriaeth fechan o'i amgylch, wedi dyfod i weled pa fath lywodraeth a gedwid yn y ddinas; a phan na fynai y naill ymostwng i'r llall, tynasant eu cleddyfau, ac ymladdasant yn galed, hyd nes y darfu i un o ganlynwyr Morgan beri iddo gymeryd gofal beth a wnelai, am yr ofnai mai â'r brenin yr oedd yn ymladd. Ar hyny Morgan a erfyniodd am drugaredd, rhoddodd i fyny, a deisyfodd bardwn; a'r brenin a'i gollyngodd ef yn rhydd, gan ddywedyd ei fod yn ddyn nerthol, a byth wedi hyny galwyd ef yn Forgan Nerthol. Dyma fel yr adroddir, ond nis gallaf ddywedyd pa mor bell y mae yn wir.

“Morgan hir, mawr gan Harri,
Mae Llundain dan d'adain di.”

—*He bore gules, three snakes enowed in a triangular knot argent.*‡

DISGYNYDD AR GAEL YN Y LLINACH WRRYWAIDD.

OWENIAID, ... o Gae'r Berllan, sir Feirionydd.

* O Lŷs Bradwen, ger Dolgelly. Gwel tudal. 301 o'r gwaith hwn.

† Blodeuaf yn amser Llewelyn ap Iorwerth, fe ddichon oddeutu y flwyddyn 1194.

‡ Ei beis-arsfau, Coch, gyda thair o nadroedd wedi ei cymhlethu mewn cwllwm trionglog o liw arian.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

LLWYDIAID, ... o Nant-y-Mynach, a PheniARTH.
 OWENIAID, ... o BeniARTH, a Morben.
 GRUFFYDD, ... o'r Garth, a'r Cloddiau Cochion.

Allan o'n hen lyfrau achyddol, galluogir ni i yohwanegu llwyth arall; heb fod mewn un modd yn israddol i unrhyw o'r rhai rhagflaenorol, yn mberthynas i barchusrwydd a nifer ei ddisgynyddion.

XVI

TUDUR TREFOR, sef llwyth y Cyffindiroedd,* a elwir hefyd yn ein llyfrau ni, Llwyth Maelor, ydoedd fab i Ynyr ap Cadfarch, disgynedig o Gadell Deyrnllug, brenin Powys. Dywedir mai efe oedd sylfaenydd Castell y Dref Wen, ac iddo breswyllo ynddo, yr hwn a barhaodd yn ei hiliogaeth am lawer o genedlaethau ar ol hyny. Ei fam oedd Rhiengar, merch i Luddocca ap Caradog Freichfras, Iarll Henffordd, ac un o farchogion bwrdd crwn y brenin Arthur. Yr oedd gan Tudur feddiannau helaeth yn str Henffordd, yn hawl ei fam, yn gystal ag yn y wlad a elwid y Ferlys, yr hon a orwedda rhwng yr afonydd Gwy a Hafren. Yr oedd yn cydoesi â Hywel Dda, brenin Cymru, merch yr hwn, Angharad, a briododd efe, o ba un y cafodd dri o feibion ac un ferch. Powell, o Edenhope, yn ei Pentarchia, a ddysgrifia ei bais-arfau yn y modd canlynol:—

*Erminiis fulgens Theodori parna Trevori,
 Dat rapidum fulvumque sinistro verte leonem;
 Mostonis sunt nota satis simul arma Trevoris.*

Yr hyn a ellir ei arddangos mewn Cymraeg glân gloyw fel hyn: "Yn rhanedig gan ffinen wyrdraws, ermin ac erminau, uwchlaw y cwbl, llew o liw aur ar ei ddau draed ol; pais-arfau adnabyddus y Mostyniaid, ac hefyd y Treforiaid."

DISGYNYDDION AR GAEL YN Y LLINACH WRBYWAIDD.

Is-iarll Hambden, a'r Barwn TREFOR.
 MOSTYNAID, ... o Fostyn, } Barwniaid,
 o Drelacre, }
 o Fryngwyn.
 o Segroit.
 PENNANT, ... o Bychton.
 RICHARD PENNANT, Barwn Penrhyn.
 JEFFRIES, ... o Acton.
 EDWARDS, ... o Gastell y Waen.

* A elwid felly, am fod nifer mawr o'r boneddigion yn Nghymru. Lloegr a Chymru yn hanu o hono af.

WYNE, ... o Gerwyn-fawr.
 JONES, ... o Lwyn-Oun.

DISGYNYDDION AR GOLL, NEU YN Y LLINACH FENYWAIDD.

TREFOR, ... o Fryncinallt.
 o Bentre Cynrig.
 o Daywen.
 o Drefalen.
 o Blas-teg.
 o Groesoswallt.
 LLWYDIAID, ... o Halton.
 YOUNG, ... o Fryn Yorkin.
 DYMCOCK, ... o Willington.
 PUGHE, ... o Lan-y-Mynach.
 LLWYDIAID, ... o Blas isa' y Clawdd.
 o Dal-y-wern.

Yma ni byddai yn amhriodol crybwyll, er fod y llwythau yn cael eu hystyried yn gyffredinol fel pendefigion Cymru, eto y mae llaweroedd o hen deuluoedd Cymreig, o barchusrwydd uchel, nad ydynt yn hŏni eu tarddiad o'r un o honynt. Y cyfryw ydynt y *Myddeltoniaid*, o Gastell-y-Waun, a Gwaenynog; y *Fychaniaid*, o Lan-y-llyn, wedi hyny o Lwydiarth a Llangedwyn, ond yn awr ar goll, y rhai a hanasant o Ririd Flaidd, arglwydd Penllyn, a manau ereill. Y *Fychaniaid*, o Gors-y-gedol; a'r *Wynnaiid*, o Ddolegwyn, hynafiad y rhai oedd Osbrwn Wyddel. Yr *Eyttons*, o Goed Llai; y *Wynnaiid*, o'r Tŵr; y *Dafisiaid*, o Gwasano (cynrychiolydd y rhai, yn y llinach wrrywaidd, ydyw Peter Davies, yswain, o Broughton); y *Parryiaid*, o Bwlhalog, a'r *Williamsiaid*, o'r Fron, y rhai a hanant o Gynric Efell, barwn Eglwyseg.

Yn Ynys Môn y mae y *Williamsiaid*, o'r Ty-fry, hanedig o Cadrod Hardd, arglwydd Talebolion; ac o honynt hwy y *Williamsiaid* o Nantanog, hynafiad y presenol Syr Watkin Williams Wynn; y *Williamsiaid*, o Benbedw, a'r *Williamsiaid* o Bodelwyddan.

Er y gellir ychwanegu llawer ereill at y rhai hyn, bydd i ni yn awr derfynu yr hanes yma gyda disgynyddion Brochwel Ysgithrog, tywysog Powys, aef y *Blancys* o Dregynon, y *Wynnaiid* o'r Garth, y *Lloydiaid* o Leighton, a'r *Thomasiaid* o Lechweddgarth, cynrychiolydd presenol y rhai ydyw Thomas Thomas, yswain, o Downing Uchaf.*

* Wrth gyfeirio at y dull yn mha un y ddiswyd penacthaid y llwythau, y mae Mr. Yorke yn ysgrifenu yn gortl. "Pahan y cafodd Iestyn ap Gwrgant, crach-arglwydd o Forgauwg, a chymeriad a fydd mewn gwarth tragwyddol, ei urddasoli fel hyn, tra nad oedd ond awdwr dinododd a choll llywodraeth iddo ei hun, a lladdedigaeath a chaethiwed i'w wlad, sydd yn anhawdd ei benderfynu; ac fod Brochwel Ysgithrog, tywysog Powys pan yn ei gogoniant mwyaf, yn meddu yr Amwythig fel ei brif ddinas, ac yn bonacth o allu mawr a chymeriad milwrol, wedi cael gadael ei enw alian, hyd yn nod yn y pymtheg llwyth, sydd yr un mor annirnadwy." &c.

Y PUM LLWYTH BRENINOL.

	TUDAL.
I. GRUFFYDD AP CYNAN	589
II. RHYS AP TEWDWR MAWR	590
III. BLEDDYN AP CYNFYN	591
IV. ETHELYSTAN GLODRYDD	591
V. IESTYN AP GWRGANT	593

Y PYMTHEG LLWYTH.

I. HWFA AP CYNDELW	594
II. LLYWARCH AP BRAN	595
III. GWEIRYDD AP RHYS GOCH	596
IV. CILMIN DROED-DDU	596
V. COLLWYN AP TANGNO	597
VI. NEFYDD HARDD	598
VII. MAELOG GRWM	599
VIII. MARCHUDD AP CYNAN	599
IX. HEDD MOLWYNOG	601
X. BRAINT HIR	602
XI. MARCHWEITHIAN	602
XII. EDWIN	603
XIII. EDNOWAIN BENDEW	604
XIV. EFNYYD	605
XV. EDNOWAIN AP BRADWEN	606

Nid yw y rhifedi yn y Llawysgrif ond XV.—Yr ydym yn dal i fyny yr enw. ond yn ychwanegu un TUDUR TREFOR, neu Lwyth y Cjffindiroedd, megys ag y gwneir gan rai o'n hyagr.feuwyr.

LLWYTH Y CYFFINDIROEDD.

XVI. TUDUR TREFOR	607
--------------------------	-----

M Y N E G A I.

- Aber*, rhaiadr, 425
Aber Cegid, ger Bangor, 414
Aberdaron, yn Lleyn, 361
Aberfraw, yn Môn, 381
 ————— tywysog, 380
Abergeleu, yn str Ddinbych, 444
 ————— suddiad tir yu, 444
Aberglaslyn, pont, 353
 ————— gored gleistaidd, 353
Aber Llianawg, yn Môn, 393
Abermaw, yn Meirionydd, 310
Abermenai, 378
Aberystwyth, castell, 43
Acton, gerllaw Gwrecsam, 183
Acton Burnel, castell, 495
Achau, esiamplau rai Cymroig
 276, 317
 ————— Sant Collen, 176
Adar, dinystr arswydus ar, 378
Ad dietam (math o gosp), 109
Adroddiad Richard Fenton, 585
Aergol (nodiad gan J.R.) 204
Afange, sarn yr, 423
Afangcod, yn afon Gonwy, 327
Afon Alun, ei chwrs, 198
 ————— *Ceiriog*, 169
 ————— *Dyfi*, 17, 514
 ————— *Dyfrdwy*, 17, 18, 19, 78
 ————— yn gysegredig, 289
 ————— *Erch*, ger Pwllholi, 360
 ————— *Glaslyn*, 349
 ————— *Gonwy*, 327, 436
 ————— *Gwyrfai*, yn Arfon, 372, 377
 ————— *Hafren*, neu Sabrina, 460
 ————— *Llyfni*, yn Arfon, 370
 ————— *Maw*, neu Mawddach, 307, 310
 ————— *Menai*, rhwng Arfon a Môn, 379

Afon Orywen, yn Arfon, 336
 ————— *Rheidol*, ger Aberystwyth, 465
 ————— *Seiont*, yn Arfon, 372
 ————— *Tanat*, yn str Drefaldwyn, 475
 ————— *Twrch*, yn Meirionydd, 293
 ————— *Vyrnwy*, yn str Drefaldwyn, 475
 ————— *y Llan*, ger Mowddwy, 293
 ————— *y Lliw*, neu *Amliw*, 293
 ————— *Ystwyth*, 365
Afonydd y Wyddfa, 344
Agnerus, y gwron Scandinafaid, 174
Agrastis capillaris, 341
Agricola, yr ysgrifenydd Rhufeinig,
 17, 48, 49
 ————— bwlch (nodiad), 204
Alberbury, palas neu gastell, 478
Albrighton, plwyf, 492
Alcan, dull y Rhufeiniaid o'i doddi,
 52
 ————— ei ddygiad yma gan y Phoeniciaid, 52
Aleliwia, buddugoliaeth yr, 200, 217
Alun, afon, ei rhedfa, 218
Amddiffyniad Thomas Pennant rhag
 y Press Gangs, 585
Amgueddfa Syr Ashton Lever, 146
Amianthus, yn Rhoscolyn, 408
Amluch, tref yn Ynys Fôn, 406
Amobyr, neu Ammobragium, 142
Amseroedd anwaruidd, 275
Amwythig, y dref, 481
 ————— *Brwydr*, 490
 ————— *Eglwysi*, 489
 ————— *Mynachlog*, 486
 ————— *Mynachod Austinaidd*, 483
 ————— *Dominicaidd*, 483
 ————— *Lloydion*, 487

Amwythig—

- Richmond* yn myned trwodd, 492
Santes Gwenfrewi, 487
 ——— *Mair*, 489
Seneddau, 489
Siartrau, 483
Str yr, 147
Y Chwarel, neu y Quarry, 483
Ygol Rydd, 484
Andrew Yarranton, 126
Anerchiad Trigolion Sir Guernarfon
 at Rhisiart Cromwel, 583
Aran Fowddwy, 294, 296
Aran, mynydd yr, 293
Arch y dywysoges Joan, 392
Arduwy, *Drws*, 315
Arenaria verna, 28
Arenig, y ddwy, 28^a
Arferiad farbaraidi, 172, 333
Arjerion crefyddol y Cymry, 443
Arffedogaidd y Gawres, 368
Arghwydd Eryri, 346, 380
Arghwyddi y Cyffindiroedd, 503
Arian Prydeinig, yn adnabyddus i'r
 Rhufeiniaid, 54
Aria Theophrasti, 429
Arthur, y brenin, ei rrawdmaeth, 202
Asaph, sant, ei hanes, 244
 ——— ei ffynhon, 246
Asbestos, neu y maen ystinos, 406
Ashton Lever, Syr, ei amgueddfa, 146
Assach, dilead y gyfraith hono, 553
Atiscross, neu Groes Ati, 46
Attyniad cymylau ar y Wyddfa, 344
Aur, i'w gael yu Mhrydain, 54
 —, y Brytaniaid yu adnabyddus
 o'i wasanaeth er y foreu, 54
 —, y demtasiwn i'r goresgyawyr
 Rhufeinig, 54
Awstin Fynach, cenad y Pab, 144
Awstiniaid, urdd o fynachod, 488

B

- Bachegraig*, palasdy hynod, 256
Bachymbyd, palasdy y Bagots, 277
Bala Deulyn, yu Arfon, 353

Bala, llyn y, 288

— tomen y, 287

— tref y, 287

Baner-gludydd Owain Glynŵr, 533

Bangor Iscoel, yu str Fflint, 143

— yu Arfon, 412

Banllef Hir, 322

Baron Hill, palasdy yu Môn, 395

Barrow, yr esgob, ei feddargraff, 254

Basingwerk, mynachlog, 21, 31, 59

Bathafarn, palasdy, 281

Bathynus Prydeinig, 55

Bedd Ge'ert, 350

— *Gurtheyrn*, 366

— *Iorwerth Drwyndwn*, 455

— *Porus*, 308

— y *Cawr*, 202

— y *Deon Du*, 413

Beddargraff Thomas Pennant, 584

— yu Milwriad Robinaon

y eglwys Gresford, 517

— yu y Maesglas, 503

Beddau Gwŷr Arduwy, 325

Beddrodau yu—

Castell y Waen, 170

Estyn, 216

Gresford, 190

Gurecsam, 185

Llanarmon, 200

Llanbeblig, 376

Llanelwy, 254

Llaneurain, 64

Llanrwst, 332

Rhiwabon, 180

Yspytty, 326

Y Wyddyrug, 207

Beddrawl, nodiad ar, 193

Beirdd, eu rheolau, &c., 229

Belesme, Robert de, 481

Bellot, yr esgob Hugh, 185

Benglog, llwybr y, 336

Ben Jonson, bardd Seisonig, 332

Berth-Lwyd, coed prydfferth y, 464

— palasdy y, 530

Berwyn, mwyar, 284

— mynyddoedd y, 234

- Bettisfield*, hen balasdy, 140, 141
Bettws Garmon, eglwys, 352
 ——— *Wyrion Iddon*, 327
 ——— *y Coed*, 327
 ——— yn str Drefaldwyn, 466
Beuno, sant, ei haues, 369
 ——— nôd ar anifeiliaid, 370
Bismaris, morgi, 305, 569
 ——— y dref a'r castell, 330
Blackhall, palasdy, 470
Blayneys, toulu y, 460
Bleddyn ap Cynfyn, 591
Blodwel, neuadl, 475
Bod-drudan, trigfa y Derwyddon, 383
Bodfach, palasdy, 456
Bodfari, yn str Ddinbych, 258
Bodidris, palasdy hynafol, 199
Bodllewyddan, palasdy, 449
Bodrhyddan, hen balasdy, 248
Bodscallan, palasdy, 438
 ——— ciniaw Nadolig yn, 581
Boduan, Carn, yn Lloyn, 364
Bodvel, teulu yn Lloyn, 360
Bodychan, hen balasdy, 411
Bontnewydd, yn str Drefaldwyn, 476
Bordarii, neu fythynwyr, 20
Bord Gron Arthur, 366
Bovium, neu *Bovium*, 144
Bradwen, llŷs, 301
Braich y Ddinas, 428
Braint Hir, un o'r 15 llwyth, 602
Brende-tiide, neu oes y llosgi, 201
Breos, *William de*, 426
Bridget Bostock, yr hudoles, 462
Brigantiaid, neu y Brigantwys, 19
Brochwel Ysgithrog, 482
Brogyntyn, castell, 166
 ——— *Owain*, 166
Broughton, hen balasdy, 139, 192
 ——— *Syr Edward*, ei lw, 511
Bruce, Edward, breniu Iwerddon, 400
Brutus, yr hynaf, 23
Browdr Buttington, 474
 ——— *Caerleon*, 85
 ——— *Carno*, 464
 ——— *Coed Eulo*, 67
Browdr Colsul, 65
 ——— *Crogen*, 169
 ——— *Cymryd*, 436
 ——— *Dinbych*, 267
 ——— *Llanfaes*, 392
 ——— *Morfa Rowston*, 515
 ——— *Mynydd Digoll*, 470
 ——— *Trefaldwyn*, 468
 ——— *yr Amwythig*, 490
Bryn Cornyn Iau, 315
 ——— *Dychwelwch*, 66
 ——— *Euryn*, ger Llandrillo, 444
 ——— *Gwydryn*, caer Brydeinig, 384
 ——— *Gwyn*, neu Frein Gwyn, 382
 ——— *Iorkyn*, 215
 ——— *y Beili*, neu y Wyddgrug, 203
 ——— *Cloddiau*, 220
 ——— *Costrelau*, 341
 ——— *Côn*, 66
 ——— *Pin*, 66
 ——— *Pys*, 146
 ——— *Saethau*, 214
Brynoynau, yn—
 Aber, 425
 Abergeleu, 444
 Capel St. Ffrat, 408
 Castell y Waen, 160
 Colsul, 66
 Erdlig, 180
 Gresford, 191
 Gwern ddu, 459
 Llanddona, 393
 Mathrafal, 459
 Milton, 481
 Pen y Gaer, 466
 Rhos Ddiarbed, 473
 Sycharth, 521
 Trefaldwyn, 469
 Yr Amwythig, 481
Brynkinallt, ger Castell y Waen, 175
Brynkir, yn Eifonydd, 357
Brynodol, yn Lloyn, 363
Bryn y neuadd, ger Aber, 426
Buddugoliaeth yr Aelwia, 200, 217
Bulbocodium, 337
Bulkeley, Syr Rhisiart, ei hanes, 571

Burgh, Syr Hugh de, 296
Burnel, teulu enwog, 495
Buttington, ger y Trallwng, 474
Bwlch Agricola, 204
 ——— *Coreg y Frân*, 325
 ——— *Oerddrws, cynulledd*, 298, 299
 ——— *Pen y Barras*, 277
 ——— *y Cwm Brwynog*, 342
 ——— *y Groes*, 294
 ——— *y Gwyddyl*, 347
 ——— *yr Haiarn*, 334
 ——— *y Maes-cwm*, 342
 ——— *y Rhio Felen*, 197
 ——— *y Saethau*, 348
Bwrdd Arthur, ger Llanddona, 396
Bwrl, neu Fyrtwydd y Gors, 334
Bychton, neu Dre-bychton, 25
Byssus Jolithus, planigyn, 39

C

Cadair Rhys Goch o Eryri, 354
Cadeirfardd, neu Fardd Cadeiriog,
 235
Cader Gwladus, yn Nyffryn Clwyd,
 276
Cauier Idris, yn Meirion, 300
Cadfan, ei gogolofn, 380
Caiwaladr, brenin olaf y Brutaniaid,
 380
Cadrallon, y drygionus, 369
Cadwgan, neuadd, 184
Cac Dwn, neu Gae Twu, 165
 ——— *Nef, ger Croesos-wallt*, 159
Caer Arianrhod, 371
 ——— *Bont, gwersyllta*, 235
 ——— *Caralog*, 497
 ——— *Carreg y Frân*, 341
 ——— *Croynt*, 288
 ——— *Cwmgylo*, 341
 ——— *Drewyn*, 282
 ——— *Estyn*, 68, 215
 ——— *Fach, gwersyll Rhufeinig*, 463
 ——— *Fechan, ger Llanddinam*, 464
 ——— *Gai, brawdmaeth Arthur*, 292
 ——— *Gwrlt*, 213
 ——— *Gybi*, 408

Caer Hin, 23, 437
 ——— *Lâb, yn Ynys Môn*, 333
 ——— *Leon*, 78, 216
Allorau Rhufeinig, 82, 83
Cabidgldy (chapterhouse), 117
Caethion Sacsonaidd, 90
Cantuar, 129
Capel St. Nicholas, 120
Carchar, 108
Castell, 107
Crair Santes Werburgh, 119
Cyflwr Eglwysig, 114
Cyfnawidfa, 113
Chwareuon y Sulgwyn, 95
Eglwys gadeiriol, 115, 118
Ffroydriad ofnadury, 113
Gwin, o Ffrainge ac Ysbaen, 91
Heoludd, y pedair prif, 78, 79
Ieirll Normanaidd, 88, 117
Lleian dy Sant Mair, 122
Llofruddioeth, yn, 119
Llongbryth, &c., 126
Masnach, neu Drafndiaeth, 90,
 127, 504
Murian, neu Walian, 104
Mynachlog, 115
Neuadd Hugh Lupus, 107
Phwyfydd, 123
Pont, 102
Porth y Deyrain, 106
Puteindai cyhoeddus, 99
Pyrth y Ddinas, eu noddwyr, 103
Rhodfeydd, neu y Rows, 79
Rood-eye, 124
Sacsonaidd, y cyfnod, 85
Siartraw, 110
Thoty, neu Dŷ Diwydrwydd, 125
Tŵr y Phœnix, 102, 106
Twym-ystafell, 80, 81
Ysgol, 116
Yspytty, 114, 123
Ystordai masnachol, &c., 126
 ——— *Ogyrfun*, 163
 ——— *Senial*, 281
 ——— *Sws, gwersyll Rhufeinig*, 463
Caerwys, tref hynafol, 226

- Caerwys*, eisteddfod fawr yno, 228
Caerynarfon, 372—377
Calamine, neu fŵn alcan, 53
Calch, yn str Fflint, 27
Campau yr hen Frytaniaid, 429
Càndy eang, ger Dinbych, 260
Cangani, neu y Cangi, 19
 ——— penrhyn yn cael ei alw ar
 eu henw, 19, 363
Cantref Iâl, ei blwyfydd, 192
 ——— y *Rhiw*, 205
Cantrefi Powys Fadoz, 134
Cantr'r Gwaelod, 316
Canute, y Daeniad, 87
Capel Anhelog, yn Aberdaron, 363
 ——— *Curig*, yn Eryri, 335
 ——— *Dolbenmaen*, 356
 ——— *Fair*, yn Lley, 363
 ——— *Gelli*, yn str Fflint, 24
 ——— *Gwenfrewi*, 35, 274
 ——— *Llan y Gwyddel*, 409
 ——— *St. Meugan*, 389
 ——— *St. Trillo*, ger Gloddaeth, 443
 ——— y *Gorles*, ger Caergybi, 410
Caradog, y gwron Prydeinig, 498
Carchar Cynrig Ruth, 291
 ——— *Owain Glyndyfrdwy*, 552
Carn Boduan, yn Lley, 364
 ——— *Fadryn*, ger Nefy, 360
Carnedd Dafydd, yn Eryri, 424
 ——— *Llewelyn*, 423
 ——— *Nant Gwrtheyrn*, 366
 ——— *Penbedw*, palasdy, 219
 ——— *Plas Newydd*, yn Môn, 386
 ——— *Tregarneidd*, yn Môn, 400
 ——— y *brenin Ingo*, 322
 ——— y *Filast*, yn Eryri, 423
 ——— y *Gwynn*, yn Eryri, 338
 ——— y *Lludron*, yn Eryri, 423
Carneddau Hengwm, 314
 ——— *Llanarmon*, 200
 ——— *Penmaenmawr*, 429
Carno, hrwydr mynydd, 464
Carreg Carn March Arthur, 205
 ——— *Dân*, neu gallestr, 27
 ——— *Hwfa*, castell, 476
Carreg Lwyd, ger Caergybi, 407
 ——— y *Big*, ger Dolwyddelen, 329
 ——— yn y *fach rewlwyd*, 384
 ——— y *Colomenod*, yn Nrws Ar-
 dudwy, 315
 ——— y *Ddinas*, ger Clynnog, 370
 ——— y *Gwalch*, ger Llanrwst, 329
 ——— y *Saeth*, ger Harlech, 318
Carw, gwarant i ddal un o'r Wyddfa,
 566, 567
 ——— yn nofio dros afon Menai, 345
Cassiterides, neu wlad yr alcan, 52
Cassivellaunus, neu Casfelyn, 55
Castanwydd mawrion, 277
Castell Aber Llienawg, 392
 ——— *Aberystwyth*, 43
 ——— *Acton Burnel*, 495
 ——— *Aeloedd Frenin*, 384
 ——— *Bangor*, yn Arfon, 412
 ——— *Biomaris*, 389
 ——— *Brogyntyn*, 166
 ——— *Caerenion*, 459
 ——— *Caergerwle*, 214
 ——— *Caer Lleion*, 431
 ——— *Caerlleon*, 107
 ——— *Caernarfon*, 372
 ——— *Caledfryn yn Rhos*, 264
 ——— *Carreg Hwfa*, 476
 ——— *Cidwm*, yn Eryri, 377
 ——— *Coch yn Ngwernor*, 278
 ——— *Coed Eulo*, 65
 ——— *Coetty*, yn y Deheudir, 547
 ——— *Conwy*, 431
 ——— *Corndochon*, 292
 ——— *Craig y Ddinas*, 314
 ——— *Cricaeath*, 359
 ——— *Croesoswallt*, 159
 ——— *Crogen* (Castell y Wann), 171
 ——— *Diganwy*, 247, 431, 441
 ——— *Dinas Brân*, 177
 ——— *Dinas Cortin*, 314
 ——— *Dinbych*, 267, 555
 ——— *Dolbadarn*, 339
 ——— *Dolforwyn*, 460
 ——— *Dalwyddelen*, 328
 ——— *Dyserth*, 246

- Castell Ellesmere*, 148
 ----- *Eulo*, neu Goed Eulo, 65
 ----- *Gronw Befr*, o Benllyn, 289
 ----- *Harlech*, 319
 ----- *Idl*, gerllaw Valle Crucis, 193
 ----- *Llanbedr*, 547
 ----- *Leon*, 132, 135—137
 ----- *Mawr*, yn Ynys Fôn, 491
 ----- *Overton*, 145
 ----- *Pen-ar-lâg*, 68—74
 ----- *Powys*, 471—473
 ----- *Prestatyn*, 245
 ----- *Prysor*, yn Meirionydd, 308
 ----- *Rhuthyn*, 277
 ----- *Rhuddlan*, 248, 510
 ----- *Shocklach*, 137
 ----- *Shrawardine*, 479
 ----- *Tebenni*, sac Tywyn Meirion-
 ydd, 303
 ----- *Trefaldwyn*, 463
 ----- *Trefynon*, 39
 ----- *Wattleburg*, 478
 ----- *Whittington* (Dref Wen,) 156
 ----- *y Maesglas*, 30
 ----- *y Penrhyn*, 415
 ----- *y Waun*, 169—171
Castelli Coed, 198
Castlemain, Iarll, 471
Caswallon Law-hir, 402, 409
Catrin o'r Berain, 259
Cawellyn, llyn, 352
Caws, gwneuthuriad, 84, 91
Ceangi, llwyth y, 19, 50
Cefn Amolch, yn Lleyn, 363
 ----- *Coch*, ger Nannau, 530
 ----- *Ogof*, ger Abergeleu, 414
 ----- *Uchaf*, yn str Ddinbych, 175
 ----- *y Castell*, str Drefaldwyn, 477
 ----- *y Fan*, yn Eifionydd, 529
Cegidog, ger Abergelou, 445
Ceiriog, afon, ger Castell y Waun, 169
Ceir Llusg, eu gwasanaeth, 295
Cerddoriaeth offerynol, graddedigion
 yn eisteddfod Caerwys, 234
 ----- — yr hynafiaid, 302
Cerffdelwau Rhufeiniog, 82, 83
- Cerfiadau yn—*
Bangor Iscoed, 144
Bedd Porus, 308
Bettws, str Drefaldwyn, 466
Caerleon, 78, 83
Cail Wart, 313
Corwen, 284
Cwm, gerllaw Dyserth, 247
Gresford, neu y *Groesfordd*, 190
Gwreccsam, 185—187
Gwytherin, 274
Llanarmon, 200
Llanelwy, 254
Llaneurgain, 64
Llangadwaladr, yn Môn, 330
Llanrhaiadr Dyffryn Clwyd, 276
Llanrust, 332, 562
Llanuwchllyn, 293
Lleyn, amryw fanau yn, 361
Mynachlog y Groes, 193
 ----- *y Maesglas*, 503
Niwbrwch, yn Môn, 378
Penmorfa, yn Eifionydd, 168, 366
Rhiwabon, ger Wynnstay, 180, 181
Tremeirchion, 256
Tŷ Coch, ger Bangor, 414
Yr Amwythig, 484, 485
Cerflun Minerfa, yn Nghaerlŷon, 83
Cernunnos, duw y Galiad, 315
Cerrig, a chylchau cerrig, 314
Cerrig y Druidion, 291
Ceris, Pull, ar y Fenni, 397
Cesail Gyfarch, yn Eifionydd, 529
Cestyll Coed, eu diflaniad, 193
Ceunant Mawr, rhaiadr y, 341
Ceunant yr Esgar, 338
Chert, math o garreg dân, 27, 221
Chirbury, pentref, 467
Cilcen, eglwys, 218
Cilmin Droed-ddu, 75, 371, 596
Cistfaen Brydeinia, 291, 314
Cistiau Styffylg, 317
Cladau, hen ddulliau o wneyd hyny,
 200—204, 400
Clare, y brawd a'r ohwaer, 141
Clawdd Ofa, ei rediad, 164

- Clawdd Wat*, ei rediad, 164
Cleddyf Owain Glyndŵr, 284
Clefyd Chwysu, y, 492
Clennaney, yn Eifonydd, 356, 357
Clogwyn Du, yn mhen y Glyder, 337
 ——— *yr Helior*, 423
Clough, Syr Rhisiart, 257
Clwyd, a' n, 266
 ——— dyffryn, 256
 ——— mynyddoedd, 218
Clynnog, pentref ac eglwys, 368
Cneifwr Glds, y, 197
Cockwillan (nodiad), 428
Coed Eulo, 65
 ——— *Llai*, neu Leeswood, 206, 212
 ——— *Marchan*, ger Rhuthyn, 281
 ——— *Pls Newydd*, yn Môn, 385
Coedwig neu Fforest y Wyddfa, 345
 ——— suddedig, ger Abergelau, 245
 Cofadeiliau yn—
 Clynnog, 368
 Eglwys y Waun, 170
 Llanbeblig, 376
 Llanrust, 562
 Penmorfa, 168
 Rhisabon, 180
 F Wyddgrug, 207
Coleshill, yn str Fflint, 41, 46, 65
Colomendy, palasdy, 205
Collen Sant, ei achau, 176
Collwyn ap Tangno, 597
Condolanus, neu Cynddylan, 152
Condover, palasdy, 494
Conferva Gelatinosa, 39
Congen, ei feddargraff, 196
Conna's He, ger Pen-ar-lâg, 68
Conovium, neu Gaer Hên, 53, 437
Conwy, beddrodau, 433
 ——— di-dôl y castell, 435, 581
 ——— llyn, 325
 ——— mynachlog, 432
 ——— pyta'ws a allforiwyd o, 580
 ——— rhaiadr, 326
 ——— y castell a'r dref, 431—436
Cop ar leni, neu Cop y Goleuni, 244
Copa y Wyddfa, 342
Copa yr Wylfa, 445
Copr Mynydd Parys, 402—406
 ——— *Prydeinig*, 52
 ——— *teisenau, munau, &c.*, 23, 53, 437
Corachod, ger Penmorfa, 357
Coraglau, cychod yr hynafiaid, 144
Corarian, hen euw eglwys Llandegai, 421
Coriaid, eu hanes, 425
 ——— eu priodasgerdd, 425
Corineus, neu Ynys Gybi, 408
Coritani, neu Costani, 19
Cornavii, llwyth y, 19, 68
Cors y Gedol, yn Meirion, 313
Corwen, eglwys a thref, 283, 453
 ——— mynwent, 284
Coytmor, *Hywel*, 333
 ——— palasdy, 424
Craig y Deryn, ger Tywyn, 303
 ——— *y Dorth*, ger Mynwy, 539
 ——— *y Dainas*, ger Corsygedol, 313
 ——— yn Mowddwy, 296
 ——— *y Parc*, str Fynwy, 27
Cranage, George, ei rhyf, 163
Cregynog, palasdy, 459
Crib Goch, ger y Wyddfa, 343
 ——— *y Distyll*, eto, 343
Criccaeth, tref a chastell, 358
Crisial Ynys yr Id, 224
Cro, math o iawn am drosedd, 174
Croes, Sant, eglwys, 37
 Croesau—
 Atiscross, neu Groes-ati, 46
 Croes Einion, 247
 Maen Achwynfan, 24
 Tremeirchion, 256
Croesoswallt, ei hanes, 157
 ——— ei heglwys, 158
 ——— ei siartrau, 161, 162
 ——— hen, 163
Cromlech Bodowyr, 383
 ——— *Bryn y Foel*, 315
 ——— *Clynnog*, 370
 ——— *Llugwy*, yn Môn, 401
 ——— *Naturiol*, 347
 ——— *Pls Gwyn*, 396

Cromlech Trêr Dryw, 382
 ——— *Ystum Cegid*, 357
Cromlechau Hengwm, 315
 ——— *Plûs Newydd*, 385
Cromwell, John de, 215
Cumbermere, mynachlog, 258
Cunobelinus, neu Cynfelyn, 55
Cwm Brwynog, 341
 — *Bwchllwyd*, 336
 — *Bychan*, 316
 — *Croesor*, 324
 — *Cwmorthin*, 324
 — *Cynllwyd*, 293
 — *Dylî*, yn Eryri, 343
 — *Idwal*, 337
 — *Penllafar*, 424
 — eglwys yn str Fflint, 247
Cwmorthin, 324
Cyfarwyddiadau Syr John Wynn i'w
gaplan, 560
Cyfnicht, craig bigfain, 356
Cyfreithiau Rhuddlan, 251
Cyff Beuno, yn Nghlynog, 370
Cyff Cêr, yn mblith y beirdd, 238
Cyffindiroedd, arglwyddi y, 506
Cylch Derwyddol, ger Clenemey, 357
Cylchau Derwyddol, yn Llugwy, 401
Cylchau o Gerrig, 314, 383, 429
Cymmer, mynachlog y, 306
Cynmydau Powys Fadog, 134
Cymru, rheoleiddiad ei siroedd, 206
 — tri thlws, 176
Cymry, heb fod i gyd yn feddwon, 324
Cŷn Rhufeinig, a gaed mewn gwaith
 plwm, 48
Cynddylan, neu Condolanus, 152
Cynedda Wledig, nodiad, 292
Cynfael, pwlpud Hugh Llwyd, 324
 — rhaiadr y, 324
Cynfelyn, neu Cunobelinus, 55
Cynhebygau, defodau mewn, 446
Cynrig Reth, carchar, 291
Cynwyd, pentref a rhaiadr, 285
Cyrn yfed, eu hanes, 416
Cyrys o Idl, 204
Cytiau y Gwyddelod, 323

CH

Chwareli Llechi, 414, 415
Chwareuon y Sulgwyn, yn Ngher-
 lleon, 95
Chwareuyddiaeth Yspeinig, 99
Chwiff (whiff), math o bysgodyn, 29
Chwitiar (wheatear), math o aderyn,
 348
Chwysu, y Clefyd, 492

D

Dacre, maenor, 50
Dafydd Daron, deon Bangor, 535
 — *Ddu o Hiradug*, 256
 — *Gam*, ei haues, 535
 — *y Tywysog*, ei ddiwedd, 69
Daniel Sant, esgob Bangor, 412
Datceiniad, math o gerddor, 238
 — pen pastwn, 238
Davies, Edward, y Cneifiwr Glâs, 197
De Burgh, Hugh, 296, 478
Dechreuad Gweision y Sirydd, 550
Deceang, argraff ar blwm, 50
Dee, Doctor, y consuriwr, 312
Defodau neu arferion crefyddol, 445
Derfel Gadarn, ei ddelw, 286
Derwen Ceubren yr Elyll, 305
 — yr *Abad*, 33
Derwyddon, yn Ynys Môn, 382
Deuwn, eglwys ger Llanddwyn, 390
Deva, yr afon Ddyfrdwy, 17, 19, 78
Diafliaid, neu ysprydion drwg, 305,
 447
Diafol, poeri wrth grybwyll ei enw,
 446
Dic a Mari Bach o Gwmmain, 357
Dictum, beth yw ei ystyr, 441
Dietam, ad, math o gosp, 109
Diganwy, castell, 247, 431, 441
Dinas, bryn ger Llandudno, 443
 — *Brân*, castell, 177
 — *Dinlle*, 370, 371
 — *Dinorthwy*, 371
 — *Dinorddwyg*, 340
 — *Emrys*, 349
 — *Mowddwy*, 296

- Dinas Porchallryn*, 316
 ——— y *Prif*, 371
Dinbych, castell a thref, 264
 ——— eglwys, 266
 ——— ei siatr, 267
 ——— llythyr iarll Leicester, 269
 ——— priordy, 267
 ——— rhoi i fyny y castell, 555
Dinoh sant, abad Bangor Iscoed, 143
Dinystr ar adar y môr, 358
Doddleston, y pentref lle y claddwyd
 y Canghellydd Egerton, 77
Dolau Cothi, cloddio am aur yno, 54
Dolbenmaen, capel, 356
Dolgallau, tref yn Meirion, 299
Dol y Melynllyn, rhaiadr, 307
Domitian, ei euw arglampo haiarn, 50
Doomsday Book, beth ydoedd, 20
Downing, 18, 243, 453
Drefnewydd, y, 462
Dref Wen, y (Whittington,) 152
Druidion, *Cerrig y*, 291
Drus Ardudwy, yn Meirion, 315
 — y *Coed*, yn Arfou, 352
Dudestan, cantref, 131
Dulas, morgilfach, 401
Dunmonii, neu Duumwyn, 19, 52
Dyfi, yr afon, 17, 514
Dyfeini, nofyn gan J. R., 19
Dyfrdwy, yr afon, 17—19, 75; 289
Dyffryn Aled, 272
 ——— *Clwyd*, 256
 ——— *Conwy*, 327
 ——— *Gliseg*, 197
 ——— *Howdliwy*, 294
 ——— *Mymbyr*, 335
 ——— *Nunnerch*, 219
 ——— yr *Liafren*, 460
Dyhuddiant Elphin, 336
Dyllassi, palas y Llwydiaid, 185
Dylluan fechan, 146
Dynes yn ymprydio, 310
Dyserth, eglwys a chastell, 246
Dygybl dygybluidd, 235
 ——— *pencerddaudd*, 235
 ——— *yspds*, y dygybl isaf, 235
Eaton, pentref ar y Ddyfrdwy, 130
Eccleston, pentref, eto, 130
Edeyrnion, dyffryn, 287
Edgar frenin, ei balas, 82, 87
Edmund Ystlyshaiarn, 87
Ednowain, yu str Fflint, 18, 25
 ——— ap *Bradwen*, 301, 605
 ——— *Bendew*, 25, 604
Ednyfed Fychan, 399, 600
Edwin, arglwydd Tegeingle, 21, 603
Efnydd, mab Gweulliau, 605
Egbert, brenin y Sacsoniaid, 85
Egerton, barwn Ellesmere, 77
Eglwys Aberdaron, 361
 ——— *Abererch*, 360
 ——— *Battlefield*, 492
 ——— *Bettus Garmon*, 352
 ——— *Bettus yn Nhrefaldwyn*, 466
 ——— *Biomaris*, 391
 ——— *Caergybi*, 408
 ——— *Carno*, 464
 ——— *Castell y Waen*, 170
 ——— *Cilcen*, 218
 ——— *Clymnog*, 368
 ——— *Croesoswallt*, 158
 ——— *Cwm*, 247
 ——— *Dinbych*, 266
 ——— *Dyserth*, 246
 ——— *Estyn*, 216
 ——— *Fittes*, ger yr Amwythig, 431
 ——— *Gilesfield*, 474
 ——— *Gresford*, 189
 ——— *Gwrecsam*, 185
 ——— *Helygen*, 63
 ——— *Llanaelhaiarn*, 368
 ——— *Llanarmon*, 200
 ——— *Llanusaph*, 244
 ——— *Llanbeblig*, 375
 ——— *Llanberis*, 339
 ——— *Llandegai*, 421
 ——— *Llandegla*, 199
 ——— *Llandrillo*, 285, 444
 ——— *Llandrinio*, 477
 ——— *Llandudno*, 442
 ——— *Llandysilio*, 192

Ethelystan Glodrydd, 591
Eulo, brwydr coed, 65
 — gweddillion castell, 65
 — maenor, 66
Eurgain, santes, 64
Evans, y cosuriwr, 312
Eyton, John ap Elis, ei fedd, 180
 — yn str Ddinbych, 145

F

Fâd Felen, y, 440
Faenol, yn Arfon, 386
 — yn str Fflint, 448
Farn, neu Farndon, 131
Felyn-rhyd, ger Tanybwllch, 323
Fenechdyd, yn Nyffryn Clwyd, 605
Fîtes, eglwys, golygfa hardd, 481
Fitzalans, ieirll Arundel, 160
Fitzwarines, eu dechreuad, 153
Foelas, yn str Ddinbych 326
Folebroc, neu Feilebroc, 25
Forest, y mynach, ei losgi, 286
Foxhall, ger Diubych, 273
Freiddin, mynyddoedd y, 477
Friars, ysgol rydd yn Mangor, 416
Froissart, copi prydfferth o hono, 440
Fron, golygfa brydfferth o'r, 205
Fulk, yr isgaden, 153
Fwlturniaid, pâr o, 146
Fryall, Syr Hywel y, 103, 359, 597
Fyrnyw, yr afon, 475

FF

Ffarwel Dai Llwyd, heu alaw, 317
Ffestiniog, yn Meirionydd, 324
Fflint, y dref, 41
 — y castell, 42
 — cwyn gwŷr y dref, 42
 — hynafiaethau, 55—57
 — yn hen orsaf Rufeinig, 41, 46
 — y carchar, 42
 — str, y leiaf o siroedd Cymru,
 18, 138, 205
 — ei chyllidau gynt, 46
 — pwy a'i darostyngodd, 20
 — pysgod, penwaig, &c., 28

Ffordd Gam Helen, 463
 — *Helen*, 284, 325
 — *Rufeinig* o Gaerlleon, 81
 — yn Nghaergwrle, 213
Fforest y Wyddja, 345
 — yn mhlwyf Llansanan, 275
Ffrowydriad yn Nghaerlleon, 113
Ffynhonau,—
Ffynhon Cegin Arthur, 39, 340
 — *Fair*, yn Aberdaron, 363
 — *Lâs*, 342, 348
 — *Leinw*, yn Nyffryn Nannerch, 219
 — *Llanddeiniolen*, 39, 340
 — *Sant Asaph*, 246
 — *Dyfnwy*, 276
 — *Elian*, 446
 — *Helen*, 377
 — *Oswallt*, 159
 — *Peris*, 329
 — *Sior*, 445
 — *Tegla*, 199

Ffynhonau heilltion Rhyddyn, 216
Ffyrdd Rhufeinig, 81, 213, 463

G

Gadlys, neu y brif wersyllfa, 66
Gai, brawdmaeth Arthur frenin, 292.
Galanas, neu gwerth, 173, 231, 357
Galnes, iawn gan yr Ysgotiaid, 174
Gallt-jaenan, yn str Ddinbych, 255
Gam, Syr Dafydd, ei hanes, 535
Ganion, *Pentir*, nodiad gan J.R., 19
Ganllwyd, yn Ardudwy, 530
Garreg, goleudy y, 243
Garn Guwch, ger Clunnog, 368
Garthen, ger Rhiwabon, 183
Garthewin, ger Llangerwyw, 275
Garwy, Syr, y chwedl am dauo 178
Geirionydd, llyn, 334
Gelli, yn str Fflint, 24
Germanus, sant, 217
Gern Goch a'r Gern Ddu, 368
Gherbod, iarll cyntaf Caerlleon, 88
Gibson, y côr-baentiwr, 425
Giler, palasdy y barwn Price, 291, 326.

- Giesfeld*, eglwys a phentref, 474
Giraldus Cambrensis, y teithydd, 338,
 352, 372, 587
Glin Neidr, 341
Glannog, Ynys, 393
Glan y Llyn, hen balasdy, 292
Glanwell, amrywiol fathau, 341
Gleisiaid, ger Pont Aberglaslyn, 353
 ——— pa mor bell yr esgynant yr
 afonydd, 465
Gliseg, dyffryn, 197
Glo, gweithydd Mostyn a Bychton, 26
 — yn adnabyddus i'r Brytaniaid, 27
Gloddaeth, hen balasdy, 438
 ——— planigion anghyffredin yn
 y rhodfeydd, 439
Glyder Fach, yn Eryri, 335
 ——— *Fawr*, eto, 338
Glyn Artro, ger Harlech, 316
 ——— *Dyfrdwy*, cwmwd yn Mhowys
 yn yr hen amser, 193
 ——— *Llifon*, ger Caernarfon, 75, 271
 ——— *Llugwy*, yn Eryri, 335
 ——— yn agos i Harlech, 323
Glynnys, y prif ynad, 75
Gobowen, ymhlwyf y Dref Wen, 164
Gogarth, penrhyn Llandudno, 442
Goginstoole, neu Ystôl y Cecrod, 470
Goleudy Caergybi, 410
 ——— y *Garreg*, 243
Goodman, Dr. Gabriel, 278
Gorchestion Guarine a'i feibion, 154
Gorchfygiad Normanaidd, y, 88
Gordofigion, y, 17, 18, 64
Gorphwysfa, yn Eryri, 347
Gorsafodd Prydeinig, —
Bryn Costrelau, 341
 ——— *Gwyn*, palasdy, 457
 ——— y *Clodïau*, 220
Cuer Carreg y Ffrân, 341
 ——— *Caradog*, 497
 ——— *Cwm y Glo*, 341
Carn Boduan, 364, 428
 ——— *Fadryn*, 360, 428
Castell Caer Lleion, 431
Copa yr Wylja, 445
Gorsafodd Prydeinig (parhael)
Dinas, ger Llandudno, 443
Dinas Dinorddwig, 340
Guern Ddu (Mathrafal), 459
Moel Arthur, 219
 ——— *Fenlli*, 204, 220
 ——— *Garthen*, 183
 ——— *Hiraddug*, 220, 247
 ——— y *Crïo*, 220
 ——— y *Gaer*, 220
Pen Caer Hulen, 437
Penmaen Mawr, 428
Penygaer, 340, 368
Rhiw'r Cyrn, 340
Trefaldwyn, 469
Trer Cuert, 367
Woodbury, bryn, 545
Gorsafodd Prydeinig, eu gwasan-
 aeth, 63, 64
Gorseddau yn Nhref Dryw, 382
Gosteg yr Halen, hen alaw, 229
Gredington, palasdy, 140
Gresford, neu y Groesfordd, 189
 ——— beddrodau yn, 190
Grey, *Arglwydd*, o Ruthin, 521, 522,
 524, 528
Grib Goch, yn Eryri, 348
Griffith, *George*, esgob Llanellwly, 273
Gronant, morfa, 245
Grosvenor, rhodd fwneiol i'r teulu, 59
Gryffydd ap Cynan, 231, 233, 589
 ——— ap *Madog*, y bradwr, 177
 ——— *Llwyd*, o Dre'garnedd, 390
Gutyn Owain, y bardd, 33
Gwaenynog, palasdy, 271
Gwaenysgor, eglwys, 244
Gwair y rhosydd, 341
Gwalch, hirfaith ehediad un, 21
Gwalchmai, y bardd a'r milwr, 477
Gwalch y penwaig, aderyn, 395, 442
Gwarant am garw o'r Wyddfa, 566
Gwddw Glâs, ger Dwygyfylchi, 429
Gweddillion Rhufeinig yn—
Caerfach, 463
Caergrwle, 213
Caergybi, 410

Gweddillion Rhureinig (parhad)
Caer Hen, 23, 437
Caerlleon, 82—84
Caer Sws, 463
Llanymynach, 475
Routon, neu Rutinium, 478
Segontium (Caernarfon), 376
Wroxeter, ger yr Amwythig, 483
Yr Amwythig, 481
Y Gaer, yn mhlwyf Ffordin, 466
Y Garreg, 243
Gwehelyth a Gwehelaethau, 587
Gweirydd ap Rhys Goch, 596
Gwension y Strydd, dechreuad, 559
Gweithydd Cerrig Calch, 475
 ——— *Glo*, 26
Gwely, pa beth yuoedd, 438
Gwenfrewi, brawdoliaeth, 37
 ——— ei slynhon, 34
 ——— ei hanes, 36
 ——— ei symudiad, 274
Gwenwynwyn, ei siatr, 584
Gwersyll Owain Gwynedd, 445
 ——— *Ithufeiniog*, 309, 466
Gwersylloedd Prydeiniau, gwel GOR-
 SAFOEDD
Gwersyllt Isaf, ger Gwrecsam, 191
 ——— *Uchaf*, eto, 192
Gwespyr, pentref, 245
Gwerth, neu *Galanas*, 173, 231, 357
Gwiulen daewiniol, 48
Gwindy, yn Rhuddlan, 252
Gwlaw maner (nodiad), 293
Gwrecsam, tref, 185
 ——— beddagraffiadau yno, 186
 ——— clochdy, 187
 ——— eglwys, 185
Gwrtheyrn, bedd, ei agor, 367
 ——— nant, 366
 ——— yn adeiladu dinas, 349
Gwrthryfel Madog, 374, 470
Gwydir, yn sir Gaernarfon, 330
Gwydr, ei ddwyn gyntaf i Frydain, 55
Gwydr-dangos y Doctor Dee, 313
Gwyddel, ynys y, ger Caergybi, 408
Gwyddelod, oytiau y, 322

Gwyddelwern, pentref, 282
Gwyddno Goronhir, 316
Gwyl yr Asynod, 98
Gwylliaid Cochion Mowddwy, 297
Gwynant, nant, 349
Gwynedd, *Hynoel*, ei ladd, 63, 64, 603
 ——— *Owain*, ei fedd, 413
 ——— ei feibion yn gorch-
 fegu byddin y brenin Harri III., 65
Gwyniaid, math o bysgod, 288
Gwyrddling (myrtwydd y gors), 334
Gwysaney, ger y Wyddgrug, 207
Gwytherin, pentref ac eglwys, 36, 274
Gyrys, casglydd y diarhebbion Cym-
 reig, 204

H

Haelion yn Bodscallan, 581
Hafod Lwyfog, 349
Hafodunnos, tŷ am noson, 211, 275
Hafottai, dysgrifiad o honnynt, 341
Hafren, yr afon, 460
Haiarn, yn Ynys Prydain, 53
Haleliwia, buddugoliaeth yr, 200, 217
Halston, trigfa y Myttons, 150
 ——— hen berchenogion, 151
Hanbridge, yn maedrefi Caerlleon, 77
Hanmer, tref yn sir Fflint, 139
 ——— *Syr Thomas*, 140
Harlech, y dref a'r castell, 319
Harri VII., yn cael noddfa yu Mos-
 tyn, 22
Harri, tywysog Cymru, 526, 536,
 540, 547
Hartsheath, palasdy, 212
Hebog, neu *Walch*, ehediad hirfaith
 un o honnynt, 21
Hebogyddiaeth yn Nghymru, 442
Hedd Molwynog, un o'r pymtheg
 llwyth, 601
Helen, *Ffordd Gam*, 463
 ——— *Pen Caer*, 437
 ——— *Santes*, 377
 ——— *Sarn*, 308
Helwriaeth yr hynafiaid, 313
Helyg ap Clunog, 389

Helygen, pentref yn str Fflint, 58
Hen arfau y Cymry, 385
Hen feirdd y Cymry, 229, &c.
Hendre, palasdy yn Rhuddlan, 252
 ——— neu y cartref gauafol, 342
Hen ddinas Croesoswallt, 163
Hen ddull o doddi meteloedd, 51
Henllan, gerllaw Dinbych, 272
Henlllys, ger Llangernyw, 275
Herbert, arglwydd, o Chirbury, 467
 ——— arglwyddes Mair, 471
Hesp-alun, neu yr Alun sech, 218
Hieracium Alpinum, 338
Hilbree, neu Ilbree, ynysodd, 28
Hirlus Owain, 184, 417
Hoidsetiide, oes y twmpathau, 201
Hoigold, dull hynafol o gladdu, 201
Hollands, teulu yr, 448
Holt, neu Gastell Lleon, 132
Hoopoe, math o aderyn dyeithr, 226
Hotspur yn ymuno â Glyndwr, 536
 ——— yn cael ei ladd yn mrwydr
 yr Amwythig, 491
Hughes, William, esgob Llanellwyr, 208, 247, 251
Hugh de Burgh, 296, 478
Huw, iarll yr Amwythig, a laddwyd yn Ynys Môn, 393
 ——— *Lupus*, iarll Caerlleon, 88
 ——— ei gastell yn Mangor, 413
 ——— ei neuadd yn Nghaerlleon, 107
 ——— ei ymosodiad ar Ynys Fôn, 393
Huw Llwyd Cynfael, ei bwlpud, 324
Huw Myddelton, o Gastell y Waun, 262
Hwja ap Cynddelw, un o'r pymtheg llwyth, 594
Hwlcyn Llwyd ap Meredydd o Llynllifon, 529
Hywel ap Einion Lygliw, 177
 ——— *Coytmor*, ei feddrod, 333
 ——— *Gwynedd*, 63, 64, 603
 ——— *Sele*, o Nannau, 529
 ——— *y Fwyall, Syr*, 103, 359, 597

I

Iago I., yn Nghaerlleon, 101
Idl, cantref yn str Fflint, 192
Iarll Leicester a phobl Dinbych, 269
Ictis, neu fryn St. Michael, 52
Idris, Cader, yn Meirionydd, 300
Ieirll Caerlleon, 88, 117
Iestyn ap Gwrgan, 593
Iestyn, Sant, 307
Ieuan ap Meredydd, ei farw, 529
Infangthese, beth ydoedd, 110
Ingo, carnedd y brenin, 322
Inhabit Angola, 146
Inigo Jones, yr adeiladydd, 331
Iolo Goch, bardd Glyndwr, 519, 541
Iorcyn, bryn, ger Caer Estyn, 215
Iorwerth Drwyndwn, ei fedd, 455
 ——— I., ei gyhoeldiadau, 353
 ——— II., tywysog Cymru, 278
 ——— *Bruce*, brenin Iwerddon, 400
Iris foetidissima, 395
Isgorfai, yn Arfon, 377
Isotia lacustris, 338
Ithyphallus, math o gyfaredd, 67

J

Jeffries, y canghelydd, ei hanes, 188
Joan, gwraig Llewelyn Fawr, 426
 ——— ei harch yn Baron Hill, 392
John de Cromwell, 215
 ——— *Trevor*, esgob Llanellwyr, 530, 550
Jones o Gadwgan, ei ddiwedd, 184
 ——— y teyrnleiddiad, 315
 ——— yn llywodraethu Caerlleon, 102
Judas, curo y ddwyfron pan y crybwyllid ei enw, 446
Juncus triglumis, 338
Jungermannia, math o fwsogl, 39

K.

Karn Gollewa (yu Nghernyw), 244
Karn Laskys, eto, 244
Kelchyn, iawn gan yr Ysgotiaid, 174
Kinmael, palasdy, 448
Knolton, pentref yn str Fflint, 145
Kynaston, Syr Francis, 150

L

Lacy, Henry, iarll Lincoln, 264
Latimer, yr esgob Hugh, 286
Leeswood, neu Goed llai, 206, 212
Leicester, iarll, ei lythyr trahaus at
 fwrdeisiaid Dinbych, 269
 ————— ei helynt â Syr Rhi-
 siart Bulkeley, 571
Lever, Syr Ashton, ei amgueddfa,
 146
Lewis Bifort, esgob Bangor, 530, 539
Lewis Glyn Cothi, ei helynt â thrig-
 olion Caerlleon, 212
Lichen islandicus, 337
 ————— *omphaloides*, 342
 ————— *parietinus*, 342
Lindisfarn, eglwys gadeiriol, ei thoi
 & phlwm, 51
Lobelia dortmanna, 338
Locustiaid, disgyniad mawr o, 358
Londinum, neu Lundain, 19
Longnor, portreadau yn, 494
Loton, yn str yr Amwythig, 478
Lugun, hen enw Helygen, 63
Lupus, cydymaith Garmonus, 200
Lupus, Hugh, iarll Caerlleon, 88
 ————— ei gastell (Bangor,) 413
 ————— ei neuadd, yn Nghaer-
 lleon, 107
 ————— ei rwysg tywysogol, 89
 ————— yn goresgyn Môn, 393
Lyre-wytle y Sacsoniaid, 142, 143

LL

Lladmer, tarddiad y gair, 152
Llam y Lladron, 305
Llanaelhaiarn, 368
Llanarmon, 200
Llanasaph, 244
Llanbeblig, 375
Llanberis, 339
Llandegai, 421
Llandegla, 199
Llandrillo, yn Meirionydd, 285
 ————— yn str Ddinbych, 444
Llandrinio, 477

Llandudno, 442
Llandysilio, ger Llangollen, 192
 ————— yn Nhrefaldwyn, 474
 ————— yn Môn, 387
Llanddeiniolen, 340
Llandderfel, 286
Llanddinam, 464
Llanddwyn, 380
Llaneilian, 402
Llanellwy, 253
Llanelltyd, 306
Llanelltydd, 306
Llanerch, palasdy, 256, 272
Llaneurgain, 64
Llanfaes, yn Môn, 392
Llanferres, 205
Llanfyllin, 457
Llangadwaladr, 380
Llangar, 285
Llangernyw, 275
Llangollen, 176
Llangynog, 454
Llan Helygen, 63
Llanidan, 381
Llanidloes, 465
Llanistyn, 397
Llanrhaiadr Dyffryn Clwyd, 276
 ————— yn Mochnant, 456
Llanrhudd, 280
Llanrust, 331, 562
Llansanan, 273
Llansantistior, 445
Llanrisant, 411
Llanuwchllyn, 292
Llanycil, eglwys, 292
Llanymowddwy, 295
Llanymynach, eglwys a plwyf, 474
 ————— fosedd Rhufeinig, 475
 ————— gweithydd plwm, 475
 ————— oto, cerryg calch, 475
Llanystumdwy, 359
Llech Idris, 308
Lleder, afon o'r enw, 328
Llety Fadog, ger Llandudno, 443
Llettygarwoch yr hen Gymry, 302
Lleuar, palasdy, ger Clynnog, 370

- Lleucu Llwyd*, ei hanes, 64
Llewelyn ap Ynyr ap Hywel, 199
 ——— *Aurdorchog*, 322
 ——— ein llyw olaf, 375, 470
 ——— *Fawr*, 333, 351
 ——— a De Breos, 426
 ——— a'i dywysoges, 334
 ——— ei arch, 333
Lleweni, nenadd, 258
Lleyn, neu Llŷn, 364
Llŷder, y ddwy, mynyddoedd, 338
Llŷfon, afonig, ger Glynllifon, 371
Llofruddiaeth greulawn, 297
Llofruddion dibris, 174
Lloyd, Kenyon, 140
Llugwy, afon ger Bettws y coed, 327
Llew Edward Broughton, 517
Llwyd, Edward, 274, 549
 ——— *Humphrey*, 263
 ——— *Lleucu*, ei hanes, 64
 ——— *Syr Gruffydd*, 341, 399
Llwydiarth, hen balasdy, 453
Llwyn Dôl Ithel, 304
Llwyn y Groes, 196
 Llwythau:—
 Pum' Llwyth Breninol Cymru, 589
 Pymtheg Llwyth Gwynedd, 594
Llyfrgell Mostyn, 23
Llyn Aled, 274
 ——— *Bodlyn*, 313
 ——— *Cader*, 352
 ——— *Cawellyn*, 352
 ——— *Coch*, 342
 ——— *Conglog*, 324
 ——— *Conwy*, 325
 ——— *Cwm Hywel*, 314
 ——— *Cwm Idwal*, 337
 ——— *Dinas*, 349
 ——— *Du Bach*, 324
 ——— *Du'r Arddwy*, 342
 ——— *Ffynhon Iâs*, 342, 348
 ——— *Geirionydd*, 334
 ——— *Gla's*, 342
 ——— *Gwynant*, 349
 ——— *Irddin*, 314
 ——— *Llydaw*, 348
Llyn Llyffant, 424
 ——— *Ogwen*, 336, 423
 ——— *Rathlyn*, 309
 ——— *Tegid*, 288
 ——— *Tegwyn*, 323
 ——— *Trustyllon*, 324
 ——— *yr Afangc*, 327
 ——— *y Bala*, 288
 ——— *y Bwchllwyd*, 336
 ——— *y Cŵn*, 338
 ——— *y Dywarchen*, 352
 ——— *y Morwynion*, 325
 ——— *y Myngil*, 304
 ——— *y Nadroedd*, 342
 ——— *yr Ogof*, 274
 ——— *y Sarnph*, 316
 ——— *y Torlenydd*, 377
 ——— *y Tri Graienyn*, 305
Llynau Cregenau, 301
 ——— *Llanberis*, 339
 ——— *Nantlle*, 352
 ——— uchel ar y Wyddfa, 342
Llys Bradwen, 301
 ——— *Dinorddwiig*, 340
 ——— *Edwyn*, 63
 ——— *Llaneurgain*, 64
 ——— *Pengwern*, 176
Llythyr iarll Conwy, ynghylch di-doi
 y castell, 531
Llythyrâu mab Syr John Wynn, 563
 ——— *Syr John Wynn a Syr*
 Huw Myddleton, 355
 ——— yr archesgob Williams at
 Syr John Wynn, 578, 579
Llywarch ap Brân, un o'r pymtheg
 llwyth, 595
Llywarch Hen, 152, 197, 292, 330

M

- Madog Gloddae'h*, 440
 ——— gwrthryfel, 374, 470
Mudryn, palasdy, 360
Maelgwn Gwynedd, 412, 440
Maelor Crwm, un o'r 15 llwyth, 599
 ——— *Gymraeg*, 133
 ——— *Saemaog*, 137, 138

- Maen Achwynfan*, 24, 243
 — *Gwynedd*, 463
 — *Hir*, yn Hengwm, 314
 — *Melyn*, yn Lleyn, 363
 — *Morddwyd*, yn Môn, 382
 — *Sanctaid*, neu Halston, 152
 — *Sigl Tudno*, 443
 — *Twrog*, pentref a chapel, 323
 — *y Campau*, 429
 — *y Melli*, yn Lleyn, 363
Maenan, mynachlog, 333
Maenor Dacre, 50
Maenorau, yn str Ffiint, 228
Maes Garmon, 200, 217
 — *Glas*, castell y, 30
 — — mynachlog y, 29, 31, 59
 — *Hir*, ger Croesoswallt, 157
 — *Mynan*, 258
 — *y Bendithion*, 275
 — *y Garnedd*, 315
Malltraeth, yn Môn, 380
Mallwyd, eglwys, 297
 — — mynwent, ywen, 297
Marcheta mulierum, 142
Marchudd, un o'r 15 llwyth, 273, 599
Marchweithian, eto, 258, 602
Marchwiail, eglwys a neuadd, 192
Margaret o Anjou, 321
 — — *ach Ifan*, 339
Mari, palasdy ger Conwy, 437
Maesafeld, neu *y Maes hir*, 157
Mathrafal, neu *Bowys*, 193
Mawn, yn nyffryn Mowddwy, 295
Mediolanum Ordovicium, 458
Medd, hoff ddiod y Cymry, 351
Meddiannau mwneiol, 58—63
Meifod, dyffryn, 457
Melangell, Pennant, 454
Menai, afon, 378, 381, 388
Merch-gobr, 231
Meredydd ap Ifan, yn diwygio y wlad, 328
 — — *Meirchion*, arglwydd Iadulas, 273
Meretons, tref-ddegwm yn Ffiint, 20
Merfyn, mab Rhodri Fawr, 133
Merton, Uch-glan ac Is-glan, 25
Milgi, hanes llynod am un, 44
Milldir Gerig, 285, 454
Minerfa, cerflun o, 82
Mitton, pentref, 480
Moel Arthur, 219
 — *Cynghorion*, 342
 — *Eilio*, yn Eryri, 352
 — *Eithinen*, 204
 — *Fammau*, 209
 — *Fenlli*, 204
 — *Garn Guoch*, 368
 — *Hedog*, 354, 357
 — *Hiraddug*, 220, 247
 — *Orthwm*, 305
 — *y Dôn*, 384
 — *y Gaer*, 220, 258
 — *y Gollfa*, 477
 — *y Parc*, 258
Moelwyn Gwyn, 324
 — — *yr Hydd*, 324
Moldwarp, enw Glyudwr ar Harri frenin, 535
Môn, ynys, 378—412
Monacella (Pennant Melangell), 454
Montford, eglwys a phentref, 480
Montgomery, Roger de, 454, 468
Môr yn enill tir yn Abergeleu, 245
Môr-adar, dnystr mawr arnynt, 358
Morfa Rhuddlan, hen alaw, 248
Morgan, Dr. William, 456
Morgi Biwmaris, 395, 569
Morgilfach Dulac, 401
Morris, math o bysgodyn, 395, 569
Mortimer, Syr Edmund, 531
Mostyn, 21; portreadau, 22; llyfrgell, 23
 — — *Syr Roger*, 22
 — — tanchwa mewn glofa, 225
Mowddwy, dyffryn, 294
Mulierum, marcheta, 142
Munau yn str Ffiint, 28, 221
Mungloddiau breninol, ffurfio cymdeithas i'w dyogelu, 61
 — — *cyfoethog*, 223
Mwyalchen y graig, 348

Mwyar Berwyn, 284
Mwynen Gwynedd, hen slaw, 229
Myddleton, teulu y, 261
 ——— *Dafydd*, 271
Myfanwy Fechan, 177
Mynachlog Maenan, 333
 ——— *St. Pedr a St. Paul*, 486
 ——— *y Cymmer*, 306
 ——— *y Groes*, 193
 ——— *y Maesglus*, 29
 ——— *Ystrad Marchell*, 474
Mynor, gydag asbestos ynddo, 406
Mynydd Bryn-glas, yn Maesyfed, 531
 ——— *Caergybi*, neu *y Pen*, 410
 ——— *Cwmdu*, yn Maldwyn, 539
 ——— *Digoll*, 470
 ——— *Helygen*, 59
 ——— *Hydgant*, 527
 ——— *Moel Eilio*, 377
 ——— *Mynyddfawr*, 377
 ——— *Nannor*, 349
 ——— *Parys*, 402, 574
 ——— *y Pwll Melyn*, 541
Mynydd-mawr, 352
Mynyddoedd Clwyd, 218
 ——— *Eryri*, 334—37
 ——— *yr Eifl*, 367
 ——— *y Berwyn*, 284
 ——— *y Freuddin*, 477
Mynyddryr Cymru, eu dull o fyw-
 iolaethu, 341
Myrddin, neu *Merlin*, 349
Myrddin Emrys, neu *Ambrosius*, 350
Myrtwydd y Gors, 334
Myton, John, cefnder i *Mr. Thomas*
Pennant, 150, 296
 ——— *William*, ewythr i *Pennant*,
 151, 480
 ——— *y Cadfridog*, ei hanes, 151,
 163, 250, 267, 278, 321, 374, 390,
 435, 493

N

Nannau, palasdy, 305
Nannerch, dyffryn, 219
 ——— pentref ac eglwys, 221

Nant Beris, 339
 ——— *Colwyn*, 350
 ——— neu *Ddyffryn Conwy*, 327
 ——— *Ffrangcon*, 336, 423
 ——— *Gurtheyrn*, yu yr Eifl, 366
 ——— *Gwytherin*, 366
 ——— *y Bele*, ger *Wynustay*, 192
Nefydd Hardd, un o bymtheg llwyth
 Gwynedd, 337, 598
Nefyn, tref, 360, 365
Nerquis, tref ac eglwys, 206, 244
Neuadd Blodwel, 475
 ——— *Cadwgan*, 184
 ——— *Loton*, yn sir yr Amwythig,
 478
 ——— *Huw Lupus*, yn ninas Caer-
 leon, 107
Newmarket (Trelanydd), 204, 244
Niebwurch, neu *Rosfair*, 360, 365, 378
Noah, chwareuyddiaeth yn Nghaer-
 leon ar ei hanes, 97
Nod Beuno ar anifeiliaid, 370
Normanaidd, y Gorchfygiad, 88

O

Ofergoelion y Cymry, 445
Offa, brenin y Mers, 17
 ——— ei glawdd, 164
Offrymau i Sant Beuno, 370
 ——— *i Sant Etian*, 402
Ogof Dafydd ap Shenkyn, 329
 ——— *Owain Glyndwr*, 301, 541
Oldford, pont, 131
Oleu Fawr, yn Eryri, 338
 ——— *Wen*, yn naut Ffrangcon, 423
Ordovices, neu *Gordofgiou*, 17, 18, 64
Ormond, ei ddyweddiad am ei fab, 172
Ostorius yn gorchfygu *Carataeg*, 498
Oswallt, Sant, ei ffl yrhon, 157
Otley, parc, 147
Oufangtheffe, beth ydyw, 110
Overton, pentref, 145
Owain Glyndwr, ei hanes, 519
 ——— ar ddifancoll, 541
 ——— *Gwynedd*, ei wersyll, 445
 ——— ei fedd, 413

- Owain*, Syr John, o Glenennau, 166,
356, 374
——— ei ddedfrydu ef i
farw, 167
——— ei feddagraff, 168
——— Lewis, y barwn, ei ladd, 297
——— Syr Robert, o Porkington, 168
——— ei feddagraff, 168
——— Tudur, o Bonmynydd, 337
Palas Edgar, yn Nghaerlleon, 82
Pâladr, math o adar, 394
Panton o Foxhall, 373
Pant y Groes, ger Llangollen, 193
——— *Polion*, sir Gaeryrddin, 196
——— yr *Yagraffiau*, 363
Parieu, esgob Llanelwy, 207
Parry, Dr. William, 64
Parys, mynydd, 402
Paul Panton, Plas Gwyn, 396
Patriarch Tegain, 401
Peithynod, 465
Pelagius, yr arch-heretic, mynach o
Fangor Iscoed, 143
Pen-ar-lâg, tref yn str Fflint, 67
——— castell, perchenog Sac-
sonaidd, 68
——— perchenog Normanaidd,
68
——— ei roddi i Lewelyn ap
Gruffydd, 69
——— ei gymeryd gan Dafydd
ap Gruffydd, 69
——— ei ganiatáu i iarll Salis-
bury, 70
——— ei roddi i Syr Thomas
Stanley, 71
——— yn dyfod i feddiant y
prif ynad Glyne, 71
——— gwarchae arno, 72
——— y fywioliaeth, 74
Penbedw, palasdy, 219
Pencerdd Gulad, 231
Pencraig, golygfa hardd, 255
Pencynydd y tywysog, 319, 362
Pengwern, llys, yn Llangollen, 176
——— yn str Fflint, 449
Penamnaen, tŷ Meredydd ap Ifan,
329
Penmaen Mawr, 426
——— *Rhos*, 444
Penmon, priordy, 393
Penmorfa, yn Eifionydd, 356
Pennynydd, yn Môn, 397
Pennant-higi, 298
——— *Melangell*, 454
Penshyn, castell y, 415
——— *Du*, yn Lleyl, 361
Pentre Fjurnidan, 46
Penwaig, 29, 364
Pen y Delyn, 305
——— *Gaer*, 466
——— *Parc*, 66
——— *Pŵl*, ger Abergeleu, 445
——— *Wyddfa*, 342
Pererinion Gwenfrewi, 38
Perry, afon, 151
Petre, George, ei feddagraff, 503
Pharos Caergybi, 410
——— y *Garreg*, 243
Piers Gruffydd, o'r Penrhyn, 415
——— ei gorn yfed, 416
Piler Elisseg, yn Mhant y Groes, 195
Pistyll Cain, yn Meirionydd, 307
——— *Maw*, eto, 307
——— *Rhaiadr*, eto, 456
Pitchford, palasdy, 494
Pla yn Nghaerlleon, 94, 101
Planhigion yn Gloddaeth, 439
——— y *Wyddfa*, 338, 341, 344
Plas Gwyn, yn Môn, 396
——— *Hên*, yn Eifionydd, 359
——— *Newydd*, yn Ynys Môn, 365
——— *Sontley*, hen balasdy, 184
——— *Teg*, ger Caergwrle, 213
——— *Tirion*, yn Nghonwy, 431
——— *Trefor*, ger Llangollen, 175
——— yn *Idl*, palasdy hynafol, 198
——— y *Ward*, ger Rhuthyn, 281
Plwm, arian yn cael ei dynu allan o
hono, 51, 222
——— clampiau o eiddo y Rhufein-
iaid, 49

Plwm, dull y Prydeiniaid o doddi y mŵn, 51
 — hen gyflwr y mwngloddiau, 47
 — mwngloddiau plwm yn cael eu gweithio gan y Sacsoniaid, 52
 — mŵn, rhywogaeth o glai seimlyd o hono, 406
 — rheolau y Rhufeiniaid at ei gloddio, 47, 48
Plygan, neu ganiad y ceiliog, 447
Plynymmon, mynydd, 465
Pont Aberglaslyn, 352
 — *Gaerlleon*, 102
 — *Gilan*, 285
 — *Gymreig yr Amwythig*, 487
 — *Llandrinio*, 477
 — *Llangollen*, 176
 — *Llanrwst*, 331
 — *Ruffydd*, 260
 — *y Bettws*, 377
 — *y Pair*, 327
 — *yr Allt Goch*, 255
 — *yr Ysgraffiau*, 383
Porthaethwy, 387
Porthamel, yn Môn, 383
Porthladd Penrhyn, 415
Porth y frenines Eleanor yn Nghaer-narfon, 373
Porth yn Lleyn, 365
Porkington, yn mhlwyf Selattyn, 166
Prŷs, yn cael ei weithio gan y Brytan-iaid, 53
Prestatyn, yn sir Fflint, 245
Priddfeini tân, gweithiau, 67
Prydeinig, aur, 54
 — bathynau, 55
 — gorsafodd—
Bryn Guyn, 457
 — *y Cloddiau*, 220
 — *y Costrelau*, 341
Caer Caradog, 497
 — *Oarreg y Fran*, 341
 — *Owm y Glo*, 341
Carn Boduan, 364, 428
 — *Fadryn*, 360, 428
Castell Caer Lleion, 431

Gorsafodd Prydeinig, parhad—
Copa yr Wylfa, 445
Dinas, yn Llandudno, 443
 — *Dinlle*, 370
 — *Dinorddwig*, 340
Guern Ddu, ger Mathrafal, 459
Moel Arthur, 219
 — *Fenlli*, 204, 220
 — *Garthen*, 183
 — *Hiraddug*, 220, 247
 — *y Crio*, 220
 — *y Gaer*, 220
Pen Caer Helen, 437
Penmaen Mawr, 424
Pen y Gaer, 340, 368
Rhiw'r Cyrn, 340
Trefaldwyn, 469
Tre'r Caeri, 367
Woodbury, 545
Pryse, Ellis, o Blâs Iolyn, 438
 — *Syr John*, o'r Drefnewydd, 462
Prysor, castell, 308
Pulesdon, Roger de, 142; ei dyaged alarus, 375
Pulesdon, teulu y, 142
Putecaine, yn sir Fflint, 20
Pwlpud Huw Llwyd Cynfael, 324
Pwllceris, yn afon Menai, 387
Pwllheli, tref yn Lleyn, 360
Pysgod ceimion, 309
 — hynod ar gyrâu Môn, 395
 — llyn y Bala, 288
 — y Fyrnyw a'r Tanat, 476
 — ar forlenydd Lleyn, 364
 — yn sir Fflint, 28
Pysgodfa Gleiniaid, ger Pont Aber-glaslyn, 353
Pysgodyn Cegddu Triforochog, 567
Pytatws yn Nant Conwy, 580

R

Radman, beth ydyw, 41
Rhaiadr Aber, yn Arfon, 425
 — *Conwy*, 326
 — *Cynfael*, 323
 — *Cynwyd*, 285

Rhaisadr Du, neu Dol y Melynlyn,
307

— y *Ceunant Mawr*, 341

— y *Graig Lwyd*, 326

— y *Wenol*, 329

Rhandir Fwneiol, 221

Rheidol, aſon, 465

Rheinallt o'r Tŵr, ger y Wyddgrug,
211

Rhisiart II., ei fradychu, 444

— ei gymeryd yn Fflint,
43, 44

Rhiw, cantref yn str Fflint, 205

Rhiwabon, ger Llangollen, 179

Rhiwædog, palasdy, 287

Rhiw Felen, 197

Rhiw Goch, 308

Rhiwlas, palasdy, 287, 326

Rhiw y Glyder, 338

Rhodri Fawr, 133

Rhodriad i fyny gastell Dinbych, 555

Rhos Ddiarbed, 463

Rhos Fuir, neu *Niwborch*, 379

Rhos Fynach, 444

Rhual, palasdy, 218

Rhuddlan, Morfa, 248

— alaw o'r enw, 248

— castell, 248

— senedd yu, 251

Rhufeiniaid, aur ac arian Prydain
yn adnabyddus iddynt, 54

— clampiau o blwm o'r
eiddynt, 49, 50

— eu dull o drin a thoddi
mŵnau, 52

Rhufeinig, amddiffynfa, 376

— bathynau, 55, 376

— ffyrdd, 81, 213, 463

— gweithydd plwm a ffos-
ydd, 465

— gweddillion yn—

Caerfach, 463

Caergerle, 213

Caergybi, 408

Caer Hŷn, 23, 437

Caerlleon, 82—84

Gweddillion Rhufeinig, parhad—

Caer nos, yn Maldwyn, 463

Llanymynach, 474

Routon, neu *Rutinium*, 478

Segontium (Caernarfon), 376

Wroxeter, ger yr Amwythig, 483

Yr Amwythig, ceryg, 483

Y Gaer, yn mhlwyf Ffordin, 566

Y Garreg, 243

Rhug, palasdy hynafol, 283

Rhuthyn, tref a chastell, 277, 453

— arglwydd Grey o, 521, 522,
524, 528

Rhyd yr Halen, 325

Rhyddyn, ffynhonau heilltion yn, 216

Rhys ap Tewdwr Mawr, un o'r pum'
llwyth breninol, 590

— *Goch o Eryri*, 336, 354

Rhystyd Sant, neu *Restitutus*, 338

Riplay, neuadd, 50

Robert o Ruddlan, 89

— ei ladd yn Di-
ganwy, 441

— *Sicyle*, math o chwareuydd-
iaeth, 95

Roberts, William, esgob Bangor, 260

Robinson, y milwriad, ei feddargraff,
yn eglwys Gresford, 517

— ei hanes, 192

Rofte, amddiffynfa Brydeinig, 68, 191

Row, gerllaw Abergeleu, 255

Rood-eye, yn Nghaerlleon, 124

Rubus saxatilis, 338

Rug, palasdy hynafol, 283

Rupert, y tywysog, hanesyn am dano,
150

Rutinium, neu *Routon*, 478

S

Sabrina, neu *Sabra*, yr Hafren, 460

Sacsoniaid, Caerlleon yn eu modd-
iant, 85

Sacheverel, y doctor uchel-eglwysig,
168

Sasith Marchog, ger Gwyddelwern,
282

Salsbri Hosanau Gleision, 267
Saltney, morfa, ger Caerlleon, 76
Salisbury, teulu y, 259
Sampier y ddaſad, math o lysieuy
 adnabyddus, 363
Sandford, y cadben, 72
Sant Beuno, 369
 — *Collen*, ei achau, 176
 — *Croes*, eglwys, 37
 — *Derfel Gadarn*, 286
 — *Dyfrig*, 362
 — *Eilian*, penrhyn, 408
 — *Gwenfrewi*, ffinhon, 34
 — *Helen*, capel, 377
 — *Pebbig*, neu *Publicius*, 375
 — *Seiriol*, 393
 — *Sior*, ffinhon, 445
 — *Tegla*, ffinhon, 199
 — *Tudwal*, ynysoedd, 381
 — *Tydecho*, 295
Sarn Badrig, 316, 360
 — *Helen*, 308, 309
 — *Susan*, 463
 — *yr Afangc*, 423
Saxifraga nivalis, 337
Segontium (Caeruarfon), 376
Seiont, (afon y saint,) 339, 372
Seiriol, sant, 393
 — yny, 394
Selattyn, plwyf, ei gofrestr, 165
Sela, *Hywel*, o Nannau, 529
Seteia Estuarium, 18
Shakerley, y milwriad, 515
Shocklach, castell, 137
Shrawardine Fwyaf, 479
 — *Leiaf*, 479
Siarl VI. o Ffraince, 538, 543
Siart Gutta (Croesoswallt), 160
Sicyle, *Robert* o, chwareuyddiaeth, 94
Sior, sant, ei ffinhon, 445
Sir Gaerlleon, 77, 137
Sirigi y morleidr, 409
Skerries, ynys y, 407
Snowdonia, neu Eryri, 334—377
Soddyllt, pentref hynod am ei der-
 fynau, 146

Solidago Cambrica, 338
Sontley, palasdy hynafol, 184
Sorbus aucuparia, 334
South, Dr., o Laurhaiadr, 456
Stanlies, gallu mawr y teulu yn str
 Fflint, 63
Strata Marcella, mynachlog, 474
 — ei siatr, 584
Stylus (ygrifell a gafwyd gerllaw
 Fflint,) 66
Subularia aquatica, 338
Suetonius a'r Rhufeiniaid yn gores-
 gyn Ynys Môn, 383
Sulgwyn, chwareuon y, yn Nghaer-
 lleon, 95
Sycharth, palas Owain Glyndwr, 521
Sychnant, ger Penmaeu Mawr, 427
Syr George Wynne, o Goedllai, 206

T

Taleithiog, y tri Thywysog, 134
Taliesin, ei hanes, 334
 — ei ddyhuddiant i Elphin y
 tywysog, 334
Tal y Cafn, ar afon Gonwy, 436
 — y *Llyn*, yu Meirion, arch hynod
 a gafwyd yno, 304
Tanat, yr afon, 475
Tân-briddfeini, gweithian, 67
Tanchwa mewn mwugloldiau, 226
Tan y Buloh, 323
Tarian gywrain, 354
Tarth drygsawr, 358
Teberrri, castell, 303
Tecla, ffinhon sant, 199
Tegangle, rhan o str Fflint, 19, 25,
 50, 63
Telyn Arian, yn Mostyn, 23, 231
Terrig, afon yn str Fflint, 212
Teuluor, neu Fardd teulu, 230
Teyrnged yn Nghymru, 137
Thelwalls, teulu y, 280, 281
Threapwood, yn str Fflint, 139
Tir Powys, ei derfynau, 133
Toddi mânau, dull Prydeinig, 51
 — dull Rhufeinig, 49

Tomen y Bala, 287
 ——— y *Castell*, 288
 ——— y *Furdra*, 204
 ——— y *Mur* 309
 ——— y *Rhodwydd*, 198
Torchau aur, 23, 321
Torgochiaid, math o bysgod, 377
Torwr cnau, math o aderyn, 29
Traeth Bach, 324, 354
 ——— *Coch*, yn Ynys Môn, 396
 ——— *Mawr*, 354
Trallwng, tref yu Maldwyn, 473
 ——— cwpan aur, ei hanes, 473
Trawsfynydd, plwyf, 307
Traws-sylweddiad meteloedd, hen dybiaeth am hyn, 60
Tre-Bychton, yn sir Fflint, preswylfod tad Mr. Pennant, 25
Trefaen, mynydd, 336
Trefaldwyn, y dref, 467—470
 ——— y sir, 454
Trefalyn, ger Gresford, 191
Trefor, plas, ger Llangollen, 175
 ——— *Syr John*, 175
 ——— *Tudur*, sylfaenydd llwyth y cyffindiroedd, 152, 607
Treforiaid, tylwyth y, 190
Trefriw, yn Arfon, 333
Tref Wry, yn Môn, 383
 ——— y *Waun*, 171
Treffynon, y dref, 34
 ——— y plwyf, 29
Tregarnedd, yn Môn, 399
Trelawnydd, yn sir Fflint, 244
Tremeirchion, eglwys gyda chofadeiliau hynod ynddi, 256
Tremostyn, palasdy hynafol, 21
Tre'r Abad, ger y Maesglas, 24
 ——— *Bebbig*, yn Arfon, 376
 ——— *Beirdd*, yn Môn, 383
 ——— *Caeri*, yn yr Eifl, 367
 ——— *Dryw*, yn Môn, 382
 ——— *Frys*, yn sir Fflint, 204
Tri Thlas Cymru, 176
Tri Thywysog Taleithiog, 134
Trysorlys yn Nghaerlleon, 108

Trysorlys yn Nghaernarfon, 345
Trystan, y marchogwr, 178
Tudur Aled, y bardd, 33
 ———, *Owain*, o Benmynydd, 397
 ——— *Trefor*, 152, 607
Tudwal, ynysodd y, 361
Twll Du, neu Gegiu y diafol, 337
Tŷr Bronwen, neu Harlech, 319
 ——— y *Burdeisihid*, yn Ninbych, 265
 ——— y *Dwfr*, yn Nghaerlleon, 106
 ——— y *Phœnix*, yn Nghaerlleon, 106
 ——— yn agos i'r Wyddgrug, 211
 ——— yr *Eryr*, yn nghastell Caernarfon, 373
Twymystafell, yn Nghaerlleon, 80, 81
 ——— yn Nghaergwrle, 213
 ——— yn Nghaernarfon, 376
Tydecho Sant, 295
Tyddyn y Traian, 318
Tylwyth Teg, eu cyniweirfa ger Llyn Coch, 342
 ——— eu hymenyn, 224
Tysilio, Sant, ger Llangollen, 192
Tywod Cregyn, gwrtaith brâs, 396
 ——— y *Cwnstabl*, 30
Tywodfaen, gwelyau o, 27, 221
Tywydd oddeutu y Wyddfa, 347
Tywyn (Meirionydd,) cerfiad hynod yn yr eglwys yno, 303

U

Uchder Cader Idris, 301
 ——— y *Wyddfa*, 344
Udo ar ol y marw (yn ol arfer y Gwyddelod, 272
Ulfmiltone, neu *Golftyn*, tref-ddegwm yn sir Fflint, 67
Un dref ar ddeg, 162
Up Rossal, ynys ar yr Hafren, 480
Uwchgorfui, yu Arfon, 377
Uwch Mynydd, yn Lley, 363

V.

Vault Crucis, neu Bant y Groes, 193
 —195
Varis, yn nyffryn Clwyd, 258

Vaughan, cerfiwr hynod, 332
Verde di Corsica, math o fynor o liw gwyrdd, 406
Veronica, santes, 207
Victoria Alleluatica (buddugoliaeth yr Aleliwia), 200, 217
Virgula divinatoria (y wialen ddewiniol), 48
Vitilia navigia (coraglau yr hynafiaid,) 144
Vrecken Ceaster y Sacsoniaid, 483

W

Walcheria, rhan Gymreig o Groesoswallt, 163
Walter Ballanquhal, duwinydd enwog o Ysgotland, 170
Warner, yr arglwyddes, ei hanes, 141
Warton, esgob Llanelwy, 207
Wat, ei glawdd, 30, 164
Walling-street, heol neu ffordd Ruf-einig o hyd mawr, 106
Wat-stay, hen enw Wynnustay, 182
Wattleburg, castell, 478
Waun, castell y, yn str Ddinbych, bryncynau, 169, 171
 ——— eglwys y, 170
 ——— Oer, yn Eryri, 336
Wepre, tref-ddogwm yn str Fflint, 67
Werburch, santes, ei chrair yn ninas Caerlleon, 119
Were-geld Sacsonaidd, 173
Whiteford, plwyf yn str Fflint, 20
 ——— ei gynyrchion, 26
Whitehalls, teulu y, 139
Wichbrook, afon yn str Fflint, 139
Wigfair, palasdy, 255
Williams, yr archesgob, ei hanes, 421—423, 434
 ——— ei gofadaill, 421
 ——— ei lythyrau, 578, 579
 ——— *Watkin*, 157
Wiral, rhan o str Gaerlleon, 28
Woodbury, bryn, 545
Worthenbury, plwyf yn nghantref Dudestan, yu str Fflint, 138

Wrozier, ger yr Amwythig, 483
Wyddfa, afonydd y, 344
 ——— arglwydd y, 346
 ——— cynal ffair arni, 346
 ——— ei chyfansoddiad, 344
 ——— ei fforest, 345
 ——— ei hanifeiliaid, 345
 ——— ei henw, 346
 ——— ei huchder, 344
 ——— yn gysegredig, 346
 ——— yr olygfa o'i phen, 343
Wyddgrug, tref a chastell y, 206
Wynn, Syr John, y tad, 330, 332
 ——— ei gyfarwyddiaid
 i'w gaplan, 560
 ——— rhestr o'i wisgoedd,
 561
 ——— y mab, 333
 ——— ei lythyrau at ei
 dad, 563
 ——— *Syr Richard*, 331
 ——— *Syr Watkin Williams*, 181
Wynne, William, Doctor, o'r Tŵr, ger
 y Wyddgrug, 211
 ——— ei feddargraff, 208
Wynnaiad, o Bengwern, 590
Wynnustay, ei hanes, 182

Y

Y Cymry heb fod oll yn feddwon, 324
Y Dref Newydd, 462
Y Dref Wen, neu Whittington, 152:
Y Fâd Felen, 440
Y Faenol, yn Arfon, 386
 ——— yu str Fflint, 448
Y Faenor, palasdy, 466
Y Fenai, morgaingc, 378, 381, 388
Y Fentr Aur, yn mynydd Parys, 403
Y Foelas, yn str Ddinbych, 326
Y Fyrnyw, afon, 475
Y Morris, a *Morgi Beaumaris*, 569
Y Pygodyn Cegddu Trifforchog, 567
Y Trallwng, 473
Y Waun Oer, 336
Y Wyddfa, y mynydd uchaf yn
 Eryri, 342

- Y Wyddgrug*, tref a chastell, 206
Yr Amwythig, 481—493
Yale, Elihu, llywodraethwr Madras, yn India, ei hanes, 186
 ——— beddargraff ei wraig a'i fab yn Mhenrhyn Gobaith Da, 186
 ——— ei feddargraff yntau yn mynwent Gwreccsam, 186
Yarranton, Andrew, 126
Yferach, capel, yn Aberdaron, 364
Ymenyn y Tylwyth tŷg, 224
Ynyr Shôn, neu Inigo Jones, 331
Ynys Dyrwyll, neu enw hynafol Ynys Fôn, 385
 ——— *Enlli*, ei hanes, 361
 ——— ei mynachlog, 362
 ——— *Fôn*, mam Cymru, 378—412
 ——— *Glannog*, neu *Glannauch*, heu enw Ynys Seiriol, 393
 ——— *Gybi*, yn Môn, 408
 ——— *Seiriol*, ei phâledn, 394
 ——— *Up Rossal*, ar yr Hafren, 480
 ——— *y Skerries*, neu *Ynys y Moelrhoniaid*, 407
Ynysoedd Hilbree, neu *Ilbree*, 28
 ——— *Sant Tudwal*, 361
Yonge, *Gruffydd*, canghellydd Owain Glyndwr, 539
Younge, *Richard*, esgob Bangor, 530
Ysgithrog, *Brochwel*, 482
Ysgolion Duon, yn Eryri, 424
Yspytty Ifan, pentref, 326
Ystbl y Cecrod, yn Nhrefaldwyn, 470
Ystrad Alun, cwmwd yn nghantref y Rhiw, 205
 ——— *Fflur*, mynachlog, 527
 ——— *Marchell*, mynachlog, 474
 ——— siatr *Gwenwynwyn* i'r mynachod, 584
 ——— *Tywi*, gwrthgiliad gwŷr, 548
Ystum Cegid, palasdy hynafol yn Eifionydd, 357
Ystwyth, afon, 465
Ystymllyn, palasdy yn Eifionydd, 358

Z

- Ziment*, math o gopr, 405
Zinc, math o fân, 224

Vaughan, cerfiwr hynod, 332
Verde di Corsica, math o fynor o liw gwyrdd, 406
Veronica, santes, 207
Victoria Alleluatica (buddugoliaeth yr Aleliwia,) 200, 217
Virgula divinatoria (y wialen ddewiniol,) 48
Vitilia navigia (coraglau yr hynafiaid,) 144
Vrechen Ceaster y Sacsoniaid, 483

W

Walcheria, rhan Gymreig o Groesoswallt, 163
Walter Ballanquhal, duwinydd enwog o Ysgotland, 170
Warner, yr arglwyddes, ei hanes, 141
Warton, esgob Llanelwy, 207
Wat, ei glawdd, 30, 164
Watling-street, heol neu ffordd Rufainig o hyd mawr, 106
Wat-stay, hen enw Wynustay, 182
Wattleburg, castell, 478
Wawa, castell y, yn str Ddinbych, bryncynau, 169, 171
 — eglwys y, 170
 — *Oer*, yn Eryri, 336
Wepre, tref-ddegwm yn str Fflint, 67
Werburyh, santes, ei chrair yn ninas Caerlleon, 119
Were-gold Sacsonaidd, 173
Whiteford, plwyf yn str Fflint, 20
 — ei gynyrchion, 26
Whitehalls, teulu y, 139
Wickbrook, afon yn str Fflint, 139
Wigfair, palasdy, 255
Williams, yr archesgob, ei hanes, 421—423, 434
 — ei gofadail, 421
 — ei lythyrau, 578, 579
 — *Watkin*, 157
Wiral, rhan o str Gaerlleon, 28
Woodbury, bryn, 545
Worthenbury, plwyf yn nghantref Dudestan, yu str Fflint, 138

Wroster, ger yr Amwythig, 483
Wyddfa, afonydd y, 344
 — arglwydd y, 346
 — cynal ffair arni, 346
 — ei chyfansoddiad, 344
 — ei forest, 345
 — ei hanifeiliaid, 345
 — ei henw, 346
 — ei huchder, 344
 — yn gysegredig, 346
 — yr olygia o'i phen, 343
Wyddgrug, tref a chastell y, 206
Wynn, *Syr John*, y tad, 330, 333
 — ei gyfarwyddiaeth
 i'w gaplan, 560
 — rhestr o'i wisgoedd,
 561
 — y mab, 333
 — ei lythyrau at ei
 dad, 563
 — *Syr Richard*, 331
 — *Syr Watkin Williams*, 181
Wynne, William, Doctor, o'r Tŵr, ger
 y Wyddgrug, 211
 — ei feddargraff, 208
Wynnaiid, o Bengwern, 590
Wynustay, ei hanes, 182

Y

Y Cymry heb fod oll yn feddwon, 334
Y Dref Newydd, 462
Y Dref Wen, neu Whittington, 152
Y Ffdd Felen, 440
Y Faenol, yn Arfon, 386
 — yu str Fflint, 448
Y Faenor, palasdy, 466
Y Fenai, morgaingc, 378, 381, 388
Y Fentr Awr, yn mynydd Parys, 408
Y Foelas, yn str Ddinbych, 326
Y Fyrnyw, afon, 475
Y Morris, a *Morgi Beannmaris*, 569
Y Pysgodyn Cogddu Triforochog, 569
Y Trallwng, 473
Y Wawa Oer, 336
Y Wyddfa, y mynydd uchaf
 Eryri, 342

RHESTR O DANYSGRIFWYR

At yr Argraffiad Saesoneg, cyhoeddedig gan H. Humphreys, yn 1883.

LIST OF SUBSCRIBERS.

His Royal Highness THE PRINCE OF WALES, K.G., &c.

Anglesey, The Most Hon. the Marquis of, Plas Newydd, Llanfair P. G.
Aberdare, The Right Hon. Lord, Duffryn, Mountain Ash, South Wales
Atkins, Robert Augustus, Esq., 1, Brownlow Villas, St. Asaph
Acland; Arthur H. Dyke, Esq., M.A., Plas Bryn, Clynnog
Allanson, John B., Esq., Bryn Seiont, nr. Carnarvon
Anwyl, Captain, Eryl Aran, Bala
Apsimon, Thomas, Esq., 14, Amberley Street, Liverpool
Anderton, Peter, Esq., Brondyffryn, Denbigh

Bangor, The Right Rev. the Lord Bishop of, The Palace, Bangor
Beor, Richard White, Esq., The Rhydding, Swansea
Beale, W. John, Esq., Bryntirion, Bont-ddu, Dolgelly
Bevan, John, Esq., New College, Oxford
Brittan, Mrs., Bryn Aber, Carnarvon
Browne, Rev. T. B. Ll., M.A., Rectory, Bodvri, Rhyl
Barker, Hugh Longueville, Esq., 19, Hough Green, Chester
Bowen, J., Esq., C.E. & Crown Agent, Plas Treflan, Carnarvon
Bayne, William, Esq., Menai View, Upper Bangor
Blackwell, Hy., Esq., 244, East, 21 Street New York, America
Blundell, Jos. Hight, Esq., Marlowe's Cottage, Hemel Hempstead
Bamber, John, Esq., Beech Grove, Ashton Freehold, near Preston
Browne, Peter, Esq., Chief Constable, Rhyl
Beedham, B., Esq., Ashfield House, near Kimbolton
Bebb, Nathaniel, Esq., 21, Kelvin Grove, Prince's Park, Liverpool
Bate, Thomas, Esq., Kelsterton Hall, Flint
Byrne, Rev. Edward, St. Mary's Mount, Flint
Bernard, Rev. F., St. David's Monastery, Pantasaph, Holywell
Berry, Thomas, Esq., Brynyfuches, Amlwch, Anglesey
Breerton, A. J., Esq. (Andreas o Von,) Mold
Bancroft, J. J., Esq., Glasfryn, Ruthin
Bryan, Mr. J. D., Bridge street, Carnarvon
Barwell, Mr. W., Ch. School, Llangerniew, Abergelle

Coleridge, The Right Hon. Lord, Lord Chief Justice of England
Corbett, John, Esq., M.P., Yuys-Maeugwyn, Towyn Merioneth two copies
Crawshay, W. T., Esq., Cyfarthfa Castle, Merthyr Tydfil
Cooke, Lieut. Col. Bryan George Davies, Colomendy, Mold
Clemenger, W. G. W., Esq., Coedmawr, Carnarvon two copies
Carreg, Robert, Esq., Plas Carreg, Pwllheli
Chilton, Thomas, Esq., The Elms, Gresford, Wrexham
Cowell, E. B., Esq., M.A., Prof. of Sanskrit in the University of Cambridge
Cory, R., Esq., O-car House, Cardiff
Cooke, Philip B. Davies, Esq., Gwysaney, Mold
Crawshay, Mrs. Alfred, Dan-y-Park, Crickhowell, Breconshire
Coxon, Alfred, Esq., 72, Longton Grove, Sydenham, London, S.E.
Cleaton, Edmund R., Esq., Vaenor Park, Llandloes
Charlton, St. John, Esq., Pentrefynyon, Holywell
Corbett, John, Esq., 9, Wrexham Street, Mold
Coopers, Robert, Esq., Grove House, Bromley Road, Lee
Clark, Geo. T., Esq., Talygam, Glamorgan
Cameron, Mr. Donald, The Roftt, Upper Bangor
Carman, Mr. John, Chemist, Holywell

- Denbigh, The Right Hon. the Earl of, Newnham Paddox, Lutterworth
 Dynovor, The Right Hon. Lord, Dynevor Castle, Llandilo
 Davies, Richard, Esq., M.P., Treborth, Bangor
 Davies, David, Esq., M.P., Broneirion, Llandinam, Montgomeryshire
 Davies, Dd., Esq., F.R.C.S. &c., Bryngolwg, Aberdare
 De Winton, Jeffrey P., Esq., Tan-y-graig, Carnarvon
 Davies, John, Esq., The Treasury, Whitehall, London
 Davies, Ebenezer, Esq., Brunswick House, Swansea
 Davids, Richard J., Esq., Glanhelen, Carnarvon
 Davies, John, Esq. (Gwyneddon), Bodgwynedd, Carnarvon
 Davies, R. Norman, Esq., Tŷ Fry, Carnarvon
 Davies, E. W., Paurhiwarddwr, Conway
 Davies, W. Cadwaladr, Esq., District Bank, Bangor
 Davies, James, Esq. (Iago Tegeiugl), Gwynfa Villa, Rhyl
 Davies, W. T., Esq., Chester
 Davies, Rev. Owen, Baptist Minister, Carnarvon
 Denman, Francis Lemoine, Esq., 17, Hornton Street, Kensington, w.
 Davies, Rev. Evan, Rectory, Llanllyfni
 Davies, Rev. J. Issard, M.A., Senior Curate, Carnarvon
 Davies, Griffith, Esq., B.A., 200, High Street, Bangor
 Davies, Miss M. A., Dolbadarn Board School, Llanberis
 Davies, Rev. D. T. Ffrangcon, B.A., Pwllheli
 Davies, Rev. J. Beynon, Congregational Minister, Talysarn, near Carnarvon
 Davies, W. Robert, Esq., Solicitor, Dolgelly
 Davies, Rev. J. Cadvan, Wesleyan Minister, Dolgelly
 Davies, Rev. W., B.A., F.L.S., Vicarage, Llanfihangel Genau'r Glyn, Borth
 Davies, Rev. E. T., B.A. (Dyfrig), The Vicarage, Aberdovey
 De Burgh, Alex. A. Hussey, Esq., Carnarvon
 Davies, Ellis, Esq., Irlam House, Liscard, Birkenhead
 Davies, Robert, Esq., 6, South Castle Street, Liverpool
 Davies, Rev. D., Glan Conway Rectory, Conway
 Davies, Rev. E. W., The Vicarage, Llanerchymedd
 Davies, Rev. John Evan, M.A., Rector of Llangelynin, Llwyngwril, Merioneth
 Davies, D., Esq., Maes-y-ffynon, Aberdare
 Davies, John, Esq., 55, Peel Street, Prince's Park, Liverpool
 Dugdale, John, Esq., Llwyn, Llanfyllin
 Davies, Robert, Esq., Bodlondeb, Bangor
 Davies, Edward, Esq., Llwynderw, Llandinam, Mont.
 Davies, Thomas, Esq., 30, Balliol Road, Bootle
 Davies, William, Esq., Caeblaidd, Festiniog
 Davies, Rev. T. Z., The Vicarage, Whitford, Holywell
 Davies, Miss A. J., 141, Bedford Street, Liverpool
 Dyson, Capt., C.E., Flint
 Davies, Mr. C., Deputy Chief Constable, Carnarvon
 Davies, Mr. J., Stationer's Hall, Lampeter, Cardiganshire
 Davies, Mr. John, Draper, &c., London House, Aberayron
 Davies, Mr. John, Blue Peris, Llanberis
 Davies, Mr. William (Glan Ceulan), Talybont, via Glandovey
 Davies, Mr. John, Board School, Dinorwic
 Davies, Mr. William, Bookseller, Glynceiriog
 Davies, Mr. William, Glynafon, Nantlle, Carnarvon
 Davies, Mr. David (Tremlyn), Pengwern, Carnarvon
- Edwards, F. W. Lloyd, Esq., Chairman of Carn. Qu. Sess., Nanhoron, Pwllheli
 Edwards, The Very Rev. H. T., M.A., Dean of Bangor
 Evans, Joseph, Esq., J.P., D.L., Hurst House, nr. Prescot three copies
 Evans, Col. Herbert Davies, Highmead, Llanybyther, Cardiganshire
 Evans, The Ven. Archdeacon, Rectory, Llanllechid
 Evans-Lloyd, Lieut. Col. Edward, Moel y Garnedd, Bala
 Ewing, The Lady Alice, Coed Derwen, Bettws-y-coed
 Eli, Rev. J. M., B.D., Rector of Belbroughton, Worcestershire
 Edwards, Rev. William, The Rectory, Llanberis

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Edwards, J., Esq., M.R.C.S. Lond., L.R.C.P. Edin., P.M.O. Her Majesty's Prison,
 Evans, Edward, Esq., Bronwylfa, Wrexham [Leeds
 Ellis, Thomas, Esq., Chief Constable of Merioneth, Bala
 Eachus, J. T., Esq., Cross Street, Holywell
 Edwards, Richard, Esq., Litherland, nr. Liverpool
 Edwards, H., Esq., J.P., D.L., Rosemount, Holyhead
 Edwards, The Rev. Professor Ellis, M.A., C. M. College, Bala
 Edisbury, J. F., Esq., Belgrave House, Wrexham
 Evans, Rev. David, Llansantffraid Rectory, Corwen
 Evans, Rev. David, Vicar, Abergele
 Evans, Rev. Ellis W., M.A., Pensarn, Abergele
 Evans, Rev. John (Eglwysbach), 373, City Road, London
 Egerton, Miss, Gresford Lodge, Gresford
 Edmondes, Rev. Thomas, M.A., Cowbridge, Glamorgan
 Evans, Rev. Daniel, D.D., The Vicarage, Carnarvon
 Evans, Rev. E. Herber, Carnarvon
 Edwards, T. Gold, Esq., Gwynfryn, Denbigh [Manchester
 Emrys-Jones, A., Esq., M.D. Edin., M.R.C.S. Eng., 10, St. John Street,
 Evans, Rev. John Hugh (Cyfnac), 30, Meadow Street, Moss Side, Manchester
 Edwards, John, Esq., Bronfelen, Abergele
 Ellis, G. H., Esq., Pen-y-Mount, Festiniog
 Ellis, Saxon G., Esq., Plas Newydd, Ruthin
 Edwards, Rev. E. Wood, M.A., Vicar of Ruabon
 Evans, Rev. D. W., St. George's Rectory, nr. Abergele
 Ellis, Rev. J. R., Gyffiu Rectory, Conway
 Edwards, Thomas, Esq., 31, Tarlton Street, Liverpool
 Edwards, Dr. James, Elm Bank, Anfield, Liverpool
 Ellis, Edward, Esq., 51, Huskisson Street, Liverpool
 Edwards, Rev. Thomas, Llanfhaugel y Pennant, R.S.O., Towyn, Merioneth.
 Edwards, G., Esq., Meutmore House, Parkfield Road, Prince's Park, Liverpool
 Evans, Wm., Esq., Surgeon, &c., Llanerchymedd, Anglesey
 Ellis, Rev. Griffith, M.A., 10, Pembroke Road, Bootle
 Ellis, Robert, Esq., Bangor Villa, Hartington Road, Liverpool
 Evans, John K., Greenfield, House, Greenfield, Holywell
 Elias, Thomas, Esq., The Brewery, Llanrwst
 Evans, T. Forcer, Esq., Forcer Hill, Holyhead
 Evans, Dr. T. Lloyd, Glaurafon, Amlwch
 Evans, Mr. Daniel, Agent, Penmaen Isaf, Penmaen Mawr
 Ellis, Mr. Edward, Auctioneer, Aberystwyth
 Evans, Mr. Evan, Tanner, Carnarvon
 Edwards, Mr. Thomas, Glanybala, Llanberis
 Evans, Mr. Owen, junr., Coal Merchant, Carnarvon
 Evans, Mr. D., C.M., Trefilan, Talsarn, Cardiganshire
 Evans, Mr. Owen, Bookseller, Conway
 Evans, Mr. John, 10, Fern Grove, Liverpool
 Edwards, Mr. W. A., Bedford Street South, Liverpool
 Edmunds, Mr. Thomas, Printer, &c., Corwen
 Ellis, Mr. J. W., 36, Market Street, Holyhead
 Evans, Mr. Samuel, Bodeudaf, Carnarvon
 Ellis, Mr. William, National School, Llandwrog
 Evans, Mr. A. Ll., National School, Maentwrog
 Evans, Mr. John, Ironmonger, Corwen
 Evans, Mr. William Glyn, 9, Bouverie Street, Chester
 Ellis, Mr. Goodman, Mine Agent, North Hendre, nr. Mold
 Evans, Mr. William, National School, Llandinorwic
 Evans, W. Downing, Esq. (Leon.) Newport, Mon.
 Evans, Rev. Richard, B.A., Llangwysfan, Llangefni, Anglesey
 Evans, Rev. Richard Rice, B.A., Llangwysfan, Llangefni

Finchett-Maddocks, T., Esq., Caegwyn, Carnarvon
 Foulkes, W. Wynne, Esq., M.A., Judge of County Court, Chester
 Fanning, Wm., Esq., Wacnfair, Amlwch

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Foster, A., Esq., Plas Parlog, Bettws-y-coed
 Francis, George, Esq., C.E., Tŷ Cerrig, Caergwrlle
 Francis, Absalom, Esq., C. E., Rbosddu, Wrexham
 Ffoulkes, The Venerable Archdeacon, Whittington Rectory, Oswestry
 Fluit, Thomas, Esq., Grey Friars, Chester
 Felix, Rev. John, Glan-Conway
 Francis, Mr. James, Bridge Street Row, Chester
 Foulkes, Mr. Issac, Bookseller, 18, Brunswick Street, Liverpool
 Farraut & Frost, Messrs., 8, Canon Street, Aberdare

Grosvenor, The Rt. Hon. Lord Richard, M.P., 12, Upper Brook Street, London
 Griffith, J. G. Wynn, Esq., Llanfair Hall, Carnarvon
 Grey, H. D., Esq., Mount Stone, Stonehouse, Plymouth two copies
 Griffith, Samuel, Esq., M.D., Portmadoc
 Griffith, G. R., Esq., M.B.M.C., Castle Square, Carnarvon
 Griffith, John Lloyd, Esq., M.A., Frondeg, Holyhead
 Gardner, W. A., Esq., Redland House, Hough Green, Chcster
 Griffith, Dr. O. W., The Plas, Winton
 Griffith, Edward, Esq., Springfield, Dolgelly
 Griffith, William, Esq., Solicitor, Dolgelly
 Griffith, Rev. R. Williams, Vicar of Llandegai, Bangor
 Griffith, Rev. William, C. M., Penmachno
 Gee, Thomas, Esq., Solicitor, Greenhill, Allerton, nr. Liverpool
 Griffith, John, Esq., The Beehive, Bangor
 Gleave, Thomas, Esq., Rose Cottage, Flint
 Griffiths, D., Esq., 56, Smithdown Road, Liverpool
 Griffith, Mr. W. Lloyd, Corn Merchant, Carnarvon
 Griffiths, Mr. John, Eastgate Street, Chester
 Griffiths, Mr. Griffith, Emu, nr. Criccieth
 Griffith, Mr John Richard, Schoolhouse, Llanfairfechan

Hughes, of Kinmel, H. R. Esq., Kinmel Park, Abergele
 Humberston, Col., Glan y weru, nr. Denbigh
 Humberston, Philip Hugh, Esq., Glan y wern, Denbigh
 Hughes, Thomas, Esq., F.S.A., The Grove, Chester
 Hudson, R. W., Esq., Bache Hall, Chester two copies
 Hemming, Mrs., Bentley Manor, Bromsgrove, and Caerhun, Carnarvonshire
 Hurbutt, Mrs., 71, Maryland Road, St. Peter's Park, London, W.
 Hughes, D. G. Munro, Esq., N. P. Bank of England Ltd., Bethesda
 Hobson, Algernon, Esq., Rhos Fair, Carnarvon
 Hughes, Thomas, Esq., Greenfield Copper Mills, Holywell
 Hughes, J. A., Esq., Solicitor, Carnarvon
 Heaton, Rev. H. E., M.A., Vicar of Bettws-y-n-Rhos, Abergele
 Hughes, Rev. Hugh Trevor, Dyffryn Elwy, Llanfairtalhaearn
 Hughes, Rev. John, Wesleyan Minister, Bathafarn House, Carnarvon
 Hughes, Walter, Esq., Penybryn, Carnarvon
 Harris, Thos., Esq., Old Bank, Amlwch
 Hilton, Thomas, Esq., Great Suffolk St., Southwark
 Hughes, Thos. Glwysfryn, Esq., 23, Woodville Terrace, Liverpool
 Hughes, E. Morgan, Esq., Fair View, Amlwch
 Hall, Charlton R., Esq., Tan-y-Bryn, nr. Llandudno
 Hood, Archd., Esq., Sherwood, Cardiff
 Humphreys, Thomas, Esq., Lily house, near Holywell
 Hayn, Henry, Esq., Bryn Cregin, Deganwy, Conway
 Hughes, William G., Esq., Whaley Grange, Formby
 Hathaway, Thomas, Esq., Architect and C. E., Fir Bank Cottage, Bangor
 Hughes, H. O., Esq., Cefn Mawr, Llangaffo, Anglesey
 Hughes, John, Esq., Llewelyn Terrace, Llanrwst
 Harding, George, Esq., Surgeon Dentist
 Hughes, G. J., Esq., Clerk of Guardians of Anglesey Union, Llanerchymedd
 Hughes, Mr. Hugh, Llysdimael, Maerdy, Corwen
 Hughes, Mr. Owen, Belle Vue, Holyhead

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

- Hughes, Mr. Edward, Post Office, Sarn, Pwllheli
 Hughes, Mr. Owen, Dorothea Office, Nantlle, near Carnarvon
 Hughes, Mr. John R., Bronydre, Carnarvon
 Hughes, Mr. Henry G., Board School, Llanrwst
 Hughes, Mr. Edward, Ironmonger, &c., Carnarvon
 Hughes, Mr. Josiah, Ironmonger, Bangor
 Hughes, Mr. D., Llwynygwalch, Groeslon, Carnarvon
 Hughes, Mr. Thomas Herbert, National Schools, Glanogwen
 Hannah, Mr. John, Abergele
 Harker, Mr. John A., 8, Bridge Street, Chester
 Hughes, Mr. Robert, Bookseller, Tyn-y-Cefn, Corwen
 Hughes, Mr. R. R., Bookseller, Blaenau Festiniog
 Hughes, Mr. Robert, Mona Drug Hall, Llangefni, Anglesey
 Hughes, Mr. H., Llanddeiniolen National School
 Howell, Mr. Edward, Bookseller, Liverpool seven copies
 Humphreys, Mr. W. R., National School, Cynwyd
 Hughes, Mr. James, Fron Hyfryd, Corwen
 Hughes, Rev. J., B.A., 2, Mount Pleasant, Dolgelly
- Jones-Parry, Love, Esq., M.P., F.S.A., Madryn, Pwllheli two copies
 James, Charles H., Esq., M.P., Brynteg, Merthyr Tydfil two copies
 Johnes, Mrs., Dolaucothi, Llandeilo, South Wales
 Jones, Griffith, Esq., Solicitor, Aberlloiwyn, Aberystwyth
 Jones, Walter B. C., Esq., Mynydd Ednyfed, Criccieth
 Jones, Owen, Esq., Bank of England, London, E.C.
 Jones, J. Parry, Esq., Plas Clough, Denbigh
 Jackson, Fredk., Esq., C.E., Carnarvon and Nottingham
 Jones, Rev. J., St. Beuno's College, St. Asaph
 Jackson, John, Esq., Harbour Office, Carnarvon
 Jones, Rev. David, B.A. (Oxon) Vicar of Llansantffraid Glyn Ceiriog, Llangollen
 Jones, Rev. D., Vicar of Llanrhaadr-yn-Mochnant, Oswestry
 Jones, J., Esq., Bridgend, Mayor of Aberystwyth
 Jones, William, Esq., Solicitor, Mayor of Conwy
 Jones, Rev. D. Lloyd, St. John's, Portmadoc
 Jones, Rev. Richard, The Rectory, Hirnant, Oswestry
 Jones, Rev. David, B.A., Rector of Newborough, Anglesey
 Jones, Miss Esther Lloyd, Penrallt, Penmaenmawr
 Jones, Rev. David, Cae Coch, Brynsiencyn, Anglesey
 Jones-Williams, E., Esq., Bank, Aberystwyth
 Jenkins, J. R., Esq., M.D., Colomendy, Ruthin
 Jones, William, Esq., Park Place, Henley-on-Thames
 Jones, Griffith, Esq., 10, The Old Hall, Liverpool
 Jones, Rev. William R. C. M. Minister, Preswylfa, Holyhead
 Jones, Thomas, Esq., Bryn Ywen, Menai Bridge
 Jones, Rev. John, M.A., Llanbedr, Barmouth
 Jones, John, Esq., Ynysfor, Penrhyndeudraeth
 Jones, The Rev. Samuel, The School House, Bodfeirig, near Bangor
 Jones, R. Pughe, Esq., 28, Kensington Garden Terrace, Hyde Park, London
 Jones, William, Esq., Ty'n y Coed, Clynnog
 Jones, Owen, Esq., R.N., Penrhyn Marchog, Holyhead
 Jones, Chas. A., Esq., Bronhendre, Carnarvon
 Jones, John W., Esq., The Grange, Penn Road, Holloway, London, N.
 Jenkins, David, Esq., M.A., Bottwnog Grammar School, Carnarvonshire
 Jones, John T., Esq., Terfyn, Port Dinorwic
 Jones, Rev. Father, Twthill, Carnarvon
 Jones, Richard Owen, Esq., Henblas, Bala
 Jones, R. Owen, Esq., Land Agent, Pwllheli
 Jones, Rev. Michael D., Bala
 Jones, Rev. Michael, Flint
 Jones, J. Glynne, Esq., Solicitor, Bangor
 Jones, Price O., Esq., Everslie, Cressington Park, Aigburth, Liverpool
 Jones, Rev. E. Lloyd, Rhyl

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Jones, Rev D. (Druisyn), Abergele
 Jones, Rev J R. Kilsby, Glen View, Llanwrtyd Wells
 Jones, Rev Lewis, Vicar of Cadoxton, near Neath, S. Wales
 Jones, Rev. Francis, Waenfawr, Carnarvon
 James, Rev. David, B.A., Northop, Flintshire
 Jones, Rev Robert, Curate of Llanerchymedd, Anglesey
 Jones, Thomas, Esq. (Cynhaiarn), Portmadoc
 Jones, John, Esq., St. John's, Wrexham
 Jones, John, Esq., 13, Hemans Street, Liverpool
 Jones, J E, Esq., M.D., M.R.C.S. Eng., L.S.A. & L.M. Lond., Dolgelly
 Jones, Ellis W., Esq., 17, Verulam Street, Liverpool
 Jones, Thomas, Esq., Surgeon, Aberystwyth
 Jenkins, Josiah R., Esq. Colomeny, Ruthin
 Jones, Dr D, Clarence House, 71, Everton Road, Liverpool
 Jones, Owen, Esq., Plasgawgwm, Penmachno
 Jones, Hugh, Esq., M.R.C.V.S., Brynarlton, Llangefni
 Jones, Peter Powell, Esq., 6, Water Street, Rhyl
 Jones, Dr O W., D.D.S. (A.M.), L.D.S. F.P.S.G., Dentist, Market Place, Bangor
 Jones, Rev. Griffith, Wesleyan Minister, Bagillt
 Jones, Rev Richard, Darwen Rectory, Montgomeryshire
 Jones, Rev M. Wheldon, The Vicarage, Trefeglwys, Caerws, Mont.
 Jones, W. Esq., 24 Upper Duke St. Liverpool
 Jones, D. Esq., 28, Brunswick Street, Liverpool
 Jones, W Pryce, Esq., 15, Amberley Street, Liverpool
 Jones, Lewis E. Esq. Magrave Street, Liverpool
 Jones, Ishmael S. Esq., 3, Great George's Place, Liverpool
 Jones, J Harrison, Esq., 4, Thackeray Street, Liverpool
 Jesse, John F., Esq., Bathafarn, Ruthin
 Johnson, Rev H R., Aberdare, South Wales
 Jones, David, Esq., 8, Bedford Road, Bootle, Liverpool
 Jones, Rev John Owen, Bronygraig, Llanberis
 Jones, Rev. Hugh, St. Domingo Grove, Liverpool
 Jones, R Hughes, Esq., 8, Keirin Grove, Prince's Road, Liverpool
 Jones, John William, Esq (Cybi), Prswwylfa, Carnarvon
 Jones, Peter, Esq., Halkyn, Holywell
 James, Richard, Esq., General Post Office, Liverpool
 Jones, David, Esq., Grodddaeth Hall, near Conway
 Jones, David S., Esq., 22, Brunswick Buildings, Liverpool
 Jones, Rev. J. B. Goodman, Llangristiolus Rectory, Llangefni
 Jones, Rev. John, Cerrigydrudion Rectory, Corwen
 Jones, Rev. E. Sinnett, M.A., Angorfa, Penmaenmawr
 Jones, Rev. Moses Morgan, Ship Hotel, Llanrug, Carnarvon
 Jones, Mr. John, Wine Merchant, Mynafon, Carnarvon
 Jones, Mr. Thomas Henry, Nant Adda, Portdinorwic
 Jones, Mr. Thomas, Cottage, Port Penrhyn, Bangor
 Jones, Mr. Jno. Win. (Andronicus), Bryn Tegid, Carnarvon
 Jones, Mr. W. H., 3, Alexandra Terrace, Carnarvon
 Jones, Mr. J. Owen, Bron Menai, Carnarvon
 Jones, Mr. G. W., Voelgron Schools, nr. Pwllheli
 Jones, Mr. W. D. (Serrrol Wyn), Holyhead
 Jones, Mr. David R., Draper, &c., Gwalchmai
 Jones, Mr. William Williams (Gwilym o Fou), Brân House, Towyn
 Jones, Mr. J. M., Board School, Llanberis
 Jones, Mr. J. D., Beech Bank, Llanberis
 Jones, Mr. Owen D., Summer Hill, Llanberis
 Jones, Mr. Samuel, Glan Dinorwic, Carnarvon
 Jones, Mr. John Beuno, Schoolmaster, Rhiwlas, near Bangor
 Jones, Mr. Robert, Visitor Office, Abergele
 Jones, Mr. E. O., Printer, 62, Arvon Terrace, Carnarvon
 Jones, Mr. John Closs, Upper Vale, Llanberis
 Jones, Mr. Hugh, Nelson Emporium, Carnarvon
 Jones, Mr. Robert, Llandegai, Bangor

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Jones, Mr. D. T., Quarry Manager, Plasynant Quarries, Bettws Garmon, Carn.
 Jones, Mr. David, Printer & Stationer, Amlwch
 Jones, Mr. John, Bookseller, Aberayron, Cardiganshire
 Jones, Mr. Thomas, Waenfawr Board School, Carnarvon
 Jones, Mr. William, Emral Villa, Rhyl
 Jones, Mr. Griffith (Glan Menai), Bryn Llwyd, Carnarvon
 Jones, Mr. J. R., Talbot Hotel, Aberystwyth
 Jones, Mr. Evan Price, Raglan House, Beaumaris
 Jones, Mr. Richard, The New Shop, Dolgelly
 Jones, Mr. O., (late Governor of H. M. Prison, Beaumaris) Menai Bridge
 Jones, Mrs. Mary Jane, Denbigh Villa, 17, St. Domingo Grove, Liverpool
 Jones, Mr. Robert, 14, Mulgrave Street, Liverpool
 Jones, Mr. Robert, 13, Violet Street, Liverpool
 Jones, Mr. William, 14, Admiral Street, Liverpool
 Jones, Mr. William, Bryn Owen, Borth, Cardiganshire
 Jones, Mr. R. Evans, Printer, Conway
 Jones, Mr. Thomas, Postmaster, Fluot
 Jones, Mr. Daniel Pryse, Glasfryn Board School, Cerrig-y-Drudion
 Jones, Mr. H., Blaenau Festiniog
 Jones, Mr. David G., Rhiw, Rhiwbryffdir
 Jones, Mr. W. Cadwaladr, Pengwern Arms Hotel, Festiniog
 Jones, Mr. E. Ll. (Rhuddlanydd,) Upper Bangor
 Jones, Mr. William Lloyd, C. E., i, Brynteg Terrace, Bangor
 Jones, Mr. O. D., Draper, Bon Marche and Victoria House, Carnarvon
 Jones, Mr. Richard, Butcher, Llangefni
 Jones, Mr., 55, Rockfield Road, Liverpool
 Judd & Co., Messrs., St. Andrew's Hill, Doctors' Commons, London, E.C.

Kenyon, Hon. George, Llanerch Panna, County of Flint
 Kneebaw, Henry, Esq., J.P., Penmaenmawr
 Kelly, Thos. T., Esq., Bryn Coch, Mold
 Kirk, John Smith, Esq., M.A., Ph.D., Grammar & Collegiate School, Carnarvon
 Killin, Rev. Richard, Rector of Festiniog & Rural Dean of Ardudwy
 Kirkham, Rev. J. W., M.A., Rural Dean of Cyfeiliog, & J.P., Llanbrynmair

Londonderry, The Most Noble The Marquis of, K.P., Plas Machynlleth
 Llandaff, The Right Rev. The Lord Bishop of, The Palace, Llandaff
 Llanover, The Right Hon. Lady, Llanover, Abergavenny, South Wales
 Lloyd, Morgan, Esq., Q.C., M.P., 63, Cornwall Gardens, London, S.W.
 Lloyd, E. O. V., Esq., Berth, Ruthin two copies
 Lloyd, The Chevalier, M.A., K.S.G., Clochfaen, Llanidloes
 Lloyd, Rev. T. H., Nerquis Vicarage, Mold, Flintshire
 Lloyd, Morgan, Esq., Maesincla, Carnarvon
 Lloyd, R. Alfred, Esq., 16, South Molton street, London, W.
 Lloyd, J., Esq., 160, Upper Parliament Street, Liverpool
 Lewis, Thomas, Esq., Royal Goat Hotel, Beddgelert
 Lewis, John Rice, Esq., 30, Bentley Road, Prince's Park, Liverpool
 Leon, J., Esq., Artist, Carnarvon
 Lester, William, Esq., Bron Offa, Wrexham
 Lewis, Thomas, Esq., Gartherwen, Bangor
 Lewis, Rev. James S., Guilsfield Vicarage, Welshpool
 Lee, Rev. M. H., Haumor, Whitchurch, Salop
 Luck, Richard, Esq., Plas, Llanfairfechan
 Lloyd, Rev. Henry, Bryn Eleth, Amlwch
 Lloyd, Edward, Esq., 16, Overton Street, Liverpool
 Lloyd, John, Esq., Victoria Park, Aintree, near Liverpool
 Longcroft, C. R., Esq., Llanina, New Quay, Cardiganshire
 Levi, Rev. Thomas, Aberystwyth
 Lloyd, Rev. D. Lewis, M.A., Christ College, Brecon
 Lewis, W. Thomas, Esq., Mardy, Aberdare
 Lewis, Rev. Daniel, The Vicarage, Waenfawr, Carnarvon

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Lewis, Rev. John, Curate of Llanystumdwy, Criccieth
 Lloyd, A. Eyton, Esq., Cynval Villa, Rhyl
 Lewis, Rev. Evan, Canon of Bangor, and Rector of Dolgellay
 Lloyd, Mrs., Hengwrt, Dolgellay
 Lloyd, Edward, Esq., Lorne Street, Chester
 Lloyd, Capt. T. E. J., Plas Tregaian, Llangefni
 Lewis, David, Esq., 69, Hope Street, Liverpool
 Leathley, Mr. R. W., Manchester House, Colwyn Bay
 Lloyd, Mr. William, 26, High Street, Carnarvon
 Lloyd, Mr. John E. J., Stationer, Aberystwyth
 Lewis, Mr. Griffith, Stationer, &c., Penygroes
 Lewis, Mr. John, 24, Kimberley Street, Liverpool
 Lloyd, Mr., Landseer Road, Everton, Liverpool
 Light, Miss, Brynlewelyn, Festiniog, North Wales

Martin, Sir Theodore, K.C.B., Bryntysilio, near Llangollen
 Meyrick, Sir George E. M. T. Fuller, Bart., Bodorgan, Anglesey
 Morris, Lewis, Esq., M.A., J.P., Barrister at Law, Penbryn, near Carmarthen
 Mesham, Major, Pontryffydd, Bodfari
 Millington, John, Esq., Penrhos, Carnarvon
 Menzies, John, Esq., Menai Bank, Carnarvon
 Mathews, William, Esq., Lee Cottage, Caerwys, Holywell
 Morgan, William E., Esq., Rose Cottage, Union Road, Exeter
 Morgan, Owen, Esq. (Morien.) The Ashgrove, Treforest, Pontypridd
 Morgan, Edward, Esq., District Auditor, Machynlleth
 Morris, E. Rowley, Esq., 184, Camden Road, London, n.
 Morris, Evan, Esq., Highfield, Wrexham
 Marks, T. T., Esq., C.E., Commissioners' Office, Llandudno
 Morgan, Rev. D. C. (Neuog Wyn.) Curate of Chiseldon, Swindon, Wilts
 Marshall, F., Esq., 3, Harcourt Buildings, Temple, London
 Mortimer, Rev. Thomas Gwynne, Rector of Castle Bigh, The Court, near Fish-
 guard, South Wales
 Miller, S. H., Esq., F.R.A.S., Belle View Park, Lowestoft, Suffolk
 Morton, William, Esq., Albert Street, Birmingham
 Morgan (B.) Rev. Richard, Wesleyan Minister, Llanberis
 Morgan, Rev. John, Rector, Edeyrn, Pwllheli
 Murray, George J., Esq., Mytchett Place, Frimley, Surrey
 Morgan, Rev. D., B.D., Ysgeifiog Rectory, Holywell
 Morris, Rev. Richard, Taliesin House, Taliesin, Cardiganshire
 Morgan, Jno., Esq., Surgeon, Pontrhydygroes, near Aberystwyth
 Morgan, Rev. David Watcin, B.A., Curate of Borth, R.S.O.
 Morgan, William, Esq., Vice-Principal St. Mary's College, Carnarvon
 Morgan, Rev. Thomas, B.D., Dyserth Vicarage, Rhyl
 Morgan, Rev. John, The Rectory, Llandudno
 Morris, Evan, Esq., 20, Water Street, Liverpool
 Marsh, Miss E., Tybrith, Carno, Montgomeryshire
 Marshall, Mr. Alfred, 5, The Willows, Breck Road, Liverpool
 Morris, Mr. William, Post Office, Cerrig-y-Druidion
 Matthews, Mr. John, National School, Cerrig-y-Druidion
 Morris, Mr. Jno. S., Model School, Carnarvon
 Morgan, Mr. John, Cadnant, Menai Bridge
 Morris, Mr. M. T., Liver Establishment, Carnarvon
 Morgan, Mr. James, Ynys House, Aberystwyth
 Morris, Mr. J. Ll., Printer and Stationer, New Street, Mold
 Morris, Mr. Henry, Coach Builder, High Street, Bangor

Nanney, H. J. Ellis, Esq., Gwynfryn, Criccieth
 Nicholl, John C., Esq., Merthyr Mawr, Bridgend, Glam.
 Nott, Mr. W. A., 9, Vale Street, Denbigh
 Nixon, Edward, Esq., Sasile House, Leeds

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

- Owen, John, Esq., High Sheriff of Carnarvonshire, Tŷ Coch, Carnarvon
 Owen, Edw. H., Esq., J.P., Tŷ Coch, Carnarvon
 Oakeley, William E., Esq., The Plas, Tanybwlich, Merionethshire
 Owen, John, Esq. (Owain Alaw,) Chester
 Owen, Dr. O. Elias, Glanaber, Llangefni
 Owen, William, Esq., M.R.C.S.E., L.S.A.L. & C., The Hollies, Hackney, Lon.
 Owen, A. C. Humphreys, Esq., Glansevern, Montgomeryshire
 Owen, Thos., Esq., R.N., Peurhyn Marchog, Holyhead
 Owen, Owen, Esq., Solicitor, Llwynrhudol, Pwllheli
 Owen, W. H., Esq., Plas Penrhyu, Dwyran, Anglesey
 Owen, Isambard, Esq., M.D., 41, Gloucester Gardens, London, w.
 Owen, Rev. R. Trevor, Llangedwyn, Oswestry
 Owen, Rev. David, Vicar of Bryn croes, Pwllheli
 Owen, Rev. John, M.A., Brynymor, Criccieth
 Owen, John, Esq., Bodnithoedd, near Pwllheli
 Owen, David E., Esq., (of Okell and Owen), E. I. Merchants, Liverpool
 Owen, Rev. Elias, M.A., Rector of Eionechtyd & Diocesan Inspector of Schools
 Owen, Rev. James Richard, A.M. Oxon, J.P., Rector of Llanferras, near Mold
 Owen, Richard, Esq., Rhianva, Anfield Road, Liverpool
 Ormerod, Peter, Esq., Pen-y-lan, Ruabon
 Owen, Rev. David, Rector of Llandanwg and Llanbedr, Merionethshire
 Owen, Edward, Esq., Northville, Breeze Hill, Bootle
 Owen, W. R. Esq., 32, Bloom Street, Liverpool
 Owen, Mr. Robert, 19, Cadogan Street, Prince's Road, Liverpool
 Owen, Mr. John, jun., 20, Gibson Street, Liverpool
 Owen, Mr. William Hugh, Auctioneer and Estate Agent, Carnarvon
 Owen, Mr. O. R., Printer, Turf Square, Carnarvon
 Owen, Mr. R. (R.O.), 8, Victoria Place, Bethesda
 Owen, Mr. W., British School, Trawsfynydd
 Owen, Mr. Edward, Bookseller, 108, North Hill Street, Liverpool
 Owen, Mr. Henry, Butcher, Carnarvon
- Penrhyn, The Right Hon. Lord, Penrhyn Castle, Bangor two copies
 Powis, The Right Hon. The Earl of, Powis Castle, Welshpool
 Pennant, The Hon. George Douglas, Penrhyn Castle, Bangor
 Price, R. J. Lloyd, Esq., Rhiwlas, Bala
 Parkins, W. Trevor, Esq., Glasfryn, Gresford
 Puleston, J. H., Esq., M.P., 7, Dean's Yard, Westminster
 Protheroe, E. Schaw, Esq., Dolwilym, Hebron, R.S.O., Glam.
 Pritchard, Thomas, Esq., Llwydiarth Esgob, Llanerchymedd
 Fenson, R. Kyrke, Esq., Dinham House, Ludlow
 Protheroe, Miss Schaw (of Dolwilym,) Brynteg, Goodwick, Fishguard
 Phillimore, Egerton G. B., Esq., Old House, 31, Hammersmith Road, London
 Pughe, Wm., Esq., Nat. Prov. Bank of England, Ltd., Bangor
 Price, John, Esq., Vice-Principal, Normal College, Bangor
 Pugh, Hugh, Esq., J.P., Llys Meirion, Carnarvon
 Pennant, Phillip P., Esq., Nantllys, St. Asaph
 Pugh, L. P., Esq., M.P., Abermaide, Aberystwyth
 Pope, Sam., Esq., Q.C., Hafod y bryn, Llanbedr, Merionethshire two copies
 Prosser, David, Esq., Sheerness, Kent
 Passmore, W. B. Woodside, Esq., Whetstone, Middlesex
 Pochin, Henry D., Esq., Bodnant Hall, near Conway
 Price, Capt. Bulkeley, Plas Cadnant, Menai Bridge
 Powell, Mrs., Crug (late of Coedmawr,) Carnarvon
 Paget, Mrs. Clara, 2, St. Peter's Terrace, Cambridge
 Price, E. Owen, Esq., M.B., Bangor two copies
 Pritchard, Richard Owen, Esq., 83, Premier Street, Everton, Liverpool
 Piercy, Benjamin, Esq., Marchwiel Hall, near Wrexham
 Pugh, J. L., Esq., 7, Waverley Road, Sefton Park, Liverpool
 Powell, Rev. William, Bangor Teifi Rectory, Llandysul, S. Wales
 Parry, William, Esq., 52, Claribel Street, Liverpool

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

- Prytherch, Hugh, Esq., Surgeon, &c., Menai Bridge
 Powell, Geo. H. Croxden, Esq., Reform Club Buildings, 8, Eberle St., Liverpool
 Pritchard, R. H., Esq., B.A., Solicitor, Bangor
 Pritchard, John R., Esq., Chartered Accountant, 5, Cook Street, Liverpool
 Powell, W. B., Esq., Nant Eos, Aberystwyth
 Payne, William, Esq., Borough Treasurer, Portsmouth
 Pryce, Rev. John, M.A., The Rectory, Trefdraeth, Anglesey
 Pritchard, Rev. Hugh, Dinam, Anglesey
 Peers, Joseph, Esq., Clerk of the Peace, Ruthin
 Prytherch, John, Esq., M.D., 77, Everton Road, Liverpool
 Parry, Rev. John, Rector, Llanarmon-Dyffryn-Ceiriog, near Llangollen
 Parry, R. Ivor, Esq., Mayor of Pwllheli
 Powell, Dr., Newcastle Emlyn, South Wales
 Parry, H., Esq., Bank, Festiniog
 Parry, Rev. A. J., Baptist Minister, Swansea
 Parry, Mrs., Bookseller, 32, Heyworth Street, Everton, Liverpool
 Peters, Miss Jenny, 16, Upper Hill Street, Liverpool
 Pritchard, L. Jones, Esq., Inland Revenue, Somerset House, London, w.c.
 Poole, Henry R. Esq., 18, Pall Mall, London, s.w.
 Philip, George, Esq., Huntly House, Fairfield, Liverpool
 Powell, David Price, Esq., Howey Hall, Radnorshire
 Price, John, Esq., 105, Duke Street, Liverpool
 Pritchard, John, Esq., 25, Norwood Grove, Liverpool
 Potts, Rev. William, Wesleyan Minister, Dartford, Kent
 Pierce, Mr. W. R., Valley, Anglesey
 Pugh, Mr. John, Sportsman Hotel, Carnarvon
 Pierce, Mr. John L., Merchant, Valley, Anglesey
 Prosser, Mr. D., Board School, Penisa'rwaen, near Carnarvon
 Paynter, Mr. John R., Vron, Port Dinorwic
 Phillips, Mr. J., Deunant Board School, Aberdaron
 Pierce, Mr. David, Golden Goat, Carnarvon
 Pritchard, Capt. John, Rhos Fair, Carnarvon
 Pritchard, Mr. Hugh, Pool Street Market, Carnarvon
 Parry, Mr. Henry, 72, North Hill Street, Liverpool
 Parry, Mr. Richard, 4, St. Helen's Terrace, Carnarvon
 Powell, Mr. Ioan, Bryndedwydd, Ffrwd, near Wrexham
 Parry, Mr. Evan, Saddler, Llanerchymedd
 Pierce, Mr. Ellis (Ellis o'r Nant.) Bookseller, Dolwyddelen
 Preece, W. H., Esq., Gothic Lodge, Wimbledon
- Richards, Brinley, Esq., St. Mary Abbots, Kensington, London, w.
 Romer, Lieut. Colonel R. W., Bryncemlyn, Dolgellau
 Roberts, John H., Esq., Solicitor, Dinas, Carnarvon
 Roberts, Owen, Esq., M.A., F.S.A., (late of Dinas, Carnarvon,) Clothworker's
 Hall, London
 Rowlands, John, Esq., Solicitor, Tanrallt, Machynlleth
 Rowlands, Rev. Daniel, M.A., Principal, Bangor Normal College
 Rowley, Walter, Esq., C.E., F.G.S., Alderhill, Meanwood, Leeds
 Rowland, Rev. Lewis Thomas, B.D., Vicar of Llanddewi Brevi, S.W.
 Roberts, E. G., Esq., Solicitor, Holyhead
 Roberts, W. Watkin, Esq., Surgeon, Uxbridge House, Carnarvon
 Rees, G. R., Esq., Mayor of Carnarvon
 Robinson, John, Esq., Talsarn, near Carnarvon
 Roberts, David, Esq., J.P., 63, Hope Street, Liverpool
 Roberts, Evan Samuel, Esq., North and South Wales Bank, Bala
 Roberts, David, Esq., 53, Willow Street, Oswestry
 Richards, Charles, Esq., Bank Buildings, Llangollen
 Richards, Rev. John, B.A., Curate of Criccieth
 Rees, Rev. David, Independent Minister, Capel Mawr, Anglesey
 Rowlands, John W., Esq., Surgeon, Llanaelhaiarn
 Roberts, Rev. Hugh, The Vicarage, Aberdaron, Pwllheli

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Roberts, Richard, Esq., Solicitor, Pwllheli
 Roberts, J., Esq., M.D., Abbey Square, Chester
 Roberts, R. D., Esq. (Mwrog,) South Villas, Rhyl
 Roberts, Rev. Ellis (Ellis Wyn o Wyrfa,) Llangwm Rectory, Corwen
 Rees, Ebenezer, Esq., North and South Wales Bank, Limited, Liverpool
 Roberts, Robert, Esq., 9, Northumberland Terrace, Liverpool
 Roberts, Robert, Esq., 27, Alvoe Road, Stanley Park, Liverpool
 Rae, George, Esq., North and South Wales Bank, Limited, Liverpool
 Richards, Owen, Esq., M.D., Vronheulog, Corwen, Merionethshire
 Roberts, N. E., Esq., M.B., 38, Mulgrave Street, Liverpool
 Roberts, T. D., Esq., The Grove, Malpas, Monmouthshire [R.S.O. Llangadoc
 Roberts, Rev. A., M.A., V. of Llangadoc Vawr, and S. Vicar of Llanddeusant,
 Rowland, J. C., Esq., School of Science and Art, Carnarvon
 Rees, Charles H., Esq., Plas Llanwuda, Carnarvon
 Roberts, Dr. R. D., M.A., (Cantab.) D.S. (London,) Clare College, Cambridge
 Roberts, E., Esq., B.A., Assistant Inspector of Schools, Brynallwyd, Carnarvon
 Roberts, D. Ll., Esq., M.D., F.R.S.E., F.R.C.P., Lon., 11, St. John St., Manchester
 Roberts, W., Esq., M.D., F.R.S., Manchester, and Bryn Llanymawddwy
 Radcliffe, Josiah, Esq., Bryn Dinarth, near Conway
 Rees, Evan, Esq., Bank Place, Machynlleth
 Roberts, Robert, Esq., Surgeon, Oakeley Hospital, Festiniog
 Roberts, J., Esq., Bryn Adda, Bangor
 Rees, J. R., Esq., North & South Wales Bank, Ltd., Aberystwyth
 Roberts, M. Davies, Esq., Solicitor, Rhyl
 Rogers, John Tudor, Esq., Bryn Tudor, Pen y Gelli, Wrexham
 Roberts, Miss Ellen, Bookseller, 15, High Street, Bala
 Roberts, E. Esq., 81, Burleigh Rd. Sth., Liverpool: of The Prospect, Prestatyn
 Roberts, J. Rice, Esq., Tanygraig, Pentraeth, Anglesey
 Roberts, John Griffith, Esq., Physician and Surgeon, Elia House, Amlwch
 Roberts, Thomas, Esq., Assoc. M. Inst. C.E., Portmadoc
 Roberts, Mr. Owen, Bryn Hendre, Carnarvon
 Roberts, Mr. Robert, Rhiw Board School, via Pwllheli
 Roberts, Mrs. Anne, Voelas Hotel, Pentre Voelas
 Roberts, Mr. John D., Board School, Llanaelhaiarn
 Roberts, Mr. Simon, Pale, Corwen
 Roberts, Mr. Robert, Bookseller, Pwllheli
 Roberts, Mr. Richard E., Bookseller, Box, 596, Utica, America two copies
 Rees, Mr. Richard (Maldwyn,) Paris House, Machynlleth
 Roberts, Mr. Isaac (Mynyddwr,) Holywell
 Rowland, Mr. John, Hill Side, Pwllheli
 Rhys, Mr. Dan, 6, Segontium Terrace, Carnarvon
 Roberts, Mr. Wm. (School-master,) Rock House, Harlech
 Roberts, Mr. O. O., Board School, Dolgelly
 Roberts, Mr. William, Merchant, Valley, near Holyhead
 Roberts, Mr. Edward, Lonfa, Penmaenmawr
 Roberts, Mr. Robert, National School, Eglwysbach
 Richardson, Mr. Edwin, 394, Coventry Road, Birmingham
 Rowlands, Mr. D. J., Composer, 20, Hill Street, Carnarvon
 Roberts, Mr. L. Wilson, Padarn Villa, Llanberis
 Roberts, J. Meredydd, Esq., 20, Lowther Street, Liverpool

St. Davids, The Right Rev. the Lord Bishop of, Abergwili Palace, Carmarthen
 Sackville-West, Col. The Hon. William E., Lime Grove, Bangor
 Smart, Rev. E., M.A., Vicar of Northop and Archdeacon of St. Asaph, Northop, Flintshire
 Salisbury, Rev. E. E. Baylee, B.D., Winceby Rectory, Horncastle, Linc.
 Stewart, Capt. N. P., Bryntiriou, Bangor
 Sandbach, H. R., Esq., Hafodunos, Abergele
 Sorton-Parry, R., Esq., D.L., J.P., 14, Prince's Gardens, Hyde Park, London
 Smith, Thos., Esq., Bleacon Point, Chester

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Short, Edward H., Esq., 10, Marine Terrace, Aberystwyth
Stuart, Major W. E., Betton Strange, Shrewsbury
Sturkey, Rev. John, Marchwiel Rectory, Wrexham
Sankey, Richard, Esq., J.P., Holywell
Southern, Francis Richard, Esq., Ludlow
Stanley, John M., Esq., Vron Don, Rhyl
Savage, Capt. Hugh, Bodafon, Bangor
Smalley, William Edward, Esq., Springfield, Rhyl
Strachan, Y., Esq., Mayor of Wrexham

Trevor, The Right Hon. Lord, Brynkinallt, Chirk, N. Wales
Turner, Sir Llewelyn, Parkia, Carnarvon
Thomas, Rev. Canon, F.S.A., Meifod Vicarage, Welshpool
Turnour, Arthur E., Esq., M.D., J.P., Grove House, Denbigh
Tynte, Col. Kemeys, Cetu Mably, Cardiff, South Wales
Turberville, Lieut. Colouel T. Picton, Ewenny Priory, Bridgend, Glam.
Thomas, Lieut. Colonel W. Hugh, Trevor, Beaumaris, Anglesey
Thomas, Richard, Esq., Estate Agent, 3, Church Street, Carnarvon
Thomas, George, Esq., Ely Farm, Ely, Cardiff, Glam.
Thomas, L. H., Esq., Caerffynnon, Merioneth
Thomas, Lewis, Esq., Surgeon, Aulwch
Thomas, Rev. Richard, Baptist Minister, Holyhead
Thomas, Owen, Esq., Bronygaer, Carnarvon
Thomas, Thomas, Esq., Tynywern, Pontypridd
Thomas, John M., Esq., Attorney and Counsellor at Law, Niles, Ohio, U.S.A.
Thomas, William, Esq., Ashfield, Wrexham
Thomas, John, Esq., 9, Market Street, Carnarvon
Thomas, Rev. W. Glanffrwd, Vicar of St. Asaph
Thomas, Rev. J. W., B.A., Curate of Carnarvon
Thomas, J. Henry, Esq., Tanybryn, North Road, Carnarvon
Thomas, David, Esq., Gwynfryn, Llanrwst
Thomas, John, Esq., B.A., Normal College, Bangor
Thomas, H. O., Esq., Surgeon, 11, Nelson Street, Liverpool
Thomas, Rev. David, Rector of Llaugadwaladr, Bodorgau
Thomas, Wm. E., Esq., Brynhyfyrd, Upper Bangor
Thomas, W. G., Esq., The Moorings, Carnarvon
Thomas, Rev. Ceiniou, Congregational Minister, Llanfairfechan
Thomas, Robert, Esq., Bodorgau Linnet Lane, Sefton Park, Liverpool
Thomas, Richard Griffith, Esq., Architect, Fir Grove, Meuai Bridge
Thomas, Mr. John, Bodlunde, Nevin
Thomas, Mr. David, National School, Trefdraeth
Thomas, Mr. David, Registrar, Caruarvon
Thomas, Mr. R., 1, Bryntirion Terrace, Criccieth
Thomas, Mr. Maurice, Corris, Machynlleth
Thomas, Mr. Robert, Salop Road, Oswestry
Thomas, Mr. Robert, Bookseller, Blaenau Festiniog
Thomas, Mr. William Owen, The Willows, Breck Road, Liverpool
Thomas, Mr. G. W., Keartland Place, Bridge Street Row West, Chester
Taylor, Mr. Thomas, The Schools, Flint

Upton, M. J., Esq., 48, Clerkenwell Green, London

Vivian, Sir H. Hussey, Bart., M.P., Park Wern, Swansea
Venmore, William, Esq., Anfield View, 154, Anfield Road, Liverpool
Venmore, James, Esq., Mill Bank, Anfield Road, Liverpool

Wynn, Sir Watkin Williams, Bart., M.P., Wynnstay, Rhiwabon
Wynn, W. R. M., Esq., Peniarth, Towyu, Merioneth

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Williams, Sir W. Grenville, Bart., Pengwern, Rhyl
 Wyatt, Sir R. H., D.L., Garthyngbarad, Dolgelley
 Williams, Colonel J. V. H., Bangor
 West, Major Cornwallis, Ruthin Castle
 Whitehead, J. D., Esq., Glangwna, Carnarvon
 Williams, A. Wynn, Esq., M.D., 1, Montague Square, Hyde Park, London
 Wilson, Capt. H., Hope, Mold
 Weldon, Thomas L., Esq., 62, Tufnell Park Road, Holloway, London
 Williams, J. Ignatius, Esq., Barrister at Law, Hendregadredd, Tremadoc
 Williams-Appel, Mrs., The College, Corwen
 Whitaker, Miss. Bryn Celyn, near Pwllheli
 Watts, Rev. E. T., H. M. Inspector of Schools, Plas Gwilym, Criccieth
 Williams, Rev. W. Wynn, Menaifron, Dwyran, Anglesey
 Williams, Gwilym, Esq., Miskin Manor, Glamorganshire
 Wingfield, John, Esq., M.A., 9, King's Bench Walk, Temple, London, &c.
 Williams, John, Esq., Surgeon, Castle Square, Carnarvon
 Williams, John, Esq., M.D., 28, Harley Street, London, w.
 Williams, Richard, Esq., M.R.C.S., 82, Rodney Street, Liverpool
 Williams, William, Esq., M.A., H. M. Inspector of Schools, Aberystwyth
 Williams, Edward, Esq., M.D., Holt Street House, Wrexham
 Williams, Rev. Canon, Llanfaelog Rectory, near Holyhead
 Walker, James Richards, Esq., J.P., Plas yn dref, Corwen
 Williams-Hughes, T., Esq., Surgeon, &c., Belle Vue, Llanengan, Pwllheli
 Williams, Rev. John Lewis, Marley, Whickham, Gateshead-on-tyne
 Williams, Rev. Professor Hugh, M.A., The College, Bala
 Williams, Rev. R. S., Independent Minister, Bethesda
 Williams, J. J., Esq., F.G.S. (Josephus), C. and M. Engineer, Holywell
 Wayne, R. S., Esq., Aberartro, Llanbedr, Merionethshire
 Williams, Hugh Henry, Esq., B.A., Jesus College, Oxford
 Wood, R. H., Esq., F.S.A., Pantglas, Trawsfynydd
 Wright, Thomas Oakes, Esq., Gresford Bank, Wrexham
 Williams, J. A. A., Esq., Glanbeuno near, Carnarvon
 Williams, Rev. St. George Armstrong, Rector of Llangybi, Carnarvonshire
 Wilkins, Charles, Esq., Editor of "The Red Dragon," Merthyr Tydfil
 Williams, W. Lloyd O., Esq., M.B., Llanberis
 Williams, Mrs., Bookseller, Boston House, Holyhead
 Wynne, Miss Frances, 62, Park Street, Grosvenor Square, London
 Williams, Rev. Thomas, B.A., Llechcynfarwy, Llangufni
 Williams, Hugh, Esq., Surgeon, Breckfield Road, Liverpool
 Williams, Edward, Esq., Surgeon, Dronwy, Llanfachraeth, The Valley, R.S.O.
 Williams, Rev. John, Stanley House, Llanerchymedd
 Williams, Robert ap Hugh, Esq., Plas Llwynon, Llanfair P.G., Anglesey
 Waddingham, T. J., Esq., Hafod, Aberystwyth
 Williams, Rev. R. A., Llanfihangel-y-Pennant, Towyn, Merionethshire
 Williams, David, Esq., Taff Vale Brewery, Merthyr Tydfil
 Williams, Owen J., Esq., Cefn, St. Asaph
 Williams, Rev. William, Llanfair Rectory, Abergelle
 Wood, John, Esq., J.P., Arden, Stockport
 Williams, Rev. D., Newmarket Rectory, Rhyl
 Williams, Rees, Esq., Aberdare
 Williams, John, Esq., Moss Bank House, Croxteth Road, Liverpool
 Williams, Richard, Esq., Solicitor, Vale Street, Denbigh
 Williams, John, Esq., 9, Perth Street, Liverpool
 Williams, Evan, Esq., F.C.A., 19 & 20, Barton Arcade, Manchester
 Williams, T. Marchant, Esq., B.A., 353, Camden Road, London, N.
 Williams, R. J., Esq., Solicitor, Flint
 Williams, Edward, Esq., The Royal Hotel, Cardif, Glam.
 Williams, John, Esq., Gwernhefin, Bala
 Williams, Rev. John, 91, Burleigh Road, South, Liverpool
 Williams, Rev. Thomas Jones, M.A., Llanfaethlu Rectory, Valley, Anglesey
 Williams, Rev. Watkin, Rector of Nanuerch

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Wynne, Mr. Robert, Eagles Hotel, Llanrwst
Wynne, Mr. Llew., 17, Verulam Street, Liverpool
Williams, Mr. John, T. C., Conway
Williams, Mr. Owen R. (Cymro Cybi), 121, High Street, Bangor
Williams, Mr. Robert, *Gwalia* Offices, Carnarvon
Williams, Mr. Owen J., Llanrhyddlad, Anglesey
Williams, Mr. Evan (Ieuan Ceredig,) Brynteg School, Wrexham
Williams, Mr. William, National School, Clynnog
Williams, Mr. R. J., 3, Summer Hill Terrace, Upper Bangor
Williams, G. M. (Ap Morus), National School, Llangwnadl, Pwllheli
Williams, Mr. Hugh, National School, Tydweiliog, Pwllheli
Williams, Mr. Thomas Lloyd, Portdinorwic, near Bangor
Watkins, Mr. Tom, Cefnfaes B. School, Bethesda
Williams, Mr. Robert, Brunswick Buildings, Carnarvon
Williams, Mr. W. Pritchard, Upper Bangor
Williams, Mr. Thomas, Golden Goat Establishment, Carnarvon
Williams, Mr. W. J., Glan Menai House, Carnarvon
Williams, Mr. Thomas, Ironmonger, Llanerchymedd
Williams, Mr. Griffith, Printer & Bookseller, Post Office, Menai Bridge
Williams, Mr. E., *Gwalia* Offices, Carnarvon
Williams, Mr. W. T., 17, Verulam Street, Liverpool
Williams, Mr. W. J., Ironmonger, Carnarvon
Williams, Mr. John Edmund, Board School, Rhostryfan
Williams, Mr. R. R., Cibyn y Mur, Carnarvon
Williams, Mr. Robert, Draper, Amlwch
Williams, Mr. John, Bookseller, Bridge Street, Carnarvon
Wilson, Mr. William H., Brynderwen, Penmaenmawr
Williams, Mr. D. R., 20, Erskine Street, Liverpool
Williams, Mr. Hugh, Board School, Roe Wen, Conway
Wynn, Mrs. Williams, Cefn, St. Asaph

Yorke, General John, C.B., Plas Newydd, Llangollen, and 89, St. George's
Road, London, s.w.
Yorke, Mr. Thomas, Derwen Villa, Mold

RHESTR O DANYSGRIFWYR AT YR AR- GRAFFIAD CYMRAEG.

Bowen, Mr. Ebenezer, 195 Broadway, Cincinatti, Ohio, U.S.A.

Davies, James, Esq., F.R. Met. Soc., F.A.S., Plasnewydd, Llanrhaiadr, Oswestry

Davies, Mr. William, Waenhir, Llanddona, near Beaumaris

Davies, Mr. J., Stationers' Hall, Lampeter

Davies, Mr. Joseph, 4 Water Street, Bethesda

Davies, Mr. David L., Bridge Port, Ohio, U.S.A.

Davies, Mr. Owen T. (Owain Machno,) Middle Granville, N.Y., U.S.A.

Davies, Rev. J. Cadvan, Wesleyan Minister, Dolgelly

Davies, Mr. William, 49, Sleeper's Hill, Liverpool

Davies, Mr. D. L., Box 1078, Newark, Ohio, U.S.A.

Edwards, Mr. Edward, Bookseller, Aberystwyth

Evans, Rev. D. Charles, Menai Bridge

Evans, Mr. Evan T., Printer, Gwalia Office, Carnarvon

Evans, Rev. William (Monwyson,) Beaumaris, Anglesey

Evans, Mr. Robert, Llechwedd, Llandrillo, Corwen

Evans, Mr. John, Bookseller, &c., Llanbedr, near Harlech

Evans, Mr. Edward, Grocer, Talybont, Glandovey, R.S.O.

Evans, Mr. Morgan, Scofield, Utah, U.S.A.

Evans, Mr. Thomas, Gloddaeth Villa, Caroline Street, Llandudno

Evans, Mr. William (Ap Gwilym,) Bookseller, Pont y Cymmer, Garw Valley

Evans, Mr. Griffith, Bookseller, Coedpoeth, Wrexham

Evans, Mr. Thomas, Wern Colliery, Bagillt, Holywell

Foulkes, Mr. Edward, Coal Merchant, Corwen

Griffith, Mr. John, Plastirion, Llanberis

Griffith, Mr. John, Bookseller, Post Office, Nevin

2 copies

Griffith, Mr. William, Bookseller, Bethesda

Griffith, Mr. T. E., Gallt y Beran, Pwllheli

Griffith, Mr. John, Penyaerau, near Pwllheli

Griffiths, Miss Rachel, Cincinatti, Ohio, U.S.A.

Howell, Rev. E. P., B.A., Bottwnog Grammar School, Pwllheli

Hughes, Mr. Owen, Ty'n llan, Llanddeiniolen

Hughes, Rev. T. J., Congregational Minister, Maescwmawr, Cardiff

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

- Hughes, Mr. John Griffith, 8 & 10 Market Street, Holyhead
- Hughes, Rev. Owen, Bod-Owain, Penmachno
- Hughes, Mr. Robert, Bookseller, Corwen
- Hughes, Mr. R., Rhydlydan, Bettwsycoed
- Hughes, Mr. John R., 1 Goronwy Street, Bethesda
- Hughes, Mr. Edward, Mostyn Road, Gronant, Holywell
- Huws, Mr. J. W., Llanfaelog, Anglesey
-
- James, Rev. Isaac, Baptist Minister, Ruthin
- Jones, Mr. Ellis Lloyd, Bookseller, Upper Bangor 13 copies
- Jones, Mr. Owen, Llangranog, Llandyssil, South Wales 6 copies
- Jones, Mr. Richard, Aberangell, Cemmaes, Mont. 7 copies
- Jones, Mr. Evan Lloyd (Ieuan Llwyd,) Dinorwig
- Jones, Rev. D. S., Chwilog, R.S.O.
- Jones, Mr. Thomas J. (Namorydd,) Bryneglwys Sett Quarries, Towyn, Merion.
- Jones, Parch. John (Idrisyn,) Ficer, Llandysilio, New Quay, Ceredigion
- Jones, Mr. John, Bookseller, Bethesda
- Jones, Rev. David Owen, Bryn Myfyr, Bethesda, Bangor
- Jones, Mr. John W., Bryntirion, Aber
- Jones, Mr. John, Bookseller, Aberayron
- Jones, Mr. Robert O., Waenfawr, Carnarvon
- Jones, Mr. John D., Bookseller, 42 Upper High Street, Rhymney
- Jones, Mr. Thomas H., Lima, Allen Co: Ohio, U.S.A.
- Jones, Mr. Thomas E., 554 Maine Street, Cincinnati, Ohio
- Jones, Mr. David R., Wild Rose, Wisconsin
- Jones, Mr. Griffith, Grocer, &c., Hebron, nr. Pwllheli
- Jones, Rev. Peter (W.), Talysarnau, Merioneth.
- Jones, Rev. G. James, Marysville, Ohio
- Jones, Mr Griffith, 2, Tower Gardens, Holyhead 7 copies
-
- Llanover, Y Wir Anrhydeddus yr Arglwyddes, Llanover
- Lumley, Rev. R., Congregational Minister, Trevor, via Carnarvon
- Lewis, Rev. Robert, Wesleyan Minister, Aberffraw, Anglesey
- Lewis, Mr. Griffith, Bookseller, Penygroes
-
- Morgan, Mr. David, Scofield, Utah, U.S.A.
- Morgan, Rev. W. E., Scranton, Pa., U.S.A.
- Morris, Mr. Owen, Contractor & Ironmonger, Castle Ditch, Carnarvon
-
- Owen, Mr. Henry, Butcher, 33 Bridge Street, Carnarvon
- Owen, Mr. Griffith, 16 William Street, Carnarvon

RHESTR O DANYSGRIFWYR.

Owen, Mr. Henry, Liverpool House, Ebenezer
Owen, Mr. W. W., Grocer, Ebenezer
Owen, Mr. W. J., 2 Crosby Buildings, Dolgellay
Owen, Mr. Henry, Middle Granville, New York, U.S.A.

Parry, Mr. H. T., Auctioneer, Carnarvon
Parry, Mr. John, Maes Rhedyn, Llanddaniel-fab, Anglesey
Prichard, Mr. R., Rhyducha, Bala
Prichard, Rev. Henry, Wesleyan Minister, Aberayron, Cardiganshire
Prichard, Mr. Hugh, 26 London Road, Holyhead
Prichard, Mr. John, Draper, Aberffraw, Anglesey
Pritchard, Mr. R., Draper, Port Dinorwic
Pritchard, Mr. Walter (Llew Epynt,) Orchard House, Bangor
Prichard, Mr. Thomas Lloyd, Brithwerydd, Penrhyndeudraeth
Parry, Mrs., Bookseller, Hayworth Street, Liverpool

Rees, Mr. Rees Lloyd, Tailor, Glanteifi, Cellan, near Lampeter, Cardiganshire
Richards, Rev. D. D. (Talfool,) Independent Minister, Nantglyn, Denbigh
Roberts, Mr. Richard E., Utica, N.Y. 2 copies
Roberts, Rev. David, Independent Minister, Wrexham
Roberts, Mr. John, Bookseller, Port Dinorwic
Roberts, Mr. R., M.R.C.V.S., Meddyg Auifeliaid, 30 Bridge St., Wrexham
Roberts, Mr. W. Jarrett (Pencerdd Eifion,) Carnarvon
Roberts, Mr. Thomas, Frondeg, Sarn, Pwllheli
Roberts, Mr. Robert, Bronte Cottage, Walton Lane, Liverpool
Roberts, Mr. Hugh, Abergynolwyn, Towyn
Roberts, Mr. Griffith, Liverpool House, Penmachno
Roberts, Mr. Hugh, 326 W. 17th Street, New York
Roberts, Mr. S. D., Trealar, Pontypridd, Rhondda
Roberts, Rev. R., Baptist Minister, Pentre, Pontypridd
Roberts, Mr. J. C., Utica, N.Y.
Roberts, Miss E., Bookseller, Bala
Roberts, Mr. William, Bryn Ogwen, Bethesda
Roberts, Mr. W. J. (Ehedydd Eifion,) Llangefni
Rosser, Mr. William, Bookseller, Llansamlet, Swansea
Rowlands, Mr. John, Painter, 20 Pool Street, Carnarvon

Thomas, Mr. Robert, Bookseller, Bethania, Ffestiniog
Thomas, Mr. David, Bookseller, Talysarn

RHESTR O DANYSGRIFWYB.

Thomas, Mr. John, Cefn, Llangristiolus, Anglesey

Thomas, Miss Grace, Draper, &c., Bodedern, Anglesey

Thomas, Mr. James, Pontlotty Square, Rhymney

Williams, Mr. O. R. (Cymro Cybi,) Dublin House, 21 High Street, Bangor

Williams, Mr. D., Builder, South Road, Carnarvon

Williams, Mr. John, Baptist Preacher, 30 Llanberis Road, Carnarvon

Williams, Mr. Evan, Bookseller, Market Place, Bangor

Williams, Mr. Robert Trebor, Ebenezer, Llandinorwic

Williams, Mr. David, Llanhamlet, Swansea

Williams, Mr. W. G. (Glynfab,) Clydach Vale Schools, Rhondda, S.W.

Williams, Mr. John M., Leeds House, Llanberis

Williams, Mr. Ellis, Glauwydden, Mochdre, Conway

Williams, Mrs Mary, Shop Pengarnisiog, Anglesey

Wynne, Rev. M. F., Baptist Minister, Talybont, Glandovey

Williams, Robert, Esq. (Coalfields,) Raneegunge, India

Williams, Mr. D. Wynn, Utley, Green Lake Co., Wis., U.S.A.

Williams, Mr. John W., Middle Granville, Washington Co., New York, U.S.A.

